

سہننگ مہاراج شیر سینگہ وشنوون بہگوان دی جی

نہکلنک ہر شبد بہنڈار

پہلا بہاگ

تتکرا

- مُکھ بند مہراج پورن سنگھ جی دی قلم توں
- ۰۱ ۰۷ جیٹھ ۲۰۰۶ بکرمی سورن سنگھ دی دیہہ چھڈاؤن دے نوٹ کلسیاں
- ۰۷ بھادروں ۲۰۰۶ بکرمی گد کشمیر وچ ۲
- ۰۳ بچے واسطے عرض ۳
- ۰۹ بھادروں ۲۰۰۶ بکرمی پورن سنگھ دے گرہ جیٹھووال امرتسر ۴
- ٹھیکے دار ٹھاکر سنگھ دے نوٹ جیٹھووال امرتسر ۶
- ۰۴ بھادروں ۲۰۰۶ بکرمی پورن سنگھ دے گرہ جیٹھووال امرتسر ۶
- ۰۶ بھادروں ۲۰۰۶ بکرمی پریم سنگھ دے گرہ بگے امرتسر ۸
- ۱۳ بھادروں ۲۰۰۶ بکرمی بگے امرتسر ۱۱
- ۱۴ بھادروں ۲۰۰۶ بکرمی پچن ہوئے جیٹھووال امرتسر ۱۲
- ۱۵ بھادروں ۲۰۰۶ بکرمی دیا ہوئی جیٹھووال امرتسر ۱۵
- ۱۷ بھادروں ۲۰۰۶ بکرمی پچن ہوئے جیٹھووال امرتسر ۱۷

- ii
- ۱۹ آسُو ۲۰۰۶ بکرمی پلٹن وچ گردوارے وچ دمانا کیمپ جموں ۲۲
- ۱۳ مگھر ۲۰۰۶ بکرمی چن ہوئے جیٹھووال امرتسر ۲۴
- ۱۵ مگھر ۲۰۰۶ بکرمی چن ہوئے جیٹھووال امرتسر ۲۷
- ۱۶ مگھر ۲۰۰۶ بکرمی چن ہوئے جیٹھووال امرتسر ۳۱
- ۱۷ مگھر ۲۰۰۶ بکرمی چن ہوئے ۳۲
- ۱۸ مگھر ۲۰۰۶ بکرمی چن ہوئے ۳۷
- ۱۹ مگھر ۲۰۰۶ بکرمی چن ہوئے ۴۶
- ۲۰ مگھر ۲۰۰۶ بکرمی چن ہوئے ۵۱
- سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان دی جے ۵۴
- ۲۵ پوہ ۲۰۰۶ بکرمی چن ہوئے جیٹھووال امرتسر ۶۱
- ۰۸ پھگن ۲۰۰۶ بکرمی میرٹ چھاؤنی میرٹ ۶۵
- ۳۰ پھگن ۲۰۰۶ بکرمی میرٹ گردوارے وچ چن ہوئے میرٹ ۷۴
- ۰۵ چیت ۲۰۰۷ بکرمی چن ہوئے ۷۴
- ۲۷ چیت ۲۰۰۷ بکرمی چن ہوئے جیٹھووال امرتسر ۹۲

جیٹھووال امرتسر ۹۳	چن ہوئے	۲۰۰۷ بکرمی	پہلی وِساکھ
جیٹھووال امرتسر ۹۶	چن ہوئے	۲۰۰۷ بکرمی	۰۳ وِساکھ
بگے امرتسر ۹۹	چن ہوئے	۲۰۰۷ بکرمی	۰۵ وِساکھ
جیٹھووال امرتسر ۱۰۱	چن ہوئے	۲۰۰۷ بکرمی	۰۵ وِساکھ
جیٹھووال امرتسر ۱۰۴	چن ہوئے	۲۰۰۷ بکرمی	۱۱ وِساکھ
جیٹھووال امرتسر ۱۰۷	چن ہوئے	۲۰۰۷ بکرمی	۱۵ وِساکھ
۱۰۸	چن ہوئے	۲۰۰۷ بکرمی	۱۷ وِساکھ
۱۱۰	چن ہوئے	۲۰۰۷ بکرمی	۱۸ وِساکھ
۱۱۲	چن ہوئے	۲۰۰۷ بکرمی	۱۹ وِساکھ
جیٹھووال امرتسر ۱۲۰	چن ہوئے	۲۰۰۷ بکرمی	۲۱ وِساکھ
۱۲۴	چن ہوئے	۲۰۰۷ بکرمی	۲۲ وِساکھ
جیٹھووال امرتسر ۱۲۶	چن ہوئے	۲۰۰۷ بکرمی	۲۲ وِساکھ
جیٹھووال امرتسر ۱۴۱	بشن کور دے گرہ	۲۰۰۷ بکرمی	۳۱ وِساکھ
جیٹھووال امرتسر ۱۴۲	پورن سنگھ دے گرہ	۲۰۰۷ بکرمی	پہلی جیٹھ

- ۰۲ جیٹھ ۲۰۰۷ بکرمی ٹھاکر سنگھ دے گرہ جیٹھووال امرتسر ۱۴۸
- ۰۳ جیٹھ ۲۰۰۷ بکرمی امرجیت سنگھ دے گرہ جیٹھووال امرتسر ۱۵۰
- ۰۴ جیٹھ ۲۰۰۷ بکرمی چیت سنگھ دے گرہ کلسیاں امرتسر ۱۵۱
- ۰۵ جیٹھ ۲۰۰۷ بکرمی چن ہوئے کلسیاں امرتسر ۱۶۲
- ۰۹ جیٹھ ۲۰۰۷ بکرمی پورن سنگھ دے گرہ جیٹھووال امرتسر ۱۷۳
- ۱۴ جیٹھ ۲۰۰۷ بکرمی ۱۷۵
- ۱۵ جیٹھ ۲۰۰۷ بکرمی بے بے رنجیت کور دے گرہ جیٹھووال امرتسر ۱۷۹
- ۱۸ جیٹھ ۲۰۰۷ بکرمی پورن سنگھ دے گرہ جیٹھووال امرتسر ۱۸۰
- ۱۹ جیٹھ ۲۰۰۷ بکرمی کرم سنگھ دے گرہ جیٹھووال امرتسر ۱۸۳
- ۱۹ جیٹھ ۲۰۰۷ بکرمی امرجیت سنگھ دے نوٹ جیٹھووال امرتسر ۱۸۸
- ۲۰ جیٹھ ۲۰۰۷ بکرمی سوہن سنگھ دے گرہ جیٹھووال امرتسر ۱۹۰
- ۲۰ جیٹھ ۲۰۰۷ بکرمی پریت سنگھ دے گھر چن ہوئے جیٹھووال امرتسر ۱۹۲
- ۲۱ جیٹھ ۲۰۰۷ بکرمی ٹھاکر سنگھ دے گرہ جیٹھووال امرتسر ۱۹۶
- ۲۲ جیٹھ ۲۰۰۷ بکرمی آتما سنگھ دے گرہ جیٹھووال امرتسر ۲۰۱

- ۲۲ جیٹھ ۲۰۰۷ بکرمی رنجیت کور دے گرہ جیٹھووال امرتسر ۲۰۶
- ۱۶ ہاڑ ۲۰۰۷ بکرمی چبائیاں پچن ہوئے رانی کھیت موڑا ۲۰۹
- ۰۲ بہادروں ۲۰۰۷ بکرمی چبائیاں پچن ہوئے رانی کھیت موڑا ۲۲۲
- ۰۳ آسو ۲۰۰۷ بکرمی پچن ہوئے پلٹن وچ رانی کھیت موڑا ۲۳۲
- ۲۲ آسو ۲۰۰۷ بکرمی ہشن کور دے گرہ جیٹھووال امرتسر ۲۳۹
- ۲۴ آسو ۲۰۰۷ بکرمی پچن ہوئے جیٹھووال امرتسر ۲۴۱
- ۲۵ آسو ۲۰۰۷ بکرمی پچن ہوئے جیٹھووال امرتسر ۲۴۵
- ۲۶ آسو ۲۰۰۷ بکرمی پچن ہوئے جیٹھووال امرتسر ۲۴۶
- ۲۷ آسو ۲۰۰۷ بکرمی پچن ہوئے جیٹھووال امرتسر ۲۴۹
- ۲۹ آسو ۲۰۰۷ بکرمی پچن ہوئے جیٹھووال امرتسر ۲۵۰
- پہلی گتک ۲۰۰۷ بکرمی پچن ہوئے جیٹھووال امرتسر ۲۵۶
- ۰۲ گتک ۲۰۰۷ بکرمی پچن ہوئے جیٹھووال امرتسر ۲۶۲
- ۰۳ گتک ۲۰۰۷ بکرمی پچن ہوئے جیٹھووال امرتسر ۲۶۶
- ۰۴ گتک ۲۰۰۷ بکرمی پچن ہوئے جیٹھووال امرتسر ۲۷۲

- ۱۲ اگتک ۲۰۰۷ بکرمی پلٹن وچ پچن ہوئے میرٹ ۲۷۵
- ۲۹ پوہ ۲۰۰۷ بکرمی پچن ہوئے میرٹ ۲۸۰
- ۳۰ پوہ ۲۰۰۷ بکرمی پچن ہوئے جیٹھووال امرتسر ۲۸۲
- پہلی ماگھ ۲۰۰۷ بکرمی پچن ہوئے بگے امرتسر ۲۸۵
- ۱۳ ماگھ ۲۰۰۷ بکرمی درشن سنگھ للیاں والے دے گرہ دلی ۲۹۳
- ۲۳ پھگن ۲۰۰۷ بکرمی بشن کور دے گرہ جیٹھووال امرتسر ۲۹۹
- ۲۶ پھگن ۲۰۰۷ بکرمی رنجیت کور دے گرہ جیٹھووال امرتسر ۳۰۲
- ۲۷ پھگن ۲۰۰۷ بکرمی امرجیت سنگھ دے گرہ جیٹھووال امرتسر ۳۰۳
- ۲۹ پھگن ۲۰۰۷ بکرمی پچن ہوئے جیٹھووال امرتسر ۳۰۶
- پہلی چیت ۲۰۰۸ بکرمی بشن کور دے گرہ جیٹھووال امرتسر ۳۰۹
- ۰۳ چیت ۲۰۰۸ بکرمی گرچن سنگھ دے گرہ احمدپڑ ۳۱۴
- ۰۵ چیت ۲۰۰۸ بکرمی پال سنگھ دے گرہ للیاں جالندھر ۳۱۹
- ۰۵ چیت ۲۰۰۸ بکرمی گرچن سنگھ دے گرہ احمدپڑ ۳۲۲
- ۰۶ چیت ۲۰۰۸ بکرمی پچن ہوئے جیٹھووال امرتسر ۳۲۸

۳۳۲	امرتسر	جیٹھووال	پن ہونے	۲۰۰۸	بکرمی	۰۸	چیت
۳۳۴	امرتسر	جیٹھووال	پن ہونے	۲۰۰۸	بکرمی	۰۹	چیت
۳۳۶	امرتسر	جیٹھووال	پن ہونے	۲۰۰۸	بکرمی	۱۰	چیت
۳۳۸	امرتسر	جیٹھووال	پن ہونے	۲۰۰۸	بکرمی	۱۱	چیت
۳۴۲	امرتسر	جیٹھووال	پن ہونے	۲۰۰۸	بکرمی	۱۳	چیت
۳۴۴	امرتسر	جیٹھووال	پن ہونے	۲۰۰۸	بکرمی	۱۴	چیت
۳۴۶	امرتسر	جیٹھووال	پن ہونے	۲۰۰۸	بکرمی	۱۵	چیت
۳۵۲	امرتسر	جیٹھووال	پن ہونے	۲۰۰۸	بکرمی	۲۲	چیت
۳۵۴	امرتسر	جیٹھووال	پن ہونے	۲۰۰۸	بکرمی	۲۳	چیت
۳۵۴	امرتسر	جیٹھووال	پن ہونے	۲۰۰۸	بکرمی	۲۴	چیت
۳۶۰	امرتسر	جیٹھووال	پن ہونے	۲۰۰۸	بکرمی	۲۵	چیت
۳۷۳	امرتسر	جیٹھووال	ٹھاکر سنگھ دے گرہ	۲۰۰۸	بکرمی	۲۶	چیت
۳۷۷	امرتسر	جیٹھووال	مسیت وچ	۲۰۰۸	بکرمی	۲۶	چیت
۳۸۵	امرتسر	رام پُر	ماسٹر سوہن سنگھ	۲۰۰۸	بکرمی	۲۷	چیت

- ۲۸ چیت ۲۰۰۸ بکرمی ماسٹر سوہن سنگھ رام پُر امرتسر ۳۹۶
- ۲۹ چیت ۲۰۰۸ بکرمی سُرین سنگھ دے گرہ بنڈالا امرتسر ۴۰۱
- ۳۰ چیت ۲۰۰۸ بکرمی اندر سنگھ دے گرہ بنڈالا امرتسر ۴۰۹
- پہلی وساکھ ۲۰۰۸ بکرمی پریم سنگھ نمبردار بگے امرتسر ۴۱۵
- پہلی وساکھ ۲۰۰۸ بکرمی پورن سنگھ دے گرہ جیٹھووال امرتسر ۴۲۶
- ۰۲ وساکھ ۲۰۰۸ بکرمی پورن سنگھ دے گرہ جیٹھووال امرتسر ۴۲۸
- ۰۵ وساکھ ۲۰۰۸ بکرمی رنجیت کور دے گرہ جیٹھووال امرتسر ۴۳۴
- ۰۹ وساکھ ۲۰۰۸ بکرمی بشن کور دے گرہ جیٹھووال امرتسر ۴۳۸
- ۱۰ وساکھ ۲۰۰۸ بکرمی پورن سنگھ دے گرہ جیٹھووال امرتسر ۴۴۱
- ۱۱ وساکھ ۲۰۰۸ بکرمی اندر سنگھ دے گرہ جہبال امرتسر ۴۴۴
- ۱۱ وساکھ ۲۰۰۸ بکرمی موتا سنگھ دے گرہ کلسیاں امرتسر ۴۵۴
- ۱۲ وساکھ ۲۰۰۸ بکرمی شنکارا سنگھ دے گرہ کلسیاں امرتسر ۴۵۹
- ۱۲ وساکھ ۲۰۰۸ بکرمی کرنیل سنگھ دے گرہ امی شاہ امرتسر ۴۶۶
- ۱۳ وساکھ ۲۰۰۸ بکرمی دلیپ سنگھ دے گرہ گگوبوا امرتسر ۴۷۵

۱۵ وِساکھ ۲۰۰۸ بکرمی حولدار پورن سنگھ جیٹھووال امرتسر ۴۸۹

۲۰ وِساکھ ۲۰۰۸ بکرمی پورن سنگھ دے گرہ جیٹھووال امرتسر ۵۰۰

۰۵ جیٹھ ۲۰۰۸ بکرمی پورن سنگھ دے گرہ جیٹھووال امرتسر ۵۰۲

۰۶ جیٹھ ۲۰۰۸ بکرمی ماتا بشن کور دے گرہ جیٹھووال امرتسر ۵۱۹

۰۷ جیٹھ ۲۰۰۸ بکرمی سنتا سنگھ دے گرہ بہنڈال امرتسر ۵۴۱

۱۷ ہاڑ ۲۰۰۸ بکرمی وِبار ہویا وِرووال امرتسر ۵۵۴

۰۶ ساون ۲۰۰۸ بکرمی وِبار ہویا میرٹ ۵۹۳

۰۹ ساون ۲۰۰۸ بکرمی وِبار ہویا میرٹ ۶۱۰

۱۱ ساون ۲۰۰۸ بکرمی وِبار ہویا میرٹ ۶۲۵

۱۲ ساون ۲۰۰۸ بکرمی وِبار ہویا میرٹ ۶۳۰

۱۴ ساون ۲۰۰۸ بکرمی وِبار ہویا میرٹ ۶۴۵

۱۵ ساون ۲۰۰۸ بکرمی وِبار ہویا میرٹ ۶۵۸

۱۶ ساون ۲۰۰۸ بکرمی وِبار ہویا چکراتے امرتسر ۶۷۵

۱۷ ساون ۲۰۰۸ بکرمی وِبار ہویا چکراتے امرتسر ۶۸۸

- ۰۴ آسُو ۲۰۰۸ بکرمی وِہار ہویا میرٹ میرٹ ۷۲۲
- پہلی ماگھ ۲۰۰۸ بکرمی وِہار ہویا بکے امرتسر ۷۲۵
- ۲۱ ماگھ ۲۰۰۸ بکرمی لچھمن سینگھ دے گرہ دلی ۸۷۷
- ۲۲ ماگھ ۲۰۰۸ بکرمی گیانی بشن سینگھ دے گرہ گڑگاؤں ۸۹۹
- ۱۱ پھگن ۲۰۰۸ بکرمی میرٹ چھاوونی وِہار ہویا میرٹ ۹۵۴
- ۰۸ چیت ۲۰۰۹ بکرمی پورن سینگھ دے گرہ جیٹھووال امرتسر ۹۷۳
- ۱۵ چیت ۲۰۰۹ بکرمی ماتا بشن کور دے گرہ جیٹھووال امرتسر ۹۷۰
- ۱۷ چیت ۲۰۰۹ بکرمی رنجیت کور دے گرہ جیٹھووال امرتسر ۹۹۲
- ۰۵ وِساکھ ۲۰۰۹ بکرمی ٹھاکر سینگھ دے گرہ جیٹھووال امرتسر ۱۰۰۳
- ۰۶ وِساکھ ۲۰۰۹ بکرمی بھائیا پریم سینگھ بگیں امرتسر ۱۰۱۴

سو ہنگ مہراج شیر سنگھ وِشنوُں بھگوان دی جے
سو ہنگ مہراج شیر سنگھ وِشنوُں بھگوان دی جے
سو ہنگ مہراج شیر سنگھ وِشنوُں بھگوان دی جے
سو ہنگ مہراج شیر سنگھ وِشنوُں بھگوان دی جے
سو ہنگ مہراج شیر سنگھ وِشنوُں بھگوان دی جے

مہراج شیر سنگھ تن وجود ماٹی خاک پنج تہ دا پُتلا سرگن سرُپ بونجا سال دی آئیو بھوگ کے اس سنسار مات
لوک وچوں چھٹی پوہ ویہ سو بکرمی نوں دیہہ چھڈ کے اپنی جوت نوں سچکھنڈ پُرکھ اکال دی نرگن دھار جوت وچ ملا
کے پھر اوسے سمیں اگمی کھیل کرن واسطے جوت شبد دی دھار بن کے پورن سنگھ سپتر سردار پال سنگھ دے پوتر
سریر وچ پرگٹ ہو گئے۔ اٹلی مُلک برنڈسی شہر وچ پورن سنگھ فوجی نوکری کردا سی اتے رات دے دس وجے
ستجگ دی دھار نوٹ سارے سنسار دا پرہو دا نام چن والا جیکارا پرسدھ کیتا جو کہ سرب مانو ذاتی آتما پرماٹما دے
ادھار اُتے ہے۔ جیکارا اس پرکار ہے :-

سو ہنگ مہراج شیر سنگھ وِشنوُں بھگوان دی جے

جوت پرویش پورن سنگھ دے سریر وچ ہندی رہی۔ ایسے طرح ست جیٹھ ویہ سو چھ بکرمی والے دن
مہراج شیر سنگھ وِشنوُں بھگوان جوت سرُپ نے ستجگ دی دھار چلاؤن واسطے اتے اپنے شبد نوں سنسار وچ
پرگٹ کرن واسطے اک الوک کھیل کھیلیا۔ سنگت دا اکٹھ پنڈ کلسیاں وچ موتا سنگھ دے گھر کیتا۔ جوت پرویش

سی۔ سنگت پریم نال شبد کیرتن کر رہی سی۔ دُھپ اتے گرمی بہت سی۔ سنگت دا پریم ویکھ کے جوت سروپ جوت
 نے حُکم کیتا اَج مینہہ وسیگا۔ او سے سمیں سورن سنگھ سپتر سری چیت سنگھ کلسیاں والے نے اُٹھ کے بینتی کیتی کہ
 اَج مینہہ نہ وسے۔ اُس وقت جوت پورن سنگھ دے سریر وچ پرویش تے پرگٹ سی۔ سنگت بڑے پریم نال منگلاچار
 کر رہی سی۔ گرسکھ دے پجن موڑن کر کے سچے پاتشاہ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان نے جوت سروپی حُکم دتا کہ
 ساڈا وبار سرب سرسٹی برہمنڈ کھنڈ پُری لوء آکاش پاتال گگن گگنتر زمیں اسمان وچ حُکم نال ہونا ہے۔ ساڈا حُکم تے
 پجن کوئی سکھ نہ موڑے۔ اس کر کے اسیں مریدا کٹھن رکھن دے کارن سورن سنگھ دا سریر چھڈا کے لیکھے لاؤندے ہاں
 اتے آگے واسطے مارگ لاؤندے ہاں کہ کوئی سکھ اپنے جیون زندگی وچ گرو دا حُکم نہ موڑے۔ کلسیاں والا چیت سنگھ
 مہاراج جی دا بڑا پیارا سکھ سی۔ ایسے کارن اُس دے نام نوں وڈیائی دین خاطر اُس دے سپتر سورن سنگھ دی پہلی
 بھیٹ لے کے اپنے اگمی بہاؤ نوں سنسار وچ پرگٹ کرن دا آرنہہ کیتا۔ بڑی خوشی وچ اگمی بانی دا ستجگ واسطے شبد
 اچارن کیتا۔ اچانک ہی ست جیٹھ دُپہر دے دو وجے ویہہ سو چھ بکرمی جوت سریر وچوں کھچ کے اپنی جوت وچ
 ملا لئی۔ اُس سمیں پورن گرسکھ چیت سنگھ نے بڑی خوشی منائی جس ویلے اُس دے سپتر دی دیہہ چھٹی۔ سورن
 سنگھ دی آیو بائی سال دی سی۔ سنگت وچ مہاسکھ اند ہويا۔ سنگت نے بڑی خوشی منائی کہ پُرکھ اکال نے اپنے
 حُکم انسار گرسکھ نوں اپنے وچ ملایا نال ہی دھرو دی پدوی دا مان بخشیا۔ اُس دن توں ستجگ دی دھار واسطے
 لکھت ارمہہ ہوئی۔ پُرکھ اکال دی جوت شبد دھار دا وبار پورن سنگھ دے شریر راہیں سنسار وچ پرسدھ ہويا۔
 پورن سنگھ سپتر سردار پال سنگھ ماتا بشن کور چک نمبر ستائی جھنگ برانچ ضلع لائپلر دے رہن والے سن۔

شبد دی آواز وچ حُکم ہویا کہ ساڈی ستجگ دی اتہاہ بانی پنجاں قلمان نال پنج لکھاری لکھنگے۔ جوت شبد دے حُکم انساں پنج لکھاری ویہ سو پنجھی پکرمی مُطابق سمت شہنشاہی پنج (چار) وچ پرگٹ تے پرسدھ کیتے گئے۔ جنہاں دے نام اس پرکار ہن :-

- (۱) درشن سنگھ سپتر پال سنگھ پنڈ للیاں ضلع جالندھر۔
- (۲) سُرجیت سنگھ سپتر پورن سنگھ پنڈ جیٹھووال ضلع امرتسر۔
- (۳) جگیر سنگھ سپتر بلونت سنگھ پنڈ بھولیکے ضلع گرداسپور۔
- (۴) ترپت کور سپتری رام سنگھ گوال ٹولی مکان نمبر ۳۸۶ فروزپور۔
- (۵) جگندر کور سپتری رام سنگھ گوال ٹولی مکان نمبر ۳۸۶ فروزپور۔

اگھی ستگر شبد دا دھر فرمان شبد دھار وچ پرگٹ کیتا گیا جس وچ بیتے ہوئے چوہ جگاں دے اوتارا نیغمبراں گرواں اتے بھگتاں دے بھوکھت واکاں انساں اکال پُرکھ نرگن جوت ست سروپ نے ستجگ دی دھار لئی اک مارگ پرسدھ کیتا۔ آتما پرما تہا دے ادھار اُتے ساری سرشٹی دا مانو ذاتی دا منشی ناتا سانجھا بنایا۔ جس وچ کسے دین مذہب ذات پات شرع دا کوئی وِتکرا نہیں ہے۔ ایہہ گرتھ بھگت بھگوان دا ایشٹ تے بھگت بھگوان دا مارگ سنساں نوں درساوندے ہن۔

سوہنگ مہراج شیرسنگھ وِشنوُں بھگوان دی جے
سوہنگ مہراج شیرسنگھ وِشنوُں بھگوان دی جے
سوہنگ مہراج شیرسنگھ وِشنوُں بھگوان دی جے
سوہنگ مہراج شیرسنگھ وِشنوُں بھگوان دی جے
سوہنگ مہراج شیرسنگھ وِشنوُں بھگوان دی جے

★ ۷ جیٹھ ۲۰۰۶ بکرمی پنڈ کلسیاں ضلع امرتسر چیت سنگھ دے سپتر سورن سنگھ دے نوٹ ★

پچن اموڑے گر کا بھائی۔ وچ سنسار رہن نہ پائی۔ سنگت وچ گر امرت برکھ۔ منگے قہر دیہہ تے ورتے۔ سنگت
نوں ایہہ راہ بتایا۔ ست کر مٹو گرو سُنایا۔ ورتاوے قہر نہ میٹے کھئے۔ مہراج شیرسنگھ دی جوت پرگٹ ہوئے۔ جو کچھ ہوا
حکم انسار۔ رکھے نہ کھئے گر کی مار۔ جیٹھ ست ہویا کھیل اپارا۔ سورن سنگھ گر پار اتارا۔ تجی دیہہ چھٹا سنسار۔
سچکھنڈ وچ لیا اتار۔ چھڈ دھرو بیٹھا درآئے۔ نرنکار دا درس نت پائے۔ جھوٹھی دیہہ تجائی آپ۔ آپ اپنی بخشی دات۔
مریا سورن ہوئی آم شانت۔ چیت سنگھ دا وڈ پرتاپ۔ چیت سنگھ گن گہر گمبھیر۔ سرشٹی نوں ایہہ وجا تیر۔ اپنے من
نوں لے ٹکائے، مہراج شیرسنگھ ایہہ کھیل رچائے۔

★ ۷ بہادروں ۲۰۰۶ پکرمی گد کشمیر وچ ★

ستگر نے ایہہ کییا نبیڑا۔ بنس تاریا سارا تیرا۔ لکھت لکھائی ستگر پورے۔ جس دے واجے انحد ثورے۔ میرے پچن ایہہ انتزنگا۔ انحد شبد من وجنگا۔ کیرتم نام چے ایہہ جہوا۔ نام ست میرا پرا پور بلا۔ گلونت ناس ہو نہ جاوے۔ مہاراج شیرسنگھ پچن لکھاوے۔ ہوئے اٹل ستگر کییا۔ اجل منہ نرمل تیرا جییا۔ جیٹھ ست دا پچن لکھایا۔ تجیا دھرو سورن بہایا۔ مانس دیو سرب سرن پڑندے۔ تین لوک دا آپ رکھوالا۔ سرب جییاں کا آپ پرتپالا۔ میں ہوں ایک ورتمان انیک۔ بھگت جنان نوں میری ٹیک۔ سرب کلا ہوں میں پرین۔ میں ہوں آپ آپ میں سمیت۔ ترن تارنو اک میل ڈراڈا۔ پنڈ بگے کلجگ وچ وڈبھاگا۔ پریم سنگھ نمردار گھر گاوے۔ بابا منی سنگھ نت کول رکھاوے۔ ہویا مہروان آپ ہے بھوپ۔ دیوے درس ستگر انوپ۔ کلجگ وچ ایہہ دھام لکھوایا۔ ستجگ ایہہ اُپجایا۔ اور ناس سبن کا کیتا۔ کلجگ والی ہٹائی ایہہ ریتا۔ سوہنگ شبد ہوویگا میرا۔ باقی سبن کا کییا نبیڑا۔ انتکال میں کراں پرکاشا۔ دیو دنت سرب کا وناشا۔ اپنے سیکھ دی آپ پرتپالے۔ کوئی نہ مارے سدا ہر نالے۔ جگو جگ میری ایہہ کار۔ بھگت جنان دی کراں جیکار۔ سیکھاں نے جو کشٹ اٹھایا۔ سب کلیش انہاں دا لایا۔ اپنی مہا آپ جناوے۔ بے مکھ اس دا بھیو نہ پاوے۔ مؤڑھ مت اندھ اگیاتا۔ ایشور کھیل نہ جانے بدھ ناتا۔ من کپٹ بڑا ہنکاری۔ درگاہ وچ دُشٹ ڈراچاری۔ دُرمت دیہہ ہووے تیری بھائی۔ میری لکھت مٹے نہ رائی۔ سنگت ستگر آپ بنائی۔ گر سنگت وچ بھید نہ کائی۔ آپ جیوے آپ جواتا۔ آپ سرب کلا رنگ راتا۔ اپنا بھیو آپ چھپاوے۔ مؤرکھ مگدھ سار نہ پاوے۔ نینی دیکھ بھلے نادانا۔ مہاراج شیرسنگھ نہیں پچھانا۔ اموگھ درشن اجونی سمبھو۔ اکال مؤرت جس کیسے نہ کھوے۔ ابناشی ابگت اگوچر۔ سب کچھ تجھ سے ہے لگا۔ سری رنگ بیکنٹھ کے واسی۔ مچھ کچھ کورم اگیا اوتراسی۔ کیشو چلت کرے نرالے۔ کیتا لوڑے سو پویگا۔ میں ہوں ایک میرا کھیل انیک۔ سرب کلا اس

دیہہ وچ انڈیا۔ میں ہوں آپ آد انت ہوتا۔ اچرج کھیل میں آپ ایہہ کیتا۔ رام نام میں اکھویا۔ اُس جگ دا ناس کرایا۔
 ہویا دواپر کرشن مُراری۔ سرب سرشٹ جس آپ سنگھاری۔ آیا کلجگ ہویا انتکال۔ مہاراج شیرسنگھ سرب پرتپال۔
 ایشور ایک اور نہ کھئے۔ جتنے گر اُس دے ہوئے۔ سب نے جیبا میرا نام۔ مُکند منوہر ایہہ کرشن بھگوان۔ سولان کلا میں
 آپ سمپورن۔ چوڈاں ودیا میری رسنا ادھورن۔ چار ورن مانس اُچائے۔ سرب جیو اپنی سرنی لائے۔ تیتیس کروڑ دیوی دیو
 اُپائے۔ اندر پُھندر سرب سرنی آئے۔ شو شولوک دا واسی۔ برہما چار وید میرا ناؤں سُناسی۔ میں ہوں آپ اپنے وچ
 پرینت۔ میری مہا کوئی جیو نہ چینت۔ میرا دھام اتی سوخم تے نرالا۔ تین لوک دا میں رکھوالا۔ سرب جیو دا میں
 پرتپالک۔ سرب جیو دا ہوں گھالک۔ مو کو آگھ ایشور دیو سب بھائی۔ میرا نام بانی جگت اکھوائی۔ بانی وناشے ستگر نہ
 ونا سے۔ بانی الوپ ستگر پرکاشے۔ ستگر دیوے بھگتن کو وڈیائی۔ درس پائے بھگت جس گائی۔ میرا نام لین جو بھگتن۔
 اُس کو بانی جگت میں کہتے۔ بانی آپ گرو اُچاوی۔ مہا اپنی آپ لکھاوی۔ سمیں اُسار کرے انتکال۔ تھر رہے ایہہ آپ
 دین دیال۔ دین دیال سدا پرتپال۔ مہاراج شیرسنگھ لئے برد سنبھال۔

★ بیچے واسطے عرض ★

عرض تُساں نے گزاری۔ پُت میرے دی لاہو بیماری۔ کٹیا جنجال اوس دا بھائی۔ میرے ناں دی ہوئی دُبائی۔ بچن آپ
 نوں اساں ایہہ کیتا۔ اک پُتر جگت سے دیتا۔ آپ نے جو سیو کھائی۔ اُچی تینوں ملی وڈیائی۔

★ ۹ بھادروں ۲۰۰۶ یکرمی پنڈ جیٹھووال ضلع امرتسر پورن سنگھ دے گِرہ ★

جِس دیہہ میں میرا پرکاش۔ اُس دیہہ دا نہیں وناس۔ میں ہوں جوتی جوت سروپا۔ نہ میرا رنگ نہ میرا روپا۔ میں اپنا آپ اُچایا۔ مایا وچ جگت اُپایا۔ ایسی چلاں کھیل نرالی۔ اپنی جوت سبن میں گھالی۔ اپنا آپ مؤل نہ جانت۔ اپنا آپ سروپ اُپا کے۔ ناہہ وچوں برہما پرگٹا کے۔ کول وچوں کول اُپایا۔ چار مُکھ دا سروپ بنایا۔ پھر اُس نون درشن دیتا۔ اس سنسار دی چلائی ریتا۔ کیشو رکھ اُپایا پوتا۔ باشک تشک اُنہوں میں ہوتا۔ گرڑ اُنہاں دا متریا جایا۔ بھگوان جس نے اُپر اُٹھایا۔ ست کالے ست سفید بنائے۔ میرے رتھ دے آگے لائے۔ ایہہ میری ہے کلا نرالی۔ چٹا گھوڑا جس سیو کمالی۔ شو شنکر آپ اُپائے۔ باشک تشک جن گل میں پائے۔ دن رات جنہاں نے گھالز گھالی۔ اُنہاں نون ملے آپ بنوالی۔ مایا وچ اُنہاں نون بھلایا۔ میں ہاں موہنی روپ بنایا۔ شوان دا مان گویا۔ بھینسے دی جوئی پا کے، پہاڑ وچ سر لکایا۔ ہوئے ادھین مینوں دھیایا۔ حاضر ہو کے درس دکھایا۔ سب مان اُنہاں دا گویا۔ مایا دا سی جال ہٹا کے۔ اپنا موہنی روپ چھپا کے۔ سوچھ سروپ کیا ہے اپنا۔ پایا درس ہوئے دیہہ نہالی۔ میں بھلا تیری سار نہ جانی۔ ہویا کریال دین دیال۔ شولوک ہوئی جے جیکار۔ مایا دیکھ بھولے نہ بھرے۔ میرا نام راکھو من میں۔ میں ہوں پری پورن پریشور۔ میں ہوں آد جگاد جگتیشور۔ بھرتبر میں آپ سوامی۔ چہن بھنگر سدا نہکامی۔ مجھ کو بھولے ٹھور نہ پاوے۔ تین لوک تھر نہ رہاوے۔ اندلوک شولوک برہم لوک دا میں رکھوالا۔ بیکنٹھ دھام میں جوت جگاؤن والا۔ جگے جوت ہوئے انوٹا۔ ہر جیو میں میں سمیپا۔ اپنی وست آپ نہ بوجھے۔ اندھ اگیان در در لوجھے۔ اپ تیج وائے پرتھی آکاش بنا کے۔ وچ اپنی جوت جگا کے۔ من مت بدھ اُپا کے۔ جیو دی کایا بنا کے۔ وچ لوبھ ہنکار وسایا۔ کلجگ دا جن کال کرایا۔ کلجگ نے اپنی کار کرائی۔ رہن نہ دتی کسے وڈیائی۔ کال روپ کال ہو آیا۔ مہاراج شیرسنگھ حکم سنایا۔ کال کیا کلجگ دا آ کے۔ مہاراج شیرسنگھ ناں رکھا

کے۔ سوہنگ شبد دا جاپ کرا کے۔ باقی سبن دا ناس کرا کے۔ با بے منی سنگھ توں لکھت کرا کے۔ چھ مہینے قلم چلا کے۔
 اٹھ من ساڈھے ست چھٹانک بانی لکھوا کے۔ چار جگ دا ورن کرا کے۔ ایسی با بے قلم چلائی۔ ساری سرشتی بھسم کرائی۔
 ہنکاریاں نوں ایسی نتھ پوائی۔ در در بھکھیا منگن نہ پائی۔ پنڈ بھنڈال بیاسوں پار۔ جتھے منی سنگھ رکھے پیار۔ اوتھے سنگت
 آوے جاوے۔ منی سنگھ دے درس نت پاوے۔ ارجن سنگھ سکھ نے چغلی کھادی۔ ایہ سادھ بڑا اپرادھی۔ نواں اک
 ایس کھیل بنایا۔ مہاراج شیرسنگھ گر پرگٹایا۔ ہور سبن دا مان گوا کے۔ اوس دی سرنی لگا جا کے۔ سفید داہڑی بھوری
 ہے کالی۔ ایس بڈھے دی مت ہے ماری۔ ایس غصے دے وچ آ کے۔ رویا بابا ساڈے کول آپ آ کے۔ حکم ستگر تیرا
 چاہندا۔ چھن وچ انہاں نوں مار مکاؤندا۔ چن کیا ستگر پورے۔ شانت رہو تسیں بھوری والے۔ تیرے ہتھ دیاں وڈیائی۔
 مور پنکھ دی قلم بنائی۔ مہاراج شیرسنگھ نت دھیائی۔ پرگٹ کروں تیری وڈیائی۔ ایسا راگ تھجھ سناؤں۔ انحد شبد من
 و جاؤں۔ جس دی دھنکار نہ چھٹے۔ بابا تیری پریت چرناں وچوں نہ ٹٹے۔ کلجگ وچ تسان سانوں پرگٹایا۔ سنگتاں وچ اپنے
 سیس اٹھایا۔ ہرمندر صاحب دے وچ لے جا کے۔ منجی صاحب دے اُپر بہا کے۔ دتا حکم کرو نمسکار آ کے۔ گر ارجن
 والا شبد سنا کے۔ ہرجو ہرمندر وچ آیا۔ کلجگ وچ ایہ نہکلنک اکھوایا۔ اپنے دھام وچ آپ سہایا۔ سنگتاں نوں اج درس
 دکھایا۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ وچ ناں رکھا کے۔ آگوں اٹھ کے پئے پجاری۔ ایہ کی سادھا کیتی کاری۔ اک بال نوں نوں اٹھا
 کے۔ منجی صاحب دے اُتے بہا کے۔ پھٹ گئی تیری نیتی۔ چلی چال ایہ گرتی۔

★ ٹھیکے دار ٹھاکر سنگھ دے نوٹ پچن پنڈ جیٹھووال ضلع امرتسر ★
 کُٹب الپنگ نین دیکھنگ، منوں سُرْتیالکو۔ سیہنسانگ ہنکار نوارنگ، آتم سازنگ میری پہچانکو۔ پرپنچ
 پرپیکھنگ، سرب کلا دیکھنگ، تیری پرتپالکو۔

★ ۱۱ بہادروں ۲۰۰۶ بکرمی پنڈ جیٹھووال ضلع امرتسر پورن سنگھ دے گرہ ★
 تین تاپ ماراں میں آپ۔ میرے سکھ دا وڈ پرتاپ۔ ایسی پریت پریم لائی۔ اس دی پانہی تاپ سر لائی۔ مہاراج
 شیرسنگھ حکم ایہ گھلیا۔ کالا بیر محمد چلیا۔ جس نوں مارے میری آن۔ تین کو پئی سنگت کی کان۔ ایسا ایہ منتر بنایا۔
 تین تاپ کا ناس کرایا۔ آپ اچارے پریم سکھ پیارا۔ دُکھ کلیش لاه دے سارا۔ پیت پیتمبر ترے بھون دھنی۔ جگن ناتھ گوپال
 مَکھ بھنی۔ سازنگ دھر بھگوان بیٹھلا۔ جس گنت آوے سرنگا۔ پتت پاؤن دُکھ بھے بھنجن۔ ہنکار نوارن ہے بھوکھنڈن۔
 بھگتی توکھت دین دیا۔ سب کچھ تَجھ سے ہے بھنگا۔ ہرمندر دے کتے پُجاری۔ جنہاں ہاباکار مچالئی۔ اپنی پت آپ
 گوائی۔ کوکر سوکر دی جوں لیکھوائی۔ نگری رام داس دی بے ہنکاری۔ پندراں سو چھبی گر نانک آیا۔ نام ست دا منتر
 درڑایا۔ بھلے سکھ نوں انگ لگایا۔ لہنے توں انگد بنایا۔ انگد دی جن سیو کھائی۔ امرداس امر دی پدوی پائی۔ امرداس
 ایہہ پریکھتا کیتی۔ رام داس نوں گدی دتی۔ گئے ویدی سوڈھی آئے۔ داس رام گرو سولاں سولاں وچ آئے۔ رام داس ایہہ نگر
 وسا کے۔ با بے بڈھے نوں نال رلا کے۔ سر امرت آپ پرگٹا کے۔ گر ارجن دی سیوا لا کے۔ چار ورن دا دھام بنا کے۔ چار
 در اُس دے رکھوا کے۔ نام اپنے دا پرکاش کرا کے۔ تال والی سیوا کرا کے۔ وچ سنگت دے سیو کما کے۔ اپنا گجھا بھید لکا

کے۔ ارجن ٹوں جن ایہہ نظر کیتی۔ ایسی جوت اساں نے دتی۔ پا کے درشن ہویا پرسن۔ دھنّ دھنّ دھنّ دھنّ دھنّ۔ مکھوں کہے دھنّ۔
 بولے مینوں وڈیا کے۔ پیج رکھی ٹوں میری آ کے۔ ویکھ جوت بڑا خوش ہویا۔ اچارے شبد کھڑا کھلویا۔ سنتاں دے کارج
 وچ آپ کھلویا۔ ارجن دے مکھوں ہر ہر ہویا۔ میں ہوں داس میں نہ مورا۔ تم ہو جس چرن سنگ جوڑا۔ جس اُپر
 دیا جاں کیتی۔ آتم سدھ دیہہ پُنتی۔ دوس زین میرا جس گاوے۔ بھائی گرداس اوہدی لکھت کراوے۔ ایسا شبد سچّا
 چلاواں۔ بھید نہ اپنا کیسے جتاواں۔ میں ہوں پری پورن پریشور۔ آد جُگاد سدا جگیشور۔ پاپیاں دی مت ہوئی
 ادھوری۔ ویکھ ستگرُو پاؤن گھوری۔ اچھل چھلن چھل آپ کرایا۔ منمکھاں نے بھیت نہ پایا۔ لوگن کو گر سکھ بتاوے۔
 دیکھ گرُو کو مکھ بھواوے۔ کلجگ نے پائی مایا۔ ستگرُو توں پچھ ہٹایا۔ نینی دیکھ ستگر پورا۔ من وچ اگیان چت
 ہدورا۔ اُچ چت دی چکھا بنائی۔ اتم جوت دی کیتی صفائی۔ جوت وچ سی جوت ملا کے۔ پریت جوں اُنہاں ٹوں پا کے۔
 جنّ کھویس مہنت بنا کے۔ منی سنگھ توں لکھت کرا کے۔ مہنتاں جوگا تھاں بنایا۔ امرتسر تھوڑا تھوڑا ڈھاہیا۔ شہری جیو
 عام جو خاصہ۔ وشٹا اُنہاں اُنہاں دا کھادھا۔ ہوئے بے مکھ ایہہ گت پائی۔ جُگ جُگ پریت جوں دی ملی ایہہ سزائی۔
 سنگت ساڈی وچ بہ جاوے آ کے۔ من دا ہنگتا روگ گوا کے۔ مان ابھان دِلوں بھلا کے۔ اکو آس میری رکھا کے۔ چرناں
 وچ سیس جھکا کے۔ سنگت ٹوں بھین بھرا بنا کے۔ منوں وکار سارا لاه کے۔ شبد میرے دا بھے رکھا کے۔ اپنے آپ ٹوں نیواں
 اکھوا کے۔ چرنی ڈگے ساڈی آ کے۔ کرے منورتھ ستگر پورا۔ دُدھ پُت دا نہیں ہے توڑا۔ جو پپی ساڈے در تے آوے۔
 انس بن نہ خالی جاوے۔ ایسی میں جگاواں جوتا۔ میری طاقت ورتے موتا۔ ایہہ سدا ہے میرا بچن۔ سنگتاں دے من میرا
 رچن۔ جو سکھ سوالی آوے۔ تھر گھر توں نہ خالی جاوے۔ اس توں پرے نہیں کوئی دھام۔ حاضر ہاں میں وشنوں
 بھگوان۔ انت جُگ میں میں ہاں رہندا۔ واپوا کہندیاں سب دُکھ لہندا۔ سوہنگ نام میرا ستجگ جان۔ مہاراج شیرسنگھ

وِشَنوُن بھگوان۔ سال چھینجا تِن مہینے چھ دن بھائی۔ کلجگ وچ جوت پرگٹائی۔ تابو تائیں ملی وڈیائی۔ جوند سینگھ نے سار نہ پائی۔ بال سمجھ کے بال انجانا۔ سچا ستگر نہیں پچھانا۔ مہینے چھ ہوئی آرجو میری۔ ایسی کلا اسان اے پھیری۔ منی سینگھ نوں تُنب اُٹھایا۔ ہوئے پرتکھ درس دکھایا۔ مُکند منوہر نظری آیا۔ شبد سروپ مات پتا بنایا۔ گھر دا در آگھیں دکھایا۔ من دا سنسا سارا لایا۔ کھبا چرن اُپر اُٹھا کے۔ کھبے گئے والا نشان دکھا کے۔ ایسی سوجھی اُس نوں پائی۔ بابا منی سینگھ دئے دُہائی۔ وِشَنوُن بھگوان جوت پرگٹائی۔ ہویا درس بھگت جس گائی۔ ایسا تیر درس دا کھا کے۔ بھجا گھونڈ ول جتی لاہ کے۔ آگے پچھے سنگت ساری۔ آوے بھجا نہ سرت سمبھالی۔ پنڈوں باہر ڈیرہ لا کے۔ درخت وڈھن دی نیت رکھا کے۔

★ ۱۲ بھادروں ۲۰۰۶ بکرمی پنڈیگے ضلع امرتسر پریم سینگھ دے گره ★

تین لوک میرا پرکاش۔ لوکات پاتال وچ آکاش۔ آکاش وچ میں جوت سروپا۔ اُنجا پون چور سر ہوتا۔ ایسی جوت جگے نرالی۔ بن بٹی ایہہ دیپک بالی۔ اُم دیبا میں آپ نیارا۔ ایسا میرا کھیل اپارا۔ جوت وچوں میں جوت جگا کے۔ لکھ جراسی جون اُپا کے۔ رکت بوند دی دیہہ بنائی۔ وچ اپنی جوت ٹکائی۔ اُپر آکاش جو میرا دھام۔ اُس دا دھریا بیکنٹھ نام۔ اُس دیس دا میں ہاں والی۔ وچے روپ آپ ابناشی۔ آپ اپنے کھیل رچاوے۔ سمیں اُنسار جوت پرگٹاوے۔ کلجگ دی میں کراں صفائی۔ منی سینگھ نے جو لکھت کرائی۔ لکھت لکھی اوس ستگر پورے۔ پلٹی کایا ہُن بیٹھا حضورے۔ باران بھادروں ایہہ چن لکھایا۔ با بے منی سینگھ توں ستگر بنایا۔ اج دتی آ میں وڈیائی۔ اپنی جوت ایہدے وچ پائی۔ اپنی جوت میں ایہدے وچ پاؤں۔ ایہدے سر تے میں چھتر جھلاؤں۔ میں ہاں ایہدے حکم اُنسار۔ با بے لکھت لکھی اپار۔ با بے اپنی قلم چلائی۔ چھٹی دیہہ میں جوت پرگٹائی۔ میری جوت دا ہویا پرکاش۔ کلجگ دا ہُن کیتا ناس۔ ستجگ دا ہُن ست ورتایا۔

با بے منی سینگھ نوں تخت بہایا۔ مات لوک وچ تخت اپارا۔ پلنگ نوار جس دتا سہارا۔ جتنے بستر اس تے پائے۔ پریم سینگھ
 تے پڑدے پائے۔ اوس دھام دا نہیں وناس۔ جتھے میرا ہویا پرکاش۔ مات لوک وچ میرا سُکھاسن۔ سدیو رہے سدا سُکھاسن۔
 سینگھاسن ایہدا ناں رکھا کے۔ مہاراج شیرسینگھ بیٹھا آ کے۔ با بے منی سینگھ نوں مان دوا کے۔ پنڈ بگے ساچا دھام بنا کے۔
 پریم سینگھ جس سیو کمائی۔ اپنی دات ستگر آگے ٹکائی۔ دُنیا دی اس تھی مایا۔ ستگر آگے سیس نوایا۔ ایسی دتی ایہنوں
 وڈیائی۔ پریم نگری ایہہ دھام اکھوائی۔ چار جگ ایہہ رہسی دھام۔ جس نے کری ایتھے پرنام۔ اوہنوں ملو آپ بھگوان۔
 مہاراج شیرسینگھ وشنوں بھگوان۔ پریم سینگھ نے پریم آکیتا۔ جس چار جگ کھٹ لیتا۔ ایسی سکھ نوں دتی وڈیائی۔
 جوت سنگ آجوت ملائی۔ چراسی وچوں آپ کڈھا کے۔ اپنے آپ وچ رکھوں ملا کے۔ بیکنٹھ دھام دا درس دکھا کے۔ پال
 سینگھ دے کول بہا کے۔ سیوا کراؤں ہتھ چور پھڑا کے۔ دھرو کبیر ہُن پرے ہٹا کے۔ سورن سینگھ در آگے بہا کے۔ چیت
 سینگھ دی بند سی بھائی۔ ساڈے در تے ملے وڈیائی۔ ایسی پدوی اوس نے پائی۔ پاوے درس سدا جس گائی۔ جیٹھ ست
 اوبدی دیہہ چھڈائی۔ ایڈی اُس تے دیا کمائی۔ تھی ماٹی ہویا جوت سروپا۔ رکھے لاج ستگر انویا۔ انت کال جاں اُس دا
 ہویا۔ ساڈے در تے سارا بنس زویا۔ کون انہاں دی دھیر دھراوے۔ مہاراج شیرسینگھ کار کراوے۔ جیسی وست اونھے ہی
 پاوے۔ اپنا بھیت آپ رکھاوے۔ چھڈائی دیہہ دھرو ہویا اتیتا۔ سورن سینگھ سد ہے جیتا۔ ایسی پدوی اوہنے پائی۔ ککھ
 ماتا دی سپھل کرائی۔ چیت سینگھ نوں دتی وڈیائی۔ مہاراج شیرسینگھ دئے دہائی۔ ایسی ایہہ میں چال چلائی۔ حاضر ہو کے
 دیہہ چھڈائی۔ ستجگ دی ایہہ چلی ریتا۔ مہاراج شیرسینگھ پت پُنیتا۔ آپ اپنا برد سمبھالیا۔ اپنے بھگت نوں آپ اٹھا لیا۔
 پاتالوں کڈھ آکاش بہا لیا۔ مہاراج شیرسینگھ ایہہ بچن سنا لیا۔ چیت سینگھ کیوں رووے بھائی۔ اُچ پدوی تیرے پُت نے
 پائی۔ سنسار والی تجائی مایا۔ انت جوتی جوت ملایا۔ جھوٹھی دیہہ نال کرے پریت۔ ستگر دی نہ جانے ریت۔ میرا ایہہ راہ

لے۔ بھوگ لگے بھوج بن جائے۔ بن بھوگوں بھکھ اکھوائے۔ لیہز پھیہز اک سنگ رلائے۔ چار نام بھوجن اکھوائے۔ بھوگ لگاؤ
ہووے گا آدر۔ مہاراج شیرسنگھ سدا جے حاضر۔

★ ۱۳ بہادروں ۲۰۰۶ بکرمی پنڈ بکے ضلع امرتسر ★

اُنی سو پنجاہ بکرمی تائیں۔ مات لوک وچ دیہہ پرگنائی۔ پنج جیٹھ تھت لکھا کے۔ مات گربھ سے باہر آ کے۔ مہاراج
شیرسنگھ نام رکھا کے۔ بیٹھا اپنا آپ لکا کے۔ گھونڈ نوں گھنکا پُری بنا کے۔ منی سنگھ تائیں درس دکھا کے۔ ایسا بھرم انہاں دا
لاہیا۔ مری منوہر نظری آیا۔ دیکھی اوس ایہہ شکل نرالی۔ ملیا آپ اوہنوں بنوالی۔ کرشن گھنٹیا اپنا آپ اُپا کے۔ منی
سنگھ تائیں درس دکھا کے۔ رام روپ دا درس دکھایا۔ ہتھ دھنٹس چلہ چڑھایا۔ ایسا چن انہاں نوں کیتا۔ کلجگ دا ناس
اساں نے کیتا۔ کلجگ پاپی بڑا ہنکاری۔ پاپی اپرادھی دُشت ڈراچاری۔ کرم ایس دا ویکھیا بابا۔ مہاراج شیرسنگھ آیا ڈاڈھا۔
میں اپنا آپ چھپاؤں۔ تیرے ہتھ وچ قلم پھڑاؤں۔ سوہنگ شبد دا راگ الاؤں۔ چار جگ دا ورن کراؤں۔ راجا مہاراجاں
نوں تختوں اٹھاؤں۔ در در دھکے انہاں نوں پاؤں۔ اک نام لئے جو میرا۔ مات لوک وچ پائے نہ پھیرا۔ ایسا شبد میں آپ
لکھاؤں۔ مہاراج شیرسنگھ نام رکھاؤں۔ نام اپنے دا کراں پرتاپ۔ باقی سبناں دا کرنا ناس۔ باقی ناس سبناں دا ہویا۔ سوہنگ
شبد جدوں پرگٹ ہویا۔ اوانگ سوہنگ میں آپ اکھواؤں۔ سب بھلیکھے دل توں لاہوں۔ ایسی اک رچاؤں مایا۔ دُشتاں
تائیں جن بھسم کرایا۔ بھسم ہون کے ڈھیری۔ سچا ستگر کرے نہ دیری۔ سیدھ وقت سیکھاں دا آیا۔ جنہاں وچ ستگر
بہایا۔ ایسے سیکھ جو میرے ہوئے۔ کلجگ وچ لئے نال پروئے۔ انجا کروڑ وچوں بھائی۔ ایہناں سیکھاں نوں دتی وڈیائی۔ اپنے
سیکھ دی کروں وڈیائی۔ بیکٹھ دھام وچ جے جے جیکار کرائی۔ ایسی لکھت آپ کرا کے۔ باہے منی سنگھ توں مان دوا

کے۔ پنج ہزاری دس ہزاری سیکھ اکھوا کے۔ بہول سنگھ انہاں دے نام لکھا کے۔ مانا سنگھ نوں ملی وڈیائی۔ لائیل پُر وچ جن جوت جگائی۔ سنگھ پال اوتھ بھائی۔ جس نوں کتھا ساڈی سنائی۔ سن کے چن ہویا اند۔ ستجگ دا چڑھیا چند۔ گیا اندھیرا ہویا پرکاش۔ سیکھ میرے دا نہیں وناس۔ اُس نے یاد اساں نوں کیتا۔ بھگوان کرشن دا درشن دیتا۔ کھیتاں وچ سی سٹا جا کے۔ اوتھ ملیا پرہو آ کے۔ باہوں پکڑ بہایا اٹھا کے۔ سنسا سارا اوہدا لاه کے۔ میں بیٹھا گھونڈ وچ آ کے۔ رام کرشن توں شیرسنگھ بنا کے۔ پتا جوند سنگھ تابو مائی۔ انہاں نوں دتی آپ وڈیائی۔ ذات ترکھان انہاں دی ہووے۔ جتھے مہاراج شیرسنگھ پرگٹ ہووے۔ ترکھاناں دا تخت بنایا۔ ایسا مان انہاں نوں دوایا۔ سارا سنسار چرنی پایا۔ اپنا بھیو آپ گھلایا۔ بہتا ایہناں پایا مان۔ جتھے اُچیا آپ بھگوان۔

★ ۱۴ بھادروں ۲۰۰۶ بکرمی پنڈ جیٹھووال چن ہوئے ★

بیہ سو اک بکرمی پیاری۔ کیتی اساں کھیل نیاری۔ جیٹھ پہلی منگلواری۔ اپنی جوت آکاشوں اتاری۔ دو جیٹھ نوں کھیل رچایا۔ پورن سنگھ وچ پرمیشور آیا۔ ہوئی سندھیا پائی پھیری۔ کلجگ دی ڈھابی ڈھیری۔ ساڈھے ست دا ہویا ویلا۔ ستگر نے پایا پھیرا۔ ایسی اساں کلا وکھائی۔ پورن سنگھ دی نبض ہٹائی۔ گھر دے سارے دین دُہائی۔ پریم سنگھ نوں آواز لگائی۔ چھیتی آ جا گھر اسڈے۔ بھانا ورتیا ستگر ڈاڈھے۔ بہیت اسادا کھے نہ پایا۔ ہا با کر کے شور مچایا۔ میں اپنی جوت پرگٹا کے۔ آپ اپنی جوت جگا کے۔ مہاراج شیرسنگھ نام رکھا کے۔ ایسا دیہہ نوں وٹ چڑھا کے۔ ایسا وٹ ایہنوں چڑھایا۔ ساری خلقت نوں خاک رلایا۔ جوت نے پھیر زور سی پایا۔ سکھاں تائیں پھیر اٹھایا۔ پنجویں جیٹھ دا دن سی آیا۔

سنگتاں نوں پھر مان دوايا۔ چار جيٲھ تھت وار لکھا کے۔ پرگٹ ہويا گھونڈ وچ آ کے۔ چھي پوه نوں سي ديہہ تجائي۔
 جھوٲھی ديہہ بھسم کرائي۔ آسي بھسم ايس دي ہوئي۔ ہاباکار سرشئي روئي۔ ميں اپنا آپ پرگٹا کے۔ دتا درس آپ آ کے۔
 آسي ورتائي کھيل اپارا۔ دتا باني دا کھول بھنڈارا۔ سولاں پھر پھر آپ کھلو کے۔ پورن وچ پرميشور ہو کے۔ آسي رسنا
 اساں چلائي۔ دربار صاحب دي باني الائي۔ چوڊاں سوٲتيہہ انک دے تائيں۔ باني پڑھ پڑھ سنگت کن پائي۔ اٲھاراں دھيائے
 گيتا دے گائے۔ مکھوں ايسے پجن سُنائے۔ ميرے ساہمنے کوئي چل کے آئے۔ سب بھليکھے دل توں لاپے۔ قرآن مجيد انجيل دے
 تائيں۔ محمد عيسيٰ جنھ لکھت کرائي۔ ايہناں سبناں دا ہُن مان ہٹايا۔ سوہنگ شبد پرچلت کرایا۔ اپنے نام دي جے کرائي۔
 باقی سب دي کري صفائي۔ ايسا نام سکھاں کو دے کے۔ آ بيٲھا ہُن پرگٹ ہو کے۔ ميري جو بنائي سو ڈھيري۔ اوتھوں
 پرگٹی جوت سي ميري۔ ايسا کيسے نہ کھيل رچايا۔ جا کے پھير کوئي نہ آيا۔ ميں اپني بنت بنائي۔ تجي ديہہ جوت پرگٹائي۔
 جوت وچ ميں جوت سروپا۔ انحد شبد وجاوے بھوڳيا۔ اپنا آپ آپ اُپا کے۔ گھونڈ وچ کھلوتا جا کے۔ ايسا شيرسنگھ شير
 ہے ہويا۔ رام کرشن دا تيج ہے ہويا۔ ايسا حُکم آپ سُنايا۔ وشنوں بھگوان دا جاپ کرایا۔ سکھاں تائيں حُکم سُنايا۔ گھونڈ
 وچ پلا پھروايا۔ کلجگ دا نہکنک آيا۔ مُمکھاں توں مَنہ بھوڳيا۔ مُمکھ ايتھے ٲھور نہ پاوے۔ ميرا سکھ ميرا جس گاوے۔ ميں
 ہوں ستگر دين دياالا۔ بھے بھيانک وچ سدا رکھوالا۔ ميرا ايہہ کھيل نرالا۔ اندھ گھور وچ ميں رکھوالا۔ سکھ اپنے آپ اُپا
 کے۔ بيٲھا کلجگ وچ سرنی لا کے۔ باقی سب تے پائي مایا۔ اپنا شبد نہ کيسے سُنايا۔ ميرے شبد دي ايہہ وڊيائي۔ تين لوک
 وچ ملے وڊيائي۔ تين لوک بيکنٲھ دا واسي۔ ميري مایا آسي چھاسي۔ ميرا نام بے مکھ نہ سُنے کوئي۔ ننداکن دُشٹاں دي
 دُرمت ہوئي۔ نندا جنہاں نے ميري کيتي۔ پريت جُون اُنہاں دي کيتي۔ جس نے ميرا مان ہے کيتا۔ پيا امرت سدا ہے جيتا۔
 آتم اُس دي ہوئي نرالي۔ جوت سنگ جوت ملا لئي۔ ميرا پجن نہ ہوئے ادھورا۔ مہاراج شيرسنگھ ستگر پورا۔ سوہنگ

شبِد میں آپ لکھاؤں۔ جگ چار اس دا جاپ کراؤں۔ چار وید دا مان گویا۔ گیتا دا ہُن وقت مُکایا۔ بانی دا جو جہاز سی
 بنیا۔ ایسا اوہنوں آپ سی رنیا۔ انجیل والی ہُن آرجو پیتی۔ عیسیٰ موسیٰ دی صفائی ہے کیتی۔ محمد نے جو ایمان بنایا۔
 دھک اوس نوں بنے لایا۔ ایسی اک کھیل رچاؤں۔ چھن وچ اس نوں بھسم کراؤں۔ بھسمن بھسم ہون گے ڈھیری۔ جس ویلے
 گر پائی پھیری۔ جس طرح دوپھاڑ انہاں نوں کرایا۔ گھونڈ وچ ایہہ کھیل رچایا۔ دو ہزار تین بکرمی تائیں۔ تین آسُو نوں بنت
 بنائی۔ سنگت آئی میری ساری۔ دھام بنوں دی کری تیاری۔ ایسا کھیل آپ رچایا۔ لما پے کے نشان لویا۔ ایتھے نیہہ دھریو
 بھائی۔ ایسی ستگر کار لگائی۔ ماجھے دی حد گھونڈ بنائی۔ دربار اپنے دی نیہہ رکھائی۔ سکھاں نوں ایہہ حُکم سُنایا۔ چٹّا
 چوٹا ایتھے نہ لایا۔ اسان ایہنوں اندھیر رکھاؤنا۔ ہاہاکار کر جگت رواؤنا۔ ایسی اندھیری اسان اڈائی۔ وچ پنجاب پئی لڑائی۔
 با بے دا حُکم اسان منویا۔ سکھ مُسلم دا یُدھ کرایا۔ چن اسادا ہووے سچا۔ یچاں بچہ ڈیگن کچا۔ با بے دے سی بول انوکھے۔
 ۱۲ نیزیان اُپر بچے بوچے۔ ایسی آپ پڑھائی پئی۔ کلجگ نے ایہہ کالکھ کھئی۔ ایسی ایہنوں وگی مار۔ دیویاں کنیاں ہون خوار۔
 ایسا ظلم ایس نے کیتا۔ پُٹان نوں ماواں پچھا دیتا۔ ایسی آ کے پئی ڈہائی۔ بھیناں تائیں چھڈ گئے بھائی۔ کنت تائیں سی نار
 پیاری۔ آگھاں ساہمنے ہوئے خواری۔ ایہہ سی میرا اک چمتکار۔ دوجی واری کروں خوار۔ ایسا سماں ہُن لیاؤں۔ امرتسر نوں
 تھیہ کراؤں۔ ایسی ایہہ لکھائی بانی۔ لنڈا پیل رہو نشانی۔ جو سکھ ساڈے در تے آوے۔ ہووے اک من ردے دھیاوے۔
 دُکھ دلدر سب لہ جاوے۔ شبِد روپ میرا درس ہے پاوے۔ دیواں درس آپ میں آپ آ کے۔ باہوں پکڑ ستے جگا کے۔
 سویا جیو کچھو نہ جانے۔ مہاراج شیرسنگھ کھڑا سرہانے۔ ہوئے پرتکھ درس دکھاوے۔ اپنے سکھ نوں چرنی لاوے۔ نمسکار
 جن چرناں وچ کیتی۔ ٹٹی اوہدی اسان گنڈھ لیتی۔ انت کال نہ کھاوے کال۔ بان اُپر لواں بٹھال۔ ایسا حُکم اپنا چلاواں۔
 بیکنٹھ دھام دے وچ پُچاواں۔ جنم مرن دا دُکھ مٹاواں۔ جوت وچ جوت ملاواں۔ ایسا آپ ہویا دیال۔ مہاراج شیرسنگھ

وِشَنُوں بھگوان۔ چوڈاں بہادروں حُکم لکھایا۔ اپنا شبد آپ سُنایا۔ پہلے اپنا آپ اُپا کے۔ قُدرت رُوپی سرِشٹ اُپا کے۔ لکھ جُراسی جوُن اُپا کے۔ سب وِچ بیٹھا اپنا آپ جُھپا کے۔ ایسی چلاں چال نرالی۔ اپنی جوت سبن میں ڈالی۔ آتم وِچ جوت رکھا کے۔ حُکم چلاوے بہید کھلا کے۔ ایسی جیو نوں پائی مایا۔ پنجاں دوُتاں دے وس کرایا۔ پنجاں ایہناں مل کے بھائی۔ ساری ایہدی مت گوائی۔ کلجگ وِچ بھلا انجانا۔ پورا ستگر نہیں پچھانا۔

★ ۱۵ بہادروں ۲۰۰۶ بکرمی پنڈ جیٹھووال دیا ہوئی ★

سرامرت نوں سراپ دوا کے۔ چلیا منی سنگھ کندھ اُٹھا کے۔ اُنی سو ترونجا بکرمی تائیں۔ اودوں سی ایہہ کار بھگتائی۔ ہر جو وِچ ہرمندر آیا۔ پورا چن ارجن دا کرایا۔ پُجاریاں ہنکاریاں سار نہ پائی۔ آپ اپنی کار بھگتائی۔ اُنی سو پچونجا بکرمی ہوئی۔ با بے منی سنگھ نوں سوجھی ہوئی۔ نیلا چولا آپ رنگایا۔ مہاراج شیرسنگھ دے گل وِچ پایا۔ نال سنگت لے لئی ساری۔ اندپڑ دی کری تیاری۔ پُر اند پھنچے آ کے۔ جتھے گوبند سنگھ گیا گوا کے۔ سانوں با بے سیس اُٹھایا۔ وِچ شہر دے حُکم سُنایا۔ نہکلنک اوتار جے آیا۔ کرو درس مُکھوں سُنایا۔ مُسلمانو سُن لو بھائی۔ ایہہ امام مہدی جن چولی پائی۔ اپنا بھرم مٹاؤ آ کے۔ سرنی ایہدی لگو آ کے۔ رام کرشن دا ایہہ اوتارا۔ مہاراج شیرسنگھ دین دیا۔ ایہہ ہے آپ جوتی جوت سروپا۔ انحد شبد وجاوے بھوپا۔ جس نے درس ایس دا کیتا۔ لکھ جُراسی وِچوں کڈھ لیتا۔ جنم مرن توں ہوئے نیارا۔ بیکٹھ دھام وِچ کرے اُتارا۔ جوت وِچ اپنی جوت ملاوے۔ اپنی مہا آپ جناوے۔ مُکند منوہر ایہہ کرشن اوتاری۔ کلجگ وِچ شیرسنگھ اوتاری۔ شبد میرا ایہہ نرالا۔ سوہنگ نام سدا پرتپالا۔ نام میرے دی ایہہ وڈیائی۔ پشُو

پریتوں دیو بنائی۔ کیرتم نام چپے جو میرا۔ مات لوک وچ نہ ہوئے پھیرا۔ سدا اتیت سدا ہے جیتا۔ مہاراج شیرسنگھ رکھیا چیتا۔
 ایسی کلا آپ ورتاواں۔ کلجگ وچ اپنا آپ چھپاواں۔ منمکھاں توں منہ چھپا کے۔ گرمکھاں توں آپ پرگٹا کے۔ ایسا کھیل
 ایہہ کراں نیارا۔ دیوے درس کرشن مُرارا۔ ایسا درس میں آپ دکھاواں۔ رام کرشن دا روپ پرگٹاواں۔ سارا سنسا دل دا
 لاہواں۔ مہاراج شیرسنگھ پھیر اکھواواں۔ ایسی میری بنی ہے گاتھا۔ چار وید میرے نام رنگ راتا۔ اٹھاراں دھیا گیتا بنائی۔
 اک ارجن توں سوجھی پائی۔ مہاسارتھی آپ اکھوایا۔ رتھ ارجن دا آپ چلایا۔ دُشٹاں ہنکاریاں دا ناس کرایا۔ پاندواں تائیں
 مان دواوا۔ پھر پسریا آپ پسارا۔ دواپر تائیں پار اُتارا۔ یجر وید دا مان گویا۔ کلجگ نے سی پھیرا پایا۔ اتھرن وید ایڑے توں
 آیا۔ چھڈیا رام اللہ اکھوایا۔ عیسیٰ موسیٰ اس جگ وچ آئے۔ آپ خدا دے پُت کہائے۔ انجیل تائیں اوہناں لکھوایا۔ ہوئے کرسٹی
 رام بھلایا۔ میری جوت دا ہووے پرکاش۔ باقی سبنا دا کیتا ناس۔ ایسی کلا آپ ہے ساری۔ اپنی جوت آپ پرگٹا لی۔
 جوت میری جاں سکھ وچ آوے۔ نبض ایس دی چلنو ہٹاوے۔ ایہہ وڈا بہیت ہے ساڈا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ڈاڈھا۔
 کلجگ دی ہُن ہوئی اخیر۔ کوئی نہ بٹھے اس دی دھیر۔ تین لوک اس دا منہ کالا۔ دھرم دا جس کڈھ دتا دوالا۔ ایسا اس
 نے قہر کمایا۔ یت ست دا ناس کرایا۔ اپنی اس نے کھیل وکھائی۔ بے مکھاں سر چھابی پائی۔ گرمکھاں توں بنے لایا۔ بیڑا
 انہاں دا آپ پچایا۔ جمدوتاں توں پراں ہٹا کے۔ کرے رچھیا آپے آ کے۔ انت کال جاں سکھ دا ہووے۔ سوہنگ شبد میرا من
 پرووے۔ اتم دھارے میرا نام۔ درشن ہووے وشنوں بھگوان۔ سکھاں دی پیج آپ رکھاوے۔ جوت سنگ جوت ملاوے۔
 ہوئے کیرپال آپ دیالا۔ جنم مرن دا لتھا جنجالا۔ پورے ستگر کھیل رچایا۔ گرمکھاں لئی بیکٹھ بنایا۔ بے مکھاں توں پرے
 ہٹا کے۔ جمدوتاں دے وس سی پا کے۔ دھرم راج نے ڈن لگایا۔ کنبھی نرک انہاں توں پایا۔ سکھاں توں دواوے مان۔
 سوہنگ شبد اتم گیان۔ اتم جوت میں آپ جگاواں۔ دسویں دوار دا پردہ لاہواں۔ ایسا جھرناں میں آپ جھراؤں۔ امرت

بوند کول میں پاؤں۔ کھلے کول جو آپ کھلاوے۔ بھگت جنان نوں سوجھی پاوے۔ ایسا پرکاش ہووے پھر میرا۔ اندھ
 اگیان دا مٹے اندھیرا۔ ہوئے پرتکھ میں درس دکھاواں۔ گرمکھاں نوں چرنی لاواں۔ چرن کول جو میرے پر سے۔ صدیو کال
 سدا گر در سے۔ ایسی میں ستار و جاواں۔ انحد شبد دا راگ سناواں۔ میرے شبد ایسی دھنکار۔ سن کے سیکھ سی اترے
 پار۔ سوہنگ شبد دا ہویا پرکاش۔ باقی سب دا کیتا ناس۔ سمیں اُسار ایہہ شبد چلایا۔ مہاراج شیرسنگھ آپ کرے کرایا۔
 اپنا حکم آپ لکھوایا۔ منی سنگھ توں ستگرُو بنایا۔ ایسی آپ جگائی جوتا۔ ساڈی طاقت ورتے موتا۔ دیپ توں دیپک جگا
 کے۔ سنگتاں وچ مان دوا کے۔ پیج رکھانگا ایہدی آ کے۔ مہاراج شیرسنگھ نام رکھا کے۔ اوڈھم نوں وچ ادھ رکھاواں۔ شامے
 تائیں مان دواواں۔ پرہ جوت دی جوت جگا کے۔ در اپنے توں بھکھیا پا کے۔ پنجویں جیٹھ نوں جگتار پرگٹا کے۔ ستان
 دیپان دا مان دوا کے۔ سر ایہناں دے چہتر جھلا کے۔ تریلوکی ناتھ آپ اکھوا کے۔ دین دیال میں آپ کرپالا۔ سوہنگ شبد
 میرا سدا رکھوالا۔

۱۷

۱۷

★ ۱۷ بہادروں ۲۰۰۶ یکرمی پنڈ جیٹھووال بچن ہوئے ★

ستاراں بہادروں بچن لکھایا۔ اپنا بھوگ آپ لوایا۔ برہم کھتری ویشان دا بنکار گواواں۔ شوڈراں تائیں مان دواواں۔
 بھیلنی دے بیر کھادھے جا کے۔ رام نام میں اکھوا کے۔ ستی ابلیا نوں پھیر جوا کے۔ اپنا چرن آپ چھہا کے۔ بیانا وچ آپ بہا
 کے۔ گوتم دا سراپ سی لاه کے۔ بیکنٹھ دھام دے وچ پُچایا۔ ایسا اپنا کھیل رچایا۔ بالمیک سی بڑا بجواڑا۔ ڈاکہ مارے دن
 دہاڑا۔ گھر وچ پُچھن گھلیا، انت کال کھئے بے تہاڑا۔ کوڑ مڑاچو کھنی کھئے نہ بیلی کرنا جھاڑا۔ پھیر اپنا آپ وکھایا۔ سب بھلیکھا

بھنگک برشد بھنڈار بھاگ - ۱

اُس دا لاهیا۔ ہویا دواپر میں کرشن مُراری۔ دروپدی دی جن پیج سواری۔ ڈریودھن دی اسان تجی اٹاری۔ بدر دی گلی
 وچ رات گزاری۔ سدا غریبی گھر رباوے۔ الو نے ساگ نوں بھوگ لگاوے۔ اوس سمیں ساں میں کرشن مُرار۔ دلیری نال
 جن کیا پیار۔ بھیکھن درونا کرن تجایا۔ بدر تائیں گلے لگایا۔ میں ہاں آپ دین دیاں۔ نہانیاں نوں میں دیواں مان۔ کلجگ وچ
 لے کے اوتار۔ دتا سی اگن وچ ڈال۔ ہن اپنا آپ پرگٹایا۔ ہوئے دیاں درس دکھایا۔ بدر توں سوہن سنگھ اُچایا۔ سب بھلیکھا
 دل دا لاهیا۔ سوہن سنگھ نوں پلا پھیر۔ گھر تیرے وچ بیٹھا شیر۔ تین لوک وچ آپ رکھوالا۔ اپنے بھگتاں دی پیج رکھن
 والا۔ پیج سواری تیری آ کے۔ دیواں درس سٹے اٹھا کے۔ ایسا درس میں آپ دکھاواں۔ مُکند منوہر نظری آواں۔ سرتے
 مُکٹ ہووے گا میرے۔ سدا رہوَنگا کول تیرے۔ ایسا پنٹھ نواں بنایا۔ غریباں تائیں گلے لگایا۔ ایسی چلاں چال نرالی۔ ذات
 پات سب اگن میں ڈالی۔ جو میرے درتے آوے۔ اتم جوت ایسی جگاوے۔ ایس دیپک دی جوت نرالی۔ سرب جیو
 جنت دے وچ ہے ڈالی۔ جیو جنت دے وس نہ کوئی۔ جو کراوے سوئی ہوئی۔ سوہن سنگھ تے دیا کہاواں۔ دکھ کلیش
 ایس دا لہواں۔ بھوت پریت دا ناس کرا کے۔ جن خبیث سر ڈنڈا لا کے۔ ہاکن ڈاکن دا سر مُنوا کے۔ اٹھاراں پیر وس کرا کے۔
 ایسا کم آج آپ کرایا۔ جم پُر توں دیو پُر بنایا۔ آج میرا ہویا پرکاش۔ دُشٹاں دا کیتا ناس۔ جس نے رس امرت دا پییا۔ دیہہ
 سُکھالی نرمل ہے جییا۔ اس امرت دی ایہہ وڈیائی۔ پسو پرتیوں دیو بنائی۔ ایس بوند دی کوئی نہ جانے سار۔ جنہ پیتی
 سو اُتریا پار۔ اک بوند چاترک پاوے۔ ہوئے شانت ہر گن گاوے۔ امرت ستگر آپ بنایا۔ مہاراج شیرسنگھ رسنی لایا۔
 رسنا اپنی نال لگایا۔ مُمکھاں توں گرسکھ بنایا۔ گیا دوس ہوئی شام۔ حاضر ہویا وشنو بھگوان۔ اپنے سکھاں دا برد
 سمبھالیا۔ بھوجن تائیں بھوگ لگا لیا۔ جس نوں ایشر بھوگ لگاوے۔ بھکھ توں بھوجن بن جاوے۔ بھوگ لگاواں جس نوں آ
 کے۔ سیت پرساد سنگت نوں ورتا کے۔ سیتل شانت ہوئی ایہہ کایا۔ مکھ وچ پرساد نوں پایا۔ سیت پرساد دی ایہہ وڈیائی۔

جوت وچ لئے جوت ملائی۔ مل جوت مٹیا اندھیرا۔ یچن لکھاوے ستگر پورا۔ سپھل ہون گے تیرے کام۔ مکھوں بولے جانی جان۔ اپنا شبد آپ لکھایا۔ رڑھدا بیڑا اج بٹھے لایا۔ ایسا کھیل اج رچایا۔ آکاش پاتال وچوں میں آیا۔ تجیا پاتال مات لوک وچ آیا۔ اپنے آپ نوں بھوم تے لٹایا۔ ایس دھام نوں پوتر کرا کے۔ پھر بھوگ پرساد نوں لا کے۔ لگا بھوگ ہویا پرساد۔ میں سپھائی سکھاں دا آد جگاد۔ آد انت میں ایکنکارا۔ بھگتاں نوں میرا امرت بھنڈارا۔ امرت ایشور آپ بناوے۔ پیوے امرت امر ہو جاوے۔ جن امرت دا مان گویا۔ مت اوس دی اُتے پردہ پایا۔ ایسا پردہ اُس تے پاواں۔ اُس نوں دُشٹاں دُراچاراں دے وچ کراواں۔ ایسی مت اوس دی ماری۔ بھرشی دیہہ کرے خواری۔ میرے نام دا کرے مان۔ اُس نوں ملے درگاہ وچ مان۔ مہاراج شیرسنگھ جے کوئی اکھاوے۔ مت اُپٹھی سر چھابی پاوے۔ اپنے نام نوں نہ لاج لواواں۔ ایسی بُدھ اوس دی گواواں۔ مت اوس دی دیواں مار۔ در در دھکے ہوئے خوار۔ ایسا اُس دا مان گواواں۔ خاک وچ خاک ملاواں۔ ایشور بن نہ امرت برکھے۔ جھوٹھا پاپی آپ ہے پرکھے۔ ایس واسطے کھیل رچایا۔ اس نے امرت دا مان گویا۔ جو پیوے امرت امر پد ہو جاوے۔ جوٹھیاں جھوٹھیاں سر کھیہہ پاوے۔ کوئی نہ دیوے امرت بنا کے۔ مہاراج شیرسنگھ کہے سنا کے۔ اپنا امرت میں آپ بناواں۔ گرمکھاں دے مکھ چواواں۔ کلجگ دا ہُن ناس کرایا۔ ستگر منی سنگھ کرے کرایا۔ جتھے رکھی ہے تصویر میری۔ وگے نہ ایتھے کدے ہنیری۔ ایسی ہُن کھیل رچاؤں۔ کھن وچ سرشی ناس کراؤں۔ وس سکھاں نوں کراں میں آ کے۔ ہتھ چور سر چھتر جھلا کے۔ تریلوکی نند آپ اکھاوے۔ سوہنگ شبد دا جاپ کرا کے۔ باقی دا ہُن ناس کرا کے۔ مہاراج شیرسنگھ نام رکھا کے۔ ایسا بہیت میں آپ گھلاواں۔ پلے جامے ہُن سچ لکھاواں۔ ناما نامدیو اکھوایا۔ ایشور دا جن بھوگ لگوایا۔ کیلا گٹو دا دُدھ چوایا۔ ہوئے اک من بھوگ لگایا۔ بھوگ لگا من ہویا ادھینا۔ گویا مان پرہ من سے چینا۔ ہوئے پرتکھ پرہ درس دکھایا۔ بھر کٹورا نامے دُدھ پیایا۔ پیج رکھن لئی ہر جو آیا۔ نامے دا دہرا پھروایا۔ پھیر اوس دا

چھپر چھایا۔ موئی گائے تائیں آپ جوایا۔ بھگتاں توں مان دوایا۔ چھٹی دیہہ پرلوک سدھایا۔ جوت وچ سی جوت ملایا۔
 جوت وچوں جوت لیا کے۔ پال سنگھ وچ جوت جگا کے۔ اپنے آپ دا درس دکھا کے۔ کرشن بھگوان دا روپ بنا کے۔ دتا
 دان درس باہوں اٹھا کے۔ سرنی ڈگا ساڈی آ کے۔ ایسی دتی اوہنوں وڈیائی۔ اپنی جوت وچ للاٹ جگائی۔ اپنی جوت آپ
 جگا کے۔ گرسکھاں توں گرمکھ بنا کے۔ ایسا مان میں آپ دوایا۔ سنگت دا سرتاج بنایا۔ ایسی اُس نے سار سی پائی۔
 ساری سنگت اُس نے سی پچائی۔ ایسی دیا تُساں تے کیتی۔ اپنے چرناں دی پریتی دیتی۔ سال تیئی اُس سیو کھائی۔ تیئی
 چیت توں دیہہ تجائی۔ جوت وچ جوت سمائی۔ تھر گھر وچ بیٹھا جائی۔ رام کرشن کلا ایہہ دھاری۔ مہاراج شیرسنگھ دی
 جوت اپاری۔ بھرتھری توں بھگوان اپایا۔ موتا سنگھ نام رکھوایا۔ کلجگ وچ پرہلا د ہے آیا۔ دلپ سنگھ نام اکھوایا۔ چند
 گوپی پھیر اپایا۔ اودھم توں ادھ وچ رکھوایا۔ بینی توں شام اپا کے۔ اکانت بھیکا میری لو لا کے۔ درس دکھاواں میں آ کے۔
 ایسا قہر میں ہُن ورتاواں۔ لکھت منی سنگھ دی سچ کراواں۔ ماس شراب چناں نے کھادھا۔ جُون گھوگر وِشٹا کھادھا۔
 ایسی ڈرگت اوہناں دی ہوئی۔ وچ درگاہ ملے نہ ڈھوئی۔ گر نانک دا نام بھلایا۔ نام ست دا جن جاپ کرایا۔ مدرا پان آپ
 تجایا۔ ایشر دا سی نام سُنا یا۔ دس جامے اپنی جوت پرگٹائی۔ ماس شراب نہ رسنا لائی۔ جو ماس مہاپرساد اکھواوے۔
 کیوں نہ گرو بھوگ لگاوے مائس ہو کے ماس جو کھاوے۔ کوکر سوکر دی جُون نت پاوے۔ پی شراب ہووے مستانہ۔ پسو
 جُون وچ اوس ہے جانا۔ ایسی ڈرگت انہاں دی ہووے۔ دھرم رائے جب پکڑ کھلووے۔ انت کال ایہہ نرک نواسی۔ بھلا جیو
 بہیت نہ پاسی۔ جو پرساد سنگت وچ کھاوے۔ وچ چراسی پھیر نہ آوے۔ جو سنگت توں دیوے مان۔ اُس توں آپ ملے
 بھگوان۔ سنگت ستگر آپ بناوے۔ وچ سنگت اپنا آپ رکھاوے۔ ہوئے ادھین جے سنگت دھیاوے۔ بدھا ہر جو ایتھے
 آوے۔ لاج سکھاں دی آپ رکھاوے۔ سچا ستگر تاں اکھواوے۔ نِمسکار چرناں وچ جو کرے۔ آوے نہ جاوے جنمے نہ

مرے۔ جس نے کیتا آن پر نام۔ اُس نوں ملیا جانی جان۔ سیس جس دا جھکیا آن۔ درگاہ وچ دوایا مان۔ درگاہ میری سچی
 ہوئی۔ دکھ دلدر رہے نہ کوئی۔ تیج میرا ہُن ہووے سوایا۔ اپنا حکم آپ لکھایا۔ حکم میرا بڑا انوکھا۔ سچا ستگر نہیں ہے
 دھوکھا۔ پرکھ لِن مینوں پرکھنہارے۔ میں بیٹھا ہاں وچ دربارے۔ میں نہیں اپنا آپ چھپایا۔ حاضر ہو کے درس دکھایا۔ پرکھ
 تُسی ہُن کر لو میری۔ آؤ ساہمنے لاؤ نہ دیری۔ ایسی کلا ہُن ورتاواں۔ سرب سرشٹی نوں بھسم کراواں۔ کلجگ دا ہُن ہویا
 کنارہ۔ ستجگ دا کھلا بھنڈارا۔ ستجگ وچ ستگر آیا۔ جس نے ایہدا بھیت کھلایا۔ میں اپنے وچ سماواں۔ سچا ستگر
 تاں اکھواواں۔ سچی بخشاں ہُن میں دات۔ جس نوں اکھن لوک کرامات۔ ایہہ کرامات ہے میرا نام۔ سوہنگ شبد سچا
 پچھان۔ شبدوں شبد روپ ہو جاوے۔ ترگد جوُن وچ پھیر نہ آوے۔ اپنا شبد آپ لکھاواں۔ چار جگ ایہدا جاپ کراواں۔
 بہتر جامے بھگت پرگٹاواں۔ اپنا درس آپ دکھاواں۔ جس نے درس میرے سی پائے۔ جوت سنگ جوت ملائے۔ ستگر جان
 دیا کماوے۔ بیڑا سکھ دا بنھے لاوے۔ بنے ملاح وچ درگاہ دے۔ آپ اٹھاوے دیا کما کے۔ ایسی دیا گر آپ کرے۔ بھوجل توں
 پار پرے۔ گر گھر وچ سچا بھنڈارا۔ سکھاں دا گر سدا رکھوالا۔ ایسا تینوں مان دواواں۔ گھر تیرے وچ دھام بناواں۔ سیوا
 جو تُساں نے کیتی۔ شدھ آتما دیہہ پُنتی۔ ایسی دتی ہے اج دات۔ سکھ میرے دا وڈ پرتاپ۔ لنگر ورتے جتھے میرا۔ اوتھے
 نہیں ہے کوئی توڑا۔ لنگر گرو کا گر بھنڈارا۔ آپے بوجھے آپ بوجھنہارا۔ ایسی سوجھی تہانوں پاواں۔ دکھ کلیشاں دا ناس
 کراواں۔ ایسی قلم آپ چلاواں۔ دات پُتاں دی جھولی پاواں۔ اپنی دات آپ ورتائی۔ آئی سنگت دی آس پُجائی۔

★ ۱۹ اَسُو ۲۰۰۶ بکرمی پلٹن دے گردوارے وچ دمانہ کیمپ جموں ★

ایشور جوت دا ہویا پرکاش۔ سوہنگ شبد دا ہووے جاپ۔ میری ایہہ جوت نرالی۔ اپنے وچوں آپ پرگٹالی۔ پہلے اپنا آپ اُپا کے۔ نابھ وچوں برہما پرگٹا کے۔ برہما نے کئی جیو اُپائے۔ ایشور اُس نون حُکم سُنائے۔ جو کُچھ ہووے میرے حُکم اُسار۔ آد انت میں ایکنکار۔ جو جن جانے میرا بھیو۔ تنہاں نون ملیا پورا گردیو۔ جوت رُوپ جگ میں آواں۔ منمکھاں تون منہ چُھپاواں۔ گرسکھاں نون آپ پرگٹا کے۔ درس دیواں سُنیاں جا کے۔ میرا درس ایسا نرالا۔ آد جُگاد سدا رکھوالا۔ مات وچ جوت رُوپ جا آئے۔ اپنی کلا آپ بھگتائے۔ سمیں اُسار اک کھیل رچاواں۔ انت جُگ دا آپ مُکواں۔ انتکال کلجُگ دا ہویا۔ جوت رُوپ ایشور پرگٹ ہویا۔ ہو کے پرگٹ ایہہ بنت بنائی۔ اپنی جوت سکھ وچ ٹکائی۔ وڈا میرا ایہہ چمتکار۔ نبض نہ ایس دی چلی چال۔ ایسا کھیل ہُن کران اپارا۔ مات لوک ہووے دُھندوکارا۔ عیسیٰ موسیٰ انجیل بنائی۔ سال تین میں ہووے صفائی۔ محمد نے جو پیری پائی۔ اک تریا دی سیو کمائی۔ چوٹھے وید وچ حُکم سی آیا۔ اتھرن دا ایڑا لکھوایا۔ ایڑے تون اللہ اُپایا۔ رام کرشن دا نام ہٹایا۔ آیا کلجُگ ہویا اندھیرا۔ نانک نرنکاری پایا پھیرا۔ ایشور نام آپ جپا کے۔ سرشٹ تائیں سچ مارگ پا کے۔ سارنگ کولوں سارنگی آئی۔ ترنتے والی دات بے پائی۔ وجے سارنگ ہووے دُھنکار۔ جس دی دُھن نرنکار نرنکار۔ نرنکار نرویر سدائے۔ کلجُگ وچ جوت پرگٹائے۔ پرگٹی جوت ہُن اندھ کوپا۔ اپنے بچن آپ لکھاوے بھوپا۔ ایسی لکھت آپ کرائی۔ قرآن محمد دی ڈھیری ڈھابی۔ انہاں دا ہُن ہویا ناس۔ اتم کال میری جوت دا پرکاش۔ اپنا آپ میں آپ چُھپایا۔ رکت بوند دی دیہہ نون تجایا۔ جوت وچ جوت جگا کے۔ پورن وچ پرمیشر آ کے۔ ایسی ایہہ جگائی جوتا۔ بھرتھری تون اُپایا موتا۔ ایسی جوت ہُن آپ جگاؤں۔ سر اُس دے چہتر جھلاؤں۔ ایسا چہتر جھلیگا میرا۔ سوہنگ جاپ ہووے گا میرا۔ چار وید دا ہُن مان گواواں۔ نہکنک جوت رُوپ اکھواواں۔ نہکنک آپ اکھوا کے۔ جُگ چوٹھے دا

ناس کرا کے۔ جُگ ست دا ست ورتاؤں۔ رامگڑھیاں وچ دیہہ پرگٹاؤں۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان اکھواؤں۔
 سوہنگ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان دی جے کراؤں۔ میرا نام ہووے سدا سہائی۔ پرگٹ کراں آپ وڈیائی۔ سنگت
 جو گر در تے آئی۔ رسنا نال ایشر جس گائی۔ ایسا پریم انہاں نے کیتا۔ اس دا جس انہاں نوں دیتا۔ سنگت ستگر آپ
 بنائی۔ ایشر سنگت وچ بھید نہ کائی۔ سنگت ہر جو آپ بنائے۔ سنگت وچ آدرس دکھائے۔ ایسا درس آپ دکھاواں۔
 مُکند منوہر نظری آواں۔ انت ایہہ لکھائی گاتھا۔ سنگت نہیں رگھناتھ پچھاتا۔ ایسی لکھت آپ کراواں۔ اک سال اٹھ مہینے
 وچ ہاباکار مچاواں۔ ایسا وقت ہُن ہووے گا میرا۔ ملیچھاں دا ہُن کیا نیڑا۔ کلجگ وچ ایہہ آپ اُپائے۔ انت وچ ہُن آپ
 کھپائے۔ اللہ اللہ دا نور سی میرا۔ اوس دا ہُن کیا نیڑا۔ اپنا ہُن نہ دساں چمتکار۔ پورن سنگھ نوں کر لینا گرفتار۔ میری
 ایہہ انوکھی بانی۔ چوں جُگان دی ہووے کھانی۔ چار جُگ میرا ہووے جاپ۔ سوہنگ شبد دا وڈ پرتاپ۔ ایسا پرتاپ
 ایس دا ہویا۔ ہا ہا کر کے کلجگ رویا۔ جس نہ پائی اس دی سار۔ انت کال ہووے خوار۔ کلجگ وچ کلا میں دھاری۔
 مہاراج شیرسنگھ جوت پرگٹا لی۔ اپنی جوت آپ پرگٹا کے۔ سب توں بیٹھا مُکھ چھپا کے۔ میری مہا کوئی نہ جانے۔ تین
 لوک سدا رہانے۔ اُنی آسو ایہہ لکھت کرائی۔ سب سنگت نے دتی دُہائی۔ ایتھے بیٹھن دا سانوں جھورا۔ ستگر کولوں مُکھ آ
 موڑا۔ آتم کاتی ایہناں دی بھائی۔ لین نہ دیوے اج ایہناں نوں وڈیائی۔ آتم خاص ایہناں دی نیاری۔ گر دھام تے کرے خواری۔
 من وچ شانت نہ ایتھے آئے۔ دُشٹ دُراچار ایہہ جیو کھپائے۔ ایہہ سی سنگت دا سچا دھام۔ جتھے بیٹھا آپ بھگوان۔ ایسی
 نیت انہاں نے پھیری۔ چھیتی چھڈو لاؤ نہ دیری۔ ساڈا ایتھے کوئی نہ کام۔ چھڈیا لوک جاواں بیکنٹھ دھام۔ جوت وچ میں
 جوت ملاواں۔ تہاڈے کولوں اپنا آپ چھپاواں۔ تُساں سی ایہہ عرض گزاری۔ کلجگ دی دسو بیماری۔ انت کال ایس دا
 کیسے ہوئے۔ بن ستگر نہ جانے کوئی۔ مہاراج شیرسنگھ پرگٹ ہووے۔ جوت رُوپ ایہدی پت کھوئے۔ چار سال اج توں پہلے

بھائی۔ سنگھ گردیپ سی دیہہ تجائی۔ پریت روپ سی ایس دا ہویا۔ ڈرگتی نہ اوہ جییا نہ اوہ مویا۔ اج اوس دی مکت کرائی۔ پریت توں دیو روپ بنائی۔ مکت کرائے مکت کا داتا۔ حاضر ہو کے سدا رنگ راتا۔ میری جوت دی ایہہ وڈیائی۔ لکھ چراسی وچ جیو نہ جائی۔ ایسی ہن جگائی جوتا۔ ہووے پرتاپ میرا بہتا۔ بینتی ویرو دی پروان ہے ہوئی۔ پتی تیرے دی کلیان ہے ہوئی۔ ایسی دیا تیرے تے کیتی۔ آتما اوس دی پنت پنتی۔ ٹوں ساڈا سی کیتا مان۔ اوس دا دتا تینوں دان۔ ایس دان دی ایہہ وڈیائی۔ پتی تیرے نے پرمکت پائی۔ آتما رکھیں ساڈا دھیان۔ درس دیویگا آپ بھگوان۔ ایسا درس آپ دکھاؤں۔ جنم مرن دے دکھ مٹاؤں۔ سوہنگ روپ میرا ہی جانو۔ مہاراج شیرسنگھ سدا ہی وکھانو۔

★ ۱۳ مگھ ۲۰۰۶ بکرمی جیٹھووال چن ہوئے ★

جوت اک دو سروپ۔ تیری مہا بڑی انوپ۔ نینی ویکھے مول نہ بوجھے۔ منمکھاں ٹوں در نہ سوجھے۔ اوچا آپ آگم اپار۔ مایا وچ پسریا سنسار۔ ایسی کھیل کری سرکار۔ شیرسنگھ جوت جگائی اپار۔ ستگر منی سنگھ تخت بہا لیا۔ آپ اپنا پرد سمبھالیا۔ سب سنگت ٹوں سرنی ڈار۔ اکانت بیٹھا نربکار۔ اوچم سوچم پرہہ سوئے۔ نراباری نیرویر پرہہ ہوئے۔ نردھن ٹوں دیوے مان۔ گھال سکھاں دی ہوئی پروان۔ بھیا اندھیر ہویا اندھ کوپ۔ پرگٹیا آپ سوچھ سروپ۔ ایسے سمیں پرہہ ہویا کیرپال۔ دیالو بن گیا آپ دین دیال۔ دین دیال پرہہ دیا کرے۔ توڑے بندھن جپو ہرے ہرے۔ ہری ہر ہر پرہہ میرا۔ اپنی ہتھیں کییا نیڑا۔ ایسی مہر کرے پرہہ داتا۔ آد جگاد سدا رنگ راتا۔ کھیل پرہہ دا انت اپارا۔ بھگتن ٹوں پرہہ درشن بھنڈارا۔ کرو درشن شانت من ہوئے۔ ستگر منی سنگھ پرگٹ ہوئے۔ گیا اندھیر ہویا پرکاش۔ جے جے جیکار ہویا لوکات پاتال آکاش۔ کوٹ تینیس دیوتا بھیا۔ سب سرن منی سنگھ دی ڈھیا۔ چھیانویں کروڑ میگھ مالا میری بنائی۔ آکاش اُتے انہاں چادر پائی۔

گر درشن نُون پھرت تِسائی۔ برکھے میگھ نہ بن کار۔ درشن کرن نُون ہویا لاچار۔ ایسی آس اوس اج دھاری۔ برکھو بوند آپ
 نرنکاری۔ آتم سویا دے جگائے۔ اپنی سوجھی آپ پرہہ بائے۔ سوجھ بوجھ کرے وچار۔ ستگر سچا ندری ندر نہال۔ ایسے
 گر کو سدا آدیس۔ اپنے نام دا دیا اُپدیش۔ نام ہر ہر نام پرہہ آپ۔ آپ اپنا چپاوے جاپ۔ نام میرا میں ہاں اوانگ۔ سدا
 سہائی میرا شبد سوہنگ۔ سوہنگ سوہنگ شبد سدا ہی چپاؤں۔ جھوٹھی ماٹی وچوں ستگر پاؤں۔ کاجی گگریا انت
 ہے پھوٹے۔ جوتش جوت پرہہ اٹوے۔ ایسا بہت آپ ہی جانے۔ ساڈی دیہہ پرہہ کے بھانے۔ ایسا کھیل پرہہ آپ کھایا۔
 جگ کل پلٹاؤن لئی تھی کایا۔ جوت سروپی بن کے آیا۔ نرہہ۔ آون نام چپایا۔ ایسی کیتی کھیل اپار۔ ماجھے نُون دو کیتا
 پھاڑ۔ منی سنگھ نے سی لکھت کرائی۔ گھونڈ پنڈ نُون کرو صفائی۔ سنگت لئی سی حکم لکھایا۔ نظروں گھونڈ پرے ہٹایا۔
 ایسا سماں ستگر لیاوے۔ جل سری جل نہر بناوے۔ ستجگ وچ ایہہ ہوسی دھام۔ گھونڈ نُون بہہ سنگت کرو پرنام۔ اٹل
 دھام ایہہ لکھوایا۔ فرلانگ اٹھ عرض ایہدا پیٹ رکھایا۔ سو پنج گز چڑھدے تائیں۔ سنگھ سورن دی سادھ بنائی۔ سچا
 سکھ سچ مارگ پایا۔ در آگے پھڑ آپ بہایا۔ ڈگمگ جوت جتھے ایہہ کرے۔ اُنجا پون پرہہ چہتر جھلے۔ گن گندھرب کو ایہہ
 جانے۔ برہم وشن مہیش گل پلے پاوے۔ ہوئے کیرپال پرہہ حکم جان کرے۔ پھر ہر نام اُنہاں دی بنے۔ تریلوکی ناتھ آپ پرہہ
 آپ۔ سب توں وڈا گرسکھ پرتاپ۔ بن سکھ نہ ستگر پرگئے۔ درشن کییا اج ستگر تیرا۔ گیڑ چراسی دا ہویا نیڑا۔ مات
 گرہہ نہ کوئی آئے۔ آئے سو جس اُتے پرہہ دیا کھائے۔ بن حکم سکھ دیہہ نہ دھرے۔ سو دھرے جس پر کیرپا کرے۔ انت کال
 جان ہووے کال۔ سچا ستگر ہووے رکھوال۔ پورن کرے بھگتن کا کام۔ آپ لے جاوے بیکنٹھ دھام۔ بیکنٹھ بیٹھ پرہہ
 کھیلے کھیل۔ بھگت جنان دا کردا میل۔ جہاں اُپایا تہاں سمایا۔ جوت وچ پرہہ جوت ملایا۔ آون جاون اوس دا گیا۔ آپ
 کیرپال پرہو جاون بہیا۔ اپنے شبد دی دے کے دات۔ سب توں وڈی گر کرامات۔ میرا شبد جو ردے دھیاوے۔ مہاراج

شیرسنگہ درس دکھاوے۔ درس دکھاوے ایسا اٹوپ۔ ایشر دا ایہہ سچ سرُپ۔ کیرپاندھ کیرپا جاں کرے۔ دُکھ دلدر
 سِکھن کا ہرے۔ سِکھ نہ ہووے میرا مُحتاج۔ سِکھاں دے سر دا سَتگر تاج۔ سِکھ سِکھ سِکھ سِکھی ایہہ ہوئی۔ چرن
 سنگ وانگ کول پروئی۔ آپ اکتھ کتھی کتھ آپ۔ جے وڈ آپ تے وڈ دات۔ دات داتار دتی آپ۔ سِکھن دے لاپے
 سنتاپ۔ ٹئی گنڈھاں نہ توڑے کوئے۔ تھر گھر بیٹھا سچّی سوئے۔ سچ سچ سچ کر ورتائے۔ پرگٹ ہو کے پرہہ درس دکھائے۔
 جُگ چالیویں وچ ایہہ چال لیکھائی۔ تج کے دیہہ جوت پرگٹائی۔ جوت سرُپ کھیل کرے اپار۔ سرشٹی دُبے منجھ آدھار۔
 نوین کھیل پرہہ آپ رچائے۔ جُگ ست دا پھر چہتر جھلّائے۔ بہادروں تیراں سی کرم کمایا۔ منی سنگھ نوں مان دواوا۔ سنگت
 دا سَتگرُ بنایا۔ تیراں مکھّر ایہہ کار کمائی۔ سب سنگت سرنی پائی۔ سَتگراں نوں ملاح بنایا۔ رُڑھدا بیڑا بنے لایا۔ ایسی
 سِکھی اچّ ہے جوڑی۔ دِنو دِن ہووے لکھّ کروڑی۔ کوٹن کوٹ کوٹ پرہہ آپ۔ سب سرشٹ ہے اس دی دات۔ مارے مار
 جوالے آپ۔ سِکھاں دے پرہہ سنگ ہے ساتھ۔ جگن ناتھ آپ پرہہ آیا۔ دُکھ کلّیش سِکھاں دا جھولی پایا۔ اپنی گودی پرہہ
 لئے بیٹھائے۔ پرہہ ابناشی ایہہ دیا کمائے۔ دیا کمائی آپ داتار۔ بیڑا سِکھاں دا لایا پار۔ لاج رکھی آپ پرہہ آ کے۔ دُکھ کاٹے دُکھ
 بہنجن آ کے۔ سدا سمرتھ سدا کِرپالو۔ پورن پرمانند دیاو۔ پورن پریشور پرہہ آپ کہائے۔ سرب جییاں میں رہیا سہائے۔
 جھوٹھی کایا بالو بہیت۔ سچّا سَتگر راکھو چیت۔ آدانت پرہہ ایکنکار۔ کایا وچ جوت جگائے اپار۔ اپنا آپ جو نہ بوجھے۔
 نرک واسی سچّا در نہ سوچھے۔ سچّی درگاہ پرہہ رہیا سہائے۔ بھگت جنان نوں سرنی پائے۔ چرن کول وچ کرے نواس۔ سدا
 سہائی پرہہ گنتاس۔

★ ۱۵ مگھ ۲۰۰۶ بکرمی پنڈ جیٹھووال بچن ہوئے ★

سِکھی سِکھاں دی آپ وچاری۔ مہاراج شیرسنگھ زربہ زرنکاری۔ مان سِکھاں نوں آپ دوئے۔ چھڈ بیکنٹھ وچ بیٹھا
 آئے۔ نیتر کھول کرو پرہ درشن۔ درشن پرسن پرہ حرصن۔ من دی حرص اچ مٹاؤ۔ پرہ ابناشی گھر ماہیں پاؤ۔ گھر وچ
 آیا ستگر پورا۔ وجائے گواوے شبد انحد تورا۔ شبد میرے دی ایہ دھنکار۔ سوہنگ کرتار کرتار۔ کرتا پُرکھ کرم پرہ کرے۔
 جمن مرن وچ سِکھ نہ پرے۔ جس جوت وچوں سی پرگٹایا۔ اک بوند توں آکار بنایا۔ اپ تیج وائے پرتھی آکاش بنایا۔ وچ
 من مت بُدھ ہنکار ٹکایا۔ ایسا گوجھ پرہ آپ رکھایا۔ بیٹھا وچ نہ نظری آیا۔ نینی پیکھے سرب پسا۔ نظر نہ آوے داتار۔
 ایسی تازی گپھا اندر لائی۔ نو کئے پرگٹ دسویں دی سوجھی پائی۔ دسویں دا جے کھول کواڑ۔ نظری آوے آپ کرتار۔ کپاٹ
 نہ کھلے بن ستگر بھائی۔ اپنی جوت جن وچ ٹکائی۔ کیرپاندھ کیرپا جان دھارے۔ کایا اندر ہوئے اجیارے۔ نام دپیک پرہ
 دئے جلائے۔ بن تیل باقی ڈگمگائے۔ دیبا باقی میرا نام۔ گوجھ گیان پرہ گنی ندھان۔ گن ندھان پرہ آپ اکھوائے۔ لکھ چُراسی
 جوں وچ پرہ رہیا سہئے۔ بھگت جنان تے دیا کھائے۔ جُگان دے وچھڑے آپ پرگٹائے۔ سِکھ نہ جانے میرا کھیل۔ وچھڑیاں
 دے پرہ میلے میل۔ بھگت جنان دی سنگت بنائی۔ ہر ہر دے سد گائی۔ دوس زین جو موہے دھیائے۔ تریلوکی ناتھ
 ستیاں پائے۔ مکند منوہر نظری آئے۔ لکھی نرائن درس دکھائے۔ زرنکار اچھل نہ ڈولے۔ سِکھاں سنگ سدا ہر مولے۔ من
 تن سِکھ دا ہریا ہوئے۔ سوہنگ شبد دے پروئے۔ اوٹھت بیٹھت جپے میرا ناؤں۔ مہاراج شیرسنگھ وسے سب تھاؤں۔ چترُبیج
 آپ پرہ آیا۔ سوہنگ شبد دا جاپ کرایا۔ سوہنگ اوانگ میرا ناؤں۔ جو جن چلے پرہ کے بھاؤ۔ پرہ کا بھیت نہ جانے
 کھئے۔ جوت روپ مہاراج پرگٹ ہوئے۔ سولان کلا پرہ آپ سمپورن۔ چوڈاں ودیا رسنا ادھورن۔ ودیا دو پرہ ہور لکھائے۔
 چار وید بھیت نہ پائے۔ گیتا وچ نہیں سی لکھت کرائی؟ ویلے کرشن ارجن نوں سنائی۔ ہویا کلجگ ہر ہر جی آیا۔ بھگت

جناں ہر میں سمایا۔ ہری اتم ہر ہر پرہ ہویا۔ سادھ سنگ نین بلویا۔ نینی دیکھ بھلے نادانا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں
 بھگوانا۔ وشنوں ونسی سیکھ آوے۔ سچے ستگر دا درشن پاوے۔ چرن کول کرو پرنام۔ تین لوک پرہ کا دھام۔ وچ آکاش
 جوت سروپا۔ انحد شبد وجائے بھوپا۔ شبد میرے دی ایہہ ڈھنکار۔ سُن کے سیکھ سی اترے پار۔ جو نہ جانے میرا بھیو۔
 تنہاں نہ ملے سچا گر دیو۔ گر بن کوئی نہ بندھن کاٹے۔ آوے جاوے وکار وچ ہاٹے۔

دیا دھار پرہ آپ آیا۔ گر سنگت من ماہ سمایا۔ من ماہ وسیا سچا زنکار۔ سرب کو دیوے ادھار۔ بن جوت جیو نہ
 ہووے۔ وچ کایا پرہ جوت بمل بلووے۔ ایسا بھید پرہ آپ رکھایا۔ کلجگ کال سر چہتر جھلایا۔ اپنا آپ پرہ آپ چھپائے۔
 منمکھاں نوں پراں ہٹائے۔ گرسکھاں نوں آپ پرگٹا کے۔ پیج سواری اناٹھ ناتھی آ کے۔ جگن ناتھ گوپال پرہ آیا۔ دُکھ بھجن
 سرب کی مایا۔ دُکھ بھجن دوکھن کا ہنتا۔ لکھ چُراسی پرہ کی جنتا۔ لکھ چُراسی جوُن اپائی۔ مانس دیہہ نوں ملی
 وڈیائی۔ مانس ہووے منوں وسارے۔ ڈبے منجھدھار نہ اترے پارے۔ ایسا پردہ اپنا پایا۔ نہکلنک ہو مُکھ چھپایا۔ کھانی
 بانی کوئی نہ جانے۔ گگن پاتال پرہو رہا نہ۔ ہو کے جیو بھیت نہ جانے۔ سو جانے جن ماہ سامنے۔ جنہاں پایا میرا بھیو۔
 تنہاں نوں ملیا سچا گر دیو۔ چہن بھنگر چہن ماہ آوے۔ بھرتبر ہر ماہ سبائے۔ پتت پاؤن پرہ آپ۔ دُکھ بھجن اہنکار
 نوارن چھپایا۔ سنسا کھنڈن اپنا آپ نہیں آپ کلجگ وچ ہاہاکار مچایا۔ ہاہاکار سب سرشٹ ہے ہووے۔ بھگت جناں دا
 رکھوالا پرہو ہووے۔ میرا شبد مُکھوں اچار۔ سرب سوکھ چرن کول بھیا ادھار۔ چرن کول کول ہے چرن۔ اتوٹ پرہ
 سیکھن کو بھون۔ چرن کول کرو نمسکار۔ پاپی ادھرے گر ست ادھار۔ آپ ادھارے پرہ جی سورا۔ بچن نہ میرا ہووے
 ادھورا۔ سوہنگ شبد سب دا سورا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر پورا۔ پورے گر دی ایہہ وڈیائی۔ سولان مگھر دیہہ دپیک

وچ جوت جگائی۔ جگے جوت اون بھیو پرکاش۔ گرسکھ دا نہیں وناس۔ سدا اروگ سدا ہے جیتا۔ مہاراج شیرسنگھ پنت
 پُنتا۔ پنت ادھارے چرن میں آئے۔ دھام بیکنٹھ پئی پرتھائے۔ گرچرن من ماہ دھرن۔ ہر ہر ہر جیو جو کرن۔ جم کا ڈن نہ
 سرتے دھرن۔ مرن کال کا دکھ نہ بھرن۔ انت کال پرہہ ہوئے سہائی۔ جوت وچ لے جوت ملائی۔ سچے ستگر حکم سنایا۔
 گرہہ جُون توں باہر کڈھایا۔ آوے نہ جاوے جنے نہ مرے۔ مہاراج شیرسنگھ دی سرنی پڑے۔ سکھ جو میری سرنی آوے۔
 دسویں دوار دے پردے لاہوے۔ وچوں اپنا آپ جنائے۔ جوت سروپی نظری آئے۔ ایسی جوت جگے اپار۔ جس جوت دا
 دیہہ نوں ادھار۔ پن جوت جیو نہ ہوئے۔ اند بنودی پرہہ آپ ہے ہوئے۔ نرہاری نیرویر سمائے۔ کایا اندر بیٹھا تازی لائے۔ کایا کوٹ
 پرہہ نے کیا۔ پرہہو نہ جانا بھولیاں جیاں۔ مایا دھار ممتا میں رہیا۔ گر توں بے مکھ ڈرمت دیہا۔ ڈرمت دیہہ اوس دی
 ہوئی۔ وچ درگاہ ملے نہ ڈھوئی۔ درگاہ میری اُچ اپار۔ جتھے وسیا آپ نرنکار۔ نرنکار اچھل اڈول۔ کلجگ ہُن تولے تول۔
 ایسا تول ہُن پرہہو آپ ٹلائے۔ کلجگ دا ہُن کال کرائے۔ ہووے جگ ست پرہہ ست ورتائے۔ ہر جیو ہر ہر تھاپیں سمائے۔
 مُکند منوہر نظری آئے۔ لکھی نرائن بھگتن کا سہائے۔ بھگت وچھل پرہہ آپ اکھوائے۔ بیڑا سکھ دا بنے لائے۔ جو سکھ سرنی
 پڑے۔ چرن کول تے سپس آدھرے۔ آپ پرہہو پرہہ کرے اند۔ ستجگ دا ہُن چڑھیا چند۔ گیا اندھیر ہویا پرکاش۔ جوت
 میری دا نہیں وناس۔ سدا ابناشی آپ پرہہ ہویا۔ دیہہ وناشی آپ نواں نروا۔ ایسی کیرپا آپ پرہہ دھاری۔ سدا سدا کرو
 نمسکاری۔ اچھل چھلن چھل آپ کرائے۔ مایا وچ لوبھی بھرمائے۔ مت مایا نے لئی مار۔ گر پورے دی نہ کری وچار۔ گر نہ
 بوجھیا در نہ سوجھیا۔ ابگت ہوئے در در لوجھیا۔ لوک پرلوک نہ ملے وڈیائی۔ وچ سنگت ہر ہر رسنا دھیایا۔ ہویا کیرپال
 آپ رگھرایا۔ دیا دھار کیرپانند آیا۔ ہوئے پرگٹ آدرس دکھایا۔ سچے ستگر تخت رچایا۔ ستگر منی سنگھ اُپر بٹھایا۔ مہاراج
 شیرسنگھ آپ کرے کرایا۔ جیہا دیکھو تیہا سمایا۔ امرت ستگر آپ بنایا۔ گر مُکھان دے مُکھ چوایا۔ پیئے امرت امر پد پائے۔

پورا ستگر نظری آئے۔ کری نظر اج آپ داتار۔ امرت برکھے آپ کرتار۔ ایسا امرت آپ ورتایا۔ ناہ کمل وچوں جھرنا
 جھرایا۔ جھرنا جھریا نچھروں بھائی۔ گر پورے نے سوجھی پائی۔ سوجھ بوجھ جاں جیو نوں ہوئے۔ مہاراج شیرسنگھ
 ردے پروئے۔ ردے چپے جو میرا ناؤں۔ اس توں پرے نہیں کوئی تھاؤں۔ ایشر آپ اپنا آپ اپایا۔ قدرت روپ برہما ناہ
 وچوں پرگٹایا۔ برہمے نوں برہم سنایا۔ چار مکھاں دا سیس لگایا۔ چار جگ دا بھیت کھلایا۔ چوئہاں ویداں وچ ہر رنگ
 لکھایا۔ اپنا بھیت آپ چھپایا۔ سرشٹ اپائے برہما نوں دھندے لایا۔ داتا کرتا پرہ آپ اکھوایا۔ جنم مرن بھیت چھپایا۔ ایہ
 بیہو نہ کوئی بوجھے۔ بوجھے سوئے جن ستگر سوجھے۔ جیو جو میری کرے ویچار۔ وچ چراسی ہوئے نہ خوار۔ برہم سروپ
 برہم ماہ سہائے۔ جہاں سے اچے تہاں ہتے جائے۔ ایسی دیا پرہ آپ کھائے۔ تھر گھر دی سوجھی پائے۔ جوت سنگ لے جوت
 ملائے۔ مہاراج شیرسنگھ سدا ردے دھیائے۔ داس امر ایہ بچن لکھایا۔ سال بہتر وچ گر درشن پایا۔ بردھ اوستھا وچ ٹھاگر
 نظری آیا۔ دیا درس پرہ کر نظری نظر بہایا۔ من آئی شانت جاں درشن پایا۔ گاتے گن کو مکٹ سرب سکھ پایا۔ گن گوبند
 گر تیرا ناؤں۔ امرداس نوں امر کراؤ۔ دیا دھار دھر ہر جی آئے۔ سرب ٹھوڑ پرہ جی درس دکھائے۔ کیا درس سب سوجھی
 پائے۔ مکھوں اچارے اند بھیامیری مائی۔ بھیانند جاں درشن پایا۔ انحد شبد دا راگ سنایا۔ سُنیا راگ رنگ روے اکیلا۔
 امرداس دا ہویا پرہ سنگ میلا۔ میل ملایا ہر جیو پورے۔ واجے جس دے انحد تھورے۔ واجے انحد انابت میری بانی۔
 رسنا وچوں سچ وکھانی۔ سچو سچ سچ پرہ آپ وکھایا۔ انند انند انند مکھوں اُس گایا۔ گر پورے کو سدا آدیس۔ جس
 نے کیتی بدھ بیک۔ پورن بدھ تے پائی۔ گر ساچے دی سوجھی پائی۔ در ساچا جاں آپ بچھایا۔ میں ممتا توں
 پرے ہٹایا۔ پورا ستگر نظری آیا۔ جن پایا تین من ماہ سمایا۔ جیو جو جیوت پرہو اُدھار۔ پھر کیوں بھلے مکدھ گوار۔
 بھلیاں بہرم نہ تیرا جائے۔ آکے ساہمنے سنسا مٹائے۔ من دا سنسا ستگر توڑے۔ جگکاں دے وچھڑے جوڑے۔ جگ جگ کلا

پرہہ دھار۔ بھگت جنان دی پیج سوار۔ پیج سوارے جنہاں دی آکے۔ جوت سرؤپی جوت تون جوت پرگٹا کے۔ کلجگ چرن پرہہ دھریا۔ مہاراج شیرسنگھ آسا وریا۔ ایسی دیا سکھان تے کمئے۔ وچھڑے جگن دے لے ملائے۔ نویں چلائی ایہہ ریت۔ موہ چرنوں میں رکھو پریت۔ میں ہاں ایشر آپ پرہہ ایشر۔ آد جگاد سد جگدیشر۔ جو جن نندیا ستگر دی کرے۔ نرک گنڈ میں سدا ہی جے۔ گنبھی واس نرک دکھ بھرے۔ دھرم رائے دا ڈنڈ سر پرے۔ کال کی منگلی ماراں سرے۔ جوں گھوگر وشٹ اوہ پڑے۔ جس مکھ نال نندیا کرے۔ وشٹا وچ چنچھ اوہ دھرے۔ جنے مرے مرے مرے جنے۔ ستگر کیرپا ملے نہ سرے۔ نمو نمو کرو پرہہ انترجامی۔ مدھسؤدن دامودر سوامی۔ سری گن سری پت آپ نہکامی۔ ردھ سدھ دا داتا پرہہ انترجامی۔ ردھ سدھ نو نندھ دا گر کھول دیا بھنڈار۔ اپنی دات آپ ونڈی داتار۔ گرسکھان نوں لایا پار۔ بھیا دین دیال وشنوں بھگوان۔ جس نے دتا برہم گیان۔ مہاراج شیرسنگھ سدا دیال۔

★ ۱۶ مگھ ۲۰۰۶ بکرمی پنڈ جیٹھووال چن ہوئے ★

دیا دھار سکھ اُدھارے۔ جم کنکر نہ ان کو مارے۔ انت سمیں پرہہ ہووے سہائی۔ مہاراج شیرسنگھ لکھت کرائی۔ درشن دے دیہہ چھٹائے۔ جوت وچ جوت ملائے۔ آوے نہ جاوے تھر رہاوے۔ سچ گھر بیٹھان ت درشن پاوے۔ ایشر ساگر کول سکھ ہوئے۔ گن نندھان بمل پرہہ ہوئے۔ کول گنبھ کایا دا رچیا۔ کری مہر آپ پرہہ سچیا۔ مل مؤتر دا ایہہ جو پاٹ۔ جس وچ جوت جگائی للاٹ۔ اندھ گھور آپ پرہہ وسیا۔ اپنا بھیت نہ جیو نوں دسیا۔ اپنی وست پرہہ آپ ٹکائی۔ ناڑی بہتر دیہہ بنائی۔ اندلوک شولوک برہم لوک بیکٹھ تجایا۔ پاتال وچ سیج باشک تون پرے ہٹایا۔ مات لوک وچ کھیل رچایا۔

شیرسنگہ نرنکار جے آیا۔ نرنکار نر آپ کہئے۔ نر اوتار دھار پرہ آئے۔ تر تے وچ رام اوتاری۔ چوڈاں کلا وچ دیہہ دھاری۔
 پھر براہمن دا مان گویا۔ پرس رام نوں سرنی پایا۔ کلا دو لے کہیہہ رلایا۔ ہویا دواپر آپ کرشن مُراری۔ دوارکا واسی کیتی
 کھیل اپاری۔ پُٹھی مت آپ پرہ کیتی۔ گھر پانڈواں کُرواں بدلی نیتی۔ کلجگ وچ کلا پرہ دھاری۔ سریشٹ تائیں ہُن پئی
 خواری۔ ایسی ڈرگت انہاں دی ہوئے۔ ستگر منی سنگھ بن راکھ نہ کھئے۔ چار کُنٹ ہووے دُھندوکار۔ گرسکھاں گھر ہووے
 جے جیکار۔ جے جیکار کراوے پرہ آپ۔ سکھن دے لاپے سنتاپ۔

★ ۱۷ مگھ ۲۰۰۶ بکرمی ★

کل دھار کلجگ وچ آیا۔ نہکلنک آپ اکھویا۔ نراباری نرویر سمایا۔ دھار کھیل چٹربج اکھویا۔ اپنا نام آپ چپایا۔
 سوہنگ شبد جہاز بنایا۔ جیہڑے چڑھے سکھ اترے پار۔ بنیا ملاح آپ کرتار۔ ایسا چپو آپ لگوئے۔ ہر ہر ردے سمائے۔
 ہر ہر ہر ہویا پرہ آپ۔ سچ وڈ میرا پرتاپ۔ اندلوک شولوک برہم لوک تجایا آپ۔ بیکنٹھ بنایا اج لوکات۔ ویلا امرت
 امرو آیا۔ اپنا پرد آپ رکھویا۔ ایسا جھرنا آپ جھراوے۔ امرت بوند کول میں پاوے۔ کھلے کول گر نظری آیا۔ مہاراج
 شیرسنگہ درس دکھایا۔ درس دیوے آپ گر سورا۔ تھر گھر واسی سدا بھرپورا۔ چاترک وانگ سکھ بللاوے۔ ہویا قہر
 پرہ آپ چھڈواوے۔ کل دھار وشنوں آیا۔ اند بنودی نہ بہیت جتلایا۔ چھن بھنگر آپ نہکامی۔ بھرتبر سدا آپ سوامی۔
 اچھل چھلن چھل آپ کرائے۔ بے مکھاں توں مکھ چھپائے۔ گرسکھاں نوں دتی دات۔ سوہنگ شبد وڈی کرامات۔ میرا شبد
 میرا سروپ۔ آد انت سدا انوپ۔ تین لوک دا واسی آپ۔ جوت سروپ سدا ویاپ۔ اپنی جوت سب سریشٹ جگائی۔

سب وڈ ایشر وڈیائی۔ عیسیٰ موسیٰ ایشر اُپئے۔ انت آپ اپنے وچ ملئے۔ محمدی پرہ نے آپ اُپئے۔ انت سمیں ہُن آپ
 کہہئے۔ چار وید برہمے لکھوائے۔ گیا کلجگ اوہ گئے سمئے۔ ہوئے جگ ست ست ست ورتائے۔ اپنے نام دی جے جے جیکار
 کرائے۔ پرگٹ ہوئے نظر نہ آئی۔ منمکھاں دے چہابی پائی۔ اپنیاں سکھاں تے دیا کھائی۔ ویلے امرت جوت پرگٹائی۔ پرگٹی
 جوت ہویا پرکاش۔ کلؤ کلیش ہویا وناس۔ امرت ویلے امرت ورتایا۔ گرسکھاں دے مکھ چوایا۔ دُکھ دلیر اپہناں دا لایا۔
 مہاراج شیرسنگھ درس دکھایا۔ درس دتا پرہ آپ آکے۔ ویلے امرت امرت بنا کے۔ میرے امرت وچ ایہ وڈیائی۔ گرہہ جوُن
 وچوں لئے بچائی۔ جم کنکر نیڑ نہ آئی۔ انت سمیں پرہ ہوئے سہائی۔ پیا امرت امر ہو رہیا۔ سدا سکھ نرمل ہووے جیبا۔
 جیبا نرمل ہوئے گیان۔ پرہ اپنے نوں لئے پچھان۔ آتم جوت جوت ہے سوئے۔ انت انت ردے پروئے۔ نر سنگھ روپ آپ بنایا۔
 پرہلاد دے سر چہتر جھلایا۔ دھرو نوں مان دویا۔ ہوئے دربان مہا سکھ پایا۔ باوَن روپ آپ ہو آیا۔ بل راجے نوں گل
 لگایا۔ باشک رکھ دا مان گویا۔ چکر سُدرشن ایسا لایا۔ جنک اُتے ایسی دیا دھاری۔ اٹھاراں گنڈ پار اتاری۔ جیا رکھی
 دروپت دی آکے۔ دوپر وچ کرشن اکھوا کے۔ ایشر دا ایہ کھیل اپار۔ ہری چند نوں دتا تار۔ ایسا اُس دا مان گویا۔
 سنگت وچ پرکھنا چاہیا۔ ایسی پرکھ آپ دکھائی۔ کھڑاؤں جوڑی آپ جڑائی۔ بدر نوں مان دویا۔ دریودھن نوں پرے ہٹایا۔
 ساگ الو نے نوں بھوگ لگویا۔ بھاؤ بھگت دا پھل سی پایا۔ سُدائے اُتے ہویا کریال۔ چرنی ڈگا دین دیاں۔ کھڑیا آپ اُپر
 سینگھاسن آئے۔ لے چرنودک دھن دھن دھن کہئے۔ اُس دلیری نوں دتا مان۔ دوارکا واسی کرشن بھگوان۔ نام دیو نے نام
 دھیایا۔ مُکند منوہر نظری آیا۔ اج بھوگ بھگتن کیرا۔ سچا ستگر کرے نیڑا۔ جتھے کوئی نہ دیوے مان۔ اوتھے پہنچے جانی
 جان۔ اپنا برد آپ سمبھالے۔ پاتالوں کڈھ آکاش بجالے۔ بن بندھن نہ کوئی باندھے۔ حُکم اندر سب لے آندے۔ بندھ ٹوٹے
 ہوئی بند خلاصی۔ تھر رہے آپ سرب نواسی۔ بندی چھوڑ آپ اکھوائے۔ مکت جگت جوت کی چال چلائے۔ سچا ستگر

سدا دھیائے۔ سوہنگ میرا شبد سہائے۔ کوٹ اپرا دھی پرہہ جی تارے۔ مہاراج شیرسنگھ دیا دھارے۔ مچھ کچھ ہو ہر جی
 آئے۔ وچ ساگر جی جنت ترائے۔ لکھ بتالی نوں درس دکھایا۔ لکھ چُراسی جوں دا ادھ ترایا۔ بتالی لکھ دھرت پر دھرے۔
 ترن تارن پرہہ آپ دیال۔ بھگت وچھل سدا کِرپال۔ کِرپاندھہ کِرپن پرہہ ہویا۔ سدا ہے جاگت کدے نہ سویا۔ اُنی سو پنجاہ
 بکرمی پیاری۔ جیٹھ پنجویں منگلواری۔ بھگوان وشنوؤں جاں کلادھاری۔ نہکلنک بھیا اوتاری۔ وچ تریتا رمو رام آیا۔ دواپر
 کِرن بھگوان گھنک پُری گھنشام آیا۔ تابو تائیں مان دوا یا۔ دھرنی دھر نر سنگھ نرائن آیا۔ داڑھاں نیچے پرتھی نوں چبایا۔
 ہاہاکار کر جگت روایا۔ بھگت جن جیکار کرایا۔ جے جے گر ساچے کی جے۔ آد انت سدا نرہے۔ نرہاری نرویر سہائے۔
 دھار کھیل چٹربھج اکھوئے۔ سول سندر پرہہ روپ بنائے۔ بین سنت سب ہی تھائیں۔ سرب تھائیں پرہہ وسیا آپ۔ جس دا
 پرکاش سدا دن رات۔ دوس زین پرہہ ایک سمان۔ نینی پیکھو وشنوؤں بھگوان۔ پاس بھگت پرہہ چل کے آیا۔ مات لوک وچ
 درس دکھایا۔ کِرپاندھہ کِرپا پرہہ کرے۔ دوکھ کلیش سنگت کا ہرے۔ جم کا ڈن سر نہ پرے۔ انت کال ملے ہر ہرے۔
 آپ اپرمپر ہے جل تھلے۔ چاترک وانگ سنگت بللائی۔ گر درشن کو پھرے تسائی۔ دوس زین پرہہو جس گائی۔ دوکھ
 دُشٹ سے لُو بچائی۔ سنی پکار آپ داتار۔ کلجگ وچ ہو آیا وشنوؤں بھگوان۔ مہاراج شیرسنگھ سچ نِسبان۔ ناوٹیاں اوٹ
 نتانیاں تان۔ نردھن نوں دیوے آپ مان۔ سوہنگ گر کا پروان۔ سوہنگ شبد پرہہ آپ لکھوایا۔ ستجگ وچ پرچلت کرایا۔
 باقی سب دا کال کرایا۔ گر سنگت نوں دیوے دان۔ سوہنگ شبد ہے میرا نام۔ ردے دھیائو سرب سکھ پاؤ۔ وچ چُراسی
 پھیر نہ آؤ۔ نام میرے دی ایہہ وڈیائی۔ جس سمرت ترکھا لہہ جائی۔ سووت کو پرہہ لئے جگائی۔ ٹنڈ اٹھال پرہہو دئے جگائی۔
 درس دیوے آپ پرہہ آ کے۔ سٹے سکھ نوں پکڑ اٹھا کے۔ کلجگ وچ ہو یا کِرپال۔ سُنپے وچ کرے نظری نظر نہال۔ پون میں
 جوت جوت میں پون۔ اس تے اُپر نہیں کوئی گون۔ جوت سروپ جوت پرہہ دھرے۔ اُنجا پون سر چور کرے۔ جوت پرہہو

کی لٹ لٹ جلے۔ سدا اڈول نہ اوہ ڈلے۔ اُس وچوں پرہہ کرپا کرے۔ سرب جیوؤ میں کینکا دھرے۔ جیو جنت وچ جوت
 ٹکائی۔ کیسے نہ سوجھی میری وڈیائی۔ جس نون سوجھیا سچا در بوجھیا۔ سچا در سچا گھر سچا میرا ناؤں۔ پرہہ ابناشی
 وسے ہر تھائوں۔ اوٹھت بیٹھت ایشر گن گاؤ۔ سوہنگ شبد من وساؤ۔ مٹو پچن چلو گر بھاؤ۔ پرہہ ابناشی گھر میں پاؤ۔
 کوٹ برہمنڈ دا داتا آپ۔ اپنا آپ کرائے جاپ۔ سب تون وڈا میرا پرتاپ۔ جو نہ سمجھے میرا مکھ واک۔ تین کو مارے آپ تین
 تاپ۔ کال ویا پے ہوئے دکھ گھنے۔ جو نہ حکم میرا مٹے۔ میرا شبد جو نر سنے۔ انحد شبد دی من میں دھنے۔ دھنت دھن
 دھنت کا گیان آوے۔ سچا ستگر پچن لکھاوے۔ مہاراج شیرسنگھ نظری آوے۔ بابوں پکڑ پرہہ بنے لاوے۔ گرسکھاں نون
 گر دھام پچاوے۔ جنم مرن دا پنڈھ مکاوے۔ کلجگ وچ ایہہ دیا کھائی۔ ساچی لکھت گر سچے لکھائی۔ دھن گرسکھ جنہاں
 سوجھی پائی۔ تین لوک وچ ملے وڈیائی۔ دھن دھن دھن سب کہے لوکائی۔ مہاراج شیرسنگھ دی جن سرن تکائی۔ سرن وچ
 سکھ جو آیا۔ من دا سنسا گر گویا۔ جو آئے پرہہ ردے دھیائے۔ پرہہ چرناں سنگ لئے ملائے۔ بے مکھاں تون گرسکھ بنائے۔
 مانس دیہہ پائی پرتھائے۔ تھر گھر وچ پرہہ آپ بہائے۔ جوت وچ جوت سمائے۔ مہاراج شیرسنگھ دیا کھائے۔ اپنا شبد آپ سنائے
 ۔ سوہنگ سو پُرکھ نرنجن۔ دین دیال سدا دکھ بہنجن۔ مہاراج شیرسنگھ ترلوکی نندن۔ آپ توڑے سکھن کے بندھن۔ گر
 کا سکھ پرہاس وچ چندن۔ جس نون چھوہے سرب دکھ کھنڈن۔ آپ پرہہ آپ بھے بہنجن۔ میرا سکھ جگت کا انجن۔ نیتر
 میں پیکھے ٹٹے جم بہندن۔ نیتر میں پائے گر کاٹے بندھن۔ سوہنگ شبد دی من ہووے رنگن۔ مہاراج شیرسنگھ سدا رنگ
 برنگن۔ رنگ روپ نہ نظری آئے۔ پورن وچ رہیا سمائے۔ جوت جگت دی آپ جلائے۔ اپنا بہیت نہ کیسے بتائے۔ اپنی مہا آپ
 جنائے۔ آپ اپنے وچ سمائے۔ کلجگ وچ ایہہ کرم کھائے۔ چھڈی دیہہ جوت روپ ہو آئے۔ پورن سنگھ دی دیہہ وچ پرہہ گیا
 سمائے۔ گکھ ماتا دی سُپھل کرائے۔ پال سنگھ تے دیا کھائی۔ ہو کرشن پرہہ درس دکھائی۔ بال روپ پرہہ لبھانا۔ بھلا سکھ

پھرے انجانا۔ بن گر ملے نہ سچ ٹکانا۔ جوت جگواوے سنگھ ہے ماہنا۔ یچن اساڈے سدا سُنائے۔ منی سینگھ دا سیکھ
 کہائے۔ مہاراج شیرسینگھ دی جن سرنی پایا۔ اوس توں سُنیا یچن آیا۔ آپ تٹھا سچا داتار۔ ہو کے آیا کرشن مُرار۔ پال سینگھ
 نوں دتا تار۔ ایسی ستگر بنائی تھات۔ جوت جگائی وچ للاٹ۔ جاچک نوں دتا ایہہ دان۔ پال سینگھ نوں اتم گیان۔ جس
 سہایا ایہہ سوہنا تھان۔ گر درس دا وجا بان۔ درس میرا سدا ہے لوڑے۔ چرن کول سنگ من نوں جوڑے۔ دیا دھار پرہ
 درس دکھایا۔ نجاند پرہ وچوں دکھایا۔ اوس نے سی ایہہ کرم کما یا۔ سکھاں نوں سرنی پایا۔ اُس دا مان اسان رکھایا۔ چووی
 چیت اُنی سو ستانویں نوں آکاش بٹھایا۔ ہر جیو ہر ہر نظری آیا۔ مہاراج شیرسینگھ سدا سوایا۔ سدا اٹل ہوئے گر سورا۔
 مہاراج شیرسینگھ ستگر پورا۔ سچا ستگر ساچ لجاے۔ ساچ ساچ سچ رہیا سداے۔ سچ سچ پرہ ساچے بھائے۔ جوٹھے جھوٹھے
 پرہ سرن نہ لائے۔ سچا سیکھ سچا پرہ آپ۔ ساچی سیکھیا سچا گر جاپ۔ سچا شبد لاپے تِن تاپ۔ مہاراج شیرسینگھ جیو
 دِن رات۔ دوس رہن جو مجھے دھیائے۔ سووت جاگت درس ہے پائے۔ سووت جیو جاگے گر پورا۔ درس دکھاوے ہے سدا
 حضورا۔ سچ سدا مہروان۔ مہاراج شیرسینگھ وشنو بھگوان۔ جس نوں دتا ایہہ گیان۔ چرن کول وچ رکھو دھیان۔ درشن
 پاؤ نیتری آن۔ آپ پچھانو جانی جان۔ جس دا دتا پہن کھان۔ جیو پنڈ ایہہ دیہہ دا دان۔ کرم دھرم پرہ آپ لکھائے۔ دھن
 گرسکھ جو سرنی لائے۔ لائے سرن سرب سکھ دییا۔ سدا سہیلا نرمل جییا۔ امرت نام مہارس پییا۔ سوہنگ شبد گیان
 گر دییا۔ گیان دییا گر ساچے ایک۔ جس سمرت ہوئے بُدھ بیک۔ نظری آوے ایکم ایک۔ مہاراج شیرسینگھ دی جن پکڑی
 ٹیک۔ گر راکھا گر کرپا کرے۔ بھو جل اندھ سیکھ نہ ہرے۔ انت کال پرہ کرپا کرے۔ مہاراج شیرسینگھ جپ ہرے ہر
 ہرے۔ یچن سنے جس دی بن آئے۔ جس نوں ستگر سرنی لائے۔ گر سنگت وچ مان دوئے۔ گر سنگت وچ پرہ رہیا سداے۔
 سنگت بیٹھی چار کِناری۔ وچ ہے بیٹھا شیرسینگھ زرنکاری۔ نام زرنجن میں ہاں آپ۔ سب توں وڈا ہے میرا پرتاپ۔ کری

کریا دتی وڈیائی۔ مکھ واک گر سنگت کن پائی۔ چار جگ بانی ہے رچائی۔ پیکھت سنت سرب سکھ پائی۔ آون جاون دا
 پندھ مکائی۔ اوہو بھلی پھرے لوکائی۔ پرہہ اناشی جوت پرگٹائی۔ حاضر ہو درس دکھائی۔ مہاراج شیرسنگھ ہویا سہائی۔
 منی سنگھ وچ جوت جگائی۔

★ ۱۸ مگھ ۲۰۰۶ یکرمی ★

کریا آپ کرے نرنکار۔ گھنکا پری وچ جامہ دھار۔ سچا ستگر سچی سرکار۔ دے کے درس لائے سنگت توں پار۔ حکم
 اپنا لکھائے اپار۔ میرا سکھ نہ ہوئے ٹھگ چور یار۔ سچا میں آپ سچا دیان۔ سچا میرا حکم سچ نیسان۔ پُرکھ نرنجن جانی
 جان۔ پرگٹی جوت وشنوں بھگوان۔ مہاراج شیرسنگھ سدا مہروان۔ آد جگاد پرہہ ایکنکار۔ سرشٹ سبائی پرہہ کی نار۔ اج
 پرہہ پرمیشور آیا۔ بھگت جنار چرن سنگ لایا۔ چرن سنگ پرہہ جو آئے۔ ساچے گر دا درشن پائے۔ گر سچا گر ستگر
 سورا۔ سدا سمرتھ سدا بھرپورا۔ سدا بھرپور نہ کہوں ڈولے۔ جوت سروپی سب جگ مولے۔ اُپائے جگت پرہہ کھیل بنایا۔
 ہر جیو وچ پرہہ آپ سمایا۔ اوہ ویکھے اوہ نظر نہ آئے۔ اپنا بھیت نہ پرہہ جتائے۔ جس نے بھیو پرہو کا پایا۔ دوار دسویں دا
 پردہ لایا۔ کھلے کپاٹ گر نظری آیا۔ آن باٹ پرہہ پھند تڑایا۔ سمدرسی پرہہ درس دکھایا۔ انحد شبد من وجایا۔ وجیا واج
 دھنت دھن ہوئی۔ ایس شبد توں بوجھے کوئی۔ سو بوجھے جس آپ بوجھائے۔ بن گر سوجھی کوئی نہ پائے۔ جس تے دیا پرہہ
 آپ کمائے۔ سرکن نرگن ہو درس دکھائے۔ وچوں جوت جوت پرگٹائے۔ سمیں انساں پرہہ کایا پلٹائے۔ ستجگ وچ مہروان ہو

آیا۔ ترنتے وچ رام رگھننس اکھویا۔ وچ دواپر مُرار کرشن بن آیا۔ کول نین مُکٹ بین سر اُپر ٹکایا۔ کنس کیسی پکڑ گریا۔
 دُشٹاں دا مان گویا۔ راؤ تون کر رنگ بہایا۔ پھیر اپنا تیج چڑھایا۔ کِرپا کیتی ناتھ اپار۔ دوارکا اُپر گووردھن سوار۔
 مہاسارنھی آپ اکھویا۔ رتھ ارجن دا آپ چلایا۔ سارا سنسا اُس دا لایا۔ براٹ روپ ہو درس دیکھایا۔ سریشٹ ساری نوں
 مُکھ وچ پایا۔ کُوروں پانڈو دا یُدھ کرایا۔ بن شستر پرہہ یُدھ مچایا۔ سب سریشٹ کھیہہ رلایا۔ دواپر دا سماں مُکایا۔ کلجگ
 ستگر آپ پرگٹایا۔ جیو جنت پائی مایا۔ ایسی مایا آپ پرہہ پائی۔ مد ماس آہار بنائی۔ پھیر ایہہ چلائی چال۔ موسیٰ گھلیا آپ
 دین دیال۔ بُدھی وچ بھریا ایہہ خیال۔ کلجگ وچ پہن جامہ مہان۔ ایسا کرم اُس آن کمایا۔ مد ماس اک کھیل بنایا۔ بھگوان
 کرشن دا مان گویا۔ گٹواں اُتے ہتھ اٹھایا۔ ایسی کھیلی اُس ایہہ کار۔ اگن وچ دتی سریشٹی ڈال۔ یسُو تائیں پھر حُکم سُنایا۔
 مریا کواری پیٹوں جنم دویا۔ اوس نوں پڑھائی پٹی۔ مد ماس تون کالکھ کھٹی۔ رام کرشن جو دھیائے۔ اُنہاں دا کال کرائے۔ مد
 ماس جو نہ کھائے۔ اُنہاں اُتے قہر کھائے۔ پھیر کیتا کھیل نرالا۔ محمد بنایا جگت دیالا۔ اتھرن وید سچا کر وکھایا۔ ایڑے
 تون اللہ بنایا۔ اللہ اللہ سو گر سی میرا۔ رام کرشن دا کییا نیڑا۔ اُس نے ایسا راہ چلایا۔ دین محمدی نوں سی بتایا۔ بندہ
 خدائے خدی وچ آیا۔ اُمت تائیں رسوُل بتایا۔ رام کرشن نوں دِلوں بھلایا۔ سارا مان اُنہاں دا گویا۔ چار کوٹ اپنا ڈنک وجایا۔
 انت سماں ہُن اُس دا آیا۔ رام کرشن دا جامہ پلٹایا۔ مہاراج شیرسنگھ شیر ہو آیا۔ جگ چوتھے دا ناس کرایا۔ کلجگ نوں
 کال ہو کھایا۔ سچا ستگر سچو سچ سمایا۔ کرو درس بیٹھا رگھرایا۔ نینی پیکھو من شانت سکھ ہوئے۔ دُکھ دلدر رہے نہ
 کوئی۔ بھے بھیانک وچ پرہہ ہونے سہائی۔ بھو ساگر وچوں لے ترائی۔ ستگر نوکا نام بنائی۔ چڑھ کے سکھ پرمگت پائی۔
 سوہنگ شبد دی ایہہ وڈیائی۔ گرسکھ گر دے بُجھائی۔ بُجھی آتما پرہہ دے جگائی۔ درشن پیکھ مُکھوں جس گائی۔ مہاراج
 شیرسنگھ دھنّ جس دیا کمائی۔ جس نہ پیکھیا نرک نوں جائی۔ دھرم راج سر ڈنڈ لگائی۔ ہاہاکار کرے بللائی۔ اگن کُنڈ وچ

دے جلائی۔ پرہہ بھلا ٹھوڑ ناہیں۔ ستگر سچے ایہہ لکھت کرائی۔ درگاہ سچی نہ جھوٹھی رائی۔ مہاراج شیرسنگھ ہوئے سہائی۔
سرب دکھ توں لئے بچائی۔ انت کال پرہہ درس دکھائی۔ گرسکھ نوں گر بنے لائی۔ بٹھال لوے پرہہ وچ بان۔ درشن دے کے
کیتا گیان۔ گن اوگن نہ وچارے۔ کر کریا پرہہ پار اُتارے۔ پورن گر پورن ایہہ کام۔ سکھ پہنچاوے بیکنٹھ دھام۔ بیکنٹھ
دھام پرہہ کا واس۔ اس نوں سمرو سواس سواس۔ رسنا سمرو ہر گن گاؤ۔ پرہہ ابناشی گھر میں پاؤ۔ جنم مرن دے دکھ
مٹاؤ۔ وچ چراسی پھیر نہ آؤ۔ چرن کول وچ سیس نواؤ۔ تھر گھر کر واس سدا سکھ پاؤ۔ آؤن جان گربھ کا ہریا۔ پورے
ستگر کام ایہہ کریا۔ گرسکھاں اُتے دیا کمائی۔ گربھ جوں توں لیا چھڈائی۔ ہر دی جوت ہر ماہ سہائی۔ جہاں اُچیا تہاں گیا
سہائی۔ مہاراج شیرسنگھ لکھت کرائی۔ سادھ سنگت وچ پرہہ رہیا سہائی۔ گرو گرو من مور۔ گر بن ناہیں ہور۔ گر
ساچا گر ناہیں ہور۔ جنم جنم وچھڑے گر لیندا جوڑ۔ بے مکھاں نوں دیوے توڑ۔ باجھ گرو ناہی ہور۔ گرو ملے گر دے
وڈیائی۔ گر ساچا ساچی مت پائی۔ گر ساچا گر رہیا سہائی۔ بھگت جنان ہر جس گائی۔ ہوئے کریال پرہہ جوت پرگٹائی۔
بیٹھا سنگت وچ نظری آئی۔ ویکھے سنے پرکھے ویکھے پرکھے۔ بن ناڑی ایہہ پنجر کھڑکے۔ اپنا سنسا سارے لاہو۔ پورن سنگھ
دی نبض نوں ہتھ ہے لاؤ۔ ایسی ایہہ چلی چال۔ نبض نہ چلے اپنی چال۔ بہیت نہ اپنا گرو رکھایا۔ پرگٹ ہو کے درس دکھایا۔
سچا تخت گر سچے بنایا۔ سنگھاسن پرہہ نام رکھایا۔ سنگھاسن اُپر پرہہ بیٹھا آئے۔ کلجگ تائیں دئے اُلٹائے۔ ایسی دتی اس
نوں ہار۔ منہ کالا دُشٹ ڈراچار۔ کرم دھرم اس وچ خوار۔ جیا اوس نے دتی اُتار۔ پرگٹ ہویا آپ کرتار۔ کلجگ دا ہن
کیتا کال۔ ستجگ سچ سچو سچ ہوئے۔ سوہنگ شبد پرچلت سچا ہوئے۔ وقت اوہ نیڑے آیا۔ جس ویلے پرہہ سرشٹ
رُلا یا۔ ایسا قہر ورتے آکے۔ دُشٹ بھسم ہوئے دھکے کھا کے۔ ڈکے سرن گرو دی آکے۔ بچاوے گر سر ہتھ ٹکا کے۔ مارے
نہ کھئے جس آپ بچائے۔ جو جن پرہہ کا درشن پائے۔ پرہہ سرن سنگ رہے سہائے۔ گھر ساچے دی سوجھی پائے۔ سچا ستگر

سچ دئے دکھائے۔ جوت سروپ پرہ نظری آئے۔ جن مرن دے دکھ مٹائے۔ بن گرو کھئے نہ باندھ دھیر۔ گرو وچھنا جوں مان
 دا سیر۔ آون جاون ہویا سہیلا۔ سچا ستگر نہیں ڈھیلا۔ دوکھ نوارن پرہ آپ سوامی۔ کیریا کرے سدا نہکامی۔ گن ندھان
 آپ پرہ ہوئے۔ جو پڑے سرن سولئے پروئے۔ گرسکھاں دی گر سندا سوئے۔ ویکھے وگسے کرے سوئے۔ جوتی جوت نرنجن
 سوئے۔ کول بگا سے آپ پرہ ہوئے۔ سدا سدا پرہ آپ کیرپال۔ بھگت وچھل دین دیال۔ دین دیال دیاندھ کرے۔ گرسکھن
 سنگ بے مکھ ترے۔ سرونی سن سن میرا ناؤں۔ مون دھار پرہ گن گاؤ۔ پردے وسے ہر جیو آپ۔ اپنا آپ کراوے جاپ۔
 جو نہ چپے ایشور ناؤں۔ تنہاں نہ ملے درگاہ ٹھاؤں۔ سکھ چاترک سدا بللائے۔ گر دے درشن سوانتی بوند پلائے۔ بچن گرو
 رسنا اک رکھے۔ میگھ وانگ گرو شبد ہے برکھے۔ آپ آئے پرہ درس دکھائے۔ گھاں سکھاں دی پائی تھیں۔ سچا ستگر جانی
 جان۔ درشن پیکھو وشنوں بھگوان۔ وشنوں بھگوان جوت ایہ دھری۔ سچا ستگر آساوری۔ درشن دکھایا آپ پرہ ہری۔
 چھن آوے دیر نہ لاوے گھڑی۔ نہ نیڑے نہ دسے دور۔ جہاں دیکھو تہاں حضور۔ میں ہاں بیٹھا گر بھرپور۔ بے مکھاں توں
 دورو دورو دورو۔ سادھ سنگت میرے چرناں دی دھوڑ۔ رنگ چلؤل گوڑھو گوڑھ۔ سنگت وچ آوے موڑھ۔ مکھ
 اُپر پھیرے چرن دھوڑ۔ لتاں دے پرہ لاپے جوڑ۔ جے نہ سکھ سمجھے موڑھ۔ سچا ستگر نہیں جے کوڑ۔ نیتری لاواں اُس
 دی دھوڑ۔ من وچ ہوئے ایہ سرور۔ روگ بنگتا ہوئے دور۔ ستگر نرمل وانگ کپور۔ سر شاہاں شاہ سر سورا سور۔
 اباشی پرہ سدا حضور۔ جھوٹھی دنیا کوڑو کوڑ۔ جو آئے گر پگ ماہ۔ گر کے بچن من ماہ سلائے۔ پھر پورا گر دیا کلائے۔
 چتر بھج ہو درس دکھائے۔ چار ورن پرہ چرنی لائے۔ اوچ نیچ پرہ سنگ رلائے۔ سب کو کیا ایک سماں۔ مکھن ورولیاں نال
 مدھان۔ ایسا ورولا ستگر دیوے۔ ہاباکار کر سرشٹی رووے۔ سکھاں نوں پرہ لئے سنبھال۔ بے مکھاں نوں دتا گال۔ پہلی وار
 سی میرا چمتکار۔ دوجی وار کراں خوار۔ گھر گھر ہووے ہاباکار۔ بیٹھا ویکھے آپ کرتار۔ پنڈ بگا جتھے سچی سرکار۔ کر کے

درشن سِکھ اُترے پار۔ گر بیڑی وچ منجھدھار۔ بنے لاوے بھو ساگر تار۔ اپنی پیج رکھے نرنکار۔ سوہنگ شبد دی سدا
 جے جے کار۔ میں ہاں آپ اونکار۔ سچا اوہ کھنڈ جتھے وسیا نرنکار۔ مہاراج شیرسنگھ اگم اپار۔ سب کو دیا جوت ادھار۔
 گرسکھ بولے نرنکار نرنکار۔ پاربرہم پرہہ انترجامی۔ سیکھن کو پرہہ بناوے دانی۔ دان دیوے اتم میرا ناؤں۔ جو پوچھ میرا
 ٹھاؤں۔ سوہنگ شبد میرا نام سناؤ۔ پرہہ ابناشی نج میں پاؤ۔ گر سیوا کر گرسکھ کہاوے۔ سیوا سیکھ نوں مان دواوے۔
 سیوک جو سیوا کرے۔ سکے کاشٹ پرہہ کرے ہرے۔ چچیاں دا پرہہ دیوے دان۔ سچا ستگر جانی جان۔ پوت بن ماتا
 بللائے۔ جوں مچھلی بن نیر تڑپائے۔ بن گر جیو نرک میں جائے۔ جے گر اپنی سرنی لائے۔ باہوں پکڑ بیکٹھ بہائے۔ ساچی
 جوتی سچ ماہ سہائے۔ مہاراج شیرسنگھ وسیا تھیں۔ نینی ویکھو سرب دکھ جائے۔ آپ ادھرو اپنی کل ادھارو۔ شبد میرا من
 وچارو۔ کلر وچ کول ہو جاؤ۔ مد ماس رسنا نہ لاؤ۔ تان گر پورے سیکھ کہاؤ۔ گر سنگت وچ گرمکھ بن جاؤ۔ گرسکھ
 سو جو گرو پچھانے۔ گرمکھ سو جو چلے گر بھانے۔ گرمکھ سو گر ردے دھیائے۔ پاربرہم دی اوہ ساچی نائے۔ گرسکھ سو
 جو برہم پچھانے۔ سچا ستگر سچ نیسانے۔ مہاراج شیرسنگھ کھوٹے کھرے پچھانے۔

اک سوالی در تے آیا۔ کچی کندھ جتھے نانک بہایا۔ دھوکھا کیا تے پائی مایا۔ گرے کندھ نانک ناس کرایا۔ کندھ
 کھڑی رہی اڈول۔ گرو نانک سی گر امول۔ نہ اوہ تلیا آپ اتول۔ پندراں سو چتالی پکرمی ایہہ کھیل رچایا۔ نانک نرنکاری
 شادی کرن بٹالے دھابیا۔ بھیکھ اپنا سی ایہہ بنایا۔ سر سیلی ٹوپی گل چولا پایا۔ گھر سوہرے جوائی آیا۔ لوک جیا نے مار
 مکایا۔ کندھ ہیٹھ سی اوہنوں بہایا۔ ڈکے کچی کر دئے صفایا۔ سدا اٹل رہے رگھرایا۔ بناں تھماں جن گگن رہایا۔ اُس کچی

دا کچ گویا۔ کوڑیاں نوں کر سچ وکھایا۔ نانک گھلّیا آپ نرنکار۔ مُکھوں اُچارے کرتار کرتار۔ ہوئے سہائی آپ داتار۔ رُڑھدا
 بیڑا دیوے تار۔ اُس استھان توں ایس آ کے۔ بینتی کیتی سنگت سُنا کے۔ دِلوں پُکاریا ڈاڈھا گھگیا کے۔ دُکھ دِتا محمدیاں زور
 لا کے۔ گئے محمدی سیکھ پے گئے دہاہ کے۔ کوئی نہ پُچھے ساڈی وات۔ اِس لئی کیتی فریاد۔ اوتھے کوئی نہ چلے زور۔ تیرے بن
 نہیں ہور۔ چل کے آیا تیری اور۔ کرو سہائتا وچ اندھ گھور۔ میرا اوتھے کوئی نہ زور۔ کر کِریا ایہہ بچن لکھاواں۔ بھوت پریت
 دا بھے دِکھاواں۔ کلیش اِس دا سارا لاہواں۔ سچّا ستگر تان اکھاواں۔ جو بولیا سو پورا تولیا۔ نہ رولیا نہ رول گھچولیا۔ سدا
 اڈول کدے نہ ڈولیا۔ سچّا سُنن رسنا وچوں بولیا۔ ایسی مہر آپ کماواں۔ لکھاں تائیں سُپھل کراواں۔ آون جاون دیواں پہن
 کھان۔ کیسے پاسیوں نہ ہووے کان۔ سچّے ستگر لایا بان۔ من دھار اچھیا جو سنگت آئی۔ گر پورے نے اِس پُجائی۔ گھر
 ساچے وچوں ملی وڈیائی۔ دُکھ دلدر نشٹ جس کرائی۔ آسا منسا پرہ پوری کرے۔ جو جیو آن سرنی پرے۔ پرے سرن
 سنگ لئے ملائے۔ چرن کول سنگ گیا سمائے۔ دُدھ پوٹ پرہ دیوے دان۔ سوہنگ شبد اُم گیان۔ گوجھ گیان پرہ آپ
 بتایا۔ سوہنگ شبد دا جاپ کرایا۔ پوہ نہ سکے جگت دی مایا۔ کلجگ وچ جن من بندھایا۔ جس من وسیا سو سیکھ
 پورا۔ درس دِکھاوے گر سورا۔ مٹی ترکھا جان درشن پایا۔ امر پرہ آپ رگھرایا۔ بیڑا سکھاں دا بنے لایا۔ تیج ہووے دنو
 دن سویا۔ کام کرودھ نوں پرے ہٹایا۔ لوہہ موہ ہنکار تجایا۔ من مت بُدھ وچ سمایا۔ اپ تیج وائے پرتھمی آکاش بنایا۔ جوت
 سروپ وچ ہر جیو آیا۔ آپ ویکھے اوہناں نظر نہ آیا۔ ایسا اپنا آپ چھپایا۔ واجا پون کایا وچ وجایا۔ کایا کوٹ گڑھ آپ
 بنایا۔ کھنہ بہمبیری دا پردہ پایا۔ جتھے اپنا آپ چھپایا۔ جے گر وکھائے تان نظری آیا۔ دوار دسواں آپ گھلایا۔ سچّا شبد
 جان من وسایا۔ جیہدا گھلایا ایہہ دوار۔ سو سیکھ اترے بھو جل پار۔ سچّا ستگر سدا کِریال۔ مہاراج شیرسنگھ سدا دیال۔
 پورے گر ایہہ کرم کمایا۔ حاضر ہو کے درس دِکھایا۔ سارا سنسا دل دا لاہیا۔ آون جاون دا پندھ مُکایا۔ پرہ اوگت اِبناشی

گھر میں آیا۔ جو دیکھو تِن نظری آیا۔ ہر پیکھے ہر ہر ماہ سایا۔ آپ گر گن گوہند گایا۔ بھگت وچھل جگ برد رکھایا۔
 سرب سوکھ ہر نام سُنایا۔ موئے پنچ سرب سِکھ پایا۔ مایا ممتا دا مندر ڈھابیا۔ انحد شبد من وجایا۔ گر راگ کِن سِکھان
 پایا۔ جو جن سُنے گر کا ناؤں۔ تِن کو ملے درگاہ ٹھاؤں۔ سُپھل کرائے اپنا کام۔ پرہہ درشن کا لیجے دان۔ نینی پیکھے کیوں جھلے
 نادان۔ مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان۔ تِن لوک میں آپ پردھان۔ پون میں پون جوت میں جان۔ نیر میں کول کول پرہہ
 تان۔ گرسکھ دا گر کیتا مان۔ بابوں پکڑ دتا بہال۔ ایسا شبد آپ سُنایا۔ وچ بیٹھا رگھناتھ رگھرایا۔ آد انت ہر تھائیں
 سایا۔ سرن پرے تِن نظری آیا۔ ہوئے شانت تِن نظری آیا۔ گن ندھان لکھ لیکھ لکھایا۔ لکھیا لیکھ پرہہ دئے مٹایا۔ مات لوک
 وچ دھار جوت جو آئے۔ اپنا کھیل پرہہ آپ کھلائے۔ سادھ سنگت وچ لئے ملائے۔ سادھ سنگت ست کر جان۔ جتھے پرگٹے
 آپ بھگوان۔ سچے نام دا دیوے دان۔ بُدھی بُدھ بیک بان۔ پھر سوچھے آون جان۔ نتھاویں نوں پرہہ دیوے تھان۔ آئی
 سنگت ہوئی پروان۔ پورے گر کو سدا سدا قربان۔ نیرویر گر نیرویر پرہہ جان۔ ہر جیو میں میری جوت جان۔ جوت بن
 جیو نہ ہوئے۔ ہڈ ماس ناڑی پنجر خالی ہوئے۔ بن باقی دیپک دی لوءے۔ گر بن گیان نہ دیوے کوئے۔ گر تھے ایہہ بخشے دات۔
 سوہنگ شبد سچّی کرامات۔ اُدھرے سو چپے دن رات۔ اوچ نیچ نہ ویکھے گر ذات پات۔ سرب سہائی سرب کے ساتھ۔
 رکھو ٹیک ایک رگھناتھ۔ بن گر ساچے نہ بوجھے کوئی۔ بن گر پار نہ اترے کوئی۔ گر سِکھ نوں بنے لائے۔ بابوں پکڑ پرہہ پار
 پُچائے۔ سچکھنڈ وسے آپ نرنکار۔ ساچا گر سچ سرجنہار۔ پورن پُرکھ اگم اپار۔ جوت سروپی جوت ادھار۔ ہوئے کِرپال
 لے جامہ دھار۔ مات لوک وچ آپ کرتار۔ ڈوے سِکھ لئے پرہہ تار۔ سرنی لائے سچّی سرکار۔ سِکھ سرن جو میری پرے۔
 کل وکھ پاپ تِن کے ہرے۔ دُبدا میل من میں دھرے۔ ہو نندک میری نندیا کرے۔ گنبھی نرک سدا ہی جلے۔ دھرم رائے
 دا سدا دکھ بھرے۔ دُکھیا ہو دُکھی بلالے۔ میں بُھلا پرہہ لے چھڈائے۔ گیا وقت ہتھ نہ آوے۔ بھرے بھولا چوٹاں کھائے۔

مہاراج شیرسنگھ نظر نہ آئے۔ کلجگ وچ جن سکھ ترائے۔ سکھی سکھیا گُر آپ وچاری۔ گُر آگے گُر پیچ سواری۔ سدا جیو
 وشنوں زینکاری۔ ہو مہروان آپ گردھاری۔ باہوں پکڑ پرہ لیت اُبھاری۔ پرگٹ ہویا نر سینگھ اوتاری۔ گُر اپنے توں
 جاؤ بلہاری۔ جس نے دتا جوت ادھار۔ چرن کول میں کرو نمسکار۔ امرت برکھے پرہ کرپا دھار۔ ڈبڈے پتھر پرہ دیوے
 تار۔ گُرسکھاں دی لینی سار۔ ٹٹی گنڈھے پرہ سرجنہار داتار۔ گڑھ بہنجن سمرتھ پرہ کرتار۔ نربکار نروکار۔ سچا کرم سچّی
 کار۔ سیوک سکھ سب اترے پار۔ مُکھوں بولوں جے جے کار۔ دیا نند دیا نیج کری۔ نجاند میں سوجھی پری۔ سوجھیا
 بوجھیا گُر وہوونا سرب تھائیں لوجھیا۔ انت سمیں کلجگ وچ آیا۔ نہکلنک آپ اکھوایا۔ گھنک پُری وچ چرن ٹیکایا۔ مہاراج
 شیرسنگھ نام رکھایا۔ رام کرشن دا تیج ہو آیا۔ منی سینگھ درس دکھایا۔ بال اوستھا ستگرؤ ست سچ دیپک پرگاسیا۔
 منی سینگھ دا من دیکھ وگاسیا۔ ہو مستانہ پھرے اداسیا۔ گھنک پُری وچ چل کے آیا۔ سُکا پیل جن گُر میل کرایا۔ سُکا
 کاشٹ چندن ہو تلک لگایا۔ منی سینگھ نوں گُر درس دکھایا۔ ہوئے اند چرن سر ٹیکایا۔ پورے ستگر بنے لایا۔ چھڈائی
 دیہہ انتکال گُر دھام سدھایا۔ کرے کرپال کرین پرہ آپ۔ منی سینگھ ست ست ست جاپ۔ مہاراج شیرسنگھ گُر ڈاڈھا
 آپ۔ جوت سروپ ہو دیہہ وچ آیا۔ دیہہ کوئی تھر نہ ریائے۔ جوت پرہ دی سدا لہرائے۔ نہ آپ ڈولے نہ کیسے ڈلائے۔ دھنّ
 گُرسکھ چل کے آئے۔ پرہ اناشی گھر میں پائے۔ گاؤ گان پرہ ملیا میری مائے۔ گھال سکھاں دی پائی تھیں۔ سچکھنڈ سچ
 رہیا سہائے۔ سرب شکت پرہ ہن ورتائے۔ باہوں پکڑ گُرسکھ ترائے۔ بے مُکھاں دھکیا نر کے پائے۔ گُر بن کوئی نہ لے چھڈائے۔
 حُکم امیٹ نہ میٹیا جائے۔ کرنہار پرہ کرم کمائے۔ ہاہاکار وچ سریشٹ ہے پائے۔ بھلے جیو پھرن تِسائے۔ سچا ستگر نظر نہ آئے۔
 گُرسکھ ملیا گُر درس دکھائے۔ من دی ترشنا سرب مٹائے۔ سانت سوانت پرہ کے پاس۔ دو جوڑ کر کرو ارداس۔ درس بخشے
 جے گنتاس۔ سٹے نہ رہنا وچ پرہاس۔ جوت ہے جانی وچ آکاش۔ گُر نرنجن ستگر زینکار۔ کرپا کیتی آپ اپار۔ مچھ کچھ

ہو جیو جنت اُدھار۔ تارے سیکھ دھار وِشنوؤں بھگوان۔ سیکھ پریم کر پریم دھایا۔ سب سنگت توں نال رلایا۔ چھیتی
 چھیتی پندھ مُکایا۔ وانگ درویتی بھٹا آیا۔ آیا گھر پرہہ درشن پایا۔ حاضر ہو گُر درس دیکھایا۔ بیڑا سیکھ دا بنے لایا۔ چار
 جُگ مان دوايا۔ بُگیان توں گُر دھام بنایا۔ سچکھنڈ سچ تخت بنایا۔ باقی سب دا مان گویا۔ کلجُگ وچ پرہہ پایا پھیرا۔ آپ
 آن کیا نبیڑا۔ لے آوے وقت نہ لاوے دیرا۔ مُکھوں بولوں پرہہ ابناشی میرا۔ جس نے کیا سچ نبیڑا۔ تین لوک وچ پرہہ پائے
 پھیرا۔ ایسا مان پرہہ آپ دوايا۔ دھرت دھول دھر دھرم کمايا۔ منی سنگھ دا تیج سوايا۔ درشن پیکھے مرے نہ جایا۔ آون
 جاون تھر نہ رہایا۔ اند بنودی آپ رگھرایا۔ سوہنگ شبد جو راکھو چیت۔ شبد سچا ہے پت پت پت پت۔ پت پاون دُکھ بھے
 بھجن۔ ہنکار نوارن ہے بھو کھنڈن۔ درس دیکھاوے تریلوکی نندن۔ سچی منگو گُر درس ہے منگن۔ سوہنگ شبد دی
 چڑھ جاوے رنگن۔ پورا ستگر توڑے بندھن۔ جاوے گُر پُری جم نہ دنڈن۔ وانگ سورن سدا اکھنڈن۔ سوارے لوک
 پرلوک وسے برہمنڈن۔ میرے در چندن سگندھی اوہدی تیتی کروڑ آ منگن۔ ساڈے جے پرہہ توڑے پھندن۔ چھوہے چندن
 سنگ ہووے چندن۔ وانگ نتم کوڑے کندن۔

★ ۱۹ مگھ ۲۰۰۶ یکرمی ★

لوٹ گئی جگت پت سر نائے۔ بھہ بھیانک وچوں لئے بچائے۔ نام دان دے سرنی لائے۔ بھلیاں نوں پرہہ مارگ پائے۔
 دُشٹ ڈراچار پرہہ لئے ترائے۔ بھوئے نانا جو سرنی آئے۔ من وچ جو مان رکھاوے۔ کلونت کل ناس کراوے۔ مان گرب پرہہ اُس
 دا توڑے۔ گربہ وچوں نہ پچّہ لوڑے۔ جو جن ہو نردھن آوے۔ کر کیریا پرہہ سرنی لاوے۔ ہو اند ہری گن گائے۔ مہاراج
 شیرسنگھ درس دکھائے۔ پائے درس من بھوئے اند۔ جم کا سر پڑے نہ پھند۔ دے کے درس گر کرت نہال۔ پرہہ ابناشی سدا
 پرتپال۔ سنسار والے پرہہ توڑے جنجال۔ نظری نظر کرے نہال۔ پون پون پر آپ سمایا۔ واجا پون وچ دیہہ وجایا۔ سچّی
 جوت نوں وچ بہایا۔ جگ جھوٹھے وچ ستگر آیا۔ جھوٹھا جگت جھوٹھی ہے ریت۔ سچّا ستگر ہے سدا اتیت۔ تِس کو
 راکھو سدا ہی چیت۔ گرچرن سنگ جوڑو پریت۔ مہاراج شیرسنگھ چلائی ریت۔ سوہنگ شبد دی سدا ہے جیت۔ گر
 پورے وچ ایہہ وڈیائی۔ پشو پربتوں دیو بنائی۔ گرمکھ بانی سچ سنائی۔ سچّا صاحب وسیا سچ تھائیں۔ نرک گنڈ سے
 بچائی۔ سچکھنڈ سچ رہیا سمائی۔ جتھوں اپنی جوت پرگٹائی۔ پرگٹی جوت مات لوک وچ آئی۔ اُنی مگھ ایہہ بنت بنائی۔
 گرسکھاں دی گھال تھایں پائی۔ گرسکھاں نوں گر دے وڈیائی۔ دے دان تھر گھر دی سوجھی پائی۔ پہلے اپنا آپ بچھائے۔ در
 دسویں وچوں نظری آئے۔ نجھروں بوند امرت دی پائے۔ نابھ کمل نوں دے کھلائے۔ کھلیا کول بھیا اند۔ نظری آوے
 پرمانند۔ دوار دسواں جاں گرو دکھایا۔ انحد شبد من وجایا۔ جھوٹھی دیہہ وچ سچ شبد سنایا۔ گرسکھاں اُپر ایہہ کرم کمایا۔
 بن سکھ کھوئے گر نہ پیکھے۔ بن کیریا سچّا شاہو نہ ویکھے۔ سچّا صاحب گنی گہیر۔ ڈولت نوں پرہہ دیوے دھیر۔ آپ اڈول
 سکھ کبھوں نہ ڈولے۔ سچّا ستگر مکھوں بولے۔ مہاراج شیرسنگھ اٹل اتولے، باقی سب سن اس کے گولے۔ گیان گوجھ
 پرہہ آپ دکھائے۔ پھر سکھ نوں سوجھی پائے۔ سوچھے بوجھے کرے وچار۔ مد ماس دا چھوڑے ہار۔ نظری آوے سچّا کرتار۔

ڪر درس سِڪھ اُترے ڀار۔ دهنّ دهنّ جنم گرسِڪھ دا ٻويا۔ سو سِڪھ جس رِدهے پروئيا۔ رِدهے وسيا آپ نرنڪار۔ گره
 بهجن سمرته پُرڪھ اپار۔ لوڪ ڀرلوڪ ڀرڀه دئے سُدھار۔ ڀهر نه ڏُبه وچ منجهدھار۔ گر ساڇه سچ امرت ديا۔ جس پيا سو
 سدا ٻے جيا۔ اوانگ ٻووه ڀرڀه آپ۔ سوہنگ شبد سچا جاپ۔ جوت سروپ ڀرڀه اُچھ آپ۔ سرشٹی بخشى برہما نون
 دات۔ چار ويد سچي ساكھيات۔ چار مُڪھ ديون جگ کو دات۔ جگ چار ڀرڀه آپ بنائے۔ آيو پہلے لڪھائے۔ ستاراں لڪھ
 اڻھائي ہزار سي لڪھت کرائي۔ ستجگ دي ايہ آيو بتائي۔ ستجگ وچ ستوادي آئے۔ ايشر بن نہ ڪوئے گن گائے۔ سمیں انساں
 ڀرڀه شڪت ڀرڳڻائے۔ شو شنڪر ڀرڀه وچون اُچھائے۔ برہما وشن مہيش سب سنگت رلائے۔ شو نے کيتي تپسيا اپار۔ ڀارتي
 ملي چترت نار۔ اڪنت بہ ڀر گن گائے۔ ٻوئے اٺنڪ سادھي لائے۔ ڀارتي ول نہ کيتا خيال۔ آتما جوڙ نال بهگوان۔ ڀارتي من
 اُچايا خيال۔ ڪوئي ملے مينون بال۔ ديہ اُتون سي ميل اُتاري۔ ڪڙھي ڪر گگريا پالي۔ من میں آس پتر دي ڪري۔ آس پُجاوے
 نرائن ڀر ڀري۔ گر ساڇا ايشر آساوري۔ من دي آس ڀرڀه پوري ڪري۔ چھڏ سينگھاسن جاں شو جي آئے۔ ويڪھ بالڪ
 مُڪھون فرمائے۔ کيس کا پوت، کون تيري ماءُ۔ اگون سُخن سچا سُنايا۔ ڀارتي ميري ٻے مايا۔ بدن اُتے سي دھوڙ۔ اُتھون
 اُچيا ميرا نور۔ سن کے بچن شو بهئے اداس۔ ڪٿيا سيس اڏُگيا آڪاش۔ ويڪھ ڪھيل ڀارتي در آئي۔ موي پت دُڪھ جرے نہ
 رائي۔ ڪرے بينتي سُنو رگھرائي۔ پت ميرے نون ديؤ جوائی۔ شو جي نون ڀر آئي وچار۔ سيس لا ديئے جو دييا اُتار۔ اوہ
 پهنچا سي اوتھ آن۔ جو ديا اوس نے دان۔ ڀرڀھاس ول چليا دھائے۔ سر ٻٽھني دا ڪٽ ليائے۔ ليا ڪے سيس دھڙ اُڀر ٽڪايا۔
 ڪر سُرجيت گنیش بنايا۔ ايسا مان آپ دوايا۔ چار جگ وچ پوچ ڪرايا۔ گوتم نے جو ڪرم ڪمايا۔ دواڀر تون تریتا لے آيا۔ رگ
 ويد ڀرچلت ڪرايا۔ رام چند بنسي آيا۔ ٻنڪارياں نون جن مار ڪھپايا۔ جنڪ پري نون ٻھاگ لڪايا۔ اپنا تيج ڀرڀه آپ وڪھايا۔
 راون تائين خاڪ رُلايا۔ لنڪا گره سي اگم اپارا۔ تس وچ آپ اُتارا۔ ڀير ڀرڀه جي ڪريا دھار۔ بهيلني دي لیتی سار۔ سنسار

نے سی پرے ہٹایا۔ پرہ نے اُس نوں سرنی لایا۔ جوٹھیاں بیراں نوں بھوگ لگایا۔ مہاراج مُکھوں امرت چوایا۔ رگھُنس کِریا
 کرے آیا۔ اوتھے جتھے سیلا سرے۔ اہلیا داسی باجھ پرانا۔ ہوئے سیلا پئی ندی کنارہ۔ سری رام چندر پرہ اوتھے آیا۔ سیلا اُپر
 جاں چرن ٹکایا۔ چھوہے چرن ہوئی کلیان۔ گئی سورگ پُری وچ بان۔ بھگت جناں نوں پرہ لئے پچھان۔ بھگت وچھل پرہ
 جانی جان۔ رجو تو ستو گن تین۔ ان میں ساچا صاحب پرین۔ سانتک سو سم درسی ہوئے۔ پرہ چرن کول ردے پروئے۔
 بھانا گر کا ساچا ہوئے۔ تھر نہ رہے سرشٹ میں کھئے۔ آپ اپرمپر پرہ جی ہوئے۔ سمیں انساں پرگٹ ہوئے۔ تریتا واسی کال کرایا۔
 باراں لکھ چھیانویں ہزار وچ گیڑ مُکایا۔ آیا دواپر پرہ کرشن مُرار۔ یجر وید دا لایا بہار۔ موہن مادھو کرشن مُرار۔
 جگدیشر ہر جیو اُسر سنگھار۔ اچت پارہم پورن اوتار۔ مدھ سوڈن دامودر آیا سولاں کلا دھار۔ مُکند منوبر پرہ ہو
 کے آیا۔ لکھمی نرائن جس نام رکھایا۔ بن مالا بھوکن کول تین۔ سُندر گنڈل مُکٹ بین۔ اپنی کلا آپ پرہ دھارے۔ کیسوں
 پکڑ کنس کو مارے۔ گنواں چارے پرہ جمن کنارے۔ بندرابن وچ کیتے کھیل اپارے۔ دلیریاں نوں پرہ دتا دان۔ سُدامے نوں
 پرہ دتا مان۔ دوارکا واسی جاں دیا کرے۔ لے چرنودک سرنی پرے۔ ایسا کرم پرہ آپ کمایا۔ باہوں پکڑ سنگھاسن اُپر
 بٹھایا۔ دلیری دا سارا دلیر لایا۔ رنگ وچ پرہ آپ سمایا۔ تندل تائیں گر بھوگ لگایا۔ چار پدارتھ مہا سُکھ پایا۔ آیا گھر
 پرہ نظری آیا۔ گلی توں رنگ محل بنایا۔ بھگت جناں جیکار کرایا۔ نیچ نوں پرہ دیوے مان۔ سچا آپ سچا فرمان۔ بدر
 تائیں پرہ دتا مان۔ دریودھن نوں پائی ہان۔ ایسا پرہ نے بھوگ لگایا۔ سچ گھر بدر ورتایا۔ جگو جگ پرہ مان رکھایا۔
 نہانیاں نوں ایہہ راہ بتایا۔ ایسا پرہ ہے آپ رگھُرایا۔ غریباں دا ہو آئے سہایا۔ ہنکاریاں دا جنھ مان گویا۔ دروپدی تائیں گلے
 لگایا۔ گھر آئی کرشن نظری آیا۔ ناتھ اناتھاں آپ ہوئے سہایا۔ جیہا دیکھے تیہا رہے سمایا۔ دواپر نوں پھر دتی ہار۔ ید والی
 کھیل کیتی اپار۔ آپ ارجن دا رتھ چلایا۔ مہاسارتھی آپ اکھوایا۔ ہو رتھوہی ارجن نوں دیوے گیان۔ گیتا اُچارے مُکھوں آپ

بھگوان۔ اٹھاراں ادھیا پرہ آپ لکھائے۔ اپنی مہا آپ بتائے۔ پڑھے سُنے جو من میں دھرے۔ گریہ جوُن میں کدے نہ پرے۔
 کرشن بھگوان آنظری پڑے۔ بھگتاں اُپر کِریا کرے۔ ایسا ایہہ گیان لکھوایا۔ چار ویداں دا ایہہ مان گویا۔ اِس جُگ دا ہوا
 انت کال۔ اٹھ لکھ چوٹھ ہزار سی اِس دی جان۔ انت کال اِس دا ہویا۔ کلجُگ آپ پرہ آیا۔ ہو سمدرسی درس دکھایا۔
 جوت سروپ پرہ جوتی آیا۔ اپنا برد گر آپ رکھایا۔ مہاراج شیرسنگھ ہے رگھُرایا۔ سوہنگ شبد جس نام سُنایا۔ چے نام
 جو میرا سوہنگ۔ نینی پیکھے آپ پرہ اوانگ۔ اِک جوت مورتی دوانگ۔ مہاراج شیرسنگھ وچوں منی سنگھ پرگٹ
 ہوانگ۔ سرب کی سمرتھیا وچ سنگت بیٹھ کھوانگ۔ تیرتھ وید جو جگت میں دوں۔ مُجھ سے پرے نہ کوؤ ہوانگ۔ من
 میں سمرو گر شبد ہے سوہنگ۔ نہکنک آپ پرہ آیا۔ رام کرشن توں شیرسنگھ پرگٹایا۔ کلجُگ دا جن ناس کرایا۔
 ستجُگ ست ست کر ورتایا۔ جُگ ست ساچا میرا ناؤں۔ سچ سچ میں پرہ گن گاؤ۔ گن گوبند جے مُکھ سے گاؤ۔ جو
 چاہو سوئی پھل پاؤ۔ دیونہار آپ داتار۔ چل کے آیا وچ سنسار۔ بھگت جنان نوں دتا تار۔ بے مُکھاں نوں پرے پچھاڑ۔
 مہاراج شیرسنگھ اُنجا پون سوار۔ آد انت پرہ ایکنکار۔ جو سکھ چلے گر کے بھائے۔ سچّی درگاہ پہنچے سچّی تھایں۔
 سچکھنڈ و سے سچ نرنکار۔ گرسکھاں کو پرہ لیت اُبھار۔ پڑے نہ اُن کو جم کی مار۔ دیا کرے پرہ کِریا دھار۔ درشن دیوے
 اُتم اگم اپار۔ شبد گاوے سدا جیکار۔ سُن کے سکھ اُترے پار۔ پاربرہم پرہ اپار۔ گر ساچا سچّی سرکار۔ سکھ
 اُدھرے اوہ اُدھارنہار۔ بے مُکھ دتے پرے پچھاڑ۔ وچ درگاہ ہووے چھار۔ پچھا دتا نر اوتار۔ کلجُگ نوں جن کیتا پار اُتار۔
 سچّا تخت سچّے گر بنایا۔ ستگر سچّے ستجُگ لایا۔ دِنو دِن ہووے تیج سوایا۔ کال روپ ہو کلجُگ کھایا۔ ساری سرشٹی
 نوں بھسم کرایا۔ بیڑا سکھاں دا بنے لایا۔ پار اُتارے آپ رگھُرایا۔ سچ مارگ گر سچ سُنایا۔ مد ماس نوں پرے ہٹایا۔ گر
 امرت مُکھ سکھ چوایا۔ بھو بہرم بھلیکھا لایا۔ دھر دھرنی نر سنگھ نرائن آیا۔ داڑھاں آگے پرتھم چُپایا۔ چار کوٹ ہووے

میرا سایہ۔ سرتے چہتر جھلے تیج دُون سوايا۔ مان تان ہنکار سبن دا گوايا۔ سو پچایا جو سرنی لایا۔ باقی سبن کو کنبھی
 نرک میں پایا۔ کنبھی نرک اوہ سی بھریا۔ جتھے راجا جنک سی وڑیا۔ دھرم راج سی دیوے سزائے۔ ہاہاکار کر جیو بللائے۔
 بن گر اوتھوں کون چھڈائے۔ بھلے پاپی پھرت تسائے۔ بھرے جم ڈنڈ مکھوں نکلے پائے پائے۔ بخش لے آپ رگھڑائے۔ بن نام نہ کھے
 ترائے۔ سچا ستگر شبد لکھائے۔ سوہنگ شبد اپنا نام بتائے۔ ستجگ کا ایہ جہاز بنائے۔ چپے نام بھو ساگر پار ترائے۔ سچی
 درگاہ سچ کار دسائے۔ نج گھر بیٹھا تازی لائے۔ ایتھے اوتھے پرہ رہیا سمائے۔ آپ ویکھے آپ نظر نہ آئے۔ مایا وچ جیو جنت
 پھسائے۔ مہاراج شیرسنگھ اپنا آپ پرگٹائے۔ بچے سو جو سرن میں آئے۔ چار ورن کو میرا ایدیش۔ گر ساچا سچ نرگیس۔ مکھ
 ساچا ساچا میرا ویس۔ جوت سروپی ایہ جوت سو ایک۔ ایک جوت پرہ آپ رکھائے۔ اپنی جوت توں پرہ سرشٹ جگائے۔
 کھچے جوت رہ جائے لوتھ۔ بن جوت ایہ جھوٹھا تھوتھ۔ سچا ستگر بانی بوہتھ۔ کوئی نہ بوجھے میرا گوہتھ۔ سو بوجھے جن
 آپ بوجھائے۔ ندر کرے تان نظری آئے۔ گر کرپا بن نہ کوئی سوجھی پائے۔ جس نوں بوجھائے اُس ہے بوجھیا۔ بھلا انجان کتھ کتھ
 لوجھیا۔ ----- اکتھ کتھی کتھ آپ کہائے۔ گھٹ گھٹ واسی سرب ہے ٹھائے۔ نج گھر ویکھے پرہ رہیا سمائے۔ دوار دسویں
 وچ تازی لائے۔ بھوئے کرپال تان پرہ دئے بوجھائے۔ تان جن میری سوجھی پائے۔ جوت سروپی نظری آئے۔ ندری ویکھے نینی
 پیکھے۔ سرونی سن پرہ کو آدیسے۔ جگو جگ پرہ بدلے بھیسے۔ چوویئے اوتار پرہ کیتے ویسے۔ ایسا ہن اوتار آدھریا۔ جن
 بوجھے پرہ آسا وریا۔ کیتی آس جس گر چرن پیاس۔ موہ ممتا ہووے پرہ کا داس۔ آپ ملے سچا گنتاس۔ کیتا کرم آیا
 راس۔ گر چرناں دا ہو گیا داس۔ نام چپت میرا سواس سواس۔ کارج کرے ستگر راس۔ مہاراج شیرسنگھ سدا ہے پاس۔
 ردے نہ ڈولے نہ ہووے آداس۔ وچ سنگت پرہ ہے آس پاس۔ سچا آپ سچی رہراس۔ سچا دھام جتھے پرہ نواس۔
 سچی سنگت وچ گر سچا آیا۔ اومیاں سکھاں نوں سکھاں وچ بہایا۔ جوں لوہا پارس چھوہے کنچن بن جائے۔ درس سکھ دا

سِکھاں نوں کرایا۔ بھگت بھلیکھا بہرم دا لاپیا۔ بہر تمبر پرہ جگت سمایا۔ پیت پیتہ ترے بہون دھنی جگت ناتھ گوپال مکھ
 بہنی درس دکھایا۔ آیا ساچا صاحب آپ بیٹھلا۔ جو ویکھے تین نظری آیا۔ بھگت جاناں نوں ترے لوچن دیوت۔ دو پیکھن
 سنسار ایک پرہ سنگ بلوے۔ کھلے نیتر تھر گھر دی سوجھی ہووے۔

★ ۲۰ مگھ ۲۰۰۶ یکرمی ★

سچا صاحب سچ کرم کھائے۔ سچا آپ سچ رہیا سہائے۔ اگن کُنڈ میں پرہ ہوت سہائے۔ گل پھاس پرہ آپ کٹائے۔
 ہنکاریاں دا ہنکار گوائے۔ ناناہیاں پرہ مان دوئے۔ ایشر سچا سچا نر سنگھ آئے۔ سرن پڑے دی لاج رکھائے۔ جو سیکھ نہ
 چلے گر کے بھائے۔ گرہ جوون میں مڑ مڑ آئے۔ کال کھاوے پھر اچاوے۔ بن پورے گر ٹھوڑ نہ پاوے۔ جن وچاریا پرہ
 نستاریا۔ کر کیریا پرہ پار اتاریا۔ سووت جاگت جو ہر دھیاوے۔ دیہ مندر میں ہر جیو پاوے۔ کول بگاسن پرہ سبھی
 تھاویں۔ جس دیکھیا پرمگت پاوے۔ راؤ تون پرہ رنگ بناوے۔ رنگ دے سر چھتر جھلاوے۔ جھلے چھتر دیوے پرہ
 مان۔ پورے گر تون جائے قربان۔ جس نے بخشی سیکھن کی جان۔ سادھ سنگت وٹوں قربان۔ دین دیال سدا دکھ
 بہجن۔ ہنکار نوارن ہے بھوکھنڈن۔ کر کیریا پرہ توڑے بندھن۔ دئے جوڑ کرو گر بندن۔ گر پورے گر کو کرو نمسکار۔ کیریا
 کیتی جس اپار۔ ڈبدا بیڑا لایا پار۔ سیکھاں نال دتے اومی تار۔ سچا آپ سچ سرجنہار۔ سدا ہی پوجو پرہ بخشنہار۔ سب
 تون اوچ اگم اپار۔ تھر گھر واسی آپ نرنکار۔ بھوئے دیال پرہ دیا جاں کرے۔ تھے چھٹے سیکھ آئے درے۔ سو سکھیئے جو
 سرنی پڑے۔ سرب سکھ دیوے پرہ ہرے۔ آس پچاوے آ کے آپ۔ اُس نوں سمرو اٹھ پرہات۔ جو جن سمیرے میرا ناؤں۔

تن کے من سدا گر چاؤ۔ ہر درگاہ وچ پاوے ٹھاؤں۔ سچے ستگر سوہنگ دیا ناؤں۔ آپ اپر پر اپار۔ بہر تمبر وشنوں
 نرنکاری۔ بھگت جنان دی پیج سواری۔ ایسے گر توں جائے بلہاری۔ ایسے گر توں سدا آدیس۔ کلجگ وچ جن بدلیا بھیس۔
 جوت سروپ سیکھ وچ پرویش۔ سچا مرگند سچا نرگیس۔ دے درس پرہ لاپے کلیش۔ ہوئے شانت من نینی پیکھ۔ مٹائی
 لکھت پرہ نوں لکھی لیکھ۔ ہن ہے کیتی بڈھ بیک۔ دتا دان گیان ایہہ رہے ہمیش۔ ستگر آگے نہ جاوے پیش۔ سب توں
 وڈا آپ وشیش۔ مہاراج شیرسنگھ بدلے وپس۔ گر پورے کو کران آدیس۔ دکھئے پرہ کیتے سکھئے۔ در آئے بے مکھ ہوئے
 گرمکھئے۔ دیا دھار ہر دیا کہئے۔ سکے کاشت پرہ ہرے کرائے۔ بیڑی سنگ لوہا ترائے۔ سوہنگ شبد دا چپو لائے۔ مہاراج
 شیرسنگھ ملاح اکھوئے۔ رڑھیا بیڑا بنے لائے۔ ہر ناما سی رڑھیا وچ منجھدھار۔ کوئی نہ دے پچاونہار۔ گربخش کھلوتا آپ
 وچکار۔ ڈبڈے بھرا توں لیا تار۔ بخشیا آپ بخشنہار۔ سچی درگاہ وچ ہویا پروان۔ گر پورے ایہہ دتا مان۔ دھن سیکھ دھن
 گرو دی بان۔ شپھلا جنم مکیا آون جان۔ ہویا سہائی آپ مہروان۔ پورن ستگر مہاراج شیرسنگھ پچھان۔ مان وچ سیکھ
 جان پرے۔ کرے گرب من ہنکار ہے کرے۔ پورے ستگر تو جو نہ ڈرے۔ دور ویکھ ایہان ہے کرے۔ ہتھ پانہی پھڑے۔
 مہاراج شیرسنگھ دی سپتری سر دھرے۔ ایسا گرب سنگھ درشن کرے۔ اپنا کیا آپ من بھرے۔ اوہ پانہی اُس نے
 وکھائی۔ اُس نے گر کی پت لہائی۔ گر پورے سی لکھت کرائی۔ پچن اپنا آپ سچ کرائی۔ اوہ پانہی اوہدے سر تے لائی۔
 ہاہاکار کرے بللائی۔ نیڑ نہ آئے کوئی بہین بھائی۔ سارے پھردے سر لکائی۔ دکھی ہو آتما کلپائی۔ پکار کرے سُن رگھرائی۔
 تیرے باجھوں نہ کوئی سہائی۔ میں بھلا بھل رہے نہ کائی۔ دیا دھار پرہ دے بخشائی۔ نرک کُنڈ چوں کڈھ لے آئی۔ آگے
 واسطے راہ بتائی۔ ہو کے سیکھ نہ میرا مان گوائیں۔ ایہہ تھان جتھے سی پانہی دکھائی۔ اُس دی اوہنوں ملی سزائی۔ پورے
 ستگر دیا کھائی۔ اُس تھان پرہ آ کے لئے پچائی۔

تھر گھر وچ جو سوالی آئے۔ پوری پرہہ آس کرائے۔ ہنگتا روگ دُبداھا مَیل گوائے۔ آتما شانت کایا ہریائے۔ لوک پرلوک پرہہ ہوت سہائے۔ دیناں ناتھ دیا تُم کرو۔ سرب دُشٹن آپ سنگھرو۔ سرب کلیش سیکھن کے ہرو۔ بیڑا پار بھوجل ہے ترو۔ دُکھ دلدر کایا دے ہرو۔ سچ گیان دیہہ میں کرو۔ کِرپانند کِرپا تُم کرو۔ سب سیکھن گر سرن پرو۔ نام گرو پورن سنتوکھ۔ جس وسیا ردے تِن کوئی نہ دوکھ۔ ہر درس پائے اترے بھوکھ۔ پائے برہم ہونے برہم سروپ۔ نچ وچوں پائے اند انوپ۔ ساچا پرہہ سچ ست سروپ۔ جوت سروپی پرہہ جوت سروپ۔ ادھارے جیو وچوں اندھ کوپ۔ ساچا شاہ سچا ہے بھوپ۔ جس دی سیوا وچ رکھو دھوپ۔ جس کی سگندھت پائے اُس تھیں۔ سب سنگت میں رہے سہائے۔ گر سنگت وچ گنی گہیر۔ سادھ سنگت گر دیوے دھیر۔ پرہہ ابناشی ٹھانڈا پیر۔ گرسکھاں دی باندھ دھیر۔ امرت بناوے وچوں نیر۔ پیوے ہووے شانت سریر۔ سچا صاحب پرہہ سچ پٹھایا۔ سیکھاں تائیں پرہہ مان دوايا۔ سوہنگ شبد دا جاپ کرایا۔ اوانگ پرہہ نظری آیا۔ نرور سب تھائیں سمايا۔ جہاں ویکھو تہاں نظری آیا۔ پرہہ ابناشی آپ رگھرایا۔ چرن کول سر مُکٹ ٹکایا۔ دوارکا واسی ایہہ کھیل کرایا۔

★ سوہنگ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان دی جے ★

کرشن توں شیرسنگھ بن آیا۔ سوہنگ شبد جن جاپ کرایا۔ گرسکھاں من آپ وسایا۔ دسویں دوار دا پردہ لاپیا۔ ایہہ نیت پرہہ آپ گھلایا۔ امرت جھرنا جھروں جھرایا۔ ناہ کول وچ ہے پایا۔ سارا سنسا جیو دا لاپیا۔ ناڑ ماس دے پنجر وچوں ہر نظری آیا۔ نچ گھر وسے اپنا آپ چھپایا۔ کِرپا کیتی پرہہ ایہہ پردہ لاپیا۔ مہاراج شیرسنگھ سچ شبد سُنایا۔ سچکھنڈ وسیا نرنکار۔ سب سرشٹ ایشر آکار۔ جیو جنت میری جوت ادھار۔ سچا آپ سچ کرتار۔ وچھڑیاں میلے میل

مِلاونہار۔ گر سچا خصم سب جگت ہے نار۔ مہا گر دی ہے اپر اپار۔ بوجھ کوئی گن وپچار۔ نظر نہ آوے کیسے گر کرتار۔ سادھ سنگت پرہ دیت ادھار۔ ڈبڈے پتھر لوے تار۔ ہووے مہروان جاں آپ داتار۔ گرسکھاں نوں گر لاوے پار۔ گیان گوجھ گر گیان وچار۔ چرن کول سنگ رکھو پیار۔ آد انت پرہ ایکنکار۔ مہاراج شیرسنگھ سرجنہار۔ جس نے پسریا ایہ سنسار۔ جھوٹھی دیہہ جھوٹھا سنسار۔ جھوٹھی مایا جھوٹھا آکار۔ جوٹھ جھوٹھ وچ ڈبا سنسار۔ کرم دھرم دی کوئی نہ کرے وپچار۔ کلجگ آیا انت کل دھار۔ مایا وچ رڑھیا سنسار۔ بھیا پرگٹ نہکنک اوتار۔ جو ہے اپنی جوت ادھار۔ جیو جنت ایہ آپ اُچائے۔ مایا وچ بہم بھلائے۔ گر گھر دی نہ سوجھی پائے۔ گر سچا نہ نظری آئے۔ کلو کال وچ کردے پائے۔ انت کال کوئی نہ چھڈائے۔ جمڈوتاں دے پرہ وس پائے۔ دھرم رائے دئے سزائے۔ کنبھی نرک انہاں پائے۔ پاپی ہاباکار کرن بللائے۔ بن گر نام نہ کوئی بنے لائے۔ گرچرن سنگ کرے پیار۔ گر کا سکھ ہے اترے پار۔ سد بخشند گر بخشنہار۔ ڈبیاں تائیں دیوے تار۔ شبد نام دی وجے تار۔ مکھوں نکلے کرتار کرتار۔ پھر پچھانے سچی سرکار۔ سوہنگ شبد سدا نستار۔ مہاراج شیرسنگھ جوت جگان۔ سوہنگ شبد دے کے دان۔ سوہنگ شبد دے وڈیائی۔ سو دیہہ دیپک وچ جوت جگائی۔ جوت جگائی ستگر پورے۔ گر بیٹھا پاس نہ ہے دورے۔ واجے جس دے انحد تورے۔ کرے بچن ہوونگے پورے۔ سچا گر سچا میرا ناؤں۔ سچا سرجنہار وسیا گر ٹھاؤں۔ آپ اُپدیشے سوہنگ ناؤں۔ اوانگ سوہنگ سدا گن گاؤں۔ مہاراج شیرسنگھ ردے دھیاؤں۔ سرب سکھ من ماہ پاؤں۔ سرب سکھ گر دے وڈیائی۔ چرن کول سنگ بخشائی۔ ہر ہر نام جو ردے دھیاؤں۔ ہر ملیا ہر سوجھی پائی۔ ہر بن ہور نہ تھائیں۔ جتھے ملے بھگتن کو وڈیائی۔ بن گر ٹھور نہ پائی۔ در در لوجھ بھکھ جھکھ کھائی۔ کر کرپا پرہ دے ملائی۔ مل سادھ سنگت ہر گن گائی۔ من اچھے سوئی پھل پائی۔ سادھ سنگت گر جلن بھجائی۔ گر سنگت وچ رہیا سمائی۔ ویکھے گر نظر نہ آئی۔ جوت سروپ جوت جگائی۔ بھو ساگر وچوں

سِکھ ترائی۔ ترن تراونہار داتار۔ سب توں وڈا آپ کرتار۔ کِریا کیتی گُر اپار۔ گُر چرناں دا دِتا دان۔ کر کے درس سِکھ
 اُدھرے پار۔ گُن اوگن پرہ نہ وِچارے۔ ڈُبدے پتھر پرہ تارے۔ بھگتاں دے ہر کاج سوارے۔ دروپدی دی لاج رکھی
 مُرارے۔ دھروُ پرہلاد سدا نمسکارے۔ رکھے جِیا نر سِنگھ روپ اپارے۔ سچا ستگر کرم ایہ کرے۔ سمیں اُسار جوت
 جگت میں دھرے۔ جو سِکھ گُر سرنی پرے۔ اوگن کڈھ گُن گُر بھرے۔ لوہا پارس چھوہ جوں کنچن بنے۔ بے مکھ رل
 سِکھ سنگ ترے۔ سادھ سنگت وِچ جو نر پرے۔ پرہ ابناشی ملے ہر ہرے۔ مہاراج شیرسنگھ کِریا کرے۔ ہویا دِیال
 پرہ آیا گھرے۔ اچھل چھلن پرہ آپ کرایا۔ باون روپی بھیس بنایا۔ بل راجے گھر منگن آیا۔ سدیا راجے اندر سوامی۔ منگ
 جو تڈھ بھایا۔ چار وید دا مُکھوں پاٹھ سُنایا۔ کلجگ وِچ ایہ کھیل رچایا۔ کام کرودھ دی پائی مایا۔ جیو جنت نے گُر
 بھلایا۔ ہنکار وِکار بڑا ودھایا۔ کلجگ ہُن انت آیا۔ مہاراج شیرسنگھ تیج ودھایا۔ انتکال اِس دا ہوئے۔ پاپی اپرادھی دُشت
 دُراچار رہے نہ کھئے۔ ستجگ دی جے جے ہوئے۔ جے جے سدا جیکار۔ آپ اپرمپر اپر اپار۔ سچی لکھت لکھائے اپر اپار۔
 جس نوں سُن سِکھ اُترے پار۔ ڈولت کو من دئے ادھار۔ گنونت پرہ گُن نِستار۔ سچ صاحب سچ سرجنہار۔ وِچھڑیاں نوں
 پرہ میل ملاونہار۔ جس نے کیتی چرن نمسکار۔ پاپی پتت پرہ دیت ادھار۔ سرب کا داتا لئے سرب کی سار۔ تین لوک
 جس دی جیکار۔ آد انت پرہ ایکنکار۔ اِندلوک پرہ آپ تجایا۔ شولوک نوں چھڈ کے آیا۔ برہمے تائیں برہم روپ دکھایا۔
 بیکنٹھ دھام جتھے رگھرایا۔ جتھے اُچے تِس تھایں سمایا۔ جگے جوت جتھے ڈگمگایا۔ بن تیل باقی ایہ کھیل رچایا۔ جس جوت
 وِچوں پرہ جگت اُپایا۔ جوت سروپ ہو جگت میں سمایا۔ اپ تیج وائے پرتھمی آکاش بنایا۔ پون سروپ دا تھا ڈھایا۔ بن
 تھار گُر گگن رباہا۔ ہوئے کِریال پرہ درس دکھایا۔ کلجگ وِچ نہکلنک ہو آیا۔ گھنک پُری گھنشام پرگٹایا۔ مہاراج
 شیرسنگھ نام رکھایا۔ سمت اُنی سو پنجاہ بکرمی بھاگ لگایا۔ منی سِنگھ نوں اپنا آپ بُجھایا۔ ویلے کرشن بدھک نے جو بان

سی لایا۔ کھتے بٹے دا نشان وکھایا۔ منی سنگھ لے سنگت دھایا۔ مہاراج شیرسنگھ دا درشن پایا۔ راجس تامس پرہ گن بنائے۔ سانتک وچ پرہ گیا سہائے۔ جو سیکھ چلے گر کے بھائے۔ وانگ کول من کھلائے۔ تھر گھر دی سوجھی پائے۔ نرگن سرگن پرہ درس دکھائے۔ بھگت ادھارن ہر جی آئے۔ کرو نمسکار پرہ ردے دھیائے۔ جنم اپنا سہیل کرائے۔ جو جیو چل سرنی آئے۔ چرن کول وچ رکھو سواس۔ جھوٹھی دیہہ میں ہوتے پرکاش۔ سنگت ہو جائے گر کی داس۔ سدا سہائی بیٹھا پاس۔ در آیا نہ ہووے نراس۔ دیوے دان پرہ گن تاس۔ آیا سیکھ دا نہ ہویا راس۔ جیہڑا کھاوے پیوے مد ماس۔ مدھ مادھو پرہ نظری نہ آئے۔ پارہیم آپ درس دکھائے۔ سچکھنڈ پرہ رہیا سہائے۔ درگاہ ساچی وچ سیکھ پُچائے۔ جنمے نہ مرے نہ آوے نہ جاوے۔ گیڑ چُراسی گر کٹ وکھاوے۔ جوت وچ پرہ لے ملائے۔ مانس جنم سہیل ہو جائے۔ گر ساچا ایہہ شبد سُنائے۔ ہووے میل من وچوں گوائے۔ سچا شبد میرا دیان۔ مہاراج شیرسنگھ جانی جان۔ سو جانے جس آپ جنائے۔ بن گر سوجھی کوئی نہ پائے۔ سو پائے جس من ماہ سہائے۔ جو سیکھ گر کو پرکھن آئے۔ نینی ویکھ نہ سیس جھکائے۔ نین جوت اپنی گوائے۔ ہو کے دکھیا بہت دکھ پائے۔ بھلا جیو چوٹاں کھائے۔ ایتھے اوتھے کوئی نہ چھڈائے۔ بدھا جیو جم پُری نوں جائے۔ ایسی ستگر دی سزائے۔ جو آئے پرہ ردے دھیائے۔ اُن کی گھالنا پئی پرتھائے۔ کیرپاند پرہ سرنی لائے۔ دے درشن پرہ ترکھا بُجھائے۔ گر پرساد پرمت پائے۔ وچ بیان سورگ پُری سدھائے۔ جتھے ہر جیو رہیا سہائے۔ اوتھے کوئی آوے نہ جاوے۔ سو جاوے جس تے پرہ کرم کھاوے۔ انتکال پرہ درس دکھائے۔ جم چندال نہ نظری آئے۔ گرسیکھ نوں گر آپ لے جائے۔ درگاہ وچ بیٹھا جائے۔ دوس رین ہر نظری آئے۔ جوت سروپی ڈگمگائے۔ پون اُنجا سر چہتر جھلائے۔ جتھے ہری رہیا سہائے۔ سب توں وڈی اُس دی تھایں۔ مہاراج شیرسنگھ راہ چلائے۔ گرسیکھاں نوں گر پُری پُچائے۔ گر چرنوں میں رکھ دھیان۔ من میں سوہنگ شبد گیان۔ چُکے جیو دا آون جان۔ سچا گر سچا نِسان۔ اُس گرو توں جائے قربان۔ جس دتا پہنن کھان۔ سرب سُکھاں سُکھ شبد گیان۔ سوہنگ

شبد کرو گیان۔ دھرنی دھر پرہ آپ مہروان۔ نر سنگھ روپ نرائن پچھان۔ باہوں پکڑ پرہ ہے تران۔ آون جاون دا پندھ
 مُکان۔ آئی سنگت دا کییا پروان۔ وچ درگاہ دے دوا یا مان۔ دھن دھن دھن گُرسکھ بھائی۔ گر چرناں دی آس جگائی۔
 ایویں بھلی پھرے لوکائی۔ بن گر سوجھی کنے نہ پائی۔ مان وِہوئی سرِشٹ کھپائی۔ گُرسکھاں نوں لے ترائی۔ بھے بھیانک وچ
 پرہ ہوئے سہائی۔ ایسا ہر کیوں وِسر جائی۔ سدا سمرو پرہ کا نام۔ سُپھل جنم سُپھل کام۔ کیسے نہ دیوے ڈنڈ کا دان۔ گر
 پُری پاؤ بسرام۔ سوہنگ شبد دا پیوے جام۔ سکھ ہے پہنچے بیکنٹھ دھام۔ اوچ اگم پرہ جگن ناتھ۔ سکھن کے پرہ سدا
 ہے ساتھ۔ آپ بچائے سر دے کر ہاتھ۔ مٹائے لکھت جو لکھائی وچ مات۔ نوین لکھے سنگ اپنے ہاتھ۔ کتھ کتھی پرہ کتھی
 اکتھ۔ مہاراج شیرسنگھ پرہ رگھناتھ۔ نام چپو رمٹیا گن گاؤ۔ پرہ ابناشی گھر ماہ پاؤ۔ جنم مرن دے دکھ مٹاؤ۔ سرب سکھ
 چلو گر کے بھاؤ۔ مد ماس منوں تجاؤ۔ سوہنگ شبد من وساؤ۔ مہاراج شیرسنگھ دا درشن پاؤ۔ دے درشن گر کرت نہال۔
 آون جاون دا گر توڑ جنجال۔ سادھ سنگت وچ پرہ دئے بحال۔ تھایں پائی سکھ دی گھال۔ نینی پیکھ ہو نہال۔ لال املا
 لال گلال۔ ستگر سچا دین دیال۔ گُرسکھاں نوں لے بھال۔ سُتیاں نوں پرہ لے اٹھال۔ دُشٹاں تائیں گر دیوے گال۔ آون
 جاون دا جاں پئے جنجال۔ وچ چُراسی پیسے وانگ دال۔ ستگر سچا آپ مہروان۔ سوہنگ شبد دا دیوے دان۔ دان دیا
 آپ پرہ آ کے۔ سوہنگ شبد دا نام چیا کے۔ سچا مارگ گُرسکھاں نوں وکھا کے۔ رام کرشن دا بھیس وٹا کے۔ مہاراج
 شیرسنگھ کل وچ آ کے۔ نہکنک اوتار اکھوا کے۔ چار وید دا مان گوا کے۔ گیتا والا سماں مُکا کے۔ انجیل قرآن بھسم کرا
 کے۔ بانی اُچری ساچی ہُن آ کے۔ باقی سب پرے ہٹا کے۔ گھونڈ تائیں گھنک پُری بنا کے۔ بیٹھا ستگر آسن لا کے۔ سر
 شاہاں شاہ پرہ اکھوا کے۔ مہاراج شیرسنگھ ایہہ بچن لکھوا کے۔ ہتھیں جاوے ستجگ لا کے۔ جگ ست دا ست ورتاوے۔
 سوہنگ شبد دا جاپ کراوے۔ ہر ہر جیو نظری آوے۔ سرب ٹھائیں پرہ رباوے۔ آوے نہ جاوے پرہ تھر رباوے۔ تین

لوک پرہہ کھیل بناوے۔ جہاں دیکھو تہاں نظری آوے۔ آکاش پاتال مات لوک سداوے۔ جوت رُوپ پرہہ جوت پرگٹاوے۔
 وچ سنگت پرہہ دیا کماوے۔ مُکھوں بول بول پرہہ پچن لیکھاوے۔ گرسکھاں دے کَن پواوے۔ انحد شبد من وجاوے۔ کھول
 کپاٹ گر درس دکھاوے۔ تریلوکی وچوں دُھن ایہہ آوے۔ اوانگ سوہنگ رسنا گاوے۔ گر پورے دا درشن پاوے۔ جنم
 جنم پاپ گواوے۔ چرن کول وچ پرہہ ہے لاوے۔ سادھ سنگت دے وچ بہاوے۔ من دا ہنگتا روگ گواوے۔ میں تُوں دا
 بہیت ہٹاوے۔ سچو سچ پرہہ نظری آوے۔ سوہنگ شبد جو من وساوے۔ مہاراج شیرسنگھ درس دکھاوے۔ نج گھر
 بیٹھا تازی لاوے۔ اند بندوی پرہہ کھیل رچاوے۔ جھوٹھے دھندے جگت تُوں لاوے۔ موہ مایا دے وچ پھساوے۔ گرسکھاں
 تے دیا کماوے۔ بے مُکھاں تُوں پرے ہٹاوے۔ کلجگ کلؤ کال ہے کھاوے۔ اگن گنڈ میں سدا تپاوے۔ بن گر جیو مکت نہ
 پاوے۔ مکت جگت داتا اکھاوے۔ لکھ چُراسی وچ بھواوے۔ کرماں سندڑا پھل کھاوے۔ ہووے کِرپال جاں دیا کماوے۔
 پنت پاپی سب تراوے۔ پشو پربتوں پرہہ دیو بناوے۔ گھر ساچے دی سوجھی پاوے۔ جتھوں پرہہ جیو اُپاوے۔ جوت
 سروپ وچ جوت سماوے۔ جگن ناتھ پرہہ آپ اکھاوے۔ ایک بوند دیہہ بناوے۔ ہڈ ماس ناڑی پنجر بنا کے۔ بیٹھا وچ پرہہ
 بہیت چھپا کے۔ سچا پرہہ بیٹھا سچا آسن لا کے۔ مایا والا جیو تُوں پردہ پا کے۔ وانگ پنچھی من اڈائے۔ چھن مہہ ایتھے چھن
 لکھ کوسی جائے۔ بُرے بھلے ایہہ فُرنے پائے۔ بھٹا پھرے سبئی تھائیں۔ وچ بیٹھی مت اپنا آپ لکائے۔ من تُوں روکے ایہہ سمجھائے۔
 نہ بھج بؤرے نہ پھر تلکائے۔ کام کرودھ ول مؤل نہ جائے۔ اس تون وڈی بُدھ بییک۔ جیہڑی روکے واری ایک۔ پرہہ ساچے
 دی پکڑی ٹیک۔ نرک گنڈ دا نہ آوے سیک۔ ایہہ ترے وست دیہہ وچ پائی۔ اپ تیج وائے پرتھمی آکاش بنائی۔ پھر اس دیہہ
 دی بنت بنائی۔ کام کرودھ لوہہ موہ وچ ہنکار ٹکائی۔ بھلا جیو ٹھوڑ نہ پائی۔ بن گر دیکھے شانت نہ آئی۔ در در لُوچھے دھکے
 کھائی۔ وانگ سوان بھکھے بھکھ کھائی۔ جوں وشٹا وچ جیو ہو جائی۔ تیسرا بے مُکھ گر تون بھائی۔ درگاہ وچ ملے سزائی۔

گر پورے ایہ لکھت کرائی۔ سو سیکھ جن من سدھاریا۔ پورا ستگر ردے چتاریا۔ کر کیریا پرہ پار اُتاریا۔ بھگت جنن ہر
 کاج سواریا۔ ہنکاریاں تائیں پرہ آپ سنگھاریا۔ سیکھ دے نیڑ نہ آوے جم چنداریا۔ گر پورے ایہ برد ہے دھاریا۔ سوہنگ
 شبد دا نام چپایا۔ بھلیاں نوں پرہ مارگ پایا۔ کلجگ وچ گر درس دکھایا۔ رڑھدا بیڑا گر بنے لایا۔ آن جاون دا پنڈھ
 مکایا۔ دھرم رائے نہ دے سزایا۔ وچ چراسی سیکھ نہ آیا۔ پاتالوں چک آکاش بہایا۔ نام بیکنٹھ میرا دھام اکھوایا۔ جوت
 میری دا تیج سوایا۔ نہ پرہ ڈولے نہ کیسے ڈلایا۔ ایک سمان پرہ سدا رگھڑایا۔ تھر گھر واسی جن ایہ کھیل رچایا۔ جیو جنت
 وچ اپنا آپ ٹکایا۔ پون روپ سواس چلایا۔ اس دا بہیت کیسے نہ پایا۔ آؤندا جاندا نظر نہ آیا۔ جے آوے تان جیو کھاوے۔
 بن سواس کھیہ ہو جاوے۔ پورا گر جے دیا کھاوے۔ سواس سواس جیو پرہ ردے دھیاوے۔ سدا ہی چلے گر کے بھائے۔
 سادھ سنگت سنگ پیار رکھائے۔ دیکھ سیکھ نہ متھے وٹ پائے۔ ہو خوش جے گرسیکھ نظری آئے۔ میں ہاں اپنے سیکھ ماہ۔
 موکو دیکھو سبنی تھیں۔ پورن گر ہویا جگتار۔ ہتھ جوڑ کرو نمسکار۔ سچا آپ سچی سرکار۔ جیوت کو پرہ دیت ادھار۔
 سیکھ نوں بخشے کیریا دھار۔ امرت برکھے بوند بوندار۔ کل دکھ کاٹے امرت رس پائے، گر کھولے کپاٹے، گر نظری آئے مرار۔
 مہاراج شیرسنگھ پورن گر اوتار۔ کوئی نہ اس دی لیوے سار۔ آپ ابھیت کوئی بہیت نہ جانے۔ ہر رنگ پرہ رہیا سمانے۔
 پتا گر سیکھ یچے انجانے۔ مہاراج شیرسنگھ سنگ نبھانے۔ سچا گر سچ نسانو۔ گھر بیٹھے پرہ رنگ مانو۔ آیا آکاشوں بن
 بانو۔ سادھ سنگ وٹھو قربانو۔ مہاراج شیرسنگھ سنگ سدا سکھ مانو۔ گر چرناں وچ سیکھ بٹھایا۔ گر پرسادی گر نام
 دوایا۔ گیان گوجھ دا پردہ لایا۔ دسوان دوار ہے کھول وکھایا۔ اپنا بہیت گر آپ جتایا۔ جوت سنگ ایہ دیپک جلايا۔
 گن ندھان گن دیہہ وچ پایا۔ پریم سنگھ نوں شبد سُنایا۔ گرسکھی وچ گر سیکھ پرگٹایا۔ بھگت جنن وچ ناں لکھایا۔ چوہ
 جگن وچ کر اٹل بہایا۔ ور گھر سیکھ نے گر توں پایا۔ پرہ ابناشی ردے دھیایا۔ دکھ بہنجن ابناشی آیا۔ سرب کلا سمرتھ،

جن ایہہ پجن لکھایا۔ سر تے رکھے ہتھ بیڑا گر بنے لایا۔ ہویا مکھ سدا ہے اُجل، گرچرن سنگ رہے سمایا۔ پال سنگھ وانگ اس نوں مان دوايا۔ گر سچے سر چہتر جھلایا۔ دیناں ناتھ کری ایہہ دیا۔ پریم توں پورن پُرکھ بنایا۔ انحد شبد من وجایا۔ رنگ مجیٹھی پرہہ آپ چڑھایا۔ دیہہ کنچن نوں سونا بنایا۔ کوٹ وست وچ ہر جیو آیا۔ وانگ کرشن اُپدیش سُنایا۔ ارجن دا سی رتھ چلایا۔ بن رتھوہی شیرسنگھ اکھوایا۔ بیڑا جس نے بنے لایا۔ بھگت جنان جیکار کرایا۔ پریم سنگھ دا تیج سوايا۔ مہاراج شیرسنگھ چرناں وچ بہایا۔ سنگتان دا سرتاج بنایا۔

★ ۲۵ پوہ ۲۰۰۶ پکرمی پنڈ جیٹھووال پجن ہوئے ★

نر نرائن آپ پرہہ آیا۔ ہوئے دیال گر درس دکھایا۔ گر سنگت نوں گر چرنی لایا۔ بہار انہاں دا پرہہ آپ اٹھایا۔ ہو ملاح پرہہ لئے ترایا۔ آون جاون دا پندھ مکایا۔ ابناشی اوگت پرہہ آیا۔ پسو پریتوں کر دیو بہایا۔ اسر سر گرسکھ بنائے۔ کلجگ وچوں لئے ترائے۔ مہاراج شیرسنگھ ہوئے سہائے۔ جم کنکر کوئی نیڑ نہ آئے۔ سچکھنڈ پرہہ رہیا سہائے۔ ساچے سکھ گر سچ بیٹھائے۔ لکھ چراسی وچوں پرہہ آپ کڈھائے۔ کول پگاسن سرب رہیا سہائے۔ نہ اوہ مرے نہ آوے نہ جائے۔ مہاراج شیرسنگھ ہوئے سہائے۔ سدا اکھنڈ آپ کیرپال۔ دین دیال اٹھڑا لال۔ کوئی نہ جانے ایہہ لال گلال۔ پورا گر آپ ہوئے کیرپال۔ گرسکھان نوں ایہہ دے دکھال۔ مہاراج شیرسنگھ دین دیال۔ سد بخشند دین دیال۔ کلجگ وچوں لئے نکال۔ کھانیاں اونہہ دتیاں گال۔ پاپیاں تائیں وجی بان۔ گیتا دا گیا گیان۔ قرآن دا گیا ایمان۔ انجیل انجاب پرہہ آپ بنائے۔ گنو ہتیا والے سب کھیہہ زلاوے۔ مدرا ماس جو کرے اہار۔ گنبھی نرک دتا ڈال۔ جمے مرے ہوئے خوار۔ بن گر کوئی نہ لاوے پار۔ ہاہاکار کرے ڈراچار۔ کوکر

شوکر جُون اُتار۔ وشٹا وچ وشٹا جنت بنایا۔ لکھ جُون ایہہ کرم بنایا۔ جو جن میرا نام دھیائے۔ سوہنگ شبد ردے
 سہائے۔ تھر گھر دھام دی سوجھی پائے۔ دوار دسواں پرہہ دے کھلائے۔ انحد شبد من دئے وجائے۔ نجاند نیج اُس نوں آئے۔ پرہہ
 ابناشی گھر ماہ پائے۔ مہاراج شیرسنگھ نظری آئے۔ نظری آئے ستگر پورا۔ حاضر حضور سدا گر سورا۔ حاضر حضور پرہہ
 سنگت ماہ۔ گھال سکھاں دی پائے تھیں۔ رگھنس رگھناتھ رگھرایا۔ تریلوکی نند گھر ماہ پایا۔ گرسکھاں دا سنسا لہیا۔ سچ
 شبد گر آپ سنایا۔ سوہنگ شبد دا جاپ کرایا۔ مہاراج شیرسنگھ درس دکھایا۔ درس دکھاوے مارگ پاوے۔ بھلے سکھ
 نوں چرنی لاوے۔ چرن کول پرہہ کے پرے۔ سُکھی جیو سدا سم درے۔ امرت ہر جیو آپ ایہہ برکھے۔ جگن ناتھ گوپال
 مکھ منی۔ پرہہ ابناشی سب دا دھنی۔ اس دی مہا کیسے نہ گئی۔ سو تریا جس دی چرن سنگ بنی۔ پورا ستگر مہاراج
 شیرسنگھ گرسکھاں تئی۔ کرپاندھ کرپا پرہہ کرے۔ دکھ دایر سکھن کے ہرے۔ آئے سکھ جو سرنی پرے۔ درگاہ ساچی سچ
 کھرے۔ جم کا ڈنڈ نہ مؤنڈ میں پرے۔ سدا سہائی آپ ہر ہرے۔ انت کال پرہہ رچھیا کرے۔ گر پورا گرپری ہے کھڑے۔
 بیکنٹھ دھام گرسکھ نواسی۔ جتھے بیٹھا پرہہ ابناشی۔ پرتپالک ساس گراس۔ اترے پار جن آئی راس۔ نندکان دُشٹاں دا پرہہ
 کیتا ناس۔ گرسکھاں من بھیا پرکاش۔ مہاراج شیرسنگھ سدا گنتاس۔ سوہنگ شبد سچکھنڈ نواس۔ سچکھنڈ پرہہ سچ
 بنایا۔ سچو سچ پرہہ سچ ماہ سمایا۔ ہوئے ادھین سنگت ردے دھیایا۔ چھڈ بیکنٹھ مات لوک میں آیا۔ شیرسنگھ نہکلنک
 اکھوایا۔ کلجگ دا ہُن گرب گویا۔ جوت پون دا کھیل چلایا۔ جوت سروپ دیہہ میں آیا۔ دھرت دھول نوں پھڑ ہلایا۔
 ہاباکار کر جیو جنت روایا۔ وانگ کوبلو پیڑ گھانی پایا۔ سرشٹ دا ایہہ انت ہُن آیا۔ مہاراج شیرسنگھ ہُن چن لکھایا۔ انتکال
 کلجگ دا آیا۔ کرماں اس دیاں مار گویا۔ پھل اُس دا بھوگنا پایا۔ چمتکار گر ایہہ دکھائے۔ دُشٹ ڈراچار سب بھسم کرائے۔
 سرگن زرگن پرہہ کھیل رچائے۔ کلجگ توں ستجگ بنائے۔ کرم دھرم دا راہ بتائے۔ سدھ مارگ سکھاں نوں لائے۔ شراب ماس

دے نیڑ نہ جائے۔ تھر گھر واسی گھر میں پائے۔ پنج تت میں رہیا سائے۔ جیو سوہنگ تار نظری آئے۔ جگمگ جوت پرہ
 ڈگمگائے۔ نج گھر بیٹھا تاڑی لائے۔ سو ویکھو جو شیرسنگھ ردے دھیائے۔ دیہہ مندر میں پرہ رہیا سائے۔ پون سروپ پرہ
 سواس بنائے۔ اپ تیج وائے پرتھی آکاش بنائے۔ من مت بڈھ ہنکار وچ ٹکائے۔ اولے بیٹھا تاڑی لائے۔ آپ ویکھے نظر نہ آئے۔ بھلا
 جیو شانت نہ پائے۔ کرے وکار در دھکے کھائے۔ بن گر پار نہ کوئی لگائے۔ ہاہاکار کرے بللائے۔ دھرم راج جب دے سزائے۔
 گنبھی نرک ملے سزائے۔ بھلا جیو پھر ٹھور نہ پائے۔ انتکال جو پرہ دھیائے۔ ہووے دیال پرہ درس دکھائے۔ وچ بیان میں
 بیٹھائے۔ بیکنٹھ دھام پرہ دئے پُچائے۔ جتھے ہر جیو رہیا سائے۔ جوت جگت دی پیا جلائے۔ پاپی پنت پار اتار۔ ہم نرگن
 تون نہیں چتار۔ تون بخشنند اسیں بھلنہار۔ گرسکھاں دی ایہہ پکار۔ ڈبدا بیڑا لئیں تار۔ کلجگ آیا چھالار مار۔ ایسا ہو وگو
 دو دھار۔ سرشٹ ڈبو وچ منجھدھار۔ گرسکھ اترن پار۔ سوہنگ شبد سچ کرتار۔ نائیں لئیے سکھ اترے پار۔ بھگت
 وچھل پرہ دیت ادھار۔ مہاراج شیرسنگھ پورن پریشور اوتار۔ نہکلنک کلجگ اوتار۔ نہکیول نہکٹک پرہ آپ۔ سب
 تون وڈا جس دا پرتاپ۔ آد انت پرہ آپ ہے آپ۔ مہاراج شیرسنگھ سب سرشٹ تھاپیو تھاپ۔ ایسا ستگر کرم کمايا۔
 گرسکھاں نوں ایہہ راہ بتایا۔ کلجگ وچ درس دکھایا۔ آتم سنسا سب دا لایا۔ سچ شبد گر سچ پٹھایا۔ سوہنگ شبد دا
 راگ سنایا۔ گرسکھاں دا جس بھیت چکایا۔ جوت سنگ جوت ملایا۔ ست پُرکھ ست سکھ ہے ہوئے۔ گرمکھ گرسکھ گر
 در کے ہوئے۔ گر سکھ ماہ بھیت نہ کوئے۔ جیون وچ ردے گر چرن پروئے۔ مہاراج شیرسنگھ دسے تریلوئے۔ سوہنگ شبد دا
 نام دوايا۔ سرت شبد دا میل کرایا۔ راؤ رنگ کر ایک بہایا۔ تخت تاج تون سب نوں لایا۔ چار ورن پرہ آپ سمايا۔ چارار
 نوں کر ایک بہایا۔ برہم اُچیا برہم سمايا۔ برہم سروپ دا کسے بھیت نہ پایا۔ پاربرہم پرہ گھر میں آیا۔ گگن پاتالی تیج
 سوايا۔ کلجگ دا ہن کال کرایا۔ ملیچھاں تائیں پرہ آپ کھپایا۔ جم کا ڈنڈ ٹرک نوں لایا۔ اللہ اللہ نام مٹایا۔ ست دیپ نو

کھنڈ سوہنگ شبد سُنايا۔ چار کُنٹ مہاراج شیرسنگھ ڈنک وجایا۔ شبد روپ پرہہ نظری آیا۔ بھگت وچھل ہر برد رکھایا۔
 رکھن لاج بھگتن کی آیا۔ کلجگ وچ جن بھیرا پایا۔ نہکلنک اوتار اکھوایا۔ گھنک پُر گھنشم بنایا۔ گھٹ واسی سب تھایں
 سمايا۔ سچ شبد گر سچ بتایا۔ اوانگ سوہنگ جس ردے دھیایا۔ مہاراج شیرسنگھ نظری آیا۔ انت کال انترجامی آ کے۔
 سیکھن سر ہتھ ٹکا کے۔ باہوں پکڑ بنے لا کے۔ رڑھ سنسار دھکے کھا کے۔ چلے جواری پلے جھڑا کے۔ جیو کلو دے کال کرا
 کے۔ گرہہ جوُن ماہ واس کرا کے۔ گر پورے توں مکھ بھوا کے۔ مانس جنم برتھا گوا کے۔ مہاراج شیرسنگھ نہ لبھا آ کے۔ بیٹھا
 کلسیں ڈیرہ لا کے۔ اوتھوں اٹھو جوت جگا کے۔ اپنا بھیت پرہہ آپ کھلا کے۔ سوہنگ شبد دی جیکار کرا کے۔ گرسکھاں
 نوں مان دوا کے۔ راؤ رنگ سب سرنی لا کے۔ جے جیکار چار کُنٹ کرا کے۔ تیجا سنگھ اندر سنگھ کول منگا کے۔ پریم
 سنگھ پریم سنگھ سنگ رلا کے۔ چواں کتھار اُتے پلنگ ٹکا کے۔ سوہن سنگھ ہتھ چور پھڑا کے۔ سُچا سنگھ دا مان گوا
 کے۔ آو سنگت ہنم ہنما کے۔ دیوے درس گر پورا آ کے۔ پورن وچ پورن جوت جگا کے۔ پال سنگھ نوں سنگ لیا کے۔
 چیت سنگھ دے بھلیکھے لاه کے۔ سورن سنگھ سورگی ست سروپ وکھا کے۔ برہم وچوں برہم جوت جگا کے۔ سادھ
 سنگت نوں سچ سچ وکھا کے۔ سوا پنجھی زپے دا پرساد کرا کے۔ مہاراج شیرسنگھ نوں بھوگ لگا کے۔ سنگت دے مکھ
 امرت پا کے۔ گیان گوجھ دا بھیت مُکا کے۔ دویت دوئی دا پردہ لاه کے۔ چار جگ دا شبد سُنا کے۔ منی سنگھ نوں مان
 دوا کے۔ پورا ستگر سنگت وچ بنا کے۔ پرگٹ ہووے اپنا تیج وکھا کے۔ مہاراج شیرسنگھ ویکھے جوت جگا کے۔ موتے نال
 پرہہ کیتا پیار۔ سچ شبد دا پرہہ کیتا ادھار۔ کرے مہر پرہہ دیوے تار۔ اک گن توں ہووے لکھ ہزار۔ چھبی پوہ لئی حکم
 لکھایا۔ سچ شبد گر سچ سُنايا۔ جوت سروپی جوت ماہ سمايا۔ جھوٹھی دیہہ نوں آپ تجایا۔ جوت سروپ ایہہ ڈنک
 وجایا۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک ہو آیا۔ جگ اُٹاؤن دا کھیل رچایا۔ گھر گھر بھامبڑاگ دا لایا۔ ویر وکار دا زور ہے پایا۔

لوہی منوآکت کھوجن جائی۔ ہر کی جوت ہرمندر آئی۔ وچ سکھ پرہ جوت پرگٹائی۔ پیج اس دی آپ رکھائی۔ نبض
 چلنوں بند کرائی۔ پرگٹ کیتی آپ وڈیائی۔ دھن سکھ دھن اس دی مائی۔ دھن پتا جس دات ایہہ پائی۔ گھنک پری وچ
 سیو کھائی۔ جوت پرہو دی پورن وچ آئی۔ پرگٹ پیا پرہ رگھرائی۔ دینا ناتھ سرب سکھدائی۔ گھنی شام کل جوت جگائی۔
 کل کال وچ کھیہ ملائی۔ ستجگ ست ست ورتائی۔ سوہنگ شبد دی لکھت کرائی۔ چار جگ ہووے سہائی۔ مہراج
 شیرسنگھ وچ ایہہ وڈیائی۔ ائی سو پنجاہ پکرمی وچ جوت سی آئی۔ گھنک پری جے جیکار کرائی۔ دیوی دیوتے پھل
 برسائی۔ گھنک پری نوں ملی ودھائی۔ جتھے مہراج جوت جگائی۔ مہراج شیرسنگھ ناں رکھائی۔ منی سنگھ نوں درس
 دکھائی۔ جوت نرنجن نظری آئی۔ ہویا شانت درس پرہ پائی۔ بھوری والے ترکھا مٹائی۔ گر پورے دی کیتی وڈیائی۔ سادھ
 سنگت سنگ سیو کھائی۔ سر امرت دتا پچائی۔ ساری کھیل آپ کرائی۔ بانی ارجن دی سچ کرائی۔ منجی صاحب اُتے
 دتا بہائی۔ گر دھام سچکھنڈ بنائی۔ مہراج شیرسنگھ چرن ٹکائی۔ مہنتاں ہاہاکار مچائی۔ بھید کسے نہ جانیا رائی۔ ہرمندر
 ہر جوت ہے آئی۔ مہراج شیرسنگھ آپ رگھرائی۔ اُس سمیں ایہہ شبد سُنایا۔ امرتسر نوں سراپ دواہا۔ امرتسر جو سر دا
 بھریا۔ پرہہ ابناشی خالی کریا۔ پھیر کیتی کھیل اپار۔ ائی سو ترونجا گئے اندپر سدھار۔ ہوکا دواہا سچی سرکار۔ مہراج
 شیرسنگھ پورن اوتار۔ نیلا چوغہ آپ رنگایا۔ سچے ستگر گل وچ پایا۔ پھر آپ با بے نے سیس اٹھایا۔ امام مہدی سب
 تائیں سُنایا۔ نہککنک کلجگ وچ آیا۔ پھیر نظر نہ آوے سچ شبد سُنایا۔ گر پورا گھر ٹھانڈے آیا۔ چوہ جگاں دا جس بھیت
 کھلایا۔ راؤ رنگ کر اک بہایا۔ ایسا شبد منی سنگھ توں لکھایا۔ رانیاں مہارنیاں دا مان گویا۔ نہانیاں تائیں گلے لگایا۔
 انتکال کلجگ دا کرایا۔ جوت سروپ پرہہ جگت میں آیا۔ اوہ دیکھے آپ نظر نہ آیا۔ سادھ سنگت وچ رہے سماہا۔ گر
 دھن جس درس دکھایا۔ مہراج شیرسنگھ سرب ہوت سہایا۔ مہراج شیرسنگھ ہویا اوتاری۔ سکھاں دی جن پیج سواری۔

مستوانا ہووے دھام بھاری۔ مہاراجا سنگرور اُس دی کرے اُساری۔ ساری بانی جس وقت اُچاری۔ جیو جنت سُن پار
 اُتاری۔ مہاراج شیرسنگھ سچ اوتاری۔ سوہنگ شبد نال سرِشٹی تاری۔ دیا نِدھ پرہہ دیا کھائی۔ گیان دھیان دی
 سوجھی پائی۔ جوت سروپ گر لکھت کرائی۔ سوہنگ شبد مُکھ رکھائی۔ تریلوکی نندن ایہہ بنت بنائی۔ سرب تھائیں پرہہ
 ہوئے سہائی۔ بن دیہہ پرہہ جوت پرگٹائی۔ اپنا بہیت نہ کیسے بُجھائی۔ شبد ساچا پرہہ سچ کرائی۔ سرب سرِشٹ اگن جلائی۔
 سوہنگ شبد دی جیکار کرائی۔ مہاراج شیرسنگھ ہوئے سہائی۔ ایہہ ویلا جاں پورا ہووے۔ گر ساچا پھر جگت بلووے۔
 جوت جگت دی آپ جلائی۔ بن جوتوں کوئی جیو نہ بھائی۔ دیہہ دیپک پرہہ رہیا سہائی۔ بن وٹی ہے جوت جگائی۔ بھلا
 جیو بھید نہ پائی۔ بن گر پورے پت گوائی۔ سادھ سنگت وچ کوئی نہ گیاتا۔ جس نے ایہہ رگھناتھ پچھاتا۔ اچھل چھلن چھل
 آپ کرایا۔ پون سروپ واجا وجایا۔ جوت میں جوت پرہہ جگت اُپایا۔ ہرجو ہر ہی ماہے سمایا۔ سوہنگ شبد دا تیج کرایا۔
 مہاراج شیرسنگھ کرے کرایا۔ مٹمکھاں توں مُکھ چھپایا۔ گرسکھاں توں درس دکھایا۔ اپنا بہیت نہ کیسے بتایا۔ جوت سروپ
 جگت میں آیا۔ یاچکاں توں ایہہ دان دوايا۔ انحد شبد من وجوایا۔ سوہنگ شبد دا راگ سُنایا۔ ہوئے پرتکھ ہے درس
 دکھایا۔ مُکند منوہر پرہہ نظری آیا۔ مہاراج شیرسنگھ دُکھ درد مٹایا۔ ہُن ایسی کراں کھیل اپار۔ کلجگ تائیں کیتا پار۔
 سادھ سنگت توں دتا تار۔ بے مُکھاں توں نرک منجار۔ ایتھے اوتھے ملی ہار۔ بن سیکھ ڈھوئی نہ دیوے کرتار۔ سر امرت
 والی نہر اپار۔ چووی میل جل لہندی دھار۔ گھنک پُری پرہہ لے اوتار۔ رچن رچائے اپر اپار۔ سد بخشند سچ سرجنہار۔
 مہاراج شیرسنگھ نر اوتار۔ جتھے کھیل کیئے اپار۔ سچا دھام بنائے آپ داتار۔ پنڈ کلسیاں جتھے گر دربار۔ سچ دھام جتھے
 وسے نرنکار۔ جس دی جوت اپر اپار۔ آپ اپرمپر کرنیہار۔ چیت سنگھ سیکھ توں دتا تار۔ پتر سورن جس دتا وار۔ ست
 جیٹھ ویہہ سو چھ دن اپار۔ سورن گیا گر پُری سدھار۔ کھئے نہ میٹے ایہہ لکھت اپار۔ مہاراج شیرسنگھ سچا کرتار۔ بانی

پرہ دی پرہ دتی اچار۔ سادھ سنگت نوں دتا تار۔ سرب سوکھ گر چرن پیار۔ آتم جوت جگائے اپار۔ گرسکھان دا ہوئے
 ادھار۔ شبدا ساچا سچ نستار۔ مہاراج شیرسنگھ جگت ادھار۔ سوہنگ شبد ہووے جگ چار۔ کلسیاں تائیں ایہہ مان
 دوايا۔ سچ تخت ستجگ دا بنایا۔ سورن سنگھ سنگ جوت ملایا۔ تج دھرو در آکے بہایا۔ جتھے مہاراج شیرسنگھ
 چرن ٹکایا۔ اوہ ویکھے آپ نظر نہ آیا۔ بھگت جنان نوں درس دکھایا۔ ستیاں رات تائب اٹھایا۔ ہو پرتکھ آن درس دکھایا۔
 سارا سنسا من دا لہیا۔ ہرجو ہر تھان نظری آیا۔ کلجگ وچ ایہہ مان دوايا۔ سوہنگ شبد سچ شبد سُنایا۔ ویہہ سو
 ست پکرمی آوے۔ ہاہاکار جگت ہو جاوے۔ کھئے نہ میٹے پرہ لکھت کراوے۔ مہاراج شیرسنگھ پرگٹ ہو جاوے۔ نہکلنک
 آپ اکھواوے۔ امام مہدی گل چولی پاوے۔ آپ اُپاوے آپ کھپاوے۔ اللہ اللہ دا مان گواوے۔ صدی چوڈھویں ختم
 کراوے۔ سوہنگ شبد دی جیکار کراوے۔ میں ہاں آپ جوت سروپا۔ اُنجا پون چور سر ہوتا۔ میری مہا پر اپار۔ میں
 ہاں اپنی جوت ادھار۔ وچ پاتال میں نین مندھار۔ لیٹاں باشک اپر پیر پزار۔ لچھی جھسے چرن اپار۔ آلسیا نہیں سچا
 کرتار۔ جیوت نوں دتا جوت ادھار۔ سرب سرشٹ میں رہیا پزار۔ اوانگ آپ سوہنگ میرا شبد اپار۔ مہاراج شیرسنگھ
 پورن اوتار۔ مات لوک وچ کراں پزار۔ سمیں اُنسار لواں اوتار۔ کبھی جوت سروپ کبھی دیہہ دھار۔ مہا میری پر اپار۔
 ستجگ وچ سد مہروان۔ ترتے وچ رام بھگوان۔ دواپر وچ کرشن مُرار۔ جس نے گیتا لکھائی اپار۔ ارجن دتا توڑ بنکار۔
 بیراٹ سروپ دکھایا مُرار۔ میں کرن کراونہار داتار۔ مہاراج شیرسنگھ سچا اوتار۔ سچ کرم سچ میری کار۔ سچ شبد لکھائے
 اپار۔ مورکھ مُگدھ نہ جانے میری سار۔ گرسکھ سارے ادھرے پار۔ جیا رکھی وچ سنسار۔ سرب نواسی پرہ کرتار۔
 سب جیوت کو دیت ادھار۔ ٹٹی گنڈھے سچ سرجنہار۔ سنگھ بھجن نوں دتا تار۔ بھلا سکھ ہے اُتریا پار۔ کھئے نہ بچھے پرہ
 سچ کرتار۔ مہاراج شیرسنگھ ٹھانڈا دربار۔ کلو کال وچ کھیل رکھایا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد اُپجایا۔ اوہناں تائیں مان دوايا۔ سر

اُنہاں دے چہتر جھلایا۔ نام نرنجن اللہ رکھایا۔ انتکال پرہ آپ کھپایا۔ نانک نرنکاری پرگٹایا۔ چار کُنٹ نام ست درڑایا۔
 ہنکاریاں نندکاں بہیت نہ پایا۔ ایسا پردہ اُنہاں تے پایا۔ اپنا بہیت پرہ آپ چھپایا۔ مہاراج شیرسنگھ دُکھ بہنجن رایا۔ اوہ سی
 ایشر دا چمتکار۔ جوت جگائی اپر اپار۔ نانک توں انگد کل دھار۔ پینتیس اکھڑ لکھائے کرتار۔ جامے دس ایہ جوت
 پرگٹاوے۔ دیپک سنگ دیپک بلاوے۔ آدانت نہ پھر بتاوے۔ تُوں ہی تُوں سب جگت ہے گاوے۔ اوچ اکم تھر رہاوے۔
 کوئی اوس دا بہیت نہ پاوے۔ جوت سروپ جوت ہو جاوے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر کھاوے۔ انت کال کلجگ دا آیا۔
 ایشر نے کھیل رچایا۔ سچکھنڈ جو رہے سمایا۔ مات لوک وچ شیرسنگھ نام رکھایا۔ جوت جس دی ڈگمگایا۔ بن تیل بتی
 دیپک جلایا۔ سد ابناشی نرنجن رایا۔ دھار کھیل چتربھج کھپایا۔ ساول سندر روپ بنایا۔ اچھل چھلن چھل آپ کرایا۔ جوت
 سروپ سب جگت آپایا۔ بے مکھاں تُوں پرے ہٹایا۔ گرسکھاں تُوں سرنی لایا۔ بھہ بھیانک وچ ہوئے سہایا۔ کلجگ وچ آن
 درسایا۔ اوچ نیچ کر اک دکھایا۔ دھرنی دھر ایشر نر نرائن آیا۔ گر دھام گر درس دکھایا۔ جوٹھیاں جھوٹھیاں بہید نہ پایا۔
 گر پورے توں مکھ چھپایا۔ پرگٹ ہويا آپ رگھرایا۔ مہاراج شیرسنگھ نظری آیا۔ گر پورا ایہ ساچی کھان۔ گرسکھاں تُوں
 دیوے درس پرہ دان۔ سوہنگ شبد اتم گیان۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان۔ تریلوکی ناتھ پرہ جانی جان۔ گھٹ واسی
 برہم استھان۔ راؤ رنگ جس اک سمان۔ دُشٹاں دے گر لاپے گھان۔ انتکال کل دھار پرہ آیا۔ انت کلؤ دا آپ کرایا۔ اُلٹے
 دھندے جگت لگایا۔ ایسا پرہو کھیل رچایا۔ گئو غریب نے ہاہاکار مچایا۔ بندی توڑ پرہ ہوئے سہایا۔ مد ماس دا ناس کرایا۔
 سوہنگ شبد گر ڈنک وجایا۔ سادھ سنگت تُوں مان دوایا۔ مہاراج شیرسنگھ گر جگت سدایا۔ ایسی کلا ہُن آپ
 ورتاوے۔ گھر گھر وچ ہاہاکار پے جاوے۔ کلؤ دا پرہ کال کراوے۔ ستجگ دی جیکار کراوے۔ سوہنگ شبد پرتکھ ہو
 جاوے۔ اونکار پرہ سرب سماوے۔ ایہ پجن نہ ہوئے ادھورا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر پورا۔ سچ لکھت پرہ آپ کرائے۔ اٹھ

پھگن نوں جوت پرگٹائے۔ گر در تے گر سنگت آئے۔ ہر ہر نام مکھوں سب گاوے۔ پون سروپ ایہ کھیل رچاوے۔ مہراج
 شیرسنگہ پرگٹ ہو جاوے۔ کوئی اس دا بہیت نہ پاوے۔ گر بانی گر جوت پرگٹاوے۔ گر گوہند گر نظری آوے۔ ہوئے پرتکھ
 پرہ نظری آوے۔ گردوارے میرٹھ نوں بھاگ لگاوے۔ جتھے پھر گر دھام سہاوے۔ اندھ کوپ میں جوت پرگٹاوے۔ مہراج
 شیرسنگہ چلت کراوے۔ میں ہاں آپ سچا کرتار۔ سچکھنڈ وچ وسنیہار۔ میری مہا اپر اپار۔ دیوتیاں نوں میرا ادھار۔ برہما
 وشن مہیش میرا آکار۔ شو شنکر میری جوت ادھار۔ آدانت میں ایکنکار۔ مہراج شیرسنگہ گن نستار۔ جو جن پرہ
 کی سرنی آئے۔ جیو جگت دا بھیکہ ہٹائے۔ ہنگتا مان دلوں گوائے۔ نجاند پرہ سوجھی پائے۔ بھگت وچھل پرہ درس دکھائے۔
 آئے سرن پرہ چرنی لائے۔ دوت دُشٹ سب پرے ہٹائے۔ گھال سیکھاں دی پائی تھائیں۔ انتکال پرہ ہوت سہائے۔ جم جندار
 کوئی نیڑ نہ آئے۔ سوہنگ شبد دی چوٹ نہ کھائے۔ مہراج شیرسنگہ سرب ہے تھائیں۔ وچ بان پرہ لے بیٹھائے۔ گر پورا گر
 پری پہنچائے۔ سچکھنڈ جتھے رہیا سہائے۔ گرسکھاں دی ایہ ہے تھائیں۔ میں ہاں آپ جوت سروپا۔ کلجگ وچ وڈا ہاں بھوپا۔
 ایہ جگت اک کھیل رچایا۔ چھن میں اپایا چھن ماہ کھپایا۔ ایشر نے ایہ بنت بنائی۔ اک بوند توں بنت بنائی۔ اپ تیج
 وائے پرتھی آکاش سہائی۔ وچ مت من بڈھ ٹکائی۔ اپنی جوت پھر آپ جگائی۔ کرنہار سب سرشٹ اپائی۔ گن ندھان ایہ دیا
 کمائی۔ پھر وی جیو بھيو نہ پائی۔ نظر نہ آیا جن بنت بنائی۔ دیا دھار پرہ درس دکھائی۔ سادھ سنگت جو در تے آئی۔
 ددھ پُت سگل پھل پائی۔ مہراج شیرسنگہ لکھت کرائی۔ وشنوں بھگوان دی ایہ وڈیائی۔ گن ندھان آن لکھت کرائی۔ آپ
 اٹھ اٹل وڈیائی۔ سُکیاں نوں پرہ ہرا کرائی۔ مہراج شیرسنگہ ہوئے سہائی۔ سیکھ اک کرے ارداس۔ بیٹھا وچ سنگت ہے گر
 کے پاس۔ بینتی کرے کرن نہ جانے۔ پورا ستگر نہ پچھانے۔ گر در تے کھڑا پکارے۔ گر ٹھانڈا آپ کرے نستارے۔ مان
 ہنکار پرہ آپ نوارے۔ سچ شبد سچ گر کی مارے۔ کرو بینتی ہوئے ادھین۔ گر پورا بیٹھا پرہین۔ آپ کھلووے ہتھ ہے

جوڑے۔ بوئے ممتا من تے ہوڑے۔ چرن کول میں سیس نوئے۔ من دی ہنگتا میل گوائے۔ پھر گر پورا دیا کجائے۔ سرب
 سوکھ پرہ دئے دکھائے۔ دکھ دلدر رہے نہ رائے۔ جو جن میری سرنی آئے۔ چار پدارتھ گھر میں بائے۔ جیو جنت پرہ رہیا
 سمائے۔ ایہ میرا ہے چمتکار۔ سب جگت بھلایا بھلاونہار۔ الوپ ہو بیٹھا گر کرتار۔ مورکھ مکدھ نہ پاوے سار۔ گر ساچا
 ساچی ہے کار۔ وچ چرن جو نہ کرے نمسکار۔ اوہ جیو کو اترے پار۔ بھگت وچھل پرہ دیت ادھار۔ جگو جگ
 پسرے پسر۔ ہر جگ وچ پرہ لئے اوتار۔ اپنا شبدا لکھائے اپار۔ سوہنگ شبدا سچ نستار۔ اوانگ آپ پرہ داتار۔
 جس دی جیو نہ پاوے سار۔ پورن سکھ جن کیتی وچار۔ دے درس گر دتا تار۔ میں ہاں اپنی جوت ادھار۔ جیو جنت
 سب دیواں تار۔ سد بخشند سچ سرجنہار۔ بن نبض پرہ رہیا للکار۔ اپنا راہ گر آپ بتاوے۔ شبدا سوہنگ دی من چوٹ
 لگاوے۔ پڑھ کے سکھ من بگساوے۔ تھر گھر دی سوچھی ہے پاوے۔ دوار دسواں پرہ آپ گھلاوے۔ نجاندنج ماہ پاوے۔
 جھرنا نچھروں آپ جھراوے۔ امرت بوند کول میں پاوے۔ انحد شبدا دی دھن سناوے۔ سوہنگ شبدا سچ سچ ورتاوے۔
 چار جگ جے جیکار کراوے۔ مہاراج شیرسنگھ لکھت کراوے۔ سچ مارگ سچ سرشٹی لاوے۔ انجیل قرآن دا مان گواوے۔
 اندھ گھور ایسا ہو جاوے۔ پورا ستگر نظر نہ آوے۔ وچ سنگت گر شبدا لکھاوے۔ جوت سروپ جوت رل جاوے۔
 جتھوں اچیا تس ماہ سماوے۔ مہاراج شیرسنگھ چوج وکھاوے۔ کوٹ برہمنڈ کوئی تھر نہ رہاوے۔ شبدا بان گر ایسا لاوے۔
 چکر سدرشن درس دکھاوے۔ چار ورن دا بھید مکاوے۔ برہم سے اچے برہم ماہ سماوے۔ ایشر جوت ہر جیو میں آوے۔
 سرب سرشٹ پرہ ایک بناوے۔ نیچ اوچ سب اک کراوے۔ اپنا نام ایہ بتاوے۔ سوہنگ شبدا گھر ساچے گاوے۔ آن
 جان دا جیو پنڈھ مکاوے۔ دھرت دھول آکاش سب تھائیں سماوے۔ جہاں دیکھاں تہاں ندری آوے۔ کرپا پنڈھ پرہ ہونے
 سہائے۔ اپنا شبدا مکھوں سنایا۔ گر دھام گر پری بنایا۔ پیج رکھن نوں ہر جو آیا۔ پورن دیہ وچ جوت جگایا۔ من دے

بھلیکھے ستگر لاپے۔ نبض سیکھ دی چلنوں ہٹائے۔ مہاراج شیرسنگھ نام رکھائے۔ بھگت وچھل ہر لاج رکھائے۔ اوس دھام
 نوں بھاگ لگایا۔ جتھے ہے پرہہ درس دکھایا۔ منمکھاں توں پردہ پایا۔ گرمکھاں نوں وچ چرن بہایا۔ اجوئی ریت نظری آیا۔
 اکال مؤرت نہ مرے نہ جایا۔ ویہ سو چھ اٹھ پھگن پرہہ کھیل رچایا۔ جوت سروپ جگت میں آیا۔ آپ ہے جوتی جوت
 سروپا۔ انحد شبد وجائے بھوپا۔ سرت شبد دی جو جن جانے۔ مہاراج شیرسنگھ کھڑا سرانے۔ دیوے درس سچ کر جانے۔
 من اچھے سگل پھل پانے۔ کلجگ وچ بھئے جیو جنت انجانے۔ بھجن ایوں جوں بھٹھیلے دانے۔ سچ شبد جو نہ پچھانے۔
 سوہنگ شبد گر ماریا بانے۔ مہاسارتھی سرب سریشٹ اپاوے۔ انت سمیں پرہہ آپ کھپاوے۔ سوہنگ شبد راہ چلایا۔
 ستجگ وچ ہوئے سہایا۔ سرب کلا پرہہ آپ ہے دھاری۔ کلجگ دی ہن ہوئی خواری۔ ستجگ دی ہن آوے واری۔
 پرگٹ ہووے مہاراج شیرسنگھ زرنکاری۔ منی سنگھ بھیا پوت بھو تاری۔ سرب سریشٹ جن آپ سنگھاری۔ سرنی لگے
 سریشٹ آن ساری۔ گر پورے ایہہ پار اتاری۔ سوہنگ شبد میرا ردے دھیا لی۔ امرت ویلے دن ہے چالی۔ گر پورا جن
 بنت بنائی۔ گھر بیٹھا گر پورا پائی۔ دکھیاں دا جس دکھ مٹاؤنا۔ بانی بوہتہ گر پورا پاؤنا۔ پائیو پھل سرب من بھاؤنا۔ سادھ
 سنگت نوں سچ بتؤنا۔ مک جاوے جگت وچ آؤنا جانا۔ کایا کٹاخش پھر نہ کھانا۔ چرن کول پرہہ چرنی لائے۔ دیوے درس
 گر دیا کھئے۔ من میں اچھا اور جو دھرے۔ پورن کرے آپ پرہہ ہرے۔ سچا گر ساچا آسا ورے۔ ہوئے کیرپال پرہہ کیرپا
 کرے۔ ہون منورتھ سب دے پورن۔ گر کا پچن نہیں ادھورن۔ مد ماس جو رسنا لائے۔ ڈرمت دیہہ اُس دی ہو جائے۔
 پورے گر کا درس جو لوڑے۔ سوہنگ شبد من میں جوڑے۔ ایہہ دتا سکھاں نوں دان۔ سوہنگ شبد برہم گیان۔ مہاراج
 شیرسنگھ وشنوں بھگوان، نام شبد دا دتا گیان۔ گیان گوجھ جو میرا پاوے۔ پرہہ ابناشی ردے سماوے۔ دودھ پوت سب
 گھر ماہ پاوے۔ پورا گر ایہہ سچ وکھاوے۔ جیو جگت کوئی نہ جانے۔ اپنا بھید آپ وکھانے۔ بھجی دپیک گر آپ جگائی۔

سچ منتر گر سچ درڑائی۔ ایشر جیو دا بھید مٹائی۔ اچرج نوں اچرج ملائی۔ پسو پریتوں کر دیو بہائی۔ گر پورے وچ
 ایہہ وڈیائی۔ شبدا اپنے دا بھید کھلائی۔ سب توں بانی مکھ رکھائی۔ اک لکھ اسی ہزار بھوت پریت سب وس کرائی۔ پورے
 گر وچ ایہہ وڈیائی۔ تریلوک اس دا جس گائی۔ مہاراج شیرسنگھ پیج رکھائی۔ شبدا میرا ہے زبان۔ جیتیاں مُشکلار تیتیاں
 آسان۔ نام میرا سب میں پردھان۔ سوہنگ شبدا سرب کی آن۔ پون روپ گر مسان بنائے۔ جم کنکر کوئی نیڑ نہ آئے۔ بیر
 اٹھاراں بھے رکھائے۔ ہاکن ڈاکن سب ڈر جائے۔ سرب سرشٹ گر بان لگائے۔ وچ بھے سب ہر گن گائے۔ لوہے کا سنگل گل میں
 پائے۔ سار کی مونگلی سر پر لائے۔ گر پورے کیتی وچار۔ ہونے کیرپال پرہہ ایکنکار۔ یچن سے باہر کھائے سر مار۔ گر کا
 دوکھی نہ اترے پار۔ اس شبدا دی ایہہ وڈیائی۔ گر نانک دی کلا ودھائی۔ مردانے اُتے دیا کھائی۔ بھیدو والی دیہہ پلٹائی۔
 سوہنگ شبدا ہُن مکھوں گائی۔ تین لوک دا بھے گوائی۔ پرہہ چرن سنگ لے ملائی۔ میرا نام جو نر دھیائی۔ سوہنگ شبدا
 دا پائھ جو کرے۔ اک ہزار نت اٹھ پڑھے۔ درشن دیوے آپ پرہہ ہرے۔ اک سو اک پائھ جو کرے۔ من میں شانت کپٹ
 نہ دھرے۔ ایسی بڈھی پرہہ ہے کرے۔ دھن دھن مکھوں کہے نر ہرے۔ دیہہ دیپک وچ جوت آجلے۔ پورن پُرکھ ہونے
 سجان۔ جس نوں اُچیا برہم گیان۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان۔ سادھ سنگت وٹھو قربان۔ امرت گر آپ بناوے۔
 گرسکھاں دے مکھ چواوے۔ دکھ دلدر سارے لایوے۔ بہرم بھوت دا ناس کراوے۔ پوت آتما اس نال کراوے۔ انوٹھا رس
 مکھ چواوے۔ تپت آتما شانت ہو جاوے۔ سادھ سنگت پرہہ دیا کماوے۔ پسو پریتوں دیو بناوے۔ مہاراج شیرسنگھ دیا
 کماوے۔ امرت بوند پی گرمکھ بن جاوے۔ دیہہ اروگ سرب سکھ پاوے۔ دوجی وار سکھ سیو کماوے۔ گر کی لکھت کا
 پھل گر توں پاوے۔ ہونے دیال گر درس دکھاوے۔ چرن کول وچ پدم درساوے۔ چرن کھبے تے نشان بگساوے۔ جتھے
 بدھک بان لگاوے۔ جگدیشر ہر جو نظری آوے۔ موہن مادھو کرشن مرار اکھواوے۔ بال امر وچ درس دکھاوے۔ سندر

کُنڈل مُکٹ بِن نظری آوے۔ کلجُک وچ مہاراج شیرسنگھ اکھواوے۔ کرشن تون پرہ دیہہ پلٹاوے۔ وانگ دواپر کلجُک دا
 انت کراوے۔ سَتجُک نُوں ستواد بناوے۔ سَت سرُوپ سب جیو اُپاوے۔ سوہنگ شبد دی دُهن وجائے۔ مہاراج
 شیرسنگھ جے جے کار کراوے۔ بانی سب دا مان گواوے۔ پرہ پُورا بھیا اوتاری۔ پیج سیکھاں دی آن سواری۔ ویہہ سو سَت
 جیٹھ پنج نُوں کھیل پے کرنا۔ سرب سرشٹ وچ بہت دُکھ جیواں نے بھرنا۔ ایسا کال کلُو دا کرنا۔ مہاراج شیرسنگھ دُکھ
 دلہر ہرنا۔ سوہنگ شبد سب رسنا اُچرنا۔ اندھکار جگت جاں ہووے۔ مہاراج شیرسنگھ پرگٹ ہووے۔ پرگٹ ہووے
 جوت سرُوپ۔ جس دی مہا بڑی اٹوپ۔ دُنیا ڈوبی مایا اندھ کوپ۔ بیٹھا الوپ آپ گر بھوپ۔ کلجُک دی ہُن ہوئی
 صفائی۔ وچ سنسار پے جائے دُبائی۔ گھر گھر آگ پرہو نے لائی۔ کوئی نہ میٹے اس نُوں رائی۔ گر ساچا جن کھیڈ بنائی۔ کاگ
 بھسنڈ نے دیہہ وکھائی۔ سب سیکھن دی آس پُجائی۔ مہاراج شیرسنگھ ہوئے سہائی۔ مہاراج شیرسنگھ بچن لکھایا۔ منی
 سِنگھ نُوں سَتگر بنایا۔ پنڈ بکے جتھے تھان سہایا۔ پریم سِنگھ گھر تخت سہایا۔ جس ویلے لکھت بانی دی ہووے۔ چار
 دپیک سدا بلووے۔ سر تے چہتر چور سر ہووے۔ مہاراج شیرسنگھ حاضر ہووے۔ تیجا سِنگھ سیکھ پاس کھلووے۔
 سادھ سنگ پریم سِنگھ گھر ہووے۔ اندر سِنگھ گن ہر کے گائے۔ چندوا چندن سر تے پائے۔ سوہن سِنگھ نُوں سنگ
 رلائے۔ جیون سِنگھ کول بٹھائے۔ پریم سِنگھ سر میرے چہتر جھلائے۔ سوہن سِنگھ ماسٹر دھوپ دی جوت جگائے۔ جس
 دی سگندھ پئے سب تھیں۔ چار جُک نام رہ جائے۔ بنسو دیوی پھر سیو کرائے۔ مہاراج شیرسنگھ ردے دھیائے۔ بانی لکھن
 نُوں قلم اٹھائے۔ سرب سو جھی گر پُورا پائے۔ انحد شبد من وجائے۔ کھول ترے کٹی پرہ درس دکھائے۔ شبد رُوپ پرہ نظری
 آئے۔ جکمگ جوت پرہ آپ جگائے۔ بھل چُک معاف ہو جاوے۔ مہاراج شیرسنگھ ہوئے سہائے۔

★ ۳۰ پھگن ۲۰۰۶ بکرمی میرٹھ گردوارے وچ بچن ہوئے ★

اونکار پرہہ بھیا پرکاش۔ جوت نرنجن سرب گنتاس۔ آد انت گرسکھن پاس۔ وچ برہمنڈ کرے نواس۔ تین لوک چرن کول نواس۔ ادھرے سکھ جیہڑے ہر کے داس۔ ستگر منی سنگھ بیٹھے پاس۔ مہاراج شیرسنگھ سرب نواس۔ شیرسنگھ نرنجن اوانگ آپ۔ سوہنگ شبد نام میرا جاپ۔ جو سمرے اترن سب پاپ۔ جوت نرنجن مارے تن تاپ۔ مہاراج شیرسنگھ کل راکھ آپ۔ گرسکھاں دا وڈ پرتاپ۔ گھر ساچا تھر میرا دربار۔ مہاگر کی اپر اپار۔ کلجگ وچ لیا اوتار۔ بھگت جنان نوں لایا پار۔ سرشٹی ڈبی وچ منجھدھار۔ پرگٹ ہو کے آپ کرتار۔ چیت پنج شنچروار۔ لکھت لکھائی وچ سچ دربار۔ گربانی ہووے ایہہ جگت ادھار۔ پورے گر دتی رسنا اچار۔ بھگت جنان ہووے جیکار۔ سن کے سکھ سب ادھرن پار۔ ستجگ ساچا لایا نرنکار۔ مہاراج شیرسنگھ پار اتارنہار۔ امرت ویلے اٹھ کے سارے۔ گر پورے دے وچ دربارے۔ اندر سنگھ پنج شبد اچارے۔ پلنگ اپر ساڈا فوٹو لائے۔ منی سنگھ نوں کول بہائے۔ سیس اپر چندوا چھائے۔ لہندی دشا مکھ رکھائے۔ پریم سنگھ پھر چہتر جھلائے۔

★ ۵ چیت ۲۰۰۷ بکرمی ★

پنج چیت دا دن سی آیا۔ ستگر پورے کھیل رچایا۔ وچ بگیں ڈیرہ لایا۔ بانی رچن دا دن منایا۔ پوری بدھ آپ بتائی۔ پھر بانی دی لکھت کرائی۔ سادھ سنگت گر کول بہائی۔ پورن سکھ جنہاں سیو کھائی۔ مہاراج شیرسنگھ جوت جگائی۔ جگ چار جے جیکار کرائی۔ سچ تخت گر آپ بنا کے۔ بانی بوہتھ جوت پرگٹا کے۔ چیت پنجویں دن منوا کے۔ امرت روپی

بانی لکھوا کے۔ ستگر منی سنگھ کول بہا کے۔ کروڑ تیتیس سنگ رلا کے۔ منگلا چار کرن گھر آ کے۔ گر پورے دا درشن پا
 کے۔ انحد شبد من دُهن وجا کے۔ چتربھج آپ پرہ آ کے۔ مہاراج شیرسنگھ دیا کما کے۔ سوہنگ شبد دی لکھت کرا کے۔
 سوہنگ شبد ہووے بھرپور۔ سچ گر منتر آسا پور۔ جو جن سمرے چنتا دور۔ جم جندار کرے پرہ چور۔ سادھ سنگت
 دی آسا پور۔ مہاراج شیرسنگھ سدا حضور۔ انت کال آپ پرہ آیا۔ تچ دیہہ جوت پرگٹایا۔ کلو کال دا کال کرایا۔ ڈنڈ پرچنڈ
 سبن نوں لایا۔ جیو ناس نوں جیو اُپایا۔ گھر گھر دیوتا اگن لگایا۔ سوہنگ مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان دی جے سچ
 سچ کر بہسم بہایا۔ کھے کرن جگت آپ پرہ آیا۔ ویہہ سو ست وچ ایہہ کھیل رچایا۔ ہاہاکار کر جگت روایا۔ مہاراج شیرسنگھ
 چوج وکھایا۔ سچکھنڈ کیرپا پرہ کری۔ مات لوک وچ دیہہ پرہ دھری۔ کلجگ جیو نہ بھجیا ہری۔ پورن سکھن تے پرہ
 کیرپا کری۔ دتا درس شیرسنگھ وری۔ گر سکھن نوں درس دکھاوے۔ اپنی مہا آپ گناوے۔ بے مکھ نہ سیس نواوے۔
 صدقی سکھ سنگت وچ رلاوے۔ ماس شراب نہ رسنی لاوے۔ مہاراج شیرسنگھ اپنا نام چپاوے۔ میں ہاں پرگٹیا وشنو
 بھگوان۔ بھگت جناں ہووے کلیان۔ منی سنگھ کرے پچھان۔ پھر پاوے گر گدی دا مان۔ میں پتا اوہ پوت سماں۔ مہاراج
 شیرسنگھ پورن بھگوان۔ میری مہا اپر اپار۔ جگو جگ میرا پساں۔ کدے جوت سروپ کدے دیہہ دھار۔ جگو جگ لوان
 اوتار۔ نرگن سرگن سروپ نستار۔ جیو جنت میری جوت ادھار۔ تین لوک میرا پساں۔ مہاراج شیرسنگھ جگت ادھار۔
 سُن کے نام جیو اترے پار۔ سرب تھایں میرا ہے گون۔ تین لوک میرا ہے بھون۔ سوہنگ شبد میرا ہے ہون۔ جیو ادھار
 آپ گر پون۔ انت کال کلو تائیں کھپایا۔ دُشٹاں ہنکاریاں نوں بہسم کرایا۔ مد ماس دا ناس کرایا۔ گنبھی نرک انہاں نوں پایا۔
 جنہاں مہاراج شیرسنگھ نہیں دھیایا۔ پورن گر کر سچ وکھایا۔ جو جن چلے میرے بھائے۔ سوہنگ شبد سنگ من لگائے۔
 من دی دُبدھا میل گوائے۔ پرہ پورے دی سیو کھائے۔ مدھ ماس نوں ہتھ نہ لائے۔ گرسکھاں سنگ گرسکھ بن جائے۔ کھول

کپاٹ گر درس دکھائے۔ چرن کول وچ لئے ملائے۔ ذات پات دا مان گوائے۔ چار ورن پرہہ اک کرائے۔ برہم سے اُچے برہم ماہ
 سلائے۔ جوت سروپ سنگ جوت پرگٹائے۔ کوئی پرہہ دا بہیت نہ بائے۔ دیا دھار کلجگ وچ آئے۔ پنج تت وچ جوت جگائے۔
 مہاراج شیرسنگھ نام رکھائے۔ جن ویکھیا تین ندری آئے۔ سادھ سنگت گر درس دکھائے۔ سوہنگ شبد گر نام پرگٹائے۔ میں
 ہاں پرگٹیا گر گوبند۔ سد مہروان سدا بخشند۔ کلجگ وچ بھیہ مرگند۔ جس نے وگائی اُلٹی سندھ۔ سارے جگت توں کرائے
 نند۔ کال روپ ہوئے نکالے چند۔ پرگٹ ہووے پھر آپ وچ بند۔ جمن کنارے واسی گھونڈ۔ مہاراج شیرسنگھ جوت جگت
 چند۔ جمن کنارے دھام رچوئا۔ جتھے ستگر تخت رچوئا۔ ستگر منی سنگھ اُپر بہوئا۔ مہاراج شیرسنگھ ہو پرگٹ اوئا۔
 دلیوں نیڑے جل دی دھار۔ چوج کرے جتھے کرتار۔ سنگت جڑے اپر اپار۔ کر کے درس سیکھ اُدھرن پار۔ نظری آوے
 آپ کرتار۔ سوہنگ شبد دی ہووے گنجار۔ اک سیکھ پھر پرگٹاؤئا۔ جس نوں درس آپ درساؤئا۔ مہاراج شیرسنگھ نظری
 اوئا۔ اوس ڈنک ہے وچ جگت وجاؤئا۔ سب سریشٹ کو سرنی لاؤئا۔ آپ آ کے سیس نوئا۔ سوا کروڑ گر بھیٹ
 چڑھاؤئا۔ سوہنگ شبد دا موکھش پاؤئا۔ مہاراج شیرسنگھ سدا من گاؤئا۔ ایسا ڈنک آپ وجاوے۔ اوچ نیچ سب سرنی
 پاوے۔ اٹل گر دا درشن پاوے۔ دُکھ دلدر بند دے گواوے۔ سچ تخت سچ راج کماوے۔ ایسی مایا پرہو توں پاوے۔ تھر
 گھر ویکھے ندری آوے۔ دھن دھن رسنا نت گاوے۔ مہاراج شیرسنگھ دی سیو کماوے۔ سیوک بنے سرت من لا کے۔ راج
 مان سب دلوں گوا کے۔ پوری گر توں سوجھی پا کے۔ رعیت ساری وچ چرن لیا کے۔ کرے چوڑ آگے سیس جھکا کے۔
 رسنا وچوں سوہنگ سوہنگ گن گا کے۔ بھے بھگتی دی سیو کما کے۔ آدانت پرہہ دا درشن پا کے۔ آتم چنت ساری مٹا
 کے۔ ننکے پیریں گر سیو کما کے۔ تخت تاج گر آگے ٹکا کے۔ جنم جنم دے دُکھ مٹا کے۔ سچ واسی توں سچ لکھت کرا کے۔
 وچ بیکٹھ پرہہ درشن پا کے۔ کنبھی نرک وچوں اپنی کُل کڈھا کے۔ جاوے بلہار ستگر گن گا کے۔ جس نے دتا مان

جگت وچ آ کے۔ سچے پاتشاہ سچ دیا کما کے۔ مہاراج شیرسنگھ آپ ہے آ کے۔ دین دیاں دیا دکھ بہنجن۔ ایسے اُس دے
 توڑے گر پھندن۔ سنگت وچ ہووے وانگ چندن۔ جگت بلوے آپ تریلوکی نندن۔ سرب دوکھ آپ بھوکھنڈن۔ جم کے
 دوٹ نہ سکھ نوں دنڈن۔ گر کے سکھ گر سنگ بہنڈن۔ تارے آپ گر پورا نرنجن۔ بھے بھیانک وچ ہے بھے بہنجن۔ آد جگاد
 ہے سد رنگن۔ مہاراج شیرسنگھ تریلوکی نندن۔ اپنی بدھ آپ ہے جانے۔ کوئی جیو نہ اکھ وکھانے۔ سکھ ہے چلے گر کے
 بہانے۔ بھلا بھجے وانگر دانے۔ دیو دنت پرہ لائے ٹھکانے۔ درگاہ وچ نہ دھرم رائے پچھانے۔ کلجگ وچ ہوئے چلے نتانے۔
 سوہنگ شبد گر ماریا بانے۔ مہاراج شیرسنگھ اُس سنگھانے۔ اُس سر گر آپ بنائے۔ مانس وچ مات لوک پرگٹائے۔ اپنی
 جوت پرہ ہر وچ ٹکائے۔ نج گھر بیٹھا تاڑی لائے۔ کوئی جیو بہیت نہ پائے۔ ہرجو ہر تھان رہیا سمائے۔ کر کھیل چڑبھج کہائے۔
 ہنکاریاں تائیں ہنکار دوائے۔ نہانیاں دا آپ ہوئے سہائے۔ جوت اگن جگت نوں لائی۔ ہاہاکار کر سرشٹ روائے۔ وچ سنسار پا
 دتی دہائی۔ ایسی کلا آپ ورتائی۔ ویہ سو دو بکرمی قہر دی آئی۔ جس نے سرشٹی ٹنب اٹھائی۔ مہاکالکا کھپری لے آئی۔
 لہو مجھ دی دھدا تہائی۔ بھیرو بے تال ایہ دیوے دہائی۔ بخش لینا میرے گوسائیں۔ ایسی جوں اسان نے پائی۔ اس توں
 ملے نہ سانوں وڈیائی۔ حکم تیرے وچ دیئے دہائی۔ ساری سرشٹ کر بھسم وکھائی۔ انت آس تیرے چرناں دی ٹکائی۔ دیو
 تار میرے گوہند رگھرائے۔ اسیں نہانے تیری سار نہ پائی۔ کئی جگ بھیرو بھوت اکھوائے۔ کیسے نے نہیں ساڈی دیہ چھڈائی۔
 کلجگ پرگٹیو آپ رگھرائے۔ نام تیرے دی پئی دہائی۔ چاروں طرف ایسا ڈنک وجائی۔ چنڈ پرچنڈ وچ یدھ دے آئی۔ اوہ سی
 شکتی تیری میرے بنگ قصائی۔ ڈرگا اشٹ بھج سواری شیر کرائے۔ سنبھ نسنبھ کر بھسم وکھائی۔ جوت اوہ مہاراج
 شیرسنگھ پرگٹائی۔ سنسار وچ مہاکال کالکا آئی۔ جس نے مہندی لال خون دی لائی۔ لاڑی جگت گر جگت ویاہی۔ سب
 سرشٹ ایہدی وچ گود سوائے۔ جس نوں کوئی نہ میٹے رائے۔ جگت وچ پے جائے دہائی۔ مہاپرلو کلجگ تے آئی۔ پورے

سَتگر کھیل رچائی۔ سوہنگ شبد دی گر تیغ اُٹھائی۔ جوت سروپ جگت سر لائی۔ ہوئے پرتکھ سرب سُکھدائی۔ ویکھ
 بیٹھ آپ رگھڑائی۔ چوج وکھاوے جگت گوسائیں۔ جوت روپ جگت جلائی۔ بللاون جیو دین دُہائی۔ کوئی پچاوے آن میری
 مائی۔ چار وید نہ ہون سہائی۔ گیتا گیان دا بہیت مُکائی۔ قرآن انجیل سب نشٹ ہو جائی۔ وچ دربار شکت نہ رائی۔ تیرتھ
 تٹ نہ بخشے تیرے تائیں۔ گنگا گوداوری دین دُہائی۔ تیرتھ یاترا ساری بہسم کرائی۔ شکتی وان سرب شکت مٹائی۔ جس نے
 دتی دات اوس لئی سمائی۔ سوہنگ شبد سب چنت مٹائی۔ اُچرے آپ مُکھوں رگھڑائی۔ پرگٹ کرے بھگت وڈیائی۔
 سوہنگ روپ ہی سکھ جان۔ سدا حضور پورا گر مان۔ پاون پھل سدا من بہان۔ گرسکھاں نوں دتا دان۔ اس توں پرے
 ہور کچھ نہ جان۔ سمرے جو ہووے من چان۔ کوٹ دان مہا اشنان۔ تین لوک پرہہ ایک سامن۔ جوت سروپ گرسکھ
 کو چان۔ بھلے جیو نہ گر کو پچھان۔ مہاراج شیرسنگھ ردے دھیان۔ مہا سُکھ ہووے گر گیان۔ گیان گوجھ گر آپ
 بتاوے۔ ہوئے دیال پرہہ درس دکھاوے۔ نجاند نِج ماہ وکھاوے۔ کھول ترے کئی درس بگساوے۔ چکر چہن اپنی جوت
 وکھاوے۔ جس دے نال جوت جگاوے جلاوے۔ نین مؤند نہ ہر جی آوے۔ کھمب بہمبیری دا پردہ ہٹاوے۔ ہوئے پرتکھ
 آپ درشن دکھاوے۔ کلجگ وچ ایہہ دیا کماوے۔ اپنے سکھاں دی پیج رکھاوے۔ سوہنگ شبد سرت چت لاوے۔ سکھ
 نوں جن بھگت بناوے۔ گر بانی بانی گر وچ شبد بھاوے۔ صدقی سنگھ گر کھچ لے آوے۔ سیوا جنہاں دی ساچی ساچا
 لاوے۔ سر اپنے اُتے چھتر جھلاوے۔ پریم سنگھ نوں پریم پُرکھ بناوے۔ آون جاون دا پنڈھ مُکاوے۔ دے درس گر پردے
 لاہوے۔ کھول کپاٹ بھرم بھے دُور کراوے۔ مہاراج شیرسنگھ تھر آپ رھاوے۔ سکھاں دی جے جیکار کراوے۔ سَتگر پورا
 ہوئے سہائی۔ مانا سنگھ نوں دیوے وڈیائی۔ جس نے جوت جگت گر دی پائی۔ سیوا اپنی سُپھل کرائی۔ انت کال پرہہ ہویا
 سہائی۔ وچ بیان لیا بیٹھائی۔ گر دھام گر پُر پُچائی۔ دوس زین سدا گن گائی۔ مہاراج شیرسنگھ درس دکھائی۔ تیجا سنگھ

سِکھ استھول۔ جس تے لائی سیوا انبھول۔ ایسی دتی پرہہ وڈیائی۔ سرینس دان سگل پھل پائی۔ تن من دهن دی سیو
 سُپھل کرائی۔ انتکال ہُن کلو دا گر دے وکھائی۔ مہاراج شیرسنگھ پرگٹے رگھرائی۔ چیت پنج نوں دتی وڈیائی۔ میرے سِکھ
 میرے وچ بھید نہ کائی۔ مہاراج شیرسنگھ کرے بھگت وڈیائی۔ اندر سِنگھ سِکھ نِستار۔ جس نے بنایا گر دربار۔ میرا دھام
 اوبدے وچکار۔ جتھے تھی دیہہ نرادھار۔ جوت سروپ پرگٹیا کرتار۔ سادھ وچوں پنج جیٹھ وچار۔ اس دی کھیل ہُن
 ہووے اپار۔ چھڈیا گھونڈ سچی سرکار۔ سرشٹی ڈبے وچ منجھدھار۔ اندر سِنگھ سِکھ میرا اپار۔ رسنا سمرے مہاراج
 شیرسنگھ نرنکار۔ جتھے لکھت ہووے اپار۔ پنڈ بگے دھرنی دھر سار۔ ایسا پایا درس اپار۔ سوہنگ شبد دتا کرتار۔ مہاراج
 شیرسنگھ بیٹھا وچکار۔ سِکھ دی مہا گنی نہ جائے۔ چندوا جس دا سر پردہ پائے۔ مایا رُوپی جگت نوں کھائے۔ مہاراج
 شیرسنگھ توں مُکھ بھوائے۔ چندوئے دا سِکھ ماریا بان۔ پڑدا آیا وچ زمیں اسمان۔ بے مُکھ نہ کرن پچھان۔ گر پورا ہے سچ
 نشان۔ نظر نہ آوے وشنوں بھگوان۔ مہاراج شیرسنگھ وچ جہان۔ سوہن سِنگھ سِکھ صدقی اکھواوے۔ جگت نراس گر
 سیو کماوے۔ طعنے میہنے جگت دے کھاوے۔ کیوں نہیں گر تیرا دیا کماوے۔ مایا ممتا وچ جگت بھلاوے۔ پتر ککتر سنگ
 لپٹاوے۔ پورا بھیت نہ کوئی پاوے۔ سچ منتر گر سچ درڑاوے۔ دیادھار گر دیا کماوے۔ دھوپ دیپ دی سیوا لاوے۔ آد
 جگاد جوت رہ جاوے۔ چار جگ سگندھ گر سنگ ساوے۔ پورن پرم پُرکھ پرمیشور پاوے۔ جگت جلندا گر آپ
 پچاوے۔ پتر سپتر سرب سِکھ پاوے۔ مہاراج شیرسنگھ دیا کماوے۔ بھگت جانا جے جے جیکار کراوے۔ پریم سِنگھ میرا
 سِکھ آگھ۔ جس دے گھر لگا ستجگ۔ اچ اپار دھام بنے پنڈ بگ۔ مہاراج شیرسنگھ اٹل جگو جگ۔ ایس دھام نوں مان
 دواوا۔ گربانی نوں جس جنم دواوا۔ پنج چیت ویہہ سو ست بکرمی تھان سُہایا۔ سادھ سنگت مل ہر جس گایا۔ چار
 دیپک وچ جوت جگایا۔ مُکھ جنہاں دا باہر رکھایا۔ دشا چار وچ اگن لگایا۔ گرسنگت نوں وچکار بہایا۔ ستگر منی سِنگھ

سچ تخت بنایا۔ بھہ بھیانک وچ ہوئے سہایا۔ جُگ جُگ پیج سیکھاں دی رکھدا آیا۔ آد انت نہ کیسے پایا۔ جو کچھ ہوئے پرہہ
 کرے کرایا۔ کلجُگ الوپ ستجُگ پرگٹایا۔ بھیٹ چنڈ سب جگت کرایا۔ بان اہیمان آيسا گر لایا۔ نام اپنا جگت بھلایا۔ دنڈ
 دین نوں کھیل رچایا۔ اوچ نیچ دا بھیت مٹایا۔ گئو غریب دا دکھ مٹایا۔ راؤ رنک کر اک بہایا۔ پڑے سرن پرہہ لئے بچایا۔
 یاچک تائیں ہے دان دویا۔ سوہنگ شبد گر نام درڑایا۔ پنڈ بگے گر بھاگ لگایا۔ جتھے منی سنگھ چرن ٹکایا۔ مہاراج
 شیرسنگھ ہوئے سہایا۔ وچ دواپر پرہہ کرشن مُرار۔ بدر تائیں جس دتا تار۔ سٹاکلی وچ پیر پَسار۔ بھوگ لگایا الو نے ساگ
 آہار۔ کلجُگ وچ لیا اوتار۔ مہاراج شیرسنگھ سچ نستار۔ دیا کیتی گھر گھمیار۔ سوہن سنگھ نوں دتا تار۔ شراب ماس سی
 جس دا آہار۔ سیوا کرے ہُن اپر اپار۔ جس دے بھوگ لایا بھنڈار۔ بنس تائیں لیا پار اُتار۔ مہاراج شیرسنگھ پورن اوتار۔
 نیچ اوچ سب دتے تار۔ کھیل کرے پرہہ آپ اپارا۔ سرشٹ ہووے سب دھندوکارا۔ جگت جوت لگے انگیارا۔ دُشٹاں دے
 سر دھریا آرا۔ بھگت جنان نوں پار اُتارا۔ مہاراج شیرسنگھ سچ نستارا۔ جوت سروپ ایس جگ وچ آیا۔ کھیل اپنا ایہہ
 رچایا۔ مانس توں مانس پرگٹایا۔ جس گر کا نام بھلایا۔ کلو کال اندھیر ہے چھایا۔ گر پورے ایہہ پائی مایا۔ انت کرن نوں
 جُگ پلٹایا۔ ہاہاکار جگت روایا۔ جوت سروپ نہ نظری آیا۔ ذات پات چکر چہن سب تجایا۔ کھنڈ برہمنڈ ورہنڈ سمایا۔
 جیو کیسے نے بھید نہ پایا۔ گرسکھاں نوں درس دکھایا۔ مہاراج شیرسنگھ آپ رگھرایا۔ میری جوت دا ڈاڈھا نور۔ پاپی ڈوبے
 بھر کے پور۔ کوئی نہ بوجھے گر سرشٹ حضور۔ جوت سروپ سرب بھرپور۔ جیو آتما وانگ کوہ طور۔ جتھے اُپجے ایشر
 نور۔ بھگت جنان نوں سدا سرور۔ مہاراج شیرسنگھ آسا پور۔ آسا پورن آپ پرہہ آیا۔ شوڈر ویش براہمن کھتری کر اک
 بہایا۔ تخت تاج دا مان گویا۔ راؤ رنک سنگ پرہہ ملایا۔ ستجُگ دا ایہہ راہ چلایا۔ اوچ نیچ دا مان گویا۔ اک آپ اک
 شبد سُنایا۔ ہور سبن دا مان گویا۔ سوہنگ شبد پرہہ آپ سُنایا۔ مہاراج شیرسنگھ جگ اُلٹایا۔ سوہنگ شبد سرب گُن

بھریا۔ پورے ستگر رسنا اُچریا۔ جو جن سمرے پار اُتریا۔ مہاراج شیرسنگھ نظری پریا۔ سوہنگ شبد دا من دھر
 دھیان۔ پورن اُچے سیکھن کو گیان۔ گوجھ گیان پرہ لے پچھان۔ دوار دسویں دے پردے لہ جان۔ نجانند نچ ماہ پان۔ جوت
 سروپ دا درشن پان۔ وچ سنسار ایہ اتم جان۔ مہاراج شیرسنگھ بخشیا دان۔ سیکھ اُپر پرہ ہوئے دیال۔ بھے بھیانک وچ
 ہوئے رکھوال۔ دیپک جوت جگت ایہ تھال۔ اگن ایس وچ دتی بال۔ جیو جنت سب ہون بے حال۔ گرسکھاں دا پرہ چرن
 خیال۔ سوہنگ شبد سرت من نال۔ مہاراج شیرسنگھ بھگت وصال۔ وچ آکاش پاتال دھرت مجھار۔ ڈھندوکار ہووے ات
 اپار۔ ایسی لکھت کرائے آپ کرتار۔ نہکنک پورن اوتار۔ کھیل کئے جوت روپ اپار۔ چھٹی دیہہ دو ہزار وچ سرجنہار۔
 جوت سروپ لیا جنم دھار۔ دو ہزار اک جیٹھ پنج دن اپار۔ پرگٹ ہویا گھنک پری مجھار۔ جتھے بنیا گر دربار۔ جس دی
 لکھت ہووے اپار۔ پلا پھرایا وچ گھر بار۔ پرگٹ ہویا مہاراج شیرسنگھ زرنکار۔ ویکھن آئے سیس نہ جھکائے دربار۔ کوکر
 سوکر آکھ پرہ دھکے باہر۔ کھیل کیتا آپ سچی سرکار۔ گھر گھر ہووے سب وچار۔ مہاراج شیرسنگھ جگت بہتار۔
 سوہنگ شبد نال دتا تار۔ پورن جوت پورن وچ آئی۔ پال سنگھ دی بند ترائی۔ سیوا سپھل وچ جگت کرائی۔ دھن سکھ
 جس گر جوت سمائی۔ جھوٹھی دیہہ مٹی وچ رلائی۔ جوت سروپ پرہ وچ ربائی۔ جیسی دیہہ وچ خاک لٹائی۔ ساری
 سرشٹی پٹ رکھائی۔ جوت روپ ایہ کلا وکھائی۔ دھار دیہہ نہ کری لڑائی۔ الٹی مت جیواں وچ پائی۔ الوپ بیٹھ ویکھے لو
 لائی۔ بھگت جنار نوں دتا سمجھائی۔ کلجگ وچ مہاراج جوت پرگٹائی۔ وچ سنسار ہاہکار مچ جائی۔ بن دیہہ توں پرہ نظر نہ
 آئی۔ گرسکھاں نوں پرہ دے بوجھائی۔ دے درشن وچ چھن الوپ ہو جائی۔ سوہنگ شبد سب دا ہووے سہائی۔ منی
 سنگھ ہتھ دیواں وڈیائی۔ سورن سنگھ تاریا آپ پرہ ہری۔ وانگ دروپتی سرجیت سنگ تری۔ جیٹھ ست سیوا جن
 کری۔ وچ چرن ہو کے کھری۔ مہاراج شیرسنگھ کرپا کری۔ سورن جوت در آگے دھری۔ سچکھنڈ سچ تخت بنایا۔ جتھے

سَتگر سَوَرن بہایا۔ تاری نار جس کنت ایہہ پایا۔ سیوا کردی گر بھیٹ چڑھایا۔ سَتّا کنت پھر نہیں جگایا۔ ہاباکار کر جگت
 روایا۔ دیکھ اچرج پرہہ دی مایا۔ سیکھ صدقی جس پرہہ پایا۔ کھنڈ برہمنڈ سب تھان سہایا۔ چھڈ مات وچ آکاش سمایا۔
 جنم مرن دا پندھ مُکایا۔ گر سیوا دا پھل ایہہ پایا۔ تھر گھر جا کے ڈیرہ لایا۔ مہاراج شیرسنگھ سد نظری آیا۔ کری کرپا پرہہ
 درس دکھایا۔ گھور اندھیر وچ نظری آیا۔ گرسکھ من ہون ودھائیاں۔ چرن کول سنگ پرتیاں لائیاں۔ گر درشن نوں پھرن
 تَسائیاں۔ جگت جلندا رکھ پرہہ گوسائتیاں۔ پرگٹ ہویا آپ بنوالی۔ مہاراج شیرسنگھ بھگت رکھوالی۔ دُھندوکار جگت وچ
 کرنا۔ کیتا اپنا سب جیواں بھرنا۔ سر تون وار کیسے نہ ہرنا۔ بے مُکھاں دُکھ ڈاڈھا ہے بھرنا۔ گرسکھاں گر چرنی ترنا۔ امرت
 ویلے گر درشن کرنا۔ سوہنگ شبہ ہے رسنا اُچرنا۔ مہاراج شیرسنگھ ہے دھرنی دھرنا۔ گرسکھ اُدھرے جنہاں رنگ مانیا۔
 مان سدا ہے گر کے بھانیا۔ توڑے ہنکار پرہہ وڈے جروانیاں۔ سوہنگ شبہ گر ماریا بانیا۔ سرشٹی بھجے وانگر دانیاں۔
 مہاراج شیرسنگھ جنہاں نہیں پچھانیا۔ آد انت میرا پرکاش۔ جوت میری دا نہیں وناس۔ سرشٹ وناشی ایشر ابناش۔ آیا
 ویکھن پرہہ جگت تماش۔ جگت جگت دی ایہہ بنائی۔ سرشٹی ساری تُنُب اُٹھائی۔ مانس پرت کیتے رگھڑائی۔ جیو آتما جیو
 تجائی۔ کلو کال دی ہُن پت گوائی۔ ہاباکار جگت پے جائی۔ کوئی نہ کیسے دا بنے سہائی۔ سوہنگ شبہ جو جن گائی۔ مہاراج
 شیرسنگھ ہوئے سہائی۔ آپ اپنا بھیت بتایا۔ سچکھنڈ سوہنگ شبہ سُنایا۔ ترے سو جن جس رسنا گایا۔ جمدوٹاں دا بھے
 گویا۔ زرگن سرگن پرہہ ہوئے سہایا۔ مہاراج شیرسنگھ درس دکھایا۔ جل تھل مہیئل رہے سمایا۔ آپ ایک ہو انیک دکھایا۔
 جُگو جُگ ایہہ کھیل رچایا۔ سنسار اُپائے پھر مار کھپایا۔ انتکال کل دا کرایا۔ سوہنگ شبہ دُشٹ دُوت کھپایا۔ تریا سیکھ
 جو سرنی لایا۔ اگیان اندھیر کھول درس دکھایا۔ چرن کول سنگ رہے سمایا۔ گرسکھاں نوں جم کال نہ کھایا۔ انت کال پرہہ
 ہوئے سہایا۔ وچ بان بیکنٹھ پُچایا۔ جتھے ہر جو نظری آیا۔ ہر بھگت گھر ساچا پایا۔ ہوئے امر امرا پد پایا۔ اُنجا پون سر

چہتر جھلایا۔ ایشر دا سیج تھان سہایا۔ مہاراج شیرسنگھ جوت پرگٹایا۔ آپ اپر مپر انترجامی۔ مدھ سوڈن دامودر سوامی۔
 بھگت وچھل سدا نہکامی۔ مایا وچ سریشٹ بھلانی۔ ایشر نام گئی سریشٹی بھول۔ سوہنگ شبد پرہ مارے ترسول۔
 مادھو موہن میں کرشن مرار۔ جگدیشر ہر جو اُسر سنگھار۔ جیو جنت وچ وسنہار۔ کھنڈ برہمنڈ میرا آکار۔ سدا نیرویر
 سدا نرہار۔ ایشر اپنی جوت ادھار۔ جگو جگ پرگٹا وچ سنسار۔ کدے جوت سروپ کدے دیہہ دھار۔ مہا میری اپر
 اپار۔ کوئی نہ جانے میری سار۔ آدانت میں ایکنکار۔ پرہ ابناشی نر سنگھ اوتار۔ بھگت جانا ہووے جے جے جیکار۔
 سوہنگ شبد من دیت ادھار۔ گاوت سنت سب اترے پار۔ درشن دیوے آپ کرتار۔ مہاراج شیرسنگھ جگت ادھار۔ جو
 جن سرنی میری آئے۔ بھہ بھیانک وچ پرہ ہوئے سہائے۔ تھر گھر واسی درس دکھائے۔ رام کرشن پرہ نظری آئے۔ بن مالا بھوگھن
 کول نین دکھائے۔ سندر گنڈل سر مکٹ سجائے۔ کل وچ مہاراج شیرسنگھ نام رکھائے۔ تج دیہہ جوت روپ ہو جائے۔ اگن رتھ
 مہاسار تھی آپ چلائے۔ جیو جگت نہ جانے رائے۔ کرنہار کی کھیل رچائے۔ راؤ رنگ کر اک بھائے۔ سچکھنڈ ستجگ لگائے۔ مد
 ماس دا ناس کرائے۔ بھگت جانا جیکار کرائے۔ ہو پرتکھ پھر درس دکھائے۔ مہاراج شیرسنگھ نہکنک اکھوائے۔ نرنکار اچھل
 اڈول۔ پاپی اپرادھی تولا پورے تول۔ مد ماسی جیو دتے رول۔ بخشے نہ جان ایشر کول۔ گویا جنم مانس نرمول۔ کر درس
 پرہ دیوے پردے کھول۔ بیٹھا وچ ویکھے ایہہ چوبل۔ بھلا جیو نہ جانے آتم کھول۔ مہاراج شیرسنگھ ہے سدا اڈول۔ سوہنگ
 پرگٹ ہویا اچھل سروپیا۔ اکال مورت نہ روپ نہ ریکھیا۔ چکر پان درس سروپیا۔ مہا مورت پرہ انوییا۔ نیتر سہس وچ اندھ
 کوپیا۔ سرت شبد لائے سچ بھویا۔ پرگٹ ہویا مہاراج شیرسنگھ سچ وسیکھیا۔ سچا آپ سچی ایہہ کار۔ جگو جگ پرہ
 لے اوتار۔ ایشر جوت دے جیو ادھار۔ مورکھ مگدھ نہ جانے سار۔ بھگت وچھل لے پار اوتار۔ سچکھنڈ گر در دربار۔
 جتھے وسیا آپ نرنکار۔ قدرت روپ پسریا پسا۔ الوپ ہو بیٹھا وچ داتار۔ کوئی نہ جانے ایشر سار۔ سو جن جانے جو

ردے چتار۔ سوہنگ شبد لنگھاوے پار۔ مہراج شیرسنگھ لیا اوتار۔ گھنک پُری گھنشاں سی آیا۔ تریتا رام دواپر کرشن
 اکھوایا۔ ہویا کلجگ پرہ درس دکھایا۔ مہراج شیرسنگھ نہکلنک ہو آیا۔ ہو نہکلنک اپہ کھیل رچایا۔ جوت سروپ
 جگت جلا یا۔ ہاباکار وچ جگت مچایا۔ مہراج شیرسنگھ جوت پرگٹایا۔ جوت جگت آپ پرہ دھری۔ پورن کھیل اچرج
 پرہ کری۔ ہوئے وسماں بہیو نہ ذری۔ تجی دیہ آپ پرہ ہری۔ سوہنگ شبد جوت جگ دھری۔ مہراج شیرسنگھ
 آساوری۔ تین لوک ہاں میں کھنڈن۔ پرگٹ ہویا تریلوکی نندن۔ بھگت جاناں گر توڑے بندھن۔ مہراج شیرسنگھ سدا دکھ
 بہنجن۔ وچ آکاش ایشر پرکاش۔ سوہنگ شبد سدا ایش۔ باقی سب دا کیتا ناس۔ شبد وڈیائی پرہ کے پاس۔ انت کال
 کر بند خلاص۔ جم کے دوت ہوون سب ناس۔ پرہ ایشی سدا گن گاؤ۔ ابگت اگوچر سرب ہے ٹھاؤں۔ اموگھ درشن گھر
 میں پاؤ۔ اکال مورت جس کیسے نہ کھاؤ۔ سوہنگ شبد ردے نت گاؤ۔ مہراج شیرسنگھ جگت کرے پساؤ۔ دیوے درس
 پرہ دیا کہا کے۔ سٹا سکھ ہا ہوں اٹھا کے۔ انحد شبد من وجا کے۔ کھول ترے کٹی نجانند درسا کے۔ امرت بوند نہجھروں جھرا
 کے۔ کول ناہ دے مکھ چوا کے۔ دوار دسویں دے پردے لاہ کے۔ کھنہ بہمیری پرے ہٹا کے۔ وچوں اپنا آپ وکھا کے۔
 جیو تائیں ہے سوچی پا کے۔ سوہنگ شبد گر راگ سنا کے۔ سادھ سنگت سنگ رکھا ملا کے۔ جے جگت وچ اپہ کرا
 کے۔ سوہنگ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان نام رکھا کے۔ کلجگ وچ ہویا ستگر پورا۔ جس دا بچن نہ ہوئے ادھورا۔
 منمکھاں دا پرہ کیتا چورا۔ کلجگ دا کیتا سماں ہے پورا۔ جیٹھ پنج دن جد آوے۔ وچ سنسار دھندوکار ہو جاوے۔ بانی
 وید کوئی پیج نہ رکھاوے۔ قرآن انجیل بہسم ہو جاوے۔ سرب شکت پرہ کھچ وکھاوے۔ نہکلنک پھیر اکھاوے۔ امام مہدی
 اپہ چولی پاوے۔ انت کال ٹرکن ہو جاوے۔ ایسا ستگر کھیل رچاوے۔ مہراج شیرسنگھ پرگٹ ہو جاوے۔ پرگٹ ہووے
 آپ زینکار۔ دیوے درس کر جوت آکار۔ کر کے درس سکھن ادھرے پار۔ وچ ستجگ سوہنا دربار۔ پنڈ بگے رچنا سرکار۔

جتھے بیٹھا سرجنہار۔ سرشٹی دی مت ہوئی خوار۔ کیسے نہ جانی پرہہ کی سار۔ سب سرشٹ کا آپ بہتار۔ نہکلنک کلجگ
 اوتار۔ بھگت جناں نوں دتا تار۔ مہاراج شیرسنگھ سچ نستار۔ ایسی کلا ہُن آپ ورتاوے۔ جوت سروپ اگن ایہ لاوے۔
 اندھ گھور جگت ہو جاوے۔ جوت سروپ بنت ایہہ بناوے۔ پن دیہہ توں جگ پلٹاوے۔ مد ماسی کوئی رہن نہ پاوے۔
 ایسا بان سوہنگ گراوے۔ اینکاریاں نندکان دا کھے کراوے۔ کنبھی نرک انہاں نوں پاوے۔ دھرم رائے ایہہ ڈن لگاوے۔ گنؤ
 غریب دا مان ہو جاوے۔ راؤ رنگ سب ایک سماوے۔ مہاراج شیرسنگھ بہرم بھلاوے۔ سر اپنے چہتر جھلاوے۔ کہانیاں
 بانیاں بہسم ہو جاوے۔ آکاش پاتال کچھ نظر نہ آئے۔ جیو جنت بہسم ہو جائے۔ ادھرے سو جو سرنی لائے۔ اندھ کوپ پرہہ
 بھئے سہائے۔ مہاراج شیرسنگھ درس دکھائے۔ ایسی پرلو جگت وچ آئے۔ ویکھے کھیل آپ رگھرائے۔ بھانا امیٹ میٹیا نہ جائے۔
 چہن وچ سارا کھیل رچائے۔ ست دیپ نوں کھنڈ پرہہ جوت جگائے۔ آکاش پاتال مات پرہہ سرب ریائے۔ سچکھنڈ پرہہ رسیا
 سہائے۔ دیکھے آپ نظر نہ آئے۔ جگو جگ پرہہ کھیل رچائے۔ پرگٹے جوت کرے نیائیں۔ بھلے جیو دا بہرم گوائے۔ انت کال
 کلجگ دا کرائے۔ سوہنگ شبد نوں مان دوائے۔ مہاراج شیرسنگھ سچ لکھائے۔ سچ شبد گر کا پہچان۔ سوہنگ شبد گر
 جگت ہے بان۔ پاوے سو جن گر چرن دھیان۔ ستگر ٹھانڈا لیا پہچان۔ جوت جگت پرہہ دیوے گیان۔ مہاراج شیرسنگھ
 ردے سمان۔ پرگٹے آپ پرہہ انترجامی۔ چہن بہنگر سدا نہکامی۔ سرب لکھت دا گر کیتا خامی۔ کوئی نہ ہووے جیو کا حامی۔
 سوہنگ شبد سدا سکھ دامی۔ مہاراج شیرسنگھ جگت سوامی۔ جو جن ستگر نین بلوئے۔ تھر گھر چانن سدا ہے ہوئے۔
 جنم جنم کے پاپ وگوئے۔ من کی دُبدھا میل ہے دھوئے۔ مان ابھان ہے من تے کھوئے۔ آتم دھیان گرچرن پروئے۔ گوجھ گیان دی
 سوجھی ہوئے۔ دکھ دلدر تن کے کھوئے۔ سرب سکھ گھر ساچے ہوئے۔ مہاراج شیرسنگھ پرگٹ ہوئے۔ سرب سکھ گر چرن کے
 پاس۔ ادھرے سکھ جو ستگر پاس۔ سوہنگ شبد ہوئے زہراس۔ مہاراج شیرسنگھ دوکھ وناس۔ سچ دھام سچ تخت

رچایا۔ سینگھاسن گر چرن ٹکایا۔ بھگت جنان ہر رنگ لگایا۔ سوہنگ شبد ہوئے سہایا۔ سادھ سنگت توں پار لنگھایا۔
 مہاراج شیرسنگھ نظری آیا۔ نظری آوے آپ پرہ سور۔ سادھ سنگت وچ پرہ سدا حضور۔ جہاں دیکھے تہاں بھرپور۔
 سرب جیو جوت پرہ کا نور۔ منی سنگھ توں پرہ نہیں دور۔ ایہ جوت جگائی وانگ کوہ طور۔ سوہنگ شبد سب آسا
 پور۔ مہاراج شیرسنگھ سدا حضور۔ سادھ سنگت گرچرن ہوئے دھور۔ کھنڈ برہمنڈ ہے میرا کھیل۔ آکاش پاتال دیا میں
 میل۔ پورا ستگر آپ اکتھ۔ جیو کیسے دے کچھ نہیں ہتھ۔ کلجگ اگن چلایا رتھ۔ رانیاں مہارانیاں پائی نک تھ۔ توڑیا مان
 اہمان گئی پت لٹھ۔ کوئی نہ سر تے دیوے ہتھ۔ مہاراج شیرسنگھ لکھائے سمرتھ۔ سکھاں دے سر رکھے پرہ ہتھ۔ آپ بیٹھا
 ہاں آسن اڈول۔ جوت سروپ جگت سنگ مؤل۔ چن لکھا کے دتے پردے کھول۔ بے مکھاں توں ایہ گر کا بول۔ انت کال نہ
 کوئی ہووے کول۔ میرا سکھ ہے سدا اڈول۔ سوہنگ شبد نت رسنا بول۔ مہاراج شیرسنگھ پورا تولے تول۔ بھگت وچھل
 پرہ لئے پچھان۔ بے مکھاں دے گر لاپے گھان۔ گر لکھت سچ پچھان۔ انتکال پرہ درشن پان۔ وچ بیکنٹھ جان بان۔ ہوئے
 استھول درس نت پان۔ جوت سروپ جوت مل جان۔ اٹل گر اٹل پدوی پان۔ گرسکھ وٹھو قربان۔ مہاراج شیرسنگھ لیا
 پچھان۔ ستجگ ست ست پرہ لایا۔ تج برہما پال سنگھ بہایا۔ سرشٹ تاج سر سکھ دھرایا۔ آپ اُپائے آپ کھپایا۔ نابھ
 وچوں برہما پرگٹایا۔ برہم سروپ برہم ماہ سایا۔ جس نے اُپایا تس سنگ ملایا۔ جگ چوویئیں دا انت کرایا۔ جس نے
 کلجگ نام رکھایا۔ ایڑا اتھرن وید مکایا۔ سوہنگ شبد گر منتر درڑایا۔ مہاراج شیرسنگھ جگت رگھرایا۔ اپنی شکت آپ اُپا
 کے۔ سنگھ پال توں سیو کرا کے۔ دتا مان وچ بیکنٹھ لے جا کے۔ جوت سروپ وچ جوت ملا کے۔ برہم تے بھسم کرا
 کے۔ پال سنگھ ہتھ سرشٹ پھڑا کے۔ چار وید کھپت کرا کے۔ سوہنگ شبد گر مکھوں الا کے۔ سچ واسی سچ دیا کما
 کے۔ مہاراج شیرسنگھ بھگت وچھل اکھوا کے۔ بھگت وچھل سد آپ اکھواوے۔ کھیل جگت پرہ آپ کراوے۔ جیٹھ ست

پرہ سَوْرَن سِنگھ لے جاوے۔ وچ آکاش جے جے کار کراوے۔ گن گندھرب پھول برساوے۔ سوہنگ مہراج شیرسنگھ
 وشنوں بھگوان دی جے گاوے۔ دھن سو تھان جتھے سیکھ چرن ٹیکاوے۔ مات آکاش سنگ شبد ملاوے۔ سچ سیکھ سچ
 پدوی پاوے۔ ستجگ وچ تھر رہاوے۔ تج دھرو گر سورن بہاوے۔ کرے درس نت نین منداہاوے۔ ہوتے دربان مہا سکھ
 پاوے۔ گر پورے ایہہ کرم کمایا۔ ساچا سیکھ گھر ساچے لایا۔ نہ ایہہ مرے نہ آیا جایا۔ جوت سروپ پرہ جوت ملایا۔ پرگٹی
 جوت نہکلنک اکھوایا۔ نر سنگھ نرائن آپ اکھوایا۔ داڑھاں آگے پرتھم چبایا۔ کھئے نہ اس نوں میٹے رایا۔ جگت جلندا سوہنگ
 بان گر لایا۔ ادھرے سیکھ جن گر درشن پایا۔ وشنوں ونسی ایہہ بنس چلایا۔ مد ماس توں سیکھ اپنا ہٹایا۔ آپ اٹل پرہ
 درس دکھایا۔ رام کرشن پرہ درس دکھایا۔ گھنک پُر واسی آپ رگھرایا۔ سادھ سنگت جس درس دکھایا۔ چرن کول وچ
 انت ملایا۔ اندھ کوپ پرہ پردہ لایا۔ ہوتے کریال درس دکھایا۔ اگیان اندھیر گرسکھ دا گویا۔ سرشٹ وناسی دا ناس
 کرایا۔ سوہنگ شبد گر تیر چلایا۔ چار کُنٹ کر بھسم دکھایا۔ سمرتھ پُرکھ ایہہ چوج دکھایا۔ نرابار نیرویر وچ جگت ہے آیا۔
 جوت سروپ سچ پجن لکھایا۔ کیسے اس دا بھیو نہ پایا۔ وچ سیکھ پرہ آپ سمایا۔ رسنا وچوں گر گیان الایا۔ چار دیپ گر
 جوت جگایا۔ چار وید تائیں نشٹ کرایا۔ ستجگ سچ مارگ لایا۔ سوہنگ شبد مکھ رکھایا۔ اوانگ آپ کرے کرایا۔ تین
 لوک وسے ہر رایا۔ وچ پاتال پرہ سیج سہایا۔ باشک تاشک سنگھاسن لایا۔ جھسے چرن لچھی رگھرایا۔ ایشر آلس
 دلوں ہے لایا۔ پرہ نہ سووے نہ کیسے جگایا۔ دے درس گر مان گویا۔ میں ہاں اڈول نہ کیسے ڈلایا۔ مات لوک وچ پرہ
 آیا۔ جوت سروپ ایہہ کھیل رچایا۔ چکر سُدرشن ایسا لایا۔ سرشٹ ساری نوں ٹنب اٹھایا۔ مد ماس دا ہوتے صفایا۔ رہے
 نہ جیو جس رسنا لایا۔ ایشر برہم جیو برہم روپ اپایا۔ کلو کال نے پڑدا پایا۔ جس نے برہم دا نام بھلایا۔ مد ماس
 جن رسنی لایا۔ کوکر سوکر مانس روپ بنایا۔ ایسی ستگر دے سزایا۔ گر چرناں توں پرے ہٹایا۔ پریت جوں انہاں نوں پایا۔

ایشر جیو جس جیو نے کھایا۔ لکھ چُراسی چگر لوایا۔ سرب تھایں پرہ سدا سمایا۔ بھولا جیو نہ جانے میری مایا۔ ہر جُو
 ہر ماہ سمایا۔ ہر جوت سب جیو جوایا۔ بن جوت دے سواس نہ آیا۔ ایشر جیو ماہ سمایا۔ سوہنگ شبد سرب
 سُکھدایا۔ مہراج شیرسنگھ سچ منتر درڑایا۔ اپ تیج وائے پرتمھی آکاش۔ پھر پرہ نے پائے سواس۔ اس جیو دی بنائی راس۔
 وچ گرہ پرہ دیت گراس۔ اُلٹا برچہ پرہ دوکھ نواس۔ اندھ گھور وچ دتا واس۔ چکر چہن نہ میرا روپ۔ میری مہا بڑی
 انوپ۔ نرگن سرگن سدا سروپ۔ پرگٹ ہویا ڈاڈھا گر بھوپ۔ جس نے مارے آپ دُشٹ دوت۔ مہراج شیرسنگھ ست
 سروپ۔ پرگٹ ہویا آپ بھگوان۔ گرسکھاں نوں دتا گیان۔ سوہنگ شبد ہے مہان۔ سمرے جیو پاپ لہ جان۔ کنبھی
 نرک سکھ نہ جان۔ آد انت پرہ وچ سمان۔ آون جاون دا پندھ مُکان۔ وچ چُراسی چوٹاں نہ کھان۔ سوہنگ شبد میرا نام
 پچھان۔ مہراج شیرسنگھ دتا گیان۔ بہرم وچ پرہ جگت بھلایا۔ پرگٹ ہویا نظری آیا۔ گھنک پُری وچ پلا پھرایا۔ مہراج
 شیرسنگھ نظری آیا۔ اُدھرے سکھ جنہاں سواس سواس دھیایا۔ بے مُکھاں نوں پرے ہٹایا۔ حد ماجھا گھنک پُر بنایا۔ جتھے
 گر دربار رچایا۔ ہندو مُسلم سُٹا جگایا۔ موتا سنگھ ایہ کھیل رچوایا۔ ایہ ہویا میرا چمتکار۔ بھلے جیو پرہ کیئے خوار۔ کلُو
 تائیں ایہ دتی ہار۔ جس وچ قہر ہوئے اپار۔ پاپی ڈوبے لہندی دھار۔ سکھ اُدھارے آپ کرتار۔ مہراج شیرسنگھ لیا اوتار۔
 سوہنگ شبد جگت اُدھارا۔ ایسا ہوئے کھیل اپارا۔ سرشٹ سر دھریا کلُو آرا۔ کھئے نہ چلے کیسے نہ چارا۔ کرے کراوے آپ
 نرنکارا۔ ہوئے بھسم سرب سنسارا۔ جس وچ بھریا پرہ ہنکارا۔ مت من بُدھ کییا کنارہ۔ مَورکھ مُگدھ نہ جانے سارا۔ مہراج
 شیرسنگھ لیا اوتارا۔ کلجگ وچ پرہ جوت پرگٹائے۔ بے مُکھاں نوں نظر نہ آئے۔ نینی دیکھ نہ من بگسائے۔ چرن کول نہ سیس
 نوائے۔ ایسی مایا پرہ نے پائی۔ بھاؤ بھگتی پرے ہٹائی۔ بے مُکھاں پت گوائی۔ جنان ہر نہ رسن دھیائی۔ ہر بن کھئے نہ ہوئے
 سہائی۔ انتکال جیو بللائی۔ دھرم رائے جب دئے سزائی۔ کھئے نہ اوتھے ہوئے سہائی۔ سوہنگ شبد سرت من لائی۔ مہراج

شیرسنگہ ہوئے سہائی۔ میں ہاں ایک میرے کھیل انیک۔ بھگت جنان نوں میری ٹیک۔ آتما شانت بُدھ بیک۔ سوہنگ
 شبد سچ من ٹیک۔ دھن سکھ جو گر چرنی لایا۔ ہوئے دیال پرہہ درس دکھایا۔ گرسکھاں نوں گرمکھ بنایا۔ امرت بوند رسنا
 لایا۔ کھول کپاٹ گر درس دکھایا۔ مکند منوہر گر نظری آیا۔ موہن مادھو سب ردے دھیایا۔ لکھی نرائن جوت پرگٹایا۔
 انحد شبد من وجایا۔ بہرم بھو سکھاں دا گویا۔ جوت سروپ نظری آیا۔ کرپاندھ ایہہ دیا کھایا۔ بھگت جنان ہر ماہ سمایا۔
 سوہنگ شبد گر گیان دوایا۔ مہراج شیرسنگہ نہکنک اکھوایا۔ نہکنک آپ اکھوایا۔ سرشٹ وچ نہ نظری آیا۔ کلجگ
 نشٹ پرہہ آپ کرایا۔ سوہنگ شبد جے جے جیکار کرایا۔ مہراج شیرسنگہ بہرم بھلایا۔ جو جن چلے میرے بھئے۔ چرن کول
 سنگ رہے سہئے۔ نینی پیکھے آپ رگھڑئے۔ جگت جلندا آپ رکھئے۔ تھر گھر واسی ایہہ دیا کھئے۔ سچ لکھت آپ پرہہ کرائے۔
 سوہنگ شبد سرب گن بئے۔ مہراج شیرسنگہ کرم کھئے۔ کر کے لکھت جگت سمجھایا۔ کلجگ دا ہن انت کرایا۔ تریا سو
 جو چرن لگایا۔ نام ست ست نام میرا رسنا گایا۔ جوت اکن وچ بہسم ہو جاوے۔ کلو کال وچ کھیل رچاوے۔ سرب
 سرشٹ وچ اکن جلاوے۔ ہوئے بیتالی دھکے کھاوے۔ گر بن کوئی نہ پار لنگھاوے۔ مہراج شیرسنگہ سچ لکھت کراوے۔ آپ
 اپرمپر اپر اپار۔ گرسکھ نوں امرت بھنڈار۔ سوہنگ شبد جگت ادھار۔ اندھ گھور کرے نستار۔ مہراج شیرسنگہ پار اتار۔
 مہابلی آپ پرہہ ہوئے۔ کوئی نہ جانے اس دی سوئے۔ بھگت پرہہ اک دو ہوئے۔ بن گر کوئی پار نہ ہوئے۔ سوہنگ شبد منے من
 کوئی۔ مہراج شیرسنگہ سرب سکھ ہوئے۔ چار دیپک جو پرہہ جلوئے۔ چوٹھا دیپک بوجھ بوجھ جاوے۔ پھر سکھ تے پرہہ دیا
 کھئے۔ للاٹ اوس دی کھچ لے جائے۔ گربھ گنڈ میں مکٹ کرائے۔ سورن امر دے سنگ رلائے۔ صورت سپتر دی بھیٹ
 چڑھائے۔ سورن سنگہ گر پری سدائے۔ امر سنگہ امراید بئے۔ ککھ ویرو دی سُپھل کرائے۔ چیت سنگہ دی پت رہ جائے۔
 پریم سنگہ تے دیا کھائی۔ دیہہ پُت دی وچ سیو لگائی۔ دیپک چوٹھا ہن آپ جگوائی۔ پورن وچ پریشور آیا۔ پُت کور

رنجیت دا سیکھ لگایا۔ کچی ماٹی گھر ساچے لایا۔ مہاراج شیرسنگھ چار دیپک جلایا۔ گر دھام گر آپ بنایا۔ منی سنگھ
 تے پڑدا پایا۔ پنج چیت دن اٹھایا۔ بانی لکھن دا دن گویا۔ ہوئے پرتکھ میں ایہ وقت سہایا۔ منی سنگھ سچ تخت بہایا۔
 رسنا وچوں ایہ رس چوایا۔ امر روپ پرہ امرایا۔ ہوئے دیال درس دکھایا۔ سرب سیکھاں اُتے ہتھ ٹکایا۔ اکم آگوچر ایہ کرم
 کمایا۔ لے بلی سیکھ گر تیج ودھایا۔ دیپک جوت سنگ دیپک جگایا۔ چوتھا سیکھ نال رلایا۔ مہاراج شیرسنگھ کرم کمایا۔
 ایسی جوت ایہ آپ جگائی۔ پورے سیکھ دی دیہ لگائی۔ امرت بوند پرہ مکھ چوائی۔ چار جگ سرب سکھدائی۔ مہاراج
 شیرسنگھ دتی وڈیائی۔ گرسکھاں نوں آپ وڈیایا۔ چوہاں نوں کر اک بہایا۔ دیپک چار پرہ جوت جگایا۔ سرب سرشٹ نوں
 دھکا لایا۔ ادھرے سیکھ جنہاں ردے دھیایا۔ مہاراج شیرسنگھ گربھ گویا۔ ایسا سماں ہن پرہ لیائے۔ گربھ خون وانگ خون
 ہو جائے۔ دیہ سیکھ دی سُپھل ہو جاوے۔ نرہار زرویر سمائے۔ دھار کھیل چترہج کہائے۔ صدق سیکھ گر پار چڑھائے۔ ماتا
 دھن پُت گر بھیٹ لگائے۔ تین سنگ چوتھا رل جائے۔ چوتھے جگ دا ناس کرائے۔ سچا سیکھ سچے گھر جاوے۔ سوہنگ شبد
 جن ردے دھیاوے۔ مہاراج شیرسنگھ پیج رکھاوے۔ جو جن میری سرنی آیا۔ نام میرا من ماہ سمایا۔ تین لوک وچ سرب
 سکھ پایا۔ انحد شبد من وجایا۔ بھے بھیانک وچ ہوئے سہایا۔ مہاراج شیرسنگھ درس دکھایا۔ اوچ اکم اپر اپار۔ دھرنی دھر
 ایشر نرنکار۔ قدرت روپ سرشٹ اپار۔ جتھے پرگٹیا آپ کرتار۔ مہاراج شیرسنگھ سچ اوتار۔ سوہنگ شبد گر ڈنک
 وجائی۔ چار کُنٹ پے جاوے ڈہائی۔ پرگٹ ہووے لکھت کرائی۔ ویہ سو ست بکرمی قہر دی آئی۔ پنج چیت گر قلم تیغ
 اٹھائی۔ قلم مار سرشٹ ہو جائی۔ بن دیہ توں پرہ لکھت کرائی۔ جوت سروپ ایہ جوت جگائی۔ وانگ کرشن ہویا
 رتھوہی۔ رتھ اگن تیج ہو جائی۔ جیو کولوں جیو کھے کرائی۔ مت اُپٹھی سرب میں پائی۔ سوہنگ شبد ایہ چلت چلائی۔
 مہاراج شیرسنگھ ہوئے سہائی۔ کوٹ کرم پرہ آپ کراوے۔ جوت نرنجن جگت جلاوے۔ سیکھ کوئی صدق کول نہ آوے۔ ول

چہل کر کے جھٹ لنگھاوے۔ دُکھاں کارن جو سیس نوئے۔ آوے وقت پچھے ہٹ جاوے۔ گتت گُر کی مؤل نہ پاوے۔ دل وچ ابھان ایسا آوے۔ بلوان آپ اکھواوے۔ مایادھاری سنگ مایا لپٹاوے۔ مہاراج شیرسنگھ ردے ڈلاوے۔ سوہنا سماں ہتھوں گویا۔ سنگت ستگر بچن بھلایا۔ سال اک ہور پندھ کرایا۔ اچرج کھیل پرہو ہور رچایا۔ توڑ وچھوڑ روڑھ مروڑ بہایا۔ دُکھیاں تائیں دُکھ واد ودھایا۔ دیہہ دُربھ جس سیس جھکایا۔ سرب سوکھ ستگر تون پایا۔ جم کا بھے نہ من رکھایا۔ مہاراج شیرسنگھ ردے دھیایا۔ سچ گھر بیٹھا آپ سچ واسی۔ کٹے گلوں آپ پرہہ جم کی پھاسی۔ مایا ہووے آپ سکھن کی داسی۔ دھن سکھ جنہاں پچھاتا پرہہ ابناشی۔ بھگت جناں کرے بند خلاصی۔ مکت جُگت نائے کی داسی۔ مہاراج شیرسنگھ سرب سُکھ واسی۔ گھر ٹھانڈا اوچا دربار۔ سکھ رہے وچ اندھکار۔ منوں نہ گیا اچے وکار۔ ساڈے بچن نوں دیون ہار۔ گھر بیٹھے سب کرن وچار۔ سدا ابناشی کرے پسار۔ بن بوجھے کوئی اترے نہ پار۔ لکھت بند کری کرتار۔ سنگت وچ اجوڑ اپار۔ گُر توں بیٹھے ہو نرادھار۔ سُکھ آسن جانیا سنسار۔ آتم دُکھ بھگاوے کرتار۔ جنہاں نہ پائی میری سار۔ مہاراج شیرسنگھ اپر اپار۔ مایا وچ جیو بُہایا۔ مایا روپی جنجال گل پایا۔ پُتر کلتر سنگ رہے لپٹایا۔ کر کر دھندے جنم گویا۔ جھوٹھے دھندے جگت بھلایا۔ ایسی آکے پائی مایا۔ گیان دھیان وچوں گویا۔ دُکھ بہجن دُکھ ڈاڈھا لایا۔ بہرم وچ بھوکھت گویا۔ مان ابھان دل وچ ودھایا۔ من وچ کپٹ وکار رکھایا۔ مہاراج شیرسنگھ دلوں بھلایا۔ مایا نال ایشر نہ بھیجے۔ بستر پہن نہ بھو دیجے۔ پیار سنگ سدا پرہہ بھیجے۔ ابھے درس آپ پرہہ دیجے۔ کارج سرب ہے کیجے۔ مہاراج شیرسنگھ تے نہ سکھ پتیجے۔ کل کلؤ دی آپ بھوائی۔ دن رات ہے لکھت کرائی۔ سکھاں تائیں مان دوائی۔ سکھاں وچوں نہ ممت گوائی۔ پورے گُر تے نہیں آس رکھائی۔ وچ ہنکار بیٹھے سب تھائیں۔ مہاراج شیرسنگھ ویکھے تھاوں تھائیں۔ بول بول وکار ودھایا۔ سکھ سو جو شانت روپ سمایا۔ کرودھ کپٹ نوں پرے ہٹایا۔ وچ وکار نہ من ڈلایا۔ ستگر پورا گھر میں پایا۔ مہاراج شیرسنگھ وچھڑیاں میل پرے

ایسی اُس نوں سوجھی پائی۔ ایشور آپ برہم روپ سہائی۔ برہم بند اُچے سب بھائی۔ ذات پات کوئی کیسے کا نابی۔ ایشور
 آپ اک سریشٹ اُپائی۔ ہر جیو میں رہیا سہائی۔ سستی سریشٹی آپ اُٹھائی۔ سریشٹی ساری اک راہ تے لائی۔ موکھش نام
 سوہنگ رکھائی۔ جو جن سمرے پار لنگھ جائی۔ مہاراج شیرسنگھ ہوئے سہائی۔ کچی سریشٹ کاچا ابھان۔ جھوٹھی ماٹی
 ماٹی رل جان۔ ایسا ستگر چلایا بان۔ اسو اُنی والے پچن سچ ہو جان۔ پورے ستگر دی ہوئی پچھان۔ مہاراج شیرسنگھ
 جانی جان۔ کلو کال ہویا دُھندوکار۔ مہاراج شیرسنگھ لیا اوتار۔ سوہنگ شبد بھگت بھنڈارا۔ دتا گیان گر رسنا دوارا۔
 جگت جلندا پرہ پار اُتارا۔ سوہن سکھ گرچرن دوارا۔ منوں گوائے بیٹھے وکار۔ مہاراج شیرسنگھ لیا اوتار۔ ستگر بنیا آپ
 ستوادی۔ جگ چوٹھے دی توڑے گادی۔ بے مکھاں ایہ جوت نہ لادھی۔ گرسکھاں وچ سدا سادھی۔ سوہنگ شبد سرب
 سُکھوادی۔ مہاراج شیرسنگھ سریشٹ ہے سادھی۔ اچل اکھل اٹل اکھوائے۔ ابل عدل ابھل سنگ سہائے۔ گندل بندل صندل
 سنگ سکھ سہائے۔ نو کھنڈ پرہ اک کرائے۔ سوہنگ شبد سرب سُنائے۔ باقی سرب نشٹ ہو جائے۔ ایشور آپ جوت سروپ
 ہو آئے۔ سوہنگ شبد بن ٹھور نہ پائے۔ وانگ چاترک سنگ بلالے۔ امرت بوند پرہ مکھ چوائے۔ ایسی دیا اُتے سنگت کھائے۔
 دلیر دُکھ سب لہہ جائے۔ اٹھ اٹھراپا گر روگ گوائے۔ وچ سنگت ایہ دُشٹ نہ آئے۔

★ پہلی وساکھ ۲۰۰۷ بکرمی پنڈ جیٹھووال پچن ہوئے ★

بے انت آپ کرتار۔ اوچ اکم اپر اپار۔ پرگٹ ہویا وچ دربار۔ مہاراج شیرسنگھ پورن اوتار۔ بھگت جن سوہن دربار۔
 دھن گرسکھ لائے پار۔ کوٹ برہمنڈ دتے تار۔ کریا کیتی آپ اپار۔ سکھ نہ آوے وچ سنسار۔ ستگر پورا جگت ادھار۔

بہانا ستگر جو ورتاوے۔ گرسکھاں اُپر امرت برکھاوے۔ گولہ گڑا پرساد بن جاوے۔ آپ پیج سکھاں دی رکھاوے۔ بے مکھ
 دہ دیش چوٹاں کھاوے۔ ایسی آگن پرساد لگاوے۔ ہاباکار جگت ہو جاوے۔ اس دا بہیت کوئی نہ پاوے۔ عرشوں گر گولہ
 برساوے۔ جیو جنت بہسم ہو جاوے۔ ایسی کلا پرساد ورتاوے۔ سکھاں دی سولی سول رہ جاوے۔ دیا دھار ایہہ برکھا
 لاوے۔ سارا بہار سرشٹ تے آوے۔ بے مکھ وچ آگن جلاوے۔ پنج جیٹھ ایہہ ڈنک وجاوے۔ گر سنگت ویکھن اٹھ
 دھاہوے۔ آپ ویکھے کیسے نظر نہ آوے۔ مایا روپی پرہہ پردہ پاوے۔ آگن بان سوہنگ لگ جاوے۔ چار کٹ پرہہ آپ
 جلاوے۔ بہگت جن ہر دھیر دھراوے۔ بیٹھا وچ آپ کرے کراوے۔ اپنا بہیت نہ کیسے جناوے۔ سکھاں سنگ بے مکھ تر
 جاوے۔ جو جیو سنگت رل جاوے۔ مہاراج شیرسنگھ درس دکھاوے۔ سوہنگ شبد جے جے جے کار کراوے۔ سوہنگ
 شبد گر نام دوئے۔ جو سمرے سگلے پھل پائے۔ جوت سروپ آپ پرہہ آئے۔ سنگت وچ ایہہ بچن لکھائے۔ تین لوک دا میں
 ہاں واسی، سرب جیو میں رہیا سمئے۔ کلؤ کال اندھیر ہے ہویا۔ جوت سروپ نہکلنک ہے آئے۔ ایسا بان شبد گر لایا۔ مد
 ماس نشٹ ہو جائے۔ مہاراج شیرسنگھ بہگت ادھارن، کلؤ گوئے ست ورتائے۔ سوہنگ شبد گر نام چپایا۔ کھٹ روگ دا
 ناس کرایا۔ ہوئے دیال نج گھر آیا۔ گرسکھاں نوں درس دکھایا۔ جوت زرنجن جوت روپ ہو آیا۔ جیو کیسے نے بہیت نہ پایا۔
 کھیل رجائے جگت بھلائے، بہگت جن نوں نظری آیا۔ مان گوئے راؤ رنک بنائے، مہاراج شیرسنگھ کر اک بہایا۔ گرسکھاں نال
 جو قہر کھائے۔ انکڑا گھوڑا لنکڑا مسان بن جائے۔ شدون مائی پون در دھکے کھائے۔ کنگرے کنگرے گر مردنگ وجائے۔ مائی
 گورجان سر کھیہہ پوائے۔ کھان پکان گھر کی چائی۔ گر شبد مدھان، گورکھ نوں لایا بان۔ مہاراج شیرسنگھ بھے رکھان۔
 گرسکھاں دے نیڑ نہ آن۔ تپ سب گر شبد بندھاوے۔ بھوت پریت کوئی نیڑ نہ آوے۔ در واٹ سب بھے رکھاوے۔ امکا قاضی
 نشٹ ہو جاوے۔ بلیا چھلیا مسمریزی اندر جال دی مایا پاوے۔ ایسا ڈن ڈشٹ کو پرہہ لائے۔ جن خبیث سب دھک ہٹائے۔

نین ہین کھچ جوت گوئے۔ گل اوس دی ودھن نہ پائے۔ جو سکھ اُپر چوٹ چلائے۔ مہاراج شیرسنگھ ہوئے سہائے۔ پرگٹ بھیبا
 سرب ترائن۔ مُکند منوسر لکھی نرائن۔ بن مالا بھوکھن کول نین۔ سندر گنڈل مُکٹ بین۔ داڑھاں آگے پرتھم دھرائن۔ کلؤ
 رتھ اگن چلائن۔ مہاسارتھی آپ اکھوائن۔ بے مُکھاں نوں دُکھ بھگائن۔ گرسکھاں سر چہتر جھلائن۔ سوہنگ شبد رسنا
 گائن۔ مہاراج شیرسنگھ پرگٹے نرائن۔ ستجگ وچ پرہلاد ترایا۔ نر سنگھ نر اوتار بنایا۔ کلجگ وچ ایشر کھیل رچایا۔
 رچھیا کرن بھگتاں دی آیا۔ تج دیہہ نہکنک اکھویا۔ ذات پات دا بہیت مُکایا۔ برہم سے اُچے برہم جیو سمایا۔ ایک جوت
 رنگ ہر اک لایا۔ جو پیکھے نظری نظر نہال کرایا۔ سرب سوکھ گھر ٹھانڈے پایا۔ جگت جلندا گرسکھ ترایا۔ مہاراج
 شیرسنگھ ہوئے سہایا۔ سری رنگ بیکنٹھ کا واسی۔ مچھ کچھ کورم آگیا اوتراسی۔ ایسے چلت کرے پرہہ نرالے، کیتا لوڑے
 سو پھل پالے۔ گرسکھاں من سدا ہے رنگن، بے مُکھ در تے سدا اداسی۔ سوہنگ شبد سدا من لائے، بے آپ پرہہ سدا
 سُکھواسی۔ دھن گرسکھ جو در تے آئے، پورے گر کیتی بند خلاصی۔ مہاراج شیرسنگھ سدا بل جائے، کٹی گلوں سلک جم
 پھاسی۔ دیولوک نوں جاں سکھ جائے۔ شولوک نوں پرے تجائے۔ برہم لوک جا پیر ٹکائے۔ بیکنٹھ دھام گر پُری سدھائے۔
 جوت سروپ رہیا ڈگمگائے۔ جیو جنت وچ جوت مل جائے۔ لکھ چُراسی پھر جوُن نہ پائے۔ تھر گھر بیٹھا ہر گن گائے۔ نینی
 پیکھے سرب سُکھدائے۔ مہاراج شیرسنگھ وچ بیکنٹھ لے جائے۔ گرسکھاں ایہہ دھام نیارا۔ جتھے وسے آپ نرنکارا۔ جوت
 سروپ جوت ادھارا۔ تین لوک جوت چمتکارا۔ جوت سروپ وریہنڈ منجھارا۔ سوہنگ شبد درساوے گردوارا۔ کیرتم نام
 چے ایہہ جہوا۔ سوہنگ نام سنگت گر میوہ۔ لوڑے درس سب دیوی دیوا۔ کروڑ تینتیس وچ الکھ ابھیوا۔ کلجگ وچ
 سکھن گر سیوا۔ مہاراج شیرسنگھ اٹل گردیوا۔ مہروان ایہہ دیہہ پلٹائے۔ جگو جگ ایہہ جوت جگائے۔ ایشر جوت نرنجن
 رائے۔ کوئی جیو بھیو نہ پائے۔ وچ تربتا رام اکھوائے۔ ستی اہلیا آن ترائے۔ پلٹے کایا وچ دواپر آئے۔ مُکند منوسر کرشن اکھوائے۔

پاپن پوتنا دھرت سوائے۔ اسی کلا آپ ورتائے۔ مہاسارتھی ہو رتھ چلائے۔ اٹھاراں دھیا پرہ آپ لکھائے۔ ستجگ ست ستوادى لائے۔ نہکلنک نہرہ اکھوائے۔ ائی سو بونجا بکرمی چن سچ کرائے۔

★ ۳ وساکھ ۲۰۰۷ بکرمی امرتسر چن ہوتے ★

جیو جگت پرہ آپ بناوے۔ نج گھر بیٹھا تاڑی لاوے۔ آپ ایک انیک سماوے۔ پاربرہم برہم سروپ اپاوے۔ برہم سروپ سب جیو اپاوے۔ کایا آکار چھل روپ بناوے۔ اند بنود وچ جوت جگاوے۔ بن گر بوجھے کوئی بھیو نہ پاوے۔ سو بوجھے جس دیا کماوے۔ سادھ سنگت مل ہر گن گاوے۔ دیا دھار ایہ دیا کمائی۔ پورے سکھ نوں سوجھی پائی۔ کرم دھرم دووین اٹائی۔ پاپ اپرادھ سب نشٹ کرائی۔ اجامل وانگ لچھمن سنگھ تر جائی۔ گر ڈاٹھا جس بنت بنائی۔ کیا کھیل اچر رگھرائی۔ پرگٹ کیتی بھگون وڈیائی۔ وڈا سو جس پرہ وڈیائے۔ ایشر جوت وچ دیہہ جگائے۔ سرب سکھ گھر ماہ پائے۔ نجاند پرہ دئے دکھائے۔ کور کٹب دا موہ گوائے۔ انحد شبد من وجائے۔ جوت سروپ پرہ درس دکھائے۔ کلؤ کال نشٹ ہو جائے۔ سوہنگ شبد جو من چت لائے۔ مہاراج شیرسنگھ بھگت ترائے۔ سوہنگ شبد اتم ہے سوکھ۔ وچ سنسار نہ بیاپے دوکھ۔ اتم شانت من گر کی بھوکھ۔ مہاراج شیرسنگھ سدا سوکھ۔ گیا کلؤ پرہ قہر گوائے۔ آپ اپرمپر ابھید ہو جائے۔ جوت سروپ نظر نہ آئے۔ اچلت کھیل پرہ رہیا دکھائے۔ اگن بان سوہنگ گر لائے۔ چار کٹ ہاپاکار مچائے۔ نہکلنک ایہہ چلت دکھائے۔ جیو جنت سب بہسم کرائے۔ اند اندراسن سب اٹائے۔ شو شنکر دا وقت گوائے۔ برہما برہم روپ وچ سمائے۔ وید چار ختم ہو جائے۔ کلؤ کال ایہہ کل ورتائے۔ سرب تیرتھاں مان گوائے۔ ستجگ ست ست ستگر ورتائے۔ سوہنگ شبد مکھ رکھائے۔ جوت جگت زرنجن جگائے۔ مد ماسی سب نشٹ ہو جائے۔ چکر سدرشن جگت گر لائے۔ تین لوک تھر نہ

ریائے۔ اندلوک شولوک برہم لوک تجائے۔ آپ استھول سچکھنڈ سہائے۔ اپنی مہما پرہہ آپ گنائے۔ جیو کوئی بھید نہ پائے۔ سادھ سنگت گر دیا کمائے۔ دھار کھیل جوت سروپ ہو جائے۔ لکھت اپنی سچ کرائے۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک اکھوائے۔ نہکلنک پرگٹے بلوان۔ مورتھ مگدھ نہ کرن پچھان۔ گرسکھاں نوں پرہہ دیوے گیان۔ درشن دیوے وانگ کرشن بھگوان۔ پنج جیٹھ پرہہ جوت پرگٹاوی۔ ویکھے لوک ہسے گھر جائے۔ پرہہ کا سانگ کیسے نہ بہاوی۔ لچھمن سنگھ نہ دھیر دھراوی۔ بھلا سکھ گر آن پچاوی۔ دیادھار کرپا پرہہ کرے۔ جوت سروپ درس دکھاوی۔ من میں شانت سرب سکھ اُپجے۔ بہرم بھو سرب گواوی۔ ایسا سنسا دُور پرہہ کیا۔ ہوئے دیال درس دکھاوی۔ مہاراج شیرسنگھ جوت زرنجن۔ سکھ جوت گر جوت جگاوی۔ تھر گھر واسی درشن دیوے۔ آپ ابھید ایہہ بھید بتاوی۔ کلؤ کال دا انت ہے کرنا۔ مہاراج شیرسنگھ جوت پرگٹاوی۔ دھن سو تھان چتھے گر چن لکھاوی۔ لنڈا پیل نشان لچھمن گھر رہ جاوی۔ باقی ماٹی بکھ کھاٹی بن جاوی۔ چن ستگر دا سچ ہو جاوی۔ ایہہ گھر بنیا ہر کا دوار۔ جتھے پرگٹے آپ کرتار۔ سرب سرشٹ جس کیا آکار۔ جوت جگائی اپر اپار۔ ایسی کلؤ نے دتی ہار۔ چل نہ آئے گر دربار۔ اندھ گھور پرہہ جوت بدھار۔ تارے سکھ جن پائی سار۔ مہاراج شیرسنگھ سچ اوتار۔ سرشٹی ڈبی وچ منجھدھار۔ ادھرے سکھ جن گر چرن پیار۔ سوہنگ شبد اُتارے پار۔ ترن تارن آپ سمرتھ۔ گر سکھن سر پرہہ کا ہتھ۔ اگن کلؤ چلایا رتھ۔ سرشٹی ساری ہوئی ستھ۔ گرسکھاں نوں دتی ہے نام وتھ۔ مہاراج شیرسنگھ کتھنا اکتھ۔ چرن کول سکھ رکھے پیار۔ کنیا آئی وچ دربار۔ کایا کٹاکھش کرمہار۔ وچ سنسار دکھ اپار۔ آتم چنتا وچ پریوار۔ پُت بن نہ وچ سنسار۔ مایا بھلیا وچ اندھیار۔ کٹے روگ نہ بن کرتار۔ جوت للاٹ جگائے اپار۔ آپ میٹے مٹاوتھار۔ دیوے دان سرب سکھ داتار۔ وچ سنسار ایہہ ہوئے وچار۔ جس نے تجیا ایہہ آہار۔ مد ماس وچ سنسار۔ ماتا گود بالک پدھار۔ مہاراج شیرسنگھ سچ کرتار۔ ایسی لکھت ہوئے اپار۔ بن پوت سکھ ہوئے نہ خوار۔ جگت جلندا پرہہ پار اُتار۔

چلے بنس سچ نِستار۔ ناڑی بہتر پرہ روگ گوائے۔ سُکلا کِشنا دو پکھ لیکھوائے۔ جتھے جیو دی بنت بنائے۔ اندھ کوپ پرہ
 رہیا سہائے۔ گیان جوت ایہہ دیپک جگائے۔ دُکھ دلدر سب نشٹ کرائے۔ ماس دسویں پُوت گھرائے۔ مہاراج شیرسنگھ لاج
 رکھائے۔ نین مُندار جگت میں آیا۔ آپ اڈول جگت ڈُلايا۔ پلٹن چوٹھا جگ ایہہ کھیل رچایا۔ چھڈ بیکنٹھ مات لوک وچ آیا۔
 جوت سروپ سب جگت جلايا۔ سوہنگ شبد بان گر لایا۔ کھئے نہ میٹے بھانا ورتایا۔ مہاراج شیرسنگھ آپ رگھرایا۔ ہوتے
 مہروان ستجگ ورتایا۔ گرسکھاں نوں سچ مارگ لایا۔ ایسا درس پرہ آپ دکھایا۔ بے مکھاں اُتے پردہ پایا۔ ویہہ سوؤ ست
 وچ سب جگت بھلایا۔ گھر گھر سوہنگ شبد سُنایا۔ مہاراج شیرسنگھ نہکنک ہو آیا۔ نہکنک آپ اکھوائے۔ سرشٹ
 ساری دا کھے کرائے۔ کھنڈ برہمنڈ سرب ڈُلائے۔ آپ اہل سب سرشٹ بھلائے۔ مایا جال جگت پرہ پائے۔ اپنی کلا آپ ورتائے۔
 ستگر منی سنگھ سر چہتر جھلائے۔ سرب سرشٹ شبد روپ وکھاوے۔ مہاراج شیرسنگھ ایہہ بنت بناوے۔ پنڈ بکے سچ
 دھام بناوے۔ اٹھسٹھ تیرتھ کوئی رہن نہ پاوے۔ ایشر دات ایشر لے جاوے۔ ترے سوئے جن چرنی لاوے۔ سرب
 رکھوالک پرہ آپ ہو جاوے۔ بن سکھاں کسے نظر نہ آوے۔ بھلی سرشٹی دھکے کھاوے۔ مہاراج شیرسنگھ مان گواوے۔ گر
 چرن سنگ راکھو پریت۔ جگت جلندا جوں بالو بھیت۔ گر ٹھانڈا سیٹل ست سیت۔ پوت آتما ردا شدھ نیت۔ مہاراج
 شیرسنگھ پت پُنیت۔ پت پاؤن آپ دُکھ بھجن۔ ہنکار نوارن ہے بھوکھنڈن۔ جگت ادھارے تریلوکی نندن۔ پرگٹے جوت
 سرب نجانندن۔ مہاراج شیرسنگھ بہم بھے بھجن۔ بہم بھلائے جگت زُلائے سکھ ترائے، جن گر شبد پچھانیا۔ پرگٹے کرتار
 سرشٹ خوار آئی کلجگ ہار، سوہنگ شبد گر بانیا۔ مایا جیو بھلائے، کسے سرن نہ لائے، پورن سکھ پرہ آپ ترائے، چلے گر
 کے بھانیاں۔ جگو جگ پرہ جوت پرگٹائے، دھار دیہہ جیو ترائے، کلجگ وچ شیرسنگھ نام رکھائے، سرشٹی بھنی وانگر دانیاں۔
 سچا گر گھر ساچے آیا۔ دھن سو تھان جتھے گر درس دکھایا۔ کلجگ دا سچکھنڈ بنایا۔ سر امرت وچ ایہہ اٹل رکھایا۔ آپ

اچل چلت نظری آیا۔ جوت سروپ وچ سیکھ سمایا۔ بنکار نوارن نہکلنک اکھوایا۔ ابناشی اوگت پرہ آپ رگھرایا۔ بھگت اُدھارن دُشت سنگھارن سوہنگ شبد چلایا۔ آپ ایک، سرِشٹ سب ایک، لکھ چُراسی جیو اُپایا۔ پرگٹے جوت اُلٹاوے جُگ، جلوں تھل تھلوں جل وہایا۔ دھن سو سیکھ جنہاں گر درشن پایا۔ دُکھ کلیش جگت دا لایا۔ سوہنگ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان دی ہے، اندھ اگیان گر شبد گویا۔ نہرہ۔ نیرویر مورت اکال گھر سیکھ دے آیا۔ ہونے پرتکھ آپ سمرتھ، ایہہ سُخن سُنایا۔ پرگٹے داتار، بیٹھے سنگت وچکار، کرے بچن للکار، میں ہاں رگھرایا۔ میری کرے پچھان، بن ناڑی دے ہے جان، جتھے پرویش بھگوان، سرب سوکھ ہے پایا۔ نام انجن گر گیان دوئے۔ دُبدی سرِشٹی گر آن ترئے۔ چار مورتی جوت اک سہئے۔ پرہ کی جوت جگت جلائے۔ دھن سیکھ جو گر سیو کلائے۔ دھن سو دھام جتھے گر چرن ٹُکائے۔ ردھ سدھ نو نڈھ کھڑے در سیس جھکائے۔ پھرن کروڑ تینیس پرہ درس تہائے۔ دیوی دیوتے کوئی اوتھے ٹھوہر نہ بائے۔ جتھے سیکھ سوہنگ شبد گن گائے۔ مہاراج شیرسنگھ لاج رکھائے۔ ستگر منی سنگھ کول بہائے۔

★ ۵ وساکھ ۲۰۰۷ بکرمی پنڈ بگے ضلع امرتسر بچن ہونے ★

وساکھ پنج پرہ لائے رنگ، سربت تیرتھ کیتے بھنگ، ایہہ بچن لکھا لیا۔ پرہ کرے نہ جنگ، وجائے شبد مردنگ، بھجی سرِشٹی ہو کے ننگ، گر مُکھ بھوا لیا۔ وچ سنگت رنگ، من پرہ دی اُمنگ، پایا گھر نجانند، پرہ درس دکھا لیا۔ اماوس دا ایہہ چڑھیا چند، سرِشٹی کیتی وچ قلم آ بند، سوہنگ شبد سرِشٹ بھنے دند، ایسا تیر گر رسنا چلا لیا۔ مہاراج شیرسنگھ پرمانند، تین لوک جس نام سگندھ، کرے درس ہونے سنگت انند، نہکلنک جامہ پلٹا لیا۔ دیا کماوے درس دکھاوے ہر رنگ لاوے، گھر آن بھوگ لگا لیا۔ امرت بناوے مُکھ میں جو چواوے دُکھ درد ہٹاوے سب روگ گوا لیا۔ سادھ سنگت پرہ

دیا کماوے چرن لگاوے ہوئے دیال درس دکھا لیا۔ کلجگ بھلاوے کیسے نظر نہ آوے سوہنگ شبد سناوے دھن سو سیکھ
 جنہاں پرہ پچھانیاں۔ ڈنک بھے وجاوے سرشٹ بھلاوے، بان اگن گر شبد چلاوے، ترے سو جنہاں رس مانیاں۔ سادھ
 سنگت گر در تے آوے، دکھ دلدر سارا گواوے ددھ پت گھر سیکھ سماوے، سیچ دان گر قلم لکھا رہیا۔ ستگر کھولیا گر
 بھنڈارا۔ اس توں پرے نہیں کوئی دوارا۔ جتھے پرگٹیا شیرسنگھ نرنکارا۔ سادھ سنگت گر پار اتارا۔ ڈبی سرشٹی وچ
 منجھدھارا۔ نہکنک آپ نرنکارا۔ دیئے سکھ گر آتم دوارا۔ روگ سوگ سب پار اتارا۔ دیوے درس گھر آ مرارا۔ سیکھ آ
 بوجھے وشنوں اوتارا۔ جوت کیتی اپر اپارا۔ مہاراج شیرسنگھ گرسکھ دوارا۔ چمتکار گر جوت دکھائے۔ اپنی مایا ایسی پائے۔
 گر گوہند توں مکھ بھوئے۔ سوہنگ شبد بان چلائے۔ پون روپ وچ پون سلائے۔ سوہنگ گوہنج تین لوک ہتے جائے۔ چار
 کنٹ ایہ چکر لگائے۔ مہاراج شیرسنگھ سوہنگ پرگٹائے۔ سوہنگ شبد سرب سکھ داوَن۔ انت کال ہوئے ایہ ضامن۔ سب
 توں وڈ ایہ سیکھ کا نامن۔ رام تیر جس ماریا راون۔ سوہنگ شبد اوہو سیکھ جانن۔ مہاراج شیرسنگھ ردے پچھانن۔ سو
 جن جانے جس آپ بوجھائے۔ بن گر دیا کوئی بوجھ نہ پائے۔ دواپر وچھڑے کل وچ لائے ملائے۔ بہتر جامے گرسکھ پرگٹائے۔ اتم
 مکھ وچ جگت رکھائے۔ ستجگ وچ سیچ سیکھ کہائے۔ جے جے جیکار تین لوک ہو جائے۔ گن گندھرب سر پھول برسائے۔
 کروڑ چھیانوہیں ایہ برکھا لائے۔ امرت بوند جھم جھم جھمائے۔ بیٹھا اندر اندر اسن سیکھ گن گائے۔ کرن درس شو شنکر آئے۔
 باشک تشک جن گل وچ پائے۔ ویکھے برہما چار کوٹ نین لگائے۔ چار مکھ پرہ توں پھل پائے۔ چار وید ہر کے گن گائے۔ وچ
 اتھرن نہکنک ہتے آئے۔ دھن سیکھ جو گر چرنی لائے۔ چھن بھنگر سدا درس دکھائے۔ بیٹھے پُریاں وچ سیس جھکائے۔ ایشر
 پھر نظر نہ آئے۔ مات لوک وچ ایہ دیا کہائے۔ چھڈ بیکنٹھ ڈیرے بگیں لائے۔ چرن کول سنگ گر سنگت ترائے۔ دھرت دھول
 آکاش پرہ سرب سلائے۔ دھن سہاوا تھان، جتھے گر چرن ٹکائے۔ ہوئے دیال کیرپال، گھر بھوگ لگائے۔ سنگت آئی در پروان،

سیت پرساد ہے رسنا لائے۔ مہاراج شیرسنگھ آپ مہروان، سیکھاں دی پیج رکھائے۔ جوت نرنجن اپر اپارا۔ سد مہروان آپ نرنکارا۔ تریتا رام لیا اوتارا۔ ہویا دواپر کرشن مُرارا۔ دلدریاں تائیں پار اُتارا۔ ہویا کلجگ شیرسنگھ بہتارا۔ گرسکھاں نوں پار اُتارا۔ اموگہ درشن گرسکھاں نوں دوارا۔ سوہنگ شبد بھگت بھنڈارا۔ جوت سروپ پرگٹے سنسارا۔ آپ اپرمپر اپر اپارا۔ چلاوے قلم کرے نستارا۔ وید اتھرن پار اُتارا۔ برہما مان گویا سارا۔ برہم لوک ایشر پسارا۔ آپ اُلٹائے بنائے سیکھ دوارا۔ مہاراج شیرسنگھ ایکنکارا۔

★ ۵ وساکھ ۲۰۰۷ بکرمی پنڈ جیٹھووال پچن ہوئے ★

سیکھاں نوں پرہ دیوے گیان۔ پورے گر دی ہوئی پچھان۔ سوہنگ شبد رسنا نت گان۔ بیٹھے گھر درس پرہ پان۔ کلجگ وچ ہوئی کلیان۔ جگت گر شبد بیان۔ ترن سیکھ سنگت رل جان۔ چرن کول پرہ سدا سمان۔ آد انت جگت رہ جان۔ مہاراج شیرسنگھ دھرم دیان۔ ایسی دیوے پرہ آپ وڈیائی۔ سیکھ دی مہما گنی نہ جائی۔ تین لوک بیٹھے لو لائی۔ دھن سیکھ جن گر سیو کمائی۔ وچ سنسار سب پی ڈہائی۔ گھر سیکھاں جے جے جیکار کرائی۔ جتھے ایشر جوت پرگٹائی۔ سمرتھ پُرکھ پرہ ہوئے سہائی۔ دواپر وچھڑے کل لے ملائی۔ کایا کرشن ایشر اُلٹائی۔ جوت نرنجن شیرسنگھ جگائی۔ نہکلنک وڈ پدوی پائی۔ سادھ سنگت وچ رہیا سائی۔ مہاراج شیرسنگھ جگت رتھوہی۔ سوہنگ شبد رتھ سچ چلایا۔ گرسکھاں نوں جس پار لنگھایا۔ پرہ ابناشی گھر میں پایا۔ مانس جنم سُپھل کرایا۔ کٹ چراسی سچکھنڈ بہایا۔ گرسکھاں نوں گرچرن ترایا۔ دھرگ جیون سنسار، جنہاں گر درشن نہ پایا۔ پلو پھرایا آپ، بھگوان بیٹھلا آیا۔ اوچ اگم اپار، بھے بہنجن رایا۔

سوہنگ شبد سُناوے آپ، جس تیج سوايا۔ باقی کیتے نشٹ، جگت ایہہ پائی مایا۔ بُدھی پائی وچ، وچوں ہی واد ودھایا۔
 نینی درس کرے نہ کھئے، ایسا ستگر دھگا لایا۔ دھنّ دھنّ گُرسکھ، جنہاں پرہہ درس دکھایا۔ آئے جگت پروان، جنہاں گر
 درشن پایا۔ ڈُبدے ترے سنسار، جنہاں گر چرنی لایا۔ سوہنگ شبد گیان، گر منتر درڑایا۔ مہاراج شیرسنگھ آپ بلوان،
 جس جگت بھلایا۔ جگت بھلاوے آپ رگھرائی۔ ہومے مایا سب تے پائی۔ نظر نہ آوے جگت گوسائیں۔ دیپک سکھ گر
 جوت جگائی۔ دیوے درس بنت للاٹ دکھائی۔ بہرم نہ بھولے آپ رگھرائی۔ سرب کلا وسیا ہر تھائیں۔ مہاراج شیرسنگھ
 سرِشٹ بھلائی۔ دھنّ سُہایا تھان، جتھے گر درس دکھایا۔ دھنّ سُہایا تھان، جتھے گر چرن ٹکایا۔ دھنّ سُہایا تھان، جتھے گر
 نظری آیا۔ دھنّ سُہایا تھان، جتھے گر جوت جگایا۔ دھنّ سُہایا تھان، جتھے گر برد رکھایا۔ دھنّ سُہایا تھان، جتھے گر سکھ
 ترایا۔ دھنّ سُہایا تھان، جتھے گر امرت میگھ برسایا۔ دھنّ سُہایا تھان، جتھے گُرسکھ مُکھ امرت چوایا۔ دھنّ سُہایا تھان، جتھے
 گر سب روگ گویا۔ دھنّ سُہایا تھان، جتھے گر بہرم گویا۔ دھنّ سُہایا تھان، جتھے نہکلنک ہے آیا۔ دھنّ سُہایا تھان، جتھے
 سوہنگ شبد ہے گایا۔ دھنّ سُہایا تھان، جتھے گر گیان دوايا۔ دھنّ سُہایا تھان، جتھے گر سمرتھ ہے آیا۔ دھنّ سُہایا تھان،
 جتھے سنگت ہر گن گایا۔ دھنّ سُہایا تھان، جتھے بے مُکھ سنگت سنگ ترایا۔ دھنّ سُہایا تھان، جتھے گر بنیا دایا۔ دھنّ
 سُہایا تھان، جتھے بھگت وچھل درسایا۔ دھنّ سُہایا تھان، جتھے گر چرنودک پایا۔ دھنّ سُہایا تھان، جتھے مہاراج شیرسنگھ
 کرم کمایا۔ کرم دھرم پرہہ آپ بنائے۔ گر منتر سچ نام درڑائے۔ سوہنگ شبد گر گیان دوائے۔ رسنا چپے جگت تر جائے۔ بھو
 ساگر گُرسکھ لنگھ جائے۔ ایسی ستگر دیا کھائے۔ چار ورن سب اک کرائے۔ ایک انیک سرب ربیا سمائے۔ مہاراج شیرسنگھ
 اگت ترائے۔ سوہنگ شبد پیج رکھائے۔ دھنّ گُرسکھ، جنہاں پرہہ جانیا۔ دھنّ گُرسکھ، جن پرہہ سنگ سمائیاں۔ دھنّ
 گُرسکھ، ہر رنگ مانیاں۔ دھنّ گُرسکھ، منے گر کے بھانیاں۔ دھنّ گُرسکھ، چکا آون جانیاں۔ دھنّ گُرسکھ، جن پوجن رانیاں۔

دهنّ گرسکھ، گھر ساچے وڈے جروانیاں۔ دهنّ گرسکھ، جنہاں مہاراج شیرسنگھ پچھانیاں۔ سچکھنڈ پرہہ وسنیہار۔ جتھے
 جوت نرنجن آکار۔ ڈگمگ جوت جگے اپار۔ اُنجا پون سر چہتر جھلار۔ بیٹھ اڈول رہیا کرتار۔ جو ہے اپنی جوت ادھار۔
 جوت جگاوے وچ سنسار۔ جیو جیو وچ رہیا سمار۔ کوئی نہ جانے پرہہ کی سار۔ آد انت پرہہ ایکنکار۔ مہاراج شیرسنگھ
 نہکلنک اوتار۔ ایشر اپنا آپ بنایا۔ جوت سروپ کھیل رچایا۔ کھنڈ برہمنڈ ہونے رُشنایا۔ ناؤں نرنکار پرہہ آپ رکھایا۔
 فُدرت رُوپ سرشٹ اُپایا۔ جُون چُراسی لکھ ایشر جوت جگایا۔ ہونے پرہہ کِرپال، گرڑ نوں سیوا لایا۔ جس اُٹھایا کندھ،
 آکاش چگر لگایا۔ لُجیا رکھن بھگت، پرہہ بنت بنایا۔ امرت دِتا مُکھ، مات لوک نوں آیا۔ اندلوک شولوک برہم لوک تجایا۔
 کِرپا کینی آپ، وچ مات لیايا۔ دتی دات پرہہ آپ، بھگتن دے مُکھ چوایا۔ ایک بوند کارنے، گنگا نیر وہایا۔ جتھے پرگٹ
 آپ، رویداس چمیار ترایا۔ لے کسیرا ہتھ کڈھ دے کنکن، پرہہ بانہہ دکھایا۔ جس دے میلے چیتھڑے، وچ بھگوان بہایا۔ ہویا
 پرہہ کِرپال، آن درس دکھایا۔ نہانیاں نتانیاں گر گلے لگایا۔ ذات پات آن سارا بھیت مُکایا۔ کِرپا کینی آپ، پرہہ چار ورن اک
 رنگ کرایا۔ سب گوائے مان، راؤ رنگ کر اک بہایا۔ سوہنگ شبد سچ نِسان، گر راہ بتایا۔ اُترے سیکھ سب پار، جن ہر
 گن گایا۔ مہاراج شیرسنگھ دین دِیال، جس بھرم بھہ گویا۔ بھرم گوائے سب سُکھ پائے۔ چرن کول سنگ پریت لگائے۔ دهنّ
 دهنّ گر پورا جس جیو ترائے۔ دهنّ دهنّ گرسکھ جو گر چرن لگائے۔ دهنّ دهنّ گرسکھ جو پرہہ سرن پائے۔ دهنّ دهنّ
 گرسکھ جن سنگ بے مُکھ تر جائے۔ دهنّ دهنّ گرسکھ، جو سوہنگ نام جپائے۔ دهنّ دهنّ گرسکھ، جنہاں پرہہ دے درشن
 پائے۔ پرہہ دے اُپٹھی مت، جگت ایہہ دھندے لایا۔ من میں بھر ہنکار، اپنا نام بھلایا۔ انت کال ہوئی ہار، جگت ایہہ دھکا
 لایا۔ ہووے جن خبیث، مُکھ ایہہ وشٹا پایا۔ گر تون ہووے بے مُکھ، دُکھ ڈاڈھا پایا۔ کھئے نہ پچاوے آن، جنہاں پرہہ نام
 بھلایا۔ ہونے آپ کِرپال، اپنا آپ اُپایا۔ ستجگ ہو مہروان، اپنا نام رکھایا۔ ترنتے ہونے کِرپال، رام دسرتھ جایا۔ دواپر بہیا

گوپال، کرشن نام رکھایا۔ کلجگ کری کلیان، نہکلنک اکھوایا۔ پرگٹی جوت اکال، شیرسنگھ نام رکھایا۔ ترن تارن سمرتھ، پرہہ درس دکھایا۔ دتا سب نوں تار، جنہاں شبد سوہنگ گایا۔ پرگٹیا ایشر آپ، کلو دا کال کرایا۔ مہاراج شیرسنگھ سمرتھ، جن ایہ کھیل رچایا۔ سوہنگ شبد سب گن ہووے۔ گنونت پرہہ آپ، بھگت جن ردے پرووے۔ سوہنگ دتا جاپ، دُبدھا میل ہے دھووے۔ سچا شبد گیان، دُکھ دلدر دھووے۔ نام میرے دی بان، تھنیں روگ نہ ہووے۔ سوہنگ جپ کے نام، دُکھی تھن ہے دھووے۔ ستگر ہوئے دیال، دُکھ نشٹ ہے ہووے۔ پُھلبیہری ایہ دیہ نوں بان۔ ڈاڈھا روگ سرب پچھان۔ کوئی نہ اس دی رکھے کھان۔ سوہنگ شبد گر ماریا بان۔ کیتا ناس وانگ مسان۔ پون پانی آگنی ہے جان۔ مہاراج شیرسنگھ دُکھ بھنجن جان۔

★ ۱۱ وساکھ ۲۰۰۷ بکرمی پنڈ جیٹھووال بچن ہوئے ★

پرگٹی جوت آپ نرنکار۔ سرب جیو جوت ادھار۔ کیتی کھیل اپر اپار۔ بھگت جنان نوں دتا تار۔ جگو جگ پرہہ لے اوتار۔ وجا دھرو جوت چمتکار۔ بال اوستھا ہوئے ادھار۔ کرپا کینی آپ داتار۔ سچکھنڈ دتا گھر بار۔ چار جگ دا مان دوايا۔ ستاراں لکھ اٹھائی ہزار ستجگ لکھایا۔ باراں لکھ چھیانویں ہزار تریتا اُچایا۔ اٹھ لکھ چونسٹھ ہزار دواپر بھگتایا۔ چار لکھ بٹی ہزار کلجگ کرم لکھایا۔ ایڑا اتھرن وید جس واد ودھایا۔ اللہ اللہ نور پرہہ جوت جگایا۔ عیسیٰ موسیٰ آئے، جگت وچ راہ چلایا۔ کینی گنو پکار، کلجگ دا ناس کرایا۔ دواپر ہویا کرشن مرار، کل نہکلنک اکھوایا۔ دھرو پرہہ دی جوت، جوت وچ سمايا۔ سورن سنگھ دربان در آگے بہایا۔ کلجگ وچ آئے پرہہ بھگت وڈیایا۔ ستجگ وچ سچ تخت بہایا۔ جامہ دھار آپ گھنک پُری وچ آیا۔ مہاراج شیرسنگھ دھن، جس ایہ جگ پلٹایا۔ کرے کھیل پرہہ اپر اپار۔ پرہلا دتائیں

جِس دِتا تار۔ جس نے رکھیا شبد ادھار۔ رسنا سمرے رام کرتار۔ ہرناکش نوں کِیا خوار۔ پرگٹ بھیا نر سِنگھ اوتار۔ جوت اپنی پرہ سدا جگاوے۔ باوَن رُوپ ہو الکھ جگاوے۔ چار ورن اُپدیش دواوے۔ چار وید مُکھ پاٹھ سُناوے۔ لیلیا چلت وکھان دا، کوئی اس دا بھيو نہ پاوے۔ سرب آکار ایہ جگت دا ایسی بنت بناوے۔ پرگٹ کایا مات وچ اپنی پرہ جوت جگاوے۔ آپ اڈول سرب ہے پیکھے، جیو تائیں نظر نہ آوے۔ ہوئے دِیال کِرپال پرہ، بھگت جنان ہر درس دِکھاوے۔ وچھڑے وچ جگ ست، کلجگ وچ گر چرن لگاوے۔ دِتا مان گر دھام، بل راجا گر دِیال سِنگھ بن جاوے۔ بھگت ہیست پرکاش کر، گرچرن سنگ سیو کماوے۔ ہوئے پچن اٹل، گر پورا ایہ پچن لکھاوے۔ مہاراج شیرسِنگھ آپ اٹل، سکھ دی پیج رکھاوے۔ اچھل چھلن آپ پرہ آئے۔ مایا وچ جگت بھلائے۔ ایشر جوت جگت پرگٹائے۔ موہنی رُوپ شو تائیں وکھائے۔ کرے درس سُدھ بھلائے۔ ناری جان لنگ ودھائے۔ پورے گر دا بھید نہ پائے۔ ایسی کلا آپ ورتائے۔ جگو جگ پرہ جوت پرگٹائے۔ دے درس سب سنسے لاہے۔ پوجا اُس دی جگت رہ جائے۔ کل وچ پرہ کھیل رجائے۔ جیو جنت کوئی بھید نہ پائے۔ مہاراج شیرسِنگھ ایک رگھڑائے۔ جیو دا پرہ آکار بنایا۔ اپ تیج وائے پرتھی آکاش بنایا۔ وچ من مت بُدھ ہنکار ٹکایا۔ کھیل کری اپار، واجا پون وجایا۔ کوئی نہ جانے سار، واجا پون وجایا۔ دِتا آپ گیان، سوہنگ شبد سُنایا۔ انحد وچے من، اتھرن مان گویا۔ ہوئے آپ کِرپال، دیہہ دِپیک وچ جوت جگایا۔ ہویا اندھ آکار، جیو دا بُت بنایا۔ بھلا مُکدھ گوار، مات گرہ سے باہر جاں آیا۔ کلجگ دتی ہار، گر دا نام بھلایا۔ ودھیا من وکار، اٹے دھندے لایا۔ بے مُکھ ہوئے خوار، در در دھکے کھایا۔ مائس جنم نوں آئی ہار، لوک پرلوک دھکے کھایا۔ مہاراج شیرسِنگھ ہوئے کِرپال، سکھان نوں آن ترایا۔ کلجگ بھگت پچھان، جنہاں گر درشن پایا۔ کلجگ بھگت پچھان، جنہاں سوہنگ گایا۔ کلجگ بھگت پچھان، جنہاں گر مان دوا یا۔ کلجگ بھگت پچھان، جنہاں ہر منگل گایا۔ کلجگ بھگت پچھان، جنہاں گر چرن لگایا۔ کلجگ بھگت پچھان، جنہاں گر چرنی

سپس جھکایا۔ کلجگ پرگٹ کیئے بھگت، بھگوان آن ایہہ برد رکھایا۔ بھگت میرے دی ایہہ وڈیائی۔ اچرج وچ اچرج مل
 جائی۔ وسادے وساد سہائی۔ برہم سروپ برہم جوت جگائی۔ گرسکھ اُچے ناؤں، جن ایہہ بوجھ بُجھائی۔ بے مکھ پائے نہ
 ٹھاؤں، در در دھکے کھائی۔ سوہنگ سچی ناؤ، گرسکھ پار لنگھائی۔ مہاراج شیرسنگھ ہونے کِرپال، بھگت دی پیج رکھائی۔
 بھگت ہون گرسکھ، جنہاں رنگ مانیاں۔ بھگت ہون گرسکھ، چلن گر کے بھانیا۔ بھگت ہون گرسکھ، جنہاں ستگر پچھانیا۔
 بھگت ہون گرسکھ، جگت وچ وانگ نہانیا۔ بھگت ہون گرسکھ، ایشر پتا آپ پوت انجانیا۔ بھگت ہون گرسکھ، جنہاں
 سوہنگ شب پچھانیا۔ ستگر سکھ اُتے دیا کہئے۔ سوہنگ شب گیان دوئے۔ سادھ سنگت وچ اومی رلائے۔ پسو پریتون
 دیو بنائے۔ چندن وانگ نم مہکئے۔ پاپی اپرادھی گر چرن ترئے۔ در آیا پروان، جنہاں گر درشن پائے۔ انت نہ کھاوے کال، جم
 پرے ہٹائے۔ بھگت وچھل کِرپال، آ کے ہونے سہائے۔ مہاراج شیرسنگھ ہونے کِرپال، سکھ دی مکت رکھائے۔ گرسکھاں نوں گر
 مان دوايا۔ نرک سورگ چوں پار لنگھایا۔ سچ واسی سچکھنڈ پہنچایا۔ آپ سروپ جوت وچ جوت سہایا۔ اوتھے جوت
 اٹل، جتھے پرہہ جوت جگایا۔ مہاراج شیرسنگھ ہونے آپ سہایا۔ جگ چوتھا قہر ورتائے۔ جیو جنت بللائے۔ کوئے نہ ایہنوں پار
 لنگھائے۔ کلجگ اکن دیہہ جلائے۔ ہونے نہانے گر در تے آئے۔ گر ساگر دیا میکھ بنائے۔ سوہنگ شب دی برکھا لائے۔ دکھ
 کلیش سنگت دے لاپے۔ پیر اٹھاراں سب بھے رکھائے۔ جن خبیث کوئی نیڑ نہ آئے۔ مسان پون در دھکے کھائے۔ سوہنگ شب
 جو سکھ رسنا گئے۔ بھوت پريت کوئی نیڑ نہ آئے۔ چکر سُدرشن گر ایہہ چلائے۔ مہاراج شیرسنگھ سکھ دی پیج رکھائے۔
 سکھاں نوں گر آپ پچھانیا۔ اتم کیئے جگ وچ سب جروانیا۔ جیا رکھی آپ آئے در پروانیا۔ مہاراج شیرسنگھ ہونے کِرپال بھگت
 نسانیا۔

★ ۱۵ وساکھ ۲۰۰۷ بکرمی پنڈ جیٹھووال بچن ہوئے ★

اُچ اپار پرہ بے انت۔ سب سرِشٹ پرہ کے جنت۔ جوت سروپ پرہ بے گنت۔ اُچ اگم سدا انت۔ جوت ادھار
 سب جیو جنت۔ ستگر آوے وچ سادھ سنت۔ سرِشٹ ہر نار، آپ پرہ کنت۔ سوہنگ شبد گر کا منت۔ مہاراج
 شیرسنگھ سب پتونت۔ کرن کال پرہ کل دا آیا۔ سچکھنڈ وچ مات سما۔ سوہنگ شبد گر راگ سُنایا۔ باقی سبن دا ناس
 کرایا۔ بھ۔ بھیانک پرہ ہوئے سہایا۔ جیو جنت سب ترایا۔ چرن کول جس درشن پایا۔ اُچے شبد من، سوہنگ راگ سُنایا۔
 ہوئے آپ کِرپال، دُکھاں دا ناس کرایا۔ بھ۔ بھجن مہروان، جس ایہ جگت ترایا۔ اوٹ گہی جگت پت سرنایا۔ رکھ سر تے
 ہتھ، پرہ ایہ بچن سُنایا۔ میں آپ سمرتھ، گھر ٹھانڈے آیا۔ تارے آپ اکتھ، جیو در بلایا۔ مہاراج شیرسنگھ نام رتھ، جس
 ایہ جگت ترایا۔ کرن کراونہار آپ پرہ آیا۔ چوتھا جگ اُلٹے، اپنا نام جپایا۔ ستجگ لائے ست، ست ست ورتایا۔ برہما
 وشن مہیش سب دا وقت مُکایا۔ شو شنکر کیئے امیٹ، جنہاں گل باشک پایا۔ پاربتی پوت گنیش، شو سر ہاتھی لایا۔ اُس
 دا گویا مان، جس نوں شو آپ پرگٹایا۔ دھار نر اوتار، سب نوں جوت ملایا۔ ایہو سچی کار، ایک سنگ ایک رلایا۔
 چلایا جگ ست، پرہ ایہ کھیل رچایا۔ دتے نے تخت بٹھال، جنہاں مہاراج شیرسنگھ ردے دھیایا۔ دتی پدوی اکال، جتھے
 مرے نہ جایا۔ سوہنگ شبد بان، جس گر دھام پُچایا۔ واہوا ستگر ستجگ لایا، سوہنگ شبد مُکھ رکھائے۔ واہوا ستگر
 ستجگ لایا، قرآن انجیل بہسم کرائے۔ واہوا ستگر ستجگ لایا، کلجگ بانی مان گوائے۔ واہوا ستگر ستجگ لایا، مد ماس
 سب نشٹ کرائے۔ واہوا ستگر ستجگ لایا، پاپی اپرادھی اگن جلائے۔ واہوا ستگر ستجگ لایا، لوبھی کامی بہسم کرائے۔
 واہوا ستگر ستجگ لایا، مات پتا آگے پوت نہ جائے۔ واہوا ستگر ستجگ لایا، خالی گود نہ مات ریائے۔ واہوا ستگر
 ستجگ لایا، سوہنگ شبد دُھن وجائے۔ واہوا ستگر ستجگ لایا، بھوت پریت سب پرے ہٹائے۔ واہوا ستگر ستجگ

لایا، ہاکن ڈاکن سر کھیہ پوائے۔ واہوا ستگر ستجگ لایا، چھل چھدر سوہنگ شبد چلائے۔ واہوا ستگر ستجگ لایا، اٹھ
 اٹھراہا سب نشٹ ہو جائے۔ واہوا ستگر ستجگ لایا، دکھی جیو نہ کوئی بللائے۔ واہوا ستگر ستجگ لایا، گرمکھاں نوں سم
 درس دکھائے۔ واہوا ستگر ستجگ لایا، چرن سنگ سکھ ترائے۔ واہوا ستگر ستجگ لایا، انتکال پرہہ درس دکھائے۔ واہوا
 ستگر ستجگ لایا، انتکال جم نیڑ نہ آئے۔ واہوا ستگر ستجگ لایا، دھرم راج دا ڈن ہٹائے۔ واہوا ستگر ستجگ لایا،
 کنبھی نرک سکھ نہ جائے۔ واہوا ستگر ستجگ لایا، دے درس پرہہ دیہ چھڈائے۔ واہوا ستگر ستجگ لایا، وچ بیان سکھ
 بٹھائے۔ واہوا ستگر ستجگ لایا، گر دھام گرسکھ پچائے۔ واہوا ستگر ستجگ لایا، بیکنٹھ دھام رہیا جوت سمائے۔ واہوا
 ستگر ستجگ لایا، دو مؤرتی اک ہو جائے۔ واہوا ستگر ستجگ لایا، جوت سنگ جوت مل جائے۔ واہوا ستگر ستجگ
 لایا، مہاراج شیرسنگھ بھگت ترائے۔ بھگت سو جو در تے آون۔ بھگت سو جو ستگر پچھانن۔ بھگت سو جنہاں گر دیوے
 گیانن۔ بھگت سو جن ایشر جوت ہے چانن۔ بھگت سو جو سوہنگ شبد وکھانن۔ بھگت سو مہاراج شیرسنگھ چرن
 لگاؤن۔ ستگر ستجگ ایہہ چلائی ریت۔ گرچرن سنگ لاکے پریت۔ جھوٹھی کایا ہووے پت پتیت۔ مہاراج شیرسنگھ
 ٹھانڈا سیت۔ گرسکھاں گر ٹھنڈ ورتائے۔ جنم جنم دے کلوکھ لاپے۔ ہووے ممتا میل گواوے۔ چتر بھج پرہہ درس دکھاوے۔
 کلجگ ڈبڈے آن پاپی جیو تراوے۔ سچا ستگر آپ سچ شبد سناوے۔ پاربرہم پرمیشور اپنا آپ جناوے۔ مہاراج
 شیرسنگھ بھگت وچھل جنان نوں آپ تراوے۔

★ ۱۷ وساکھ ۲۰۰۷ بکرمی ★

پرہہ ایسا جو سرب ویاپے۔ پرہہ ایسا بن بھگت نہ جاپے۔ پرہہ ایسا آپ ہے آپے۔ پرہہ ایسا سرب جیو جوت
 ترائے۔ پرہہ ایسا سوہنگ شبد الاپے۔ کلجگ ہو کرپال، ایسی بنت بنائے۔ کلجگ ہو کرپال، اپنی جوت پرگٹائے۔ کلجگ

ہو کرپال، بھگت جنان درس دکھائے۔ کلجگ ہو کرپال، سوہنگ شبد چلائے۔ کلجگ ہو کرپال، پاپی گرچرن ترئے۔
 کلجگ ہو کرپال، اپنا آپ جنائے۔ کلجگ ہوئے کرپال، کرشن مہاراج شیرسنگھ بن آئے۔ کلجگ ہو کرپال، کل دا ناس کرئے۔
 کلجگ ہو کرپال، نہکلنک اکھوائے۔ کلجگ ہو کرپال، بھگتن دی لاج رکھائے۔ کلجگ ہو کرپال، ڈبڈے سیکھ ترئے۔ کلجگ
 ہو کرپال، جنان نوں سرنی لائے۔ کلجگ ہوئے کرپال، جگت تے مایا پائے۔ کلجگ ہو کرپال، اپنا آپ چھپائے۔ کلجگ ہو
 کرپال، گھنک پُری نوں بھاگ لگائے۔ کلجگ ہو کرپال، اپنی دیہہ تجائے۔ کلجگ ہو کرپال، جوت سروپ جگت جلائے۔
 کلجگ ہو کرپال، جگن ناتھ اکھوائے۔ کلجگ ہو کرپال، ترے بھون سہائے۔ کلجگ ہو کرپال، کھنڈ برہمنڈ ریائے۔ کلجگ ہو
 کرپال، نہکلنک اکھوائے۔ کلجگ ہو کرپال، مد ماس نشٹ کرئے۔ کلجگ ہو کرپال، واہوا ستگر ستجگ لائے۔ کلجگ ہو
 کرپال، سوہنگ گیان دوئے۔ کلجگ ہو کرپال، مہاراج شیرسنگھ نظری آئے۔ دھن گرسکھ جنہاں ہر رنگ مانیا۔ دھن
 گرسکھ جنہاں سوہنگ شبد پچھانیا۔ دھن گرسکھ جنہاں مکا آون جانا۔ دھن گرسکھ جنہاں مہاراج شیرسنگھ چرن رس
 مانیا۔ نرنکار اچھل اڈول، پرہ سرب سمایا۔ جوت سروپ آپ امول، سب جگت مؤلایا۔ مہاراج شیرسنگھ آپ اتول، نہ کھوئے
 ٹلایا۔ گرسکھان نوں گر مان دوئے۔ ہتھ چور سر چھتر جھلائے۔ سوہنگ شبد گر نام دوئے۔ وجے دھن پنج جیٹھ نوں
 آئے۔ ہووے پرکاش جیو جوت جگائے۔ جائے اگیان سوہنگ شبد پرگٹائے۔ ہوئے جیو دھیان، پرہ دیا کجئے۔ کوٹ اپرادھ آپ
 پرہ کھنڈے، گر چرناں دی جو آس تکائے۔ دیوے تار آپ اپرمپر، سادھ سنگ وچ جو جن آئے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر
 ٹھانڈا، گرسکھان دی جو پیج رکھائے۔ رکھے پیج آپ کرتار۔ دے درس سیکھ کیتے پار۔ جیو جنت میری جوت ادھار۔ مورکھ
 مگدھ نہ جانن سار۔ کوڑی مایا ایہہ جگت پسار۔ جگ چوٹھے وچ ہوئے خوار۔ مد ماس جتھے ہوئے اہار۔ ہوئے پاپ جگت
 مجھار۔ پرگٹی جوت آپ نرنکار۔ سرشٹ روپ جن کیا آکار۔ جوت جگت جگائی اپار۔ آپ اڈول رہے نرادھار۔ مہاراج

شیرسنگھ اپر اپار۔ ستگر سارا گوجھ ہٹائے۔ سنت اسنت سب پکڑ لیائے۔ جیو اُتے جو قہر کماے۔ کایا کنیا لئی جلائے۔ سار کی مُنگلی سر پر لائے۔ بدھا در تے چوٹاں کھائے۔ گر پورے بن کون چھڈائے۔ ہاہاکار کرے بللائے۔ سوہنگ شبد ڈبڈے لائے ترائے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر پورا، سرن پڑے دی لاج رکھائے۔ گر منتر نام پرہ آپ درڑائے۔ شہیداں مُریداں پکڑ چرن لیاوے۔ گجھا بہیت پرہ آپ کھلاوے۔ پکڑ پاپی در آگے بہاوے۔ مہاراج شیرسنگھ بن کون چھڈاوے۔ وچ سنسار دھکے جو کھائے۔ انس بناں گیا تڑپھائے۔ چرن کول پرہ سیو کماے۔ ہوئے ادھین پرہ ردے دھیائے۔ پورا گر ایہہ دیا کماے۔ تھے پھل پھیر لگائے۔ سنگت سنگ بے مکھ ترائے۔ سوہنگ نام اوکھدھ بن جائے۔ مہاراج شیرسنگھ جن دیا کماے۔

★ ۱۸ وساکھ ۲۰۰۷ بکرمی ★

ستجگ ہویا مہروان، رکھ من ترائے۔ تریتا بھیہ رام، راون مان گوائے۔ دواپر کرشن مُرار، ارجن دا رتھ چلائے۔ دیوے پرہ گیان، گیتا مکھوں سُنائے۔ کلجگ لایا بان، اللہ دا مان گوائے۔ سوہنگ شبد نربان، سکھاں نوں مان دوئے۔ بھگت وچھل کیرپال، بھگتاں دی پیج رکھائے۔ پھڑ کے کڈھ باہر، چھڈ دیہہ دیہہ وچ سمائے۔ بھلایا جگت انجان، مایا دے پردے پائے۔ پرگٹے آپ بھگوان، جگت نوں دھندے لائے۔ جیواں جیو آپائے، ایسا کھیل رچائے۔ بیٹھ آپ اڈول، سکھاں نوں دے جنائے۔ سوہنگ شبد انمول، کلجگ ناس کرائے۔ پورا ہووے چوبل، ستگر جگ اٹھائے۔ مہاراج شیرسنگھ آپ اڈول، جوت سنگ جوت ملائے۔ ستگر سچکھنڈ بنایا، جتھ اپنی جوت پرگٹائے۔ ستگر سچکھنڈ بنایا، جتھ اپنی جوت جگائے۔ ستگر سچکھنڈ بنایا، جتھ منگلاچار کرائے۔ ستگر سچکھنڈ بنایا، جتھ سنگت دی پیج رکھائے۔ ستگر سچکھنڈ بنایا، جتھ بدر دی پیج

رکھائے۔ سَتگر سچکھنڈ بنایا، جتھے دُکھاں دا ناس کرائے۔ سَتگر سچکھنڈ بنایا، جتھے جیو جنت ترائے۔ سَتگر سچکھنڈ بنایا،
 جتھے بھلے مارگ پائے۔ سَتگر سچکھنڈ بنایا، جتھے دُبدے لے ترائے۔ سَتگر سچکھنڈ بنایا، جتھے ہوئے دیاں درس دکھائے۔ سَتگر
 سچکھنڈ بنایا، جتھے آکے بھوک لگائے۔ سَتگر سچکھنڈ بنایا، جتھے سیکھاں دی لاج رکھائے۔ سَتگر سچکھنڈ بنایا، جتھے
 سیکھاں سر چہتر جھلائے۔ سَتگر سچکھنڈ بنایا، جتھے گن گندھرب سیس نوئے۔ سَتگر سچکھنڈ بنایا، جتھے تینتیس کروڑ وچ
 چرن آئے۔ سَتگر سچکھنڈ بنایا، جتھے سیکھاں تے پُھل برسائے۔ سَتگر سچکھنڈ بنایا، جتھے پُشپ ورکھا آپ کرائے۔ سَتگر
 سچکھنڈ بنایا، جتھے امرت بوند مُکھ چوائے۔ سَتگر سچکھنڈ بنایا، جتھے میگھ برکھا آپ کرائے۔ سَتگر سچکھنڈ بنایا، جتھے پکڑ
 اہلیا نوں چرنی لائے۔ سَتگر سچکھنڈ بنایا، جتھے اندر سیس جھکائے۔ سَتگر سچکھنڈ بنایا، جتھے برہما دا مان گوائے۔ سَتگر
 سچکھنڈ بنایا، جتھے دھرو وچ سمائے۔ سَتگر سچکھنڈ بنایا، جتھے سورن نوں مان دوئے۔ سَتگر سچکھنڈ بنایا، جتھے پال
 سینگھ سرشٹ اپائے۔ سَتگر سچکھنڈ بنایا، جتھے تین لوک دی جوت جکائے۔ سَتگر سچکھنڈ بنایا، کلجگ وچ نہکلنک
 اکھوائے۔ سَتگر سچکھنڈ بنایا، گھنک پُری نوں بھاگ لگائے۔ سَتگر سچکھنڈ بنایا، بگیاں نوں مان دوئے۔ سَتگر سچکھنڈ
 بنایا، جیٹھ پنجویں کلسیں کھیل رچائے۔ سَتگر سچکھنڈ بنایا، سوہنگ شبد پرچلت کرائے۔ سَتگر سچکھنڈ بنایا، واہوا ست
 ست ستجگ ورتائے۔ سَتگر سچکھنڈ بنایا، مہاراج شیرسنگھ درس دکھائے۔ جو جن پرہ کی سرنی آئے۔ گر ساچا سچ دیا
 کمائے۔ گر سنگت سنگ بے مکھ ترائے۔ جوں ہووے چندن واس نم مہکائے۔ پسو پریتوں دیو کر گر چرن بہائے۔ کلجگ دتا
 مان، ہنگتا دی میل گوائے۔ سوہنگ شبد سُجان، منوں وکار گوائے۔ مہاراج شیرسنگھ آپ بھگوان آپ کلجگ وچ آئے۔

★ ۱۹ وساکھ ۲۰۰۷ بکرمی ★

پورے گر توں سد بلہاری۔ در آیاں دی پیج سواری۔ کٹے دیہ دے روگ، سوہنگ کیتی کاری۔ کایا کیتی انمول، شیرسنگھ پیج سواری۔ بیٹھا پرہہ اڈول، جگت جوت دھرا کے۔ دیوے شبد امول، سیکھاں دی پیج رکھا کے۔ میرا نام اتول، ویکھو رسنا گا کے۔ جائے ہوئے روگ، در تے سیس جھکا کے۔ ملے سوہہ امول، گر دا درشن پا کے۔ بیٹھا سنگھ انہول، سنگھاسن کلجگ لا کے۔ پایا ممتا چول، بیٹھا بہیت چھپا کے۔ وچھڑے لیندا میل، اپنا آپ پرگٹا کے۔ بوجھی دیپک دئے جلائے، نیتری درس دکھا کے۔ سیکھاں سنگ ہئے میل، جوت وچ جوت ملا کے۔ مہاراج شیرسنگھ سدا اڈول، جاوے جگ پلٹا کے۔ ایشر اپنی بنت بنائے۔ ول چھل کر کے جگت بھلائے۔ ایشر جوت کایا پلٹاے۔ مچھ کچھ دے وچ سمائے۔ ناہہ وچوں برہما پرگٹاے۔ چار مکھ کا سیس لگائے۔ چار وید کن راگ سُنائے۔ شام رگ یجر اتھرن وید لیکھائے۔ پھیر ہو کرپال، دھرو نون درس دکھائے۔ بالک ہوئے دیال، در دے آگے بہائے۔ کلجگ ہوئی کلیان، جوت سنگ جوت ملائے۔ کرپا کرے کرتار، سورن نون دھام پُچائے۔ پرگٹے جوت آپ، پرہلا دی لاج رکھائے۔ دھارے کیڑی روپ، تپدے تھم ٹھرائے۔ پلٹے کایا آپ، نر سنگھ روپ بنائے۔ اوہو ایشر جوت، سکھ دے وچ سمائے۔ سوہنگ شبد بیان، سیکھاں نون پار لنگھائے۔ پرہہ بڑا بلوان، ہرناکشپ دا مان گوائے۔ کرے پکڑ دو پھاڑ، بہگت دی لاج رکھائے۔ پرگٹے کایا آپ، براہمن دا روپ بنائے۔ بل راجے گھریگ، در تے بیٹھا کرے کھیل اپار، مکھوں چار وید سُنائے۔ اندر راجے سدیا، منگ سوامی جو تڈھ بہائے۔ کرمان ڈھائی دھرت منگ، پچھے دے تریلوہ نہ آئے۔ دو کرمان کر تین لوہ ول چھل کر کے جگت بھلائے۔ کرے کھیل اپار، ڈرباسا دا مان گوائے۔ چکر سدرشن بان، اوہدے مگر لگائے۔ جیا رکھے آپ، امبریک نون مان دوائے۔ پرہہ آپ مہروان، بہگتن دی جے کرائے۔ پرہہ سدا بے انت، سنگت دے وچ سمائے۔ کرے بینتی سادھ سنگ، گر پورا کر سچ وکھائے۔ جیا رکھے رانی تارا دی، جوڑی جوڑ

وکھائے۔ ہری چند دا توڑ بنکار، سچا در وکھائے۔ ایشر جگت ادھار، جگو جگ دیہہ پلٹائے۔ بھگتن دے وڈیائی، جگت
 نوں نام دوائے۔ رام اوتار سدا ہے من رنگ لگائے۔ دے کے درس اپار، خالی کُنڈ کرائے۔ ایشر جگت ادھار، جگو جگ جوت
 جگائے۔ دیوے درس اپار، خالی کُنڈ کرائے۔ مہاراج شیرسنگھ آپ اوتار، کلجگ ناس کرائے۔ گُرسنگت گر مان دِوایا، جتھے
 بیٹھا جوت جگائے۔ گُرسنگت گر مان دِوایا۔ سوہنگ شبد نام دِوائے۔ گُرسنگت گر مان دِوایا، پاپی مُگدھ انجان ترائے۔
 گُرسنگت گر مان دِوایا، وچھڑے کلجگ لے ملائے۔ گُرسنگت گر مان دِوایا، مد ماس نیڑ نہ آئے۔ گُرسنگت گر مان دِوایا،
 امرت بوند آ مُکھ چوائے۔ گُرسنگت گر مان دِوایا، دیویاں اُپر دیا کھائے۔ گُرسنگت گر مان دِوایا، سرن پڑے دی لاج رکھائے۔
 گُرسنگت گر مان دِوایا، گرہ روگ نشٹ ہو جائے۔ گُرسنگت گر مان دِوایا، دے درس پار لنگھائے۔ گُرسنگت گر مان دِوایا،
 کلجگ وا نیڑ نہ آئے۔ گُرسنگت گر مان دِوایا، ہوئے وساد چرن ملائے۔ گُرسنگت گر مان دِوایا، وانگ درویت لاج رکھائے۔
 گُرسنگت گر مان دِوایا، دُکھی جیو نہ کھئے بللائے۔ گُرسنگت گر مان دِوایا، ہو پرتکھ درس دکھائے۔ گُرسنگت گر مان دِوایا،
 اچت پاربرہم پرمیشر مہاراج شیرسنگھ ہوئے سہائے۔ در آئے پروان، جنہاں میرا نام چتاریا۔ در آئے پروان، جنہاں چرن
 نِسکاریا۔ در آئے پروان، جنہاں ہر گن گا لیا۔ در آئے پروان، جنہاں گر امرت مُکھ چوا لیا۔ در آئے پروان، جنہاں جنم مرن
 دُکھ گوا لیا۔ در آئے پروان، جنہاں بھرانٹ بھلیکھا گوا لیا۔ در آئے پروان، جنہاں کلجگ چرن لگا لیا۔ در آئے پروان، جنہاں نر
 سینگھ سُکھاسن پا لیا۔ در آئے پروان، جنہاں مانس جنم سُپھل کرا لیا۔ در آئے پروان، جنہاں رسنا سوہنگ گا لیا۔ در آئے
 پروان، جنہاں مہاراج شیرسنگھ کول بہا لیا۔ گُرسنگھان ایہہ سیو کھائی۔ ایشر جوت سپس اٹھائی۔ اُپجے گیان پرہہ ترے کٹی
 کھلائی۔ جھولا جھولے آپ رگھرائی۔ گگن پاتال سرب پل جائی۔ کھنڈ برہمنڈ ورہنڈ پرہہ دے اُلٹائی۔ اندلوک شولوک برہم
 لوک سب اُلٹ کرائی۔ جوت پرہہ اگم، وچ بیکنٹھ جگائی۔ گُرسنگھان پایا مان، جن سر پلنگ اٹھائی۔ درگاہ ہون پروان،

جوت وچ جوت ملائی۔ انحد شبد گیان، پرہہ دے سُنائی۔ جوت سرُپ اڈول، شبد میں دے دکھائی۔ کاٹے دیہہ روگ، جنہاں ایہہ سیو کمائی۔ پورن پُرکھ سمرتھ، جس ایہہ بوجھ بُجھائی۔ سچّا آپ گوسائیں، سیکھاں دی پیج رکھائی۔ ہووے جگت ہاباکار، سیکھاں گھر جے جے جیکار کرائی۔ تٹھا آپ کِرپال، شبد دی دُهن وجائی۔ مہاراج شیرسنگھ سوچھہ سرُپ جن ایہہ بنت بنائی۔ ستگر ستجگ نیہہ رکھائی۔ پرگئی جوت دیہہ وچ آئی۔ کلُو جیو در بللائی۔ کچھ نہ سوچھے ایہہ مایا پائی۔ چھل چھدران ساڈی دیہہ جلائی۔ پون پون گر اگن بُجھائی۔ امرت دودھ گر ورکھا لائی۔ ماتا تائیں ملے ودھائی۔ خالی گود نہ جگت رہ جائی۔ گر پورے دی سرن تکائی۔ سوہنگ شبد ملی وڈیائی۔ مل سادھ سنگت ہر جس گائی۔ کرن درس جو در تے آیا۔ منوں گوائے مان، چرنی سیس نوایا۔ سو پُرکھ سُبجان، جس مُکھ امرت پایا۔ مہاراج شیرسنگھ گن نِدھان، سیکھاں دا بہم چُکایا۔ مایا وچ جگت بُھلایا۔ گرسکھاں گھر ہر جی آیا۔ سرب نرنتر نین درسایا۔ سوہنگ شبد گر منتر درڑایا۔

کلجگ وچ جن پار لنگھایا۔ سچّا آپ سچکھنڈ وکھایا۔ سچّے پرہہ برہمنڈ، جتھے پرہہ جوت جگایا۔ کھائن نہ جم ڈنڈ، سیکھاں سر ہتھ ٹکایا۔ پرہہ دی جوت اکتھ، کدے مرے نہ جایا۔ مہاراج شیرسنگھ سمرتھ، سیکھاں نوں نام دواپا۔ واہوا ستگر دُکھڑے لاپے، جو جن گر در تے آئے۔ واہوا ستگر دُکھڑے لاپے، جنہاں چرنی سیس نوئے۔ واہوا ستگر دُکھڑے لاپے، جنہاں منوں مان گوائے۔ واہوا ستگر دُکھڑے لاپے، چھڈ سُکھاسن جو سرنی آئے۔ واہوا ستگر دُکھڑے لاپے، جنہاں نوں پرہہ درس دکھائے۔ واہوا ستگر دُکھڑے لاپے، جنہاں اپنا نام چپائے۔ واہوا ستگر دُکھڑے لاپے، بھوت پریت کوئی نیڑ نہ آئے۔ واہوا ستگر دُکھڑے لاپے، جن خبیث پرے ہٹائے۔ واہوا ستگر دُکھڑے لاپے، دیو پری موکل سب پرے ہٹائے۔ واہوا ستگر دُکھڑے لاپے، بیر اٹھاراں بھے رکھائے۔ واہوا ستگر دُکھڑے لاپے، ہانن ڈانن ناس کرائے۔ واہوا ستگر دُکھڑے لاپے، اٹھ اٹھراہا نہ سیکھ ستائے۔ واہوا ستگر دُکھڑے لاپے، سوک روگ آ سب گوائے۔ واہوا ستگر دُکھڑے لاپے، سوہنگ شبد

سُنائے۔ واپوا ستگر دُکھڑے لاپے، مہراج شیرسنگھ سیکھاں سر چہتر جھلائے۔ گر چرناں وچ کنیا آئی۔ کیس چور دی سیو
 کمائی۔ گر ٹھانڈا من شانت کرائی۔ کٹے روگ بھوئے سنت سہائی۔ لگے چرن پریت، جوتی جوت ملائی۔ مہراج شیرسنگھ ست
 سروپ، جن ایہ بنت بنائی۔ اُچے برہم گیان، جنہاں گر درشن پایا۔ اُچے برہم گیان، جنہاں گر چرنی لایا۔ اُچے برہم گیان،
 جنہاں گر منگل گایا۔ اُچے برہم گیان، جنہاں گر جھول جھلایا۔ اُچے برہم گیان، جنہاں گر سکھ بنایا۔ اُچے برہم گیان،
 جنہاں سوہنگ شبد سُنایا۔ اُچے برہم گیان، جنہاں ست سنتوکھ دِوایا۔ اُچے برہم گیان، جنہاں بھرم بھوؤ گویا۔ اُچے برہم
 گیان، جنہاں کل درشن پایا۔ اُچے برہم گیان، جو جن سیو کمایا۔ اُچے برہم گیان، جنہاں مہراج شیرسنگھ ردے دھیایا۔
 ردے دھرے دھیان، پرہے جوت جگائے۔ ردے دھرے دھیان، جیو نوں نظری آئے۔ ردے دھرے دھیان، گیان گوجھ ہے
 پاوے۔ ردے دھرے دھیان، پرہے اچل درساوے۔ ردے دھرے دھیان، من دی میل گواوے۔ ردے دھرے دھیان، دسواں
 دوار کھلاوے۔ ردے دھرے دھیان، واجا پون و جاوے۔ ردے دھرے دھیان، جوت سروپ نظری آوے۔ ردے دھرے
 دھیان، امرت بوند ورساوے۔ ردے دھرے دھیان، کول دا مکھ کھلاوے۔ ردے دھرے دھیان، سچ گر پورا پاوے۔ ردے
 دھرے دھیان، پھیر گرہ نہ آوے۔ ردے دھرے دھیان، انت سنگ جوت سماوے۔ ردے دھرے دھیان، برہم روپ ہو
 جاوے۔ ردے دھرے دھیان، وچ بیکنٹھ لے جاوے۔ ردے دھرے دھیان، مہراج شیرسنگھ نظری آوے۔ سوہنگ شبد
 گیان، سیکھاں دی پیج رکھاوے۔ جنہاں گویا مان، تنہاں گر چرنی لایا۔ جنہاں گویا مان، تنہاں پرہے درس دکھایا۔ جنہاں
 گویا مان، تنہاں ہر نظری آیا۔ جنہاں گویا مان، تنہاں کل آئے ترایا۔ جنہاں گویا مان، تنہاں سد راہ تکایا۔ جنہاں گویا
 مان، تنہاں ستگر وچ بہایا۔ جنہاں گویا مان، تنہاں پرہے گلے لگایا۔ جنہاں گویا مان، تنہاں پرہے پار لنگھایا۔ جنہاں گویا
 مان، تنہاں گھر ٹھانڈے آیا۔ جنہاں گویا مان، انت کال دُکھ نہ پایا۔ جنہاں گویا مان، ہر جیو بھوئے سہایا۔ جنہاں گویا مان،

تنہاں مہاراج شیرسنگھ گھر ماہ پایا۔ گُریسادی من جوت جگائیے۔ گُریسادی امرت نام مُکھ چوائیے۔ گُریسادی جھرنا نچھروں
 جھرائیے۔ گُریسادی نابھ کول کھلائیے۔ گُریسادی دوار دسویں دا پردہ لاپیئے۔ گُریسادی شبد دُهن من وجائیے۔ گُریسادی انحد
 راگ من پائیے۔ گُریسادی گھر شاہو پائیے۔ گُریسادی ہنگتا روگ گوائیے۔ گُریسادی مایا موہ چُکائیے۔ گُریسادی بہرم کا ناس
 کرائیے۔ گُریسادی جگت ابناش درسائیے۔ گُریسادی سوہنگ شبد گُن گائیے۔ گُریسادی سچکھنڈ سمائیے۔ گُریسادی برہم
 سروپ ہو جائیے۔ گُریسادی گُرمکھ نام دھرائیے۔ گُریسادی جوتی جوت مل جائیے۔ گُریسادی پاربرہم گر پائیے۔ گُریسادی گھر
 گمبھیر ہو جائیے۔ گُریسادی آون جاون مُکائیے۔ گُریسادی پرمگت پائیے۔ گُریسادی رسنا ہر ہر گائیے۔ گُریسادی کل پار ترائیے۔
 گُریسادی کیسے دا بھو نہ کھائیے۔ گُریسادی گر پُری نوں جائیے۔ گُریسادی نجانند سُکھ پائیے۔ گُریسادی ترکٹی قفل کھلائیے۔
 گُریسادی زرنجن جوت سمائیے۔ گُریسادی ہر سنتن پائیے۔ گُریسادی مہاراج شیرسنگھ رِدے دھیائیے۔ امرت ویلے گر امرت
 برکھے، گُریسکھاں دے مُکھ چوائے۔ امرت ویلے گر امرت برکھے، تپت کایا سیتل ہو جائے۔ امرت ویلے گر امرت برکھے، سوہنگ
 شبد نام دوائے۔ امرت ویلے گر امرت برکھے، سچ سچ جنائے۔ امرت ویلے گر امرت برکھے، پسو پریتوں کر دیو بہائے۔ امرت ویلے
 گر امرت برکھے، جنم جنم دے پاپ گواوے۔ امرت ویلے گر امرت برکھے، جم دوت کوئی نیڑ نہ آوے۔ امرت ویلے گر امرت
 برکھے، سادھ سنگت گر مان دواوے۔ امرت ویلے گر امرت برکھے، ترن تارن سمرتھ اکھواوے۔ امرت ویلے گر امرت برکھے،
 پاپی اپرادھی جگت تراوے۔ امرت ویلے گر امرت برکھے، گُن ندھان گھر لیکھ لیکھاوے۔ امرت ویلے گر امرت برکھے، برہما
 وشن مہیش سب سرنی لاوے۔ امرت ویلے گر امرت برکھے، شو گنیش سب سیس جھکاوے۔ امرت ویلے گر امرت برکھے،
 کروڑ تیتیس سدا بللاوے۔ امرت ویلے گر امرت برکھے، بن گر مکت نہ کھئے کراوے۔ امرت ویلے گر امرت برکھے، آپ امر جی
 امر کراوے۔ امرت ویلے گر امرت برکھے، جوتوں جوت آ جیو جگاوے۔ امرت ویلے گر امرت برکھے، رس انوٹھا مُکھ چواوے۔

امرت ویلے گر امرت برکھے، دھرت دھول آکاش پلاوے۔ امرت ویلے گر امرت برکھے، بھہ بھیانک وچ آن تراوے۔ امرت ویلے
 گر امرت برکھے، بھگت جنان دی پیج رکھاوے۔ امرت ویلے گر امرت برکھے، سادھ سنت گر چرنی لاوے۔ امرت ویلے گر
 امرت برکھے، گرسکھاں نوں مان دواوے۔ امرت ویلے گر امرت برکھے، تھر گھر دی سوجھی پاوے۔ امرت ویلے گر امرت برکھے،
 اگیان اندھیر پرے ہٹاوے۔ امرت ویلے گر امرت برکھے، جوت گیان جیو جگاوے۔ امرت ویلے گر امرت برکھے، پردہ کھنبھ
 پرے ہٹاوے۔ امرت ویلے گر امرت برکھے، وچوں اپنا آپ جناوے۔ امرت ویلے گر امرت برکھے، لوبھ موہ ہنکار گواوے۔
 امرت ویلے گر امرت برکھے، مت من بُدھ پرگٹاوے۔ امرت ویلے گر امرت برکھے، جھوٹھی دیہ کنچن ہو جاوے۔ امرت ویلے گر
 امرت برکھے، سوہنگ دان ردے دواوے۔ امرت ویلے گر امرت برکھے، ہنکاریاں نوں چرن نواوے۔ امرت ویلے گر امرت برکھے،
 سوہنگ شبد دی جیکار کراوے۔ امرت ویلے گر امرت برکھے، مہاراج شیرسنگھ بھگت تراوے۔ سچّی ایہہ درگاہ، جتھے پرہ
 درس دکھاوے۔ سچّی ایہہ درگاہ، جتھے پرہ جوت پرگٹاوے۔ سچّی ایہہ درگاہ، جتھے گر نام دواوے۔ سچّی ایہہ درگاہ، جتھے
 اک روپ سماوے۔ سچّی ایہہ درگاہ، جتھے جگ اُٹاوے۔ سچّی ایہہ درگاہ، جتھے سنگت نوں درس دکھاوے۔ سچّی ایہہ
 درگاہ، جتھے پاربرہم پرہ آوے۔ سچّی ایہہ درگاہ، جتھے جوت روپ سماوے۔ سچّی ایہہ درگاہ، جتھے کلجگ جیو بھلاوے۔
 سچّی ایہہ درگاہ، جتھے اپنا آپ چھپاوے۔ سچّی ایہہ درگاہ، جتھے بے مُکھاں نظر نہ آوے۔ سچّی ایہہ درگاہ، جتھے گیان
 گوہجھ کھلاوے۔ سچّی ایہہ درگاہ، جتھے سرن پیاں دی لاج رکھاوے۔ سچّی ایہہ درگاہ، جتھے گر لکھ اک اسی ہزار بھوت
 بٹھاوے۔ سچّی ایہہ درگاہ، جتھے اٹھاراں بیر سیس نواوے۔ سچّی ایہہ درگاہ، جتھے انجنی کنجنی پئی شرمائے۔ سچّی ایہہ
 درگاہ، جتھے ہاکن ڈاکن سر منواوے۔ سچّی ایہہ درگاہ، جتھے سردی کال بال کراوے۔ سچّی ایہہ درگاہ، اُٹ واہو کیسے پواوے۔
 سچّی ایہہ درگاہ، جتھے سب بھہ رکھاوے۔ سچّی ایہہ درگاہ، جتھے گر سکھ تراوے۔ سچّی ایہہ درگاہ، جتھے مہاراج شیرسنگھ

شبد لکھاوے۔ میرا رُوپ اگم، نہ کسے چتاریا۔ میرا رُوپ اگم، سرب جیو اُدھاریا۔ میرا رُوپ اگم، جس سدا نِمسکاریا۔
 میرا رُوپ اگم، وچ دیہہ جوت پدھاریا۔ میرا رُوپ اگم، تین لوک سر واریا۔ میرا رُوپ اگم، انت نہ پاراواریا۔ میرا رُوپ اگم،
 گکن پاتال جیو جنت بنا لیا۔ میرا رُوپ اگم، سرب وچ آسن لا لیا۔ میرا رُوپ اگم، جوت سنگ جیو جوا لیا۔ میرا رُوپ اگم،
 کھچ جوت وچ کھیہہ ملا لیا۔ میرا رُوپ اگم، کسے بھیو نہ پا لیا۔ میرا رُوپ اگم، جن ایہہ سرشٹ اُپا لیا۔ میرا رُوپ اگم،
 ناؤں نرنکار رکھا لیا۔ میرا رُوپ اگم، جوت نرنجن گا لیا۔ میرا رُوپ اگم، اُنجا پون سر چہتر جھلا لیا۔ میرا رُوپ اگم، جوت
 اڈول ڈگمگا لیا۔ میرا رُوپ اگم، وربھنڈ سما لیا۔ میرا رُوپ اگم، جگن ناتھ اکھوا لیا۔ میرا رُوپ اگم، اچھل چھلن چھلا لیا۔
 میرا رُوپ اگم، جگو جگ بھیس وٹا لیا۔ میرا رُوپ اگم، ستجگ مہروان اکھوا لیا۔ میرا رُوپ اگم، تریتا رام سنا لیا۔ میرا
 رُوپ اگم، دواپر کرشن مُراریا۔ میرا رُوپ اگم، مہا اپر اپاریا۔ میرا رُوپ اگم، کل مہاراج شیرسنگھ اوتاریا۔ میری جوت
 اڈول، نہ کوئی ڈلاوے۔ میری جوت اڈول، سچکھنڈ سہائے۔ میری جوت اڈول، جیو جنت ترائے۔ میری جوت اڈول، وچ
 سرشٹ دے آئے۔ میری جوت اڈول، جگت دا کھے کرائے۔ میری جوت اڈول، کلُو دا کال کرائے۔ میری جوت اڈول، ستجگ
 ست ست لائے۔ میری جوت اڈول، سوہنگ شبد جے جے کار کرائے۔ میری جوت اڈول، جیو نوں گیان دوائے۔ میری جوت
 اڈول، نجانند وکھائے۔ میری جوت اڈول، گربھ توں باہر کڈھائے۔ میری جوت اڈول، جنم مرن دے پھند کٹائے۔ میری جوت
 اڈول، سکھاں نوں سرنی لائے۔ میری جوت اڈول، کھوئے نہ تول تُلانے۔ میری جوت اڈول، کسے نہ ہٹ وکائے۔ میری جوت
 اڈول، کوئی گرمکھ پائے۔ میری جوت اڈول، ہر تھاپیں سہائے۔ میری جوت اڈول، بُجھی دیپک پھیر جلائے۔ میری جوت اڈول،
 جوت سنگ جوت ملانے۔ میری جوت اڈول، سوہنگ شبد وڈبائے۔ گر چرناں وچ سد سیو کھائیے۔ گر چرناں وچ سد
 بھل بخشائیے۔ گر چرناں وچ دیہہ روگ گوائیے۔ گر چرناں وچ نام پدارتھ پائیے۔ گر چرناں وچ رسنا ہر جس گائیے۔ گر

چرناں وچ بھکتی ہین ترائے۔ گُر چرناں وچ من دی تپت بُجھائے۔ گُر چرناں وچ آتم شانت کرائے۔ گُر چرناں وچ سُپھل جنم کرائے۔ گُر چرناں وچ اپنا آپ لگائے۔ گُر چرناں وچ سنسا روگ گوائے۔ گُر چرناں وچ سنگت دی سیو کھائے۔ گُر چرناں وچ سر چھتر جھلائے۔ گُر چرناں وچ دالد دلدر گوائے۔ گُر چرناں وچ دوئے جوڑ سیس جھکائے۔ گُر چرناں وچ مستک دھوڑ لگائے۔ گُر چرناں وچ سرب سُکھ پھل پائے۔ گُر چرناں وچ سنتن دی کار کھائے۔ گُر سیوا وچ سدا چت لائے۔ گُر سیوا وچ پرہہ ردے دھیائے۔ گُر سیوا وچ سوہنگ شبد گن گائے۔ گُر سیوا وچ پرہہ درشن پائے۔ گُر سیوا وچ لوہہ ہنکار گوائے۔ گُر سیوا وچ جگت وکار تجائے۔ گُر سیوا وچ سنگت دھوڑ ہو جائے۔ گُر سیوا وچ سینتل چن سمائے۔ گُر سیوا وچ پاربرہم پائے۔ گُر سیوا وچ گرنی چت لائے۔ گُر سیوا وچ مہاراج شیرسنگھ سنگ سمائے۔ رین ساری ہر جس گایا۔ واہوا کردیاں وقت سُہایا۔ ہوئی پرہات ویلا امرت آیا۔ سٹی سریشٹ انبھول، سیکھاں نوں باہوں پکڑ بہایا۔ لیا مکھن وروں، کلو وچ بھکت ترایا۔ مہاراج شیرسنگھ آپ اڈول، جس دا تیج سوایا۔ سوہنگ شبد انمول، سیکھاں نے رسنا گایا۔ دتا گیان وروں، اگیان اندھیر گویا۔ کلجگ آیا سرب سروپا۔ کلجگ آیا آپ پرہہ بھوپا۔ کلجگ آیا پرہہ جوت انوپا۔ کلجگ آیا مہاراج شیرسنگھ سوچھ سروپا۔ کلجگ دتا تار، سیکھاں نوں درس دکھا کے۔ کلجگ دتا تار، ایشر جوت پرگٹا کے۔ کلجگ دتا تار، بھلیاں نوں چرنی لا کے۔ کلجگ دتا تار، سوہنگ شبد سنا کے۔ کلجگ دتا تار، رام کرشن تون جوت پرگٹا کے۔ کلجگ دتا تار، نہکلنک آپ اکھوا کے۔ کلجگ دتا تار، گھر سیکھاں دے آ کے۔ کلجگ دتا تار، سنگت نوں کول بہا کے۔ کلجگ دتا تار، وسما دے وسما سما کے۔ کلجگ دتا تار، رنگن نام چڑھا کے۔ کلجگ دتا تار، سنگت بھین بھرا بنا کے۔ کلجگ دتا تار، وشے وکار گوا کے۔ کلجگ دتا تار، ست دھرم ورتا کے۔ کلجگ دتا تار، نہانیاں مان رکھا کے۔ کلجگ دتا تار، سرن پڑے دی لاج رکھا کے۔ کلجگ دتا تار، بھگتن سر ہتھ ٹکا کے۔ داساں دتا تار، مہاراج آپ وڈیا کے۔ سیکھاں نوں دتا

تار، گیان جوت جگا کے۔ پتت لئے ادھار، چرنی ڈگن آ کے۔ دھوئے گنکا میل، اپنا نام چپا کے۔ ساچا ایہہ دربار، ور منگو آ کے۔ مہاراج شیرسنگھ پرگٹ آپ بلوان، چلیا ستجگ لا کے۔

★ ۲۱ وساکھ ۲۰۰۷ بکرمی پنڈ جیٹھووال بچن ہوئے ★

ستجگ لایا آن، پرگٹ کرشن مزاری۔ ستجگ لایا آن، زرنجن جوت اپاری۔ ستجگ لایا آن، جوت کل وچ دھاری۔
ستجگ لایا آن، ہوئے کٹ بیماری۔ ستجگ لایا آن، سوہنگ کیتی کاری۔ ستجگ لایا آن، بھگتاں دی پیج سواری۔
ستجگ لایا آن، در سخیاں منگلا چاری۔ ستجگ لایا آن، سنگھار وڈے ہنکاری۔ ستجگ لایا آن، چار ورن اک سہاری۔
ستجگ لایا آن، برہم سروپ سب جیو چتاری۔ ستجگ لایا آن، جیو جوت ادھاری۔ ستجگ لایا آن، مہاراج شیرسنگھ
زرنکاری۔ پرہہ درشن سرب سکھ پائے۔ پرہہ درشن من دی میل گوائے۔ پرہہ درشن جیو جنت ترائے۔ پرہہ درشن وچ نرک نہ
جائے۔ پرہہ درشن گر پُری سدھائے۔ پرہہ درشن من دھیر دھرائے۔ پرہہ درشن یت ست رہ جائے۔ پرہہ درشن کام کرودھ نہ
ستائے۔ پرہہ درشن لوہہ ہنکار گوائے۔ پرہہ درشن سچ سچ ورتائے۔ پرہہ درشن جم کال نہ کھائے۔ پرہہ درشن گر سیو کھائے۔
پرہہ درشن مد ماس تجائے۔ پرہہ درشن چرن کول سمائے۔ پرہہ درشن وانگ چندن مہکائے۔ پرہہ درشن اچرج وچ اچرج ملائے۔
پرہہ درشن وسما دے وسما دے سمائے۔ پرہہ درشن گھر ساچا پائے۔ پرہہ درشن پھر جگت نہ آئے۔ پرہہ درشن جوتی جوت سمائے۔
پرہہ درشن سوہنگ شبد پائے۔ پرہہ درشن مہاراج شیرسنگھ چرنی لائے۔ چرن کول پرہہ راکھو پریت۔ گر پورا ہے ٹھانڈا

سیت۔ سدا اڈول سدا اٹیت۔ سوہنگ شبد جگت ہے جیت۔ جھوٹھا سنسار بالو کی بھیت۔ مہاراج شیرسنگھ پت پت پت۔ پت پاون بھ۔ بہنجن۔ ہنکار نوارن ہے بہو کھنڈن۔ جوت سروپ تریلوکی نندن۔ گرسکھ دان درس گر منگن۔ گر پورا سب توڑے بندھن۔ میرا سکھ کل وچ پرہاس جوں چندن۔ میں ہاں کرشن مرار منوہر مکندن۔ میں ہاں سد کرپال بھکت بھ۔ بہنجن۔ سوہنگ شبد دے کے گیان، گرسکھاں من چاڑھی رنگن۔ پرگئی جوت آپ بھگوان، مہاراج شیرسنگھ سد رنگ پرنگن۔ ستجگ دھریا ناؤں، جوت روپ وٹایا۔ ستجگ دھریا ناؤں، نہکلنک اکھویا۔ ستجگ دھریا ناؤں، سوہنگ شبد سُنایا۔ ستجگ دھریا ناؤں، برہم دا بھیت کھلایا۔ ستجگ دھریا ناؤں، کھنڈ برہمنڈ الا یا۔ ستجگ دھریا ناؤں، جگ چوٹھا اٹھایا۔ ستجگ دھریا ناؤں، پرہ نے تیج ودھایا۔ ستجگ دھریا ناؤں، مد ماس سب نشٹ کرایا۔ ستجگ دھریا ناؤں، گنبھی نرک انہاں نوں پایا۔ ستجگ دھریا ناؤں، جنہاں نے رسنا لایا۔ ستجگ دھریا ناؤں، اپنا آپ چھپایا۔ ستجگ دھریا ناؤں، بے مکھاں توں مکھ بھویا۔ ستجگ دھریا ناؤں، گرسکھاں نوں درس دکھایا۔ ستجگ دھریا ناؤں، سادھ سنگت گر وچ بہایا۔ ستجگ دھریا ناؤں، اپنا آپ اپایا۔ ستگر سچی ناؤ، جس نے پار لنگھایا۔ ستجگ دھریا ناؤں، سرب دا مان گویا۔ ستجگ دھریا ناؤں، چار ورن کر اک بہایا۔ ستجگ دھریا ناؤں، راؤ رنگ اک سما یا۔ ستجگ دھریا ناؤں، اٹے دھندے سرشٹ لگایا۔ ستجگ دھریا ناؤں، بھگتن دیا کھایا۔ ستجگ دھریا ناؤں، ایشر اپنا نام جپایا۔ ستجگ دھریا ناؤں، مات لوک سچکھنڈ بنایا۔ ستجگ دھریا ناؤں، جتھے کروڑ تینیس ہے آیا۔ ستجگ دھریا ناؤں، دیویاں در تے سیس جھکایا۔ ستجگ دھریا ناؤں، اپنا آپ تجایا۔ ستجگ دھریا ناؤں، چھڈ دیہ جوت روپ سما یا۔ ستجگ دھریا ناؤں، گھنک پری نوں بھاگ لگایا۔ ستجگ دھریا ناؤں، جتھے گر دھام بنایا۔ ستجگ دھریا ناؤں، سربت تیرتھاں مان گویا۔ ستجگ دھریا ناؤں، سربت تیرتھ نہر بنایا۔ ستجگ دھریا ناؤں، کلو نوں خاک رلایا۔ ستجگ دھریا ناؤں، ستگر دھام

رچایا۔ سَتَجُگ دھریا ناؤں، مہراج شیرسنگھ نام رکھایا۔ سَتَجُگ دھریا ناؤں، جوتوں جوت پرگٹایا۔ سَتَجُگ دھریا ناؤں،
 منی سینگھ نوں مان دوايا۔ سَتَجُگ دھریا ناؤں، سَتگر تخت بہایا۔ سَتَجُگ دھریا ناؤں، بگیں تھان سُہایا۔ سَتَجُگ دھریا
 ناؤں، پورن پرمیشور آیا۔ سَتَجُگ دھریا ناؤں، گہر گمبھیر اکھوایا۔ سَتَجُگ دھریا ناؤں، رِدھ سِدھ نوں چرنی لایا۔ سَتَجُگ
 دھریا ناؤں، رانیاں مہارنیاں دا سیس جھکایا۔ سَتَجُگ دھریا ناؤں، بانی بودھ سیکھایا۔ سَتَجُگ دھریا ناؤں، اپنا آپ پرگٹایا۔
 سَتَجُگ دھریا ناؤں، سوہنگ شبد گر ڈنک وجایا۔ سَتَجُگ دھریا ناؤں، نرہے اکھوایا۔ سَتَجُگ دھریا ناؤں، نرویر سمايا۔
 سَتَجُگ دھریا ناؤں، سیکھان دا دُکھ گویا۔ سَتَجُگ دھریا ناؤں، بندی چھوڑ اکھوایا۔ سَتَجُگ دھریا ناؤں، گلوں جم پھاس
 کٹایا۔ سَتَجُگ دھریا ناؤں، انڈج جیرج سیکھ نہ آیا۔ سَتَجُگ دھریا ناؤں، اُتہج سینج باہر کڈھایا۔ سَتَجُگ دھریا ناؤں،
 سیکھان دی لاج رکھایا۔ سَتَجُگ دھریا ناؤں، وچ سیکھ سمايا۔ سَتَجُگ دھریا ناؤں، سر تے چہتر جھلایا۔ سَتَجُگ دھریا
 ناؤں، جھولا جھول سرشٹ ہلایا۔ سَتَجُگ دھریا ناؤں، چار کُنٹ ہاہاکار مچایا۔ سَتَجُگ دھریا ناؤں، سوہنگ شبد گر
 تیر چلایا۔ سَتَجُگ دھریا ناؤں، جس ایہہ مان گویا۔ سَتَجُگ دھریا ناؤں، مہراج شیرسنگھ نظری آیا۔ کلجگ تارے سیکھ،
 اپنی سرنی لا کے۔ کلجگ تارے سیکھ، اپنا نام چپا کے۔ کلجگ تارے سیکھ، گر سنگت مان دوا کے۔ کلجگ تارے سیکھ،
 سوہنگ شبد سنا کے۔ کلجگ تارے سیکھ، مہراج شیرسنگھ نام رکھا کے۔ سَتَجُگ ہو مہروان، اپنا آپ اُپایا۔ سَتَجُگ ہو
 مہروان، جگت جوت جکایا۔ سَتَجُگ ہو مہروان، گہر بھگتن دے آیا۔ سَتَجُگ ہو مہروان، سب جگت بھلایا۔ سَتَجُگ
 ہو مہروان، سوہنگ شبد سُنایا۔ سَتَجُگ ہو مہروان، چار کُنٹ جے جیکار کرایا۔ سَتَجُگ ہو مہروان، اپنا راہ بتایا۔
 کلجگ ہو مہروان، بیڑے نوں بنے لایا۔ کلجگ ہو مہروان، سیکھ دے وچ سمايا۔ کلجگ ہو مہروان، دُکھ روگ گویا۔
 کلجگ ہو مہروان، مسان پون جلايا۔ کلجگ ہو مہروان، کنیاں تے دیا کمایا۔ کلجگ ہو مہروان، گہر ٹھانڈے آیا۔ کلجگ

ہو مہروان، نہکلنک اکھوایا۔ کلجگ ہو مہروان، مہراج شیرسنگھ نام رکھایا۔ ہوئے نانا در تے آئے، گر چرناں وچ سیس
 جھکائے۔ ہوئے نانا در تے آئے، وانگ بھیلنی مان دوائے۔ ہوئے نانا در تے آئے، ستی اہلیا چرن چھپائے۔ ہوئے نانا در تے آئے، وانگ
 دروپتی درس دکھائے۔ ہوئے نانا در تے آئے، لاج کنیا جگت رکھائے۔ ہوئے نانا در تے آئے، ٹھاکر سنگھ دی بند ترائے۔ ہوئے نانا در
 تے آئے، کنیاں ستوتی ست رکھائے۔ ہوئے نانا در تے آئے، جھوٹھے جگت دی پریت تجائے۔ ہوئے نانا در تے آئے، دے گیان گر
 درس دکھائے۔ ہوئے نانا در تے آئے، سُکے کاشٹ پرہ پھل لگائے۔ ہوئے نانا در تے آئے، کار کھیل نشٹ ہو جائے۔ ہوئے نانا در تے
 آئے، دیہہ سپتری کنچن کرائے۔ ہوئے نانا در تے آئے، جنم جنم دے دکھ گوائے۔ ہوئے نانا در تے آئے، سرب سوکھ گھر ماہ پائے۔
 ہوئے نانا در تے آئے، اندھ کوپ پرہ ہوئے سہائے۔ ہوئے نانا در تے آئے، جگت جلندا گر درس ٹھرائے۔ ہوئے نانا در تے آئے، پرہ
 ابناشی گھر ماہ پائے۔ ہوئے نانا در تے آئے، گر پورے سر چہتر جھلائے۔ ہوئے نانا در تے آئے، وانگ چندرما سینٹل ہو جائے۔ ہوئے
 نانا در تے آئے، آپ ترے کُٹب ترائے۔ ہوئے نانا در تے آئے، مہراج شیرسنگھ بنت بنائے۔ جے نہ بھلے میرا نام، بھجی دیپک دئے
 جگائے۔ جے نہ بھلے میرا نام، سچکھنڈ پرہ دئے دکھائے۔ جے نہ بھلے میرا نام، جم جندار کوئی نیڑ نہ آئے۔ جے نہ بھلے میرا نام، وچ
 چراسی گیڑ نہ کھائے۔ جے نہ بھلے میرا نام، درگاہ ساچی وچ پٹھائے۔ جے نہ بھلے میرا نام، باہوں پکڑ دے ترائے۔ جے نہ بھلے میرا
 نام، نج گھر بیٹھا تاڑی لائے۔ جے نہ بھلے میرا نام، برہم سروپ وچ سہائے۔ جے نہ بھلے میرا نام، جوت گیان دے جگائے۔ جے نہ
 بھلے میرا نام، گھر ساچے دی سوجھی پائے۔ جے نہ بھلے میرا نام، امرت بوند پرہ مکھ چوائے۔ جے نہ بھلے میرا ناؤں، جوت اڈول
 ڈگمگائے۔ جے نہ بھلے میرا ناؤں، انت کال پرہ درس دکھائے۔ جے نہ بھلے میرا ناؤں، وانگ اجامل آپ ترائے۔ جے نہ بھلے میرا
 ناؤں، وانگ سین آلاج رکھائے۔ جے نہ بھلے میرا ناؤں، جوت سروپ آدرس دکھائے۔ جے نہ بھلے میرا ناؤں، مد ماس نہ رسنا
 لائے۔ جے نہ بھلے میرا ناؤں، کایا کوٹ وکار گوائے۔ جے نہ بھلے میرا ناؤں، ایکنکار پرہ ہوئے سہائے۔ جے نہ بھلے میرا ناؤں،

گرسکھاں سنگ رل جائے۔ جے نہ بھلے میرا ناؤں، سادھ سنگت سب دیا کھائے۔ جے نہ بھلے میرا ناؤں، آد انت پرہ دئے بُجھائے۔
 جے نہ بھلے میرا ناؤں، جھوٹھی دیہہ وچ سچ وکھائے۔ جے نہ بھلے میرا ناؤں، وچوں ستگر پورا پائے۔ جے نہ بھلے میرا ناؤں،
 مہاراج شیرسنگھ ردے سمائے۔ جے نہ بھلے میرا ناؤں، انحد شبد من وجائے۔ جے نہ بھلے میرا ناؤں، برہم گیان پرہ دے بُجھائے۔
 جے نہ بھلے میرا ناؤں، جیو جگت دی سوجھی پائے۔ جے نہ بھلے میرا ناؤں، جوت نرنجن آپ درسائے۔ جے نہ بھلے میرا ناؤں،
 آون جاون دا پندھ مکائے۔ جے نہ بھلے میرا ناؤں، انت جوتی جوت رل جائے۔ جے نہ بھلے میرا ناؤں، گرہہ واس پھیر نہ آئے۔
 جے نہ بھلے میرا ناؤں، ٹٹی گنڈھ گنڈھ وکھائے۔ جے نہ بھلے میرا ناؤں، سرن پڑے دی لاج رکھائے۔ جے نہ بھلے میرا ناؤں، سادھ
 سنگت گر مان دوئے۔ جے نہ بھلے میرا ناؤں، پرہہ ابناشی گھر ماہ پائے۔ جے نہ بھلے میرا ناؤں، مہاراج شیرسنگھ کول کھائے۔

★ ۲۲ وساکھ ۲۰۰۷ بکرمی ★

سوہنگ شبد پرہہ نام چتارے۔ سوہنگ شبد پرہہ جگت ادھارے۔ سوہنگ شبد درس رام اوتارے۔ سوہنگ
 شبد کرشن مرارے۔ سوہنگ شبد سب سکھن تارے۔ سوہنگ شبد مہاراج شیرسنگھ نمسکارے۔ سوہنگ شبد جم
 دوٹ نہ مارے۔ سوہنگ شبد پرہہ چرن درسارے۔ سوہنگ شبد ہوئے گیان اُجیارے۔ سوہنگ شبد رسنا جیو
 اُچارے۔ سوہنگ شبد پیکھے سچ دوارے۔ سوہنگ شبد کر پار اُتارے۔ سوہنگ شبد سدا نمسکارے۔ سوہنگ
 شبد کوٹ اپرادھی تارے۔ سوہنگ شبد جیو بیکنٹھ سدھارے۔ سوہنگ شبد چے جگت نیارے۔ سوہنگ شبد

مُکند مُرارے۔ سوہنگ شبد جگدیشر تارے۔ سوہنگ شبد جوتی جوت سارے۔ سوہنگ شبد جم ڈنڈ نہ مارے۔
 سوہنگ شبد سَتَجُک پیچ سوارے۔ سوہنگ شبد مہاراج شیرسنگھ رسنا اُچارے۔ سوہنگ شبد گر گیان دوايا۔
 سوہنگ شبد گر سَتَجُک سُنايا۔ سوہنگ شبد بھگتن دان دوايا۔ سوہنگ شبد جيون مکت کرايا۔ سوہنگ شبد اگیان
 اندھیر گوايا۔ سوہنگ شبد جکت ترايا۔ سوہنگ شبد چراسی گیر مُکایا۔ سوہنگ شبد سَتگر سنگ ملایا۔ سوہنگ
 شبد انحد راگ سُنايا۔ سوہنگ شبد گرہ جوُن تجایا۔ سوہنگ شبد بھگتن سنگ رلایا۔ سوہنگ شبد جن رسنا گایا۔
 سوہنگ شبد نر نرائن درسایا۔ سوہنگ شبد سَتَجُک جہاز بنایا۔ سوہنگ شبد گر مُکھان نوں پار لنگھایا۔ سوہنگ شبد
 مہاراج شیرسنگھ ملایا۔ سوہنگ شبد جیو دا بہیت کھلایا۔ سوہنگ شبد جوت سروپ درسایا۔ سوہنگ شبد کلجُک
 ڈنک وجایا۔ سوہنگ شبد سد اتم رکھایا۔ سوہنگ شبد مہاراج شیرسنگھ رسنا گایا۔ جیو سوہنگ من اتم سوکھ۔ جیو
 سوہنگ نہ بیاپے دوکھ۔ جیو سوہنگ ملے پرہ بھوپ۔ جیو سوہنگ پیکھو درس انوپ۔ جیو سوہنگ پرگٹے جوت
 سروپ۔ جیو سوہنگ ملے مہاراج شیرسنگھ وچ اندھ کوپ۔ سوہنگ شبد سُرت جو لائے۔ سوہنگ شبد گر درس
 دیکھائے۔ سوہنگ شبد سَتَجُک منتر اُچائے۔ سوہنگ شبد گر نرنتر وچائے۔ سوہنگ شبد سب بہسمنتر ہو جائے۔
 سوہنگ شبد مہاراج شیرسنگھ جُگا جُگنتر رہ جائے۔ سوہنگ شبد چپایا آن، ایشر جوت پرگٹا کے۔ سوہنگ شبد چپایا
 آن، کل دا کال کرا کے۔ سوہنگ شبد چپایا آن، سیکھن وچ آسن لا کے۔ سوہنگ شبد چپایا آن، سنگت گرد بہا کے۔
 سوہنگ شبد چپایا آن، سَتَجُک سچا لا کے۔ سوہنگ شبد چپایا آن، نام اپنا رسنا چپا کے۔ سوہنگ شبد چپایا آن، پرہ
 نے بھیس وٹا کے۔ سوہنگ شبد چپایا آن، دیہ وچ جوت جگا کے۔ سوہنگ شبد چپایا آن، امرت مُکھ چوا کے۔ سوہنگ
 شبد چپایا آن، سچ سچ ورتا کے۔ سوہنگ شبد چپایا آن، چار کُنٹ جے جے جیکار کرا کے۔ سوہنگ شبد چپایا آن، مات

پاتال آکاش تھر رہا کے۔ سوہنگ شبد چپایا آن، باشک دی سیج تجا کے۔ سوہنگ شبد چپایا آن، بیکنٹھ دھام چون آ کے۔ سوہنگ شبد چپایا آن، کرشن بھیس وٹا کے۔ سوہنگ شبد چپایا آن، نہکنک اکھوا کے۔ سوہنگ شبد چپایا آن، پلا جگت پھرا کے۔ سوہنگ شبد چپایا آن، بے مکھاں توں مکھ چھپا کے۔ سوہنگ شبد چپایا آن، وچھڑے چرنی لا کے۔ سوہنگ شبد چپایا آن، پتت پاپی ترا کے۔ سوہنگ شبد چپایا آن، رام رگھناتھ اکھوا کے۔ سوہنگ شبد چپایا آن، مہاراج شیرسنگھ نام رکھا کے۔ سوہنگ شبد ستجگ بان۔ سوہنگ شبد دیوے گنی ندھان۔ سوہنگ شبد ہووے بھگت پروان۔ سوہنگ شبد ستجگ دا گیان۔ سوہنگ شبد گھر ٹھانڈا پان۔ سوہنگ شبد میلے بھگوان۔ سوہنگ شبد بھگت دیبان۔ سوہنگ شبد پرہ سرُپ پچھان۔ جگت سُہایا سیس، کیس چوڑ جھلائے۔ جگت سُہایا سیس، چرنی سیو کھائے۔ جگت سُہایا سیس، دھوڑ گر چرن لگائے۔ جگت سُہایا سیس، پرہ دی سیو کھائے۔ جگت سُہایا سیس، جگت نام ترائے۔ جگت سُہایا سیس، دُشن اگن جلائے۔ جگت ترایا سیس، گر درشن پائے۔ جگت ترایا سیس، مہاراج شیرسنگھ پیج رکھائے۔

۱۲۶

۱۲۶

★ ۲۴ وساکھ ۲۰۰۷ بکرمی پنڈ جیٹھووال پچن ہوئے ★

پاربرہم پرہ کھیل رچایا، جوت سرُپ اپنا آپ وکھایا۔ پاربرہم پرہ کھیل رچایا، نام اپنا نرنکار رکھایا۔ پاربرہم پرہ کھیل رچایا، قُدرت رُپ جگت اُپایا۔ پاربرہم پرہ کھیل رچایا، لکھ چُراسی جیو اُپایا۔ پاربرہم پرہ کھیل رچایا، مات پاتال آکاش سمایا۔ پاربرہم پرہ کھیل رچایا، مہاراج شیرسنگھ نام رکھایا۔ پاربرہم پرہ کھیل رچایا، ہو مہروان جگت ترایا۔ پاربرہم پرہ کھیل رچایا، ستجگ ست ست ورتایا۔ پاربرہم پرہ کھیل رچایا، تریتا بھئیو رام راون دا ناس کرایا۔ پاربرہم پرہ کھیل رچایا، دواپر کرشن مُرار دریودھن دا مان گویا۔ پاربرہم پرہ کھیل رچایا، کلجگ اندھ گھور راہ چلایا۔ پاربرہم پرہ کھیل رچایا،

نہکنک ہرشد ہنڈار بھاگ - ۱

عیسیٰ موسیٰ جگت اُپایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، سنگ چار یاران محمد اُپایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، جگت ادھار نانک
 نرنکار اکھوایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، نانک انگد نوں انگ لگایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، دتا جوت ادھار لہنے دا لہنا پایا۔
 پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، کر سیوا اپار، امرداس نتھاواں ترایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، گئے بیدی سوڈھیان مان دِوایا۔ پاربرہم
 پرہہ کھیل رچایا، گگھ بھانی دی نوں سُپھل کرایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، ہرمندر وچوں ارجن ہر پرہہ پایا۔ پاربرہم پرہہ
 کھیل رچایا، بانی بوہتہ گر ارجن ترایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، مہابلی ہرگوبند اکھوایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، ہررائے گھر
 گھر شاہ ہر جس گایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، ہرکیشن بال نوں مان دِوایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، دتا مان تیغ بہادر مکھن
 دا جن جہاز ترایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، دتا سیس آوار دھرم دا نام رکھایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، دسویں جوت گوبند
 سنگھ پرگٹایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، پٹنے اُچے نور اندپڑ کھیل رچایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، چھڈ ہماچل دیس دکھن جا
 ترایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، چھڈی دیہہ اپار ندیڑ دھام بنایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، کلجگ ہویا اندھیار جگت نے نام
 بھلایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، کوئی نہ جانے نام پرہہ دا نام بھلایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، ہو کے نہکلنک کل آپ اُلٹایا۔
 پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، وشنو ہونے بھگوان شیرسنگھ نام رکھایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، چھڈی دیہہ اپار جوت روپ کھیل
 رچایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، چھبی پوہ دو ہزار وچ جوتی جوت سمایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، پنج جیٹھ ویہہ سو اک
 اپنی جوت پرگٹایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، جوت ادھار آپ اپنا رنگ وکھایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، پیج رکھن آپ بھگتن
 دی سوہنگ شبد سنایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، کر جگ چوٹھے دا ناس ستجگ ست ست ورتایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل
 رچایا، جوت جگائی اپار، شیرسنگھ نہکلنک اکھوایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، جگو جگ ایہہ کار بھگتن نوں آن ترایا۔
 پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، ہو آپ کریال دھرو در بہایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، پرگٹی جوت اپار پرہلا دی لاج رکھایا۔

پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، باون رُوپ دھار بل پاتالے پہنچایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، جیّا رکھی آمبریک چگر سُدرشن بان
 چلایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، دتی وڈیائی جنک نام سنگ پاپ تُلایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، ہری چند گویا مان، تارا دا
 مان ودھایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، چھڈ درجودھن آہار، بدر دے بھوگ لگایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، چھڈ سینگھاسن آپ
 سُدامے نوں سیس نوایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، آ کے گن ندهان جے دیو لیکھ لکھایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، گائیں دتی
 جوال، نامے دا چھپر چھایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، سین رُوپ ہر ہو رانے دی سیو کھایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، گرُمکھ
 بینی بھگت چرن آ سنگ تریا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، دتا برہم گیان کبیر سچکھنڈ سدھایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا،
 دروپتی رکھی لاج جس نے وچ سبھا دے دھیایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، اہلیا دتی تار سل سنگ چرن چھایا۔ پاربرہم پرہہ
 کھیل رچایا، اتم دے گیان رویداس چار تریا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، گنکا دتی تار نام نرنجن گایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا،
 اجامل اترے پار ناؤں نرائن رکھایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، پوتنا دتی پچھاڑ، موہن مئے جس کرشن نوں پایا۔ پاربرہم پرہہ
 کھیل رچایا، کر کے سچ دھیان سدھنا آن تریا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، درسن دتا آن ترلوچن بھگت تریا۔ پاربرہم پرہہ کھیل
 رچایا، من نوں ویراگ فرید ہر جس گایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، کرے کھیل اپار کسے نے بھید نہ پایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل
 رچایا، دے کے درس اپار، بھگت ناؤں آن تریا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، ک ہے جوت سروپ کسے دیہہ پلٹایا۔ پاربرہم پرہہ
 کھیل رچایا، آپ ہے جوت ادھار، جیو دے وچ سمایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، مہاراج شیرسنگھ اپر اپار، کسے بھید نہ پایا۔
 پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، گویا کل دا مان اپنا آپ پرگٹایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، جامہ لیا دھار گھنک پُری نوں بھاگ
 لگایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، وچ اوستھا بال منی سنگھ نوں درس دکھایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، میں ہاں جگت ادھار
 نہکلنک ہو آیا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، ہووے جگت اجیار سوہنگ شبد سُنايا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، ہووے جیو

اُدھار رسنا مہاراج شیرسنگھ گایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، ہووے بھوجل پار جنہاں پرہہ درشن پایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، کوئے نہ جانے سار ترنتارن سمرتھ گھر ٹھانڈے آیا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، کل رکھے پیج آن سیکھاں نوں مان دواوا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، گویا مان برہما پال سنگھ مان دواوا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، تجیا تھان دھرو سورن سیس جھکایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، کوئی نہ جانے بھیو دپیک چار جگایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، پہلے جگیا امر امراید پایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، ست جیٹھ جگیا سورن در آگے بہایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، گیا پریم پوت گریری سدھایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، ہوئی سُپھلی ککھ رنجیت کور پت بھیٹ چڑھایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، دپیک جگائے چار پنج چیت نوں حکم لکھایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، کوئی نہ جانے بھیو مہاراج شیرسنگھ کرے کرایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، دتا سنگت مان جنہاں ہر جس گایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، آئے در پروان جنہاں نے سیس جھکایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، کلجگ دتا تار جنہاں امرت مکھ چوایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، پرگٹے اپنی جوت اپنا آپ وکھایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، دے کے شبد گیان جیواں نوں پار لنگھایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، ہووے جگت ہاباکار سکھاں گھر جے جے جیکار کرایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، مہاراج شیرسنگھ پرگٹے کرتار نر دا جامہ پایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، ست لائے سفید جگت دا رتھ چلایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، چٹا سو اسوار مہاراج شیرسنگھ نظری آیا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، وچھڑے لئی ملائے کلجگ جنم دواوا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، دتے جگت آ تار جنہاں پرہہ درس دکھایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، ایہہ کلجگ بھگت اپار جنہاں دا نام لکھایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، منی سنگھ پرہہ جوت ادھار پدوی ستگر پایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، موتا دیہہ اجیار بھرتھری جنم دواوا۔ سوہنگ دے کے جوت ادھار، پرہہ سنگ جوت جگایا۔ دے درس اپار دپیک دے پلٹایا۔ ہووے برہم گیان، برہم دا بھیت کھلایا۔ ترن سکھ اپار، جنہاں آ درشن پایا۔ سچا دھام وچار، جتھے گر ڈیرہ

لایا۔ جو آئے نہ چا دھار، پرہ بھاگ لگایا۔ موتا چھڈ نام بھگوان سنگھ نام رکھایا۔ کوئی نہ جانے بیہو، مہاراج شیرسنگھ دیہہ
 وچ سمایا۔ گرسکھاں دے بھجائے، سر آتے ہتھ ٹکایا۔ سو جن ادھرن پار، جنہاں آدرشن پایا۔ ایشر دتا تار، بھگت
 بھگوان بنایا۔ اوچا ہووے دھام، کلسیں مان دویا۔ پورب کر وچار، ستگر پچن لکھایا۔ پرہ ہے جوت ادھار، نہ ڈرے ڈرایا۔
 ہوئے جگت اجیار، ست نوں مان دویا۔ مہاراج شیرسنگھ پورن اوتار، جس ایہہ کھیل رچایا۔

پاربرہم پرہ کھیل رچایا، جاے بہتر بھگت جنہاں مہاراج شیرسنگھ دا نام دھیایا۔ پاربرہم پرہ کھیل رچایا، اُپائے وچ
 جگت، چرن کول میں سیس جھکایا۔ پاربرہم پرہ کھیل رچایا، دتا مان بہول سنگھ جس نے پرہ سیس اٹھایا۔ پاربرہم پرہ
 کھیل رچایا، جگی جوت اپار ماہنا سنگھ من ماہ پایا۔ پاربرہم پرہ کھیل رچایا، چڑھیا رنگ اپار، رنگا سنگھ نام دھیایا۔
 پاربرہم پرہ کھیل رچایا، بڈھ سنگھ دتا تار، تن من دھن گرچرن لگایا۔ پاربرہم پرہ کھیل رچایا، جتھے گیا ہر، بالے چگ
 مان دویا۔ پاربرہم پرہ کھیل رچایا، جتھے گیا ہر، اوتھے گر دھام بنایا۔ پاربرہم پرہ کھیل رچایا، نہ جانی پرہ دی سار، گیانی
 نوں پرے ہٹایا۔ پاربرہم پرہ کھیل رچایا، پرگٹی جوت نظر نہ آیا۔ پاربرہم پرہ کھیل رچایا، بھگت ادھارن بھیس وٹایا۔ پاربرہم
 پرہ کھیل رچایا، نو کھنڈ پرتمھی چرن لگایا۔ پاربرہم پرہ کھیل رچایا، چتربج جگت میں آیا۔ پاربرہم پرہ کھیل رچایا،
 کرشن گھنٹیا شیرسنگھ اکھوایا۔ پاربرہم پرہ کھیل رچایا، مکند منوہر نظری آیا۔ پاربرہم پرہ کھیل رچایا، کول نین سر مکٹ
 ٹکایا۔ پاربرہم پرہ کھیل رچایا، سندر کُنڈل مکٹ بین نہکلنک اکھوایا۔ پاربرہم پرہ کھیل رچایا، رتھ اگن کل جلا یا۔ پاربرہم
 پرہ کھیل رچایا، سوہنگ شبد گر نام دویا۔ پاربرہم پرہ کھیل رچایا، سکھ ادھارن سکھ دیہہ سمایا۔ پاربرہم پرہ کھیل

رچایا، بن چگر چہن نہ نظری آیا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، لے نر اوتار کلجگ جیو ترایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، دتے پنت ادھار جنہاں چرن سیس نوایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، جگت نہ آئے ہار جنہاں مہراج شیرسنگھ ردے دھیایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، دتے بھگت اچار جنہاں گر نام لکھایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، کلجگ دتا تار جنہاں پرہہ درس دکھایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، دھرگ جیون سنسار جنہاں گر درس نہ پایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، گل پاپاں پایا ہار جنہاں گر تون مکھ چھپایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، درگاہ آوے ہار، نندکان سر کھیہ پوایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، کیسے نہ پائی سار، جھول جھول کے جگت ہلایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، بیٹھ آپ اڈول جگت نوں دھکا لایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، چھڈی دیہہ اپار جگت نوں خاک رلایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، گرسکھاں پائی سار، جنہاں مہراج شیرسنگھ درس دکھایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، ہووے آپ ابھید وچ وربھنڈ سمایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، دیپ لوء آکاش پاتال چہن ماہ اپایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، قدرت روپ سرشٹ وچ پائی مایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، دے کے برہم گیان سکھاں دی دھیر دھرایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، چھڈ آکاش پاتال ڈیرہ مات لایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، دیوے درگاہ مان جنہاں گر وچ بہایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، ایہہ نبض نہ چلے چال سکھ دے وچ سمایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، بے مکھاں دتی ہار، جنہاں گر چرن نہ لایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، کلجگ آیا اوتار جییاں نے درس نہ پایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، برتھا گویا جنم ستیاں رین وہایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، دیوے برہم گیان جگت پلا پھرایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، پرگٹ ہوئے بھگوان نہیں اوں بھیو لکایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، بیٹھا جوت ادھار جگت جوت جگایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، کیا جوت آکار کلجگ پائی مایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، میرے بھگتاں ہووے نمسکار، مہراج شیرسنگھ جن سر ہتھ ٹکایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، تارے بھگت آپ جوت سنگ جوت ملایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، دتا جنم سوار گرہہ چوں باہر کڈھایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل

رچایا، ہووے نہ انت آکار، جوت سنگ جوت ملایا۔ پاربرہم پرہ کھیل رچایا، پورن جوت آپ جوت دے وچ ملایا۔ پاربرہم
 پرہ کھیل رچایا، پرہ ساگر گہر گمبہر جیو اک بوند سمایا۔ پاربرہم پرہ کھیل رچایا، مات گرہ دے وچ اُلٹا برچھ لگایا۔
 پاربرہم پرہ کھیل رچایا، سوہنگ شبد دی دیبان سیکھاں نوں آن ترایا۔ پاربرہم پرہ کھیل رچایا، مہاراج شیرسنگھ کرشن
 بھگوان، جگ اُلٹاؤن آیا۔ پاربرہم پرہ کھیل رچایا، دے کے چرن دھیان، مانا سنگھ ترایا۔ پاربرہم پرہ کھیل رچایا، کر کے
 بچن کرتار، پال سنگھ جس سُنایا۔ پاربرہم پرہ کھیل رچایا، پرگٹے آپ بھگوان، جامہ گھنک پُری پایا۔ پاربرہم پرہ کھیل
 رچایا، وجائی پریم ستار، پردے دُهن وجایا۔ پاربرہم پرہ کھیل رچایا، سُناتا دتا تار، ہو کے کرشن درس دکھایا۔ پاربرہم پرہ
 کھیل رچایا، آ کے گھر بار، جوت لالاٹ جگایا۔ پاربرہم پرہ کھیل رچایا، دتا سیکھ نوں مان، دِنو دِن دوں سوایا۔ پاربرہم پرہ
 کھیل رچایا، پائی ایشر سار، آگھنک پُری سیس نوایا۔ پاربرہم پرہ کھیل رچایا، دے کے درس اپار، سیکھ نوں سیکھ بنایا۔
 پاربرہم پرہ کھیل رچایا، دے کے اپنا نام، مد ماس پرے ہٹایا۔ پاربرہم پرہ کھیل رچایا، مہاراج شیرسنگھ ہونے دیاں، سیکھاں
 نوں سرنی لایا۔ پاربرہم پرہ کھیل رچایا، کلجگ جامہ دھار، جییاں نوں ڈن لگایا۔ پاربرہم پرہ کھیل رچایا، جیو بھلا مُگدھ
 گوار، مد ماس آبار بنایا۔ پاربرہم پرہ کھیل رچایا، درگاہ دتی ہار، پریت جوں لکھایا۔ پاربرہم پرہ کھیل رچایا، بھلا گر کا
 ناؤں، جنہاں ایہ رسنی لایا۔ پاربرہم پرہ کھیل رچایا، چلے من وکار، جنہاں ایہ وشٹا کھایا۔ پاربرہم پرہ کھیل رچایا، کوئی
 نہ دیوے تار، جنہاں ایہ کرم کمایا۔ پاربرہم پرہ کھیل رچایا، دتی کلجگ ہار، جس ایہ کرم کمایا۔ پاربرہم پرہ کھیل رچایا،
 ستجگ کھیل اپار، سوہنگ شبد سُنایا۔ پاربرہم پرہ کھیل رچایا، اُچے برہم گیان، جنہاں میرا نام دھیایا۔ پاربرہم پرہ کھیل
 رچایا، آوے آتم شانت، نجانند نچ ماہ پایا۔ پاربرہم پرہ کھیل رچایا، جگائے جوت اپار، جیو دے وچ سمایا۔ پاربرہم پرہ کھیل
 رچایا، کوئی نہ پائے سار، اگیان اندھیر رکھایا۔ پاربرہم پرہ کھیل رچایا، اوہناں آوے سار، جنہاں سر ہتھ ٹکایا۔ پاربرہم پرہ

کھیل رچایا، سِکھاں ہوئی وچار جنہاں گر دیا کمایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، آ کے وچ سنسار، سِکھاں دی لاج رکھایا۔
 پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، کرائے سیو اپار، کیساں چوڑ کرایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، دیویاں کنیا نہ ہون خوار، جنہاں مہاراج
 شیرسنگھ پورن پرمیشور پایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، کٹے دکھ اپار، ہوئے میل گویا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، تہت وار نہ
 لئے وچار، سنگت وچ سمایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، لگاوے بھوگ آہار، جس میں تھال لگایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا،
 ہووے کایا سیت، جن گریساد ہے کھایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، کلجگ جامہ دھار، مہاراج شیرسنگھ آیا۔ پاربرہم پرہہ
 کھیل رچایا، بندی توڑ جگت اکھوایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، جامہ دھار گر دھام سچکھنڈ بنایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا،
 آیا جگ بہتار، کنت نے بھیس وٹایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، آئے چل دربار، گل وچ پلا پایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا دیوے
 جیو ادھار جنہاں اے چرنی سیس نوایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، گوئے کایا وکار، روگاں دا ناس کرایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل
 رچایا، آئے در پروان، جنہاں رل منگل گایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، ملیا پُرکھ اپار، جنہاں من دا بھرم مٹایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل
 رچایا، انہاں لئے پرہہ سار، جنہاں لوک لاج نوں پرے ہٹایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، جگت چلیا ہار سِکھاں نوں آن ترایا۔
 پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، جھوٹھی جگت پریت، سُکھ گر چرنی آیا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، کیتا دیہہ پرکاش، سِکھ دے وچ
 سمایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، بھگت ادھارن آپ، نہکلنک ہو آیا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، مہاراج شیرسنگھ لیا اوتار،
 جگت تے پائی مایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، کر کیریا دیہہ انمول دیپک جوت جگایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، بن بٹی بن
 تیل ایک رنگ سوایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، پرہہ دی جوت اڈول، جگت میں جائے جلایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا کر کے
 کرم وچار، گرسکھاں نوں پکڑ ترایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، کلجگ جیو ہوئے پلِیت، رسنا مد ماس لگایا۔ پاربرہم پرہہ
 کھیل رچایا، سچ بھومکا جان بھوپت بھوپ بھوپ چرن ٹکایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، کرنہار سمرتھ، کل دا انت کرایا۔ پاربرہم پرہہ

کھیل رچایا، دے کے سوہنگ گیان جنہاں توں آن ترایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، دھنّ جنیندی ماں جن پوٹ گر چرنی لایا۔
 پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، جگت سُننجے گھر کاؤں، جنہاں گر توں مُکھ بھوایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، درگاہ ملے نہ تھاوں،
 چُراسی گیڑ ہے پایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، جنے مرے مر جنے بن گر کیسے نہ پار لنگھایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا،
 بھوگاوے گھوگر جوں نندکان مُکھ وشٹا پایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، کلجگ ہو کرپال پرہہ جوت پرگٹایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل
 رچایا، دھرنی دھر نر سنگھ نرائن آیا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، دیوے جس توں دان سوہنگ رسنا گایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل
 رچایا، بُجھی جوت جگائے اگیان اندھیر گویا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، چپا کے اپنا ناؤں گیان گوجھ اٹھایا۔ پاربرہم پرہہ
 کھیل رچایا، دتا کھول کواڑ، واجا پون وجایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، انحد وجائی دُهن، دسواں دوار کھلایا۔ پاربرہم پرہہ
 کھیل رچایا، جھرنا جھرے اپار امرت بوند چوایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، ور سے کرپا دھار، نابھ کول میں پایا۔ پاربرہم پرہہ
 کھیل رچایا، ہووے جیو اُدھار گر ٹھانڈا نج ماہ پایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، ویکھے جوت اپار دیہہ وچ جگایا۔ پاربرہم پرہہ
 کھیل رچایا، بھگت کرے پرکاش کرم للاٹ لکھایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، گوائے منوں وکار، برہم رُوپ درسایا۔ پاربرہم پرہہ
 کھیل رچایا، ہو کے جیو اُدھار، جیو دے وچ سمایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، آپ ویکھے کھیل اپار، کیسے نہ نظری آیا۔
 پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، کلجگ دیوے گیان، سوہنگ شبد سُنايا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، ستجگ لاوے آن شیرسنگھ نام
 دھرایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، اچھل چھلن چھل آپ کل مہ آن ترایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، آپ ایہہ جوت ادھار کیسے نہ
 بھيو پایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، دیوے گرڑ آ مان اُپر چرن ٹُکایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، چرنودک بوند اپار مات لوک
 لیايا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، ایک بوند پرواہ گنگا نیر وایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، امرت آگاہ دیہہ دا روگ گویا۔ پاربرہم
 پرہہ کھیل رچایا، کلجگ جامہ دھار، سکھاں توں آن ترایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، کر کرپا اپار امرت مُکھ چوایا۔ پاربرہم

پرہ کھیل رچایا، ہووے آتما شانت دیہہ روگ گویا۔ پاربرہم پرہ کھیل رچایا، کوٹ جوگیشر منگن کسے ایہہ ہتھ نہ آیا۔
 پاربرہم پرہ کھیل رچایا، تینیس کروڑ دیوتا آئے گل وچ پلا پایا۔ پاربرہم پرہ کھیل رچایا، امرت گر بان برکھے آپ رگھرایا۔
 پاربرہم پرہ کھیل رچایا، آیا سُپھل جہان جن مہاراج شیرسنگھ چرنی سیس نوایا۔ پاربرہم پرہ کھیل رچایا، سدا رُوپ اگم
 کسے نظر نہ آیا۔ پاربرہم پرہ کھیل رچایا، بھگتن ہو کے تھم کلجگ آن ترایا۔ پاربرہم پرہ کھیل رچایا، نکھٹ نہ جان دم، جنہاں
 میرا نام دھیایا۔ پاربرہم پرہ کھیل رچایا، گرسکھ ہئے ٹھانڈا چند، وچ آکاش بہایا۔ پاربرہم پرہ کھیل رچایا، گرسکھاں دتا مان
 بیکنٹھ دھام پُچایا۔ پاربرہم پرہ کھیل رچایا، آپ جوت سروپ سکھ وچ جوت سمایا۔ پاربرہم پرہ کھیل رچایا، دے کے آپ
 گیان، سوہنگ شبد سُنایا۔ پاربرہم پرہ کھیل رچایا، دے نہانیاں مان راجن نوں تختوں لاپیا۔ پاربرہم پرہ کھیل رچایا،
 ہووے سچ نشان چار ورن کر اک بہایا۔ پاربرہم پرہ کھیل رچایا، آپ برہم سروپ جیو برہم سروپ اُپایا۔ پاربرہم پرہ کھیل
 رچایا، مانس جنم دتا ہار، جنہاں گر توں مُکھ بھوایا۔ پاربرہم پرہ کھیل رچایا، پرگٹی جوت اپار سکھ دیہہ سمایا۔ پاربرہم پرہ
 کھیل رچایا، کلجگ ہو اوتار شیرسنگھ نام رکھایا۔ پاربرہم پرہ کھیل رچایا، سکھ کلجگ چندن بے مُکھ نم وانگ ترایا۔
 پاربرہم پرہ کھیل رچایا، بنایا بیکنٹھ آ دھام، جتھے آ درس دکھایا۔ پاربرہم پرہ کھیل رچایا، ہوئے آپ کِرپال، زرنجن جوت
 جگ لیاا۔ پاربرہم پرہ کھیل رچایا، نہ ایہہ جنے نہ ایہہ مرے بن ناڑی وچ دیہہ سمایا۔ پاربرہم پرہ کھیل رچایا، گر سنگت دتا
 مان، جنہاں ہر جس گایا۔ پاربرہم پرہ کھیل رچایا، کلجگ آئی کان، واہوا ستجگ ست ست ورتایا۔ پاربرہم پرہ
 کھیل رچایا، بھگت ادھارن آپ، جامہ گھنک پُری وچ پایا۔ پاربرہم پرہ کھیل رچایا، لئے برد سنبھال سکھاں سر چھتر جھلایا۔
 پاربرہم پرہ کھیل رچایا، کرے سیو اپار، سکھاں سر چور جھلایا۔ پاربرہم پرہ کھیل رچایا، دیوے بھگتن مان انت کال جم نیڑ
 نہ آیا۔ پاربرہم پرہ کھیل رچایا، ہووے سدا دِیال سکھاں نوں دان دِوایا۔ پاربرہم پرہ کھیل رچایا، سوہنگ شبد ندھان

گُرمکھاں پایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، دے کے برہم گیان، اپنا نام چپایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، آپ وڈا پرپین، بھکتاں
 دے وس ہو آیا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، اُپائے اپنا آپ، ناؤں نرنکار رکھایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، سمرتھ پُرکھ اپار، جنہاں آ
 چرن تکایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، آپ دیوے گیان، جگت مایا نیند سوایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، بھکت وچھل کِرپال
 کلجگ درس دکھایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، پرگٹی جوت مُرار، نہکلنک اکھوایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، مہاراج شیرسنگھ
 سدا مہروان سکھاں دی لاج رکھایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، دھنّ سُہاوی زین جتھے رنگ پرنگن گایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل
 رچایا، کلجگ دتے تار، نام مجیٹھ چڑھایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، پاپاں دتی ہار، سوہنگ شبد چلایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل
 رچایا، ڈُبدے دتے تار، جنہاں رل منگل گایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، ہو پون سوار، چار گنٹ ایہہ ڈنک وجایا۔ پاربرہم
 پرہہ کھیل رچایا، وانگ جل دی دھار، پاپاں جگت رڑھایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، دے کے نام ندھان سکھاں نوں آن ترایا۔
 پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، پنت ادھارن آپ دُکھاں دا ڈیرہ ڈھابیا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، جوت جگائی اپار کلجگ کال کرایا۔
 پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، مہاراج شیرسنگھ بھیا اوتار، سوہنگ شبد سُناپا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، جیو جگت چلایا راہ،
 سوہنگ بان لگایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، باہوں پکڑ لے اٹھال، پھڑ پورب جنم دِوایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، وچھڑے
 وقت آرام، تنہاں نوں جنم دِوایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، وچھڑے وقت مُرار، جنہاں نوں چرنی لایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل
 رچایا، پرگٹ ہو کرتار بھکتاں نوں آن ترایا۔ پاربرہم پرہہ کھیل رچایا، مہاراج شیرسنگھ ہو زرویر، جگت اوتار اکھوایا۔
 ایشر جوت جگت میں آئے، جُگو جُگ ایہہ کھیل رچائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، جُگو جُگ بھیس وٹائیو۔ ایشر
 جوت جگت میں آئے، سرگن نرگن ماہ اُپائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، پاتال آکاش مات بنائیو۔ ایشر جوت جگت میں
 آئے، آکار داتار برہما پرگٹائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، شو شنکر دیہہ پلٹائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، موہنی

رُوپ ہو شو بُھلائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، جُگ پرمان پائے مائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، ترتے رام رگھنس
 اکھوائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، دے سخی دان دواپر جوت پرگٹائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، دواپر کرشن مُرار
 اکھوائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، پا مایا سب جگت بُھلائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، کلجگ کار کرن پرہ
 بگسائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، گھنک پُری نُوں بھاگ لگائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، پرگٹ ہو نرنکار نہکلنک
 اکھوائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، مہاراج شیرسنگھ نام دھرائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، چھڈ دیہہ پرہ جوت
 پرگٹائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، جُگو جُگ ایہہ کھیل رچائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، لُجیا رکھن بھگت دی
 ناؤں انیک رکھائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، بال اوستھا دھرو ترائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، لُجیا رکھے پرہلاد،
 نر سینگھ نرائن اکھوائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، ہوئے باؤن رُوپ گھر جائے بل ترائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے،
 لُجیا رکھے امبریک چکر سُدرشن بان چلائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، دے کے نام گیان جنک بھگت ترائیو۔ ایشر
 جوت جگت میں آئے، جوڑی جوڑ کھڑاؤں ہری چند سمجھائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، بھگت بدر گھر بھوگ لگائیو۔
 ایشر جوت جگت میں آئے، سُداما دلدری گلے لگائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، نام دیو دے چھپر چھائیو۔ ایشر
 جوت جگت میں آئے، جے دیو دے لیکھ لکھائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، گُرمکھ بینی بھگت ترائیو۔ ایشر جوت
 جگت میں آئے، رویداس چار آدرس دکھائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، سدھنا تار قصائی سین رُوپ دکھائیو۔ ایشر
 جوت جگت میں آئے، دے کے اپنا نام بھگت کبیر ترائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، دروپتی لُجیا آن رکھائیو۔ ایشر جوت
 جگت میں آئے، بن بھگتاں کیسے درس نہ پائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، ہو پرتکھ دھتے کا بھوگ لگائیو۔ ایشر جوت
 جگت میں آئے، سو جانے جس آپ بُجھائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، بھگت ترلوچن درس دکھائیو۔ ایشر جوت

جگت میں آئے، گنکا پاپن نام دوائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، پاپن پوتنا دیہہ چھڈائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، بدھک مارے بان کرشن گلے لگائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، کلجگ آ کے کھیل رچائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، عیسیٰ موسیٰ محمد اُپجائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، دس اوتار اک جوت جگائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، اپنا بل پرہ آپ رکھائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، جامہ دھار اوتار شیرسنگھ کہائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، بھکت جنان نوں آن ترائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، تار بہول سنگھ جن سپس اٹھائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، تارے سکھ گجر سنگھ سیو کھائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، ہو چتربھج اپنا نام کہائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، سوہنگ شبد نام دوائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، گیان جوت ماہنا سنگھ وچ جگائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، ہوئے کرشن مُرار پال سنگھ درس دکھائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، تارے سب پریوار جن گر سیو کھائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، تاریا بُدھ سنگھ آن بالے چک دھام بنائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، کرے کھیل اپار کیسے بھیو نہ پائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، دتا آپ آمان امر امراید پائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، ستّ جیٹھ سورن سچکھنڈ سدھائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، تجیا دھرو دتا اُتار سکھ در آگے بہائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، کوئی نہ جانے سار، مہاراج شیرسنگھ شبد لکھائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، جوت سروپ وچ دیہہ سمائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، جوت نرنجن وچ جگائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، مانس دیہہ دے وچ سمائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، بن دیہہ توں نہکلنک اکھوائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، دھارے سکھ اپار وچھڑے چرن لگائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، لجیا رکھ پرہ آپ بھگتن دی پیج رکھائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان اکھوائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، دیکھ دیہہ اپار جوت اگم جگائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، ایسا درس اپار دیہہ ڈگمگائیو۔ ایشر

جوت جگت میں آئے، وچ ہو کے سیکھ اڈول، سارا جگت ڈلائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، آپ بیٹھ سوہے وچ سنگت، چار کُنٹ پرہ اگن لگائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، بہ کے آپ اتول جھوٹھا جگت تُلائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، انتکال کل آن کرائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، باہوں پکڑ جن بھگت ترائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، سْتے سیکھ انبھول مہاراج شیرسنگھ گھر ماہ آئیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، دیوے شبد انمول سوہنگ نام جپائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، گن نِدهان گھر آسکھاں دے لیکھ لکھائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، ٹٹی گنڈھنہار پرہ ٹٹی گنڈھ، آپ بھجن سنگھ پھیر جوائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، امرت برکھا لا بھجن دے مُکھ چوائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، کٹے ہوئے روگ، جان وچ جوت جگائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، آپ برہم سرُپ سیکھ برہم سرُپ بنائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، دے کے شبد گیان سوہنگ جہاز بنائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، کل کیتی کرپا اپار، گرسکھاں گر چرن لگائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، ہووے اندھیار کل میں بھاری گرسکھاں من گر گیان دوائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، کلو جیو ہوئے خوار گرمکھاں گر آن ترائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، بھگت جنان نوں چرنی لایا، بے مُکھاں توں مُکھ چھپائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، دیوے درس اپار دُکھ کلیش گوائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، دتے سیکھ ادھار مہاراج شیرسنگھ نام رکھائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، گرسنگت گر مان دوائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، درگاہ ہوئے پروان جنہاں میرا ہر جس گائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، تنہاں وٹھو قربان جنہاں گر چرنی سیس جھکائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، دے درس اپار در آئے ترائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، کرے کھیل اچرج دیپک جوت جگائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، تنہاں نہ ملے ٹھاؤں جنہاں سوں کے وقت وہائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، مہاراج شیرسنگھ سد مہروان تچ دیہہ جوت پرگٹائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، ستجگ ست ست ست

ورتائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، آپ اکھنڈ سچ راہ بتائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، جگائی جوت اپار شیرسنگھ نام دھرائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، دے کے برہم گیان گرسکھ ترائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، برہما وشن مہیش سب کول بہائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، تیتیس کروڑ کھڑے در سیس جھکائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، گرسکھاں گر پکڑ چرن لگائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، دیوے درگاہ مان گرسکھ بیکنٹھ سدھائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، کر کے سیوا اپار جنم مرن دا پھند مکائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، دیوے سکھ آتار چراسی گیڑ کٹائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، گھر آ کے دیوے مان، سکھاں دی لاج رکھائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، کل وچ بھگت لئے پچھان، مہاراج شیرسنگھ نام دھرائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، کل وچ لئے اوتار ستجگ ان لگائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، دیوے جیو ادھار سوہنگ شبد سنائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، نایاں دیوے مان غریباں نوں گلے لگائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، ہنکاری دتے نوار رانیاں نوں پھڑ تختوں لاسیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، چار ورن کر اک بہائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، آپ ہے برہم سروپ، جیو برہم سروپ اپائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، ایشر جوت سرب جیو اک رنگ سمائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، آپ ایک ناؤں اک شبد سنائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، دے کے سوہنگ گیان، ستجگ راہ بتائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، گھر دیوے درس سجان، بابوں پکڑ گرسکھ ان ترائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، پرگٹ ہوئے مرار، مہاراج شیرسنگھ نام رکھائیو۔

★ ۳۱ وساکھ ۲۰۰۷ پکرمی پنڈ جیٹھووال بشن کور دے گره ★

لکھت لیکھ گر قلم چلائی۔ جھوٹھی دیہہ سیج بنت بنائی۔ دیہہ اندھیار دیپک جوت جگائی۔ کریا کر کرتار، سرن پڑے دی لاج رکھائی۔ گرسکھ ہوئے اپار، چار جگ بھگتن جس گائی۔ ہووے جوت آدھار، مہاراج شیرسنگھ درس دکھائی۔ آیا کل بے دھار، جن ایہہ بنت بنائی۔ دے کے درس سجان، دکھار دی ڈھیری ڈھاپی۔ جو آئے چل دربار، اک لکھ اسی ہزار بھوت پریت سب نشٹ ہو جائی۔ گر سنگت دتا مان، گھر گھر ملے ودھائی۔ در آئے پروان، پتر دات گر جھولی پائی۔ اج دہارا اپار، گر پورے ایہہ دیا کھائی۔ پورب کر وچار، گرسکھان نوں دات دوائی۔ دیوے دات اپار، تپنسک سکھ نہ جائی۔ گر چرنی جن سیس جھکایا، پاربرہم پریشہر پایا۔ گر چرنی جن سیس جھکایا، گویا ممتا روگ ستجگ جوت جگایا۔ گر چرنی جن سیس جھکایا، مانس جنم امول سہل آن کرایا۔ گر چرنی جن سیس جھکایا، چھوڈی جگت کی پریت، ستگر ست منایا۔ گر چرنی جن سیس جھکایا، ترے آپ اپنا کٹمب ترایا۔ گر چرنی جن سیس جھکایا، کلجگ ادھرے جیو مہاراج شیرسنگھ گھر ماہ پایا۔ گر چرنی جن سیس جھکایا، درگاہ ہووے پروان وچوں مان گویا۔ گر چرنی جن سیس جھکایا، ہوئے سہل جہان جن گر سنگت وچ بہایا۔ گر چرنی جن سیس جھکایا، لاه منوں وکار رنگ مجیٹھ چڑھایا۔ گر چرنی جن سیس جھکایا، گویا منوں وکار سوہنگ نام دویا۔ گر چرنی جن سیس جھکایا، کلجگ دتا تار، جنم مرن دا کیڑ چکایا۔ گر چرنی جن سیس نویا، ہووے جوت آدھار رسنا مد ماس نہ لایا۔ گر چرنی جن سیس نویا، وچ چراسی ہوئے نہ خوار، گر ساچا ایہہ شبہ سنایا۔ گر چرنی جن سیس نویا، میرا نام اپار کلجگ جیو آن ترایا۔ گر چرنی جن سیس نویا، مہاراج شیرسنگھ بھگت آدھار پیج رکھن بھگت آیا۔ گر چرنی جن سیس نویا، کوٹ برہمنڈ داتا گھر میں پایا۔ گر چرنی جن سیس نویا، تٹھا آپ داتار امرت مینہ برسایا۔ گر چرنی جن سیس نویا، انت گیا سدھار جم ڈنڈ نہ کھایا۔ گر چرنی جن سیس نویا، ہویا جوت آدھار دھرم

رائے نے مکھ بھوایا۔ گر چرنی جن سیس نوایا، دتا ستگر مان سنگت دے وچ بہایا۔ گر چرنی جن سیس نوایا، گن ندھان گھر آ کے انت کال درس دکھایا۔ گر چرنی جن سیس نوایا، دتا پار اُتار دھام بیکنٹھ پُچایا۔ گر چرنی جن سیس نوایا، مہاراج شیرسنگھ کرم وچار جوتی جوت ملایا۔

★ پہلی جیٹھ ۲۰۰۷ بکرمی پنڈ جیٹھووال پورن سنگھ دے گرہ ★

گر سنگت مل ہر جس گایا، چھڈ گگن پاتال وچ مات آیا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، پرہہ ابناشی گھر میں پایا۔
 گر سنگت مل ہر جس گایا، جوت سروپ پرہہ نظری آیا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، چھڈ بہمنڈ گھر ٹھانڈے آیا۔ گر
 سنگت مل ہر جس گایا، جگن ناتھ گوپال بیٹھلا گھر میں پایا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، مُکند منوبر پرہہ نظری آیا۔
 گر سنگت مل ہر جس گایا، مہاسارٹھی آستجگ لایا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، کلؤ کال کر سوہنگ شبد سُنایا۔
 گر سنگت مل ہر جس گایا، دیوے مان آپ گر پورا چرن کول دے وچ بہایا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، گیان جوت
 پردا پرہہ سنگھ جوت جگایا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، دیوے کھول کواڑ، امرت بوند مکھ چوایا۔ گر سنگت مل ہر
 جس گایا، گرسکھاں دیوے مان جھرناں نچھروں جھرایا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، سوہنگ چپے ناؤں کول مکھ
 کھلایا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، مہاراج شیرسنگھ چپے ناؤں دسوان دوار پرہہ درسایا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا،
 سو بوجھے جن سرنی لایا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، اپنا بہیت نہ کیسے بتایا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، کھانی بانی
 گگن پاتال رہایا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، بیٹھ اڈول جیو جنت سمایا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، مانس جنم دتا رول
 گر پورے دی سرنی نہ آیا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، در آئے پروان جنہاں گرمکھاں گر نام دھیایا۔ گر سنگت مل ہر

جس گایا، صاحب اڈیٹھ جس ایہہ کھیل رچایا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، بیٹھا سوچھ سرؤپ نہیں اوں پردہ پایا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، سنسا کرے دُور دُکھ کلش دا ناس کرایا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، پاپی اپرادھی کیتے چور جنہاں گر تون مُکھ بھوایا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، کلو کال نہکنک ہو آیا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان جوت پرگٹایا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، گر سنگت گر نظری آیا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، سوہنگ شبد گر گیان دویا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، ٹٹی گنڈھ آن گر وچھڑیاں گر میل کرایا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، وچھڑے جگ چار انت کلو پرہہ میل کرایا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، پرگٹ جوت آکار واہوا ستجگ لایا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، برہما وشن مہیش در کھڑے سیس جھکایا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، کوٹ برہمنڈ داتا گھر ماہ پایا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، سنسا کیتا دُور بھرم بھو چُکایا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، چل آؤ حضور جنہاں من بھیکھ وٹایا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، پرہہ تولے پورے تول نہیں اوں مُکھ چُھپایا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، دے کے سوہنگ گیان چار ورن اُپدیش دویا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، جوت سرؤپ آپ جگت جوت جلا یا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، بھگت اُدھار آپ گرسکھاں سر ہتھ ٹکایا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، بے مُکھاں آئی ہار، مد ماس آبار بنایا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، کلجگ دتے تار جنہاں پرہہ دیا کمایا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، سرب گوئے مان اپنا نام چپایا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، آپ ایکنکار دوسر نہ کھئے رہایا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، ہویا جگت آکار دُھندوکار جگت جلا یا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، گرسکھاں دتا تار جنہاں پرہہ درس دکھایا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، کلجگ کیتے پار جنہاں مہراج شیرسنگھ سرن تکایا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، چھڈ دھام بیکنٹھ ڈیرہ مات ہے لایا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، چھڈ باشک سیج اُتے پلنگ سہایا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، دھرنی دھر نر

سنگھ نرائن آیا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، اچت پاربرہم پرمیشر جگو جگ جوت پرگٹایا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، دیون برہم گیان ایشر دیہہ وچ آیا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، جوت سروپ پرہہ ابناش سرب جیو دے وچ سمایا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، مہاراج شیرسنگھ ہو مہروان، کلجگ آمان دویا۔ ایشر اپنا آپ اپایا۔ قدرت روپ سریشٹ بنایا۔ جگ جوت نرنجن رایا۔ انجا پون سر چہتر جھلایا۔ نہ ایہہ ڈولے نہ کیسے ڈلایا۔ چار جگ پرہہ کھیل رچایا۔ ناؤں آپ نرنکار رکھایا۔ کول نابھ دا مکھ کھلایا۔ برہم سروپ برہما اپایا۔ چار مکھ کا سروپ لگایا۔ جگت گرو ایہہ پائی مایا۔ شوا دا آن مان گویا۔ موہنی روپ ہو درس دکھایا۔ ہوئے رام رگھونس، گھر بھیلنی بھوگ لگایا۔ دواپر کرشن مرار بدر نون آن ترایا۔ کلجگ لے اوتار شیرسنگھ نام رکھایا۔ پرگٹی جوت اپار، پیج بھگتن دی رکھن آیا۔ ستجگ لے اوتار، دھرو پریلاد ترایا۔ بل راجے دتا مان، وچ پاتال پچایا۔ امبریک دتا تار، ڈرباسا سرنی لایا۔ جنک دتا ادھار، گر پری سدھایا۔ دروپت ہوئی پار، گھنٹیا گھر ماہ پایا۔ بدر پائی سار، جتھے پرہہ بھوگ لگایا۔ سدامے دلدیری کری وچار، چار پدارتھ دان دویا۔ جگو جگ پرہہ بھیس وٹایا کبھی جوت سروپ کبھی دیہہ پلٹایا۔ سوئی پائے سار، جنہاں گر درس دکھایا۔ جے دیو دتا تار، نواں لیکھ لکھایا۔ نامے پائی سار، دتی گائے جوال ددھ نون بھوگ لگایا۔ دھنے لیا بھال، پتھروں بھگوان بیٹھلا پایا۔ واہوا ستگر ستجگ لایا، سو ویکھے جن آپ بچھایا۔ دتا بینی تار، اک من جوت جگایا۔ کیتا سنگت پیار، سین روپ ہر وٹایا۔ ایسا پرہہ داتار، جگ جگ جگت بھلایا۔ بھگتاں آئی وچار، جنہاں پرہہ دا درشن پایا۔ بے مکھ نہ پاؤن سار، ایویں برتھا جنم گویا۔ گرسکھاں پائی سار، جنہاں ہر درس دکھایا۔ کلجگ دتا تار، گر چرنی جن سیس جھکایا۔ ستجگ لایا پار، سوہنگ شبد سنایا۔ ہردے ہووے گیان، گیان گوجھ وکھایا۔ مانس جنم لیا ہار، جنہاں گر تون مکھ بھویا۔ مہاراج شیرسنگھ بھئے اوتار، کرشن مرار پرگٹایا۔ رویداس دتا تار، ہوئے ادھین پرہہ جس گایا۔ باہر میلے چیتھڑے، وچ لال رنگ گلال لگایا۔ کبیر پائی سار، سچکھنڈ سدھایا۔

اجامل پاپی دتا تار، ناؤن نرائن مکھوں گایا۔ گنکا دتی تار، نام نرنجن نام دوايا۔ پاپن پوتنا دتی پچھاڑ، کرشن نوں جن ددھ
چنگھایا۔ بدھک دتا تار، جن گر چرنی تیر لگایا۔ پرگٹ کرشن مرار، نانیاں نوں گلے لگایا۔ کلجگ لے اوتار، مہاراج
شیرسنگھ نام رکھایا۔ واہوا ستگر ستجگ لایا، جوت سنگ جوت ملایا۔ واہوا ستگر ستجگ لایا، سچ سچ سب تہاں
ورتایا۔ واہوا ستگر ستجگ لایا، مد ماس دا ناس کرایا۔ واہوا ستگر ستجگ لایا، برہم سرؤپ برہم سمايا۔ واہوا ستگر
ستجگ لایا، آپ اک بوہ رنگ سمايا۔ پرگٹ اپنی جوت، کل ماہ درس دکھایا۔ دے ترے کئی کھول، انحد شبد وجایا۔ جو
تنہ پائے سار، تنہاں جم ڈنڈ نیڑ نہ آیا۔ رسنا چپے ناؤن، دکھ کلیش پرہہ ناس کرایا۔ انت کال پرہہ ہونے کیرپال درس دکھایا۔
گرسیکھ وچ بان گر پری سدھایا۔ پرگٹ ہو بھگوان ستجگ راہ چلایا۔ گرسیکھاں دیوے مان، دھام بیکنٹھ پچایا۔ آپ ہے
جوت سرؤپ، سیکھ وچ جوت سمايا۔ پرہہ وسادے وسادے سمايا۔ گرسیکھاں سنگ بے مکھ ترایا۔ چندن پاس نم مہکایا۔
سوہنگ شبد گر بان چلایا۔ چار کنت جگت چلایا۔ جوت سرؤپ پانی پون سمايا۔ بیٹھ آپ اٹول، سارا جگت ڈلایا۔ بیٹھے
جیو انہول، کلجگ سر تے آیا۔ دتے جیو آ رول، نہکنک جوت پرگٹایا۔ مہاراج شیرسنگھ آپ اتول، سارا جگت ٹلایا۔
گرسیکھاں دے گیان، اپنا آپ بچھایا۔ کلجگ ہو کیرپال، سکھاں نوں درس دکھایا۔ چھڈ کھنڈ برہمنڈ، سکھاں وچ ڈیرہ لایا۔
ایہ دھام اپار، جتھے گر چرن ٹکایا۔ کٹے ہوئے روگ، دکھاں دا ناس کرایا۔ گن ندھان گھر آ لیکھ لکھایا۔ ٹٹی گنڈھے آپ،
سمرتھ پُرکھ آپ رگھڑایا۔ بیٹھے آپ سمرتھ، پرہہ نے بھیس وٹایا۔ پرہہ ہے اکتھ، کسے کتھے نہ جایا۔ ایہ دیہہ سوچھ، جتھے پرہہ
جوت جگایا۔ سوہنگ نام وتھ، جییاں نوں دان دوايا۔ بے مکھاں پائی نتھ، در در چکر لویا۔ نانیاں دیوے مان، رانیاں تختوں
لاہیا۔ آپ برہم سرؤپ، جیو برہم اپایا۔ گوائے سب دا مان، چار ورن کر اک بہایا۔ تین لوک ہوئی جے جیکار، سوہنگ
شبد دھن وجایا۔ دیوی دیوتے کرن وچار، کتھے گر شبد الايا۔ برہما وشن مہیش کھڑے دربار، تنہاں گر نظر نہ آیا۔ برہما

آئی بار، اپنا آپ گویا۔ پرگٹیا جوت سرُپ، وچ جوت سما۔ گگن پاتال پرہ نے آن بلایا۔ سرشٹی سا جے آپ پرہ ہے
 جوت سرُپا۔ انحد شبد وجائے بھوپا۔ سوہنگ شبد سدا انوپا۔ نام نرنجن گرچرن سرب مل ہے سوکھا۔ مہاراج شیرسنگھ
 سدا سد کھیل انوپا۔ گرسکھاں من سدا خُماری۔ نرنجن جوت آکاشوں اُتاری۔ پرہ ابناشی سد نرادھاری۔ گرسکھاں پیج آن
 سواری۔ کلجگ ہوئے کٹ بیماری۔ سوہنگ شبد گر کیتی کاری۔ در آئے من دُبدا بھاری۔ نرک واس ہووے دُشٹ
 دُراچاری۔ اُنہاں لئے اُدھار، جن پردے نام مُکھ اُچاری۔ کلجگ بھئے اوتار، مہاراج شیرسنگھ نرنکاری۔ نرنکار اچھل اڈول۔
 جوت سرُپ جگت مؤل۔ سادھ سنگت وچ پرہ سدا اڈول۔ سوہنگ شبد سناوے انمول۔ مہاراج شیرسنگھ سدا انتول۔
 گر پورے دی ایہ وڈیائی۔ سرن پڑے دی لاج رکھائی۔ پسو پریتوں دیو بنائی۔ کوئی نہ کھوجے گھر دے بُجھائی۔ جوت
 جُگت پرہ ایہ چلائی۔ جوں دپیک سنگ دپیک جل جائی۔ گر سنگت گر مان دوايا۔ آئے در پروان، جن سرنیں سیس
 جھکایا۔ کرپا کرے کرتار، دُکھاں دا ڈیرہ ڈھابیا۔ وانگ کرشن مُرار، نہانیاں گلے لگایا۔ برسے کرپا دھار، امرت مُکھ چوایا۔
 پاربرہم پرمیشور گھر ماہ پایا۔ دُکھاں لاپے کان، گرسکھاں نوں مان دوايا۔ دے کے سوہنگ گیان، اپنا نام چپایا۔ ڈگے در تے
 آن، سر تے چہتر جھلایا۔ درگاہ دتا مان، جنہاں گر درشن پایا۔ ہوئے بھوجل پار، جنہاں گر نام دھیايا۔ دے کے درس اپار،
 کلجگ آن ترایا۔ مہاراج شیرسنگھ نرابار، جوت روپ سمايا۔ جوتی جوت اگم کسے بھید نہ پایا۔ گرمکھاں دے بُجھائے،
 جنہاں در تے سیس جھکایا۔ گر پُری گر دھام بنایا۔ جتھے ایشر جوت پرگٹایا۔ رل مل سخیان منگل گایا۔ گر سنگت پرہ
 ردے دھیايا۔ پلنگ اٹھایا سیس، جھولا جھول بلایا۔ کر کے کھیل اپار، دھکا جگت نوں لایا۔ دُبدے لائے پار، جنہاں گر درس
 دکھایا۔ مور کھنہ گر چور لے، گرسکھاں سر جھلایا۔ دُکھ کھنڈنہار پرہ پورا، دیہ کشٹ سب ناس کرایا۔ ہوئے کرپال پرہ
 دتا دان، سوہنگ شبد کایا کنچن روگ گویا۔ جو جن سمرے میرا ناؤں، بھے بھیانک وچ ہوئے سپہایا۔ میں آپ پورن پُرکھ

پرمیشر، مات پاتال آکاش سُہایا۔ میری جوت سدا اڈول، تین لوک دے وچ سہایا۔ ایسا میرا نام نرالا، بن بھگتاں کیسے ہتھ نہ
 آیا۔ مہاراج شیرسنگھ سد مہروان، در آیاں دا دکھ گویا۔ گھٹ گھٹ واسی سرب نواسی، کلجگ دا انت کرایا۔ جپاوے
 سوہنگ نام، درگاہ وچ ترایا۔ بے مکھاں آئی ہار، نندکان سر چھابی پایا۔ گرسکھاں من وچار، پورا ستگر گھر میں پایا۔ اپنا
 ستگر بھيو کھلاوے، جگت ڈنک سوہنگ لایا۔ ہنکاریاں نندکان مان گوا کے، زانیاں تائیں گلے لگایا۔ جو در چل کے
 پرکھن آئے، اوہناں ایہہ ور گھر پایا۔ ڈرمت دیہہ پھرے ڈراچاری، دھرم رائے نک نتھ پایا۔ کنبھی نرک پھڑے پھڑ ڈاری، رووے
 پیرا نہ کیسے چھڈایا۔ ایسی پرہہ دے سزائے، ہاباکار کر بللایا۔ کوئی نہ لوے سار، ایسا پرہہ نے ڈن لگایا۔ مہاراج شیرسنگھ بھیا
 اوتار، ہنکاریاں تائیں ناس کرایا۔ من میں دھرے دھیان، چرن نہ سیس جھکائے۔ من میں دھرے گمان، در در چوٹاں کھائے۔
 من میں ہووے گمان، درگاہ وچ ٹھور نہ پاوے۔ پاپی اپرادھی کشتی کوہڑی گل تائیں کلنک لواوے۔ ایسا شبد گر لکھائے۔
 پورا دکھیا ہووے جگت بللاوے۔ شبد روپ گر چن لکھایا۔ شبد روپ وچ دیہہ دے آیا۔ شبد روپ پرہہ جوت جکایا۔
 شبد روپ دھن شبد وجایا۔ شبد روپ سوہنگ نام درڑایا۔ شبد روپ اگیان اندھیر چکایا۔ شبد روپ سرب تھایں
 سہایا۔ شبد روپ کیسے نظر نہ آیا۔ شبد روپ گرسکھاں پرگٹایا۔ شبد روپ ہنکاریاں ہنکار گویا۔ شبد روپ نہکلنک
 اکھوایا۔ شبد روپ سنسار ساگر سکھ پار ترایا۔ شبد روپ جیو جنت سُہایا۔ شبد روپ مہاراج شیرسنگھ درس دکھایا۔
 سرت شبد جو جن لاوے، انحد شبد من وجاوے۔ سرت شبد جو جن لاوے، راگ رسارنگ گھر ماہ پاوے۔ سرت شبد
 جو جن لاوے، دیپک جوت دیہہ ماہ جگاوے۔ سرت شبد جو جن لاوے، نج گھر بیٹھا تاڑی لاوے۔ سرت شبد جو جن
 لاوے، جوتی جوت پرہہ سنگ مل جاوے۔ سرت شبد جو جن لاوے، اندھ گھور پرہہ ابناشی پاوے۔ سرت شبد جو جن
 لاوے، مہاراج شیرسنگھ درس دکھاوے۔ سرت شبد جو جن لاوے، ستجگ ساچا پرہہ آپ دکھاوے۔ سرت شبد جو جن

لاوے، سَتَجُگ شبد سوہنگ گُن گاوے۔ سُرَت شبد جو جن لاوے، ہووے برہم گیان وچوں بہیت چُکاوے۔ سُرَت شبد جو جن لاوے، منوں جائے وکار ہردے جوت جگاوے۔ سُرَت شبد جو جن لاوے، ہووے جوت آدھار اگیان اندھیر گواوے۔ سُرَت شبد جو جن لاوے، پرگٹ ہو پرہ آپ اپنا آپ درساوے۔ سُرَت شبد جو جن لاوے، کلجگ جامہ دھار مہاراج شیرسنگھ پیج رکھاوے۔

★ ۲ جیٹھ ۲۰۰۷ پکرمی پنڈ جیٹھووال ٹھاکر سنگھ دے گرہ ★

گر گہر گمبھیر پرگٹے گہر بھگت سُبجانا۔ دھنّ مندر چرن دھراپیا وشنوں بھگوانا۔ کلجگ تارن آگیا، کر کھیل بدھنانا۔ ہر مندر تھان سہا لیا، وانگ بھگت سُداما۔ گرسکھاں مان دوا لیا، اُچے برہم گیانا۔ سوہنگ شبد دوا لیا، من اُچے گر ناما۔ مہاراج شیرسنگھ درس دکھا لیا، سُپھل ہووے سب کاما۔ دھنّ سہایا تھان، جتھے گر جوت جگائے۔ دھنّ سہایا تھان، جتھے گر بھوک لگائے۔ دھنّ سہایا تھان، جتھے گر روگ گوائے۔ دھنّ سہایا تھان، جتھے وچھڑے سنجوگ ملائے۔ دھنّ سہایا تھان، جتھے گرسکھ بنائے۔ دھنّ سہایا تھان، جتھے جیو تائیں گر گیان دوائے۔ دھنّ سہایا تھان، جتھے نر نرائن نرنجن آئے۔ دھنّ سہایا تھان، جتھے ناتھ ترلوکی بھگت ترائے۔ دھنّ سہایا تھان، جتھے آتم جوت گر دے جگائے۔ دھنّ سہایا تھان، جتھے مہاراج شیرسنگھ درس دکھائے۔ دھنّ گرسکھ جن سیو کھائی۔ دھنّ گرسکھ جن ملی وڈیائی۔ دھنّ گرسکھ جن بوجھ بُجھائی۔ دھنّ گرسکھ ہووے ممتا میل گوائے۔ دھنّ گرسکھ سیکھی سیکھیا من ٹکائی۔ دھنّ گرسکھ گر پورے دی سوجھی پائی۔ دھنّ گرسکھ کل وچ بنس لیا ترائی۔ دھنّ گرسکھ مکت جگت دی سوجھی پائی۔ دھنّ گرسکھ سیوا وچ پیار گہر جوت جگائی۔ دھنّ گرسکھ اُچے نام سوہنگ شبد دی سوجھی پائی۔ دھنّ گرسکھ جگت گویا مان چرن سیس جھکائی۔ دھنّ گرسکھ پاربرہم

پرہ پئے سرنائی۔ دھنّ گُرسِکھ آون جاون بیادھ مٹائی۔ دھنّ گُرسِکھ سرب سوکھ گھر ماہ پائی۔ دھنّ گُرسِکھ کلّو اگن پوہے
 نہ رائی۔ دھنّ گُرسِکھ جس پرہ دے وڈیائی۔ دھنّ گُرسِکھ کر سیوا ایشر جوت پرگٹائی۔ مانس جنم سُجان، جے گر سیو
 کماوے۔ مانس جنم سُجان، جے گر چرنی سیس جھکاوے۔ مانس جنم سُجان، مل سادھ سنگت ہر جس گاوے۔ مانس جنم
 سُجان، منوں ابھان چُکاوے۔ مانس جنم سُجان، جیو جیو جیو دیا کماوے۔ مانس جنم سُجان، گر گر گر درس درساوے۔
 مانس جنم سُجان، اک من ہو پرہ ردے دھیاوے۔ مانس جنم سُجان، گھر بیٹھے انترجامی پاوے۔ مانس جنم سُجان، جن مہاراج
 شیرسنگھ درس دکھاوے۔ گُرسِکھان سد بلہار، جنہاں پرہ نام چتاریا۔ گُرسِکھان سد بلہار، جنہاں ملے پرہ اپر اپاریا۔
 گُرسِکھان سد بلہار، دیوے گر نام بھنڈاریا۔ گُرسِکھان سد بلہار، جنہاں سوہنگ شبد وچاریا۔ گُرسِکھان سد بلہار، جنہاں
 مہاراج شیرسنگھ نمسکاریا۔ پرگٹ جوت پرہ ٹھاکر، جس جگت پساریا۔ پرگٹ جوت پرہ ٹھاکر، جیو جنت ادھاریا۔ پرگٹ
 جوت پرہ ٹھاکر، جس انت نہ پاراواریا۔ پرگٹ جوت پرہ ٹھاکر، جگ جگ دیہہ پلٹا لیا۔ پرگٹ جوت پرہ ٹھاکر، سد سد سد
 نمسکاریا۔ پرگٹ جوت پرہ ٹھاکر، کلجگ آ بھگتاں نوں تاریا۔ پرگٹ جوت پرہ ٹھاکر، بھے بہنجن سکھ ادھاریا۔ پرگٹ جوت
 پرہ ٹھاکر، بیٹھا وچ دیہہ پرہ نرادھاریا۔ پرگٹ جوت پرہ ٹھاکر، کوٹ برہمنڈ جس پسر پساریا۔ پرگٹ جوت پرہ ٹھاکر،
 چند سورج جس سیوا لا لیا۔ پرگٹ جوت پرہ ٹھاکر، تین لوک اک رنگ سما لیا۔ پرگٹ جوت پرہ ٹھاکر، برہم بند سب
 جگت اُپا لیا۔ پرگٹ جوت پرہ ٹھاکر، اپنا آپ وچ ٹکا لیا۔ پرگٹ جوت پرہ ٹھاکر، مایا روپی جیو پردہ پا لیا۔ پرگٹ جوت
 پرہ ٹھاکر، راکھے ہوئے روگ، دیہہ اندھیر رکھا لیا۔ پرگٹ جوت پرہ ٹھاکر، جوت جگا نرالی دیہہ دپیک ڈگمگا لیا۔ پرگٹ
 جوت پرہ ٹھاکر، جیو وکارے وچ پرہ چھپا لیا۔ پرگٹ جوت پرہ ٹھاکر، کر کرم وچار بھگتاں نوں درس دکھا لیا۔ پرگٹ جوت
 پرہ ٹھاکر، آپ برہم سروپ سکھ برہم سروپ بنا لیا۔ پرگٹ جوت پرہ ٹھاکر، آپ جوت نرنجن سکھ جوت نرنجن بنا لیا۔

مان دوئے۔ گر پورا کرم کماوندا، جنہاں آئی وچار تنہاں سنگت سنگ رلائے۔ گر پورا کرم کماوندا، ہو جوت ادھار دکھیاں
 دے دکھ گوئے۔ گر پورا کرم کماوندا، کلجگ پایا زور گرسکھاں نوں پار لنکھائے۔ گر پورا کرم کماوندا، دیوے نام گیان سوہنگ
 نام جپائے۔ گر پورا کرم کماوندا، مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان، چرن لگیاں لاج رکھائے۔

★ ۴ جیٹھ ۲۰۰۷ بکرمی چیت سنگھ دے گرہ پنڈ کلسیاں ضلع امرتسر ★

بہنی رینڑیئے تینوں ملے ودھائی، پاربرہم پرہہ جوت پرگٹائی۔ بہنی رینڑیئے تینوں ملے ودھائی، تین لوک جوت جگائی۔ بہنی
 رینڑیئے تینوں ملے ودھائی، پرگٹ بھئے سرب سکھدائی۔ بہنی رینڑیئے تینوں ملے ودھائی، جگت آئے آپ رکھرائی۔ بہنی رینڑیئے
 تینوں ملے ودھائی، گر پورے گھر جوت پرگٹائی۔ بہنی رینڑیئے تینوں ملے ودھائی، جے جے جیکار مات لوک کرائی۔ بہنی رینڑیئے
 تینوں ملے ودھائی، کھنڈ برہمنڈ پرہہ جس گائی۔ بہنی رینڑیئے تینوں ملے ودھائی، جوت نرنجن پرہہ جگت جگائی۔ بہنی
 رینڑیئے تینوں ملے ودھائی، کن گندھرب پھولن ورکھا لائی۔ بہنی رینڑیئے تینوں ملے ودھائی، کروڑ تیتیس رہے لو لائی۔ بہنی
 رینڑیئے تینوں ملے ودھائی، اندر اندراسن بیٹھے ورکھا لائی۔ بہنی رینڑیئے تینوں ملے ودھائی، برہما وشن مہیش نگاہ مات ٹکائی۔
 بہنی رینڑیئے تینوں ملے ودھائی، چند سورج دوویں بیٹھے مکھ چھپائی۔ بہنی رینڑیئے تینوں ملے ودھائی، گر ٹھانڈا ٹھنڈ جوت
 سائی۔ بہنی رینڑیئے تینوں ملے ودھائی، پرگٹ بھئے پرہہ سکھدائی۔ بہنی رینڑیئے تینوں ملے ودھائی، ہو مہروان ایہہ جوت
 پرگٹائی۔ بہنی رینڑیئے تینوں ملے ودھائی، تریتا رام جگت گوسائیں۔ بہنی رینڑیئے تینوں ملے ودھائی، کاہن گھنڈیا جوت پرگٹائی۔
 بہنی رینڑیئے تینوں ملے ودھائی، کرشن مرار ایہہ بنت بنائی۔ بہنی رینڑیئے تینوں ملے ودھائی، کلجگ ہویا گھور رہے جیو بللائی۔

بہنی رینڑیئے تینوں ملے ودھائی، پاپاں پایا زور سچ سچ نشٹ ہو جائی۔ بہنی رینڑیئے تینوں ملے ودھائی، دھرت کرے پکار پاپاں
 توں دے چھڈائی۔ بہنی رینڑیئے تینوں ملے ودھائی، کر کے کھیل اپار پرہہ نے جوت پرگٹائی۔ بہنی رینڑیئے تینوں ملے ودھائی، کوئی
 نہ جانے سار ایہہ بنگ قصائی۔ بہنی رینڑیئے تینوں ملے ودھائی، جوت توں پرگٹ جوت جوت جگت پرگٹائی۔ بہنی رینڑیئے
 تینوں ملے ودھائی، بیاپے سبے دُکھ کلجگ لئے ترائی۔ بہنی رینڑیئے تینوں ملے ودھائی، وشنوں پرگٹ آپ مانس دیہہ بنائی۔
 بہنی رینڑیئے تینوں ملے ودھائی، جیٹھ پنج گھر گھر ملے ودھائی۔ بہنی رینڑیئے تینوں ملے ودھائی، کرپا کر اپار ایشر کلجگ
 دے ودیائی۔ بہنی رینڑیئے تینوں ملے ودھائی، دھن سہاوا تھان جتھے پرہہ جوت پرگٹائی۔ بہنی رینڑیئے تینوں ملے ودھائی، ککھ
 تابو دی سہیل کرائی۔ بہنی رینڑیئے تینوں ملے ودھائی، پتا جوند سنگھ پوت رگھرائی۔ بہنی رینڑیئے تینوں ملے ودھائی، مہاراج
 شیرسنگھ جوت جگت ٹکائی۔ بہنی رینڑیئے تینوں ملے ودھائی، مل سخیاں منگل گایا دھن جنیندی مائی۔ بہنی رینڑیئے تینوں
 ملے ودھائی، جگت بھئے اجیار بھگت ہر جس گائی۔ بہنی رینڑیئے تینوں ملے ودھائی، جامہ لیا دھار کل نہکلنک اکھوائی۔ بہنی
 رینڑیئے تینوں ملے ودھائی، مہاراج شیرسنگھ لے اوتار تین لوک جے جے جیکار کرائی۔ بہنی رینڑیئے تینوں ملے ودھائی، اج
 سہاوی رات پرہہ جوت جگائی۔ بہنی رینڑیئے تینوں ملے ودھائی، بکرمی ائی سو پنجاہ لکھوائی۔ بہنی رینڑیئے تینوں ملے
 ودھائی، جیٹھ پنجویں آئی۔ بہنی رینڑیئے تینوں ملے ودھائی، منگل وار تھت لکھائے۔ بہنی رینڑیئے تینوں ملے ودھائی، گھنک
 پُری نون بھاگ لگائے۔ بہنی رینڑیئے تینوں ملے ودھائی، چند سورج کھڑے در سیس جھکائے۔ بہنی رینڑیئے تینوں ملے ودھائی،
 مات لوک پرہہ جوت پرگٹائے۔ بہنی رینڑیئے تینوں ملے ودھائی، کلجگ ہو نہکلنک آئے۔ بہنی رینڑیئے تینوں ملے ودھائی، مہاراج
 شیرسنگھ بالک دیہہ جوت جگائے۔ بہنی رینڑیئے تینوں ملے ودھائی، دیہہ سچ سچ دیپک پرگاسیا۔ بہنی رینڑیئے تینوں ملے
 ودھائی، وچ دیہہ ایشر نواسیا۔ بہنی رینڑیئے تینوں ملے ودھائی، پرگٹی جوت اپار ہووے جگت دھرواسیا۔ بہنی رینڑیئے

تینوں ملے ودھائی، سچا ہووے دربار سچ گر پرگاسیا۔ بھنی رینڑیئے تینوں ملے ودھائی، اج سہاوی رات دیوے دان اپار جائے نہ کھئے نراسیا۔ کلجگ دیوے تار جن آہار شراب نہ ماسیا۔ گرسکھ وچ سنسار، جوں کنچن پرگاسیا۔ مہاراج شیرسنگھ آپ نرنکار، بھگتن داسیا۔ اچی جوت اپار۔ جوت نرنجن جگت چمکار۔ وچ سرشٹ نہ ہووے وچار۔ کلجگ آئے نہکلنک اوتار۔ وچ دواپر کرشن مرار۔ سٹا پرہاس وچ گوڈے چرن پسار۔ کرشن جوت شیرسنگھ اوتار۔ جتھے مارے بدھک بان۔ کلجگ وچ میری پچھان۔ چرن کھبا سچ نشان۔ گئے اُپر تیر نشان۔ مہاراج شیرسنگھ پرگئے وشنوں بھگوان۔ ایشر جوت وچ دیہہ جگا کے۔ آپ بیٹھا مکھ چھپا کے۔ بال اوستھا کھیل رچا کے۔ دیوے درس بھگتن گھر جا کے۔ اپنا آپ پرہہ آپ رکھا کے۔ منی سنگھ نون درس دکھا کے۔ جوت سروپ برہم گیان دوا کے۔ مہاراج شیرسنگھ سچ روپ وٹا کے۔ درس دکھایا آپ پرہہ ٹھاکر، منی سنگھ نون گھر جا کر۔ ویکھی دیہہ نرمل کرم نے اُجاگر۔ دتا درس بھگت سکھ ساگر۔ ہوئے اند بیٹھا اُکاگر۔ مہاراج شیرسنگھ جگت اُجاگر۔ درشن دیکھ من بگسائے۔ بن دیکھے پھر ٹھنڈ نہ پائے۔ دن رات رہیا بللائے۔ دیوے درس کایا شانت ہو جائے۔ گر درشن کو میرے نین ترسائے۔ مہاراج شیرسنگھ ہوئے سہائے۔ سرن پڑے دی لاج رکھائے دن رات بیٹھا ہر جس گائے۔ ایسا گیان شبد گر دیا۔ دتا جوت آدھار ہویا نرمل جییا۔ پھل پایا شبد اپار، بیج پور بلا پیا۔ دتا آپ آدھار، ستگر کر کے پیا۔ پوری ہوئی وچار، جوت جگائی جییا۔ مہاراج شیرسنگھ کرم وچار، ستگر درشن دیا۔ پرہہ درشن درسا، سد پیاس مٹائی۔ پرہہ درشن درسا، من دی بیادھ گوائی۔ پرہہ درشن پا بگسا سرب چنت مٹائی۔ پرہہ درشن پا، من دی دھیر دھرائی۔ پرہہ درشن پا، سچ شبد دی سوچی پائی۔ پرہہ درشن پا، دئی دویت مٹائی۔ پرہہ درشن پا، جنم جنم دی سوچی پائی۔ پرہہ درشن پا، سادھ سنگت وچ رہیا پرہہ جس گائی۔ پرہہ درشن پا، مہاراج شیرسنگھ رہیا چت سمائی۔ شبد روپ گر درشن دے کے، سنت تائیں گیان دوا یا۔ شبد روپ گر درشن دے کے، جامہ اپنا سب دکھایا۔ جوت روپ پرہہ

درشن دے کے، کلجگ مایا اگن جلایا۔ شبد روپ پرہہ درشن دے کے، منی سنگھ دا سنسا لابیسا۔ شبد روپ پرہہ درشن
 دے کے، مہاراج شیرسنگھ اپنا تیج دکھایا۔ کلجگ کرم پرہہ آپ وچاریا۔ کرنہار جامہ گھنک پُری وچ دھاریا۔ دے کے شبد
 وچار پرہہ اپنا آپ چتاریا۔ منی سنگھ نوں دیواں تار دے کے درس اپاریا۔ دے کے شبد گیان سنتن دی پیج سواریا۔
 مہاراج شیرسنگھ پرگٹ اوتار کلجگ کرم وچاریا۔ ایسا کرم کلؤ وچ ہویا۔ جھوٹھے دھندے جگت ہے موہیا۔ ستگر بھلا
 سرشٹ ہے سویا۔ مہاراج شیرسنگھ جگت جوت بلوآ۔ منی سنگھ پرہہ درس دکھائے۔ کرن کار کلؤ ہر جی آئے۔ پرگٹ آپ
 نرائن کلجگ جوت جگائے۔ بھگت لوک رسنا گائے۔ مہاراج شیرسنگھ کال کرائے۔ کلجگ جوت پرہہ دھارے۔ جس کو سدا
 سدا سدا نمسکارے۔ اپنا شبد رسنا سوہنگ اچارے۔ بال اوستھا درس دیوے وانگ کرشن مُرارے۔ بھگتن دیوے تار،
 منی سنگھ نوں پار اُتارے۔ دے کے جوت آدھار، اپنا درس دکھا رے۔ کلجگ جامہ دھار پرگٹے مہاراج شیرسنگھ نر اوتارے۔
 نر اوتار آپ پرہہ آیا۔ کلؤ کال جس آن کرایا۔ اپنا ناؤں جیو جنت جپایا۔ شبد سوہنگ مُکھ رکھایا۔ باقی سبن دا انت کرایا۔
 سربت تیرتھان مان گویا۔ سرب دھام پرہہ جوت کھچایا۔ سرب دھام مہروان اکھوایا۔ سرب جاپ پرہہ بھسم کرایا۔ سوہنگ
 شبد گر گیان دویا۔ وانگ بھئے آپ سوہنگ شبد سُنایا۔ گویا سب دا مان، جگت گر چرن ٹکایا۔ مہاراج شیرسنگھ
 وشنو بھگوان، کیسے آگے نہ سیس جھکایا۔ دے کے برہم گیان منی سنگھ درس دکھایا۔ دیا درس آپ گر پورے۔ واجے در
 تے انحد تورے۔ سرب سروپ رہیا بھرپورے۔ منی سنگھ جوت جگائی وانگ کوہ طورے۔ نینی پیکھو مہاراج شیرسنگھ
 سدا حضورے۔ سوہنگ شبد سدا بھرپورے۔ ایسا درس گیان گر تون پایا۔ من نہ دھرے دھیر کرن درس سنت اُٹھ
 دھابیا۔ سکھ سنگت نالے پایا۔ گھنک پُری نوں چل کے آیا۔ من میں چاؤ گر درشن پائیے، باہر آ کے ڈیرہ لایا۔ اوہ سُہایا
 تھان، جتھے سنت من ایہہ چاؤ سُہایا۔ ایسی بنت پرہہ آپ بنائی، گر گھر بیٹھ درشن پایا۔ من دی اچھا ہوئی پور، مہاراج

شیرسنگہ درشن پایا۔ پاربرہم گر درس دکھایا، منی سنگہ گھر ساچا پایا۔ پاربرہم گر درس دکھایا، سرب کلا ایک رنگ
 رایا۔ پاربرہم گر درس دکھایا، جوت زرنجن جگت ورسایا۔ پاربرہم گر درس دکھایا، سادھ سنت من تریپت کرایا۔ پاربرہم گر
 درس دکھایا، گیان جوت پرہ جوت جگایا۔ پاربرہم گر درس دکھایا، منی سنگہ گر نظری آیا۔ پاربرہم گر درس دکھایا، جنہ
 وچوں موہ چُکایا۔ پاربرہم گر درس دکھایا، بہگت جنان اندھ وشواش تجایا۔ پاربرہم گر درس دکھایا، انحد شبد من وجایا۔
 پاربرہم گر درس پایا، کوٹ جنم دے پاپ کھن مہ لاپیا۔ پاربرہم گر درس پایا، دُبدے لئی تار جنہاں گر چرنی لایا۔ پاربرہم
 گر درس پایا، ہویا جگت ادھار جنہاں سر ہتھ ٹکایا۔ پاربرہم گر درس دکھایا، ہوئے پُرکھ سُبجان جنہاں گر نام دھیایا۔ پاربرہم
 گر درس دکھایا، بہگت وچھل کِرپال جنہاں ہر منگل گایا۔ پاربرہم گر درس دکھایا، ہوئے جوت سمان انت سنگ جوت ملایا۔
 پاربرہم گر درس دکھایا، آپ ایک سرب ایک رنگ سمایا۔ پاربرہم گر درس دکھایا، کلجگ آئی ہار ستجگ نظری آیا۔
 پاربرہم گر درس دکھایا، کر کے کرم وچار سوہنگ نام دویا۔ پاربرہم گر درس دکھایا، منوں جائے وکار ہوئے روگ گویا۔
 پاربرہم گر درس دکھایا، ستجگ پار اُتار جنہاں درس دکھایا۔ پاربرہم گر درس دکھایا، مہاراج شیرسنگہ آپ اوتار بہگتن راہ
 بتایا۔ جیٹھ پنچم پرہ جگ آیا، گرسکھاں من وجی ودھائی۔ جیٹھ پنچم پرہ جوت جگایا، اگیان اندھیر نشٹ ہو جائی۔ پنچم
 جیٹھ پرہ جوت دھرایا، گھنک پُری گر بھاگ لگایا۔ جیٹھ پنچم پرہ دیہ دھارے، مہاراج شیرسنگہ نام رکھایا۔ جیٹھ پنچم
 ہووے وڈبھاگی، مل سخیان منگل گایا۔ جیٹھ پنچم دن وڈبھاگی، گن ندھان گھر درس درسایا۔ جیٹھ پنچم ہووے وڈبھاگی،
 گرمکھاں گھر پرمیشور پایا۔ جیٹھ پنچم ہووے وڈبھاگی، پرگٹ بھئے زرنکار جگت تے پائی مایا۔ جیٹھ پنچم ہووے وڈبھاگی،
 سد مہروان اپنا آپ اپایا۔ جیٹھ پنچم ہووے وڈبھاگی، رام رمٹیا پرہ بنت بنایا۔ جیٹھ پنچم ہووے وڈبھاگی، کرشن گھنٹیا
 دیہ پلٹایا۔ جیٹھ پنچم ہووے وڈبھاگی، مہاراج شیرسنگہ جنم اپایا۔ جیٹھ پنچم ہووے وڈبھاگی، نہکلنک اوتار پرگٹایا۔

پنچم جیٹھ ہووے وڈبھاگی، کلجگ جنم پرہہ پایا۔ پنچم جیٹھ ہووے وڈبھاگی، ایشر جوت جگت جلایا۔ پنچم جیٹھ ہووے
 وڈبھاگی، جامہ دھار نر سینگھ پرہہ آیا۔ پنچم جیٹھ ہووے وڈبھاگی، دیوی دیوتے ہر ہر منگل گایا۔ پنچم جیٹھ ہووے
 وڈبھاگی، من تن سیتل بھگت کرایا۔ پنچم جیٹھ ہووے وڈبھاگی، جوت لڑندے پرہہ گر درس دکھایا۔ پنچم جیٹھ ہووے
 وڈبھاگی، مہاراج شیرسنگھ جنم اپایا۔ کلجگ آپ پرہہ جامہ دھاریا۔ پرگٹ بھئے پرہہ نر اوتاریا۔ سریشٹ ساز جس پسر
 پساریا۔ سرب جیو دتی جوت ادھاریا۔ گر ایسے کو سد بلہاریا۔ کر کریا جس پار اُتاریا۔ مہاراج شیرسنگھ سد نمسکاریا۔
 سوہنگ شبد گر گیان چتاریا۔ کلجگ پرگٹی پرہہ جوت اپارا۔ سرب نرنتر اپرمپر اپارا۔ بہرتمبر جگت ادھارا۔ چہن بھنگر
 گرب نوارا۔ جیٹھ پنچم دھن دہاڑا۔ گرسکھ لنگھ پاپ ہاڑا۔ مہاراج شیرسنگھ سریشٹ چبائی داڑھا۔ ایسا پرہہ بھئے بلونت۔
 سرب دھام کیتے بہسمنت۔ بیٹھ اڈول آپ نرنت۔ سرب سریشٹ کر ایشر کنت۔ دیوے ادھار جوت پرہہ جنت۔ ہنکاری
 سرب کیتے بہسمنت۔ تارے سکھ جنہاں گر من تن سنت۔ پرہہ ابناشی آپ بھگتن بھگونت۔ کلجگ جامہ سچ لکھنت۔
 نہکلنک پرگٹ بھگونت۔ مہاراج شیرسنگھ گرب نونت۔ پرہہ گرب نواری ہنکاری مارے پنت ادھارے جن سیو کما لیا۔
 دُبدے تارے وچ سنسارے، سیوک سکھ گر تارے جن گر چرن لگا لیا۔ بھگت ادھارے دُشٹ سنگھارے، رانے مہارانے
 تختوں اُتارے جنہاں گر توں مکھ بھوا لیا۔ کرم وچارے بیٹھ نرادھارے، سرب سوکھ گر دربارے جنہاں سیس جھکا لیا۔
 کلجگ اوتارے اپرادھی تارے، سوہنگ نام ادھارے منتر نام درڑا لیا۔ پرہہ سد بلہارے جگت ادھارے در سکھ اپارے،
 مہاراج شیرسنگھ درس دکھا لیا۔ دھن گرسکھ جن درشن کریا۔ دھن گرسکھ جن من تن ہریا۔ دھن گرسکھ جن رسنا نام
 اُچریا۔ دھن گرسکھ جن موہن مادھو ندری پریا۔ دھن گرسکھ جن ہر پرہہ کریا کریا۔ دھن گرسکھ جنہاں گھر گر آسا
 وریا۔ دھن گرسکھ جتھے پرہہ دُکھ دلدر ہریا۔ دھن گرسکھ جن مہاراج شیرسنگھ سرنی پریا۔ سرن پڑے جو ستگر کیری۔

جیٹھ پنچم پرہہ کرے نہ دیری - دیناں ناتھ دُکھ بہنجن ڈھیری - سرب سمرتھ جوت آمیری - مہاراج شیرسنگھ وچ کل
 ہنیری - سوہنگ شبد آدیوے دات وڈیری - نام پدارتھ گر در توں پائیے - نام پدارتھ گر چرن لگائیے - جی کا رتھ سد ہر گن
 گائیے - سرب سوکھ سارتھ ہر درشن پائیے - مہاراج شیرسنگھ سمرتھ اپنی بنت بنائیے - پنچم جیٹھ کل دھاری - نرنجن جوت
 آکاشوں اُتاری - جوت جگت چمتکاری - کوئی نہ جانے پرہہ کھیل اپاری - کلجگ تارے جیو نرنکاری - گرسکھاں من پرہہ
 درس خُماری - دیوے درس پرہہ جوت آدھاری - ایسے گر کو سد بلہاری - سوہنگ شبد گر گیان چتاری - مہاراج شیرسنگھ
 پرگٹ نرنکاری - نرنکار نرائن گر آیا - پنچم جیٹھ دن سُہایا - گرمکھاں مل گر نام دھیایا - بے مُکھاں سوں کے وقت لنگھایا -
 ہاباکار کر کے شور مچایا - گر کا شبد نہ من وسایا - جھوٹھی دیہہ ہنکار سمایا - پرہہ دا بہیت نہ کیسے پایا - میں ممتا وچ جنم
 گویا - کلجگ ایسی پائی مایا - منوا لوبھی پھرت تسایا - مایادھاری کلجگ اکھویا - ایشر نام دِلوں بھلایا - اپنا آپ آپ
 پرگٹایا - گر ساچے ایہہ کرم کمایا - بن تھماں گگن ربا یا - اندج جیرج اُتہج سیبج انہاں وچوں سیکھ کڈھایا - ایشر برہم
 سروپ سیکھ وچ جوت سمایا - مہاراج شیرسنگھ لے اوتار سب دا مان گویا - سوہنگ دے گیان اپنا نام چپایا - جیٹھ پنچم
 دن وڈبھاگی، جنہہ مہاراج شیرسنگھ جوت جگایا - جوت جگائی پرہہ نرالم - بہیت نہ پاوے ساری عالم - پرگٹ بھیا جگت بالم -
 مہاراج شیرسنگھ بھگت عالم - جنم دھار لے اوتار - کرم وچار گرسکھاں تاریا - سد بلہار بھگت اُدھار، کرمسکار کلجگ
 نہکلنک اکھوا لیا - من شبد وچار، گر پار اُتار، پرگٹ مُکند مُرار، کلجگ جامہ دھاریا - پرگٹ نر اوتار، کر درس اپار،
 ہووے بھوجل پار، مہاراج شیرسنگھ جن ردے چتاریا - بن گر کیسے نہ ملے وڈیائی، بن گر کیسے نہ سوچھی پائی - بن گر جوت
 نہ کیسے جگائی - بن گر اگیان اندھیر نہ وچوں جائی - بن گر دیہہ دیپک وچ نہ جوت جگائی - بن گر سوچھی کنے نہ پائی - بن
 گر ملے نہ نام وڈیائی - بن گر بھلی پھرے لوکائی - بن گر جھوٹھے دھندے جنم گوائی - بن گر مایا ممتا وچ سرشٹ ربائی - بن

گر کوئی نہ پار لنگھائی۔ بن گر جنم جنم دکھ پائی۔ بن گر کوئی نہ چرن لگائی۔ بن گر بھوجل نہ پار ترئے۔ بن گر کوئی نہ
 دکھیاں دے دکھ گوائے۔ بن گر کوئی نہ ہومے دی میل گوائے۔ بن گر کوئی نہ سیکھ دی پیج رکھائے۔ بن گر کوئی نہ کلجگ آن
 ترئے۔ بن گر کوئی نہ آن بھیت کھائے۔ بن گر کوئی نہ جوت جگائے۔ بن گر کوئی نہ سچ مارگ پائے۔ بن گر کوئی نہ گیان نام
 دوائے۔ بن گر کوئی نہ سوجھی پائے۔ بن گر کھئے نہ گر گیان گوجھ بتائے۔ بن گر کھئے نہ وچوں پرہہ درسائے۔ بن گر کوئی نہ جیو
 دا بھیت کھائے۔ بن گر کھئے نہ سیکھ کو مان دوائے۔ بن گر کوئی نہ بھانا سچ ورتائے۔ بن گر کوئی نہ جیو دی بنت بنائے۔ بن گر
 کوئی نہ بھلیاں لے ترئے۔ بن گر کوئی نہ جیو دی پیج رکھائے۔ بن گر کوئی نہ اگیان اندھیر گوائے۔ بن گر کوئی نہ سنسا روگ
 گوائے۔ بن گر کوئی نہ بھانڈا بہرم بھلائے۔ بن گر کوئی نہ اپنی جوت جگائے۔ بن گر کوئی نہ پنجویں جیٹھ منائے۔ بن گر کھئے نہ اپنی
 جوت اپنے وچ سمائے۔ بن گر کوئی نہ سیکھ کو مان دوائے۔ بن گر کوئی نہ بہرم چکائے۔ بن گر کوئی نہ کلجگ سوجھی پائے۔ بن
 گر کوئی نہ رسنا ہر گن گائے۔ بن گر کوئی نہ گر کا شبد لائے۔ بن گر کوئی نہ منگلاچار کرائے۔ بن گر کوئی نہ کلجگ پار
 لنگھائے۔ مہاراج شیرسنگھ سر دے کے ہتھ، سیکھاں دی لاج رکھائے۔ گرسکھاں من چاؤ گھنیرا، پرہہ ابناشی گھر ماہ پایا۔
 گرسکھاں من چاؤ گھنیرا، ہر ہر ہر جی ہر تھان سمایا۔ گرسکھاں من چاؤ گھنیرا، جوت نرنجن پرگٹ رگھرایا۔ گرسکھاں من
 چاؤ گھنیرا، کل درشن نہکلنک پایا۔ گرسکھاں من چاؤ گھنیرا، ستجگ مہروان تریتا رام نیرا۔ گرسکھاں من چاؤ گھنیرا،
 دواپر کرشن مرار کئے اگیان اندھیرا۔ گرسکھاں من چاؤ گھنیرا، پرگٹی جوت اپار مہاراج شیرسنگھ ستگر میرا۔ گرسکھاں من
 چاؤ گھنیرا، پنج جیٹھ گرپر ب منائی۔ گرسکھاں من چاؤ گھنیرا، گر درشن من تریت کرائی۔ گرسکھاں من چاؤ گھنیرا، تریلوکی
 ناتھ نرائن درسائے۔ گرسکھاں من چاؤ گھنیرا، کلجگ پاپ کرم گوائے۔ گرسکھاں من چاؤ گھنیرا، ستگر پورا وچ بہائے۔
 گرسکھاں من چاؤ گھنیرا، کلجگ وچوں آپ تر جائے۔ گرسکھاں من چاؤ گھنیرا، جھوٹھی جگت پریت نیہوں چرناں سنگ

لائیے۔ گُرسِکھاں من چاؤ گھنیرا، مہاراج شیرسنگھ گھر ماہ پائیے۔ گُرسِکھاں من وِجی ودھائی، پرگٹ جوت ہویا اُجیارا۔
 گُرسِکھاں من وِجی ودھائی، جوت نرنجن جگت اُتارا۔ گُرسِکھاں من وِجی ودھائی، پاربرہم پرہ بھئے درسار۔ گُرسِکھاں من
 وِجی ودھائی، کلجگ وِچ گُرو اُدھارا۔ گُرسِکھاں من وِجی ودھائی، مہاراج شیرسنگھ نہکنک اوتارا۔ گُرسِکھاں من وِجی
 ودھائی، گُرمکھ ناؤں گُر جگت اُجیارا۔ گُرسِکھاں من ہوئی ودھائی، گُر پریت گُرجن دوارا۔ گُرسِکھاں من ہوئی ودھائی،
 لنگھاوے پار آپ کرتارا۔ گُرسِکھاں من ہوئی ودھائی، جوت جگائی اپر اپارا۔ گُرسِکھاں من ہوئی ودھائی، ہووے شبد گیان
 جاوے دُھندوکارا۔ گُرسِکھاں من ہوئی ودھائی، گُر پورا لئے پچھان جس کیا پسارا۔ گُرسِکھاں من ہوئی ودھائی، کر درس
 داتار، جن ایہہ بنت بنائی۔ گُرسِکھاں من ہوئی ودھائی، گُر ٹھانڈا گُر دربار، سکھاں دی پیج رکھائی۔ گُرسِکھاں من ہوئی
 ودھائی، اُتم ایہہ وِہار پرہ دی جوت جگت میں آئی۔ گُرسِکھاں من ہوئی ودھائی، بھلی سریشٹ انہول، پرہ دی سار نہ پائی۔
 گُرسِکھاں من ہوئی ودھائی، گھر گھر ہوئے جیکار شبد دُھن گُر آپ وجائی۔ گُرسِکھاں من ہوئی ودھائی، دے کے برہم گیان گُر
 سنگت گُر پار کرائی۔ گُرسِکھاں من ہوئی ودھائی، پرہ آپ اتول تولیا نہ جائی۔ گُرسِکھاں من ہوئی ودھائی، نہانیاں دیوے مان
 غریباں گلے لگائی۔ گُرسِکھاں من ہوئی ودھائی، کلجگ لئے پچھان، پرگٹ ہو پرہ درس دکھائی۔ گُرسِکھاں من ہوئی ودھائی،
 جنہاں رسنا ہر ہر ہر جس گائی۔ گُرسِکھاں من ہوئی ودھائی، پنچم جیٹھ جن خوشی منائی۔ گُرسِکھاں من ہوئی ودھائی،
 گُر پورا گھر ماہ پائی۔ گُرسِکھاں من ہوئی ودھائی، ہوئے پرہ کِرپال بھگتن درس دکھائی۔ گُرسِکھاں من ہوئی ودھائی، بھگت
 اُدھارن آپ مہاراج شیرسنگھ درس دکھائی۔ دیوے درشن گُر جوت پرگاسیا۔ بھلا جیو پھرے جگت اُداسیا۔ بن ستگر
 جھوٹھی دیہہ نراسیا۔ کوئی نہ کٹہار گلوں جم پھاسیا۔ گُرجن کر پیار، نو نڈھ ہووے داسیا۔ مہاراج شیرسنگھ پرگٹ کرتار،
 سرب سوکھ واسیا۔ سرب سوکھ گُر چرن پیار۔ سرب سوکھ گُر ردے چتار۔ سرب سوکھ گُر سنگت پیار۔ سرب سوکھ

مہاراج شیرسنگھ ردے چتار۔ مانس جنم جگت میں پایا۔ بن گر پورے کسے پار نہ لایا۔ موہ ممتا وچ پھرے لُبھایا۔ دُنیاوی
 جھنجٹاں وچ پھسایا۔ دُکھاں کلیشاں ڈیرہ لایا۔ دیہہ روگی وچ روگ ودھایا۔ ہووے کشت اپار، بن گر کھئے نہ دے چُھڈایا۔
 جیٹھ پنچم دتا تار، جن گر درشن پایا۔ آتم ہوئے اُجیار، دُکھاں دا ناس کرایا۔ پرگٹ جوت اپار، سیکھاں دا کرم لکھایا۔ آپ
 بیٹھا نرادھار، دیپک جوت جگایا۔ گر پورے جائیو بلہار، کلجگ پار ترایا۔ بھگت جنان پرہہ دیوے مان، ایشر جوت جگت
 پلٹائے۔ بھگت جنان پرہہ دیوے مان، جوت نرنجن دیہہ وچ آئے۔ بھگت جنان پرہہ دیوے مان، کھول کواڑ درس دکھائے۔ بھگت
 جنان پرہہ دیوے مان، گرسکھ مہا آپ جنائے۔ بھگت جنان پرہہ دیوے مان، گربانی وچ نام لکھوائے۔ بھگت جنان پرہہ
 دیوے مان، جُگو جُگ اٹل رہ جان۔ بھگت جنان پرہہ دیوے مان، گرسکھاں وٹھو قربان۔ بھگت جنان پرہہ دیوے مان،
 کلجگ وچ لیا گر پچھان۔ بھگت جنان پرہہ دیوے مان، مل سنکت جو ہر جس گان۔ بھگت جنان پرہہ دیوے مان، جوت
 سروپ پرہہ جوت جگان۔ بھگت جنان پرہہ دیوے مان، دیوے دات اپار، من میں اُپجے شبد گیان۔ بھگت جنان پرہہ دیوے
 مان، کھئے نہ جاوے نراس، گر چرن لائے دھیان۔ بھگت جنان پرہہ دیوے مان، مہاراج شیرسنگھ بنے بان۔ بھگت جنان جائے
 قربان، جن کی مہا پرہہ آپ گنائے۔ بھگت جنان جائے قربان، دھرو پرہلاڈ پرہہ سنگ سہائے۔ بھگت جنان جائے قربان،
 بھگت امبریک پار لنگھائے۔ بھگت جنان جائے قربان، جنم دروپتی مان دوائے۔ بھگت جنان جائے قربان، بدر سُدائے درس
 دکھائے۔ بھگت جنان جائے قربان، گھر جنہاں دے ایشر آئے۔ بھگت جنان جائے قربان، جے دیو نامہ چرن لگائے۔ بھگت
 جنان جائے قربان، ترلوچن نہ دکھ اٹھائے۔ بھگت جنان جائے قربان، بینی سین پرہہ بھیس وٹائے۔ بھگت جنان جائے قربان،
 ایشر جنہاں دے در تے آئے۔ بھگت جنان جائے قربان، گنکا اجامل پوتنا سب جوت ملائے۔ بھگت جنان جائے قربان، کبیر
 تائیں سچکھنڈ وکھائے۔ بھگت جنان جائے قربان، نامدیو رویداس ترائے۔ بھگت جنان جائے قربان، بدھک تیر کرشن چرن لگائے۔

بھگت جنان جائیے قربان، جتھے ایشر درس دکھائے۔ بھگت جنان جائیے قربان، جگو جگ پرہہ درس دکھائے۔ بھگت جنان
 جائیے قربان، جوت سدا پرہہ سنگ سلائے۔ بھگت جنان جائیے قربان، کلجگ بھئے اوتار شیرسنگھ نام رکھائے۔ گرسکھاں دتا
 تار، جنہاں چرن لگائے۔ بے مکھاں دتی ہار، جنہاں مکھ بھوئے۔ اُچے بھگت اپار، جنان گر نام لکھائے۔ ایہہ سُہاوے مندر، جتھے
 گر چرن ٹکائے۔ ایہہ سُہاوے مندر، جتھے گر دھام رچائے۔ ایہہ سُہاوے مندر، جتھے سچکھنڈ بن جائے۔ ایہہ سُہاوے مندر،
 جتھے کلسیاں نوں مان دوائے۔ ایہہ سُہاوے مندر، نام چیت سنگھ جگ چار رہ جائے۔ ایہہ سُہاوے مندر، جتھے پرہہ سکھ
 آسن لائے۔ ایہہ سُہاوے مندر، جتھے پرہہ چرن بہار رکھائے۔ ایہہ سُہاوے مندر، جتھے ایشر دکھن دشا سر رکھائے۔ ایہہ
 سُہاوے مندر، جتھے لہندے مکھ رکھائے۔ ایہہ سُہاوے مندر، جتھے پرہہ جوت جگائے۔ ایہہ سُہاوے مندر، جتھے پرہہ سورن
 دی دیہہ چھٹائے۔ ایہہ سُہاوے مندر، جتھے پرہہ بیٹھا آئے۔ ایہہ سُہاوے مندر، جتھے ستجگ راہ بنائے۔ ایہہ سُہاوے مندر، جتھے
 کن گندھرب سیس جھکائے۔ ایہہ سُہاوے مندر، جتھے ستجگ ست دھام اکھوائے۔ ایہہ سُہاوے مندر، جتھے مہاراج شیرسنگھ
 بھگت وڈیائے۔ ایسی بھگت دیو وڈیائی، جھوٹھی دیہہ دی پریت تجائی۔ دھام بیکنٹھ رہیا سمائی۔ ایشر جوت پرہہ کھچ
 وکھائی۔ جیٹھ ست پرہہ بنت بنائی۔ ایشر دو ہزار چھ پکرمی ستجگ ست بنائی۔ تج دیہہ سورن پرمگت پائی۔ پرگٹ
 گن ندھان ایہہ بوجھ بُجھائی۔ چھڈ جگت پریت، سچ گھر بیٹھا جائی۔ اُچے پرہہ جوت، پرہہ جوت لے ملائی۔ دوسر ناہیں
 کھئے، ایک پرہہ تھر ریائی۔ ستجگ دتا مان، بھگت نے پدوی پائی۔ بیٹھا ہو دربان دھرو پرے ہٹائی۔ مکا آون جاون، کھڑا
 در سیس جھکائی۔ گر پورے ہو مہروان درگاہ سچ وکھائی۔ سکھ ادھارن آپ پرہہ ایہہ کھیل رچائی۔ مہاراج شیرسنگھ
 وشنو بھگوان ستجگ جوت جگائی۔ ستجگ ست ست ست گر ورتاوے۔ گر پرساد سکھ درشن پاوے۔ دے کے
 سوہنگ گیان کلجگ جیو تراوے۔ مہاراج شیرسنگھ سد مہروان بھگتن دی پیج رکھاوے۔ گن ندھان ایہہ کرم کھائے۔ کلجگ

آن بھگت ترائے۔ وچھڑیاں توں میل گر چرن لگائے۔ دیوے سرت دھیان، انحد شبد وجائے۔ پاوے بھگت سُبجان، مہاراج شیرسنگھ گھر ماہ پاوے۔ بھگت وچھل اناتھ پرہ ناتھ۔ سرب جیو سدا ہے ساتھ۔ جیو وناسی پرہ ابناش۔ مہاراج شیرسنگھ کر بھگت پرکاش۔ بھگت ادھارن آپ پرہ آیا۔ جوت سروپ وچ دیہ سمایا۔ کلؤ کال جس آن کھپایا۔ ستجگ ساچا راہ بتایا۔ گرسکھاں گر گیان دوايا۔ سوہنگ شبد جہاز بنایا۔ چاڑھ پال سنگھ بیکنٹھ پُچایا۔ سورن سنگھ سچ راہ سدھایا۔ گر دھام جس آسن لایا۔ اندلوک شولوک جس برہم لوک تجایا۔ بھگت دے ودیائی پرہ در آگے بہایا۔ دھن جنیندی مائی، جن پوت سورن ایہہ جایا۔ جگت ملے ودھائی، پتا گھر پوت کول لگایا۔ مہاراج شیرسنگھ سدا سکھدائی، کلجگ آ بھگت ودیایا۔ آسی پرہ نے کھیل رچائی، اُلٹی جگت تے پائی مایا۔ گیان وہونے سار نہ جانن، مکھوں بولن اس گھر وچ چھایا۔ بیٹھا آپ گوسائیں، سچا سورن جس گود بہایا۔ نہ پرہ ڈولے نہ کیسے ڈلاوے، بھگت اپنا جگت ودیایا۔ گرمکھ نام ادھار، سوہنگ شبد سنایا۔ بانی بوہتھ ستگر پورا گھر چیت سنگھ ڈیرہ لایا۔ میں ہاں پری پورن پرمیشور، دے دہائی پلا پھرایا۔

★ ۵ جیٹھ ۲۰۰۷ بکرمی پنڈ کلسی ضلع امرتسر چن ہوئے ★

گرپرساد گرپرساد کرائے۔ گرپرساد گر درشن پائے۔ گرپرساد پرہ جوت جگائے۔ گرپرساد کایا تپت بھجائے۔ گرپرساد چن وانگ دیہ بنائے۔ گرپرساد گر سیو کھائے۔ گرپرساد گر بھیٹ چڑھائے۔ گرپرساد گھر نو نڈھ پائے۔ گرپرساد

گر در منگن آئیے۔ گر پرسادِ نام پدارتھ جھولی پائیے۔ گر پرسادِ من دا بہرم گوائیے۔ گر پرسادِ پورا ستگر نین درسائیے۔ گر پرسادِ
 دکھ دلدر سرب گوائیے۔ گر پرسادِ جنم سُپھل جگت کرائیے۔ گر پرسادِ منکھ دیہہ نوں لیکھے لائیے۔ گر پرسادِ گر وڈبھاگی گھر مہہ
 پائیے۔ گر پرسادِ گر انجن نام نیتیں پائیے۔ گر پرسادِ تھر گھر بیٹھ گر نام درڑائیے۔ گر پرسادِ کلجگ وچ آن تر جائیے۔ گر پرسادِ
 جگ جیون داتا رسنا نت گائیے۔ گر پرسادِ آپ ترے کُٹم ترائیے۔ گر پرسادِ بھہ بہنجن مہروان من بخشائیے۔ گر پرسادِ تریلوکی
 ناتھ اُتے پلنگ بہائیے۔ گر پرسادِ نیتر کھول گر چرن درسائیے۔ گر پرسادِ من میں ہوئے گیان، شبد روپ گر درشن پائیے۔
 گر پرسادِ گر سنگت رل جائیے۔ گر پرسادِ مد ماس نہ رسنا لائیے۔ گر پرسادِ امرت پھل گر در تے پائیے۔ گر پرسادِ اپنی مہما
 آپ لکھوائیے۔ گر پرسادِ گر پورا سر چہتر جھلایے۔ گر پرسادِ ذات پات دا بہیت مکائیے۔ گر پرسادِ چار ورن اک ہو جائیے۔
 گر پرسادِ وچ سنگت بہین بھرا بن جائیے۔ گر پرسادِ گر درشن پرمگت پائیے۔ گر پرسادِ پرہہ ابناش سدِ ردے دھیائیے۔ گر پرسادِ
 آتم جوت گر جوت جگائیے۔ گر پرسادِ اگیان اندھیر ناس کرائیے۔ گر پرسادِ اُچے برہم گیان سدا سکھ پائیے۔ گر پرسادِ سادھ
 سنگت مل ہر جس گائیے۔ گر پرسادِ چرن کول گر سیس جھکائیے۔ گر پرسادِ پورن پرمیشور گن گائیے۔ گر پرسادِ واہوا کردیا
 ستگر پائیے۔ گر پرسادِ جیٹھ پنچمی دن منیئے۔ گر پرسادِ جوت نرنجن نت درشن پائیے۔ گر پرسادِ مہاراج شیرسنگھ وشنوں
 بھگوان، رسنا گن گائیے۔ گر پرسادِ گر پرسادِ کرائیے۔ گر پرسادِ کمائی سُپھل کرائیے۔ گر پرسادِ ددھ پُت دی توٹ نہ پائیے۔
 گر پرسادِ ساچا ساچا شاہ اک رنگ سمائیے۔ گر پرسادِ سوہنگ شبد گن گائیے۔ گر پرسادِ سچکھنڈ سمائیے۔ گر پرسادِ جوت
 سروپ انت جوت مل جائیے۔ گر پرسادِ آن جاون پندھ مکائیے۔ گر پرسادِ گیڑ چراسی پھیر نہ آئیے۔ گر پرسادِ کرم لیکھ پھیر
 لکھائیے۔ گر پرسادِ پچھلی بھل بخشا آکے نوں مارگ پائیے۔ گر پرسادِ منوں گوائیے وکار، نام امولک پائیے۔ گر پرسادِ چتر بھج
 کرتار، گرو وچ سمائیے۔ گر پرسادِ آد انت رنگ اک ہو جائیے۔ گر پرسادِ پُرکھ نرنجن سرب سکھ پائیے۔ گر پرسادِ کر پرسادِ گر

بھوک لگائیے۔ گُریسادی گُر در آیا سُپھل کرائیے۔ گُریسادی سُکھ ساگر وچ آن تر جائیے۔ گُریسادی دُکھاں والا بہار گُر در تے
 لاپیئے۔ گُریسادی دُکھی کایا کنچن بن جائیے۔ گُریسادی وانگ چندن سدا مہکائیے۔ گُریسادی داتا کرتا جل تھل سہائیے۔
 گُریسادی سادھ سنگت مل ہر جس گائیے۔ گُریسادی کلُو کال وچ پار کرائیے۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، مہاراج شیرسنگھ
 درشن پائیے۔ گُریسادی جیٹھ پنچم سوہنگ نام دھیائیے۔ گُریسادی گُرسنگت پرساد کرائیے۔ گُریسادی درگاہ وچ گُر مان
 دوائے۔ گُریسادی گُر ساچا سچ بچن لکھائے۔ گُریسادی ستجُگ مارگ آپ چلائے۔ گُریسادی دھن گُرسکھ جو گُر چرنی لائے۔
 گُریسادی دھن گُرسکھ کھڑے در سیس جھکائے۔ گُریسادی اچ دِن وڈبھاگی، مہاراج شیرسنگھ اوتار آئے۔ گُریسادی جیٹھ
 پنچویں ہووے وڈبھاگی، مات لوک پرہہ جوت جگائے۔ گُریسادی گُر کرم وچاریا۔ گُریسادی گُرسکھاں گُر جنم سواریا۔ گُریسادی
 گُر کلجُگ پار اُتاریا۔ گُریسادی گُر پورے سد بلہاریا۔ گُریسادی جیٹھ پنچویں جگت اُدھاریا۔ گُریسادی پرگٹے مہاراج
 شیرسنگھ سدا بلہاریا۔ گُریسادی گُرسکھاں گُر پار اُتاریا۔ گُریسادی گُرسکھ ناؤں گُر رسن اُچاریا۔ گُریسادی سوہنگ ناؤں
 بھگت بھنڈاریا۔ گُریسادی کٹے ہوئے روگ، کل وکھ پار اُتاریا۔ گُریسادی گوئے کایا روگ، گُرسکھ جنم سواریا۔ گُریسادی
 جتھے سوہے بھگت گُر پورے بلہاریا۔ گُریسادی ملی ودھائی، جیٹھ پنچم پرہہ درشن پا لیا۔ گُر پرسادی ہوئے در پروان، جنہاں
 مہاراج شیرسنگھ سر بتھ ٹکا لیا۔ جیٹھ پنچم پرہہ جوت آکار۔ کلجُگ دیوے جیو اُدھار۔ روگ سوگ پرہہ کٹنے ہار۔ ہوئے نیانا
 چل آئے دربار۔ سوما سوما جہرے اپار۔ گنونت پرہہ نار پیار۔ وانگ اہلیا دتی تار۔ پرہہ جوت ہووے دیہہ اُدھار۔ سرب
 سُکھ پنج تت وچار۔ کام کرودھ لوبھ موہ پرہہ دیوے مار۔ رسنا سمرے پرہہ نرنکار نرنکار۔ آتم شانت ہوئے جگت اُدھار۔ گُر
 ساچا کلُو کرم وچار۔ سد بخشندا سدا داتار۔ مہاراج شیرسنگھ دیوے کنیا تار۔ پت چت گُر چرن پیار۔ سرب سوکھ گُر
 نام دوار۔ گُر رنگن نام رنگ مجیٹھ پیار۔ سوما گوئے نام، نام سربجیت رکھایا۔ مہاراج شیرسنگھ ہو دیاں، دیہہ دا دُکھ گویا۔

سوہنگ شبد دے گیان، جیٹھ پنچم شبد جنایا۔ گر پورے ایہہ بنت بنائی۔ اتوں آدھی رات وِہائی۔ گر پورے ایہہ کھیل
 رچائی۔ دُنیا سُنج مسان سوائی۔ بھگت سوہن گر درشن پائی۔ گر پورے ایہہ بوجھ بُجھائی۔ گیان وِہونا کھئے نہ جائی۔ ناؤں
 لئیے دُکھ ڈیرہ ڈھائی۔ گرسنگت پرہ ملے ودھائی۔ کلجگ ملے جنہاں رگھرائی۔ گرسکھاں گر نیہہ رکھائی۔ نام نرنجن رنگ
 دئے چڑھائی۔ چند سورج جناں تیج سوائی۔ اُچ پدوی گرسکھ نے پائی۔ جتھے ایشر رسیا سمائی۔ بن باقی بن تیل ہوئے جوت
 رُشنائی۔ پرہہ اگم اپار، دھرت دھول آکاش بنائی۔ مہاراج شیرسنگھ سکھ نواس ڈُبدے لئیے بچائی۔ گر گہر گمبھیر گر ساگر۔
 سکھ نرمل کرم ہوئے اُجاگر۔ آئے چرن دوار پرہہ دیوے آدر۔ کلجگ رکھے آپ مہاراج شیرسنگھ بھگت اُجاگر۔ بھگتی ہین جو
 در تے آیا۔ سوہنگ نام دے پار ترایا۔ جرم کرم دھرم پرہہ لیکھ لکھایا۔ گھر منگل وچ دیہہ دکھایا۔ نجاندن سکھ آتم پایا۔
 جگت جوت پرہہ درشن پایا۔ مہاراج شیرسنگھ سدا اڈول جس چرن لگایا۔ چرن کول گر کر پرنام۔ انت کال پرہہ درشن پان۔
 وچ بیکٹھ جان بیان۔ پرہہ جوت سروپ گرسکھ جوت مل جان۔ سوہنگ پُرکھ سُبجان کلجگ سوہنگ گان۔ جگت
 اُدھارے آپ مہاراج شیرسنگھ وِشنوں بھگوان۔ بھگت بھگوان سدا ہے ایکا۔ بھگت جناں ہے ماں پیو بیٹا۔ بھگت جناں گر
 پورے ٹیکا۔ مہاراج شیرسنگھ پسر انیکا۔ گر پورا اپر اپاریا۔ وچ پاتال نین مُندھاریا۔ چرن جھس لچھمی من ہنکار ودھا لیا۔
 من میں آئے مان میں پرہہ سکھ آسن سوا لیا۔ پرہہ سدا اڈول نہ کیسے ڈُلا لیا۔ پرہہ سدا اتول نہ کیسے تِلا لیا۔ دے کے سچ
 گیان مایا بھرم گوا لیا۔ پرہہ سدا انوپ اک رنگ سما لیا۔ آپ سدا ہے جاگ جگت سوا لیا۔ وچ دیس پاتال پرہہ باشک
 سیج سوا لیا۔ وچ مات پرہہ بنت بنائے۔ جُگو جُگ جوت پرگٹائے۔ دھار دیہہ پرہہ جگت بُھلائے۔ پرگٹ جوت پرہہ بھگت
 ترائے۔ سدھ صادق بیٹھے تازی لائے۔ رکھیشر مُنیشر رہے بللائے۔ جپ تپ ہٹھ وچ پرہہ نظر نہ آئے۔ کوٹی کوٹ بہے سنت
 سادھی لائے۔ ہر درشن توں سب پھرت تِسائے۔ نیولی کرم کر کشٹ اُٹھائے۔ آتم سُدھ پوت ہو جائے۔ رتن امولک دیہہ میں

پائے۔ لال گلال پرہ رنگ چڑھائے۔ بن کرم پرہ نظر نہ آئے۔ پورب جنم پرہ لیکھے لائے۔ گرسکھ تے کلجگ دیا کہائے۔ دے
 درس اپار سیکھی سیکھ ترائے۔ کھول ہر کا دوار گر پری پُچائے۔ دیوے جنم سدھار، جوت سنگ جوت ملائے۔ سیکھ اتارے
 پار، پھر جنم نہ پائے۔ گر بن کون کرے ادھار، سچکھنڈ وکھائے۔ مہاراج شیرسنگھ گر کرتار، گرسکھار گر دھام پُچائے۔ نرنجن
 جوت ایشر آکار۔ وچ آکاش پرہ جوت چمتکار۔ سدا اڈول رہے نرادھار۔ بن باقی بن تیل باقی جکے آپار۔ ڈگمگ جوت
 جکے جوت، اُنجا پون سر چلے چہتر جھلار۔ جوت سروپ جوت پرہ اُچے، جوت جگت پرہ دیت ادھار۔ سرب تائیں پرہ
 دیوے مان، چند سورج سب کرن نمسکار۔ مہاراج شیرسنگھ اک سروپ، تین لوک رکھے جوت ادھار۔ سو وڈا جس پرہ
 جوت جگائے۔ سو وڈا جس بہرم چُکائے۔ سو وڈا جس سوہنگ شبد سُنائے۔ سو وڈا جس گوجھ گیان کھلائے۔ سو وڈا
 جس رنگن نام چڑھائے۔ سو وڈا جس پرہ درس دکھائے۔ سو وڈا جس پرہ چرنی لائے۔ سو وڈا جس جنم دی سوجھی
 پائے۔ سو وڈا جس بھکھیا نام دی پائے۔ سو وڈا جس پرہ کرم کہائے۔ سو وڈا جس نرنائن مان دوئے۔ سو وڈا جو سنگت
 رل جائے۔ سو وڈا چرن کول وچ سیو کہائے۔ سو وڈا جس مہاراج شیرسنگھ سر ہتھ رکھائے۔ سو وڈا پرہ آپ جس وڈی
 وڈیائی۔ سو وڈا جس سریشٹ اپائی۔ سو وڈا جس چُراسی لکھ جوُن بنائی۔ سو وڈا سرب جیو جوت جس جگائی۔ سو
 وڈا جیو جیو وچ بیٹھا تاڑی لائی۔ سو وڈا آپ دیکھے کیسے نظر نہ آئی۔ سو وڈا مات گرہ میں جس بنت بنائی۔ سو وڈا
 کر انس آکار وچ جوت ٹیکائی۔ سو وڈا جس دیہہ دیپک کری رُشنائی۔ سو وڈا دیہہ میں پون سروپ سواس چلائی۔ سو
 وڈا اگنی تیج دیہہ جلائی۔ سو وڈا وڈا پرہ آپ وچ دیہہ سمائی۔ سو وڈا جیو کیسے نہ سوجھی پائی۔ سو وڈا جوت اپنی
 وچ ٹیکائی۔ سو وڈا مہاراج شیرسنگھ جگت گوسائیں۔ اوچ اگم اپر اپارا۔ مہاراج شیرسنگھ پرگٹے نرنکارا۔ کلجگ ہوتے جوت
 چمتکارا۔ ستجگ ورتے وچ سنسارا۔ گر پورے گرسکھ پیارا۔ گر چرن سچا گردوارا۔ گر امرت بھگت بھنڈارا۔ پی بوند

گھلے دسوان دوارا۔ دیوے درس وچ دیہہ اندھیارا۔ گیان جوت ہونے اُجیارا۔ سوہنگ شبد گرو سچ وچارا۔ مہاراج
 شیرسنگھ نرویر سمارا۔ پرہ پورن سمرتھ، جس سرب آکریا۔ پرہ پورن سمرتھ، جس اپنا آپ اُپا لیا۔ پرہ پورن سمرتھ،
 جوت نرنجن ناؤں نرنکار رکھا لیا۔ پرہ پورن سمرتھ، تین لوک سما رہیا۔ پرہ پورن سمرتھ، کیسے آد انت نہ پا لیا۔ پرہ پورن
 سمرتھ، کھنڈ برہمنڈ پرہ جوت جگا لیا۔ پرہ پورن سمرتھ، پاتال باشک سیج سہا لیا۔ پرہ پورن سمرتھ، قدرت روپ سرشٹ
 اُپا لیا۔ پرہ پورن سمرتھ، ایشر کر آکار برہما روپ پرگٹا لیا۔ پرہ پورن سمرتھ، ہو پرتکھ مکھ چار لگا لیا۔ پرہ پورن
 سمرتھ، وید چار پرہ جس گا لیا۔ پرہ پورن سمرتھ، آپ ایک انیک رنگ سما لیا۔ پرہ پورن سمرتھ، لکھ چراسی جیو اُپا لیا۔
 پرہ پورن سمرتھ، بے مکھاں توں مکھ چھپا لیا۔ پرہ پورن سمرتھ، گرمکھاں کر دھیان وچوں پا لیا۔ پرہ پورن سمرتھ، دے
 جوت ادھار دیپک جوت جگا لیا۔ پرہ پورن سمرتھ، امرت بوند اپار جھرنا نچھروں آپ جھرا لیا۔ پرہ پورن سمرتھ، بھگت
 گر بھیت مُکا لیا۔ پرہ پورن سمرتھ، جوت پرہ جوت ملا لیا۔ پرہ پورن سمرتھ، دے درس پرہ بھگت نہالیا۔ پرہ پورن
 سمرتھ، جگ جگ بھیس وٹا لیا۔ پرہ پورن سمرتھ، ستجگ ہو مہروان غریباں نوں گلے لگا لیا۔ پرہ پورن سمرتھ، تریتا پرگٹ
 رام بھیلنی بھوگ لگا لیا۔ پرہ پورن سمرتھ، نیچوں اوچ اوچوں نیچ بہا لیا۔ پرہ پورن سمرتھ، سلا چھپائے چرن اہلیا بان بٹھا
 لیا۔ پرہ پورن سمرتھ، کر کے کرم وچار بنس راون گالیا۔ پرہ پورن سمرتھ، دے کے برہم گیان بالمیک سمجھا لیا۔ پرہ پورن
 سمرتھ، دے سخیان دان جامہ دواپر اُلٹا لیا۔ پرہ پورن سمرتھ، پرگٹ جوت اپار کرشن نام رکھا لیا۔ پرہ پورن سمرتھ، کر کے
 کھیل اپار بندرابن بھاگ لگا لیا۔ پرہ پورن سمرتھ، کیتے چوہل انیک سخیان کھیل رچا لیا۔ پرہ پورن سمرتھ، دتے بھگت تار
 جن رسنا گا لیا۔ پرہ پورن سمرتھ، سُداما دلدیری دتا تار، تندل بھوگ لگا لیا۔ پرہ پورن سمرتھ، چھڈ دربودھن گھر بدر بسرام
 بھوجن بھوگ لگا لیا۔ پرہ پورن سمرتھ، دروپتی دتی تار مُکند منوہر لکھی نرائن دھیا لیا۔ پرہ پورن سمرتھ، ارجن دے گیان

ہنکار گوا لیا۔ پرہ پورن سمرتھ، دتا بھگت تار گیتا اٹھاراں دھیائے سنا لیا۔ پرہ پورن سمرتھ، کرنہار ویراٹ رُوپ وٹا لیا۔ پرہ پورن سمرتھ، میں ہاں آپ اکتھ تیرا نام وڈیا لیا۔ پرہ پورن سمرتھ، کیتی سریشٹ سب بھٹھ تھوڑا بھیت رکھا لیا۔ پرہ پورن سمرتھ، کرشن بھگوان ہو سمرتھ، دواپر ختم کرا لیا۔ پرہ پورن سمرتھ، کلجگ کرم وچار، اتھرن وید سکھا لیا۔ پرہ پورن سمرتھ، اس نوں دتی ہار ایشر ناؤں رکھا لیا۔ پرہ پورن سمرتھ، دے جوت آدھار عیسیٰ موسیٰ محمد اُپا لیا۔ پرہ پورن سمرتھ، دتی مت و بھچار بھگتاں اُلٹا پنتھ چلا لیا۔ پرہ پورن سمرتھ، کلجگ آئی ہار مالک دو بنا لیا۔ پرہ پورن سمرتھ، ہونے پاپ اپار، نانک جوت جگا لیا۔ پرہ پورن سمرتھ، سیوا کر اپار انگد جوت جگا لیا۔ پرہ پورن سمرتھ، امرداس نتھاواں اوستھا پردھ پرہ پا لیا۔ پرہ پورن سمرتھ، ہوئی کرپا اپار داس رام سوڈھی بنس چلا لیا۔ پرہ پورن سمرتھ، کر کرپا اپار ارجن درس دکھا لیا۔ پرہ پورن سمرتھ، ہرگوبند بھئے اوتار سر چھتر جھلا لیا۔ پرہ پورن سمرتھ، ہر رائے نام دوائے گھر شاہ نام دوا لیا۔ پرہ پورن سمرتھ، ہر کرشن جگت آدھار بال امر وچ جوت ملا لیا۔ پرہ پورن سمرتھ، گر تیغ بہادر ہو برہم وچار ایشر دھیا لیا۔ پرہ پورن سمرتھ، ہونے جگت وچار مکھن جہاز ترا لیا۔ پرہ پورن سمرتھ، پرگٹ دسویں جوت نام گوبند رکھا لیا۔ پرہ پورن سمرتھ، کر کھیل اپار اپنا آپ وکھا لیا۔ پرہ پورن سمرتھ، پرہ نہ پائے سار انت انت سما لیا۔ پرہ پورن سمرتھ، کلجگ کرم وچار پرگٹے شیرسنگھ نرنکاریا۔ پرہ پورن سمرتھ، ایسی دتی ہار دُشٹاں آن سنگھاریا۔ پرہ پورن سمرتھ، دے کے برہم گیان گرسکھاں پار اُتاریا۔ پرہ پورن سمرتھ، گر پورے ہو مہروان سکھاں سر ہتھ ٹیکا لیا۔ پرہ پورن سمرتھ، مہاراج شیرسنگھ آپ سمرتھ جامہ گھنک پُری وچ پا لیا۔ پرگٹ جوت آپ نرنکارا۔ کلجگ ہونے بھگت آدھارا۔ سوہن سنگھ گر چرن دوارا۔ بھگت وچھل پرہ اپر اپارا۔ جنم مرن توں پرہ سدا نیارا۔ آد انت پرہ ایکنکارا۔ بھگت جن در ہر کا دوارا۔ مہاراج شیرسنگھ پرگٹ جوت ہونے اُجیارا۔ جوت نرنجن پرہ جگت جگائی۔ پرگٹ ہونے آپ رگھرائی۔ گرمکھاں ایہہ بوجھ بُجھائی۔ پردے رنگن نام

چڙھائی۔ چرن لو لاگی، چھٹی سرب لوکائی۔ کلجگ تارے آپ، پرہ بھئے سرنائی۔ سوہنگ دے گیان، برہم بھيو کھلائی۔
 اُچے شبد اپار، انحد دُهن وڄائی۔ درس دیوے کرشن مُرار، سر مُکٹ ٺڪائی۔ بھوئے بھگت گیان، جن مہاراج شیرسنگھ ردے
 دھیائی۔ سچا ستگر سچ ورتائے۔ سچ سچ وچ دیہہ سہائے۔ جھوٺھی دیہہ گر در نہ آئے۔ کایا کنچن پرہہ درشن پائے۔ کٹے ہوئے
 روگ، ست سنتوکھ ورتائے۔ اُچے من گیان، ہر جی درس دکھائے۔ کل وچ ہو کرپال سکھاں دی پیج رکھائے۔ کر جوت آکار
 مہاراج شیرسنگھ درس دکھائے، جگ اُٺائے۔ جگو جگ پرہہ کھیل رچایا۔ گیا کلجگ ستجگ ورتایا۔ ستگر پُرکھ نرنجن
 پرہہ جوت جگایا۔ گر پرساد بھگتن در پایا۔ اُچے برہم گیان، ہر ہر منگل گایا۔ ستگر نام بیان، گرسکھاں پار کرایا۔ سرب
 جوت پرہہ جان، سرب سُکھ آسن لایا۔ مۇرکھ مُگدھ نہ جانے سار، وچ پرمیشور دیہہ سمایا۔ گرسکھ چتر سُبجان، جنہاں گر
 نام دوايا۔ ہووے جگت کلیان، دیہہ ہر مندر ستگر پایا۔ بھوئے آتم ادھار، جوت جگندا پرہہ نظری آیا۔ گر چرن جاؤ بلہار،
 کلجگ آن ترایا۔ مہاراج شیرسنگھ پرگٹ نرنکار، سوہنگ شبد جپایا۔ جپ سوہنگ سرب سُکھ آتم۔ شبد دُهن اک
 رنگ مہاتم۔ پرہہ ابناش نہ ہووے کھاتم۔ مہاراج شیرسنگھ جیو جوت جگاتن۔ جیو جوت پرہہ آپ جگائے۔ مات گرہہ سے
 باہر کڈھائے۔ نو پرگٹ دسواں گپت رکھائے۔ کر کرم وچار، پرہہ سرنی لائے۔ دیوے جنم سوار، گرسکھاں پرہہ چرنی لائے۔
 مہاراج شیرسنگھ بھگت ادھار، بیٹھا بھیت چھپائے۔ جگن ناتھ پرہہ کھیل رچایا۔ چھڈ دیہہ جوت روپ سمایا۔ کلجگ اتم انت
 پرہہ درس دکھایا۔ رام بھئے کرشن ایشر شیرسنگھ اکھوایا۔ پورن ہو اوتار، شیرسنگھ سوہنگ شبد چلایا۔ ایک پرہہ آپ
 ایک پے سرشٹا، ورن چار اک رنگ سمایا۔ جیو ایک وچ برہم سروپا، ایک جوت سرب جیو جویا۔ نمانیاں نتانیاں گر مان
 دوايا۔ دے جوت ادھار ستگر ستجگ لایا۔ ستجگ رتھوہی سچا ستگر منی سنگھ بنایا۔ کرے جگت ادھار، جس نام
 دھیایا۔ مہاراج شیرسنگھ آپ نرنکار، جگت ایہہ ڈنک وچایا۔ گر پورا ہو مہروان، سب دکھ مٹایا۔ موتا نہ پاوے سار، نام

بھگوان رکھایا۔ دے جوت اپار، دیپک محل جگایا۔ لائے رنگ اپار ہر کرتار، ہو ابھید وچ سمایا۔ مہاراج شیرسنگھ سچ
 اوتار، بھانڈا بہرم گویا۔ ہو آپ کریال، نواں لیکھ لیکھایا۔ ہوئے جوت ادھار، جے گرسکھ گُر نام وسایا۔ اودھم نون دیوان
 تار، جنم دا کیڑ چکایا۔ چن جائے جے ہار، جوں گھوگر پرہ دے لیکھایا۔ مد ماس جے کرے آہار، وشٹا مکھ رکھایا۔ گُر چرن
 رکھے پیار، کلجگ مان دویا۔ مہاراج شیرسنگھ سچ اوتار، روپ انوپ وٹایا۔ کدے نہ آوے ہار، نام رنگ گُر گوبند چڑھایا۔
 پورب کرم وچار، مہاراج شیرسنگھ چن لیکھایا۔ سرب کلا سمرتھ، پرہ آئے کل دھاریا۔ دے سکھا سر ہتھ، جنم مرن سواریا۔
 ویکھ سچی وتھ، ستان مان دوا لیا۔ دیپک دیہہ جگائے، دیپ سنگھ پار اتاریا۔ جگت ادھارن آپ، سرب گن مان دوا لیا۔
 آپ پرہ سمرتھ، سمرتھ پوت بنا لیا۔ مہاراج شیرسنگھ نام آوتھ، سرب نون پار لنگھا لیا۔ بینی کر وچار، شاما شانٹ بنا لیا۔
 سکھ ساگر کر وچار، دکھ بھجن پا لیا۔ کدے نہ آوے ہار، پٹھ تے ہتھ ٹکا لیا۔ مہاراج شیرسنگھ دے وتھ، اپنا برد سمبھالیا۔
 پنچم رنگ ایک، اک جوت جگا لیا۔ مہاراج شیرسنگھ سدا بییک، کسے بھیت نہ پا لیا۔ کرے ستجگ کھیل انیک، منی
 سنگھ ٹیک رکھا لیا۔ موتا بھگت بھگوان، جس پرہ وچ سما لیا۔ اودھم اترے پار، جے گُر چن پا لیا۔ دیپ سنگھ دیہہ اپار،
 جتھے پرہ شبد دھن وچا لیا۔ شامے آئے سار، جاں گُر سر ہتھ ٹکا لیا۔ پنچم لائے پار، مہاراج شیرسنگھ وچ سما لیا۔
 ستجگ ست ست ست ورتائے، سرب رنگ اک سما لیا۔ گُر سنگت پایا مان، جس درشن پا لیا۔ ہوئے سدا جے جیکار،
 در آ جس سیس جھکا لیا۔ مہاراج شیرسنگھ پورن اوتار، درگاہ بھگت وڈیا لیا۔ گُر پورا سرب گنتاس۔ سوہنگ شبد
 بھگت پرکاش۔ سوہنگ شبد آتم سواس۔ سوہنگ شبد کرے برہم نواس۔ سوہنگ شبد پاوے جگ آس۔ سوہنگ
 شبد جیو دھرے آس۔ سوہنگ شبد کرے من دکھ ناس۔ سوہنگ شبد سکھ رہے راس۔ سوہنگ شبد گُر چرن
 نواس۔ سوہنگ شبد سدا پرہ پاس۔ سوہنگ شبد نہ گریہ نواس۔ سوہنگ شبد چپ، نہ جم کی پھاس۔ سوہنگ شبد

نہ ہووے اُداس۔ سوہنگ شبد دیہ چندن پرہاس۔ سوہنگ شبد برہم نواس۔ سوہنگ شبد مہراج شیرسنگہ پرہ کول
 بگاس۔ کلجگ آ جس نام چتاریا۔ کر کریا پرہ پار اتاریا۔ جیٹھ پنچم پرہ جوت آکاریا۔ سرب سرشٹ وڈ ہنکاریا۔ جوت
 سروپ پرہ پکڑ سنگھاریا۔ گرسکھاں گر چرن درسا لیا۔ رل مل سخیاں منگل گا لیا۔ پرہ ابناشی گھر ماہ پا لیا۔ کرے
 جگت خوار بے مکھاں مکھ بھوا لیا۔ باقی ہوئے ناس ایہ دھام اٹل رکھا لیا۔ کلجگ ہووے پار، جن اے سپس جھکا لیا۔
 ستجگ دیواں مان، کھنڈ سچ بنا لیا۔ دیوے وڈا مان، دھرت سہاوے جتھ تاج سہا لیا۔ ہووے رنگ اپار، دو تن چار پرہ
 رنگ رنگا لیا۔ ہووے دھام اپار، ہار پنچ جتھ گر اٹھ بہا لیا۔ مہراج شیرسنگہ کلجگ ادھار، اک رنگ سما لیا۔ ستجگ بنے
 دھام نیارا۔ سرشٹ سب کرے نمسکارا۔ ایہ سہائے تھان، جتھ گر چرن دوارا۔ سب دوئے مان، جتھ پرہ پڑکھ اپارا۔ ہون
 در پروان، ملے آپ نرنکارا۔ مہراج شیرسنگہ وشنوں بھگوان سہائے سچکھنڈ دوارا۔ گر دھام گر پری سدائے۔ ہر بھگت جتھ
 ہر جس گئے۔ سرت شبد پرہ من چت لائے۔ انحد دھن راگ رمیا گئے۔ سہائی بھومکا جتھ گر چرن ٹکائے۔ ادھرے جیو
 کھڑے در سپس جھکائے۔ ہوئے بھگت بھگوان برہم دی بوجھ بوجھائے۔ پردے دے وچار، نجانند درس دکھائے۔ کرم نہ دیوے ہار،
 جنہاں پرہ دیا کھائے۔ پا سرب دی سار، جس ایہ جیو اُپائے۔ سدا کر وچار، جیو جنت سمائے۔ گر کا شبد وچار، کنبھی
 نرک نہ جائے۔ من میں دھرے دھیان، جوت برہم درسائے۔ سوہنگ بھگت بلوان، سوہنگ رسنا گن گائے۔ انت جوت مل
 جان، جن پرہ درس دکھائے۔ مہراج شیرسنگہ کرم نشان، سرب نوں پار کرائے۔ پاربرہم پرہ پایا، جن دھر کرم لکھایا۔ پاربرہم
 پرہ پایا، کلجگ آن جس درس دکھایا۔ پاربرہم پرہ پایا، رنگ رنگیلا مادھو سیکھ وچ سما یا۔ پاربرہم پرہ پایا، کریا کر کے
 گرسکھ بنایا۔ پاربرہم پرہ پایا، دے شبد امول اپنا بہیت کھلایا۔ پاربرہم پرہ پایا، مہراج شیرسنگہ اپنا نام چپایا۔ مہراج
 شیرسنگہ پورن بھگوان۔ مہراج شیرسنگہ پورن بھگوان چتر سجان۔ مہراج شیرسنگہ پورن بھگوان شبد دیبان۔ مہراج

شیرسنگھ پورن بھگوان تین لوک ایک سماں۔ مہاراج شیرسنگھ پورن بھگوان کھنڈ برہمنڈ جوت جگان۔ مہاراج شیرسنگھ پورن بھگوان نہکلنک بلوان۔ مہاراج شیرسنگھ پورن بھگوان بھگت بخشان۔ مہاراج شیرسنگھ پورن بھگوان، بھگت بھگونت دوئے ایک سماں۔ بن بھگت گر در نہ پان۔ بن در گر بوجھ نہ بوجھان۔ بن بوجھ گر درس نہ پان۔ بن درس نہ جوت سماں۔ بن جوت نہ دیہہ دھران۔ بن دیہہ نہ پرہہ کو پان۔ مہاراج شیرسنگھ سرب گن گان۔ سرب سوکھ رسنا ہر گن گائیے۔ سرب سوکھ، مہاراج شیرسنگھ ردے دھیائیے۔ سرب سوکھ دوئے جوڑ در منگن آئیے۔ سرب سوکھ، در سیس جھکائیے۔ سرب سوکھ، ایکا لو لائیے۔ سرب سوکھ، رسنا ہر گن گائیے۔ سرب سوکھ، نام پدارتھ پائیے۔ سرب سوکھ، مہاراج شیرسنگھ جوت پرگٹائیے۔ گرپرساد گرچرن دھیان۔ گرپرساد ہوئے برہم گیان۔ گرپرساد گرمکھ مکھ پان۔ گرپرساد گر سنگت گر اک سماں۔ گرپرساد بھگت در منگل گان۔ گرپرساد مہاراج شیرسنگھ تارے پابن۔ سنگت ستگر ست ورتایا۔ ست سنتوکھ گر گیان دوا یا۔ کرم جرم پاپ دیہہ مٹایا۔ اوگت اگوچر وچ سما یا۔ دھن گر سکھ زین ساری جن منگل گایا۔ ہوئے پرہاتی پرہہ رنگ راتی گر پورے ایہہ مان دوا لیا۔ سچکھنڈ سرب گن انتر، پورن سنگھ جس پورب وچاریا۔ پورب سکھ کدے مرے نہ جایا۔ سرب سوکھ پرہہ دے زرتتر، کرے گیان پھر اندھیر نہ چھایا۔ ست ست ست گر سنگت، جنہاں مل کر ہر جس گایا۔ رنگ رنگ دیوے نام پرہہ رنگت، سوہنگ شبد گر جھولی پایا۔ گیا اندھیرا سنسا چوکا، شبد سرت پرہہ رنگ لایا۔ بھگت وچار گر سرنی لائے، دے درس کل پار کرایا۔ مہاراج شیرسنگھ سرب گھٹ واسی، گر سکھاں جن پار ترایا۔

★ ۹ جیٹھ ۲۰۰۷ پکرمی پورن سنگھ دے گرہ پنڈ جیٹھووال ★

گُرشبد بھگتن گیان۔ گُرشبد پاوے چتر سُبجان۔ گُرشبد ہووے برہم گیان۔ گُرشبد ہووے پرہ جوت جگان۔ گُرشبد
 دیپک جوت دیہہ جگان۔ گُرشبد نجانند سُبجان۔ گُرشبد آتم جوت جگان۔ گُرشبد ایش جیو اک ہو جان۔ گُرشبد گر ایکا
 رنگ مان۔ گُرشبد گُرمکھ ہو جان۔ گُرشبد گر سچ نشان۔ گُرشبد پاوے درگاہ مان۔ گُرشبد جگت پار اتران۔ گُرشبد سچ
 گھر تھان۔ گُرشبد گر در تے مان۔ گُرشبد جوتی جوت مل جان۔ گُرشبد مہاراج شیرسنگھ وچ بھگت سمان۔ گُرشبد گر
 دیوے گیان۔ گُرشبد گرچرن دھیان۔ گُرشبد جیو سوجھی پان۔ گُرشبد سچ سچ سمان۔ گُرشبد بھگتن سُکھ مان۔ گُرشبد
 مہاراج شیرسنگھ مل جان۔ سُرْت شبد گرچرن پیار۔ سُرْت شبد پاربرہم سنسار۔ سُرْت شبد پاوے موکھ دوار۔ سُرْت
 شبد مل ابناشی کرتار۔ سُرْت شبد تیاگے سنسار۔ سُرْت شبد ہووے برہم وچار۔ سُرْت شبد دیہہ جوت ادھار۔ سُرْت
 شبد ہووے نرادھار۔ سُرْت شبد پرہہ ملے داتار۔ سُرْت شبد انحد دھنکار۔ سُرْت شبد جگت جوت اپار۔ سُرْت شبد نہ
 وسرے کرتار۔ سُرْت شبد پیکھے مہاراج شیرسنگھ جی ادھار۔ گیان شبد گر نام درڑایا۔ گیان شبد سچ مارگ پایا۔ گیان
 شبد ستجگ چلایا۔ گیان شبد سوہنگ مُکھ رکھایا۔ گیان شبد تین لوک درسایا۔ گیان شبد گر گیان دواپا۔ گیان شبد
 گر چرن بخشایا۔ گیان شبد جیو سرب سُکھ پایا۔ گیان شبد گُرمکھ گر رنگ سماپا۔ گیان شبد مہاراج شیرسنگھ اپنا روپ
 درسایا۔ شبد روپ پرہہ درس دکھائے۔ شبد روپ سچ بوجھ بُجھائے۔ شبد روپ سکھ چرنی لائے۔ شبد روپ در سیس
 جھکائے۔ شبد روپ سر ہتھ ٹکائے۔ شبد روپ برہم جوت جگائے۔ شبد روپ آتم بھیت گھلائے۔ شبد روپ مہاراج
 شیرسنگھ سوہنگ شبد دوئے۔ سرب شبد ایشر گن گایا۔ سرب شبد ہر نام دھیایا۔ سرب شبد پرہہ ابناش وڈیایا۔
 سرب شبد جگت ادھار رکھایا۔ سرب شبد مہاراج شیرسنگھ جس گایا۔ سرب شبد گر نرنجن دیوے۔ سرب شبد گر نام

سيؤ۔ سرب شبد گر آتم ديؤ۔ سرب شبد مهارج شيرسنگه الكه ابهيؤ۔ اُچے شبد من وچے ودھائی۔ اُچے شبد جيو پرېه
 ديا کھائی۔ اُچے شبد پرېه جوت جگائی۔ اُچے شبد سنسا چُک جائی۔ اُچے شبد ملے رگھرائی۔ اُچے شبد سرب سُکھدائی۔
 اُچے شبد برېم رُوپ هو جائی۔ اُچے شبد جهوٹھی کایا مان دوائی۔ اُچے شبد دسواں دوار کھل جائی۔ اُچے شبد انحد شبد
 پرمکت پائی۔ اُچے شبد مهارج شيرسنگه جس اُپر آپ ديا کھائی۔ گُرشبد انحد دُهنکار۔ گُرشبد پرېه جوت چمتکار۔ گُرشبد
 کول مُکھ چرنار۔ گُرشبد امرت بوند برسار۔ گُرشبد درس کرتار۔ گُرشبد دپیک دپہ اُجیار۔ گُرشبد جوت نرنجن جگے اپار۔
 گُرشبد پرېه دیدار۔ گُرشبد سُجھے مُرار۔ گُرشبد سوہنگ نرادھار۔ گُرشبد جيو بُجھے وپچار۔ گُرشبد جگت ادھار۔
 گُرشبد پائے گُرمکھ سار۔ گُرشبد گُرسکھ لنکھائے پار۔ گُرشبد مهارج شيرسنگه جوت ادھار۔ گُرمکھ سو جس نام چتاریا۔
 گُرمکھ سو جس درس درسار رہیا۔ گُرمکھ سو جو پرېه چرن نِمسکاریا۔ گُرمکھ سو جس دے جوت ادھاریا۔ گُرمکھ سو
 جس شبد دُهنکاریا۔ گُرمکھ سو جس پاربرېم وچاریا۔ گُرمکھ سو جس ملے بنواریا۔ گُرمکھ سو جس ردے کرتاریا۔
 گُرمکھ سو جس سوہنگ ردے چتاریا۔ گُرمکھ سو جس ملے رام اوتاریا۔ گُرمکھ سو جس تٹھے کرشن مُراریا۔ گُرمکھ سو
 جس کلجگ مهارج شيرسنگه درشن پا لیا۔ گُرمکھ سو جس گُرو وچاریا۔ گُرمکھ سو جس پرېه چرن لگا لیا۔ گُرمکھ سو
 جس مد ماس نہ رسنا لا لیا۔ گُرمکھ سو جس نہکلنک کل وچ پا لیا۔ گُرمکھ سو جس دُوکھ نوارن بھگوان بیٹھلو پا لیا۔
 گُرمکھ سو جس پرېه در مان دوا لیا۔ گُرمکھ سو جس مل ہرِسنگت ہر جس گا لیا۔ گُرمکھ سو جس پرېه اَبناش گھر
 میں پا لیا۔ گُرمکھ سو جس مهارج شيرسنگه چرنی سِیس نوا لیا۔ گُرمکھ سو جس پرېه گیان دوا لیا۔ گُرمکھ سو جس
 نجانند سما لیا۔ گُرمکھ سو جس پرېه ديا کما لیا۔ گُرمکھ سو جس سوہنگ لو لا لیا۔ گُرمکھ سو جن کلجگ مهارج
 شيرسنگه ردے دھیا لیا۔ گُرمکھ سو جس پرېه گرب نواریا۔ گُرمکھ سو جس پرېه درس درسار لیا۔ گُرمکھ سو جس پرېه

پرگٹ جوت چمکا رہیا۔ گرمکھ سو لگ گر چرن جنم سواریا۔ گرمکھ سو جس سرب گھٹ واسی آن درسا لیا۔ گرمکھ سو جس مہاراج شیرسنگھ سنگت وچ رلا لیا۔ گرچرن لاگ سرب سکھ مانیا۔ گرچرن لاگ پاپ متھن مدھانیا۔ گرچرن لاگ مان جائے رانیا۔ گرچرن لاگ ملے درس نہانیا۔ گرچرن لاگ آتم سکھ جیو انجانیا۔ گرچرن لاگ اشکال وچ بیان بٹھانیا۔ گرچرن لاگ پرہہ جوت سروپ جوت مل جانیا۔ گرچرن لاگ مٹے جگت آن جانیا۔ گرچرن لاگ نام بھگت وکھانیا۔ گرچرن لاگ گر در ملے نتانیا۔ گرچرن لاگ مہاراج شیرسنگھ بیکنٹھ سہانیا۔ گردرس سرب سکھ اُپجے، گھر پائیے گن ندهان جیو۔ گردرس سرب دُکھ بنسے، پرہہ بھگت لے پچھان جیو۔ گردرس سرب سکھ اُپجے، ملے گرشبد نربان جیو۔ گردرس سرب دُکھ بنسے، لاگا گرچرن دھیان جیو۔ گردرس سرب سکھ اُپجے، پرہہ دے برہم گیان جیو۔ گردرس سرب دُکھ بنسے، کرے کریا مہروان جیو۔ گردرس سرب سکھ اُپجے، سوہنگ شبد دیوے گر گیان جیو۔ گردرس سرب دُکھ بنسے، ملیا مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان جیو۔ کلجگ پرگٹ جوت نرنجن، سرب سرشٹ تے پائی مایا۔ کلجگ پرگٹ پرہہ بھٹے درد دُکھ بھنجن، بن گرسکھ کسے دس نہ آیا۔ کلجگ پرگٹے تریلوکی نندن، بے مکھاں توں مکھ چھپایا۔ کلجگ پرگٹ جوت نرنجن، مہاراج شیرسنگھ نام رکھایا۔ کلجگ پرگٹ جوت نرنجن، چھڈ دیہہ جوت سروپ سمایا۔ کلجگ پرگٹ جوت نرنجن، نہکلنک پرہہ آپ اکھوایا۔ کلجگ پرگٹ جوت نرنجن، جوت روپ ہو سکھ سمایا۔ کلجگ پرگٹ جوت نرنجن، سوہنگ شبد مارگ جگت چلایا۔ کلجگ پرگٹ جوت نرنجن، ستجگ ساچا سچ ورتایا۔ کلجگ پرگٹ جوت نرنجن، اچرج کھیل جگت رچایا۔ کلجگ پرگٹ جوت نرنجن، غریباں تائیں گلے لگایا۔

★ ۱۴ جیٹھ ۲۰۰۷ بکرمی پنڈ جیٹھووال ★

ناؤں نرنکار مہا اپر اپاریا۔ ناؤں نرنکار تین لوک جوت آکاریا۔ ناؤں نرنکار اپنا آپ اُپا لیا۔ ناؤں نرنکار قدرت روپ

سرِشٹ اُپا لیا۔ ناؤں نرنکار پرہہ جوت، جوت سروپ جگت جگا لیا۔ ناؤں نرنکار اپنے وچ سما لیا۔ ناؤں نرنکار بھیت کيسے نہ
 پا لیا۔ ناؤں نرنکار برہما وشن مہيش رسنا گا لیا۔ ناؤں نرنکار کھنڈ برہمنڈ سما لیا۔ ناؤں نرنکار دُکھ بہجن ناؤں رکھا لیا۔
 ناؤں نرنکار جوت ديپک وچ ديہہ جگا لیا۔ ناؤں نرنکار تين لوک اک رنگ سما لیا۔ ناؤں نرنکار اند شو برہما رسنا گا لیا۔
 ناؤں نرنکار چار ويد راگ الا لیا۔ ناؤں نرنکار رکھ مَن ناؤلی آسن کر پرہہ چت لا لیا۔ ناؤں نرنکار آپ اڈول کيسے بهيو نہ پا لیا۔
 ناؤں نرنکار کھنڈ سچ سچ آسن لا لیا۔ ناؤں نرنکار ہووے جوت پرکاش، پن تيل ديپک جگا لیا۔ ناؤں نرنکار مات آکاش
 پاتال تھر ربا لیا۔ ناؤں نرنکار باشک سيچ سنگھ آسن لا لیا۔ ناؤں نرنکار نين مُندھار لچھی چرن جھسا لیا۔ ناؤں نرنکار پرہہ
 سد ابناش، جگت وناسی بنا لیا۔ ناؤں نرنکار پرہہ بھرتبر، سرب جيو سما لیا۔ ناؤں نرنکار پرہہ چھن بھنگر، بهيو جيو نہ پا لیا۔
 ناؤں نرنکار روپ مایا جگت اُپا لیا۔ ناؤں نرنکار مارگ جگ رعیت توں سد گن بنا لیا۔ ناؤں نرنکار اوچ نيچ وچ سما لیا۔
 ناؤں نرنکار جُگو جُگ بھيس وٹا لیا۔ ناؤں نرنکار کبھی جوت سروپ کبھی ديہہ آسن لا لیا۔ ناؤں نرنکار ست مہروان، ست
 ست ورتا لیا۔ ناؤں نرنکار بهيو رام اوتار، تريتاً رميا گن گا لیا۔ ناؤں نرنکار یجر دھر جوت نرنجن، کرشن ناؤں رکھا لیا۔
 ناؤں نرنکار کول نين مُکٹ بين مہاسارتهی آپ اکھوا لیا۔ ناؤں نرنکار کوئن جيو دھر دھيان، پرہہ ابناش دا بھیت نہ پا لیا۔
 ناؤں نرنکار دے پرہہ گيان، بھگت ارجن ترا لیا۔ ناؤں نرنکار بهيو کرشن مُرار، گيتا گيان گوجھ الا لیا۔ ناؤں نرنکار کيسے کھيل
 اپار، دواپر بھيس وٹا لیا۔ ناؤں نرنکار کلؤ کال جن کل ورتا لیا۔ ناؤں نرنکار پرگٹ جوت اپار گھنک پُری بھاگ لگا لیا۔
 ناؤں نرنکار کيسے نہ پائی سار، جامہ وشنوؤں بھگوان پا لیا۔ ناؤں نرنکار ميں ہاں وشنوؤں بھگوان، سرب جيو وچ سما لیا۔
 ناؤں نرنکار کلجُگ جامہ دھار، نہکنک اکھوا لیا۔ ناؤں نرنکار ميں اک رنگ، بوہ رنگ جگت وکھا لیا۔ ناؤں نرنکار پرگٹ
 جوت اپار، وچ ديہہ سما لیا۔ ناؤں نرنکار سرب کلا سمرتھ، سولاں کل وشنوؤں بھگوان کل وڈيا لیا۔ ناؤں نرنکار وجے شبَد

دھنکار، منی سنگھ درس دیکھا لیا۔ ناؤں نرنکار اُچے شبد گیان، نیتر پیکھ ایشر سیس جھکا لیا۔ ناؤں نرنکار جس نے پائی
 سار، پلا جگت پھرا لیا۔ ناؤں نرنکار کلجگ لے اوتار، مہاراج شیرسنگھ ناؤں رکھا لیا۔ ناؤں نرنکار گرسکھاں دتا تار،
 سوہنگ شبد گر گیان دوا لیا۔ ناؤں نرنکار کلجگ بھگت بھنڈار، امرت بوند مکھ چوا لیا۔ ناؤں نرنکار کھڑے در برہما
 وشن مہیش گل پلا پا لیا۔ ناؤں نرنکار کوٹ تیتیس در سیس جھکا لیا۔ ناؤں نرنکار جوت سروپ کلجگ کھیل رچا لیا۔
 ناؤں نرنکار چھڈ دیہہ اپار، جوت سروپ وچ سکھ سما لیا۔ ناؤں نرنکار اُچے برہم گیان، جس در سیس جھکا لیا۔ ناؤں
 نرنکار گرسکھاں دیوے تار، گن ندھان گھر آلیکھ لکھا لیا۔ ناؤں نرنکار آئے در پروان، جنہاں مہاراج شیرسنگھ ردے دھیا لیا۔
 ناؤں نرنکار وس پاس ملے بنوالیا۔ ناؤں نرنکار کل لے اوتار، گرمکھاں گر درس دیکھا لیا۔ ناؤں نرنکار بے مکھ پائے نہ سار،
 دھک پرے ہٹا لیا۔ ناؤں نرنکار درگاہ ملے نہ مان، جنہاں گر تون مکھ بھوا لیا۔ ناؤں نرنکار مات لوک جوت سروپ چن
 لکھا لیا۔ ناؤں نرنکار گرسکھ برہم سروپ، برہم بھیت گر آپ مکا لیا۔ ناؤں نرنکار دے درس اپار، بہرم من چکا لیا۔ ناؤں
 نرنکار دھرت دھول آکار، تین لوک سما لیا۔ ناؤں نرنکار بھگت وچھل کیرپال، نمانیاں مان دوا لیا۔ ناؤں نرنکار کلجگ دیوے
 تار، جن گرچرنی سیس جھکا لیا۔ ناؤں نرنکار کیرپا ندھ سرب لوے سار، دکھیاں دکھ گوا لیا۔ ناؤں نرنکار پرہہ آئے، جوت
 سروپ وچ دیہہ سما لیا۔ ناؤں نرنکار بن نبض رسنا چن لکھا لیا۔ ناؤں نرنکار گرسکھ ادھرے پار، جنہاں ہر جس گا لیا۔
 ناؤں نرنکار گرسنگت پایا مان، جنہاں مہاراج شیرسنگھ وچ بہا لیا۔ ناؤں نرنکار گرمکھاں دیوے مان، درگاہ وچ بہا لیا۔ ناؤں
 نرنکار انتکال پرہہ درس دیکھا لیا۔ ناؤں نرنکار گرمکھاں دیوے مان، وچ بیان ہٹھا لیا۔ ناؤں نرنکار کلجگ دیوے تار، پسو
 پریت کر دیو بہا لیا۔ ناؤں نرنکار گرسکھاں دیوے مان، چندن واس نم مہکا لیا۔ ناؤں نرنکار گرسکھاں دیوے مان، سکھاں
 سنگ بے مکھ ترا لیا۔ ناؤں نرنکار آپ پرہہ جوت سروپ، جیو وچ جوت ملا لیا۔ ناؤں نرنکار دھن دھن دھن گرسکھ

جنہاں مہراج شیرسنگھ چرن لگا لیا۔ ناؤں نرنکار کلجگ جامہ دھار، اپنا بھیس وٹا لیا۔ ناؤں نرنکار کسے نہ پائی سار، مایا
 جگت بھلا لیا۔ ناؤں نرنکار بھلے جیو گوار، پرتھا جنم گوا لیا۔ ناؤں نرنکار سچا ایہہ گر دھام، جتھے پرہہ جوت جگا لیا۔ ناؤں
 نرنکار بیٹھ پرہہ اڈول سنگھاسن لا لیا۔ ناؤں نرنکار کلجگ جامہ دھار، وچھڑے آن ملا لیا۔ ناؤں نرنکار جگو جگ پرہہ دیوے
 مان، بھگت جناں گرمکھ وڈیا لیا۔ ناؤں نرنکار کلجگ اندھ گھور، مہراج شیرسنگھ دپیک جوت جگا لیا۔ ناؤں نرنکار پاپی
 ڈبے وچ منجدھار، گرسکھاں گر پار لنگھا لیا۔ ناؤں نرنکار دیا کرے پرہہ کرتار، لکھ چراسی گیڑ مکا لیا۔ ناؤں نرنکار
 گرسکھاں دیوے تار، جنم مرن جنجال تڑا لیا۔ ناؤں نرنکار کر کیرا اپار، گرہہ واس نہ پھیرا پا لیا۔ ناؤں نرنکار کلجگ جامہ
 دھار، سکھاں توں چرن لگا لیا۔ ناؤں نرنکار دے برہم گیان، شبدا روپ پرہہ درس دکھا لیا۔ ناؤں نرنکار وجے شبدا دھنکار،
 انحد شبدا من وجا لیا۔ پرہہ سرنائی دوکھ بنا سے۔ پرہہ سرنائی آتم جوت پرگاسے۔ پرہہ سرنائی نندک دوٹ گل پھاسے۔
 پرہہ سرنائی گرسکھ ہوئی بند خلا سے۔ پرہہ سرنائی جگت گویا وچ ہاسے۔ پرہہ سرنائی بھلی لوکائی ویکھ جگت تماشے۔
 پرہہ سرنائی ملے پرہہ ابنا سے۔ پرہہ سرنائی سوہنگ شبدا گونج گنجار آکا سے۔ پرہہ سرنائی درگاہ گرسکھ سب آسے۔ پرہہ
 سرنائی گرہہ جوں نہ واسے۔ پرہہ سرنائی سکھ ہووے نہ نرک نواسے۔ پرہہ سرنائی انت کال ہونے سکھی سواسے۔ پرہہ
 سرنائی گر چرن کلجگ رہا سے۔ پرہہ سرنائی مہراج شیرسنگھ گرسکھ دے پاسے۔ پرہہ سرنائی پرہہ کرم لکھت لکھا سے۔
 پرہہ سرنائی چھٹے جگت بھوک بلا سے۔ پرہہ سرنائی نرنجن جوت آکا سے۔ پرہہ سرنائی درس سرب نواسے۔ پرہہ سرنائی
 سوہنگ شبدا سرب گنتا سے۔ پرہہ سرنائی کھنڈ سچ نواسے۔ پرہہ سرنائی مہراج شیرسنگھ کلجگ کرے بند خلا سے۔
 گرچرن سیو پاربرہم پرہہ پائیے۔ گرچرن سیو گن ندھان گھر درسائیے۔ گرچرن سیو جنم جنم دے پاپ گوائیے۔ گرچرن سیو
 دکھ دیہہ پرہہ گوائیے۔ گرچرن سیو سچ سچ اک رنگ سمائیے۔ گرچرن سیو رنگ مچھٹھ جھوٹھی دیہہ چڑھائیے۔ گرچرن سیو

سونا کنچن اک درسائے۔ گرچرن سیو سوہنگ شبد گیان دوایے۔ گرچرن سیو مہاراج شیرسنگھ درشن پائے۔ گرچرن سیو وچوں ہوئے میل گوائے۔ گرچرن سیو چرن کول کیس چور جھلائے۔ گرچرن سیو کلجگ نہکلنک درسائے۔ گرچرن سیو پھر جنم نہ پائے۔ گرچرن سیو انت کال پرہ جوت مل جائے۔ گرچرن سیو مہاراج شیرسنگھ گھر ماہ پائے۔

★ ۱۵ جیٹھ ۲۰۰۷ پکرمی جیٹھووال ★

کلجگ کیا کھیل اپارا۔ جوت جگائی اپرا۔ سوہنگ شبد بہگت بہنڈارا۔ مہاراج شیرسنگھ در سچ دوارا۔ پرگٹ جوت آپ نرنکارا۔ انت نہ پائے پرہ پارا وارا۔ قدرت روپ سب سرشٹ پسارا۔ لکھ چراسی جون آکارا۔ جوت نرنجن وچ نرادھارا۔ مورکھ مگدھ نہ پرہو وچارا۔ گرسکھاں من شبد اجیارا۔ اچے راگ ہوئے دھنکارا۔ دے درس گر پار اتارا۔ پرہ انبانشی ٹھاکر تھارا۔ سیوک چرن پرگٹ جوت جھمکارا۔ جھوٹھی دیہ ہوئے دیپک اجیارا۔ سوہنگ ونج کر بن ونجارا۔ پرگٹ بھو گھر داتارا۔ گرمکھاں جس پار اتارا۔ مہاراج شیرسنگھ سد بلہارا۔ گر پورے تون سد بل جائے۔ نہکلنک نچ گھر ماہ پائے۔ دیہ دیپک آتم جوت جگائے۔ کھلے دوار در گر دا پائے۔ چھٹے ترے کئی کول ناہ کھلائے۔ جھرنا جھرے جھر جھر سے امرت بوند مکھ چوائے۔ ہوئے ترپت شانت من، گر پورے دا درشن پائے۔ ہوئے کیرپال آپ پرہ ٹھاکر، گر چرن لاگ سیو کمائے۔ جگت ادھار سرب سکھ ساگر، موہن مادھو میں رنگ مچھٹھ چڑھائے۔ کلجگ کرم ہوئے اجاگر، مہاراج شیرسنگھ سرن تکائے۔ سرن پڑے پرہ انترجامی، جوت سروپ جوت مل جائے۔ سرن پڑے پرہ انترجامی، ہو جوت روپ اک رنگ سائے۔ سرن پڑے پرہ انترجامی، جنم مرن دکھ کٹائے۔ سرن پڑے پرہ انترجامی، گن ندھان درس درسائے۔ سرن پڑے پرہ انترجامی، اچے گیان وکار تجائے۔ سرن پڑے پرہ انترجامی، بہگت جنان سنگ رل جائے۔ سرن پڑے پرہ انترجامی، بیکنٹھ دھام بیٹھ آسن لائے۔ سرن پڑے پرہ انترجامی، مہاراج شیرسنگھ کلجگ پار ترائے۔

★ ۱۸ جیٹھ ۲۰۰۷ پکرمی پنڈ جیٹھووال ★

گُرسِکھ چاترک سدا بللائے، پرہہ ابناشی گھر ماہ پائیے۔ گُرسِکھ چاترک سدا بللائے، امرت بوند مُکھ چوائیے۔ گُرسِکھ چاترک سدا بللائے، کول نابھ مُکھ کھلائیے۔ گُرسِکھ چاترک سدا بللائے، امرت نام دیہہ میں پائیے۔ گُرسِکھ چاترک سدا بللائے، جوت زرنجن جیو جگائیے۔ گُرسِکھ چاترک سدا بللائے، پرہہ جوت سروپ جوت مل جائیے۔ گُرسِکھ چاترک سدا بللائے، نجانند ماہ سہائیے۔ گُرسِکھ چاترک سدا بللائے، ہو وسہاد نہ انگ سہائیے۔ گُرسِکھ چاترک سدا بللائے، کھنڈ برہمنڈ اک ہو جائیے۔ گُرسِکھ چاترک سدا بللائے، بہو ساگر پار تر جائیے۔ گُرسِکھ چاترک سدا بللائے، مل سادھ سنگت ہر جس گائیے۔ گُرسِکھ چاترک سدا بللائے، گر چرن من پگسائیے۔ گُرسِکھ چاترک سدا بللائے، دھنّ دھنّ دھنّ گر رسنا گائیے۔ گُرسِکھ چاترک سدا بللائے، سوہنگ نام گر در تے پائیے۔ گُرسِکھ چاترک سدا بللائے، ہر جو ہر ہر ہر مندر ماہ پائیے۔ گُرسِکھ چاترک سدا بللائے، کر درس پرہہ بہو گوائیے۔ گُرسِکھ چاترک سدا بللائے، پرہہ درس پھر جنم نہ پائیے۔ گُرسِکھ چاترک سدا بللائے، مل گر انت کال نہ کال ستائیے۔ گُرسِکھ چاترک سدا بللائے، کلجگ نہکلنک سرن تکائیے۔ گُرسِکھ چاترک سدا بللائے، گن ندھان گھر نج ماہ پائیے۔ گُرسِکھ چاترک سدا بللائے، مہاراج شیرسنگھ ردے سہائیے۔ کلجگ پرگٹ اونکارا۔ سوہنگ شبد ستجگ آپارا۔ تین لوک ہووے دھنکارا۔ گرمکھاں من ہوئے وچارا۔ گُرسِکھاں من ہر کا دوارا۔ نام گر امرت جل دھارا۔ سرب سوکھ دیوے زرنکارا۔ مہاراج شیرسنگھ پرگٹ سچ اوتارا۔ کلجگ پرگٹ آپ پرہہ ابناشی۔ گُرسِکھاں کرے بند خلاصی۔ بے مُکھاں گل جم کی پھاسی۔ جرم ہار گئے کنبھی نرک پڑے شرابی ماسی۔ گُرسِکھ گرچرن رہراسی۔ کلجگ ملیا پرہہ سرب گھٹ واسی۔ ردھ سیدھ ہووے سیکھاں داسی۔ پرگٹ بھیو گھنک پُر واسی۔ جوت زرنجن سدا ابناشی۔ مہاراج شیرسنگھ لگ سرن سادھ سنگت تر جاسی۔ سادھ سنگت گر مان دوایا۔ گھر گھر سوہنگ شبد سُنایا۔ دھنّ دھنّ دھنّ

بُجھائی۔ آد انت پرہ اک ہو جائی۔ سرب سرِشٹ پرہ رہیا سہائی۔ اپنا بھیو نہ کیسے جنائی۔ گُرمکھاں شبد سوجھی پائی۔ کر
 چرن دھیان انحد دُهن وجائی۔ رام رمیئا من ماہ پائی۔ کلجگ آن ملی وڈیائی۔ گُرسکھاں دی پرہ بنت بنائی۔ درگاہ سچی
 سچکھنڈ وکھائی۔ گُرسکھ گر پُری سیدھائی۔ جم کنکر کوئی نیڑ نہ آئی۔ مہاراج شیرسنگھ ہوئے سہائی۔ بھگت بھگت بھگت
 پرہ آپ وڈیایا۔ سوہنگ دے گیان، منتر نام درڑایا۔ دے درس ندھان، تہر اٹل رکھایا۔ اُچے برسہ گیان، چار جگ گر مان
 دویا۔ گُرسکھاں دے کے نام، گُرمکھ بانی نام دھرایا۔ ست پُرکھ نرنجن پرہ داتا، ستجگ ست ست ست ورتایا۔ کلجگ آن
 دتی وڈیائی، نانیاں تائیں چرن لگایا۔ تین لوک ہوئے مُکھ اُجل، سوہنگ شبد جن رسنی گایا۔ جنم مرن پھر کدے نہ آیا۔
 مہاراج شیرسنگھ درس دکھایا۔ گر در آن درس جس کریا۔ بہو ساگر پرہ پار اُتریا۔ دُکھ دلدر جگت کا ہریا۔ انت کال ملے
 پرہ آسا وریا۔ پاپی اپرادھی سنگ سیکھن تریا۔ سیس چھوے چرن پار اوہ پریا۔ مہاراج شیرسنگھ سرب سُکھ داتا، درگاہ
 سچی آگے کھڑھیا۔ درگاہ سچ، سچ پرہ کا کھیل۔ دیپک جوت اگم، بن باقی بن تیل۔ پرہ روپ اگم، جوت سروپ لئے جوت
 میل۔ دھن دھن دھن مہاراج شیرسنگھ، کلجگ آن کیا جس کھیل۔ جگت چلائو پنتھ نیارا، سوہنگ شبد دیو بھنڈارا۔
 کِرم نام رسنا اُچارہ۔ جگت تپے جوں آوا گھمیارا۔ بھگت در ٹھانڈے تہر امرت دھارا۔ امرت بوئد برسے کول منجارا۔ اُچے
 شبد من وجے دُھنکارا۔ نجانند سُکھ اپر اپارا۔ مہاراج شیرسنگھ کھولے سکھ دسم دوارا۔ دسم دوار پرہ آپ گھلائے۔ سرتے
 دے کے ہتھ سکھ نوں سوجھی پائے۔ دے درس اپار، چرنی سکھ لگائے۔ بھگت وچھل بھنڈار، امرت مُکھ چوائے۔ کیسے نہ
 پائی سار، کھیل کرتار رچائے۔ کلجگ کرم وچار، جوت سروپ رگھڑائے۔ نرمل دیہہ انمول، جتھے پرہ رہیا سہائے۔ بیٹھ آپ
 اڈول، رہیا گیان دوائے۔ کلجگ جیو انبھول، من دا بہرم نہ جائے۔ ستگر تولے پورے تول، ہوئے شبد جلائے۔ ایہہ کلجگ
 وقت انمول، پھر ہتھ نہ آئے۔ منوں گوئے وکار، چرنی سیس جھکائے۔ بھلاں لو بجنشا، گھر نرنجن آئے۔ من میں کرے ہنکار، گر

دی بان رکھائے۔ من میں کرے وکار، دیہہ کُشٹی ہو جائے۔ گرچرن دھرے دھیان، چندن وانگ مہکائے۔ گرسنگت کرے پیار، امراید پائے۔ گر شبد کرے وچار، اگیان اندھیر گوائے۔ مہاراج شیرسنگھ ردے چتار، سوچھ سروپ درس دکھائے۔ سوچھ سروپ رنگ میرا جانو۔ پرہہ رنگ ایک، پرویش انیک وکھانو۔ سوہنگ چہے ناؤں، اُچے برہم گیانو۔ من میں چتوے ناؤں، درس پاوے ٹھانو۔ گر چرن کرے پیار، مہاراج شیرسنگھ توڑے ابھانو۔ ابکت اگوچر پرہہ آپ اکھواوے۔ سرن آئے دی پیج رکھائے۔ کِریا کرے نراہار، سرب جیواں وچ نرویر سماوے۔ کرے کھیل اپار، جُگو جُگ جوت جگاوے۔ آئے اپنا بل دھار، چترُہج کھاوے۔ بھگتاں دیوے تار، سوامی سمرتھ اکھواوے۔ دُشٹاں دیوے مار، نک نتھ پواوے۔ نائیاں دیوے تار، جنہاں گر چرن لگاوے۔ لے کرم وچار، جنہاں سر ہتھ ٹکاوے۔ بے مُکھ گئے ہار، در منگن بھکھ نہ پاوے۔ ڈبے مُگدھ گوار، در چوٹاں کھاوے۔ کرماں دتی ہار، جم در بدھا جاوے۔ گرسکھ مہا اپر اپار، سچکھنڈ سماوے۔ جتھے پرہہ آکار، گر پُری گر دھام اکھواوے۔ مہاراج شیرسنگھ نام بیان گرسکھ بیکنٹھ پُچاوے۔

★ ۱۹ جیٹھ ۲۰۰۷ بکرمی کرم سنگھ دے گرہ پنڈ جیٹھووال ★

کرم کر گر کرم وچاریا۔ کر کِریا گر پار اُتاریا۔ جوت نرنجن سد بلہاریا۔ ستجگ مہروان سد نمسکاریا۔ تریتا رام اوتار، دوپیر کرشن مُراریا۔ کلجگ لے اوتار، مہاراج شیرسنگھ نرنکاریا۔ کلجگ کرم وچار، گرسکھ پار اُتاریا۔ ہووے بھوجل پار، پرگٹ بھئے جتھے پرہہ جوت ادھاریا۔ گر چرن جاؤ قربان، جس ایہہ کھیل رچا لیا۔ چلے کھیل جگت اپارا۔ تین لوک پرہہ کرے نمسکارا۔ پرگٹ جوت جگت اُجیارا۔ مُنمکھاں سد من اندھیارا۔ گرمکھ بوجھے کر وچارا۔ دے درس گر کلجگ اُدھارا۔ دینا ناتھ پرہہ جوت چمتکارا۔ گھٹ گھٹ واسی بیٹھا اگم اپارا۔ سرب سوکھ گر چرن درسارا۔ کرے دیو مورکھ مُگدھ

گوارا۔ پرہہ ابناشی سدا سدا سدا نسکارا۔ پرہہ ابناشی پرگٹے کل دھارا۔ کلجگ آئے جوت پرہہ دھارے۔ کھنڈ برہمنڈ سدا
 نمسکارے۔ تین لوک گر چرن دوارے۔ گرسکھ گر درس پار اُتارے۔ ملے جس سچ ہر کے دوارے۔ جھوٹھے سارے جگت
 پسارے۔ مہاراج شیرسنگھ جوت سدا سدا سدا چمتکارے۔ چمتکار جوت گر دیبا۔ گرسکھاں ناؤں گر بیبا۔ درگاہ ہووے
 سُکھی سُہیلا جیبا۔ نام امیوں رس گر چرنی پیبا۔ سوہنگ شبد گیان گر دیا۔ اُچے گیان گر ٹھانڈا تھیبا۔ مہاراج شیرسنگھ
 گرسکھ اُدھارے، مُکھ جگت اُجل کیبا۔ گرُمکھ ناؤں جگت اُجیارا، جوت زرنجن سد چمتکارا۔ گرُمکھ ناؤں جگت اُجیارا، اتم
 درس سدا گر دوارا۔ گرُمکھ ناؤں سدا مُکھ اُجل، وجے شبد سوہنگ دُھنکارا۔ گرُمکھ نام سدا مُکھ اُجل، کلجگ کیبا پار
 اُتارا۔ گرُمکھ نام سدا مُکھ اُجل، انت کال پرہہ جوت منجھارا۔ گرُمکھ نام سدا مُکھ اُجل، دھام بیکنٹھ ملے گر دربارا۔
 گرمکھاں پرہہ دے وڈیائی، مہاراج شیرسنگھ گھر پتت اُدھارا۔ پتت اُدھارن ہے بہو بہنجن۔ پتت پاؤن دُکھ ہے بہنجن۔ پرگٹ
 بھئیو تریلوکی نندن۔ گرسکھ جگت مہکائے وانگ چندن۔ دوئے جوڑ کرو گر چرن بندن۔ مہاراج شیرسنگھ پرگٹی جوت زرنجن۔
 پرگٹی جوت پرہہ زربکار۔ سرب جیو پرہہ جوت ادھار۔ لکھ چُراسی مانس اتم وپچار۔ کلجگ بھلے پرہہ پائی نہ سار۔ در در
 لوجھے ہوئے جگت خوار۔ پن گر کوئی نہ لاوے پار۔ جھوٹھی دُنیا جھوٹھا پسار۔ سد ابناشی پرہہ آپ زرنکار۔ کھنڈ برہمنڈ
 جس جوت ادھار۔ مایا رُوپ سرشٹ پسریو پسار۔ کلجگ دیوے بار، جیبا کرم وچار۔ گرسکھ دیوے تار، جنہاں گر چرن
 پیار۔ اتم دے گیان کر دئے اُدھار۔ در آئے دیوے تار، مہاراج شیرسنگھ پرگٹ نر اوتار۔ نر نرائن آپ پرہہ آیا۔ نہکلنک جوت
 رُوپ اکھوایا۔ سوہنگ شبد گر ڈنک لگایا۔ چکر سُدرشن بان بے مُکھاں لایا۔ دے کے برہم گیان گر گر گر دواپا۔ دے
 کے سچ نواس سچکھنڈ پُچایا۔ چھوڈ جگت پرہاس، جوت سنگ جوت ملایا۔ مہاراج شیرسنگھ سد بلہار، کرم وچار گر کرم
 ترایا۔ گر گوہند گر گیان دواپا۔ پرگٹ جوت مرگند، اچرج کھیل رچایا۔ کلجگ سرب نرند، نہکلنک اکھوایا۔ مہاراج

شیرسنگہ سد بخشند، پرگٹ ہو سیکھ ترایا۔ دهنّ گُرسِکھ دیا کجائے۔ دهنّ گُرسِکھ چرن لگائے۔ دهنّ گُرسِکھ گھر جوت
 پرگٹائے۔ دهنّ گُرسِکھ ہر ہر ہر نظری آئے۔ دهنّ گُرسِکھ مُکھ اُجل جگت کرائے۔ دهنّ گُرسِکھ لگی چرن توڑ نہہائے۔ دهنّ
 گُرسِکھ ٹٹی گنڈھنہار گنڈھ وکھائے۔ دهنّ گُرسِکھ گھٹ گھٹ رہیا سہائے۔ دهنّ گُرسِکھ کلجگ جوت گھنک پُری پرگٹائے۔
 دهنّ گُرسِکھ چھڈ دیہہ جوت روپ ہو جائے۔ دهنّ گُرسِکھ انت کال کل لئے کھپائے۔ دهنّ گُرسِکھ واپوا ستجگ ساچا لائے۔
 دهنّ گُرسِکھ سوہنگ دے گیان سب سیکھ ترائے۔ دهنّ گُرسِکھ رنگ رنگیلا مادھو ہر رنگ سہائے۔ دهنّ گُرسِکھ پاربرہم
 پرمیشور انترجامی آپ اکھوائے۔ دهنّ گُرسِکھ موہن مادھو کرشن مُرار جوت پرگٹائے۔ دهنّ گُرسِکھ ابناشی ابگت اگوچر ہر
 تھایں سہائے۔ دهنّ گُرسِکھ کوٹ جنم دے وچھڑے کلجگ لئے ملائے۔ دهنّ گُرسِکھ گُرسِکھاں دیوے تار مہاراج شیرسنگہ
 پرگٹ بھگت وڈیائے۔ سو وڈا جس پرہ وڈیایا۔ سو وڈا جس پرہ درس دکھایا۔ سو وڈا جس رسنا ہر ہر ہر گیا۔ سو
 وڈا نر نرائن گھر ماہ پایا۔ سو وڈا جس بھانڈا بہرم چُکایا۔ سو وڈا جھوٹھی دیہہ پرہ ساچا پایا۔ سو وڈا جو گر چرن چت
 لایا۔ سو وڈا جس مہاراج شیرسنگہ چرنی لایا۔ گرچرن سدا نرائن۔ ملے آپ لکھی نرائن۔ پرگٹ بھئے سد نروین۔
 گُرسِکھ گر چرن نرائن۔ بے مُکھ بھوجل وچ چوٹاں کھائن۔ نندک دُشت سر کھیہ پوائن۔ مانی ایہانی نرک نواس پرہ لکھائن۔
 کرو درس گرچرن دوارے، پرگٹ بھيو مہاراج شیرسنگہ نر نرائن۔ نر نرائن جگت پرہ آیا۔ دھار کھیل چترُہج کھایا۔
 ساول سندر جامہ اُلٹایا۔ کول نین سر مُکٹ سجایا۔ مہاسارتھی پرہ آپ اکھوایا۔ اتم دے گیان، ارجن دھیر دھرایا۔ کلجگ لے
 اوتار، شیرسنگہ نام رکھایا۔ چھڈی دیہہ اپار، سیکھ وچ جوت سمایا۔ دتا کھول بھنڈار، گُرمکھاں گر راگ سُنایا۔ چار جگ
 دیوے مان، سُرَت شبد من وسایا۔ ہووے بیکنٹھ واس، سوہنگ رسنا گایا۔ کلجگ ہوئی رہاس، جن مہاراج شیرسنگہ
 درشن پایا۔ کلجگ آن پرہ درس دکھاوے۔ گر چرن سنگ جو سپس لگ جاوے۔ وانگ اہلیا سِلا تر جاوے۔ ملے انت

بیان، درگاہ سچ پُچاوے۔ ہووے اُتم دھام، جتھے جوت نرنجن جگاوے۔ مہاراج شیرسنگھ گر پورا مہروان، سیکھ جوت گر
 وچ ملاوے۔ گر کی جوت جکت نہ جانے۔ گر کی جوت بیکنٹھ رہانے۔ گر کی جوت سدا ڈگمگانے۔ گر کی جوت ہر
 رنگ مانے۔ گر کی جوت اُپجے جیو انجانے۔ گر کی جوت سرب جوں سمانے۔ گر کی جوت بھیو گرو ہی جانے۔ گر کی
 جوت مہاراج شیرسنگھ چلے اپنے بھانے۔ بھانا جکت پرہ آپ ورتایا۔ اپنا بھیو نہ کیسے جتایا۔ پرگٹے جوت اپار، کل دا مان
 گویا۔ ستجگ دتا مان، سوہنگ شبد سُنایا۔ سُر اسر پرہ دیوے تار، جنہاں چرنی سیس جھکایا۔ ہووے برہم سرپ،
 جنہاں پاربرہم پرہ پایا۔ پرہ ہئے رنگ انٹوپ، دھرت دھول آکاش سمایا۔ گر پورا وڈا بھوپ، سرشٹ رنگ رنگایا۔ مہاراج
 شیرسنگھ مہا انٹوپ، پرگٹ جوت جس جگ کل اُلٹایا۔ کلُو کال گر کرم وچاریا۔ ککرماں دتی ہار، ڈوبے وچ منجھدھاریا۔
 جکت ادھارے آپ، ستجگ لاوے سچ نرنکاریا۔ سب نوں دیوے تار، اوچ نیچ اک رنگ مُراریا۔ مہاراج شیرسنگھ درس
 اپار، ملے بھکت ونجاریا۔ گرسکھ دان دیوے گر پورا۔ سمرتھ پُرکھ ابناشی اترے من وسورا۔ سرب تھیں پرہ جوت سمائی،
 سوہنگ شبد نہ گیان ادھورا۔ واجا انحد تورا لکھا نہ جائے پاربرہم پریشور کلجگ پرگٹ مہاراج شیرسنگھ ستگر پورا۔
 ست سنتوکھ پرہ گرسکھ دوايا۔ سمرے میرا نام، کدے مرے نہ جایا۔ درگاہ ملے تھاون، جس گر چرن لگایا۔ جھرنا جھرے
 اپار، شبد گیان دوايا۔ سوہنگ شبد اُجیار، دیہ اندھیار مٹایا۔ مہاراج شیرسنگھ بھکت پیار، لگ چرن ترایا۔ ہر رنگ ہر
 بھکتاں مانیا۔ ہر رنگ گرمکھان من سدا سمایا۔ ہر رنگ ہر جیو پرہ جانیا۔ ہر رنگ پرہ جوت جیو جنت انجانیان۔ ہر
 رنگ نہ بوجھے بھلا پرہ بھلایا۔ ہر رنگ جانے جس پرہ جانیا۔ ہر رنگ پرہ پورا، مہاراج شیرسنگھ ہر رنگ وکھانیا۔
 بھکتاں ہر جو ہر پیارا۔ ہر جو جگو جگ جوت اُجیارا۔ کلجگ پرگٹی جوت شیرسنگھ نرنکارا۔ سوہنگ شبد چلت آگے
 جگ چارا۔ گرمکھ ناؤں گربانی گرمکھ اُچارہ۔ کلجگ کیرتم کرم پرہ آپ وچارا۔ دے درس سیکھ پار اتارا۔ دیناں ناتھ سدا

دُکھ بھجن، مہاراج شیرسنگھ کل اوتارا۔ سوہن بنک دوار، جتھے گر درس دکھایا۔ سوہن بنک دوار، پرگٹ جوت نرنجن
 رایا۔ سوہن بنک دوار، گرسکھ گھر گر بھوگ لگایا۔ سوہن بنک دوار، جتھے مل سنگت ہر جس گایا۔ سوہن بنک
 دوار، کر کیرپا گر گرپرساد ورتایا۔ سوہن بنک دوار، بھوجن بھکھ لیبھ پھیبھ اک رنگ ملایا۔ سوہن بنک دوار، جتھے
 کلر کول لگایا۔ سوہن بنک دوار، پرگٹ مہاراج شیرسنگھ سرب سکھدایا۔ سرب سکھ گر چرن دوار۔ امرت شبد برکھ گر
 نرادھار۔ بھئیو جوت وچ دیہہ وکار۔ بانی بوہتھ گر اپر اپار۔ سچ گھر واسی پرگٹ نرنکار۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ بھئیو
 پورن اوتار۔ سد بخشند سد مہروانا۔ گرسکھ گھر پرگٹے گر گن ندھانا۔ جیو نہ پاؤن سار، مایا بھلا مورکھ مگدھ انجانا۔
 گرسکھاں دیوے گیان، سوہنگ شبد گیانا۔ کلجگ لے اوتار، مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوانا۔ گرپرساد گر بھیت
 چڑھائیے۔ پرہ پورن جگت تران، سد بھل بخشائیے۔ گر سنگت دے ورتائے، بھنڈارا بھگت کھلائیے۔ مہاراج شیرسنگھ دوکھ
 نوار، سد چرن لگ جائیے۔ گر کیرپا کر گر امرت برکھ، دھن گرسکھ جن مکھ چوایا۔ گر کیرپا کر گر امرت برکھ، دھن
 گرسکھ جن پرہ درشن پایا۔ گر کیرپا کر گر امرت برکھ، دھن گرسکھ جنہاں پرہ چرن سیو کھایا۔ گر کیرپا کر گر امرت
 برکھ، دھن گرسکھ جنہاں مل ہر جس گایا۔ گر کیرپا کر گر امرت برکھ، دھن گرسکھ جن مہاراج شیرسنگھ گر پرگٹایا۔
 گر کیرپا کر گر امرت برکھ، دھن گرسکھ جن سنگ نام وپون پار ترایا۔ گر کیرپا کر گر امرت برکھ، دھن گرسکھ جن پرہ
 چرنی سپس جھکایا۔ دھن گر دھن گر دھن گر ستر پورا، در آیا جس پار لنکھایا۔ دھن گر دھن گر دھن گر دھن ستر
 پورا، گن ندھان گھر لیکھ لکھایا۔ دھن گر دھن گر دھن گر دھن ستر پورا، گرسنگت گر امرت میگھ برسایا۔ دھن گر
 دھن گر دھن گر دھن ستر پورا، چترک سکھ سدا من سدا بللایا۔ دھن گر دھن گر دھن گر دھن ستر پورا، امرت بوند
 سوانت من شانت کرایا۔ دھن گر دھن گر دھن گر دھن ستر پورا، گرسکھاں دیوے دان، کایا رنگ مچھ چڑھایا۔ دھن گر

دھنّ گر دھنّ گر دھنّ سَتگر پُورا، دے درس اپار بانہوں پکڑ کل پار ترايا۔ دھنّ گر دھنّ گر دھنّ سَتگر پُورا،
 سادھ سنگت جس درس دکھایا۔ دھنّ گر دھنّ گر دھنّ سَتگر پُورا، مہاراج شیرسنگھ جگت بھگت وڈیايا۔
 سچکھنڈ گر سچ سیکھ وکھائے۔ پی امرت بوند گرسکھ امرا پد پائے۔ ہووے چرن نواس پرہہ در درس نت پائے۔ ہووے
 جوت پرکاش، جوت جیو جوت مل جائے۔ بھئیو راگ آکاش، انحد شبد من دھن وجائے۔ اُچے من گیان، رسنا سوہنگ شبد
 گن گائے۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ اوتار، چھڈ دیہہ نزنکار اکھوائے۔

★ ۱۹ جیٹھ ۲۰۰۷ بکرمی امرجیت سنگھ دے گھر پنڈ جیٹھووال ★

سُرت شبد گر انجن پائے۔ سُرت شبد پرہہ رنگ سہائے۔ سُرت شبد سچ گھر درسائے۔ سُرت شبد سچ بوجھ
 بُجھائے۔ سُرت شبد شبد روپ پرہہ درسائے۔ سُرت شبد کلجگ تر جائے۔ سُرت شبد سد ابناشی گھر ماہ پائے۔ سُرت
 شبد لکھ چُراسی کیڑ چُکائے۔ سُرت شبد گر پُورا گھول گھنائے۔ سُرت شبد آتم درس درسائے۔ سُرت شبد جھوٹھی دیہہ
 کنچن بنائے۔ سُرت شبد پریت ہر چرن لگائے۔ سُرت شبد کام کرودھ لوہہ موہ بھسم کرائے۔ سُرت شبد تھر گھر بیٹھ تازی
 لائے۔ سُرت شبد انحد شبد من وجائے۔ سُرت شبد کھول ترے کئی دیپک دیہہ جگائے۔ سُرت شبد پرہہ جوت سرُپ جوت
 مل جائے۔ سُرت شبد من گرب گوائے۔ سُرت شبد مہاراج شیرسنگھ سنگ مل جائے۔ گرچرن لاگے جس پرہہ دیا کھائے۔
 گرسکھ وڈبھاگے پرہہ ابناش درس دکھائے۔ سب دکھ ناسے، گر چرن سپس نوائے۔ بھنڈار گر سَتگر پاسے، امرت دیوے مکھ
 چوائے۔ کوئی نہ جائے نراسے، کر آس گر در تے آئے۔ کلجگ بھئے خلاصے، جن مہاراج شیرسنگھ چرن لگائے۔ گر چرن سیکھ
 نِمسکاریا۔ ہو مہروان گر پار اُتاریا۔ جُگو جُگ پرہہ جوت ادھاریا۔ جوت پرہہ ایک، دیپک انیک جگت اُجیاریا۔ بھيو

آپ بیک، تِس سد سد سد نِسکاریا۔ کلجگ بھئے وِسیکھ، مہراج شیرسنگھ جس ردے چتاریا۔ گر سرن گرسکھ جو آئے۔
 ہو مہروان پرہ درس دکھائے۔ ٹٹی گندھنہار گوپال، کلجگ آن سیکھ ترائے۔ سد سمرتھ پُرکھ اپار، سچ سچ ستجگ ورتائے۔
 ستجگ ست ست ست گر مان دویا، منی سینگھ گر تخت بہائے۔ گھٹ گھٹ پرہ سرب نرنتر، بھگتاں پرہ بہیت کھائے۔
 کلجگ آن بھئے اُجیارا، رنگ رنگ رنگ پرہ نام چڑھائے۔ ایسا ہووے کھیل اپارا، پرہ رنگ مانا کوئی بھیو نہ پائے۔ سد سد
 سد بلہارا ہوئے جگت اُدھارا، کلجگ پرگٹ مہراج شیرسنگھ نرنکارا، بانہوں پکڑ سیکھ لئے ترائے۔ کلجگ ونج کیا گرسکھاں، نام
 پدارتھ گر در تے پایا۔ کلجگ ونج کیا گرسکھاں، ناؤں نرائن وچ دیہ سمایا۔ کلجگ ونج کیا گرسکھاں، موہن مادھو نرائن
 بیٹھلا گھر ماہ پایا۔ کلجگ ونج کیا گرسکھاں، لُجیا اُدھارن دوکھ نوارن کرم وچارن پرہ انباش درس پرہ درسایا۔ دھن دھن
 دھن مہراج شیرسنگھ ستگر پورا، پرگٹ جوت اپار، کرم کر وچار گرسکھ ترایا۔ گرسکھ گر در ہووے پروانا۔ گرسکھ
 مہاکتھن مہانا۔ گرسکھ پورے سد بل بل جانا۔ گرسکھ ملیا وشنوں بھگوانا۔ گرسکھ جانے گر بدھنا۔ نانا شبدا من ہوئے
 گیانا۔ گرچرن گرسکھ لاگ سدا دھیانا۔ انت کال پرہ دیوے بیکنٹھ بانا۔ کرپا ندھان کرپا ندھ کرتا، گرسکھ ہو گرمکھ سد
 جوت ملانا۔ دھن دھن دھن مہراج شیرسنگھ ستگر پورا، کلجگ تارے سیکھ سوہنگ دے برہم گیانا۔ برہم گیان گر
 در تے پائے۔ ہوئے شبدا گھنگھور، سرت گر چرن لکائے۔ گر بن ناہی ہور جس چرن لاگ بھوجل تر جائے۔ کلجگ دتا تار،
 نہکلنک سد بل بل جائے۔ بھچھک سد سد سد کرپال، در آئے بھکھیا گر نام لے جائے۔ سرب رکھک مہراج شیرسنگھ ستگر
 پورا، تِس چرن لاگ جنم مرن دا گیت چکائے۔ گر چرن جس کیا پیار۔ سو جن اُدھرے وچ سنسار۔ گریہ واس نہ ہووے
 سچ نستار۔ سُپھل جنم مانس جن گر چرن پیار۔ ملے آپ پرہ بنوالی، سدا سدا سدا رہے نرادھار۔ گرسکھ نہ جائے خالی،
 من میں دھرے درس کرتار۔ جوت نرنجن پرگٹ اکالی، مات لوک کیو آکار۔ دھن دھن دھن مہراج شیرسنگھ ستگر پورا،

گُرسکھاں کینی پُوربک وِچار۔ سو بُوچھے جس پرہہ بُوچھائے۔ درس دے انول، بھو بہرم گوائے۔ سو جانے کرتار، جس رنگ رنگیلا رنگ نام چڑھائے۔ جگت سچا بہتار، سرب میں بیٹھا آسن لائے۔ بے مکھ نہ جانے سار، ایشر جوت وچ دیہہ رکھائے۔ گُرمکھ ہونے ادھار، ہونے دیال پرہہ درس دکھائے۔ گُرسنگت اترے پار، ہر ہر ہر منگل گر درتے گائے۔ بھگت ادھارن آپ گر سورا، جگو جگ آن پیج رکھائے۔ سرب وتھ دیوے پرہہ سوامی، گُرسکھ توٹ نہ آوے کوئی۔ دھن دھن دھن گُرسکھ ستگر پورا، بھگت وچھل لاج رکھائے۔ ستگر ست پُرخہ نرنجن، ست دیپک ست دیہہ جگائے۔ ست ست ست ورتے وچ ستجگ، سچ سچ وچ جیو سہائے۔ سوہنگ شبد سرب دُھن اُچے، ایک شبد سب سرشٹ سہائے۔ آپ ایک پرہہ جیو انیکا، انت جوت پرہہ ایک ملائے۔ دھن دھن دھن مہاراج شیرسنگھ ستگر پورا، ستجگ سوہنگ شبد مکھ رکھائے، سوہنگ شبد ستجگ ہو گیانا۔ سوہنگ شبد ستجگ گُرمکھ پچھانا۔ سوہنگ شبد ستجگ ملے مانا۔ سوہنگ شبد ستجگ کرے کلیانا۔ دھن دھن دھن مہاراج شیرسنگھ ستگر پورا، پرگٹ جوت سروپ انت جوت سب جیو بلانا۔

۱۹۰

۱۹۰

★ ۲۰ جیٹھ ۲۰۰۷ بکرمی پنڈ جیٹھووال سوہن سنگھ دے گرہ ★

گُرمکھاں گر کلجگ لدھا، گھر لاگا رنگ مَرا جیو۔ گُرسکھاں گر کلجگ لدھا، جگت کرے اُجیارا جیو۔ گُرمکھاں گر کلجگ لدھا، گر دیوے نام بھنڈارا جیو۔ گُرسکھاں گر کلجگ لدھا، گھر پرگٹ اپر اپارا جیو۔ گُرمکھاں گر کلجگ لدھا، پرہہ دیوے بھگت بھنڈارا جیو۔ گُرسکھاں گر کلجگ لدھا، گر کرے جگت اُجیارا جیو۔ گُرمکھاں گر کلجگ لدھا، مہاراج شیرسنگھ بھگت ادھارا جیو۔ گُرمکھ ناؤں گر نام دِوایا۔ گُرسکھ نتھاویاں تھان دِوایا۔ گُرمکھ ناؤں سوہنگ شبد چپایا۔ گُرسکھ من چاؤ، گرچرن سیس جھکایا۔ گُرمکھ ملے ہر ٹھاؤں، رسنا ہر ہر جس گایا۔ گُرسکھ گر کرے پساؤ، پرگٹ

نہنگ برشد بھنڈار بھاگ - ۱

جوت رُوپ پرہہ درس دکھایا۔ گُرمکھاں گُر ساچی ناؤ، کلجگ چاؤ گُربنے لایا۔ گُرسکھاں من گُر کا بھاؤ، کدے نہ ڈولے
 سیکھ کسے ڈلایا۔ گُرمکھاں سد بل جاؤ، سچکھنڈ جن کرم ٹکایا۔ گُرسکھاں دوس زین گاؤ، جنہاں مہاراج شیرسنگھ چرنی
 سیس جھکایا۔ گُرمکھاں گھر گُر دربارا۔ گُرسکھاں من پرہہ جوت آدھارا۔ گُرمکھاں گُر ناؤں جگت پیارا۔ گُرسکھاں گُر ملے
 گردھارا۔ گُرمکھاں لدھا کرشن مُرارا۔ گُرسکھاں ملیا شیرسنگھ زرنکارا۔ زرنکار اچھل اڈول پرہہ ہر رنگ مانیا۔ ناؤں رنگ
 مجیٹھی گھول، گُرسکھاں آتم رنگ چڑھانیا۔ پرہہ کسے نہ آوے تول، سد آپ جگت ٹلانیا۔ مہاراج شیرسنگھ آپ اڈول، سب
 جگت ڈلانیا۔ گُر گوہند دوئے بھئے پرکاشا۔ پرہہ دی جوت گُرسکھ بھرواسا۔ سرب سرشٹ وچ پرہہ واسا۔ آئے در نہ جائے
 نراسا۔ بے مکھ ہوئے نرک نواسا۔ گُرسکھ آئے سدا زہراسا۔ گُرمکھ وڈیائی گُر دے سب آسا۔ مہاراج شیرسنگھ کھیل جگت
 ماریو وچ ہاسا۔ بندھن بندھ بندھ بندھ وکھائے۔ بے مکھ ہویا چُراسی گیڑا کھائے۔ نام وِہونا در در چوٹاں کھائے۔ بن گُر کوئی
 نہ پار لنگھائے۔ دھرم رائے پرہہ دے سزائے۔ نرک نواس سدا بللائے۔ گُرسکھ اُدھرے گُر چرن لگائے۔ بنسے پاپ جن پرہہ دیا
 کھائے۔ اموگھ درشن گُر گوہند درسائے۔ اجوئی رہت جوت پرگٹائے۔ نام پدارتھ گُرسکھاں گُر جھولی پائے۔ دے امول وتھ،
 سوہنگ شبد منتر درڑائے۔ مہاراج شیرسنگھ سدا اکٹھ، سرن پڑے دی لاج رکھائے۔ سکھ ساگر گُر کے چرن۔ سد ردھ
 ناگر دکھ سب ہرن۔ اپنا کییا آپ جیو بھرن۔ گُر چرن لاگ کلجگ سیکھ ترن۔ گُر چرن پریت نہ جم توں ڈرن۔ پتت پاپی
 پرہہ درس کر ترن۔ کوٹ اپرادھ چھن مہہ ہرن۔ جوت سروپ گُر زرنجن چرن۔ ایک کرائے پرہہ چار ورن۔ مہاراج شیرسنگھ
 لگ چرن گُرسکھ ترن۔ ترن تارن سمرتھ گنوٹیا۔ سیکھ سیکھاں دیوے ہتھ پرہہ آپ بھگوٹیا۔ دوویں جوڑ کرو پرہہ پاس
 بینتیا۔ در سخیاں منگل گائے گھر گھر سوہاؤنتیا۔ پرہہ کلجگ جوت پرگٹائے، کلا کل سد دھرتیا۔ مہاراج شیرسنگھ سد
 کِرپال، بھلے جیو پرہہ سدا بخشتیا۔

★ ۲۰ جیٹھ ۲۰۰۷ پکرمی پریتم سنگھ دے گھر بچن ہوئے ★

بھگت بھگتا گر آپ سواریا۔ بھگت رنگ گر ایک نستاریا۔ بھگت گر گوبند جگت جوت چمتکاریا۔ بھگت بھگوان
 گر سنت منی سنگھ مہاراج شیرسنگھ آپ زینکاریا۔ جوت اٹل سدا پر بل جاؤ بل بل جوت جگت ادھاریا۔ آپ اچل مہما
 اکھل پرگٹ کل دیوے بھگت بھنداریا۔ نر سنگھ نر بل مہاراج شیرسنگھ پاربرہم گرسکھ بھوجل تاریا۔ بھگت گر گوبند پرہ
 میل ملایا۔ تین لوک اک رنگ سمایا۔ چھڈ کھنڈ برہمنڈ زینکار نرائن پرہ آیا۔ بے مکھاں لائے ڈنڈ، بھگتاں سنگ جائے ہنڈھ،
 کلجگ نہکلنک آپ اکھوایا۔ گرسکھ منگ چاڑھ رنگ، گرسکھ بھوجل پار اتاریا۔ کرم ہوئے بھنگ، در آئے منگ پرہ دیوے
 رنگ، جن چرن نمسکاریا۔ وسے برہمنڈ گھر سکھ سچکھنڈ، گرسنگت من سدا ازنگ، گر پورے جاؤ بل بلہاریا۔ گر ناؤں
 ترنگ، سکھ جائے پار لنگھ، من گر درس امانگ، جگ جگ گر پیج سواریا۔ پرہ ہر ہر رنگ، سادھ سنگت گر سدا ہے
 سنگ، پرہ ابناش نہ ہوئے بھنگ، کلجگ آن گرسکھ پار اتاریا۔ مورکھ مکدھ ہوئے دنگ، گرسکھاں گر لائے سنگ، دے درس
 من چاڑھ مجیٹھی رنگ، مہاراج شیرسنگھ شبد روپ درسا رسیا۔ شبد روپ پرہ سرب گھٹ وسیا۔ اچے گیان جس پرہ
 پردے وسیا۔ گرمکھ ہر رنگ پرہ دیہ وچ وسیا۔ بے مکھاں چرن دھوڑ ملے نہ بھکھیا۔ گرسنگت گر درس من کی اچھیا۔
 پرگٹ بھو آپ زینکار، کرے بھگتن رچھیا۔ پرہ ابناش سرب سکھ داتا، مہاراج شیرسنگھ جیٹھ ویہ کر پورن اچھیا۔ جیٹھ
 جڑندا رنگ رنگیلا مادھو اک رنگ سمایا۔ جوڑ جڑندا کول بہندا درس دکھندا، وچھڑیاں پرہ میل ملایا۔ کرب گرندا
 درس دکھندا سد بخشندا دوئے جوڑ کر اک بہایا۔ بھگت ترندا، مہاراج شیرسنگھ کرے جیو چندا، جس نے جنم دیوایا۔ دن
 سہایا بھگت گر گوبند جس میل کرایا۔ ترن تارن سمرتھ پرہ آن سادھ سنگت دوکھ مٹایا۔ کلجگ اکن رتھ گر پائی نک نتھ،
 کیتا ستھ گر پورے سوانگ ورتایا۔ بھگتاں وتھ سوہنگ شبد اکتھ، ستجگ دھرم رتھ، مہاراج شیرسنگھ جگت چلایا۔

پرہہ پرین بھگت ادھین، بے مُکھ ہین در چوٹاں کھایا۔ گُرسکھ ادھین جوں جل مین، سدا گر آتم چین، من رنگ چڑھایا۔
 مہاراج شیرسنگھ سکھ گرچرن لین، کر کِریا گر پار ترایا۔ دھرت سہائی جتھے پرہہ جوت پرگٹائی۔ ہر ہر ہر رنگ لائی۔ اُچھے
 گیان چرن کول سیس جھکائی۔ ست پُرکھا ستجگ سوجھی پائی۔ گُرمکھاں سوہنگ سوجھی پائی۔ بے مُکھاں سر چھابی
 پائی۔ ہاباکار کرن بللائی۔ مہاراج شیرسنگھ سرب کل دھارے، گر گُرمکھ گر بھیت رکھائی۔ کلجگ آن کرم گر کیا۔ سوہنگ
 شبد بوجھ بُجھائی۔ آئے شانت سکھ من اُچھے، گر پورے گُرسکھ سوجھی پائی۔ جرم کرم مل اترے دوویں ناؤں رنگ پرہہ
 دے چڑھائی۔ سچ سچ دیہہ میں اُچھے، سرت شبد گر سوجھی پائی۔ تن من ستگر ہریا کیا۔ انحد دُھن من وجائی۔ گُرسکھ
 گر چرن تکائی۔ کھیل ترے کٹی پرہہ جوت پرگٹائی۔ ترلوکی ناتھ دے ترے لوچن، گُرمکھ گر ندھان دوائی۔ ہوئے سنسا مٹے
 سب روگن، انحد دُھن پرہہ من وجائی۔ جھرنا جھرے اپر اپار، امرت بوند گر ورکھا لائی۔ کھول کپاٹ گر درشن دیبا، امرت
 نابھ مُکھ چوائی۔ اچرج وچ اچرج تھیبا، بُجھی دیپک گر شبد جگائی۔ دھر دھیان سدا گر درسے، زرنجن جوت پرہہ وچ دیہہ
 جگائی۔ کایا کوٹ بھیا سب اوجل، گر پورے جے دیا کھائی۔ ست سنتوکھ سرب گن اُچھے، نجاندنج ماہ پائی۔ تن ماٹی بھيو
 اُجیارا، سچ سوجھ گر ناویں پائی۔ کلجگ سدا گُرسکھ اوجل، مہاراج شیرسنگھ پیج رکھائی۔ ایشر جوت بھيو پرکاشا۔
 مات پاتال وچ آکاشا۔ وچ بیٹھ ویکھے پرہہ جگت تماشا۔ گُرسکھ گرچرن پیاسا۔ بے مُکھ دیکھ کرن مُکھ ہاسے۔ کرم دھرم
 دوویں ہوئے ناسا۔ گُرسکھ ہوئے نام رہراسا۔ چھوڈ آبار شراب ماسا، سوہنگ شبد ملے سرب گن تاسا۔ مہاراج شیرسنگھ
 گُرسکھ بھرواسا۔ گرچرن جو من چت لائے۔ جوت زرنجن پرہہ دے جگائے۔ گرچرن جو من چت لائے، سد مہروان پرہہ درس
 دکھائے۔ گرچرن جو من چت لائے، رام رمیا گھر ماہ پائے۔ گرچرن جو من چت لائے، مُکند منوہر لکھی نرائن درسائے۔ گرچرن
 جو من چت لائے، مدھر بین کول نین سر مُکٹ سجائے۔ گرچرن جو من چت لائے، موہن مادھو کرشن مُرار نظری آئے۔

گرچرن جو من چت لائے، کلجگ جوت سروپ پرہ جوت درسائے۔ گرچرن جو من چت لائے، مہاراج شیرسنگھ نر اوتار
 سوچھ سروپ ہو درس دکھائے۔ گرچرن جو من چت لائے، کلجگ کرم پرہ دے مٹائے۔ گرچرن جو من چت لائے، گن ندھان
 گھر آلیکھ لیکھائے۔ گرچرن جو من چت لائے، دے شبد ادھار کلجگ پرہ پار کرائے۔ گرچرن جو من چت لائے، وچ چراسی
 جیو پھیر نہ آئے۔ گرچرن جو من چت لائے، بھگت وچھل گر بھگت ترائے۔ گرچرن جو من چت لائے، جم کا ڈن نیڑ نہ آئے۔
 گرچرن جو من چت لائے، وانگ اجامل پاپی تر جائے۔ گرچرن جو من چت لائے، انت کال پرہ درس دکھائے۔ گرچرن جو من
 چت لائے، مایا ممتا وچ نہ جیو سبائے۔ گرچرن جو من چت لائے، سچ گھر واسی سچکھنڈ پُچائے۔ گرچرن جو من چت لائے،
 پرہ جوت سروپ وچ جوت ملائے۔ گرچرن جو من چت لائے، مہاراج شیرسنگھ سکھ دی پیچ رکھائے۔ گرسکھ سو جس کرم
 وچاریا۔ گرسکھ سو جس شبد ادھاریا۔ گرسکھ سو جس پاربرہم نمسکاریا۔ گرسکھ سو جس ہومے روگ نواریا۔ گرسکھ
 سو جو ڈکے چرن دواریا۔ گرسکھ سو جن ملیا گر نام بھنڈاریا۔ گرسکھ سو جس رسنا سوہنگ شبد وچاریا۔ گرسکھ سو
 جس جگائے جوت پرہ اپر اپاریا۔ گرسکھ سو جن ملیا پرہ نرادھاریا۔ گرسکھ سو جس مہاراج شیرسنگھ چرن کول پیاریا۔
 گرچرن سکھ کرے پیار۔ کلجگ لایا ستگر پار۔ من میں اُچے شبد گنجار۔ نینی پیکھ گر دسار۔ ردے دھر گرچرن
 نمسکار۔ مہاراج شیرسنگھ سد سد بلہار۔ کلجگ پرگٹے پرہ اگم اپارا۔ جوت نرنجن مہا اپر اپار۔ چھڈ دیہہ ہوئے جوت
 نرادھارا۔ پرہ اپرمپر کرے کھیل نیارا۔ گرسکھان گر در گھر گرچرن دوارا۔ بے مکھان گر در سدا دھرگکارا۔ کلجگ کرم پرہ
 آپ وچارا۔ بلاؤن جیو جویں نرک منجھارا۔ پرگٹی جوت نرنکارا۔ سوہنگ شبد بھگت بھنڈارا۔ ستجگ ست ست ست
 ہوئے ورتارا۔ چار ورن لاگ گر چرن دوارا۔ سوہنگ شبد پرگٹے سب سرشٹ اُجیارا۔ کلجگ انت کرے پرہ آپ کرتارا۔
 سرب شکت کھچے گر داتارا۔ مہاراج شیرسنگھ پرگٹیو کل اوتارا۔ پرگٹ بھیو جگت بنوالی۔ در تے کھڑے پرہ جیو سوالی۔

کلجگ پرگٹی جوت نرالی۔ پرگٹ بھیو پرہ سرشٹ دا والی۔ جگو جگ گھال گرسکھاں گھالی۔ کلجگ آن پرہ سار سمالی۔
 گھور اندھیر دپک دیہہ جگالی۔ مہراج شیرسنگھ جوت جگت سرب دا والی۔ کر کیرپا گر امرت برکھے، در لاگا رنگ مورا
 جیو۔ دے دات گر سنگت تائیں، مکھ لائے امرت بھنڈارا جیو۔ کرم جرم ہوئے جگ اوچل، پرہ بخشے امرت دھارا جیو۔ آئے
 شانت سرب سکھ اُچے، آتم شانت گر در درسارا جیو۔ پنت ادھار بھہ بہنجن، دکھیئے دیوے تار امرت برسارا جیو۔ ہنکار
 نوارن بھوکھنڈن، پرہ سدا سدا کرے جیو ادھارا جیو۔ کلجگ کیرپا کر پرہ ٹھاکر، دھری جوت جگت نرنکارا جیو۔ مہراج
 شیرسنگھ ستگر پورا، کرے کھیل اپر اپارا جیو۔ اچرج کھیل جگت گر کیا۔ سوہنگ دے کے نام کرے نرمل جییا۔
 گرسکھاں پاوے سار، شبدا گیان جگت گر دییا۔ کلجگ کر دھیان، پورب کرم جگت سکھ بییا۔ مہراج شیرسنگھ گر ستگر
 پورا، امرت نام گر در گرسکھاں پییا۔ اموگھ درشن گر درساوے۔ کوٹ اپرادھی در تراوے۔ ہر ہر ہر پرگٹی جوت
 اپارے۔ کرے کھیل پرہ وچ سنسارے۔ ہوئے گھور کلجگ انت کال جوت سمرتھ جوت پرگٹاوے۔ بیکنٹھ واسی سرب دکھ
 بہنجن، جامہ دھار بھاگ گھنک پری لگاوے۔ کر نمسکار جاؤ بلہار، جوت اپار سکھ دیہہ سماوے۔ ست پُرکھ نرنجن گر
 درس دکھایا۔ نرادھار نرویر جوت روپ پرہ دیہہ سمایا۔ مان گوائے کلؤ کھپائے، پرگٹ ہو گر ستجگ لایا۔ مہراج شیرسنگھ
 گر ستگر پورا، ہو چتربھج جگ اُٹایا۔ کلجگ پائی پرہ جگت تے مایا۔ پرگٹ جوت اپار، اپنا آپ چھپایا۔ چھڈ دیہہ
 نرادھار، جوت روپ پرہ بھیس وٹایا۔ جگت بھلائے سرشٹ کھپائے اپنا بھیت نہ کیسے جتایا۔ گرسکھ گر پری گر مان دوایا۔
 مہراج شیرسنگھ ستگر پورا، کلجگ وچ میل کرایا۔ گرسکھ گر ایک سمانا۔ گرسکھ گر چاؤ من دھیانا۔ گرمکھ ملے میرا
 ناؤں مہانا۔ گر مل پائے میرا شبدا گیانا۔ گر مل مہراج شیرسنگھ ستگر پورا، سب تے اوچ وشنوں بھگوانا۔ گر کے بھاؤ
 بھگت ہی جانے۔ گر کے بھاؤ بھگت رنگ مانے۔ گر کے بھاؤ گرسکھ تر جانے۔ گر کے بھاؤ ملے نام ندھانے۔ گر کے بھاؤ

کرے پرہ چت دھیانے۔ گر کے بھاؤ مہاراج شیرسنگھ گرسکھ پچھانے۔ جوت جوت جوت پرہ جوت سروپا۔ سرب کلا سمرتھ پرہ آپ وڈ بھوپا۔ مہا پر اپار جوت رنگ انوپا۔ جوت دیوے تار وچ اندھ کوپا۔ مہاراج شیرسنگھ کرے سکھ وچار کرے سوچھ سروپا۔ سوچھ سروپ سدا رنگ راتا۔ بل بل جاؤ گرسکھ پورے، کلجگ آ جس گر پچھاتا۔ گیا ابھان ملے گھنک پر واسی، اچے گیان وچ جگت بدھاتا۔ گر چرن دھیان ہر رنگ مان، سوہنگ شبد رنگ راتا۔ مہاراج شیرسنگھ گر ستگر پورا، کھنڈ وربھنڈ سرب وچ جوت جگاتا۔ کرو ارداس سنگت وچ دوئے جوڑ کر بندنا۔ دکھ نوارو پرہ آپ ترلوکی بندنا۔ کلجگ ہوئے خوار لکھاوے دھر بھاگ بندنا۔ گرچرن لاگ پتت ادھارے، جگت مہکائے وانگ چندنا۔ گرب نوارے ڈبڈے تارے گرسکھ پار اتارے، گرچرن کرو سد سد بندنا۔

★ ۲۱ جیٹھ ۲۰۰۷ بکرمی پنڈ جیٹھووال ٹھاکر سنگھ دے گرہ ★

رنگ رنگ رنگ گر نام چڑھائے۔ منگ منگ منگ منگ پرہ من چرن تسائے۔ ست ست پرہ ست ورتائے۔ جھوٹھی دیہ سچ جوت جگائے۔ نام ندھان پرہ گیان دوائے۔ گرمکھ سکھ ہووے جگ اجل، مہاراج شیرسنگھ گھر چرن ٹیکائے۔ چرن کول جس بن آئے۔ سدا اند من بھوکھ نہ رائے۔ درگاہ مان سچکھنڈ درسائے۔ دیوے دان پرہ گھر میں پائے۔ سدا مہروان کلجگ گرسکھ ترائے۔ ہو کرپال نام بھچھیا پائے۔ مہاراج شیرسنگھ سد بل جائیے، باہوں پکڑ جن لے ترائے۔ پرگٹ بھیو پرہ سمرتھ۔ نام گیان دھیان پرہ دیوے وتھ۔ سدا اڈول زرول امول سر گر دا ہتھ۔ مہاراج شیرسنگھ سدا اڈول، پورن

پرمیشور سمرتھ۔ گیان دیئے گر نام جیئے۔ دھیان کیئے سب لو لائے۔ دیاوان ہو پرہ دیا کماوے۔ نام پدارتھ وچ دیہہ پاوے۔
 مہاراج شیرسنگھ سرب گھٹ وسیا، جنم جنم دی میل گواوے۔ گرچرن جس لگا دھیانا۔ چار جگ سکھ رہے نشانہ۔
 ادھارے سکھ پرہ دے گیانا۔ مہاراج شیرسنگھ پرگٹیا وشنوں بھگوانا۔ گر ساگر گر گہر گمبھیرا۔ گر اجاگر گر گنی گہیرا۔
 گر رتناگر گر ناؤں وچ دیہہ ہیرا۔ گر کا شبد جگ چار ورتیرا۔ مہاراج شیرسنگھ جگ توڑے بندھن، دیوے درس جوت
 سروپ چھڈ سریرا۔ اوچ اپار گر دربارا۔ جتھے وسے پرہ آپ نرنکارا۔ امرت برکھے جوں جل دھارا۔ جگے جوت نرنجن اپارا۔
 تین لوک پرہ بھگت پسارا۔ جوت سروپ کرے جوت جگت اجیارا۔ اندلوک شولوک برہم لوک سب کرے نسکارا۔
 دھار کھیل پرہ جوت ادھارا۔ سریشٹ اپائی وچ آپ نرادھارا۔ کول ناہ برہما پسر پسارا۔ کر کیریا مکھ چار نیارا۔ وید چار
 وشنوں بھگوان سرب دی سارا۔ چار وید چار مکھ لکھائے۔ چار وید چار جگ ورتائے۔ جگ چار پرہ جوت پرگٹائے۔ جگ
 چار ست ست مہروان ہوئے۔ جیو جنت رسنا ہر ہر ہر گن گائے۔ سدھ سادھ بیٹھے تازی لائے۔ شو شنکر جٹا
 جوٹ رکھائے۔ باشک تشکا گل لٹکائے۔ لاگ گر چرن پرہ درس پائے۔ انت کال پرہ سب مان گوائے۔ اپنا بھید نہ کیسے بتائے۔
 اچھل چھل موہنی روپ بنائے۔ بھلا شو کامی ہلکائے۔ کرے کھیل پرہ دیہہ پلٹائے۔ دے درس سب سوجھی پائے۔ ہووے
 ادھین کھڑا در سیس جھکائے۔ ہوں بھلا بخش گوبند رائے۔ ہو کیرپال پرہ مان دوئے۔ پوجا شو جگت رہ جائے۔ جگ چار
 ورن چار سب سیس جھکائے۔ پرگٹ نر اوتار شکتی کھچ وکھائے۔ پرگٹ جوت اپار جوت وچ جوت ملائے۔ جگت سوہنگ
 گیان پوجا شو ہٹائے۔ اچے برہم گیان، رسنا نام دھیائے۔ پرگٹ آپ نرنکار، کلجگ دے اٹائے۔ سچکھنڈ سچ ستجگ لایا۔
 مہاراج شیرسنگھ نام رکھایا۔ آپ اپرمپر پرہ اگم اپارا۔ جگو جگ کرے جوت چمتکارا۔ ستجگ کیتا پار کنارہ۔ گوتم رکھ وڈ
 اجیارا۔ جگ اٹاوے رسنا دوارا۔ لائے تریتا بھئیو رام اوتارا۔ رگ وید جس پار اٹارا۔ دے وڈیائی پرہ بھگتن تارا۔ بھیلنی

تائیں درسائے سچ دوارا۔ رام رام رمیا جگت ادھارا۔ دُشٹاں لاپے گھان، کر جُگ آکارا۔ بھگتن دیوے تار، دے درس اپارا۔ سیلا دیوے تار، چھوے چرن گدارا۔ تریتا گویا مان، پرہہ رام اوتارا۔ دواپر پرگٹیو رام کرشن اوتارا۔ کرشن کِسو مادھو سد نِمسکارا۔ دے کے برہم گیان، گیتا رسن اُچارا۔ ست ست ست مہروان، پرہہ بھگتن تارہ۔ چھڈ چھڈ چھڈ راجن دربارا۔ کر کر کر پیار سُداما بدر آتارہ۔ ہر ہر ہر نرائن بھگت جنن پیارا۔ دواپر ہویا پار کلجگ کیا پَسارا۔ یُجر گیا وید اتھرن لے اُتارا۔ آیرا اتھرن اُچے اللہ نُوں اپارا۔ اللہ اللہ ہو نُوں، ایشر جوت چمتکارا۔ کلجگ کرے خوار، کھنڈا دے دو دھارا۔ رام سار رسوُل گیا پَسارا۔ کلجگ دتی ہار، عیسیٰ موسیٰ پرہہ دے اُتارا۔ کلجگ ہوئے خوار، جوں جیو وچ نرک منجھارا۔ ہوئے سب خوار، پرہہ کھیل اپارا۔ دے جوت ادھار پرگٹے دس اوتارا۔ کیسے نہ پائی سار، پرہہ کی کرے ورتارا۔ لے کے ایشر اوٹ سب چلائے پنتھ نیارا۔ کیسے نہ پائی سار، سد سد سد اک جوت ادھارا۔ پرہہ آپ جوت سروپ، سرب جیو جنت پرہہ جوت ادھارا۔ اُچے جوت سروپ، انت کال ہوئے جوت سمارا۔ کلجگ ہویا گھور، جگت بھیو دھندوکارا۔ کھئے نہ پاوے سار، گر بن ڈبے سب سنسارا۔ ایشر سد بلہار، جُگ جُگ پرہہ لے اوتارا۔ کلجگ کرم وچار، پرگٹ بھیو جوت چمتکارا۔ سرب گوائے مان، قرآن انجیل جگت کیا کنارہ۔ چوٹھا جُگ اُٹائے، چار وید کھپائے، سوہنگ شبد الئے، سچ شبد جُگ چارا۔ گیتا گیان گوائے، بانی تھر نہ ریائے، ایشر جوت پرگٹائے، ستجگ ساچا لائے، بھگتن دیوے نام ادھارا۔ سچ سچ ورتائے۔ جوٹھ جھوٹھ کھپائے، پاپی اپرادھی سرب کھپائے، پرہہ بھگت ترائے جو آئے گر دربارا۔ پرگٹ جوت نرنجن رائے، کلجگ کوڑا دیا اُٹائے، ستجگ ساچی بنت بنائے، مہاراج شیرسنگھ آپ نرنکارا۔ نرنکاری نرویر سماوے، کر کھیل اپار چتربھج کہاوے۔ سربتر گوائے مان، سوہنگ شبد مکھ رکھاوے۔ گرسکھاں دیوے تار، جنہاں کلجگ چرن لگاوے۔ من اُچے برہم گیان، جنہاں سر گر ہتھ ٹکاوے۔ ملے نام ندھان، جن پرہہ دیا کہاوے۔ دیوے گوجھ گیان، سچ دی جوت جگاوے۔ جھوٹھی

چھڈ پریت، پرہ دی آس تکاوے۔ گر پورا ہو مہروان، جنہاں نوں پار لنگھاوے۔ مہراج شیرسنگھ آپ نرنکار، نردھن سردھن دوویں تراوے۔ جگت گر آیا، منی سنگھ نام رکھایا۔ ہووے شبد گیان، گوہند گوہند پرگٹایا۔ جامہ آیا دھار، کلجگ نہکلنک اکھوایا۔ بے مکھاں نہ دیوے دیدار، ایسی پائی مایا۔ گرسکھاں دیوے تار، شبد روپ پرہ درس دکھایا۔ کلجگ کرم وچار، چرن سنگ جوڑ ملایا۔ گر پورے ہو مہروان، نام ندھان دوايا۔ مہراج شیرسنگھ پرگٹ بھگوان، ستجگ ساچا لایا۔ ستجگ سوہے دھام، جتھے گر ساچا آئے۔ ستجگ سوہے دھام، جتھے گر چرن ٹکائے۔ ستجگ سوہے دھام، جتھے پرہ جوت جگائے۔ ستجگ سوہے دھام، جتھے نین مندھار درس دکھائے۔ ستجگ سوہے دھام، جتھے بیکنٹھ واسی رہیا سہائے۔ ستجگ سوہے دھام، جتھے پرہ سوہنگ گیان دوائے۔ ستجگ سوہے دھام، جتھے پرہ بھگت ترائے۔ ستجگ سوہے دھام، جتھے پرہ سرن پڑے دی لاج رکھائے۔ ستجگ سوہے دھام، جتھے بیٹھ ساچی لکھت کرائے۔ ستجگ سوہے دھام، جتھے مہراج شیرسنگھ ستجگ ساچا لائے۔ دھن سہایا تھان، جتھے پرہ آسن لایا۔ دھن سہایا دھام، جتھے گر بیکنٹھ بنایا۔ دھن سہایا دھام، جتھے جگت بھلایا۔ دھن سہایا دھام، جتھے سنگت رل منگل گایا۔ دھن سہایا دھام، جتھے پرہ رانیاں مہارانیاں نوں تختوں لاپیا۔ دھن سہایا دھام، جتھے سچ گر سچ پچن لکھایا۔ دھن سہایا دھام، جتھے چار ورن کر گر اک بہایا۔ دھن سہایا دھام، جتھے پرہ سوہنگ دے گیان جگت ترایا۔ دھن سہایا دھام، جتھے پرگٹ ہو نرنکار کلجگ درس دکھایا۔ دھن سہایا دھام، پرگٹ بھئے مات کھنڈ برہمنڈ تجایا۔ دھن سہایا دھام، پرگٹ نر اوتار برہما پار کرایا۔ دھن سہایا دھام، جتھے تین لوک پرہ بنت بنایا۔ دھن سہایا دھام، جتھے مہراج شیرسنگھ چرن ٹکایا۔ ستگر ساچا سچ ستجگ لائے۔ ستگر ساچا سچ شبد سُنائے۔ ستگر ساچا سوہنگ گیان جگت دوائے۔ ستگر ساچا ستجگ ساچا سچ سچ ورتائے۔ ستگر ساچا مد ماس نشٹ کرائے۔ ستگر ساچا جیو جنت وچ دیا کیمے۔ ستگر ساچا ہر ہر رسنا نام چیائے۔ ستگر ساچا آپ تھر ہو

سربِ بسائے۔ ستگر ساچا اپنی مہا آپ لکھائے۔ ستگر ساچا ستجگ ست سنگت سنگ سہائے۔ ستگر ساچا مورکھ
 مگدھ انجان دے کے شبد گیان بچھائے۔ ستگر ساچا مان ابھان دے درس مٹائے۔ ستگر ساچا ادھرم گکرم نشٹ ہو جائے۔
 ستگر ساچا سچ پریکھت آپ ہو جائے۔ ستگر ساچا سچ سنجم سچ رہیا سہائے۔ ستگر ساچا سچکھنڈ مات لوک بنائے۔
 ستگر ساچا گرسکھ ترائے۔ ستگر ساچا سادھ سنگت کل مان دوئے۔ ستگر ساچا کر چرن پرنام، چرن گر آس رکھائے۔
 ستگر ساچا دیوے سب نوں تار، بھوجل پار کرائے۔ ستگر ساچا سب دی لیوے سار، ہر جیو میں رہیا سہائے۔ ستگر
 ساچا جیو نہ پاوے سار، جس وچ بیٹھا آسن لائے۔ ستگر ساچا دیوے شبد گنجار، جو گر دھیان لگائے۔ ستگر ساچا
 دیوے برہم گیان، گرسکھ ردے دھیائے۔ ستگر ساچا جیو جگت نہ جائے نراس، جے گر اوٹ تکائے۔ ستگر ساچا بھگت وچھل
 کریال، بھکتاں دی پیچ رکھائے۔ ستگر دیکھے ایہہ جگت تماشا۔ جیو اُپائے اپ تیج وائے پرتھی آکاشا۔ من مت بُدھ جیو آتم
 دھرواسا۔ جیو نہ پائے سار، وچ دیہہ گر پورے واسا۔ پرہہ دیوے پردہ کھول، جس گر چرن بھرواسا۔ ملے شبد انمول،
 ہووے آتم پرکاشا۔ وچ دسے جوت اڈول، جگائی پرہہ ابناشا۔ گر پورے ویکھے چوبل، کلجگ جیو ہوئے بیٹھ نراسا۔ مہاراج
 شیرسنگھ سرب جیو جنت بھیو واسا۔ رس رس رسنا گر مکھ چوایا۔ مل مل مل سخیان ہر جس گایا۔ ہس ہس ہس
 گر پورے نام جپایا۔ نس نس نس گرسنگت گر شبد جھولی پایا۔ دس دس دس پرہہ سیکھ مارگ پایا۔ وس وس وس اُجڑیا
 پرہہ پھیر وسایا۔ پھس پھس جم پھاس پرہہ گلوں کٹایا۔ دھن دھن دھن گر ستگر پورا، در گھر آیا مان دوایا۔ مہاراج
 شیرسنگھ ستگر پورا، دکھیاں دا جس دکھ گویا۔ پرہہ در کھڑے دوئے جوڑ سوالی۔ بخشے اوگن پرہہ ملے بنوالی۔ پرگٹ ہویا
 سرب سرشٹ والی۔ گرسکھاں گھال گر تھائیں پالی۔ ادھرے جیو جن پریت گرچرن لگالی۔ ہوئے اتیت جنہاں در سیو کما

لی۔ ہوئے پُنتِ جنہاں درس پرہ جوت درسا لی۔ سوہنگ شبد پرہ نام رکھا لی۔ مہاراج شیرسنگھ سد لاگو چرناں، کایا روگ پرہ سرب مٹا لی۔

★ ۲۲ جیٹھ ۲۰۰۷ بکرمی پنڈ جیٹھووال آتما سنگھ دے گرہ ★

گُر کرم کمائیندا۔ کر پرگٹ شبد سُنائیندا۔ دے سوہنگ شبد گیان، پردہ آتم لائیندا۔ بھلے کلجگ آن، گُر سچ مارگ لائیندا۔ گُر پاپیاں دیوے تار، جو گُر در تے آئیندا۔ بے مُکھاں دیوے ہار، ہو مانس مُکھ بھوائیندا۔ پرہ دیوے برہم گیان، من انحد شبد وجائیندا۔ بھو ساگر اُترے پار، گُرچرنی جو چت لائیندا۔ درگاہ دیوے مان، جو گُرسکھ نام سدائیندا۔ پرہ کرے جوت پرکاش، انتر جیو جوت جگائیندا۔ پرہ دے کے برہم گیان، در ٹھانڈا درسائیندا۔ ہنکاریاں ننداں کرے خوار، در منگن بھکھ نہ پائیندا۔ گُر مُکھاں دیوے مان، وچ درگاہ سچ بٹھائیندا۔ مہاراج شیرسنگھ پرگٹ بھگوان، گُرسکھ جوت ملائیندا۔ جوت جگت پرہ آپ جگاوے۔ پرہ ابناشی سدا رہاوے۔ جگت جگت مایا روپ بناوے۔ مایا ممتا کل جیو ڈباوے۔ بے مُکھاں گُرچرن نہ لاوے۔ گُرسکھاں گھر جے جے جیکار کراوے۔ اند منگل ہوئے گُر کیرا، ہر ہر رسنا نام چپاوے۔ پرگٹ کیو پرہ جوت پرکاشا، در آیاں گُر پار لگاوے۔ شبد روپ گُر کھیل رچائیو۔ پرگٹ جوت وچ سکھ سماوے۔ سرب کلا سمرتھ پرہ پورا، آپ ابھیو کوئی بھید نہ پاوے۔ رنگ رنگیلا موہن مادھو، جگو جگ پرہ جوت جگاوے۔ جوت جگائے آپ پرہ ٹھاکر، چھڈ دیہ وچ جوت سماوے۔ کول نین گُر کرم کرندا، دیا دھار ست ستجگ لاوے۔ ہر مل بھکت ہوئے من تن ہریا، سچ شبد گُر گیان دواوے۔ رام کرشن پرگٹیو بھگوانا، مہاراج شیرسنگھ نام رکھاوے۔ ناؤں ندھان مل گُرسکھاں پایا۔ گُرسکھاں پائے سار، جنہاں ہر درس دکھایا۔ درس دکھائے آپ گُر پورا، کرشن بال سر مُکٹ ٹکایا۔ کلجگ آن بھکت گُر

تارے، وچھڑیاں گر میل کرایا۔ درس دیوے آپ پرہہ کرتا، گرسکھاں من رنگ مجیٹھ چڑھایا۔ سچ اپدیش کیا جگ انتر، سوہنگ شبد مکھ رکھایا۔ اوانگ آپ پرہہ کرے نرنکارا، سوہنگ شبد گر نام رکھایا۔ جوت نرنجن جوت آکارا، جیو جنت سب کیا پسارا۔ نادانی ابھانی پرہہ درس نہ پائیو، کلجگ ڈوبے وچ منجدھارا۔ گرمکھاں ملیا جگ کرتا، پرگٹ بھیو جوت سنسارا۔ کرم دھرم گر آپ وچاریا، کر کریا پرہہ پار اتارا۔ مہاراج شیرسنگھ پرہہ نرندر، سوہنگ شبد بہگت دیبا بھنڈارا۔ سوہنگ شبد رسنا گایا۔ تن من ہریا، دھن گھر ماہ پایا۔ اچے گیان ہووے تن سیتل، انت کال نہ کال کھپایا۔ گرچرن لاگ بھیو ساگر تریئے، گرہہ واس گر بندھ کٹایا۔ کلجگ سکھ چندن مہکائے، سوہنگ جنہاں رسنا گایا۔ پسو پریتوں دیو کرے گر پورا، جم ڈنڈ نہ سر تے آیا۔ گرسکھاں من چاؤ گھنیرا، پرہہ ابناشی گھر مہہ پایا۔ بے مکھاں گھر سدا ہنیرا، جنہاں گر توں مکھ بھوایا۔ مہاراج شیرسنگھ جگت گر داتا، کل وکھ کاٹ جس نام چپایا۔ پرہہ بھیو جوت پرکاش، کلجگ کرم کھایا۔ دکھی جیو کرن پکار، سوہنگ شبد گر بان چلایا۔ گرچرن دھیان سکھ من اچے، روگ سوگ پرہہ دے مٹایا۔ شبد تیغ گر آپ اٹھائی، کلجگ کرم سب نشٹ کرایا۔ رسنا شبد آپ پرہہ اچے، اک لکھ اسی ہزار بھوت پریت بنایا۔ میرا نام نربان بھیو جگ انتر، گر نانک منتر سچ کر وکھایا۔ مسان پون پون شبد گر باندھے، پیر اٹھاراں ناس کرایا۔ پیر محمد سنگ چار یارا، خواجہ خضر ڈوبے جل دھارا۔ ہاکن ڈاکن جھاکن گر سر منوائے، پھرے لبائی ہووے کل خوارا۔ انچنی کنچنی نرنچنی کوئی نیڑ نہ آئے، سچ شکت پرہہ کھچ وکھائے وچ سنسارا۔ موکل نہ کوئی بھہ رکھائے، شہید مرید گرسکھ نیڑ نہ آئے، سوہنگ شبد جلے انگیارا۔ روگ سوگ سرب گر میٹے، کلجگ کیو جوت چمتکارا۔ چھل چھدر بلیا چھلیا سب بھسم کرائے، گر در بدھے چوٹاں کھایا۔ مہاراج شیرسنگھ گر ستگر پورا، امرت برکھا لا دکھیاں دکھ مٹایا۔ امرت امر روپ گر آپ ورسائے۔ گر گوبند مل گرسنگت شانت ورتائے۔ گرسنگت من پرہہ نام رنگت، دے درس اگیان اندھیر چکائے۔ کلجگ پرگٹیو آپ نرنکارا، آتم وچ پرہہ جوت جگائے۔

جگے جوت گر چرن دوارے، اُچے شبد من دُهن وجائے۔ شبد پرہہ درشن پائے، نجانند رہیا سماءے۔ گر بن کوئی نہ سنسا چو کے، دے گیان گر گوجھ وکھائے۔ امرت بوند آپ گر ورکھے، گرسکھاں گر مکھ چوائے۔ بن گر کوئی نہ سار سمالے، جہرنا امرت نہ کوئی جہرائے۔ جہر جہر جہرنا بوند اُچے، امرت بوند کول مکھ پائے۔ کھلے کول گر دے پرگاسیا، دیہہ دیپک گر جوت جگائے۔ جگے جوت شانت من اُچے، نج گھر بیٹھے تاڑی لائے۔ رام نام رسنا نت گائے، گھر بیٹھے پرہہ ابناشی پائے۔ پرہہ ابناش بہگت رکھوالا، جگو جگ پرہہ بھیس رکھائے۔ آد انت پرہہ کیسے نہ پایا، کب جوت سروپ کب دیہہ پلٹائے۔ پرہہ کی مہما وید نہ جانن، اپنا بھیت نہ کیسے جتائے۔ جوت آدھار رہے پرہہ ٹھاکر، جوت آدھار سب جیو رکھائے۔ بھیو نہ پاؤن پورا گر نہ پچھانن اج وچ بیٹھا آسن لائے۔ انتکال پرہہ کنے نہ بتائیو، جوت سروپ ہو جوت لے جائے۔ نام وہیون در ڈھوئی نہ پائن، جم کی بھاس پرہہ گلے پوائے۔ گرسکھاں گر پار اُتارے، انتکال پرہہ درس دکھائے۔ گرمکھ سدا جگت نرم، وچ بیان پرہہ لے بیٹھائے۔

سچ شبد گر سکھن دیبا، سوہنگ شبد جگ ورتائے۔ کھانی بانی گگن پاتالی، سرب تائیں پرہہ دے اُٹائے۔ ایک شبد پرہہ آپ ہے ایکا، ایک سرشٹ جس وچ سماءے۔ جھوٹھی کایا وچ جوت پرکاشا، چار ورن پرہہ رنگ اک سماءے۔ سو وڈا جس ہر رنگ مانیاں، گرمکھ ناؤں جگت رہ جائے۔ ستجگ کھیل کرے پرہہ نیارا، مد ماس سب نشٹ ہو جائے۔ اہار کرے جو مانکھ دیہی، جنم جنم جوئن پرہہ اگن، جنم جنم پرہہ جوئن پریت لکھائے۔ انت کال نہ کوئی سپائی، گر بن کوئی نہ پار لنگھائے۔ کلؤ کال بھیو اندھیارا، کرم دھرم نشٹ ہو جائے۔ کرم کلؤ وچ آپ نرنکارا، پرگٹ جوت نہکلنک ہو آئے۔ مہاراج شیرسنگھ پورن پریشتر، دھار کھیل چتربھج کھائے۔ سچ سچ سچ ستجگ گر وکھانیاں۔ ہر ہر ہر رنگ گرسکھاں مانیاں۔ تر تر تر گر چرن نمانیاں۔

جر جر جر دُکھ بے مکھ انجانیاں۔ مر مر مر کلجگ گر بھلانیاں۔ وڈ وڈ وڈ پرہہ آپ بہگت وڈانیاں۔ چاڑھ چاڑھ چاڑھ سچکھنڈ وکھانیاں۔ مہاراج شیرسنگھ چلے اپنے بھانیاں۔ گرسکھاں گھر گر چرن دوارا۔ بے مکھاں در نرک منجھارا۔ گرسکھاں

من چاؤ نیارا۔ بے مُکھاں من ودھ وکارا۔ گُرسکھاں کل پرہہ درسارا۔ بے مُکھاں دیوے پرہہ نرک روارا۔ گُرمُکھاں دے گر
 امرت بھنڈارا۔ بے مُکھاں مُکھ وِشٹ مُگارا۔ مہاراج شیرسنگھ گُرسچ گُر پُورا، کلجُگ بھگت پاوے سارا۔ بھگت بھگونت
 دوئے ایک سروپا۔ وچ بھگت وسے آپ پرہہ بھوپا۔ پرگٹ جوت وچ اندھ کویا۔ نام نرنجن بھيو سوچھ سروپا۔ مہاراج
 شیرسنگھ بھگت ادھارن، پرگٹ جوت آپ پرہہ انوپا۔ گُر کِریا ہوئے دِن وڈبھاگی، در جگت گُر آپ دکھایا۔ گُر کِریا ہوئے دِن
 وڈبھاگی، ناتھ ترلوکی مات سمایا۔ گُر کِریا ہوئے دِن وڈبھاگی، سرب گھٹ واسی سکھ دیہ سمایا۔ گُر کِریا ہوئے دِن وڈبھاگی،
 کھنڈ وریہنڈ برہمنڈ جس رنگ لایا۔ گُر کِریا ہوئے دِن وڈبھاگی، لوک تین جے جے جیکار کرایا۔ گُر کِریا ہوئے دِن وڈبھاگی، پنت
 ادھارن گُر چرن ٹکایا۔ گُر کِریا ہوئے دِن وڈبھاگی، جنھے مل سنگت ہر ہر جس گایا۔ گُر کِریا ہوئے دِن وڈبھاگی، کلجُگ
 اوٹ گئی جگت پت بھئے سرنایا۔ گُر کِریا ہوئے دِن وڈبھاگی، مُکند منوہر کِریاندھ آیا۔ گُر کِریا ہوئے دِن وڈبھاگی، گُرساد
 ست ست ست ورتایا۔ گُر کِریا ہوئے دِن وڈبھاگی، گُر در آیا نہ جیو بللایا۔ گُر کِریا ہوئے دِن وڈبھاگی، کر درس گُر من سنسا
 لایا۔ گُر کِریا ہوئے دِن وڈبھاگی، جگت نیارا سرب پدھارا پرہہ درسایا۔ گُر کِریا ہوئے دِن وڈبھاگی، مہاراج شیرسنگھ گُر ستگر
 پُورا بھگت جناں سر ہتھ ٹکایا۔ کلجُگ پرہاس گُرسکھ وچ چندن۔ دوئے جوڑ کرے در بندن۔ تارے آپ پرہہ ترلوکی نندن۔
 در تے کھڑے گُر درس من منگن۔ سوہنگ شبد دے گیان، گُر پُورے من چاڑھی رنگن۔ گُرسکھ گُر ایک پرہہ رُپا گُرسکھ
 رہے رنگن۔ مہاراج شیرسنگھ سد کِریالا، دوکھ نوارن آپ بھہ بہنجن۔ پنت پاؤن پرہہ آپ بھہ بہنجن۔ ہنکار نوارن ہے بھو
 کھنڈن۔ جگت ادھارے کرے درس من منگن۔ مہاراج شیرسنگھ پنت ادھارن، گُرسکھ من چاڑھے رنگن۔ ست پُرکھ پرہہ
 آپ نرنجن، پرگٹ اگم اپارا جیو۔ سرب سمرتھ کلجُگ لئے اوتارا جیو۔ پرہہ اکتھ پرہہ ورتے گھر بھنڈارا جیو۔ پی بوند امرت
 من ترپتاسے، گُر برسے امرت دھارا جیو۔ گُرسکھ گُر چرن یگاسے، کر درس کر دے پارا جیو۔ پرہہ اچھل پرہہ ادول، سدا

رہے نرادھارا جیؤ۔ کلجگ تولیا پورے تول، کر کرم وچارا جیؤ۔ گرسکھاں دیبا شبد انمول، دے درس پار اُتارا جیؤ۔ کر درس
 جن ہر رنگ مانیاں، کلجگ ہوئے آدھارا جیؤ۔ منمکھ جنہاں گر نہ پچھانیاں، تنہاں پرہہ نرک نوارا جیؤ۔ پرگٹی جوت آپ پرہہ
 بھوہیت، ہوئے پرکاش جگت چمکارا جیؤ۔ جوت نرنجن سرب گھٹ وسے، لے آئے کل اوتارا جیؤ۔ جھوٹھی مایا جگت بھلایا، کوئی
 انت نہ پاراوارا جیؤ۔ گرسکھ ناؤں سدا رنگ راتے، جنہاں ملیا نر اوتارا جیؤ۔ سوہنگ شبد گیان گر دیبا، دیہہ ہووے شبد
 دھنکارا جیؤ۔ انحد دھن آتم اُچے، پرہہ ملے آپ نرنکارا جیؤ۔ مہاراج شیرسنگھ سد ابناش، پرگٹے کلجگ لے اوتارا جیؤ۔
 گرچرن دھیان گرسکھ تر جان، ملے نام ندھان اُترے سکھ پارا جیؤ۔ مٹے ایہمان گرچرن جان، گرسنگت رل تر جان، پرہہ
 درس نرنکارا جیؤ۔ پرہہ پرگٹ بھئے گر گوہند بلوان، سرب گھٹ جان، آتم کرے پچھان، کرے سرب پسارا جیؤ۔ سوہنگ
 شبد گیان پاؤں سکھ سُبجان، مہاراج شیرسنگھ لگ چرن تر جان، گر ملیا اپر اپارا جیؤ۔ جُگو جُگ پرہہ لے اوتاریا۔ جوت
 روپ پرہہ دھرو چمتکاریا۔ پرہلا د تارے پرگٹ نر سنگھ اوتاریا۔ امبریک اُدھارے دُرَباسا سُدھارے، بان چکر سُدرشن
 ماریا۔ جنک جنم سُدھارے، ناؤں نرک نوارے بھگت وڈیا لیا۔ ہری چند مان گویا، جوڑی جوڑ وکھایا، مل سنگت گا
 لیا۔ دریودھن گھر تجایا، بدر گھر بھوگ لگایا کرشن بھگوانیا۔ سُدھے مان دوایا، سنگھاسن اُپر بٹھایا، تندل تائیں گر بھوگ لگا
 لیا۔ نام دیؤ ترایا، گن ندھان گھر آلیکھ لکھایا، دے اُپدیس جرم سپھل کرا لیا۔ ناما آن ترایا، دُدھ نوں بھوگ لوایا، دہرا آن
 پھرایا، گائے موئی پھیر جوا لیا۔ نائی سین ترایا، سادھ سنگت مان دوایا، زین ساری ہر جس گایا، سین روپ ہر وٹا لیا۔ رام
 رمیا من وسایا، جُلاہا کبیر ترایا، راما نند جس گر بنا لیا۔ سین آن ترایا، روپ انوپ وٹایا، غریب نواز غریباں تائیں مان دوا لیا۔
 جُگو جُگ پرہہ انتزجامی، اپنا تیج ودھا لیا۔ سدھنے مان گویا، ایشر ردے دھیایا، نیہاں وچوں کڈھا لیا۔ اجامل آن ترایا،
 ناؤ پوٹ نرائن رکھایا، انت کال نرائن رسنا گایا، گھر سچ بہا لیا۔ گنکا پاپن تاری، دے نام بھنڈاری آ کے پیج سواری، وچ بان

بٹھا لیا۔ پوتنا پاپن تاری، کرشن تائیں جس کری خواری، کڈھ ساس پرہہ دیہہ چھڈا لیا۔ رویداس چار ترایا، نام پدارتھ پایا، اندر لال چھپایا، باہر بھیس وٹا لیا۔ جگو جگ پرہہ بھیس وٹا لیا۔ کلجگ جامہ دھار، گھنک پری بھاگ لوا لیا۔ کھنڈ سچ کرے نواس، پال سنگھ سچکھنڈ بہا لیا۔ دے سورن مان، دھرو جس پرے ہٹا لیا۔ مانا سنگھ دے مان، وچ جوت ملا لیا۔ چاڑھ نام رنگن، رنگا سنگھ رنگ رنگا لیا۔ گرسکھ دیوے تار، تن من دھن جن چرن لگا لیا۔ گجر سنگھ جاؤ بلہار، گر جس سیس اٹھا لیا۔ مہراج شیرسنگھ بھکت وچھل اکھوا لیا۔

★ ۲۲ جیٹھ ۲۰۰۷ بکرمی پنڈ جیٹھووال رنجیت کور دے گرہ ★

گرسکھ سدا ہر رنگ مانے۔ گرسکھ چلے گر کے بھانے۔ گرسکھ گر جوں بال انجانے۔ گرسکھ سکھ گر دوئے ایک سماںے۔ گرسکھ گر چرن لاگ سرب تر جانے۔ گرسکھ گر سماںے۔ گرسکھ گر وچ بیان بٹھانے۔ گرسکھ گر گر پری لے جانے۔ گرسکھ سد گر من بھانے۔ گرسکھ جگت پرہہ وڈیانے۔ گرسکھ بن کوئی نہ گر پچھانے۔ گرسکھ اُچے سدا برہم گیانے۔ گرسکھ درس گر گھر میں پانے۔ گرسکھ سنگ بے مکھ تر جانے۔ گرسکھ چندن وانگ سدا مہکانے۔ گرسکھ ہوئے گر دی بانے۔ گرسکھ مکائے آون جانے۔ گرسکھ سدا اٹل ہو جانے۔ گرسکھ گر وچ سماںے۔ گرسکھ گر پورے وچ جوت ملانے۔ گرسکھ مہراج شیرسنگھ گر ستگر پورا، کلجگ آ کے سکھ ترانے۔ سیوک سکھ سب گر تاریا۔ وچ چرن جن آ نمسکاریا۔ ملے آپ پروردگاریا۔ کٹی پھاس درس درساریا۔ ہوئے سکھالے ساس، رسنا سوہنگ شبد اُچاریا۔ گھر پرگٹ گن ندھان، ایسے گر کو سد سد سد بلہاریا۔ گر دے درس اپار، گرسکھ آتاریا۔ تتی واؤ نہ لاکے، پاربرہم جن ردے چتاریا۔

ہوئے سدا اڈول، جنہاں نام نرنجن پا لیا۔ رسنا مُکھوں ہر ہر بول، پرہہ ابناش وچ ردے دھیا لیا۔ پرہہ مل کوئے نہ رہے توٹ،
 جگت جھوٹھی کھیل رچا لیا۔ مہاراج شیرسنگھ گر ستگر پورا، کلجگ آئے گرسکھ ترا لیا۔ گرسکھاں گھر سدا ودھائی، کر
 پریم گر گوہند پرگٹا لیا۔ گرسکھاں من سدا ودھائی، جن مات لوک سچکھنڈ بنوا لیا۔ گرسکھاں من سدا ودھائی، جنہاں
 وشنوں بھگوان وچ بہا لیا۔ گرسکھاں من سدا ودھائی، ہر ہر ہر درشن ہر تھاپا لیا۔ گرسکھاں من سدا ودھائی، ست
 ست کر ست پُرکھ نرنجن پا لیا۔ گرسکھاں من سدا ودھائی، گرچرن لاگ بنس ترا لیا۔ گرسکھاں من سدا ودھائی، نام
 پدارتھ گر در تے پا لیا۔ گرسکھاں من سدا ودھائی، جنم مرن دا پھند کٹا لیا۔ گرسکھاں من سدا ودھائی، درس پرس من
 ترپت کرا لیا۔ گرسکھاں من سدا ودھائی، چرن کول در سیس جھکا لیا۔ گرسکھاں من سدا ودھائی، جوت نرنجن نام نرائن
 گھر سہجے پا لیا۔ گرسکھاں من سدا ودھائی، مہاراج شیرسنگھ گر ستگر پورا گرسکھاں سر ہتھ ٹکا لیا۔ گرسکھ کرم گر آپ
 وکھانے۔ گرسکھ بھیو کوئی جیو نہ جانے۔ گرسکھ سیو گر پائے خزانے۔ گرسکھ وچ گر ابھیو مہاراج شیرسنگھ جوت
 جگانے۔ جوت جگت پرہہ بھیو درسائے۔ بھگت بھگونت دی سوچی پائے۔ بھگت بھگونت اک جوت ہو جائے۔ مہاراج
 شیرسنگھ سدا گنونت، تین لوک رہیا سہائے۔ ستجگ چلے شبد اپارا۔ سوہنگ شبد ہو جگت اُجیارا۔ ورن چار سوہن
 گر چرن دوارا۔ دے نام گر کھول بھنڈارا۔ دے گیان جھوٹھی دیہہ پسارا۔ کر دھیان گرسکھ گر پار اتارا۔ ہو نربان گرسکھ
 پار اتارا۔ مہاراج شیرسنگھ جوت جگائی، پرگٹ بھیو آپ نرنکارا۔ نام نام نام گر نام اُپدیسیا۔ سچ دھام دھام جتھے
 سکھ اُپدیسیا۔ ہر کام کام کرے جگو جگ ویسیا۔ مہاراج شیرسنگھ گر ستگر پورا، جوت سروپ وچ سکھ پرویشیا۔
 گر دھام ہر کا دوار۔ گر کا دھام پرہہ جوت نرنکار۔ گر دھام گرسکھ پیار۔ گر دھام پرہہ لو تار۔ گر دھام جگت جوت
 اپار۔ گر دھام سچکھنڈ وچار۔ گردھام مہاراج شیرسنگھ گر دھام سچکھنڈ وچار۔ گر دھام آن سہایا۔ آپ پرہہ ایک، جگ

انیک اُٹایا۔ دھر جوت وچ کل دے آیا۔ نام نام سچ سچ مارگ پایا۔ سوہنگ شبد گر گیان دویا۔ بھگت ادھار نہکلنک
 اکھویا۔ سیکھن تارن ستگر آیا۔ کھنڈ سچ برہمنڈ سچ آپ سچ سچ سچ سچ ورتایا۔ نام سچ دھام سچ سچ گر سچ
 ستجگ لایا۔ کلجگ کچ سرشٹ جائے اگن مچ، گر پورا شبد لکھائے سچ، کلجگ جیوان بھیت نہ پایا۔ مہاراج شیرسنگھ
 کھیل کرے نرالا، چھڈ دیہہ جوت روپ آیا۔ جوت روپ کرے کھیل نرالا، شبد روپ جگائے جوت اپارا۔ سرب سکھ گر
 چرن دوارا۔ سوہنگ شبد گر سچ بھنڈارا۔ امرت نام پرہہ دئے نرنکارا۔ گن ندھان لکھے لیکھ اپارا۔ سچ شبد دیہہ ہوئے ادھارا۔
 سرت شبد پرہہ پائے درس اپارا۔ وجے دھن کھلے دسم دوارا۔ ہوئے دھنکارا دیپک جوت جگے اپارا۔ برہم گیان ہوئے مہاراج
 شیرسنگھ ملے نرنکارا۔ کلجگ آن گر کھیل رچایا۔ نردھن دیکھ گر درس دکھایا۔ غریباں گر درگاہ مان دویا۔ گرسکھاں
 سوہنگ شبد نام سچ درڑایا۔ پت ادھارن نہکلنک اکھویا۔ سرشٹ بھکارن اک در پایا۔ سکھ ادھارن گر چرن لگایا۔
 ستجگ تارن ستگر آیا۔ کلجگ آن جن بنے لایا۔ مہاراج شیرسنگھ سچ نام رکھایا۔ گر شبد انحد دھنکار۔ گر شبد گر سچ
 نستار۔ گر شبد انحد گیان وچار۔ گر شبد گرسکھاں پائی سار۔ گر شبد گر دسواں دوار۔ گر شبد دیوے جیون ادھار۔
 گر شبد آتم جگے جوت اپار۔ گر شبد مہاراج شیرسنگھ دیوے درس اپار۔ کلجگ کل پرہہ آپ ورتائی۔ دیوے درس سدا
 سکھدائی۔ دھن گر گرسکھاں گھال تھیں پائے۔ شبد روپ دیوے درس گر پورا، بتھ جوڑ گرسکھ چرن سپس جھکائے۔
 کلجگ کھیل اپر اپارا، مہاراج شیرسنگھ ایہہ چال چلائے۔ کوٹ وار پرہہ کییا پسارا۔ ایسا کھیل کرے نرنکارا۔ کلجگ آن پرہہ
 بھئے پورن اوتارا۔ نر اوتار سچ اردھارا۔ دیوے درس گر منگن گردوارا۔ پلٹے جوت تین لوک چمتکارا۔ ہر جی آیا کل لے
 اوتارا۔

★ ۱۶ ہاڑ ۲۰۰۷ پکرمی رانی کھیت ضلع الموڑا چُباتیاں بچن ہوئے ★

امرت بوند گر امرت برسایا۔ امرت بوند گر امر چڑھایا۔ گرسکھاں گر دوار دسم کھلایا۔ گرسکھاں گر نجانند درسایا۔
گرسکھاں گر انتکال وچ جوت ملایا۔ گرسکھاں گر سچ دھام پُچایا۔ گرسکھاں گر جوت نرنجن وچ سمایا۔ گرسکھاں گر
کلجگ وچ مان دوايا۔ گرسکھاں گر وچھڑیاں آن ملایا۔ گرسکھاں گر مہراج شیرسنگھ آن جگت تریا۔ جگت اُجیارے
پرہہ کرپالا۔ بھگت وچھل گر دین دیاالا۔ گرسکھاں گر در دھرم سالہ۔ مہراج شیرسنگھ سچ سچ رکھوالا۔ گر ساچا
سچ سچ ورتاوے۔ جوت نرنجن وچ جگت جگاوے۔ پورب اتر دشا اکن لگاوے۔ سرشٹ ساری ٹنب اٹھاوے۔ موتا خون
جگ ورکھا لوے۔ اپنی کلا پرہہ آپ ورتاوے۔ کوئی جیو بھیو نہ پاوے۔ وچ سنسار باہاکار مچاوے۔ گرسکھاں مکھ جے جے
جیکار کراوے۔ گرپری گر بھاگ لگاوے۔ جنھے جوت نرنجن اچلت کراوے۔ مہراج شیرسنگھ کلجگ جوت جگاوے۔
پرگٹ جوت پرہہ کلجگ نرنکارا۔ نہکلنک پرہہ لے اوتارا۔ چھڈ دیہہ ہوئے جوت ادھارا۔ اُچے گیان گرچرن دوارا۔ بھگت جناں
ہر بھگت بھنڈارا۔ جگت ادھارے گرسکھ تارے پرہہ لے اوتارا۔ پاپی سنگھارے نرک نوارے مہراج شیرسنگھ نہکلنک
اوتارا۔ نہکلنک پرہہ جگت اکھوائے۔ جگو جگ ایہہ کھیل رچائے۔ کلجگ چھڈ دیہہ جوت روپ ہو جائے۔ ستجگ ست
مہروان ست ست ورتائے۔ تریتا پرگٹ رام، رگ وید پرہہ مان دوائے۔ دواپر کرشن مرار، ارجن پرہہ گیان دوائے۔ اُچر کیتا گیان
جگت دے سمجھائے۔ کلجگ جامہ دھار، مہراج شیرسنگھ نام رکھائے۔ چھڈ دیہہ اپار جوت سروپ ہو جائے۔ ہوئے جگت
خوار، گر پورا ایہہ بچن لکھائے۔ گرسکھاں دتا تار، جنہاں گر چرن لگائے۔ ہوئے جگت ادھار، جنہاں پرہہ کلجگ درس دکھائے۔
بھگت سوہن ہر دوار، ہر ہر ہر درس نین تریتائے۔ کلجگ دتا مان مہراج شیرسنگھ گرسکھ ترائے۔ گرسکھاں گر مان
دوايا۔ گرسکھاں ہر جو ہر گھر ماہ پایا۔ گرسکھاں پرہہ درشن دکھایا۔ گرسکھاں مکند منوہر لکھی نرائن پرہہ نظری آیا۔

گُرسِکھاں اچت پاربریم پرمیشر سچ درس دکھایا۔ گُرسِکھاں کلجُگ جنم امولک پایا۔ گُرسِکھاں پرہہ ہونے کِرپال، چُراسی گیڑ
 کٹایا۔ گُرسِکھاں دے نام ادھار، پرہہ پورے کرم کمایا۔ گُرسِکھاں جگت نہ آئے ہار، جنہاں گرچرن دھیان لگایا۔ گُرسِکھاں سدا
 بلہار، جنہاں مہاراج شیرسنگھ رسنا گایا۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک اوتارا۔ پرگٹے جوت ہونے جگت اُجیارا۔ پاپی اپرادھی
 پرہہ ڈوبے نرک مجھارا۔ مد ماس جو لائے رسنا دوارا۔ مانس جنم جگت میں ہارا۔ مہاراج شیرسنگھ پرگٹیو کل نر اوتارا۔
 دھنّ گُرسِکھ جنہاں گرچرن پیارا۔ بھیو کِرپال آپ کرتارا۔ دیوے درس آپ نرنکارا۔ جوت جگتے وچ دیہہ اپر اپارا۔ اُچے گیان
 وچ دیہہ شبد دُھنکارا۔ پرگٹے جوت آتم جوت ہونے چمتکارا۔ بھجی دیپک پرہہ کرے اُجیارا۔ مہاراج شیرسنگھ گر پرگٹیو اپر
 اپارا۔ اپر اپار پرہہ انترجامی۔ مدھ سوڈن دامودر سوامی۔ کرشن مُرار جگت نہکامی۔ بھکت وچھل آپ پرہہ سوامی۔ پرگٹ
 جوت ہونے کلجُگ مہاراج شیرسنگھ سدا انترجامی۔ سرب سوکھ گرچرن دوارا۔ کر درس پرگٹے جوت اپر اپارا۔ جُگو جُگ
 جگت پرہہ لے اوتارا۔ کلجُگ جامہ دھارے پرہہ نرنکارا۔ جگت بھلا ہونے خوار گُرسِکھاں پرہہ پار اُتارا۔ بے مُکھاں من سدا
 ہنکارا۔ رسنا چلے سدا وکارا۔ گُرسِکھاں ہر نام پیارا۔ اُچے گیان پرہہ دیوے نام بھکت بھنڈارا۔ کلجُگ جامہ دھار پرگٹیو
 نہکلنک اوتارا۔ مہاراج شیرسنگھ گر ستگر پورا، کلجُگ کیو پار اُتارا۔ کلجُگ آن گر کلجُگ کرم وچاریا۔ کلجُگ آن گر
 جوت جگائی اپر اپاریا۔ کلجُگ آن گر دھارے کھیل رنگ کرتاریا۔ کلجُگ آن گر جوت سروپ جگت سنگھاریا۔ کلجُگ
 آن گر رنگ اک ہو سرب سمانیاں۔ کلجُگ آن گر سوہنگ شبد مارے بانیاں۔ کلجُگ آن گر بھنے پاپی بھٹیالے دانیان۔
 کلجُگ آن پرہہ ہونے نہکلنک ایہہ رنگ دکھانیان۔ کلجُگ جامہ دھار مہاراج شیرسنگھ جگت بھلانیان۔ جگت بھلیا گر چرن
 نہ لائے۔ جگت بھلیا گر درس نہ دکھائے۔ جگت بھلیا آتم ٹھنڈ نہ پائے۔ جگت بھلیا گر دی سوجھ نہ پائے۔ جگت بھلیا گر
 جھوٹھ دھندے لائے۔ جگت بھلیا مایا ممتا وچ من وسائے۔ جگت بھلیا دیہہ ڈرمت ہو جائے۔ جگت بھلیا گر آیا سار نہ پائے۔

جگت بھلیا نہکنک پرہ جوت پرگٹائے۔ جگت بھلیا مہراج شیرسنگھ چرن نہ لائے۔ گرسکھاں گر چرن لگایا۔ کلجگ جامہ دھار پرہ درس دکھایا۔ دیوے درس اپار، مکند منوہر پرہ نظری آیا۔ کلجگ دتا تار، جنہاں گر چرن لگایا۔ کرے کھیل اپار، جوت نرنجن آپ رگھرایا۔ گرسکھاں دتا تار، سرت شبد گر گیان دواوا۔ ہوئے جوت آدھار، دیپک دیہہ وچ جوت جگایا۔ جامہ لیا دھار، گھنک پری پرہ بھاگ لگایا۔ مہراج شیرسنگھ گر ستگر پورا پرکٹ جوت اپار، کلجگ ناس کرایا۔ اچے شبد گرچرن دھیانا۔ اچے شبد پرہ دے گیانا۔ اچے شبد جگے جوت وچ دیہہ ندھانا۔ اچے شبد گر شبد بھجھانا۔ اچے شبد ملے وشنوں بھگوانا۔ اچے شبد پرہ درس ہوئے بدھنانا۔ اچے شبد گر سوہنگ شبد وکھانا۔ اچے شبد ہر بہگت ہر چرن دھیانا۔ اچے شبد پرہ ہر رنگ جیو جنت سمانا۔ اچے شبد پرہ دیوے نام دانا۔ اچے شبد من بھئے گیانا۔ اچے شبد آتم جوت پرہ جوت ملانا۔ مہراج شیرسنگھ گر ستگر پورا، راؤ رنگ جس اک سمانا۔ کلجگ لے اوتار، کلجگ پار اٹاریا۔ کلجگ لے اوتار، گرسکھاں گر پار اٹاریا۔ کلجگ لے اوتار، جیو جنت پرہ کرم وچاریا۔ کلجگ لے اوتار، بے مکھاں گر نرک نواریا۔ کلجگ لے اوتار، گرسکھاں گر چرن لگا لیا۔ کلجگ لے اوتار، کلو کال کلو گر اٹا لیا۔ ستجگ لائے اپار، ستگر سچ سچ ورتا لیا۔ مد ماس جو کرے اپار، تنہاں نرک نواس دوا لیا۔ گرسکھاں گر چرن پیار، امرت بوند مکھ چوا لیا۔ سب دا گوئے مان، پرہ سوہنگ شبد چلا لیا۔ پرہ سروپ ایک، جگت روپ انیک وٹا لیا۔ جگو جگ لے اوتار، بہگت جنان پرہ آن ترا لیا۔ کلجگ جامہ دھار، نہکنک پرہ آپ اکھوا لیا۔ تجی دیہہ جوت سروپ، مہراج شیرسنگھ کلجگ اٹا لیا۔ دھرے جوت جگت گر پورا۔ انحد شبد سدا سرورا۔ ہوئے اندھ گھور اچے راگ شبد گر ستگر پورا۔ اچے گیان مانے سدا من اند گھنگھورا۔ جگے جوت سدا نرالم، اچے درس ملے گر سورا۔ مہراج شیرسنگھ جگت پرکاسیو جس دا بچن نہ ہوئے ادھورا۔ مکھ واک کرے گر پورا۔ جگت ادھارے آپ سچ سورا۔ تین لوک پرہ سد بھرپورا۔ وچ پاتال پرہ نین مدھورا۔ باشک

سیج بیٹھا گر ستگر پورا۔ وچ آکاش پرہ جوت سرورا۔ اُنجا پون چور سر حورا۔ جگے جوت اٹل پرہ حضورا۔ وچ پاتال
 لچھمی پرہ چرن حضورا۔ وچ مات پرہ وچ دیہ ہے تورا۔ کوئی نہ جانے گر پرگٹیو آن کلجگ ستگر پورا۔ لے اوتار بھگتن
 ادھار مہاراج شیرسنگھ گر ستگر پورا۔ جو نہ بھلے میرا ناؤں، تنہاں دکھ نہ بیاپے۔ جو نہ بھلے میرا ناؤں، تنہاں کوئی روگ نہ
 سیاپے۔ جو نہ بھلے میرا ناؤں، تنہاں ملیا ہر ہر ملیا آپے۔ جو نہ بھلے میرا ناؤں، جھوٹھی دیہ وچ پرہ بیاپے۔ جو نہ بھلے
 میرا ناؤں، ہر رنگ وچ ہر ہر پرہ جاپے۔ جو نہ بھلے میرا ناؤں، سمرتھ پُرکھ پرہ درس درساپے۔ جو نہ بھلے میرا ناؤں،
 مہاراج شیرسنگھ نج آتم پرکاشے۔ نجاند نج ماہ پائے۔ گر پورا جان درس دکھائے۔ بھجی دیپک پرہ وچ دیہ جگائے۔ گیان
 جوت بردا ہو جائے۔ گیان گوجھ پرہ آپ کھائے۔ جوت نرنجن وچ دیہ پرگٹائے۔ گیان اُچے دھیان گر چرن لگائے۔ آتم پرکاش
 ہر درشن پائے۔ گرسکھ رنگ گر رنگ مجیٹھ چڑھائے۔ دھار کھیل اپار پرہ چتربھج کھائے۔ بن مالا بھوکھن کول نین سر مُکٹ
 ٹکائے۔ مہاراج شیرسنگھ گر ستگر پورا، کلجگ لے اوتار کرشن دے درس دکھائے۔ کلجگ پریت گر چرن دھیانا۔ اُچے گیان
 پرہ ردے سماں۔ ہر ہر رنگ ہر اک سماں۔ ہر جیو اُچے دیوے برہم گیانا۔ اُچے گیان گرچرن دھیانا۔ مانے رنگ پرہ
 جوت سماں۔ کلجگ پرگٹے وشنوں بھگوانا۔ سوہنگ شبد نام ہے دانا۔ کلجگ آئیو پرہ لے اوتارا۔ دواپر کرشن مُرار،
 کلجگ شیرسنگھ نرنکارا۔ جگو جگ پرہ لے اوتارا۔ کرے جوت پرکاش، مٹے کلجگ اندھیارا۔ ہوئے رہراس سوہنگ شبد
 لے اوتارا۔ ہوئے سب دا ناس، لکھائے آپ پرہ گردھارا۔ گرسکھ اترے پار، جنہاں پریت گر چرن دوارا۔ بے مُکھاں آئی ہار،
 جنہاں رسنا ہر ہر نام نہ اچارہ۔ کلجگ نر اوتار، مہاراج شیرسنگھ آپ نرنکارا۔ نرنکار اچھل اڈولیا۔ جوت سروپ سب
 جگت مؤلیا۔ کلجگ لے اوتار، اپنا آپ چھپا لیا۔ چھڈ دیہ پرہ جوت سروپ ہو جگت بھلا لیا۔ کھئے نہ پائے سار، جوت
 سروپ پرہ وچ سکھ سما لیا۔ دیوے برہم گیان، گر پورے مکھ واک سنا لیا۔ مانس جنم لیا سدھار، جنہاں کلجگ مہاراج

شیرسنگہ دا درشن پا لیا۔ گر درس گر در تے پائے۔ ہوئے ممتا میل گوئے۔ ناؤں نرنجن آتم جوت جگائے۔ جھوٹھی دیہہ وچ
 سچ سُچ ورتائے۔ ہر بہکت ہر درشن پائے۔ ہر جو بدھا گرسکھ گھر آئے۔ کرے جوت پرکاش سوہنگ شبد گر گیان دوئے۔
 سو سُہائے تھان، جتھے گر درس دکھائے۔ سو سُہائے تھان، جتھے پرہ جوت جگائے۔ گرسکھان دے گیان، دئی دویت مٹائے۔ گر
 سنگت ہو مہروان، پرہ جوت پرگٹائے۔ نرنجن جوت اکم، کوئی بہید نہ پائے۔ سو جن جانے، جنہاں پرہ دوار دسم کھائے۔
 ہوئے شبد ڈھنکار، من انحد شبد وجائے۔ اُچے راگ رسار، آتم ہر ہر منگل گائے۔ لاکے چرن دھیان، گر پورا درس دکھائے۔
 اُچے برہم گیان، مہاراج شیرسنگہ جوت جگائے۔ دوئے جوڑ کرو گر بدن۔ گر کا سکھ کلجگ پرہاس جوں چندن۔ پرگٹی
 جوت پرہ تریلوکی نندن۔ دیوی دیو سب پرہ در تے منگن۔ برہما وشن مہیش ایشور نام من ہر رنگن۔ روپ اکم پرہ بھ
 بہنجن۔ گر کا درس گرسکھ نت منگن۔ مہاراج شیرسنگہ گر ستگر پورا، سوہنگ شبد دیبا جگ انجن۔ دھن دھن
 گرسکھ، جنہاں کلجگ ہر نام چتاریا۔ دھن دھن گرسکھ، جنہاں کلجگ گرچرن نِمسکاریا۔ دھن دھن گرسکھ، جنہاں گر
 درس مانس جنم سواریا۔ دھن دھن گرسکھ، جنہاں کلجگ ہووے جوت اُجیاریا۔ دھن دھن گرسکھ، جنہاں کلجگ ملے پرہ
 اپر اپاریا۔ دھن دھن گرسکھ، جنہاں کلجگ ملے پرہ نرادھاریا۔ دھن دھن گرسکھ، جنہاں کلجگ درس ملے بنوالیا۔ دھن
 دھن گرسکھ، جنہاں کلجگ ملے کرشن مُراریا۔ دھن دھن گرسکھ، جنہاں کلجگ دیوے درس مہاراج شیرسنگہ نرنکاریا۔
 دھن دھن گرسکھ، جنہاں کلجگ سوہنگ شبد رسنا اُچاریا۔ سوہنگ شبد آتم گیان۔ بوجھے سو جو پُرکھ سُجان۔ پاوے
 سو جس گرچرن دھیان۔ گاوے سو جس پرہ دیوے دان۔ دھارے سو جس پرہ دے دیاوان۔ درسارے سو جس پرہ ہوئے
 مہروان۔ پاوے سو جس مہاراج شیرسنگہ درس دکھان۔ درس دکھاوے پرہ ابناشی۔ رِدھ سدھ پرہ چرناں کی داسی۔
 سرب وسیا سرب گھٹ واسی۔ کلجگ پرگٹی جوت ابناشی۔ جگت سارا سدا وناسی۔ گرسکھ گرچرن رَساسی۔ جگے جوت

ہوئے آتم پرکاسی۔ مٹے اگیان رسنا پرہہ گن گاسی۔ مہراج شیرسنگھ گر ستگر پورا، سرب سوکھ گرچرن نواسی۔ گرچرن اُچے
 برہم گیانا۔ گرچرن سرب رس مانا۔ گرچرن پرہہ درشن پانا۔ مہراج شیرسنگھ گر ستگر پورا، کلجگ جوت جگائے مہانا۔
 بھکت وچھل پرہہ بنوالی۔ بھکت وچھل سرب رکھوالی۔ بھکت وچھل پرہہ جوت جگالی۔ جگو جگ بھگتن پرہہ پیج رکھا
 لی۔ کھئے نہ جانے بھیو ایشور جوت نرالی۔ مہراج شیرسنگھ بھکت رکھوالی۔ جگو جگ پرہہ لے اوتارا۔ بھکت جناں پرہہ پار
 اُتارا۔ بالک دھرو کرے اُجیارا۔ پرہلا دتار نر سنگھ پرہہ لے اوتارا۔ دھار باون روپ بل نوں پار اُتارا۔ امبریک دوائے مان،
 چکر سدرشن بان گر مارا۔ اندلوک برہم لوک شولوک تج گیا بیکنٹھ پرہہ چرن دوارا۔ بھکت جناں پرہہ دیوے مان، جگو
 جگ پرہہ لے اوتارا۔ دتا جنک تار، سچکھنڈ جائے سدھارا۔ تارہ کیتی پار، جس پیار گرسنگت دوارا۔ بدر ہویا پار، جھگی
 سٹا پرہہ پیر پسارا۔ سداما کرم وچار، چار پدارتھ ملے پرہہ چرن دوارا۔ جے دیو پائی سار، لیکھ لیکھائے اپر اپارا۔ نام دیو دتا
 تار، بائے درس مانے رنگ کرتارا۔ ترلوچن بہرم نوار، رسنا جپائیو نام گردھارا۔ انتکال اجامل تریو، کر درس تریو رویداس
 چارا۔ بینی کرے وچار، پرہہ دی جوت سدا نرادھارا۔ دروپتی پائی سار، رکھی لاج کرشن مرارا۔ گنکا اتری پار، رام نام رسنا
 اُچارہ۔ ادھرے بھکت کبیر، ویکھے سچکھنڈ پرہہ نرنکارا۔ سین روپ پرہہ آپ بنائے، گرسنگت جو کرے پیارا۔ پوتنا دتی تار،
 جیہڑی پچھاڑی وانگ پہاڑا۔ بدھک لایا تیر، گن اوگن ہر نہ وچارا۔ بھکت جناں پرہہ دیوے مان، جگو جگ پرہہ لے اوتارا۔
 پرگٹی جوت نرنکار، کلجگ نہکلنک اوتارا۔ جوت روپ اگم شیرسنگھ نام اُچارہ۔ چھڈی دیہہ انمول، جوت سروپ پرہہ
 سرب سہارا۔ کلجگ دیوے ہار، نر لے اوتارا۔ سرشٹ ہوئے خوار، سوہنگ شبد بان گر مارا۔ گرسنگھ ادھرے پار، جنہاں
 ہر نام پیارا۔ کلجگ جوت اپار، کھئے نہ پاوے سارا۔ الٹی سرشٹ پرہہ کینی جوت جگت ہوئے چمتکارا۔ سوہنگ شبد سرب
 پرکاشے، چار گنٹ ہوئے جے جے جیکارا۔ ایک پرہہ آپ سروپا، ایک شبد ہوئے جگت ورتارا۔ ستجگ ست ست ست پرہہ

ورتائے، سوہنگ شبد چپے پُرکھ اپارا۔ مہاراج شیرسنگھ گر سَتگر پورا، کلجگ پرگٹیو نر لے اوتارا۔ گر کا ناؤں گرسکھ جانے۔ گر کا ناؤں گر شبد پچھانے۔ گر کا ناؤں گر بھگت ہی مانے۔ گر کا ناؤں برہم گیانے۔ گر کا ناؤں ہوئے آتم دھیانے۔ گر کا ناؤں گرسنگت ملانے۔ گر کا ناؤں سہنسر روگ مٹانے۔ گر کا ناؤں آتم جوت جگانے۔ گر کا ناؤں جھوٹی دیہہ وچ سچ وکھانے۔ گر کا ناؤں ہر پرہ جوت جگانے۔ گر کا ناؤں کھنڈ برہمنڈ گرسکھ درسانے۔ گر کا ناؤں ہر رنگ دسے ہر اک سامنے۔ گر کا ناؤں پرہ جوت سادھ سنگت ملانے۔ گر کا ناؤں گرسکھ گر دھام پہنچانے۔ گر کا ناؤں گرسکھ وچ بیکنٹھ پہنچانے۔ گر کا ناؤں گرسکھ چراسی گیڑ کٹانے۔ گر کا ناؤں ہر جیو گر درس دکھانے۔ گر کا ناؤں گرسکھ توڑے ابھانے۔ گر کا ناؤں گرسکھ سدا گرچرن دھیانے۔ گر کا ناؤں گرسکھ سدا ہی مانے۔ گر کا ناؤں گرسکھ آپ مانے۔ گر کا ناؤں گرسکھ پرہ جوت بوجھ بُجھانے۔ گر کا ناؤں گرسکھ چلے گر کے بھانے۔ گر کا ناؤں گرسکھ گر شبد پچھانے۔ گر کا ناؤں گرسکھ شبد اُچاوے۔ گر کا ناؤں انحد شبد دُھن و جاوے۔ گر کا ناؤں کھول ترے کٹی پرہ درس درساوے۔ گر کا ناؤں سچ مارگ پاوے۔ گر کا ناؤں گرچرن لاگ درس درساوے۔ گر کا ناؤں گر سوہنگ شبد الاوے۔ گر کا ناؤں گر پاربرہم پرمیشر پاوے۔ گر کا ناؤں دھرت دھول آکاش اک رنگ سماوے۔ گر کا ناؤں کھانی بانی گگن پاتالی سرب تھاپن رہاوے۔ گر کا ناؤں جیو جنت سرب تراوے۔ گر کا ناؤں گرمکھ کوئی پاوے۔ گر کا ناؤں گر سچ نام منتر درڑاوے۔ گر کا ناؤں آتم بھویت رنگ لگاوے۔ گر کا ناؤں گرسکھ گرمکھ بناوے۔ گر کا ناؤں کھنڈ برہمنڈ سرب ہے گاوے۔ گر کا ناؤں تین لوک ایک رہاوے۔ گر کا ناؤں پرہ ابناش سنگ ملاوے۔ گر کا ناؤں جیو جگت پرگٹاوے۔ گر کا ناؤں گر ٹھانڈا گھر ماہ پاوے۔ گر کا ناؤں سچکھنڈ سچ سچ درساوے۔ گر کا ناؤں دیہہ دیپک وچ جوت جگاوے۔ گر کا ناؤں بُجھی جوت پھر اُچاوے۔ گر کا ناؤں گوجھ گیان وچ دیہہ پرگٹاوے۔ گر کا ناؤں سرب سوکھ نج آتم پائے۔ گر کا ناؤں گرمکھ ست رسنا

گائے۔ گر کا ناؤں گرسکھ سدا من بھائے۔ گر کا ناؤں گرسکھ سنگت مہراج شیرسنگھ کلجگ لئے ملائے۔ گر کا شبدا اوج اگم
 اپارا۔ گر کا شبدا ہر بہگت بھنڈارا۔ گر کا شبدا گرسکھ سوارا۔ گر کا شبدا اچے آتم دوارا۔ گر کا شبدا گرسکھ ملائے نرنکارا۔
 گر کا شبدا گرسکھ کلجگ پار اٹارا۔ گر کا شبدا سوہنگ چلے اپر اپارا۔ گر کا شبدا سوہنگ ستجگ لے اوتارا۔ مہراج
 شیرسنگھ نہکلنک اوتارا۔ گر کا شبدا سوہنگ اتم نیارا۔ گر کا ناؤں سرب گن تارہ۔ گر کا ناؤں پرگٹے جوت آپ نرنکارا۔ گر
 کا ناؤں گرسکھ بھرواسا دیوے دان ہر ناؤں بہگت بھنڈارا۔ گر کا شبدا ملے پرہہ اباشی سرب گھٹ واسی، ہونے گیان گر درس
 اپارا۔ گر کا شبدا بہگت جن جانن، آتم شبدا نت آتم مانن، مٹے اگیان من ہونے گیانن۔ سوہنگ شبدا ہونے ڈھنکارا۔ آتم
 جوت آتم پرکاشے۔ گر کا شبدا سرب دکھ ناسے۔ ہر ہر ملیو پرہہ اباشے۔ پرگٹی جوت آپ نرنکارا۔ پرہہ کرپال بہگت
 وچھل دین دیال، گر شبدا آتم لال گلال ہونے جوت دیہہ چمتکارا۔ پرہہ درشن پایا، گر شبدا گر گیان دواپا، روگ سوگ سب
 دے چکایا، جوت جگائی پرہہ اپر اپارا۔ ہر ہر پرہہ ہردے وسیا، گر کا شبدا گردیو درسیا، آتم سکھ ملے من حرصیا،
 بوجھ بوجھائے پرہہ سرجنہارا۔ رام نام من ماہ پایا، گر کا شبدا گر درشن پایا، جوت نرنجن وچ دیہہ جگایا، پرگٹے جوت پرہہ
 کرتارا۔ کلجگ آن پرہہ بہگت ترائے، گرسکھاں گر مان دوائے، کھنڈ برہمنڈ پرہہ دے اٹائے، کرے کھیل اچل نیارا۔ جگ
 چوتھے دا مان گویا، کلؤ کال کرن ہر جو آیا، دھار کھیل چترہج کھایا، ساول سندر روپ بنایا، کرے رنگ آپ گردھارا۔
 برہمے دا ہن مان گویا، چار وید دا انت کرایا، سوہنگ شبدا گر جگت چلایا، نام شبدا پرہہ دئے بھنڈارا۔ قرآن انجیل کوئی
 رہن نہ پائے، بانی دا ہن مان گوائے، ایشور جوت جگت پرگٹائے، گر پورا گرسکھاں مکھ واک سنائے، ایسا جگت کیا اگیارا۔
 ایسی کلا پرہہ آپ ورتائے، مد ماس سب نشٹ ہو جائے، سوہنگ شبدا گر جگت چلائے، ستجگ ست ہونے ورتارا۔ گر کا
 ناؤں بہگت جن گائے، ہونے گیان گر چرن دھیانن، بہگت جن پرہہ درشن پائے، کلجگ پرگٹیو پرہہ جوت نرنکارا۔ گرسکھ

ترائن گن گوہند گائن، گھنک پُری گر درشن پائن، جتھے مہاراج شیرسنگھ لے اوتارا۔ کلجگ آن جس کل سواری، گرسکھاں
 گر پار اٹاری، جوت نرنجن سرب ادھاری، پرگٹے آپ پرہہ مُرارا۔ سو بوجھے جن آپ بُجھائے، بن گر کوئی بھیو نہ پائے، دیوے
 درس آپ رگھڑائے، اُچے شبد اگم اپارا۔ گرسکھاں گر درشن پایا، دھن گرسکھ جنہاں گر چرن سیس نوایا، من میں اُچے گیان
 ہر جیو ہر گھر ماہ پایا، چٹربھج پرہہ تین لوک آکارا۔ تین لوک پرہہ جوت پرکاسیا، نظر نہ آوے ہر جیو میں واسیا، پاوے
 سو جن پرہہ آتم پرکاسیا، جوت جگاوے گر اپر اپارا۔ رنگ ایک کوئی روپ نہ جانے، پرہہ ایک رنگ انیک بھیکھ وکھانے،
 جوت اک کوٹن جیو وچ سمانے، پرہہ کا بھیو اگم اپارا۔ کلجگ پرگٹی جوت نرنکاری، کوئی نہ جانے شیرسنگھ کرشن مُراری،
 بانی بوہتہ نہکلنک اوتاری، بھگت جنان گر دیوے گیانیا۔ ترے سکھ جنہاں ہر رنگ مانیاں، ادھرے سکھ جنہاں مہاراج
 شیرسنگھ کلجگ پچھانیاں، دھن گرسکھ جنہاں ہر رنگ مانیاں، نہکلنک کلجگ اوتارا۔ کلجگ لے اوتار، پرہہ نے بھیو
 چُکایا۔ کریا کر اپار، منی سنگھ نوں درس دکھایا۔ دتا سنت تار، دل دا گوجھ چُکایا۔ کلجگ دتا تار، جامہ لے اپارا۔ ورتے
 سچ ہووے گر جوت ادھار، گر پورا گرسنگت دیوے تار، گرسکھاں سد رہے گر چرن پیار، من دا کپٹ پرہہ نوارا۔ منی
 سنگھ پرہہ دے وڈیائی، اُچ پدوی تھر گھر تے پائی، جوت نرنجن وچ دیہہ ٹیکائی، گر پورے سچ شاہ پا لیا۔ جگت گر
 ہووے اُجیارا، جوت جگائے شیرسنگھ نرنکارا، سرب دوکھ گرچرن نوارا، بھگت جنان سد پرہہ واسیا۔ گرسنگت پرہہ مان
 دوئے، گرسنگت پرہہ رہیا سہئے، گرسنگت پرہہ جوت پرگٹائے، منی سنگھ پرہہ وچ نواسیا۔ گرسنگت ہر اک سمانا۔
 گرسنگت پرگٹاوے وشنوں بھگوانا۔ گرسنگت پرہہ جوت جگانا۔ اُچے شبد وجے دھنکانا۔ پرہہ درس من جوت جگائے۔
 پرہہ درس سچکھنڈ درسائے۔ پرہہ درس جوت سروپ ہو جائے۔ سدا سدا پرہہ آپ اُپکاریا۔ جگ کل پرہہ آپ اُلٹائے۔ جوت
 نرنجن وچ دیہہ جگائے۔ کلجگ جامہ دھار شیرسنگھ نام رکھائے۔ سوہنگ شبد چلے جگت ادھاریا۔ سوہنگ شبد ستجگ

ست ست ورتائے۔ سوہنگ شبد پرہ جوت جگائے۔ سوہنگ شبد آتم کرے پرکاش، سچ سُچ وچ دیہہ ورتائے۔ سوہنگ
 شبد ہوئے پرکاش، جیو آتم پرہ جوت جگائے۔ سوہنگ شبد سدا ابناش، پرہ ابناشی آپ لکھائے۔ سوہنگ شبد سرب
 گنتاس، بُجھی دیپک وچ دیہہ جگائے۔ سوہنگ شبد ہوئے رہراس، انحد شبد من دُھن وجائے۔ سوہنگ شبد اُپجے رگھناتھ،
 آتم جوت پرہ درس دکھائے۔ سوہنگ شبد من بھئے پرکاش، امرت جھرنا نچھروں جھرائے۔ امرت میگھ گر پورا برکھے، ایک
 بوند کول میں پائے۔ کھلے کول ہوئے جوت پرکاشیا، آتم دوار پرہ پردے ہٹائے۔ نرنجن جوت کرے دیہہ اُجیارا، کھول ترے کٹی
 پرہ درس دکھائے۔ ہر رنگ ہر ماہ جانن، نجانند پرہ رہیا سہائے۔ نجانند جو جن جانے، ہر درشن ہر ماہ پائے۔ پرہ ابناش
 اوگت اگوچر، تین لوک رہیا سہائے۔ کھنڈ برہمنڈ پرہ ایک سروپا، مات لوک پرہ جوت جگائے۔ جگو جگ پرہ لے اوتارا،
 بھکت جنن نون آپ ترائے۔ ستجگ ہوئے مہروان، تریتا رام اکھوائے۔ دواپر کرشن مرار، کلجگ شیرسنگھ نام رکھائے۔ کلجگ
 جامہ دھار گھنک پری گر بھاگ لگائے۔ گرسکھا دیوے تار، جنہاں گر چرنی سیس جھکائے۔ بے مکھا آئی ہار، گر تون جنہاں
 مکھ چھپائے۔ بے مکھ نہ پائن سار، پرہ جوت جگت پرگٹائے۔ کلجگ کرم وپچار، گر پورا آن مان گوائے۔ گرسکھا گھر
 جیکار، جو ہر نام کل دھیائے۔ بے مکھا نرک نواس، جو رسنا مد ماس لگائے۔ نرنجن جوت ہوئے آکار، ستگر پورا ست سچ
 ورتائے۔ سب دا گوائے مان، سوہنگ شبد مکھ رکھائے۔ اُپجے برہم گیان، جو جیو رسنا گائے۔ پرگٹے مہاراج شیرسنگھ وشنون
 بھگوان، کلجگ جیو بھیو نہ پائے۔ کلجگ پرگٹیو شیرسنگھ اوتارے۔ جوت سروپ سرب سرشٹ سنگھارے۔ چھڈ دیہہ ہوئے
 جوت ادھاری۔ جوت نرنجن اپر اپاری۔ جیو جنت سب جوت ہماری۔ پرگٹی جوت کلجگ نرنکاری۔ مہاراج شیرسنگھ گر
 ستگر پورا، جاؤ سدا سدا چرن بلہاری۔ گرسکھ من گر چرن پیاسیا۔ گرچرن درس آتم دھراسیا۔ گرچرن وجے بان وچ
 پرہاسیا۔ دیوے بدھک تار، کرے کرشن خلاصیا۔ کلجگ جامہ دھار، دیوے درس پرہ پُرکھ ابناسیا۔ گر گرسکھا لاوے

پار، جنہاں گر چرن پیاسیا۔ مہاراج شیرسنگھ لے اوتار نہکلنک ہوئے سرب نواسیا۔ سرب نواسی پرہ جوت سروپیا۔ مہما
 اپر اپار، پرہ وڈ بھوپیا۔ تیری کھئے نہ پائے سار، ہر رنگ انویا۔ ہوئے جوت پرکاش، جگت اندھ کوپیا۔ میری کھئے نہ پائے سار،
 نہ روپ نہ ریکھیا۔ بھگت جن کرن وچار، جنہاں وچ وسیکھیا۔ تیرا جوت آکار، گرمکھان کلجگ رنگ تیرا دیکھیا۔ جگو جگ
 لے اوتار، پرہ کڈھ بھلیکھیا۔ دھن دھن گرسکھ، جنہاں کلجگ مہاراج شیرسنگھ پیکھیا۔ پرہ کا روپ آگم، جیو نہ جانا۔
 پرہ کا روپ آگم، بھگت جن پچھانیا۔ پرہ کا روپ آگم، جیو جنت وچ سمایا۔ پرہ کا روپ آگم، اتکال جوت وچ ملانیا۔
 پرہ کا روپ آگم، پُرکھ نرنجن وچ سمایا۔ پرہ کا روپ آگم، سو جانے جو چلے گر کے بھانیا۔ پرہ کا روپ آگم، جوت اک
 رنگ بہت سمایا۔ پرہ کا روپ آگم، جیو جنت وچ سمایا۔ پرہ کا روپ آگم، بن گر کوئی بھیو نہ پانیا۔ پرہ کا روپ آگم، تین
 لوک سدا پروانیا۔ پرہ کا روپ آگم، وچ آکاش پرہ جوت سدا ڈگمگانیا۔ پرہ کا روپ آگم، وچ بیکنٹھ اک رنگ ہو جانا۔
 پرہ کا روپ آگم، اُنجا پون سر چھتر جھلانا۔ پرہ کا روپ آگم بن باقی بن تیل دیپک سدا جگا لیا۔ پرہ کا روپ آگم، وچ
 مات دیپک وچ دیہہ جگا لیا۔ پرہ کا روپ آگم، وچ مات کب جوت سروپ، کب وچ دیہہ سما لیا۔ پرہ کا روپ آگم، جگو
 جگ لے اوتار سرب دا مان نوریا۔ پرہ کا روپ آگم، کلجگ پرگٹی جوت انت نہ پاراواریا۔ پرہ کا روپ آگم، شیرسنگھ پائے
 ناؤں کلجگ پار اُتاریا۔ پرہ کا روپ آگم، سوہنگ رکھیو ناؤں بھگت جن گر گیان دوا لیا۔ پرہ کا روپ آگم، وچ پاتال
 باشک سیج آسن لا لیا۔ پرہ کا روپ آگم وچ پاتال پرہ نین مُندھالیا۔ پرہ کا روپ آگم، وچ پاتال لچھی کھڑی چرن دواریا۔
 پرہ کا روپ آگم، سیوا کر اپار پرہ آس وڈیا لیا۔ پرہ کا روپ آگم، پرہ سدا اٹول نہ کیسے ڈلا لیا۔ پرہ کا روپ آگم، جوت
 سروپ اپنا آپ اُپا لیا۔ پرہ کا روپ آگم، ہوئے جوت ادھار جیو جنت پرہ جوت جگا لیا۔ پرہ کا روپ آگم، نراہاری نیرویر
 سما لیا۔ پرہ کا روپ آگم، نرنکار اچھل نہ کیسے چھلا لیا۔ پرہ کا روپ آگم، کلجگ پرہ بھیس وٹا لیا۔ کر جوت آکار نابھ کول

برہما پرگٹا لیا۔ پائی دیہہ اپار، مُکھ چار وید رچا لیا۔ سَتَجُگ ہوئے مہروان، اپنا آپ اُپا لیا۔ تریتا بھیو رام، وید رگ پرہ مان
 دوا لیا۔ دواپر کرشن مُرار، وید یجر پار لنگھا لیا۔ ارجن دے گیان، گیتا گوجھ گیان لکھا لیا۔ کلجگ اتھرن وید، اللہ نام رکھا
 لیا۔ شیرسنگھ لے اوتار، کرشن جوت پرگٹا لیا۔ کلجگ اُدھرے پار، سوہنگ شبد گر نام وڈیا لیا۔ گرسکھاں پائی سار،
 جنہاں ہر جُو ہر گھر میں پا لیا۔ چڑھے رنگ اپار، نجانند پرہ درس دکھا لیا۔ پنت پاؤن دُکھ بھے۔ بھنجن، پرہ جنم مرن دُکھ
 مٹا لیا۔ آتم پرکاش لکھ چُراسی وناش، اتکال سنگ جوت ملا لیا۔ مہاراج شیرسنگھ گر سَتگر پُورا، سچکھنڈ جس آسن لا
 لیا۔ گرچرن دھیان پرہ درشن پائے۔ گرچرن دھیان موہن مادھو کرشن مُرار ہر رنگ سمائے۔ سِری رام چند جن رُوپ نہ
 ریکھیا، کر درس اک رنگ ہو جائے۔ سہس مورت نیتر ہے سہس، بن نہ گر بُوچھ بُجھائے۔ بھگت وچھل اناتھ ناتھ، کلجگ
 جوت نرنجن درس ہے پائے۔ گوپی ناتھ سگل ہے ساتھ، بن گر آتم جوت نہ جکائے۔ باس دیو نرنجن داتا، کلجگ شیرسنگھ
 نام رکھائے۔ مُکند منوہر لکھی نرائن، بھگت وچھل پرہ رسنا گائے۔ دروپتی لجا نوار اُدھارن، کرشن گھنٹیا سد درشن پائے۔
 کمالا کنت کرے کنتول، اند بنودی سب رنگ چڑھائے۔ سِری رنگ پرہ بیکنٹھ کے واسی، ہر ہر رسنا ہر گن گائے۔ مچھ
 کچھ کورم آ گیا اوتراسی، پرہ پُورا کر درس بگسائے۔ کیسو چلت کرے نرالے، کلجگ کیتا لوڑے سو پائے۔ نرباری پرہ
 نرویر سدائے، بن بھگتاں کوئی نہ جانیکا۔ دھار کھیل چترُبھج کھائے، کوئی ورا لا ہی رنگ مانیکا۔ ساول سندر رُوپ بناوے، بین
 سُنت من بگساویگا۔ بھگت جنان ہوئے جوت پرکاشیا، انحد شبد من وجاویگا۔ ہوئے پرکاش آتم اجیارا۔ جوت سروپ پرہ
 درس دکھاویگا۔ دھن گرسکھا جنہاں مہاراج شیرسنگھ پچھانیا، گر پُورا تنہاں چرن لگاویگا۔ بن مالا بھوکھن کول نین پرہ
 درس دکھاویگا۔ سندر کُنڈل مُکٹ بین پرہ درس دکھاویگا۔ سوہنگ شبد چلے نیارا، راؤ رنگ اک رنگ ساویگا۔ ایک
 جوت پرہ جگت پرگاسیا، جوت سروپ پرہ بھید چکاویگا۔ پرہ شبد ہے ایک، ایک جوت جگت جیو اُپجاویگا۔ کلجگ

بان سوہنگ گر لایا، چار کُنٹ ہاباکار مچ جاویگا۔ اُدھرے سکھ جن گر چرن پیاسیا، وانگ بدر رنگ تر جاویگا۔
 دریودھن چھڈ محل، گھر بدر کرشن ڈیرہ لگاویگا۔ کلجگ لے اوتار، بھگت جنن پرہ مان دواویگا۔ مَورکھ مُگدھ انجان نہ پاؤن
 سار، جوت سرُپ پرہ جوت پرگٹاویگا۔ گرُمکھاں پائی سار، نہکلنک چھڈ دیہ، کلجگ مہاراج شیرسنگھ اکھواویگا۔
 شیرسنگھ پرگٹیو نر اوتارا۔ کلجگ کیتا جس پار کنارہ۔ مد ماسی ہوئے جگت خوارا۔ ستجگ ساچا سچ لائے نرنکارا۔ وید
 چار گر پار اُتارا۔ انجیل قرآن گئے جگت مجھارا۔ بانی کیتا گر پار اُتارا۔ سرت تیرتھ گرچرن دوارا۔ کلجگ پرگٹیو شیرسنگھ
 نرائن نر اوتارا۔ ستجگ سوہنگ شبد چلے اپر اپارا۔ چار کُنٹ ہوئے مہاراج شیرسنگھ جے جیکارا۔ جوت سرُپ پرہ جگ
 اُٹایا۔ جوت سرُپ پرہ کلجگ قہر ورتایا۔ جوت سرُپ جیو جنت وچ وکار چلایا۔ جوت سرُپ پرہ ایہہ پائی مایا۔
 جوت سرُپ کلجگ مد ماس آہار بنایا۔ جوت سرُپ کلجگ لے اوتار، گھنک پُری گر بھاگ لگایا۔ جوت سرُپ گر ارجن
 شبد وچار، سر امرت گر چرن ٹکایا۔ ایہہ سہایا تھان، جتھے سری رام چندر چرن ٹکایا۔ بے مُکھاں نہ پائی سار، ہا ہا کر شور
 مچایا۔ لکھت لکھائی اپر اپار، سر امرت نوں تھیہ کرایا۔ ایسا سماں پرہ لے آوے۔ امرتسر دا نام مٹایا۔ ست شبد گر گیان
 درڑاوے، انڈج جیرج اُتہج سیتج سرب جیو رہاوے۔ پرہ جوت سرُپ جوت جگت وچ جیو جگاوے۔ پرہ پورن
 سمرتھ، جوت سرُپ وچ سکھ ساوے۔ پرہ ابناش سدا اکتھ، کتھی کتھ کیسے نظر نہ آوے۔ تین لوک پرہ جوت سرُپا،
 کھنڈ برہمنڈ پرہ جوت جگاوے۔ کلجگ بھگت اُدھار، دیہہ دیپک پرہ جوت جگاوے۔ پورن پُرکھ سمرتھ، جتھے پرہ جوت
 سدا پروسیسا۔ جوت اڈول سدا نرنکار، کلجگ آن پرگٹے مرگیسیا۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ گر ستگر پورا، ایسے گر کو سدا
 آدیسیا۔ جگت پت پرہ بھئے سہایا۔ بھے بھیانک وچ پرہ ہوئے سہایا۔ بھگت جن دھیان گرچرن لگایا۔ دھرنی دھر ایشر نر
 سنگھ نرائن پرہ نظری آیا۔ کلجگ لے اوتار، داہڑاں ہیٹھ سب سرشٹ چبایا۔ پرہ جوت نرادھار، جگت وچ اگن جلا یا۔

پُورب کرم وچار، گُرمکھاں گُر درس دِکھایا۔ کلجُگ اُترے پار، موہن مادھو کِرن مُرار جگدیشر ہرِ جو اُسر سنگھار ہرِ پرہ نظری آیا۔ کوٹ اپرادھی پرہ دتے تار، جنہاں سیس جھکایا۔ بے مکھاں آئی ہار، گُرسکھ درگاہ مان دِوایا۔ بھوجل اُترے پار، انتکال نر نرائن نظری آیا۔ سرب دوکھ نوار، جوت سروپ پرہ جوت جگایا۔ کھنڈ سچ ہوئے نواس، جنہاں پرہ جوت ملایا۔ پرہ سرب گنتاس، دے درس سب روگ مٹایا۔ کلجُگ بھگت پرگاس، جنہاں مہاراج شیرسنگھ چرن لگایا۔ گُر گوبند جگت پرگاسے۔ دھن گُرسکھ جنہاں گرچرن پیاسے۔ جھوٹھی سرشٹ ڈبی وچ ہاسے۔ کوئی نہ کٹے روگ چُراسے۔ امرت بوند گُر در تے پائے، ہوئے چُراسی بند خلاصے۔ گن ندھان گُر پورا پائے، آتم جوت برہم پرگاسے۔ آتم برہم برہم سچ سُچا، ایشر جوت برہم نواسے۔ برہم سروپ جو جن جانے، آتم جوت زرنجن پرکاشے۔ مدھ سوڈن دامودر سوامی، گھٹ گھٹ واسی سرب نواسے۔ پورن پُرکھ اگم اپارا، سرب سوکھ گرچرن ہے پاسے۔ ہر ہر ہر نام سدا مکھ اُچے، ہر شبدا من ترپتاسے۔ اُچے گیان وجے دھنکارا، انحد شبدا وچ آتم پرکاشے۔ کھلی ترکٹی ہویا اُجیارا، جوت زرنجن وچ آکاشے۔ شبدا دھن سدا من اُچے، نابھ کول امرت بوند مکھ چواسے۔ ایسا گیان دیوے گُر پورا، کلجُگ ہوئے رہراسے۔ مہاراج شیرسنگھ گُر ستگر پورا، کلجُگ کینی بند خلاصے۔

★ ۲ بہادروں ۲۰۰۷ پکرمی چباتیاں بچن ہوئے ★

پرہ پورن سمرتھ، کلجُگ جوت پرگٹاوے۔ پرہ پورن سمرتھ، کلجُگ جھوٹھی دیہہ وچ جوت جگاوے۔ پرہ پورن سمرتھ، کلجُگ کر جوت پرکاش اندھیر مٹاوے۔ پرہ پورن سمرتھ، کلجُگ اپنا بھید نہ کیسے بتاوے۔ پرہ پورن سمرتھ، کلجُگ گن پاتال مات رباوے۔ پرہ پورن سمرتھ، کلجُگ تین لوک جوت جگاوے۔ پرہ پورن سمرتھ، کلجُگ کھانی بانی وچ سماوے۔ پرہ پورن سمرتھ، کلجُگ جوت زرنجن وچ دیہہ جگاوے۔ پرہ پورن سمرتھ، کلجُگ آن نہکلنک اکھواوے۔ پرہ

پُورن سمرته، کلجُگ جُگو جُگ جوت پرگٹاوے۔ پرہ پُورن سمرته، کلجُگ دهرنی دهر ایشر نر سِنگھ نرائن اکھواوے۔ پرہ
 پُورن سمرته، کلجُگ مُکند منوہر پرہ نظری آوے۔ پرہ پُورن سمرته، کلجُگ سُندر کُنڈل کول نین درساوے۔ پرہ پُورن
 سمرته، کلجُگ مُکٹ بین سر ٹکاوے۔ پرہ پُورن سمرته، کلجُگ جھوٹھے دھندے جگت بھلاوے۔ پرہ پُورن سمرته، کلجُگ
 سادھ سنگت وچ سماوے۔ پرہ پُورن سمرته، کلجُگ نین مُدھار جگت جوت جگاوے۔ پرہ پُورن سمرته، کلجُگ چھڈ
 بیکٹھ وچ مات دے آوے۔ پرہ پُورن سمرته، کلجُگ آپ اک رنگ اک سماوے۔ پرہ پُورن سمرته، انت کال کل آپ
 کراوے۔ پرہ پُورن سمرته، اپنی مہا آپ جناوے۔ پرہ پُورن سمرته، دینا ناتھ بھے بہنجن اکھواوے۔ پرہ پُورن سمرته، دینا ناتھ
 اپنا بهيت کھلاوے۔ پرہ پُورن سمرته، کلجُگ پرگاسيا، مہاراج شيرسِنگھ سرب دُوکھ مِٹاوے۔ پرہ پُورن سمرته، جگت دینا
 ناتھ اکھواوے۔ پرہ پُورن سمرته، کلو کال پرہ آپ مِٹاوے۔ پرہ پُورن سمرته، گُرمکھاں گر ہر رنگ چڑھاوے۔ پرہ پُورن
 سمرته، بھگت جناں ہر ماہ سماوے۔ پرہ پُورن سمرته، آتم جوت وچ جیو جگاوے۔ پرہ پُورن سمرته، ہر جیو پرہ سدا
 سماوے۔ پرہ پُورن سمرته، جُگو جُگ پرہ کھیل رچاوے۔ سَتجُگ بھيو مہروان، سَت ست کل ورتاوے۔ پرہ پُورن
 سمرته، تريتا بھيو رام نام سرشٹ چلاوے۔ اسر سنگھار کرشن مُرار دِتا بھگت ادھار، گيتا گيان لکھاوے۔ کلجُگ مہاراج
 شيرسِنگھ جوت پرگٹاوے، سوہنگ شبد چلاوے۔ سوہنگ بھوئے اُجيارا، باقی سب نشٹ ہو جاوے۔ ایسا بان شبد گر
 لایا۔ چار کُنٹ ہاہاکار کرایا۔ بھلا جگت گر سچ نہ پچھاتا، ایسا پردہ کلجُگ پایا۔ پرگٹی جوت وچ گھنک پُری دے، مہاراج
 شيرسِنگھ نظر نہ آیا۔ کلجُگ پرگٹیو نر اوتارا۔ جوت سروپ آپ داتارا۔ جی جوت وچ دیہہ ادھارا۔ اپنا آپ نہ جیو وچارا۔
 سچکھنڈ وسے آپ گردھارا۔ جگت جوت پرہ کرے اُجيارا۔ نظر نہ آوے آپ کل دھارا۔ آتم پرویش اندھیر نوارا۔ پتت پاپ
 پرہ درس نوارا۔ مہاراج شيرسِنگھ سچکھنڈ دوارا۔ نرنجن جوت وچ دیہہ سمکے۔ پرہ ابناشی اُلٹی کلا ورتائے۔ جوت سروپ

سرب سرِشٹ جلائے۔ جوت سرُپ جیو جنت بھلائے۔ سرب سوکھ سرب گھٹ وسیا، آد انت کوئی نہ پائے۔ سرب تھاپیں پرہ
 رہیا سمائے۔ مہا اپنی نہ کیسے جنائے۔ کرتا پرہ آپ نرنتر، جوت نرنجن وچ جگ دے آئے۔ بھلی سرِشٹ گر نہ وچارے۔ پرہ
 ابناشی سدا ہے نالے۔ مایا بھلایا جگ ڈلایا، ہر گھر میں ہر کوئی نہ پائے۔ مہاراج شیرسنگھ سرب کا داتا، چار ورن جس
 اک کرائے۔ کلجگ ہووے اندھ اندھیارا۔ جوت نرنجن کیو اُجیارا، نہکلنک بھگت جن پیارا۔ مہاراج شیرسنگھ پرگٹیو کل لے
 اوتارا۔ گھنک پُری وچ گر بھاگ لگاوے۔ جل دھارا گر دھام بن جاوے۔ دھار کھیل چتربُج کھاوے۔ ساول سندر پرہ
 رُپ بناوے۔ اُلٹی مت سرِشٹ وچ پاوے۔ شب بان جگت جلاوے۔ بے مکھ در تے دھکے کھاوے۔ مد ماسی سب نشٹ
 ہو جاوے۔ جگ چوٹھ وچ نہکلنک جوت پرگٹاوے۔ مہاراج شیرسنگھ نام رکھاوے۔ کلُو کال پرہ دے مٹائے۔ سوہنگ
 شب جگت گر گیان دوئے۔ سچکھنڈ وچ مات بنائی۔ جتھے پرہ جوت پرگٹائی۔ پایاں اپرادھیان سار نہ پائی۔ جھوٹھی
 سرِشٹ کلجگ وچ سمائی۔ واپوا گر پورا ستجگ لائی۔ آپ ست ستوادی جیو پرگٹائی۔ جیو وسادی وچ وساد سمائی۔
 مہاراج شیرسنگھ بھگت وڈیائی۔ جیو وسادی پرگٹ بھو آپ پرہ ونود ونادی۔ جگن ناتھ گوپال مکھ بھنی سرب کے ساتھی۔
 پیت پیتمبر ترے بھون دھنی، پون پان پرگٹیو پرہ ابناشی۔ جگت بان گر شب چلایا، ہوون ناس سرب اپرادھی۔ بھگت جنان
 ہر نام دھیایا، کلجگ پرگٹے آپ رگھادی۔ سرب سوکھ آتم پرگاسیا، دیوے درس پرہ گن وادی۔ مہاراج شیرسنگھ گر
 ستگر پورا، کلجگ آن سرِشٹ جن سادھی۔ کلجگ آن پرہ بھئے پرگاسیا۔ ہر جیو وچ پرہ ویکھ تماشیا۔ گرسکھان لگ
 چرن رہراسیا۔ دیوے درس پرہ ابناسیا۔ بھگت جنان سرب دوکھ وناسیا۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ جیو رسنا سواسیا۔
 پرگٹے جوت پرہ کل نرنکار۔ کرے کھیل جگت پرہ اپر اپار۔ سچ سچ ویکھ کرے بھگت اُجیار۔ کوئی نہ جانے پرہ بیٹھ جس
 سد نمسکار۔ سوہنگ شب چلے رہراس۔ کلجگ کیا جس پار کنارہ۔ سوہنگ شب ستجگ پرکاشے، مہاراج شیرسنگھ لو

اوتارا۔ کلجگ پرگٹیو آپ نہکامی۔ سرب کا کرتا سرب کا سوامی۔ چار وید کیئے جس خامی۔ قرآن انجیل مٹائے سب نامی۔
 کہانی بانی پرہہ وچ جوت سمائی۔ سوہنگ شبد ہوئے برہنامی۔ جو اُچے سولے ملائے، پرہہ وڈ داتا سدا سُکھ دامی۔ ایک
 آپ ایک جگت اُپایا، ایک شبد پرہہ دیوے دانی۔ سوہنگ شبد ہوئے جگت اُجیارا، پائے سو جس بخشے پرہہ ابناشی۔
 مَورکھ مُگدھ سار نہ جانن، مایا بھلائے مد ماسی، سد نرک نواسی۔ شبد لکھائے پرہہ انترجامی، بن گر کھئے نہ کرے بند
 خلاصی۔ مہاراج شیرسنگھ گر ستگر پورا، نہکلنک کل جگت اکھواسی۔ کرم دھرم گر آپ وچاریا۔ گرسکھ سوہن گر چرن
 دواریا۔ دیوے درس پرگٹ ہو آپ کرتاریا۔ دیوے مان آپ گر سورا، کر کیرپا جس پار اُتاریا۔ جنم مرن گر گرسکھ نواریا۔
 کر درس من ہوئے ادھاریا۔ کرے نواس سکھ گر چرنا، سچکھنڈ گر چرن دواریا۔ جوت وچ پرہہ جوت ملا کے، سچکھنڈ
 گرسکھ نواریا۔ بیکٹھ دھام سرب سُکھ وسیا، جتھے شیرسنگھ رہیا سہائے۔ گر پورا گرسکھ ترائے۔ سوہنگ شبد گر گیان
 دوائے۔ گر پورا گرسکھ بنائے۔ مد ماس توں جیو ہٹائے۔ جوت نرنجن سدا ابناش، جوت سکھ پرہہ لئے ملائے۔ جوت آکار سدا
 اپرمپر، جوت سروپ جیو جگت جگائے۔ ایسی جوت جگت پرگاسیو، گرسکھان گر گیان دوائے۔ جوت شبد گر چالے، چھڈ
 دیہہ نہکلنک اکھوائے۔ نہکلنک آپ پرہہ پورا، چھڈ آکاش وچ مات دے آئے۔ کلجگ جیو کوئی بھید نہ جانے۔ سچکھنڈ واسی
 وچ دیہہ سہائے۔ وچ دیہہ پرہہ جوت نرنجن، جھوٹھا جگت کوئی سار نہ پائے۔ سرن لگے سرب سُکھ اُچے، دوار دسم پرہہ دے
 کھلائے۔ انحد شبد وجے دُھنکارا، آتم جوت پرہہ درس دکھائے۔ جہرنا جہر بوند اک اُچے، امرت بوند کول میں پائے۔ کھلے کول
 ہوئے اُجیارا، پرہہ پورن وچ نظری آئے۔ کھول ترے کٹی ترے بھون بُجھایا، نجانند پرہہ رہیا سہائے۔ بھگت جنان گر کیرپا کینی،
 کلجگ آن درس دکھائے۔ مہاراج شیرسنگھ گر ستگر پورا، انت کلؤ دا آن کرائے۔ انت کال کل آپ کرایا، ستگر ساچے سچ
 شبد سُنائے۔ سوہنگ شبد جگت اُجیارا، گیان گوجھ دا بھیت مٹائے۔ آوے شانت من ترپتاسے، پرہہ پورا جب درس

دکھائے۔ سرب سوکھ گر درشن پایا۔ جھوٹھی دیہہ سچ سچ ورتائے۔ گھنک پُری گر بھاگ لگایا۔ کلجگ آن جوت پرگٹائے۔
 نہکلنک سدا نہکامی، سرب سرشٹ بہسم کرائے۔ مکھ واک گر آپ لکھایا۔ مہاراج شیرسنگھ بان لگائے۔ چھڈ دیہہ جوت روپ
 سمایا۔ دیوے گیان پرگٹ رگھرایا۔ جگے جوت ہوئے جگت رُشنایا۔ تین لوک جے جے کار کرایا۔ پرگٹاوے گر گر سنگھ منی
 سچ تخت ست بہایا۔ ترے سو جن گر چرن سیس نوایا۔ اُنی سو تر ونجا پکرمی امرتسر گر چن لکھایا۔ چن لکھائے آپ گر
 ساکھی، سرامرت نوں تھیہ کرایا۔ ایسا دھام بنے اک نیارا، جتھے ستگر چرن ٹکایا۔ ایسی کلا کلو کل ورتے، جمنا کنارے
 پرہہ جوت پرگٹایا۔ سچ چن گر ساچ لکھائے۔ آسو اُنی ایہہ بہیت کھائے۔ مہاراج شیرسنگھ گر ستگر پورا، ایسی کلا آپ
 ورتائے۔ نردھن سردھن گر مان دوئے۔ ایک جوت اک رنگ ہو جائے۔ دیناں ناتھ پرہہ پورن سمرتھ، پرگٹ جوت درس دکھائے۔
 آد جگاد سرب سکھ داتا، بہگت جنن ہر پیچ رکھائے۔ بے مکھ سارے نرک نوارے، جھوٹھا جیو کوئی رہن نہ پائے۔ مہاراج
 شیرسنگھ جوت پرگاسیا، پرگٹ بگیں درس دکھائے۔ ترن تارنوں اک میل ڈراڈا۔ پرگٹے جوت گر پورا ستگر ڈاڈا۔ جوت
 جگائے آپ پُرکھ نرنجن، دیوے مان منی سنگھ ہووے ودبھاگا۔ مہاراج شیرسنگھ جوت جیو جگاوے، جگت درساوے
 ستگر ٹھانڈا۔ ٹھنڈ پئے گر درشن پایا۔ اُچے گیان نین درسایا۔ ہوئے دھیان گر چرن سیس جھکایا۔ جاوے مان پرہہ نظری آیا۔
 منی سنگھ پرہہ مان دوایا۔ ستجگ وچ سچ گرو بنایا۔ سوہنگ شبد گر گیان دوایا۔ مہاراج شیرسنگھ سر ہتھ ٹکایا۔ چار
 ورن گر چرنی پایا۔ رانیاں مہارانیاں پرہہ مان گویا۔ سچ تخت ستجگ سہایا۔ ستگر منی سنگھ سچ چرن ٹکایا۔ سچ شبد
 شبد گر گیانن، جوت سروپ جگت جگایا۔ پرگٹ بھیو آپ نرنکارا، ایسا درس پرہہ آن دکھائیو۔ چکر چہن جس دا کوئی نہ
 جانے، جوت سروپ پرہہ وچ دیہہ سمائیو۔ کلجگ آن جوت پرگٹائی، ستجگ ساچا راہ بتائیو۔ میرا ناؤں سرب سکھ داتا،
 سوہنگ شبد گر گیان دوائیو۔ کھنڈ برہمنڈ سرب میں وسیو، سرب پرکاش آپ رگھرائیو۔ برہما وشن مہیش سرب کا داتا،

تین لوک پرہ جوت جگائیو۔ وچ پاتال پرہ باشک سیجا، چرن جھسن لچھی لائیو۔ وچ آکاش پرہ جوت نرنجن، جگے جوت ڈگمگائیو۔ اُنجا پون چور سر ہوتے، جوت اڈول نہ کیسے ڈلائیو۔ پرگٹی جوت مات وچ آکے، مہاراج شیرسنگھ نام رکھائیو۔ چھڈ دیہ ہوتے پرہ جوت سروپا، نہکلنک جگت اکھوائیو۔ نہکلنک ہو جگت پرہ گھالے، پاپی اپرادھی نرک میں پائیو۔ بھگت جناں آن درس دکھایا۔ کلجگ کال سوہنگ شبد کرائیو۔ میں ہاں پری پورن پرمیشور، گن اوگن کدی نہ وچاریو۔ چرن آئے سب تر جائے، مہاراج شیرسنگھ سر ہتھ ٹکائیو۔ بھلی سرشٹ گیان گر دیوے، کلجگ آن چترہج کہائیو۔ ایسا دان سکھن گر دیوے، سوہنگ شبد دیپک دیہ جگائیو۔ جگے دیپک ہوتے اجیارا، مہاراج شیرسنگھ نج گھر میں پائیو۔ ہوتے درس تھر گھر واسا، دیوے درس پرہ آپ ابناسی۔ بھگت جناں دے پڑدے لاپے، دیوے گیان جگت گر واسی۔ مہاراج شیرسنگھ سرب گھٹ واسی۔ دیوے نام ہر نام درڑائے۔ بھگت جناں نوں سوچی پائے۔ پورن سنگھ وچ پرہ جوت جگائے۔ چار جگ پرہ مان دوائے۔ سچکھنڈ گر سچ وکھائے۔ سوہنگ شبد جگت گیان دوائے۔ دھرت دھول آکاش سب میں رہیا سمائے۔ پرہ کا بہیت کوئی نہ پائے۔ کہانی بانی گگن پاتالی جیو جنت پرہ رہیا سمائے۔ جھوٹھا جگت سچ جوت پرکاشے، سچ مارگ گر دے بچھائے۔ سچ سچ سچ سب جگت ورتائے۔ ایسا ستگر سچ شبد لکھائے۔ شبد سرت سرب سکھ پایا، دیوے درس آپ رکھرائے۔ ناؤں میرا سرب رنگ راتا، رنگ چلؤل وچ دیہ چڑھائے۔ ناؤں میرا کوئے جن چپے، جو چپے چندن وانگ جگت مہکائے۔ کوٹ درشن ہر نام دھیایا۔ ہر جو بدھا سکھ گھر آئے۔ بھگت جناں پرہ درس دکھائے۔ جگو جگ آن پیج رکھائے۔ مہاراج شیرسنگھ گر ستگر پورا، دے درس جن سکھ ترائے۔ گر کا شبد گرسکھ ہی جانن۔ گر کا شبد بھگت ہی مانن۔ گر کا شبد من دیوے گیانن۔ گر کا شبد آتم جوت جگانن۔ گر کا شبد نجانند رس مانن۔ گر کا شبد پرہ سروپ سامنن۔ گر کا شبد دیوے آتم چانن۔ گر کا شبد ہر ہر ہر ردے سامنن۔ گر کا شبد مایا ممتا موہ تجانن۔ گر کا شبد سکھ گر

در تے پانن۔ گر کا شبد مل سادھ سنگت رسنا بکھانن۔ گر کا شبد کایا کوڑی وچ دیوے چانن۔ گر کا شبد کلجگ روگ سوگ مٹانن۔ گر کا شبد جوت سروپ سب جوت ملانن۔ گر کا شبد گر کرپا گرسکھ ہی پانن۔ گر کا شبد گرسکھان دانن۔ گر کا شبد ست ستجگ پچھانن۔ گر کا شبد سوہنگ شبد گر شبد پچھانن۔ مہاراج شیرسنگھ گر ستگر پورا، دے درس دیہہ اندھیار مٹانن۔ گرشبد گرسکھ کھئے۔ گرشبد کوئی ورا لائے۔ گرشبد کلجگ پندھ مکائے۔ گرشبد اند شبد وٹھائے۔ گرشبد بہرم بهو گوائے۔ گرشبد گر درس دکھائے۔ گرشبد سچ سچ وچ دیہہ ورتائے۔ گرشبد نین ہین جوت جگائے۔ گرشبد بھگت جنان تھر گھر سوجھی پائے۔ گرشبد ہر جو ہر سنگ ملائے۔ گرشبد ملے سرب سکھدائے۔ گرشبد سوہنگ روپ وچ شبد اُپائے۔ سوہنگ شبد ستجگ ست ست ورتائے۔ گرشبد ہوئے سیکھن سہائے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ڈاڈا، نہکلنک ہو چن لکھائے۔ چن لکھائے پرہ دیوے گیانا۔ ہنکاریاں ڈراچاریاں پرہ توڑے ابھانا۔ بھگت جنان کلجگ ہر جو پچھانا۔ بے مکھان گر پرے ہٹانا۔ گرسکھ درس گر دانا۔ بے مکھان ہوئے کشت مہانا۔ گرسکھان پرہ سنگ جوت ملانا۔ بے مکھان نہ ملے ٹکانا۔ گرسکھان ستگر منی سنگھ چرنی لانا۔ بے مکھان نرک نواس دوانا۔ کلجگ پرگٹیو مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوانا۔ سوہنگ ستجگ ہوئے پردھانا۔ سوہنگ شبد ستجگ ست چالے۔ اُچے گیان جو جیو رسنا گھالے۔ ہووے گیان جو پردے وسا لے۔ پاوے وشنوں بھگوان گوجھ گیان مٹا لے۔ سوہنگ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان ایہہ شبد کمالے۔ پرہ ہوئے کرپال، جگت پرگاسیا۔ پرہ ہوئے کرپال، ایشر جوت وچ دیہہ نواسیا۔ پرہ ہوئے کرپال، مات آئیو آپ ابناسیا۔ پرہ ہوئے کرپال، سہائے تھان جتھے گھٹ واسیا۔ پرہ ہوئے کرپال، کلجگ دیوے جیو دھرواسیا۔ پرہ ہوئے کرپال، سمرتھ پُرکھ آپ رگھناتھیا۔ پرہ ہوئے کرپال، گرسکھان دیوے درس، سچ سچ سچ گر ساکھیا۔ پرہ ہوئے کرپال، ہر بھگتاں وچ ہر پرہ واسیا۔ پرہ ہوئے کرپال، دینا ناتھ دین کے ناتھیا۔ پرہ ہوئے کرپال، بھگت وچھل سرب کے ساتھیا۔ پرہ ہوئے کرپال، جو

جن سمرے تین پرہہ جوت سنگ مِلاسیا۔ پرہہ ہوئے کِرپال، آپ اٹل نہ کدے وِناسیا۔ پرہہ ہوئے کِرپال، پرگٹ بھیو جگت
 پرہاسیا۔ پرہہ ہوئے کِرپال، چار ورن گُر چرن لگاسیا۔ پرہہ ہوئے کِرپال، راؤ رنک ہووے اک رَسراسیا۔ پرہہ ہوئے کِرپال،
 گُرسکھاں گُر دُکھ درد وِگاسیا۔ پرہہ ہوئے کِرپال، کلجُگ آن دیوے درس سِکھاں گُر گنتاسیا۔ پرہہ ہوئے کِرپال، بے مُکھاں
 کلجُگ نرک نِواسیا۔ پرہہ ہوئے کِرپال، مد ماس کِینی جگت بند خلاصیا۔ پرہہ ہوئے کِرپال، گُرسنگت دیوے درس پیاسیا۔
 پرہہ ہوئے کِرپال، دے درس جنم مرن گُرسکھاں دُکھ وِناسیا۔ پرہہ ہوئے کِرپال، کلجُگ لے اوتار نِہکلنک جگت اکھواسیا۔
 پرہہ ہوئے کِرپال، سوہنگ شبد کرے جگت جوت پرگاسیا۔ پرہہ ہوئے کِرپال، مہاراج شیرسنگھ جوت سرُپ مُکھ واک
 سُناسیا۔ گاوے سُنے سو پرہہ پاوے۔ پاوے دھیاوے پرہہ درس دِکھاوے۔ رنگ رنگ پرہہ ہر رنگ لگاوے۔ منگ
 منگ منگ رسنا نیت نام دھیاوے۔ انگ انگ ہر جُو ہر انگ سماوے۔ سنگ سنگ سنگ ہر جُو سنگ سماوے۔
 ۲۲۹ بہنگ بہنگ بہنگ بے مُکھاں پرہہ نظر نہ آوے۔ دھنّ دھنّ دھنّ گُر پورا بیٹھا جوت جگاوے۔ کلا دھار کرم وچار، کوڑ کرم وچ
 دیہہ مٹاوے۔ دیہہ سُدھار دیوے جوت آدھار، بُجھی دیپک پرہہ آپ جگاوے۔ مہاراج شیرسنگھ نام نرنجن، آد انت کوئی بھیو
 نہ پاوے۔ آد انت میں ایکنکارا۔ میرا نام سرِشٹ اُدھارا۔ سرِشٹ اُپائی دتی وڈیائی، جوت سرُپ سرب کیا آکارا۔ کھئے نہ
 جانے پرہہ پچھانے جیو جنت پرہہ جوت آدھارا۔ کلجُگ آن بہگت پچھان، پرہہ دیوے درس اپارا۔ جوت اگن لگائے، پاپی آن
 کھپائے، نرک نِواس مدھارا۔ سوہنگ شبد چلائے، نِہکلنک اکھوائے مہاراج شیرسنگھ لے اوتارا۔ نر اوتار جگت لے آئیو۔
 جوت سرُپ جگت جلائیو۔ برہما گوائے مان، سِنگھ پال پرہہ مان دِوائیو۔ جوت جگائی کرم وچار، سورن دھرو تھاپی
 بٹھائیو۔ صُورت پورن اُترے پار، سُت جنہاں سنگ دیپ جگائیو۔ مہاراج شیرسنگھ کلجُگ تین لوک اُلٹائیو۔ آپ اپرمپر
 کسے بھید نہ جناوے۔ آپ جوت سرُپ سب جیو جوت جگاوے۔ شبد رُپ ایسی کلا ورتاوے۔ کھنڈ برہمنڈ سب پرہہ

بلاوے۔ بھانا گر نہ کوئی مٹاوے۔ مہاراج شیرسنگھ کرے کراوے۔ پرگٹ جوت بھيو پرکاشا۔ میرا ناؤں سرب گنتاسا۔ اُچے
 جوت ہوئے کلجگ وناسا۔ پرہہ آئیو ویکھن جگت تماشہ۔ ناؤں رکھے نام جگت گنتاسا۔ سب تے اوچ پرہہ ابناشا۔ سرب
 سریشٹ پرہہ کرے ناسا۔ گرسکھاں من گرشبد پیاسا۔ سوہنگ شبد من چپے سواس سواسا۔ سرب سوکھ پرہہ آتم پرکاشا۔
 جگے جوت دیہہ گھٹ واسا۔ اُچے شبد آتم پرکاشا۔ ستجگ ست ست ست پرہہ ورتائے، مہاراج شیرسنگھ سرب گنتاسا۔
 سرب سوکھ گرچرن دواریا۔ بھگت جن سو جن سوہنگ شبد رسنا اُچاریا۔ من تے تن سو جن ہر ہر رس مانیا۔ جن
 سو کلجگ آن جن مہاراج شیرسنگھ چرن نمسکاریا۔ چرن کول جو نمسکارے۔ کلجگ پتت ادھرے گرچرن دوارے۔
 لکھمی نرائن مکند منوہر سدا ہے نالے۔ سری رنگ بیکنٹھ کا واسی، بھگت جن کل پیج سوارے۔ سری رام چند جس
 روپ نہ ریکھیا، کلجگ آن پرہہ ناؤں وٹا لے۔ کرشن مرار اسر سنگھار لے۔ نہکلنک اوتار شیرسنگھ نام رکھا لے۔ گرسنگت
 دیوے تار، بھگت جن ہووے جوت ادھار، بے مکھاں پرہہ پائے نرک مجھار، ایسا شبد لکھایا۔ مہاراج شیرسنگھ گر ستگر
 پورا، کلجگ آن جوت سروپ جگت اُلٹایا۔ جوت سروپ پرہہ جگت جلايا۔ جوت سروپ نو کھنڈ پرتھمی بان چکر لگایا۔
 جوت سروپ پرہہ تین لوک سوہنگ شبد سُدرشن چلایا۔ جوت سروپ پرہہ بیٹھ اٹل جگت اُلٹایا۔ جوت سروپ پرہہ چھڈ
 دیہہ جوت وچ بیکنٹھ سمايا۔ جوت سروپ پرہہ چھڈ بیکنٹھ، دیہہ وچ سکھ سمايا۔ جوت سروپ پرہہ نچل چھڈ دھام،
 وچ مات دے آیا۔ جوت سروپ پرہہ سکھ جگاوے، جوت پرگٹاوے۔ مکت جگت پرہہ آپ بتاوے۔ جگن گگن سرب
 سکھ داتا، اپنی جوت پرہہ آپ جگاوے۔ جوت سروپ سرب زرتتر، کلؤ کال کل آن تراوے۔ ایسی کل سروپ جوت پرہہ
 ورتے، چار کُنٹ ہاباکار مچ جاوے۔ جوت سروپ آپ پرہہ پورن، نج گھر بیٹھا تازی لاوے۔ جوت سروپ کلجگ کل آیا،
 مایا روپ جگت ڈلائے۔ جوت سروپ ایسی کل پھیری، ہرجو بیٹھا نظر نہ آئے۔ جوت سروپ جگت ڈلایا، پرہہ پورے دا

بہیت نہ پائے۔ جوت سرُپ جگت جگ کل اٹائے، آپ اپنی دیہہ چھڈائے۔ جوت سرُپ ایسی جوت جگائے نرالم، بے مُکھ کوئی
 سار نہ پائے۔ دیا دھار آپ پرہہ بخشے، سو بوجھ جس آپ بچھائے۔ ایسی جوت پرہہ کی سوخم، بھگت جنان پرہہ دے دکھائے۔
 بھگت بن کوئی بہید نہ جانن، مٹکھ در تے دھکے کھائے۔ مد ماسی کوئی رہن نہ پائے۔ ایسی کلا پرہہ ورتائے۔ ایسا کھیل کلجگ
 کرایا، اپنا بہید نہ کیسے جنائے۔ کنبھی نرک سبن نون پایا، مد ماس جو رسنا لائے۔ سوہنگ شبد ہیوے اُجیارا، ستجگ پرہہ
 ست ورتائے۔ مہاراج شیرسنگھ گر ستگر پورا، جوت جگت وچ لئے پرگٹائے۔ جگ جوت ستجگ ستوادی۔ کھئے نہ رہے مادھ
 ہے مادھی۔ ایسی سرشٹ شبد گر سادھی۔ بھگت جنان ہر آد جگادی۔ بھگت جنان گر چرن لگایا، اُچے شانت سدا سکھ
 وادی۔ بے مُکھ پکڑ نرک نوارے، کوئی نہ جیوے مدھی مادھی۔ ایسا شبد سوہنگ پرہہ چلایا، ستجگ ست ست ست
 سدا ستوادی۔ مہاراج شیرسنگھ ایہہ چلت بنائیو، نہکلنک ناؤں اکھوادی۔ گرسنگت گر مان دواوے۔ گرسنگت پرہہ جوت
 پرگٹاوے۔ گرسنگت مل ہر ہر رسنا گاوے۔ گرسنگت سہائے تھان، جتھے پرہہ جوت جگاوے۔ گرسنگت اُچے ہر ناؤں،
 گرُمکھ بن جاوے۔ گرسنگت گرُمکھ گر ڈیرہ لاوے۔ گرسنگت ہر دھام پرگٹاوے، وچ کل دے آوے۔ گرسنگت گر ناؤں
 پرکاش، جوت سرُپ پرہہ بوجھ بچھاوے۔ گرسنگت گرچرن پیاس، پرہہ ابناشی اوگت اگوچر نینی درساوے۔ گرسنگت گر
 شبد سنایا، کوئی ورا پاوے۔ گرسنگت گر پرگٹ کینا، کلجگ جوت گرسنگت ساوے۔ گرسنگت گر رنگ مانے، گر کی
 مہما لکھی نہ جاوے۔ گرسنگت گر درس دکھایا، ایسا دن پھیر کدے نہ آوے۔ جوت نرنجن وچ جوت ساوے۔ چھڈ مات
 وچ آکاش رباوے۔ جوت نرنجن وچ سکھ دے ساوے۔ چھڈ آکاش وچ مات دے آوے۔ ایسی کلا آپ پرہہ ورتے، کلجگ
 بان شبد گر لاوے۔ سوہنگ شبد گیان گر دیوے، گر ستجگ ست لاوے۔ بھگت جنان کلجگ گر در سوجھیا، وچھڑیاں
 پرہہ لئے ملائے۔ مہاراج شیرسنگھ کرشن مُرار، دواپر جوت وچ کل جگائے۔ کلُو جیو ہون نرک نواسی، پرہہ پورے دا کوئی بھیو

نہ پائے۔ چھٹی دیہہ پر بہ آپ نرتتر، جوت سروپ ہو چلت کرائے۔ کرے خوار شبد گر مار، مہراج شیرسنگہ نہکلنک
 اکھوائے۔ گرسنگت گر در سوجھیا۔ گرسنگت گر پورا بوجھیا۔ بے مکھ در تے رسنا لوجھیا۔ گر پورا دیکھ گرسکھ جھوجیا۔
 مہراج شیرسنگہ گر ستگر پورا، گرسکھاں بن کیسے نہ بوجھیا۔ گر پورا امرت آپ بناوے۔ گرسکھاں گر مکھ چواوے۔ کایا
 کشٹ پر بہ دے ہٹائے۔ ایسی ورکھا گر امرت لائے۔ دکھی جیو کوئی رہن نہ پائے۔ امرت بوند جس جن مکھ لگ جائے۔ امرت
 گر کا سچ جوت پرگٹائے۔ کشتی کوہڑی کھن میں ست سروپ ہو جائے۔ اپنی جوت پر بہ سنگ ملائے۔ گرسنگت گر ایہہ
 نشان دوائے۔ امرت گر کا دیہہ انروگ کرائے۔ جو جن آئے سرن گر پریا، امرت بوند دے امر کرائے۔ بے مکھ اس دی سار نہ
 جانن، جوت سروپ پر بہ امرت میگھ ورکھائے۔ ست ست ست گرسنگت گر امرت سکھ گر رسنا پائے۔ پی امرت سرب
 دکھ کاٹے، سچ چن پر بہ آپ لکھائے۔ سوہنگ شبد امرت پرویشیا، کھول کواڑ پر بہ دے درسائے۔ مہراج شیرسنگہ ایہہ کرم
 کرایا، جوت سروپ ہو امرت برکھا لائے۔

★ ۳ آسو ۲۰۰۷ بکرمی رانی کھیت پلٹن وچ پچن ہوئے ★

پر بہ اُپائے پرتھمی آکشا۔ پسو پريت جیو پر بہ کا واسا۔ باندھے سب کیئے داسن داسا۔ ہوئے جگت گرسکھ رہاسا۔ تین
 لوک سرب گھٹ واسی۔ پون پانی پر بہ چرن کے داسی۔ سوہنگ شبد نام نربانا۔ ستجگ کینو پر بہ پرکاشا۔ ایسا بان جگت
 پر بہ لایا۔ سرشٹ خوار گل دکھ پہنایا۔ انجا پون چور سر ہوتے، جوت سروپ وچ دیہہ سمایا۔ کھان بان گگن پاتال، جیو
 جنت پر بہ وچ سمایا۔ آد انت کوئی بھیو نہ جانے، پرگٹ جوت نہکلنک اکھوایا۔ جوت سروپ جگت گر جانے، دو ہزار
 ست بکرمی قہر ورتایا۔ مکھ واک پر بہ آپ لکھائے، آسو ائی سچ لکھایا۔ آسو تین دو ہزار چار گھنک پُر گر دھام رچایا۔

ہونے اندھیر چن گر ورتے، ایسا چن پرہہ وچ دربار لکھایا۔ کھئے نہ جانے پرہہ کے بھانے، جھوٹہ سمجھ ایہہ وقت وہایا۔ چن لکھائے گر دھام بنائے، ہا ہا کار وچ جگت مچایا۔ دو ہزار چار بکرمی تین آسو، گھنک پری پرہہ بھاگ لگائے۔ گرسنگت آئی پرہہ بھئے سرنائی، پرگئی جوت آپ رگھرائی، گرسکھاں مل سیو کما لیا۔ چن اموڑے گرچرن آ جوڑے، پرہہ درشن ہر درتے لوڑے، سنگھ موہن وچ جوت ملا لیا۔ گر دھام رچایا، سچ چن لکھایا، اندھ اندھیر رکھایا، ایسا قہر جگت ورتا لیا۔ مہاراج شیرسنگھ جوت نرنجن، جوت سروپ جگت پرگٹا لیا۔ آسو تین پرہہ دے وڈیائی، ستجگ ست ست پرہہ نیہہ رکھا لیا۔ کلجگ پٹ پٹ پرہہ جڑھ پٹا گیا۔ سمیں اُسار پرہہ لے اوتار، ہونے جگت ادھار، بے مکھاں کوئی تھیں نہ پائی، سادھ سنگت ادھار بھگت وچھل پرہہ گردھار، گوپی ناتھ آپ مرار، مہاراج شیرسنگھ درس دکھا لیا۔ گرچرن پیار ردے اردھار، کلجگ گرسکھ ادرے پار، جوت سروپ جس درشن پا لیا۔ اُسر سنگھار گر درس بھگت بھنڈار، سوہنگ شبد رسنا اچار، چار وید جس مان گوا لیا۔ مہاراج شیرسنگھ نام نرنجن، بھگت جنان مل رسنا گا لیا۔ منی سنگھ سکھ من دا پایا۔ ۲۳۳

۲۳۳

نہکلنک ہو برہم گیان دوا یا۔ ہونے جوت ادھار، دیہہ دیپک وچ جوت جگایا۔ سنگت ادھرے پار، جس تیرا کل درشن پایا۔ شیرسنگھ لے اوتار، کرم گر آپ لکھایا۔ جگائی جوت اپار، سچ تخت گر آپ بہایا۔ ستجگ ست پُرکھ ستوادی، جوت نرنجن وچ دیہہ پرہہ جوت سروپ سما یا۔ سرب سوکھ گرچرن دوارے، اُپجے شانت گر درشن پایا۔ نام ندھان آتم پرکاشے، ستگر منی سنگھ جس چرن لگایا۔ کلجگ کال کئی جم پھاسی، گر پورے سر ہنٹھ ٹکایا۔ اپنا بھیو نہ کیسے جناوے، اندھ گھور کلجگ نے پایا۔ انتکال کل آپ کھپا کے، پرگٹ ہو کے جگت درسایا۔ مہاراج شیرسنگھ پورن پریشتر، جوت سروپ ہو نہکلنک اکھوایا۔ نہکلنک پرہہ نرنجن جوتا۔ آد انت پرہہ ایک رنگ ہوتا۔ گرسکھ نرک نہ کھادھ غوطہ۔ ستجگ ست سرب سکھ ہوتا۔ دیوے مان آپ پرہہ موتا۔ ایسی کلا جگت وچ ورتے، مہاراج شیرسنگھ جوت سروپا۔

جوت سرُوپ بھگت اُدھارن۔ کلجُگ آیا نہکلنک اُتارن۔ سرب جگت سنگھارن۔ بھگت جناں ہر کاج سوارن۔ دیوے درس جن تن ہوئے گیان۔ سنکت وچ پرہ سدا جوت سمان۔ دے وڈیائی پُرکھ بدھاتے، جگائے جوت جگت گر دانن۔ دیوے وڈیائی آپ پرہ پرمیشور، منی سِنگھ سَتگر بنانن۔ نینی جوت زرنجن وسے، جو جن جائے درس گر پانن۔ جگے جوت آتم پرکاشے، آد انت جن گرچرن دھیانن۔ آپ پرگٹائے پرہ جوت جگائے، کلجُگ انت کرائے، کلجُگ سَتجگ دیوے آپ پرہ مانن۔ گرسکھ بللائے مہاراج شیرسنگھ جوت پرگٹائے، کلجُگ جیو سب نشٹ کرائے، گرسکھ درس گر پانن۔ سوہنگ شبد چلائے، چار وید پرہ مان گوائے، فُران انجیل کوئی رہن نہ پائے، کہانی بانی اتھرن مان گوائے، ہوئے شیر جگت پردھانن۔ جوت پرگٹائے نہکلنک اکھوائے، منی سِنگھ پرہ جوت جگائے، کلجُگ توڑے جوت ابھانن۔ چار ورن ترائے، گرچرنی لائے، راؤ رنگ اک رنگ سمائے، پرہ جوت سرُوپ وچ جیو ریائے، جن بھگت بھیت ایہ جانن۔ مد ماس جو کھائے، کلجُگ جگت اگن وچ جلائے، کھنڈ سچ نہ ملے تھیں، نرک نواس پائے سزائے، اپنا آپ کیا جیو پانن۔ وکار ودھائے پرہ بھلائے، جگن ناتھ گوپال بھے۔ بھنجن نظر نہ آئے، کوڑ کرم سنگ دیہہ جل جانن۔ کوئی نہ سہائے، کرن پائے پائے، بن پرہ کوئی تھیں نہ پائے، کلؤ جیو دکھ بللانن۔ جن درشن پائے ہر نام دھیائے، سوہنگ شبد رسنا گائے، جن بھگت جوت مل جانن۔ پرہ جوت جگائے، دھام بیکنٹھ لے جائے، وچ جوت ملائے، آپ ابھید پرہ پورن جوت وچ جوت مل جانن۔ کلجُگ آن پرگٹے پرہ، مہاراج شیرسنگھ ناؤں گرسکھ ہی جانن۔ گرسکھ کلجُگ رنگ راتا۔ جگاوے جوت پرہ پُرکھ بدھاتا۔ دیوے گیان جگت گر داتا۔ بھگت وچھل ہر رنگ سماتا۔ گرسکھ گرچرن پیار جگت ہے ناتا۔ سو جن اُدھرے جن بخشے آپ پرہ گن ندھان سدھاتا۔ تین لوک پرہ سدا پرویشیو، جوت سرُوپ جگ نہ جاتا۔ کھنڈ برہمنڈ سب اک سمانا، آپ اچھل اچھل اچھاتا۔ جوت جگائے جگت گر پورا، مہاراج شیرسنگھ کیسے گرمکھ جاتا۔ کلجُگ نام ندھان سوہنگ پرہ دیوے، پاوے درس پرہ جوت سماتا۔ گرسکھاں مل ہر گن

گائے، پرگٹے جوت آپ ودھ ناتا۔ آسُو تِنّ وڈبھاگا، دیوے مان گُرسکھ گُر داتا۔ دھنّ دھنّ دھنّ گُرسکھ جن چرنِ نمسکاریا، مہاراج شیرسنگھ سدا ہے ساتھ۔ نہکلنک کل آپ اکھوا کے، جوت سروپ نہ جگت پچھاتا۔ کھیل رجائے سماں لیاے، دیر نہ لائے، گُرسکھاں من جوت پیاسا۔ لکھت کرائے سب دا مان گوائے، سوہنگ شبد چلائے پرہہ گنتاسا۔ سرشٹ کھپائے، جوت سروپ جگت چلائے، نہکلنک آپ اکھوائے، پرہہ بھگونت سرب سُکھ داتا۔ بے مُکھ کھپائے، تین بھون پرہہ دے اُٹائے، دھروُ مان تجائے، سورن دربان ہو جائے، جس گُر چرن پچھاتا۔ چار وید کھپائے، برہما وچ جوت ملائے، پال سنگھ پرہہ مان دوائے، جُگ چار ہوئے جگت ودھاتا۔ کہانی بانی کوئی رہن نہ پائے، سربت تیرتھاں مان گوائے، ایک جوت پرہہ جگت جگائے، سوہنگ شبد گُر گیان دوائے، ستجگ ہووے گیان دواتا۔ کلجگ پرہہ انت کرائے، جُگ چوٹھا دے اُٹائے، دھری جوت جگت گُر ساگر، نام نرنجن سب رسنا گائے، مہاراج شیرسنگھ کلجگ پرگاسا۔ جوت سروپ وچ دیہہ سمائے، چن لکھائے آپ گُر گیاتا۔ کلجگ جیو کوئی بھیت نہ پاوے، سوہنگ شبد جگت گُر داتا۔ ستجگ ست ست ست ورتائے، روپ اکم پرہہ کا بھیا، جوت سروپ وچ دیہہ سمایا۔ آپ ایک جگت بھیکھ میں رایا۔ جوت جگائے نظر نہ آئے پرہہ گردیوا۔ بھگت وچھل اکھوائے، چترُہج درس دکھائے، مہاراج شیرسنگھ نام رکھایا۔ سوہنگ شبد جن دیوے گیانا۔ سوہنگ شبد گُرچرن دھیانا۔ سوہنگ شبد کلجگ سنگ جوت ملانا۔ سوہنگ شبد ملائے سنگ وشنوں بھگوانا۔ وست سو جو گُر در تے پائے۔ وست سو جس آتم جوت جگائے۔ وست سو جت ہر درشن پائے۔ وست سو جس ملیاں ایک رنگ ہو جائے۔ وست سو کلجگ کل واسی پائے۔ شبد سو جس چپ سچکھنڈ سمائے۔ شبد سو جس سمرن پرہہ ابناشی پائے۔ شبد سو جت سمرن نجانند درسائے۔ شبد سو جت سمرن امرت بوند کول میں پائے۔ شبد سو جت سمرت جھرنا نچھروں جھرائے۔ شبد سو جت سمرت وچ دیہہ میں پائے۔ شبد سو اندلوک شولوک برہم لوک تجائے۔ شبد سو چپ بیکٹھ دھام گُر چرنی جائے۔ شبد سو

پرہ جوت سرُپ وچ جوت مل جائیے۔ شبِ سو جت سمرت کلجگ پار کرائیے۔ شبِ سو جت سمرت مہاراج شیرسنگھ
 درشن پائیے۔ سوہنگ شبِ سرب کا داتا، کلجگ جیو بھل نہ جائیے۔ ساچی بانی گر رسن بکھانی، ستجگ ہووے بھگتاں
 کھانی، ہووے گیان جن پردے وسانی۔ دیوے آپ پرہ پد نربانی۔ جگو جگ جگ اوتار، مہاراج شیرسنگھ چرن قربانی۔
 جگو جگ پرہ جوت پرگٹائے۔ مایا روپ ایہہ سرشٹ اُپائے۔ تین لوک پرہ کی تھیں۔ کھنڈ برہمنڈ کوئی خالی ناہے۔ ایسی
 جوت جگ جگائے۔ چار ورن پرہ چرنی لائے۔ مان ابھان کسے رسن نہ پائے۔ گر ایک پرہ جگ اٹل، اٹل جوت پرہ دیہہ
 جگائے۔ دھارے کھیل آپ پرہ پورن، چتربھج مہاراج شیرسنگھ اکھوائے۔ پتت پاون دکھ بھہ بہنجن۔ ہنکار نیوارن ترلوکی نندن۔
 میرا سکھ کلجگ وچ پرہاس جوں چندن۔ بیٹھے گر دربار آسُو تین درس گر منگن۔ مہاراج شیرسنگھ جوت پرگٹائی، دیوے
 درس پرہ ترلوکی نندن۔ شبِ لکھائے بھید کھلائے، سادھ سنگت پرہ راہ بتائے، سُن سادھ جن پرہ گر چرن سنگ مہما
 جوت سرُپ پردے پرویشے، آوے نظر پرہ بھہ بہنجن۔ سادھ سنگت گرچرن دوارے، درشن دان دھئے جوڑ منگن۔ بخش
 آپ پرہ گسانیا، آئے در دے گیان گر انجن۔ سرب سوکھ پرہ دے ودیائی، آسُو تین چاڑھے سادھ سنگت من رنگن۔
 مہاراج شیرسنگھ پورن پریشور، جوت پرگٹائی کلجگ پرہ بھہ بہنجن۔ سوہنگ شبِ سکھن گر دیوے، تھر گھر سوجھی من
 سدا اندن۔ نہکنک پرہ جوت سرُپا، بے مکھان سوہنگ شبِ جلائے جلن۔ امرت جل جل جل اے دھارا۔ دیوے امرت
 آپ گردھارا۔ کر درس پرہ پار اتارا۔ امرت نام وچ دیہہ انگیارا۔ رسنا رس رس ادھرن مجھارا۔ راگ سوہنگ پرہ وچ دیہہ
 نیوارا۔ سوہنگ شبِ امرت پرویشے، پی امرت ہوئے پیٹ سدھارا۔ مہاراج شیرسنگھ شبِ لکھایا، امرت امر وچ سنسارا۔ بھنی
 رینڑیئے تینوں ملے ودھائی، پرہ کی جوت جگت میں آئی۔ بھنی رینڑیئے تینوں ملے ودھائی، نہکنک پرہ ایہہ تھان سہائی۔ بھنی
 رینڑیئے تینوں ملے ودھائی، دیہہ دیپک اجیار، جگت ہوئے رُشنائی۔ بھنی رینڑیئے تینوں ملے ودھائی، آسُو تین ملے جگت بھگت

وڈیائی۔ بھنی رینڑیئے تینوں ملے ودھائی، کلجگ لیکھ پرہ دے مٹائی۔ بھنی رینڑیئے تینوں ملے ودھائی، جوت سروپ ایہہ لکھت کرائی۔ بھنی رینڑیئے تینوں ملے ودھائی، ستجگ ست ہووے تیری وڈیائی۔ بھنی رینڑیئے تینوں ملے ودھائی، جیٹھ پنج سنگ سوبھا پائی۔ بھنی رینڑیئے تینوں ملے ودھائی، ستجگ ساچی ستگر پورے نہہ رکھائی۔ بھنی رینڑیئے تینوں ملے ودھائی، کروڑ تیتیس گھر آ منگل گائی۔ بھنی رینڑیئے تینوں ملے ودھائی، مل سادھ سنگت گھنک پری پرہ جوت جگائی۔ بھنی رینڑیئے تینوں ملے ودھائی، ہووے شبد گھنگھور، رسنا ہر ہر ہر جس گائی۔ بھنی رینڑیئے تینوں ملے ودھائی، دھام ایہہ کل کرے اندھیارا، ستجگ جوت پرہ لے جگائی۔ بھنی رینڑیئے تینوں ملے ودھائی، جیٹھ پنج تینوں ملے وڈیائی جوت نرنجن وچ مات دے آئی۔ بھنی رینڑیئے تینوں ملے ودھائی، سوہنگ شبد کنت چار جے جے جیکار کرائی۔ بھنی رینڑیئے تینوں ملے ودھائی، مہاراج شیرسنگھ کلجگ دے اوتار۔ پنچم جیٹھ پرہ لے اوتار۔ پرگٹے جوت نہکلنک اوتار۔ پن لکھائے پرہ جوت نرادھارا۔ جگے جوت جیٹھ پنچم مٹے اندھیر ہوئے جگت اجیارا۔ مہاراج شیرسنگھ جوت پرکاشے، مات لوک بنے سچکھنڈ دوارا۔ سوہنگ شبد دیوے گر داتا، بھگت جناں ہو سچ بھنڈارا۔ سادھ سنگت ملے ودھائی، آسو تین ملے مرارا۔ پرہ کی جوت سدا سہائی، جگو جگ لے اوتار۔ تریتا رام، دواپر کرشن مراری۔ کلجگ پرگٹیو آن مہاراج شیرسنگھ نہکلنک اوتاری۔ نہکلنک جگت اکھواوے۔ بن سکھاں کیسے نظر نہ آوے۔ جوت سروپ وچ اگن جلاوے۔ بان اگن سوہنگ گراوے۔ تھر گھر واسی بیٹھ اڈول سریشٹ ڈلاوے۔ آپ انتول پرہ جوت سروپا، کلجگ جیو اگن جلاوے۔ کلو کال انت پرہ کرتا، مد ماسی کوئی رہن نہ پاوے۔ گیان گر اُپدیشے، بھگت جناں جیو جگت ملاوے۔ نام نرنجن دیوے گر انجن، گرچرن سنگ سکھ نت ماوے۔ ستجگ پرگٹ جوت پرہ ابناشے، دے درس گر چرنی لاوے۔ چرن لاگ ہوئے من چانن، گرسکھ دیا پرہ آپ کھاوے۔ جوت سروپ جگت پرویشے، حاضر ہو پرہ درس دکھاوے۔ سوچھ سروپ پرہ دیہہ بناسی، مہاراج شیرسنگھ درس دکھائے۔

گُرسِکھ گُر در پروانا، کر درس چرن سیس جھکائے۔ ملے آپ پرہ بھگوانا، گُرسِکھ بیٹھا ردے وسائے۔ مہاراج شیرسنگھ دیوے
 درس دانا، سوہنگ شبد جو رسنا گائے۔ سوہنگ شبد دیوے وڈیائی۔ سوہنگ چرن پرہ وچ سائی۔ سوہنگ شبد
 ستجگ ست ست ورتائی۔ سوہنگ شبد آتم گیان وچ دیہ پائی۔ سوہنگ شبد چپ مٹے اندھیرا، دیا کر پرہ جوت
 جگائی۔ سوہنگ شبد پرہ کا سادھ سنگت دان گُر در تے پائی۔ سوہنگ شبد مہاراج شیرسنگھ رسن وکھانا، کُٹ چار
 جے جے جیکار کرائی۔ نہکنک سرب کا کرتا، جوت سروپ کھیل رچائی۔ پرہ کا روپ نہ رنگ، نہ کیسے جانیا۔ پرہ کا روپ نہ
 رنگ، جوت سروپ تین لوک رہانیا۔ پرہ کا روپ نہ رنگ، کلجگ متھے جوں متھن مدھانیا۔ پرہ کا روپ نہ رنگ، جوت
 سروپ نہکنک اکھوانیا۔ سوہنگ شبد ستجگ چلانا۔ دھن دھن دھن گُرسِکھ، مہاراج شیرسنگھ جو چلے تیرے بہانیا۔
 جوت جگت جگن ناتھ گوپال مکھ بہنی۔ سارنگ دھر بھگوان بیٹھلا بیت پیتمبر ترے بھون دھنی۔ بھگت ادھار جگت سنگھار
 کلجگ لے اوتار نہکنک شام گھنی۔ سوہنگ شبد وچار، کلجگ پار اُتار، ستجگ لاوے پرہ پُرکھ اپار، بھگت وچھل آپ
 دھن دھنی۔ کرے جوت آکار، نر کل لے اوتار، مہاراج شیرسنگھ پرگٹے کرشن مُرار، سادھ سنگت گُرجن سنگ بنی۔ جل
 مجھار کھنڈ برہمنڈ ہوئے جوت ادھار، وچ پاتال پرہ نین مُدھار، لچھمی پرہ چرن چھلی۔ وچ آکاش پرہ جوت سروپا، وجائے
 شبد انحد جگت بھوپا، ہوئے گیان وچ آتم اندھ کوپا، دیوے گیان آپ من غنی۔ وچ مات پرہ جوت پرکاش، ہووے دیہ نواس
 پرہ جوت ابناش، پرگٹے پرہ جوت سروپا۔ ہووے بند خلاص گُر چرن نواس، مہاراج شیرسنگھ کل سد ہے پاس، دیوے
 درس آپ انوپا۔ دے درس پرہ جوت جگائے، گیان اندھیر وچ دیہ مٹائے، سچ سُچ دیپک دیہ جلائے، دیوے درس پرہ اک
 روپا۔ ترے بھون سُجھایا نجانند درسایا، کھول ترے کٹی پرہ درشن پایا، سدا سُرجیت پرہ ست سروپا۔ سوہنگ شبد گن
 گایا، کلجگ نام ندھان گُر در تے پایا، مہاراج شیرسنگھ سر ہتھ ٹکایا، ہووے سہائی جگت کا بھوپا۔ ناڑی بہتر پرہ روگ

گوائے۔ تپ سڀ پليت وچ ديهہ مٿائے۔ امکا قاضي کوئی نيڙ نه آئے۔ جو آوے، سوہنگ شبد گر چوٹ چلاوے۔ تين تاپ نه تهر رباوے۔ کهان پکان نه جيو ستاوے۔ سوہنگ شبد جو رسنا گاوے۔ ديهہ انروگ تڙت هو جاوے۔ گيان بان گر درد چلایا، روگ سوگ وچ ديهہ مٿائے۔ سوہنگ شبد نام سچ منتر درڙائے۔ کال رُوپ هو روگ کهيائے۔ آيسی ديوے شبد وڌيائي، سمرت سمرے سمر سُکھ پائے۔ گر دا سچ دوار دیکھيا جيو کھيے نه بللائے۔ سب تے اوچ اگم اپارا، جوت سروپ وچ سکھ سڀائے۔ جوت سروپ جگت کل کاتي جيوڙا نرمل ديهہ نام کرائے۔ هووے آدھار رسن وچار، سوہنگ شبد گر نام دوائے۔ دُکھ نوار آتم آدھار، بهگت بهنڌار مهارج شيرسنگھ سچ پجن لکھائے۔

★ ۲۲ آسو ۲۰۰۷ بکرمی جيڻهووال بڻن کور دے گره ★

کلجگ پرگت نر نرائن۔ داڙاں آگے پرتهم دهرائن۔ باون رُوپ پرېه بهيکه نه پائن۔ کلجگ نيت جگت هے ڏائن۔ گرسکھ گدرر شبد سوہنگ گائن۔ درس پائے من ترپتائے، کل بهگت جن اکھوائن۔ وقت ويائے پهر هتھ نه آئے، پرېه نظر نه آئے، جگ چوٽها کال کهائن۔ جوت پرگتائے گرسکھ من جوت جگائے، بے مکھ کردے پائے، پرېه پورا درس نه پائن۔ اگن لائے کھيے نه بجهائے، سوہنگ شبد چلائے، شبد رُوپ جگت جلائين۔ کهيڏ رجائے هتھ نه لائے، سوہنگ شبد بان گر لائے، بيٺھ اڏول تين لوک هلائن۔ تين لوک اٿتائے، برهما مان گوائے، مهارج شيرسنگھ ايہ کل ورتائين۔ جگت پرکاشيا سرشٹ اندھ اندھاسيا، گرسکھ گر گيان دوائن۔ سنگ چرن رهاسيا، بهگت جناں پرېه داسن داسيا، بند خلاص کرے نرائن۔ کل قهر ورتايا، نهکلنک دھار کهيل چتربھج کهايا، دواپر کرشن مرار، کلجگ مهارج شيرسنگھ اکھوايا، سوہنگ شبد گر ڏنک چلایا،

سرِشٹ ڈبی وچ کل دی مایا، اپنا بھید نہ کیسے بتائیں۔ بے مُکھ پرہہ نرک نوارے، گُرسکھ ہوئے گُر رہراسے، جگن ناتھ کرے
سکھ بند خلاصے، بھگت جنار گُر مان دوائیں۔ لیکھ لیکھت مٹائے، شبد روپ پرہہ جوت جگائے، دیوے درس آپ رگھڑائے، اند
بنودی کل جوت پرگٹائیں۔ گھٹ واسی سرب نواسی، دینا ناتھ پرہہ دُکھ بھنجن سب روگ گواسی، جو جن آئے درس در پائیں۔
نرہاری نرویر سدائے، جوت سروپ وچ دیہہ سمائے، بھلی سرِشٹی کوئی بھيو نہ پائے، کلجگ چلت پرہہ آپ کرائیں۔ پنت پاؤن پرہہ
بھے بھنجن، ہنکار نوارے سرِشٹ پرہہ ترلوکی نندن، گُرسکھ گُر در دوئے جوڑ ایہہ منگن، دیوے درس پرہہ نرائیں۔ درشن
دیوے پرہہ جوت سروپ نظر آوے گُر گُر گُر گُرسکھ گُر بھیت چکاوے سوچھ سروپ پرہہ دیہہ پرگٹائیں۔ درس دکھاوے پردے
جوت جگائے، نج گھر واسی نج ماہ نظری آئے، کھول کواڑ پرہہ جوت جگائیں۔ آتم پرکاسیا جیو دھرواسیا، سوہنگ شبد
جگت رہراسیا۔ مہاراج شیرسنگھ سچ چن لکھائیں۔ ست ست ست پُرکھ پرہہ اپمپرا۔ بھکھ بھکھ بھکھ کل پرہہ بھکھ
بھسمترا۔ رکھ رکھ رکھ در تیرے بھگت جن رکھونترا۔ ست ست ست ستجگ تیرا ست رنگترا۔ پرہہ کا بھانا پرہہ ہی جانے۔
جیو جنت بھئے جگت انجانے۔ سوہنگ چلے بان، دُکھی جیو جگت بللانے۔ جل تھل تھل جل کرے پرہہ رنگ اک کل لائیو
ٹکانے۔ ستجگ ست ست ورتاوے، رہے سو جو چلے گُر کے بھانے۔ سوہنگ چلائے کلجگ ناس کرائے، مد ماسی کوئی
رہن نہ پائے، ایسی کرے جگت ایہہ بانی، کل اُلٹائے پرہہ دیر نہ لائے، بھلی سرِشٹ گُر نظر نہ آئے مہاراج شیرسنگھ وشنوں
بھگوانے۔

★ ۲۴ اَسُو ۲۰۰۷ بَکرمی پِنڈ جیٹھُووال بچن ہُوئے ★

جُگو جُگ پرہ جوت پرگٹائن۔ کلجُگ پرگٹیو نر نرائن۔ اندھ کوپ جگت وِائے، سرب سروپ پرہ درشن پائن۔ نِج گھر واسی نِج ماہ پائن۔ آتم جوت گُرسکھ گُر در جگائن۔ کایا نرمل پرہ پرمیشور رِدے وسائن۔ مایادھاری کل خواری، کھاوے کال جگت جَوں ڈائن۔ گُرسکھ سوارے جگت اُدھارے، در آئے درشن پائن۔ بے مُکھ کھپائے سوہنگ شبد بان جَوں لائے، مد ماسی کوئی رہن نہ پائن۔ پرہ آپ پرکاشیا جگت وِناسیا، بھگت جنان ہتھ ٹکاسیا، مات پاتال لوک سرب ہے واسیا، بھگت جنان ہر سد درشن داس داسیا، بے مُکھ در تے تھاین نہ پائن۔ گُرسکھ شاباسیا، گُرچرن لاگ رَہراسیا، مہاراج شیرسنگھ جوت ابناش، جوت سروپ سرشٹ جلائن۔ کل جوت پرگٹائی، سرشٹ اگن جلائی، شبد بان پرہ لگائن۔ کل کھپائے دیر نہ لائے، مہاراج جوت سروپ دیہہ جوت جگائن۔ سرشٹ جلائی سچ لکھت کرائی، پرگٹ ہو کے درس دکھائن۔ رسنا الاوے کیسے نظر نہ آوے، گُرسکھ پورن بوجھ بُجھائن۔ درس دکھاوے نہکلنک اکھوائے، جوت سروپ کار بُھگٹائن۔ بھگت در درساوے درس دکھاوے، برہم سروپ پرہ گن نِدھائن۔ آتم جوت جگاوے، گُرسکھ گُر درس دکھاوے، نِجانند پرہ سدا سمائن۔ سوہنگ شبد سُناوے، انحد دُھن وجاوے، کول نابھ کُھلاوے، امرت بوند مُکھ چوائن۔ امرت بوند برساوے، دوار دسم کُھلاوے، گُرسکھ گُر کرم کماوے، گُرسکھ گُر در سوہنگ شبد جگاوے، کل جوت پرگٹاوے، دیہہ پرویش کیسے نظر نہ آوے، مہاراج شیرسنگھ نام رکھاوے، بھگت وچھل سد اکھوائن۔ بھگت وچھل ناتھان ناتھ، گُرسکھان پرہ سدا ہے ساتھ، دھار کھیل چترُبھج اکھوائن۔ ابناشی اوگت اگوچر، گُرسکھان گُر دین نہ اوچر، سوہنگ شبد جگت نرائن۔ جوت سروپ جس روپ نہ ریکھیا، بنوالی چکر پان جس پیکھیا، بے مُکھان پرہ نظر نہ آئن۔ نرنکار اچھل نہ ڈولیا، جوت سروپ سب جگ مؤلیا، کلجُگ نہکلنک اکھوائن۔ چوٹھا جُگ وِایا، چار وید کھپایا، کھانی بانی گگن پاتالی جوت سروپ پرہ جلایا،

سوپنگ شبد سرُپ ڈنک وجایا، سَت سَت سَت سَتجُگ لائن۔ پاپی اپرادھی کال کھپئے، کلو کال پرہ آپ ورتائے، ایسا کھیل چلت کرائن۔ زریاری زرویر سلئے، کھنڈ برہمنڈ جوت سرُپ پرہ دھر اُلٹائے، امر سینتل وانگ چندرین۔ ایہہ پچن لکھایا، دیپک دوجا پھیر جگایا، دو جے جُگ سوپنگ سہایا، ایسی لکھت کرائن نرائن۔ ایہہ بھیت کھلایا امرا امرا امراید پایا، صورت جوت جگت پرہ جگائن۔ سچ لکھت کرائی، سَتجُگ سَت ملے وڈیائی، مہاراج شیرسنگھ جوت پرگٹائی، بھلی سرشٹ نرک نوائن۔ نرک نوارے سرشٹ سنگھارے، جوت سرُپ کر کھیل کرتارے، پرہ کا رنگ سدا رنگائن۔ گرسکھ سوارے سوپن چرن دوارے، کلجُگ پرہ لے اوتارے، اپنا بھیو نہ کیسے بتائن۔ چلت کرائے، راؤ رنگ اک رنگ ہو جائے، پرہ جوت سرب ماہ سلئے، منی سنگھ شبد سچ ہو جائن۔ نہکلنک اکھویا کلجُگ بھلایا، دواپر کرشن مُرار کل مہاراج شیرسنگھ ناؤں رکھایا۔ سرب توں وڈا نر نرائن، جُگ چالی پرہ جوت جگائے، ایسی کل سرشٹ اُپائے، نہکلنک اکھوائن۔ سوپنگ شبد چلایا، گرسکھار گریان دواپا، در ماندے سرب سُکھ پائن۔ جوت سرُپ جگت آکارے۔ تین لوک ہوتے جے جے جیکارے۔ بھگت جن سوپن گر چرن دوارے۔ جیو جنت پرہ پورن پریشور آدھارے۔ سرب واسی آپ گردھارے۔ جگن ناتھ گویال مُکھ بھنی سرب کے کاج سوارے۔ سارنگ دھر بھگوان بیٹھلو، دیوے درس جوں کرشن مُرارے۔ مُکند منوہر لکھمی نرائن کلجُگ پرگٹ گرسکھ پیج سوارے۔ سوپنگ شبد گیان اُپدیسو، کلجُگ ملیو آپ بنوارے۔ درس دکھائے آپ نریشو، مہاراج شیرسنگھ پیج سوارے۔

جوت زرنجن جگت ادھارن۔ جوت زرنجن بے مُکھ نرک نوارن۔ جوت زرنجن سرشٹ سنگھارن۔ جوت زرنجن بھگت جنن دیوے چانن۔ جوت زرنجن سرب جیو اُپانن۔ جوت زرنجن کلجُگ اگیان اندھیر مٹانن۔ جوت زرنجن انت گرسکھ مل

جانن۔ جوت نرنجن بھگت وکھانن۔ جوت نرنجن بے مُکھ سار نہ جانن۔ جوت نرنجن کل سوہنگ مارے بانن۔ جوت نرنجن جوت مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوانن۔ وشنوں اپنا آپ نام رکھائے۔ سرب سرشٹ پرہہ رہیا سہائے۔ جوت سروپ پرہہ بھگوان نظر نہ آئے۔ وشنوں ہو کیرپال جیو جنت وچ سہائے۔ بھگوان بیٹھلا اڈول، تین لوک جوت جگائے۔ وشنوں کر آکار، لکھ چراسی جیو اُپائے۔ بھگوان آپ ہے اتول، بیٹھ اڈول جگت تُلائے۔ وشنوں کر پرویش، جیو جنت بھلائے۔ بھگوان آپ چہلن چہل، شبد روپ کھیل کل ورتائے۔ وشنوں آپ نراکار، جیو نوں نظر نہ آئے۔ وشنوں کل آدھار، جیو بے مُکھ کرائے۔ بھگوان پیج سوار، گرسکھاں نوں لے بچائے۔ کل لے اوتار، ستجگ ساچی نیہ رکھائے۔ وشنوں ہو پرہہ جگت بھلایا، ایسی مایا کل وچ پائے۔ کل گویا، ستجگ ست ورتایا، وشنوں کھیل مٹایا، بھگوان وچ سایا، ستجگ ورتائے، سوہنگ شبد چلائے۔ مہاراج شیرسنگھ نام رکھائے، ایک روپ پرہہ جوت جگائے۔ ستجگ ہوئے جوت چمتکارا۔ ستجگ ہوئے پرہہ آکارا۔ ستجگ پرگٹائے رام کرشن مُرارا۔ ستجگ سرب کا داتا، مہاراج شیرسنگھ نر اوتارا۔ نر اوتار سرب سکھ داتا۔ پرگٹ بھیو سرشٹ گیاتا۔ جیو سروپ برہم، برہم نہ کسے پچھاتا۔ دیوے گیان گرسکھ ہووے مہروان پُرکھ بدھاتا۔ کھول لوچن پرہہ ترنگ، انحد شبد وجے رنگ راتا۔ درشن دے پرہہ جوت درساوے، گرسکھاں نہکلنک پچھاتا۔ سر ہتھ ٹکائے، جم نیڑ نہ آئے، انت کال پرہہ چرن ہے ناتا۔ مات لوک تجائے، سچکھنڈ گرسکھ سہائے، جتھے مہاراج شیرسنگھ جوت جگائے، گرچرن جس کر سیس نواتا۔ جوت سروپ ہو جائے، پرہہ ماہ سہائے، پھر جنم نہ پائے، پرگٹ ایشر جوت پرگٹ سکھ ہے ساتھا۔ جوں اُدھارے جوں سُدھارے، گرسکھ گرسنگت من سوہن گرچرن دوارے، کھئے نہ جانے پرہہ بدھ گاتا۔ جگ اُٹائے، جن بھگت پرہہ وڈبائے، جوت سروپ درس دکھائے، مہاراج شیرسنگھ سدا ہے ساتھا۔ گرسکھ کلجگ جوت سروپ۔ گرسکھ کلجگ سدا انوپ۔ گرسکھ کلجگ سوچھ سروپ۔ گرسکھ کلجگ نہ آوے وچ اندھ کوپ۔ گرسکھ درسے سدا پرہہ کا سروپ۔

گُرسِکھ کلجُک شبد سوہنگ انوڀ۔ گُرسِکھ مہراج شیرسنگھ چرن سنگ بھوڀ۔ کلجُک ورتایا، شبد سروڀ شبد
 چلایا، بیٹھ اڏول سرشٹ ڈلایا، گُرسِکھان من سدا دھرواسیا۔ جگت جلایا راؤ رنک کر اک بہایا، تین لوک پرہ دے اُٹایا،
 گُرسِکھ کلجُک چندن پرہاسیا۔ شبد چلائے، مد ماسی کوئی نظر نہ آئے، نرک نواس دوئے، کوئی نہ کرے بند خلاصیا۔ ستوادی
 ست پُرکھ ستوادیا، دے سوہنگ نام اپنا نام چپئے، ستجُک ساچا سچ سچ لائے، کلجُک پرہ دے اُٹاسیا۔ جوت پرکٹئے
 نہکلنک اکھوائے، مہراج شیرسنگھ نام رکھئے، تین لوک آپ پرہ واسیا۔ گُرسادِ گر درشن پایا۔ گُرسادِ گر انگ لگایا۔
 گُرسادِ گُرسِکھان جُک کل ترایا۔ گُرسادِ سادھ سنگت ہر جس گایا۔ گُرسادِ جنم امولک کلجُک کرایا۔ گُرسادِ کال
 انت جم نیڑ نہ آیا۔ گُرسادِ جنم مرن دا پھند کٹایا۔ گُرسادِ ستجُک ست گھر وکھایا۔ گُرسادِ بھگت جن گر چرن درسایا۔
 گُرسادِ بہتر جامے بھگت جن پرہ مان دویا۔ کرے بھگت ادھار، پال سینگھ مُکھ رکھایا۔ لیا جنم سدھار، سورن دربان
 بنایا۔ مانا رنگا دتے تار، پنجواں سینگھ بُدھ رلایا۔ سینگھ موہن نہ ہوئے خوار، تین آسُو جن چن اُٹایا۔ دو ہزار چار بکرمی
 نیہہ رکھائی سچ دربار، ستجُک بنایا۔ دیہہ رُلائی سرشٹی کھپائی، کلجُک آپ رگھناتھ اُٹایا۔ دھام سچ بنایا، مہراج شیرسنگھ
 وچ آسن لایا، بیٹھ اندر جگت اندھیر ورتایا۔ سوہنگ شبد چلایا، قرآن انجیل سب نشٹ کرایا۔ گیا اتھرن وید، چوتھا جُک
 کھپایا۔ گیتا مان گویا، دوپر کرشن مُرار، کلجُک نہکلنک اکھوایا۔ دے سوہنگ گیان، ستجُک راہ بتایا۔ کل گُرسِکھ
 ادھرے پار، مہراج شیرسنگھ جن چرنی لایا۔ ہووے شبد جگت ورتارا۔ بھگت جنان سوہنگ بھنڈارا۔ گرچرن سیکھان
 سچا گردوارا۔ ہوئے جنم ڈرلبھ، کلجُک درس اپارا۔ مہراج شیرسنگھ آپ پرکاشے، کھئے نہ جانے جوت چمتکارا۔ سرب سرشٹ
 سد انباشے، ایک انباش آپ نرنکارا۔ نہکلنک کلنک جگ لاگا، مہراج شیرسنگھ کیا کھیل نیارا۔ کھیل پرہ کا کوئی نہ جانے۔
 جیو کلجُک بھئے انجانے۔ پاپی بھجن جوں دانے۔ گرچرن لاگ پت سگھڑ سیانے۔ مہراج شیرسنگھ شبد انراگ، در آئے

مُورکھ مُگدھ بھئے سیانے۔ سوہنگ شبد کل آتم جاگ، بھگت جنان پرہہ کھڑا سرہانے۔ آپ ویکھے گُرسکھ پیکھے، جوت سروپ پرہہ درس دکھانے۔ مہاراج شیرسنگھ گر ستگر پورا، جوت سروپ وچ سکھ سمانے۔

★ ۲۵ آسُو ۲۰۰۷ بکرمی پنڈ جیٹھووال پچن ہونے ★

گُرسکھ گُن ندھان، گر آپ پچھانے۔ گُرسکھ چتر سُبجان، چلے گر کے بھانے۔ گُرسکھ اُتم ایہہ وچار، جگ ہو رہے نمانے۔ پرہہ بخشے جوت اپار، کایا کپٹ جلائے۔ آتم بھيو پرکاش، دینا بندھپ کل بند کٹانے۔ سَمرو سواس سواس سواس، سوہنگ شبد جگت پردھانے۔ گُرسنگت گرچرن نواس، جنم امولک کل سُپھل کرانے۔ بے مُکھ در تے بھئے نراس، در در در کل دھکے کھانے۔ کھئے نہ دیوے دھرواس، گیڑ چُراسی پرہہ نے پانے، مہاراج شیرسنگھ جگت پرکاش، گھنک پُری جوت جگانے۔ گھنک پُری گر دھام سہانے، اُنی سو اُتر بکرمی لکھائی، دو ہزار چار سچ کرائی، حُکم پرہہ کا ست ورتانے۔ گُرسکھ گر دے بُجھانے۔ بن سو جھے کسے سو جھ نہ آئے، کلجگ پرہہ بھیت چُھپانے۔ رنگ نام چڑھائے، ہونے آپ سہانے، گُرسکھان پرہہ آپ پچھانے۔ نظر نہ آئے، جوت سروپ پچن لکھائے، سوہنگ شبد مُکھ واک سہانے۔ شیرسنگھ نام رکھائے، نہکلنک جگت ایہہ آئے، گُرسکھ باہوں پکڑ ترانے۔ گُرسکھ ناؤں کر اپر اپارا۔ گُرسکھ ناؤں ملے پرہہ نرنکارا۔ گُرسکھ تھانوں کھنڈ سچ گرچرن دوارا۔ گُرسکھ جاؤ سد سد سد بلہارا۔ گُرسکھ ناؤں ناؤں سوہنگ شبد اپارا۔ گُرسکھ ناؤں لگے جوت آتم جوت ادھارا۔ گُرسکھ ناؤں بے مُکھان کل شبد گر مارا۔ گُرسکھ ناؤں بے مُکھ ڈالے اگن دوارا۔ گُرسکھ ناؤں کلجگ ملے نہکلنک اوتارا۔ گُرسکھ ناؤں مہاراج شیرسنگھ گُرسکھ پیارا۔ سوہنگ ناؤں شبد وڈیائی۔ سوہنگ ناؤں بھگتن دات، گر در تے پائی۔ سوہنگ ناؤں رسنا جپ، ملے آپ رکھرائی۔ سوہنگ ناؤں گرچرن لاگ، کل کل ترائی۔ سوہنگ ناؤں شبد سرت

سِکھ سوجھی پائی۔ سوہنگ ناؤں کلجگ اگن جلائے، آتم شانت دوائی۔ سوہنگ ناؤں بھرم بھو چُکایا، بُجھی دیپک وچ دیہہ
 جگائی۔ سوہنگ ناؤں پرہہ پریشتر جوت سروپ جس کھیل رچائی۔ سوہنگ شبد پرہہ کا ناؤں، ستجگ ورتے سچ
 لکھت کرائی۔ سوہنگ ناؤں امرت میرا برکھے، جے جے جیکار تین لوک کرائی۔ سوہنگ ناؤں جپ پریشتر پُرکھے، جن ایہہ
 بنت بنائی۔ سوہنگ ناؤں جگ ورتے، گیان اندھیر دیہہ مٹائی۔ سوہنگ ناؤں بان جگ لاگا، وچ اگن سرشٹ
 جلائی۔ سوہنگ ناؤں چپے بھکت وڈبھاگا، کلجگ جس تے دیا کرائی۔ سوہنگ ناؤں شبد انراگا، گرچرن سنگ جس جوڑ
 جڑائی۔ گرسکھ کلجگ وڈبھاگا، مہاراج شیرسنگھ جس درس دکھائی۔ بے مُکھاں جنم دکھ لاگا، نہکلنک نظر نہ آئی۔
 گرسکھاں گر دے وڈیائی، سادھ سنگت مل کھنڈ سچ بنائی۔ جتھے پرگٹے آپ وڈبھاگا، کتھن نہ جائی پرہہ کی وڈیائی۔ انت کال
 کل نہیں ستائے، سوہنگ شبد جن رسنا گائی۔ گرسکھاں در ٹھانڈا مانے، جتھے پورن جوت جگائی۔ مہاراج شیرسنگھ سب
 جگت رانیا، گرسکھاں پرہہ ہونے سہائی۔

★ ۲۶ آسُو ۲۰۰۷ پکرمی پنڈ جیٹھووال پچن ہونے ★

پرہہ پرگٹے جوت پرکاشا۔ گرسکھ نرمل وانگ آکاشا۔ کلجگ دیو سوہنگ دھرواسا۔ اپنا نام کیو بھرواسا۔ گرسکھ
 گائن مل رسن سواسا۔ گرچرن لاگ ہونے رہراسا۔ گر پورا سد نمسکارے، گرسکھ سد بل بل جاسا۔ کھنڈ برہمنڈ پرہہ
 دیوے دنڈ، گرسکھ جوت سدا پرکاشا۔ کل اٹائے سرب مان گوئے، گرسکھاں من پرہہ درس پیاسا۔ چراسی گپ نہ آئے،
 مہاراج شیرسنگھ وچ جوت ملائے، سادھ سنگت پرہہ سد ہے واسا۔ سادھ سنگت رسنا ہر گن گاوے۔ سادھ سنگت ہر

کل پیج رکھاوے۔ سادھ سنگت سر نربھہ ہتھ ٹکاوے۔ سادھ سنگت پرگٹ ہو پرہہ درس دکھاوے۔ سادھ سنگت آتم
 پرکاش، سوہنگ شبد رسنا گاوے۔ سادھ سنگت سد ابناش، انتکال جم نیڑ نہ آوے۔ سادھ سنگت سدا سُکھ واس،
 کھنڈ دھام گرچرن بناوے۔ سادھ سنگت نہ ہووے وناش، نہکلنک جوت پرگٹاوے۔ سادھ سنگت پرہہ ہے واس، پرگٹ
 ہووے درس دکھاوے۔ سادھ سنگت پرہہ کا واس، مہاراج شیرسنگھ نظری آوے۔ جوت پرگٹاوے درس دکھاوے، گرْمکھاں
 ایہہ بوجھ بُجھاوے۔ کھیل رچاوے قہر ورتاوے۔ سرشٹ اگن شبد جلاوے۔ دیہہ تجائے جوت سروپ ہو جاوے۔ پرگٹ
 ہو درس دکھاوے۔ نرنکار نیرویر سداوے۔ جوت نرنجن جگت ڈلاوے۔ بیٹھ اڈول سرب رہیا سہائے۔ گیا وقت پھر ہتھ نہ
 آئے۔ بے مکھ جیو اگن جلائے۔ گرسکھ ترائے گر در تے آئے۔ جنم جنم پرہہ روگ مٹائے۔ روگ گوائے کایا کپٹ وپائے۔ مد ماسی
 کوئی ٹھوہر نہ پائے۔ گرْمکھاں نام ندھان دوائے۔ امرت بوند کول میں پائے۔ انحد شبد من دُھن وجائے۔ آتم پرکاشے ہووے روگ
 گوائے۔ دُبدنا سے اک رنگ ہو جائے۔ وید چار ونا سے، سوہنگ شبد پرکاشے، نہکلنک بھگوان اکھوائے۔ گرسکھ گرچرن
 بھروا سے، کلجگ اگن شانت کرائے۔ بے مکھ ونا سے جنم مانس گویا وچ ہا سے، مہاراج شیرسنگھ نظر نہ آئے۔ بیٹھا آپ اتول،
 جگت جن تولیا۔ بیٹھا آپ اڈول، جگت سب ڈولیا۔ بیٹھا کرے کول، جگت سب رولیا۔ پرہہ کے پچن انمول، کلجگ جس
 کھوہ لیا۔ مہاراج شیرسنگھ جوت سروپ، چھڈ دیہہ جوت سروپ ہو بولیا۔ جوت دیہہ جوت نیاری۔ ایشر جوت
 سب سرشٹ آکاری۔ جیو دیہہ جیو نرادھاری۔ ایشر جوت کرے جگت خواری۔ بھگت جنناں پرہہ پیج سواری۔
 کلجگ پرگٹیو مہاراج شیرسنگھ نرنکاری۔ کلجگ پرگٹے آپ نرنکار۔ سرشٹ وگائے جوں جل کی دھار۔ کوئی نہ سہائے ہوتے شبد
 کی مار۔ پچن لکھائے کل لے اوتار۔ جگ چار شبد سوہنگ سیکدار۔ بھگت جن سوہن ہر کے دوار۔ بے مکھ کھائے جم کی
 مار۔ بھگت جنناں پرہہ پیج سوار۔ بے مکھ ڈارے نرک مجھار۔ گرسکھ اُدھرے کلجگ پار۔ مد ماسی ہوتے جگت خوار۔

کھئے نہ جانے پرہ پورن اوتار۔ مہاراج شیرسنگھ سیچ سرجنہار۔ سرب سرشٹ کا پرہ آپ گیاتا۔ سرب جیو پرہ جوت جگاتا۔
 کوئی نہ جانے پرہ ہر رنگ راتا۔ مہاراج شیرسنگھ کل گرسکھ پچھاتا۔ سو بوجھے جس بوجھ بوجھائے۔ سو بوجھے جس درس
 دکھائے۔ سو بوجھے جس اگیان اندھیر مٹائے۔ سو بوجھے جس جوت سروپ پرہ درس دکھائے۔ سو بوجھے جس ہومے روگ
 گوائے۔ سو بوجھے جس کر کریا پرہ سرنی لائے۔ سو بوجھے جس سادھ سنگت مل ہر گن گائے۔ سو بوجھے جس جت سر
 پرہ ہتھ ٹکائے۔ گھر در در گھر ساچا سوچھے، گرچرن لاگ جو سیس جھکائے۔ سو بوجھے جس مہاراج شیرسنگھ سوچھی
 پائے۔ گرسکھ جانے پرہ انترجامی۔ گرسکھ جانے پرگٹ بھو آپ پرہ سوامی۔ گرسکھ جانے پرہ پرمیشور سدا سکداری،
 بے مکھ نہ جانے نہ بوجھے کامی۔ بے مکھ نہ جانے کلجگ آیا مہاراج شیرسنگھ سرب کا سوامی۔ گرسکھ منگ من ہر کا رنگ۔
 گرسکھ منگ سد گرچرن کا سنگ۔ گرسکھ منگ جرم اے مانس ہوئے نہ بھنگ۔ گرسکھ منگ گر در شبہ سوہنگ۔
 گرسکھ منگ مہاراج شیرسنگھ چرن کا سنگ۔ چرن کول جس سنگ بن آئے۔ چرن کول وانگ کول کھلائے۔ جگت ساگر
 گرسکھ وچ کول ترائے۔ سرشٹ مٹ جائے گرسکھ ناؤں ریائے۔ مہاراج شیرسنگھ گر ستگر پورا، سوہنگ دے گیان سکھاں
 دی پیج رکھائے۔ گرسکھاں گر مان دوائے۔ ستجگ ساچا پرہ دے دکھائے۔ بن سکھاں کوئی رہن نہ پائے۔ جوت سروپ کل قہر
 ورتائے۔ جوت اگن سیتل ہے جییا، جوت اگن رل جائے۔ سوہنگ شبہ جیو ہوئے مکتا، مہاراج شیرسنگھ وچ سمائے۔

★ ۲۷ آسُو ۲۰۰۷ يڪرمي پنڌ جيڻهووال بچن هونءُ ★

ڪلجُڪ پرگڻيا نر لے اوتارا۔ چار ڪوٽ جوت چمتڪارا۔ تين لوڪ جس هونءُ همارا۔ مات لوڪ هونءُ اندھ اندھيارا۔ بے مُڪھ
 ڪر نرڪ دوارا۔ گرسڪھاں مليا هر بنوارا۔ ڪلجُڪ کيو جن پار اُتارا۔ مهاراج شيرسنگھ پرگڻيو ڪل نھڪنڪ اوتارا۔ نھڪنڪ
 نيھون نہ توڙے۔ گرسڪھ در تے سنگ چرن پر به جوڙے۔ بے مُڪھ ڪوڪر سوڪر گر به جون ميں روڙھے۔ انتڪال ڪل آپ پر به
 پرگٽ، پاپي جيو نہ چرني جوڙے۔ مهاراج شيرسنگھ گر سَتگر پورا، در آيا نہ خالي موڙے۔ گر در ساچا دربارا۔ پرگڻي
 جوت نھڪنڪ اوتارا۔ سادھ سنگت پر به وچ پاتال آڪاش مات سنگ ديوي سڪھ سھارا۔ ناؤن نام ندهان گر دے ڪے،
 سوھنگ شبد گرسڪھاں نام پيارا۔ سادھ سنگت در گھر سوجھيا، جتھے وسيا آپ نرنڪارا۔ گرسڪھاں پر به پورن بوجھيا،
 ديوي درس آپ نرادھارا۔ درشن پائے دڪھ روگ ڪوائے، ملے شابو اپر اپارا۔ مهاراج شيرسنگھ آپ پر به ٽھاکر، جس نے پسريا
 شرسٽ پسارا۔ سرب پسار پر به ڪا جانو۔ سرب آڪار ايشر مانو۔ سرب وڪار چلے بن وشنون بھگانو۔ سرب اهار ديوي، نہ
 بوجھے جيو نادانو۔ هونءُ مھروان آپ پرميشر، خالي نہ جائے ڪوئي در سلطانو۔ نھڪنڪ لے اوتار، سوھنگ ديوي برهم گيانو۔
 بھگت جناں هر درشن ديوي، آيسا هر جي رسن بڪھانو۔ آپ ڪرنهار پر به ٽھاکر، ايس سمان ڪوئي هور نہ مانو۔ جاھ ديكھو تاه
 پر به حاضر، گر پرساد گر بھوگ لگانو۔ دوڪھ وناس ڪرے گنتاس، پر به ڪا ناؤن شبد سچ جانو۔ مهاراج شيرسنگھ جگت
 پر ڪاسيا، نظر نہ آوے گن ندهانو۔ جگت اُپائے جيو جنت رياءُ، ڪيسے نظر نہ آياں۔ مايا جگت ڪھائے، قهر گر ورتائے، ڪوئے نہ
 جانے گر ڪے بھانیاں۔ نھڪنڪ اڪھوائے، مد ماسي ڪھپائے، بھلي سرشٽ جو انجانياں۔ هر نام جپائے، گرسڪھ ترائے، در سچ
 پچھانیاں۔ سادھ سنگت بخشائے، پتت پاپي جو در تے آئے، سوھنگ شبد چلے گر بانيا۔ سَتجُڪ ست ورتائے، گرسڪھاں
 پر به هونءُ سھائے، اگن ڪلؤ وچ آپ رڪھانیاں۔ سوھنگ شبد چلائے، بھگت جناں مُڪھ رڪھائے، ديوي ناؤن آپ ندهانیاں۔ مهاراج

شیرسنگھ ناؤں رکھائے، کلجگ پرگٹ جگ ست چلائے، پرہہ کی جوت سد آون جانیاں۔ گگن اکن جگت لگن، مکھ واک کرتارا۔ مکن دگن جگت نگن، گر پورا جنہاں من وسارا۔ بھگت مکن سنگ جوت جگن، کرے آپ جوت چمتکارا۔ مہاراج شیرسنگھ گر ستگر پورا، کرے کھیل اپر اپارا۔ اپر اپار پرہہ انترجامی۔ نچ گھر وسیا سرب کا سوامی۔ کلجگ جیو سرب نہکامی۔ مہاراج شیرسنگھ آپ پرکاسی، گرسکھ چرن لاگ میرے پرے پارگرمی۔ پارگرام گرسکھاں پایا۔ جتھے جوت پرہہ سد رُشنایا۔ بن باقی بن تیل دیپک جوت جگایا۔ گرسکھاں اوہ گرام، جتھے پرہہ اپنا آپ اپایا۔ کلجگ ملیا آپ گھر شام نہکلنک اکھوایا۔ گرسکھ نہ کھائے کال، انتکال سنگ جوت ملایا۔ پرہہ کا روپ اگم، وچ سرب جیو رہایا۔ گرسکھ دیوے مان مہاراج شیرسنگھ، جنم مرن دا گیڑ مکایا۔ گرہہ جوں گرسکھ نہ آئے۔ پرہہ جوت سروپ سکھ وچ جوت ملائے۔ بیٹھ آپ ادول، تین لوک پلائے۔ گرسکھ ادھرے پار، جنہاں پرہہ درس دکھائے۔ کل نہ ہوئے خوار، جنہاں سنگ چرن ملائے۔ ستجگ ہوئے ادھار، ست پُرکھ گرسکھ رہ جائے۔ مہاراج شیرسنگھ مان دوايا، پچن رسنا آپ لکھائے۔ ایشر رسنا رس رسائے۔ گرسکھ کلجگ بھگت نرائے۔ بن سکھاں ڈکھی جیو سرب بندواین۔ انتکال گر درشن پائے، چرن لاگ جو سیس نوائے۔ سوہنگ شبد سرب کا داتا، اترے پار جو رسن گائے۔ مہاراج شیرسنگھ بھيو گياتا، چار جگ بھیت کھلائے۔ نہکلنک سرب سکھ داتا، گرمکھ ورلے کوئی پائے۔

★ ۲۹ آسو ۲۰۰۷ بکرمی پنڈ جیٹھووال پچن ہوئے ★

شردھن کی پرہہ شردھا پورے۔ سد ابناش سنگ سکھ حضورے۔ کرم وگاس سد انحد ثورے۔ ہوئے وناس جگت کے سورے۔ سرب گنتاس سرب بھرپورے۔ مہاراج شیرسنگھ کر درس اترے سگل وسورے۔ کایا کوٹ پرہہ آپ سواریا۔ کنچن

کنچن کر نہکٹک ماریا۔ انچن انچن انچن شبد گر ساڑیا۔ مہاراج شیرسنگھ پرہہ کرپالا، گرسکھاں جس دُکھ نواریا۔ دُکھ نواریا آپ پرہہ کرتا۔ کاج سوارے سرب دُکھ ہرتا۔ چرن لاگ جیو جم ڈنڈ نہ بھرتا۔ مہاراج شیرسنگھ کل پرگٹیو کرتا۔ کلجگ انت جوت پرکاسی۔ تین لوک سرب پرلوک پرہہ چرن کے داسی۔ کرنہار آپ پرہہ کرتا، دُکھی جیو کرے بند خلاصی۔ دُشٹ سنگھار سرب کا دھرتا، تس صاحب کے بل بل جاسی۔ نہکٹک آپ دُکھ ہرتا، مہاراج شیرسنگھ پرگٹیا ابناشی۔ سوہنگ ناؤں اتم گیانا۔ سوہنگ ناؤں جپ سرب سُکھ مانا۔ سوہنگ ناؤں جپ ملے وشنوں بھگوانا۔ سوہنگ ناؤں مہاراج شیرسنگھ دیوے اتم گیانا۔ جیو جنت پرہہ کا واس۔ جوت سروپ سرب پرکاش۔ بے مکھ کل ہوئے وناس۔ گرسکھ اُدھرے گرچرن پاس۔ مہاراج شیرسنگھ بھگتن داس۔ بھگتن دیوے آپ وڈیائی۔ کلجگ آن ہوئیو سہائی۔ شبد سروپ پرہہ سریشٹ جلائی۔ کھنڈ سچ سچ وسے رگھرائی۔ پرہہ سروپ کا کوئی بھیو نہ پائی۔ کلجگ کیو کال، ستجگ ستگر منی سنگھ جوت جگائی۔ ہوئے چنن پرہاس، سادھ سنگت گر چرن مہکائی۔ مہاراج شیرسنگھ سد بل جاس، گرسکھاں دیوے وڈیائی۔ گرسکھ اُدھرے پار، جنم مرن سواریا۔ گرسکھ اُدھرے پار، سوہنگ شبد جنہاں ردے چتاریا۔ گرسکھ اُدھرے پار، پرہہ ابناش جن گھر مہہ پا لیا۔ گرسکھ ہوئے زہراس، سوہنگ شبد اک رسنا گا لیا۔ ہوئے جوت پرکاش مہاراج شیرسنگھ جس نام دھیا لیا۔ پرہہ کا ناؤں جگت اُجاگر۔ سوہنگ شبد دیوے بھگت گر ساگر۔ چپے رسنا بھرے تن گاگر۔ مہاراج شیرسنگھ کرے کرم نرمل اُجاگر۔ ستجگ لاگے سچ شبد سوہنگ چالے۔ ستجگ لاگے سچ منی سنگھ ملے دین دیا لے۔ ستجگ لاگے سچ گرسکھاں پریت گرچرن سمالے۔ ستجگ لاگے سچ گر پورا کوئی گرمکھ پالے۔ ستجگ لاگے سچ جنہاں مہاراج شیرسنگھ آپ وکھالے۔ دے درس پرہہ مان گوائے۔ دے درس پرہہ جوت جگائے۔ دے درس کایا کوٹ کگرم گوائے۔ دے درس پرہہ سرب روگ گوائے۔ دے درس پرہہ سنسا روگ چکائے۔ دے درس پرہہ سوہنگ شبد گیان دوائے۔ مہاراج شیرسنگھ

گرسکھاں کل ہوئے سہائے۔ کل لے اوتار جگت سنگھاریا۔ کل لے اوتار، جوت سروپ جگت پرواریا۔ کلجگ لے اوتار، گھنک پُری جامہ دھاریا۔ کلجگ لے اوتار، گرسکھاں ملے کرشن مُراریا۔ کلجگ لے اوتار، تین لوک ہوئے جوت ادھاریا۔ کلجگ لے اوتار، سوہنگ دیوے بھگت بھنڈاریا۔ کلجگ لے اوتار، دُکھ وناس آپ بنواریا۔ کلجگ لے اوتار، گرسکھاں ہر کاج سواریا۔ کلجگ لے اوتار، مہراج شیرسنگھ پرگٹ ہووے وچ سنساریا۔

آتم دھرے دھیان، پرہہ درسائے۔ آتم دھرے دھیان، برہم سروپ ہو جائے۔ آتم دھرے دھیان، پرہہ درشن پائے۔ آتم دھرے دھیان، دیپک دیہہ جگائے۔ آتم دھرے دھیان، سوہنگ شبد گیان گر در پائے۔ آتم دھرے دھیان، امکا قاضی نیڑ نہ آئے۔ آتم دھرے دھیان، سپّ تپ بھوت پلّیت در پرے دھکائے۔ آتم دھرے دھیان، جم کا بھو من چُکائے۔ آتم دھرے دھیان، پرہہ جوت سروپ وچ آتم پائے۔ آتم دھرے دھیان، نہکلنک مہراج شیرسنگھ در درشن پائے۔ گھر ور جگت وبارا۔ دُکھ کلّیش مٹے اندھیارا۔ جھوٹھی کایا، وسے وچ زینکارا۔ دیوے درشن کرے جوت آکارا۔ سوہنگ شبد ہوئے جیو ادھارا۔ مہراج شیرسنگھ بخشے گرسکھاں گرچرن دوارا۔ گرچرن گرسکھ لگ جائے۔ بے مُکھ در دھکے کھائے۔ گرسکھ پرہہ سنگ جوت جگائے۔ بے مُکھ پکڑ رائے دھرم دئے سزائے۔ گرسکھ گرچرن نواس، انتکال وچ جوت ملائے۔ مہراج شیرسنگھ انااتھاں ناتھ، سرن پڑے دی لاج رکھائے۔ جو جن آئے گر چرن گر لاگے۔ بھوت پریت جن خپیس پری موکل در تے بھاگے۔ کر درس سوئی آتم جاگے۔ مہراج شیرسنگھ درس امولک، کل پایا کیسے گرسکھ وڈبھاگے۔ گرسکھ وڈبھاگ، جنہاں گر درس دکھاوے۔ گرسکھ وڈبھاگ، جنہاں پرہہ چرنی لاوے۔ گرسکھ وڈبھاگ، جنہاں جوت سروپ پرہہ نظری آوے۔ گرسکھ سد سووت جاگت سووت پرہہ کا درشن پاوے۔ گرسکھ من گرچرن لاگ سووت مہراج شیرسنگھ آن جگاوے۔ جگت آون جانا گر کا بھانا۔

مَورِکھ بھلا جیو انجانا۔ جس اُپایا تَن من بھلانا۔ جگت وکار سنگ من لٹانا۔ کلجگ ہوئے خوار، بن گر کئے پار لنگھانا۔
 نہکلنک لے اوتار، بھگت جنان سوہنگ دیوے نام بانا۔ مہاراج شیرسنگھ نام ادھار، گرسکھاں گرچرن ٹکانا۔ کلجگ جیو
 جگت پرہہ کینی۔ سوہنگ شبد جلائیو بے مکھاں پکڑ سزائے دینی۔ اگن مجھار ایہہ جگت جلائیو، مد ماسی ہوسی دیہہ
 ناپینی۔ رسنا لاگ وکار ودھائیو، گرسکھاں من شبد دُھن بھینی۔ جے جے جیکار کرائیو، ایسی دات نام گر پورے دینی۔
 جگت اندھیار دیک جوت گرسکھ جگائیو، سوہنگ ادھار جل جوں مینی۔ کل ادھار انراگ چلائیو، سب کی جوت آپ
 پرہہ چھینی۔ سرت تیرتھاں مان پرہہ گوائیو، ایسی قلم منی سنگھ پھڑ لینی۔ شبد تیج وچ لیکھت کرائیو، کر سیوا در ساچا
 پایا، چھڈ دیہہ پرلوک سدھائیو۔ سنت پیار کرے داتار، دیہہ ادھار پوت کہائیو۔ وجے دھنکار دتی شبد گنجار، منی سنگھ
 دیک پھیر جگائیو۔ مہاراج شیرسنگھ جوت ادھار، سنت پوت دتا تار، ستگر پورا مان دوائیو۔ چن لکھاوے آپ پرہہ سکھ
 اندر۔ جوت جگائی جگے وچ دیہہ مندر۔ نام گیان گر چرن دھیان، سوہنگ شبد تن توڑے جندر۔ بے مکھاں مکھ واک نہ
 وچار، مہاراج شیرسنگھ بیٹھا گرسکھ اندر۔ گرسکھ تن من پرہہ کا واس۔ گرسکھ جن جن پرہہ کیو داس۔ گرسکھ پرہہ ایہہ
 دیوے دُھن، سب توں اتم چرن پیاس۔ مہاراج شیرسنگھ ہوئے پرسن، گرسکھ سوہن پرہہ پورن پاس۔ گرسکھ مان پرہہ کا
 کرنا۔ گرسکھ ہوئے نہ کیتوں ڈرنا۔ گرسکھ مان لگ پرہہ گر کی سرنا۔ گرسکھ مان سوہنگ شبد دکھ کلیش ہرنا۔ گرسکھ
 سد ابناش، انتکال پرہہ جوت ہے رلنا۔ مہاراج شیرسنگھ گرسکھ واس۔ گرسکھ برہم گیانی اتم کرنا۔ پرہہ وڈا جس دے
 وڈیائی۔ پرہہ وڈا جس کلجگ جوت جگائی۔ پرہہ وڈا امیٹ نہ میٹیا جائی۔ پرہہ وڈا تین لوک پڑے سرنائی۔ پرہہ وڈا سرب
 رہیا سمائی۔ پرہہ وڈا اگم کسے نظر نہ آئی۔ پرہہ وڈا گرسکھاں دے وڈیائی۔ پرہہ وڈا کلجگ آن جن پیج رکھائی۔ پرہہ وڈا
 پرگٹ جوت مہاراج شیرسنگھ نام رکھائی۔ جوت زرنجن میرا ناؤں۔ سوہنگ چلے سبن تھاؤں۔ چار جگ پرہہ اگم اتھاہو۔

مہاراج شیرسنگھ پرگٹیا بے پرواہو۔ بے پرواہ پر میشر لادھا۔ جنم مرن گرسکھاں سادھا۔ بے مکھاں کل دھکا کھا دھا۔
 گرسکھاں سوہنگ ناؤں رسنا سوادا۔ بے مکھاں من وکار بیادھا۔ مہاراج شیرسنگھ سب جگت سنگ جگت بے گادھا۔
 جوگ جگت نہ پرہ کی جانے۔ گرسکھ چلے گر کے بھانے۔ دکھ سکھ چھڈ ہر رنگ مانے۔ میرا ناؤں سوہنگ شبد پچھانے۔
 رسنا گاؤ، چھٹے آون جانے۔ مورکھ مکدھ کر درس ہوئے سکھڑ سیانے۔ پاپی اپرادھی سب پار پرائے۔ دھن دھن دھن اوہ
 رسنا، کلجگ مہاراج شیرسنگھ ناؤں وکھانے۔ کلجگ کرم لکھائے مٹائے بدھاتا۔ کلجگ جیو کھپائے گوئے، گرسکھاں پرہ آپ
 پچھاتا۔ سرب سرشٹ سوئے، آپ ہاباکار کرائے، گرسکھ ہوئے شبد گیاتا۔ بے مکھ ہوئے پرہ نظر نہ آئے، گرسکھاں من جوت
 جگاتا۔ مد ماسی کھپائے نرک نیواس دوائے، رنگن ناؤں من گرسکھ چڑھاتا۔ ستجگ لائے ست ست ورتائے، ایسی بدھ کرے
 بدھ ناتا۔ دھن دھن دھن دھن گرسکھا جنہاں مہاراج شیرسنگھ کل پچھاتا۔ کون پچھانے کون بے جانے، سو جانے جس آپ
 جنائے۔ بھگت جنائے پرہ درس دکھائے ایسی جوت پرہ آپ پرگٹائے۔ گرسکھ نتانے چلے گر کے بھانے، سوہنگ شبد نام دوائے۔
 بے مکھ نتانے کل دھکے کھانے، گر پورا چرن نہ لائے۔ مہاراج شیرسنگھ آپ پر میشر، گرسکھ ملن دی بنت بنائے۔ گرسکھ مل
 گرسنگت کہیئے۔ گرسنگت مل سوہنگ شبد گن کہیئے۔ سوہنگ شبد رسن آتم جوت جگیئے۔ وجے دھن آتم سن سن نہ
 سپیئے۔ مہاراج شیرسنگھ گن سد رسنا گائیے۔ گن ندھان پرگٹے داتارا۔ جوت سروپ جوت جگت آکارا۔ کوئی نہ جانیو، پرگٹیو
 جگ شاہو اپر اپارا۔ مہاراج شیرسنگھ بھگت پرتپالک، دیوے سوہنگ ناؤں بھنڈارا۔ نام دان سوہنگ گر دے کے، دکھ درد
 نواریا۔ دیہی دیہہ سکھ پرہ دے کے، گن ندھان جن بھگت ادھاریا۔ سرت ایک کرے من ایکے، گرسکھ لاگے چرن دواریا۔
 گرسکھ کر کے جگت بییکے، سرب سرشٹ پرہ وانگ کوکر ڈرکاریا۔ گرسکھ جنم لائے پرہ لیکھے، جو در آئے چرن نمسکاریا۔
 مہاراج شیرسنگھ لے اوتارا، بھگت جنان کر پار اتاریا۔ سنگت کرے بینتیاں، سن کرپا دھر۔ دیہی دکھ نوار دے، چل آئے

در۔ چرن ہیت پیار دے، نام ساچا ور۔ دیہ روگ گوائے، کلجگ لادھا ساچا گھر۔ سچ گھر آئیے، سرب سکہ پائیے،
 کلجگ پرگٹے اوتار نر۔ سوہنگ شبد سُنائیے، دُکھ روگ مٹائے مہاراج شیرسنگھ آسا ور۔ آتم آس بینتی کرے۔ دُکھ دلدر
 نوارے ہرے۔ اُدھرے سکہ سرن جو پرے۔ کایا مندر دیپک جوت پرہ دھرے۔ جگے جوت آتم اُجیارا، گُرسکھ میرا
 جگت نہ مرے۔ انتکال ملے سچ دوارا، مہاراج شیرسنگھ سرن جو پرے۔ سرن پرے سب روگ مٹائے۔ مہاراج شیرسنگھ سر
 ہتھ ٹکائے۔ کھنڈ سچ سچ دھام بیٹھائے۔ مہاراج شیرسنگھ گُرسکھ وچ جوت ملائے۔ جوت جگت میرا ہے چانن۔ آتم جوت
 جن بھگت پچھانن۔ سوہنگ شبد پرہ دیوے گیانن۔ میرا ناؤں ست نرنجن مانن۔ بھگتن بھاؤ رسنا ناؤں بکھانن۔ دُکھ مٹاؤ
 گرچرن دھیانن۔ گُرسنگت جگت دیوے گر مانن۔ گُرسکھ کلجگ اُترے پار، مہاراج شیرسنگھ جن رِدے دھیانن۔ رِدے
 دھیان ملے جگ داتا۔ گُرسکھ برہم گیان، برہم سروپ پچھاتا۔ سرب گوائے مان، ملے آپ رگھڑاتا۔ مہاراج شیرسنگھ پر
 اُپکاری، گُرسکھ سووے باہوں پکڑ پرہ آپ جگاتا۔ آتم جاگے پرہ ملے وڈبھاگ۔ دُکھ نیڑ نہ لاگے، سوئے کرم جیو کے جاگے۔
 سوہنگ شبد اندن دُھن واجے۔ بھگت جن تن ہر مندر واجے۔ مہاراج شیرسنگھ ہوئے مہروانا، ایسی بنت سکہ دی ساچے۔
 دُکھ دُکھ دُکھ گر در تے گواہا۔ دُکھ دُکھ دُکھ گر جھولی پایا۔ دُکھ دُکھ دُکھ گر دُکھ مٹایا۔ سکہ سکہ سکہ گُرسکھ
 ساگر وچ ترایا۔ سکہ سکہ سکہ گُرسکھان پرہ جھولی پایا۔ بے مُکھان کالے مُکھ مُکھ، جنہاں پرہ درس نہ پایا۔ مہاراج
 شیرسنگھ گھر سکہ سکہ سکہ، گُرسکھان گھر ماہ پایا۔ گھر ماہ ملیا آپ بنوالا۔ گُرسکھان پرہ کل رکھوالا۔ بے مُکھان ہوئے
 جگت دُھندا۔ گُرسکھان سوہنگ ملے نام سُکھالا۔ بھے بھیانک مہاراج شیرسنگھ ہوئے رکھوالا۔ کرے رچھیا آپ کِرپالا۔
 دُکھ بھنجن آپ دین دیا۔ بھگت جن ہر توڑ جنجالا۔ دیوے تار سر بالی بالا۔ سادھ سنگت مہاراج شیرسنگھ رکھوالا۔

★ پہلی کتک ۲۰۰۷ یکرمی پنڈ جیٹھووال بچن ہوئے ★

گُردس آتم ترپتاسیا۔ گُردس گُرسکھ گُر چرن نواسیا۔ گُردس دیوے مان گُر آپ سکھ شاباسیا۔ مہاراج شیرسنگھ جگت جلائے، بھگت جناں کرے بند خلاصیا۔ گُردشن کریا تن من ہریا۔ گُرسکھ در تے آسا وریا۔ جوت نرنجن درس جن کریا۔ نہکلنک نہ کیسے توں ڈریا۔ جوت سروپ آپ پرہ ہریا۔ بے مکھاں در گُر نظر نہ پریا۔ گُرسکھاں درس ٹھانڈا کریا۔ جگے جوت آتم پرکاشے، گیان جوت پردا پرہ کریا۔ درس دکھاوے نظری آوے کرشن مرار نام شیرسنگھ دھریا۔ جوت نرنجن پرہ کل پرگٹائے، گُرسکھاں پرہ گُر دے بُجھائی۔ ہو مہروان آپ پرہ ٹھاکر، باہوں پکڑ سکھ لے آئی۔ جوت جگائی سریشٹ جلائی، گُرسکھاں گھر سدا رنگ لائی۔ ایسا کھیل پرہو نے کریا۔ ایشر پرگٹیو نرنائن، داڑھاں اگارے پرتھم چُبائن، بے مکھ کوئی جگت نہ اڑیا۔ سوہنگ بان شبد گُر ڈاڈھا، بے مکھاں کل بھانڈا بھریا۔ مہاراج شیرسنگھ بھگت کرپالا، دے درس کرے تن من ہریا۔ تن من دیہہ وچ جوت ہے، جیو جوت نرنجن دیہہ پرکاشے۔ جیو نہ جانے پرہ کا بھیو۔ آپ اُپائے آپ کھپائے، آپ اڈول جوت سروپ ہو رہیو۔ درس دوائے گُرسکھ پرہ جوت جگائے، نام ندھان بیج ہے بیو۔ سوہنگ شبد سُنائے دُھن من وجائے، گیان نرمل جیو۔ مہاراج شیرسنگھ درس دکھائے گُرسکھ ترائے، نام ندھان رس گُر در تے پیو۔ نام ندھان گُردر تے پائیے۔ چرن لاگ کلجگ تر جائیے۔ شبد سُر ت دُھن من وجائیے۔ آتم ہوئے پرکاش، دیپک وچ دیہہ جگائیے۔ جوت دیپک دیہہ اُجیارا، کر درس کل تر جائیے۔ گُرسکھ در تے من شبد وگاسے، مہاراج شیرسنگھ چرن سپس نوئیے۔ گُرچرنی جن سپس نوایا۔ نرباری نرویر پرہ نظری آیا۔ جگے جوت اگم، کھول کواڑ پرہ درس دکھایا۔ کلجگ اترے پار، بھگت جناں پرہ آپ وڈیایا۔ دیوے برہم گیان، جوت سروپ آپ رگھرایا۔ آتم دھرے دھیان، نجانند پرہ دیہہ درسایا۔ ہوئے برہم گیان، دے درس پرہ گُرسکھ ترایا۔ مہاراج شیرسنگھ جگت پرگاسیو، نہکلنک ہو ڈنک وجایا۔ نہکلنک جگت کلنک

لگائے۔ پرگٹ جوت کل پرہہ کیسے نظر نہ آئے۔ چھڈ دیہہ اپار، جوت سروپ پرہہ ربیا سہائے۔ سادھ سنگت رسن جس گائے،
 ہر جیو ہر در بدھا آئے۔ کوئی جیو پہنچ نہ سکے دھام سچ جتھے پرہہ جوت جگائے۔ جوت سروپ تین لوک پرہہ وسیا، مات
 پاتال آکاش رباوے۔ کھنڈ برہمنڈ سرب وربھنڈ، جوت سروپ جوت جگت جیو جگاوے۔ گرسکھ مکھ سدا جگ اجل،
 سوہنگ شبد جو رسنا گائے۔ نہکلنک آپ نرادھارا، دے درس دکھ روگ گوائے۔ مہاراج شیرسنگھ گر ستگر پورا، سرن
 پرے کی لاج رکھائے۔ جو جن آئے چرن گر پرے۔ دکھ کلیش آپ پرہہ ہرے۔ مل سادھ سنگت رسنا سوہنگ شبد ررے۔
 ہوئے بند خلاص، نرک مجھار گرسکھ نہ پرے۔ ناؤں نرائن شبد ہے ڈاڈھا، پائے سو کریا جس کرے۔ کر کریا گن ندھانا،
 گرسکھ در جوڑ دوئے کھرے۔ رکھ لاج پرہہ پورن، کلجگ آن سر ہتھ دھرے۔ کلجگ واؤ چھوہ نہ سکے، سوہنگ شبد
 پردے ورے۔ انت کال درس پرہہ دے کے، جوت وچ جوت پرہہ دھرے۔ کھنڈ سچ گر دھام رچایا، بیٹھ اڈول گرسکھ گر
 در کھرے۔ مہاراج شیرسنگھ کیسے نظر نہ آئے، جوت سروپ وچ سکھ ہے ورے۔ پرہہ کا سروپ جگت نیارا۔ بوچھے سو
 جس بوجھائے آپ نرنکارا۔ پرہہ سروپ جوت آکارا۔ جوت سروپ پسریو جگت پسارا۔ جوت سروپ پرہہ جگت جلا یا، وایا
 جل کی دھارا۔ کل کھپایا ستجگ لگایا، ست ست ست ورتائے آپ نرنکارا۔ جوت پرگٹائے نہکلنک اکھوائے، مد ماسی کھپاوے
 ایسا توڑے پرہہ ہنکارا۔ بے مکھ جلاوے سکھ تراوے، گرسکھ اترے پار کنارہ۔ سوہنگ شبد چلاوے سرب کھپاوے،
 ایک جوت ہوئے ایک پسارا۔ ایشر ایک جوت ہے ایکا، ایشر جوت جگت نوارا۔ مہاراج شیرسنگھ ایہہ بنت بنائی،
 سوہنگ شبد بان جگت مارا۔ سوہنگ بان جگت گر لاوے۔ ساچا گھر کیسے نظر نہ آوے۔ بے مکھ ہوئے در دھکے کھاوے۔
 گرسکھ نام نرنجن پا کر، کلجگ سد پار کراوے۔ مہاراج شیرسنگھ دے درس، کلجگ سکھ پیج رکھاوے۔ سچا اوہ دھام،
 جتھے پرہہ وسیا۔ سچا اوہ دھام، جتھے پاپی نسیا۔ سچا اوہ دھام، جتھے گرسکھاں پرہہ شبد سوہنگ دسیا۔ مہاراج

شیرسنگہ بھگت ترئے، شبد رُوپ ہو پردے وسیا۔ پردے ہو پرویش دیوے دیہہ گیانا۔ سوہنگ شبد دے دان، مٹے آون
جانا۔ گرچرن جیو دھیان، ملے وشنوں بھگوانا۔ بے مکھ ٹھوہر نہ پائن، پورا ستگر نہ پچھانا۔ گرسکھاں پرہہ مہروان، کلجگ
دیوے درس ہے دانا۔ مہاراج شیرسنگہ لے اوتار، ہو نہکلنک کیسے نظر نہ آنا۔ نہکلنک ہو جوت سروپا۔ نہکلنک آپ وڈ
بھوپا۔ نہکلنک پرگٹے اندھ کوپا۔ نہکلنک کیسے نظر نہ آوے، جوت سروپ پرہہ جوت سروپا۔ نہکلنک کلنک جگ لا کے
سریشٹ جے جوں پنج جیٹھ کی دھوپا۔ نہکلنک نرائن نہ آیا، ایشر جوت سروپ پرہہ جوت ہے روپا۔ نہکلنک رُوپ ہے
اکم، اکم اگوچر پرہہ انیک سروپا۔ نہکلنک سریشٹ کرے بھنگ، مہاراج شیرسنگہ کل پرگٹیو ست سروپا۔ نہکلنک پرہہ
آپ اکھوائے۔ جامہ لیا دھار، گھنک پُری پرہہ بھاگ لکائے۔ کلجگ ہوئے خوار، ستجگ ست ست ورتائے۔ ہوئے شبد
گنجار، سوہنگ شبد جو رسنا گائے۔ ملے بھگت بھنڈار، دے درس گرسکھ تراوے۔ انت نہ ہوئے خوار، مہاراج شیرسنگہ
وچ جوت ملاوے۔ ایشر جوت جگت پرکاشا۔ سرب جیو میں پرہہ کا واسا۔ بھگت جنان گر چرن بھرواسا۔ بے مکھاں در
ملے ہاسا۔ پاپیاں کینہ پرہہ نرک نواسا۔ گرسکھاں سد بل بل جاسا۔ مہاراج شیرسنگہ دیوے درس دلاسا۔ کرو درس گر در
تے آ کے۔ دیپک لو جگائے، آتم جوت پرکاشا۔ ہوئے دیو جلائے، اگیان اندھیر بناسا۔ سوہنگ میرا ناؤں، سمرو رسن
سواسا۔ دیوے درس اپار، پرہہ پورا شاہو شاہاسا۔ گرسکھ لائے پار، نہکلنک جوت ابناشا۔ مہاراج شیرسنگہ آپ نرنجن، دے
درس ہوئے بھگت دھرواسا۔ اتھرن وید گویا چوتھا جگ کھپایا، جوت جگت دھری گر آ کے۔ سوہنگ چلایا سب دا مان
گویا، نہکلنک پرگٹیو آ کے۔ جگ اٹھایا بھرم چکایا، شبد سچا پرہہ سچ لکھا کے۔ ایسا کرم کمایا پڑدا پایا، بیٹھا آپ پرہہ جوت
جگا کے۔ جگت بھلایا نظر نہ آیا، جگت کھپایا رسنا پچن لکھا کے۔ قہر ورتایا وچ اگن جوت جگت پرہہ لا کے۔ اچھل چھلن
جگ آیا، آپ اڈول بیٹھ جگت جلایا، سادھ سنگت وسیا پرہہ آ کے۔ جیو جنت بھلایا، بان شبد جگت گر لایا، بیٹھا پرہہ

بھیس وٹا کے۔ مہروان اکھویا، رام ناؤں تریا ائتکال دیہہ تجا کے۔ یجر بھاگ لگایا، کرشن شام اکھویا، دواپر گیا اٹا کے۔ کلجگ جوت جگایا، نہکلنک اکھویا، گھنک پُری پرہ مان دوا کے۔ دیہہ تجایا وچ سکھ سمایا، بیٹھا پرہ دیہہ جوت جگا کے۔ بے مکھ کھپایا گرسکھ تریا، گر در آیا سیس جھکا کے۔ نام ندھان دوا یا، جگت جلندا پرہ چرن تریا، آتم بیٹھا دھیان لگا کے۔ پرہ وڈیایا گرسکھ کل پار تریا، مہاراج شیرسنگھ نہکلنک اکھوا کے۔ نہکلنک آپ پرہ نیرویرا۔ وقت لے آوے دیر نہ لاوے، سرشٹ جھڑے بیر جوں بیرا۔ سکھ تراوے درس دکھاوے، گرسکھ مٹے من تیرا میرا۔ بے مکھ جلاوے کل کھپاوے، پن گر ہویا جگت اندھیرا۔ مہاراج شیرسنگھ نظر نہ آیا، نر اوتار لے پایا پھیرا۔ نر اوتار جگت پرہ آ کے۔ جوت جگائی پرہ دیا کما کے۔ کل کھپایا جائے ستجگ لا کے۔ دھرم چلائے سوہنگ شبد سنا کے۔ سوہنگ شبد چلائے گرسکھاں ایہہ مارگ پا کے۔ پنت پاؤن دکھ بھے بہنجن، سرب جییاں دے دکھڑے لاه کے۔ مہاراج شیرسنگھ سوچھ سروپا، گرسکھاں رکھے بنت بنا کے۔ ستجگ ساچا راہ چلایا۔ سوہنگ شبد نام بیان بنایا۔ پورا ستگر سچ تخت بہایا۔ جوت سروپ پرہ آپ وڈیایا۔ دے کے درس اپار، دیہہ کا قفل کھلایا۔ ہویا جوت پرکاش، امرت نام رس پایا۔ جھرنا جھڑے آپ، بوند امرت میرا برسایا۔ امرت بوند آپ پرہ برکھے، کول ناہ دا مکھ کھلایا۔ کھلے کول بوند اک برسے، دوار دسواں پرہ پردہ لابیسا۔ گرسکھاں جگت بلہار، جوت سروپ پرہ درشن پایا۔ مہاراج شیرسنگھ آپ نرادھار، گرسکھاں دے وچ سمایا۔ گرسکھاں پرہ دے وڈیائی۔ گرسکھاں پرہ سیو کمائی۔ گرسکھاں وچ بھیو نہ کائی۔ گرسکھاں وچ پرہ نرنجن جوت ٹیکائی۔ گرسکھاں مل پرہ لیا پرگٹائی۔ گرسکھاں ایہہ ملی ودھائی، جوت نرنجن سچ تخت بہائی۔ سچ دھام سچکھنڈ دوارا، جتھے بیٹھے آپ رگھڑائی۔ اتم جگے دیپک نیارا، گرسکھ جوت پرہ آپ جگائی۔ جوت جگائی سوچی پائی، ستیاں سکھ پرہ درس دکھائی۔ درس دکھائے تھر گھر سوچی پائے، پردا شانت کایا سیت کرائی۔ مہاراج شیرسنگھ سرب گن داتا، باہوں پکڑ گرسکھ ترائی۔ گرسکھ تارے آپ پرہ ٹھاگر۔ گرسکھ

کلجگ بھگت رتناگر۔ گرسکھ نرمل کول جوں ساگر۔ مہاراج شیرسنگھ گر ستگر پورا، پرگٹے جوت ہوئے اجاگر۔ جگے جوت جوت جگت جلاوے۔ جگے جوت سرب سرشٹ زلاوے۔ پرگٹے جوت کیسے نظر نہ آوے۔ مہاراج شیرسنگھ گر ستگر پورا، نہکلنک جگت اکھواوے۔ نہکلنک جوت جگائی۔ نہکلنک پرہ دیہہ تجائی۔ نہکلنک ہو پرہ سرشٹ بلائی۔ نہکلنک سرب بھیکھ مٹائی۔ نہکلنک گنٹ چار جے جے جیکار کرائی۔ نہکلنک لے اوتار، رنگ روپ نہ کیسے دکھائی۔ تجی دیہہ ہوئے جوت سروپ، مہاراج شیرسنگھ نہکلنک ناؤں رکھائی۔ نہکلنک آپ گن ندھانا۔ نہکلنک آئے جگت جوں بانا۔ نہکلنک ور لے گرمکھ پچھانا۔ نہکلنک تین لوک اک سمانا۔ نہکلنک اکھوائے مہاراج شیرسنگھ جوت وشنوں بھگوانا۔ وشنوں بھگوان پرہ آکارا۔ وشنوں آکار سرب سرشٹ آکارا۔ وشنوں کر درس گر من سدا اند۔ گرسکھ جگت سینتل چند۔ بے مکھ جلے جگت بند بند۔ تھر گھر نہ سوچھے ہوئے اندھیر اندھ۔ جگت ڈرکارے نرک نوارے، کھئے نہ دئے چھڈائے جم ڈنڈ۔ گرسکھ ادھارے پیج سوارے، مہاراج شیرسنگھ آپ بخشند۔ بخشنہارا پرہ کرپالا۔ دیناں ناتھ بھگت رکھوالا۔ جگت جلاوے جوں اگن جوالا۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ ہوئے بھگت رکھوالا۔ بھگت جنان گر چرن پیاسا۔ بھگت جنان پرہ گر دکھ درد وناسا۔ لاگ چرن ہوئے راسا۔ کر درس ہوئے بند خلاصا۔ گرسکھ سد بلہار، سوہنگ جیو جس نام سواسا۔ مہاراج شیرسنگھ آپ دکھ ہرتا، سکھا دیو درس بھرواسا۔ پرہ لے اوتار جگت سنگھاریا۔ پرہ جوت سروپ بھگت ادھاریا۔ پرہ نہکلنک اپنا آپ وچ جگت آکریا۔ مہاراج شیرسنگھ تین بھون ہوئے جے جے جیکاریا۔ جے جے جیکار، جگت جیکارا۔ جے جے جیکار، سوہنگ شبد بھگت بھنڈارا۔ جے جے جیکار، چار جگ ہوئے اجیارا۔ جے جے جیکار، کلجگ دُشٹ پرہ مارا۔ جے جے جیکار، مچائے جگت ہاکارا۔ جے جے جیکار ہوئے سرشٹ اندھیارا۔ جے جے جیکار کر گرسکھان بھجے گر در سچا دربارا۔ جے جے جیکار سوہنگ شبد گنٹ چار جیکارا۔ مہاراج شیرسنگھ لے اوتار، کلجگ کیو پار کنارہ۔ امرت برکھا لائی، گر پورا کرم

کھائیندا۔ آتم شانت کرائی، بوند امرت مکھ چوائیندا۔ اگن دیہہ جلائی، کایا سینتل ٹھنڈ کرائیندا۔ پرہہ پورے دیا کھائی، دکھ
 دیہہ درد ہٹائیندا۔ در آئے ملے وڈیائی، کر کریا امرت مکھ چوائیندا۔ بھہ بھیانک پرہہ ہویا سہائی، بھوت پلپت وچ دیہہ
 جلائییندا۔ سادھ سنگت ملی ودھائی، دے درس پرہہ نظری نظر کرائیندا۔ وچوں مان گوائی، امرت دھار دوکھ نوار پرہہ
 اکھوائیندا۔ کلجگ اوتار دیوے بھگت بھنڈار، امرت بوند کول میں پائیندا۔ جو جن آئے گر چرن سیس جھکائے، پتت پاپی پوت
 کرائیندا۔ گرسکھاں وچ سمائے، پرہہ پُرکھ نرنجن چرن دھوڑ گرسکھ مستک لائیندا۔ بنت بناوے دواپر وچھڑے، کلجگ پرہہ
 میل ملائییندا۔ اپنا آپ چھپائے، جوت پرگٹائے بھگت جنان سوجھی پائیندا۔ کوئی تھر نہ ریائے، پرہہ بن کوئی ٹھوہر نہ پائے، آپ
 اپرمپر پرمیشور جگت بنائیندا۔ دھرنی دھر ایشر نر سنگھ نرائن، پرگٹ ہو سادھ سنگت درس دکھائیندا۔ جنم سہیل
 کرائے، جو جن گر در آئے، پھر جنم نہ پائیندا۔ وچ جوت ملائے، دھام سچکھنڈ سچ لے جائے، اٹل آپ اٹل گرسکھ رکھائیندا۔
 جوت جگے جتھے نرائن بنت بنائے، آپ جوت سروپ سد ڈگمگائیندا۔ جوت سروپ پرہہ وچ آکاشیا، وچ مات ایشر جوت
 سروپ وچ سکھ سمائیندا۔ گن ندھان کریا نند، بھگت جنان گھر جوت پرگٹائیندا۔ سچا پرگٹے نرنکار، ہوئے سرشٹ خوار، پرہہ
 پورا مکھ چھپائیندا۔ بھگت ادھار پورن اوتار، امرت بوند پرہہ امر کرائیندا۔ امرت امر امر پرہہ رُوپا، پرہہ کا رُوپ کیسے نظر
 نہ آئیندا۔ نظر نہ آوے سرب رباوے، بن باقی بن تیل پرہہ دیپک دیہہ جلائییندا۔ لکھ چراسی اُپاوے، سرب دے وچ
 ساوے، انتکال خالی دیہہ کرائیندا۔ کیسے ہتھ نہ آوے، آتم وچ رباوے، مایا رُوپ سب پردہ پائیندا۔ سوہنگ شبد جو
 گاوے، رنگ رنگیلا مادھو نج ماہے پاوے، جوت سروپ وچ جوت جگائیندا۔ نہکلنک اکھواوے، جوت سروپ کھیل
 رچاوے، بھگت جنان ہر ہر ہر درس دکھائیندا۔ چرن لگاوے کلجگ دھرت پل جاوے، مہاراج شیرسنگھ سر ہتھ ٹکائیندا۔

کلجگ ہونے بھہ بہیانک۔ ورتے قہر اچن اچانک۔ بھلی سرشٹ پچن گر نانک۔ گر جگت جوں موتی مانک۔ مہراج شیرسنگھ ہونے سہائی، انتکال وچ بھہ بہیانک۔

★ ۲ کتک ۲۰۰۷ بکرمی پنڈ جیٹھووال پچن ہونے ★

کلجگ پرگٹے پت پاون، ایشر جوت جگت گر چاننا۔ بھگت جنان ہر در بوجھیا، پرہہ ملیا سگھڑ سبجاننا۔ سوہنگ شبد رس لوجھیا، تس دیوے برہم گیاننا۔ گرسکھ چرن پیار، کریانند دیوے ایہہ داننا۔ جگاوے جوت اپار، ست پُرکھ ست ماننا۔ بیٹھا آپ اڈول، جگت کرایا سرب دیواننا۔ پرہہ تولے پورا تول، کلجگ جیو انت کل کھپاننا۔ مہراج شیرسنگھ پچن امول، گرسکھان من بھاوننا۔ گرسکھان گدر سیس نوايا۔ بے مکھان سر چھار کل دھکا لایا۔ گرسکھان دے ادھار، جوت سروپ پرہہ درس دکھایا۔ بے مکھ ہونے خوار، ہر کرتا نظر نہ آیا۔ گرسکھان ہونے ادھار، دپیک جوت جگایا۔ بے مکھ ہونے لاچار، کال پھاس کل سر تے آیا۔ گرسکھ برہم وچار، گر پورے بوجھ بوجھایا۔ بے مکھ جنم دن چار، وچ چراسی گیز لگایا۔ گرسکھ اترے پار، جوت سروپ انت جوت ملایا۔ بے مکھ لے نہ کھتے سار، گر پورے مکھ بھوایا۔ گرسکھ بیٹھے ٹھانڈے دربار، جوت سروپ تھان سچکھنڈ رچایا۔ نہکلنک لے اوتار، سوہنگ بان جگت پرہہ لایا۔ مہراج شیرسنگھ جوت آکار، وچ مات جوت پرگٹایا۔ کلجگ آیا اندھ اندھیارا۔ پرگٹو جوت سروپ آپ گردھارا۔ گرسکھان دے گیان، آتم ہونے چمتکارا۔ گرسکھ من گرچرن دھیان، چرن کول ساچا دربارا۔ سچ دربار جتھے لے پرہہ اوتارا۔ بے مکھ نہ پائن سار، کلجگ پرگٹو آپ زرنکارا۔ جوت سروپ جگت ہر وسیا، رہے پرہہ سدا نرادھارا۔ گرسکھان کل ہر رنگ مانیاں، جنہاں بوجھائے وکھائے رنگ اپر اپارا۔ دھرت پلائی سرشٹ کھپائی، ایسا کرے کھیل اپارا۔ کلجگ اٹائے ستجگ ساچا لائے، مہراج شیرسنگھ لے اوتارا۔ لے

اوتار جگت پرکاشیا۔ کر درس دُکھ درد وِ ناسیا۔ جوت جگائی گُرسکھاں پرہہ بُو جھ بُو جھائی، گُر پورے کُو سد بل جاسیا۔
 سرِشٹ بھلائی بے مکھ در تے ٹھور نہ پائی، انت کال گل جم کی پھاسیا۔ گُرسکھ پھنائی سوہنگ شبد رنگن دے چڑھائی، انت
 کال کرے بند خلاصیا۔ کلجگ پرگٹے آپ رگھرائی، مہاراج شیرسنگھ نام رکھائی، گُرسکھاں گُر چرن رَہراسیا۔ گُرچرن سچ گُر
 کے دھاما۔ کلجگ پرگٹیو نر کا جامہ۔ تریتا رام اوتار، دواپر کرشن شاما۔ کلجگ کرم وچار، نہکلنک وجائے شبد دمامہ۔ ہویئے
 جگت خوار، شبد لکھائے مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوانا۔ پرہہ کا پچن پرہہ کا رنگ۔ گُر کا شبد سرب دُکھ بھنگ۔ گُر
 دربار جو جن آئے، سوہنگ شبد نام سد منگ۔ اُپجے گیان مٹے اندھیرا، دیوے درس آپ انزنگ۔ ہنکار نوارے دُشٹ
 سنگھارے، جوت سروپ جگت پرہہ جنگ۔ سوہنگ شبد وچارے، مہاراج شیرسنگھ چرن نِمسکارے، سوہنگ شبد
 چلے انراگا۔ سمرے جن وجے انحد واجا۔ اُپجے من دُھن جوؤ نادا۔ جگائے جوت دیوے درس پرہہ آگادھا۔ گُرسکھاں گُر جم
 سواریا، سرن لائے درس دیکھائے تن من سادھا۔ مہاراج شیرسنگھ چلت کرائے، جگت جگت ایہہ بنائے کلو کال روپ جگت ہے
 کھادھا۔ پرہہ کا دھام سدا اکھنڈ۔ پرہہ وسے کھنڈ برہمنڈ۔ کلجگ ہویا انت ملنگ۔ اُتم رنگ مہاراج شیرسنگھ گُرسکھ
 سرب دُکھ کھنڈ۔ سوہنگ نام گُر کی وتھ، کلجگ دیوے آپ کرتارا۔ سوہنگ نام گُر کی وتھ، گُرمکھ پائے آگر کے دوارا۔
 سوہنگ نام گُر کی وتھ، بھگت جنان دے بھنڈارا۔ سوہنگ نام گُر کی وتھ، کلجگ کیو جس پار کنارہ۔ سوہنگ نام گُر کی
 وتھ، گُرسکھ سمر اُترے پار کنارہ۔ سوہنگ نام گُر کی وتھ، رسنا اُچرے کِرپا کرے جس گِردھارا۔ سوہنگ نام گُر کی وتھ،
 رسنا سمرے دیوے درس آپ نرنکارا۔ سوہنگ نام گُر کی وتھ، کلجگ پرگٹیو آپ کرشن مُرارا۔ سوہنگ نام گُر کی وتھ، کھانی
 بانی گگن پاتال پرہہ جوت آکارا۔ سوہنگ نام شبد اکتھ، گُرسکھ پاوے نام اُجیارا۔ سوہنگ شبد سوہنگ نام ستجگ رتھ،
 رسنا سمرے سرِشٹ اُترے پارا۔ مہاراج شیرسنگھ سدا سر رکھے ہتھ، جو جن آئے چرن نِمسکارا۔ سوہنگ شبد ستجگ

چلایا۔ سوہنگ شبد کل بھکھ کرایا۔ سوہنگ شبد گر در گرسکھ دھیایا۔ سوہنگ شبد نام پدارتھ پرہ جھولی پایا۔ سوہنگ شبد رسنا چپ، جوت سروپ پرہ میل ملایا۔ سوہنگ شبد اتم رس، برہم سروپ جس درسایا۔ سوہنگ شبد کرے سب بھس، کام کرودھ وچ دیہہ چلایا۔ سوہنگ شبد کرے پرہ وس، جو سمرے پرہ نظری آیا۔ مہاراج شیرسنگھ بھگتن وس، سادھ سنگت وچ درس دکھایا۔ درس دکھاوے آپ اپرمپر پورا۔ جوت جگاوے کرے گیان بھسمنترا۔ ایک جوت پرہ جوت سروپا، جگے جوت وچ دیہہ نرنترا۔ اگیان اندھیر گوئے، دیپک جوت وچ دیہہ جگئے، سوہنگ شبد دیوے گرمنترا۔ پرہ درس دکھاوے، دواپر وچھڑے کل لے ملئے، کریا کرے پرہ نرنترا۔ بے مکھ کھپئے گرسکھ ترائے، سوہنگ دیوے گیان نرنترا۔ نہکلنک اکھواوے، مہاراج شیرسنگھ نام رکھاوے، چھڈ دیہہ جوت سروپ رہنترا۔ جوت سروپ پرہ سرب پرکاشے۔ جوت سروپ پرہ تین لوک پرکاشے۔ جوت سروپ پرگٹیو کل، کر درس دکھ درد ونا سے۔ جوت سروپ پرہ دھرنی دھر، گرسکھ گاؤ سد رسن سواسے۔ مہاراج شیرسنگھ جوت سروپا، بھگت جنان کرے بند خلاصے۔ شبد روپ گر شبد چلایا۔ شبد روپ گر شبد بان اگن چلایا۔ شبد روپ سرب سرشٹ پرہ دے کھپایا۔ شبد روپ شبد گر اچرے، شبد شبد گر میل کرایا۔ شبد روپ پرہ دیہہ پرکاشے، بے مکھان نظر نہ آیا۔ شبد روپ پرہ کرے ونا سے، کھنڈ سچ بیٹھ جوت جگایا۔ شبد روپ پرہ دیہہ تجائی، چھڈ دیہہ نہکلنک اکھوایا۔ نہکلنک نرنجن نرائن، پاربرہم پریمیشر کیسے بھیو نہ پایا۔ مکند منوہر لکھی نرائن، پرہ جوت پرگٹایا۔ ابناشی اوگت اگوچر، جوت سروپ وچ دیہہ سکھ سمایا۔ اچھل اڈول اتول پرہ پورن، باہوں پکڑ پرہ گرسکھ ترایا۔ مہاراج شیرسنگھ درس انول، جوت پرگٹائے بے مکھان نظر نہ آئے، گرسکھان درس دکھایا۔ گرسکھ ترائے، بے مکھ جلائے، مد ماسی نرک نواس دوائیندا۔ کلجگ اگن جلائے دکھی جیو بللائے، گرسکھان مکھ امرت بوند چوائیندا۔ آتم شانت کرائے، نجاند پرہ درسائے، دے درس پڑدے لاپندا۔ پڑدا لاپیا بہرم بھو چکایا، آتم ہو پرکاش دیپک جوت

جکائیندا۔ بھگت رائے ہوئے سہائے، سوچھ سرُوپ پرہہ نظری آئیندا۔ گُرسکھ وڈیائے چرن لگائے، پرہہ بھوجل پار کرائیندا۔ انت کال پرہہ جوت ملائے، گُرسکھان درس دکھائیندا۔ جم نیڑ نہ آئے، ستگر پورا ہوئے سہائے، ایسی بنت پرہہ آپ بنائیندا۔ وچ بیان بیٹھائے، کھنڈ سچ گر دھام پُچائے، جوت سرُوپ جتھے پرہہ ڈگمگائیندا۔ چراسی گیڑ چُکائے، اٹل پدوی گُرسکھ گُردر تے پائے، جوت سرُوپ وچ جوت ملائیندا۔ نہکنک اکھوائے، چھڈ دیہہ جوت سرُوپ ہو جائے، گُرسکھان بوجھ بُجھائیندا۔ مہاراج شیرسنگھ نام رکھاوے، انت کلو آپ کرائے، ستجگ سچ لائیندا۔ ستجگ ورتے سچ پَسارا۔ ایشر جوت ہوئے جگت آکارا۔ جیو جنت سب جوت آدھارا۔ پرہہ کی جوت سرب پسر پَسارا۔ ستجگ اُچے آپ نرنکارا۔ مہاراج شیرسنگھ گُرسکھان گرچرن دوارا۔ دُکھی در بللائے دئے دُبائیا۔ جنم برتھا جائے، در در ٹھوکران کھائیا۔ دُکھیاں دُکھ نوار دے، تیرے ہتھ وڈیائیا۔ کری در پُکار بنگ قصائیا۔ ڈھٹھے ہر دوار، گن اوگن نہ وچار، ڈھٹھے در گھر گھر در ملن ودھائیا۔ کل کلیش کرم وچار، نام دان پلے پائیا۔ دُکھی ہو جگت بللائے، بن پُتران ماواں سدا سوائیا۔ دے دِلاسا تیرے چرن بھرواسا، دے دات دات گر ڈاڈھے سب بُکھیاں بُکھ گوائیا۔ درس تیرا سدا من اُچے، رکھنہارے لاج رکھ وکھائیا۔ مہاراج شیرسنگھ ڈھیہہ پئیو دوارے، چرن لاگ سادھ سنگت رل جائیا۔ سادھ سنگت پرہہ وسنیہارا۔ سادھ سنگت وچ لے اوتارا۔ سادھ سنگت بن سرِشٹ جھکھ مارا۔ سادھ سنگت بوجھ ہر کا دوارا۔ سادھ سنگت رنگ مانے جگ ہے چارا۔ سوہنگ دے گیان، گُرسکھان گر پار اُتارا۔ کلجگ لے اوتار، مہاراج سنگھ جوت آدھارا۔ جوت آدھار نرنجن دیو۔ سرِشٹ بھلائی پرہہ پورن دیو۔ سرِشٹ بھلائی گُرسکھ جنائی، سوہنگ شبد مہا رس پیو۔ پرہہ ہتھ وڈیائی، مہاراج شیرسنگھ پیج رکھائی، کر درس ہوئے نرمل جیو۔ درس داس جن گر کا کریا۔ رسنا اچرے ناؤں آتم ٹھانڈا کریا۔ گُرسکھ پائن تھانؤ، دیپک جوت جتھے پرہہ دھریا۔ بھگت وچھل وسے سب ٹھاؤں، دیوے درس سب آسا وریا۔ مہاراج شیرسنگھ سدا گن گاؤ، مانس جنم جس کریا۔ منسا من جو دھارے، گر کا

شبد نہ من وچارے، کلجگ ڈبے وچ منجھدھارے۔ مان گویا جگت دُکھ پایا، مانس جنم جگت گئے ہارے۔ انتکال کال کھپایا، لکھ چُراسی وچ چکر لایا، آتم سدا اڈول دیہہ نائیاں۔ دُکھڑے دے کلول، پیڑے تل جوں گھانیاں۔ دیہہ دُکھ نہ سکے تول، بہتر ناڑاں وچ سمائیاں۔ جپ تپ کھٹ روگ پرہہ مارے، متھے جوں متھن مدھانیاں۔ کچ پرہہ توڑے جھٹ بھلا جیو جوں بال انجانیاں۔ گر پورے بن کوئی رکھ نہ سکے، دوکھ نوار نہ کوئی اکھوانیاں۔ مہاراج شیرسنگھ آپ سمرتھ، امرت برکھا لائے دُکھ مٹائیاں۔ جھوٹھی دیہہ وچ پریم ساچا۔ جھوٹھی کایا جوں کنبہ کاچا۔ ہومے روگ وچ دیہہ آنچا۔ پرہہ کی جوت رچے وچ دیہہ مہاراج شیرسنگھ جلاوے جیو کی آنچا۔

★ ۳ کتک ۲۰۰۷ بکرمی پنڈ جیٹھووال پجن ہونے ★

عرش عرش چھڈ عرش، مات جوت پرگٹا لیا۔ برس برس امرت میگھ برس، سوہنگ شبد برسا لیا۔ ترس ترس کر ترس، گر چرن لگا لیا۔ حرص حرص کر درس، گر حرص مٹا لیا۔ گرسنگت لے تار، بے مکھاں نرک نواس دوا لیا۔ مہاراج شیرسنگھ بھگت بھنڈار، دے درس تن من گرسکھ دھیر دھرا لیا۔ دھرے دھیر من گر درس پا لیا۔ سوہنگ شبد وجے تیر، بان انیالا جگ چار چلا لیا۔ سوہنگ شبد گرسکھ سپتل، امرت برکھ پرہہ مکھ چوا لیا۔ رسنا جپ ہونے رسن سریر، اندھ اندھیر دیہہ وچ دے مٹایا۔ ہومے توڑ زنجیر، کھول ترے کٹی پرہہ درس دکھایا۔ گرسکھ اُجل وانگ کبیر، کلو کال نہکلنک جن سیس نوایا۔ ہونے آتم شانت سریر، جوت پرکاش پرہہ اندھیر مٹایا۔ گر پورن گہر گمبھیر، جوت سروپ جگت وچ آیا۔ گر وڈا پیراں سر پیر، بیٹھ سینگھاسن درس دکھایا۔ سینگھ آسن بیٹھے آپ رگھبیر، تریتا جگ جوں اُٹایا۔ پرگٹے جوت کرشن مرار، دواپر اندھ جس سرشٹ کرایا۔ کلجگ مہاراج شیرسنگھ اچھل سریر، چھڈ دیہہ جوت روپ ہو آیا۔ جوت سروپ

کلجگ پرہہ وسیا۔ بھگتن دے دیدار، بے مُکھاں تھر گھر نہ دسیا۔ گر دیوے پیج سوار، بے مُکھ جنم گواوے ہسیا۔ جس نیہو کل گرچرن پیار، دے درس سچ سروپ دسیا۔ سوہنگ شبد رسن وچار، نظری آوے پرہہ وچ دیہہ وسیا۔ مد ماسی نرک مجہار، سچ دربار کول پاپی نسیا۔ گرسکھاں جوت آدھار، جوت سروپ پرہہ سدا وگسیا۔ دھرنی دھر ایشر لے نر اوتار، جنم دھام پرہہ گھنک پُری وسیا۔ منی سنگھ سنت دے دیدار، شبد سروپ پردے پرہہ وسیا۔ آیا دُھر دربار، کر درس درس کلجگ مہاراج شیرسنگھ دیوے امرت نام رسیا۔

جوت جوت جوت سروپ پرہہ کل چاننا۔ ہوت ہوت ہوت سرب سریشٹ ندھاننا۔ سوت سوت سوت سووت، سریشٹ پرہہ نہیں پچھاننا۔ روت روت روت سریشٹ روت، سوہنگ شبد مارے گر باننا۔ موہت موہت موہت گرسکھ من موہت، کر درس ہوئے برہم گیاننا۔ سوہنگ شبد اتم جوت جگائے، پرہہ دیہہ گن ندھاننا۔ گرمکھ گرسکھ سدا جگ ہوت، پرگٹے جوت جب وشنو بھگواننا۔ وشنو بھگوان گن ندھان کسے نہیں وچاریا۔ سرب استھان پرہہ چرن لگ جان، سچ دربار اک گر چرن دواریا۔ بے مُکھ دُکھ پان کلجگ کینی سرب ندھان، سوجھے بوجھے نہ گر درباریا۔ نہکلنک لے اوتار، مہاراج شیرسنگھ جگ سنگھاریا۔ کر جوت پرکاش سریشٹ آکاریا۔ ایشر مایا جگت آکار، مایا روپ پسر پساریا۔ لکھ چراسی جوُن اپائی، سرب وچ جوت آدھاریا۔ پرہہ جوت سروپ سرب میں وسیا، اوچ نیچ اک رنگ کرتاریا۔ جگو جگ پرہہ لے اوتار، بھگت جن کاج سواریا۔ مچھ کچھ پرہہ دیہہ دھار، جل جیوت پار اتاریا۔ ستجگ ست ست ست مہروان، ست سروپ نرادھاریا۔ دواپر لے اوتار کرشن مُراریا۔ تریتا لیا سُدھار، رام روپ وچ دیہہ سُدھاریا۔ بھگت ہیت کرے پرکاش، بال دھرو دے درس کرے جوت آدھاریا۔ نر سنگھ روپ انوپ، تھم پاڑ بھگت پرہلا د پرہہ تاریا۔ کرو ڈھائی کر اچھل اچھلن، پرہہ

بل پار اُتاريا۔ آمبریک جن وچارا، بان چگر سُدرشن دُرباسا ماریا۔ جنک بدیہہ جوت آدھار، کلجگ ناؤں نانک نرنکاری
 اکھوا لیا۔ ہری چند پرہ تن من وار، ہوئے چندال کرم نیچ سمبھالیا۔ دروپتا رکھ لاج نر آدھار، کوٹ چیر ہوئے چھن آتم وچاریا۔
 بدر جھگی سٹا پیر پسا، پرہ دُریودھن ہنکار نواریا۔ سُداما دلیری دتا تار، باہوں پکڑ اُپر سینگھاسن بہا لیا۔ جے دیو کرم
 وچار، بھگت روپ پرہ لیکھ لکھا لیا۔ نام دیو درس نرنجن پایا، پرگٹ ہو پرہ بھوگ لگا لیا۔ بینی کرم ادھیاتی بیٹھ اکانت
 درس پرہ پایا۔ ترلوچن کرے پکار، دیو درس آپ رگھڑایا۔ دتا تار رویداس چار، پھڑ کسیرا پرہ کنگن وٹایا۔ کبیر پرہ دیوے
 دھیر، سچکھنڈ جس آسن لایا۔ سین نائی دتا تار، رانا رجھائے آپ پرہ آیا۔ جگو جگ پرہ لے اوتار، سین روپ ہو پرہ
 سیو کمایا۔ گنکا اُتری پار، ہردے رام نام وسایا۔ پوتنا ہوئی پار، موہن منے جگت کرشن پایا۔ اجامل پائی سار، ناؤں نرائن
 انت کال دھیایا۔ بدھک لایا بان، چرن کول کرشن چمکایا۔ پرہ پت دیوے تار، ہوئے ادھین جن سیس نوایا۔ کلجگ لے اوتار،
 انت کلو کال آپ کرایا۔ برہما آئی ہار، سرب سرشٹ ہتھ سینگھ پال پھڑایا۔ سورن ہویا سرب سمرتھ، دھرو در جس پرے
 ہٹایا۔ امر امر امر سینگھ ہوئے، جگ دو جے مان دوا یا۔ سینگھ مانا منے پرہ کا بھانا، گر پری انت کال سدھایا۔ بھگت وڈیایا
 سینگھ بڈھ تریا، جس ملیا نہچل ٹکانا۔ موہن سینگھ بچایا، شبد اموڑ پرہ دیہہ چھڈایا۔ چرن کول پرہ نواس دوا یا۔ رنگا
 سینگھ رنگ لایا، نام رنگ منگ دیہہ چڑھایا۔ سرن پرے پرہ لاج رکھایا۔ باج سینگھ سرب دکھ بھنگ، من امنگ انت کال
 جوت سما یا۔ گجر سینگھ پرہ تار یا۔ داتا ہو دات دیوے بھگت جن ونجاریا۔ در منکن کر پکار، پا پریم پریم پیاریا۔ تن من
 ٹھریا پرہ درشن کریا، کلجگ جیو کر درس جنم سواریا۔ نہکلنک ہو آئے چتر بھج کہائے، کرو درس گر ٹھانڈے دربار یا۔ مہاراج
 شیر سینگھ سرب سمائے، جگت اندھیر گرسکھاں من جوت جگائے، گرسکھ ہوئے جگت نیاریا۔ گرسکھ نام نرمل، گر چرن
 پیاسا۔ گرسکھ نام نرمل، جوت سروپ وچ دیہہ واسا۔ گرسکھ ناؤں جگت سد نرمل، ہر ہر چے رسن سواس سواسا۔

گُرسِکھ ناؤں کلجُگ سد نرمل، مہاراج شیرسنگھ جوت سروپ دیوے درس دِلاسا۔ کر درس من ہوئے اندا۔ کر درس پرہہ
 پرگٹے سد بخشندا۔ کر درس کل آئے گر گئی گہندا۔ کر درس پرہہ جوت سروپ وچ دیہہ سد ریندا۔ کر درس پرہہ رنگ
 انوپ، پرگٹے جوت جُگ جُگ مرگندا۔ کر درس اترے من کی بھکھ، گُرمکھ ناؤں نیر کل ویندا۔ کر درس پرہہ ردے چتار،
 دیوے درس پرہہ دیہہ دیندا۔ سوہنگ شبد امرت رس، مہاراج شیرسنگھ گُرسِکھ پلندا۔ امرت پی امر پد پائے، امر ہو امر
 وچ وسایا۔ جوت سروپ جوت مل جائے، آون جاون جگت چُکایا۔ گیڑ چُراسی پھیر نہ پائے، کلجُگ ناؤں ندھان سوہنگ جن
 پایا۔ انتکال جم ڈنڈ نہ لائے، نہکلنک جن چرن سیس نوایا۔ انتکال پرہہ ہوئے سہائے، بھگت وچھل پرہہ برد رکھایا۔ وچ بان لے
 بیٹھائے، گُرمکھ گر جگت ترایا۔ دھام بیکنٹھ دے پُچائے، مہاراج شیرسنگھ جن دھیایا۔ دے درس پرہہ دیہہ چھٹائے، دیوے
 درس پرہہ انتر انترا۔ پرگٹے جوت پرہہ جُگا جُگنتر۔ کرو درس گر درائے، پرگٹ بھو نرویر نرونتر۔ کلجُگ ہویا قہر، شبد
 روپ جگت بھسمنترا۔ رسنا چن جل کی لہر، دُکھی جیو جگت دُکھ انترا۔ گُرسِکھ پوچے گر کے پیر، جن ملیا درس تنترا۔
 ایشر جوت سدا نرویر، کر وچار پرہہ وچ دیہہ وستنتر۔ نہکلنک آپ پرہہ گہر، مہاراج شیرسنگھ بھگت بھگوتنتر۔ بھگت
 بھگت پرہہ آپ سوارے۔ جیو جُگت دے مکت، سوہنگ شبد جو رسن وچارے۔ گر کا شبد جوت جگائے، کرے اندھیر
 جوں دیپک اُجیارے۔ مہاراج شیرسنگھ جوت پرگٹائی، بوجھ بُجھائے گُرسِکھ دھیائے۔ گُرسادِ گُرسِکھان گر در سوجھیا۔
 گُرسادِ گر ساچا جن کلجُگ بوجھیا۔ گُرسادِ گرچرن لاگ بھاؤ دوچا نہ لگیا۔ گُرسادِ من شبد ویراگ گُرسِکھ در در
 لوجھیا۔ گُرسادِ جوت آدھار گُرسِکھ گرچرن کلجُگ جھوجیا۔ گُرسادِ پرہہ آد جُگادِ گُرمکھان تھر گہر بوجھیا۔ گُرسادِ
 پرہہ ونود وناد، مہاراج شیرسنگھ درس دیوے سدا آتم گوجھیا۔

گُرساڊِ گُردر پُچانا۔ گُرساڊِ کل مِثيا آون جانياں۔ گُرساڊِ کر درس گُرجن رنگ مانياں۔ گُرساڊِ گُرسکھ پُورا
 کلجگ چلے گر کے بهانیاں۔ گُرساڊِ اترے کل کلیش وسُورا، نہکلنک جن جوت سرُوپ پُچانیاں۔ پرہ کا چن نہ ہوئے ادھورا،
 سوہنگ بان رسن گر ماریا۔ مہراج شیرسنگھ گر سَتگر پُورا، بے مُکھاں وچ گُرسکھ پُچانیاں۔ گر جگاوے گُرسکھ من
 جوتا۔ گر تراوے گُرسکھ چرن لاگ دُکھ کھوتا۔ نام درڑاوے سوہنگ گیان رس جس چھوتا۔ بھگت جن پرہ بھيو
 چُکاوے، جُگو جگ پرہ جوت سروتا۔ مہراج شیرسنگھ درس دِکھاوے، دیوے مان سدا سکھ بہتا۔ ہر کا ناؤں بھگت من
 دھریا۔ ہر کا ناؤں چپ تن من ہریا۔ ہر کا ناؤں دیہہ سرب دُکھ ہریا۔ ہر کا ناؤں اک رنگ رنگ تن من گُرسکھ کریا۔ ہر
 کا ناؤں گُرسکھاں کر پریم رسن اُچریا۔ ہر کا ناؤں سوہنگ شبد مہراج شیرسنگھ دھریا۔ ہر کا ناؤں جگت رسائن۔ دھن
 دھن گُرسکھ کلجگ جس رسنا چيائن۔ اُتم وتھ اُتم ہے سُکھ، پرہ کی جوت دیہہ جوت جگائن۔ کل دے کر رکھ ہتھ، دوکھ
 وناش ابناش سر ہتھ ٹکائن۔ بے مُکھ کھپائن نندک نرک وگائن، مہراج شیرسنگھ سوہنگ شبد سچ لکھائن۔ ہر کا رُوپ
 بُوچھے نہ کپٹی کامی۔ کھوئے نہ جانے اچت پاربرہم پرہ انترجامی۔ رکھی کیس گوردھن دھاری، پرگٹے جوت کرشن سوامی۔ کلُو
 جیوانت اگن جلائن، انتکال کھوئے نہ سُکھ دامی۔ مد ماسی سب نشٹ ہو جائن، پرگٹے جوت پرہ نہکامی۔ نہکیول نہکلنک
 کہائن، جل تھل ہر سوامی۔ سرشٹ بھلائی پرہ بھول بھلانی۔ گُرسکھاں من جوت جگائن، دے درس نرمل دیہہ کرائیے،
 جگائے جوت جگت جُگدامی۔ ہوئے پرکاش دیہہ سُکھی سواسا، گُرجن بھرواسا ہے پرہ انترجامی۔ مہراج شیرسنگھ سد بل
 بل جاسا، تین لوک کل ملیا سوامی۔ تین لوک پرہ وسنیہارا۔ وچ پاتال پرہ نین مُدھارا۔ باشک سیج سُکھ پرہ نرنکارا۔ کھوئے
 نہ جانے پاتال واس جوت آکارا۔ وچ آکاش پرہ جوت چمتکارا۔ اُنجا پون سر چور جھلارا۔ برہما وشن مہیش در کرن پُکارا۔
 ست کالے ست سفید، پرہ کا رتھ وچ آکاش نیارا۔ جوت سرُوپ پرہ کرتا، پن باقی پن تیل دیپک جگے نیارا۔ جوت سرُوپ

جوت جگ ورتے، کر آکار پسرے جگت پسارا۔ جیو اُپائے جوت وچ دیہہ ٹکائے، کھئے نہ جانے پرہہ وچ وسنیہارا۔ جیو بنت بنائے، آپ وچ سچکھنڈ ریائے، جوت سروپ روے رنگ کرتارا۔ ابناشی اوگت اگوچر، ایک سروپ تین لوک پسارا۔ آپ اڈول جوت پرہہ ڈلکے، کھنڈ برہمنڈ چکر پرہہ چرن دوارا۔ آپ اکھنڈ وسے وربھنڈ، انتکال کل دیوے ڈنڈ، کرے کھیل چوٹھے جگ نیارا۔ جوت سروپ جوت پرہہ کرتا، وچ آکاش جوت آکارا۔ وچ پاتال پرہہ سدا رہاوے، مات لوک ایہہ پسر پسارا۔ ایشر جوت ہونے دیہہ آکارا۔ سو بوجھے جس آپ بوجھائے، جگو جگ پرہہ مات لے اوتارا۔ کلو کال ایہہ کھیل رچایا، چھڈ دیہہ ہونے جوت آدھارا۔ جوت سروپ کھیل پرہہ رچیا، جگت وہائی جوں جل کی دھارا۔ دو ہزار ست پکرمی قہر ورتائی، یجن ست ہونے ست ورتارا۔ انت سماں پرہہ انت وکھائے، ورن چار چل آئن گرچرن دوارا۔ پرہہ جوت پرگٹائے تیج ودھائے، شبد روپ توڑے ہنکارا۔ بانی گر اُچائے، بدھی دیہہ چھٹائے، پکڑ سنگرور لے آئے، ہونے جوت جگت چمتکارا۔ ایک شبد جلائے، رانے مہارنے تختوں لاپے، ہونے نہانے در آئے، گل پلے پائے، دیپک دیسے جوں اگن انگیارا۔ سوئی رہیسے جو گرچرن تھیسے، جوت اپرمپر ڈشٹ جھکھ مارا۔ منی سنگھ قلم چلائی، مستوانا گر سچ گر دھام بنائی، سرامرت تھیہ کرائی، ایسا ہونے جگت ورتارا۔ نہکلنک جوت پرگٹائی، ستگر منی سنگھ ملے ودھائی، سب سرشٹ پکڑ گرچرنی لائی، چار کُنٹ ہونے جے جے جیکارا۔ ایک شبد گرسکھ لو لائی، کر درس آتم اگن جلائی، شانت سروپ پرہہ سیتل دھارا۔ گر در گرسکھ ملے وڈیائی، ناؤں نرنجن گر در تے پائی، بھگت وچھل پرہہ پیج رکھائی، کل ملیا پورن پرہہ اپارا۔ سوہنگ شبد رسن جن گائی۔ مہاراج شیرسنگھ درس نیج گھر ماہ پائی، درس جوت گرسکھ بہنڈارا۔ گاؤ گاؤ رسنا پرہہ اتم ویلا۔ پاؤ پاؤ پرہہ گھر سُکھی سہیلا۔ جاؤ جاؤ بل ملیا پرہہ گرب گھیلا۔ راؤ راؤ راؤ پرہہ سنگ رنگ ہے میلا۔ دھیاؤ دھیاؤ دھیاؤ گر دھیاؤ ویلا۔ مہاراج شیرسنگھ جاؤ بلہار، وچھڑیاں سنگ چرن جو میلا۔ چرن لاگ گرسکھ من ترپتاسیا۔ کلجگ جیو ڈلائے، گرسکھ من پرہہ درس

دھرواسیا۔ بے مُکھ پرہ انت کھپئے، گُرسنگت پائے مان گُرجن نواسیا۔ پرہ لیوے بھگت پچھان، بے مُکھ دیہ سدا ہے
 باسیا۔ گُرسکھ چتر سُبجان، آتم دھیان چرن گُرجن واسیا۔ سد سد جاؤ قربان، مہاراج شیرسنگھ ملے اناشیا۔ پرہ اناشی
 جوت آکارا۔ سرشٹ وناشی تن جلے وکارا۔ بے مُکھ نر جاسی، کل نہ سوچھے گُرجن دوارا۔ گُرسکھان پرہ انت وکھاسی، ایسا
 کھیل رچے پرہ نیارا۔ کلجگ جیو کھپئے، ست پُرخا ستجگ وکھائے، سوہنگ چلے شبد نیارا۔ سچ دھام گُرجن بنائے، بیٹھ
 اڈول وچ جوت جگائے، مہاراج شیرسنگھ پراپکارا۔ گُرجن امرت برکھے جل اتم نیرا، سرب سوکھ دیہہ ہوئے ورتے جگت بھئے سریرا۔
 کایا کپٹ پرہ آپ جلایا۔ امرت بوند کرے شانت سریرا۔ در جلائن گُرسکھ کر درس نرائن، پرگٹیو پرہ گہر گمبھیرا۔ ول
 چھل کرائن، گُردر بدھ ڈنڈ ایہہ پائن، جنم گویا امولک ہیرا۔ اپنا آپ چھڈایا، شبد وچ سر بٹھ دھرایا، یچن کرائے آپ گُرجن
 پورا۔ امرت برساوے دُکھ درد مٹاوے، سوہنگ شبد گیان گُرجن دیوے دھیرا۔ امرت دیا نرمل جیبا، مہاراج شیرسنگھ توڑے
 دیہہ زنجیرا۔

★ ۴ کتک ۲۰۰۷ بکرمی پنڈ جیٹھووال یچن ہوئے ★

گُرجن در دُھن گُرجن دُھنکارا۔ دُکھی جگت رووے کر ہاکارا۔ ستگر سچا گُرجن درشن، درشن سکھ گُرجن دربارا۔ کلجگ لوے
 رکھ، پرگٹ سرجنہارا۔ سرشٹ ہوئی سب ستھ، پرہ کی جوت کیا کنارہ۔ گُرسکھان گُرجن دیوے وٹھ، سوہنگ شبد کلجگ
 نیارا۔ گُرجن شبد چلایا سچ رتھ، چڑھے کوئی گُرسکھ پیارا۔ مہاراج شیرسنگھ جگت سر ہٹھ، پاپی ڈبے وچ منجھدھارا۔
 نہکلنک بے مُکھان پائی نتھ، جوت سروپ ہوئے دیہہ سوارا۔ اگن جلائے، دھرم رائے دئے سزائے، مہاراج شیرسنگھ نہ ملے دیدارا۔
 دیدار داتار در در گُرسکھ منگنا۔ جگت ساگر اتی دُکھیار۔ گُرسکھ ورلے کسے پار لنگھنا۔ بے مُکھ در در ہوئے خوار، مد

ماسی پکڑ دھرم رائے ڈننا۔ گرسکھ جگت اُجیار، سوہے وچ پرہاس جوں چندنا۔ کلجگ پرگٹیو نر اوتار، وشنوں بھگوان
 ست ست کر مٹنا۔ گر ساچا ہے ٹھٹھیار، کاچا کنبہ ہُن بھٹنا۔ سوہنگ شبد دے آدھار، گرسکھ من شبد سنگ
 بنہنا۔ لیا جگت بہتار، سیس جھکائے دان گر در تے منگنا۔ کارج دئے سوار، دوئے جوڑ جو کرے بندنا۔ لکھ پاپی اترے پار،
 آئے دربار سنگ سادھ سنگت جن منگنا۔ اتم کر وچار، دیپک جوت جگائے جگت جگنا۔ مہاراج شیرسنگھ لے اوتار، بھانڈا
 بھو جھوٹھی دیہہ دا بھٹنا۔ پرہہ رنگ مانو، سد بخشند پہچانو۔ رسنا رس رس نام رس ہر کا مانو۔ اتم ہوئے گیان، ایشر
 جوت سروپ اتم برہم پہچانو۔ انتکال نہ کھائے کال، جاؤ وچ بیکنٹھہ بانو۔ بھگت جن نہ ہوئے خوار، اتم دھیان گرچرن سیانو۔
 مہاراج شیرسنگھ لے اوتار، گرسکھان ملیا پد نربانو۔ نجاند پرہہ نچ گھر واسا۔ کلجگ ویکھ جگت تماشہ۔ کلؤ وچ آئے جیو
 بھلائے، بیٹھ اڈول سدا گر واسا۔ مہاراج شیرسنگھ شبد چلایا، سوہنگ ناؤں جگت بھرواسا۔ گر پرگٹے کل دکھ بھنجنا۔
 دیوے برہم گیان، شبد سوہنگ انجنا۔ گر بیٹھا وچ دربار، اٹل جوت پرہہ نرنجنا۔ نہکلنک سرب سکھ سار، مہاراج
 شیرسنگھ وسے وربھنڈنا۔ ستجگ اُچے ست پُرکھا، ست ست ست پرہہ ست ورتائیندا۔ ستجگ آئے گرسکھ در تے، گر
 دے مان جگ بھگت بنائیندا۔ دے درس کِریا دھار، گرسکھان کاگوں ہنس بنائیندا۔ نگم کر وچار، ستجگ جامہ ست پُرکھ
 پرگٹائیندا۔ کھئے رہے نہ جیو وبھچار، رہے سو جو رسنا سوہنگ سوہنگ شبد گائیندا۔ کلجگ لے اوتار، جوت
 سروپ پرہہ سب مان گوائیندا۔ وید چار کھپائے، چوٹھا جگ اُٹائے، ستجگ ساچا پھیر لگائیندا۔ برہما جوت رلائے، سریشٹ
 ہتھ سنگھ پال پھڑائے، اچل پرہہ چلت کرائیندا۔ دھرو انت کرائے، دربان سورن کرائے، امراپد گرسکھ پائیندا۔ تھر گھر سمائے،
 پرہہ درشن پائے، گکھ مات سُپھل کرائیندا۔ پرہہ مان دوئے، دربان بنائے، دے درس رنگن نام چڑھائیندا۔ مہاراج شیرسنگھ لے
 اوتار، باہوں پکڑ سکھ پار لنگھائیندا۔ بے مکھ کل ہوئے خوار در منگن بھکھ نہ پائیندا۔ گرسکھ اُدھرن پار، پرگٹ جوت پرہہ

درس دکھائیندا۔ ایشر سدا بے دوش، دوش جیو لگائیندا۔ رسنا دیوے گیان، پاپی مُگدھ انجان، پھر کھئے نہ پرہ پرگٹیو
 نربان، گرسکھاں بہیت چکائیندا۔ پرہ جوت سروپ نتانیاں تان، در آئے پار کرائیندا۔ ہوئے نہ جگت خوار، ہوئے ادھین چرن
 سیس نوائیندا۔ پرہ بیٹھا نرادھار، نرویر آپ اکھوائیندا۔ رنگ انوپ سوچھ سروپ، جگت بنت پرہ آپ بنائیندا۔ کلؤ کال
 انت قہر ورتے، گر شبد سروپ سچ سنائیندا۔ گرسکھ جم ڈنڈ نہ بھرتا، انت کال پرہ درس دکھائیندا۔ وقت ہے آیا،
 گرسکھ گر پکڑ اٹھایا، ستجگ ساچا راہ بتائیندا۔ پرہ در دکھایا، جوت سروپ وچ دیہ سکھ سمایا، بھلیکھے جگت
 بھلائیندا۔ جو جن چرن چھوہ جائے مانس جنم مکت کرائے، گر پورا بندھن توڑ ترائیندا۔ گرسکھ سمکے پورن دیہ وچ پرمیشر
 جوت آئے، جوت سروپ پرہ جگت جلائیندا۔ پرہ جوت پرگٹائے، اپنا کھیل رچائے، چار کُنٹ ہاباکار کرائیندا۔ جگت آکار جوت
 پرہ کریا، کھچ جوت تن کھیہ کرائیندا۔ بھانڈا دیہ آپ پرہ گھڑیا، بے مکھاں بھن وکھائیندا۔ جگن ناتھ درس جن کریا، مہاراج
 شیرسنگھ چرن لگائیندا۔ گر کی سیوا چرن حضورا۔ گر کی سیوا من اترے سگل وسورا۔ گر کی سیوا کرے کوئی سکھ
 پورا۔ گر کی سیوا کر ہے ستگر پورا۔ مہاراج شیرسنگھ لے اوتار، چرنوں کیتا جگت ہے دورا۔ ہر ہر ہر کا رنگ سدا
 ابناشی۔ سری رنگ بیکنٹھ کا واسی۔ مچھ کچھ کورم آگیا اوتراسی۔ تین لوک پرہ چرن کے داسی۔ کیسو چلت کرے
 نرالے، کھئے نہ جانے کلجگ جوت پرکاسی۔ جگت جلے جوں آگن جوالا۔ بچھے آگن جو جن رسن سوہنگ نام پیاسی۔
 مہاراج شیرسنگھ بان چلایا، شبد روپ جگت سب گھاسی۔ شبد بان برہما ماریا۔ شبد بان سنگ پار اتاریا۔ شبد بان کل
 سرشٹ سنگھاریا۔ شبد بان بے مکھاں ملے کل اندھیاریا۔ شبد بان وجے من گرسکھاں، سوہنگ نکلے رسن دھنکاریا۔ شبد
 بان گرسکھ من لگے، جگت وکار چھڈ آپ سواریا۔ شبد بان دیہ کرے اجیارا۔ مہاراج شیرسنگھ رکھے پیج مزاریا۔ ستجگ
 ورتے ست ورتنتا۔ ستجگ ملے پرہ بھگت بھگوتتا۔ ستجگ ملے سادھ سنگت جوں سنتا۔ ستجگ دکھ سب ہرے،

نہکلنک جو چرن پڑنتا۔ ماتا گرہ جوُن دھرے، انتکال پرہ جوت ملنتا۔ اتم گرسکھ وچار، مہاراج شیرسنگھ جو سرن رہنتا۔ سرن پرہ کی کوئی ورا لوڑے۔ کلجگ جیو بہم بھلایا، مایا ممتا جال نہ توڑے۔ کرودھ ہنکار بہم بھلایا، شوہ دریا جیو ہے روڑھے۔ ستجگ ست پُرکھ اُدھرے پار، نہکلنک جن پریت جو جوڑے۔ مہاراج شیرسنگھ لے اوتار، جھوٹھی ماٹی وچ تجائی گورے۔ دیہہ تجائی جوت پرگٹائی، تین لوک ہوئی جیکارے۔ شبد دُهن وجائی انحد راگ سُنائی، ملیا پرہ اپر اوارے۔ گرسنگ ترائی، کلجگ مان دوائی، ہوئے ممتا جو من تے ہورے۔ مہاراج شیرسنگھ سد مہروانا، ٹٹی گنڈھ چرن سنگ جورے۔

★ ۱۲ کتک ۲۰۰۷ بکرمی میڑھ پلن وچ پچن ہوئے ★

کلجگ پرگٹیو پرہ نرنتر۔ سوہنگ شبد کرے جگت بھسمنتر۔ آد انت پرہ سرب تھایں رہنترا۔ کلجگ لے اوتار جگو جگ پرہ جوت جگنتر۔ اتم دھرے دھیان، اگیان اندھیر وچ دیہہ نونتر۔ جگی جوت اٹل، آکار کوئی نہ جانے، جوت سروپ پرہ کھیل کرنتر۔ سرشٹ لنگھائے پار، چوٹھا جگ وچ نرک نواس دونتر۔ گرسکھ اُدھرے پار، سوہنگ شبد ملے گر منتر۔ تین لوک پرہ کا آکار، کھنڈ برہمنڈ پرہ چرن رکھنتر۔ نہکلنک جوت آکار، نرادھار وچ دیہہ وسنتر۔ مہاراج شیرسنگھ بھگت بھنڈار، گرسکھ اُجل گرچرن لگنتر۔ گرچرن جگت بھرواسا۔ کلجگ ویکھے پرہ تماشہ۔ آپ بھلائے دیوے نرک نواسا۔ گرسکھ پار کرائے سوہنگ شبد دے دھرواسا۔ گن ندھان انترجامی پرہ گھر ماہ پاؤ، بھگت جنان بے مکھ کرن ہاسہ۔ دے درس گر مان گوائے، جن بھگت نہ ہوئے نراسا۔ نام رتن گر امرت جگ پیا، نرمل جییا اتم راسا۔ ہوئے سگھڑ سُبجان، اتم ہوئے جوت پرکاشا۔ گرسکھان پرہ دیوے مان، اتم گیان گرچرن نواسا۔ تین لوک پرہ گھٹ وسیا، بے مکھان نہ رکھناتھ

پچھاتا۔ کلجگ لے اوتار، جوت پرگٹائی نہکلنک بدھاتا۔ چرن لاگ ملے وڈیائی، راؤ رنک سرب پرہہ ساٹھا۔ ایک شبد پرہہ جگت چلائیو، ہنکار نوار سرب پرہہ گھاتا۔ مہاراج شیرسنگھ لے اوتار، نیج گھر پرگٹیو نیج گھر واسا۔ نیج گھر وسے آپ اپر مپرا۔ دے درس مکھ اُجل کرتا۔ پرہہ ابناشی سرب تھایں رہنترا۔ مہاراج شیرسنگھ دے برہم گیان، کلجگ دکھ گرسکھاں گوترا۔ گرسکھ سو جس گر پچھانیاں۔ گرسکھ کلجگ جنم دھار، نہکلنک جس چرن لگانیاں۔ گرسکھ سوئے کل سرشٹ، جوت سروپ پرہہ درشن پانیاں۔ گرسکھ سوئے مہاراج شیرسنگھ سچ نام وکھانیاں۔ گرسکھ نِگم وچار، چترہج درس دکھانیاں۔ کلجگ ہوئے شبد دھنکار، انحد شبد دیہہ وجانیاں۔ پورن پُرکھ کری وچار، سچ مندر گرسکھ دیہہ سمائیاں۔ اٹل آپ نرنکار، نہکلنک لے اوتار جگت بھلانیاں۔ مہاراج شیرسنگھ کھولے دسم دوار، دوئے جوڑ جس سیس نوانیاں۔ گرچرن جس سیس نوائے۔ کایا کپٹ وکار دیہہ جلائے۔ ملے پُرکھ اپار، سچ سچ وچ دیہہ پرہہ جگائے۔ نرنجن جوت سرب سُکھ سار، کلجگ پرگٹ نہکلنک اکھوائے۔ کھئے نہ جانے جگت بہتار، مہاراج شیرسنگھ سرب سُکھ دائے۔ سرب سُکھ گر چرن دکھالا۔ کلجگ ہوئے خوار، بے مکھ جے اگن جلالا۔ گرسکھ اُدھرے پار، جنہاں ملیا بہگت وچھل کیرپالا۔ اگم اگوچر سد کرم وچار، بہگت جنان ہووے رکھوالا۔ مد ماسی نرک مجھار، سوہنگ شبد بان سُکھالا۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک اوتار، کھئے نہ جانے وشنوں بھگوانا۔ بھگتن دیوے کلجگ وڈیائی۔ اگن لگائے قہر ورتائے، دو ہزار ست بکرمی لکھت ست کرائی۔ نرنجن جوت جگائی، گھٹ گھٹ ویکھے سرب سُکھدائی۔ ایسا کرے جگت اندھیارا، مہاراج شیرسنگھ نام نرنجن پرگٹ جوت کل لے اوتارا۔ کلجگ انت پرہہ آپ کرتا۔ ستجگ واپوا سوہنگ شبد ورتنتا۔ بے مکھ نرک نوار گرسکھ چرن رہنتا۔ دے درس اپار، نجانند سُکھ ورتنتا۔ کوٹن کوٹ کوٹ ہوئے اک وار، ورلا ہوئے جگت سادھ سنتا۔ نہکلنک جوت آکار، مہاراج شیرسنگھ کل کرم کرتا۔ کلجگ پرگٹ پرہہ کپٹ وچاریا۔ تریتا رام اوتار، دواپر کرشن مُراریا۔ کلجگ لے اوتار، نہکلنک گر جوت آکاریا۔ سوہنگ

شبد چکر سُدرشن بان لائے جگت پرہہ نرک نواریا۔ مہاراج شیرسنگھ لے اوتار، گُرسکھاں برہم سرُپ درس دیداریا۔ پرہہ
 درشن کر اُجل جییا۔ کلجُگ نام سوہنگ جس لییا۔ ہوئے آتم گیان، سرب ندھان پرہہ جوت جگتیا۔ کلجُگ پُرکھ سُبجان، مد
 ماس جو نہ رسن رسنیا۔ بے مُکھ پکڑ پچھاڑ، نرک نواس پرہہ بُھکتیا۔ نردھن پرہہ دیوے مان، چرن لاگ جس آس رکھتیا۔
 کلجُگ پرگٹیو وشنوں بھگوان، امر جوت کرشن گھنیا۔ مہاراج شیرسنگھ بھگت ادھار، دے درس آتم جوت پرہہ کل جگتیا۔
 کل قہر گر قہر ورتنتا۔ جُگ چوٹھا پرہہ بہسم کرتا۔ ستجُگ ست ست پُرکھ نرنجن، ست ست ورتنتا۔ دے درس گر مان
 گویا، چرن کول گُرسکھ رہنتا۔ سچ مندر گر دھام رچایا، وچ سکھ سدا وسنتا۔ آتم نام مہاراج شیرسنگھ جو جن رسن
 وسنتا۔ انتکال دے درس اپارا، گُرسکھ ملے جوت بھگوتتا۔ سچکھنڈ نواس گُرسکھ رہراس، سوہنگ سمرے جو رسن
 سواس، پرہہ کا روپ انت انتا۔ ایک جوت جگت آکار، سرب جیو پرہہ وچ وسنتا۔ نہکلنک لے اوتار، بے مُکھ پکڑ دُکھ
 بُھکتتا۔ مہاراج شیرسنگھ جوت نرادھار، ہوئے سہائی سادھن سننتا۔ سادھ سنت پرہہ روپ سمان۔ سادھ سنت کل اُچے
 بھگت بھگوان۔ سوہنگ شبد جو رسن اُچرے، سوئی پُرکھ سگھڑ سُبجان۔ آتم جوت جگت اُجیارا، سوہنگ شبد دیوے
 پرہہ دان۔ ہرجن دیوے بھگت بھنڈارا، پرہہ کی جوت جگت اک سمان۔ مہاراج شیرسنگھ لے اوتارا، سوہنگ شبد کرے
 پردھان۔ سوہنگ شبد ست چپے ست پُرکھا۔ کلجُگ اگن جلائے، جیو جنت سب جرکھا۔ دھرم رائے دے سزائے، مد ماس
 جو رسن ہے درکھا۔ مہاراج شیرسنگھ جوت مہان، کلجُگ پرگٹے اک جوت اک کرکھا۔ جوت جگت نرمل نربانی۔ پرہہ کی
 جوت نہ بے مُکھ پچھانی۔ گُرسنگت گرچرن جوت وڈانی۔ مہاراج شیرسنگھ لے اوتار، نہکلنک اگن جلائی۔ شبد اگن
 جگت جلائی۔ کھئے نہ جانے پرہہ کا تیج سوايا۔ بے مُکھ رانے نرک نواس دوايا۔ گُرسکھاں پرہہ سد ہے ساٹھے، دے درس گیان
 دوايا۔ کلجُگ بھلے مۇرکھ مگدھ انجان، پرہہ کا بھيو کيسے نہ پایا۔ پرہہ کی جوت جگت ورتنت، سوہنگ شبد اک راگ

چلایا۔ ستجگ ہووے ست ورتارا، چار ورن پرہ اک کرایا۔ نہانیاں پرہ دے سہارا، ہنکاریاں پرہ مان گویا۔ جوت جگت جگے اگم اپار، سرب جیو وچ سمایا۔ کھئے نہ جانے پرہ آپ نرنکار، تین لوک پرہ سمایا۔ سوہنگ شبد سرب گنتاس، دے شبد گن ندھان اندھیر گویا۔ مہراج شیرسنگھ جوت وشنوں بھگوان، کلجگ پرگٹ نہکلنک اکھویا۔ نہکلنک کرے جگت نکارا۔ سوہنگ شبد بان گر مارا۔ چار کنت ہووے پرکاش، انحد شبد وچے دھنکارا۔ گرسکھاں گرچرن راس، کلجگ درس بھگت بھنڈارا۔ مہراج شیرسنگھ جوت انباش، کھئے نہ بوجھ کر وچارا۔ پرہ درس پرہ اتم وچارا۔ پاوے سو جس دیوے درس گردھارا۔ تر جاوے سو اتم جوت جگاوے، نجانند پرہ کرے اجیارا۔ کول ناہ کھلاوے، سو امرت بوند مکھ چوائے، پرہ کا روپ سچ نستارا۔ گرچرن لگ تر جاوے، سو مہراج شیرسنگھ کل درس دکھاوے، دیوے نام آدھارا۔ نام دان گرسکھاں گدر تے پایا۔ کلجگ ہوئے سبجان، چتربھج جس درس دکھایا۔ پیت پیتمبر ملے بیٹھلا بھگوان، چند سورج جس جوت جگایا۔ پرہ کی جوت مہان، تین لوک کرے رُشنایا۔ گرچرن لاگ ملے بھگوان، جوت سروپ پرہ جوت جگت جگایا۔ کلجگ جیو دھنے جوں دھان، سوہنگ شبد سر مؤبلا پایا۔ بے مکھ نہ کرن پچھان، جوت سروپ پرہ جگت جلایا۔ گرسکھ در پروان، کلجگ آن جس پرہ درس دکھایا۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک ہو کلنک جگت لگایا۔ جگت کلنک کل وچ اے لاگا۔ پرگٹے جوت کوئی ملے وڈبھاگا۔ بے مکھ نظر نہ آوے، گر در دھکا کھادھا۔ بے مکھ پکڑ پچھاڑ، سوہنگ شبد پرگٹے آد جگادا۔ بے مکھ انت خوار، مہراج شیرسنگھ جس کل نہ لادھا۔ کلجگ آیا آپ اکھنڈت۔ کلجگ جیو نرک نوارے، گر چرن لاگ ملے جن جنٹ۔ بھگت جن در در پروان، سوہنگ جاپ وچ سادھ سنگت۔ چھڈ سرب وکار، سوہنگ شبد گر در تے منگت۔ ہوئے اتم اجیار، نام رنگن چاڑھے من رنگت۔ کلجگ پرگٹیو لے اوتار، مہراج شیرسنگھ پرہ دکھ کھنڈت۔ گرچرن لاگ دکھ نہ ویاپے، کل سوچھے ہر دوارا۔ نہکلنک پرہ ملیا آپے، دیوے بھگت بھنڈارا۔

سوہنگ ناؤں رسن جو جا پے، کلجگ نہ ہونے خوارا۔ دوکھ روگ پرہ درس سنتا پے، ہر نام نرنجن الکھ اپارا۔ سوہنگ شبد جو جن رسنا جا پے، مہراج شیرسنگھ انت ہونے سہارا۔ جگت گردھار کرشن مرار، ساول سندر پرہ روپ وٹایا۔ پاتال سٹا نین مدھار، کلجگ جوت نرنجن پرگٹ نہکلنک اکھوایا۔ جگت ڈوبیا وچ اندھ اندھیار، آتم پڑدا پرہ مایا پایا۔ گرسکھاں پرہ درس نیارا، نظری آوے آپ رگھوایا۔ راؤ رنگ پرہ سرب پرویشیو، ستجگ ساچا راہ بتائیو۔ سوہنگ شبد ہووے بھرواسا، باقی سب دا مان گوائیو۔ جگ چوٹھا انت کل کرتا، نہکلنک پرہ ناؤں رکھائیو۔ سوہنگ شبد جگت بھسمنتا، مہراج شیرسنگھ کلجگ بان لگائیو۔ ستجگ آوے ست پرگٹے پرہ نردھارا، مورکھ مگدھ انجان کوئی بھیو نہ جانے، جگو جگ پرہ لے اوتارا۔ جوت نرنجن آتم نرالی، جیو جنت پرہ جوت چمتکارا۔ ہووے پرکاش گر درشن پایا، آتم جوت کرے دیہہ اُجیارا۔ جگے جوت وچ دیہہ دیپک، سوہنگ شبد جن رسن وچارا۔ ست ست ست ہونے مہروان، تریتا پرگٹیو رام اوتارا دوپر کرشن مرار۔ ابناشی اوگت اگوچر، جوت جگائی کرشن مرار۔ کلجگ جوت پرہ پرگٹ، نہکلنک جوت اوتارا۔ مہراج شیرسنگھ آپ پرتپالک، جو جن آئے پرہ چرن دوارا۔ کلجگ سپس گر چرن نوایا۔ ملیا پرہ پُرکھ پرمیشور، وچوں جس مان گویا۔ جگے جوت جوت من اندر، کلجگ اگن پرہ دے جلایا۔ نجانند گرسکھ من بھوگن، آتم شانت جوت سروپ پرہ نظری آیا۔ بے مکھ ہونے گرچرن وچوگن، کلجگ پرہ نظر نہ آیا۔ مہراج شیرسنگھ وچھڑ سدا دکھ بھوگن، ساچا شبد گر سچ لکھایا۔ سچ شبد آپ پرہ ساچا۔ جھوٹھا جگت دیہہ جھوٹھا کاجا۔ جھوٹھی دیہہ پرگٹیو آپ دیکھے پرہ رنگ تماشہ۔ مہراج شیرسنگھ جگت جلایا، گرسکھاں دیوے چرن بھرواسا۔ آتم جگت پرسنا۔ پرگٹی جوت اکال، کلجگ سب دسنا۔ کلجگ قہر شبد گر ورتے، جوت اگن جگ ورتنا۔ گرچرن لاگ سرب دکھ ہرتے، نہکلنک سچ رسن پرسنا۔ مہراج شیرسنگھ کل پار اُتار، نہکلنک بھگوان درس درسنا۔

★ ۲۹ پوہ ۲۰۰۷ بکرمی میڑھ پچن ہونے ★

گرسکھاں من چاؤ گھنیرا، ملے پرہ پورن اناشیا۔ کلجگ ہونے گھور اندھیرا، ستجگ پرگٹیو سرب نواسیا۔ اچت پاربرہم پریشور، کھنڈ برہمنڈ سرب نواسیا۔ کروڑ تیتیس سدا بلالون، ملے درس من ترپتاسیا۔ گرسکھاں من ملے ودھائی، نہکلنک جن سر چہتر جھلاسیا۔ مہاراج شیرسنگھ لے اوتار، کرے بند خلاصیا۔ سوہنگ شبد دیوے دان گر داتا۔ دھن دھن گرسکھ، جنہاں جوت سروپ پرہ پچھاتا۔ ہر ہر وچ وسیا، مورا کھ مگدھ انجان نہ پچھاتا۔ بھگت وچھل ہر ہر بہنڈار، سوہنگ شبد دیوے گن داتا۔ گھنک پری لے اوتار، نر نرائن سرب کا داتا۔ بے مکھ جگت نہ رہن، شبد بان لائے بدھاتا۔ مہاراج شیرسنگھ بھگت ادھار، سد روے سد رنگ راتا۔ شبد لگے بان، جگت سنگھاریا۔ بے مکھ نرک نوار، کرم وچاریا۔ گرمکھ ادھرے پار، سوہنگ نام جن رسن اچاریا۔ کلجگ کرم وچار، چھڈ برہمنڈ پرہ مات پدھاریا۔ آپ اتل سچ جگت تھلایا، مہاراج شیرسنگھ لیا اوتاریا۔ کلجگ لے اوتار، سوہنگ شبد ڈنک وچا لیا۔ پرہ کا روپ اگم، گرسکھ کرن دھن دھن دھن۔ کلجگ ملیا ستگر پورا پرہ پاربرہم۔ کر درس ہونے جیو سہل جنم۔ مہاراج شیرسنگھ مٹاوے سرب آتم بہرم۔ جوت سروپ جگت گر داتا۔ جیو جنت وچ سمائے، اڈول پُرکھ بدھاتا۔ کلجگ ور لے گرمکھ پچھاتا۔ مہاراج شیرسنگھ سد قربان، جس بھگت ملاتا۔ مکند منوہر لکھی نرائن پرہ نظری آئے۔ بھگت وچھل اناٹھ ناتھ، مات پاتال آکاش سمائے۔ تین لوک سرب تھیں ریائے۔ جن بھگتاں دے درس، آتم جوت جگائے۔ آتم جوت دیپک دیہہ نیارا، بن گر کھئے بوجھ نہ پائے۔ پرہ کی جوت نرمل نرالی، جو ویکھے تس نظری آئے۔ گرسکھاں من جوت پرکاشے، بے مکھ در تے دھکے کھائے۔ گرچرن لاگ کلجگ راسے، سوہنگ شبد ہونے سہائے۔ نہکلنک لے اوتار، اپنا بھیو نہ کیسے جنائے۔ جوت سروپ جگت آکار، راؤ رنگ پرہ اک کرائے۔ پاربرہم روپ اگم، سرب جیو جگ آپ اپائے۔ کھانی بانی گگن پاتالی، جیو جنت دے وچ سمائے۔ کلجگ کال کیو

کلہاری، واہوا ستگر ستجگ لائے۔ انحد شبد ہوئے دھنکار، سوہنگ شبد جو رسنا گائے۔ تریتا رام اوتار دواپر کرشن مرار، کلجگ لے اوتار نہکنک اکھوائے۔ نہکنک پرہ لے اوتارے۔ سوئے کہے دھن دھن، جو جن آئے چرن نمسکارے۔ ہرجن پرہ پورا وسے، جن اُپجے جوت نِگم نِرادھارے۔ کلجگ لے اوتار، بھگت جنناں پرہ پار اُتارے۔ پرہ کا روپ اگم، نہ کیسے چتارے۔ پرہ کا روپ اگم، لکھ چراسی وچ آکارے۔ پرہ کا روپ اگم، وچ پاتال نین مُدھارے۔ پرہ کا روپ اگم، مہاراج شیرسنگھ جوت آکارے۔ سوئی سہائے تھان پرہ لے اوتارے۔ ست پُرکھ ست مہروان جگ بھئے اپارے۔ جل تھل تارے آپ پرہ بھگت ادھارے۔ نر سینگھ نر نرائن، باون روپ منگے بل دوارے۔ سد پرکاش تین لوک جگت آکارے۔ سوہنگ شبد سرب گنتاس، جگت مچائے دھندوکارے۔ نہکنک آپ رگھناتھ، جس نے پسرے جگت پسارے۔ مہاراج شیرسنگھ بھگتن داس، پرگٹی جوت کل لے اوتارے۔ جو آئے گر دھام، مانس جنم سواریا۔ جو آئے گر دھام، کر درس دُکھ دیہہ نیواریا۔ جو آئے گر دھام، مل پاربرہم اگم اپاریا۔ جو آئے گر دھام، ہوئے توڑ مان گر چرن سیس جھکا لیا۔ جو آئے گر دھام، نجانند نیج ماہے پا لیا۔ جو آئے گر دھام، سوہنگ شبد گر گیان دوا لیا۔ جو آئے گر دھام، جھرنا جھرے اپار، کول نابھ امرت بوند مکھ چوا لیا۔ انحد شبد ہوئے دھنکار، جوت سروپ درشن پا لیا۔ گرسکھ ادھرے پار، دوئے جوڑ جس سیس نوا لیا۔ گرسکھ جگت وچ جوں چندن پرہاس، پسو پریتوں دیو بنا لیا۔ اندلوک شولوک برہم لوک تچ، وچ بیکنٹھ آسن لا لیا۔ بھگت جنناں ہر دیوے مان، جوں دھرو در بہا لیا۔ وچ جوت پرکاش کھنڈ سچ ڈگمگا لیا۔ مہاراج شیرسنگھ جگت دھرواس، بھگت جنناں بند کٹوا لیا۔ بہنی زینڑیئے تینوں ملے ودھائی، ستگر ساچی سچی کل جوت پرگٹائی۔ بہنی زینڑیئے تینوں ملے ودھائی، سازنگ دھر بھگوان بیٹھلا دیوے درس آپ رگھرائی۔ بہنی زینڑیئے تینوں ملے ودھائی، گرچرن لاگ گرسکھ بن آئی۔ بہنی زینڑیئے تینوں ملے ودھائی، پتت پاون دُکھ بھہ بہنجن پرگٹ ہوئے امرت ورکھا لائی۔ بہنی زینڑیئے تینوں ملے ودھائی، گر چرن لاگ ملی

وڏيائي۔ بهني رينڙيءَ تينون ملے ودھائي، سادھ سنگت پرہه رھيا سائي۔ بهني رينڙيءَ تينون ملے ودھائي، دے درس پُرکھ بدھاتے گرسکھ ترکھا بجهائي۔ بهني رينڙيءَ تينون ملے ودھائي، چرن کول کول گر بوجھو، کلجگ پائي کُنٺ چار دُهايي۔ بهگت جناں پرہه نام دوايا، انتڪال پرہه هيوئے سهايي۔ مهارج شيرسنگھ جن نام دهيايا، جے جيڪار تين لوڪ کرائي۔ سوہنگ شبد گر بان چلایا، گر پورا کرم کرائيندا۔ آپ اڏول جگت پورے تول ٿلائيندا۔ آپ اٺ اتول گرمکھاں پار کرائيندا۔ گرسکھ پجن امول، مان جيو گوائيندا۔ مهارج شيرسنگھ گرسکھ تولے پورے تول، کنڏے نام چڙهائيندا۔ گرچرن کل وڏي سڪداری۔ هيوئے وچون جيو نه ماري۔ گر کا شبد نه کهيل مداري۔ کلجگ پرگئے نهکنڪ نر نرائن نر اوتاري۔ چرن کول کرے ارداس۔ دوکھ نوار سدا پرہه پاس۔ جيو ادھارے آپ پرتپارے، سوہنگ چه جو سواس سواس۔ هاڪني ڏاڪني انچني کنچني کلا سودري کهيل کيئے نياري۔ شدون مائي پون پون پون ديہہ کي کارے۔ دراچار جگت ويهچارن، بال ماتا گودلئے اوتارے۔ اگن بان گر مارے، آتم شانت شبد جوں جل دھارے۔ گرہه روگ پرہه شبد سروپ پار اُتارے۔

★ ۳۰ پوه ۲۰۰۷ بکرمي پنڌ جيٺھووال پجن هيوئے ★

پت راڪھي پاربرہم، کلجگ اندھياري۔ گر پورا مهروان، در گھر کاج سواري۔ گرسنگت جاؤ بلہار، جن رسنا سوہنگ شبد اُچاري۔ دھن دھن دھن مهارج شيرسنگھ، کر کريا جن پار اُتاري۔ گرچرن پريت پريت ملے ودھائي، گرمکھ هيوئے گرسکھاں وچ پرہه تھم کھلاري۔ بل بل جاواں جن مهارج شيرسنگھ چرن لگاري۔ گن ندهان گن داتا آيا۔ بندي چهوڙ بهگت وڏيايا۔ دے پرہه گيان، جگت مان سر چهتر جهلایا۔ ملے بهگوان، جم کي ٺٺي کان، گرسنگت مان دوايا۔ نهکنڪ آپ رنگ راتا، مهارج شيرسنگھ ناؤں رکھايا۔ کل دھار کلجگ گھر سڪھ پرکاشيا۔ کول چرن کر نيمسکار، هيوئے کل انت بند خلاصيا۔

بھگت وچھل آپ نر اوتار، جوت اٹل سدا ابناشیا۔ دیہہ دھار وچ سادھ سنگت، دیوے درس پرہہ داسن داسیا۔ سوہنگ
 دیوے ناؤں ہر بھگت بھنڈار، پاوے سو جن جن سر ہتھہ ٹکاسیا۔ تین لوک تھر رہاوے، نہکنک گھٹ گھٹ واسیا۔ مہراج
 شیرسنگھ دُکھ نوار، گرسکھا کینی بند خلاصیا۔ کل آیا پرہہ جامہ دھار۔ نہکنک نر اوتار۔ بے مکھاں مارے سوہنگ شبد
 کٹار۔ گرسکھاں دے نام سوہنگ آدھار۔ دے درس نج گھر ماہ، بانہو پکڑ دے تار۔ لکھہ چراسی گیڑ نہ آوے، دھئے جوڑ
 کرے نمسکار۔ رین سبائی گرسکھاں من ودھائی، مہراج شیرسنگھ پرگٹیو ایکنکار۔ ایکنکار کرتا کہیئے۔ دھنی جے جل تھل
 رہیئے۔ سرب گوائے مان، سوہنگ شبد رسن گوئیے۔ سرشٹ پیڑے جوں کوبلو گھان، گوتم رتھ بجر ہوئے پیئے۔ سادھ سنگت
 مل ہر گن گاؤ، ہر ہر ہر ناؤں رسنا لیئے۔ نہکنک نر نظری آوے، ہوئے ادھین پرہہ چرنی پیئے۔ انتکال ہوئے چرن نواس، جم
 کا ڈنڈ نہ انت کال سپیئے۔ جوت سروپ جوت مل جائیے۔ کر درس آتم جوت جکیئے۔ کر درس من ترپتاسیا، گیان اندھیر
 گوجھ مٹیئے۔ مہراج شیرسنگھ، جگت پرکاشیا، چرن لاگ دُکھ درد نہ سپیئے۔ چرن لاگ ملے وڈیائی۔ ایتھے اوتھے پرہہ ہوئے
 سہائی۔ وچ بیکنٹھہ گرسکھہ پرہہ جوت ٹکائی۔ نرمل دیوا نرمل باقی، سوہنگ شبد بتی گیان لگائی۔ نام ندھان گر در تے
 پائیے، جن ہوئے وچوں میل گوائی۔ نہکنک رنگ سدا سرورا، جوت سروپ دیہہ پلٹائی۔ رسنا بچن نہ ہوئے ادھورا، ستگر
 ساچے سچ لکھت کرائی۔ لوڑینڈرا گھر ساجن آیا، کھنڈ برہمنڈ جے جیکار کرائی۔ اند اندراسن آئے گرسکھہ دربارے، دیوتیاں
 در پُھل ورکھا لائی۔ دھن دھن دھن گرسنگت، جتھے مہراج شیرسنگھ، جوت پرگٹائی۔ پرگٹے جوت جگت بلاوے۔ پرگٹے
 جوت ہاباکار مچ جاوے۔ پرگٹے جوت مد ماسی نظر نہ آوے۔ پرگٹے جوت سب دھام مان گواوے۔ پرگٹے جوت سوہنگ
 شبد اک جگت جلاوے۔ پرگٹے جوت سروپ پرہہ درس دکھاوے۔ پرگٹے جوت گرسکھاں من انحد شبد وجاوے۔
 پرگٹے جوت بندی چھوڑ پرہہ اکھواوے۔ پرگٹے جوت گرسکھاں گر سیو سچ لیکھے لاوے۔ پرگٹے جوت بچن اتول سب جگت

تُلَاوے۔ پرگٹے جوت آپ اڈول، سب سرِشٹ ڈُلاوے۔ پرگٹے جوت آپ پرہ گھوکھ، بے مُکھاں نظر نہ آوے۔ پرگٹے جوت
 گُرسکھاں پرہ ہر در ہر گھر درس دکھاوے۔ نہکلنک نام نرائن، جوت سروپ ہو وچ سکھ سماوے۔ بھانڈا بھاؤ بہرم
 پرہ توڑے، سوہنگ شبد ڈنک پرہ لاوے۔ گُرسکھاں من دُھنکار، جگت ہووے خوار، کلجگ ایسا ڈُورُ واپوے۔ مہاراج
 شیرسنگھ، پرگٹے جگ ساکھ، واپوا سوہنگ شبد ساچا چلاوے۔ سوہنگ ساچا شبد زربان۔ کلجگ دیبا پرہ گُرسکھاں
 بیان۔ رسنا گاؤ ہر رس پاؤ، کھتے نہ ہوئے کیسے دیبان۔ سدا سہائی آپ اپرمپر، پرگٹ ہوئے جانی جان۔ نہکلنک جن نظری آیا،
 تین سکھاں جاؤ سد قُربان۔ گُرسکھ ساچا روپ، جتھے ہر پرہ وسیا۔ گُرسکھ سچا پرہ سروپ، جوت سروپ جس اپنا آپ
 دسیا۔ سرِشٹ بھلائی سوہنگ شبد چار کوٹ، مہاراج شیرسنگھ پھرے نام دُہائی، بے مُکھ رووے میرا سکھ ہسیا۔ بھید
 انول گُرسکھ جناوے، جانے سو جس پردے پرہ وسیا۔ کھنڈ برہمنڈ تین لوک ترے بھون کرن نمسکار، گرچرن سب رو
 سسیا۔ میرا روپ اپار، زرنکار زرادھار، جیو جوت آدھار، بے مُکھاں مارے شبد گر مار، گُرسکھاں راہ ساچا دسیا۔ کر کھیل
 کرتار، کوئی نہ پاوے سار، ایسا ورتے اندھ اندھیار، نہکلنک جوت سروپ جگت گرسیا۔ مہاراج شیرسنگھ لے اوتار، گھٹ
 گھٹ واسی وچ سادھ سنگت وسیا۔ سادھ سنگت من چاؤ، پرہ درشن کرنا۔ ہر ہر گن گایا، جوت سروپ نج گھر
 پرگٹایا، دیوے درس پرہ دھرنی دھرنا۔ ہوئے سہائی دے وڈیائی، انتکال دکھ سکھ نہ بھرنا۔ مہاراج شیرسنگھ پیج رکھائی،
 چرن لاگ گُرسنگت ترنا۔ تن من ٹھریا لگ گر چرنار۔ گر ساچا شاہو سچ بھتار۔ گُرسکھاں پرہ درس ہے ہر دوار۔
 جھوٹھی سرِشٹ ہوئی کل خوار۔ پائی دو جے وچ منجدھار۔ نندک نندے ارار نہ پار۔ دھن دھن دھن گُرسکھ، سوہنگ شبد
 کر رسن وچار۔ مہاراج شیرسنگھ کل پرگٹیا نہکلنک اوتار۔ نہکلنک ترک نوارے۔ گُرسکھاں دھام کھنڈ سچ دوارے۔ جم کا
 ڈنڈ گُرسکھ نہ مارے۔ مہاراج شیرسنگھ گھر آپ پیج سوارے۔ پرگٹے پرکاشے پرگٹے گُرسکھاں کرے بند خلاصے۔ گُرسکھ اُجل

جوں چندن پرہاسے۔ بے مکھ نادان لگے سوہنگ بان، دھرم رائے سزائے پھاسے۔ گرسکھ گئی ندھان، جنہاں ملیا وشنوں بھگوان، مہاراج شیرسنگھ سدا ہے پاسے۔ مہاراج شیرسنگھ گن گہر گمبھیر۔ رسنا پچن توڑے گرسکھ زنجیر۔ سوہنگ شبد ہوئے من کی دھیر۔ مہاراج شیرسنگھ گنٹ چار گھت دیوے وہیر۔ شبد شبد شبد جگ وینا۔ بن گرسکھ کیسے جگ نہ رہنا۔ سوہنگ ناؤں دیوے جھوٹھی دیہہ پرہہ کہنا۔ اتم ایہہ تھائوں، جتھے سادھ سنگت رل بہنا۔ سچ پچن سچ سواؤ، مکھ واک گر ساچا کہنا۔ زین وہائی بھلی سرشٹ وچ نیند گوائی، گرسکھ درسے درس پرہہ نینا۔ امرت برسے برسے بے مکھ ترسے، مہاراج شیرسنگھ گرسکھان دیوے کلجگ لہنا۔ گر پورا لیکھ لکھائیندا۔ بھگتاں دیوے تار، سچ مارگ لائیندا۔ بے مکھ ہوئے خوار، وقت وپائے پچھتائیندا۔ کرے نظری نہال، پرگٹ جوت اپار مہاراج شیرسنگھ درس دکھائیندا۔ کر درس پرہہ دین دیا۔ بھگت وچھل گرسکھ کرپالا۔ دیوے ناؤں سوہنگ ہووے سیکھ لال گلالا۔ جگے جوت وچ لالاٹ، میرا دھام سچی دھرم سالہ۔ مہاراج شیرسنگھ آپ پرکاش، جس دا روپ بے مثالا۔ پرہہ سروپ جس نظری آیا۔ ایک جوت ہووے جوت وچ جوت سمایا۔ آن جانا آون پنڈھ مکایا۔

★ پہلی ماگھ ۲۰۰۷ پکرمی پنڈیگے ضلع امرتسر پچن ہوئے ★

رکھ رکھ رکھ پت رکھ تیری سرنائی۔ دے درس سمرتھ پرہہ دیا کوائی۔ گرسکھان درشن اتم وتھ، کر درس ترکھا بُجھائی۔ سرشٹ سبائی لتھی ستھ، شبد تیغ گر قلم بنائی۔ بے مکھان نک پائی نتھ، دھرم رائے دے سزائی۔ سادھ سنگت اُتے میرا ہتھ، چرن آملے وڈیائی۔ مہاراج شیرسنگھ پرگٹ سمرتھ، جھوٹھے دھندے جگت لگائی۔ جوٹھا جھوٹھا جگت کرایا۔ جوت سروپ ایہہ بہیت رکھایا۔ نہ ایہہ جاوے نہ کھئے پاوے، گرسکھان دے وچ سمایا۔ دھن دھن دھن گرسکھان مل ہر ہر ہر

منگل ہر در تے گایا۔ کر درس ہوئے پرسن، گر گھر پرہہ پرمیشور آیا۔ بے مکھاں دیوے ڈن، ایسا بان نہکلنک لگایا۔ مہراج شیرسنگھ مکھوں کہو دھن دھن دھن، کلجگ پرگٹ گرسکھہ ترایا۔ گرسکھہ بھيو گرسکھہ دیو۔ گرسکھہ پاوے سوہنگ ناؤں میو۔ مہراج شیرسنگھ دیوے درس، بخشے چرن سیو۔ بے مکھہ ہوئے جگت بھکھاری۔ نظر نہ آوے دھر درباری۔ چہن بھنگر جن سرشٹ سواری۔ گرسکھاں مل پرہہ جوت کھنڈ سچ اتاری۔ سد سد جاؤ قربان، جنہاں مہراج شیرسنگھ ملیا بنواری۔ پرگٹے گردھر گرب گوائے۔ نہانیاں پرہہ مان دوائے۔ گرسکھاں دے اتم گیان، سوہنگ شبد سچ جنائے۔ پرہہ پورا ہو کرپال، انت کال ہوئے سپائے۔ درشن دیوے پردھ آبال، جہہ دیکھے تہہ نظری آئے۔ گرسکھاں ہوئی پوری گھال، دلدر روگ پرہہ گوائے۔ بھگت وچھل پرہہ کرپال، چکر سدرشن بان لگائے۔ جوت سروپ سرب گنتاس، تھان تھنتر رہیا سائے۔ جگت خوار بھرے پرہہ بھنڈار، بھکھیاں دیوے بھکھ گوائے۔ لے اوتار مہراج شیرسنگھ، بن سکھاں کیسے نظر نہ آئے۔ ندر کرے تان نظری آوے۔ بے مکھہ جیو ٹھوہر نہ پاوے۔ ہاباکار مچے جگت بللاوے۔ گرسکھہ دھن دھن دھن مہراج شیرسنگھ رسنا گاوے۔ سر تے ہتھ رکھ منی سنگھ پیج رکھاوے۔ دیوے دتر تار، نہکلنک ایہہ تیج وکھاوے۔ پرہہ کی جوت اپر اپار، جے کھئے ویکھے تان نظر نہ آوے۔ گرسکھاں جاؤ سد بلہار، جنہاں وچ پرہہ سدا سماوے۔ کایا کپڑ ہوئے چہار، سوہنگ شبد سنگ رہ جاوے۔ جوت سروپ آپ نرادھار، تین لوک وچ سماوے۔ گرسکھاں بخشے پرہہ بخشنہار، جرم مرن دے پھند کٹاوے۔ پرہہ کا روپ اگم اپار۔ گرسکھہ نیڑے بے مکھہ دور۔ گن ندھان پرہہ بھرپور۔ سادھ سنگت وچ سدا حضور۔ آسا منسا پرہہ من دی پور۔ جگے جوت گرسکھہ دیہہ وانگ کوہ طور۔ جوت سروپ گرسکھاں دیوے جوت نور۔ بے مکھہ مارے جوں بھٹھل منور۔ سادھ سنگت سوہنگ مدھر ہدور۔ مہراج شیرسنگھ نام گرسکھہ سرور۔ دیوے دات آپ داتارا۔ سوہنگ نام شبد اپارا۔ ہر رنگ لاوے گرسکھہ تر جاوے، دیوے درس نگم مرارا۔ راؤ مٹاوے رنگ تراوے، سوہنگ شبد چلاوے جگت پر

بہارا۔ سرِشٹ گھاوے بان لگاوے، سوہنگ چلے شبد دو دھارا۔ گرہ واس تجاوے، مل جوت پرہ جاوے، دیوے درس آپ
 نرنکارا۔ مہاراج شیرسنگھ مد دھر دھر مد جان، جوت پاوے گرسکھ دوارا۔ نہکلنک پرہ بے انت، کییا شبد جگت ورتارا۔
 شبد چلایا ڈنک لگایا۔ ہاکار کرے جگت زلایا۔ جوت سروپ ہو آیا، کیسے نظر نہ آیا، ویکھے وگسے وچ دیہہ سمایا۔
 لوڑینڈرا گھر ساجن آیا۔ دھن دھن دھن گرسکھ گر دے ودھائی، پرہہ پرمیشور جن ندری آیا۔ سادھ سنگت پرہہ دے
 وڈیائی، مہاراج شیرسنگھ جس وچ بہایا۔ امرت پیبا نرمل جییا، گر پورے کاج سواریا۔ درشن کییا ملیا پریا، جن مرن جن
 آن سواریا۔ آتم ترپتیا سد وچ دیہہ وسیا، دے درس ندری ندر نہاریا۔ دے درس گھنٹیا گھر آرمیا، کر کیریا پار اتاریا۔ رنگ
 رنگ رنگ پرہہ دے دکھائے، دن دن دن پرہہ تیج ودھائے، بے مکھ سارے دے کھائے، ایسی مارے شبد کٹاریا۔ سچ ملے سچ
 ملاون ہاریا۔ اک رنگ وکھائے، وچ دیہہ پرہہ جگائے، اندھ گھور دیپک جوت جگائے، ہووے دیہہ چمتکاریا۔ انحد شبد وجائے،
 سرب داتا نظری آئے، پرگٹ ہو جس کاج سواریا۔ جوت پون پون جوت پرہہ جگت جلائے، بیٹھ ادول رہیا اک تھائے، بن
 سکھاں کیسے نظر نہ آئے، ایسالاوے ڈنک ماریا۔ نرک نواس دوائے، مد ماس جو رسنا لائے، نر نرائن نرنجن داتا، نہکلنک ہو
 جگت سنگھاریا۔ مہاراج شیرسنگھ لے اوتار، سوہنگ دیوے بھگت بھنڈاریا۔ اتم جگو جگ بھگوان وشنو گاتھا۔ وبھچار
 ڈراچار پرہہ جگت بنایا، شبد روپ نہ رگھناتھ پچھاتا۔ پرگٹے آپ پتت پاون، دیوے دات سرب سکھ داتا۔ وچھڑے لئے ملا،
 آتم دیوے جوت جگا، پرہہ پورا کرم بدھاتا۔ لکھ چراسی دے کٹا، لگی چرن گرسکھاں دے نہیا، سیوو چرن گر ٹیکو ماتھا۔
 مہاراج شیرسنگھ بھگت ادھار، گھر پرگٹیا جوت مرار، بھگتن سد ہے ساٹھا۔ دیا دھار کرم وچار، کیریا کرے آپ پرہہ کیرین۔
 سرِشٹ سنگھار کر خوار، بے مکھاں کل آئے دھڑکن۔ بے مکھاں من ایہو رڑکن۔ کرنہار ندر کرے دیوے تار، بے مکھ بدھ
 پھاس لٹکن۔ شبد گنجار وچ سنسار، مہاراج شیرسنگھ گرمکھاں آیا کل بخشن۔

دیا کینی دیا دھاری۔ دیوے درس دان گردھاری۔ تھان سہایا پرہ آسن لایا، پرگٹے جوت نرنجن نرنکاری۔ سوہنگ
 شبدا چلایا، چھڈی دیہہ جوت اٹاری۔ گھر ٹھانڈے آیا، مہاراج شیرسنگھ پیج سواری۔ گرسکھاں من گرچرن پیاسا۔ دیوے
 درس پرہ داسن داسا۔ دیوے درس شبدا سوہنگ بھرواسا۔ میری جوت اگم اپاؤ، تین لوک چرن درواسا۔ کھنڈ برہمنڈ
 پرہ ندر چلاوے، جنم گواوے بے مکھ کر ہاسا۔ درس دکھاوے ہوے روگ جلاوے، کلجگ کینے بند خلاصہ۔ کلجگ
 الٹاوے ستگر ستجگ لاوے، سادھ سنگت وچ سچ شاہ شاباسا۔ اچھل چھلن پرہ چھل کر آیا۔ چھڈ دیہہ جوت سروپ
 ہو وچ جگت سمایا۔ اپ تیج وائے پرتھی آکاش دے کھیل رچایا۔ پرہ کی جوت اتم دییا سوہنگ دیوے جوت وچ دیہہ
 جگایا۔ چلائے اکرکھ اک رنگ وکھائے، مہاراج شیرسنگھ تیج سوایا۔ پرگٹی جوت آپ پرہ گورا۔ مور پنکھ پکٹ ہتھ چوڑا۔
 بن ہر درس انت نہ ملے کھئے گرسکھ بھیا گرسکھ چرن کولا۔ ملے ابناش جگدیشر داتا، کر درس جنس مائکھ سورا۔ سادھ
 گر پورے سادھیا، مہاراج شیرسنگھ کلجگ آیا دورا۔ گر دھام گر آسن لایا۔ بلہار جاؤ تہاں گرسکھاں جنہاں پرہ درشن
 پایا۔ ہوں واری جاؤ تہاں گرمکھاں، جنہ رسنا شیرسنگھ ناؤں گایا۔ در آیاں دان دیوے بھکھا، اتم گیان ملے رگھرایا۔
 سوہنگ شبدا مارے سب دکھاں، جگ چوٹھے پرہ آن لکھایا۔ دھن دھن دھن گرسنگت گھر گھر سکھا، پرہ پرمیشور پایا۔
 لائے بان پرہ بے مکھاں، جنہاں پرہ نہ نظری آیا۔ مہاراج شیرسنگھ جم جندھار، پھڑ پھڑ بابوں جگت ڈبایا۔ نہکلنک جوت
 اوتار، گرسکھاں وچ چرن بہایا۔ تین ترس اترے من ترکھا، بمل سروپ پرہ جوت پرگٹایا۔ اتم سکھ کلجگ پرہ کینے، من
 وکھ سب مان گویا۔ برہما اندر پھندر شو آدک، کھیر سُمیر پرہ کھیل مٹایا۔ دھیان گیان نام در دییا، کھنڈ سچ سکھ وڈیایا۔
 بے مکھ نندک مکھ ڈراچاری، انتکال مکھ وشٹا پایا۔ مد ماسی مائکھ اینکاری، پرہ پورے نرک نواس دویا۔ گرسکھاں
 ہویا آپ پرہ ساقی، امرت ساچا جام پلایا۔ ہوئے توڑ سچی سکھ بھاکھی، کر کیرپا ندر نہال کرایا۔ کٹی گلوں آپ جم پھاسی،

دے درس نہال کرایا۔ بے مکھ نہ جانے بیٹھا گھٹ گھٹ واسی، مہاراج شیرسنگھ رگھڑایا۔ گن گاوو رسنا رسائن۔ ملے پرہ پورن
 ابناشی، نہکلنک بھگت پرائن۔ گرسکھ واس کرے کھنڈ سچ پرہ واسی۔ مہاراج شیرسنگھ سچ اوتار، چرن لا سکھ
 رہراسی۔ وقت انمول پرہ انملٹرا لایا۔ سرشٹی ڈوبے کر انہول، گرسکھاں بانہوں پکڑ جگایا۔ کلجگ تولیا پورے تول، بان
 سوہنگ لا جگت بھلایا۔ گرسکھ لئے پرہ جگت وروں، کر کرپا وچ چرن بہایا۔ بیٹھا وچ آپ اڈول، نہ پرہ ڈولے نہ کیسے
 ڈلایا۔ ایشر واک سدا سچ بول، جوت سروپ جگت بھلایا۔ سادھ سنگت پرہ سدا ہے مؤل، گرسکھاں پرہ سماں سہایا۔
 باشک اُپر رکھی دھول، تشک سیج پرہ آسن لایا۔ وچ آکاش جگے جوت، جوت سروپ پرہ ڈگمگایا۔ وچ مات ہونے
 پرکاش، کلجگ گھنک پُر پرہ بھاگ لگایا۔ سمر سواس ہونے اندھ وناس، سچ آسن پرہ ڈیرہ لایا۔ گرسکھ مل کول بگاسن،
 جن گھر پرگئے آپ رگھڑایا۔ مہاراج شیرسنگھ سادھ سنگت ہونے داسن، جوت سروپ جس گر پرگٹایا۔ گرسکھ جانے کئے گر
 کا رنگ۔ گرسکھ جانے پرہ سدا ابھنگ۔ گرسکھ ہونے نہ کلجگ ننگ۔ شبد سروپ پرہ سرشٹ گھائی جنگ۔ دیوے
 درس آپ پرہ، سادھ سنگت من چاڑھے رنگ۔ کر کرپا پرہ کھیل کرائی، سکھ دکھڑے کینے بہنگ۔ راؤ مٹاوے مان رنگا
 ساجیا۔ سچا سہائے تھاؤں جتھے پرہ ساجیا۔ گئے سب پساؤ ملے غریب نوازیا۔ نہکلنک اگم اتھابو، لو دان سکھو کھلے
 دروازیا۔ ہونے شبد گنجار، من وجے انحد واجیا۔ پوری کرو وچار، بیٹھا سچ شاہو راجن راجیا۔ سرب سرشٹ جوت آکار،
 مایا روپ جگت ایہہ ساجیا۔ کلجگ پرگٹیا لے اوتار، سب توں وڈا شیرسنگھ مہاراجیا۔ تارے تارنہار، پرہ گرسکھ تارے۔
 کرے جوت آکار، پرہ جوت کرشن مرارے۔ جامہ لیا دھار، پُرکھ اپر اپارے۔ ورتے رنگ کرتار، حکم ست سرکارے۔ نردھن
 دیوے تار، سردھن گھر مرارے۔ بھکھیاں دے آہار، کلیش کئے سارے۔ گرپرہ منا اپار، بیٹھ اپار سچ شاہو دوارے۔ لیا جنم
 سوار، بھوجل اترے پارے۔ پرہ امرت برکھ کرپا دھار، شبد برکھ جوں بُندارے۔ ست پُرکھا ملے آپ نرائن، ڈبڈے کلجگ

پار اُتارے۔ گُرمکھ سچ سلاہن، جن ملیا ہر ہر دوارے۔ مہاراج شیرسنگھ جاؤ سد سد سد بلہارے۔ جاؤ بلہار جن جوت
 دیپک بالیا۔ وچھڑے لئے ملائے، اچرج کھیل دکھالیا۔ وچھڑ کدے نہ جائے، جن سر ہتھ ٹکا لیا۔ گُرسکھاں ہووے سہائے،
 بانہوں پکڑ پار لنگھا لیا۔ بے مکھاں کھئے نہ تھائیں، مانس جنم برتھا گوا لیا۔ مہاراج شیرسنگھ وسے ہر تھائیں، جس رسنا گایا
 تس وچوں پا لیا۔ رسنا چپ رام رسائن۔ سمرت سوہنگ دکھ نہ پین۔ آتم جوت پیکھے درس گر نین۔ گر کے شبد میٹھا
 سُکھ پین۔ کلجگ تارے جامہ دین۔ سرشٹ وہائی اُلٹے وہن۔ گُرسکھاں دیبا سوہنگ نام سُکھین۔ مہاراج شیرسنگھ درس کر
 سرب تر جائن۔ پرہہ درشن کوئی ورلا پائے۔ پرہہ درس کر سیکھ بگساوے۔ من حرص سرب مٹ جاوے۔ نام سوہنگ رسنا
 جو گاوے۔ مہاراج شیرسنگھ جوت سروپ درس دکھاوے۔ پرہہ کا درشن اتم نیارا۔ گُرمکھ بوجھ کر وچارا۔ امرت برکھ
 جوں جل دھارا۔ نجاند سُکھ ملے اپارا۔ ترن تارن آپ کرتارا۔ سادھ سنگت ہر درس بھنڈارا۔ دیوے درس وچ کل مجھارا۔
 مہاراج شیرسنگھ سرب داتارا۔ گُدر آئے ناؤں گر پاؤ۔ گُدر آئے سوہنگ ناؤں رسنا گاؤ۔ گُدر آئے چرن کول سنگ بگساؤ۔
 گُدر آئے کر درس آتم جوت جگاؤ۔ گُدر آئے کایا اندھیار اندھ چکاؤ۔ گُدر آئے گر کا شبد من وساؤ۔ گُدر آئے امولک ناؤں
 رسنا گر گاؤ۔ گُدر آئے دکھ دلدر سرب گواؤ۔ گُدر آئے، چندن وانگ سدا مہکاؤ۔ گُدر آئے بھنی رین بھنڑی ہو جاؤ۔ گُدر
 آئے جوت سروپ سنگ جوت ملاؤ۔ گُدر آئے کایا کپٹ وکار تجاؤ۔ گُدر آئے چند سورج گُرسکھ بن جاؤ۔ گُدر آئے کر درس
 اگیان گواؤ۔ گُدر آئے کر درس مہاراج شیرسنگھ وچ ساؤ۔ جوت سروپ پرہہ گر وچ سیکھ سمپیا۔ کریا کرے آپ کرتار،
 کرے پت پُنتیا۔ ایہہ وبار سچّی سرکار، جگو جگ چلے پرہہ ریتیا۔ پھیر ہووے خوار، وقت نہ آئے سماں ایہہ بیتیا۔ نہکلنک
 لے اوتار، شبد روپ سماں ایہہ جیتیا۔ دیوے بھگت بھنڈار، سوہنگ ناؤں اتیتیا۔ مہاراج شیرسنگھ لے اوتار، کرے وبار
 جوں گر کی ریتیا۔ گن گندھرب پرہہ سرب سُکھ واسی۔ تین لوک پرہہ چرن کی داسی۔ دھنّ دھنّ دھنّ گُرسکھ جن سیویا آتم

راسی۔ کرے آتم پرسن، انت کال توڑے جم پھاسی۔ مہراج شیرسنگھ دیوے سیکھ تار، کلجگ آیا گھنک پُر واسی۔ گمیر کرے
 پرہ جگت خواری، چیت سنگھ بنیو جگت بھنڈاری۔ گر در ملے سچی سیکداری۔ پورے سیکھ جاؤ بلہاری۔ گرچرن لاگ
 جن گل سُدھاری۔ پوت سورن بنیا دُھر درباری۔ منگے دان کر نمسکاری۔ دیوے دات بنائے جگت بھنڈاری۔ کھنڈ سچ
 ہووے جے جے جیکاری۔ سوہنگ دیوے شبد باوہاری۔ دھن دھن دھن مہراج شیرسنگھ، گرسکھاں دی جن پیج
 سواری۔ پوجو چرن کول گر سورا۔ پچن لکھائے سرب بھرپورا۔ سیکھ اڈول جوں کوہ طورا۔ پرہ کا نام آتم سکھ سرورا۔
 نہکنک گرسکھ نیڑ نہ جانو دورا۔ بے مکھاں کا کینا چورا۔ مہراج شیرسنگھ گرسکھاں لاپے سگل وسورا۔ سگل سمرتھ کل
 دھارے۔ چنچل کایا جت وسے رام مرارے۔ اند نرمل نیج گھر وسے نہکنک لے اوتارے۔ لے اوتار کرے جگت ادھار، نہ کوئے
 پائے سار، بے مکھ در پرہ پرے ڈرکارے۔ گرسکھاں ملیا چرن پیار، دے درس پرہ پار اُتارے۔ پنچم جیٹھ مات وجی
 ودھائی، آیا اچت پاربرہم نہتارے۔ کھیل کیا ات نیارا، دیوے درس سنتن رینارے۔ کرے درس سنتن نرال، امرت جھرنا نجھ
 جھلارے۔ کول بوند مل کھیل کھلایا، کھول کپاٹ دے پرہ دسم دوارے۔ پرگٹے ابناش سنتن کینا داس، دیوے درس جوں
 کرشن مرارے۔ منی سنگھ شاباس، جو چل آیا پرہ دربارے۔ کر درس من ہوئے ترپتاس، کھبا چرن کول پرہ جھاڑے۔ نیر
 نیر پرہ سوما، پرہ ملیا اگم اپارے۔ بھوری کالی ملیا کل دھاری، سوہنگ شبد چلے گنچارے۔ نینی پیکھیا سچا ستگر،
 سچ کر ویکھیا رسنا بولے ہو وارے وارے۔ منگے دان رکھو سرنائی، بردھ اوستھا ڈھیہہ پیا دوارے۔ بال سروپ بال تیری
 لپلا، میں انہول تیرے شبد بُلارے۔ میں کچھ نہ جانا، تیرا روپ نہ پچھانا، رنگ رنگ رنگ کرے کرتارے۔ درشن پایا من
 ترپت کرایا، رسنا اچرے مہراج شیرسنگھ نرنکارے نرنکارے۔ سنتن آیا سچکھنڈ دوارے۔ دینی دات پرہ اپر اپارے۔ شبد
 چلائے سدا دُھنکار، مانے رنگ سچ شاہو بہتار۔ قلم چلائے کرے سرشٹ مار۔ پورا ستگر سد رسن اچار۔ میں مُگدھ

انجان تُوں پرہ دیویں تار۔ مہاراج شیرسنگھ در تیرا پایا، بولے منی سنگھ مکھوں بار بار بار۔ در پایا بن درویش میں۔ در تیرا ساچا، جوت سروپ جوت پرویش میں۔ سوہنگ شبد تیری دھنکار، چلے دیس دیس میں۔ مہاراج شیرسنگھ تیرا سچ دربار، ویکھاں میں فقیری بھیس میں۔ چرن سنگ رکھ پیار، دھئے جوڑ کران آدیس میں۔

ایشر گر ایشر اپنا آپ اپایا۔ مل پنچم ہر پرہ کھیل رچایا۔ دھن دھن ایدھی وڈیائی، جس پرہ درشن پایا۔ گر پورے پنچم دے وڈیائی، گرسکھاں سکھ وڈیایا۔ پُشپ ورکھا کر، سچ دربار سکھ درسایا۔ اتم ملے در، دھرنی دھر ایشر گھر آیا۔ گھر ملیا ساچا ہری ہر، جس رنگ نام سوہنگ چڑھایا۔ سکھاں دے دھرواس سچ شبد الایا۔ بخشے بخشہار، سد بخشند بخشن آیا۔ پُشپ مالا پرہ دیوے ہار، چیت سنگھ سر سیہرا لایا۔ وڈبھاگی اے وڈبھاگ، بھگت بھگت بھگت در سہایا۔ دیوے سچی دات، سچ وقت پرہ سچ سہایا۔ مہاراج شیرسنگھ رکھے ہتھ، گرسکھاں مل پرہ درشن کریا۔ کر درس تن من ٹھریا۔ جوت سروپ پرہ وچ وسریا۔ دھیان گیان ندھان پرہ دیوے آسا وریا۔ سجان پرہ سکھ گرچرن لگ جان، گرسکھ جگ دتر تریا۔ بھگت بھگوان انت اک ہو جان، جوت سروپ جوت رنگ کریا۔ شبد سچ بکھان، رسنا گاؤ گنی ندھان، دے پرساد دکھ نوریا۔ مورکھ مکدھ بھلا انجان، مہاراج شیرسنگھ پرگٹے جانی جان، دیکھ دیکھ دیکھ گرسکھ وریا۔ کرو نمسکار گرچرن سریوو۔ اپنا آپ گر آگے دھریوو۔ میرے سیوادار سرب گن میوو۔ ملیا وشنوں بھگوان الکھ ابھیوو۔ سوہنگ شبد زربان سمرو سب دیوی دیوو۔ گرسکھاں ایہ تھان سہایا، جگاوے جوت آپ پرہ جوتی۔ گرسکھ پکڑ ہار پروٹیا، کلجگ میلے سکھ جگ موتی۔ اچرج کھیل کرے اپرمپر، پرہ کی کلا جوت سروتی۔ مہاراج شیرسنگھ دیوے

وڈیائی، گرسکھاں سر پُھل برکھا ہوتی۔ پھولن کی برکھا برکھاوے۔ چترُبھج چرن سنگ سنگت تراوے۔ دیوے سچا دھام، وچ نواس بیکنٹھ دواوے۔ جتھے جوت پرکاش، بن باقی بن تیل جگاوے۔ اوتھے ہوئے پرہ پرکاش، اُنجا پون سر چھتر جھلاوے۔ رَو سس سس چرن جھکاوے۔ مہاراج شیرسنگھ جوت پرکاش، جوت لیا جگت اوتارا۔ جل تھل مہیئل پسریا پسارا۔ بے مکھ روڑھے نرک مجھارا۔ گرسکھ اترے کر درس چرنارا۔ کرو نمسکار مہاراج شیرسنگھ پرگٹیا نر اوتارا۔ اچرج کلا کلجگ ورتائی۔ سادھ سنگت پرہ جوت پرگٹائی۔ اند بنود رو رہیا سرب ٹھائیں۔ سارنگ دھر گوپال مکھ بھنی، جس نے ساری سرشٹ بھلائی۔ مہاراج شیرسنگھ شبد چلایا، چار کنت پئے دُبائی۔ گرسکھو رنگ مانو پرہ پریشرا۔ گر چرن دھرو دھیان، مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان جانو گھر ملیا پرہ پریشرا۔

★ ۱۳ ماگھ ۲۰۰۷ بکرمی درشن سنگھ للیاں والے دے گرہ دلی ★

بھگت وچھل ناتھ نرائن۔ بھگت جن گھر آئے درشن پائے۔ بے مکھ در تے دھکے کھائے۔ گرسکھ پریت گرچرن لگائے۔ دُشٹ ڈراچار پرہ نشٹ کرائے۔ سوہنگ شبد ست پُرکھ سد رسنی رسائے۔ کلجگ پرگٹيو مہاراج شیرسنگھ بھگت ترائے۔ گرسکھاں در پرہ آپ پچھاتا۔ کلجگ ملیا پُرکھ بدھاتا۔ سرت شبد وڈ گیان گیاتا۔ دھن دھن دھن گرسکھ مہاراج شیرسنگھ جن آپ پچھاتا۔ جوت سروپ پرہ کلجگ آیا۔ نہکلنک در گرسکھ مانیاں۔ دھن دھن گرسکھ چرن گر سیو کمائیاں۔ کلجگ تاریا پرہ پورن سکھ، ہر رنگ جس آتم مانیاں۔ کلجگ تارے پرہ انترجامی۔ جوت جگاوے گر سچے دھامی۔ جوت سروپ بھگت وچھل آپ نہکامی۔ کلجگ لؤ اوتار، مہاراج شیرسنگھ جگت سوامی۔ کلجگ اچرج کھیل آپ پرہ کرتا۔ دے

درس دُکھ سب بہرتا۔ بے مُکھ در تے دُکھ رہے بہرتا۔ جوت سرُپ پرگٹیو مہراج شیرسنگھ کرتا۔ جوت سرُپ پر بہ
 جگت پرکاشیو۔ کلجگ اندھیار ویکھے جگت تماشیو۔ گُرسکھ گر چرن پیار، سچ شاہ پائے اناشیو۔ دھنّ دھنّ مہراج
 شیرسنگھ جن تارے گُرسکھ، جوں چندن پرہاسیو۔ گُرسکھ کلجگ مُکھ اُجیارا۔ ہر ہر ہر ملیا جن آپ نرنکارا۔ گھٹ
 گھٹ گھٹ روے جگت بہتارا۔ کلجگ پرگٹیو نہکلنک اوتارا۔ سوہنگ شبد ہر بہگت بہنڈارا۔ آتم پرکاش مٹے دیہہ اندھیارا۔
 دُوکھ وناس جگے جوت نرنکارا۔ کلجگ پرگٹیو مہراج شیرسنگھ گر گُرسکھ تارنہارا۔ دے درس پر بہ گُرسکھ تاریا۔ کر کرپا
 کلجگ پار اُتاریا۔ پتت پاؤن پر بہ دُکھ بھے بہنجن، پرگٹیو جوت کرشن مُراریا۔ ست ست ست جگت گر تارے، سوہنگ
 شبد پر بہ رسن اُچاریا۔ وتھ وتھ وتھ پر بہ گُرسکھ جھولی پائے، چرن آئے جو نمسکاریا۔ بتھ بتھ بتھ پر بہ گُرسکھ بتھ ٹکائے،
 کلجگ تارے اندھ اندھیاریا۔ مہراج شیرسنگھ کل ورتائے، کلجگ مٹائے سوہنگ شبد بان گر ماریا۔ سوہنگ شبد بان گر
 مارا۔ کُنٹ چار ہاباکارا۔ کھئے نہ جانے پر بہ کھیل اپارا۔ رسنا شبد چلے جگت دو دھارا۔ کلجگ پرگٹیو نر نرائن کلجگ
 اوتارا۔ جوت سرُپ پر بہ جگت ورتارا۔ مہراج شیرسنگھ پرگٹیو کرشن مُرارا۔ سو سُہایا تھان، جتھے پر بہ درس دکھایا۔ سو
 سُہایا تھان، جتھے پر بہ جوت جگایا۔ سو سُہایا تھان، جتھے نہکلنک ہو آیا۔ سو سُہایا تھان، جتھے گُرسکھان مان دوایا۔ سو
 سُہایا تھان، جتھے تھر گھر واسی نیج گھر آسن لایا۔ سو سُہایا تھان، جتھے مہراج شیرسنگھ جن بہگت تریا۔ بہگت جنان ہر
 درس پیاسا۔ ور گھر ملیا پر بہ اناشا۔ مان گوائے جوں رکھی دُرباسا۔ جن ترائے دے درشن داسن داسا۔ بے مُکھ کھپائے ہوئے
 نرک نواسا۔ گُرسکھ ترائے چرن لگائے، پرگٹے آپ سرب گھٹ واسا۔ نہکلنک جگ آئے شیرسنگھ ناں رکھائے، جھوٹھی سرشٹ
 جنائے آسا۔ شبد چلائے بے مُکھ کھپائے، جن بہگت ترائے جنہاں گرچرن تراسا۔ آپ اپرمپر سرب ربیا سمائے، جن جانیاں تین
 ندری آئے۔ گُرسکھ مان دوئے، دیو درس مٹے آتم ترپتاسا۔ جوت سرُپ جوت پرگٹائے، بے مُکھان پر بہ نظر نہ آئے، گُرسکھان

پرہ سدا ہے پاسا۔ گرسکھ سد سدا پرہ وسیا۔ کل لے اوتار گرمکھاں پرہ درشن دسیا۔ بے مکھ سرشٹ خوار، پرہ کا
 روپ نہ پردے وسیا۔ مہاراج شیرسنگھ دے بھگت بھنڈار، سوہنگ شبد رسن رسیا۔ سوہنگ شبد جو جن رسنا گائن۔
 پرہ کا روپ نج مہ پائن۔ جھوٹھی کایا سچ جوت جگائن۔ کول نابھ بوند امرت مکھ چوائن۔ کھول ترے کٹی پرہ درس دکھایا،
 نجانند نج ماہ درسائن۔ بھگت جن ہر آتم پرکاشیا، انحد شبد من وجائن۔ وجے دھن ہووے دھنکارا، جوت سروپ جوت
 دیپک وچ دیہہ جگائن۔ جوت سروپ جوت پرکاشے، مہاراج شیرسنگھ پرگٹیو بھگت ترائن۔ بھگت جن ہر آپ ترایا۔
 جگو جگ پرہ کھیل رچایا۔ کلجگ لے اوتار جگت تے پائی مایا۔ سوہنگ لایا بان جس جگت ہے گھایا۔ سرشٹ بھلائی
 آپ بھگوان، جوت سروپ نہ درس دکھایا۔ گرسکھاں پرہ دتا دان، سوہنگ شبد جگت ودیایا۔ دھن دھن دھن مہاراج
 شیرسنگھ کلجگ لے اوتار، جگ چوٹھا جس آن کھپایا۔ کلجگ پرگٹیا جوت سروپ پرہ نہکلنک۔ سوہنگ شبد چار گنت
 پرہ وجایا ڈنک۔ دے نہانیاں مان، ایک کرے پرہ راؤ رنگ۔ گرسکھ دیوے مان، تریتا وچ بھگت جوں جنک۔ دھار کھیل
 چتربھج پرہ آیا، کرو نمسکار بار انک۔ کلجگ لے اوتار، مہاراج شیرسنگھ پرگٹیو پری وچ گھنک۔ گھنک پری گھنشام پرہ
 آیا۔ راؤ رنگ جن آپ کرایا۔ تین لوک پرہ جوت جگایا۔ جوت جگائے بھگت وچھل ترائے، گرسکھاں پرہ درس دکھایا۔ ست
 پُرکھ نرنجن پرہ نرائن آیا۔ مات پاتال آکاش وسے آپ رگھرایا۔ جوت سروپ جگت پرکاشے، تین لوک پرہ جوت جگایا۔ وچ
 پاتال پرہ نین مندھار، باشک شیش پرہ سیج بنایا۔ وچ آکاش پرہ جوت پرکاش، انجا پون سر چھتر جھلایا۔ پرگٹیو مات،
 سوہنگ شبد گیو پرہ تھاپ، مہاراج شیرسنگھ ات رسنا گایا۔ بھنی رینڑیئے تینوں ملے ودھائی، پرہ پورن پریشر کلجگ
 جوت پرگٹائی۔ بھنی رینڑیئے تینوں ملے ودھائی، دھن دھن دھن گرسکھ جتھے پرہ بھئے سہائی۔ بھنی رینڑیئے تینوں ملے ودھائی،
 چھڈ کھنڈ سچ پرہ کل جوت پرگٹائی۔ بھنی رینڑیئے تینوں ملے ودھائی، نہکلنک پرہ سرب گنتاس، ساچی جوت سچ گھر آئی۔

دھنّ دھنّ دھنّ مہاراج شیرسنگھ کلجگ چرن لاگ ملے وڈیائی۔ گرچرن درس کرے وڈبھاگا۔ سوہنگ شبد ملے ائراگا۔ رسنا سمرے جیو سویا جاگا۔ مہاراج شیرسنگھ جن ملیا، کلجگ سوئی پُرکھ وڈبھاگا۔ کلجگ پرگٹیو پرہہ اپرمپرا۔ سوہنگ شبد چلائو جگت زرترا۔ پرہہ تیج وکھائے جگت جلائے جوں دیپک جوت جگنترا۔ بے مکھ کھپائے ڈیر نہ لائے، پرہہ اناش آپ بھگوترا۔ جن بھگت ترائے، جس چرنی لائے، سادھ سنگت سر ہتھ رکھنترا۔ چرن سیس جھکائے، نام ندھان گر درتے پائے، مہاراج شیرسنگھ جوت سروپ سرب ورتنترا۔ جوت سروپ پرہہ جگ داتا۔ کلجگ ورلے گرسکھ پچھاتا۔ بے مکھ نرک نواس دے ودھاتا۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ ملیا، گرسکھان جگ جیون داتا۔ جگو جگ پرہہ جگت اوتریا۔ ستجگ ست ہوئے مہروان ہر ہریا۔ ترینا جوت ادھار آپ رمریا۔ دواپر پرکاش پرہہ کرشن مُریا۔ کلجگ لے اوتار، شیرسنگھ ناؤں پرہہ دھریا۔ چھڈ دیہہ اپار، جوت سروپ ہو پرہہ جگت سب وریا۔ پرہہ آپ سمرتھ، کلجگ اگن چلایا رتھ، دیوے بہن آپ جو گھڑیا۔ بے مکھان پرہہ پائے نتھ، گرسکھان دیوے نام وتھ، کلجگ ترے درس جن کریا۔ مہاراج شیرسنگھ آپ سمرتھ، جس دی مہما کتھنا اکتھ، کر درس پرہہ آسا وریا۔ گرچرن آس جو جن لگاوے۔ گرچرن پیاس جیو ردے سماوے۔ ہر ہر ہر ہر آتم رسن اگھاوے۔ ہر جو بدھا گرسکھ گھر چل آوے۔ بے مکھ کوئی ٹھوڑ نہ پاوے۔ کر درس گرسکھ من بگساوے۔ دے درس پرہہ دیوے تار، کلجگ آن پیج رکھاوے۔ انت کال نہ ہوئے خوار۔ جوت سروپ پرہہ درس دکھاوے۔ گرسکھ ہووے سچ گھر واس، جوت سروپ وچ جوت ملاوے۔ بھگت جنان پرہہ داسن داس، بانہوں پکڑ دھام بیکنٹھ پچاوے۔ گرچرن لاگ ہووے رہراس، مہاراج شیرسنگھ درس دکھاوے۔ کر درشن ہوئے آتم چاننا۔ ہر رنگ ہر در گرسکھان ماننا۔ من اُمنگ دے درس پرہہ رنگ سوہنگ شبد دیوے داننا۔ کلجگ پرگٹیو لے اوتار، مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگواننا۔ وشنوں بھگوان جوت زرنکاری۔ گرسکھ پیج پرہہ آن سواری۔ دیوے درس گھر آئے سچ شاہو درباری۔ کلجگ پایا مان، جن ملیا مہاراج

شیرسنگہ آپ نرنکاری۔ پرگٹ بھیا کلجگ نرنکارا۔ گرسکھاں پرہ درس اپارا۔ ستجگ چلے سوہنگ شبد نیارا۔ مہراج شیرسنگہ دیہہ تجائی، نہکلنک ہو کرے جگت ورتارا۔ ستگر تیغ چلائی، سب سرشٹ پرہہ آپ بھلائی۔ کُنٹ چار ہاباکار مچ جائی۔ چن امول نہ پرتھا جائی۔ نہکلنک ہو پرہہ دے کھپائی۔ بے مکھاں لائے بان، پرہہ دی جوت نہ نظری آئی۔ مہراج شیرسنگہ اچھل چھل، چھڈ دیہہ جوت پرگٹائی۔ پرہہ کا کھٹے بھید نہ جانے۔ آدانت نہ کھٹے پچھانے۔ سوہنگ شبد جگت پرہہ لایا بانے۔ سرشٹ بھجے جوں بھجے بھٹھیلے دانے۔ مد ماسی پرہہ لائے ٹھکانے۔ کر درس اپار، کلجگ گرسکھ تر جانے۔ جوت سروپ کر آکار، بھگت جناں ہر درس دکھانے۔ نہکلنک لے اوتار، تختوں لاپے راجے رانے۔ سوہنگ شبد جگت ورتار، راؤ رنگ کرے پرہہ ایک سامنے۔ مد ماس جو کرے آبار، کلجگ جیو پرہہ انت کھپانے۔ دھن دھن دھن گرسکھ جن گرچرن پیار، ہوئے نہانے چلے گر کے بھانے۔ مہراج شیرسنگہ بھگت بھنڈار، دے درس کر دیوے پار، بھگت جناں سد وچ سامنے۔ کر کرپا پرہہ امرت برکھے، گرسکھاں دے مکھ چواوے۔ سوہنگ شبد دے گیان، ہوئے ممتا روگ گواوے۔ دیوے درس آپ پرہہ دان، کھنڈ برہمنڈ سد وچ سماوے۔ گنوت آپ نرائن، گرسکھ جوت وچ للاٹ جگاوے۔ تھان سہائے پرہہ جوت پرگٹائے، مہراج شیرسنگہ درس دکھائے۔ ستگر دیوے امرت ہر بھگت بھنڈار۔ انتکال ملے گرسکھاں گرچرن دوار۔ کلجگ ملے تنہاں وڈیائی، جنہاں ملے پرہہ سچ بھتارا۔ مہراج شیرسنگہ جوت پرگٹاوے مچے سرشٹ دُبائی، چار کُنٹ ہووے دُھندوکارا۔ سبنا دا مان گوائی، سوہنگ شبد ملے وڈیائی، ستجگ لائے آپ نرنکارا۔ انتکال کل آپ کھپائے۔ نرباری پرہہ جوت سروپ ہو آئے۔ کلجگ لے اوتار، گھنک پُری پرہہ بھاگ لگائے۔ جامہ لیا دھار جگ آیا دُشٹ سنگھار، مہراج شیرسنگہ نام رکھائے۔ چھڈی دیہہ آپ گردھار، جوت سروپ جگت ورتار، نہکلنک نہ نظری آئے۔ ایشر جوت سرب پرکاش، اپ تیج وائے پرتھمی آکاش، دھن دھن دھن گرسکھ جتھے پرہہ کا واس، بے مکھاں پرہہ نظر نہ آئے۔ رسنا سمرے جو جن

سواس سواس، سوہنگ شبد ملے گنتاس، مہراج شیرسنگھ رسن لکھائے۔ سوہنگ شبد لکھائے گر پورا۔ پرہ کا یچن نہ ہوئے
 ادھورا۔ سوہنگ شبد تن گرسکھ سرورا۔ رسنا گاوے ردے دھیاوے، کلجگ ملے مہراج شیرسنگھ ستگر پورا۔ پرہ کا
 روپ اکم، جوت اپر اپارا۔ پرہ کا روپ اکم، جوت سروپ پرہ جگو جگ لے اوتارا۔ پرہ کا روپ اکم، جوت سروپ جیو
 جنت آتم دیہہ جوت کرے اجیارا۔ پرہ کا روپ گرسکھ کلجگ کہیئے دھن دھن دھن، جنہاں ملیا مہراج شیرسنگھ پرہ
 کرتارا۔ منی سنگھ دھن دھن دھن۔ ائی سو اتر بکرمی دس چیت گر گھر جن لئی سرن۔ لیا شبد آپ در جا کے، دیوے
 پرہ دان تارے بھگت جن۔ ہوئی دھنکار شبد گنجار، مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان شبد لیا من۔ دس چیت پنڈ
 بھنڈال۔ منی سنگھ ہویا لال گللال۔ ہردے وسیا پرہ آپ گوپال۔ دیناں ناتھ سنتن کرپال۔ مہراج شیرسنگھ بھگت وشال۔
 ایسی شبد پرہ جوت جگائی۔ منی سنگھ پرہ سوجھی پائی۔ کر نمسکار پرہ جوت وچ جوت ملائی۔ سوہنگ شبد اچار،
 چار کنت مہراج شیرسنگھ تیری ہوئی ڈھائی۔ کلجگ پرگٹیا نر نرائن شیرسنگھ اوتار۔ شبد چلاوے منی سنگھ جوت
 جگاوے پرہ اپر اپار۔ لکھت کراوے اپنا آپ چھپاوے، ایسی کھیل کرے اپار۔ منی سنگھ مان دواوے، یچن ست کراوے
 جوت سروپ دے کرتار۔ منی سنگھ پرہ یچن لکھایا۔ سال اٹھتیویں پرہ پورا کرایا۔ انتکال کال پرہ کرتا، کلو کال آپ
 کھپایا۔ یچن لکھایا ست ست ورتایا، دو ہزار ست بکرمی پرہ اتم کھیل رچایا۔ دھن دھن دھن مہراج شیرسنگھ، وچھڑیاں
 جن آن ملایا۔ گرپرساد گر در سوجھیا۔ گرپرساد گر پورا بوجھیا۔ گرپرساد گرسکھ گر در جھوجیا۔ دھن دھن دھن مہراج
 شیرسنگھ سوہنگ دیوے دان رسنا گرسکھ لوجھیا۔

سوہنگ شبد جگت اُجیارا۔ سوہنگ شبد ہر دیوے بھگت بھنڈارا۔ سوہنگ شبد رنگ ردے مُرارا۔ سوہنگ شبد کرے پرہ جوت چمتکارا۔ سوہنگ شبد کل پاوے پُرکھ اپارا۔ سوہنگ شبد سچے سیوں ملاونہارا۔ سوہنگ شبد لکھاوے مہاراج شیرسنگھ نہکلنک اوتارا۔ سوہنگ شبد دے وڈیائی، سرب کینو ناسا۔ سوہنگ شبد پرہ جوت جگائی، جوت سروپ سد ہے پاسا۔ سوہنگ شبد دیپک دیپہ جگائی، ایشر جوت دیپہ وچ واسا۔ مہاراج شیرسنگھ رسنا سکھ گائی، انتکال نہ بیوئے نراسا۔

★ ۲۳ پھگن ۲۰۰۷ بکرمی بشن کور دے گرہ پنڈ جیٹھووال ★

کلجگ پرگٹیو جوت سروپ جوت آکاری۔ جوت سروپ سرب پرہ بھوپ، جوت جگت لائے چنگاری۔ مہا انوپ ساچا پرہ سچ سروپ، شبد چلائے کھنڈا دو دھاری۔ دُشٹ کھپائے جوت نرنجن، ہری جنان پرہ پیج سواری۔ سوہنگ شبد بے مکھاں کھاوے جوت جمدوت دُور کر گرسکھاں پرہ پیج سواری۔ مٹکھ ڈوے مایا ممتا وچ اندھ کوپ، گرسکھ رسنا رام مُراری۔ مہاراج شیرسنگھ ایک سروپ، ایک جوت جگت کرے خواری۔ جگ چوٹھا کل کلوٹتا۔ ککرم کرم ردے پرگٹاوے پرہ بھگوتتا۔ شبد چلاوے جگت جلاوے، سوہنگ شبد قہر ورتنتا۔ نظر نہ آوے چار کوٹ، چار دش جوت سروپ پرہ جوت اگن لگاوے، سرب نرنتر سرب تھائیں رہنتا۔ مہاراج شیرسنگھ لے اوتار، گرسکھاں من سدا رسنتا۔ سرب نواسی سرب گھٹ وسیا۔ کلجگ آوے بھیت پرہ دسیا۔ بے مکھ در تے وانگ سوان ہے نسیا۔ بے مکھ در تے نظر نہ آوے رات جوت چاند جوں مسیا۔ گرسکھاں سد سد بلہار، مہاراج شیرسنگھ جن پردے وسیا۔ پردے وسے پرہ کرپالا۔ جگاوے جوت دیپک جوں جوت جوالا۔ گرسکھ وڈا، سوہنگ شبد وسے دیپہ سچی دھرم سالہ۔ مہاراج شیرسنگھ

رِدے دھیایا، گھر در پایا پرہہ گوپالا۔ پرہہ پایا پرہہ در آ کے۔ روگ گویا نین درسا کے۔ رِدے وسایا رسنا گا کے۔ مہاراج
 شیرسنگہ پرگٹے سادھ سنگت وچ آ کے۔ سادھ سنگت وچ ایہہ وڈیائی۔ پرگٹ کرے جوت رگھرائی۔ تین لوک چھڈ آئے
 سرب سُکھدائی۔ ہاہاکار ہوئے جگ اندر، گرسکھ رسنا سوہنگ گائی۔ ڈراچار پرہہ نرک نواسے، گرسکھ گھر جے جے جیکار
 کرائی۔ سچا شاہو سچ شاہاسے، مہاراج شیرسنگہ کل ہوئے سہائی۔ ہر ہر پرہہ آیا ہر نرنکارا۔ کھیل رچائے نظر نہ آئے، کرے
 خوار سرب سنسارا۔ مٹ نہ جائے سرب ریائے، رنگ روے رنگ کرتارا۔ مہاراج شیرسنگہ جوت سروپ، کرے جوت جگت
 ورتارا۔ جگت جوت جوت جلاوے۔ اتم کھیل کرے پرہہ کرتا، چند پرچنڈ جگت جلاوے۔ مد ماسی دُکھ کلجگ بھرتا،
 انتکال پرہہ نظر نہ آوے۔ گرسکھ گرچرن رہراس، کرے درس جم ڈنڈ نہ کھاوے۔ مہاراج شیرسنگہ کرے پرکاش، جوت
 سروپ وچ جوت ملاوے۔ جوت پرہہ دی جگت جلنتا۔ کرے کھیل پرہہ بھگونتا۔ جل تھل تھل جل کرتا۔ مہاراج
 شیرسنگہ سرب تھاین رہنتا۔ سرب سریشٹ جیو جنت کلجگ بھرشٹ، گرسکھ اُجل سوہنگ شبد رسن رسنتا۔ آپ تارے
 جوں گر وششٹ، دے وڈیائی سادھن سنتا۔ وڈیائی وڈی وڈ پرہہ ناؤں۔ گر در آئے پائے در گھر ٹھاؤں۔ بے مکھاں در ملے نہ
 تھاؤں۔ بھگتن تارے پکڑ بانہوں۔ دُشٹ سنگھارے بان ساچا ناؤں۔ نام بان جگت سنگھارے۔ چکر سُدرشن رسنا مارے،
 پرہہ جوت جلنتا۔ سرب سریشٹ کرے خوار، جیو جنت مُکھ موڑ بھگونتا۔ لے اوتار کل کر خوار، گرمکھ تار مہاراج
 شیرسنگہ ست ست ست ورتنتا۔ ست ست ورتائے پرہہ کھیل نیارا۔ کھئے نہ میٹے پرہہ کھیل اپارا۔ وقت گوائے پھر ہتھ نہ آئے
 نظر نہ آئے پرہہ سچ دوارا۔ جن سرن لگائے سر ہتھ ٹکائے، دیوے درس اگم اپارا۔ جوت جگائے اتم گیان دیوائے ست ستگر
 دوارا۔ نین درسائے گرسکھ وڈ وڈبھاگی پائے، مہاراج شیرسنگہ چرن سہارا۔ چرن لگائے پرہہ دھرنی دھر۔ پرگٹے جوت گرسکھ
 گھر۔ سادھ سنگت پائے مان نہکنک پرہہ آسا ور۔ شبد چلائے مہاراج شیرسنگہ سوہنگ کھول دیوے پرہہ دسواں در۔ نر

اوتار نرنکار پرہ ہویا۔ کلؤ کال گُدر تے رَویا۔ سَتجُگ سچ سچ شبد سوہنگ ہویا۔ مہاراج شیرسنگھ کھیل رچائے نہ
 جانے کویا۔ سَتجُگ ورتے سوہنگ گیانا۔ سَتجُگ ورتے سوہنگ نام یدھانا۔ سَتجُگ ورتے دُکھ بھجن ناؤں پرہ
 سُبانا۔ سَتجُگ ورتائے مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوانا۔ مہاراج شیرسنگھ جُگ سَت ورتائے۔ مہاراج شیرسنگھ سوہنگ
 شبد چلائے۔ مہاراج شیرسنگھ نہکنک اکھوائے۔ مہاراج شیرسنگھ جوت سرُپ جگت پت آئے۔ مہاراج شیرسنگھ نہانیاں دے
 مان، سچ تخت بہائے۔ مہاراج شیرسنگھ گن یدھان چار ورن جس اک کرائے۔ مہاراج شیرسنگھ توڑے ابھمان، راؤ رنگ اک ہو
 جائے۔ مہاراج شیرسنگھ سرب ورتمان، جیو جنت دے وچ سمائے۔ مہاراج شیرسنگھ شبد نربان، مد ماسی نرک نواس دوائے۔
 مہاراج شیرسنگھ گُرسکھ سچکھنڈ وسائے۔ مہاراج شیرسنگھ کر درس ہوئے دھرواس، جن سمرے پرہ نظری آئے۔ مہاراج
 شیرسنگھ سَت ست سَتجُگ پرکاش، کر درس اند چت گُرسکھ ہو جائے۔ مہاراج شیرسنگھ چپائے سوہنگ سواس، سَتجُگ
 ساچا سچ ورتائے۔ سَت سچ سچ سَت جیو پردے وسے۔ سوہنگ شبد گیان گُرسے۔ بے مکھ گُرسے۔ گُرسکھ
 پرہ پردے وسے۔ مہاراج شیرسنگھ کرے پرکاش، جگت جوت جوں رَو سسے۔ سَتجُگ بھگت پرہ آپ پرگٹاوی۔ جوت
 سرُپ پرہ نظری آوی۔ درشن کر گُرسکھ من ترپتاوی۔ ہوئے الوپ پرہ نظر نہ آوی۔ دوتے جوڑ کرو ارداس، مہاراج
 شیرسنگھ جوت پرگٹاوی۔ گُرسکھ پُکار گُرسکھ دربارے۔ گُرسکھ گھر آئے پرہ پیج سوارے۔ نہکنک کیرپا دھر چرن لائے پار
 اتارے۔ کلجُگ ہرتا مہاراج شیرسنگھ گُرسکھ وانگ کول پُہل تارے۔ جگت تیاگی گُرسکھ وڈبھاگی۔ رسنا ناؤں رسن
 رسائن، پرہ درس پریت من لاگی۔ در آئے نہ کھئے گُرسکھ نہ ہوئے ماسی شرابی۔

★ ۲۶ پھگن ۲۰۰۷ پکرمی جیٹھووال ★

ستگر پرگٹیو گہر گمبہیر۔ کلجگ مارے شبد پرہ تیر۔ جل تھل تھل جل ویاے نیر۔ پوت مات چھڈائے سیر۔ مات پتا بہین چھڈے ویر۔ بھانا کلجگ ستگر ورتے پئے جگت وپیر۔ بن پرہ کھئے نہ رکھے دھیر۔ گرچرن لاگ آتم شانت ہوئے سریر۔ کلجگ پرگٹیو مہراج شیرسنگھ وڈ پیراں پیر۔ وڈ پیر احمد اولیئے غوس مارے۔ چار یاراں سنگ محمد در رہے پکارے۔ چار چک چلایا سوہنگ کھنڈا دو دھارے۔ مہراج شیرسنگھ جگت بھلایا، دے درس گرسکھ تارے۔ گرسکھاں گہر گر وڈبھاگا۔ سرشٹ سلائی گرسکھ جاگا۔ آتم نرمل نہ لاگے داغا۔ مہراج شیرسنگھ پرگٹیو چرن نہ آوے کل جیو ابھاگا۔ ایشر جوت سد نور نورانی۔ شبد بان گر لائے نہ کھئے رہے فرانی۔ دوٹ دُشٹ کھپائے انت کرائے سرب مُسلمانی۔ انجیل عزرائیل کر عیسیٰ موسیٰ کل آوے بانی۔ پکڑ لیاے پرہ چرن جوت بھگت بھوانی۔ اٹھسٹھ تیرتھ بہرم چکائن، پرگٹیا مہراج شیرسنگھ جگت نہکامی۔ سبن مان گوائے سوہنگ شبد چلایا۔ سرب سرشٹ نوئے، اپنا آپ پرہ آپ وڈیایا۔ دُشٹاں دے کھپائے، جن بھگت ترائے، دے گیان نام چپایا۔ کھئے نہ پائے تھان، بے مکھاں پرہ دھکا لایا۔ جنہاں پرہ ہوئے سہائے، انتکال چرن ملایا۔ آتم رنگ مجیٹھ چڑھائے، گرسکھ پرہ درشن پایا۔ سادھ سنگت پرہ وچ رلائے، جن چرنی آئے جس سپس جھکایا۔ کلجگ اترے پار، ستجگ ساچا تخت رچایا۔ گرسکھاں پرہ دے مان، سچکھنڈ جوت سروپ بہایا۔ سب کچھ ورتے جانی جان، بے مکھاں بہیت نہ پایا۔ دیوے مان آپ نہانیاں، پرگٹ ہو سر ہتھ ٹیکایا۔ جاؤ وٹھو فربان، جنہاں سوہنگ نام دھیایا۔ سہایا تھان کلجگ، جتھے مہراج شیرسنگھ آسن لایا۔ مہراج شیرسنگھ ستگر ست وڈ بھویا۔ مہراج شیرسنگھ جوت پرگٹاوے جوت سروپا۔ کرے چلت اپر اپار، مہا پرہ اچل انویا۔ نظر نہ آئے آپ کرتار، جت ریکھ رنگ نہ کھئے روپا۔ جوت سروپ وچ سیکھ پرکاشیو، سدا اند جت پرہ سوچھ سروپا۔ دھن دھن دھن مہراج شیرسنگھ تارے سیکھ وچ کلجگ اندھ کوپا۔ بیٹھا

اڈول پرہ آپ نرویر۔ جوت سروپ جلاوے ہوئے جگت وچ قہر۔ بے مکھ پکڑ پچھاڑے سوہنگ شبد پرہ دیوے زہر۔
گرسکھ تارے آپ دکھ ہرتا، پوجو چرن کول نہ جانو پیر۔

★ ۲۷ پھگن ۲۰۰۷ بکرمی پنڈ جیٹھووال ★

ستگر پرگٹیو راجن راجا۔ گرسکھ گھر آئے سوارن کاجا۔ انحد شبد وجائے واجا۔ سرن پڑے دی راکھ پرہ لاجا۔
مہاراج شیرسنگھ پرگٹیا سرشٹ جن ساجن ساجا۔ سرشٹ اپائی اپاونہارے۔ جیو جنت وچ جل تھل تھارے۔ پردے وسے
پرہ اپر اپارے۔ آتم جوت وچ دیہ نیارے۔ کیرپا کر گرسکھ کلجگ پرہ تارے۔ بے مکھ ڈوبے وچ منجدھارے۔ سرشٹ
لاچار ہوئے خوار چار کنت ہوئے ہاباکار مہاراج شیرسنگھ جوت اپار پرگٹے کرتارے۔ گرسکھ سوہن گرچرن دوارے۔ گرچرن
چرن کول۔ نمسکار نمسکار نمسکار کر کھلے کول۔ دھن سہائی دھن سہائی دھن سہائی گرچرن چھوہے جس دھول۔ گرسکھ
وڈیائی گرسکھ وڈیائی گرسکھ وڈیائی امرت بوند وسے جس کول۔ مہاراج شیرسنگھ تین لوک رہائی، پاتال آکاش دھار جوت
بیٹھا اپر دھول۔ جوت سروپ ہووے دیہ نیارا۔ گرسکھ وچ جوت سروپ پرویشیا۔ کلجگ چلت کرے اپار، پن گرسکھ
پرہ کنے نہ دیکھیا۔ گرسکھ نیوں چرن وچار، سوہنگ شبد وچ دیہ پرویشیا۔ مائس جنم کل گئے سدھار، نہکلنک کر سدا
آدیسیا۔ مہاراج شیرسنگھ جس ناؤں اچارہ۔ مہاراج شیرسنگھ جس ناؤں نہکلنک نر نرائن جگت کھپاؤ ہاباکار مچائن۔
وقت وھاؤ نظر نہ آؤ، بھولی سرشٹ پاوین۔ مہاراج شیرسنگھ جوت پرگٹاؤ، سوہنگ شبد چلاؤ، چرن لگاؤ والی ہندوائن۔
چرن لگائے درس دکھائے ایکا جیبا۔ سرشٹ چکائے رسنا سوہنگ شبد چلائے ایسا دان گرسکھ پرہ دیا۔ جوت سروپ ہو

درس دیکھئے۔ جن کنارے سُکھ آسن سینگہ نظری آئے۔ ہند والی پرہ بان شبد مارے۔ کر درس چرن دھوڑ ہو جاوے۔
 مہراج شیرسینگہ جوت سروپ، شیر پرہ ہوئے جامہ کرشن درس دیکھاوے۔ کر درس ہوئے ویراگی۔ وجے بان شبد ہووے تخت
 تیاگی۔ کر درس آتما سوئی جاگی۔ کرے دہائی کوئی میلے پُرکھ وڈبھاگی۔ شبد سُنائے دُهن وجائے، مہراج شیرسینگہ سدا انراگی۔
 شبد دُهن پردا ہلساوے۔ جہاں جہاں دیکھے تہاں تہاں نظری آوے۔ شبد سروپی بہید گھلاوے۔ کب رام کرشن کب مہراج
 شیرسینگہ جوت پرگٹاوے۔ نہکلنک آپ اپرپر، اپنا بھو پرہ آپ جناوے۔ ہووے وڈ راجا جس سچ شاہو پچھاتا۔ کرم لیکھ
 پرہ لیکھ بدھاتا۔ کلجگ پرگٹیو جگت پرہ داتا۔ گرسکھ کوئی گرمکھ گیاتا۔ دُنیا چھوڈ سنگ گرچرن ناتا۔ شبد اموز گر در
 نہ پچھاتا۔ بندی توڑ پرگٹیا سرب رنگ راتا۔ مہراج شیرسینگہ جگ جیون داتا۔ جوت سروپ جوت آکارا۔ پرہ وڈ بھوپ
 جوت کر کرے پسارا۔ گرسنگت بیٹھ چلاوے شبد دو دھارا۔ بے مکھاں پکڑ پچھاڑا۔ جھوٹھی سریشٹ چبائی داڑھا۔
 سوہنگ نام رنگ گرسکھ چاڑھا۔ مہراج شیرسینگہ چرن کر نمسکارا۔ پاپی لنگھے پاپ پہاڑا۔ پاپی پنت پوت گرچرن ہوئے
 ادھین چرن سپس جن دھرنا۔ انتکال بخشے سد بخشیش، توڑے بندھ پرہ جمنا مرنا۔ مہراج شیرسینگہ سوچھ سروپ،
 گرسکھ چرن لاگ کلجگ ترنا۔ کلجگ کرے جگت اندھیارا، نظر نہ آوے جگت جیو کرے کنارہ۔ جیو بلائے نظر نہ آئے،
 کلجگ پرگٹیا پرہ دھرنی دھارا۔ شبد لیکھئے راؤ رنگ بنائے، سچکھنڈ بیٹھا آپ نرنکارا۔ مہراج شیرسینگہ دھیر دھرائے، ست
 ست ست ورتائے، گر پورا گرسکھ تارنہارا۔ ستگر ساچا شاہو، جت نت بھرے بہنڈاریا۔ ستگر ساچا شاہو، سریشٹ جوت
 کرے آکاریا۔ ستگر ساچا شاہو، گرسکھاں دیوے آتم وچاریا۔ ستگر ساچا شاہو، بے مکھاں بان سوہنگ ماریا۔ ستگر ساچا
 شاہو، نہکلنک ہووے جگ متھے جوں متھن مدھانیاں۔ مہراج شیرسینگہ اگم اتھاہ ست ورتاوے، کرے اک رنگاں رانیاں۔
 ایک جوت اک پرہ کا روپ۔ گرسکھ ساچا وچ پرہ وسے اٹوپ۔ بے مکھاں نظر نہ آوے سچ شاہو وڈ بھوپ۔ مہراج

شیرسنگہ بانہوں پکڑ ترائے، گُرسکھ وچ اندھ کوپ۔ اندھ کوپ جگت اندھیارا۔ کل پرگٹیا نہکلنک اوتارا۔ گُرسکھاں پرہہ بھہ
 بہنجن آتم دیوے جوت آدھارا۔ گُرسکھ سدا در منگن، دیوے درس پرہہ گردھارا۔ مہاراج شیرسنگہ تریلوکی نندن، چرن
 لگائے کر سیچ وچارا۔ آتم وچار پرہہ کی ساچی۔ جوٹھی رسنا جگت کی کاچی۔ بھگتاں نرائن ردے ناؤں وسأچی۔ مہاراج
 شیرسنگہ درس دکھاوے گُرسکھ ابھلاشی۔ کر درس آتم تریپتاوے۔ کر درس جھوٹھی کایا وانگ چندن مہکاوے۔ کر درس دیہہ
 دیپک وچ پرہہ جوت جگاوے۔ کر درس جوت سروپ پرہہ درشن پاوے۔ کر درس سوہنگ شبد رسنا گاوے۔ کر درس
 ہوئے ممتا روگ گواوے۔ کر درس انتکال جم ڈنڈ نہ کھاوے۔ کر درس پُری سیچ گُرسکھ رہ جاوے۔ کر درس ایشر جوت
 وچ جوت مل جاوے۔ کر درس ہو وساد وسادے وساد سماوے۔ مہاراج شیرسنگہ سرن پڑے دی لاج رکھاوے۔ رکھے لاج
 پرہہ بھگوتنا۔ سوہنگ شبد چلاوے جگت ورتنتا۔ کرنہار سمرتہ پرہہ وسے سرب جیو جنتاں۔ بے مکھاں پائی نتھ، رکھے لاج
 سرب سادھ سنتاں۔ آتم ملے گر در وتھ، سوہنگ شبد رتن رتنتا۔ مہاراج شیرسنگہ اکٹھنا اکٹھ، جوت جگت ورتنتا۔ ایشر
 جوت سرب پرکاشے۔ جیو جنت سرب جوت بھرواے۔ بن پرہہ پورن کرے نہ کھئے بند خلاصے۔ آپ اتیت پرہہ بھگوتنا۔
 سرشٹ سبائی سدا وناے۔ جوت سروپ آپ رگھرائی۔ مہاراج شیرسنگہ پرہہ ابناشے۔ پرہہ ابناشی پورا پایا۔ چرن لاگ
 دوکھ روگ مٹایا۔ دھن دھن گُرسکھ بھاگ، چرن آئے جس سیس جھکایا۔ مہاراج شیرسنگہ جوت سروپ سدا ہے جاگ،
 کلجگ پرگٹ جگت سُلایا۔

★ ۲۹ پھگن ۲۰۰۷ بکرمی پنڈ جیٹھووال چن ہوئے ★

پُرکھے ہو جس دیوے اتم نگم وچارے۔ سچی جوت دتی پرہ رکھ، جتھوں کھچی آپ کرتارے۔ مہاراج شیرسنگھ کرو
 نمسکار دوئے جوڑ ہتھ، خالی بھرے جس پھیر بھنڈارے۔ کلجگ سچا پرہ بھنڈاری۔ سوہنگ دیوے جیو نام خُماری۔
 بے مُکھاں بان سوہنگ کٹاری۔ مہاراج شیرسنگھ سرن پڑے دی پیج سواری۔ سرن پڑے پرہ ملیا ہر بلا۔ دیوے بخش
 گرسکھ پرہ اربھلا۔ چار کُنٹ پے جاوے پنج جیٹھ کربلا۔ مہاراج شیرسنگھ گرسکھاں ٹارے سربلا۔ حکم اکم ورتے ورتنہارا۔
 شب چلائے جگت کھپائے کوئی نہ میٹنہارا۔ سرن پڑے دی لاج رکھائے، گرسکھ موڑے وچ پروارا۔ ہتھو ہتھ نہ آئے، نہ دیسے
 جوت زینکارا۔ نج گھر آوسے پرہ پرمیشر، امرت برکھے جوں جل دھارا۔ مہاراج شیرسنگھ آپ وربھنڈن، دیوے دان گرسکھ
 جوت اپارا۔ دیہ جوت پرہ میل کرا کے۔ آپ چلیا بھیس وٹا کے۔ نظر نہ آوے جوتی جوت جوت جوت وچ للاٹ جگا
 کے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر پورا، گرسکھ چلیا سادھ سنگت دی جھولی پا کے۔ سادھ سنگت پرہ سدا اند۔ سادھ
 سنگت پرگٹاوے سکھ پورن چند۔ سادھ سنگت ترپتاوے اتم اگن ہوئی مند۔ چرن لاگ جیو بھل بخشاوے، مہاراج
 شیرسنگھ توڑے بندی بند۔ میرا روپ اکم، کرے چور سرن پون اُنجا۔ میرا روپ اکم، کلجگ دیہ رکھائی سال بونجا۔ میرا
 روپ اکم، رکھے پت نین مدھاری، جگت گر آیا۔ باشک سیج جس تخت رچایا۔ لچھمی جھسے چرن، پرہ پائی مایا۔ من
 کرے ہنکار، دیہ سکھ میں پرہ سلا یا۔ ایشر سدا ہے جاگ، وچ آلس نہ کدے آیا۔ کلجگ آیا کر جوت پرکاش، گھنک
 پری پرہ بھاگ لگایا۔ منی سنگھ ہوئے شاباس، ستگر پورا جن پرگٹایا۔ سادھ سنگت دے دھرواس، گر چرن آئے جس
 سیس جھکایا۔ کلجگ اُجل جوں چندن پرہاس، گرسکھ ناؤں منی سنگھ سُنایا۔ لاگ چرن پرگٹے مہاراج شیرسنگھ جامہ
 دھار اپنا آپ چھپایا۔ بے مُکھاں توں پرہ مکھ چھپا کے۔ رچنا رچی جگت وچ آ کے۔ اکم اگوچر پرہ بیٹھا آسن لا کے۔

مہاراج شیرسنگھ جگ چوٹھے آیا، نہکلنک جوت پرگٹا کے۔ جوت پرگٹائے جوت نرنجن، نر نرائن اپنا آپ چھپائے۔ سرشٹ
 بھرشٹ گرسکھاں دے ساچی درشٹ، سوہنگ نام جپائے۔ مہاراج شیرسنگھ سچا ایشٹ، جگ چار اپنا تیج وکھائے۔ پرہہ کا
 ایشٹ ساچا نور۔ پرہہ پاوے جوں بھگت وششٹ، رام چند لے چرن دھوڑ۔ گرسکھاں من ساچی درشٹ، پرگٹیا پرہہ آسا
 پور۔ مہاراج شیرسنگھ نج گھر وسے، سکھ نہ جانے دیہہ توں دور۔ گرسکھ دیہہ پرہہ کی جوتا۔ جو کچھ کرے آپ پرہہ
 جگت کی جوتا۔ تھان نتھاوایاں من منوتا۔ گرچرن لاگ دُرمت پاپ من کا دھوتا۔ سوہنگ شبد ملے وڈ گیان، نہکلنک جوت
 سروپ سدا ہوتا۔ وڈملٹرا جگت پرناؤ، جس سمرت ملے سچ تھاوں۔ پرہہ پریشور جگ چرنی پاؤ۔ سدا اند نج ماہ وساؤ۔
 جھرنا جھرے نجھروں، امرت بوند کول میں پاؤ۔ ہوئے نجاند من تریاسے، چنتا چکھا اگن بجاؤ۔ کر وچار جاؤ گھر ساچے،
 جتھے بیٹھا اگم اتھابو۔ حکم جوت جگت سب ناچے، مہاراج شیرسنگھ مل ساچے لیکھ لکھاؤ۔ لکھیا لیکھ پرہہ میٹنہارا۔ ڈبڈے
 دیوے تار، گرسکھ تارنہارا۔ جییا دے آدھار، سوہنگ نام دے پیارا۔ جنم جائے سدھار، چرن آئے کرے نمسکارا۔ مہاراج
 شیرسنگھ دُتر تار، امرت دیوے بھگت بھنڈارا۔

بن گر سکھ مُرجھانا جوں جل مینا، نظری نظر نہال کر رنگ راتے رنگ پھیر لگایا۔ وڈ پُرکھ آپ پرہہ کرتا، ساچا نیہوں
 سنگ گرسکھ لایا۔ مہاراج شیرسنگھ نردھن آئے کلجگ ترایا۔ کلجگ آیا پرہہ اک رنگا۔ جگت کھپایا شبد روپ کرایا دنکا۔
 جھوٹھی دیہہ جگت بہن وکھایا، جوں کاچی ونگا۔ مہاراج شیرسنگھ سر چھتر جھلایا، پرگٹے آپ پرہہ سورا سربنگا۔ سرب
 وڈ داتا، سرب کلا کا آپ پچھاتا۔ دے درس کرے آپ پرہہ گیان گیاتا۔ پردے دھرے جوت دیپک جوت جگاتا۔ بن سکھ
 بوچھے نہ کوئی ہور، اپنا بہیت پرہہ آپ پچھاتا۔ مہاراج شیرسنگھ نہ لائے دیر، چھن بھنگر سرب سکھ داتا۔ آد انت سدا

سُکھدائی۔ بھگت جنار چرن سنگ بن آئی۔ پرہ پورا سمرتھ آکتھ، رسنا مہا کتھن نہ جائی۔ اتم دے سوہنگ وتھ، ساچا
 شبدر گر گھر راہ دکھائی۔ ملے آپ پرہ سمرتھ، بھاؤ بہرم دے سیکھ چکائی۔ بے مکھاں پائی نتھ، چار کُنٹ پے جائے دُبائی۔
 مہاراج شیرسنگھ سوہنگ چلا اگن رتھ، دُشٹ دُراچار نندک دے کھپائی۔ مانس جنم لے جس ستگر نندیا، ستجگ پار پرہ
 کرے آکے چلے جیو نہ بندیا۔ نمسکار چرن لاگ جو کرے، پاوے پھل جو من چندیا۔ مہاراج شیرسنگھ جوت پرگٹاوے
 بے مکھ کھپاوے، وگائے اُلٹی سِندھیا۔ پرگٹے آپ پرہ دیندا۔ سچکھنڈ کرے جو پرہ نندا۔ بے مکھ ہرے اپنی بندا۔ مہاراج
 شیرسنگھ ستجگ سچ شبدر لکھندا۔ ستگر ساچا شبدر چلاوے۔ گر گھر کوئی نندک رہن نہ پاوے۔ در در پھرے جیو
 بللاوے۔ بن گر پورے کون پار لنگھاوے۔ بھلی سرشٹ انت کھپہ ہو جاوے۔ دے درس اپار، گرسکھاں گر پار کراوے۔
 کلجگ نہ آوے ہار، ساچا پرہ ساچا مان دوائے۔ مہاراج شیرسنگھ لے اوتار، نہکنک ناؤں رکھاوے۔ جوت سروپ اوتار
 جگ دھریا۔ پرگٹ جوت بھنے پرہ سورا، بھانڈا دیہہ جو پرہ گھڑیا۔ سرب سمرتھ ستگر پورا، کلجگ آئے جگت جس وریا۔
 مہاراج شیرسنگھ سب تیری وتھ، جوت سروپ جوت وچ جگت دیہہ دھریا۔ ستجگ ست ست ست پرہ ورتے، سوہنگ
 شبدر چلے اپارا۔ ستجگ ست ست ست پرہ ورتے، جیو ہوئے نام ادھارا۔ ستجگ ست ست ست پرہ ورتے، پردے
 ورتے سرب نرنکارا۔ مہاراج شیرسنگھ شبدر ساچا رتھ، کلجگ پار اتارنہارا۔ کلجگ پار اتارے، ناؤں چپا کے۔ رسنا شبدر
 اچارے، جن چرن سیس جھکا کے۔ دیوے درس آپ کرتارے، وچوں ہوئے روگ گوا کے۔ مہاراج شیرسنگھ جگت
 للکارے، پرگٹ جوت بیٹھا گھر آ کے۔ گرمکھ ہوئے پرہ شبدر ادھین۔ شبدر ملاوے پرہ پرین۔ نجاند رس چواوے، اتم
 ترپتاوے جوں جل میں۔ مہاراج شیرسنگھ چراسی گیڑ کٹاوے، سکھ جوت جوت ہوئے لین۔ وستو جوت جگت اپارا۔
 سچکھنڈ کرے جوت آکارا۔ بن باقی بن تیل ہوئے سرب اجیارا۔ ایک سروپ ہوئے پرہ بیٹھا آپ ایکنکارا۔ مہاراج شیرسنگھ

چرن دوارا۔ سچکھنڈ ہوئے پرہ جوت رُشنائی۔ پرہ جوت سروپ جوتی جوت پرہ سرشٹ اپائی۔ ہر ہر ہر ہر جو پرہ
وسیا، جوت سروپ دیپک سرشٹ جگائی۔ اپنا بہیت جیو نہ دسیا، وچ دیہہ پرہ بیٹھا مکھ چھپائی۔ بہگت جنان پرہ
پردے وسیا۔ رسنا گائے مہاراج شیرسنگھ نظری آئے، ساچا راہ پرہ پورے دسیا۔ ساچا مارگ سوہنگ ناؤں، گر در پاوے
مان جن رسنا گاؤ، درگاہ ہووے پروان جن ردے وسیا۔ مہاراج شیرسنگھ مارے بان، بے مکھ در تے جائے نسیا۔

★ پہلی چیت ۲۰۰۸ بکرمی بشن کور دے گرہ پنڈ جیٹھووال ★

وڈ وڈ بھاگ تینہاں گرسکھاں، جنہاں ستگر پایا۔ راگ راگ راگ من تینہاں گرمکھاں، سوہنگ شبد جنہاں رسنا گایا۔
داغ داغ منمکھاں، جنہاں ساچا نام بھلایا۔ گرچرن لاگ مٹے سب بھکھا، نین درس ترپتایا۔ سادھ سنگت وچ پرہ کا واس،
پرگٹ ہو کے درس دکھایا۔ وڈبھاگی بیٹھے ستگر پاس، نہکلنک ہوئے سدا سہایا۔ مہاراج شیرسنگھ تیری وڈیائی، چیت سہندا
جس بنایا۔ چڑھیا چیت گرسکھاں من چیتنا۔ ملیا پرہ گرسکھاں وچ کوئی بہیت نہ۔ لگے چرن تارے سب ویکھے آپ رنگ
ایکنا۔ بھل نہ جاؤ جہب، رکھو آس چرن گر ٹیکنا۔ کلجگ تارے سب جن مہاراج شیرسنگھ پرہ بیکننا۔ شبد چلے گر کا
شبدالو۔ شبد روپ پرگٹے پرہ سوچھ سروپ کیرپالو۔ گرسکھ من سد بھٹکدے، دیوے درس پرہ بہگت وصالو۔ بے مکھ گر
در کدے نہ اٹکدے، رکھن بھہ سنگھ جوں بھالو۔ سوہنگ شبد سنگ گرمکھ لٹکدے، مہاراج شیرسنگھ کھنڈ سچ بھالو۔
سچکھنڈ پرہ سدا واس۔ نرمل جوت سدا پرکاش۔ بہگت جن سوہن گرچرن پاس۔ رسنا سمرن سوہنگ سواس سواس۔
کلجگ دیوے تار، مہاراج شیرسنگھ گرسکھ نہ کرے نراس۔ گرسکھاں دیوے پرہ ساچا دھاما۔ کلجگ پرگٹے نہکلنک ہے
جامہ۔ بہیت کیسے نہ پایا، دواپر کرشن مرار تریتا پرہ راما۔ کلجگ سوہنگ شبد وچار، مہاراج شیرسنگھ دتا گرسکھاں نامہ۔

نامِ ملے رسنا گن گائے۔ اند بنودی پرہ چھڈ بیکنٹھ گرسکھ گھر آئے۔ جگ چوٹھ جگ سنچیا، گرسکھ چلے گر بھائے۔
 مہاراج شیرسنگھ کرو نمسکار، چیت سہندا پرہ درس دکھائے۔ سوہنگ شبد جو رسنا گاوے۔ تن مندر دیپک جوت
 جگاوے۔ جگن ناتھ گویال پرہ نظری آوے۔ سارنگ دھر بھگوان بیٹھلا جیو دا بھیت کھلاوے۔ دُھن دُھنکار شبد گنجار،
 سُن سادھ کھول وکھاوے۔ جوت آکار آپ نرنکار، وچ دیہ دے نظری آوے۔ ہوئے مار، مہاراج شیرسنگھ سچ مارگ
 لاوے۔ ساچا مارگ ستجگ سوہنگ دسیا۔ تریا ہریا جن پرہ پردے وسیا۔ بھنیا گھڑیا جوت سروپ وچوں سب نسیا۔
 مہاراج شیرسنگھ ناؤں جگ دھریا، سوہنگ شبد رسنا رسیا۔ سوہنگ سمرن سادھن سنت۔ سوہنگ دیوے پرہ ساچا
 منت۔ کلجگ ادھرے سرب جیو جنت۔ رسنا سمرے پرہ ملے بھکونت۔ آد جگاد آپ پرہ پورا، کھئے نہ جانے پرہ ساچا
 کنت۔ مہاراج شیرسنگھ شبد چلایا، بے مکھاں کل کرے بھسمنت۔ کلجگ ستگر بھرم بھلایا۔ جھوٹھی مایا وچ جگت پسایا۔
 پرگٹ جوت آدرس دکھایا۔ کر کھیل اپار چتربھج کھایا۔ راؤ رنگ کر اک سار، رانیاں پرہ مان گویا۔ رسنا شبد اچار،
 بے مکھاں پرہ ہے بان لایا۔ کلجگ ہوئے خوار، نرک نواس دوایا۔ گرسکھاں سد جاؤ بلہار، جنہاں مہاراج شیرسنگھ درس
 دکھایا۔ درس دکھاوے پرہ کیریا ندھ۔ چرن لگاوے گرسکھ کت بدھ۔ بے مکھ پکڑ شبد روپ کرے پرہ سد۔ مہاراج
 شیرسنگھ شیر ہو آیا، سرشٹ سبائی ہوئی گد۔ جت کارن جامہ دھاریا، سو کارج پرہ کرنا۔ کلجگ پاسا ہاریا، گر ساچے
 ناؤں ستجگ دھرنا۔ ستجگ ملے آپ بنواریا، گرسکھاں ہوئے جگت نہ مرنا۔ بے مکھاں نرک مجھاریا، مانس جنم جگت وچ
 ہرنا۔ تریلوکی سکھ سواریا، انتکال پرہ درشن کرنا۔ کھٹ لاہا سکھ ونجاریا، پرگٹ بھئے پرہ دھرنی دھرنا۔ جنم جوئے ہاریا،
 جنہاں سوہنگ رسن نہ اچرنا۔ لکھ چراسی گیڑ نواریا، مہاراج شیرسنگھ گرسکھ جوت سروپ سکھ ہے کرنا۔ جوت سروپ
 بھگت جن ہوئے۔ آون جان جان آون پرہ دوئے کھوئے۔ جوت پرگٹے پرہ جیو جوت اتم جوت ایک پرہ ہوئے۔ مہاراج

شیرسنگھ کل وڈ داتا، دوسر ہور نہ کوئی۔ ساچا شبد گُر سچ کہنا۔ سوہنگ شبد بن کوئی جگت نہ رہنا۔ بھانا پرہہ کا سب نے سہنا۔ اُلٹی دھار جگت ہے وہنا۔ بے مکھ ہوئے خوار نہ ستگر پیکھ نینا۔ مہاراج شیرسنگھ سچ ہے اوتار، ساچا ناؤں رسنا لینا۔ ساچا نام میرا اموگھ۔ دکھیئے در آئن پرہہ کٹے دیہہ روگ۔ وچھڑ کدے نہ جائن، جنہاں لکھیا پرہہ سنجوگ۔ پرہہ درس سدا در پائن، آتم ہوئے نہ کدے وجوگ۔ گرسکھ من ترپتائن، مہاراج شیرسنگھ دیوے شبد ساچی کھوج۔ جت من بھاؤ پرہہ درسنا۔ سوہنگ رسنا گاؤ، امرت میگھ پردے پرہہ برسنا۔ رام سروپ رام ہو جاؤ، نجانند پرہہ نج گھر دسنا۔ مہاراج شیرسنگھ وچ جوت ملاؤ، بھگت جنان پرہہ ردے وسنا۔ ردے پرکاش کرے پرہہ بھگتا۔ جنم سدھار گرچرن لاگ ایہہ جگ کی جگتا۔ ایکنکار نرنکار پرہہ ساچا مکتی مکتا۔ مہاراج شیرسنگھ لے اوتار، گرسکھاں دیوے ساچی سرتا۔ ساچی سرت ردے گر گیانا۔ پرہہ کی مورت جیو دھرے دھیانا۔ ساچا شبد گرسکھ سچ پچھانا۔ دھن دھن دھن گرسکھ جنہاں ملیا مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوانا۔ وشنوں بھگوان پرہہ آپ۔ وشنوں ونسی وڈ پرتاپ۔ سرب ویاپے ساچا پرہہ آپ۔ وشنوں روپ کوئی نہ کیسے الاپ۔ مہاراج شیرسنگھ تیری وڈیائی، جس نے بخشیا سوہنگ جاپ۔ گرسکھاں پرہہ کلجگ دینی دات۔ ستجگ ملے پرہہ ابناشی، ساچا شبد وڈی کرامات۔ سرشٹ ساری پرہہ کی داسی، کوئی نہ جانے پرہہ کینی جگت گھات۔ مہاراج شیرسنگھ ساچے در آ کے، گرسکھاں من آئی شانت۔ گرچرن سکھ رکھے اوٹ۔ انتکال جم کھائے نہ چوٹ۔ پاپ اُتارے پرہہ کوئن کوٹ۔ جگت نیارے گرسکھ پیارے، مہاراج شیرسنگھ جن تیری اوٹ۔ گرسکھ گرمکھ گر دھام تھارا۔ جتھے وسیا پرہہ آپ نرنکارا۔ مہاراج شیرسنگھ تیری سرنائی، کلجگ ملیا سچ کرتارا۔

گر در جگت نرالا۔ گرچرن ساچی دهرم سالہ۔ امرت ناؤں پیئے ِ گرسکھ پریم پیالہ۔ پرگٹے مہاراج شیرسنگھ دین
 دیالا۔ دین دیال پرگٹے دکھ بہنجننا۔ چرن دھوڑ دیو جگت انجنا۔ سوہنگ شبد چلائے جوتی جوت نرنجنا۔ مہاراج شیرسنگھ
 تیرا در ساچا، گرسکھاں تیرا در منگنا۔ جیو جنت ادھرے پار۔ بے مکھ دیوے پرہ نرک نوار۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ آیا،
 نہکلنک جامہ دھار۔ جامہ دھارے جگ جیون داتا۔ سوہنگ شبد اچارے اپنا رنگ راتا۔ تپ ٹھارے سرب روگ نوارے،
 سکھدائک جگت پت ماتا۔ مہاراج شیرسنگھ پت ادھارے، ستگر جن سچ پچھاتا۔ گرچرن جو جن لاکے۔ کلجگ ہوئے
 جگت سبھاگے۔ بے مکھ سوئے گرسکھ سدا ہے جاگے۔ مہاراج شیرسنگھ پرہ اپرپر، سوہنگ دیوے ناؤں سچ راگے۔ پرہ کا
 ساچا دھام، جتھے پرہ وسیا۔ پرہ کا ساچا دھام، بن گرمکھاں پرہ کنے نہ دسیا۔ گرمکھ ساچا کام، ساچا پرہ رسنا وسیا۔
 مہاراج شیرسنگھ سدا گن گاؤ، کلجگ ساچا راہ جن دسیا۔ سچ سمرن پرہ کا ناؤں۔ سچ گن گائن پرہ ساچا تھاؤں۔ جاؤ
 قربان جنہاں جیسا سوہنگ ناؤں۔ در آئے ملے وڈیائی، مہاراج شیرسنگھ بل بل جاؤ۔ بل جاؤ گرچرن بلہاری۔ کلجگ
 جوت پرہ مات اتاری۔ پاتال آکاش نرہاری۔ سادھ سنگت تیری وڈیائی، رسنا سمر پرہ چرن پیاری۔ مہاراج شیرسنگھ سد
 بخشند، در آئے دی پیج سواری۔ در آئے جن ہوئے نانا۔ پرہ پورن سمرتھ سرب ہے جانی جانا۔ مہا پرہ اکتھ، نہ کوئی آکھ
 وکھانا۔ کلجگ اگن چلایا رتھ، نرک واس بے مکھاں پانا۔ گرسکھاں ملیا پرہ سمرتھ، وچ بیکنٹھ بیان لے جانا۔ مہاراج
 شیرسنگھ دیوے اتم وتھ، جنہاں منیا ست کر بھانا۔ گرپرسادی پرہ پایا، گر گہر گمبھیرا۔ پرہ ساچا شبد چلایا، دیوے سکھ
 من دھیرا۔ بے مکھاں پکڑ وپایا، پے جائے وہیرا۔ مانس جنم گویا، ہوئے بے مکھ ہیرا۔ کلجگ تارن آیا، مہاراج شیرسنگھ جگ
 وڈ پیرا۔ جگت چلائے ہو کڈ اگن چھوہے شکتی۔ گرسکھاں رکھ وکھائن، جنہاں پورن بھکتی۔ بے مکھ کولو وچ پیڑائن،
 جھوٹھی سرشٹ چھن وچ کھپتی۔ گرچرن لاگ گرسکھ تر جان، سوہنگ ناؤں دوس نت جپتی۔ مہاراج شیرسنگھ گرسکھ

دھرواسا، کلجگ سرشٹ ساری رہے تپتی۔ دُکھ ناٹھے سُکھ واسے، پرہہ لوچے سرنائی۔ دُکھی جیو بللاوندے، پرہہ ہوئے
 سہائی۔ چرنی سپس نواوندے، جاون روگ مٹائی۔ ٹھانڈا گر گر دربار ہے، دیہہ کایا اگن بُجھائی۔ پرہہ ملیا سچ کرتار ہے،
 دے درس تارے پرہہ سرب گوسائیں۔ امرت میگھ برسائے، کنچن کایا سچ بنائی۔ مہاراج شیرسنگھ گرسکھاں دیا کھائی۔
 گرسکھاں دیا کما کے، نیتیں نور دوائی۔ رنگ رنگیلے مادھو تیرے رنگ نیارے۔ گرسکھاں نین ترسدے، دے جوت چمتکارے۔
 اوگن سارے بخش دے، کھڑے سچ دربارے۔ وچھڑیاں میل لے، پرہہ میل ملاونہارے۔ کلجگ اگن قہر دی، سرشٹ
 ساری ساڑے۔ سر رکھیں ہتھ پرہہ پوریا، تڈھ باجھوں کوئی نہ تارے۔ در سچا تیرا بوجھیا، ہور جھوٹھے سگل پسارے۔
 چرن لاگ پرہہ ابناشی بوجھیا، جوت سروپ آپ نرنکارے۔ کلجگ رہے نہ گوجھیا، پھڑ پھڑ ڈوبے دُراچارے۔ دوس رین
 جوت سروپ پرہہ روجھیا، پاپی جیو جڑوں اکھاڑے۔ مہاراج شیرسنگھ سنگ گرسکھاں لوجھیا، بانہوں پکڑ پار اتارے۔ نہ
 جھگی نہ جھگڑا، سچ گر دربارا۔ جتھے پرہہ پورا چرن دھرے، سو دھام نیارا۔ رکھے پت پرہہ پارہم، سرب جییاں سہارا۔
 مہاراج شیرسنگھ دے وڈیائی، دھن دھن دھن ٹھاگر سنگھ جرم تمارا۔ پچھلا جرم تیرا سی بینی۔ بھکھا چھڈ بنس دوس رینی۔
 کرے درس پرہہ آتم نینی۔ ساچی صفت سچی وڈیائی، مہاراج شیرسنگھ جتھے تیری سنگت بہنی۔ سنگت ستگر اتم نیر۔
 سنگت ستگر کمان جوں تیر۔ گر سنگت امرت برسدا، جوں ماتا سیر۔ مہاراج شیرسنگھ گرسکھ ترسدا، دے درس کٹ
 ہوئے پیڑ۔

★ ۳ چیت ۲۰۰۸ بکرمی گرچن سنگھ دے گره احمدپڑ ★

پرگٹ بھئے پرہ بے انت۔ آتم دے گیان سوہنگ شبد پرہ چاڑھے رنگت۔ گر ساچا کل ساچا دربار، گرسکھ دان گر در تے منکت۔ پرگٹی جوت پرہ نرنکار مہاراج شیرسنگھ مل بھکت بھگونت۔ گرسکھ مان گر در تے پائے۔ اگیان مت توڑ ساچا پرہ درس دکھائے۔ لاگ چرن سنگ دوویں جوڑ، جوت سروپ پرہ درس دکھائے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر پورا، آد انت سرب رہیا سہائے۔ سادھ سنگت پرہ ساچا سوجھیا۔ گرمکھ تارنہار، پرہ گرسکھان بوجھیا۔ گرمکھ کئے درس کل، درس کر چرن سنگ لوجھیا۔ مہاراج شیرسنگھ کریا ندھ، دے آتم گیان بھید گھلاوے گوجھیا۔ مہاراج شیرسنگھ جوت اپار۔ دے درس دیوے تار۔ گرچرن سچا دربار۔ کر سیوا گرسکھ اترے پار۔ مہاراج شیرسنگھ نہکنک اوتار۔ گرسکھ سوہنگ رسنا گاوے۔ آتم جوت پرہ وچ دیہہ جگاوے۔ کر کریا آپ کریال اندھیر مٹاوے۔ سچ سروپ دینا ناتھ گرو گوپال گرسکھ پرگٹاوے۔ وچ للاٹ جوت جگاوے۔ بھکت وچھل آپ پرتپالا درس دکھاوے۔ دیوے درس دیر نہ لاوے۔ پرہ ابناشی آتم جوت جگاوے۔ جوت جگاوے درس دکھاوے پرمکت پاوے، گرچرن سیو کماوے۔ لکھ چراسی گیڑ نہ پاوے، انت کال جم نیڑ نہ آوے۔ انتکال پرہ کھنڈ سچ لے جاوے۔ مہاراج شیرسنگھ گرسکھ شہائے درس دکھائے، ساچی جوت سچ دھام پہنچاوے۔ گوپی ناتھ اناتھ اناتھ۔ دینا ناتھ سگل پرہ ساتھ۔ واسدیو نرنجن داتے۔ کر درس دکھ سکے ناسے۔ مہاراج شیرسنگھ تیری وڈیائی، جیو نہ جانے تیری گاتھے۔ پرہ کی مہا کوئی جیو نہ جانے۔ بے مکھ جیو کل بھئے انجانے۔ کلجگ بھنے جوں بھٹھیا لے دانے۔ گرچرن لاگ ملے وڈیائی، پتت پاپی ہوئے سکھڑ سیانے۔ مہاراج شیرسنگھ تیری وڈیائی، کل جیو نہ تیری گت جانے۔ گرمکھ جانے پرہ کا بھیوے۔ کلجگ پرگٹ درس جن دیوے۔ چرن لاگ ملے وڈیائی، امت نام امیوں رس پیو۔ مہاراج شیرسنگھ سرن جو آئے، نام ندھان بھکت جن دیوے۔ بھکت جن دیوے پرہ ساچا نام نرویر۔ بے مکھان ورتے

سرِشٹ وچ قہر۔ سوہنگ شبد بے مُکھاں جوں جیٹھ دُپہر۔ مہراج شیرسنگھ گُرسکھ تارے، دیوے درس کر مہر۔ جوت سروپ پرہ کھیل رچایا۔ نراباری نیرویر آد انت سمایا۔ سدا جوت آکار، نہ پرہ مرے نہ جایا۔ جُگو جُگ لے اوتار، چوٹھے جُگ اک کھیل رچایا۔ چھڈ دیہہ اپار، جوت سروپ وچ دیہہ ملایا۔ سَتجُگ پرگٹ سد مہروان، تریتا رام نام اکھویا۔ دواپر کرشن مُرار، ارجن دے گیان ہنکار گویا۔ کلجُگ لے اوتار، گھنک پُری پرہ بھاگ لکایا۔ سوہنگ شبد اپار، سَتجُگ ساچا راہ بتایا۔ کرپا کر اپار، وچھڑیاں پرہ میل ملایا۔ سرب کلا سمرتھ، جوت سروپ پرہ گھر آیا۔ گھال پائے تھیں، پرہ گُرسکھ وڈیائے، گرچن سنگھ گھر آن ترایا۔ بھگت جن پرہ در منگت، سوہنگ شبد پرہ گیان دویا۔ آتم دیپ جوت اُجیار، ساچا دیپ سنگ جوت جکایا۔ مہراج شیرسنگھ سچ ہووے دربار، سَتجُگ ایہ تھان سہایا۔ ساچا دھام اُتم نرالا۔ گرچرن پریت سچ پریم پیالہ۔ گھر سکھ ساچا شاہو پرہ جگاوے جوت، پرہ مدھن گوپالا۔ مہراج شیرسنگھ سچ گھر وسیا، سچ گھر وسنے والا۔ سچ گھر ہووے پرہ کا واس۔ پرہ کی جوت سد ابناش۔ نرمل جوت پرہ وچ آکاش۔ گُرسکھ پرہ گھر تیرے پرگٹیا، جوں چندن پرہاس۔ مہراج شیرسنگھ شبد چلایا، سوہنگ جینا سواس سواس۔ پرہ کی جوت اٹل، پرہ کرے بیکنٹھ، جگت بے سنگ نہ رل۔ گُرسکھاں ناؤں نام بھگوان، پرہ ساچا در مل۔ پورب لکھائے لیکھ پرہ ملیا سنگ سنگت جاؤ رل۔ مہراج شیرسنگھ ہوئے سہائی، وچ جُگ کل۔ گر پورے امرت سانچیا، گُرسکھ من تن ہریاولا۔ گر انجن سچ بخشیا، درس دھوڑ نیتر پاونہ۔ جوت سروپ سکھ گھر وسیا، پوری کیتی سَتگر بھاونہ۔ بے مُکھ گر در تون نسیا، گُرسکھ چرن لاگ تر جاونہ۔ پرہ پورا پردے وسیا، سوہنگ شبد دیوے من بھاونہ۔ بے مُکھاں نام وساریا، در آئے سار نہ پاونہ۔ گُرسکھ سچ شبد گھر دپیک، سوہنگ نام رسنا گاونا۔ مہراج شیرسنگھ گھٹ گھٹ وسیا، گُرسکھاں ہووے نہ آون جاونہ۔ آتم امرت رس پرہ مُکھ چواوے۔ امرت میگھ برس کے، کلجُگ اگن پرہ بُجھاوے۔ دیہہ دپیک ساچی جوت جگا

کے، اگیان اندھیر مٹاوے۔ گرسکھا اپنا آپ نجانند پرہہ درساوے۔ بے مکھاں مکھ چھپائیکے، وچ بیٹھا پرہہ دس نہ آوے۔
 پرہہ پورا جوت پرگٹائیکے، بھگت جنان آن تراوے۔ امرت امر کر پرہہ، مہاراج شیرسنگھ سب دکھڑے لاہوے۔ شبد سرت
 پرہہ گیان دوائے۔ سرت شبد پرہہ آتم بوجھ بوجھاوے۔ شبد سرت سچ جوت جگاوے۔ سرت شبد دسم دوار کھلاوے۔
 سرت شبد انحد دھن وجاوے۔ سرت شبد پرہہ اناشی سچ میل کراوے۔ سرت شبد ایش جیو دا بہیت مٹاوے۔ سرت
 شبد جوت وچ جوت ملاوے۔ سرت شبد جو جن پاوے، مہاراج شیرسنگھ درس دکھاوے۔ گرچرن لاگ گھر منگلا۔ نگم
 کر وچار، گھر آیا پرہہ رنگلا۔ بیڑا کر جائے پار، منگ جو در تے منگلا۔ نہکلنک آئے اوتار در نہ سنگنا۔ ہونے شبد اٹل ساچا
 دربار، گرسکھ دان نام منگنا۔ سوہنگ شبد چلے اپار، رسنا چپ جیو کل پار لنگھنا۔ مہاراج شیرسنگھ کرم وچار، پرگٹی
 جوت سرب دکھ بہنجن۔ پتت ادھارن دکھ بھہ بہنجن۔ ہنکار نوار پرگٹے تریلوکی نندن۔ گرسکھ گھر آئے، انتکال توڑے پرہہ
 بندھن۔ مہاراج شیرسنگھ گرسکھ کلجگ پرہاس جوں چندن۔ گرسکھ تیری وڈیائی۔ بے مکھ سنگت مل میل گوائے، چندن
 واس جوں نم مہکائی۔ پسو پریتوں کرے دیو، ساچی ہووے تیری وڈیائی۔ مہاراج شیرسنگھ چرن گھر سیوو، جوت سروپ
 پرہہ بھئے سہائی۔ جھگی پیر پسان سٹا پرہہ اپر اپارے۔ جھگی رسنا ناؤں اچارن، ستجگ ہونے سچ دوارے۔ دواہ سرب
 سدھارن، ساچا بھگت وجے شبد نگارے۔ جوت سروپ جگت آکارن، جگاوے جوت آپ گردھارے۔ رکھے لاج جوں
 درویدی گھر آئے کرشن مرارے۔ وانگ بدر پیج سواردا، بھوک لگاوے جوں ساگ نارے۔ مہاراج شیرسنگھ گر ستگر پورا،
 لائے سرن بھگت جن تارے۔ دیوے پرہہ نائیاں مان۔ بے مکھ مارے کل پکڑ پچھان۔ گرمکھ پرہہ چرن دھیان۔ گر پورے نہ
 بے مکھ کرن پچھان۔ مہاراج شیرسنگھ گرسکھ تارے، کلجگ پرگٹے جانی جان۔ سرب جیو پردے وسے، پرہہ آپ بھگوتنا۔
 گرمکھ اجل کل سادھن سنتا۔ سوہنگ شبد پرہہ دیوے بے انت بے اتنا۔ مہاراج شیرسنگھ جوت سروپ سرب وچ رہنتا۔

پرگٹے جوت کلجگ پرہ ترنی ترنا۔ مُکند منوہر لکھی نرائن جوت سروپ پرہ سولا۔ مہاراج شیرسنگھ چرن لگ جان، کل ساچے چرن کولا۔ چرن کول جو جن نمسکارے۔ پرہ بھگونت جگ دتر تارے۔ گرسکھ سوہن گرچرن دوارے۔ بے مکھ رسنا سوہنگ نہ اچارے۔ نرک نواس دُبا منجھدھارے۔ کلجگ پیج جیو کوئی نہ سوارے۔ مہاراج شیرسنگھ سچ اوتار ہے، چرن آئے دی پیج سوارے۔ سرن پڑے جو جن انترجامی۔ کلجگ پرگٹے پرہ نہ کامی۔ کر درس جیو پرہ سچ سوامی۔ مہاراج شیرسنگھ سرب رنگ راتا کلجگ انترجامی۔ تین لوک پرہ وسنیہارا۔ آد انت پرہ اوتارا۔ پاتال آکاش پرہ جوت آکارا۔ شب نام گر سچ مات لے اوتارا۔ مات لوک سکھ گھر آئے، پورے ستگر سچ سکھ تارہ۔ جوت پرہ کی اپر اپارا۔ کلجگ کرے جوت چمتکارا۔ اپنے رنگ روے کرتارا۔ کھئے نہ جانے پرہ کی سارا۔ سوہنگ شب چلے کھنڈا دو دھارا۔ جگت پکڑ پچھاڑیا جوں لکڑی آرا۔ سوہنگ شب جو رسنا نہ گائیندا، دُرمت دُشٹ ہوئے دُراچارا۔ درگاہ تھاین نہ پائیندا، دھرم رائے کرے خوارا۔ بے مکھ سدا بللائن، انتکال نرک نوارا۔ گرسکھ گرچرن تر جائے، مہاراج شیرسنگھ ملے اگم اپارا۔ الکھ اگوچر پرہ اگم اپار۔ سوہنگ دیوے سکھ نام آدھار۔ بانہوں پکڑ تارے گر پار اُتارنہار۔ پرہ جوتی جوت ملائن، سچ جوت ملاونہار۔ مہاراج شیرسنگھ در سکھ پائن، دوئے جوڑ کرے نمسکار۔ گرچرن نمسکار ملے بھے بہیتا۔ گرسکھ نرمل ہوئے جگت اتیتا۔ گر چرن نمسکار، گرسکھ پنت پُنتا۔ مہاراج شیرسنگھ سد راکھو چیتا۔ پرہ آیا بھیس وٹا کے، جن بھگتاں تارے۔ جوت سروپ جوت جگا کے، دھرو جوت چمتکارے۔ پرہ لاد تریا، نر سینگھ روپ آپ پرہ دھارے۔ بھچھیا منگے جائیکے، باون روپ بل دوارے۔ بھگت امبریک پرہ تریا، چکر سُدرشن بان دُرباسا مارے۔ جنک جوت ملا لیا، نرک اٹھاراں جس پار اُتارے۔ جوڑ کھڑائے وکھا لئی، تارا رانی سادھ سنگت وچکارے۔ دروپدی پیج رکھا لئی، اترے چیر نہ کوٹ اُتارے۔ جھگی بدر سہا لی، سٹے پرہ پیر پسارے۔ سُداما لے پردکھنا دیوے دان سوہن استھل محل مینارے۔ جَدیو گھر آئے، لکھ لیکھ پرہ اپر

اپارے۔ گُرمکھ بینی ٹیک اک بیٹھا اِکانت چھڈ گھر بارے۔ نام دیو گھر بھوگ لگائے، آپ پرہہ گوہند مُرارے۔ دھنہ آپ ترائن، گائیاں چارے موڑ کيارے۔ کبیر جوت ملائن، رسنا نام نرنجن چتارے۔ گنکا پار پرائن، گُرمت گیان طوطا اُچارے۔ پوتنا پاپن پرہہ ترائن، موہن مُنھے پایا کرشن مُرارے۔ سین رُوپ ہر ہوئے کے، گیا آپ راج دوارے۔ بدھک آپ تاریا، چرن کول وچ تیر جو مارے۔ جُگو جُگ لے اوتار جن بھکتاں تارے۔ کلجگ دُشٹ سنگھار، بہتر جامے رسنا گُرسکھ اُچارے۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک اوتار، چار کُٹ ہوئے جے جے جیکارے۔ جے جے جیکار بھو جگ انتر۔ سوہنگ جپ رسنا، چوٹھے جُگ دے ساچا منتر۔ آتم پرہہ گیان کُنجی، ناؤں کھول من کا جندر۔ جیو کوئی بھيو نہ جانے، مہاراج شیرسنگھ جوت سرُوپ دیہہ اندر۔ برہما برہم سرُوپ ہو، درس پرہہ کا لوڑے۔ شو شنکر پرہہ رُوپ انو پ ہو، کرے آس ملے چرن دھوڑے۔ وچ برہمنڈ نظر نہ آوئی، گُرمکھاں پچن نہ موڑے۔ مہاراج شیرسنگھ پرگٹ جوت، بے مُکھاں کلجگ روڑھے۔ کلجگ مان گُرسکھاں دیبا۔ جپ سوہنگ نام ہوئے نرمل جیبا۔ بھل نہ جانا پرہہ کا در، دیوے دان پُتر دھیاں۔ ڈُل نہ جاؤ پاؤ اپنا کیبا۔ کلجگ اُترے پار، مہاراج شیرسنگھ نام جس رسنا لیبا۔ رسنا نام نرائن جو پیوے۔ جوت سرُوپ تھر گھر رہیوے۔ پِن نام نہ جگ جیوے۔ پِن باقی پِن تیل مہاراج شیرسنگھ دپیک دے جگیوے۔ میل میل چرن لاگ سدا سُکھ پائیے۔ چرن لاگ پرہہ چترُبھج درسائیے۔ چرن لاگ مانس جنم سُپھل کرائیے۔ چرن لاگ وڈ بھاگ سادھ سنگت مل جائیے۔ مہاراج شیرسنگھ سدا ہے، ستی آتم بھیر جگائیے۔ آتم سوئے نہ دوس رینا۔ جھوٹھی کایا سوں نہیں رہنا۔ کلجگ مایا بے مُکھاں موہیا، گُرسکھ مل پرہہ پیکھے نیناں۔ سادھ سنگت دیا پرہہ کرے، پنت پاپی اپرادھی کوئی نہ رہنا۔ ستگر ساچا ستجگ ورتے، سوہنگ شبد نام نشان دیہہ دا گہنہ۔ آتم ایہہ گیان، ستجگ وچ رہنا۔ بے مُکھاں نرک مجھار، اُلٹے وہن جگت ہے وہنا۔ مہاراج شیرسنگھ گُرسکھ تارے، پورب جنم دا دیوے لہنا۔ جنم جنم پرہہ جیو بھرمایا۔ لکھ چُراسی گیڑ چلایا۔ اُلٹائے سرشٹ

وچ مات دے آیا۔ ساچا نام ناؤں سرب کو دیا، سوہنگ شبد سچ چلایا۔ مہاراج شیرسنگھ تیری وڈیائی، تیرا انت کنے نہ پایا۔ کوئی نہ جانے پرہ پرور۔ اوچو اوچ پرہ کا در۔ جوت سروپ اوتار نر دھر۔ گرسکھ ساچا سوچھ سروپ، انتکال نہ ہوئے جم کا ڈر۔ نہکلنک جوت پرگٹائے، مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان دھرنی دھر۔

★ ۵ چیت ۲۰۰۸ بکرمی پال سنگھ دے گرہ پنڈ لیاں ضلع جالندھر ★

کلجگ تار جائے گرسکھاں، چھن بھنگر جوت پرگٹائیکے۔ کلجگ تار جائے گرسکھاں، بھرتمبر سرب سمائیکے۔ کلجگ میٹ جائے سب دکھاں، ردے شدھ گرسکھاں کرائیکے۔ کلجگ تار جائے گرسکھاں، گھر سچی جوت جگائیکے۔ کلجگ تار جائے گرسکھاں، گھر درشن بھکھیا پائیکے۔ کلجگ تار جائے گرسکھاں، مکھ امرت بھوگ لگائیکے۔ کلجگ تار جائے گرسکھاں، مہاراج شیرسنگھ ناؤں رکھائیکے۔ گرسکھاں گر درشن پائنا۔ بے مکھاں ویلا ہتھ نہ آئنا۔ وقت وچار جوت سروپ نہ ردے وسائنا۔ مہاراج شیرسنگھ گرسکھاں دربارا، بے مکھاں در در بھوائنا۔ پرہ درس سچ دربارا۔ پرگٹے جوت کلجگ اپر اپارا۔ دھرت دھول آکاش پرہ جوت آکارا۔ گرسکھاں گھر کیا واس، چھڈ سگل سنسارا۔ گرسکھ سنگ سدا ہر پاس، مہاراج شیرسنگھ آپ نرنکارا۔ نرنکار جوت گھر نردھن آئی۔ جھوٹھے دھندے سب سرشٹ بھلائی۔ گرسکھ پریت گر چرن بن آئی۔ سو سہایا تھان، جتھے پرہ جوت پرگٹائی۔ پرہ پورن شردھا پور، بھجی دیپک پھیر جگائی۔ گھر ساچا شاہو پایا، بھکھ رہے نہ کائی۔ پرہ اتم میل ملائیندا، جوت سروپ وچ دے ملائی۔ گرسکھاں مان دواوا، جگ چار جس رہ جائی۔ تھر گھر چھڈ سکھ گھر آیا، کلجگ دیوے بھگت وڈیائی۔ دھن دھن مہاراج شیرسنگھ انتکال ہوئے سہائی۔ گرسکھ ادھارے آدن اتنا۔ سوہنگ ناؤں جن اچارے، ملے پرہ بھگوتنا۔ ردے ہوئے جوت چمتکارے، کلجگ ملے پرہ سادھن سنتا۔ مہاراج شیرسنگھ جوت نرنجن، وچ

جیو جنت رہنتا۔ راجن راج آپ وڈ راجا۔ ساجن ساز پرہہ سرِشٹ ساجا۔ راگن راگ سوہنگ دیوے اُتم راگا۔ گُرسکھ ہوئے
 وڈبھاگ، بے مُکھ سوئے گُرمکھ جاگا۔ مہاراج شیرسنگھ رکھے لاج، گُرسکھ کلجگ لگے نہ داغا۔ گُرسکھ دیہہ کلجگ امول۔
 گُرسکھ سوہن پرہہ چرن کول۔ گُرسکھ ہووے من دھرواسا، بے مُکھ مارن جھوٹے بول۔ پرہہ ساچی جوت پرگنائیکے، انت
 کل پورے تولے تول۔ ہنکار نوارن سوہنگ پرہہ آیا، بے مُکھان پڑدے دیوے کھول۔ پرہہ سچا سچ سمایا، سوہنگ
 شبد وجایا ڈھول۔ مہاراج شیرسنگھ گُرسنگر پورا، سادھ سنگت کرے دیہہ نرول۔ گُرسکھ کلجگ اُتم ذاتی۔ سوہنگ
 ناؤں سچ دیپک باقی۔ بے مُکھ پیر پسار کے، کل سٹے راتی۔ گُرسکھ جوت جگائیکے، اُتم دیپ نام نرمل باقی۔ مہاراج
 شیرسنگھ گُرسکھ گھر آئے، بے مُکھان من لائی کاتی۔ بے مُکھ مؤڑھ نہ سمجھدا، جے گُرسکھ سمجھاوے۔ بے مُکھ مؤڑھ نہ
 سمجھدا، پرہہ نظر نہ آوے۔ بے مُکھ مؤڑھ نہ سمجھدا، کلجگ مایا اگن جلاوے۔ بے مُکھ مؤڑھ نہ سمجھدا، سوہنگ شبد نہ
 رسنا گاوے۔ بے مُکھ مؤڑھ نہ سمجھدا، جم در بدھا چوٹاں کھاوے۔ بے مُکھ مؤڑھ نہ سمجھدا، کوکر شوکر جوں رہاوے۔
 بے مُکھ مؤڑھ نہ سمجھدا، کاگ ہووے کل وشٹا کھاوے۔ بے مُکھ مؤڑھ نہ سمجھدا، مہاراج شیرسنگھ مت پڑدا پاوے۔ گُرسکھ
 سترگر چرن لُجھدا، کر نرمل بُدھ۔ گُرساچا گُرسکھ بُجھدا، پرہہ ساچی دیوے سُدھ۔ بن پرہہ کون ملاوندا، وچھڑیاں نوں
 تُدھ۔ مہاراج شیرسنگھ چرن لگاوندا، گُرسکھان دیوے ساچی بُدھ۔ گُرسکھ ورلے وچ سہنس۔ گُرسکھ تارے سرب اپنا
 بنس۔ بے مُکھ مارے جوں مُراری کنس۔ کلجگ گُرسکھ پیارے، مہاراج شیرسنگھ تیری انس۔ وشنوں بنسی پرہہ آپ
 اکھوایا۔ گُرسکھ ساچا بنس بنایا۔ سادھ سنگت پرہہ وچ سمایا۔ وٹھو جاؤ قربان، سوہنگ شبد جس رسنا گایا۔ کلجگ
 ملیا وشنوں بھگوان، مہاراج شیرسنگھ ناؤں دھرایا۔ پرہہ کا بنس چلے جگ چار۔ گُرسکھ جاؤ سد سد سد بلہار۔ جنہاں گھر
 وسے آپ نرنکار۔ جوت سروپ پرہہ دے چلیا جوت ادھار۔ جگ اولیا کیسے نہ ٹھلیا، نظر نہ آوے آپ گردھار۔ گُرسکھان

در ساچا ملیا، پرہہ کرپا کری اپار۔ گُرسکھ سچ گھر چلیا، حُکم جوت چلے اک تار۔ گُرسکھ ہردا کدے نہ ہلیا، جت وسے
 سرجنہار۔ گُرسکھ انت جوت سنگ ملیا، پرہہ ملے جوت ملاونہار۔ گُرسکھان سچ گھر ملیا، مہاراج شیرسنگھ تیرا سچ
 دربار۔ ساچا گھر ساچا دربارا۔ گُرسکھ نہ جائے ڈر، ملے پرہہ اگم اپارا۔ بے مکھ مانس جنم جائے ہار، ردے نہ ساچا پرہہ وچارا۔
 مہاراج شیرسنگھ دھرنی دھر، جوت سروپ روے سنسارا۔ گر پورا سچ گھر گمبھیرا۔ پرگٹ جوت اگم، دیوے گُرسکھ من
 دھیرا۔ گر چرن لاگ ترایا، مانس جنم ہیرا۔ مہاراج شیرسنگھ بھگت وڈیایا، کلجگ پرگٹے سر پیراں پیرا۔ دے درشن گر
 پیاس بُجھائی۔ گُرسکھ لیکھ پرہہ آپ لکھائی۔ چاڑھ مجیٹھی رنگ، رنگن نام چڑھائی۔ کل دتی تیری تار، پال سنگھ تڈھ ہوئے
 ودھائی۔ کلجگ ہووے اندھ اندھیار، للیاں ناؤں جگ رہ جائی۔ گُرسکھ سوہے گر دربار، چار کُنٹ ہوئے جے جے جیکار
 کرائی۔ مہاراج شیرسنگھ سرگن نرگن سرن پڑے دی لاج رکھائی۔ جو جن پڑے پرہہ کی سرنا۔ جو جن اڑیا انت نرک نواس
 ہے کرنا۔ بے مکھ اگن جوت سنگ سڑیا، گُرسکھ چرن لاگ ہے ترنا۔ مہاراج شیرسنگھ انت جوت ملائے، گُرسکھ ہووے
 جگت نہ مرنا۔ لاج پت رکھے آپ پرہہ جگ رکھنہارا۔ تن مارے پرہہ تین تاپ کام کرودھ نہ پکارا۔ اتم ہوئے ست ست ست،
 اتم ملیا پُرکھ اگم اپارا۔ کلجگ رکھے آپ پرہہ، ساچا نام دے ادھارا۔ ساچی پاوے وچ دیہہ مت، امرت نام چلے پُہہارا۔ مہاراج
 شیرسنگھ آپ سمرتھ، امرت دیوے جگت بھنڈارا۔ پاربرہم پرہہ وچ دیہہ سمایا۔ سکھ دیہہ پرہہ کی جوت، جوت سروپ ایہہ
 کاج رچایا۔ مہا انوپ پرہہ رنگ نہ روپ، جوت سروپ نظر نہ آیا۔ کلجگ پرگٹ پرہہ وڈ بھوپ، ساچا مُکٹ سر دستار
 سجایا۔ پت راکھی پرہہ پاربرہم، بستر بھوشن انگ لگایا۔ گھر توٹ کدے نہ آوئی، گر سیوا گُرسکھ کمایا۔ پھر جنم کدی نہ
 پاوئی، انتکال وچ جوت ملایا۔ ست پُرکھان سچ نام چپاوی، گھر ساچا دھام سچکھنڈ بنایا۔ پرہہ دیندیاں توٹ نہ آوئی،
 جگت جگت بھنڈاری پرہہ تیج ودھایا۔ پرہہ سد سد بخشنہار، منگ دان گھر پریشور آیا۔ جگت دیوے مان، سوہن مندر

جتھے پرہہ چرن ٹُکایا۔ مہاراج شیرسنگھ جاؤ بلہار، جس ایہہ تھان سُہایا۔ ادھی رین وہائی۔ دُنیا سُنّ سادھ سوائی۔ گرسکھان
من وجی ودھائی۔ پنچم چیت مہاراج شیرسنگھ شبد لکھائی۔ سُنّج مسان جگ محل مینارے۔ چُپ چپیتے جگ جگ پون
ہلارے۔ وچ آکاش سرب ستارے۔ مہاراج شیرسنگھ تیری جوت کلجگ چمتکارے۔

★ ۵ چیت ۲۰۰۸ بکرمی گرچن سنگھ دے گرہ احمدپُر ★

چار ورن پرہہ وسیا، سرب گن داتا۔ راہ کلجگ ساچا دسیا، دیوے دان شبد گن داتا۔ جن بھگتاں پرہہ پردے وسیا،
روے رنگ آپ پرہہ رنگ راتا۔ مہاراج شیرسنگھ گرسکھ گھر پرگٹ جوت پُرکھ بدھاتا۔ وڈ وڈیائی پنچمی، پنچم پرہہ مارے۔
وڈ وڈیائی پنچمی، زربار زرویر جوت چمتکارے۔ وڈ وڈیائی پنچمی، جگت جلندا گرسکھ پرہہ تارے۔ وڈ وڈیائی پنچمی،
پنچم چیت گرسکھ سوہن ہر کے دوارے۔ وڈ وڈیائی پنچمی، گھر آیا اگم اپارے۔ وڈ وڈیائی پنچمی، سُرَت شبد جن سیکھ
اچارے۔ وڈ وڈیائی پنچمی، تھر گھر وسے آپ زرنکارے۔ پنچم جیٹھ ملے وڈیائی، مہاراج شیرسنگھ سیکھن تارے۔ کلجگ
پرگٹے تریلوکی ناتھا۔ وچھڑ کدے نہ جائے، ساچا پرہہ سدا سنگ ساتھا۔ گرسکھ رسنا سوہنگ گائے، ستجگ ساچی پرہہ کی
گاتھا۔ مہاراج شیرسنگھ جوت پرگٹاوی، بے مکھ نہ ٹیکن ماتھا۔ بھگت وچھل پرہہ سنگ سُہیلا۔ گرچرن لگائے گھر در کا
میلا۔ پرگٹ ہووے درس دکھاوے نہ جھوٹھی کھیلا۔ کلجگ تارن آگیا، گر سچ دُہیلا۔ مہاراج شیرسنگھ تیری وڈیائی، جن
کیا سنجوگی میلا۔ سچ سنجم سچ روپ پرہہ کی جوتا۔ کلجگ پرگٹے پرہہ وڈ بھوپا۔ ایک آپ کوئی اور نہ ہوتا۔ بے مکھ
کلجگ رہیا سوتا۔ بانہوں پکڑ ترایا، نرک نواس نہ کھادھا غوطہ۔ مہاراج شیرسنگھ چُراسی گیڑ کٹایا، اتم میل کرے وچ
جوتا۔ جوت سروپ وچ جگت پرویش۔ سچے پرہہ کو سدا آدیس۔ آپ ایک جگو جگ اُلٹاوی بھیس۔ کریا کر پرہہ

بخشدا، گرسکھاں کرے بُدھ بیک۔ جگ جھوٹھا دھندا چھڈ کے، گرچرن لگاؤ ٹیک۔ گر پورا سمرنہار ہے، وسرو گھڑی نہ
 ایک۔ کلجگ بھکتاں تارن آگیا، مہاراج شیرسنگھ کر جوت سروپی بھیکہ۔ جگ چوٹھے پرہہ کھیل رچایا۔ چھڈ دیہہ جوت
 سروپ سمایا۔ نرگن سرگن روپ پرہہ، بھگت جناں ہر درس دکھایا۔ اتم نرمل چنچلا، جن رسنا سوہنگ گایا۔ لوہا پارس
 چھوہے ہوئے کنچنا، گرسکھ سنگ بے مکھ ترايا۔ کرو درس کھول دیوے لوچنا، سنگھ سنگھاسن پرہہ ڈیرہ لایا۔ ہن ویلا
 سچ جس سوچنا، نہکنک جگت وچ آیا۔ مہاراج شیرسنگھ تیری وڈیائی، گرسکھاں مان دویا۔ مان موہ دونوں پرہہ پرہے۔
 پورب کرم وچار، ساچی جوت پرہہ وچ دھرے۔ مد ماسی کر خوار، ترگد جوُن نت واس دھرے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر
 پورا، سرن پڑے جن پرہہ پار کرے۔ گرسکھ کلجگ جگت ویوگی۔ کرپا کر پرہہ تاردا، در آئے روگی۔ کوٹاں وچ پرہہ پچھاندا،
 کرم میل گرسکھ سنجوگی۔ بے مکھاں بان پرہہ ماردا، مہاراج شیرسنگھ ستگر چوچی۔ کلجگ کرم وچار کے، پرہہ جوت
 پرگٹاوے۔ جوت سروپ وچ دیہہ سمائیکے، شبد ساچ سچ آپ لکھاوے۔ گن ندھان پرہہ گھر آئے، بھگت جناں ہر لیکھ
 لکھاوے۔ درگاہ مان دوائیکے، سچکھنڈ سچ تخت بہاوے۔ پرہہ شبدی شبد ملائیکے، تین لوک کی سوجھی پاوے۔ کھنڈ
 برہمنڈ سمائیکے، لپلا اپنی جگت چلاوے۔ بے مکھاں پڑدا پائیکے، مہاراج شیرسنگھ نظر نہ آوے۔ چار کُنٹ پرہہ شبد
 چلاوے۔ بے مکھاں ہوئے باباکار، جے جے جیکار بھگت جن گاوے۔ کلجگ ہوئے دُشٹ دُراچار، مد ماس جو رسنا لاوے۔
 بہرمت بہرمت ہوئے خوار، ساچا پرہہ نظر نہ آوے۔ مورکھ مُگدھ نہ کرن وچار، رسنا لوہی لوہہ ہلکاوے۔ چوٹھے جگ آئی
 ہار، کنبھی نرک پرہہ واس کراوے۔ گر ساچا شبد لکھاوے، اثنکال نہ کوئی چھڈاوے۔ مہاراج شیرسنگھ سد بخشندا، در آئے
 پار کراوے۔ اک رنگ پرہہ رنگ پرہہ نرالا۔ کلجگ تارنہار پرہہ، پرگٹی جوت گوبند گوپالا۔ چرن لگ تر جاوسی، سب پردھ
 ہے بالا۔ مہاراج شیرسنگھ لیکھ لکھاوے، گرسکھاں پائی تھایں گھالا۔ ستجگ ساچا سچ پرہہ کرنا۔ ہنکارن مار دُشٹ

سنگھارے، راؤ رنگ اک کرنا۔ بھگت اُدھارے آئے دوارے، اک رنگ وسے وچ چار ورنہ۔ مہاراج شیرسنگھ تریلوکی نندن، سوہنگ شبد رسن اُچرنا۔ ستجگ سوچھم اُم نرالا۔ گرسکھاں ویکھے کیرپا کرے گر گوپالا۔ جگے جوت وچ للاٹ، سنگھ سوارے جوں جوالا۔ گر پورے دینی دات، سوہنگ رسنا مالا۔ ستگر ساچا درس دے آپ، بھگت جناں ہوئے رکھوالا۔ پرگٹے پرہہ برہم سروپا۔ جیو جنت تارے وچ اندھ کوپا۔ جو جن آئے چرن نمسکارے، دیوے درس پرہہ سوچھ سروپا۔ مہاراج شیرسنگھ جوت چمتکارے، نہ کوئی رنگ نہ کوئی روپا۔ روپ رنگ جو پرہہ کا پیکھے۔ جوت سروپ وچ دیہہ ہی ویکھے۔ مانس جنم ہوئے کلجگ لیکھے۔ مہاراج شیرسنگھ درس دکھاوے، گرسکھ سچا نینی دیکھے۔ آتم باقی دیوے دات، گرسکھ پرہہ داتی۔ ملے آن پرہہ سکھاں ستیاں راتی۔ مہاراج شیرسنگھ گرسکھ تارے، دیوے درس آپ پرہہاتی۔ دے درس پرہہ بھ۔ چکائے۔ مُکند منوہر لکھمی نرائن پرہہ نظری آئے۔ آتم جوت ہوئے پرکاش، جوت نرنجن وچ دیہہ جکائے۔ پرہہ پورا سرگن طاس، دیپک نرمل جوت جکائے۔ مہاراج شیرسنگھ کرے ردے پرکاش، سوہنگ شبد جو رسنا گائے۔ اوانگ آپ نرنکارا۔ جوت سروپ وسے وچ سنسارا۔ جوت آکار کیا جگت پسارا۔ جگو جگ پرہہ لے اوتارا۔ جامہ دھار نہکنک پرہہ ناؤں وچارا۔ سوہنگ شبد اُچار بھگت جناں ہر دے بھنڈارا۔ گرسکھ اُدھرے پار، ساچی پریت گر چرن دوارا۔ پرگٹے جوت آپ نرنکار، مہاراج شیرسنگھ جوت نرنکارا۔ جوت نرنجن نر نرائنا۔ گر درس کر گرمکھ تر جائنا۔ سادھ سنگت پرہہ ہوئے وس، رسنا دیوے نام رسائنا۔ بے مکھاں نہ پائی ساچی وتھ، کلجگ پھردے جوں سُنجے گھر کاؤنا۔ مہاراج شیرسنگھ پائی نتھ، لکھ چُراسی کیڑ بھگتاؤنا۔ کلجگ بے مکھ پرہہ آپ پچھانیا۔ کلجگ بے مکھ جو نہ منے پرہہ کے بھانیا۔ کلجگ پائے ڈاڈھے دکھ، جن آتم رام منوں بھلانیان۔ کلجگ ہوئے کدے نہ سکھ، جن پورا ستگر نہیں پچھانیاں۔ کلجگ آیا پرہہ سرب سکھ، تختوں لاپے راجے رانیاں۔ سرشٹ کھپاوے پاوے بھکھ، چار ورن اک کرانیاں۔ وڈ داتا آپ سمرتھ پُرکھ، دیوے مان کلجگ نانیان۔

مایادھاری مد ماسی ہوئے بے مکھ، کلجگ مارے پرہ سوہنگ بانیا۔ مہراج شیرسنگھ دیوے پردے سکھ، چرن لگے جو ہوئے
 نٹانیا۔ پرہ نرنکار نرویر سد اکھوائے۔ جوت سروپ وچ جیو جنت ریائے۔ گرسکھ آتم آپ پرکاشیا، جوت سروپ پرہ درس
 دکھائے۔ نجانند امرت بوند چواسیا، امرت بوند کول میں پائے۔ کھلے کول آتم دھرواسیا، انحد شبد دُهن دے وجائے۔ کھلی
 ترے کئی ترے بھون سوجھیا، دوار دسم پرہ دے کھائے۔ گرسکھاں کلجگ گُردر بوجھیا، جوت سروپ وچ جوت ملائے۔
 گرسکھ گر درس من لوجھیا، کر درس ہوئے ہنگتا روگ گوائے۔ مہراج شیرسنگھ سترگر پورا، نہکلنک ہو ستجگ لائے۔
 کلجگ تارن آگیا، گوپال گر گپتہ۔ بھگت جن سٹے جگاؤن آگیا، پرہ ساچا مکتی مکتا۔ سوہنگ شبد سکھاؤن آگیا، پرہ
 ملن کی ساچی جگتا۔ ستجگ ساچا لاون آگیا، مہراج شیرسنگھ گپتی گپتا۔ جگت بھلایا جگت کر، پرہ بھید چھپائے۔
 کلجگ نظر نہ آیا، اچھل چھلنی چھل آپ کرائے۔ جگ سن سادھ کرا گیا، آتم دُهن گرسکھ وجائے۔ گھر در مندر تھایں سہا
 گیا، جوت سروپ پرہ جوت جگائے۔ ہنکاریاں مان گوا گیا، نہکلنک نام رکھائے۔ ستجگ ساچا لایا، ست سنگت پرہ دے
 سنائے۔ کل بے مکھ نام لکھایا، مد ماس جن رسنا لائے۔ گر ساچے تخت رچایا، گھر گرسکھاں دے بہائے۔ پرہ امرت مکھ
 چوایا، کھول کواڑ درس دکھائے۔ مہراج شیرسنگھ درس دکھایا، جنم جنم دی سوجھی پائے۔ گر پورا بہرم نواردا، دے آتم گیانا۔
 گر رسنا شبد اچاردا، گھر سچ دھیانا۔ پرہ امرت امر ورکھانودا، والی دو جہاناں۔ گرسکھ رنگ سدا پرہ ماندا، ہوئے میل
 کرشن بھگوانا۔ مہراج شیرسنگھ بھگت جن تاردا، نہکلنک دھار کے جامہ۔ نہکلنک پرہ جگت اکھوایا۔ جوت سروپ جوت
 پرگٹایا۔ سرشٹ بھلائے جھوٹھی پائے مایا۔ آتم مت گوائی، وکار وروده جلا یا۔ رسنا مد ماس لگائی، کلجگ جیو ناس کرایا۔
 مہراج شیرسنگھ تیری وڈیائی، جھوٹھی پائی جگت تے مایا۔ سرشٹ بھلائی سرب گنوتے۔ کلجگ کھپائی آپ بھگوتے۔
 سادھ سنگت دے وڈیائی، پرہ کی جوت وچ سدا رہنتے۔ مہراج شیرسنگھ سوہنگ ناؤں جھولی پائی، در تیرے تے آئے

منگتے۔ گر در پورا گرسکھ منگنا۔ آتم دیوے گیان پرہہ گرسکھ من چاڑھے رنگنا۔ آتم ہونے سدا سکھ، سکھ ساچا دیپ وچ دیہہ جگنا۔ مہاراج شیرسنگھ لاپے بھکھ، آتم درس جس پرہہ منگنا۔ آتم درس پرہہ سکھ درسا کے۔ کلجگ چلیا بھیس وٹا کے۔ پورا گرسکھ من سوجھی پا کے۔ شبد سرت آتم جوت جگا کے۔ بن باقی بن تیل بوجھی دیپک جوت جگا کے۔ وچھڑ کدے نہ جائے، کلجگ لگے چرن جو آ کے۔ کلجگ دیوے پرہہ وڈیائی، نہکلنک ناؤں رکھا کے۔ مہاراج شیرسنگھ چرن لگ جائی، سوہنگ شبد جن رسنا گا کے۔ سوہنگ شبد ستجگ چلایا۔ باقی سب دا مان گویا۔ سرت تیرتھاں بھہ چکایا۔ انتکال کلجگ کرن جوت سروپ آپ پرہہ آیا۔ مہاراج شیرسنگھ تیری وڈیائی، بھید کئے نہ پایا۔ بھيو پاوے جن بھرم چکاوے۔ چرنامت تیرا لے آتم تریتاوے۔ پرہہ پورا کپٹ نواردا، ہوئے وچوں روگ گواوے۔ امرت ہوند مکھ چواوے۔ انت امر کر تاردا، جو چرنی سیس جھکاوے۔ پرہہ کلجگ جن بھگت پچھاندا، بے مکھ چرن نہ آوے۔ پرہہ گن اوگن سرب جیو جاندا، کوئی چھپے نہ چھپاوے۔ مہاراج شیرسنگھ گرسکھ رنگ ماندا، بھرم بھو دا بھید چکاوے۔ بھگت وچھل سرب گن داتا، سد اپنا بھیکھ وٹائیندا۔ ستجگ ست مہروان، تریتا رام نام دھرائیندا۔ دواپر تارے بھگت بھگوان، مہاسارتھی آپ اکھوائیندا۔ کلجگ لے اوتار، نہکلنک ہو جگت کھپائیندا۔ سرشٹ ہونے خوار، پرہہ پورا نظر نہ آئیندا۔ کنت چار ہونے ہاباکار، شبد بان گر آگن چلائیندا۔ سادھ سنگت گھر جے جے جیکار، جتھے پرہہ جوت پرگٹائیندا۔ بے مکھ کل ہونے خوار، در منگن بھکھ نہ پائیندا۔ کلجگ دیوے تار، مد ماس جو جن نہ رسنا لائیندا۔ مہاراج شیرسنگھ آپ کرتار، وچ جوتی جوت ملائیندا۔ مات پاتال آکاش سدا پرہہ وسیا۔ وچ پاتال باشک سیجا، سچ آسن پرہہ پورے دسیا۔ من میں دھر ہنکار، ایشر چرن لچھمی جھسیا۔ کسے نہ پائی سار، گھٹ گھٹ سدا پرہہ وسیا۔ مہاراج شیرسنگھ گھر سکھ پرکاشے، وچ آکاش جوں رو سسیا۔ وچ آکاش پرہہ جوت نرالی۔ جیو جنت سرب کا والی۔ اُنجا پون سر چھتر جھلا لی۔ سرب سرشٹ پرہہ جوت جوالی۔ سچکھنڈ وسے

مہاراج شیرسنگھ جوت نرالی۔ جوت نرالی کلجگ وچ مات پرگٹائی۔ سرشٹ ساری پکڑ بلائی۔ کُنٹ چار پے جائے دُبائی۔
 بہیناں تائیں چھڈ جانگے بھائی۔ ماواں پُتران سُدھ نہ رائی۔ کوار کنیا کل پت گوائی۔ کلجگ کایا پلٹ وکھائی۔ شرم دھرم سر
 کھیہ پوائی۔ جھوٹھی سرشٹ چھن وچ کھپائی۔ آپ اڈول بیٹھا پرہ رنگ لائی۔ نظر نہ آوے سچ بنگ قصائی۔ جوت اگن
 پرہ سرشٹ لگائی۔ اندھ دُھندھ دُھندوکارا، دوس رین اک ہو جائی۔ اتم قہر کلو کل ورتے، دھرتی ماتا دئے دُبائی۔ بخشیں
 بخشنہار پرہ، جھوٹھی سرشٹ وچ گور سمائی۔ مہاراج شیرسنگھ کوئی نہ جانے، نہکلنک ہو کھیل رچائی۔ کلجگ کھیل
 کرائے، جگ اُلٹے سرب وربھنڈا۔ کلجگ مان گوائے سرب بھلائے، سوہنگ شبد لائے سر ڈنڈا۔ جیو بللائے کرے پائے پائے، من
 وجا ہوئے کنڈا۔ مہاراج شیرسنگھ سچ شبد چلائے، جگت گھائے سچ سوہنگ کھنڈا۔ ٹپنسک جیو جگت میں، تن چین نہ
 آوے۔ جے بال نہ ہووے ککھ میں، مات نہ جگت کھاوے۔ کرم ہین جن جانیئے، انس بناں خالی رہ جاوے۔ دُکھ سارے
 دے وکھانیئے، کیشنا پکھ اندھیر ہو جاوے۔ ناڑی بہتر دے سوانیئے، اپنا بھیو جیو نہ پاوے۔ سچ ناؤں آکھ وکھانیئے، ٹپنسک
 جیو دوئے انجانے۔ گرو ساچا لیکھ لکھانیئے، جو چلے گر کے بھانے۔ روگی جیو اولٹرا، ہوئی دیہہ نرولی۔ پرہ کرپا کر جے
 بخشدے، سچی دات پائے وچ جھولی۔ مات پتا سدا ترسدے، بن پُتران جنم رولی۔ دیہہ امرت ساچا پرہ ورسدے، بے مکھ
 نہ مارن بولی۔ من دُکھیا سدا ترسدے، سچی دات پا جائے جھولی۔ مہاراج شیرسنگھ کرم کھائیکے، وچ سنگت قسمت
 کھولی۔ در منگی بھچھیا جائیکے، دیوے داتارا۔ جے بھلیا شبد کھائیکے، پیٹ رہے سدا اپھارا۔ گرچرنی ڈگے آئیکے، پرہ پورن
 آس پُجاونہارا۔ جے جاؤ مکھ بھوائیکے، جگ رہے جیو آکارا۔ رکھن سوہنگ رسنا گائیکے، لاپے دُکھ دے کوڑ دوارا۔ مہاراج
 شیرسنگھ دیوے وتھ، مد ماس وچ بھل نہ جائے گوارا۔

گُرساڊِ گُردر تے پايا۔ گُرساڊِ گُرسڪھ نرمل دے كرايا۔ گُرساڊِ گُرجرن لاگ مہاسڪھ پايا۔ گُرساڊِ مہاراج شيرسينگھ درس دڪھايا۔ پرہہ درس كرے نر ناري۔ ناؤں دھرائے سادھ سنگت پياري۔ نڪھٹ مِيل ہوئے جائے بياري۔ سوہنگ ساچا ناؤں، وِرا کوئی وِپاري۔ گُرسڪھان من پرہہ كا چاؤ، سِردے چڑھی نام خُماری۔ در آئے ہوئے پروان، بے مُكھ سْتے پير پساري۔ كلجُك پرگٹ وِشنوؤں بھگوان، ساري سرِشٹ اگن سنگھاري۔ بھگت وچھل مہاراج شيرسينگھ، گُرسڪھ آئے چرن دواي۔ جو جن آئے تن من پرہہ وِچ وسا كے، آتم ترپتائے پرہہ درشن پا كے۔ جو جن آئے من ہنكار ركھا كے، گُردر جائے پت گوا كے۔ جو جن آئے بھيڪھ وِٹا كے، بے مُكھ جائے مانس جنم گوا كے۔ جو جن آئے پرہہ چرن پياسا، سادھ سنگت پرہہ ركھے ملا كے۔ مہاراج شيرسينگھ جوت پرڪاشے، سَتجُك ساچا جاوے لا كے۔

★ ۶ چیت ۲۰۰۸ بکرمی پنڈ جیٹھووال چن ہوئے ★

دُکھی ہوئے جگت بللائے، پرہہ ساچا نظر نہ آيا۔ کنڈا ہوئے رہيا ستائے، ديہہ اندر روگ لگايا۔ دُکھاں سِر دُکھ ہو آئے، جن پرہہ توں مُكھ بھوایا۔ بھکھو بھکھ کل کر ورتائے، پرہہ اچرج کھيل رچايا۔ جيو کرن پائے پائے، كي بھانا گُرتايا۔ در منگن بھکھ نہ پائے، مُنہ کالا نندک كرايا۔ کوئی وِرا سِڪھ رہ جائے، جن سوہنگ من وسايا۔ مٹمکھ جھوٹھے دھندے لائے، مد ماس آبار بنایا۔ مندے مندی تھائن پائے، پرہہ نرک نواس دوايا۔ گُرسڪھ ساچے گھر جائے، سچ تخت پرہہ رچايا۔ ديہہ چھڈ جوت مل جائے، سچکھنڈ وسے پرہہ چرن لگايا۔ بے مُكھ رووے گُرمکھ ہسے، پرہہ پورے گيڑ چلایا۔ سچا راہ سچ پرہہ دسے، کل وِلا نيڑے آيا۔ پرہہ پورا وِچ سنگت وسے، جس من دا بھرم چُكايَا۔ گُرسڪھ مٹمکھ ہو نہ در تے نسے، پرہہ سنگ مايا نہ كيسے رچايا۔ گُرجرن پریت سِردے پرہہ وسے، املڑا لال وِچ ديہہ ٹكايَا۔ ہيرا ہر جيو ہر روے وِچ رُو سسے، ديہہ ديپک تيج وکھايَا۔

آتم نام جو رسنا رسے، کھول پڑدا پرہہ بھید مٹایا۔ ہر جیو گرسکھاں گھر وسے، گیان دھیان سچ مارگ دکھایا۔ نہکلنک وڈ
 ابھان، جیواں مان گویا۔ مہاراج شیرسنگھ جانی جان، جوت سروپ بھيو چھپایا۔ کوئی نہ جانے پرہہ کے بھیدا۔ سرب وکھانے
 چارے ویدا۔ پرہہ جیوڈ اور نہ کھئے، پرہہ ساچا سئیدا۔ مہاراج شیرسنگھ تیرے سنگ سوئے، جنہاں مٹاوے وچوں بھیدا۔
 پرہہ کا بھید کیسے نہ جانیو۔ پرہہ کا بھید گرمکھ پچھانیو۔ پرہہ ابھید تختوں لاپے راجے رانیوں۔ پرہہ اچھل اچھید نہ جانے برہم
 ہر تانیوں۔ ستجگ ساچا سوہنگ وید، آتم رس چ رسنا مانیوں۔ کلجگ جنم نہ پائے، مہاراج شیرسنگھ جن درس
 دکھانیوں۔ پن کیرپا گدر نہ آوے۔ ساچی درشٹ گرسکھ کراوے۔ آتم بھرشت نندک ہو جاوے۔ ساچا ایشٹ جو سوہنگ
 رسنا گاوے۔ مہاراج شیرسنگھ ڈوبے سرشٹ، گرسکھ کلجگ آن تراوے۔ گر تارے پرہہ تارنہارا۔ بے مکھ سنگھارے سرب
 وچ وسنیہارا۔ گرسکھ من امرت برکھے جوں جل کی دھارا۔ چرن آملے وڈیائی، گرمکھ لنکھے پاپ پہاڑا۔ شبد سروپ پرہہ
 کھیل رچائی، چار کنت ہویے اجاڑا۔ کلجگ انت کرایا، جوں کیرسان کھیتی واڑا۔ مہاراج شیرسنگھ جوت پرگٹائی، سرشٹ
 سبائی چبائی داڑھا۔ ڈنک وچے پرہہ کا ڈنکارا۔ رنگ ہسے رووے مایادھارا۔ نہانیاں گھر ہر جو وسے، کلجگ ملیا پُرکھ
 اپارا۔ مہاراج شیرسنگھ ساچے گھر وسے، جوت جگائے اپر اپارا۔ جاگ جاگ جیو جاگ، گر جگ آیا۔ جاگ جیو جاگ،
 کلجگ قہر قہر ورتایا۔ جیو جاگ جاگ، جمدوتان کلجگ مان ودھایا۔ جیو جاگ جاگ، سوہنگ شبد پرہہ ڈھن وجایا۔
 جیو جاگ کیوں سٹے بھاگ، مانس جنم لال گویا۔ جیو جاگ جیو جاگ، ویلا جاگن دا ہن آیا۔ جیو جاگ جیو جاگ، کیوں
 جھوٹھے دھندے ستگرؤ بھلایا۔ جیو جاگ جیو جاگ، کال باز جھپٹ سر آیا۔ جیو جاگ جیو جاگ، کلجگ تارن نہکلنک
 پرہہ نام رکھایا۔ جیو جاگ جیو جاگ، مہاراج شیرسنگھ کلجگ جوت پرگٹایا۔ جاگو جیو وڈبھاگو، سُنو پرہہ ساچا راگو۔
 ورتے قہر سچ سچ سچ ماگو۔ مہاراج شیرسنگھ ڈنک وجایا، سوئے جیو جگت جاگو۔ پرہہ ساچا ڈنک وجائیکے، پرہہ پلا

پھیرے۔ کرو درس در آئے، پرہہ وسیا تیرے۔ نہ جاؤ پت لہا کے، کلجگ پابی بیٹھا چار چپھیرے۔ پرہہ رسیا نہ اپنا آپ چھپا
 کے، گھر سیکھاں لائے ڈیرے۔ جن جاؤ درشن پرہہ پا کے۔ مل گرسکھ سچ مارگ آئے۔ مان دیوے پرہہ گرمکھ، جس رسنا
 سوہنگ گائے۔ کر درشن اترے بھکھ، پرہہ ابناشی گھر ماہ پائے۔ سُپھل کرائے ماتا دی گکھ، سنگت جو رل جائے۔ مہاراج
 شیرسنگھ نہ ہوئے بے مکھ، چرن لاگ تر جائے۔ پرہہ میلے جگ وچھٹیاں، کل لؤ اوتارا۔ پرہہ ملے نہ کلجگ اندھیاں، جنہاں
 من ہوئے اندھیارا۔ گرسکھاں من تن سُن آ، پرہہ سُن سادھی کھولنہارا۔ مہاراج شیرسنگھ تیری وڈیائی، مایا کیا کلجگ پسارا۔
 مایا ڈین جگت کھپاوے، نہ سوئے زین۔ جگ مایادھارا اکھواوے، کلجگ ڈوے اُلٹے وین۔ کوئے نہ اُسنوں پار لنگھاوے، انتکال
 نہ کوئی ساک سین۔ بہین بھائی سرب چھڈ جاوے، شترو مِتْر پائے جھوٹھے وین۔ جھوٹھی پریت جگت رہ جاوے، انتکال پرہہ بن
 نہ آوے چین۔ جمڈوٹ سر ڈنڈ چلاوے، مہاراج شیرسنگھ انتکال تیرے باجھوں انت کون ملاوے۔ گر سیوا سیکھ دیوے
 پھل۔ انتکال گھر آوے چل۔ جیو پرہہ جوت سنگ جاوے رل۔ ساچا گھر جتھے پرہہ وسیا، گرسکھاں گھر ساچا مل۔ کلجگ
 آئے راہ سچ دسیا، پرہہ کینا نہ ول نہ چھل۔ بے مکھ دروں کیوں نسیا، کلجگ جنہاں پردے سوہنگ وسیا، دیوے درس آپ
 اٹل۔ پرہہ اپنی جوت پرگٹا کے، دیر لاوے گھڑی نہ پل۔ کلجگ سچی کھیل ورتدا، چھن وچ جوت پرگٹا کے۔ گرمکھ سدا ہر
 پرہہ ترسدا، پرہہ آیا بھیس وٹا کے۔ پرہہ شبد میگھ برسدا، ساچی دیہہ وچ سیکھ سما کے۔ مہاراج شیرسنگھ تیری وڈیائی،
 پرگٹی جوت کلجگ آ کے۔ پرہہ جوت جن جوت جگاوے، چھن بھنگر چھن اندر سرشٹ جلاوے۔ ماٹی کایا ہوئے سب
 کھنگر، ایسا کھیل جگت وکھاوے۔ پرہہ کا بھانا ورتے جگ اندر، کوئے نہ اس نوں میٹ وکھاوے۔ بے مکھ ناچے کلجگ بندر،
 مہاراج شیرسنگھ نظر نہ آوے۔ گرسکھاں تارن آ گیا، دو جہان دا والی۔ گرسکھاں سر ہتھ ٹکا گیا، بن باغ دا مالی۔ پھڑ
 بانہوں پار ترا لیا، نہ لئے دلالی۔ جن چرنی سیس نوا لیا، گھر جائے نہ خالی۔ جس پرہہ کا مان تکا لیا، پرہہ ملے آپ بنوالی۔

پرہ پھولن برکھا لا لیا، برکھے پھول جگے جوت نرالی۔ مہراج شیرسنگھ لاج رکھایا، گرسنگ در کھڑی سوالی۔ گرسکھاں آس
 پوردا، ہوئے انتر دھیانا۔ سچ ردے وچ نواسدا، دے برہم گیانا۔ گرسکھاں سچ شبد ہے بھاکھدا، گرچرن دھوڑ کرن اشنا۔
 مہراج شیرسنگھ پجن سچ اکھدا، کلجگ پرگئی جوت وشنوں بھگوانا۔ وشنوں بھگوان بہرم نوارے۔ سوہنگ شبد چلائے
 جگت اپارے۔ دیوے وڈیائی جو جن در آئے پکارے۔ ہوئے سہائی سرب دوکھ نوارے۔ مہراج شیرسنگھ سرب گن داتا،
 گرسکھاں گھر آئے کاج سوارے۔ کاج راج تاج سر ستگر تیرے۔ آج کال بھاج ہوئے چار چپھیرے۔ سگل سبائی سنگت باز پے
 جائے بنیرے۔ مہراج شیرسنگھ سر سوہ تاج، چہتر جھلے چار چپھیرے۔ چار کنت پرہ شبد جناوے۔ سٹی سرشٹ
 سوہنگ رسنا گاوے۔ نظر نہ دیکھے آتم بللاوے۔ گھنک پُر واسی چار کنت شبد جے کار کراوے۔ ایک رہے آپ جگدیش،
 باقی سب دا مان گواوے۔ گرسکھاں من ہوئے ودھائی، مہراج شیرسنگھ جوت پرگٹاوے۔ جوت پرگٹے چوہ چکی وئی۔
 سوہنگ شبد سنے سرشٹ کئی۔ پرہ درس نہ دیوے، کر بہائی انھی۔ کلجگ مان گویا، خالی چلیا جھاڑ کے کئی۔ ہنکاریاں
 مان گویا، پرہ کی جوت جگت نہ مئی۔ کر ویس کلجگ آیا، وڈ داتا وڈ دھن دھئی۔ نہکنک آپ اکھوایا، چھٹی دیہہ آپ
 پتوئی۔ مہراج شیرسنگھ جوت سروپ ہو آیا، گرسکھاں سچ من مئی۔ من تن میل اک بہرم دا، گر بھل نہ جائی۔ سنجوگ
 ہویا دھر کرم دا، کلجگ رُل نہ جائی۔ پرہ بھانڈا بھنے بہو بہرم دا، جگ ویکھ ڈل نہ جائی۔ ہن ویلا نہیں جے شرم دا، پلا پھیرو
 دیو ڈبائی۔ ہن بیڑا ڈبا سچ دھرم دا، سوہنگ ناؤ سچ بنائی۔ ہن ویلا جے پیر دھرن دا، رکھے چرن پرہ لے اٹھائی۔ گرسکھ
 جوت سچی برہم دا، سچ جوت لے ملائی۔ گر پورا بھرمایاں نہیں جے بہرمدا، چرن لاگ ملے وڈیائی۔ ہن ویلا نہیں جے نرم
 دا، سچ تیغ شبد پرہ آپ اٹھائی۔ مہراج شیرسنگھ ہن دن منائے جرم دا، جیٹھووال نگر پار کرائی۔

★ ۸ چیت ۲۰۰۸ پکرمی پنڈ جیٹھووال پجن ہوئے ★

اُم ذاتی گُرسکھ، جن ہر پرہ پایا۔ دیوے درس آپ پرہاتی، نہکلنک دا جامہ آیا۔ اُم دیوے ستگر شانتی، دے درس بہرم چُکایا۔ بے مکھ لگے مٹکھ کاتی، گر پورے نہ درس دکھایا۔ بانہوں پکڑ اٹھالے راتی، سوہنگ جنہاں نام دھیایا۔ امرت بوند پیوے سوانتی، تن مندر وچ پرہ نظری آیا۔ مہاراج شیرسنگھ سد جوت جگاتی، جگمگ جگے جس ردے دھیایا۔ جگ جیو سو اُجلا، جن ہر پرہ ملیا۔ دے درس کھولے من گنجھلا، جوت سروپ جگت دیہ دھریا۔ چھڈ دیہ جوت ہوئے نرمل، تارے سکھ پرہ آسا وریا۔ مہاراج شیرسنگھ در تیرا سانجھا، سو تریا جس درشن کریا۔ درشن دیکھ من ہوئے نہالا۔ پرہ کا بھیکھ کلجگ نرالا۔ بن سکھ کوئی سکے نہ ویکھ، ایسا پایا پرہ جنجالا۔ ہنکاریاں ننداں لکھے لیکھ، انتکال ہوئے منہ کالا۔ گُرسکھاں من کی ٹیک، اُم ہوئے آپ رکھوالا۔ مہاراج شیرسنگھ سچ جوتی ویکھ، جوت سروپ کرے کھیل نرالا۔ کھیل کرتار کیسے بہیت نہ جانیا۔ ساچا ستگر سچ ہے دربان، جن بھگت پچھانیاں۔ پرگٹی جوت پرہ نرابار، ہتھ نہ آوے راجیاں رانیاں۔ گُرسکھاں چرن پرہ اوٹ، دیوے درس پرہ مان نایاں۔ کلجگ کڈھے سارے کھوٹ، بے مکھ پکڑ نرک نواس دوانیاں۔ سوہنگ شبد لگائی چوٹ، چار کٹ جے جے جیکار کرانیاں۔ جیو جنت بللائے جوں بوٹ، ملے جل نہ کھان نوں دانیاں۔ سرشٹ گھوٹی شبد گھوٹ، ترے سو چلے جو تیرے بھانیاں۔ پرہ کا بھانا پرہ ہی جانے۔ آدانت پرہ ایک سماں۔ پرہ سروپ اگم نہ کوئی جیو پچھانے۔ مہاراج شیرسنگھ نظر نہ آوے، جیو جنت دے وچ سماں۔ جیو جنت وچ پرہ کا واسا۔ نہ کوئی جانے نہ کوئی پچھانے، اُم جیو نہ ہوئے نراسا۔ نہ کوئی رسنا گاوے، پرہ پورا دُشٹ کھپائے، سادھ سنگت سدا ہے پاسا۔ سوہنگ شبد جو رسنا گائے، گردر کدے نہ جائے نراسا۔ انتکال قہر جگ ورتے، گُرسکھاں گرچرن بہرواسا۔ باہوں پکڑ پار کرائے، مہاراج شیرسنگھ جیوا جن سواس سواسا۔ گُرسکھ پرہ دے وڈیائی، اُم کلجگ وچ سادھن سننا۔

پردے نام وسایا، کلجگ پرگٹے پرہ وڈ بھوپا۔ مہاراج شیرسنگھ سنگت وچ آیا، نہ کوئی ریکھ نہ کوئی روپا۔ جو جن ویکھے پرہ کا رنگ۔ درس دان جو رہے منگ۔ مائس جنم نہ ہوئے بھنگ۔ ساچا در گرسکھ منگ۔ گل وچ پلڑا پائیو، نہ جگ وچ سنگ۔ سوہنگ دے گیان، چاڑھ جائے پرہ آتم رنگ۔ بانہو پکڑ وکھایا، پرہ ملنے کا سوکھا ڈھنگ۔ جن انحد شبد وجایا، نکلے دُهن جوں تُوڑ تُوڑنگ۔ مہاراج شیرسنگھ دیوے بھگت بھنڈارا، سادھ سنگت جو منگنا در منگ۔ گر پورا در منگیئے، جتھے توٹ نہ آوے۔ گھر ساچا کدے نہ سنکیئے، نہ کھوٹ پلے پاوے۔ سادھ سنگت ملے رنگ رنگیئے، اچرج کھیل رچاوے۔ کدے میل نہ ہووے کُسنکیئے، گرسکھ پرے ہٹ جاوے۔ ایش ر جوت بوہ رنگیئے، جگو جگ جگ جوت پرگٹاوے۔ مہاراج شیرسنگھ گھر پورا منگیئے، گرسکھاں دان نام دواوے۔

★ ۹ چیت ۲۰۰۸ بکرمی پنڈ جیٹھووال چن ہوئے ★

گرسکھ سچا ونج وپار کر، کل پرہ کا ناؤں۔ جنم مرن دا بیڑا پار، ملے ساچا تھائوں۔ من آتم ایہہ وچار کر، پرہ پرگٹے اگم اتھابو۔ وچ آتم پرہ کا واس کر، نہ جھوٹھا ڈنک وجاؤ۔ وچوں ہوئے کنڈا ناس کر، مل سادھ سنگت گن گاؤ۔ وڈا داتا اپنا داس کر، نام ونج کر جاؤ۔ مہاراج شیرسنگھ جگت پرہ داتا، سمر سمر پرہ سکھ پاؤ۔ سمر سمر پرہ رسنا۔ سمرت نام پردے پرہ وسنا۔ دیہہ پرہ وسدا، مارگ سچ بن کیسے نہ دسنا۔ مہاراج شیرسنگھ آئے گھر، جوت سروپ سرب تھایں وسنا۔ سرب تھایں پرہ اکو رنگو۔ نام دان پرہ آتم گیان، گر در تے منگو۔ وچ جہان جیو ٹٹ جان، جوں کاجی ونگو۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ہوئے سوالی درس دان منگو۔ گر دربار ہوئے گرسکھ سوالی۔ شبد نام من چاڑھے لالی۔ تھائن پائی سرب گھال جو گرسکھاں گھالی۔ توڑ جنجال مہاراج شیرسنگھ وچ شبد ملالی۔ ہر بھگت ہر دوارے وسے۔

ہر بھگت وچ ہر جیو وسے۔ کلجگ بھگت گرسکھ پرہہ دتے۔ بے مکھ سارے چاند جوں مسے۔ تھائیں نہ پائن گُردر توں
 جائن نتے۔ بھگت جنان ہر پرہہ اپنا بھيو سب دتے۔ سوہنگ نام جن رسنا گاؤ، مہاراج شیرسنگھ وچ پردے وسے۔
 گرسکھ نہ دیوے پرہہ کو کنڈ۔ گرسکھ نہ ہوئے آتم رنڈ۔ گرسکھ لووے وچ برہمنڈ۔ گرسکھ چرن جگ دھووے وچ نو کھنڈ۔
 گرسکھ نہ سووے وچ وربھنڈ۔ گرسکھ بووے نام اکھنڈ۔ مہاراج شیرسنگھ بے مکھاں سرلاوے ڈنڈ۔ گرمکھ مانے پرہہ کا
 کہنا۔ گرسکھ بھانا ہر کا سہنا۔ گرسکھ ساچے پرہہ چرن وچ رہنا۔ مہاراج شیرسنگھ جنم جنم دا دیوے لہنا۔ لہنا لاه گرسکھ
 پرہہ کو درسنا۔ سچا گہنا دیوے گرسکھ، نام سوہنگ رسنا چینا۔ بے مکھاں کل اٹے وینا، سچکھنڈ گرسکھاں وسنا۔
 مہاراج شیرسنگھ تیرا بھانا سہنا، بے مکھ روون سکھاں بسنا۔ گرسکھ من شانت پرہہ درس دکھاوے۔ گرسکھ اکانت سوہنگ
 رسنا گاوے۔ گرسکھ پاوے دات کر نِمسکار جو سیس جھکاوے۔ مہاراج شیرسنگھ سوئے نہ دن رات، گرسکھاں پرہہ درس
 دکھاوے۔ دیوے درس گرسکھ در آ کے۔ گرسکھ نہ جانے پرہہ آیا بھیس وٹا کے۔ سچ شبد وکھانے، وچ رسنا جوت سما کے۔
 بھلے جیو انجانے، پرہہ آیا جوت پرگٹا کے۔ مہاراج شیرسنگھ کھلے ہوئے سیانے، جیہڑے چرنی ڈکے آ کے۔ گر پاس نہ چلے
 چٹرائی۔ اپنی آپ جیو کرے وڈیائی۔ دُشٹ ڈراچار پرہہ دیوے سزائی۔ آپ ڈرمت ہوئے خوار، سُدھ بُدھ بھلائی۔ آتم کرے
 وکار مہاراج شیرسنگھ سُدھ رہے نہ رائی۔ جیو مان نہ کر، جگ سد نہیں رہنا۔ گرسکھا گرچرن دھیان کر، سچ سادھ
 سنگت وچ بہنا۔ وچ دیہہ پرہہ کا واس کر، چھڈ جھوٹھے ساک سینا۔ مہاراج شیرسنگھ دُکھاں ناس کر، گرسکھاں چرن لاگ
 دُکھ کیوں سہنا۔ دُکھی دُکھ نوار، دیہہ ہوئے انروگا۔ پاپی دُشٹ سنگھار، من ہوئے نچندیا سوگا۔ جھوٹھی دیہہ سچی داتار کر،
 ہور در نہیں منگن جوگا۔ مہاراج شیرسنگھ بیڑا پار کر، دُکھ بڑا سکھاں نے بھوگا۔ گرمکھ دُکھ نہ اترے، کر تیرتھ اشنا۔
 گرمکھ بھکھ اترے، دیوے درس آپ بھگوانا۔ گرسکھ ملے پرہہ بپ پڑے، اک بن ہور نہ دو جا جانا۔ مہاراج شیرسنگھ وچ

سادھ سنگت اُترے، درس دان دیوے سرِ دانا۔ نین نرمل جگ نرالے، جنہاں پرہہ درشن کریا۔ آتم سُکھ پی پریم پیالے،
گُرسکھ تن من ٹھریا۔ ہوئے سواس سیکھالے، جنہاں پرہہ رسنا اُچریا۔ مہاراج شیرسنگھ سوہنگ نالے، گُرسکھ چرن لاگ
جگت تریا۔

★ ۱۰ چیت ۲۰۰۸ بکرمی پنڈ جیٹھووال مچن ہوئے ★

سچّی من وجائے دُھن، پرہہ بخشندا۔ جیو سادھی کھولے سُنّ، شبد گیان پرہہ دیندا۔ پرہہ کا درشن اُتم گن، جیو وچ
جہان کرندا۔ گُرسکھ جگ پرہہ لینے پُن، جگت سبائی چہاہ کرندا۔ مہاراج شیرسنگھ آتم لائے رُن جھن، امرت نیر سدا برسندا۔
امرت میگھ لیوے گُرسکھ پیاسا۔ اُتم ہوئے نرمل جیئے، مات گریہ نہ ہووے واسا۔ گر چرن لاگ سیکھ جن تھیئے، پرہہ کی اوٹ
چرن بھرواسا۔ بے مُکھ پاؤن اپنے کیئے، سادھ سنگت پرہہ داسن داسا۔ مہاراج شیرسنگھ نام رس پیئے، اتم ہوئے بند خلاصا۔
بندھن بند ٹڑائیے، جگت اوترا۔ ٹٹی گنڈھ وکھائیے، کل دیر نہ لائے ذرا۔ ہردے سچ وسائیے، اپنے ناؤں پرہہ ہر ہرا۔ وچھڑ
کدے نہ جائیے، جو آیا گر درا۔ مہاراج شیرسنگھ لاج رکھائے، جو چرنی آئے پرا۔ جو جن پوچے ایشر کول چرناں۔ تس جن
سوچھے اپنا جیون مرنا۔ ہر پرہہ ہر ہر رنگ بوجھے، ہر بھانا منّ جگ ترنا۔ کلجگ قہر ہوئے جگ بھاری، گُرسکھاں مول
نہ ڈرنا۔ جیو بللائن دُشٹ ڈراچاری، نرک نواس پرہہ کرنا۔ گُرسنگت گرچرن پیاری، مہاراج شیرسنگھ چرن نواس ہے
کرنا۔ ستوادى ستجگ لایا، شبد ساچا چالے۔ بے مُکھاں کھیہہ کرایا، بھگت جنان پرہہ سدا ہے نالے۔ کوڑا مان گویا،
کلجگ بھیکھ قہر وٹالے۔ نظری نظر نہ آوے، پرہہ ساچا جوت پرگٹالے۔ وچ دیہہ جوت جگاوے، جو جن مہاراج شیرسنگھ
رسنا دھیالے۔ بے مُکھاں جنم گویا، کلجگ وچ ہیرا۔ پرہہ گیان گوجھ رکھایا، ہوئے لائی دیہہ وچ پیڑا۔ مایا پڑدا پایا،

مایادھاری ہوئے وشٹا کیڑا۔ گرسکھاں نام دھیایا، نرمل سُکھیا آتم جیڑا۔ ----- جن سوہنگ رسنا گایا۔ اٹھ جاگ جیو
 انجانیان، کل ستگر آیا۔ کر درس چرن نانیان، کیوں مایا بہرم بھلایا۔ جائے ستیاں رین وہانیاں، پرہہ ڈنک شبد لایا۔ مہاراج
 شیرسنگھ جیو جنت جگائے، اپنا بہیت کھول وکھایا۔ جو جن پرہہ کی مہما جانے، نظری آوے جوت سروپ۔ جو جن پرہہ کی
 مہما رسن بکھانے، آتم ہووے نرمل سوچ۔ بے مکھ لائے کل ٹکانے، مؤت کرائے جگت کوچ۔ گرسکھ ہر رنگ مانے، پرہہ پرگٹے
 اوچو اوچ۔ مہاراج شیرسنگھ تیری تون ہے جانیں، کھئے نہ جانے تیرا رنگ نہ روپ۔ رنگ روپ پرہہ نظر نہ آوے۔ جوت
 سروپ وچ سکھ سماوے۔ ایہی مہما شبد روپ جتاوے۔ شبد گیان آگیان اندھیر مٹاوے۔ دھر دھیان ابناشی پرہہ نظری
 آوے۔ کلجگ ہوئے سکھڑ سجان، مہاراج شیرسنگھ جس چرنی لاوے۔ دئے وڈیائیاں چار جگ، جگ ملن ودھائیاں۔ دھنّ
 دھنّ دھنّ گرسنگتاں، گدر تے آئیاں۔ رکھ مَن جائن مَن، بہتر بہگت پرہہ جوت جگائیاں۔ لکھت کرائے ہوئے پرسن، رسنا
 دیوے بہگت وڈیائیاں۔ دھنّ دھنّ دھنّ گرسکھ، نہکنک سنگ پریتاں لائیاں۔ مہاراج شیرسنگھ آتم درس، کر درس سب
 بھکھاں لایاں۔ گرسکھ بھوکھ پرہہ کے چرنا۔ اترے دوکھ جن لاگے سرنا۔ من ہوئے سوکھ دے درس پرہہ برہم گیانی کرنا۔
 مہاراج شیرسنگھ ساچا بھوپ، گرسکھاں چہتر جس دھرنا۔ گرسکھاں دے وڈیائی، چہتر جھلائیندا۔ راجے رانے مان گوائی،
 رنگ کرائیندا۔ بھلی پھرے لوکائی، پرہہ ساچا نظر نہ آئیندا۔ دکھی جیو رہے بللائی، پرہہ بن کون آتم ترکھا بھجائیندا۔ گرسکھو
 تہانوں ملے ودھائی، جتھے مہاراج شیرسنگھ جوت پرگٹائیندا۔ ایشر جوت جگت نرالی۔ کلجگ پرگٹے دو جہان دا والی۔
 نظر نہ آوے پرہہ، جوت سروپ دیپک دیپہ بالی۔ مہاراج شیرسنگھ دیوے نام دان، سنگت کھڑی در سوالی۔ اوچا در در
 دربار، جتھے پرہہ وسے۔ سچا سچ گھر بار، جوت جگائی جتھے رو سسے۔ سوہنگ شبد ہوئے دھنکار، ساچا راہ پرہہ کا دتے۔
 گرسکھ سوہن دربار، پرہہ ساچا سدا جتھے وسے۔ مہاراج شیرسنگھ نر اوتار، اپنا بھیو نہ بے مکھ دتے۔ ویرلا کھئے گرسکھ

پیارا۔ امرت دیوے جس پرہ بھنڈارا۔ امرت سوما چلے دیہ نیارا۔ ایشر دھرے کرم جان، کرے دیپک دیہ اجیارا۔ گرچرن لاگ ترے جھوٹھے ہوئے سچ کھرے، جنہاں ملیا نام سہارا۔ مہاراج شیرسنگھ جس کیریا کرے، کلجگ ملیا سچکھنڈ دوارا۔ سچکھنڈ گرسکھ جانو، جتھے پرہ وسیا۔ ہر کا رنگ ہر در تے مانو، جوت سروپ وچ دیہ پرہ وسیا۔ سوہنگ رسنا سچ شبد وکھانو، امرت نام سچ رسنا رسیا۔ مہاراج شیرسنگھ سد نبج وکھانو، گرسکھ وچ سدا پرہ وسیا۔ وسے وسنہار، کسے نظر نہ آوے۔ دسے دسنہار، جت پرہ دیا کماوے۔ پرہ لیکھا لکھنہار، گرمکھ لیکھ لکھاوے۔ سچا شاہو وچ دیہ ویکھنہار، بیٹھ اڈول دیہ رتھ چلاوے۔ جیو سدا ہے بھلنہار، پرہ اہل وچ دیہ سماوے۔ بے مکھ جگ جگ زلنہار، گرسکھ چرن لاگ تر جاوے۔ مہاراج شیرسنگھ گرسکھ ترپتاوے، بے مکھ کل کاگ وانگ گرلاوے۔

★ ۱۱ چیت ۲۰۰۸ بکرمی پنڈ جیٹھووال بچن ہوئے ★

گر ناؤں رسنا گائیکے، ہو جائے جیو برہم۔ ہر پردے سدا وسائیکے، کل پائے پاربرہم۔ پرہ سچے سیوں چت لائیکے، جگ لا لیا دم۔ چرن سیس نوائیکے، سُپھل بنایا جنم۔ نام رسنا رس کایا پلٹاوے۔ بالمیک بھلنی جایا، رسنا جپ امرا پد پاوے۔ رکھ بھرنگ ہر گن گایا، ہووے وسما دنگ سماوے۔ جن مہاراج شیرسنگھ دھیایا، پھر جنم نہ پاوے۔ جنم مرن پرہ کھیل رچائی۔ اوچ نیچ نیچ اوچ وچ بھیت رکھائی۔ کھتری براہمن ویش شوڈر میں رسیا سمائی۔ پرہ کی جوت برہم سروپ وچ دیہ سمائی۔ گھر ساچا شاہو نہ پایا، جگت بھلی پھرے لوکائی۔ پرہ اپنا بھیس وٹایا، جوت نرنجن وچ دیہ جگائی۔ مہاراج شیرسنگھ سیوں چت لایا، آتم دیپک دیہ جگائی۔ جگے دیپ دیہ تن اندر۔ ہوئے اجیارا تن سوہے ساچا ایہ مندر۔ جتھے وسے آپ نرنکارا، شبد سرت کھولے من جندر۔ کنجی ناؤں لائے گرسکھ پیارا، بے مکھ کلجگ ناچے جوں بندر۔ نظر نہ آوے

اگم اپارا، مہاراج شیرسنگھ وسے گھٹ اندر۔ پاوے جن کر نگم وچار۔ آتم دھیان گر چرن میں جان۔ مدھ مادھو سد اک
 سمان۔ بھرت بھرت جیو بللائن، نظر نہ آوے وشنوں بھگوان۔ بے مکھ بھلے در در دھکے کھان۔ کلجگ رلے جوں کوکر
 سوان۔ گرسکھ مل سادھ سنکت تر جان۔ مہاراج شیرسنگھ وچ دربارا، گرمکھ ور لے اوتھے جان۔ گرمکھ نام جکت میں
 جت نام دوندا۔ کلجگ ساچے بھکت نے جنہاں ملیا پرہہ بخشندا۔ کلجگ انت وقت جے چلیا اڈ، جوں ترور پرندا۔ مہاراج
 شیرسنگھ کلجگ پرگٹیا سخت جے، بے مکھاں درس نہ دیندا۔ بے مکھ سب پڑے، مد ماس ہاری۔ جیو جنت رت رتے،
 کل ہونے خواری۔ چھڈ نام مد متڑے، جوئے گئے جنم ہاری۔ انتکال گئے جگ لتڑے، دھرم رائے لگائے ڈن بھاری۔ مہاراج
 شیرسنگھ تیری وڈیائی، گرسکھاں پیج سواری۔ گرسکھاں دیوے مان سرب گھٹ واسی۔ گرسکھاں پرہہ کا مان ملے پرہہ
 ابناشی۔ جن لایا گرچرن دھیان، مکت جکت ہو کل کی داسی۔ جن سوہنگ جیبا نام، سچا شاہ سواس سواسی۔ سچ درگاہ
 پائے ٹھاؤں، مہاراج شیرسنگھ کئے گلوں جم کی پھاسی۔ ہر پرہہ نام انت سہیلا۔ انت آتما ہونے اکیلا۔ جیو جوت دا ساچا میلا۔
 جوت جگائے پرہہ اچرج کھیلا۔ درشن پائن جو جن آکے، کلجگ ہونے پرہہ سنگ میلا۔ مہاراج شیرسنگھ جکت پرہہ داتا،
 کرو درس کرن دا ویلا۔ کر درس پرہہ من تن ٹھرے۔ آتم شانت ترکھا اگن بھائی، کلجگ ملے آپ نہ ہرے۔ ساچی جوت
 وچ دیہہ جگائی، گرمکھ پورا نہ کلجگ ڈرے۔ گر چرن لاگ ملی وڈیائی، جو جن آئے پرہہ درے۔ بے مکھاں سر شاہی پائی،
 مہاراج شیرسنگھ جگ دھرنی دھرے۔ کرے آپ جو پرہہ کرنا۔ جکت ورا کھئے وچ جوں وہرنا۔ سوہنگ جپ جاپ انت
 کلجگ ترنا۔ راؤ راج مان اتم کل ہرنا۔ ایک جوت پرہہ ایک سروپا، اوچ نیچ کا بھرم نورنہ۔ چار گنت ہونے جے جے جیکار،
 باقی ناس سبن دا کرنا۔ ہاہاکار ہونے چوہ کوٹی، اوکھا بان سوہنگ جگ جرنہ۔ وقت گویا مد رس، اتم جیو ہونے مرنا۔
 مہاراج شیرسنگھ نہ نرائن، گرسکھ چرن لاگ جگ ترنا۔ چار ورن پرہہ جوت پرگاسے۔ کلجگ آیا بھیت چھپایا، بیٹھا ویکھے

جگت تماشے۔ بہرم بھلایا جگت زلایا، بے مکھاں جنم گویا وچ ہاسے۔ جنہاں ہر نام دھیایا، در گھر ساچا پایا، ستگر بیٹھا سدا ہے پاسے۔ مد ماس جس رسنا لایا، وچ وکار دیہہ چلایا، سچ دھرم دوئے ناسے۔ گرچرن جن چت لایا، پرہہ شبد سن درس دکھایا، دے آتم سد پرہہ واسے۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک ہو آیا، بہرم بھلیکھے جگت بھلایا، گر پورے سد بل بل جاسے۔ بل بل بل گر پورے جن کلجگ پالیا۔ چل چل چل پرہہ چرن ہے حضورے، جن ستجگ ساچا لایا۔ مل مل مل در ستگر پورے، جوت سروپ جوت جگت پرگٹا لیا۔ رل رل رل وچ گرسکھ سورے، جن مانس جنم سہل کرا لیا۔ واجے وجے من انحد ثورے، سوہنگ شبد جن رسنا گا لیا۔ مہاراج شیرسنگھ چرن بلہاری، جن وچھڑیاں میل ملا لیا۔ وچھڑے میل ملائے، بھکتاں تاردا۔ کوٹ جنم دے پاپ، چھن ماہ ماردا۔ سچے سچ دربار، جوت پرہہ دھاردا۔ گرسکھ اترے پار جو چرن نمسکاردا۔ مہاراج شیرسنگھ لیندا سار، کھئے نہ جانے رنگ کرتار دا۔ نام کرتار رنگ نہ کھئے۔ جوت سروپ بمل جوت بلوئے۔ جگمگ جوت جگے ہر دم، کھنڈ سچ پرکاش جوت ہوئے۔ جوت سروپ جگت سرب وسیا، گرمکھ ورا جانے کھئے۔ مہاراج شیرسنگھ کل اپنا بھیو نہ دسیا، بھلی سرشٹ کل اتم روئے۔ پرہہ کلجگ بہرم نواریا، دے برہم گیانا۔ پرہہ گرسکھ گھر تاریا، بیٹھ وشنوں بھگوانا۔ آون جاون سرب سواریا، پرگٹ دواپر کاہنا۔ گر پورے سد واریا، مہاراج شیرسنگھ نہکلنک پھریا جامہ۔ آتم ترکھا تاں مٹے، جان پرہہ بہرم چکائے۔ ساچا شبد من رٹے، تاں ہوئے مان گوائے۔ گر پورا وکے نہ وچ ہٹے، مایادھاری کھیل جو رچائے۔ لکھ پاپی کلجگ مر مٹے، پرہہ ساچا مکھ چھپائے۔ لکھ جھو جن کلجگ جگ کٹے، سرب نرک نواس دوائے۔ مہاراج شیرسنگھ شاہ اک وسے، جہاں دیکھاں تاں نظری آئے۔ نین گویا نور پرہہ نرویر دا۔ پرہہ ساچا آسا پور، کلجگ ورتے حکم قہر دا۔ سوہنگ شبد کرے چور، بے مکھ نہ ایتھے ٹھہردا۔ مہاراج شیرسنگھ گن بھرپور، برسے میکھ امرت مہر دا۔ مہر کر تن من میل دے۔ بھجی آتم دیہہ دیپ نام ساچا پرہہ تیل دے۔ در تیرے پرہہ آگے، بیڑا کھنڈ سچ وچ

ٹھیلدے۔ کوٹ جنم دے وچھڑے، کر کیریا چھن وچ میل دے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر پورا، گرسکھاں نام دین دے۔
 گرسکھ نام نرنجن پاؤ۔ نرمل نام باقی وچ دیہہ جگاؤ۔ اتم جھاکی تن اندر پاؤ۔ مٹے اگیان اندھیر، گیان گر شبد جگاؤ۔
 سوہنگ شبد رسنا گا کے، مہاراج شیرسنگھ تن وچوں پاؤ۔ دیہہ وچ وسے پرہہ وسنیہارا۔ نظر نہ آوے بیٹھا کر پسارا۔ پردہ
 کر اک تھائیں نیارا۔ بھگت جنان درساوے آتم دوارا۔ مہاراج شیرسنگھ جوت جگاوے، ملے آتم اگم اپارا۔ پرہہ کی جوت کوئی
 نردھن پاوے۔ پرہہ کی جوت وچ گرسکھ سماوے۔ پرہہ کی جوت تن من دھن شبد وجاوے۔ پرہہ کی جوت پرہہ ابناشی گھر
 ماہ دکھاوے۔ پرہہ کی جوت جیو انت وچ جوت سماوے۔ پرہہ کی جوت پرگٹ کلجگ شیرسنگھ مہاراج نام رکھاوے۔ جوت
 پرگٹ ہوئے نہکنکا۔ سوہنگ شبد چار گنت کا ڈنکا۔ بہرم مٹاوے سرب جیو من کا۔ دکھ درد ہٹاوے، مہاراج شیرسنگھ
 درس کر تن کا۔ درس پیکھن گرسکھ نین نرالے۔ گرسکھ اوچ اگم جوں پرت ہمالے۔ پرہہ کی جوت برہم وچ سکھ سمالے۔
 مہاراج شیرسنگھ کہیئے دھن دھن، سرب جییاں دی کرے پرتپالے۔ پرتپالا پرہہ گن ندھانا۔ چرن لاگ مورکھ مکدھ ہوئے چتر
 سجانا۔ کلجگ پورن بھاگ، سوہنگ شبد جنہاں گر مانا۔ گرسکھ سدا رہے ہے جاگ، جنہاں ملیا مہاراج شیرسنگھ وشنوں
 بھگوانا۔ بھگت بھگوان اک رنگ۔ آد جگاد پرہہ بھگتن سنگ۔ چھوڈ سرشٹ، بھگت در ساچا منگ۔ کلجگ پرگٹے پرہہ
 تریلوکی نند۔ مہاراج شیرسنگھ سوہنگ شبد سد گاؤ چھند۔ سوہنگ شبد پرہہ کا روپ۔ سوہنگ شبد تارے وچ اندھ
 کوپ۔ سوہنگ شبد شبد بن روپ۔ سوہنگ شبد دیوے مہاراج شیرسنگھ سوچھ سرؤپ۔ سوہنگ شبد دیوے
 جگت بھر بھر بھرتبرا۔ سوہنگ شبد دیوے کھیائے وڈے پتبرا۔ سوہنگ شبد دیوے لگائے وچ اگ امبرا۔ مہاراج شیرسنگھ
 کھیل رجائے، جوت پرگٹائے چھن بھنگرا۔ چھن بھنگر پرہہ جوت پرگٹاوے۔ چھن ماہ آوے چھن ماہ جاوے۔ جے کوئی ویکھے
 نظر نہ آوے۔ شبد گیان دے سکھ سمجھاوے۔ جوت سرؤپ جوتی جوت جگاوے۔ رنگ روپ بن تین لوک رہاوے۔

مہاراج شیرسنگھ گرسکھ دھام سچکھنڈ بناوے۔ سچکھنڈ دھام تیرا گرسکھا۔ در گھر ملے نہ ٹھاؤں بے مُکھا۔ چرن کول مل جاؤ من رنگ ہوئے ستمکھا۔ مہاراج شیرسنگھ جوت پرگٹائی، کرو درس لاہو من بھکھا۔ آتم بھکھ پرہہ درس چرنا۔ آتم سُکھ پرہہ درس کرنا۔ سوہنگ شبد وچ اندھ کوپ سرب دکھڑے ہرنا۔ مہاراج شیرسنگھ جوت سروپ، ست سروپ انت گرسکھ کرنا۔

★ ۱۳ چیت ۲۰۰۸ بکرمی پنڈ جیٹھووال چن ہوئے ★

جگت بھلیکھا بہرم دا، گرسکھ بھل نہ جانا۔ ایہہ ویلا سچے کرم دا، نہیں ککرم کمانا۔ پرہہ بیڑا لاؤ دھرم دا، پار ڈل نہ جانا۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ آیا، میل ملائے جنم جنم دا۔ جنم امولک مانس، گر درشن پا کے۔ بے مُکھ مارے چھان کے، وچ جنم گویا ہا سے۔ گرسکھ پکڑ پچھانکے، کیئے بند خلاصے۔ مہاراج شیرسنگھ گن ندھان، گرسکھ سد بل بل جا سے۔ گرچرن بلہار گرسکھ، سچکھنڈ دوارا۔ کلجگ جاوے تار، وچ دیہہ جوت کر اوتارا۔ بے مُکھ ہوئے خوار، دکھ لگا بہارا۔ بانہوں پکڑ ڈبائن، جل کی دھارا۔ مہاراج شیرسنگھ درس نہ پائن، مات پرگٹیا نین مندھارا۔ نین مندھار پرگٹے زرویری۔ جوت سروپ ورتائے جگت قہری۔ بے مُکھ پکڑ پچھاڑن نہ لاوے ڈیری۔ مہاراج شیرسنگھ جگ اوتار، جگ چوٹھا چوٹھی ویری۔ گر گھر سچا دھام ہے، جتھے ساچا پرہہ وسیا۔ کھنڈ برہمنڈ پرہہ چھڈ کے، کلجگ گرسکھاں راہ سد دسیا۔ بانہوں پکڑ تراپا، انتکال پرہہ ہردے وسیا۔ مہاراج شیرسنگھ تیری سرن آئی، کلجگ بے مُکھ ہو کے جگ جائے نسیا۔ جوت سروپی پون پرہہ نظر نہ آیا۔ کلجگ جامہ دھار کے، جھوٹھی سریشٹ پائی مایا۔ سوہنگ بان مار کے، بن دیتاں جگت گھایا۔ مہاراج شیرسنگھ بھگت پچھان کے، چرنی آن لگایا۔ بھگت وچھل پرہہ بیٹھلا، سوہے سچ دربارے۔ نین کھول ساچا پرہہ ڈیٹھلا، گرسکھ کر

نمسکارے۔ بے مکھ کلجگ کوڑا ریٹھلا، انتکال نرک نواس دوائے۔ سوہنگ شبد جیو من میٹھلا، آتم جوت جوت چمتکارے۔
 مہاراج شیرسنگھ ساچا پرہ، گرسکھ ڈھیہہ گرچرن دوارے۔ گرچرن پریت امر ہو رہنا۔ گرسکھ رکھ ساچی نیت، من پرہ
 کا کہنا۔ جھوٹھی ایہہ جگت کی پریت، جگت بیٹھ نہ کیسے رہنا۔ گردرس من ٹھانڈا سیت، سوہنگ شبد دے ساچا کہنا۔
 بے مکھ اُلٹ چلائی ریت، انتکال دکھ ڈاڈھا سہنا۔ مہاراج شیرسنگھ تیری ساچی پریت، سادھ سنگت وچ پرگٹ بہنا۔
 پرگٹ جوت دھرے دھیانا۔ آد انت وشنوں بھگوانا۔ چرن لاگ ہوئے موركھ سگھڑ سُبجانا۔ سوہنگ جیو رسنا جاپ، آتم سُکھ
 مہا گیانا۔ مہاراج شیرسنگھ وڈ پرتاپ وچ دو جہاناں۔ مہاراج شیرسنگھ تیرا پرتاپ۔ جوت سروپ رہے دن رات۔ آکاش
 پاتال جوت سروپ وچ مات۔ سوہنگ شبد چلا کے، گرسکھاں دینی دات۔ اپنا بھیس وٹا کے، نندا کرائے بھانت بھانت۔ جوت
 سروپ وچ دیہہ دے، سدا بیٹھ رہے اکانت۔ نہکلنک ناؤں رکھائیکے، گرسکھاں من رکھی شانت۔ کلجگ جوت پرگٹا کے،
 گرسکھاں دے وڈیائی۔ ناؤں نرنجن آپ رکھا کے، اپنا بھیت لیا چھپائی۔ گرسکھاں جوت جگا کے، کلجگ دے رہیا ودھائی۔
 بے مکھاں نشٹ کرا کے، دیہہ اُلٹی مت پائی۔ مہاراج شیرسنگھ نام رکھا کے، کلجگ چلیا بھگت وڈیائی۔ گرسکھ پرہہ کا روپ
 ہے، جے بھانے چلے۔ گرسکھ وچ وسدا پرہہ بھوپ ہے، کلجگ بللائے مول نہ ہلے۔ ساچا سکھ میرا سروپ ہے، انتکال
 سچکھنڈ در ملے۔ بے مکھاں کلجگ اندھ کوپ ہے، مانس جنم کلجگ گوا چلے۔ مہاراج شیرسنگھ سوچھ سروپ ہے،
 گرسکھ نام ندھان در لے چلے۔ در درویش آپ پرہہ، گھر سکھاں آوے۔ ستیاں پکڑ اٹھال کے، جوت سروپ پرہہ درس
 دکھاوے۔ بھجی آتم دیپک بال کے، وچ دیہہ دے جوت جگاوے۔ کلجگ جگت پچھان کے، گرسکھاں ٹنب اٹھاوے۔
 سوہنگ شبد بان مار کے، مہاراج شیرسنگھ سرشٹ گھاوے۔ سرشٹ اشٹ نر نرائن بھلیا۔ کلجگ آئے پرہہ تول پورے
 تولیا۔ بانہوں پکڑ چلایا، آپ اڈول کلجگ جیو جگت سب ڈلیا۔ بانہوں پکڑ دھرم رائے وکھایا، بے مکھاں نرک دوار سد

کھلیا۔ گر ساچے شبد چلایا، مہراج شیرسنگھ آپ اہل جگت سب بھلیا۔ بھل بھل بھل رُل رُل رُل تُل تُل تُل کُل کُل کُل
 کل ونجاریا۔ سرشٹ گئی بھل، سٹی پیر پساریا۔ کلجگ مایا اندھیری گئی جھل، جگت سنگھاریا۔ مہراج شیرسنگھ دھرم
 راج دتی کھل، نرک نوار بھر نرک بھنڈاریا۔ نرک نواسی کلجگ سرب جیو جنتا۔ گرسکھاں جوت تراسی، پرہہ وشنوں
 بھگوتتا۔ گرسکھاں بل بل جاسی، سب سادھن سنتا۔ جگ چار جگ جس گاسی، دیوے مان بے اتتا۔ سوہنگ جو ردے
 دھیاسی، ملے سچ پرہہ کنتا۔ جن در درشن جو پاسی، میل ملائے پرہہ میل ملتتا۔ مہراج شیرسنگھ جوت پرکاشے، جوت
 سروپ شبد لکھنتا۔ شبد شبد شبد پرہہ رنگ۔ شبد سروپ کر پرہہ کا سنگ۔ شبد ساچا گردر سکھ منگ۔ شبد شبد
 شبد من چاڑھے رنگ۔ شبد شبد شبد امرت دے وگائے گنگ۔ شبد شبد شبد دان گرسکھ منگ نہ سنگ۔ مہراج
 شیرسنگھ جوت سروپ، سرشٹ کھپائے وچ کلؤ جنگ۔ درس دان در منگنا، سچ سچن تیرا۔ دے درس چاڑھ من رنگنا، من
 گر تیرا۔ چرن پریت وچ ہوئے بھنگ نہ، کر کرپا لا نہ دیرا۔ مہراج شیرسنگھ گرسکھاں من سنگ لا، وچ آتم کر وسیرا۔ آتم ہر
 وچ ہر وس کے، کر من ہریاولا۔ تیج وچ رو سس دے، آتم رنگ سچ رنگ رنگاولا۔ گرسکھاں جگ جس دے، من وس
 کرشن ساولا۔ مہراج شیرسنگھ سچ راہ دس دے، گرمکھ نہ ہووے باولا۔ سرشٹ سبائی باولی، گرسکھ سیانا۔ سرشٹ
 ہوئی اتاولی، چلے پرہہ کا بھانا۔ جیو بھنے جوں مرگاولی، سوہنگ شبد چلایا بانا۔ گرسکھاں من ہریاولی، امرت میگھ پرہہ
 برکھانا۔ پرگئی جوت کرشن ساولی، مہراج شیرسنگھ ناؤں رکھانا۔

★ ۱۴ چیت ۲۰۰۸ بکرمی پنڈ جیٹھووال یچن ہوئے ★

پرہہ پورا بھگوت، کلجگ تاردا۔ گرسکھاں شبد من منت، جنم جنم سواردا۔ اوچا کییا وچ سادھ سنت، کٹ جنجال
 کلجگ ہاردا۔ درس دیوے پرہہ بے انت، جنم مرن سواردا۔ مہراج شیرسنگھ سرب گنوت، پکڑ بانہوں گرمکھ تاردا۔ گرمکھ

زین نیند نہ آوے، بے مُکھ سویا کل اندھیارا۔ گُرسکھ من چین نہ آوے، پرہ ملے اگم اپارا۔ بے مُکھ جھوٹھے زین وِہاوے، کلجُگ
 سْتیا پیر پَسارا۔ مہاراج شیرسنگھ امرت میگھ برساوے، گُرسکھ ہوئے امرت دھارا۔ بے مُکھ جگ چھڈ جاونا، جَوں دوس زینا۔
 بے مُکھ شبَد نہ بھاونا، نہ من بھاوے گر کا کہنا۔ بے مُکھ نظر نہ آوے، پرگٹے سچ جوت نرائنا۔ انتکال چھڈ جاونا، سَجَن
 ساک بھائی بھینا۔ ویلا ہتھ نہ آونا، مہاراج شیرسنگھ دینا، اوکھا لینا۔ لہنا لاه جیو کا، جگت ہر کا ناؤں۔ پریم پیالا پینودا،
 رسنا امرت مُکھ چواؤ۔ پے جیو اس جگ پیندا، پرہ پرگٹے درس نہ پاؤ۔ پرہ چھٹے جَوں چھن پیہن دا، گُرسکھو تسیں بچ
 جاؤ۔ ہن مان مہاراج شیرسنگھ تیرے چرن دا، کر آس کلجُگ تر جاؤ۔ کلجُگ شوہ دریا ہے، اوکھا ترنا۔ ستگر پورا کر
 نیاں، دُکھ بے مُکھاں بھرنا۔ مانس جنم گیا گوا، سوہنگ شبَد نہ رسن اچرنا۔ مہاراج شیرسنگھ سد دھیائے، دُکھ انتکال نہ
 بھرنا۔ کلجُگ ڈبا کرم کر، سریشٹ ڈبائی سنگ۔ بے مُکھ در آیا بھرم کر، پت گوائی ہویا در ننگ۔ گُرسکھ ملیا پوربل کرم کر،
 سوہنگ شبَد چاڑھ پرہ رنگ۔ مہاراج شیرسنگھ جوت پرگٹائی، وقت سُہایا لؤ در منگ۔ ویلا وقت وِچار کے، پرہ
 جگت جوت دھرے۔ کلجُگ جڑھاں اکھاڑ کے، ستجُگ ساچا پیر دھرے۔ وسدی سریشٹ پرہ اُجاڑ کے، نویں اُتیت پھیر
 کرے۔ بے مُکھاں پکڑ پچھاڑ کے، گُرسکھاں جوت دھرے۔ سوہنگ شبَد ناڑ بہتر ساڑ کے، مد ماسی بھسم کرے۔ سولی
 دھرم راج دی چاڑھ کے، پرہ نرک نواس کرے۔ مہاراج شیرسنگھ شبَد چلائے، گنٹ چار ہاباکار کرے۔ ہاباکار کر جیو بللائن،
 نندک دُشٹ ڈراچار جگ رہن نہ پائے۔ نار ویسوا وِہچار، ستجُگ نظر نہ آئے۔ مد ماسی کلجُگ ڈراچار، پرہ لے کھپائے۔
 سادھ سنگت گر شبَد ادھار، بانہوں پکڑ لے ترائے۔ گُرسکھاں دیوے جوت ادھار، دے درس پرہ بھرم چُکائے۔ ساچا پرہ
 جھوٹھا سنسار، پرگٹ ہو کے شبَد لکھائے۔ گُردر نہ آئے جس گر شبَد مار، بے مُکھ کلجُگ ناؤں رکھائے۔ جت ست کل گیا ہار،
 لوبھ ہنکار وِکار ودھائے۔ گُرسکھ کلجُگ اُترے پار، جنہاں مہاراج شیرسنگھ چرن لگائے۔

★ ۱۵ چیت ۲۰۰۸ یکرمی پنڈ جیٹھووال بچن ہوئے ★

پرگٹے جگن ناتھ گر گوپال۔ بھگت وچھل سد کیرپال۔ سادھ سنگت پرہ سنگ سماں۔ کلجگ نہ کھائے اتم کال۔ جنم مرن پرہ توڑ جنجال۔ مہاراج شیرسنگھ آتم جوت کل دیوے بال۔ نام نرنجن گن ندھان، کلجگ پرہ دیبا۔ گردر پائے ہوئے سُبجان، جن رسنا تھیبا۔ سادھ سنگت وٹھو قربان، درشن پائے امرت پیبا۔ مہاراج شیرسنگھ سد بلہار، گرسکھاں دیوے نرمل جیبا۔ نرمل آپ پرہ جگت نیرویری۔ کرے وڈ پرتاپ، سرشٹ ڈکے پیریں۔ سوہنگ شبد ہوئے جاپ، رسنا گاؤ کلجگ ویری۔ مہاراج شیرسنگھ تیرا وڈ پرتاپ، جگ چوٹھ پائی پھیری۔ جگ چوٹھا پرہ رچن رچایا۔ اتھرن آیرا اللہ مان دے، انتکال پرہ آپ کھپایا۔ پرہ سٹے سکھ اٹھال دے، سوہنگ ساچا نام دوایا۔ سچ دیپک ردے بال دے، کلجگ بچھے نہ کیسے بچھایا۔ سچ پریتی چرناں نال دے، نہ جاوے جنہاں نیہوں لایا۔ مہاراج شیرسنگھ جوت دیدار دے، گرسکھ درس کرن در آیا۔ ہر در پرہ منگے، جگت توٹ نہ آوے۔ سچ شبد من رنگے، تن کھوٹ نہ رباوے۔ آتم دیہہ جوں جل گنگا، آتم میگھ آتم برساوے۔ مہاراج شیرسنگھ گر درس ہے منگا، گرسکھ گھر آئے پچاوے۔ جوت پرگٹاوے کلجگ تریلوکی ناتھا۔ وچ دیہہ سمائے، جے کوئی پکڑے نہ آوے ہاتھا۔ جس جن سو جھی پائے، پرہ ویکھے سدا سنگ ساتھا۔ جس دیوے سوہنگ نام مہاراج شیرسنگھ کل سچی گاتھا۔ سچی گاتھا سچی وڈیائی، ستگر پورے ستجگ نیہ رکھائی۔ سچی وتھ پرہ اکتھ، وچ بھگت ہے ٹکائی۔ سوہنگ وتھ سوہنگ رتھ گرسکھ چڑھ جائے، مہاراج شیرسنگھ جگ وڈ داتا، رسنا گاوے لوکائی۔ جوت نرنجن جگت پرکاشے سرب رہنتر۔ پرہ اباشی کلجگ کھنتر۔ چوٹھا جگ ونسے مہاراج شیرسنگھ پرہ بھیکھی بھیکھ بھیکھنتر۔ جھوٹھی سرشٹ انت وناسے، پرہ اباشی جیو جنت وناسی انت کال کل کھئے نہ رہیسی۔ گرسکھاں وچ پرہ سدا سماسی۔ نرک نواس دوائن، جو جن ہوئے مدرا ماسی۔ مہاراج شیرسنگھ وچھڑ دکھ پائن، کٹے کھئے نہ جم کی پھاسی۔ انحد شبد واجا پون

دا، گُرسِڪھ من وجايا۔ کلجُگ ويلا نپيں هُن سَوَن دا، سچا شبد پرېه لڪھايا۔ کلجُگ انت آيا جَوَن رَوَن دا، جَوَن بان رام راون لايـا۔ جوت سرُوپ جهولا ديبا پَوَن دا، کلجُگ سارا جهول وڪھايا۔ ايہ پچن نپيں آواگون دا، کلجُگ جائے سَتجُگ ست لگايا۔ انبرون برڪھ ميڪھ جَوَن ساوَن دا، امرت ديه سِڪھ وچ پرېه برسايـا۔ پرېه جُگ جُگ جوڙ وچھوڙدا، جُگ چوٽھي سنگ رلايا۔ جے کوئي ٿئي نپيں پرېه توڙدا، جس سوہنگ رسنا گايا۔ بے مُڪھان کلجُگ روڙدا، مد ماس آبار بنايا۔ سِڪھان ور پايا جہا لوڙدا، پرېه ابناشي گهر آيا۔ هُن وقت نپيں اجوڙدا، سادھ سنگت جوڙ پرېه ڪرايا۔ مہاراج شيرسنگھ سُخن جو موڙدا، کلجُگ شوہ دريا رُڙھايا۔ کلجُگ ٿھائھان ماريان، جُگ چليا لهندي دھار۔ بے مُڪھ نندڪ جل وسے، انت ڪوئي نہ ليوے سار۔ سَتجُگ نظر نہ آون جَوَن چند مسے، بے مُڪھان آئي ہار۔ گُرسِڪھ جوت جَوَن رَو سسے، جوت سرُوپ ڪرے آڪار۔ ہر بھگتان وچ پرېه آوسے، درشن ديوے اگم اپار۔ ڪل ساچا راھ آپ پرېه ديسے، سوہنگ سمرو اُترو پار۔ مہاراج شيرسنگھ سَتجُگ وسے، جگ ساچا لاونہار۔ سَتجُگ ساچا نام، سچ ساچے جيو اُپائے۔ گُرسِڪھ سچا ساچا ہر جاپ، پھر وچھڙ ڪدے نہ جائے۔ ہر درگاھ ديوے وڏ مان، سوہنگ شبد جو رسنا گائے۔ گُرسِڪھان من ودھائيا، جنہاں مہاراج شيرسنگھ درس دڪھائے۔ نہيڪنڪ درشن دُڙبھ۔ جن کلجُگ مليا بے مُڪھان سوہنگ شبد وچے بمب۔ کلجُگ جيو بھلے بھرے، جگت گر بھلايا۔ کلجُگ جيو بھوئے ادھرے، پرېه ساچا نظر نہ آيا۔ کلجُگ جيو بھوئے ڪڪرے، نيتريں ويڪھ پرېه سايـا۔ کلجُگ جيو بھوئے مرے جنے، جن پرېه تون مُڪھ بھوايا۔ کلجُگ جيو ڪوئي نہ راکھ، مہاراج شيرسنگھ جگ دھڪا لايـا۔ کلجُگ پرگڙے پرېه جوت نرنجن۔ پنت پاوَن دُڪھ بھنجن۔ جگ نظر نہ آوے جهوٿھا سِنگھ گجن۔ بيلى ڪوئي انت نہ بھوئے ساڪ سجن۔ جهوٿھا پيار ڪر خوار، سچ ويلے تجن۔ وچ منجھدھار کوئي پائے نہ سار، مہاراج شيرسنگھ تيرے سِڪھ جو بھجن۔ سِڪھ اکھوائے مُڪھ بھوايا۔ جگت بھلائے جنم گوايا۔ ڪر ڪر ھاوے بنس ڪر لايـا۔ نظر نہ آوے بے مُڪھ سِڪھ جايـا۔ نرڪ نواس بھوئے مد ماسي، انتڪال نہ ڪوئي چھڙاڻيا۔

مہاراج شیرسنگھ سد بیکنٹھ واسی، سچکھنڈ گرسکھاں دھام بنایا۔ مائس جنم گوا کے، سچ ہنس اڈایا۔ جوں لکھ چراسی پا
 کے پرہہ گیڑ چلایا۔ بے مکھ رووے وقت وہا کے، گریہ واس ملی سزایا۔ مہاراج شیرسنگھ منوں تجائی کے، منمکھاں نرک
 نواس لکھایا۔ نر ہر نر جوت اک، جس جانے پرہہ جوتا۔ ہر نر نر ہر ٹیک اک جے جانے، پرہہ سب میں ہوتا۔ ور گھر در
 سچ پرہہ ایک، جس من وکار وگتا۔ مہاراج شیرسنگھ شبد ملے، شبد ملے وچ سروپ ہے جوتا۔ شبد سرت جس جن کو
 دیوے، کلجگ ملے وڈیائی۔ آتم جوت جس ردے رکھیوے، ردے پرکاش ہووے رُشنائی۔ امرت درس بوند جو پیوے، اترے
 ترکھا من ترپتائی۔ سوہنگ شبد جن رسنا کھیوے، سُن آگنی دیہہ بُجھائی۔ مہاراج شیرسنگھ چرن لاگ جو جیوے، تن
 کلجگ ملے وڈیائی۔ کلجگ کالا کمالا، پرہہ کال کلاسا۔ جگ سارا رملہ چملا، سوہنگ شبد پیا گل پھاسا۔ جاوے اڈ
 جوں بالو بملہ، بے مکھ جوت جگت نہ ماشہ۔ کلجگ جیو جگت رہے جوں سنملا، پت گوائی کر کر ہاسا۔ کلجگ جوت
 دھرے نر سینگھلا، بوجھے سوچھے کوئی گرمکھ خاصا۔ مہاراج شیرسنگھ تارے پنکلا، لاگے چرن ہوئے داس داسا۔ گر سیوا
 گرمکھ کئے۔ گر میوہ شبد سوہنگ کمالا پائے۔ گر وڈا دیوی دیوا، سچ پردے جوت جگئے۔ پرہہ پرگٹے لکھ ابھیوا، نہکلنک
 ناؤں رکھئے۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ تیری سیوا، گرمکھ نہ پرتھی جائے۔ گرمکھ سیوا چرن کر، پرہہ در منگے۔ گرمکھ
 ساچا پرن کر، پرہہ سوہنگ من رنگے۔ گرمکھ سچ گر سرن کر، کلجگ جیو ویکھ نہ سنگے۔ گرمکھ کلجگ ترنہار، ملے
 دان مکھ جو منگے۔ مہاراج شیرسنگھ ساچا گھر، کلجگ تارے بھکھے ننگے۔ ننانیاں پرہہ مان دے، راؤ رنگاں مان گویا۔
 گرمکھاں شبد گیان دے، پرہہ اپنا درس دکھایا۔ آتم جوت ردے دھیان دے، من انحد شبد وجایا۔ سرن آئے در مان دے، پرہہ
 چرن کول سنگ لایا۔ مہاراج شیرسنگھ نام گن ندھان دے، گرمکھاں کل گل پلا پایا۔ شبد امولک زرنجن نام نرائن نیرویرا۔
 اوگت اگوچر ورتاوے جگت کل قہرا۔ جگن ناتھ گوپال مکھ بھنی اپنی کرے مہرا۔ مہاراج شیرسنگھ دین دیال گمبھیر گہرا۔

رکھی کیش پرہہ گوردھن دھاری۔ کلجگ پرگٹے آپ مُراری۔ اُتیت کینی سرِشٹ ہے ساری۔ جوت سرُپ ہے جگت
آکاری۔ کلجگ پائے انت خواری۔ کُنٹ چار ہوئے ہاہکاری۔ ستجگ سوہنگ جے جیکاری۔ جوت جگائی پرہہ زرنکاری۔
سنگھاسن بیٹھ پرہہ بھکتاں پیج سواری۔ تھر گھر ساچے آیا، سچ سرجنہاری۔ بانہوں پکڑ ترایا، گرسکھ کلجگ پیج سواری۔
مہاراج شیرسنگھ ناؤں رکھایا، جھوٹھی سرِشٹ کرے خواری۔ گر در جس نہ سوجھیا، کل ہوئے خوارا۔ کر درس پرہہ نہ
بوجھیا، جگت مَورکھ مُگدھ گوارا۔ جگت جھوٹھے دھندے لُوجھیا، کوئی نہ جانے جوت زرنکارا۔ گرسکھاں ہر در سوجھیا،
سوہنگ شبد کرے اُجیارا۔ مہاراج شیرسنگھ سکھ چرن سنگ لُوجھیا، دے درشن اگم اپارا۔ درشن دیکھ ہوئے نرمل جیبا۔
ساچا درس گرسکھ کل پرہہ کاکیا۔ اتم حرص مٹے ہوئے نرمل جیبا۔ مہاراج شیرسنگھ اتم امرت برس، گرسکھ نام امیوں رس
پیبا۔ نام رس چے رسنا رسین۔ کلجگ پرہہ تیرا جس، گر بھگت سدا گائین۔ دے درس ہوئے اتم وس، دیہہ اندھیار گوائن۔
مہاراج شیرسنگھ سب تیرے وس، کر کرپا پار ترائن۔ کر کرپا پرہہ کرم وچار۔ جیو بھلے سب بھلنہار۔ آپ اہل اڈول سچ
سرجنہار۔ کلجگ جامہ پرگٹے نہکلنک اوتار۔ مہاراج شیرسنگھ جوت سرُپ، بے مکھ نہ پاوے سار۔ بے مکھ نندک کڑیار
کلجگ چلایا۔ کلجگ ہوئے انت خوار، کنے نہ پار لنگھایا۔ بیڑا ڈبے وچ منجھدھار، پرہہ ساچا نظر نہ آیا۔ انتکال چھڈ گھر بار،
در دھرم رائے دے آیا۔ جم دوت کرن خوار، نرک نواس دویا۔ بن پرہہ کوئی نہ لوے سار، جیو جھوٹھے دھندے جنم گویا۔
گرسکھ اُدھرے پار، جن سوہنگ نام دھیایا۔ کل پرگٹ بخصنہار، جوت سرُپ وچ سکھ سمایا۔ اپنے رنگ روے کرتار،
پائی کلجگ ڈاڈھی مایا۔ کوئی نہ جانے پرہہ وچ وسنیہار، جو جھوٹھا مان ودھایا۔ مہاراج شیرسنگھ سچ بھتار، جوت سرُپ
وچ دیہہ آسن لایا۔ کایا کوٹ اُسار کے، پرہہ جوت ٹکائی۔ جھوٹھا کھیل کھڈار کے، بیٹھا اپنا آپ چھپائی۔ بے مکھ نہ کدی
وچار کے، ساچی جوت وچ دیہہ جگائی۔ سوہنگ شبد نہ رسن اُچار کے، باقی نام دپیک دیہہ پائی۔ مہاراج شیرسنگھ چرنی آ

کے، سچکھنڈ ملے وڈیائی۔ سچکھنڈ پرہہ وسنیہارا۔ جوت جگاوے اگم اپارا۔ ویکھے کھنڈے گرمکھ رنگ گردہارا۔ پیکھے کھنڈے جس وسے آپ نرنکارا۔ مہاراج شیرسنگھ ملیا سوئے، جو جن آئے چرن نمسکارا۔ چرن نمسکار کرے گردیوا۔ ساچا نام امرت دیوے گر میوہ۔ گرسکھ پریت ساچی چرن گر سیوا۔ مہاراج شیرسنگھ جوت پرگٹائی، جگت بھلیکھا پائے بھلیوا۔ جگت بھلایا آپ پرہہ، ہوئے جوت سروپا۔ قہر ورتایا آپ پرہہ، کوئی نہ جانے پرہہ کا روپا۔ کلجگ گویا آپ پرہہ، جوت جگا کے سوچھ سروپا۔ گرسکھ ترایا آپ پرہہ، دے درس انوپا۔ بھگت وڈیایا آپ پرہہ، وچ کلجگ اندھ کوپا۔ بانہوں پکڑ آپ ترایا، پرہہ سچ جوت سروپا۔ ستجگ لایا آپ پرہہ، مہاراج شیرسنگھ جوت ساچا روپا۔ سچ سروپ پرہہ جوت جگائی۔ ساچی جوت وچ سکھ ٹکائی۔ گرسکھ سوجھی گر در دی آئی۔ گدر آئے پرہہ درشن پائی۔ دھن دھن دھن رسنا گرسکھ، جن سوہنگ رسنا ناؤں گائی۔ ساچا ستگر ستجگ لاوے، چار کٹ جے جے جیکار کرائی۔ ستگر منی سنگھ تخت بہاوے، گھر گھر ملے ودھائی۔ مہاراج شیرسنگھ جوت پرگٹاوے، راجے رانے چرن لگ جائی۔ ستیاں بانہوں پکڑ جگاوے، راجے بھیندر درس دکھائی۔ کلجگ پرگٹ نر نرائن، مورکھ سوچھ نہ گر در پائی۔ بانا شیر پرہہ دھارے، بھے وچ آوے سرب لوکائی۔ بھنے سارے گدر در آوے، مہاراج شیرسنگھ تیری ہوئے ڈہائی۔ درشن پان پرہہ راجن سارے۔ راجن تاجن آئے ڈگن دوارے۔ بے مکھ در تے ہو گئے بھلنہارے۔ در آئے پرہہ بخش لے، سچ بخشنہارے۔ سوہنگ وچ چھڈ کے، جگ بھلے ونجارے۔ مہاراج شیرسنگھ جوت پرگٹائی، راؤ رنگ ڈگن دربارے۔ وڈے وڈا ہنکاریاں پرہہ درس دکھائے۔ جوت سروپ ہو کے گھر جائے ڈراوے۔ اگوں اٹھے بے مکھ رو کے، پرہہ بھیکھ وٹاوے۔ پرہہ آوے شبد جنا کے، پرہہ ساچی سوجھی پاوے۔ کلجگ آیا جوت پرگٹا کے، نہکلنک آیا ناؤں رکھا کے، گھر چلیا بھے دکھا کے، جوت سروپ جوت ہو جاوے۔ پرہہ ویکھے جو جن آ کے، پال سنگھ دا گھر پچھا کے، جتھے بیٹھا ڈیرہ لا کے، وچ سکھ سماوے۔ مہاراج شیرسنگھ ناؤں رکھا کے، سب دا مان گواوے۔

مان موہ دونوں پر ہر۔ پرہ جوت سروپ اک کلجگ پرگٹے ہر۔ دھرے دھارے راؤ رنگ کر جاوے اک، بے مکھ گرمکھ
 ہووے سرنی پر۔ سوہنگ شبد چلاوے، اک کلجگ جوت پرگٹاوے نرائن نر۔ مہاراج شیرسنگھ ناؤں رکھائے، اک اک آپ
 ایکنکارا۔ اک آپ سرب وسنیہارا۔ اک آپ کرے جگت پسارا۔ اک آپ جیو جنت دیوے ادھارا۔ اک آپ آد انت نرنکارا۔
 اک آپ جگو جگ لے اوتارا۔ اک آپ پرہ ساچا سرجنہارا۔ کلجگ پرگٹے نہکلنک، سوہنگ شبد رسن وچارا۔ مہاراج
 شیرسنگھ کل تیری وڈیائی، اوچا دے دربارا۔ سچ دربار جتھ پرہ وسیا۔ گرسکھ ہر کا نام منگ، تن مٹے اندھیرا۔
 سوہنگ شبد من چاڑھ رنگ، ہوئے جگت زویرا۔ امرت برکھا وچ دیہہ گنگ، سچ شبد پرہ کیرا۔ پرہ پورا پہلے تول کے،
 پھر بن پرہ کا چیرا۔ سچ رسنا پچن بول کے، گرسکھ بھل نہ جائے میرا۔ ساچا شبد دے پرہ کھول کے، مد ماس نہ آوے نیرا۔
 پرہ مارے جگت وروں کے، بھنگ کرے پچن جن کیرا۔ نام سچ موتی جگت وروں کے، وچ سنگت گر لائے ڈیرہ۔ مکھوں
 کہندا ست بول کے، کلجگ ڈولے نہ سکھ میرا۔ جے جگت بھلیکھا بھلنا، گرسکھ نہ بننا۔ جے پورے تول نہ ٹلنا، دکھ مد
 ماس دا جرنہ۔ جے کلجگ نہیں جے رلنا، گرچرن لاگ کل ترنا۔ مہاراج شیرسنگھ اڈول کدے نہیں ڈلنا، گرسکھ اڈول جگت
 وچ کرنا۔ گرسکھ گرمکھ ایک روپ، وچ پرہ جوت جگائی۔ سکھ ہو کے وچ کلجگ، پرہ ناؤں کلنک نہ لائنا۔ کلجگ
 سارے بے مکھ، انتکال پاسن سزائی۔ گرسکھاں دیوے سچ سکھ، سچکھنڈ نواس دیوائی۔ مہاراج شیرسنگھ تیرے درس
 بھکھ، گرسکھ من آس رکھائی۔ ستگر ساچے آ کے، سچ راہ چلایا۔ اپنی دیہہ تجا کے، جوت سروپ جوت پرگٹایا۔ وچ جوتی
 جوت ملا کے، سکھ دیہہ ساچی وچ سمایا۔ پرہ تین لوک تجا کے، سادھ سنگت مان دویا۔ پرہ پورے بھیکھ وٹا کے،
 نہکلنک ناؤں رکھایا۔ مہاراج شیرسنگھ تیرے چرن آ کے، نہ مرے نہ کدے جایا۔ گرمکھ ساچا ہوونا، گرگھر کی ریتا۔ من تن

جھوٹھا دھوونا، کر گرچرن پریتا۔ پھل پاؤ جہا بوونا، آگے جا کے گئی گنیتا۔ جم راج نہ نیڑے چھوہونا، سوہنگ شبد جس رسنا پیتا۔ انتکال نہ ہووے روونا، گرسکھ پت پنیتا۔ گرسکھ ساچے گھر سوہونا، مہاراج شیرسنگھ جوتی جوت ملیتا۔

★ ۲۲ چیت ۲۰۰۸ پکرمی پنڈ جیٹھووال پجن ہوئے ★

سچا آپ سچا دربار۔ سچکھنڈ پرہ وسنیہار۔ جوت جگائے اکم اپار۔ بے مکھ نہ جانے پرہ کی سار۔ گرسکھان سوہے سچ گھر بار۔ جوت سروپ پرگٹے زینکار۔ نہکلنک کلجگ اوتار۔ مہاراج شیرسنگھ سچ سرجنہار۔ جوت سروپ جگت پرہ آیا۔ پون پانی اگن ماہ سمایا۔ جیو جنت وچ پرہ رہایا۔ ایسی کلجگ پائی مایا۔ پرہ ساچا وچ نظر نہ آیا۔ بے مکھ ہوئے کلنک لگایا۔ وچ چراسی گیڑ رکھایا۔ پرگٹ ہو پرہ نہ درس دکھایا۔ بے مکھ گدر نہ آیا۔ گرمکھ گر دھام سہایا۔ جتھے مہاراج شیرسنگھ سچ شبد لکھایا۔ ستگر سچا سچ شبد لکھائے، سچ سرتی مت دیہ۔ کلجگ کچا جگت کچ اتم ہوسی کہیہ۔ جوت پرگٹائے دیر نہ لائے، گڑھ بھومی ہوسی تھیہ۔ مہاراج شیرسنگھ پجن لکھائے، بے مکھ کہیائے ساڑے تن من دیہ۔ گرسکھان من ودھائی، جنہاں ہر رنگ مانیان۔ گرسکھان پرہ ہووے سہائی، در آئے جو ہوئے مانیان۔ گرسکھان پرہ دے وڈیائی، ہر ہر نام جن رسن وکھانیان۔ گرسکھان من پرہ جوت جگائی، چرن لاگ چلے گر کے بھانیان۔ گرسکھان سچ راہ بتائی، سوہنگ شبد دیوے گیان انجانیان۔ گرسکھان آتم ٹھنڈ ورتائی، دیوے درس جوتی پرہ جوت ملانیان۔ گرسکھان کل ہوئے سہائی، مہاراج شیرسنگھ جن بھگت ترانیان۔ وڈا آپ بھگت وڈیائے۔ اوچ اکم نہ نظری آئے۔ سرب گھٹ رہیا سہائے۔ سہائے تھان جتھے پرہ جوت پرگٹائے۔ بائے مان جو گر چرنی آئے۔ دکھ لہ جان، جنہاں سیس نوائے۔ مہاراج شیرسنگھ انت ہوئے سہائے۔ انتکال کھئے نہ سنگی۔ دُنیا ہوئی بہت برنگی۔ جوت سروپ الٹی وگائے سندھ کنگی۔ ملیچھ جائے جوں جائے فرنگی۔ سوہنگ شبد

دُهن کلجُک وجے، مہاراج شیرسنگھ جوت سروپ اگن جگ لگی۔ نہ رہے راؤ نہ سلطانا۔ ایک رہے جس پرہ دے گیانا۔
 سگھڑ کرے گرسکھ بھگت سُبانا۔ کلجُک پرگٹے مہاراج شیرسنگھ بھگوانا۔ توڑے مان وڈے ابھانا۔ گرسکھاں پرہ دے دان،
 کرے چتر سُبانا۔ درس دیوے بھگوان، نہ جانے بال انجانا۔ حُکے مارے آن، سوہنگ شبد مہاراج شیرسنگھ سرشٹ بانا۔
 بھیکھ بہرم سرشٹ پرہ کیا۔ ستگر ساچی رکھائی نیاں۔ دیوے درس کیسے ورلے جییا۔ چرن لگائے کر سنگ گرسکھ ہیا۔
 سوہنگ شبد نام امرت رس پیا۔ مہاراج شیرسنگھ گیان سوہنگ دیا۔ سوہنگ ناؤں پاؤ امولا۔ کلجُک تول نہ سکے
 کوئی بے مکھ تولا۔ گرسکھاں وچ پرہ آپ ہے مولا۔ مہاراج شیرسنگھ نام گن ندھان امولا۔ نام امولک پرہ درشن نربان۔ نام
 امولک جپ ہوئے گرچرن دھیان۔ نام امولک پرہ درشن پائن۔ نام امولک سوہنگ جپ مہاراج شیرسنگھ درس دکھائن۔
 درشن دیکھ ہوئے من ہریا۔ آتم چکھا تن تندور ٹھریا۔ امرت بوند سچ جھرنا جھریا۔ ڈکے بوند کول ناہ ہے کھڑیا۔ سوہنگ
 شبد چلے وچ جھریا۔ مہاراج شیرسنگھ کل ساچا پریا۔ گرسکھ پرہ کا مان کر، کل امرت برکھے داتا۔ گرسکھ پورا دھیان کر،
 کل پرگٹے برہم گیانا۔ گرسکھ گرچرن دھوڑ اشنان کر، گرچرن سچا جگ ناتا۔ گرسکھ یاد مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان
 کر، پرگٹے چوہ جُگاں وڈ داتا۔ چار جُگ گرسکھ ساچا ورن۔ سرب سرشٹ گرچرن آئے پرن۔ کر درس پھند توڑے جنم مرن۔
 مہاراج شیرسنگھ کلجُک جو سکھ آئے تیری سرن۔ سرن پڑے جو جن آئے۔ اوچ دربار اچ پدوی پائے۔ گیان کا گیانا برہم
 گیانی سدوائے۔ گرسکھ نام اتم وچار جگ رہ جائے۔ مد ماس نہ رسنی لگائے۔ سوہنگ شبد سچ سچ آتم دیہہ ورتائے۔ گیان
 جوت وچ دیہہ جگائے۔ پون سروپ نہ کدے ڈلائے۔ سچا دھام وسے سچ تھایں۔ گرسکھاں بن نظر نہ آئے۔ گرسکھاں پرہ بوجھ
 بچھائے۔ دے درس بھلیکھا بھرانٹ گوائے۔ پرہ ابناشی گھر ماہ پائے۔ جوت سروپ مہاراج شیرسنگھ نظری آئے۔ جوت سروپ

نہ جائے آکار۔ ایک جوت پرہ پونہار۔ سچکھنڈ وسے زرنکار۔ جگے جوت آگم اپار۔ کوئی نہ جانے پرہ جوت آکار۔ ایشور
ایک ایک جوت ادھار۔ جوت سروپ وچ وسے سنسار۔ آدانت مہاراج شیرسنگھ ایکنکار۔

★ ۲۳ چیت ۲۰۰۸ بکرمی پنڈ جیٹھووال پجن ہونے ★

گرمکھ ہر کا نام جپ، ہونے اتم مکھ۔ گرمکھ ہر کا نام جپ، پائے کلجگ سکھ۔ کلجگ گرمکھ وڈا تپ، گرچرن لاگ
من لاپے بھکھ۔ گرمکھ سوہنگ نام جپ، مہاراج شیرسنگھ دیہ گوائے دکھ۔ گرمکھ ہر رنگ مان، اک من ہونے اک چت۔
گرمکھ ہر رنگ مان، وقت ہتھ نہ آوے کیت۔ گرمکھ ہر رنگ مان، بازی جنم من دی جت۔ گرمکھ ہر رنگ مان،
کلجگ پرگٹیو ساچا مت۔ گرمکھ ہر رنگ مان، پرہ پرگٹے بن وار تھت۔ گرمکھ ہر رنگ مان، پرہ کی جوت پرگٹائے دھام
ساچے نت۔ گرمکھ پرہ پورا پچھان، چھڈ کٹمب والا ہت۔ گرمکھ سوہنگ شبد جان، بن شبد کل ٹھکان پٹیاں تت۔
مہاراج شیرسنگھ ستگر وکھان، جوت جگاوے پارہیم اچت۔ پارہیم پریشور جگت جگایا۔ ہونے آپ جگ تیشور،
سرب میں رہیا سمایا۔ ہونے آپ مہیشور، کلجگ جیو بہرم بھلایا۔ مہاراج شیرسنگھ جوت سچ ایشور نہکلنک ناؤں نرائن
رکھایا۔ نہکلنک پرہ زرویرا۔ سدھ سادھک ڈگن گر پیرا۔

★ ۲۴ چیت ۲۰۰۸ بکرمی پنڈ جیٹھووال پجن ہونے ★

اؤچا در اؤچا دربارا۔ تھر گھر وسے آپ زرنکارا۔ جوت سروپ جگت اتارا۔ دیوے درس پرہ آگم اپارا۔ گرمکھان
سوہنگ شبد دے ادھارا۔ بے مکھ دُشت در جھکھ مارا۔ مہاراج شیرسنگھ رنگ روے کرتارا۔ کلجگ ہر رنگ مان کے، من

ہر سیوں رنگ۔ کل کلجگ ستگر سچ پچھان کے، نام دان گدر منگ۔ نہکلنک نر اوتار جان کے، امرت دھار وچ دیہہ
 وگائے گنگ۔ بے مکھ مارے چھان کے، سوہنگ شبد کرے سرشٹ بھنگ۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ آن کے، گرسکھاں
 چاڑھے من رنگ۔ گر کا رنگ اک نام اتیتا۔ گرسکھ سمر سدا جگ جیتا۔ انتکال ہو سد امر، امرت نام نام رس پیتا۔ مہاراج
 شیرسنگھ جگت بھلایا، گرسکھاں وسے پرہہ چیتا۔ گرسکھ ورلے جن، گر وچارے۔ گرمکھ ورلے جن، جو پرہہ درسارے۔
 گرسکھ ورلے جن، پرہہ جوت ادھارے۔ گرسکھ ورلے جن، درس دکھاوے پرہہ اگم اپارے۔ گرمکھ ورلے جن، کل ملیا
 نین مدھارے۔ گرسکھ ورلے جن، دیوے درس رام اوتارے۔ گرسکھ ورلے جن، آوے نظر کرشن مرارے۔ گرمکھ ورلے
 جن، میل ملائے نہکلنک بہتارے۔ گرمکھ ورلے جن، آئے چرن دربارے۔ گرمکھ ورلے جن، جس دیوے شبد انحد
 دھنکارے۔ گرسکھ ورلے جن، امرت میگھ جھرنا جھرنارے۔ گرمکھ ورلے جن، مہاراج شیرسنگھ چرن درس پیارے۔
 پرہہ درس درشن انمول۔ گرسکھاں پائے اٹھ اتول۔ کر درس ترے کٹی دے کھول۔ کایا آکار وچ ہوئے پول۔ کلجگ پلا پھیریا،
 انحد شبد وجائے ڈھول۔ انحد شبد کر جگت اندھیاریا، گرسکھ دیوے نیت پرہہ کھول۔ سوہنگ شبد سب جگت رولیا،
 گرسکھ بیٹھا گرچرن اڈول۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک اوتار، سوہنگ شبد لیکھائے انمول۔ گرسکھ کل گر دربارے۔ جوت
 سروپ آپ پرہہ پیج سوارے۔ سرب سرشٹ ہوئے دکھ بھاری۔ اچرج کھیل کرے پرہہ مزاری۔ بن باقی بن تیل جوت جگے
 سد نرنکاری۔ ستگر لے اوتار، نہکلنک کر جگت خواری۔ مہاراج شیرسنگھ گر ستگر پورا، گرسکھاں پرہہ پیج سواری۔
 پیج سواری اگم اتھاہ۔ سچا راکھا وچ درگاہ۔ جتھے کوئی سنگ نہ ساہ۔ اوتھے والی آپ سچے پاتشاہ۔ سوہنگ شبد کل وکھائے
 راہ۔ جوت جگائے بے انت پرہہ بے پرواہ۔ تیج ودھائے کھپائے اللہ۔ ایکنکار اکھاوے دوسر رہے کھئے نہ کاہ۔ عیسیٰ موسیٰ سب
 پائے ٹھاہ۔ مہاراج شیرسنگھ سوہنگ شبد دکھایا گرسکھاں سچ راہ۔ سوہنگ شبد گرسکھاں من منت۔ بے مکھاں کر جائے

کل بھسمنت۔ سوہنگ شبد کل میلے پرہہ کنت۔ بے مُکھ جلائے سرب جیو جنت۔ سوہنگ شبد رسنا سمر وڈا سادھ
 سنت۔ کلجُگ جیو کھپائے، بے مُکھ پرہہ بے انت۔ سوہنگ شبد مہاراج شیرسنگھ لکھائے، کلجُگ پرگٹ پرہہ بھگونت۔ بھگت
 بھگونت ایکا ذاتی۔ پورے ستگر نرمل جوت جگائی باقی۔ گرسکھ پورا نہ جانے دِن راتی۔ ڈگمگائے جوت پرہہ، وچ دیہہ
 اکتی۔ آتم لاپے ترکھا، چواوے بوند امرت پرہہ سوانتی۔ مہاراج شیرسنگھ جوت پرگاسی، گرسکھ سُکھ ہونے دِن راتی۔
 دوس رین ہونے پرہہ سنگ میلا۔ سوہنگ شبد جس جیبا سُہیلا۔ گرسکھ نہ کلجُگ ہونے آکیلا۔ دھار کھنڈ وچ وسے پرہہ
 چترُہج سُہیلا۔ کلجُگ جوت پرگٹا کے، وچھڑیاں پرہہ کیا میلا۔ جنم جنم وچھڑ، جیو پرہہ بُھلایا۔ پرہہ ساچا نام نہ دُکھڑ، کر
 درس نہ آتم ترپتایا۔ کلجُگ اندھیر چلے انت جھکھڑ، پون روپ جگت بلایا۔ سوہنگ شبد نہ جانن انڈٹھڑ، کلجُگ بان
 جگت پرہہ لایا۔ گرسکھ مانن رنگ مٹھڑ، پرہہ ابناشی درس دکھایا۔ مہاراج شیرسنگھ چرن لاگ نہ جائے وچھڑ، سچکھنڈ پرہہ
 سچ تخت بنایا۔ سچکھنڈ جتھے جوت پرگٹائی کرشن رام۔ سوہنگ شبد پرہہ کا ساچا نام۔ سُن شبد نیڑ نہ آوے جام۔ بن
 شبد نسپھل جگت کام۔ امرت رس رس پیئے ساچا جیو جام۔ مہاراج شیرسنگھ سد رسنا گاؤ، کلجُگ پورن ہونے کام۔
 وڈبھاگی وڈبھاگ جن پرہہ درش کریا۔ سوئے کلجُگ گئے جاگ، چرن لاگ گرسکھ تریا۔ بے مُکھ گئے در بھاگ، پرگٹے نہکلنک
 کل کھئے نہ اڑیا۔ مہاراج شیرسنگھ لگاوے جگاوے جوت جاگ، راؤ رنگ دیسے در کھڑھیا۔ راؤ رنگ ایک پرہہ کرے۔ کلجُگ
 اتم انت کر ہرے۔ ساچا شبد گرسکھاں من دھرے۔ گرمکھ نام رسنا جگت اچرے، جو جن آئے مہاراج شیرسنگھ سرن
 پرے۔ سرن پرے پرہہ لاج رکھائے۔ کلجُگ اندر گرسکھ وڈیائے۔ گرمکھ بانی گرمکھ واک لکھائے۔ کلجُگ چار جگ جگ
 ناؤں رہ جائے۔ ستجُگ ساچا سچ مارگ لائے۔ سوہنگ شبد پرہہ ردے وسائے۔ دھن دھن دھن مہاراج شیرسنگھ کلجُگ
 کھپائے ستجُگ ساچا لائے۔ ستجُگ ساچا سچ ورتنت۔ جوت سروپ درس دکھائے، سرب جیو جنت۔ ہومے مان گوائے،

موہ چُکائے سرب کا منت۔ سرب سرِشٹ ایک رُوپ ساوے، راؤ رنگ سرب اک رنگت۔ اپنا بھیت پرہہ آپ گھلاوے، وچ
 سادھ سنت۔ مہاراج شیرسنگھ ستجگ چلائے، کلجگ ورتے پرہہ کا بھانا۔ ستجگ ورتے ست کر جانا۔ اتم دھام ہوئے وچ
 سچ مستوانا۔ جتھے بیٹھ جائے پہن ستجگی بانا۔ چرنی آئے ڈگن سب راجا رانا۔ سوہنگ شبد ستجگ جیو رسن بکھانا۔
 شبد چلایا پرہہ نربانا۔ بھگت تریا جس نام بکھانا۔ مہاراج شیرسنگھ جوت سروپ کلجگ جائے ہوئے نتانا۔ کلجگ جیو ہوئے
 گگرمی۔ وِرا دسے کوئی ساچا دھرمی۔ ساری سرِشٹ کل مایا بھرمی۔ سوہنگ شبد مہاراج شیرسنگھ نہ ورتے نرمی۔
 سوہنگ شبد جگت اتم وتھ۔ کلجگ بیان سچ چلایا رتھ۔ بیٹھا اڈول پرہہ آپ اکتھ۔ بے مُکھاں کل پت گئی لتھ۔ جمراج انت
 کال پائے نک نتھ۔ گرسکھاں پرہہ رکھے سر ہتھ۔ پرگٹے جوں رام دستھ۔ مہاراج شیرسنگھ سوہنگ شبد گرسکھاں دیوے نام
 ساچی وتھ۔ ساچی دات گر در تے پائی۔ سادھ سنگت من وجی ودھائی۔ چرن لاگ ترے پردھ بال سنگ مائی۔ کرپا
 کرے جوت سروپ آپ رگھرائی۔ ساچی جوت پرہہ لوکات جگائی۔ بے مُکھ ویکھن پرہہ نظر نہ آئی۔ سیکھ پیکھن پرہہ پردے
 رہیا سائی۔ گرسکھ ساچے لیکھ لکھائی۔ دیوے درشن ستیاں دے اٹھائی۔ کلجگ پرگٹے بھیکھی بھیکھن، سوچھ سروپ پرہہ
 دے درسائی۔ مہاراج شیرسنگھ پرہہ ساچا ویکھ، بے مُکھ بھلیاں کل ویلا ہتھ نہ آئی۔ کلجگ جائے جوں زین وِبائی۔ کلجگ
 اندھیر مُکھ گیا چھپائی۔ سچ پرکاش پرہہ جوت کرائے۔ کوٹ سس پرہہ جوت چمتکائے۔ پرہہ آپ آپ وس، کیسے ہتھ نہ آئے۔
 گرسکھاں شبد ساچا رس، پرگٹ جوت پرہہ درس دکھائے۔ بے مُکھ جائے در تے نس، سوہنگ شبد پرہہ رسن لکھائے۔ اتم کال
 کل ہوئی بس، ستجگ ساچا پرہہ دے لگائے۔ مہاراج شیرسنگھ سب کچھ تیرے وس، آد انت تیرا کوئی بھيو نہ پائے۔ آد انت
 پرہہ کا کوئی نہ جانے۔ اپنی مہا پرہہ آپ وکھانے۔ کلجگ بھلے جیو جنت انجانے۔ جوت سروپ بھنے جوں بھٹھیلے دانے۔
 جیو جنت گُرائے کرن پائے پائے، چلے نہ گر کے بھانے۔ دھرم رائے دے سزائے، انتکال وچ نرک سمائے۔ کوئی نہ بچے سب راجے

رانے۔ مہاراج شیرسنگھ تیری سرنائی، گرسکھ در نمان نمانے۔ گرسکھ جوت جگ چند چاننا۔ سوہنگ شبد سنگ جگت سب باننا۔ گرسکھاں پرہ توڑے کال انت سب بھاننا۔ نہکلنک اوتار جگ چار ہوئے ارادھنا۔ دھرم گگرم وچار، کلجگ پرہ انت سادھنا۔ بے مکھاں ہوئے دھرگگار، جن سوہنگ وجے نہ نادنا۔ مہاراج شیرسنگھ جوت نرنجن، سادھ سنگت مل رسنا ارادھنا۔ رسنا سمر پرم پد پائے۔ گرسکھ مرے نہ آوے جائے۔ جوت سروپ پرہ وچ لے جوت ملائے۔ اچرج جوت وچ اچرج لے سمائے۔ سچکھنڈ پرہ گرسکھ پُچائے۔ در دربان ہو مہا سُکھ پائے۔ جوں سورن دھرو گھر جائے۔ آپ اپرمپر کھیل رچائے۔ لوک تین پرہ بنت بنائے۔ جوت سروپ سرب رہیا سمائے۔ کھنڈ برہمنڈ پرہ دے اٹائے۔ برہما جائے مان، سنگھ پال پرہ آپ وڈیائے۔ سچ شبد کر پچھان، ست پُرکھ پرہ آپ اُچائے۔ گرچرن سیو ملے وڈیائی، اتم نام جگت رہ جائے۔ ساچی جوت پرہ دیہہ بُجھائی، اگیان اندھیر دیہہ گوئے۔ مہاراج شیرسنگھ تیری سرنائی جو جن آئے، جنم مرن دا پھند کٹائے۔ دے درس پرہ لائے نہ دیر۔ لکھ چُراسی جگت کا گیڑ۔ گرسکھ واس ہوئے نہ گربھ پھیر۔ مہاراج شیرسنگھ کرے کلجگ گرسکھاں مہر۔ کرے مہروان مہر مہروانا۔ جوت پرگٹائی کل وشنوں بھگوانا۔ بھیت رکھائی نہ جانن موركھ مُکدھ انجانا۔ جوت پرگٹائی وچ گرسکھ مہانا۔ کلجگ پرہ درس دکھائی، جوت سروپ بدھنانا۔ سوہنگ شبد دُھن وجائی، اتم گیان پرہ گوجھ مٹانا۔ کلجگ بھلی سرب لوکائی، پورا ستگر نہیں پچھانا۔ مہاراج شیرسنگھ تیری وڈیائی، کلجگ پھنیا کلنکنہ جامہ۔ نہکلنک پرہ نراباری۔ جوت سروپ پرہ جوت آدھاری۔ کلجگ پرگٹے آپ وڈ بھوپ، گرسکھاں آپ پرہ پیج سواری۔ پرہ ساچا جس رنگ نہ روپ، جوت سروپ آپ نرنکاری۔ گرسکھ تارے وچ اندھ کوپ، بے مکھ دُشت پرہ آپ سنگھاری۔ مہاراج شیرسنگھ تیرا سوچھ سروپ، کوئی نہ جانے پرہ گردھاری۔ جوت سروپ پرہ ساچا گر۔ میل ملائے کل جن لکھیا دھر۔ پی امرت بوند جیو ہوئے اُسر سُر۔ بال اوستھا ڈنک وجایا اندپُر۔ نہکلنک آیا منی سنگھ سُنایا، پھیر نظر نہ آوے مُر۔ نیلا چوگ

رنگایا، گل مہاراج شیرسنگھ پایا، نام امام مہدی رکھایا، سیوا کرن در بُر۔ شبد سنگ باندھے سب ٹونے ہار۔ جب تپ
 سب بھوت پلّیت در ہوئی خوار۔ بے مکھ دُھر آگیا جنم ہار۔ سچ نہ پچھانے مَورکھ مُکدھ گوار۔ سد نہ رہنا سب چلنیہار۔
 انت چلنا جوں وِندے وِہنا، بیڑا نہ اُرار نہ پار۔ مہاراج شیرسنگھ شبد سنگ مارے، پاپی جیو کلجگ ہوئے خوار۔ در واٹ
 مارے امکا قاضی۔ دُکھی جیو ہوئے در سب راضی۔ بخشے آپ جس سرِشٹ سب ساچی۔ راکھے لاج سرن پڑے دی لاجی۔
 بے مکھ ہار چلے جنم مانس بازی۔ مہاراج شیرسنگھ سچّا تیرا ناؤں، سچّا آپ سرِشٹ جن ساچی۔ ہیئے وسے آپ پرہہ اولّڑا۔
 بیٹھا اڈول وچ دیہہ اکلّڑا۔ سُرْت پرہہ پھڑاوے پلّڑا۔ وچ وسے پرہہ بھوپ، مہاراج شیرسنگھ سرن لگ کلجگ الہڑا۔ سُرْت
 شبد دوئے اک دیہہ ہوئے۔ گر بھگت دوئے اک جوت بلوئے۔ جوت سروپ وسے تریلوئے۔ مہاراج شیرسنگھ جو کل کرے سو آگے
 ہوئے۔ سچ رتھوہی آوے پرہہ جگت۔ بانہوں پکڑ گر تارے بھگت۔ سوہنگ شبد چلائے آیا ستجگ وقت۔ چرنی لگائے
 رانے مہارانے وچ مہینہ کتک۔ مہاراج شیرسنگھ ستجگ سچ ہوئے تیری لکھت۔ ایشر واک جگت بھئے بانی۔ بھگت
 اُدھارن پرہہ رسن وکھانی۔ سوہنگ شبد پرہہ ناؤں سچ بکھانی۔ مہاراج شیرسنگھ تیری جوت، گر مکھ کلجگ پچھانی۔ گن
 داتا گہر گمبھیر۔ گرسکھاں آتم شانت تن من سریر۔ بُدھ بیک اتم اُجل جوں چٹّا سیر۔ وڈ وڈیائی دے گرسکھاں جوں
 بھگت کبیر۔ امرت میگھ نِجھروں برساوے، جوں جل دھارا نیر۔ کلجگ پرگٹیو نہکلنک وڈ داتا، سر پیراں پیر۔ کلجگ مان
 گوائے، لاپے سر تون چیر۔ چار کُنٹ اگن جلائے، سوہنگ شبد چلایا پرہہ تیر۔ وچ سنسار ہووے ہاباکار، بے مکھاں دیوے
 کوئی نہ دھیر۔ مہاراج شیرسنگھ سچ سوہنگ شبد گرسکھاں مارے ہوئے پیر۔ پرہہ جوت جگاوے وچ چوہ ورنان۔ راؤ
 رنگ اک پرہہ کرنا۔ ابھان کلجگ سب نورنا۔ گرچرن لاگ بھو جل ترنا۔ گرسکھاں انتکال جم ڈنڈ نہ بھرنا۔ وچ بیان بیٹھائے
 پرہہ دھرنی دھرنا۔ نر نرائن لے جائے وچ چرن سرنا۔ جیو جوت سروپ ہے انت جوت پرہہ کرنا۔ مہاراج شیرسنگھ آتم

گیان، سوہنگ شبد وچ تن من بھرنا۔ جگت ونجارا ہو کے در ساچا پائیے۔ من کا سوٹک دھو کے، آتم جوت گُدرر جگائیے۔
 نینی پُورا تول کے، پھر گرچرن لگ جائیے۔ جھوٹھا بھیکھ ویکھ، جیو بھل نہ جائیے۔ وڈا سترگر جگت گر پچھان کے، سچا نیہوں
 لائیے۔ جت من گیان نہ اُچھے، تَت مُکھ تھکاں پائیے۔ جوت سروپ وچ سیکھ سہائے، ناڑی بہتر نہ چلنے پائیے۔ بانہوں پکڑ بھلیکھا
 لاپیئے۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک اوتار، جگت بھلیکھے بھل نہ جائیے۔ جوت سروپ وسے وچ وربھنڈا۔ کلجگ جیو وچ
 ہوئے کنڈا۔ پن پرہہ درس جیو آتم رنڈا۔ سوہنگ شبد چلے کلجگ دو دھاری کھنڈا۔ تریلوکی ناتھ جوت جگائے کھنڈ
 برہمنڈاں۔ سوہنگ نام کلجگ آئے، سادھ سنگت وچ ونڈا۔ بے مُکھ ہلکائے در در دھکے کل وچ کھائے، دھرم رائے لائے سر
 ڈنڈا۔ مہاراج شیرسنگھ سرب گن ورتے، کلجگ بے مُکھاں دیوے ڈنڈا۔

★ ۲۵ چیت ۲۰۰۸ بکرمی پنڈ جیٹھووال پچن ہوئے ★

جگت پت پت پتوتے۔ کلجگ مایا پائی پرہہ بے اتے۔ بیٹھا اڈول آپ اکتے۔ کوئی گرمکھ جانے ورا سادھ سنتے۔
 سوہنگ شبد گر ساچا منتے۔ رسنا جپ ہوئے بھگت بھگوتے۔ جوت سروپ کل مارے سرب دیو دنتے۔ بھلے جیو وچ کل
 جس بنائی بنتے۔ کھوئے نہ میٹے نہکلنک بھانا ورتنتے۔ رسنا وکاری ہوئے جیو جنتے۔ مہاراج شیرسنگھ گھر ساچا کنتے۔ سچ پرہہ
 سچ وسنیہارا۔ بھے بہنجن سمرتھ پرہہ آپ نرنکارا۔ بیٹھا آپ اڈول دیوے جیو ادھارا۔ مہاراج شیرسنگھ پرگٹ کیو سرب
 سنسارا۔ آپ اہل بھل سب بھلنیہارا۔ آپ اٹل اتول، سریشٹ پرہہ تولنیہارا۔ سوہنگ شبد ساچا مُکھ بول، آتم دیہہ ہوئے
 اُجیارا۔ جیو دریشٹ پرہہ دیوے کھول، کرے جوت دیہہ آکارا۔ انحد شبد من وجائے ڈھول، جھن جھن دیہہ ہوئے جھنکارا۔ امرت
 بوند کول میں ڈولہ، کھول دیوے پرہہ دسم دوارا۔ کرے درس پرہہ جوت امول، نظری آوے آپ ایکنکارا۔ جوت سنگ پرہہ

دیوے میل، جوت سروپ ہووے جیو آدھارا۔ مہاراج شیرسنگھ گھر تیرا کھیل، کھیل گیا لے نہکلنک اوتارا۔ نہکلنک کوئی بھیو نہ جانے۔ جوت سروپ گھر پرگٹے، بھلے جیو انجانے۔ بے مکھ کلجگ مر مٹے، گر شبد نہ پچھانے۔ مہاراج شیرسنگھ سیکھ ساچا، جو کر چلے تیرے بھانے۔ پرہہ کی جوت سد انیکا۔ ایکنکار جگت پت ایکا۔ سوہنگ شبد رکھو من ٹیکا۔ آتم نرمل ہووے بڈھ بییکا۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک گر ایکا۔ جوت سروپ پرہہ جوت پرگٹائی۔ جگ چوٹھے اچرج کھیل رچائی۔ بیٹھ اڈول سب سرشٹ ڈلائی۔ کھنڈ برہمنڈ پرہہ دے اٹائی۔ تین لوک پرہہ جوت جگائی۔ وچ آکاش ہووے رُشنائی۔ وچ پاتال باشک سیج پرہہ آسن لائی۔ نین مُدھار پپیا رگھرائی۔ وچ مات گھر جوت جگائی۔ بے مکھاں ہر سار نہ پائی۔ گرسکھاں شبد دُھن وجائی۔ اند بنود پرہہ نظری آئی۔ امرت بوند سیکھ چاترک مکھ پائی۔ سوہنگ رنگن تن من چڑھائی۔ اُچے گیان سیج دیپک دیہہ جگائی۔ بے مکھاں گھر ہاہاکار، گرسکھاں گھر جے جے جیکار کرائی۔ کلجگ لے اوتار، بھگت جنار ہر میل ملائی۔ دواپر جوں کرشن مُرار، نہانیاں سر ہتھ ٹکائی۔ تریتا پرگٹ رام اوتار، دینت دہسیر گھائی۔ کلجگ لے اوتار، نہکلنک نام رکھائی۔ گرسکھ نہ ہوئے خوار، انتکال پرہہ ہوئے سہائی۔ دیوے درس آپ مُرار، وچ بیان گرمکھ بیٹھائی۔ گرسکھ جاوے سچ دربار، جتھے بیٹھا پرہہ جوت جگائی۔ گرسکھاں تھانئیں بیکنٹھ دھام، پوئن اُنجا سر چھتر جھلائی۔ آپ اڈول جوت نہ ڈولے، جوت سدا پرہہ ڈگمگائی۔ پرہہ کا روپ اگم اپار، پرہہ کی جوت لکھی نہ جائی۔ جیوڈ آپ تیوڈ دات، کیسے گرمکھ بوجھ بوجھائی۔ گرسکھ پورا جانے نہ دن رات، آتم جوت پرہہ جوت جگائی۔ مہاراج شیرسنگھ لکھائے اتم ذات، جن پریت گرچرن لگائی۔ جوت سروپ پرہہ دھرنی دھرنا۔ کلجگ پرگٹے چار ورن پرہہ اک کرنا۔ راؤ رنگ سب سرنی پڑنا۔ پرہہ ابھان سب دا ہرنا۔ گرچرن لاگ کلجگ ترنا۔ بے مکھاں ڈن دھرم راج دا بھرنا۔ نین درس کر ہوئے نہ مرنا۔ مہاراج شیرسنگھ چرن لاگ جیو جگ دتر ترنا۔ تارے آپ پرہہ تارنہارا۔ سرب سرشٹ وچ وسنہارا۔ اپنے رنگ

روے کرتارا۔ جُگو جُگ پرہ لے اوتارا۔ ول چهل کرے پرہ گردھارا۔ سرشٹ ساری ہوئے خوارا۔ بے مُکھ ہوئے جن
 سوہنگ شبد وسارا۔ کلجُگ روئے جیو نہ جانے پرگٹی جوت نرنکارا۔ گُرسکھ دُبدا میل پرہ دھوئی، آتم جوت کر
 چمتکارا۔ مہراج شیرسنگھ گھر پرگٹ ہوئے، سوہنگ شبد کھول دتا بھنڈارا۔ اوانگ آپ پرہ انترجامی۔ مدھ سوڈن دامودر
 سوامی۔ سوہنگ شبد پرہ بخشے گھر جگت سوامی۔ جوت سروپ سرب وسنیہارا، جوت پرگٹے سچ گر دھامی۔ مہراج
 شیرسنگھ پت رکھنہارا، سوہنگ شبد سچا گر نامی۔ ساچا گر ساچا اُپدیسا۔ سوہنگ شبد جب ہوئے بُدھ وشیشا۔ جے
 جے جیکار کرائے کر اچرج بھیسا۔ مہراج شیرسنگھ کوئی گرمکھ جانے تیرا جوت سروپی ویسا۔ جوت سروپ نرائن نر۔ پرگٹ
 جوت بیٹھا سچ گھر۔ جوت سروپ کل آئے ہر۔ گُرسکھ سوہنگ دان گر در۔ مہراج شیرسنگھ نہکلنک اوتار، کلجُگ
 پرگٹے آسا ور۔ نہکلنک پرہ ناں رکھایا۔ چھڈ دیہہ جگت پائی مایا۔ جوت سروپ وچ سکھ سمایا۔ جے کھئے ویکھے پرہ نظر نہ
 آیا۔ پرہ کے بھیسے جگت بھلایا۔ سوہنگ شبد کل پرہ گیان دوايا۔ جو جنت سمرے تن پرہ ندري آیا۔ سردے وسے
 سرب سکھ دایا۔ گرمکھ ناؤں گر گھر تے پایا۔ پرہ الکھ الیکھ کیسے بھیو نہ پایا۔ پرگٹی جوت پرہ ساچا ویکھ، سنگھ
 سینگھاسن آسن لایا۔ مہراج شیرسنگھ تیرے درس ہمیش، گُرسکھان من دھیر دھرایا۔ کر درس من پرہ باندھے دھیر۔
 کلجُگ ہوئے مارے ممتا تیر۔ جوت پرکاش ہوئے شانت سریر۔ مہراج شیرسنگھ آتم ماریا سوہنگ تیر۔ گرمکھ اُجل کرے
 جگت ودھاتا۔ گرمکھ گیان سوہنگ شبد گیاتا۔ ساچا دھیان گرچرن لگاتا۔ کلجُگ ملیا مہراج شیرسنگھ جگ جیون داتا۔
 گرمکھ آئے گر در پُکاریا۔ جوتی جوت سروپ پرہ دیہہ جوت ادھاریا۔ بھل نہ جائے تیرا ناؤں، کل آئے سرب سنساریا۔ پرہ
 وسے سب تھائوں، جوت سروپ کل دے اُجیاریا۔ ساچا گھر گرچرن تھائوں، چرن لگائی پرہ لگاؤن ہاریا۔ سوہنگ شبد
 چلایا ناؤں، کلجُگ دُبا وچ منجھ دھاریا۔ برہم سروپ جیو برہم، پاربرہم جیو کیوں وساریا۔ کلجُگ وچار پرہ کرم، بانہوں

پکڑ تخت اُتاریا۔ اگم اتہاہ اپر اپار، ہنکاریا ہنکار نواریا۔ کلجگ اگن ماری بہا، جلے جیو جن منوں وساریا۔ جوت سروپ جیو جلائے جوں تشک پھنکاریا۔ چار کُنٹ ہوئے پائے پائے، بے مکھاں جنم کلجگ ہاریا۔ گرسکھاں ہرِ ملیا آئے، پورب کرم پرہہ آپ وچاریا۔ بھگت جن سوہے، جن پرہہ دیوے درس جوت دیداریا۔ مہاراج شیرسنگھ جوت نرمل سوہوے، سرشٹ وقت وساریا۔ وقت سُہاوا دھام سُہاوا، پرہہ جوت پرگٹائے۔ بے مکھاں نظر نہ آیا کلجگ بدھا جھوٹھا دعوا، مانس جنم کئے گوائے۔ گرسکھاں در مان دوا، کر کِریا پھولن برکھا گرسکھ پریت گرچرن بن آئے۔ بانہوں پکڑ بیڑا بئے لا، درگاہ ساچی گرسکھ بہا، نہکلنک پرہہ اکھواوے۔ مہاراج شیرسنگھ سوئی کراوے جو من بہانا، شبد کوئی موڑ نہ پائے۔ شبد سرت پرہہ کی وتھ۔ جس پرہہ دیوے سو پُرکھ سمرتھ۔ پرہہ کی جوت کتھنا اکتھ۔ کلجگ پرگٹیو جوں رام پوت دسترھ۔ مہاراج شیرسنگھ کِریا کر، سوہنگ نام دے چلیا وتھ۔ ایک جوت ایک رنگ آپ اونکار۔ سرشٹ اپائی پرہہ فرنا دھار۔ پرہہ بہیت کھلائی شبد رسنا اچار۔ تین لوک ہوئے جے جیکار۔ ستجگ جوت مہروان ادھار۔ تریتا پرگٹیو رام اوتار۔ دواپر جوت دھرے کرشن مرار۔ بھگت جنان ہر پیج سوار۔ کلجگ پرگٹیو نہکلنک اوتار۔ پُری گھنک ہوئے جوت آکار۔ منی سنگھ سنت کرے وچار۔ سوہنگ شبد دُھن وجے دُھنکار۔ آتم بسنت ہوئے بہار۔ نظری آوے مہاراج شیرسنگھ پورن اوتار۔ منی سنگھ پرہہ درس دکھایا۔ بانہوں پکڑ ٹنڈ اٹھایا۔ شبد سروپ پرہہ شبد دُھن وجایا۔ رتن راگ پرہہ ہردے وسایا۔ پورن بھاگ جس مہاراج شیرسنگھ چرن لگایا۔ سنتن دیوے پرہہ وڈیائی۔ پورن مت پرہہ وچ پائی۔ کھول کپاٹ بجر پرہہ درس دکھائی۔ ہوئے پرکاش نرمل جوت جگائی۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ دے بھگت وڈیائی۔ سنتن دیسے ست سروپ۔ جوت پرہہ سدا انوپ۔ نہ کوئی رنگ نہ کوئی روپ۔ اپنی مہا آپ جناوے، پرہہ ساچا بھوپ۔ کلجگ آن تراوے، گرسکھ وچ اندھ کوپ۔ مہاراج شیرسنگھ جوت پرگٹاوے، کلجگ مہا آپ لکھاوے، کلجگ پرہہ ساچا سوچھ سروپ۔ سنتن پائی من مت بُدھ۔ جوت ادھار ہوئی

جھٹ سریشٹ کی سُدھ۔ کوئی نہ میلنہار اک پرہہ باجھوں تُدھ۔ بیٹھ تخت اڈول جوت سروپ پرہہ کرایا یُدھ۔ مہاراج شیرسنگھ گرسکھ اُجل، جوں نرمل دُدھ۔ منی سنگھ دیوے پرہہ وڈیائی۔ آد جگادی ہوئے سہائی۔ کول نین پرہہ درس دیکھائی۔ مُکٹ بین پرہہ نظری آئی۔ ساول سُندر پرہہ بھیکھ وٹائی۔ کلجگ نہکلنک ناؤں رکھائی۔ مہاراج شیرسنگھ چار کُنٹ تیرے نام دُبائی۔ کُنٹ چار سوہنگ شبد چلایا۔ جوت سروپ جگت ڈلایا۔ بہرم بھلیکھ جگت بھلایا۔ مہاراج شیرسنگھ تیرا انت کل بے مُکھ نہ پایا۔ ساچا پرہہ ساچا دربار۔ سچکھنڈ پرہہ وسنیہار۔ اوچو اوچ اگم اپار۔ ساچا پرہہ نیرویر نرابار۔ پرہہ کی جوت ہوئے جگت ادھار۔ سچ برہمنڈ پرہہ ہوئے آکار۔ برہما وشن مہیش پرہہ کھڑے دربار۔ شو شنکر بیٹھے جٹا جوٹ دھار۔ در درویش اگت وچار۔ دیوے شبد پرہہ گن وچار۔ جوت سروپ جگو جگ لے اوتار۔ کلجگ جامہ گھنک پُری وچ دھار۔ چھڈی دیہہ وچ جوت ادھار۔ جوت پرگٹی وچ گرسکھ اپار۔ سہائے تھان جتھے پرہہ آیا کل دھار۔ وچ کل ملے وڈیائی، کر چرن نمسکار۔ ہووے سہائی پرہہ انک بار۔ مہاراج شیرسنگھ تیرے نام دُبائی، کلجگ بھلا سرب سنسار۔ بھگت جن ہر پرہہ تارے۔ در گھر آئے ہر پیج سوارے۔ دھرو بھگت سوہے دربارے۔ پرہلا د ترائے نر سنگھ لے اوتارے۔ امبریک پیج رکھائے ڈرباسا ہنکارے۔ بل گھر منگن آئے کر پرہہ بھیکھ بھکھارے۔ تریا جنک اوٹ اک نام ادھارے۔ رانی تارہ مل سادھ سنگت تارے۔ سادھ سنگت پرہہ وسنیہارے۔ جھگی بدر ستا پرہہ پیر پزارے۔ دیوے مان بدر سداما کر چرن نمسکارے۔ جے دیو دیوے مان، لیکھ لیکھائے اگم اپارے۔ گنو جوئے چھپر چھائے، پھیر دہرا ناما تارے۔ سادھ سنگت لاج رکھائی، سین روپ پرہہ دیہہ پلٹائی، پرہہ کا کھیل اپر اپارے۔ راماند کبیر ملائی، جوت وچ جوت ٹکائی، انتکال گیا سچ دربارے۔ بھگت دھتے پرہہ وچھے بٹھے، بھوگ لگایا آئے گھر چھارے۔ شبد اچارے گنکا تارے۔ انت کال ملے بانے۔ پوتنا تاری پرہہ کرشن مُراری، لائی وس جس تھن نالے۔ بدھک تاریا جن چرن کول بان ماریا، گن اوگن پرہہ نہ وچارے۔ داس رو

چمیار اُتریا پار، دھر بھیٹ گنگا کسارے۔ اجامل تارے جم دوٹ دُشٹ پرہ مارے، رسنا نام نرائن اُچارے۔ پرہ ساچا سچ کل دھاری، بھگت جنان ہر پیچ سوارے۔ مہاراج شیرسنگھ نرنکاری، وچ مات لے اوتارے۔ مات لوک پرہ جوت جگائی، وچھڑے جگ چار چوٹھے پرہ لے ملائی۔ بھگت جنان مہا نہکنک پرہ آپ لیکھوائی۔ منی سنگھ پائے مان، شبد سوجھی پرہ آپ بُجھائی۔ مانا سنگھ سکھ پردھان، سنگھ پال گھر جوت جگائی۔ سنگھ پال پرہ ہو دیال، کرشن سروپ پرہ درس دکھائی۔ آتم پرگٹے پرہ گوپال، درس نین ہوئے وچ سچ شبد پرہ سوجھی پائی۔ آیا در کلجگ گیا تر، در گھر وچی ودھائی۔ چووی چیت پرہ درس دکھائی۔ جھوٹھی دیہہ گرسکھ تجائی۔ جوت سروپ وچ جوت ملایا، سکھ گھال پرہ تھاپی پائی۔ سچکھنڈ پرہ دیہہ ٹیکائی، جنم مرن دا گیڑ چکایا۔ جگ چوٹھا کر مان گویا۔ برہما بانہوں پکڑ اٹھایا۔ پال سنگھ سچ تخت بہایا۔ کول نابہ برہم پرکاشے، آپ اپرمپر پرہ اناشے، شبد حکم برہمنڈ چلایا۔ مہاراج شیرسنگھ کل نہکنک اوتار بھگت جنان پرہ پار کرایا۔ ساچا پرہ نہ ویکھو دُور۔ آتم وسے پرہ سدا حضور۔ جھوٹھی کایا جگ کوڑ۔ کلجگ ڈبا لہندے پُور۔ گرسکھ اُجل جوں پربت کوہ طور۔ سوہنگ شبد من چاڑھے رنگ سرور۔ مد ماس گرسکھ رکھ رسنا دُور۔ مد ماسی ہوئے کلجگ چکناچور۔ آتم پرس پرہ ساچا نور۔ کر درس من اُترے سگل وسور۔ مہاراج شیرسنگھ سادھ سنگت سد وسے حضور۔ پرہ اوگت آگوچر اناشی۔ کال انت توڑے جم پھاسی۔ جوت پرگٹائے تین لوک پرہ واسی۔ سریشٹ سبائی پرہ چرن کی داسی۔ بے مکھ سوئے جوت پرہ چرن مکھ بھواسی۔ نرک نواسی جس آہار مد ماسی۔ سوہنگ شبد ہوئے گنجار، گرسکھ گرچرن رہراسی۔ مہاراج شیرسنگھ نر اوتار، مورکھ جنم نہ گوائیو وچ ہاسی۔ پرہ چرن لاگ ملے وڈیائی۔ پتت پاؤن دکھ بھے بہنجن پرہ جوت پرگٹائی۔ آد جگاد بھگت جنان پرہ ہوئے سہائی۔ کلجگ آن بھگتن دیوے پرہ وڈیائی۔ ہوئے پروان در دربان سورن سنگھ گرسکھ ٹیکائی۔ سوہنگ شبد بان، جگ چوٹھا دھرو تختوں لاپیا۔ مہاراج شیرسنگھ چوج وڈان،

جوت سرُپ سد آون جان، اپنا بھیت آپ رکھایا۔ کلجُگ پرگٹے پرہہ ابناش۔ سوہنگ سمر و سواس سواس۔ گرہہ نہ آوے
 پھیر جگ واس۔ رسنا نہ لائے گُرسکھ مدراس۔ دوئے جوڑ کرو ارداس۔ سادھ سنگت پرہہ سدا ہے پاس۔ آتم دیکھو سچے
 پرہہ کا واس۔ کایا کوٹ وچ جوت دھرواس۔ گُرسکھ کلجُگ چندن جوں پرہہاس۔ دیوے درشن پرہہ گنتاس۔ چرن لاگ ہوئے
 کل رہراس۔ بھگت جنان ہر داسن داس۔ سادھ سنگت پرہہ سدا نواس۔ مہاراج شیرسنگھ شہائے تھان جتھے تیرا واس۔
 پرہہ کا واس جتھے سنگ ست۔ بھگت جنان ہر راکھے پت۔ بے مکھاں کل اُٹی پائی مت۔ چلے وکار گیا دھرم من ست۔
 گُرسکھ سوہنگ نام جپ۔ سچ شبد من ساچارٹ۔ مہاراج شیرسنگھ تیری سرن آئے، ایتھے اوتھے راکھی گُرسکھاں پت۔ پرہہ
 کی جوت سدا استھول۔ نینیں پیکھ جیو نہ بھول۔ سوہنگ ونج کر، گوا جائیں نہ مول۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر پورا،
 کلجُگ پرگٹے کنت کتھول۔ کلجُگ جوت پرگٹائیکے، پرہہ سرشٹ جلائی۔ نہکلنک ناؤں رکھائیکے، اگن جوت جگت میں
 لائی۔ سوہنگ شبد ڈنک وجائیکے، کنت چار سنے لوکائی۔ وچ کلجُگ مایا پائیکے، بن سکھاں سرشٹ بھلائی۔ کل کلجُگ
 کرم وچار کے، جامہ دھار کھیل کرے رگھرائی۔ منی سنگھ سرت سنہال کے، شبد سرت لکھت لکھائی۔ کر سنتن سنت پرہہ
 بہال کے، وچ للاٹ جوت جگائی۔ گرچرن پریتی پال کے، پتا پوت سبندھ بنائی۔ چھڈ دیہہ جوت سرُپ وٹائیکے، گھر مہاراج
 شیرسنگھ جوت ٹکائی۔ جوتی جوت پرہہ میلیا، دے وڈیائی۔ اچرج کھیل پرہہ کھیلیا، ستجگ ساچا ستگر بنائے۔ وچھڑیاں
 پرہہ میلا میلیا، سادھ سنگت پرہہ بھیت گھلائے۔ مہاراج شیرسنگھ جوت نرنجن سچ سمگری گُرسکھ دے پُچائی۔ ستجگ
 ساچا ست کر ست ورتے سرب کھنڈ۔ ستجگ ساچا ست کر، پرہہ وچ وسے وربھنڈ۔ ستجگ ساچا ست کرے، جیو آتم
 ہوئے نہ کھنڈ۔ ستجگ ساچا پرہہ ست وسے، پرہہ پردک ہووے نہ رنڈ۔ ستجگ ساچا پرہہ ست وسے، بے مکھ در تے
 پاؤن ڈنڈ۔ مہاراج شیرسنگھ وچ سچ وسے، کلجُگ دیوے دُشٹان ڈنڈ۔ دُشٹن ڈنڈ آپ پرہہ دیوے۔ نرک نواس کال انت پرہہ

کیو۔ امرت نام ندھان گُرسکھ گر در تے پیو۔ ہوئے جن چتر سُبجان، جُگ چار سدا جگ جیو۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ اوتار، گرچرن لاگ پرہہ درشن کیو۔ گر درشن لوچے سب دیوی دیوا۔ پرہہ جوت سروپ الکھ ابھیوا۔ پرہہ کا درشن کلجگ اتم میوہ۔ گرچرن جیو ساچی گر سیوا۔ مہاراج شیرسنگھ چھڈ جوت جیو وچ آپ وسیوا۔ وسے وسنہار سرب تھایں۔ کلجگ ورا لا گُرمکھ کوئی بوجھ بوجھائے۔ بوجھے کوئی گُرمکھ، جس سر ہتھ ٹکائے۔ پاوے سو جس پرہہ ساچا درس دکھائے۔ اتم درساوے سو، جت پرہہ کول بوند مکھ پوائے۔ ہر گن گاوے سو، جس رسنا آپ نام وسائے۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ پاوے سو، جوت سروپ جس پرہہ درس دکھائے۔ پرہہ جوت سروپ جوتی جوت ملائیندا۔ پرہہ جوت سروپ بھلیاں سد مارگ پائیندا۔ پرہہ جوت سروپ دے شبدا گیان سچ وسائیندا۔ پرہہ جوت سروپ سچ وچ دیہہ ورتائیندا۔ پرہہ جوت سروپ گُرسکھ چاترک پرہہ امرت میگھ برسائیندا۔ پرہہ جوت سروپ اٹل آپ اٹل پدوی گُرسکھ رکھائیندا۔ پرہہ جوت سروپ سچ گھر وسے، جتھے جوت جگائیندا۔ پرہہ جوت سروپ دیوے جوت رو سسے، گُرسکھ نام وڈ لکھوائیندا۔ مہاراج شیرسنگھ وچ بھگتاں وسے، ویکھے سو جو جن رسنا سوہنگ گائیندا۔ رسنا گائے پرہہ وڈ اوچا۔ گُرسکھ نرمل کلجگ سوچا۔ وچ بیکنٹھ بن سکھ کھئے جائے نہ پہنچا۔ مہاراج شیرسنگھ جوت سروپ پرہہ اوچن اوچا۔ اوچو اوچ اوچ دربارا۔ وسے آپ پرہہ نرنکارا۔ جگے جوت من گُرسکھ اُجیارا۔ مہاراج شیرسنگھ تیرا انت نہ پاراوارا۔ جھولا جھول جھول پرہہ جگت جھلایا۔ سچکھنڈ پرہہ بیٹھ اڈول، جگت ڈلایا۔ پرگٹ جوت دے پڑدے کھول، کلجگ اتم پرہہ آپ کرایا۔ مہاراج شیرسنگھ کل کرتار، بے مکھاں ناؤں بھلایا۔ وڈ بھوپ آپ وڈ راجا۔ سرب سرشٹ سدا پرہہ ساچا۔ بھانا امیٹ پرہہ غریب نوازا۔ جنان پرس و جاوے شبدا احد واجا۔ سرن پڑے کی راکھ لاجا۔ مہاراج شیرسنگھ مچاوے دھند وچ دیس ماجھا۔ ساچا شبدا گُرسکھ من لے، سر امرت ہوسی تھیہ۔ بے مکھاں امرت جھوٹھی درشٹا رہے نہ دیہہ۔ انتکال سر پائی کھیہہ۔ گُرسکھاں پائی امرت میہ۔

مہاراج شیرسنگھ سکھاں تُوئے نہ نیہوں۔ سرامرت سر رام داس۔ انت کال ہوئے جم پرہاس۔ وچ تربتا بیٹھا بالمیک رمداں۔
 مہاراج شیرسنگھ جُگ چوٹھے سرب کرے وناس۔ آپ اپرمپر پرہ کھیل رچایا۔ سربت تیرتھاں مان گویا۔ مستوانا سچ دھام
 بنایا۔ مہاراج شیرسنگھ کل پائی مایا۔ کلجُگ مایا پائیکے پرہ کھیل کھیلا۔ درشن کردے آئے، نہیں رہنا مُکھ چھپائیکے، آیا
 نہکلنک ویلا۔ مہاراج شیرسنگھ جاوے کل اُلٹائیکے، گُرسکھ سد سجن سہیلا۔ پرہ کی جوت دوئے جہانی۔ اپنی مہا پرہ رسن
 بکھانی۔ پرہ کی مہا رسن بکھانی۔ دیوے شبد سوہنگ پرہ وڈ دانی۔ پرگٹ جوت پرہ اوانگ، گُرسکھ بناوے جوت دانی۔
 بھگت گُر جگت گُر ناؤں دوانگ، باقی جگت سب فانی۔ گُرسکھ نہ جانے پرہ رنگ دین رات۔ گُرسکھ سگندھی جوں
 کلجُگ پارجات۔ ایشر جوت پرگٹے وچ لوکات۔ ورن چار اک کرائے، رکھ بھیت نہ کھوئے ذات۔ سوہنگ شبد اک چلائے،
 ستجُگ بخشی سچی دات۔ جوت سروپ پرہ درس دکھائے، سمرے جو جانی پرہات۔ سد استھول اڈول رہے جیو گاوے
 اکانت۔ امرت بوند مُکھ چواوے، گُرمکھ آتم ہووے سانت۔ ایشر گُر دوئے جگ آئے۔ ایشر ناؤں گُر جھولی پائے۔ ساچا
 گُر ایشر ناؤں جگت سُنائے۔ کلجُگ نام دان نانک گھر پائے۔ دھار بھیکھ بیراگ چار کُنٹ نام ستنام درڑائے۔ گُرمکھ سیوا
 بھگت وچار، اتم جوت وچ سچ ٹکائے۔ انگد تار تارنہار وچ جوت امرداس جائے۔ امرداس چھڈ سواس، رام داس جوت
 جگائے۔ رام داس ارجن پاس اپنا بھیت کھلائے۔ ہرگوبند ور گھر پرہ در توں پائے۔ اتم جوت وچ ہررائے ٹکائے۔ ہررائے ہرکشن
 اک ہو جائے۔ تیغ بہادر بردھ اوستھا پرہ درشن پائے۔ گُرسنگھ گوبند من لاپے چند، شستر دھار دُشت کھپائے۔ کھنڈا دو
 دھار امرت دو دھار، مد ماس نوں بھوگ نہ لائے۔ جوت دس ایک شبد لکھ لکھ تھکائے۔ پرہ انت نہ پائے، انت گئے جگ
 ہار۔ انتکال مہاراج شیرسنگھ پرگٹے نر لے اوتار، ایہہ شبد چلایا آپ، سوہنگ پکڑ ہاتھ نام کٹار۔ مہاراج شیرسنگھ مایا
 تیری، بھگت پن گُر تارے نہ اورا۔ بھگت جن گُرجن کول بھورا۔ گُرجن لاگ جنم مرن جن بھگت سورا۔ ملیا پرہ اناش

گھر آئے گورا۔ پیچ رکھائے کلجگ آن، بھگت جناں سر جھلاوے چہتر چورا۔ مہاراج شیرسنگھ گرسکھ ودھائی، چرن لاگ جنم مرن سورا۔ جنم مرن پرہہ کئنیہارا۔ جھوٹھے دھندے لگا سنسارا۔ گہر گمبہر پرہہ کھئے پاڻے نہ سارا۔ کر درس ہوئے شانت سریر، کھول دئے پرہہ دسم دوارا۔ ہوئے وچوں جائے پیڑ، سوہنگ شبد بان گر مارا۔ بن گر کھئے نہ دیوے دھیر، کئٹ چار ہويا آکارا۔ بھگت جناں ہر ملے گن گہیر، رسنا ہووے جے جیکارا۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ تیرا سچ وزیر، چیت سنگھ گرسکھ پیارا۔ سچکھنڈ وچے ودھائی، جوت سروپ سکھ اُتارا۔ مانس جنم جگ سُپھل کرایا، ساچی پریت گرچرن بن آئی۔ کر سیو گر درس دیبا پورے، سکھ امرپد پائی۔ گر پورا جس کلجگ ارادھیا، گر پورا ہوئے سہائی۔ پھولن برکھا پرہہ آپ برکھاوے، چیت سنگھ کلجگ ملے ودھائی۔ جوتی جوت ملانے پرہہ، گرچرن جس آس رکھائی۔ کلجگ ورتے پرہہ کیبا سب، جیو کوئی بھیو نہ پائی۔ مہاراج شیرسنگھ نائیاں لیا لبھ، ہنکاریاں پرہہ ہتھ نہ آئی۔ نائیاں مان پرہہ پورن کر اچھیا۔ چل آئے گر دربار، سوہنگ شبد ساچی پائے بھچھیا۔ کلجگ آیا پرہہ تارنہار، کلجگ ڈبا سرب وچ وسیا۔ مہاراج شیرسنگھ جوت نرنکار، سرن پڑے کی کرے رچھیا۔ نہکلنک کل پرگٹ ہوئے۔ پرہہ کی جوت ایک، نہ کوئی جانے دئے۔ سروپ دیہہ انیک، وچ وسے جوت اک ہوئے۔ کھتری براہمن شودر ویش جگ ایک رنگ ہوئے۔ کلجگ جائے ہار، ستجگ ست پُرکھ ستوادی ہوئے۔ ایک جوت ایک پرہہ رنگ، ایک سرشٹ وسیا پرہہ سوئے۔ جیو جنت بنائی بنت بھیو جانے کھئے۔ سوہنگ شبد من کا منت، گرسکھ وِرا پردے پروئے۔ وچ جی جنت سچا سادھ سنت، آتم جاگ کدے نہ سوئے۔ سچ شبد جگت ورتنت، ستجگ ساچا شبد سوہنگ ہوئے۔ شبد سن کر شبد پریکھیا۔ جیو گن اوگن وچ دیہہ نہ دیکھیا۔ کلجگ پرگٹے سد گن نرگن ساچی منگ پرہہ در تے بھیکھیا۔ مہاراج شیرسنگھ پکڑ ترائے، جنہاں لیکھ دھروں ہے لیکھیا۔ لیکھ لیکھائے لیکھاونہارا۔ کریا کر درساوے سچ دوارا۔ پون پانی اگنی پاتال پرہہ وسنیہارا۔ کھانی بانی گگن پاتالی پرہہ جوت پدھارا۔ کلجگ مہا پرہہ آپ وکھانی،

جیو بھلا مُگدھ گوارا۔ ساچا شاہ پرگٹے سیچ کر جانی، کر درس پا موکھ دوارا۔ مہاراج شیرسنگھ چار ورن گربانی، سوہنگ
 شبہ چلے دو دھارا۔ جو جن آئے چرن نمسکارے۔ کر کیریا پرہہ پار اُتارے۔ دُشٹ ڈراچاری پرہہ نرک نوارے۔ گرسکھ ہوئے
 پر اپارے۔ کلجگ پرگٹیا پرہہ سرب گن تارنہارے۔ جیو جنت وچ اک جوت ٹھارے۔ ہوئے مان گر شبہ سنگ مارے۔
 کلجگ ملیا جو در آئے نمائے۔ پرگٹ بھیو وشنوں بھگوان، نہکنک نام اُچارے۔ مہاراج شیرسنگھ گر گن ندھان، لاگے چرن
 سگل سب تارے۔ جیو جنت جنت انجانا۔ جگت دھندے چھڈ گیا سچ ٹکانا۔ وکار مندے پہنیا کل جھوٹھا بانا۔ کر مورکھ
 بندے چھڈ جانا دیہہ جھوٹھا بانا۔ پھس جان وچ مایا پھندے، پورا ستگر نہیں پچھانا۔ کلو کال قہر جگ ورتے، ورتے جگت
 گر کا بھانا۔ گرچرن لاگ سرب دُکھ ہرتے، ڈگ دوار ہوئے مان نانا۔ کال سدا سر کوکے، کلجگ سمجھ مورکھ انجانا۔
 مہاراج شیرسنگھ جوت سروپے، کلجگ آیا پرہہ تر جان۔ جن سمرن سیچ ہر نام۔ درگاہ ملے ساچا تھان۔ گرہہ واس پھر
 کدے نہ پان۔ مہاراج شیرسنگھ چرن نواس، رسنا ہر ہر گن گان۔ ایشر جوت جاؤ بلہاری۔ جگو جگ پرہہ جوت
 آکاری۔ تریتا پرگٹ رام چند اوتاری۔ نیچ ذات بھیلنی جا پرہہ تاری۔ لائے بھوگ بیر آپ بنواری۔ بھگت جن ملے آپ
 گردھاری۔ ایشر جوت سد جاؤ بلہاری۔ ستی اہلیا چرن چھپائے سلا ہوئی تاری۔ سچکھنڈ گئی بان، سچی ماری جگت
 اڈاری۔ جگ جگ نائیاں پرہہ پیچ سواری۔ دواپر پرگٹ کرشن مُراری۔ رکھی لُجیا دروپت ناری۔ گھر جائے بدر پیچ
 سواری۔ کلجگ بدر گھر جائے گھماری۔ نام سوہن سنگھ سیچ رسن اُچارے۔ ساچے صاحب سد جاؤ بلہاری۔ گیتا گیان
 اُچارے کرشن اوتاری۔ ارجن کر ابھان، ہویا ہنکاری۔ شبہ گیان پرہہ آتمک برچھی ماری۔ بیراٹ روپ ہوئے پرہہ سرشٹ
 سنگھاری۔ مہاسارتھی ہو بیٹھا کارج سواری۔ گنٹ چار وچ دواپر کرشن بھگوان ہوئے جے کاری۔ کرشن بھگوان بھگت دیون
 دان، کلجگ آن جوت پرہہ اوتاری۔ دے برہم گیان کرے پُرکھ سُبجان، ہوئے ممتا شبہ سنگ ماری۔ جیو کر دھیان پرگٹے

بھگوان، کلجگ نہکنک اوتاری۔ مہاراج شیرسنگھ جاؤ قربان، کلجگ آئے جن پیج سواری۔ بھگتن سنگ پرہ وسنیہارا۔
 بھگتن رنگ دیوے نام دوارا۔ امرت گنگ وچ کول پھہارا۔ گرسکھ دان ساچا منگ، مہاراج شیرسنگھ سچ دوارا۔ گرساد در
 ملے وڈیائی۔ گرساد سادھ سنگت من وجے ودھائی۔ گرساد جیوگر درس پائی۔ گرساد ہومے ممتا وچ دیہہ جلائی۔
 گرساد دکھ درد پرہ دے مٹائی۔ گرساد سادھن سادھ آتم بوجھ بھجائی۔ گرساد آد جگاد سرب ٹھہریں رہیا سمائی۔
 گرساد ابودھ اکادھ جوت سروپ شبد لکھائی۔ گرساد رسنا سادھ ہر ہر شبد رسنا لکھائی۔ گرساد کلجگ ہونے
 پورن بھاگ، مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان درس دکھائی۔ وڈبھاگی وڈبھاگ وڈ وڈا گر پایا۔ سوئی آتم گئی جاگ، پردے
 گیان پرہ وسایا۔ سادھ سنگت ہونے پورن بھاگ، جنہاں مل ہر رس رسنا گیا۔ مائس جرم نہ لاگے داغ، گرچرن لاگ جس
 سیس جھکایا۔ انحد شبد چلے انراگ، مد ماس جن رسن نہ لایا۔ بے مکھ لاؤندے جوں سنجے گھر کاگ، ایسا ستگر دھکا
 لایا۔ پنجھی چیت دوس وڈبھاگ، سادھ سنگت پرہ میل کرایا۔ گرسکھاں پرہ پکڑی واگ، شوہ دریا پار کرایا۔ جوں بدر
 گھر کھادھا ساگ، کلجگ بھوک سکھاں گھر لایا۔ جگت چلائے پرہ انواد، اپنا بھید پرہ آپ چھپایا۔ گرمکھ ورا پاوے شاد،
 آتم درس پرہ جوت جگایا۔ وجے دھن شبد انحد، ساچی جوت سچ میل کرایا۔ مہاراج شیرسنگھ آد جگاد، ہے بھی ہوسی
 ہندا آیا۔ جو جن کرے پرہ وچار۔ کر کریا بخشے امرت دھار۔ مٹے اگیان دیہہ دیپک ہونے اجیار۔ گرچرن لاگ کلجگ
 گرسکھ ادھرن پار۔ پرہ شبدی شبد چلایا۔ اننجا پون سر چہتر جھلایا۔ سوانگ سوانگی کھیل رچایا۔ دھار کھیل چترپج
 کہایا۔ ساول سندر پرہ جوت پرگٹایا۔ مہاراج شیرسنگھ نام رکھایا۔ مہاراج شیرسنگھ جوت پرگٹاوی۔ ستگر ساچا منی
 سنگھ بناوے۔ سر رکھے ہتھ تین لوک بوجھ بھجاوے۔ ہووے سمرتھ پرہ کی جوت وچ دیہہ ٹکاوے۔ ستجگ ساچی سچ
 بنت بناوے۔ دوجا نام بھجو بھگوان۔ کر بڈھ بیپک آتم گیان۔ دکھن دشا ہونے پردھان۔ مہاراج شیرسنگھ سچ شبد وکھان۔

بهگوان سمر پرېه بهرم چُکائے۔ ہوئے مار من شبد وسائے۔ شبد رنگ تن من چڑھائے۔ کر درس سرب تر جائے۔ پوت بهگت کر
 آپ وڈیائے۔ دیوے مان آپ وڈ داتا۔ سرب کلا پرېه پُرکھ بدھاتا۔ برېم گیانیاں ہووے برېم گیاتا۔ چار ورن وسے رنگراتا۔
 مہاراج شیرسنگھ جگت وڈ داتا۔ وڈا آپ وڈی وڈیائے۔ اُچ پدوی گُرسکھاں گر در تے پائی۔ رسنا رسائن، دُرمت مت جائے۔
 مہاراج شیرسنگھ سرن پڑے دی لاج رکھائی۔ گر دربار آئے کر آسا۔ کھئے نہ جائے در تے نِراسا۔ ایشر جوت کرے مات
 پرکاشا۔ بیٹھا اڈول پرېه پورن ابناشا۔ سوہنگ شبد سُن سرب دُکھ ناسا۔ بھوت پریت دیہ کرے نہ واسا۔ جے کوئی ویکھن
 آیا در تماشہ۔ بے مُکھ جنم گوائے کر ہاسا۔ جو جن آیا درس پیاسا۔ تِس جن کو بل بل جاسا۔ شبد سُن سرب دُکھ ناسا۔
 جیو بللائن جوں بوٹی بوٹ۔ چرن لاگ تر جان کوٹی کوٹ۔ مہاراج شیرسنگھ شبد وجائی چوٹ۔ روگ گوائے روگیاں، رنگ
 نام چڑھا کے۔ دیوے بیراگ پرېه جوگیاں، جو آئے بهرم گوا کے۔ پرېه وسے وچ وجوگیاں، جو سرنی ڈکے آ کے۔ مہاراج
 شیرسنگھ راکھ پت، جیو گئے روگ گوا کے۔ دُکھیا جیو در بللایا۔ کر کِریا پرېه پار کرایا۔ نارٹی بہتر پرېه پوت کرایا۔ تپ
 سب بھوپ پلپت در واٹ امکا قاضی پرېه ناس کرایا۔ ہانن ڈاکن سر مُنڈوایا۔ شدون پون سرب ہٹایا۔ اک لکھ اسی ہزار
 بھوت پریت وچ شبد بنّھایا۔ گر نانک پورے ساچا شبد وچ جگت سُنایا۔ ایشر ٹیک رکھ، رسن الایا۔ کلجگ مہاراج
 شیرسنگھ پورن پریشور آیا۔ کلجگ تارے بہگت ساچا سربنس۔ سوخم نِرا م جوت پرم بنس۔ دُشٹ سنگھارے جوں کرشن
 کنس۔ مہاراج شیرسنگھ ستجگ چالے گُرسکھ تیرا ساچا سربنس۔ وشنوں انس بہگت جن ہوئے۔ بہگت بهگوان دوئے اکو
 ہوئے۔ کلجگ جیو جانے نہ کھئے۔ ست سنگت پرېه وچ وسوئے۔ مہاراج شیرسنگھ چار کُنٹ جے جے جیکار ہوئے۔ گُرسکھاں
 گھر جے جیکارا۔ جتھے پرگٹیو پرېه اوتارا۔ بے مُکھاں گھر ہاکارا۔ سوہنگ بان شبد گر مارا۔ مہاراج شیرسنگھ تیرا سکھ ہوئے
 نام ونجارا۔ ونج نام گر در کرنا۔ گُرسکھ گُرمکھ پرېه اُجل کرنا۔ بے مُکھ کلجگ دُکھ ڈاڈھا بھرنا۔ سگل چھوڈ جو جن آئے

پرہہ سرنا۔ انتکال کل ہوئے نہ مرنا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا گرسکھاں ورنہ۔ ور گھر ساچا پرہہ جگدیش۔ سوہنگ
 شبہ جگت نہیں کاچا، بن ایکس کھئے ناہی حدیث۔ امرت نام کر دے ساچا، بے مکھاں گرسکھ نہ ریس۔ مہاراج شیرسنگھ
 ویکھے جگت تماشہ، بے مکھ کھپائے دھڑ لاتھے سیس۔ جگن ناتھ گر گوپال۔ پرگٹ بھیو ہو دیال۔ کلجگ توڑے گرسکھ
 جنجال۔ سوہنگ شبہ چپ مالا مال۔ ستگر پورا بھگت وصال۔ مہاراج شیرسنگھ گرسکھ جوت پرکاشے، اندر ویکھ املڑا
 لال۔ گرسکھ لال جواہر مانک موتی۔ جوت سروپ جگاوے جیوے آتم جوتی۔ سرشٹ سبائی انتکال کلجگ روتی۔ مہاراج
 شیرسنگھ گرسکھ لے وروں جوں مانک موتی۔ مدن مورت آپ گوسائیں۔ در گھر آئے لاج رکھائی۔ ور پایا جو وچھڑ نہ جائی۔
 نام دھیایا ہوئے بکھ گوائی۔ سادھ سنگت پرہہ وچ رلایا جو آیا چل سرنائی۔ مد ماس جن ہتھ لگایا، کنبھی نرک نواس
 دوائی۔ اپنا کیا آپ جی پایا، بیٹھا اڈول جیو گوسائیں۔ مہاراج شیرسنگھ تیرا نام دھیایا، جم جندھار کوئی نیڑ نہ آئی۔ جم
 جمدوت کوئی نیڑ نہ آئے۔ سوہنگ ناؤں سرن سرب چھڈ جائے۔ جوت سروپ پرہہ درس دکھائے۔ مہاراج شیرسنگھ انتکال
 گرسکھ وچ جوت ملائے۔

★ ۲۶ چیت ۲۰۰۸ بکرمی پنڈ جیٹھووال بچن ہوئے ٹھاکر سنگھ دے گرہ ★

پرہہ ساچا برہما مان گوائے۔ وید ویدانت انت ہو جائے۔ ایڑا اتھرن زلئے کھپائے۔ چار یاراں سنگ محمد کلجگ مان
 رکھائے۔ شاستر سمرت قرآن پُران کوئی رہن نہ پائے۔ عیسیٰ موسیٰ پیر پیغمبر کلجگ اکھوائے۔ اتتم آئی ہار، پرگٹ پرہہ انجیل مان
 گوائے۔ کلجگ کر خوار، اٹھسٹھ تیرتھ کوئی رہن نہ پائے۔ مان سروور وچ سرشٹ، امرت بوند نظر نہ آئے۔ گنگا گوداوری گھر
 گمبھیر، جوت سروپ پرہہ کھچ لپائے۔ کلجگ جوت نہکلنک پرگٹا کے، جائے سبنا مان گوائے۔ سوہنگ ساچا سچ نام چڑھا

کے، سَتَجُگ ساچا سچ دے لگائے۔ تن مندر وچ آسن لا کے، بیٹھا الوپ نظر نہ آئے۔ آتم بھیت وچ دیہہ رکھا کے، دیپک جوت رہیا جگائے۔ سادھ سنگت من جوت پرگٹا کے، چرن کول پرہہ میل ملائے۔ گُرسکھ کھلے جَوں کول، چار جُگ گُرسکھ تر جائے۔ مہاراج شیرسنگھ سب کچھ تیرے ہتھ، جس دیوے سوئی جن پائے۔ تن من دھن سرب پرہہ کیرا۔ مانس جنم ترور جیو جگت پنکھ وسیرا۔ مایادھاری کل کرے میرا میرا۔ نظر نہ آوے دُھر درباری، نہ دیسے سنجھ سویرا۔ انتکال کرے جم خواری، بن گر کرے نہ کوئے نیڑا۔ گرچرن لاگ ہوئے گت تیری، نہکلنک پایا پھیرا۔ گُرسنگت ہوئے گرچرن کیری۔ دیوے درس پرہہ لائے نہ ڈیری۔ بے مُکھ کلجُگ ہوئے ڈھیری، چار کُنٹ دسے اندھیرا۔ مہاراج شیرسنگھ جگت سچ چیری، ساچا سکھ بنے کلجُگ تیرا۔ گر ملے گرمت پائے۔ گر ملے نجانند درسائے۔ لکھیا دُھر ابناشی گھر ماہ پائے۔ مہاراج شیرسنگھ چرن سنگ جُڑ، جنم مرن پھند کٹائے۔ کلجُگ پھاندک جیو جنت پھابیا۔ مایا روپ سرب جگت بھلایا۔ پون پانی گگن پاتالی جیو جنت ڈلایا۔ مہاراج شیرسنگھ سچ تیری بانی، کلجُگ ساچا راہ دکھایا۔ سچ سچ ورتائے، پرہہ تیرا نام۔ تریتا آن تراوے، جَوں بھگتن رام۔ درشن کر امل ہو جاوے، جپ سوہنگ نام۔ مہاراج شیرسنگھ جو چرن لگ جاوے، کلجُگ ہوئے سُپھل سب کام۔ سُپھل جنم کلجُگ بھیا۔ پورن پرمیشر پرہہ کینی دیا۔ گُرسکھاں نام رسنا سوہنگ لیا۔ بے مُکھ درتے جت آیا ت گیا۔ مہاراج شیرسنگھ سُن تیرا ناؤں، جمدوت کا کاٹا بھیا۔ کلجُگ پرگٹیا وچ پُری گھنک۔ گُرسکھ سنگ لے چلیا، جَوں پُری جنک۔ ساچا دربار گُرسکھ ساچا ملیا، پچھانے تِس جس بنائی بنت۔ مہاراج شیرسنگھ جوت پرکاش، سرب کیئے جنت۔ کلجُگ پاپی جگت وچھایا جال۔ بن بیٹھا پھندک پھاندکی بے مُکھاں لئے بہال۔ گُرسکھاں سوہنگ نام ارادھکی، کل ونگا نہ ہووے وال۔ مہاراج شیرسنگھ شبد سوہنگ رنگن آتم چاڑھے کر لال گُلال۔ پرہہ اُپجاوے اپنا تھان۔ ساچا شبد سچ کر مان۔ صدی چوڈھویں ملیچھ مٹ جان۔ گرب گوالا ہوئے بھگوان۔ دھرتی ماتا پت رکھے آن۔ مد ماسی سرب نشٹ ہو جان۔

سوہنگ شبد رسن سواسی، جگت پردھان۔ گُرمکھ پریت گر چرن لگاسی، مہاراج شیرسنگھ سر ہتھ ٹکان۔ گُرسکھاں سر
 پرہ ہتھ ٹکایا۔ کلجگ پوہ نہ سکے گُرسکھ مایا۔ گیان جوت ہردا کلجگ کرایا۔ سچ راگ سوہنگ شبد رسن الایا۔
 نہکلنک لے اوتار، ڈنک ڈورُو جگت واہیا۔ جوت سروپ انتر جانے، اپنا بہیت نہ رکھے چھپایا۔ گُرمکھاں ہووے سکھ
 مہان، پرہ کا ویلا نیڑے آیا۔ سادھ سنگت مل گرچرن دھیان، اند بنودی پرہ نظری آیا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان،
 سچ تخت ستجگ بنایا۔ سچ تخت ستجگ پرہ واسی۔ پرگٹ کرے جوت ابناشی۔ لکھ چُراسی جیو کرے داسن داسی۔ پائے
 شبد امن امول، جیو آتم نہ ہوئے وناسی۔ جوت سروپ پرہ اڈول، بیٹھ اڈول جگت ڈلاسی۔ مہاراج شیرسنگھ پورے تولے
 تول، جگت نہ رہے کوئی مد ماسی۔ جوت سروپ کرے جگ چوج۔ گُرسکھاں پرہ مٹاوے گوجھ۔ پورن پُرکھ ملے پرہ
 کھوج۔ مل سادھ سنگت مان جگت ساچی مؤج۔ سوہنگ بان چلایا، جگت گھائل کرے بن فوج۔ مہاراج شیرسنگھ جگت
 کل پائی مایا، جوت سروپ جگ کیتے چوج۔ چوجی چوج آپ پرہ۔ کلجگ جیو بھلائے سب۔ گُرسکھاں پرہ لیا لبھ۔
 مہاراج شیرسنگھ گر ستگر پورا نہ جائے کتے دب۔ ورتے شبد گر تتکال۔ پرگٹاوے دھام پنڈ بھنڈال۔ جتھے بیٹھا منی سنگھ
 نہکلنک دلال۔ بانہوں پکڑ سادھ سنگت مہاراج شیرسنگھ گھر دتا وکھال۔ منی سنگھ رکھ اوٹ اک ہری۔ شبد ست پرہ
 دیہ وچ کری۔ مور پنکھ قلم ہتھ پھڑی۔ لکھاوے شبد پرہ آسا وری۔ چلے شبد نہ بیٹھے ذری۔ آتم بھوپت پرہ اک رنگ
 کری۔ مہاراج شیرسنگھ کل اوتار نہ ہری۔ کل اوتار نامہ نہ۔ پرگٹاوے جوت پرہ شاما گھر۔ جگاوے جوت جو چل آئے
 در۔ مہاراج شیرسنگھ بن تڈھ کھئے نہ ہوت، ستجگ چار ورن سب ایک کر۔ کلجگ آیا جگت بہتار۔ چار ورن آئے دربار۔
 راؤ کلجگ ہوئے خوار۔ رنکاں پائی پرہ کی سار۔ مہاراج شیرسنگھ پرگٹے نہکلنک اوتار۔ سنگھ آسن پیا بیٹھا آکے۔ سادھ
 سنگت پرہ مان دوا کے۔ وڈ داتا وڈ وڈیا کے۔ سنگھ ٹھاکر جائے چرن لگا کے۔ سہائے تھان جتھے پرہ بیٹھا جوت جگا کے۔

پائے مان پرہ چرنی جو جن ڈگے آکے۔ جو آئے کرن پچھان، من جائے بھلیکھا لاه کے۔ ایشر جوت مہان، تین لوک بیٹھا جوت جگا کے۔ مہاراج شیرسنگھ سچ مہروان، کلجگ بھلے جاؤ بھل بخشا کے۔ بھلنہار سرب جیو جنت۔ شبد سنگھارے سرب دیو دنت۔ مہاراج شیرسنگھ تیری مہا جگت نہ انت۔ کروڑ تینیس پرہ درس تہائے۔ کروڑ تینیس پرہ در تے آئے۔ دیوی دیوا سرب پرہ جوت جگائے۔ کلجگ نہکنک کر سیا، ڈکھ رہے نہ کائے۔ مہاراج شیرسنگھ سچ تیری سیا، کلجگ برتھی مؤل نہ جائے۔ برتھا جنم کلجگ منکھا۔ بڈھ ملیچھ بھوگن سب ڈکھا۔ گرسکھ پرہ کا درس، من لاپوے بھکھا۔ شیرسنگھ شیر کلجگ وچ آیا۔ پرگٹ جوت نہکنک پرہ ناں رکھایا۔ کلجگ کر سوہنگ شبد ڈنک وجایا۔ پرگٹی جوت آپ نرنکار، سادھ سنگت پلو جگت پھرایا۔ بیٹھا سرب کل دھار، ہنکاریاں جس ہنکار گویا۔ دسے سو جو جیو وچار، بہرم بھلیکھا سب دا لاپیا۔ سوہنگ شبد کھنڈا دو دھار، چھپیا نہ رہے کلجگ چھپایا۔ مہاراج شیرسنگھ جو جن پاوے سار، جن وچوں بھیت چکایا۔ کلجگ ہوتے شبد وچولا۔ پاوے درس پرہ رنگ مؤلا۔ پرگٹی جوت سرب کل سولاں۔ سادھ سنگت سوہنگ شبد وجاوے جگت ڈھولا۔ سچکھنڈ گرسکھ گھر سار۔ کلجگ ورتے ڈاڈھا قہر، چرن لاگ گر جائے تار۔ پرگٹے آپ پرہ نیرویر، مہاراج شیرسنگھ سرشٹ پلٹاوے، نہ لاوے سوا پھر۔ سوا سوائی مل ملیچھ بڈھ گوائی۔ پنچم تت جوت اگن جلائی۔ کرے ست سوہنگ رُشنائی۔ مہاراج شیرسنگھ سد بل بل جائی۔ کیرپا کر پرہ امرت مکھ چوایا۔ جو جن آئے گھر، امرت رس من درسایا۔ کلجگ ملیا ساچا ور، امرت بوند کول کھلایا۔ مہاراج شیرسنگھ کر اوچا در، گرسکھاں آسپس جھکایا۔ امرت رس گر در تے پائیے۔ امرت رس پی من ترپتائیے۔ امرت رس جیو پرہ جگت ملائیے۔ امرت رس سادھ سنگت پرہ ورکھا لائیے۔ امرت رس اگیان اندھیر وچ دیہہ چکائیے۔ امرت رس پی لکھ چراسی گیڑ نہ آئیے۔ امرت رس کرے نرمل جی، من اگیانی جگت اکھوائیے۔ امرت رس بے مکھ جائے نس، سادھ سنگت پرہ مکھ چوائیے۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ تیرا جس، رسنا گائے

سُپھل کرائیے۔ بھوجن سو جس پر بہ بھوک لگائے۔ پرگٹ جوت گُرسکھ گھر آئے۔ بھگت جن پر بہ سنگ رلائے۔ کلجُگ جنم بہتر جن بھگت پر گٹائے۔ کرپا کر پر بہ دھرنی دھر، رسنا بھوک بھنڈار لگائے۔ بن بھوک پر بہ بھوجا بھکھ ہو جائے۔ گیتا واک کرشن سچ ہو جائے۔ لیہز پھیہز نہ سنگ رلائے۔ شوڈر ویش رنگ اک رنگائے۔ گُرسکھ بنت کلجُگ بنائے۔ پرگٹ کر پر بہ ٹھا کر سینگھ جس گائے۔ مہاراج شیرسینگھ انت ہوئے سہائے۔ پر بہ سرچیت سدیو کال۔ پر بہ کی جوت جگت مثال۔ جوت جگاوے گُرمکھ گوپال۔ مہاراج شیرسینگھ سوہنگ شبد دے کر آتم مال۔ کر پرتی گُرجن جیو، جے سچ من منے۔ درس کر جائے دُتر تر، ملیا بھگوان جوں بھگت دھنے۔ سوہنگ نام رسنا چپ نہ کلجُگ ڈر، لگاوے بھوک جوں نامے دُودھ چھنے۔ مہاراج شیرسینگھ بھرم نوارے، ساچا بیڑا کل لاوے بنے۔ بیڑا بندھ چلایا۔ گُرمکھاں پر بہ ملاح ہو آیا۔ سوہنگ چپو لائے، کلجُگ پار کرایا۔ پرگٹ جوت زرنکار، مہاراج شیرسینگھ بھوک لگایا۔ بھوک لگاوے بھگت گھر آ کے۔ کلجُگ چلیا ساچی جوت جگا کے۔ ساچا در ملیا پرت گُرجن لگا کے۔ مہاراج شیرسینگھ ولیا کسے نہ ٹھلھیا، سینگھاسن بیٹھا جوت جگا کے۔ سینگھ آسن بیٹھا پرین۔ کلجُگ گویا دُنی سب دین۔ سوہنگ شبد رسنا پین۔ مانس جنم ہوئے سدا جگ جین۔ مہاراج شیرسینگھ گُرسکھ نہ آوے ہین۔ گُرسکھ ملو کر گُربیا۔ کر درس کرو زمل جییا۔ سوہنگ شبد پر بہ ساچا دییا۔ مہاراج شیرسینگھ کلجُگ ترے جس رسنا نام تیرا لیا۔

★ ۲۶ چیت ۲۰۰۸ بکرمی آتما سینگھ دے گرہ پنڈ جیٹھووال مسیت وچ ★

اٹھ جیو جاگ جاگ جاگ، پرگٹے پاربرہم اچت۔ اٹھ جیو جاگ جاگ جاگ، پر بہ ملنے دی آئی رت۔ اٹھ جیو جاگ جاگ جاگ، ساچا ناتا پر بہ جوں پتا پت۔ اٹھ جیو جاگ جاگ جاگ، جھوٹھا سنسار انت ہوئے نہ مت۔ اٹھ جیو جاگ جاگ

جاگ، کلجگ چلیا وچھڑ جائے نہ کت۔ اٹھ جیو جاگ جاگ جاگ، ایشر پرگٹے نہ کیسے وار نہ تھت۔ اٹھ جیو جاگ جاگ جاگ، مانس جنم کلجگ وچ دت۔ اٹھ جیو جاگ جاگ جاگ، کر درس مہراج شیرسنگھ آتم نت۔ ورتے شبد کل وڈا بہاری۔ چڑھکے آئے مغل قندھاری۔ سرشٹی ہونے ات خواری۔ ستر کوس پھیر جائے بہاری۔ بیاسا ندی دے شیرسنگھ جوت نیاری۔ جائے نہ پار پئے ملیچھاں وچ خواری۔ پرہ دیوے ہار جیو جنت مرے وچ بیماری۔ کوئی نہ جانے سار، کلجگ ورتے کھیل جوت نیاری۔ آوے بہار بھگت جنان ہر پیچ سواری۔ دیوے پرہ تار، چھتر جھلائے وڈ داتا آپ سنساری۔ مہراج شیرسنگھ کل لاج رکھائی، چرنی ڈگے سنگت ساری۔ کلجگ چلے شبد اندھیری۔ ایشر جوت چھن اندر چار کنت پھیری۔ کرے سو ہوت کلجگ ڈھیہہ ہویا ڈھیہہ ڈھیری۔ مہراج شیرسنگھ سچ تیری جوت، نہکلنک کل پائی پھیری۔ کل آیا کلمہ دُور کر، سوہنگ شبد چلائے۔ چار کنت اپنا جلوہ نَور کر، چار کنت چن لائے۔ سادھ سنگت من ٹیک دھر، چرنی بیٹھے سیس جھکائے۔ چار ورن پرہ ایک کر، ستجگ ساچا راہ بتائے۔ بھگت جنان بُدھ وسیکھ کر، ستیاں دیوے بانہوں اٹھائے۔ مہراج شیرسنگھ کلجگ ساچا گر ویکھ کر، پھیر جانے سیس جھکائے۔ جوت اگن جگت لگن۔ بیٹھا آپ پرہ مگن۔ گرسکھ پورے جگ چار جگن۔ کرے پرکاش مات پاتال آکاش گگن۔ بے مکھ ہونے خوار کل پھرن نگن۔ گرسکھ اوجل سنسار، سوہنگ شبد مکھ لایا پرہ سگن۔ جوت سروپ پرہ کیا آکار، آتم تیر وچ دیہہ لگن۔ مہراج شیرسنگھ درس در پا کے، گرسکھ پریت چرن سنگ لگن۔ وقت سُہیلا آگیا، پرہ پیچ رکھاوے۔ گر جگت دھکیلا آگیا، سرشٹ ساری پئی ڈلاوے۔ گر سچ ملاون میلا آگیا، گرمکھ وچھڑ نہ جاوے۔ کلجگ اچرج کھیلا آگیا، سوہنگ شبد جگت چلاوے۔ مہراج شیرسنگھ بھگت دُھیلا آگیا، کھنڈ سچ نواس دواوے۔ کلجگ وقت مُکا گیا، پرہ لاگو چرنن۔ کل جیو جھوٹھے دھندے لا گیا، انت دُکھ ڈاڈھا بھرنن۔ سادھ سنگت وچ پرہ سما گیا، کوئی سکے نہ ورنن۔ واسی کھنڈ برہمنڈ دا آگیا، چرن لاگ جیو

سب ترنن۔ سچکھنڈ کل مات لوک بنا گیا، جوت جگاوے جتھے پرہہ دھرنی دھرنن۔ رسنا سوہنگ شبد چپا گیا، ساچی
 مت بھگتن کرنن۔ پنٹھ ساچا جگت وکھا گیا، گرسکھ دیہہ جگت نہ دھرنن۔ مہاراج شیرسنگھ کلنکنہ آگیا، کلجگ کرم ہرنن۔
 کلجگ آئے ہار، کھئے نہ راکھے۔ پورب کرم وچار، پرہہ جوت پرکاشے۔ پرہہ دیوے نرک مجھار، سب جیو مد ماسے۔ وری اتم
 وچ سنسار، جت بانی گرچرن زہراسے۔ کُنٹ چار ہوئے جے جے جیکار، پرگئے جوت پرہہ آکاشے۔ گن گندھرب سرب پرہہ
 درس پیاسے۔ تنہا گرمکھ جاؤ قربان، جنہاں بیٹھا ستگر پاسے۔ کلجگ سچ رہے نشان، جتھے کرے پرہہ جوت واسے۔
 مہاراج شیرسنگھ شبد روپ، بے مکھاں کرے ناسے۔ ناسونت سرب جیو جنت۔ اوچ ایک سرب بھگونت۔ پرہہ کی مایا بڑی
 بے انت۔ کلجگ پرگٹاوے گرسکھ ساچے سنت۔ سوہنگ دیوے دان پرہہ وڈا گنونت۔ ہووے برہم گیان، ملے پورن
 بھگونت۔ درس دکھاوے نظری آوے، وچ بیٹھا جو اکنت۔ جوت جگاوے سو جھی پاوے، سوہنگ شبد ساچا گر منت۔
 مہاراج شیرسنگھ پرہہ ابھیو، کوئی نہ جانے تیرا آد انت۔ کلجگ ہر رنگ مان، اچے من سکھ۔ گرچرن کر دھیان، نہ لاکے
 کوئی دکھ۔ اتم ایہہ گیان، من دی لاپے بھکھ۔ کوئی پائے چتر سُبجان، سُپھل کرائے مات ککھ۔ کل ملے مہاراج شیرسنگھ وشنوں
 بھگوان، جیو سکھ ساچی سکھ۔ کلجگ ملے آپ بھگوان۔ بھگت پچھانے جانی جان۔ گرسکھاں پرہہ چرناں مان۔ بخشے گئے
 جو جن چرنی ڈگے آن۔ امر سد رہے جو سادھ سنگت مل جان۔ ساچا شبد پرہہ رسنا کہے، ایک جوت وشنوں بھگوان۔
 مائس جنم سچ لاہ لے، مہاراج شیرسنگھ درشن دان۔ درس دیکھ لاہ آتم چند۔ کلجگ وپاوے پرہہ اُٹی سِندھ۔ بے مکھ کرن
 کلجگ پرہہ کی نند۔ مہاراج شیرسنگھ گرمکھ پورے سچ تیری بند۔ گرمکھ اوچل اُپر دھول۔ کلجگ اندر جوں ساگر کول۔
 تارے پرہہ کرشن مُراری سول۔ مہاراج شیرسنگھ ایکنکاری اول۔ ایکنکار کل پڑ سرنائی۔ ایکنکار جوت وچ مات دے آئی۔
 اچھل اڈول پرہہ اکھوائی۔ سرشٹی ساری پرہہ شبد ڈلائی۔ اگن جوت چار کُنٹ لگائی۔ گرسکھاں پرہہ ہوئے سہائی۔ مہاراج

شیرسنگھ کل کھئے نہ جانے تیری وڈ وڈیائی۔ گرچرن مل گرسکھ نرمل کرم اُجاگر۔ کلجگ کایا جیو جھوٹھی گاگر۔ بھگتن دیوے پرہ امرت ساگر۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ پرگٹے جوت رتناگر۔ رین سہائی بھنڑی، پرہ کیا جوت آکار۔ رین سہائی بھنڑی، پرہ آیا پار اُتارنہار۔ رین سہائی بھنڑی، گرمکھ پرہ درشن کرن اپار۔ رین سہائی بھنڑی، پرہ جوت ہووے چمتکار۔ رین سہائی بھنڑی، پرہ ست ست ست ورتے آپ نرنکار۔ رین سہائی بھنڑی، مات لوک سوہے ساچا دربار۔ رین سہائی بھنڑی، اٹل پدوی ملے گر دربار۔ رین سہائی بھنڑی، پت پاپی تارے تارنہار۔ رین سہائی بھنڑی، کر درس جن پائے موکھ دوار۔ رین سہائی بھنڑی، گرمکھان دیوے نگم وچار۔ رین سہائی بھنڑی، گر گرسکھ کینے پار۔ رین سہائی بھنڑی، پرہ دیوے دُتر تار۔ رین سہائی بھنڑی، اپنے رنگ کرے کرتار۔ رین سہائی بھنڑی، کلجگ جاوے لہندی دھار۔ رین سہائی بھنڑی، ستجگ لاوے اپر اپار۔ رین سہائی بھنڑی، گرسکھان گھر جے جیکار۔ رین سہائی بھنڑی، در آئے نہ دُشت دُراچار۔ رین سہائی بھنڑی، سوہنگ شبد ہوئے گنجار۔ رین سہائی بھنڑی، نج گھر وسے پرہ وسنہار۔ رین سہائی بھنڑی، گرسکھان ملے نام آدھار۔ رین سہائی بھنڑی، پرہ جوت جگاوے دیہہ جوت جگاونہار۔ رین سہائی بھنڑی، دے درشن جاوے تار۔ رین سہائی بھنڑی، کلجگ پرگٹیا نر لے اوتار۔ رین سہائی بھنڑی، نہکلنک جیو کر دیدار۔ رین سہائی بھنڑی، پرہ مل ہوئے سولاں شنگار۔ رین سہائی بھنڑی، کر سچ کنت پیار۔ رین سہائی بھنڑی، میل ملانے کر کرشن مُرار۔ رین سہائی بھنڑی، پون اُنجا سر چھتر جھلار۔ رین سہائی بھنڑی، کھنڈ برہمنڈ پرہ کرے آکار۔ رین سہائی بھنڑی، جوت جاتی وچ سنسار۔ رین سہائی بھنڑی، گن اوگن پرہ لے وچار۔ رین سہائی بھنڑی، پرگٹی جوت پرہ اگم اپار۔ رین سہائی بھنڑی، دکھ نہ لاگے گر دربار۔ رین سہائی بھنڑی، گرمکھ اُتم وچ سنسار۔ رین سہائی بھنڑی، جھوٹھا جگت ہووے سب چہار۔ رین سہائی بھنڑی، جت پرگٹے نر اوتار۔ رین سہائی بھنڑی، امرت ورکھ ورکھنہار۔ رین سہائی بھنڑی، امرت بوند گرمکھ چوار۔ رین سہائی بھنڑی، کلجگ کھلے دسم

دوار۔ رین سہائی بھنڑی، گرسکھاں پرہہ بیڑا کینا پار۔ رین سہائی بھنڑی، جت رین مہراج شیرسنگھ لے اوتار۔ بھنڑی رینڑیئے رنگ پرہہ کا مان۔ بھنڑی رینڑیئے جو رہے جاگ، تنہاں ملیا پرہہ آن۔ بھنڑی رینڑیئے تیرے پورن بھاگ، پرگٹی جوت وشنوں بھگوان۔ بھنڑی رینڑیئے تیرے سر سہاگ، سوہنگ سچ شبد دیبان۔ شبد ملاوا کر پرہہ کر سرتی میلا۔ جگت بھلاواں دُور کر، مل سجن سہیلا۔ جگت نین دکھاوا دُور کر، نیتر تیجا کھولا۔ مہراج شیرسنگھ گرسکھ کول پھول کر چرن سنگ مؤلا۔ گر چرن اوچا پد۔ کر درس بل جاؤ سد۔ پرہہ ملیا وڈا اگد۔ بے مکھاں چلیا کلجگ لد۔ مہراج شیرسنگھ دُهن نام وجے دیہہ سد۔ سدا دُهن وجے دیہہ اندر۔ ہوئے گیان اندھیر تن مندر۔ سوہنگ کنجی من توڑے جندر۔ مہراج شیرسنگھ جوت پرگٹائے، سہائے بنک مندر۔ جوت جگائی جگت وکھائی، نظر نہ آئی بھیت رکھایا۔ جن دے وڈیائی پیج رکھائی، ہوئے سہائی کلجگ ترايا۔ بے مکھ دُہائی، سنگ نہ چالے کھئے بھین بھائی، جھوٹھی سرشٹی چھڈ وکھائی، بے مکھ ناؤں نہ دھیایا۔ مہراج شیرسنگھ پرمگت پائی، وجی ودھائی سنے لوکائی، ور گھر ساچا پایا۔ سچ اندر وسیا، نظر نہ آوے۔ ساچا راہ پرہہ ساچے دسیا، جے ویکھے تان نظری آوے۔ کرے پرکاش جوں رو سسیا، آتم جوت پرہہ سنگ جوت جگاوے۔ بے مکھ کلجگ چن جوں مسیا، ستجگ وچ نظر نہ آوے۔ سوہنگ بان شبد گر کسیا، سرشٹی ساری بھردی ہاوے۔ سوہنگ شبد گھر ساچا دسیا، مہراج شیرسنگھ سنگ میل کراوے۔ پرہہ ملیاں چڑھے رنگ مجیٹھ۔ ساچا پرہہ کلجگ گھر ڈیٹھ۔ بے مکھ کوڑے کلجگ جوں ریٹھ۔ گرسکھاں گر پورا پایا، مہراج شیرسنگھ نیتر ڈیٹھ۔ نیتر پیکھ کرو دُور بھلیکھا۔ ساچا صاحب گھر آ چکاوے لیکھا۔ ڈھیہہ پئے سرنائی جن، پرہہ میٹ وکھاوے ریکھا۔ مہراج شیرسنگھ رنگ چلولا، گرسکھاں تیرا ڈیٹھا۔ گرسکھاں رنگ تیرا ڈیٹھو۔ ور گھر پایا پرہہ ساچا بیٹھلو۔ پرہہ وچ نائیاں وسے، نہ جانے پائے چیتھڑو۔ مہراج شیرسنگھ راہ ساچا دسے، نہیں بھلیکھا پرہہ ساچا ڈیٹھو۔ جیو پرکھ کر، من رہے نہ چندا۔ چھڈ دربار، بھل کرے نہ نندا۔ دیونہار پرہہ

سرب پھل دیندا۔ جوت پرگٹائی پرہہ گر گوہندا۔ دیوے وڈیائی گر گُرسکھ مرگندا۔ تیتیس کروڑ کھڑے در سیس جھکائی،
 کھڑے سنگ اندا۔ کلجگ پرگٹیا مہراج شیرسنگھ گُرسکھ بخشندا۔ بخشے بخشہار پرہہ انترجامی۔ کھئے نہ جانے سار، کل
 پرگٹے پرہہ نہکامی۔ گُرسکھ سوہن گرچرن دربار، پرگٹ بیٹھا وچ سوامی۔ کلجگ ساچا سچ دربار، پرگٹے جوت پرہہ انترجامی۔
 مہراج شیرسنگھ پورن اوتار، سوہنگ دان دیوے پرہہ نامی۔ نام دان آپ پرہہ دیبا۔ نرمل کیا پرہہ گُرسکھاں جیبا۔ نام
 ندھان گردر تے پیبا۔ مہراج شیرسنگھ تیرا سکھ سدا جگ جیبا۔ سچ شبد کلجگ سچ لکھ۔ دے گیان پرہہ آتم لاپے وکھ۔
 گن ندھان پرہہ وسے وچ سکھ۔ وشنوں بھگوان اُچاوے کلجگ گُرسکھ وڈ رکھ۔ گُرسکھ اُتم ذات کر، دے چلیا وڈیائی۔ آتم
 پرہہ سوانت کر، ترکھا دے بُجھائی۔ ساچی جوت وچ دیہ اکانت کر، گیان جوت پرہہ دے جگائی۔ مہراج شیرسنگھ تپدے
 پردے شانت کر، سوہنگ امرت ورکھا لائی۔ امرت ورکھے میگھ جوں دھار۔ پی سکھ کل اُترے پار۔ پرگٹے گر کوئی پائے نہ
 سار۔ آپ اپرمپر رہیا گن وچار۔ جگت جلائے کر جوت آکار۔ بھگت ترائے دے سوہنگ شبد ادھار۔ چار جگ نام رکھائے،
 ساچا مارگ چلے سنسار۔ جو جن آئے رسنا گائے، دیوے درس پُرکھ مُرار۔ کلجگ پرگٹیا نہکلنک اوتار۔ مہراج شیرسنگھ
 چار جگ پوجا کرے سنسار۔ چار جگ پرہہ چرن پُجاری۔ آیا مات چترُبھج کر سواری۔ بھگت جانا ہر آئے پیج سواری۔
 کلجگ پرگٹے رام کرشن نہکلنک اوتاری۔ مہراج شیرسنگھ اک جوت نرنکاری۔ نرنکار کوئی آکار نہ جانے۔ جس جن دسے
 سو جن پچھانے۔ گرمکھ چلے پرہہ کے بھانے۔ کلجگ ہوئے چتر سُگھڑ سیانے۔ چرنی ڈگن سب راجے رانے۔ سر چھتر
 جھلائن، سنگت سب مستوانے۔ جامہ لیا دھار، پہن نہکلنک بانے۔ مہراج شیرسنگھ نر اوتار، کوئی ورلا گرمکھ جانے۔
 پرہہ گرمکھاں بوجھ بُجھائیندا۔ آد جگادی شبد پیج رکھائیندا۔ گوپی ناتھ بھگت وچھل اکھوائیندا۔ جیو نہ جانے پرہہ سدا
 سنگ رہائیندا۔ نہ بھل جیو انجانے، وچھڑ دکھ پائیندا۔ لگ جا ٹکانے، پرہہ جوتی جوت ملائیندا۔ پھر گرہہ نہ مانے، پرہہ

سچکھنڈ بہائیندا۔ جیو اپنا مٺل پچھانے، پرہہ جوتوں جوت پرگٹائیندا۔ مہاراج شیرسنگھ گرسکھاں سر چہتر جھلائیندا۔
 جھلے چہتر گرسکھاں سر۔ کلجگ ملیا جنہاں ساچا پر۔ پرگٹی جوت کل گردھاری گر۔ مہاراج شیرسنگھ پیچ سواری، نہ
 لاوی در۔ دیر نہ کر گرسکھ بلایا۔ کلجگ اگن تن من جلا یا۔ کریا کر آپ پرہہ رگھرایا۔ کر شانت ہومے تن تندور جلا یا۔
 کڈھ بہرانت بھلیکھا کلجگ من وسایا۔ وچھڑ جائے نہ دن رات، جن پرہہ چرن سنگ نیہوں لگایا۔ مہاراج شیرسنگھ گاؤ
 پرہات، دیوے درس تیج جوت سویا۔ جوت سروپ پرہہ جگ آئے۔ آپ پیکھے کیسے نظر نہ آئے۔ لائے لیکھے جو جن چرن
 سیس جھکائے۔ کڈھ بھلیکھے سوہنگ گیان دوائے۔ مہاراج شیرسنگھ اتکال گرسکھاں ہو سہائے۔ گرسکھ وسے گر گوپال۔
 گرسکھ آتم لال گلال۔ گرمکھ اُجل جوں سنگھ پال۔ سوہنگ شبد کھٹ جگت سچا دھن مال۔ مہاراج شیرسنگھ
 گرسکھ چرن سنگ سماں۔ گر دربار آئے سوں نہیں رہنا۔ دیوے درس بہگت پرہہ ستیاں رینا۔ وقت جائے وپائے جیو روئے کل
 پائے ویناں۔ درگاہ ملے نہ تھیں، لیکھا دھرم رائے نے لینا۔ پرہہ پورا نظر نہ آئے، جیو وس جہاں دے پینا۔ کلجگ تارن آگیا، گر
 پیکھ اپنے نینا۔ پرہہ سچا مارگ لا گیا، چل جیو جگ بیٹھ کیسے نہیں رہنا۔ کیوں بہرم بھلیکھے لا لیا، من سچے ستگر کا کہنا۔
 کل سوہنگ جہاز بنا لیا، کیوں ڈبے لہندیاں وینا۔ جس مہاراج شیرسنگھ چرن لگا گیا، دکھ اندھ اوس نہیں سہنا۔
 گرسکھ پرہہ کا دکھ نہ جلے۔ مل سادھ سنگت کلجگ ترے۔ آوے نہ جاوے جنے نہ مرے۔ بیٹھ اٹول رنگ ویکھے ہرے۔
 گرچرن لاگ کلجگ کھوٹے ہوئے کھرے۔ ہوئے سہائی ایک، ٹیک جو پردے دھرے۔ جو جن چل آئے در، تن کے کاج
 سرے۔ مہاراج شیرسنگھ جاؤ بلہاری، دے درس پرہہ نہ ہرے۔ ہر نہ جوت اوتر۔ کلجگ ساگر پار کر۔ ایک شبد جیو
 پردے دھر۔ مہاراج شیرسنگھ جیو وسے نج گھر۔ نج گھر وسے پرہہ مہروانا۔ ہر گھر جن بہگت پچھانا۔ اتم در سکھ ملے
 مہانا۔ رکھ لاج کل مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوانا۔ وشنوں بھگوان بہرم مٹا۔ سہنسر سہنسرے وچوں چکا۔ جوت سروپ

وچ دیہہ جوت پرگٹا۔ چرن لاگ جیو دم دا نہیں وساہ۔ وقت نہ دتے، پرہہ ساچا بے پرواہ۔ پرہہ اپنے رنگ وسے، سرشٹی
 ساری ہوئی داہ۔ گرسکھ ساچا گر در ہستے، بے مکھاں کل پئی سواہ۔ کلجگ جوت پرگٹائی، مہاراج شیرسنگھ سر شاہاں
 شاہ۔ ساچا شاہو ملے وڈبھاگ۔ کر درس جیو نہ لاگے من داغ۔ کرپا کرے انحد شبد سناوے راگ۔ نجانند درساوے پرہہ
 امرت ساد۔ جوت جگاوے جیو جنت آد جگاد۔ کلجگ مہاراج شیرسنگھ گرسکھاں لیا لادہ۔ پرہہ سٹا پیر پساہ۔ آس
 کرے نہ وچ سنسار۔ کر کر پردکھنا گرسنگت بل دہار۔ ساچی ریت چلی وچ سنسار۔ چو گرد تمارے ساچی کار۔ کوئے نہ
 جھلے اس کا وار۔ سوہنگ شبد سرب سیکدار۔ باقی ہوئے سرب پنہار۔ منڈل ڈولے سادھ سنگت ڈلاونہار۔ کلجگ پرگٹیا
 سن بھگتن پکار۔ کرپا کر پرہہ رکھ لے، مد ماس نہ ہوئے رسن آہار۔ مہاراج شیرسنگھ راہ کلجگ دس لے، گرسکھاں بیڑا کر لیا
 پار۔ کلجگ جامہ دہار کے سنگھ آسن لائے، سادھ سنگت دیوے وڈیائی۔ ساچا تخت سیس لیا اٹھائی۔ چو گرد کر پردکھنا،
 ہر ہر رسنا گائی۔ جھول جھلایا سنگھ آسن، کھنڈ برہمنڈ سرب ڈل جائی۔ سنگت اٹھایا گر سیس، انتکال پرہہ ہوئے
 سہائی۔ نظری آئے پرہہ جگدیش، وچ بیان لئے بیٹھائی۔ سوہنگ نام کرے بخشیش، کھنڈ سچ دے پچائی۔ گرمکھاں بے مکھ
 کرن نہ ریس، مہاراج شیرسنگھ کل کرے بھگت وڈیائی۔ دیوے مان من سادھ سنگت۔ سوہنگ نام من چاڑھ رنگت۔
 گرسکھ تارے جوں نانک انگد۔ اوچ دربار اکم اتہاہ۔ اُپر بیٹھا بے پرواہ۔ سچی جوت سچا پاتشاہ۔ کلجگ دسیا سچا راہ۔
 گر دربار اک سچا، گرسکھ بھل نہ جاہ۔ مہاراج شیرسنگھ گر نہیں کچا، کلجگ آیا سچا پاتشاہ۔ سچا پاتشاہ سچ سلطان۔
 والی ہووے دو جہان۔ کرپا کرے بھگت بھگوان۔ در آئے سیو کھائے جس لے جان۔ بھگت جناں پرہہ تیرا مان۔ مہاراج
 شیرسنگھ شبد سچ نشان۔ سادھ سنگت پرہہ وسنیہارا۔ سادھ سنگت پرہہ چہتر جھلارا۔ سادھ سنگت درساوے پرہہ آتم
 دوارا۔ سادھ سنگت گاوے شبد رسنا گر دوارا۔ سادھ سنگت مہاراج شیرسنگھ لے اوتارا۔ سادھ سنگت تیری وڈیائی۔

کلجگ جوت ایشر پرگٹائی۔ سادھ سنگت پرہ بھئے سہائی۔ جگو جگ پرہ پیج رکھائی۔ مل گرسنگت پورن مت پائی۔
 مہاراج شیرسنگھ دکھ دیہہ مٹائی۔ دھن دھن دھن گرسکھ، جنہاں ہر من وسیا۔ دھن دھن دھن گرسکھ، جنھے بیٹھ بھو پرہ
 سب دسیا۔ دھن دھن دھن گرسکھ، جنہاں پردے نام سوہنگ وسیا۔ دھن دھن دھن گرسکھ، منی سنگھ راہ پرہ کا
 دسیا۔ گرسکھ پوہ نہ سکے کل کی مایا۔ جوت سروپ سر ہتھ ٹکایا۔ کلجگ کھپائے ستجگ تیج ہووے پرہ جوت سوایا۔
 دُشٹ کھپائے گرسکھ ترائے، جنہاں مہاراج شیرسنگھ چرن لگایا۔

★ ۲۷ چیت ۲۰۰۸ بکرمی ماسٹر سوہن سنگھ دے گرہ پنڈ رام پُر ★

ساچا جوت پرکاش کر، کلجگ مٹائے۔ بے مکھاں پرہ وناش کر، جگ ست لگائے۔ گرسکھاں پردے واس کر، ستگر
 ساچا سچ جوت جگائے۔ سب سریشٹ اپنی داس کر، سوہنگ شبد رسن اکھوائے۔ نگر گرام سب پرہاس کر، جے دیکھے تان
 نظر نہ آئے۔ گرسکھاں آتم راس کر، جوت دپک وچ دیہہ جگائے۔ مہاراج شیرسنگھ دُشٹن ناس کر، واہوا ستجگ بھگتن اُپائے۔
 ستجگ لاوے پیت پیتمبر۔ مان گوائے کلجگ پیغمبر۔ جوت پرکاش کرے پرہ تین لوک اندر۔ وچ سچ پرکاش جوت جیو
 جھوٹھا دیہہ مندر۔ ہوئے ممتا وچوں ناس کر، نجاند پائے اندر۔ سوہنگ شبد ساچا جاپ کر، توڑ اگیان من کا جندر۔
 مہاراج شیرسنگھ جوت سروپ جگت نچائے جوں مداری بندر۔ جوت اگن جگت جلا یا۔ چار کُنٹ ہاباکار کرایا۔ پرہ آپ
 اچھل اڈول سنگھاسن ڈیرہ لایا۔ گرسکھ تولے پورے تول، بے مکھاں کل دھکا لایا۔ ساچا شبد لکھاوے بول، اپنا بھیت نہ
 رکھایا۔ ایشر جوت سدا اڈول، جگت ڈلایا۔ کر جوت پرکاش بیٹھا سکھاں کول، کلجگ پائی مایا۔ کلجگ جیو بھلے انہول،
 نہکلنک نہ نظری آیا۔ گرسکھاں دیوے پرہ پڑدے کھول، انحد شبد تن من وجایا۔ وجے شبد تن گیان، امرت بوند مکھ کول

چوایا۔ کھلے کول ہونے دھیان، جوت سروپی نظری آیا۔ کلجگ پرگٹے نہکنک، مہراج شیرسنگھ نام رکھایا۔ نہکنک ہونے
 نرویرا۔ جوت سروپ پرگٹے کپہرا۔ کھٹے نہ جانے سار، پرہ ساچا گہر گمبھیرا۔ مہراج شیرسنگھ دیوے جوت ادھار، جو جیو
 آن لکے گر پیرا۔ مل کلجگ ہر، جیو ملے وڈیائی۔ کر درس پرہ تر، لکھ چراسی پرہ گیڑ مکائی۔ رسنا چپ ہر ہر کر
 کلجگ ملے جیو وڈیائی۔ مہراج شیرسنگھ جگ دتر تارے، سادھ سنگت گرچرن بن آئی۔ سادھ سنگت پرگٹاوے پرہ
 دھیلا۔ کلجگ نہکنک وچھڑیاں سنگ میلا۔ بھگت جن لئے پچھان کلجگ آن، اچرج کھیل آپ پرہ کھیلا۔ لگ چرن جیو،
 بھیا ملن کا ویلا۔ مہراج شیرسنگھ جوت وشنوں بھگوان، پرہ جوت سد رہے اکیلا۔ آد جگاد رہے ایکنکارا۔ جگو جگ
 پرہ لئے اوتارا۔ پاوے بھید کوئی پرہ سمرتھ پُرکھ اپارا۔ کرے سیو جن پُچ آوے گر در سچ دربارا۔ کلجگ پرگٹیا لکھ ابھیو،
 وچاری جیو کی بوجھ وچارا۔ ایشر جوت سدا نہکیو، ویکھے سو جس وکھاوے پرہ گردھارا۔ سرن رہے سب دیوی
 دیو، وچ اگم اپر اپارا۔ سادھ سنگت شبد سوہنگ لیو، پرہ ابناش شبد دیونہارا۔ مہراج شیرسنگھ تیری چرن سیو،
 پاوے سو جس کرپا کر درس دکھارا۔ دیوے درس کل نین مندھار۔ دے درس پرہ کلجگ کیئے پار۔ گرمکھ ورا لا کل پائے پرہ
 کی سار۔ سرشٹ وبائی پرہ لہندی دھار۔ جوت پرگٹائی پرہ گرمکھ وچار۔ آتم سچ دیپ جگائی، سوہنگ نام شبد اپار۔
 مہراج شیرسنگھ جاؤ بلہار، ستجگ ساچی نیہ رکھائی۔ کلجگ کاچا جیو بھلے، نہ جانے ستگر ساچا۔ سوہنگ شبد نہ من
 میں واچا۔ بیٹھ اڈول ویکھے پرہ جگت تماشہ۔ جگت وناسی، اک پرہ ابناشا۔ سوہنگ شبد جیو چپ سواس سواسا۔
 امرت نام ندھان کل پیو، آتم جوت کرے پرکاشا۔ گرچرن لاگ سدا جگ جیو، انتکال نہ ہونے نرک نواسا۔ آتم بوجھی جگائے دیو،
 پردے کرے سچ جوت پرہ واسا۔ مہراج شیرسنگھ شبد چرن جیو، مات گریہ نہ ہونے واسا۔ پرہ ساچا گریہ واس چُکائے۔
 جو جن آئے گرچرن لگ جائے۔ انتکال پرہ ہونے سہائے۔ جوت سروپ دے درس، وچ بیان لئے بیٹھائے۔ وچ سچکھنڈ کرے

پرویش، جتھے بیٹھا پرہ جوت جگائے۔ تس صاحب کو کرو آدیس، پرگٹے جوت نظر نہ آئے۔ کلجگ اتم بھگت ویش، جوت سنگ پرہ لے جوت ملائے۔ سمجھ جیو دیہہ جھوٹھا بھیکھ، اتکال سنگ نہ جائے۔ اچت پاربرہم پریش اپنے اندر ویکھ، بیٹھا اڈول نظر نہ آئے۔ جتھے وسے سو پرہ ساچا دیس، نہ اوہ مرے نہ آوے جائے۔ مہاراج شیرسنگھ سچ لکھائے لیکھ، گرسکھ جوت مل جائے۔ پرہ کی جوت وچ پرین۔ سوہنگ شبد سچ رسنا چین۔ بن پرہ سب جھوٹے دین۔ گرسکھ ترپتاسے کر درس گر جوں نیر مین۔ پردے ایشر جوت پرکاشے، سوہنگ شبد وجائے وچ سچی بین۔ اگیان اندھیر گرسکھ وچ دیہہ ونا سے، امرت بوند گرسکھ گدر تے پین۔ مل پرہ امرید پاوے بھگت جن جگ چار سدا جگ جین۔ مہاراج شیرسنگھ کیرپا کر، بھگت جن تیرا نام رسنا لین۔ رسنا چپ ملے پرہ رس۔ ساچا صاحب جیو کر وس۔ سوہنگ شبد گیان پرہ دیوے دس۔ گرمکھ پورے مد ماس توں جائے نس۔ واجے انحد تورے، جنہاں پردے جائے پرہ وس۔ کارج کیئے پورے، گرسکھ جوت جگائے جوں رو سس۔ سادھ سنگت گرچرن حضورے، بے مکھ در توں جائے نس۔ کلجگ پاوے جگت وچ مایا، سوہنگ بان لیا پرہ کس۔ مہاراج شیرسنگھ جس دیوے سو جن پاوے، جیو کیسے دے کچھ نہیں وس۔ کلجگ جیو بھرے ہنکارا۔ مد ماس رسن چلائے وکارا۔ ساچا نام نہ ہوئے ادھارا۔ کلجگ نہ دیسے ساچا گر دربارا۔ کوڑے جیو کوڑے ریسے، سچ سچ نہ اتم وچارا۔ مان گوائے محمد عیسیٰ موسے، نہکلنک لے اوتارا۔ سرن پڑے پرہ ساچا دیسے، مہاراج شیرسنگھ دیوے درس شبد دوارا۔ شبد سرت گرسکھ پرہ کرے۔ ساچی جوت وچ دیہہ پرہ دھرے۔ اتم پرکاش کرے نہ ہرے۔ گرسکھ پورا نہ کلجگ ڈرے۔ جوت سروپ پرہ رچھیا کرے۔ جو جن آئے پرہ کی سرنی پڑے۔ مہاراج شیرسنگھ کل دیا کرے۔ دیاوان پرہ درباری۔ پتت پاپی پرہ سگلی تاری۔ جو جن آئے چرن نمسکارے۔ کلجگ پرگٹے جوت اگم اپارے۔ کلجگ مایا پائی جگ سارے۔ کلجگ جیو ہوئے اندھیارے۔ بے مکھاں گھر ہاباکارے۔ گرسکھاں گھر جے جے جیکارے۔ پرہ ساچا تارن آگیا، تریتا

جوں رام اوتارے۔ بھگت ادھارن آگیا، پرہہ کرشن مُرارے۔ کلجُگ سیکھاں سر چہتر جھُلا گیا، مہاراج شیرسنگھ نہکلنک اوتارے۔ کلجُگ پرگٹ نہکلنک۔ سوہنگ شبد وجاوے چار کُنٹ ڈنک۔ سرشٹ جلائی جوں ہنؤونت لنک۔ جوت پرگٹائی، گُرسکھ سوہن تیرے دوارے بنک۔ نہکلنک تیری وڈیائی، کلجُگ کرے اک راؤ رنگ۔ سوہن سینگھ پرہہ دے وڈیائی، ترنتے جوں بھگت جنک۔ بھگت جنک دے وڈیائی۔ نرکوں سارے جیو چُھڈائی۔ کھنڈ برہمنڈ جے جے جیکار کرائی۔ تین لوک پرہہ جوت جگائی۔ مہاراج شیرسنگھ کلجُگ انتکال ہوئے سہائی۔ کرے درس کوئی وِرلا گنوت۔ کلجُگ ملے گُرسکھاں گھر آن بھگت بھکونٹ۔ کلجُگ جیو سار نہ جانے، پرہہ کی مایا بڑی بے انت۔ سرشٹ اُپائے اپنے بھانے، جوت جگائے وِچ سرب جیو جنت۔ گُرسکھ ہوئے کلجُگ سگھڑ سیانے، سوہنگ شبد ملے ساچا گر منت۔ کلجُگ پرگٹیا مہاراج شیرسنگھ، پاوے درس کوئی سادھ سنت۔ سادھ سنت وِرلا گُرمکھ۔ جو درس کر من لاپے بھکھ۔ پرہہ ساچا کلجُگ درس کر، گُرسکھاں لاپے ڈکھ۔ وِچ گرہہ امرت برس کر، گیان بال دواوے وِچ ککھ۔ گر ساچے درس دکھایا، مہاراج شیرسنگھ درس لاپے ڈکھ۔ درس دکھائے پرہہ جگن ناتھ۔ آد جُگاد سد بھگتن ساتھ۔ بھگت وچھل اناتھ اناتھ۔ جوت جگائے وِچ للاٹ ماتھ۔ سوہنگ شبد چلے جُگ چار ساچی گاتھ۔ بھگت بان ایہہ ساچا راتھ۔ مہاراج شیرسنگھ کل چھوڈ نہ جائے گُرمکھ تیرا ساتھ۔ گُرمکھ سنگی پرہہ سنگ سہیلا۔ جُگو جُگ وِچھڑیاں کلجُگ آن پرہہ کییا میلا۔ گُرمکھ پار کرایا، بے مُکھ شوہ دریائے بیڑا ٹھیلا۔ مہاراج شیرسنگھ جن بھگت ترائے، بیٹھ اِکانت پرہہ آپ آکیلا۔ ایک آپ وِچ آکاش۔ جنتھے سدا ہئے جوت پرکاش۔ اُنجا پون سر چہتر جھُلاس۔ مہاراج شیرسنگھ جوت نرنجن پاس۔ نینی دیکھو آئکے، پرہہ پرگٹی جوتا۔ چلیا کل ورتائیکے، جوت سوئی جگ ہوتا۔ بے مُکھ چلیا مُکھ چُھپائیکے، بھُلا جیو کل ہے روتا۔ پرہہ چلیا شبد دُھن وجائیکے، پاوے کوئی گُرمکھ کل سروتا۔ پرہہ چلیا بھگت وڈیائیکے، دُرمت پاپ کل سارا دھوتا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوں بھگوان سد ہے

جاگت، کلجگ جیو سدا ہے سوتا۔ اُٹھ اُٹھ جیو نانیا، کیوں سُتیاں رین ویاے۔ اُٹھ اُٹھ جیو برہم سرُپ، کیوں بھلیا وقت گوائے۔ اُٹھ اُٹھ جیو تیرے وچ وسے انوُپ، مانس دیہہ وچ کیوں بھیو نہ بائے۔ اُٹھ اُٹھ جیو ست سرُپ، پرہہ ابناشی کیوں نہ بائے۔ اُٹھ اُٹھ جیو وچ وسے پرہہ بھوُپ، کر درس کیوں نہ آتم ترکھا بُجھائے۔ اُٹھ اُٹھ جیو پرہہ کا دیسے رنگ نہ روُپ، جوت سرُپ رہیا وچ جوت جگائے۔ اُٹھ اُٹھ جیو کیوں ڈبا وچ اندھکوُپ، گیان روُپ گر چرن لاگ اُچجائے۔ اُٹھ اُٹھ جیو پرہہ اوُچو اوُچ سرن لاگ امرا پد بائے۔ مہاراج شیرسنگھ سوچھ سرُپ، سرب جیو میں رہیا سمائے۔ جوت جگائے پرہہ جگا جگنترا۔ سوہنگ شبد کل کرے بہسمنترا۔ جوت سرُپ کلجگ بھانا آپ ورتنترا۔ ایشر جوت نہ رنگ نہ روُپ، جوت پرکاش تین لوک ورتنترا۔ مہاراج شیرسنگھ ترے اندھ کوپ، جو جن آئے چرن لگنترا۔ گرسکھ کلجگ اُتم جوں پھل کول۔ جوت سرُپ ایشر سب جگت وچ مول۔ آپ پرہہ اچھل اڈول، کلجگ جیو سارے ڈول۔ مہاراج شیرسنگھ سچ تیرا روُپ، جوں دواپر کرشن سول۔ کلجگ پرگٹے جوت نرنکاری۔ سرشٹی ساری آن سنگھاری۔ کوئی نہ دیسے انتکال دُشت دراچاری۔ مہاکال کلجگ کرے خواری۔ سرشٹ سبائی پرہہ چبائی داڑھیں۔ کلجگ اُتم گُرمکھ گر پھلواڑی۔ درس کرے جو جن آوے، ہووے گیان وچ دیہہ بہتر ناڑی۔ کر دھیان ہوئے ممتا وچ دیہہ پرہہ ساڑی۔ وچ کل وشنوں بھگوان مہاراج شیرسنگھ جن بھگت تیری ساچی واڑی۔ جن بھگت پرہہ آپ اُچجائے۔ پرگٹ جوت پرہہ لاج رکھائے۔ شبد گیان دیہہ کلجگ پرگٹائے۔ جیو برہم سرُپ انت برہم ہو جائے۔ مہاراج شیرسنگھ گر ستگر پورا، سرن پڑے دی لاج رکھائے۔ راکھ لاج وشنوں بھگوانا۔ وچ دواپر درویدی جوں گھنٹیا کاہنا۔ کلجگ تارے گرسکھ پیارے، نہکلنک پرہہ پھریا بانا۔ دُشت سنگھارے کرے خواری، سوہنگ شبد نہ جنہاں پچھانا۔ کریا کر پرہہ پار اُتارے، سوہنگ شبد دے ادھارے، مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوانا۔ کلجگ آئے پرہہ گرسکھ تارے۔ بے مکھ گئے مانس جنم ہارے۔ گرسکھ سوہن گرچرن دوار۔ بے مکھ سارے گر در درکارے۔

بھگت جنان ہر نام ادھارے۔ بے مکھاں مد ماس ابارے۔ مہاراج شیرسنگھ چرن جاؤ بلہارے، کلجگ آن بھگت جن تارے۔
 بھگت جنان کل دیوے دات۔ سوہنگ شبد کل وڈی کرامات۔ کلجگ اتم گرمکھ تیری ذات۔ ستجگ سوہے جوں پھل
 پارجات۔ گرسکھ گان شبد سوہنگ دن رات۔ بن گر پورے انتکال نہ کوئی پچھے بات۔ جیو بے مکھ سورے جنم جنم آئے وچ
 گرہ مات۔ پرگئی جوت کلجگ ستگر پورے، کر درس من ہوئے شانت۔ امرت میگھ گرچرن حضورے، کر درس پی امرت
 بوند سوانت۔ نین پیکھ پرہہ ساچا دیکھ، اگیان اندھیر من لاپے بھلیکھا بھرانٹ۔ مہاراج شیرسنگھ ایکو ایک، پاتال آکاش جوت
 دھرے وچ مات۔ مات لوک پرہہ آیا، کلجگ بھیکھ وٹا کے۔ کلجگ مایا جگت بھلایا، جیو ویکھ من پڑدا لہ کے۔ کیوں
 جھوٹھے دھندے وقت گویا، پا پرہہ ہردے شبد وسا کے۔ کیوں مانس جنم گویا، گر پورے چرنی ڈگو آ کے۔ کیوں ساچا پرہہ
 بھلایا، وچ بیٹھا جوت جگا کے۔ مہاراج شیرسنگھ نظر نہ آیا، سینگھاسن بیٹھا آ کے۔ پاربرہم تیری مایا۔ کلجگ جیو بھلایا۔
 پرہہ اباشی نظر نہ آیا۔ زرباری زرویر مؤرت اکال سکھ گھر آیا۔ پت پاون دکھ بھہ بھجن، سادھ سنگت سر ہتھ ٹکایا۔
 کلجگ پرگٹے تریلوکی نندن، کلجگ جوت پرگٹا کے جھوٹھے دھندے جگت لگایا۔ مہاراج شیرسنگھ جن رسنا گا کے، مانس
 جنم سپھل کرایا۔ کلجگ گرسکھ تیرا سپھل جرم۔ پرگٹ جوت پاربرہم بھگت جنان وکھانے کرم۔ بے مکھ جیو چھڈ گئے دھرم۔
 سادھ سنگت پرہہ سوارے جنم۔ مہاراج شیرسنگھ جوت پرگٹائی، نہکنک ہو نوارے بہرم۔ نہکنک پرہہ نہکرما۔ جو جن
 آئے چرن پرہہ نوارے بہرما۔ سرن پڑے کی راکھ شرما۔ کلجگ گرسکھ ہوئے نہ مرنا۔ انتکال پرہہ درشن کرنا۔ بے مکھاں دکھ
 ڈاڈھا بھرنا۔ مانس جنم کلجگ وچ ہرنا۔ جو جن آئے نہ پرہہ کی سرنا۔ کال انت دنڈ دھرم راج کا بھرنا۔ گرمکھ پورے کر
 درس بھو جل ترنا۔ مہاراج شیرسنگھ سرن لاگ گرسکھ کلجگ ترنا۔ ترن تارنہار سمرتھ۔ کلجگ پرگٹے جوت اگم اگتھ۔
 گرمکھاں گرسکھاں سوہنگ نام دے چلیا وتھ۔ سوہنگ ناؤں رنگ مچھٹھ، گرسکھ نہ جائے تیرا لتھ۔ شبد چلایا جن بھگت

ترایا، کلجگ چلایا رتھ۔ بے مُکھ جلا یا جوت اگن لگایا، سرِشٹ سبائی ہوئی ستھ۔ مد ماسی کوئی نظر نہ آیا، سوہنگ بان
 جگت گر لایا، بے مُکھاں گر پائی نتھ۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ جوت پرگٹائے، پرہ پورن سمرتھ۔ کلؤ کال پرہ جوت
 پرگٹاوے۔ انت کلجگ پرہ آپ کراوے۔ جوت سروپ چوٹھا جگ اٹاوے۔ گھنک پُری مہاراج شیرسنگھ ساچی جوت
 جگاوے۔ گھنک پُری پرہ جوت جگائی۔ وشنوں بھگوان جوت وچ دیہہ ٹکائی۔ کلجگ جیو دتے سرب بھلائی۔ سرامرت
 پرہ جا کے، ہرمندر چرن ٹکائی۔ منی سنگھ سر اٹھا کے، منجا صاحب اُپر دیبا بیٹھائی۔ بے مُکھاں سار نہ پائی۔ مہاراج
 شیرسنگھ کل ورتاری۔ ہرمندر دے پُجاری دُشٹ دُراچاری۔ ایشر جوت نہ وچاری۔ کلجگ پرگٹی جوت نرنکاری۔ وچ
 دیہہ رہے من دھاری۔ چھڈ دیہہ جوت سروپ ہوئے مُراری۔ پرہ کی جوت وچ کلجگ گرسکھ دیہہ کرے اتاری۔ جو کچھ
 کرے سوئی جگ ورتے، نہکلنک بنے لکھت لکھاری۔ سرِشٹ سبائی انتکال روتے، دیوے آن نہ داتا بھنڈاری۔ مہاراج
 شیرسنگھ اک نرنجن جوت چوٹھے جگ کرے خواری۔ جگ چوٹھا پرہ انت کرائے۔ کھنڈ برہمنڈ پرہ دے اٹائے۔ جل تھل تھل
 جل اک ہو جائے۔ پون سروپ جوت جگت اگن لگائے۔ کلجگ ہوئے انتکال، ہاہاکار کر سرِشٹ بللائے۔ گر بن کوئی نہ توڑے
 جنجال، انت کال جیو پچھتائے۔ کلجگ ویلا جیو سنبھال، نہکلنک کل جوت پرگٹائے۔ شبد ونجاریو پرہ لینا بھال، جوت
 سروپ سیچ شبد لکھائے۔ بھل نہ جائیو پرہ بردھ نہ بال، مہاراج شیرسنگھ سد رہیا سمائے۔ گن ندھان پرہ گنوت۔ گر در
 پاؤ ہو جاؤ اتم سنت۔ نین درسائو پھیر ملے پرہ ساچا کنت۔ بہرم چُکاو رسنا جاپو سوہنگ شبد ساچا منت۔ ہر ہر ہر
 پرہ پاؤ، وچ دیہہ پرہ بیٹھا اکت۔ جپ جپ جپ پرہ جیو، جس بنائی تیری بنت۔ کرنہارا سب کچھ کرتا، سرب کلا پرہ
 آپ ورتنت۔ مہاراج شیرسنگھ گھر کھلا بھنڈارا۔ منگو دان سوہنگ سرب جیو جنت۔ اتم دان جیو من منگ۔ سوہنگ
 شبد من چاڑھے رنگ۔ مانس جنم نہ ہووے کل بھنگ۔ ساچا پرہ گر دربار نہ سنگ۔ کلجگ ساچا جیو پرہ ملنے کا

ڈھنگ۔ مہراج شیرسنگھ گرسنگھ سد چاڑھے نام دا رنگ۔ ایشر نام رنگ نرالا۔ نہ اوہ چٹا نہ اوہ کالا۔ ایشر جوت لال گلالا۔ رہیا بول پرہہ گویالا۔ دروازہ دسواں کھول، جیو ہو مال مالا۔ کیوں بیٹھا انہول، ساچا پرہہ سدا ہے نالا۔ ستگر پورا تولى پورے تول، بے مکھاں ہویا کلجگ منہ کالا۔ مہراج شیرسنگھ گرسنگھ سوہن چرن کول کول، جگو جگ پرہہ پیج رکھاؤن والا۔ پیج رکھاوے بھگت گھر آ کے۔ جوت سروپ باہوں پکڑ اٹھا کے۔ دیوے درس پرہہ گرسنگھ جگا کے۔ مٹاوے چنت سب آتم جوت وچ دیہہ جگا کے۔ کلجگ ملے پرمیشور جہب، سادھ سنگت مل جائے جن آ کے۔ مہراج شیرسنگھ تیری سرن آئے، کلجگ رکھیں سر ہتھ ٹکا کے۔ سکھاسن پرہہ بیٹھ کے ساچی جوت جگا۔ جیو سد ہی بھلنہار ہے، چرن لاگ بھل بخشا۔ پرہہ وڈ داتا اٹل بھنڈار ہے، توٹ نہ ایتھے کو آ۔ سوہنگ شبد سچا سہاگ ہے، جیو وچ للاٹ ساچا لیکھ لکھا۔ پرہہ پرگٹیا لکھ ابھیو ہے، کلجگ بیٹھا منہ چھپا۔ جن درشن لیا دیکھ ہے، کلجگ آتم گئی ترپتا۔ مہراج شیرسنگھ گرسنگھ سدا وشیش ہے، جیہڑا چرنی ڈگا آ۔ چار جگ اک پرہہ داتا۔ چار ورن کرے پرہہ اک رنگراتا۔ جوت سروپ سرب وچ سماتا۔ گیان دھیان دیوے پُرکھ بدھاتا۔ گرچرن دھیان جیو کلجگ ساچا ناتا۔ گرسنگھ وٹھو قربان، مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان جس پچھاتا۔ ہرجن بھگت در بھگت پچھانن۔ پرہہ کا رنگ وچ آتم مانن۔ سچ در منگ نجانند درسانن۔ مہراج شیرسنگھ من چاڑھے رنگ، جو جن آ سرن لگ جانن۔ نہکلنک لے اوتار۔ چوٹھا جگ ہوئے خوار۔ ستجگ ساچا آئے کل دھار۔ سوہنگ شبد ہوئے جے جے جیکار۔ ستجگ بھگت پرہہ دیوے گن وچار۔ لے شبد جگت آتم بھرے بھنڈار۔ انت ہووے مکٹ گرچرن کر پیار۔ مہراج شیرسنگھ ملن دی جگت، سوہنگ شبد جیو رسنا دھار۔ شبد دھر من ہوئے دھیر۔ شبد جوت کڈھے ہوئے پیر۔ کر درس ہوئے شانت سریر۔ مہراج شیرسنگھ کلجگ پرگٹيو وڈ داتا گئی گہیر۔ گہر گمبھیر گر گوبندا۔ گر بن کھئے لاپے نہ من چندا۔ سوہنگ شبد گیان پرہہ دیندا۔ پرگٹاوے جوت پرہہ مرگندا۔ مہراج شیرسنگھ چرن

لگ جاوے انت ساری ہندا۔ کر کیرپا امرت برکھیا، گرسکھاں مُکھ چوایا۔ سوہنگ سمر سواس سواسیا، کل سچے سیوے
 چت لایا۔ پی امرت من ترپتاسیا، پرہہ سچے میل ملایا۔ گرسکھ چرن رہراسیا، نام ندھان گر در تے پایا۔ گرمکھ جیوے
 گر بھرواسیا، پرہہ بھرم بھلیکھا لایا۔ سادھ سنگت شاہ شباسیا، جن رسنا ہر ہر گن گایا۔ پی امرت دیہہ دکھ ناسیا،
 امرت بوند کول کھلایا۔ مہراج شیرسنگھ کلجگ سچ جوت پرکاشیا، چرن کول سنگ گرسکھ ملایا۔ گر امرت وچ ایہہ
 وڈیائی۔ پی امرت بجر کپاٹ کھلائی۔ امرت بوند سہاونی، گر پورے گرمکھ چوائی۔ مہراج شیرسنگھ پوت رسنا گاونی،
 کلجگ دیوے بھگت وڈیائی۔ کلجگ اوچا بھگتن گھر۔ جوت پرگٹاوے پرہہ دھرنی دھر۔ سچ گھر آئے پرہہ آسا ور۔ پاربرہم
 پرمیشور کلجگ جوت پرگٹائی نر۔ نر نرائن جوت سروپ ایکو ہر۔ ایکو ہر آتم دھر۔ کلجگ ساگر جیو جائے تر۔ مہراج
 شیرسنگھ گرچرن لاگ، انتکال جیو دکھ نہ بھر۔ دکھی جیو کلجگ گرلاون۔ بے مکھ جیو جنم گویا آواگون۔ سادھ سنگت
 گرچرن لاگ امرا پد پاون۔ مہراج شیرسنگھ سوہن سنگھ تاریا پت سنگھ ساون۔ کلجگ ملی بھگت وڈیائی۔ اچ پدوی گر
 در تے پائی۔ گن ندھان گھر آئے بھگت جن لیکھ لکھائی۔ چتر سُبجان وچ جہان گرسکھ نام رہ جائی۔ مہراج شیرسنگھ کلجگ
 دیوے بھگت وڈیائی۔ بھگتن سنگ پرہہ وسنیہارا۔ بھگت رُوے اک رنگ کرتارا۔ بے مکھ بھوے در دُشت ڈراچارا۔ مہراج
 شیرسنگھ کلجگ پرگٹیا نہکنک اوتارا۔ سو نر من جانے گردر گر گھر سکھ آئے۔ پرہہ پورے آگے کھڑے سپس جھکائے۔ برہما
 وشنو مہیش گل پلے پائے۔ شو شنکر جٹا جوٹ دھار، گل بیٹھے ناگ لٹکائے۔ چار یاراں سنگ محمد در کھڑے کل بللائے۔
 تکی انجیل عیسیٰ موسیٰ اتھرن آئے کل لے کھپائے۔ ایک آپ رہیا پرتھائے۔ تینتیس کروڑ دیوی دیوا سرن پرہہ کی رہے تکائے۔
 میگھ مالا کروڑ چھیانوے، میگھ برکھا گرسکھ گھر لائے۔ وید پُرانی پُشپ بانی، اندر اندراسن سرب ڈلائے۔ بھگت وگاسن
 سرب کرے ناسن، گرسکھاں سر پرہہ چھتر جھلائے۔ جو جن سمرن سرب دکھ ناسن، پھولن برکھا پرہہ برکھائے۔ کھانی بانی

گن پاتالی، جیو جنت وچ جوت اپنی ٹکائے۔ پرہہ چوج وڈانی کل جائے پڑھانی، اپنی بھو سرب کھلائے۔ گر دربار گرسکھ پرانی، کلجگ آئے مول نہ ہانی، کلجگ گر سر ہتھ ٹکائے۔ ایک شبد تین لوک بندھائے۔ جوت سروپ سرب رہیا سمائے۔ مات پاتال آکاش ساچی جوت پرہہ ڈگمگائے۔ انحد شبد ہوتے گنجار، گرمکھاں پرہہ دے سنائے۔ اُپجے دُھن ہوتے دُھنکار، نرمل جوت وچ دیہہ جگائے۔ اُپجے جوت ہوتے پرکاش، بن باقی بن تیل وچ دیہہ جگائے۔ کلجگ ملیا سجن سہیل، ور پایا جن میل، مہاراج شیرسنگھ کوئی نہ جانے کلجگ تیرا اچر کھیل۔ اچر کھیل کرے پرہہ کرتا۔ دوکھ نوارن سرب دکھ ہرتا۔ بھگت ادھارن پرہہ دھرنی دھرتا۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ پرگٹیا ساچا کرتا۔ کرتا پُرکھ آپ گردھاری۔ بھگتن لاج رکھے بنواری۔ اگن جل پون ہوتے پنہاری۔ گرسکھ ہووے جوت ادھاری۔ مہاراج شیرسنگھ دیوے درس جوت نرنکاری۔ جوت نرنجن نرگن سرگن سروپ۔ بھگت جن جانن پرہہ جوت سروپ۔ کلجگ پرگٹیا وڈ داتا بھوپ۔ مہاراج شیرسنگھ کریا کر، دے درس سوچھ سروپ۔ دھن دھن دھن گرسکھ تیرے بھاگ۔ بے مکھ سوئے پیر پساں، گرمکھ زین رہے جاگ۔ سوہنگ دیوے برہم گیان، کلجگ لاگے نہ سکھ داغ۔ بے مکھ کلجگ بے سہائے، گرسکھ پرہہ پھڑ لئی واگ۔ مہاراج شیرسنگھ بھگت جن تارے، بھوگ لگائے جوں بدر گھر ساگ۔ بھوگ لگائے ساگ پرہہ کرشن ماری۔ چھڈے محل بھاگ دُریودھن ہنکاری۔ کلجگ تارن آگیا، نہکلنک اوتاری۔ گرسکھ گھر آئی کے لائے بھوگ پیج سواری۔ جوں نامے درس دکھا گیا، پیوے دُدھ ہوتے دودھادھاری۔ پرہہ دھنہ بھگت ترا گیا، پرہہ لائے بھوگ چھاچھ پیاری۔ پرہہ دروید لاج رکھا گیا، لتھے چیر نہ کوٹ اوتاری۔ پرہہ پرہلا دسر ہتھ ٹکا گیا، پرگٹے آپ نر سنگھ اوتاری۔ پرہہ دُرباسا مان گوا گیا، چکر سُدرشن بان جیو ماری۔ پرہہ باون بھیس وٹا گیا، منگن جائے بل دواری۔ پرہہ کلجگ بھیت رکھا گیا، جوت سروپ آیا در سچا درباری۔ گرسکھاں مکھ اُجل کرا گیا، جگ چوتھے واری۔ سوہن سنگھ کل کل ترا گیا، ملیا مہاراج شیرسنگھ نرنکاری۔ جے کوئی ویکھے پرہہ کا پرتاپ۔ نہ دساوے نہ دسے

آپ۔ سرب جیو میں رہیا ویاپ۔ اپنا ایک چپائے جاپ۔ مہاراج شیرسنگھ جوت سروپ، ستجگ اُچائے سرشٹ اک ذات۔ ایک ذات ہوئے سرب سرشٹی۔ بڈھ بیک کھولے پرہ درشٹی۔ سچا پرہ آپ، سوہنگ شبد سچ دیوے درشٹی۔ پرہ جوت سدا ابناش، جیو جنت سرب وشٹی۔ جو نہ چے تیرا جاپ، کلجگ کایا جیو دی بہرشی۔ مہاراج شیرسنگھ گرسکھاں دیوے دات، جوں ترتے بہگت وششٹی۔ بہنی رینڑیئے تون دھن، جن پر ملایا۔ بہنی رینڑیئے تون دھن، جن پرہ ابناشی گھر پرگٹایا۔ بہنی رینڑیئے تون دھن، گن ندھان کل گھر وچ آیا۔ بہنی رینڑیئے تون دھن، سادھ سنگت مل منگل گایا۔ بہنی رینڑیئے تون دھن، جن ساچے سنگ ساچا نیہوں لگایا۔ بہنی رینڑیئے تون دھن، جھوٹھی سرشٹ سلائی جھوٹ جھلایا۔ بہنی رینڑیئے تون دھن، گرسکھاں پائی بڈھ، رسنا ہر ہر نام دھیایا۔ بہنی رینڑیئے تون دھن، تیری رت سہائی نہکلنک وچ مات دے آیا۔ بہنی رینڑیئے تینوں ملے ودھائی، جن بہگت بھکونت دوئے میل کرایا۔ بہنی رینڑیئے تینوں ملے ودھائی، جگت اندھیر گرسکھ پرہ جوت جگایا۔ بہنی رینڑیئے تینوں ملے ودھائی، مہاراج شیرسنگھ کر کریا گرسادی پرساد ورتایا۔ گرساد پرہ پورا پایا۔ گرساد جنم مرن دا پھند کٹایا۔ گرساد مل گر مانس جنم سپھل کرایا۔ گرساد گر لکھیا دھر، گن ندھان گھر آئے بہگت لیکھ لکھایا۔ گرساد مہاراج شیرسنگھ ساچا ور پایا ہر ریا۔ کلجگ اوٹ ایک پرہ، نہ کوئی سہیلا۔ انتکال چھڈ جانے سب، جھوٹھی سرشٹ جگ جھوٹھا میلا۔ ایہ جیو پرہ ساچا لبھ، مانس جنم پرہ ملن کی ویلا۔ سادھ سنگت پرہ جوت پرگٹاوے جھب، کلجگ چرن سنگ گرسکھ میلا۔ چرن لاگے وچھڑ نہ جاوے۔ ایشر جیو بہیت چکاوے۔ برہم سروپ برہم درساوے۔ نج گھر واسی نج ماہ پرگٹاوے۔ بے مکھاں بھلا جگت بھلاوے۔ کوڑی دنیا جھوٹھی کایا، جھوٹھے بٹھ بیٹھا داوے۔ سو جن ادھرے پار، مہاراج شیرسنگھ جو رسنا گاوے۔ رسنا سمرے ایک نرائن۔ آد جگاد پرہ بہگت ترائن۔ نین پیکھت آتم ترپتائن۔ سادھ سنگت گرچرن لاگ سہائی رین۔ مہاراج شیرسنگھ لچ پت راکھ، گرسنگت وچ بے مکھ نہ بہن۔

بے مکھ سو اے جت رسنا مد ماس۔ پرہہ سنگ ہوئے نہ انکی راس۔ انتکال نہ ہوئے بند خلاص۔ دھرم رائے گل پائے پھاس۔
 کنبھی نرک پرہہ دے واس۔ گرسکھ نام جگت پرکاش۔ سوہنگ جیبا جس سواس سواس۔ رسنا چپ دیہہ اندھیر وناس۔
 مہاراج شیرسنگھ آد انت بھگتن پاس۔ بھگتن سنگ وسے پرہہ وسنیہارا۔ پرہہ پورن سمرتھ، کھولے دسم دوارا۔ اتم دیوے
 وتھ، جگاوے جوت اکم اپارا۔ مہاراج شیرسنگھ پرہہ سمرتھ، کلجگ پرگٹے نہکلنک اوتارا۔ گرسکھ گھر جوت پرگٹائی،
 پرمیشور میل ملایا جو لکھیا ڈھر۔ کلجگ ملیا ساچا گر۔ مہاراج شیرسنگھ تھان سہائے رام پُر۔ سوہنگ شبد سنگ من
 سوہن سنگھ جائے جڑ۔

★ ۲۸ چیت ۲۰۰۸ بکرمی ماسٹر سوہن سنگھ دے گرہ پنڈ رام پُر ★

رُپ اکم پرہہ کیرا، جوت سروپ سدا جگ دیسے۔ اکم سروپ پرہہ تیرا، کلجگ وسیا پرہہ عیسیٰ مؤسے۔ پرہہ کا رُپ
 اکم، دیوے مان اتھرن محمدالہا ابلیسے۔ انتکال ہوئے گکرما، کلجگ ناؤں پرہہ ملیچھ رخیسے۔ ساچا پرہہ ایک وسے ہر تھاو،
 ایکس بن کوئی ہور نہ دیسے۔ شبد سوہنگ پرہہ رسنا گاؤ، کلجگ دیوے پرہہ بخشیشے۔ انتکال کل دا ہویا، ستجگ اندر
 کوئی ورا گرمکھ دیسے۔ ستجگ ساچا ست ست ست ہویا، مہاراج شیرسنگھ مات جوت رکھیسے۔ دھرے جوت پرہہ وچ
 لوکات۔ بے مکھان سدا رپے کلجگی رات۔ گرسکھان کلجگ اندر اتم ہوئی ذات۔ سوہنگ شبد وسے اندر سچی کرامات۔
 کلجگ جوت پرگٹائیکے، گرمکھان دیوے سچی دات۔ بن گر پورے کل انت کوئی نہ پوچھ بات۔ گرچرن پریتی کر حضورے،
 کلجگ ساچا دیسے نات۔ مہاراج شیرسنگھ سرب سرشٹی پیسے، جوں پیسے پیس بسات۔ پیس پساے پیس نہارا۔ کلجگ
 پرگٹیا نہکلنک اوتارا۔ پاربرہم اگوچر اکم اپارا۔ نرادھار نرویر نہارا۔ گرسنگت گرچرن پیارا۔ اوچ اکم دسے دربارا۔ کر

نمسکار درگاہِ ملے سہارا۔ بھگت جنان آتم جوت کرے پرہہ اُجیارا۔ نینی دیسے ساچی جوت پرہہ کرتارا۔ بے مُکھ دُشٹ کل جھکھ مارا۔ سادھ سنگت پایا نیچ گھر تھارا۔ آد پُرکھ اپرمپر، نہککنک اوتارا۔ جوت جگاوے جُکا جُگنتر، بھگت جنان دیوے نام سہارا۔ بے مُکھان سدا نرک بُھگنتر، نظر نہ آوے پرہہ سچ مُرارا۔ ایتھے اوتھے آپ پت رکھے، گُرسکھاں دیوے نہ پرہہ جھوٹھا لارا۔ بے مُکھ کڈھے کلجُگ وکھے، مد ماس کر رسن آہارا۔ گُرمکھ رسنا رام رس رسے، سوہنگ شبد رسن اُچارہ۔ اپنا بھیو آپ پرہہ دسے، جوت پرگٹاوے ایکنکارا۔ جوٹھا جھوٹھا بے مُکھ نسے، بیٹھ نہ جائے نندک دُشٹ دُراچارا۔ ستجُگ ساچا سچ گُرمکھ وسے، مہاراج شیرسنگھ سچ شبد اُچارہ۔ گر شبد سچا جگ بان۔ رہے آپ پرہہ جانی جان۔ کلجُگ میٹ میٹ بے مُکھ نشان۔ گُرمکھ اُجل وچ دوئے جہان۔ کلجُگ پرگٹے مہاراج شیرسنگھ وشنوؤں بھگوان۔ وشنوؤں بھگوان نہککنک۔ ساچا شبد سوہنگ ہویا اڈنک۔ کلجُگ کرائے اک راؤ رنک۔ رانے مہارانیان در منگائے بھکھ، مہاراج شیرسنگھ پور کرائے لکھائے انک۔ جیو بھولن مایادھاری۔ پرہہ کی جوت کلجُگ وِساری۔ وچ دیہہ وسیا پاپ ہنکاری۔ مُگدھ انجان مت گئی ماری۔ ایشر جوت کل کرے خواری۔ سوہنگ جپ سچ تارے کلجُگ تاری۔ بھگت جنان پرہہ پیچ سواری۔ کلجُگ پرگٹے مہاراج شیرسنگھ نہککنک اوتاری۔ نہککنک پرہہ پھریا بانا۔ تختوں لاپے سب راجا رانا۔ چار ورن سب اک کر جانا۔ شوڈر براہمن کھتری ویش سب پرہہ جوت ٹکانا۔ سو جن اُدھرے جو چلے گر کے بھانا۔ سوہنگ شبد جپ جیو، آتم رس ملے سچ جانا۔ مہاراج شیرسنگھ تیری سرن آئے تیرا درس در تیرا مانا۔ گر درس کل گر در ملیا۔ درس پرس بے مُکھ ہردا ہلیا۔ بن پرہہ پورے بیڑا شوہ دریا کلجُگ ٹھلیا۔ تختوں لاپے سرب سر تاج جوؤں جائے مان فرنگی ہلیا۔ مہاراج شیرسنگھ تیرا بھانا۔ وچ پاتال پرہہ نین مُدھاری۔ سیج باشک آسن بنواری۔ چرن جھسے لچھمی ہنکاری۔ من وکار سُکھاسن آلس نرنکاری۔ نہ جانے سدا اڈول پرہہ ایکنکاری۔ کرے مان سیو پرہہ کینی بھاری۔ نام وجے بان اگیان مت گئی ماری۔ گن نِدھان ساچی

کھیل، کھیل جائے کھڈاری۔ درگاہ ہووے وچوں پروان، جو جن پرہ چرن پُجاری۔ پرہ جوت مہراج شیرسنگھ وچ مات
 اُتاری۔ کلجگ پرہ مات لوک جوت دھری۔ کوئی جن وِرا بوجھ پرگٹ نر ہری۔ سوہنگ شبد بان گر لایا، جھوٹھی
 سرِشٹ کال انت ڈری۔ بھیکھ دھاری پرہ بھیکھ وٹایا، کلجگ پرگٹیا نہکلنک وری۔ کلجگ پرہ کی پائی مایا۔ مہراج
 شیرسنگھ ہوئے سو جو پرہ کری۔ پرہ جوت وچ آکش۔ دوس زین سدا پرکاش۔ پرہ اڈول سدا ابناش۔ کلجگ جیو انت
 ہوئے وناس۔ گرمکھ سوہن چرن گر پاس۔ ساچا شبد دے دھرواس۔ کِریا کر کرے وچ دیہ نواس۔ جو جن سمرے لیکھ
 لکھائے وچ لِلاٹ۔ کلجگ مہراج شیرسنگھ پرگٹیا، کرو درس دُور نہیں واٹ۔ کر درس کر من ترپتانا۔ مل سادھ سنگت ہر
 جس گانا۔ نہکلنک کھپائے سرِشٹ جوں رام ہنکاری رانا۔ کلجگ جیو بُدھ ہوئی بھرشٹ، مد ماسی دُکھ ڈاڈھا پانا۔ آتم
 پرکاش وچ دیہ نِشٹ، نظر نہ آوے پرہ بنت بنانا۔ مہراج شیرسنگھ تیرا اِشٹ، رکھ من درس پرہ کا پانا۔ کر درس جیو جنم
 مرن سواریا۔ کارج ہوئے پورے سب نہکلنک ڈھیہ پئے دواریا۔ امرت سوما وچوں نکلے نبھ، کھول جائے پرہ دسم دواریا۔
 ساچی جوت سنگ پاپاں بیٹھا دب، سوہنگ جپ ہوئے جوت آکاریا۔ کلجگ مہراج شیرسنگھ جن لیا لبھ، نام دان دے چلیا
 بھگت بھنڈاریا۔ جگت بھنڈاری دیوے مان۔ جیو سنساری سچ کر جان۔ کلجگ پرگٹیا وشنوں بھگوان۔ جوت سروپ کل
 لائے بان۔ اچھل اڈول نظر نہ آوے جانی جان۔ گرسکھاں گرچرن دھیان۔ بے مکھ کلجگ دھکے کھان۔ مہراج شیرسنگھ
 گرسکھ چرن لاگ تر جان۔ تار تار تار پرہ کلجگ جیو وچارے۔ سار سار سار ہوئے لگا روگ، دُکھی ہوئے بھارے۔
 ویراگ ویراگ ویراگ کر پرہ ویراگ، سوہنگ شبد جن رسن اُچارے۔ تیاگ تیاگ تیاگ کر پرہ تیاگ، گرسکھاں ہوئے ممتا
 مارے۔ راگ راگ راگ کر پرہ راگ، انحد شبد وجے دھنکارارے۔ بھاگ بھاگ بھاگ وڈبھاگ کر پرہ گرسکھ سوہن تیرے
 دربارے۔ جاگ جاگ جاگ کر پرہ جاگ، آتم نرمل جوت ہوئے اُجیارے۔ داغ داغ داغ دُور کر پرہ، ایک شبد دے نام

ادھارے۔ لاگ لاگ لاگ گرچرن لاگ، پرہ کلجگ اندر ساچی کارے۔ مہاراج شیرسنگھ گرسکھ وڈبھاگ، کر ہوئے نہانے
 ڈھیہ پئے دوارے۔ کلجگ اندھیر ونا سے۔ پاپی جیواں مکے ساس گراسے۔ دُشٹ دُراچاری سرب نرک نواسے۔ گُرمکھاں ہوئے
 انت بند خلاصے۔ سَتجگ بھیا ایشر جوت پرکا شے۔ بھگت جناں پرہ کینی دیا مات گرہ نہ پائے واسے۔ ساچا لاه گرچرن
 سکھ لیا، ہویا پار انت گر چرن نواسے۔ مہاراج شیرسنگھ پائے سار، بھگت جناں ہر داسن داسے۔ سَتجگ ساچا دھرم کی
 کریا، گُرمکھ اُجل جوت نرملیا۔ سچ سچ پرہ جوت جس ویلے گُرمکھ ملیا۔ مہاراج شیرسنگھ جنہاں پچھاتا، اُس ویلے انت
 جوت وچ رلیا۔ سَتجگ چلے ساچا دھرما۔ پرگٹے جیو جوں بوہ کرما۔ امرت پیو جیو ہوئے برہما۔ مہاراج شیرسنگھ جوت
 پرگٹاوے وچ چوہ ورنان۔ چار ورن ہوئے اک رنگ۔ سَتجگ سچی ایہ منگی منگ۔ گُرمکھ جائے پاپاں لنگھ۔ کوئی نہ دیسے
 سَتجگ ننگ۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ جتیا، کر جوت سروپی جنگ۔ سوہنگ شبد پرہ کا بان۔ تریلوکی ناتھ لاپے
 سرشٹ گھان۔ چکر سُدرشن پرہ بھوان۔ انت کال سرب سرشٹ کھپان۔ مؤت اندھیری بھنّ جائے سرشٹ جوانی ٹاہن۔
 کلجگ ورتے سو جو ایشر من بھان۔ گُرمکھ دُکھ ہرتے، جو پرہ سرن تکان۔ اچرج کھیل کیا پرہ کرتے، جُگ اُلٹائے کھپائے
 جنت جہان۔ بھانا قہر آپ پرہ ورتے، تھل جل تھل اک ہو جان۔ پرگٹ بھیا نر اک جگت، پوئن پانی سرب مٹ جان۔
 کلجگ ور ملیا اک ہرتے، پاپی دُشٹ سرب مٹ جان۔ سَتجگ ساچا جگ وچ ورتے، جوت پرگٹاوے وشنوں بھگوان۔
 گُرمکھ ورلے در تے منگتے، دے جاوے برہم گیان۔ سوہنگ شبد چاڑھ من رنگتے، کرے تیج جوں کوٹ بھان۔ کلجگ پار
 گُرمکھ لنگھتے، در کھڑے جوں دربان۔ دُکھ درد سرب پرہ ہنگتے، جوت سروپ جوت مل جان۔ بے مکھ در تے پھرے
 ننگتے، مکھ کالا وچ دو جہان۔ سوہنگ شبد چڑھایا پرہ جنگ تے، بیٹھ آپ اڈول وشنوں بھگوان۔ کرے سرشٹ چھن
 بھنگ تے، جوت سروپ توڑے ابھان۔ مہاراج شیرسنگھ گرسکھ در تیرے منگتے، وچھڑ کدے نہ جان۔ منگن منگو پرہ کا

گھر۔ جنھے جوت دھرے پرہ ساچا نر۔ جو چاہو پرہ دیوے ساچا ور۔ بے مُکھ کلجُگ دُکھ سب بہر۔ مہاراج شیرسنگھ
 گر ستگر پورا، کر درس کلجُگ گیا تر۔ کر درس گُرسکھ تریا۔ انتکال نہ جم ڈنڈ بہریا۔ سوہنگ نام دیوے پرہ آسا وریا۔
 مہاراج شیرسنگھ تیرا سکھ گریہ واس نہ پریا۔ گریہ واس گُرسکھ نہ دھریا۔ رسنا مانے اک رنگ ہریا۔ ہوئے در منکت در تے
 کھریا۔ مہاراج شیرسنگھ چرن لگا کرپا کریا۔ گُرسکھ نو نِدھ گھر ماہ پائی۔ سادھ سنکت مل پرہ جس گائی۔ گُرسکھ گھر
 پرہ پرگٹے جوں پرگٹے سین نائی۔ کیرتن ہوئے زین سب، پرہ رانا دے رجھائی۔ کلجُگ جوت پرگٹاوے جھب، دیوے بھگت آن
 وڈیائی۔ مہاراج شیرسنگھ امرت برکھ، گُرمکھ ورلے لئے مُکھ چوائی۔ ناہ کول امرت دھار۔ گُرمکھ ورلا پاوے سار۔ پاوے
 سو جن جس گرچرن پیار۔ پاوے سو جن جت پاوے کرپا دھار۔ مہاراج شیرسنگھ کہو دھن دھن، کلجُگ پرگٹیا نہکلنک
 اوتار۔ کلجُگ جوت پرگٹائیکے، آئے وشنوں بھگوانا۔ کلجُگ وقت چُکائیکے، لکھ دیبا دُھروں پروانہ۔ ستجُگ ساچا لائیکے،
 سوہنگ دے جائے برہم گیانا۔ سچ مارگ راہ دسائیکے، جگاوے جوت گئی نِدھانا۔ وچ آتم رس چوائیکے، جوت پرگٹاوے پرہ
 بدھنانا۔ ستجُگ ساچا ست ورتائیکے، مہاراج شیرسنگھ سرب سکھ دانا۔ سچ تخت سچکھنڈ وچ مات بنایا۔ سچ وقت وچ
 برہمنڈ جوت سروپ ورتایا۔ آپ اکھنڈ وچ ورہنڈ، سُمیر پریت سب ہلایا۔ سرشٹ سہاگن ہوئی رنڈ، پرہ ساچے مُکھ
 چُھپایا۔ بے مُکھاں آتم ہوئی کھنڈ، مانس جنم مۇل گویا۔ نہ اوہ سہاگن نہ اوہ رنڈ، جس پرہ پورے نہ چرن لگایا۔ مہاراج
 شیرسنگھ سوہنگ نام دیوے ونڈ، گُرسکھاں جھولی پایا۔ شب سرت سرت شب گریان دوائے۔ رنگ ناد شبدا اناحد من
 وسائے۔ اگادھ بودھ سرب ساد جیو میں رہیا سمائے۔ پرہ برہم برہما جوت سروپ رہیا جوت جگائے۔ ساچا پرہ آد جُگاد،
 سد امیٹ میٹیا نہ جائے۔ مہاراج شیرسنگھ ملیا جن پورن بھاگ، لگ چرن پتت تر جائے۔ پاوے سو جت کرے پرہ ترس۔
 درساوے سو جت دیوے پرہ درس۔ آتم تریپاتاوے سو گرچرن جن پرس۔ اگیان اندھیر مٹاوے سو جت آتم میگھ دیوے

ورس۔ کلجگ جھوٹھا موہ چُکاوے سو نیج گھر بیٹھ دے دیوے پرہہ درس۔ مہاراج شیرسنگھ گن گاوے سو کِریا کر من
لاہے حرص۔ سمت بکرمی ویہ سو اٹھ۔ دوس جائے اُپر سٹھ جا اٹھ۔ اُٹی سرِشٹ بھوائے پرہہ لٹھ۔ پنڈ بھنڈال کرے پرہہ
اکٹھ۔ دوٹ دُشٹ جاون چُغل نٹھ۔ سرِشٹ سبائی جھوک کے وچ بھٹھ۔ مہاراج شیرسنگھ لاگو چرن کلجگ نٹھ نٹھ۔

★ ۲۹ چیت ۲۰۰۸ بکرمی سُرین سنگھ دے گرہ پنڈ بندالا ★

ایشر جوت بھیو پرکاش۔ آئی مات سرب پاتال آکاش۔ سد اڈول سد ابناش۔ جیو جنت انت ہون وناس۔ سادھ
سنگت پرہہ ردے نواس۔ آتم جوت کرے پرکاش۔ سوہنگ شبد جیاوے رسن سواس سواس۔ ہوے بنگتا روگ کراوے
ناس۔ بیٹھا اڈول وچ ابناش۔ بھکت جن سوہن گرچرن پاس۔ انت کال ملے گنتاس۔ بیکنٹھ دھام پرہہ کرے نواس۔ مہاراج
شیرسنگھ سد بھگتن داس۔ کلجگ جوت دھرے پرہہ نر۔ سوہنگ شبد جیاوے ہر۔ ایک ساچا دوچا کھئے ناہے کر۔ ساچا
دھام جتھے وسے دھرنی دھر۔ چوٹھے جگ پرگٹائی جوت نہکلنک اوتار نر۔ بے مکھ سار نہ پاوے، گرمکھاں لادھا ساچا در۔
پرہہ اگیان اندھیر چُکاوے، ساچی جوت وچ دیہہ دھر۔ جو جن وچ چرن سیس جھکاوے، جنم نہ پاوے مڑکے مر۔ پرہہ
ساچا سچ سناوے، کلجگ آیا جوت سروپی بھیکھ کر۔ کلجگ بھکت پرگٹاوے مہاراج شیرسنگھ اوتار نر۔ نر اوتار نرائن
جگ لیا۔ ایکنکار پرکاش جگ کیا۔ سوہنگ ناؤں ساچا ساچے ستگر دیا۔ وچھڑیاں میل پرہہ کلجگ کیا۔ ملیا پھل پورب
جنم جیو جو بیبا۔ سچ شاہ پرگٹے گھر درشن جیو کر ملن کا ہیا۔ پرہہ ساچا ور دیوے امرت سوہنگ گیان پرہہ ساچا دیا۔
سوہنگ ساچا گیان، پرگٹ دیوے وشنوں بھگوان، جیو آتم ایشر جوت جیو دوچا نہ جیا۔ جوت جگائے وچ لوک تین اندر۔

کلجُگ پرگٹے کر درس، جیو جگے جوت تن دیہہ مندر۔ سوہنگ شبد رسنا رس کھول کلجُگ دیہہ من جندر۔ مہاراج
 شیرسنگھ بے مکھ نہ پاوے بھیو، دھر جوت وسے دیہہ اندر۔ ساچی جوت جگائے پرہ۔ کلجُگ ساچے گرمکھ لبہ۔ نر نرائن
 پرگٹ آوے جہب۔ کول جیو کھائے وچ نہ۔ جہراوے جہرنا امرت مہاراج شیرسنگھ سوہنگ شبد گیان دے سب۔ سرب
 جیو من دھرے دھیان۔ آتم در سے برہم گیان۔ سرب سُکھ نجانند مان۔ اترے بھوکھ پرہ ساچی جوت جگان۔ اترے سنسا
 دوکھ جیو بجر کپاٹ کھل جان۔ پرگٹ وچ دیہہ ساچا بھوپ، انحد شبد من بھوپ ہووے گیان۔ وچ اندھ کوپ دوار دسوان
 پرہ پڑا لہن۔ نظری آوے ست سرُپ، جوت سرُپ جوت مل جان۔ سچکھنڈ جتھے پرگٹے پرہ نر اوتارا۔ جوت
 پرگٹاوے نین مُدھار، کلجُگ پرکھے کھوٹا سب کھرا۔ جوت پرکاش بھیو پرہ انت کال کل نہ ڈرا۔ مہاراج شیرسنگھ در ساچا
 تیرا، جو جن آئے سوئی جن ترا۔ ہرجناں دوئے ایک۔ ہرجناں کرے بُدھ بییک۔ سادھ سنگت من ٹیک۔ بیٹھا استھول جوت
 اگنی نہ لاوے دیہہ سیک۔ کلجُگ بھلا چلیا مؤل رسنا چیا نہ گھڑی ایک۔ کلجُگ گگن پاتال سب بلیا، مہاراج شیرسنگھ
 نہکلنک جگت دھریا بھیکھ۔ بھیکھ دھر اوتار نر، کلجُگ آیا۔ بہرم نوارے آتم جوت دھر، گیان دیپک سکھ جگایا۔ دیپک
 دیہہ جگائے، سوہنگ شبد تن راگ الئے، اپنا بہیت پرہ آپ کھلایا۔ مہاراج شیرسنگھ جوت پرگٹائی، جوت سرُپ کلجُگ
 جیو جلائے، سادھ سنگت سر ہتھ ٹکایا۔ سادھ سنگت پرہ وسنیہارا۔ بیٹھا اڈول نرویر نرابارا۔ کلجُگ جیو ویکھ آتم کھول
 کلجُگ پرگٹے پرہ اگم اپارا۔ مانس جنم گویا انبھول، کلجُگ نہ ملیا سچ دوارا۔ پرہ پورا تولے پورا تول، بے مکھ کلجُگ وچارا۔
 پرگٹی جوت پرہ اُپر دھول، بھگتن دیوے نام سوہنگ بھنڈارا۔ جیو جنت پرہ رہیا مؤل، سرب جیو بھوئے جوت بھنڈارا۔
 بھگت جنن پرہ دیوے پڑدے کھول، نظری آوے سچ دوارا۔ سوہنگ شبد جپ ساچا بول، انتکال ملے موکھ دوارا۔ پرگٹ
 جوت پرہ وسے کول، نظر نہ آوے مؤرکھ مُگدھ گوارا۔ مہاراج شیرسنگھ نہ جائے ڈول، جو جن آئے چرن نمسکارا۔ نمسکار

کرو گردیو۔ کلجگ پرگٹے الکھ اہیو۔ ساچی پریت گر درس سیو۔ اتم پھل کل سوہنگ میو۔ مہاراج شیرسنگھ کوئی نہ دیسے
 کلجگ تجھ جیو۔ وڈا پرہہ وڈا پرتاپ۔ سرب سرشٹ میں رہیا ویاپ۔ پرگٹے جوت کل بن مائی باپ۔ گرمکھاں مارے ہوئے
 تین تاپ۔ اتم جوت جگے سدا دن رات۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ اندر کوئی نہ پچھے بات۔ کلجگ جیو ہوئے آگیانی۔ مد ماسی
 ہوئے اہمانی۔ کلجگ مایا جیو بھرم بھلانی۔ چلے کریتی چھڈ ساچی بانی۔ بے مکھ کلجگ آئی ہانی۔ گرمکھ گر مل پائے پد
 نربانی۔ دیوے درس پرہہ گھر آئے گن ندھانی۔ اترے دوکھ سگل وسورے، جیو مل پرہہ ہوئے برہم گیانی۔ برہم گیانی
 شبد دھن انحد، مہاراج شیرسنگھ جن ہوئے وکھانی۔ جو جن آئے کل پرہہ کی سرنا۔ انتکال ہوئے نہ مرنا۔ گرمکھ ناؤں پرہہ اُجل
 کرنا۔ سوہنگ شبد من سکھاں ورنہ۔ انتکال نواس وچ کھنڈ سچ کرنا۔ جوتی جوت ملائے، پرہہ پھر انت ہوئے نہ مرنا۔ مہاراج
 شیرسنگھ ستگر پورا، سرن لاگ جیو کلجگ ترنا۔ اچھل چھلن کلجگ آیا۔ چار ورن جس اک کرایا۔ رانا راجا سب تختوں
 لایا۔ ہنکار نواری ہنکار گویا۔ بے مکھاں نرک نواس دویا۔ مد ماسی کال انت رہن نہ پایا۔ گرمکھاں مکھ پرہہ امرت
 چویا۔ اتم سادھ پرہہ ناہ کول کھلایا۔ کھلے ناہ کول پرگاسے، ساچا پرہہ نظری آیا۔ سوہنگ دے برہم گیان، گرمکھاں
 آگیان اندھیر چکایا۔ گرچرن کر دھیان، سنگھ آسن بیٹھا ڈیرہ لایا۔ کلجگ آئے گنی ندھان، نہکلنک ناؤں رکھایا۔ نرگن سرگن
 دوئے سروپ، جوت سروپ وچ کل دے آیا۔ پرہہ کی مہا بڑی انوہ، جیو کیسے نے بہیت نہ پایا۔ اتم ویکھ جیو سچ سروپ،
 ساچا پرہہ تیرے وچ سمایا۔ نظر نہ آوے ریکھ نہ روپ، گرمکھاں پرہہ بھيو کھلایا۔ مہاراج شیرسنگھ جوت سروپ، نہکلنک
 کل ناؤں رکھایا۔ کلجگ دیوے بھگت وڈیائی۔ جگو جگ پرہہ پیج بھگتن رکھائی۔ انتکال ہوئے آن سہائی۔ کلجگ جیو پرہہ
 مت اُٹھی پائی۔ جوت سروپ جگت اگن لگائی۔ کُنٹ چار ہاہاکار مچ جائی۔ گرمکھاں گھر جے جے جیکار کرائی۔ بھگت
 جنان پرہہ دیوے وڈیائی۔ آپ اپرمپر سرب رہیا سمائی۔ انتکال کل دے کھپائی۔ مد ماسی کوئی رہن نہ پائی۔ گرمکھاں من

وَجِي وَدِهَائِي۔ درشن ديوي كل رگھرائي۔ نانياں سر كل ہتھ ٹكائي۔ راجے رانیاں چلیا تختوں لابی۔ سوہنگ ساچا نام چپائی۔
 ساچا تخت سچکھنڈ بن جائی۔ جتھے مہاراج شیرسنگھ جوت پرگٹائی۔ پرگٹے جوت نہکلنک۔ چار گنٹ شبد وجاوی ڈنک۔
 سرنی ڈکے سرب راؤ رنک۔ بھگت جناں دیوی وڈیائی، جوں ترنتے جنک۔ مہاراج شیرسنگھ جوت پرگٹائی، کلجگ پری
 وچ گھنک۔ کلجگ آیا کل تار۔ گرمکھ ورلے کرن وچار۔ بے مکھا در جاوی جھکھ مار۔ بھگت جن سوہن ہر کے دوار۔
 دوئے جوڑ کر نِمسکار۔ مہاراج شیرسنگھ نر اوتار۔ کلجگ آئے پرہہ گردھار۔ بھگت جناں پرہہ دیوی تار۔ مٹمکھ ڈوے وچ
 منجھدھار۔ بہرم بھلیکھے بھلائے سنسار۔ کوئے نہ جانے کلجگ پرگٹی جوت نین مندھار۔ دیوی درس پرہہ کریا دھار۔ کر درس
 جن اترے پار۔ مہاراج شیرسنگھ تیری وڈیائی، کوئے نہ پاوی تیری سار۔ پاوی سو جن، جس آپ جناوی۔ دیوی
 سوہنگ تن، جس ساچا نام چپاوی۔ جگے جوت تن من، جس سر ہتھ ٹکاوی۔ گرچرن سنگ جائے بن، وجے ڈھن وچ
 کن، دسم دوار جس آپ گھلاوی۔ مہاراج شیرسنگھ کہو دھن دھن، کلجگ آپار لنگھاوی۔ پارپرہم کلجگ آیا۔ جگو جگ
 پرہہ بھیکھ وٹایا۔ ہوئے مہروان ستجگ ست ساچا راہ چلایا۔ تریتا رام اوتار ساچا نام رام رکھایا۔ دواپر لے اوتار موہن مادھو
 کرشن مرار ناؤں دھرایا۔ نہکلنک کل لے اوتار، مہاراج شیرسنگھ ناؤں رکھایا۔ کلجگ پرگٹیا نہکلنک اوتاری۔ سرب سرشٹ
 جس آپ سنگھاری۔ کوئی نہ رہے جیو دُشٹ ڈراچاری۔ بھگت جناں پیج سواری۔ مہاراج شیرسنگھ چرن جاؤ سد بلہاری۔
 نہکلنک ناؤں رکھا کے۔ کلجگ چلیا انت کھپا کے۔ چوٹھا جگ جوت سروپ آپ اٹا کے۔ ساری سرشٹ وچ ہاہاکار مچا
 کے۔ بیٹھا اڈول سچکھنڈ ڈیرہ لا کے۔ اُنجا پون سر چہتر جھلا کے۔ جوت سروپی سچ جوت جگا کے۔ کلجگ پرگٹیا
 نہکلنک ناؤں رکھا کے۔ بھانا جاوی سچ ورتا کے۔ اگیان اندھیر سب نشٹ کرا کے۔ بھگت جن کلجگ پرگٹا کے۔ سوہنگ
 شبد سچ راگ سنا کے۔ ستجگ ساچا سچ راہ وکھا کے۔ ایشر جوت وچ منی سنگھ ٹکا کے۔ ستجگ والی سچ گرو بنا

کے۔ گیان جوت پرہ جوت جگا کے۔ تین لوک پرہ سوجھی پا کے۔ مہاراج شیرسنگھ جن اترے پار، رسنا تیرے گن گا کے۔ رسنا گاؤ گہر گمبھیر۔ آتم شانت، جائے ہوئے پیڑ۔ امرت ورکھے امرت دھارا جوں جل نیر۔ کر درس مہاراج شیرسنگھ ہووے شانت سریر۔ درس کر آتم تریتا سے۔ آتم ہوئے پرہ کے واسے۔ تس جن کو بل بل جاسے۔ جو جن جیوے جپ رسن سواسے۔ سادھ سنگت پرہ وچ نواسے۔ گرمکھ سوہن گرچرن پاسے۔ کلجگ گرمکھ اجل جوں چندن پرہاسے۔ سوہنگ شبد سن سرب دکھ ناسے۔ جیو آتم کھول سن، ساچا شبد وچ دیہہ بھاکھے۔ پرہ درس لورے سر نر من جن، پرہ کیسے نہ آوے ہاتھ، مہاراج شیرسنگھ گر ستگر پورا، آد انت سنگت پاسے۔ کلجگ آیا جوت پرہ دھر۔ بھگت جن جامے بہتر پرگٹ جاوے کر۔ ستجگ ساچا سوہنگ شبد کھلاوے در۔ جھوٹھی دیہہ جیو پنڈ ہے کاچا انت جائے ہر۔ کلجگ پرگٹیا ستگر ساچا، چرنی آئے پر۔ ایک ناؤں ایک تھاوں ایک آپ ایک سچ گھر۔ مہاراج شیرسنگھ گھر ساچا در، چرنی لاگ بے مکھ جا تر۔ ستجگ چلے ساچا ناؤں۔ ایکس بن دوج کوئی چپے نہ ناؤں۔ گرمکھاں پکڑ وکھاوے باہوں۔ ساچا شبد ستجگ ساچا ناؤں۔ مہاراج شیرسنگھ تیری سرن آ کے، کل لگے نہ تتی واؤ۔ کلجگ ہووے اندھ اندھیار۔ بیڑا ڈوبے پرہ وچ منجھدھار۔ سرشٹ سبائی ہوئی خوار۔ کھنڈ برہمنڈ پرہ جوت جھلار۔ بے مکھ ڈبے ارار نہ پار۔ گرسکھ پار کر چرن پیار۔ مہاراج شیرسنگھ ملیا کل دتر تار۔ کلجگ ناؤں پرہ دیوے۔ ساچا شبد جو جن سریوے۔ انحد شبد من دھن وجیوے۔ مہاراج شیرسنگھ ملیا الکھ ابھیوے۔ کلجگ پرگٹیا پرہ جگن ناتھ۔ جگو جگ پرہ بھگتن ساتھ۔ بھہ بھیانک رکھے سر دے ہاتھ۔ سوہنگ شبد ساچی چلاوے گاتھ۔ کلجگ پرگٹیا مہاراج شیرسنگھ انا تھاں انا تھ۔ جگت پت کلجگ آیا۔ بھہ بھیانک بھگتاں ہوئے سہایا۔ سوہنگ بان جگت گر لایا۔ دھار کھیل چتر بھج کھایا۔ جوت سروپ پرہ جوت اگن جگت جلا یا۔ بیٹھ اڈول آپ، بن دیتنا جگت گھایا۔ بے مکھاں نظر نہ آوئی، گرسکھاں گھر جوت پرگٹایا۔ گھر آئے تھان سہائے جوں

چھاچھ دھنّے بھوگ لگاوے، گھر رنگ پرہہ ڈیرہ لایا۔ بھگت وچھل سد اکھواوے، دیوے درس کل رگھڑایا۔ بھيو پرہہ سو
 جن پاوے، شبد سُرت جت پرہہ بھيو گھلایا۔ منمکھاں نظر نہ آوئی، اگیان اندھیر وچ دیہہ وسایا۔ گرسکھاں جوت جگاوئی،
 آتم دیپ وچ دیہہ جگایا۔ سچ سمگری وچ دیہہ پاوئی، ین باقی ین تیل ایشر سدا ڈگمگایا۔ کرے سو جو من بھاوئی،
 اچرج کھیل پرہہ کلجگ رچایا۔ مہاراج شیرسنگھ چرن لاگ جاوسی، نہکلنک جامہ دھار کلجگ آیا۔ نہکلنک پرگٹے کلجگ
 نرویرا۔ سرشٹ سبائی پرہہ ورتاوے قہرا۔ نظر نہ آوے پرہہ گمبھیر گہرا۔ گرچرن لاگ گرسکھ کلجگ تیرا۔ مہاراج شیرسنگھ
 انتکال ہووے تیرا پھرہ۔ انتکال کلجگ کرن پرہہ آیا۔ نہکلنک ناؤں رکھایا۔ جوت سروپ وچ سکھ سمایا۔ نظر نہ آوے رام
 کرشن رگھڑایا۔ بھگت جنان دیوے پڑدے کھول، آتم ساچا برہم گیان دوايا۔ کلجگ جیو ہردا پھول، جتھے وسیا جن اُچایا۔
 سوہنگ شبد چار جگ وچ جاوے ڈھول، مہاراج شیرسنگھ بھگت جن تیرے سوہن جنہاں رسنا سوہنگ دھیایا۔ اوانگ
 آپ، سوہنگ دیوے پرہہ ساچا جاپ۔ ونا سے کوٹ جیو دے پاپ۔ ہردے وسے پرہہ ساچا آپ۔ مہاراج شیرسنگھ تیرا وڈ
 پرتاپ۔ مہرنت دیوے بھگتن وڈیائی۔ جوت نرنجن وچ مات دے آئی۔ کلجگ جیو بھل سب جائی۔ گرمکھاں پرہہ سوچھی
 پائی۔ بے مکھاں کل سار نہ پائی۔ گرسکھاں پرہہ چرن آس تکائی۔ بے مکھاں انت نرک نواس دوائی۔ گرسکھاں سچکھنڈ پرہہ
 لے جائی۔ لکھ چراسی گیڑ کٹائی۔ جوت سروپ وچ جوت ملائی۔ ساچی جوت سچ گھر ٹکائی۔ جیو جوت وسادے وساد
 سمائی۔ مرے نہ جھے آوے نہ جائی۔ مہاراج شیرسنگھ انت لے جوت وچ جوت ملائی۔ گرمکھاں گھر پرہہ پرگٹایا۔ وچھڑیاں
 پرہہ میل کرایا۔ کلجگ ساچا راہ بتایا۔ سوہنگ شبد سچ چپو لایا۔ کایا ناؤں کل ڈگمگایا۔ گیان تھم پرہہ وچ لگایا۔ امرت
 جھرنا نچ ماہ جھرایا۔ پرہہ ابناشی گھر ماہ پایا۔ مہاراج شیرسنگھ سوہنگ تیرا ناؤں جس جن رسن دھیایا۔ ستجگ ست ہوئے
 ورتارا۔ نہکلنک لیا اوتارا۔ سرب باقی کل ہوئے خوارا۔ اٹھسٹھ تیرتھ سچ گرچرن دوارا۔ نام درس امرت بوندارا۔ سوہنگ

شبد ہونے دیہہ ادھارا۔ اتھرن وید کلجگ گیا کر اپنی وارا۔ قرآن محمد گیا سنگ چار یارا۔ عیسیٰ موسیٰ کل کیا پار کنارہ۔ وید چار پرہہ پار اُتارا۔ چوٹھے جگ برہما چھڈیا سچ دوارا۔ بھگت دھرو پرہہ پار اُتارا۔ سورن سوہے سچ دربارا۔ سچکھنڈ سے آپ ایکنکارا۔ ستجگ چلے سوہنگ شبد اپارا۔ سرب جیو ہونے ایک شبد ادھارا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش نہ کوئی رہے وچ سنسارا۔ جوت سروپ ایک پرہہ، ایک دیوے جوت ادھارا۔ ستجگ ساچا سچ سچ ورتے، جیو کرن دھرم وپارا۔ پردے ہر ہر امرت برکھے، گرمکھ ہووے جن بھگت پیارا۔ مہاراج شیرسنگھ آتم اک رکھے، جت دیوے درس اپارا۔ درس کر بہرم بھو ناسیا۔ آتم جوت ہونے پرکاشیا۔ کلجگ ملیا پرہہ ابناشیا۔ گرسکھ ہونے نہ گرہہ واسیا۔ سوہنگ سن ناؤں، بے مکھ در تے ناسیا۔ گرسکھاں کل بل بل جاؤ، جنہاں پردے کرے پرہہ واسیا۔ پرہہ اوچا اگم اتھاپو، سادھ سنگت وچ داسن داسیا۔ گھر بیٹھا ساچا شاہو پاؤ، کلجگ مہاراج شیرسنگھ جوت کرے پرکاشیا۔ جوت سروپ پرگٹے کلجگ داتا۔ دیوے گیان پرہہ برہم گیاتا۔ کراوے دھیان رسنا سوہنگ نام جپاتا۔ دواوے مان جس پرہہ ہتھ ٹکاتا۔ مٹاوے ابھانی جس کلجگ مہاراج شیرسنگھ نہیں پچھاتا۔ مانی ابھانی کوئی نہیں رہنا۔ جھوٹھی سریشٹ وباوے وچ پرہہ وپندے وپنا۔ پرگٹے پرہہ کر درس جیو نیناں۔ جھوٹھی جگت پریت جیو سدا بیٹھ نہیں رہنا۔ گرچرن کر پریت، دیوے پرہہ پورب جنم دا لہنا۔ پرہہ ساچے کی ساچی ریت، ساچے سکھ بیکنٹھ دھام وچ بہنا۔ بے مکھاں پرہہ ویکھے نیت، وس دھرم رائے دے پینا۔ انتکال جیو کوئی نہ میت، ڈنڈ دھرم رائے دا سہنا۔ آتم لیا نہ پرہہ چیت، گیڑ چراسی وچ سد رہنا۔ کر درس رسنا پرہہ چیت، من کل ساچے پرہہ کا کہنا۔ مہاراج شیرسنگھ گرسکھ ادھرے جن لاگے چرن سنگ پریت۔ چرن پریت پرہہ بخش دے کرپا کر۔ سچ سنگھاسن آگیا پرہہ سکھاں گھر۔ پرہہ سچ جوت پرگٹا گیا لے اوتار نر۔ پرہہ بہرم بھلیکھے بھلا گیا، کلجگ جیواں منہ کالے کر۔ گرسکھاں انحد شبد من وسا گیا، ساچی جوت وچ دیہہ دھر۔ سوہنگ شبد سچ راگ سنا گیا، پردے واس پرہہ کر۔ سب

بہرم بھلیکھا لاه گیا، نرمل جوت پرکاش سچ کر۔ مہاراج شیرسنگھ رنکاں سر ہتھ ٹکا گیا، پرگٹ ہو کے نہکلنک اوتر۔ نانیان
 دے مان پرہہ، ڈھیہہ پئے سرنائی۔ مۆرکھ مگدھ سُبجان کر، در آئے سرن تکائی۔ سچ سوہنگ شبد دان کر، آتم بوجھی دپیک
 دیہہ جگائی۔ پرہہ سردک جوت گیان کر، نجانند دے درسائی۔ مہاراج شیرسنگھ کِریا وِشنوؤں بھگوان کر، آن ڈکے تیرے در
 آئی۔ در آیا ہووے پروان۔ دیوے بخش وِشنوؤں بھگوان۔ پتت پاپی کر درس تر جان۔ پرگٹے پرہہ بھہ۔ بھنجن مہروان۔ مۆرت
 اکال اک جوت سمان۔ بھگت جن ویکھ کر آتم دھیان۔ مانس جنم لیکھ، جن ملیا پرہہ آن۔ جنم لگائے لیکھ، لے جائے وچ
 بیان۔ مہاراج شیرسنگھ تیری وڈیائی، گرسکھ انت جوت مل جان۔ جیو جوت جگت پرہہ دھرتا۔ جو کچھ کرے پرہہ سوئی
 ہووے، کرے کراوے آپ پرہہ کرتا۔ پاوے سوئے جس آپ دوائے، اگیان مٹاوے دیہہ دکھ ہرتا۔ مہاراج شیرسنگھ درس جن
 پاوے، ہتھ سر جن پرہہ دھرتا۔ شبد ست سرب جگ باندھیا۔ کلجگ پھاند پائے گل پھاندیا۔ نظر نہ آون بے مکھ جانڈیاں۔
 ۴۰۸ گرمکھ سوہن در رسن سوہنگ گانڈیاں۔ کلجگ بے مکھ بتاؤن جوؤں بندھ باندھیاں۔ مہاراج شیرسنگھ گرمکھ سد گاؤن،
 در ساچے بھوؤن، رسنا نام گانڈیاں۔ نام جپ نرمل تن من دیہہ۔ کلجگ امرت ورکھ پرہہ مینہ۔ ستجگ ساچے سچ رکھائے
 نیہوں۔ مہاراج شیرسنگھ گرسکھا تیرا تئے ناہیں نیہوں۔ توڑی تئے نہ گر سنگ بنی۔ نانیان گھر وسیا چھڈ کلجگ دھنی۔ سچ
 راہو سچ شابو پرہہ دسیا، جوت جگائے وچ سنگھ منی۔ سوہنگ شبد میگھ امرت وسیا، ستجگ جیو سنے جوؤں کتیں۔
 مہاراج شیرسنگھ جنہ دے ہردے وسیا، تن پریت گرچرن سنگ بنی۔ گر ساگر گر گہر گمبھیرا۔ آتم جیو دھرے پرہہ جوت
 امولک ہیرا۔ پرگٹ جوت آتم ترپتاوے، ہووے شانت سریرا۔ مہاراج شیرسنگھ تیرے در آئے، تون جانے جن کی پیڑا۔ کلجگ
 پیڑ ہوئے آگ۔ پرگٹے پرہہ گرسکھ چرنی لگ۔ جیو کلجگ جیو اگن جوت جائے دگ۔ مہاراج شیرسنگھ جوت سروپا، سب
 سرشٹی داہڑیں جائے چب۔ سرشٹ سرب آپ اُپجائی۔ مایا روپی پرہہ کھیل رچائی۔ چھن اُپجاوے چھن ماہ کھپائی۔ چھن

بہنگر پرہ ناؤں رکھائی۔ بہر تمبر سرب رہیا سہائی۔ کلجگ اندر پرہ جوت پرگٹائی۔ وشنوں بنسی سورے انسی، گرمکھ ساچا
 پنتھ چلائی۔ مہاراج شیرسنگھ جو جن درسی، درگاہ ملے وڈیائی۔ درگاہ دیوے مان، پُرکھ سُبجان کر۔ سوہنگ دیوے دان،
 آتم برہم گیان کر۔ ملے بہگت بھگوان، کلجگ پچھان کر۔ مہاراج شیرسنگھ جانی جان، کلجگ جاوے رسنا شبد وکھان کر۔
 آپ اپنا شبد وکھانے۔ سنگی دُھن ناد دیہ آپ ونجھانے۔ کوٹ کپٹ وکار سب دیہ مٹانے۔ کر درس گرمکھ ہوئے سگھڑ
 سیانے۔ مہاراج شیرسنگھ گرسکھ چلے تیرے بھانے۔ بھانا ورتے جو ورتاوے۔ ایکس بن دوسر نظر نہ آوے۔ اند بنودی
 سب کھیل رچاوے۔ سرشٹی سودھی دھول ڈلاوے۔ نہکلنک وڈا جودھی، سوہنگ بان سرشٹ لگاوے۔ مہاراج شیرسنگھ
 گر ساچا سودھی، سچ شبد گرمکھ سناوے۔ گرمکھ ناؤں رسن اچارے۔ پرم پُرکھ ملے آپ بنوارے۔ دیوے وست نیج
 گھر تھارے۔ جتھے وسے جوت نرنکارے۔ اگم اگوچر الکھ اپارے۔ جوت سروپ روے وچ سنسارے۔ گرسکھ سوہن گر
 دربارے۔ پرگٹ جوت پرہ بھگتن تارے۔ سرشٹ سب روت، انتکال ہوئے کل خوارے۔ مہاراج شیرسنگھ پرگٹے جوتی
 جوت، چار کُنٹ ہوئے جے جیکارے۔ جے جیکار ہوئے چار ورن۔ راؤ رنگ آن ڈکے پرہ سرن۔ بے مکھ دکھ ڈاڈھا کل بہرن۔
 مہاراج شیرسنگھ چرن لاگ سب ترن۔

★ ۳۰ چیت ۲۰۰۸ بکرمی اندر سنگھ دے گرہ پنڈ بندالا ★

جوگ پرگٹائے پرہ پرگٹ جوگ۔ ساچا ناؤں جیو رسنا بھوگ۔ کایا بکھ کاٹے روگ۔ وچھڑے جن ملاوے لکھیا دُھر
 سنجوگ۔ مہاراج شیرسنگھ کلنکنہ دوجا کوئی نہ ہوگ۔ کلجگ دھرے جوت ایک جگدیشے۔ گوائے مان مؤسے عیسے۔
 قرآنی امانی سب پورا ٹھیسے۔ ساچا شبد سچ سوہنگ تھیسے۔ چار کُنٹ جو جن ویکھے، مہاراج شیرسنگھ ساچا ستگر

دیسے۔ سچ شبد گُر سچ لکھایا۔ تریلوکی ناتھ وچ مات دے آیا۔ دھول دھرم کلجگ ڈلایا۔ انتکال کرن کل ہر جو آیا۔ کھنڈ
 برہمنڈ گکن پاتال ہلایا۔ سوہنگ شبد ستجگ ساچا ناؤں ونڈ، آتم منت جگت چلایا۔ سوہنگ منت جیو جپ جنت، نظر
 آوے جس اُپایا۔ پرہہ ساچا کر ساچا کنت، گیان جوت ہردا دیپک جوت کرایا۔ مہاراج شیرسنگھ سرب دکھ ناٹھے، چرن
 لاگ جس درشن پایا۔ ستجگ جیو ہوئے ستوادی۔ کوئی نہ دیسے کلجگ انوادی۔ برہم سرُپ انحد وادی۔ پرگٹاوے جوت
 آد جگادی۔ جامہ دھار کل سرشٹ سب سادھی۔ سوہنگ شبد و جاوے دُهن نادی۔ مہاراج شیرسنگھ جیو ست رسنا
 گاندی۔ رسنا جپ رام رمیا۔ دواپر پرگٹے جوں کرشن گھنیا۔ کلجگ پار کرے دھرم کی نیا۔ مہاراج شیرسنگھ جیو سچ
 تیری پت مٹیا۔ مات پت پرہہ بھگتن کیرا۔ بہرم چُکائے وچوں تیرا میرا۔ جوت جگائے مٹ جائے اگیان اندھیرا۔ نظر نہ آوے
 گُرمکھ سنجہ سویرا۔ کایا جھوٹھی ساچا پرہہ وچ کییا وسیرا۔ جاتا جیو دُور، آتم وسے پرہہ نیرا۔ پرگٹاوے جوت وانگ کوہ
 طُور، نہ لاوے دیرا۔ نیڑ نہ آوے بہرم بھو بھوت، جس چپیا ناؤں تیرا۔ کایا کچی جوں کاچا سوٹ، چرن لاگ پرگٹے پرہہ
 نرویرا۔ مہاراج شیرسنگھ سچ تیرا روپ، جوت سرُپ مات پایا پھیرا۔ مات لوک پرہہ کینی دیا۔ نہکلنک اوتار کل لئیا۔
 بے مکھ در تے کوئی نہ رہیا۔ سادھ سنگت پرہہ سوہنگ ناؤں کینی دیا۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ جگت وچ پائی میا۔ جیو
 ساچی تیری سچ بنت بنائی۔ اپ تیج وائے پرتھی آکاش پنج تت لگائی۔ مت من بُدھ وچ دیہہ ٹیکائی۔ مل سادھ سنگت پرہہ
 دے وڈیائی۔ کلجگ کیوں بھلا جیو، جس بنت بنائی۔ کیوں زلیا لال انملا، اپنی پت گوائی۔ کلجگ ساچا دربار در گھلا،
 سوہنگ دان پرہہ دان دوائی۔ گُرمکھ جیوڈ کوئی نہ تلا، تول تلائے آپ رگھرائی۔ گُرمکھ ساچا گھولی گھلا، جس تن اندر ساچی
 مت پائی۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ پرگٹے، ستجگ ساچا دے لگائی۔ نر اوتار کلجگ پرہہ دھاریا۔ کھنڈ برہمنڈ پار اُتاریا۔
 برہما وقت آن نواریا۔ ساچا سکھ سچ جوت من دھاریا۔ وید اتھرن کل گیا ہاریا۔ اللہ اللہ کل نور ہوئے خواریا۔ پرگٹاوے

جوت ہووے اندھ اندھیاریا۔ نہکلنک کل پار اُتاریا۔ ستجگ ساچا سچ جگت پساریا۔ سوہنگ شبد ست پُرکھاں دیوے نام بھنڈاریا۔ انحد شبد دُهن راگ جیو دیہہ ونجاریا۔ کیوں بیٹھا مَن آتم سُنّ انحد شبد وجے دُهنکاریا۔ سادھ سنگت سچ دیبا گن، مہاراج شیرسنگھ سد رسن اُچاریا۔ لگاوے جوت کلجگ دھگا۔ مٹاوے کھوج صدی چوڈھویں مدینہ مکہ۔ چلاوے بان سوہنگ، رووے سرب گکا۔ مہاراج شیرسنگھ جگت پھرائے نکیل پائے ہنکاری وچ نکا۔ بھئے پرکاش ستجگ ست چالے۔ بے مکھ کلجگ نرک اکن پرہہ ڈالے۔ جوت سروپ بھگت جن پالے۔ سوہنگ شبد سچ دهن مالے۔ آتم وساؤ جیو ملے لال گلالے۔ انتکال ہوئے ساس سُکھالے۔ مہاراج شیرسنگھ گن رسنا گالے۔ کلجگ گن پرہہ کا گنونت۔ کرے میل پرہہ بھگت بھگونت۔ بے پرواہ کوئی جانے نہ انت۔ کلجگ پرگٹے آتم سنت۔ ساچا دِشٹی کھئے پاوے انت۔ بھیکھ دھاری گنت اگنت۔ سوہنگ شبد جیو من ساچا منت۔ دُشٹ دوٹ پنچ انت کرے دیہہ بھسمنت۔ انت ملاوے جوت جوں گُرمکھ سنت۔ مہاراج شیرسنگھ جیو جوت دھرے بیٹھا وچ اگنت۔ روپ رنگ نہ جانے کھئے۔ تین لوک پرہہ جوت ملاوے، کر گر گوبند پرگٹ دوئے۔ دوئے مورتی جوت اک ہوئے۔ سادھ سنگت گر چرن پروئے۔ بے مکھ کلجگ ہاہاکار کر روئے۔ وقت وایا سب رہے سوئے۔ بھگت جناں کرے پرہہ آتم لوئے۔ دیسے ساچا پرہہ اور نہ کھئے۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک کر ساچی سوئے۔ ساچی جوت پرگٹائے جگدیشے۔ برہما وشنو مہیش رکھاوے وچ ایسے۔ کئی کوٹ تپیسے، نظر نہ آوے کیسے رکھیش۔ گُرسکھ کلجگ درس من لوچدے، جوت پرگٹاوے پرہہ پرمیشور۔ سچ تخت اوچا دربار۔ جوت جگے پرہہ اگم اپار۔ سوہنگ شبد راگ رسار۔ بھگت جن دیئے ادھار۔ نندک دُشٹ دُراچار، کل ہوئے خوار۔ سوہنگ نام دے گھر جائے تار۔ بھگت جن ہر کرن وچار۔ مہاراج شیرسنگھ لئے اوتار۔ پتونت سرب پرہہ ناری۔ جوت سروپ گھر چھڈے نہ سیکداری۔ سادھ سنگت گُردر درس بھکھاری۔ جوت پرگٹاوے پرہہ نرنکاری۔ نرنجن جوت جوں کرشن مُراری۔ بھگت جن ملے بنواری۔ مہاراج شیرسنگھ جوت

سرُپ چار کنٹ کرے جوت اسواری۔ جُگو جُگ سرِشٹ جوت پرہ دھر۔ مچھ کچھ رُپ کر جائے وچ سر۔ باون بھیکھ
 کر در آیا بل۔ تارے پرہلاد آپ سینگہ نر۔ ایشر جوت بھگت جناں پرگٹاوے ہر۔ مہروان تریتا رام بھگوان دواپر کرشن کاہنا
 رکھے لاج جائے دلدری تر۔ جوت پرگٹاوے کلجگ نر نرائن ایشر نر۔ مات لوک ہوئے وچ نر نہکلنک جوت جگ کر۔
 سرِشٹ سبائی پرہ نہ دیسے، جوت جگاوے وچ گھمیار گھر۔ کلجگ پھندن پرہ دے چھڈائے، ساچا پرہ دے کے چلیا ور۔
 بے مکھ کلجگ دین دُبائی، انتکال جم دیسے ڈر۔ سادھ سنگت من وچ ودهائی، کلجگ ملیا اک پرہ ہر۔ دیوے وڈیائی پرہ
 ساچا دھرنی دھر۔ جیو کیسے کچھ نہ ہتھ، جو کچھ کرنی سو کلجگ کر۔ ہنکاریاں نندکان پا کے نتھ، بھکیا منگاوے پرہ در
 در۔ ایتھ جوت جگت بھگت پرگاسے، آتم جیو نہ جائے مر۔ جوت پرگٹاوے پرہ گھر ابناشے، مہاراج شیرسنگھ نمسکار کر۔
 جوت پرگٹائے آپ پرہ داتا۔ اپنے رنگ روے رنگ راتا۔ گُرمکھ ورلے پرہ سچ پچھاتا۔ کر درس جیو پُرکھ بدھاتا۔ مہاراج
 شیرسنگھ جیو جوت جگاتا۔ جیو جھوٹھا پرہ نہ مانے، جھوٹھی کایا جھوٹھا اپہ تن۔ سوہنگ چپ کر نرمل من۔ انحد شبد
 راگ سمر کن۔ ویلا انت آگیا پرہ لے جاوے سنگت بٹھ۔ گرچرن لاگ وقت سُہا گیا، مُکھوں کہو دھن دھن۔ مہاراج
 شیرسنگھ جوت پرگٹا گیا، کلجگ تارے بھگت جن۔ بھگتن دیوے جوت بھرواسا۔ مات گرہ ہوئے نہ واسا۔ گرچرن پریتی گر
 رہراسا۔ پرگٹ کیتی جوت پرگاسا۔ مہاراج شیرسنگھ آتم دیہہ کرے وچ واسا۔ اپنی کل آپ بھگتاوے۔ سچ جوت وچ مات
 اُتارے۔ سوہنگ شبد سچ جان وچارے۔ سرب سرِشٹ سب ہوئے خوارے۔ تارے جن جو ڈھیہہ پئے دوارے۔ مہاراج
 شیرسنگھ رسنا گاوے جن، سوہنگ دیوے بھگت بھنڈارے۔ بھگتن دیوے نام بھنڈارا۔ آتم رس چلے نرادھارا۔ پون جوت وچ
 دیہہ ہلارا۔ آتم سوخم دیہہ وچ وسے نرنکارا۔ نرنجن جوت رنگ اکم اپارا۔ کھول در سوت، درساوے دسم دوارا۔ بے مکھ در
 روت، اگیان اندھیر دیہہ چلے نوارا۔ نظر نہ آوے پرہ کی جوت، مد ماس جس رسن آبارا۔ مہاراج شیرسنگھ سچ تیری جوت،

بھگتاں دیوے جوت چمتکارا۔ بھگت جن آتم جوت چمتکارے۔ ہوئے وچوں مارے، رسنا ناؤں چپے نرنکارے۔ پاربرہم
 پرمیشور انترجامی کلجگ پدھارے۔ جوت سروپ پائی مایا سگل سنسارے۔ گن ندھان گنونت کل وچارے۔ سچ جگت
 ہووے پُرکھ سُبجان، جس گھر آکاج سوارے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، چار گنٹ تیری جیکارے۔ ایشر جوت
 جوت پرتھکے۔ اپنا بھيو جگت رکھائے۔ ارجن رتھ جوں پرہ چلائے، مہاسارتھی آپ اکھوائے۔ تریتا رام اوتار، بان دہسر گھائے۔
 کلجگ لے اوتار ناؤں رکھائے، نہکلنک جگت اکھوائے۔ نہکلنک، نہکلنک جوت سروپ اگن جگت جلائے۔ نظر نہ آوے پرہ
 رنگ نہ روپ، چار گنٹ رہیا سبکے۔ شبد سرتی جگاوے جوت، بانہوں پکڑ پرہ بھیڑ کرایا۔ ماتا چھڈ جائے پوت، بھین بھائی نہ
 ہوئے سپایا۔ ورتے کلجگ انت اندھ کوپ، شبد اندھیر کلجگ مچایا۔ انتکال اٹھ گئے ڈھیر، مد ماس جن رسنا لایا۔ جوت
 سروپ پلائے پریت سمیر، کھنڈ برہمنڈ سرب ڈلایا۔ جوت سروپی پرہ لایا گیر، آوے ہتھ نہ وقت گویا۔ پرہ دُور جے
 ویکھو تاں سدا حضور، کلجگ بہرم جس بھو چُکایا۔ سوہنگ شبد کر ساچا سُر، کلجگ آن سرب جس کور، مہاراج
 شیرسنگھ چرناں جس سیس جھکایا۔ بے مکھ کھپائے مار ترسول۔ گرمکھ ساچا سوہنگ جھولا جھول۔ کلجگ پرگٹے سادھ
 سنگت برکھاوے پھول۔ جگت بھلائے بہرم بھلیکھے، آپ پرہ سرب استھول۔ گرسکھاں جنم لگایا لیکھے، منمکھ گوا گئے مول۔
 پرگٹ جوت کڈھ جائے بہرم بھلیکھے، اند بنودی پرہ استھول۔ مہاراج شیرسنگھ سرشٹ سب سودھی، سوہنگ شبد لا
 ساچا رول۔ سوہنگ شبد ستجگ لا۔ گرمکھ پردے پرہ سچ وسا۔ سچ سچ وچ ساچی تن پا۔ ساچی جوت پرہ وچ
 دیہہ جگا۔ شبد سروپ پرہ دیوے دوار دسم گھلا۔ سوہنگ ناؤں بیج سچو بوت، امرت ناؤں گرتے پا۔ بے مکھ کلجگ
 سارے روت، نظر نہ آوے پرہ ساچا بے پرواہ۔ سرتے جیو کھڑی ہے مؤت، دم دا نہیں وساہ۔ ساچا من پرہ ساچے
 سوئپ، درگاہ وچھڑ نہ جا۔ بے مکھ کلجگ جائے اوئت، ستجگ ساچے کوئی لوے نہ ناں۔ کلجگ پرگٹے پرہ ساچا کھوئت،

رسنا چپ جيو امر پد پا۔ مهارج شيرسينگه پنت ادھاري، بھلے جيو سرن لگ جا۔ بے مکھاں کل انت جمدوت دنڊن۔
 گرسکھاں تارے پرگٹ آپ ترلوکي نندن۔ ديوے وڌيائي جو جن درس دان منگن۔ هووے سهائي سوہنگ شبد من چاڙھ
 رنگن۔ لتھ نہ جائے رنگ مچيٺھ چڙھايا پرہہ ديہہ نام رنگن۔ مد ماسي رسن آھاري، سوہنگ شبد نہ گر در منگن۔ مهارج
 شيرسينگه گرسکھ تيرے، کلجگ ساگر چپ سوہنگ لنگھن۔ کلجگ ساگر گھر گمبھير۔ سرشٹ وبائي وچ پرہہ نير۔ آتم
 گيان نہ ديوے کوئي دھير۔ گرمکھاں ديوے ناؤں پرہہ گني گھير۔ بھگت جناں پرہہ راکھ پت، وانگ درويد نہ لتھن چير۔ گھر
 دلدری بھوگ لگايا، چھڏ ڏريودھن کھير۔ دبرنا ناؤں پرہہ چھپر چھايا، پرگٹ جوت پرہہ بهيا چھير۔ گھر گھميار پرہہ جوت
 پرگٹاوے، وڏ داتا پرہہ پيراں پير۔ پير پيغمبر اوليا کوئي جگ نہ ديسے۔ سرشٹ سبائي گر چرن جھکاوے سيسے۔ جوت
 پرگٹائي کلجگ اندر آپ پرہہ جگديشے۔ مهارج شيرسينگه بھگت جن ديوے وڌيائي، سرشٹ سبائي کوڙي ٺھيسے۔ کوڙا جگ
 کوڙا آبار۔ بده بهرشٹ تن چلے وکار۔ کايا جهوٺهي هووے جگت خوار۔ کلجگ جيو نہ کوئي رکھنهار۔ ساچا ناؤں پرہہ رسن
 اچار۔ انتکال کل ادھرے پار۔ نهکنک پرگٹے کرتار۔ مهارج شيرسينگه کر جگت کرم وچار۔ گرسکھ هوئے جگت بهکھاري۔
 ديوے درس پرہہ دھر درباري۔ آيا مات کر پرہہ جوت سواري۔ جوت نرنجن وچ ديہہ سکھ اتاري۔ کلجگ کھيل کيا پرہہ
 اچرج بهاري۔ چهل ول چهل کلجگ کھيل کرے گردھاري۔ پرگٹ ساچي جوت کر، نانياں پرہہ پيچ سواري۔ آتم
 کلجگ هويا در، رکھے چرن پرہہ آپ ماري۔ مهارج شيرسينگه ناؤں تيرا جگ، جگ کل پار اتارنھاري۔ رکھي لاج جگ داتا
 جيون۔ گرمکھ نام امرت رس پيون۔ سڀل کام جگت آتم تھيون۔ مهارج شيرسينگه ساچا ناؤ، گرسکھ من پيون۔ چرن پيار
 کر پرم پُرکھ پايا۔ گر سواگر دربار کر، کلجگ ناؤں آتم ديہہ وسايا۔ جوت سروپ گھر آئے نر، شبد گيان دان جهولي پايا۔
 ستجگ هووے ساچا سر، امرت ميگھ جتھ برسايو۔ سوئي جن لگے کل در، جس جن اپنا بهيو وکھايو۔ بے مکھ کل جائے مر،

اُچ پدوی گُرسِکھ گُردر پایا۔ کلجُگ ساچا صاحب ور، مات پاتال آکاش جت جوت سوایا۔ کلجُگ پرگٹے مہاراج شیرسِنگھ نر،
 نہکلنک ناؤں رکھایا۔ سیوا سنگت سرب سُکھ۔ درس سادھ سنگت جیو مٹاوے دُکھ۔ اُجاگر کرم نرمِل ہوئے مُکھ۔ کر درس
 مہاراج شیرسِنگھ جن لاہوے بُکھ۔ مات پتا کر پوت گھر آیا۔ جنم لیا پرہہ درشن پایا۔ کر بینتی سچ ناؤں رکھایا۔ سادھ
 سنگت وچ سِنگھ پرتاپ الایا۔ مہاراج شیرسِنگھ سِنگھ گجَن جنم پھیر دِوایا۔ بینتی کرے بھائی در آ کے۔ رکھو لاج آپ
 جگ ما پے۔ چیت سِنگھ ناؤں نہ جگت ترا پے۔ من مَورکھ پت گوائی آپے۔ جنم گویا نہ ہوئے سیا پے۔ سُن پُکار سَت بخش
 ما پے۔ سِنگھ شنگار ویر کرایا پار، کل جوت رکھائی آ کے۔ مَورکھ بھل گیا گوار، مانس جنم کل چلیا پھیر دوا کے۔ دوئے جوڑ
 کرے ارداس۔ چیت سِنگھ بند کر بند خلاص۔ لاج پت سِکھ راکھ، نرک نہ دے واس۔ آپ اُبھل جیو بھلنہارا، بخش جن
 کھڑے تیرے پاس۔ مہاراج شیرسِنگھ لکھیا لیکھ مٹایا، چرن لاگ جیو ہوئے رہراس۔ آتم راس سچ نہ وپار۔ مد ماس کل
 رسن ادھار۔ ڈُل ڈُل بھل بھل جیو جائے نرک مجھار۔ ڈُل ڈُل بھل بھل لگے نہ جگ چار۔ ٹل ٹل جیو ساچے ٹل، کلجُگ
 آیا جیو تِلاونہار۔ مہاراج شیرسِنگھ ستگر ساچا، میل ملاونہار۔ پئی آس گُرسِکھ، گر ستگر گھر آیا۔ پئی آس گُرسِکھ،
 پرہہ ساچے بھیت کھلایا۔ پئی آس گُرسِکھ، بھگت پتونت پرہہ آپ کرایا۔ پئی آس گُرسِکھ، لگ چرن اُدرک امرت مُکھ
 چوایا۔ پئی آس گُرسِکھ، جگدیشر ہرجو نرائن گھر آیا۔ پئی آس گُرسِکھ، مہاراج شیرسِنگھ گھال پائی تھایا۔

★ پہلی وساکھ ۲۰۰۸ بکرمی پریم سِنگھ نمبردار دے گرہ پنڈ ٹگے ★

ساچا نام پرہہ ایک اوانگ۔ کرے پرکاش وچ پرہہ جوت لوانگ۔ بنوالی جیو وچ پرہہ دان دوانگ۔ ساچا آپ پرہہ اؤر
 نہ کوانگ۔ سچ سر سچ ناؤں، وکھڑ جیو سچ ستجگ ہوانگ۔ تریتا پرگٹ رام اوتار، جیو جنت نام رام رسن پروانگ۔

دواپر کرشن مُرار کنت منوہر لکھی نرائن ہوانگ۔ کلجُگ لے اوتار، نہکنک پرہ ناؤں رکھوانگ۔ مہاراج شیرسنگھ دیوے
دُتر تار، ساچا شبد چلایا سوہنگ۔ سوہنگ چپ جیو رسنا رس۔ آتم جائے ساچا پرہ وس۔ وکار پنچ وچوں جان نس۔
کرے پرکاش جوت جوں رو سس۔ اگیان اندھیر ہو جائے وس۔ مہاراج شیرسنگھ جُگو جُگ ہوئے بھگتن وس۔ بھگتن وس
آپ پرہ ہوئے۔ جیا رکھن پرگٹ جگ ہوئے۔ اپنا بھیو نہ بے مکھ بلوئے۔ بے مکھ کلجُگ جیو سب روئے۔ گُرمکھ ورا لا جس
درش پرہ ساچا ہوئے۔ ہوئے پرکاش تن دیہ اندر، آتمک جوت پرہ آپ جگئے۔ ساچا دیپ جگے تن مندر، پرگٹے جوت نرنجن
سوئے۔ سُن سادھ کھلے من جندر، سوہنگ شبد من وساوے کئے۔ ساچا صاحب وسے جیو اندر، الوکک آتم ویکھ نین
بلوئے۔ مہاراج شیرسنگھ کلجُگ پرگٹ نہکنک ناؤں رکھئے۔ نر نرائن نہکنک، کلجُگ جیو نہ پائن سار، بھلی سرشٹ
سب۔ بھگت جن سوہن دربار، ساچا پرہ کل لیا لبھ۔ آد انت پرہ ایکنکار، امرت بوند کھلائے وچ نہ۔ چار کُٹ ہوئے جے
جیکار، مہاراج شیرسنگھ سرشٹ سبائی وچ داڑھاں چب۔ ایشر جوت جگت نرالی۔ ستجگ ست مہروان ست جوت
سمبھالی۔ پرگٹ رام اوتار، تریتا بنیا رام بنوالی۔ دواپر کرشن مُرار، ساول سُندر پرہ روپ وٹا لی۔ ہر جو اُسر سنگھار،
بھگت جن پینج رکھا لی۔ بدر سُداما دروپت دیوے تار، نائیاں ہو جائے رکھوالی۔ بن مالا پرہ بھوکھن کول نین سُندر مُکٹ
سر ٹکا لی۔ رام روپ جس رنگ نہ ریکھیا، ساچی جوت انش آکار وچ دیہ ٹکا لی۔ ہنکار نوار بھگتن تار، ارجن رتھ پرہ آپ
چلا لی۔ ہوئے مار کل آتم سُدھار، بیراٹ روپ پرہ سرشٹ کھپا لی۔ گیان اندھیار وچوں دتا مار، کرشن مُرار گیان گوجھ
رسنا گیتا گا لی۔ دواپر کیا پار دوٹ دُشٹ سرب سنگھار، بھگت جن ہر پینج رکھا لی۔ کلجُگ بھیا اندھیر وکار، دھرم ست
گئے دوویں ہار۔ پورب کری پرہ وچار۔ جوت سروپ رو رہیا وچ سنسار۔ نظر نہ آوے پرہ دیہ رکھے ساچی تار۔ جیو بھل
جاوے پرہ بیٹھا جوت وچ دیہ دھار۔ کر وکار کلجُگ رُل جاوے، سوہنگ شبد نہ کیا وپار۔ کر درس نیتر تیجا کھل جاوے،

پرہہ کھولے دسم دوار۔ امرت رس جہرنا جہر جاوے، پوے بوند وچ نابھ جل دی دھار۔ آتم رس تن اندر اُپجے، کھلے سادھ
 سُنّ نظری آوے آپ کرتار۔ مہاراج شیرسنگھ جوت پرگٹاوے، کلجگ کھاپونہار۔ کلجگ ہویا اندھیار اندھ۔ دھرم سچ چھپے
 جوں مسیا چند۔ جیو وکاری آتم کوٹھی کر بیٹھا بند۔ مایادھاری رسنا چین نہ پائے پرہہ کا سچا اند۔ مہاراج شیرسنگھ کل پیج
 سواری، رکھے لاج جوں دواپر منوہر مُکند۔ کلجگ آیا کلجگ اوتاری۔ نہکنک سرب سرشٹ پرہہ جوت پدھاری۔
 بے مکھاں مت بُدھ گئی کلجگ ماری۔ زرنجن جوت کھولے سروت، جیو کیوں منوں وِساری۔ ملے سو جیہا پیج بوت،
 سوہنگ ناؤں سچ امرت وچاری۔ مہاراج شیرسنگھ کرے نیچو اُچ، دے درس پرہہ پیج سواری۔ بھگت وچھل پرہہ آپ
 اٹل۔ کلجگ پرگٹے ستجگ دیوے درس جوں راجا بل۔ آیا جوت پرگٹائیکے، نہ رنگ روپ جوں گھڑی پل۔ نہکنک ناؤں
 رکھائیکے، پرہہ آیا کلجگ چل۔ سچ سوہنگ شبد چلائیکے، دُشٹ دوت سب دیوے دل۔ مد ماسی سرب کھپائیکے، بھگتن
 گھر آوے آپ پرہہ چل۔ کلجگ قہر ورتائیکے، اک کر جائے جل تھل۔ وچوں ممتا مان چُکائیکے، بھگتن جوت آتم جائے بل۔
 سوہنگ ساچا شبد چلائیکے، پوچ مٹاوے ساری کل۔ اک اپنا نام رکھائیکے، ساچا نام ستجگ بیٹھا مل۔ مہاراج شیرسنگھ
 جن بھگت پرگٹائیکے، دیوے درس پرہہ اخل۔ پرہہ ویکھو اک جوت سرور۔ نینیں پیکھو نہ دیسے دور۔ آتم جوت وچ پرہہ کا
 نور۔ بھگت جنان ہر آسا پور۔ کر درس جیو اترے من سگل وسور۔ کلجگ سادھ سنگت ہو چرن دھور۔ بے مکھ پکڑ
 پچھاڑ کے پرہہ کیتے چورو چور۔ رن گھاوے وڈے سور۔ پرہہ جوت وچ مات ٹکائیکے، بے مکھاں دیسے دور۔ نہکنک آیا
 ناؤں رکھائیکے، سادھ سنگت پرہہ بیٹھا حضور۔ سنگھاسن پرہہ بیٹھا ڈیرہ لائیکے، گھال بھگتن ہوئی منظور۔ گرسکھاں پردک
 جوت جگائیکے، آتم گیان کرے بھرپور۔ اندھ اندھیار وچ دیہہ مٹائیکے، جوت سروپی سچ دیوے نور۔ شبد راگ دھن انحد
 وجائیکے، جگاوے جوت جوں کوہ طور۔ مہاراج شیرسنگھ جوت سروپ کلجگ درس دکھائیکے، بھگتن کر جاوے سنسا دور۔

آتم سنسا رہن نہ دیوے۔ پرگٹے جوت الکھ ابھیوے۔ ملے بنوال جو جن چرن گر سیوے۔ ساچا دھن مال سوہنگ شبد گر
 دیوے۔ آتم وسے پرہ آپ گوپال، نام ندھان کلجگ ساچے میوے۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ بھگت بھگوان سوہنگ شبد جو
 رسنا لیوے۔ سوہنگ شبد ہوئے کلجگ داتا۔ بھگت بھگونت دوئے کراوے ناتا۔ کر کریا آپ پرہ، بھگت جنار کلجگ پچھاتا۔
 گھال پائی گرسکھن تھائیں سب، گکھ مات کڈھ سپھل کراتا۔ مہاراج شیرسنگھ دیوے وڈیائی، سچا ستگر جن پچھاتا۔ سو
 جن پچھانے پرہ جس مہروان۔ کوئی پُرکھ پچھانے، جن سوہنگ شبد دے چلیا دان۔ بے مکھ بھجن جوں بھٹیالے دانے،
 کیوں کل بھلیا انجانے، ایشر جوت دھری جگ آن۔ مانس جنم لگ جائے ٹکانے، سوہنگ شبد سنی دھن کان۔ کر درس آتم
 سکھ مانے، پرہ والی ہوئے دو جہان۔ مہاراج شیرسنگھ تیری سرنائی، انتکال جن بھگت تکان۔ بھگتن ہوئے پرہ آپ سہائی۔
 جامہ دھار نہکلنک دیوے وڈیائی۔ سوہنگ شبد و جاوے ڈنک، سوئی سرشٹ اٹھ کھلوئی۔ کلجگ سوہن دوارے بنک،
 جتھے پرہ ساچے جوت پرگٹائی۔ اک کر جاوے راؤ رنک، کل رہن نہ دیوے کسے وڈیائی۔ دیوے درس بار انک، جس پریت
 گرچرن لگائی۔ پرگٹی جوت وچ پُری گھنک، پرہ جوت وچ مات دے آئی۔ مہاراج شیرسنگھ جوت پرگٹا کے، کھنڈ برہمنڈ
 سرب دیوے اُلٹائی۔ کھنڈ برہمنڈ پرہ کا واس۔ سرب تھائیں ایشر جوت نواس۔ جن سمرت پرہ آتم راس۔ بھل نہ جائے کر
 سواسن سواس۔ کل رُل نہ جائے ایہہ تن جھوٹھا ماس۔ مایا ویکھ ڈل نہ جائے، ساچا لال کر بیٹھا دیہہ نواس۔ مہاراج شیرسنگھ
 گرمکھ کل اجل جوں چندن پرہاس۔ گرسکھ پریتی گرسکھ توری چند۔ نجانند درساوے پرہ پرمانند۔ پرمگت پاوے مل
 جاوے برہمنند۔ وچھڑ کدے نہ جاوے، جس ملیا پرہ بخشند۔ بے مکھان نظر نہ آوے، اگیان اندھیر رکھے وچ کندھ۔ بھگت
 جنار پرہ وچ سماوے، کرے پرکاش مَن جوں چوڈھویں چند۔ ہرجو بھگتن در آوے، توڑ جائے کل بندھن بند۔ سوہنگ
 شبد سچ راگ سناوے، جیو نکل جائے وچوں مایا پھند۔ سوچھ سروپ پرہ درس دکھاوے، دیوے مار وکار پنچ دیہہ دا

گند۔ ساچا شبد سچ گھر آوے، سادھ سنگت من کلجگ مند۔ مہاراج شیرسنگھ بھگت جن ترپتاوے، کر درس سرب ہوئے
انند۔ بھیا انند وجی ودھائی۔ سادھ سنگت مل ساچی مت پائی۔ آتمک دیپ بھجی پھیر جگائی۔ دھن دھن دھن گرسکھ،
گرچرن پریت جس لگائی۔ بالک مات ہوئے جوں گکھ، آتم جوت دیوے رُشنائی۔ کلجگ ورلے منکھ، سوہنگ شبد جن
رسنا گائی۔ بے مکھ جائے جوں سینبل رُکھ، درگاہ پھل ملے نہ رائی۔ پرہہ درس جگ اتم سکھ، مل سادھ سنگت رسنا ہر
جس گائی۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک اوتار، ستجگ ساچا جائے لگائی۔ ستجگ ساچا سچ ناؤں ترے۔ سرب جیو وسے
پرہہ آپ ہرے۔ سوہنگ شبد جپ رسنا کلجگ جیو انت ہوئے کھرے۔ کر کیریا آپ پرہہ، گرسکھاں ساچی جوت ستجگ
دیپہ دھرے۔ مہاراج شیرسنگھ گرمکھ اوچل، جو جن آئے سرن تیری پرے۔ سرن پرے سمرتھ سوامی۔ نہکلنک پرگٹے پرہہ
نہکامی۔ کوئی جیو نہ جانے، بھگوان کرشن رام نامی۔ جن بھگت پچھانے، مہاراج شیرسنگھ جگت سوامی۔ کلجگ پرگٹے پرہہ
پتونت۔ جوت ٹکائے وچ بھگت بھگونت۔ دھر جوت وچ رہے اکت۔ جت دیکھیا جگ اتم سنت۔ کر پریکھیا جپ سوہنگ
منت۔ نظری آوے وچ بیٹھا بے انت۔ سرب سرشٹ کا آپ کنت۔ بھل نہ جیو جس بنائی بنت۔ جگت چلنہار ہئے، کوئی
رہے نہ انت۔ کلجگ گن وچار، جوت پرگٹائی پرہہ گنونت۔ مہاراج شیرسنگھ تیری وڈیائی، دیوے تار جو جن چرنی لگنت۔
کلجگ پرگٹے پرہہ ساچا ساکھی۔ سوہنگ شبد سن گرسکھاں آتم سچ بھاکھی۔ درس دکھائے آپ پرہہ، ایتھ اوتھ جس پت
راکھی۔ سادھ سنگت من وجی ودھائی، درس کیریا ویلے امرت پرہہ دن وساکھی۔ وساکھ وسیا وچ سکھ دیپہ گھر۔ کھول
دکھاوے گیان جوت پرہہ ساچا در۔ آپ درساوے ساچا روپ پرہہ نہر۔ سوہنگ شبد جپاوے رسنا ہر ہر۔ سادھ سنگت
کل جگت اُچاوے، بے مکھ گئے ڈاڈھا دکھ بھر۔ سوہنگ امرت پرہہ مکھ لگاوے، گرسکھ پورا جگت نہ جائے مر۔ پرگٹ ہو
پرہہ درس دکھاوے، چرن لاگ جیو جائے تر۔ جوت سروپ نہکلنک ناؤں رکھاوے، کلجگ آیا پرہہ بھیکھ کر۔ کرے نواس

وچ سادھ سنگت، مہاراج شیرسنگھ اوتار وشنوں نر۔ امرت ویلا کر امر وچار۔ جوت جگاوے پرہہ گردہار۔ وساکھ
 سہندا امرت برسے دہار۔ گرڑ جائے ایشر دربار۔ جوت سروپی بھگوان اُپر ہوئے اسوار۔ مان سروور امرت پرہہ چرن کولار۔
 بھر چُنج لے آیا مات لوکی وچ سنسار۔ دیوت پُری جاں لنگھیا، اندر یدھ کرے اپار۔ امرت دہار امرت ورکھیا وچ سنسار۔
 بوند ڈگی اپر اپار۔ اک گنگا گوداوری وگے جل لہندی دہار۔ امرت پرہہ ورتایا، وچ جھوٹھے سنسار۔ دن وساکھ سہایا، جت
 امرت ورکھے کرپا دہار۔ گوہند گر کلجگ آیا، سچ امرت جس آپ بنایا۔ گرسکھاں گرمکھاں مکھ چوایا۔ سچ سچ حکم
 سُنایا۔ امرت روپ پرہہ امر ہو وچ سمایا۔ ستاراں سو چھینجا پکرمی تھت وار دن لکھایا۔ کلجگ ایسی پائی مایا۔ ریت
 کریت وچ جگت پسایا۔ مد ماس آہار بنایا۔ پی امرت گر گوہند، ناؤں کلنک لگایا۔ ایشر کرم وچار کے، بے مکھاں آن سرب
 مان گویا۔ ساچا جامہ دہار کے، وانگ ننبو سرب نیچوڑ وکھایا۔ اپنی جوت سرب وچار کے، اک سوہنگ ناؤں رکھ وکھایا۔
 ۴۲۰ ویہ سو اٹھ دن وساکھ وچار کے، سرب سہاوے تال پرہہ خالی کرایا۔ آپ اپرمپر آپ نہکیوا۔ پرگٹ جوت سب دیوی دیوا۔
 ہوئے آپ الکھ ابھوا۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ اندر سچ تیری سیوا۔ سہائے تھان وچ کل اندر، جوت پرگٹائے جتھے پرہہ آ کے۔
 سہائے تھان سرب گھر مندر، جتھے بیٹھا پرہہ بھیس وٹا کے۔ سہائے تھان جگ اندر، کلجگ جاوے پرہہ اُلٹا کے۔ سہائے تھان
 جگت اندر، ستجگ ساچا سچ جائے لگا کے۔ سہائے تھان جگت اندر، سنگھ آسن پرہہ بیٹھا آ کے۔ سہائے تھان کلجگ اندر،
 شبد گن ندھان پرہہ جائے لکھا کے۔ سہائے تھان جگت اندر، ستجگ ساچا سچ جائے تخت رچا کے۔ سہائے تھان جگت اندر،
 ستگر منی سنگھ ستگر بنا کے۔ سہائے تھان جگت اندر، بھگوان بھگت دکھن دشا لکھت لکھا کے۔ سہائے تھان جگت اندر،
 درس کرے جو جن آن، ہووے پار درگاہ جا کے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، کلجگ آیا نہکلنک ناؤں رکھا کے۔
 بھگتن دیوے پرہہ وڈیائی۔ آد جگادی سدا سہائی۔ سرن پڑے پرہہ لاج رکھائی۔ آواگون سرب چنت مٹائی۔ تین بھون سرب

سوجھی پائی۔ گُرسکھ سنگ سیکھ مل تر جائی۔ جوں راماند تارے کبیر گوسائیں۔ پسو پریتوں دیو کرے، پورے سیکھ وچ ایہہ وڈیائی۔ پرہہ ساچے کی جن سیو کرے، انتکال جمکال نہ کھائی۔ ملے پرہہ الکھ ابھیو، دے درس انتکال گُرسکھ کرائی۔ کوئی نہ کلجگ پرہہ تڈھ جیو، دھام بیکنٹھ گُرسکھ پُجائی۔ ساچا سیکھ ساچی جوت، انتکال وچ جوت دے مل جائی۔ جو کچھ کرے سوئی کل ہوت، مہاراج شیرسنگھ کوئی جیو نہ جانے رائی۔ جیو جنت کی جانے وچارا۔ مایا روپ پرہہ پرگٹیا سنسارا۔ کلجگ ہوئے ممتا ہویا سہارا۔ ستگر ساچا تن منوں وسارا۔ مد ماس چل گیا رسن وکارا۔ مورکھ مگدھ کیوں بھلا پرہہ گردھارا۔ کر درس مان رنگ سد جوت مُرارا۔ سوہنگ شبد پرہہ کھول دیا کلجگ بھنڈارا۔ بانی بوہتہ پرہہ بن گیا آپ ورتارا۔ کیرپا کر امرت نام مکھ چوارا۔ مہاراج شیرسنگھ سچ خزینے بھرے رہن تیرے بھنڈارا۔ بھنڈاری وڈ پرہہ بھنڈاریا۔ سنگھاری وڈ جگت سنگھاریا۔ خواری کرے آپ جس کل دھاریا۔ چرنی پڑے مل سادھ سنگت پرہہ تاریا۔ جوت سروپ تریلوکی نندن، جو جن آئے چرن نمسکاریا۔ کلجگ کام نہ پائے پھندن، سوہنگ شبد پھاند جگ ماریا۔ سوہنگ شبد من چاڑھے رنگن، گیان جوت کرے اُجیاریا۔ گُرمکھ کلجگ پاپ پہاڑاں لنگھن، جنم مرن پرہہ آپ سواریا۔ مہاراج شیرسنگھ گُرسکھاں من تیری لگن، بھل نہ جانا آئے چرناریا۔ چرن آئے ملے چرنودک۔ گنوت جیو ہوئے گیان بودھک۔ پوت آتما کر جائے دیہہ سودھک۔ مہاراج شیرسنگھ دیوے گھر ناؤں نودھک۔ نو نڈھ نیج گھر پائے۔ مل سادھ سنگت من وچے ودھائے۔ سرب جیو جنت پرہہ سوجھی پائے۔ جو جن آئے چرن لگائے۔ گن نڈھان گیان درس دوئے جھولی پائے۔ توڑ ابھان ساچا پرہہ راہ دکھائے۔ سخی سلطان سرب پرہہ بٹھ رکھائے۔ ایکو آپ ایکو بھگوان، سوہنگ شبد جگت چلائے۔ جس نے جیبا ساچا جاپ، تس وچ رہیا سہائے۔ وچوں مارے ہوئے تن تاپ، وچ للاٹ جگائے۔ انتکال کوئی پُچھے نہ وات، درگاہ ملے سزائے۔ گُرسکھاں پائے ساچی دات، سوہنگ شبد ہوئے سہائے۔ مہاراج شیرسنگھ آتم دیوے شانت، جو جن آئے چرن سیس جھکائے۔ سردھا پوری

پورن آسا۔ بجهی اگن آتم ترپتاسا۔ وچ دیہہ پرہہ کیو واسا۔ دکھ دلدر کیو ناسا۔ تس صاحب کو بل بل جاسا۔ جس نے دیا
 سوہنگ بهرواسا۔ جپ جپ جیو سوہنگ سواس سواسا۔ آتم بدھ بیک گرجن آئی راسا۔ آتم دیہہ وشیش، ساچا شبد
 سنگت من بهاسا۔ مہراج شیرسنگھ راکھو اک ٹیک، آتم جوت کرے پرکاشا۔ کلجگ ہویا انت خوارا۔ سچ دھرم گیا مار
 اڈارا۔ آتم چلیا جیو وکارا۔ ہنکاری نندک دشت جھکھ مارا۔ نینیں پیکھ سچا دربارا۔ جنم گویا مورکھ مگدھ گوارا۔ نہ دیسے
 دیسنہارا۔ جس پسریا سرب سرشت پسارا۔ اپنا آپ اپایا، اک رنگ جوت ادھارا۔ نظر نہ آوے پرہہ سرب جیو میں
 وسنیہارا۔ اگم جوت نرمل نرالی، تین لوک کرے آکارا۔ کلجگ پرگٹیا دو جہان دا والی، چرن لاگ کر نِسکارا۔ مہراج
 شیرسنگھ شبد دهن مالی، سوہنگ شبد دے جاوے ستجگ بھنڈارا۔ جل دھارے پورن پُرکھ سمرتھ، گرسکھاں مکھ چو
 وندا۔ پرہہ ساچا کتھنا کتھ، بھگت جنان ہوئے ورتندا۔ امرت میگھ ورسا، آتم شانت کرندا۔ سچ سچ وچ دیہہ ورتا، نجاند
 سب درس دیندا۔ کھول کپاٹ پرہہ دے درسا، انحد شبد من وچندا۔ ساچا گرسکھ نہ جھوٹھا پاٹ، ساچی جوت پرہہ وچ
 دیہہ دھرندا۔ بے مکھ ہوئے کلجگ گھاٹو گھاٹ، جو پرہہ آئے سرن کریوے نندا۔ پرہہ جوت جگائے لاٹو لاٹ، بھگت جنان ہر
 دھر بخشندا۔ سوہنگ شبد جیو سدا من راٹ، کلجگ اندر پار کرندا۔ کلجگ ہوئے خواری، جو جن پرہہ توں مکھ بھوندا۔
 کلجگ لے اوتار، پرگٹ ہویا پرہہ مرگندا۔ نہکلنک پرہہ جامہ دھار، مہراج شیرسنگھ امرت رُوپی مینہ برسندا۔ بھوک لگا
 گھر بھوگیا۔ سنجوگ میل ملا سنجوگیا۔ کل روگ ہوئے وڈ روگیا۔ ایہہ کوئے نہ جانے سار، پرگٹی جوت کلجگ پرہہ چوچیا۔
 نِکم کر وچار گرمکھاں دیوے آپ پرہہ سوجھیا۔ شبد دُهن ہوئے گنجار، بہیت گھلاوے آپ گجھے پرہہ گوجھیا۔ گرسکھاں
 دیوے چرن پیار، لُجھ جائے جے لائے چرن پرہہ لُجھیا۔ مہراج شیرسنگھ نہکلنک اوتار، گرمکھ وِرا کوئی گر در جھوچھیا۔
 جھوچھے سو جو کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار وچوں ہوئے مارے۔ مت من بدھ رکھے اک جوت ادھارے۔ خاطر فرنا بدھی

کوٹ اُسارے۔ نس نہ جائے جو جیو کرے خوارے۔ بھگت جن پرہ بہم نوارے۔ گھر آئے ہر کاج سوارے۔ دُشٹ دوت سنگ شبد سنگھارے۔ کلجگ دھر جوت سچ آپ نرنکارے۔ مکھ اُجل گرمکھ سوہن سچ تیرے دربارے۔ بھوگ لگایا آن سدا بھرے رہن بھنڈارے۔ سوہنگ شبد چلایا، چار کُنٹ ہوئے جیکارے۔ جوت سروپی جگت جلایا، ہاہاکار کر جیو پُکارے۔ بھگت جن پرہ آپ ترایا، ساچا ناؤں دیوے ادھارے۔ مہراج شیرسنگھ رکھ پت رایا، بھگت جن ہر پار اُتار۔ گھر مندر سب سہایا، گھر آئے سرب گھٹ واسی۔ ساچا تخت سچ سہایا، اُپر بیٹھ تخت نواسی۔ پاتال آکاش پرہ تجایا، ساچی جوت وچ مات تراسی۔ ستجگ ساچا تخت رچایا، پرگٹے جوت پرہ ابناشی۔ سادھ سنگت پرہ درس دکھایا، دیوے دان جوں درگاہ بھاسی۔ گرسکھ ہیرے مانک موتی کلجگ لبھ لیا، چرن سیو لائے داسن داسی۔ ناؤں نہکلنک رکھایا، بندی توڑ بھگتن اکھواسی۔ مہراج شیرسنگھ تھان سہایا، کر درس سادھ سنگت تر جاسی۔ کر درس سادھ سنگت ترے۔ پرگٹیا ساچا کنت، ورا گرمکھ کوئی پرہ ورے۔ ہوئے داس بھگتن کیرا، رسنا چپے جو ہرے ہرے۔ انتکال پرہ کرے نیڑا، کلجگ ایسی کرپا کرے۔ کلجگ اندر پایا پھیرا، مہراج شیرسنگھ سادھ سنگت تیرے در تے کھرے۔ اوچ اکم اتھاہ۔ پرگٹ بیٹھا پرہ بے پرواہ۔ سچا آپ کلجگ پرگٹے سچا پاتشاہ۔ بن بھگتن پاوے کوئی نہ۔ سکھاں پردک پرہ وسے اک تھان۔ بے مکھاں نظر نہ آوے، کلجگ ساچا راہ۔ سچکھنڈ نواسی سادھ سنگت پردے رہیا سما۔ مہراج شیرسنگھ کل سو کرے جو من بھاسی، تیرا انت نہ پاوے راہ۔ کلجگ دیوے وڈیائی وڈے سادھ سنت۔ پیج رکھائی بنائے بنت۔ ستجگ جھوٹھی کرپا سب ہٹائی، اک اپنی کرائے منت۔ کھانی بانی کوئی رہن نہ پائے، سوہنگ شبد چلائے منت۔ مہراج شیرسنگھ بان شبد مارے، بہسم کراوے سرب جیو جنت۔ گرسکھاں من چاؤ گھنیرا، پرہ سنگھاسن بیٹھے لا۔ ہر گھر آوے پرہ میرا، پرہ ملن دی آتم چاء۔ کر کرپا پرہ جوت پرگٹاوے، پرہ ابناشی گھر لئیے پا۔ تین لوک جس ہوئی داسی، کلجگ آوے جوت سروپی بھیس وٹا۔ نظر نہ

آوے در کوئی مد ماسی، مایا روپ سب دیوے پڑدا پا۔ چرن لاگ سرب پهل پاسی، سوہنگ ناؤں جس لیا دھیا۔ ساچا شبد
 جو جن ردے سہاسی، سچ جوت دیوے وچ دیہہ ٹکا۔ جیو جنت سرب وناسی، آد انت اک رہے سچا پاتشاہ۔ کلجگ
 اندھیار بے مکھاں جنم گواسی، پرہہ ساچے دا نہ دسے راہ۔ درگاہ کھئے نہ تھاؤں پاسی، نہکلنک لئی نہ جن سرن تکا۔ مہاراج
 شیرسنگہ تخت نواسی، پرگٹ ہو کے دھام گیا سہا۔ دھام سچ دھرم جائے بھر۔ کام کرودھ کر درس جیو دھئے جائے مر۔ نظری
 آوے پاربرہم پرمیشور، بھئے نانا جیو چرنی پڑ۔ جوت سروپ نرنجن جوت، لوک لاج توں جیو نہ ڈر۔ کلجگ پرگٹے پرہہ وڈ
 بھوپ، کھئے نہ جاوے در تے ہر۔ ساچا پرہہ نہ کاچا سوٹ، سوہنگ ناؤں وچ منکا دھر۔ ایشر جوت نہ رنگ نہ روپ،
 بھگت جنان جوت سروپی دس آوے نر۔ مہاراج شیرسنگہ رکھ لاج وچ اندھ کوپ، سادھ سنگت گئی سرنی پر۔ سچ تخت
 رکھے پرہہ چرن۔ چرن ڈگے آئے چار ورن۔ مہا پرہہ کی کوئی سکے نہ ورن۔ کر درس سرب دکھ ہرن۔ گرمکھ ہووے پھیر
 جگ نہ مرن۔ چرن لاگ پنت پاپی ترن۔ کلجگ پرگٹیا پرہہ دھرنی دھرن۔ لاج رکھائے جو جن تکائے سرن۔ بے مکھ کلجگ
 دکھ ڈاڈھا بھرن۔ مہاراج شیرسنگہ سوہنگ شبد تیرا ساچا ورن۔ سچ تخت رچایا، چلے چار جگ۔ سوہنگ شبد ورتایا،
 چلائی جگت پرہہ دھج۔ بے مکھاں نظر نہ آیا، آتم جوت گئی کل بھج۔ گرسکھاں پرہہ درس دکھایا، آتم بہیت کھلایا گجھ۔
 سوہنگ شبد من وسایا، آتم ترکھا گئی بھج۔ گھر بیٹھ پرہہ پرمیشور پایا، گرچرن پریتی جاؤ لجھ۔ بابوں پکڑ اٹھایا، گرسکھاں
 شبد لگائی ہنج۔ گرمکھاں پرہہ جوت جگایا، آتم دیپ نہ جائے بھج۔ مہاراج شیرسنگہ پرمگت پائیے، دوجی وست جیو نہ لوڑے
 کجھ۔ کلجگ پرگٹے نر اوتر آگھا۔ ستجگ ساچا دھام رچاوے وچ پنڈ بگا۔ گرسکھ کر پریت گرچرن سنگ لجھا۔ مہاراج
 شیرسنگہ کل تیری وڈیائی، جن بھاگ لگایا گرسکھ آن جھگا۔ گرسکھ جھگا ہر کا مندر۔ ورتے بھانا ستجگ اندر۔
 بے مکھاں گھر نچن بندر۔ گھر گھر رہن وجے جندر۔ کھلے بھنڈارے رہن لنگر۔ جوت پرگٹائی کرشن ساوے سندر۔ مہاراج

شیرسنگہ چرن لگ جائے، آئے راجا بھیندر۔ کرے کھیل پرہہ اچرج نرالے۔ شبد سروپ آتم راج نکالے۔ شیر روپ کھڑے جا
 آلے دوالے۔ نینی دیسے مر نہ جائے کیسے برچھ بھالے۔ سوہنگ آواز دُهن آئے، واہ جیو جگ اپنی لالے۔ بھے اندر سرب
 پُکارے، ہوئے سہائی کوئی آن پچا لے۔ انتکال نہ کوئی ہوئے سہائی، آتم چکھا جوت سروپی بالے۔ پرگٹ ہو کے مہاراج
 شیرسنگہ، سوچھ سروپی درس دکھاوے۔ درس دکھاوے راجن راجا۔ لاگے چرن بخش غریب نوازا۔ سچا پاتشاہ جن جیو
 ساجن ساجا۔ سرن پڑے دی راکھو لاجا۔ دیو برہم گیان جوں تارے سکھ وچ ماجھا۔ کر دھیان وجے من انحد واجا۔
 کلجگ پرگٹیو جوت سروپ، مایا روپ سرشٹ جس ساجا۔ مہاراج شیرسنگہ جوت پرکاشے اگیان بنا سے، چرنی ڈگن راجن
 راجا۔ راجن وچ راجا راج پرُمکھ۔ دے درس کر لاپے بھکھ۔ شبد سناوے نظر نہ آوے نہ کوئی دیسے گنٹ نہ رُکھ۔ بہرم
 بھلیکھے پاوے آتم گرلاوے، کرے بینتی مل پرہہ سُکھا سُکھ۔ نویاں پرہہ نظری آوے، بال اوستھا بال جوں ماتا ککھ۔

۲۲۵ مہاراج شیرسنگہ تھان سہایا، کر درس گرمکھاں لاپی بھکھ۔ بھویت بھویت آپ وڈ بھویتا۔ اگم اتھاہ اجوپ پرہہ نروپتہ۔ درس
 دکھاوے کریا کر، پرہہ اپنی سچ سروپتا۔ مہاراج شیرسنگہ درس دکھاوے جوت سروپتا۔ تھان سہایا آن پرہہ، جوت سروپی
 آپ پرہہ آ کے۔ بھگت جنان مان دوایا پرہہ، کلجگ ساچی جوت پرگٹا کے۔ سوہنگ شبد چپایا پرہہ، کلجگ بہرم سرب مٹا
 کے۔ جوتی جوت جگایا پرہہ، گیان جوت دیپ آتم دیپ جگا کے۔ وچھڑیاں میل ملایا پرہہ، نہکلنک ناؤں رکھا کے۔ بھگت
 بھگونت اک کرایا پرہہ، سوہنگ ساچا شبد پڑھا کے۔ وچوں موہ چُکایا پرہہ، شبد دُهن وجا کے۔ کلجگ درس دکھایا پرہہ،
 بھگت جنان گھر آپ آ کے۔ جگ چار مان دوایا پرہہ، بھگتن مہا آپ لکھا کے۔ چار ورن چرن لگایا سب، سوہنگ شبد
 ایک پرگٹا کے۔ راؤ رنگ اک کرایا پرہہ، جوت سروپی بھیکھ وٹا کے۔ کلجگ جگت کھپایا پرہہ، اگن جوت جگت لگا کے۔
 بے مُکھاں گھایا پرہہ، سوہنگ شبد بان چلا کے۔ گرمکھاں کل وڈیایا پرہہ، امرت بوند مُکھ چوا کے۔ جنم سُپھل کرایا پرہہ،

کلجگ ساچا درس درسا کے۔ امرت پھل دوايا پرہ، جو جن چرنی ڈگے آ کے۔ سچکھنڈ نواس کرایا پرہ، گرسکھاں رکھ سر ہتھ ہکا کے۔ جوتی جوت ملایا پرہ، انتکال پرہ درس دکھا کے۔ بھگت جن تارے پرہ، مہاراج شیرسنگھ کلجگ ناؤں رکھا کے۔ کلجگ بھیا پرہ بلونت۔ اُچ اکم مہا بے انت۔ جناوے کیسے گرمکھ ور لے سنت۔ تراوے تیسے جس پرہ چرن لگنت۔ سرشٹ سبائی ہوئی بھسمنت۔ گرمکھاں ملیا کلجگ پرہ ساچا کنت۔ مہاراج شیرسنگھ تیری وڈیائی، جوت سروپ وسے وچ جیو جنت۔ گوبند دیوے گر وڈیائی۔ جوت سروپ جوت وچ جوت ملائی۔ ستجگ ساچا ستگر منی سنگھ بنائی۔ مہاراج شیرسنگھ چتربھج، آپ ہوئے آن سہائی۔ گرمکھ ساچی پریت کر، پرہ ملے اکما۔ گرمکھ ساچی پریت کر، پرہ مٹاوے سرب بھرمان۔ گرمکھ ساچی پریت کر، ذات پات پرہ نہ ویکھے، ویکھے جیو کرمان۔ گرمکھ ساچی پریت کر، گرسکھ ساچی نیت کر، کلجگ سوئے جمن مرنا۔ گرمکھ منوآن جیت کر، مل سادھ سنگت کل ترنا۔ مہاراج شیرسنگھ کایا سیت کر، سرن پڑے کی راکھو سرنا۔

★ پہلی وساکھ ۲۰۰۸ یکرمی پورن سنگھ دے گرہ پنڈ جیٹھووال ★

گرسکھاں من بھاکھیا بھاکھی۔ ملے پرہ الکھنا لکھ نہ لاکھی۔ باہوں پکڑ چن کڈھ وکھ، امرت جام دے سچا ساقی۔ مہاراج شیرسنگھ جوت پرگٹائی، گرسکھاں سہائی دوس وساکھی۔ وساکھ وس اکھ آپ پرہ مارے۔ جوت نور نیت کر اُجیارے۔ آتم ترشن پرہ جیو دی مارے۔ ایک بوند امرت برکھ نج ٹھارے۔ مہاراج شیرسنگھ جن بھگت پار اُتارے۔ گرمکھ جگایا آپ پتوتی۔ کل میل کرایا بھگت سنگ بھگوتی۔ سچ درس دکھایا پرگٹ سرشٹی کنتی۔ بھرم بھلیکھا لایا جوت جگا وچ دیہ گنوتی۔ کلجگ اندر پائی مایا، بے مکھ مول نہ چرن لگنتی۔ سادھ سنگت پرہ راہ بتایا، سوہنگ شبد گردر بن

جائیو منگتی۔ مہاراج شیرسنگھ ّوکھّر ساچے نام جپایا، وچوں مارے ہوئے ہنگتی۔ ہوئے مار اپنی کل وچ دیہہ دھار۔ گھر آئے کارج دے سوار۔ کلجگ کھیل کرے پرہہ اپر اپار۔ جیو اس ہتھہ کر اس ہتھہ بھر ساچا پرہہ نہ کرے ہدار۔ ساچا نام گر درس تیری وتھ، رسنا جپ پا پرہہ کی سار۔ مہاراج شیرسنگھ سچ چلایا رتھ، گرسکھ چڑھے کل اترے پار۔ ساچا رتھ ساچا رتھوہی۔ ساچا نام وکھّر وچ دیہہ پائی۔ ساچا جام امرت دے پلائی۔ ساچا کام جیو گرچرن سیس نوائی۔ پرگٹے کل ساچا رام، مورکھ جیو بھل نہ جائی۔ جوت دھری کل کالے شام، گرسکھاں اندھیر دے مٹائی۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سرب جیو میں رہیا سائی۔ سرب میں وسے وسنیہارا۔ جوت سروپی اونکارا۔ شبد سوہنگ چلایا جگت دو دھارا۔ گرمکھ بے مکھ دوانگ، بے مکھ مار گرمکھ پار اتارا۔ سوہنگ شبد کل چلے دو دھارا آرا۔ بھگت جنان دیوے پرہہ نام پیارا۔ آتم رکھ اک درس ادھارا۔ بے مکھ دُشٹ در جھکھ مارا۔ آتم ہوئی بھرشت، مکھ نہ لائے کل مانس جنم ہارا۔ مہاراج شیرسنگھ گرسکھ نرمل، جن ساچا نام کیا وپارا۔ ساچا نام گرسکھ وپاری۔ ساچا دھام پرگٹے جوت نرنکاری۔ سوہنگ نام رنگ نام جپاوے جیو برہمچاری۔ آتم دھیان کراوے کام کرودھ وچوں دے ماری۔ چام نہ آوے کام، جیو وچوں جوت جاوے مار اڈاری۔ مہاراج شیرسنگھ پرگٹے جوں تریتا رام، سادھ سنگت کٹ جائے ہوئے بیماری۔ کاٹے روگ پرہہ کاٹنہارا۔ ہوئے نہ سوگ دیوے درس آتم درساونہارا۔ آتم رس سدا جیو بھوگ، آتم جوت جگے پرہہ اگم اپارا۔ کھول وکھاوے پرہہ دیہہ دے گوجھ، وجاوے دُهن شبد کھول دسم دوارا۔ مہاراج شیرسنگھ درس کر روز، کر پرساد کرو نِمسکارا۔ گرپرسادی پرہہ بھیا۔ پوہ نہ سکے گرسکھ کل میا۔ بھلے جیو کل کھاوے دھکے، ساچا پرہہ کر دیا۔ کھئے نہ جائے مدینے مکے، ساچا نام سوہنگ پرہہ دیا۔ مہاراج شیرسنگھ مان گواوے گکے، جوت سروپی کر کے ہیا۔

★ ۲ وساکھ ۲۰۰۸ پکرمی پورن سنگھ دے گرہ پنڈ جیٹھووال ★

جپ جپ نام جیو، ملے آتم رس۔ جوت سرؤپی آوے پرہ وس۔ اپنا بھيو گھلاوے دس۔ بے مکھ در تے جاوے نس۔ سوہنگ شبد بان چلاوے کل، مہاراج شیرسنگھ بھگتن کیتا وس۔ بھگت جن سو، جو درس سہندے۔ بھگت جن سو، جو کل ترندے۔ بھگت جن سو، جو کر درس سرن پڑندے۔ بھگت جن سو، جس بخشے جن آپ بخشندے۔ بھگت جن سو، مل سادھ سنگت جن دتر ترندے۔ بھگت جن سو، جن پایا مرار منوہر مکندے۔ بھگت جن سو، آتم رس نجھروں جھرنڈے۔ بھگت جن سو، کول نابھ امرت بوند مکھ چونڈے۔ بھگت جن سو، جن پرہ دسم دوار گھلھندے۔ بھگت جن سو، جو کلجگ سادھ سنگت مل بہندے۔ بھگت جن سو، جو نہکلنک درس کردے۔ بھگت جن سو، جن مہاراج شیرسنگھ پرہ گوبندے۔ نظر نہ آوے پرہ، نہ ریکھا نہ روپ۔ سن کے نام نس جاون دشت دوت۔ گرسکھ ساچا جتھے جوت دھرے ویکھ سچ قلبوت۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ اندر جن بھگت تیرے ہوئے سپوت۔ بھگتن دیوے پرہ آپ وڈیائی۔ گرچرن جس آس تکائی۔ جگ چوتھے جوت پرگٹائی۔ نہکلنک ناؤں رکھائی۔ بہرم بھلیکھے سرشٹ بھلائی۔ بے مکھاں پرہ سار نہ پائی۔ ایشر جوت مات میں آئی۔ دواپر کرشن مرار، تریتا رام رگھرائی۔ ستجگ ست مہروان، کلجگ نہکلنک جوت پرگٹائی۔ مہاراج شیرسنگھ گن ندھان، وید اتھرن مان گوائی۔ جاوے اتھرن مٹے اندھیرا۔ کلجگ سنجھ ستجگ ست سویرا۔ بھگت جنان پرہ دیسے نیرا۔ بے مکھاں کر مایا کیرا۔ سادھ سنگت پرہ کیا وسیرا۔ مہاراج شیرسنگھ سو جن ادھرے، جن نام لپیا ہے تیرا۔ سوہنگ تیر رسنا چلہ۔ کوئی نہ دسے گگا بلا۔ مان مکاوے پرہ بسملا۔ مہاراج شیرسنگھ سوہنگ شبد بنایا گرسکھاں قلہ۔ ایشر جوت کلجگ پرگاسے۔ اگیان اندھیر جن بھگت وناسے۔ جھوٹھی دیہ وچ سچ جوت پرہ واسے۔ جوت سرؤپی پرہ ورلے گرمکھ پاسے۔ پاوے جن سو جس پرہ درس پیاسے۔ مل سادھ سنگت ہوئے

رَہرا سے۔ بے مُکھ جیو جیوے کوڑے بہروا سے۔ آتم نہ دِ سے وسے پر بہ سواس سواسے۔ گر بہ واسِ نت ہوئے واسے۔ بہگت
 جناں کرے بند خلاصے۔ سوہنگ شبد چے سواس سواسے۔ مہاراج شیرسنگھ چرن لاگ جیو رَہرا سے۔ گر چرن لاگ ملے
 وڈ داتا۔ اچت پاربرہم پرمیشور سرب کلا کا گیاتا۔ گھٹ گھٹ وسے آپ جگدیشور، پورن پُرکھ بدھاتا۔ مہاراج شیرسنگھ
 کلجگ اندر گُرمکھ ورلے کسے پچھاتا۔ سو جن جانے جس بوجھ بُجھائے۔ آتم دیپ پر بہ دیہہ جگائے۔ بن باقی بن تیل، ساچی
 جوت وچ دیہہ ٹکائے۔ بیٹھ وچ اڈول، جیو دیہہ ڈگمگائے۔ ساچا پر بہ جیو وسے کول، بے مُکھاں کل نظر نہ آئے۔ آتم دیوے پر بہ
 پڑدے کھول، سوہنگ شبد جو رسنا گائے۔ مہاراج شیرسنگھ پورے تولے تول، بہگت جناں ہر پار کرائے۔ بہگت بہگونت دیوے
 ایک رنگ۔ سادھ سنگت درس پر بہ کا منگ۔ بن درس آتم چڑھے نہ رنگ۔ کایا جھوٹھی جوں کاچی ونگ۔ بے مُکھ جنم
 مانس ہویا بہنگ۔ گُرمکھ سوہنگ نام جپ پار گئے لنگھ۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک اوتار، جوت سروپی کل کیا جنگ۔
 جوت سروپی جوت آہارا۔ جوت سروپی وسے وچ سنسارا۔ کلجگ ہوئے اندھ اندھیارا۔ نہ دیسے پر بہ اُسر سنگھارنہارا۔
 بہگت جناں ہر پیچ سوارنہارا۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک کل اوتارا۔ کلجگ تارے پر بہ اوتار۔ جھوٹھے دھندے ڈبا سنسار۔
 نظر نہ آیا سچ سرجنہار۔ کرے کھیل پر بہ الکھ اپار۔ دُشٹ دُراچار مانس جنم گئے ہار۔ بہگت جن اُدھرے پار۔ سوہنگ
 شبد کیا ادھار۔ دیوے درس ساول سُندر پر بہ مُرار۔ امرت برکھے نجانند، پر بہ کیرپا دھار۔ ساچا پر بہ وچ دیہہ برکھے، بجر
 کپاٹ پر بہ دے گھلار۔ انحد شبد دُھن اُپجے، کھول دیوے پر بہ دسم دوار۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ آ کے بہگتن دیوے تار۔
 پر بہ کی مایا کلجگ پائی۔ بہرم بھلیکھے سرب سرشٹ بھلائی۔ نرنجن جوت ناؤں نہکلنک رکھائی۔ جگ چوٹھا کل انت ہو
 جائی۔ جگت بھیکھ سرب مٹ جائی۔ اٹھسٹھ تیرتھ کوئی رہن نہ پائی۔ عیسیٰ موسیٰ محمد قرآن انجیل کھپائی۔ برہما گوائے مان،
 وید چار پر بہ انت کرائی۔ کہانی بانی گگن پاتالی جیو جنت پر بہ اپنی جوت ٹکائی۔ ستجگ ساچا پر بہ دے الائی۔ سوہنگ

شب دکنٹ چار دهن و جائی۔ دیسے پرہہ ایک کوئی دوسر ناہی۔ جوت پرگٹاوے مہاراج شیرسنگھ کوئی بھلے ناہی۔ پرہہ ائبھل
 جگت بھلاونہارا۔ پرہہ کوہتول جگت ڈلاونہارا۔ پرہہ اتول کلجگ تھلاونہارا۔ گرمکھ رسنا سوہنگ بول، پاوے درس پرہہ اگم
 اپارا۔ گیان گوجھ پرہہ دیوے پڑدے کھول، دیسے جوت وچ نج دھارا۔ مہاراج شیرسنگھ چار کنت و جاوے ڈھول، سوہنگ
 شب چالے جگت دے آدھارا۔ سوہنگ شب ستنجگ ورتایا۔ اوانگ ایشر آپ، سوہنگ ساچا شب چلایا۔ دھرنی دھر
 ایشر نر نرائن، نہکلنک کل ناؤں رکھایا۔ ساول سندر کنتل سر مکٹ بین، مکند منوہر پرہہ نظری آیا۔ مورت سہنس
 سہنس پرہہ نین، جان دیکھاں تان ندری آیا۔ مہاراج شیرسنگھ جن بھگت کل سہن، بھانا جگت جو ورتایا۔ کلجگ ورتے
 پرہہ کا بھانا۔ کوئی نہ دیسے کل راجا رانا۔ راؤ رنگ پرہہ اک کر جانا۔ بھگت جن پرہہ سر چہتر جھلانا۔ بے مکھاں پرہہ نرک
 نواس دوانا۔ سوہنگ شب ہرجن سد رسنا گانا۔ سادھ سنگت وٹھو قربانا۔ مہاراج شیرسنگھ چرن لاگ جن پچھانا۔
 چرن آئے جو جن۔ درس کر ٹھارے تن من۔ سوہنگ شب دیوے پرہہ ساچا دهن۔ بھلا جیو سن دھر کن۔ ایشر جوت
 سچ من من۔ اہنکاریاں کل جائے پرہہ بھن۔ آتم جوت کڈھاوے جن۔ مہاراج شیرسنگھ ساچا سوہنگ شب، جیو لالے سنہ۔
 سوہنگ شب پرہہ جگت لٹایا۔ مورکھ مگدھ انجانا، پرہہ نظر نہ آیا۔ مد ماس آہاری، آتم اندھیر کرایا۔ سادھ سنگت پرہہ
 چرن پیاری، پرگٹ ہو پرہہ درس دکھایا۔ گھر آئے پرہہ پیج سواری، کھئے نہ جانے پرہہ کی مایا۔ سوہنگ شب کھنڈا دو
 دھاری، بن دینتان جگت گھایا۔ مہاراج شیرسنگھ جگ چوٹھے واری، جوت سروپی کھیل رچایا۔ جوت سروپی پرہہ وسے
 چت۔ چرن لاگ جیو وچھڑ جائے نہ کت۔ جھوٹھی دنیا انت کھئے نہ مت۔ جائے جنم ہار، ٹھکان پیسن تیت۔ مہاراج شیرسنگھ
 چرن لاگ، مانس جنم جاوے جیو جت۔ مانس جنم آتم وچ لکھ چراسی۔ کر درس پرہہ ہوئے بند خلاصی۔ جوت پرگٹائی گھر
 پرہہ اباشی۔ پیج رکھائی پرہہ سرب گھٹ واسی۔ مہاراج شیرسنگھ تیری سرن آئی سرشٹ سب تر جاسی۔ سو جن ترے

جو سرنی آیا۔ دھار کھیل پرہ چترُہج کھایا۔ کلجگ دیوے ہار، ستجگ ساچا ساچے ستگر لایا۔ سرب کل خوار،
 سوہنگ ساچا شبد چلایا۔ بھرے رہن بھنڈار، آپ اٹھ توٹ کدے نہ آیا۔ مہاراج شیرسنگھ تیری سار پاوے سو جن
 وچوں اگیان مٹایا۔ اگیان اندھیر وچ دیہہ مٹاوے۔ ساچی جوت آتم دیپ جگاوے۔ امرت جہرنا پرہ نہجھروں جہراوے۔ بوند
 امرت کول نابھ مکھ کھلاوے۔ جوت نرنجن وچ پرہ نظری آوے۔ مہاراج شیرسنگھ کرپا کر، ساچی جوت سنگ جوت
 ملاوے۔ پرہ کلجگ بھیکھ وٹا گیا، پرہ جوت سروپی پھریا بانا۔ پرہ سرشٹ سبائی گھا گیا، بیٹھ وچ بانا۔ سوہنگ
 شبد جگت چلا گیا، ورتا اپنا بھانا۔ پرہ سبن تختوں لاه گیا، کوئی رہے نہ راجا رانا۔ چار ورن اک کرا گیا، نہکلنک ناؤں
 رکھانا۔ جن بھگتاں درس دکھا گیا، ہر رنگ جنہاں نے مانا۔ وچوں ہوئے موہ چکا گیا، وچ ساچی جوت ٹکانا۔ دیہہ اندھ
 اندھیار مٹا گیا، جوت سروپی وچ سما نا۔ پرہ اپنا بھيو آپ کھلا گیا، امرت بوند مکھ چوانا۔ ہردے رنگ مجیٹھ چڑھا گیا،
 اترے نہ کوٹ دھو پانا۔ پرہ بھگتاں وچ سما گیا، کرم پورب آپ پچھانا۔ مہاراج شیرسنگھ سوہنگ شبد سچ لکھا گیا،
 ستجگ ساچا جو ورتانا۔ ستجگ ملے بھگتاں سچ وکھڑ۔ سوہنگ شبد پڑھاوے اک اکھڑ۔ میٹ مٹاوے آتم اندھیر
 جھکھڑ۔ مہاراج شیرسنگھ جو تڈھ بھاوے، سو دیسے کلجگ اکھڑ۔ چار جگ پرہ بھگتاں داتا۔ آپ پتا آپ ماتا۔ بھگتاں
 بخشے داتاں۔ سوہنگ گرسکھ ایشر سچا جاتا۔ بھگت جنان پرہ درس وڈا جگ ناتا۔ دیوے درس پرگٹ ہو پرہ پُرکھ
 بدھاتا۔ اپنے رنگ روے پرہ رنگ راتا۔ گھر پا پرہ ابناشی جگ جیون داتا۔ کلجگ ورلے گرمکھ پچھاتا۔ مہاراج شیرسنگھ
 گرسکھاں سیر انت ہتھ ٹکاتا۔ انتکال پرہ ہوئے سہائک۔ کلجگ اگن نہ پوہے مائک۔ ساچا پت ساچا خصم آپ نائک۔
 سرشٹ سبائی آپ دائک۔ کرے سو جو من بھائک۔ بھگت جنان ہر درس دکھائک۔ انتکال جم نیڑ نہ آئک۔ جوت سروپ
 وچ بیان بٹھائک۔ سچکھنڈ پرہ نواس دوائک۔ انتکال پرہ ہوئے سہائک۔ مہاراج شیرسنگھ تیری وڈیائی، بھگت جنان انت

کال ہوئے سہاؤ۔ بھگت جن سوجھے پرہ تیرا در۔ اوچ اگم اتھاہ، پرہ تیرا گھر۔ دسے بے پرواہ اوتار ساچا نر۔ گرسکھ
 جوت مل جا، انت نہ جائے مر۔ مہاراج شیرسنگھ دسے ساچا راہ، رسنا سمرو ہر ہر۔ رسنا ہر ہر گن گاؤ۔ موہن مادھو نیج
 ماہ پاؤ۔ آد اندیسہ دیسے سیچ راہو۔ کلجگ سوہنگ ساچی ناؤں، رسنا جپ جیو پار پراؤ۔ بھگت وچھل پرگٹے پرہ چرن
 لگ جاؤ۔ مانس جنم کل سہل کراؤ۔ مل سادھ سنگت رسنا ہر گن گاؤ۔ جگن ناتھ گوپال مکھ بھنی پرہ سارنگ پاؤ۔
 جوت پرگٹاؤے آپ پرہ دھن دھنی، آتم تریپت کر درس مٹاؤ۔ دھن دھن دھن گرسکھ جس چرن سنگ بنی، ستجگ ساچے
 بھگت جناؤ۔ مہاراج شیرسنگھ آیا گھر کل گنی، امراید پاؤ۔ گر مل امر پد پاؤ۔ ساچی جوت وچ جوت ملاؤ۔ سچکھنڈ
 ساچا سیچ آسن لاؤ۔ وچ چراسی پھر گیڑ نہ پاؤ۔ پرہ ابناشی جیو بھل نہ جاؤ۔ سریشٹ وناسی کلجگ بھل نہ جاؤ۔ مہاراج
 شیرسنگھ سرب داسن داسی، کرو درس گرسکھ ڈل نہ جاؤ۔ آتم درس دیوے پرہ گن ندھان۔ کلجگ پرگٹے وشنوں بھگوان۔
 کلجگ جیو بھل گئے انجان۔ جن بھگت پرہ لے پچھان۔ بھگت بھگوت دوئے مل اک ہو جان۔ نہکلنک جامہ دھار، وچھڑیاں
 میل ملان۔ کلجگ پرگٹ نر اوتار، سوہنگ آیا شبدا چلان۔ گھنک پری پرہ جامہ دھار، کلجگ ہوئے بیٹھا جگ چار
 پردھان۔ بھگت جن پرہ پائی سار۔ مہاراج شیرسنگھ جوت سروپی کل اوتار۔ جوت سروپ جگت ورتارا۔ ایک جوت
 کرے جیو جنت دیہہ وڈیارا۔ کلجگ پرگٹیا نہکلنک نر اوتارا۔ گرمکھ ورلے گر شبدا وچارا۔ کرے درس پرہ گرسکھ آتم
 دوارا۔ اترے من بھکھ، دیوے جوت پرہ بھگت بھنڈارا۔ سریشٹ سبائی بھوگے دکھ، نظر نہ آئے پرہ گردھارا۔ سہل کرائی
 نہ مات گکھ، مانس جنم مورکھ مگدھ گوارا۔ کلجگ جیو بھلے مد ماسی، کیا رسن آہارا۔ آتم مانک موتی کل گیا زل، نظر نہ
 آیا پرہ سیچ بھتارا۔ جھوٹے دھندے لاگ، کلجگ ڈبا سرب سنسارا۔ مہاراج شیرسنگھ سوہنگ شبدا دیوے جن بھگت
 بھنڈارا۔ آکاش جوت پرہ جوت ترائے۔ ساچا منڈل ڈگمگائے۔ اچھل اڈول بیٹھا اک ہر رائے۔ جوت سروپی جوت پون پانی

اگن میں رہیا سمائے۔ ساچا کر پرکاش جوت، تین لوک میں رہیا سمائے۔ نین مُدھار آپ رنگ ہوت، پاتال باشک بیٹھا آسن لائے۔ کلجگ جوت کر پرکاش، نہکلنک مات نام رکھائے۔ نہکلنک نر اوتار، کھنڈ برہمنڈ دئے اُلٹائے۔ آپ ابھید کوئی بھید نہ جانے، انتکال برہما وچ جوت ملائے۔ برہما مٹے وید ویدانتا، چوٹھے جگ پرہہ کھیل رچائے۔ ستجگ پرگٹے پرہہ بھگت گیاتا، سنگھ پال ہتھ سرشٹ پھڑائے۔ دیوے گیان آپ گن داتا، بھگت جنن سر ہتھ ٹکائے۔ دھرو انت مٹے دھرواس، کلجگ اندر گیا وقت چکائے۔ ساچا سکھ کرے کھنڈ سچ واس، سورن سچ دربان اکھوائے۔ جوت سروپی پرہہ کا واس، جان دیکھو تان پرہہ نظری آئے۔ گرسکھ گھال پائی تھائے، چیت سنگھ کھنڈ سچ بہائے۔ اوگن بخشے پرہہ گنتاس، سکھ پوت مانس جنم پھیر دوئے۔ گرچرن جس رکھائی آس، انت کال جم نیڑ نہ آئے۔ ستگر پورا سد ہے پاس، کلجگ جیو پرہہ بھل نہ جائے۔ مہاراج شیرسنگھ سد داسن داس، کر درس جیو آتم ڈل نہ جائے۔ آتم نرمل جیو جوت نرالی۔ سچے ستگر وچ دیہہ سما لی۔ کیوں نہ دیسے وچ بنوالی۔ سرشٹ ساری کوڑی تھیسے، انتکال نہ کوئی والی۔ بن پرہہ انت کوئی نہ دیسے، انتکال گر کرے رکھوالی۔ سادھ سنگت گرچرن جھکائے سیسے، دیپک جوت جن دیہہ وچ بالی۔ بھگت جنن کل کرے نہ کوئی ریسے، ایشر جوت جنہاں پرگٹا لی۔ مہاراج شیرسنگھ ساچا پرہہ دیسے، چرن پریت جنہاں لگا لی۔ گرچرن پریت کر، پرہہ پایا۔ پرہہ ساچا من چیت کر، آتم ترکھا دیہہ بچھایا۔ گر ساچی ریت کر، سوہنگ شبد ساچا راہ جنایا۔ گرسکھ رسنا جیت کر، نام راگ سوہنگ سچ گایا۔ مہاراج شیرسنگھ گرچرن پریت کر، کلجگ پرگٹے رگھرایا۔ کلجگ وقت ویا گیا، پھر ہتھ نہ آوے۔ پرہہ ساچا جوت پرگٹا گیا، بے مکھاں نظر نہ آوے۔ گرمکھاں ہوئے روگ گوا گیا، وچ ساچی جوت جگاوے۔ گھر بھگتن بھوگ لگا گیا، کرو درس ساچی من بھاوے۔ پرہہ کلجگ انت کرا گیا، نہکلنک ناؤں رکھاوے۔ کٹ چار ہاہاکار کرا گیا، مرے سرشٹ بھکھ دے ہاوے۔ پرہہ ساچا سوگ روگ لگا گیا، جوت سروپی سرشٹ جلاوے۔ پرہہ جوتی جوت پرگٹا گیا، سکھ دیہہ وچ سماوے۔

پرہہ کلجگ جیو چھلا گیا، جے کھئے ویکھے نظر نہ آوے۔ پرہہ ساچا شبد چلا گیا، سوہنگ ساچا ناؤں چلاوے۔ پرہہ بھگتاں
 راہ دسا گیا، بیٹھہ سینگھ آسن ڈیرہ لاوے۔ بے مکھ جنم گوا گیا، بندک دُشت ڈراچار جگت اکھواوے۔ کلجگ پرگٹ نرک
 نواس دوا گیا، مد ماس جو جیو رسنا لاوے۔ ستگر ساچا ستجگ لا گیا، بیٹھہ اڈول جگت ڈلاوے۔ مہاراج شیرسنگھ
 در جو جن آ گیا، دے درس پار کراوے۔ پار کرے کل پاراوار۔ ستجگ لاوے ست کرتار۔ ستجگ جیو گرچرن پیار۔
 وسے پارہہم وچ آتم نراہار۔ سُپھل جنم جن ملیا پرہہ گردہار۔ سوہنگ شبد ستجگ ہووے جیو ادھار۔ مہاراج
 شیرسنگھ چرن لاگ، سرب جیو ادھرے پار۔ سرن پڑے جو جن آئے۔ سچ ساقی پرہہ درس جام پلائے۔ آتم ترکھا دے
 بُجھائی، درس سوانتی بوند کول میں پائے۔ مہاراج شیرسنگھ آتم جوت، سوہنگ شبد سنگ جگائے۔ نرمل دیبا نرمل جوت
 باقی۔ بُجھے نہ دوس راتی۔ جگے اڈول وچ دیہہ اکاتی۔ مہاراج شیرسنگھ دیوے دات، بھگت جنان وڈ داتی۔ جت ملیئے سُکھ
 پائیے، جیو بُھل نہ جائے۔ جت ملیئے امرت بوند مکھ چوائے، کل رُل نہ جائے۔ جت مل آتم تریپتائے، پی امرت کل ڈل نہ جائے۔
 مہاراج شیرسنگھ درس دکھائے، کر پریت چرن مل جائے۔

★ ۵ وساکھ ۲۰۰۸ بکرمی رنجیت کور دے گرہ پنڈ جیٹھووال ★

رنکاں آیا پرہہ پکار سُن۔ کلجگ ترایا گرسکھاں پرہہ چُن چُن۔ سوہنگ شبد وجایا من تن دُھن۔ آتم کھول وکھایا من
 سُن سُن۔ چرن آئے پرہہ نہ جتایا گُن اوگن۔ گرسکھ سبایا، کلجگ جوں آٹے لُن۔ مہاراج شیرسنگھ درس دکھایا، سادھ
 سنگت شبد سوہنگ رُن جھُن۔ سوہنگ دُھن سرب جن لوڑے۔ نام گیان دھیان گرچرن سنگ جوڑے۔ بے مکھ کلجگ
 مؤل اپنا روڑھے۔ گرمکھ نرمل درس پرہہ کا لوڑے۔ مہاراج شیرسنگھ جوت سروپی چار کُنٹ دوڑائے گھوڑے۔ چار کُنٹ
 چلے پرہہ کی چال۔ سرشٹ سبائی ہوئی بے حال۔ نظر نہ آوے بھگت رکھوال۔ جگو جگ پرہہ ساچے کی نرالی چال۔ بھگت

جنان پر بہ برد لئے سنبھال۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ بھئے پرتپال۔ کلجگ بہرم جیو بہرمایا۔ کلجگ دھرم انت آن ڈلایا۔ کلجگ
 کرم پر بہ آپ لکھایا۔ کلجگ ورم سوہنگ بان جگ لایا۔ کلجگ نرم سوہنگ گیان دے سکھ کرایا۔ مہاراج شیرسنگھ
 گرمکھاں اُجل وچ جگت کرایا۔ جگت جگت پر بہ آپ بناوے۔ سرب جیو پر بہ وچ سماوے۔ بھگت جنان ہر پیج رکھاوے۔
 کلجگ جامہ دھار، اندھ اندھیار سر ہتھ ٹکاوے۔ مورتھ مگدھ گوار جنم گئے ہار، پر بہ نظر نہ آوے۔ مہاراج شیرسنگھ لے
 اوتار، گرسکھ کرم وچار، کر کرپا پار لنگھاوے۔ کرپا کرے پر بہ گنوت۔ گرمکھ نرم مل اتم سنت۔ پر بہ کا بھانا سرب ورتنت۔
 کوئی رہے نہ راجا رانا، دکھی بللائن جیو جنت۔ مہاراج شیرسنگھ وٹھو فربانی، کلجگ مایا پائی بے انت۔ کلجگ دکھیاں دکھ
 ویاپے۔ انتکال کل گھر گھر ہوئے سیاپے۔ بھگت جنان پر بہ حاضر حضور کھڑا جاپے۔ راکھ لاج جوں بالک ماپے۔ ساچا
 صاحب ستجگ ہووے وڈ پرتاپے۔ نہکلنک نر اوتار، کوئی نہ جیو دھیر دھراپے۔ مہاراج شیرسنگھ کوئی نہ جانے سار،
 اپنی وڈیائی جانے آپے۔ وڈا پر بہ گن ندھ داتا۔ گرمکھ ورلے کلجگ پچھاتا۔ سوہنگ شبد دیوے پر بہ آپ رنگ راتا۔
 ہووے برہم گیان کلجگ گیاتا۔ مہاراج شیرسنگھ چرن کول دھیان، سوہنگ ناؤں ست پُرکھا داتا۔ سوہنگ دات گدر تے
 پائی۔ اتم راس گرچرن سنگ بن آئی۔ سادھ سنگت گرچرن نواس، انتکال جم ڈنڈ نہ کھائی۔ جن سوہن تیرے پاس، ساچا
 ناؤں تیرا جس گائی۔ بھگت وچھل کرے وچ واس، کلجگ دیوے بھگت وڈیائی۔ مہاراج شیرسنگھ سد بل جاس، جوت
 سروپ کل ہوئے سہائی۔ جوت سروپ جگت نہ جاتا۔ کرم کرتا پُرکھ بدھاتا۔ سرب رہنتا جھوٹھا جگت ناتا۔ مہاراج شیرسنگھ
 کلجگ پرگٹیا بھگت جنان گن داتا۔ رسنا جیو ہر گوبند۔ دکھ وناسے اترے من کی چند۔ جن بھگت کر ساچی بند۔ بے مکھ
 ڈبے کر پر بہ کی بند۔ نہکلنک کل آیا سد بخشند۔ مہاراج شیرسنگھ جوت سروپ پرگٹے وچ بند۔ بند بندوین ویکھے ہر کا
 دوار۔ جوت جگتے پر بہ اپر اپار۔ گنگا گوداوری گرچرن دوار۔ پی امرت ستجگ جیو اترے پار۔ مہاراج شیرسنگھ

نہکلنک بیو اوتار۔ نرائن بدری ہٹاوے پوجا۔ ایک پرہہ پرگٹے کوئی رہے نہ دوجا۔ گرمکھ بھگت پیاریاں گھر ساچا سوچھا۔
 کر درس ماریا، تن من گرچرن سنگ لوجھا۔ مہاراج شیرسنگھ دیوے شبد دھنکاریا، آتم بھیت گھلاوے گوجھا۔ ہر دوار
 جتھے ہر وسے۔ دُشٹ ڈراچار کر درس پرہہ کا نئے۔ سادھ سنگت پرہہ پردے وسے۔ آتم پرکاش جوں رو وسے۔ مہاراج
 شیرسنگھ اچا در، بے مکھاں گرسکھ دتے۔ گرسکھاں ہر در پایا۔ آتم سوچھ پرہہ کر کریا، مدھ مادھو درس دکھایا۔ جیو
 سٹا انہول، بانہوں پکڑ پرہہ آن اٹھایا۔ کلجگ جائی نہ ڈول، ساچا صاحب ہوئے سہایا۔ سچا ستگر وسے کول، سادھ سنگت
 پرہہ وچ بہایا۔ بھگت جناں دیوے پڑدے کھول، بے مکھاں کل نظر نہ آیا۔ مہاراج شیرسنگھ نہ مارے انہول، سوہنگ شبد
 ڈنک لگایا۔ سوہنگ شبد سن کلجگ جیو اندھے۔ کلجگ جھوٹھی مایا جھوٹھے جگ دھندے۔ چرن لاگ ملے وڈیائی، کر
 درس پرگٹے پرہہ مکندے۔ انتکال ہوئے سہائی، جم کال پرہہ توڑے پھندے۔ مہاراج شیرسنگھ درس دکھائی، جو جن آئے سرن
 لگندے۔ کرن کراونہار آپ پرہہ کرت۔ ورت ورتاونہار، پرہہ بہانا جائے ورت۔ زواوے زواونہار، پرہہ ماتا دھرت۔ کھپاوے
 کھپاونہار، سرشٹ سبائی ہوئے مرت۔ مہاراج شیرسنگھ رسنا جگ گائی، کلجگ جیو نہ آوے پرت۔ رسنا گاؤ پرہہ
 بھیکدھاری۔ راکھ لاج پرگٹ جوت ثناری۔ سچ سمگری پرہہ جوت، جھوٹھی سرشٹ پسر پساری۔ مہاراج شیرسنگھ کرے
 سوت، کلجگ پرگٹ ساچا درباری۔ ساچا در سچا دربارا۔ جوت پرگٹاوے سچ سرجنہارا۔ پار لنگھاوے دے درس اپارا۔
 بے مکھ کل نغن پھراوے، کرن ہاباکارا۔ گرسکھاں سر چہتر جھلاوے، جس ہووے وڈ بہارا۔ نندک دُشٹ ڈراچار در آئے
 جھکھ مارا۔ گرسکھ گر وچار چرن کرے نمسکارا۔ مہاراج شیرسنگھ پرگٹیا کل سچ اوتارا۔ کلجگ دھری جوت جگ دان
 دیندا۔ گرچرن جو جن جائے لگ، پرہہ بھئے بخشندا۔ بے مکھاں لگ جائے آگ، سوہنگ ناؤں سرون سندا۔ وانگ انگیار
 آتم جائے دگ، اگن جوت پرہہ آپ لگندا۔ بھگت جن دیوے آتم رنگ، سوہنگ شبد گن گوبندا۔ مہاراج شیرسنگھ کل

تارے جھب، جو جن آئے سرن پوندا۔ سرن پڑے ہوئے نرمان۔ ہنکار نوارے پرہ مارے سوہنگ بان۔ گرسکھ تارے کل آپ
 پچھان۔ والی ہووے وچ دو جہان۔ ایتھے اوتھے کرم پوے نیسان۔ ساچی درگاہ سچ دیوے پرمان۔ گرمکھ ساچے جوت سروپ
 جوت مل جان۔ نام رنگراتے مکھ اُجل کر جان۔ ملے پُرکھ بدھاتے، وچھڑ کدے نہ جان۔ ساچے ہوئے گر ناتے، سچکھنڈ
 بیٹھائے پرہ پورے مہروان۔ مہاراج شیرسنگھ بھگت جن جاتے، جن دیوے درس آپ بھگوان۔ بھگوان روپ سچ سروپ۔
 جیو نہ جانے پرہ کی مہا انوپ۔ شبد لیکھائے اپنا آپ جنائے، بے مکھ دیسے رنگ نہ روپ۔ گرمکھ ترائے آتم شانت کرائے، دے
 کے درس پرہ ست سروپ۔ انک بدھ پرہ دیوے درس۔ گرسکھاں من توڑے حرص۔ امرت میگھ آتم برس۔ گرچرن لاگ
 جیو پھیر نہ مرس۔ مہاراج شیرسنگھ چرن لگایا کر نینایا ترس۔ کلجگ پرگٹیا نر اوتار۔ رنک شوڈر سنگ کیا پیار۔ تختوں
 لاپے وڈے سکدار۔ سوہنگ شبد چلایا اپار۔ سرب سریشٹ نوں آئی ہار۔ بھگت جنان گھر جے جیکار۔ جتھے وسے آپ
 نرنکار۔ نیرویر نرادھار پیج رکھائی، دے شبد ادھار۔ جن بھگت ترائے، نہکلنک پرہ لے اوتار۔ کلجگ انت کھپائے، کلجگ
 جیو نہ پائی سار۔ ستجگ ساچا پرہ دے لگائی، گرسکھ اترے بھوجل پار۔ سادھ سنگت من پئے ودھائی، درشن پایا گر
 دربار۔ کلجگ بھلے سب لوکائی، بہرم بھلیکھے ڈبا سنسار۔ مہاراج شیرسنگھ تیرے نام ڈبائی، چرن آئے کل کردے پار۔ نینایاں
 پرہ ہو رکھوالا۔ توڑ جوڑ پرہ کنٹھ مالا۔ دکھی ہوئے جیو بے حالا۔ آتم چین نہ ملے گوپالا۔ ہو سہائی مہاراج شیرسنگھ دکھ
 درد مٹاؤن والا۔ دکھ دیہہ تن کر دؤر۔ دان بخشے جیو چرن دھوڑ۔ ہڈ ماس ناڑی پنجر ٹٹ ہویا چور۔ دکھاں ورکھا جوں
 نتھی بھور۔ مہاراج شیرسنگھ کرپا کر، دیہہ دکھ کر جاہ دؤر۔ دکھ کایا جیو بللائے۔ دوس رین چین نہ آئے۔ بھلا ایشر جپ
 کرے پائے پائے۔ کڈھ ہڈ ماس ناڑی تپ، سوہنگ ساچا امرت پلائے۔ مہاراج شیرسنگھ سب کچھ تیرے ہتھ، دکھ بھنجن دیہہ
 دکھڑے لاپے۔

★ ۹ وساکھ ۲۰۰۸ پکرمی پنڈ جیٹھووال ★

اٹھ جیو کل سویا جاگ۔ سوہنگ شبد سُن من بھئے ویراگ۔ مل سادھ سنگت ہونے پورن بھاگ۔ کر درس پرہ
 گرچرن لاگ۔ کلجگ کور کٹمبڑا، گرسکھ نہ لاگے داغ۔ بے مکھ سرب بھسمندڑا، گرسکھاں ہتھ پرہ واگ۔ سنگھ سنگھاسن
 سہایا، جوں پاتال اُپر باشک ناگ۔ ساچا شبد لکھایا، مہاراج شیرسنگھ سوہنگ راگ۔ راگ رنگیلا دھن بین۔ گرمکھ رس
 کل ورلے لین۔ چھڈ سرشٹ وچ سادھ سنگت بہن۔ سادھ سنگت کل جوں بھائی بہین۔ مہاراج شیرسنگھ گرسکھاں وڈ
 ساک سین۔ مات پت بھگت جن پرہ۔ پرگٹ کل میل ملائے جھب۔ درس دکھاوے پرہ گرمکھ لبھ۔ مہاراج شیرسنگھ
 بے مکھ سہن نہ جوت سروپی دب۔ جوت سروپ جوت وچ رہنا۔ کلجگ کرم کر ککرم پھل لینا۔ ساچا ستگر انتکال
 گرسکھ پیکھن نیناں۔ مہاراج شیرسنگھ اٹی سرشٹ ویاے وچ وہنا۔ واؤ ویلا کوئی جانے گرمکھ بھگت سہیلا۔ بے مکھ
 کلجگ دھک دھکیلا۔ شوہ دریائے بیڑا پرہ ٹھیلا۔ کرم وچار گرسکھاں پرہ میل میلا۔ کلجگ لے اوتار اچرج کھیل آپ پرہ
 کھیلا۔ نہکلنک اک جوت آدھار، کل انت لیاوے ویلا۔ مہاراج شیرسنگھ جن بھگتاں سدا سنگ سہیلا۔ سد ملے پرہ سچ
 مہروان۔ آئے در گھر سچ ہونے پروان۔ پاوے ور لے سوہنگ دان۔ ادھرے نر مل وشنوں بھگوان۔ گرسکھ نہ ڈر، رکھے لاج
 والی دو جہان۔ کلجگ تر ملے پرہ چتر سُبجان۔ مہاراج شیرسنگھ کھئے نہ جانے پرگٹیا گن ندھان۔ گنونت آپ گردیو۔ آدانت
 جن بھگت کرائے سیو۔ جوت سروپ اگم نہکیو۔ مورکھ مگدھ نہ جئاوے پرہ اپنا بھيو۔ بھگت جن درس پرہ لکھے لکھیو۔
 مہاراج شیرسنگھ نہکلنک اوتار، درشن لوچے سب دیوی دیو۔ دیوی دیو پرہ درس پیاسے۔ نظر نہ آوے پرہ تین لوک
 واسے۔ بے مکھ کل سب ہونے ناسے۔ سادھ سنت گرچرن رہراسے۔ بھگت جن دے درس کرے بند خلاصے۔ مہاراج
 شیرسنگھ گرسکھ جیو تیرے چرن بھرواسے۔ چرن بھرواس پرہ بھگتن کیرا۔ دے درس پرہ کیو نبیڑا۔ جوت جگائی مٹیا کل

اندھیرا۔ سد پرکاش نہ سنجھ سویرا۔ مہاراج شیرسنگھ بہیت مٹاوے گُرسکھ تیرا میرا۔ تارے درس دے پرہہ گُرسکھ۔ لکھ
مٹاوے، ساچے لیکھ پرہہ جائے لکھ۔ سوہنگ دے گیان آتم لاپے وکھ۔ جن بھگتاں چرن دھیان، ستگر ساچا آوے دکھ۔
مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، کلجگ آیا کرکے بھیکھ۔ کر بھیکھ پرہہ جگت بھلایا۔ چھڈ دیہہ جوت سروپ سمایا۔ جوت
سروپ کل نہکلنک ناں رکھایا۔ ساچا شبدا جگ چار سوہنگ چلایا۔ مارگ سچ ستجگ پرہہ چلایا۔ درس دے گُرسکھاں
پرہہ پار لنگھایا۔ ودھے اقبال تیج سوایا۔ بے مکھاں پرہہ کل دھکا لایا۔ آر پار بیڑا وچکار ڈبایا۔ سادھ سنگت سر ہتھ ٹکایا۔
مہاراج شیرسنگھ جوت سروپ بھانا کل ورتایا۔ پرہہ بھانا جیو نہ جانے کلجگ انجانا۔ اک شبدا پرہہ سچ وکھانا۔ مہاراج
شیرسنگھ جوت سروپ، کرے اک رنگ رانا۔ راؤ رنگ اک پرہہ کرنا۔ ستجگ ساچا ست پُرکھاں ورننا۔ بے مکھ کلجگ انت
ہوئے مرنا۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک چرن لاگ گُرمکھاں ترنا۔ ترن تارن سمرتھ جگت پرہہ آیا۔ سوہنگ دے کے وتھ، بھگت
جناں ہر راگ سُنایا۔ مہا اپنی آپ اکتھ، ساچا بھيو پرہہ آپ گھلایا۔ بے مکھاں پائے نتھ، رائے دھرم نرک نواس دوايا۔ مہاراج
شیرسنگھ جوت سروپی رتھ چار کُنٹ چلایا۔ چار کُنٹ پرہہ کا بھے۔ مد ماسی کل کوئی نہ رہے۔ جوت سروپ کرے
سریشٹ کھے۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ اندر بے مکھ دکھ انت سہے۔ جگت بھلاوے پرہہ بھلائن۔ سریشٹ ڈلاوے پرہہ
ڈلائن۔ ہتھ نہ آوے جو وقت وہائے۔ درس دکھاوے پرہہ نرائے۔ پکڑ اٹھاوے والی ہندوین۔ درس دکھاوے جا ستیاں رین۔
جوت جگاوے پیکھ پرہہ نین۔ مہاراج شیرسنگھ کل سو جن ترے، سوہنگ نام جو رسنا لین۔ والی ہندوین ہند کا راجا۔
پکڑ اٹھاوے پرہہ آپ غریب نوازا۔ وکھاوے درس جس ساجن ساچا۔ لاگ چرن کل پرگٹے مہاراج شیرسنگھ وڈ راجن راجا۔
سچ راج سچا پاتشاہ۔ رکھے لاج سچی درگاہ۔ سوہنگ شبدا ستجگ دکھایا راہ۔ والی ہند بھل نہ جاہ۔ جوت سروپ مہاراج
شیرسنگھ بے مکھاں دے نہ۔ وچار وچار وچار وچ وقت لنگھایا۔ وید پُراناں باہرا پرہہ کلجگ آیا۔ یچن لکھایا ست کر،

نہکلنک ناؤں دھرایا۔ جوت سروپ سرشٹ وچ رچ کر، بے مکھ پڑدا پایا۔ کلجگ کوڑے بچ کر، انت اپنا آپ گویا۔ بے مکھاں
 مایا اگن مچ کر، مانس جنم نہ لیکھے لایا۔ گرسکھاں آتم سچ کر، گرچرنی سیس جھکایا۔ مہاراج شیرسنگھ اپنے بچ کر، انتکال
 سر ہتھ ٹکایا۔ جگی جوت زرنجنی کلجگ وگ گئی واء۔ گرمکھاں درس پایا پرہہ انجنی، بے مکھاں لدھا نہ راہ۔ سچ چرن
 دھوڑ کر منجنی، کل اگن نہ مارے بہا۔ مہاراج شیرسنگھ جوت سروپی اگنی، سب سرشٹ کرے سواہ۔ پرگٹ آپے آپ
 پرہہ، کل اپنا آپ چھپایا۔ کلجگ پرگٹ آپ آپ پرہہ، ہرجناں درس دکھایا۔ کلجگ پرگٹ آپ آپ پرہہ، ساچا شبد
 سوہنگ چلایا۔ کلجگ پرگٹ آپ آپ پرہہ، جوت سروپ کھیل رچایا۔ کلجگ پرگٹ آپ آپ پرہہ، ناؤں نہکلنک دھرایا۔
 کلجگ پرگٹ آپ آپ پرہہ، چار کُنٹ ڈنک لگایا۔ کلجگ پرگٹ آپ آپ پرہہ، اپنا بھیو کل انت کھلایا۔ کلجگ پرگٹ آپ
 آپ پرہہ، والی ہند پھڑ تخت ہلایا۔ کلجگ پرگٹ آپ آپ پرہہ، تخت نواسی دلی والی سرن لگایا۔ کلجگ پرگٹ آپ آپ
 پرہہ، دھام کنارے جمن بنایا۔ کلجگ پرگٹ آپ آپ پرہہ، سچکھنڈ سچ دھرم سچ چہتر سر جھلایا۔ کلجگ پرگٹ آپ آپ
 پرہہ، جوت سروپ تیج وکھایا۔ کلجگ پرگٹ آپ آپ پرہہ، رانیاں مہارانیاں درس دکھایا۔ کلجگ پرگٹ آپ آپ پرہہ، آپ
 اوج اگم اکھوایا۔ کلجگ پرگٹ آپ آپ پرہہ، اپنا ناؤں آپ رکھوایا۔ کلجگ پرگٹ آپ آپ پرہہ، بیٹھ اڈول جگت ڈلایا۔
 کلجگ پرگٹ آپ آپ پرہہ، چار ورن سر چرن جھکایا۔ کلجگ پرگٹ آپ آپ پرہہ، دوسر کھئے رہن نہ پایا۔ کلجگ پرگٹ
 آپ آپ پرہہ، سرب دھام مان گویا۔ کلجگ پرگٹ آپ آپ پرہہ، اپنا نام آتم جگت کرایا۔ کلجگ پرگٹ آپ آپ پرہہ،
 سوہنگ شبد اک راگ سُنایا۔ کلجگ پرگٹ آپ آپ پرہہ، چرن دھام سچکھنڈ بنایا۔ کلجگ پرگٹ آپ آپ پرہہ، ساچی
 پُری نواس دواوا۔ کلجگ پرگٹ آپ آپ پرہہ، اپنا آپ اُپایا۔ کلجگ پرگٹ آپ آپ پرہہ، چھڈ دیہہ جوت سروپ ہو آیا۔
 کلجگ پرگٹ آپ آپ پرہہ، مات پت بن نہکلنک اکھوایا۔ کلجگ پرگٹ آپ آپ پرہہ، گنونت گن ندھان ستجگ لگایا۔

کلجُگ پرگٹ آپ آپ پرہ، گرسکھاں سوہنگ ساچا ونج کرایا۔ کلجُگ پرگٹ آپ آپ پرہ، دے درس جوت وچ جوت ملایا۔ کلجُگ پرگٹ آپ آپ پرہ، سرن پڑے دی لاج رکھایا۔ کلجُگ پرگٹ آپ آپ پرہ، راؤ رنگ اک کرایا۔ کلجُگ پرگٹ آپ آپ پرہ، نندک دُشٹ دُراچار کل اکھوایا۔ کلجُگ پرگٹ آپ آپ پرہ، جوت سروپ جگت پون ڈلایا۔ کلجُگ پرگٹ آپ آپ پرہ، جوت دھر کل سچکھنڈ لگایا۔ کلجُگ پرگٹ آپ آپ پرہ، مہاراج شیرسنگھ ناں رکھایا۔ دھریا نام بلی بلوان۔ دواپر اُلٹایا ناں رکھایا کاہن۔ کلجُگ آیا نہکنک جوت سماں۔ پائی مایا مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان۔

★ ۱۰ وساکھ ۲۰۰۸ پکرمی پنڈ جیٹھووال ★

جگت سروپ کل ہوئے اجیارا۔ جگائے جوت کُنٹ چار چمتکارا۔ شبد گیان دے اگیان دُکھ نوارا۔ آتم کر دھیان وڈ ہنکار پرہ مارا۔ مہاراج شیرسنگھ تیری وڈیائی، دھر جوت جگت کییا خوارا۔ پرگٹ جوت دھرت دھن ونت۔ کلجُگ انت کرائے آپ بھگونت۔ دُشٹ کھپائے، جن بھگت ترائے کل آتم سنت۔ پرہ بے پرواہے سرب جیو ریائے، کھیڈ پرہ کر بے انت۔ کرے کھیل کل کھیلنہارا۔ جوت پون پون جوت جگت دییا ہلارا۔ بیٹھ اڈول کر سچا نچ تھارا۔ مہاراج شیرسنگھ وسے کول، چرنی کییا جن نمسکارا۔ پرگٹائی جوت بھگوان کل۔ کلجُگ بھاوی نہ جاوے ٹل۔ بے مکھ سبائی جاوے خاک رل۔ ہنکار نواری سب دیوے مل۔ دُشٹ دُراچاری سنگ جوت جائے رل۔ سادھ سنگت در ساچا پرہ مل۔ مہاراج شیرسنگھ جُگ پلٹاوے، نہ لاوے گھڑی پل۔ پرہ کا وقت نہ کوئی وچارے۔ جُگو جُگ پرہ کھیل نیارے۔ جیو جنت وہہ جان جوں جل دھارے۔ اگن جوت جلے جلائے جگت سارے۔ بیٹھ اڈول پرہ آپ نرادھارے۔ گرمکھ سوہن گرچرن دوارے۔ راج ہنس بنس پرہ پار اُتارے۔ وانگ کنس دُشٹ پکڑ سنگھارے۔ وشنوں انس جن بھگت پیارے۔ مہاراج شیرسنگھ سر چھتر

جھلارے۔ ساچا پرہہ ساچا شاہ۔ ساچا ستجگ وکھائے راہ۔ اگم آگوچر بے پرواہ۔ سرشٹ سبائی اے کینی گھاہ۔ گرسکھ
 رسنا وڈیائی ستگر واہ واہ۔ جنم سپھل سادھ سنگت ملن دا لاہ۔ مہاراج شیرسنگھ انتکال پکڑ لنگھاوے بانہہ۔ بانہوں پکڑ
 تراوے پرہہ بھگونت۔ ہوئے انت سہائے جس اُپائے جنت۔ ایکس بن دوسر کھئے ناہے، سوہنگ ساچا شبد چلائے منت۔ مہاراج
 شیرسنگھ پورن پریشر، کل پرگٹیا ساچا کنت۔ ساچی جوت زرنجنا، کل کییا پرکاشا۔ جو گھڑیا سو بھجنا، کال انت سب ہوئے
 ناسا۔ سوہنگ شبد جگت ڈنک وجنا، گرسکھ راکھ من بھرواسا۔ وڈ تیرتھ گر چرن مجنا، آتم ترپت اترے پیاسا۔ مہاراج
 شیرسنگھ گھر ساچے سبنا، بھگت جنان کرے بند خلاصا۔ بندھن توڑ ڈکھ نوارے۔ سرب سکھ گرچرن دوارے۔ دُشٹ
 دوت سنگ شبد پرہہ مارے۔ مہاراج شیرسنگھ گرسکھ جیو تیرے چرن سہارے۔ چرن آس گرسکھ لگائے۔ دے چرنامت
 پرہہ آتم ترپت کرائے۔ پرہہ ساچا متر آسن دیہہ بیٹھا لائی۔ بے مکھاں جانا جھوٹھ چلتر، پرہہ کی جوت نظر نہ آئی۔ مہاراج
 شیرسنگھ جوت پوتر زرنجن جوت جگت گوسائیں۔ جگت گر جگت پت، آپ پرہہ داتا ملے کت۔ جو جن جاوے جگت
 جت۔ پرہہ ہووے بھگت بھراتا ساچا مت۔ گرسکھ سنگ پت، بن جائے آپ پت ماتا۔ مہاراج شیرسنگھ گرمکھ ورلے،
 کلجگ جن در تیرا پچھاتا۔ پچھانے در سوچھے گھر۔ نظری آوے اوتار نر۔ کلجگ بھئے نہ ہووے ڈر۔ ساچا صاحب لیا ور۔
 انتکال جیو جائے نہ مر۔ گرچرن لاگ گرسکھ جائے تر۔ رسنا چپ سوہنگ ہر ہر۔ بھگت جن مہاراج شیرسنگھ دکھاوے
 ساچا در۔ ساچا در پرہہ کا پایا۔ در دربان ہو گرمکھ رہیا، آون جاون پرہہ بھرم مٹایا۔ جوت سروپ وچ جوت ملیا، مہاراج
 شیرسنگھ گرسکھاں اُپر کل کینی دیا۔ گرسکھ زردھن، سچا ستگر شاہ۔ دیوے نام سچ گرچرن زرباہ۔ سوہنگ شبد پھل
 گرچرن ملے سدا جیو کھا۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ ساچا سوہنگ دسائے راہ۔ ہنکاریاں ہنکار نوار، پرہہ کل کرے خواری۔
 نانیان دے مان، پرہہ پیج آئے سواری۔ راؤ رنگ اک جان، پرہہ جوت سروپ کینی داری۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ جوت

لگے چنگیاڑی۔ پرہ کی جوت بے مکھاں اگن۔ گرمکھ پورے سنگ جوت مگن۔ پرہ چرن پریتی لگی من ساچی لگن۔ ستجگ دیپک گرسکھ مہاراج شیرسنگھ جگن سہائے گگن۔ سوہن ستارے، جگے جوت اُپر نرنکارے۔ مات وچ کل گرسکھ پیارے۔ مہاراج شیرسنگھ جنہاں پچھاتا، چار جگ جیو جان بلہارے۔ چار جگ جیو جس گائن۔ ساچی بانی جس سکھ پرہ نام چڑھائن۔ ساچا گرمکھ سچ پرہ پائن۔ بھگت جنار سد سنگ رہائن۔ وقت وپائے پچھتائے والی ہندوین۔ نظر نہ آوے گر ستگر پورا، رووے پا پا وین۔ مایا پا جگت بھلایا، گرمکھ چرن لاگ تر جائن۔ مہاراج شیرسنگھ درس در پایا، دکھی جیو سب دکھ گوائن۔ دکھ درد دے جیو نوار۔ کلجگ آیا پرہ جامہ دھار۔ اوچو اوچ پرہ نر اوتار۔ تین لوک پرہ لیوے سار۔ چرن لاگ نہ ہوئے ہار۔ سوہنگ شبد ساچا وید وچار۔ ایک شبد کرے کلجگ پار۔ سرشٹ سبائی ہووے خوار۔ شبد وجائے انحد دھن نانا پرکار۔ بھگت جن سُنائے، تُوئے نہ تار۔ چرن چل آئے، مہاراج شیرسنگھ پیج سوار۔ رکھ پیج پرہ آپ مُرار۔ دے درس کریا دھار۔ کل نہ ڈوبی وچ منجھدھار۔ سوہنگ شبد لنگھاوے پار۔ مہاراج شیرسنگھ گرمکھاں دیوے کلجگ تار۔ بہرم بھلایا نہ بھلے، گرسکھ پورا۔ جگت ڈلایا نہ ڈلے، ملیا گر ستگر سورا۔ جگت ہلایا گرسکھاں نہ ہلے، سوہنگ نام من رہے سرورا۔ جگت بھلایا بھگت نہ بھلے، واجے دھن شبد انحد تورا۔ مہاراج شیرسنگھ کل درس دکھایا، وڈبھاگی پایا گر ستگر پورا۔ گرسکھ سچ سنجوگ پرہ، کل ہویا سنجوگ۔ آتم رس سچ بھوگ پرہ، ہور تیاگ سگلے بھوگ۔ ہوئے دیوے کڈھ روگ پرہ، گرچرن کدے نہ ہوئے وجوگ۔ سوہنگ نام دیوے جوگ پرہ، ہووے درس جیو پرہ۔ اموگ۔ مہاراج شیرسنگھ چرن لگایا لکھیا لیکھ سچ رہیا سنجوگ۔

★ ۱۱ وساکھ ۲۰۰۸ پکرمی اندر سنگھ دے گرہ پنڈ جہال ★

ایک ٹیک گر چرن پیاس۔ کر درس آتم پرکاش۔ سادھ سنگت پرہہ ہونے داس۔ چھڈ کھنڈ سچ مات کییا واس۔
 گرسکھ ترایا کر آتم راس۔ برہم سروپ برہم جیو بنایا، جوت پرگٹائی گھر سیکھن داس۔ مہاراج شیرسنگھ ملے وڈیائی، چرن
 تیرے جس بن آئی راس۔ رسنا چپ جیو ہر ہر ہر گوہند۔ کر درس پرہہ اترے من کی چند۔ کلجگ انت چرن لگ جائے
 والی ہند۔ بے مکھ نرک نواس دوائے، رسنا کرے پرہہ کی ہند۔ نہکلنک جوت پرگٹائے، گھر گرسکھ اند۔ اند اندراسن پرہہ آپ
 پلایا۔ شولوک پھڑ اُلٹ کرایا۔ لوک برہم وچ چرن لگایا۔ سنگھ پال سچ تخت بہایا۔ سہایا تھان جتھے پرہہ درس دکھایا۔
 مہاراج شیرسنگھ کلجگ اندر، سادھ سنگت مل ہر جس گایا۔ کلجگ جیو کرے اندھیار۔ نین نہ دیسے پرگٹے جوت مرار۔
 بے مکھ سارے کوڑے ٹھیسے، انتکل ہونے خوار۔ گرسکھ نام ندھان رسنا پیسے، آتم ہونے جوت آدھار۔ مہاراج شیرسنگھ
 گرمکھاں دیسے، جن ساچا کییا نام وپار۔ نام وکھر پرہہ بھگتاں دیوے۔ آتم سرت من شبد وجیوے۔ درس دکھائے پرہہ الکھ
 ابھیوے۔ کلجگ اترے پار جو جن مہاراج شیرسنگھ چرن ترسیوے۔ کلجگ چرن آتم پھل۔ کر درس سادھ سنگت رل۔
 کلجگ اگن پاپ نہ جیو رل۔ وقت وپائے رووے ہتھ مل۔ سریشٹ سبائی جوت سروپ پرہہ دیوے دل۔ مہاراج شیرسنگھ
 نہکلنک اوتار اُلٹاوے کل۔ جوت پرکاش گرسکھ اندر۔ ساچی دیہہ بنے تن ساچا مندر۔ سوہنگ شبد گیان کھولے من کا
 جندر۔ مہاراج شیرسنگھ بے مکھ ناچے کل جوں بندر۔ گرسکھ تارے آپ پرہہ، دے برہم گیانا۔ گرسکھ تارے آپ پرہہ،
 دے آتم دھیانا۔ گرسکھ تارے آپ پرہہ، سچ آتم دیپ دیہہ جگانا۔ گرسکھ تارے آپ پرہہ، سچ لیکھ آپ لکھانا۔ گرسکھ
 تارے آپ پرہہ، مل بھگت وچھل بھگت بھگوانا۔ گرسکھ تارے آپ پرہہ، سوہنگ شبد دے آتم گیانا۔ کلجگ ادھرے پار،
 نہکلنک جنہاں پچھانا۔ مہاراج شیرسنگھ نر اوتار، تیرا درس گرسکھاں مانا۔ گرسکھ ست سروپ نام درڑائیندا۔ کل ملے پرہہ

بھوپ، جوت سروپ پرہ درس دکھائیندا۔ پکڑ ادھارے وچ اندھ کوپ، سوہنگ شبد گیان دوائیندا۔ گرسکھ چرن لاگ
 جائے، مہاراج شیرسنگھ درس دکھائیندا۔ دے درس آتم تریتاوے۔ ہومے مان آتم وچوں موہ چکاوے۔ آتم کر پرکاش، سچ
 دیپک جوت وچ دیہہ جگاوے۔ پردے کر واس، اپنا بہیت آپ گھلاوے۔ نرمل دیہہ ہونے راس، مہاراج شیرسنگھ جن درس
 دکھاوے۔ جگ چار پرہ بھئیو اکت۔ بھئیو نہ جانے کئے ودنت۔ اوچ اگم آپ بے انت۔ بہگت سہائی آد انت۔ جگت رتھوہی
 پار اتاری جیو جنت۔ سوہنگ شبد کر ساچا منت۔ سرب تھیں پرگت جوت پرہ کیئے بہگوت۔ کرپا کرے ہونے نروان۔
 تریتا تارے رام بھگوان۔ دوپر ادھارے مرار کرشن کاہن۔ کلجگ سنگھارے پرگت جوت مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان۔
 کلجگ اتم آپ پرہ کرے۔ جگ چوتھے ساچی جوت مات وچ دھرے۔ بے مکھ نندک دشت دراچار کل دکھ ڈاٹھا بھرے۔
 سادھ سنگت مکھ اتم وچار، رسنا چے نہ ہرے۔ کر درس گرچرن پیار۔ مل سادھ سنگت کلجگ ترے۔ انتکال مہاراج
 شیرسنگھ ساچا رچھک رچھیا کرے۔ کلجگ لے اوتار آیا گنوت۔ سرشٹ سبائی دئے سنگھار، تارے پرہ بہگت بہگوت۔
 جیو ادھرے پار، رسنا چے سوہنگ منت۔ مہاراج شیرسنگھ جوت سروپ، وسے وچ جیو جنت۔ کلجگ جیو پرہ پائی
 مایا۔ پرگت جوت نظر نہ آیا۔ بے مکھ اتم پرہ پڑدا پایا۔ گرسکھاں پردے پرہ جوت جگایا۔ آتم رس ناہ کول چوایا۔ کھلے
 کول سچ سروپ پرہ نظری آیا۔ جوت سروپی کرپا کر، ساچا سکھ وچ جوت ملایا۔ کلجگ جامہ دھار، نہکلنک پرہ ناں
 رکھایا۔ پورن پرگت اوتار، چوتھا جگ پرہ آپ اٹھایا۔ ہونے نرویر نرادھار، گرسکھاں دے درس اپار، اپنا بہیت پرہ آپ
 گھلایا۔ کنت چار ہونے جیکار، سوہنگ شبد ڈنک چلایا۔ پرگت مرار دے درس اپار، گرسکھ تراپا۔ مہاراج شیرسنگھ کل
 نر اوتار، چتربھج ایہہ کھیل رچایا۔ ساول سندر پرہ بھیس وٹا کے۔ جگ چوتھے آیا پرہ بھیس وٹا کے۔ بہگتن رکھیا رکھے آپ
 گھر آ کے۔ مکند منوہر پرہ درس دکھا کے۔ سوچھ سروپ پرہ درس دکھا کے۔ مان ابھان وچوں ہومے موہ چکا کے۔

دیوے درس آتم جیو ساچی جوت جگا کے۔ امرت رس پیو جیو، جہرنا نجھروں جہرا کے۔ ساچا راگ سناوے جیو، انحد
 شبد پرہہ دُھن وجا کے۔ ساچی پردک جگاوے دیو، جوت سروپ اگن جوت لگا کے۔ مہاراج شیرسنگھ جیو کلجگ ادھرے
 در درشن پا کے۔ کلجگ درس پرہہ اتم نیارا۔ ہوے روگ گوائے، لگا جیو دکھ بہارا۔ پرہہ درشن پائے ساچا نام ملے ادھارا۔
 سوہنگ نام رسنا گائے، ملے پرہہ ایکنکارا۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک اکھوائے، پسریا جن سرب پسارا۔ سرشٹ اپائے پرہہ آپ
 ساچ۔ شبد چپائے جاپ ساچ۔ ستگر ستجگ جائے تھاپ۔ نہکلنک کلجگ کھپاوے مات۔ ورن چار اک کرائے، نہ کوئے رہسی
 ذات۔ گرسکھ چرن لگ جائے، جیو جگت ساچا نات۔ سوہنگ شبد جو رسنا گائے، ساچا شبد وڈی کرامات۔ بن گر
 پورے، جیو انتکال نہ کوئی پچھے وات۔ نام ندھان پرہہ بھگتن دیوے دات۔ ہووے برہم گیان آتم شانت۔ مہاراج شیرسنگھ
 جوت سروپ، بیٹھ ادول رہے اکانت۔ جوت سروپ نہکلنک پرہہ آیا۔ چھڈ دیہہ اچرج کھیل رچایا۔ کلجگ اندر پرہہ پائی
 مایا۔ بہرم بھلیکھے سب جگت بھلایا۔ نین نہ دیسے جگت رگھرایا۔ گرسکھاں سوچھ سروپ پرہہ درس دکھایا۔ جوت نرنجن
 سد دیپ جوت جگایا۔ بے مکھاں در من ہنکار وسایا۔ گرسکھاں دوکھ نوار، سچ مارگ پایا۔ مہاراج شیرسنگھ کل بھنڈاری،
 سوہنگ نام ورتایا۔ ورتے قہر کلجگ سنسارا۔ پرہہ نہ دیسے مایا روپی دھندوکارا۔ سادھ سنگت پیس اکیسے، تارے آپ
 پرہہ تارنہارا۔ مہاراج شیرسنگھ گرمکھاں دیسے، جوت جگائے اپر اپارا۔ سوہنگ شبد سچا دھن مال۔ کلجگ دیوے پرہہ
 بھگتن بہال۔ کریا کرے دین دیال۔ انتکال توڑے جنجال۔ پرگٹے جوت وچ پنڈ جہبال۔ اک پھل لگا پورب ڈال۔ گرسکھ
 پوری ہوئی گھال۔ بھگت وچھل پرگٹ گھر گوپال۔ آتم دھرے ساچا لال گلال۔ مہاراج شیرسنگھ نام دھن دے، گرسکھ آتم
 ہوئے مالو مال۔ آتم نام پرہہ کا رس۔ ساچا صاحب جائے پردے وس۔ جگ چار ہوئے بھگتن جس۔ سوہنگ شبد گیان پرہہ
 گیا دس۔ بے مکھ در تون جائے نس۔ سادھ سنگت پرہہ ہویا وس۔ مہاراج شیرسنگھ جوت سروپی گرسکھ مانے تیرا رس۔

جوت سروپ کلجگ ادھاری۔ نہکلنک پرگٹے کرشن مُراری۔ سرب سرشٹ شبد روپ پرہ سنگھاری۔ پرہ کی جوت جلائے جگت انگیاری۔ پرگٹ بھئے کلجگ پرہ ساچا درباری۔ بے مکھ نہ دیسے اوچ اگم اپر اپاری۔ مہاراج شیرسنگھ جوت سروپ پرگٹ گرسکھ پیج سواری۔ جوت سروپ جگت جلايا۔ چار گنٹ ہاہاکار مچایا۔ نہکلنک کلنک کل لگایا۔ اپنا بھیو پرہ آپ چھپایا۔ ست پُرکھاں پرہ درس دکھایا۔ نرنجن جوت گُرمکھاں ہردک ڈگمگایا۔ سادھ سنگت ور در تے پایا۔ پرگٹ جوت اناٹھ اناٹھ، انتکال ہوئے سہایا۔ بے مکھ کلجگ مایا پھاتھ، پرہ کا بھیو نہ کیسے پایا۔ جوت سروپ مہا کتھن اکاٹھ، اُدھرے جیو جس رسنا گایا۔ مہاراج شیرسنگھ دکھڑے لاتھ، در آئے جس درشن پایا۔ کلجگ آیا پرہ کل دھار۔ بے مکھ مُگدھ نہ پاؤن سار۔ چوٹھے جگ انت ہوئی ہار۔ مد ماس جیو آتم چلے وکار۔ انتکال کل گیا جھکھ مار۔ سادھ سنگت سوہنگ شبد تیرا نام ادھار۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ دیوے گرسکھ تار۔ کل کپٹی پرہ کپٹ وچاریا۔ دُشٹ ڈراچار سوہنگ بان سنگ ماریا۔ بیٹھ اڈول سب جگت سنگھاریا۔ مہاراج شیرسنگھ دے درس گُرمکھ ترا لیا۔ کلجگ جوت پرگٹایا، ناؤں رکھائے نہکلنک۔ بھانا ست ورتایا، اک کرائے راؤ رنگ۔ پلا جگت پھرایا، سہائے دوار بنک۔ مہاراج شیرسنگھ درس دکھایا، کر نِمسکار جیو بار انک۔ جُگو جگ پرہ فُربان۔ جوت پرگٹاوے چتر سُجان۔ اپنا آپ اُپاوے گُن ندھان۔ گُرمکھ ورلے پرہ سوچھی پان۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ آیا سب جانی جان۔ کلجگ آئے گُن ندھانا۔ دھرے جوت وشنوں بھگوانا۔ مل سادھ سنگت ہوئے وقت سہانا۔ کلجگ ورتے پرہ کا بھانا۔ چرن لاگ جائے سب راجا رانا۔ ستجگ مارگ پرہ آپ چلانا۔ سوہنگ شبد ہوئے ستجگ پردھانا۔ کلجگ کھپائے کر بدھ بدھنا۔ مہاراج شیرسنگھ سچ لکھت کرائے، نہکلنک ہوئے جوت سمانا۔ نہکلنک پرہ جوت سروپیا۔ درس دکھاوے وچ کل اندھیار اندھ کوپیا۔ بھگت جن پاوے، پرگٹے پرہ ساچے بھوپیا۔ مہاراج شیرسنگھ درس دکھاوے، جن بھگتاں سچ سروپیا۔ وقت وہایا سوچ سوچ پرہ نہ دیسیا۔ گُرمکھ اُدھرے پار، کل

بے مکھ پچھے کرن ریسیا۔ چھڈ جوت جوت مل جائی، پرہہ ساچا کیسے نہ دیسیا۔ مہاراج شیرسنگھ ستجگ تیرا در کھل
 جائی، سوہنگ نام ہوئے بیس اکیسیا۔ ایک جوت ایک بھگوانا، مان گوائے وید پُرانا۔ کلجگ کھپائے سچ کر جانا۔ کوئی نہ
 رسی انجیل قرآنا۔ کھانی بانی وچ چرن ملانا۔ سوہنگ شبد ستجگ پرہہ ست چلانا۔ کُنٹ چار جے جے جیکار کرانا۔
 بے مکھاں گھر ہاکار مچانا۔ مہاراج شیرسنگھ تیرا در کل گرسکھ پچھانا۔ دیا کرے پرہہ گنوت۔ جس اُپائے سب جیو جنت۔
 جوت پرکٹائے پرہہ گنوت۔ درس دکھائے کل بھگتن بھگوت۔ سُرَت شبد پرہہ گیان دے، پردے جوت جگائے۔ نام گن ندھان
 دے، آتم جوت جگائے۔ کول نین سوہنگ نام دے، من انحد دُھن وجائے۔ مُکٹ بین برہم گیان دے، دوار دسم کھلائے۔ ساچا
 درس وشنوں بھگوان دے، انتکال گرسکھ جوت مل جائے۔ گرسکھاں پرہہ میل ملایا۔ پرہہ ابناشی پرگٹ کل آیا۔ ساچا شاہ
 گھر ماہ پایا۔ کر درس جیو نجانند تریپتایا۔ کھلی ترے کٹی واجا پون وچ دیہہ وجایا۔ ملیا پرہہ، سوہنگ شبد سچ گیان
 دواوا۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ اندر، ساچا منت سوہنگ چلایا۔ سوہنگ بان پرہہ جگت چلایا۔ پرگٹ جوت نہکلنک
 کلجگ کھپایا۔ ساچا شبد وچاوے ڈنک، بھلی سریشٹ پرہہ کُن سنایا۔ کوئی نہ دیسے راؤ رنگ، جوت سروپ اک کرایا۔
 گرسکھ تارے جوں بھگت جنک، پرگٹے جوت آپ رگھرایا۔ دھری جوت وچ پُری گھنک، مہاراج شیرسنگھ ناؤں رکھایا۔ تج
 دیہہ ہوئے جوت سروپ۔ کلجگ پرہہ کھیل کرے اٹوپ۔ نظر نہ آوے پرہہ نہ ریکھ نہ روپ۔ گھٹ گھٹ سرب پرکاشیا، پرہہ
 ساچا بھوپ۔ انتکال پرہہ ہوئے سہائی، وچ اندھ کوپ۔ مہاراج شیرسنگھ تیرے ہتھ وڈیائی، کرے کھیل وچ جوت سروپ۔
 جوت سروپ کھیل نیارا۔ چار کُنٹ مچاوے ہاکارا۔ کلجگ کوڑا پار اُتارا۔ مد ماسی ڈبے وچ منجھدھارا۔ کٹ جائے چراسی،
 سوہنگ شبد جن رسن وچارا۔ جپ رسن سواس سواسی، وچ وسے پرہہ کرتارا۔ سادھ سنگت گرچرن داسی، دیوے دان
 اگم اپارا۔ بے مکھ در تے کرن ہاسی، نظر نہ آوے سچ دربارا۔ بہرم بھلیکھے سارے لاسی، نہکلنک کل بھئے اوتارا۔ سب

سرِشٹ چرن لگ جاسی، انتکال نہ ہوئے خوارا۔ راجن ہوئے آتم اندھاسی، نظر نہ آوے پرہہ گردھارا۔ کلجگ پرگٹیا تھر گھر
 واسی، جوت جگائے سچ کل دھارا۔ پندوین گرچرن لگ جاسی، شبد جوت ہوئے دھندوکارا۔ سادھ سنگت سد بل بل
 جاسی، جس نے پایا پُرکھ اپارا۔ مہاراج شیرسنگھ گھنک پُر واسی، ادھرے چرن جو چرن نمسکارا۔ ورن چار، چار پرہہ
 اک کرائے۔ سوہنگ شبد اک ٹیک رکھائے۔ راجا رانا کوئی ڈٹھ نہ آئے۔ ادھرے پار جو چرن سپس جھکائے۔ والی پند پرہہ
 درس دکھائے۔ مکند منوہر پرہہ نظری آئے۔ ساول سُندر کول نین سر مُکٹ ٹکائے۔ جوت سروپ جوت پرگٹا کے، ہوئے
 وچوں مان گوائے۔ اچھل اچھل مہاراج شیرسنگھ، بھہ بھیانک وچ درس دکھائے۔ دکھاوے درس پرہہ وڈ بھوپا۔ نظر نہ آوے
 جوت سروپ رنگ نہ روپا۔ من بگساوے دے درس انوہیا۔ چرن لگاوے مہاراج شیرسنگھ ست سروپا۔ راجن راج راج تے
 اوچا۔ پاربرہم پرہہ ساجن سوچا۔ پرگٹ جوت کل کرایا کوچا۔ مہاراج شیرسنگھ اوچا در گھر تیرا سوچا۔ گرب نوار توڑے
 ابھان۔ ستجگ جیو کرے اک سمان۔ ساچا نام کرے پردھان۔ سرت تیرتھ جگت مٹ جان۔ جیو جنت ٹیک بھگوان۔
 مہاراج شیرسنگھ دیوے ساچا برہم گیان۔ کلجگ بھہ جگت جلاہیا۔ دے نہ راہ، مایا پڑدا پایا۔ جیو دم دا کی وساہ، کیوں
 بھرم بھلایا۔ پرگٹی جوت اگم اتھہا، نہکلنک ناؤں رکھایا۔ پرہہ ملن دا ساچا راہ، مد ماس نہ رسن لگایا۔ جوت پرگٹائی بے
 پرواہ، ساچا دھام آن سہایا۔ بے مکھ بھل نہ جاہ، پرگٹی جوت بھلیکھا لہیا۔ در آ بھلیکھا لہ، سرت شبد پرہہ گیان دوایا۔
 پرگٹ بیٹھا سچا پاتشاہ، سچکھنڈ سچا دھام بنایا۔ انتکال جیو پھڑ لے بانہہ، جوت سروپ وچ جوت ملایا۔ مہاراج شیرسنگھ
 سچ تیرا نان، رسنا چپ گرسکھ من رنگ چڑھایا۔ تین لوک پرہہ کا واس۔ مات پاتال وچ آکاش۔ وچ آکاش ایشر جوت
 پرکاش۔ جوت سروپ پون انجا سر چھتر جھلاس۔ سرِشٹ اُپائے جگائے جوت دے دھرواس۔ مات سہائے سنگھاسن لائے
 اُپر باشک طاس۔ کلجگ جوت پرگٹائے، نہکلنک ناؤں رکھائے، دھرے جوت مات کر واس۔ مات لوک پرہہ جوت پرگٹائے۔

جُگو جُگ ایہ کھیل رچائے۔ انتکال کرن جُگ، پورن جوت وچ جکت دے آوے۔ جُگ ست مہروان، تریتا رام بن اُلٹاوے۔
 دواپر کرشن مُرار، بھگت جنن ہر مان دواوے۔ آتم دے گیان، ارجن مہاسارتھی آپ اکھواوے۔ دیوے دُشت سنگھار،
 شستر بان ہتھ نہ لاوے۔ پرگٹ جوت وشنوں بھگوان، جوت سروپی جکت ڈلاوے۔ اتھرن دتا مان، کلجگ وید چلایا۔
 شبد لایا بان، اللہ نام آپایا۔ شبد وشنوں بھگوان محمد عیسیٰ موسیٰ نام جپایا۔ کلجگ کرم مہان، جوت سروپی دیہہ جوت
 کلجگ انواد چلایا۔ ایشر جوت دیوے جس جن۔ جکت بیٹھا پرمیشور بن۔ کہے سو جو آئے من۔ بھلائے آپ دے وکھڑ
 دھن۔ بھگت جنن گرچرن سنگ آئے بن۔ جوت سروپی جکت بنایا رن۔ اگن جوت کلجگ لاوے گھن۔ سوہنگ شبد
 دھن جائے جوں دھن۔ مہاراج شیرسنگھ پرگٹیو وچ پُری گھن۔ جکت مارگ آپ بنائے۔ عیسیٰ موسیٰ محمد ناں رکھائے۔ انتکال
 کل کرن دی پرہہ نیہہ رکھائے۔ ایشر جوت جیو جنت سرب وچ اک سہائے۔ دے مان پیر پیغمبراں راہ جکت چلائے۔ بے مُکھاں
 بہرم بھلا کے، ہوئے مایا وچ وسائے۔ اک سچا شاہ بھلا کے، اپنے اپنے راہ سرب دکھائے۔ جو بیٹھا جوت جگائیکے، شبد گیان
 دیوے دھن وجائے۔ پرہہ بیٹھا اپنا آپ چھپا کے، آد انت نہ کیسے جتائے۔ کلجگ کرم وچار کے، جوت زرنجن نانک آئے۔ گر دھر
 دربارے جائیکے، ساچا نام وکھڑ پائے۔ وچ مات بھیکھ وٹائیکے، نام سچ منتر درڑائے۔ سچ سارنگ راگ وچائیکے، سُر ت شبد
 گیان دوائے۔ کُنٹ چار چکر لگائیکے، جیو ہوئے میل گوائے۔ بے مُکھاں پڑدا پائیکے، گراہیا آپ اکھوائے۔ سچ نام نام منتر سچ
 دے زربان بان لگائے۔ شبد سُر ت پرہہ چرن دھیان کر، اند منگل وچ دیہہ پائے۔ سچ آتم برہم گیان کر، برہم سروپ وچ برہم
 دے پائے۔ پرہہ پورن پرمیشور جان کر، جوت سنگ رہیا جوت ملائے۔ ساچا رتھ پون بیان کر، اوانگ آپا بھيو مٹائے۔ انتکال
 جھوٹھا تن چھڈ، ساچی جوت وچ انگد ٹکائے۔ انگد لگا انگ۔ ساچا نام لیا منگ۔ مانس جنم نہ ہویا بھنگ۔ جھوٹھی دیہہ
 کاچی ونگ۔ امرداس گرچرن اُمنگ۔ کر سیوا پایا پرمانند۔ دھری جوت وچ آتم دیہہ۔ امرت برکھا وچ آتم میند۔ گرچرن

پریتی ساچا نیہوں۔ ویدی دات وچ سوڈھی دے۔ سوڈھی وچ امر جوت جگائی۔ رام داس آتم رُشنائی۔ ہر مندر سچ دھام
 نیہہ رکھائی۔ گر ارجن چلیا دے وڈیائی۔ بانی بوہتہ بھگتن سہائی۔ تجی دیہہ آتم سُکھدائی۔ جگت دیسے کایا دُکھدائی۔
 ہرگوبند ملے وڈیائی۔ اتم نام گراں کرائی۔ ہررائے ہرکرشن ملے وڈیائی۔ پردھ اوستھا تیغ بہادر پائی۔ جوت دسم دُھردرگاہوں
 آئی۔ ساچا پنٹھ چلا کے ساچی مت پائی۔ امرت نام رس پیا کے، آتم جیو سُپھل کرائی۔ کڑاہ پرساد بھوگ لگا کے، سیت
 پرساد گرسکھ کھوائی۔ مد ماس پرے ہٹا کے، گر پورے نہ بھوگ لگائی۔ کوئی رکھے نہ آگے ٹکا کے، جتھے بیٹھا جوت جگائی۔
 پاپی جیو بھلے گر پورا بھلائیکے، مد ماس رسنا آہار بنائی۔ پرہہ ساچا شبد بھلائیکے، ناؤں کلنک گر دسم لگائی۔ جے ورے
 کوئی جائیکے، مُکھو بولن دسویں گر ریت چلائی۔ بے مُکھاں مُکھ وِشٹا پائیکے، کلجگ دیوے پرہہ سزائی۔ آیا بھیس وٹا کے،
 سرب سُکھدائی۔ نہکلنک ناں رکھا کے، نظر نہ آوے دیسے ناہی۔ جاوے کل کھپا کے، ایسی مار جگت پرہہ پائی۔ مہاراج
 شیرسنگھ آپ اکھوا کے، ستجگ بنے سچا رتھوہی۔ جگت بھلایا بہرم وچ، کلجگ مارگ انیک۔ جنم گویا گکرم وچ، اک
 رکھی نہ پرہہ کی ٹیک۔ پیر پیغمبر گر گر جن آتم بھئے بیک۔ کلجگ جیو گئے بھل بھل رُل رُل مہاراج شیرسنگھ ساچی ٹیک۔
 کلجگ مایا پا کے، سرب بھلاوے۔ ساچی جوت جگا کے، جھوٹھا جگت ڈلاوے۔ اک اپنا ناؤں اپائیکے، مان سب گواوے۔
 چار ورن اک کرا کے، سوہنگ شبد اک جاپ جپاوے۔ جگت بھیکھ سرب مٹا کے، اک رنگ سرشٹ ہو جاوے۔ ساچا
 راہ دسائیکے، ستجگ ساچا آپ لگاوے۔ بے مُکھاں انت کھپا کے، نرک نواس دواوے۔ گر مُکھاں درس دکھا کے، درگاہ ساچی
 مان دواوے۔ پرہہ بہرم بھلیکھ لاہ کے، اتکال سچ درس دکھاوے۔ مہاراج شیرسنگھ سوہنگ نام جپا کے، کلجگ جیو پار
 کراوے۔ گر پیر پیغمبر جیو کوئی نہ مانے۔ اپنے آپ کلجگ بنے سُگھڑ سیانے۔ پرگٹ جوت آپ نرنکار، سرب چلائے ورتائے
 اپنے بھانے۔ بے مُکھاں آئی ہار، سوہنگ شبد کل چلیا بانے۔ اوچا دسے گرچرن دربار، چرنی لگے رانے مہارانے۔ ایشر

جوت جوت آکار، وِرا جن کوئی بھگت پچھانے۔ جنہاں ملیا شبد آدھار، سو جن جانے گن ندھانے۔ بہرم بھلیکھے بھلا سنسار، نہکلنک نہ کوئی پچھانے۔ کلجگ بیٹھے مایا دھار، انتکال دکھ ڈاڈھے پانے۔ بے مکھاں کل آئی ہار، دھرم رائے لائے ٹکانے۔ مہاراج شیرسنگھ سد نِمسکار، گرسکھ ہوئے چرن نہانے۔ کلجگ دھر جوت پرہہ مان سبن گویا۔ کرے کھیل اپنا جہب، نہکلنک دیر نہ لایا۔ گرمکھ پورے لئے لبھ، جنہاں کل مات چرن لگایا۔ آتم دیوے گئے جگ، سوہنگ شبد جن ردے وسایا۔ امرت بوند گرے وچ نہہ، نابھ کول پرہہ مکھ کھلایا۔ درشن دیوے وچو جہب، دیہ مندر وچ ڈیرہ لایا۔ مہاراج شیرسنگھ کل لیا لبھ، جنہاں سر پرہہ ہتھ ٹکایا۔ بھانا جگت آپ ورتاوے۔ ساچا پرہہ آپ، دوسر کوئی نظر نہ آوے۔ ساچی جوت کلجگ پرگٹاوے۔ کھنڈ برہمنڈ سرب تھیں رہاوے۔ وچ وربھنڈ پرہہ سدا ساوے۔ جھوٹھی دیہہ جیو ہتھ بیٹھا داعوے۔ ساچا پرہہ ساچا نیہوں وچ نظر نہ آوے۔ امرت برکھا آتم برساوے مینہ، سوہنگ شبد جن رسنا گاوے۔ مہاراج شیرسنگھ تیرا بھيو، در آئے کوئی وِرا پاوے۔ آوے در جو من دھر ہنکارا۔ انتکال پرہہ پاوے نرک مجھارا۔ جو جن آوے کر آتم وپچارا۔ پرمگت پاوے، کال انت ملے موکھ دوارا۔ سوہنگ شبد ستجگ بھنڈارا۔ مہاراج شیرسنگھ ورتاوے نہکلنک اوتارا۔ تارنہار پرہہ تاریا، پورا گرسکھ۔ گھر آئے کاج سواریا، ساچے لیکھ جائے پرہہ لکھ۔ گرچرن چھوہے کر ہر دواریا، سیس نوائے من رکھ۔ اندر سنگھ اوچا در درباریا، ساچا دان ملے گر در دے بھکھ۔ ساچی بھکھیا آپ پرہہ دیوے۔ ستجگ ساچا ست پُرکھ سریوے۔ گن ندھان ملے پرہہ الکھ ابھيوے۔ لکھت نربان جگ چار لکھيوے۔ مہاراج شیرسنگھ گرسکھ اُدھرے تیرے چرن سریوے۔ پرہہ پورن آس کرا کے، کل دے وڈیائی۔ آتم دھیر دھرا کے، سچ لکھت کرائی۔ گن ندھان گھر آنکے، ستجگ بنت بنائی۔ سر ہتھ آپ ٹکا کے، سدا سنگ ہوئے سہائی۔ اپنا آپ اپائیکے، ساچا شبد گرسکھ سنائی۔ مہاراج شیرسنگھ درس دکھا کے، اندر سنگھ کل ملے ودھائی۔ سچا گرسکھ کلجگ، سر چندوا چندن۔ سچا گرسکھ کلجگ، پرہہ

ملیا تریلوکی نندن۔ سچا گرسکھ کلجگ، پرہ توڑے انتکال بندھن۔ سچا گرسکھ کلجگ مہاراج شیرسنگھ دیوے اندن۔
 سیوا پرہ کی برتھا نہ جائے۔ انتکال ہوئے سہائے۔ پرگٹ جوت آپ رگھرائے۔ بھگت جن ہوئے ہر آپ پت مائی۔ مکھ اُجل چار
 ورن جگ چار کرائے۔ پرگٹ نہکلنک سبن مان گوائے۔ جو جن آئے در، آتم بھلیکھے پرہ دیوے لاہے۔ ساچی جوت دھری پرہ
 کل، نرہے ہوئے جگت بھے رکھائے۔ آگے کھئے کرے نہ ول چھل، ہوئے سنسا دے چکائے۔ جگت گیانی جے آوے چل، بُدھ ملین
 پرہ کرائے۔ ہوئے نانا جے ہووے پل، آتم سوچی پرہ دیوے پائے۔ اچھل اڈول پرہ بھیکھادھاری، بے مکھ مایا بھرم بھلائے۔
 گرمکھاں ہر پیج سواری، دے درس ہوئے سہائے۔ درس کر کر کر من ترپتاسیا۔ آتم ترپتی جیو ابھلاسیا۔ پرگٹ جوت آیا،
 پرہ سچ کر واسیا۔ ہنکاریاں نندکان کرے پرہ در ناسیا۔ کوئی نہ اڑے جو رسنا لاوے مد ماسیا۔ بھگت جن در ساچے
 کھڑے، گرچرن پریت جن آتم راسیا۔ مہاراج شیرسنگھ اوتار نر ہرے، کلجگ پرگٹ کرے بند خلاصیا۔ جوت سروپی اگن
 بے مکھ جلاوے۔ مد ماسی گرچرن کوئی ٹھوہر نہ پاوے۔ بھگت جن آئے سرن، جن پرہ ساچا نام جپاوے۔ بے مکھ در توں
 دُوروں ڈرن، آتم پاپ وچوں ڈراوے۔ گرسکھ مل سادھ سنگت ترن، مہاراج شیرسنگھ درس دکھاوے۔ گرسکھ گُردر
 چاٹڑ، گر درد ڈھیلا۔ کیرپا کر پرہ ملیا، ملے بھگتن میلا۔ دھار جوت پرہ کھیلیا، کر اچرج کھیلا۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ
 اندر گرمکھ ساچا سجن سہیلا۔ نردھن کر پار، گائے نرابارا۔ نردھن دیوے تار، سمرتھ پُرکھ آپ کرتارا۔ نردھن پاوے سار،
 کلجگ ہووے انت دُھندوکارا۔ نردھن کرم وچار، درساوے سچ دوارا۔ مہاراج شیرسنگھ بھگت بھنڈار، سوہنگ دیوے نام
 آدھارا۔

★ ۱۱ وساکھ ۲۰۰۸ پکرمی موتا سنگھ دے گرہ پنڈ کلسیاں ★

ساچا شبد من دھار، گرسکھ نہ بھل۔ آتم ہونے ادھار، ملے نام امل۔ ہووے شبد دھنکار، دوار دسویں جائے کھل۔
 امرت بوند پرہہ جھرائیندا، وچوں کول نہ جائے ڈلہ۔ سچ مارگ پرہہ آپ لگائیندا، کلجگ اندھ نہ جائے زل۔ ساچا صاحب سچ
 تخت بہائیندا، گرسکھ جوت نہ کھئے ٹل۔ بے مکھ نظر نہ پائیندا، کلجگ اندر جائے بھل۔ مہاراج شیرسنگھ دے درس، آتم جندر
 جائے کھل۔ دے درس مٹے اندھیرا۔ گیان جوت پرہہ دے نیرا۔ بھگت جنان نہ سنجھ سویرا۔ آتم جوت پرکاش، مٹ جائے
 اندھیرا۔ مہاراج شیرسنگھ گرسکھ ترائے، پرگٹ جوت کل پائے پھیرا۔ جگت نیرالم جوت پرہہ پرکاشیا۔ جوت سروپ سرب گھٹ
 واسیا۔ نہکلنک سد ابناشیا۔ سادھ سنگت گرچرن داسیا۔ بھگت جنان آتم پرہہ دھرواسیا۔ کلجگ پرگٹ سوہنگ شبد
 پرہہ سچ سُناسیا۔ کلجگ اتم وید چار سرب وناسیا۔ ستجگ ساچا آپ پرہہ لائے، مہاراج شیرسنگھ جوت پرکاشیا۔ جوت
 جگائے جگت پت۔ گرسکھ ترائے کر کلجگ پت۔ جن بھگت وڈیائے پرہہ ساچا مت۔ مہاراج شیرسنگھ پار لنگھائے جو رسنا
 جپ۔ انتکال کل نہکلنک اوتاری۔ سرب سرشٹ کل ہونئی اندھیاری۔ شبد سوہنگ جگت کھپاوے دو دھاری۔ جوت
 ترائے کل آپ بنواری۔ اڈول ریائے پرہہ جوت ادھاری۔ سرب وچ سمائے پرہہ آپ پساری۔ بے مکھ نظر نہ آئے، ہوئے وچوں
 جیو نہ ماری۔ بھگت جنان ہر درس دکھائے، پرگٹ جوت سچ درباری۔ سادھ سنگت پرہہ مان دوائے، نر نرائن بھگت
 بہنڈاری۔ گر گر گر پرہہ وچ سمائے، ایک جوت اچل آپ نرنکاری۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک اوتاری۔ سرشٹ سبائی
 کرے خواری۔ جگت خوار مؤرکھ مُگدھ گوار۔ گرمکھاں امرت ورکھے آتم دھار۔ دے برہم گیان آتم سچ وچار۔ جوت نرنجن
 کر اگم اپار۔ سوہنگ شبد سچ جیو ونج وپار۔ ساچا نام ہونے ستجگ اپار۔ ستجگ پرگٹے پرہہ گردھار۔ جوت سروپ
 آپ نرادھار۔ کول نین سادھ سنگت پیار۔ مہاراج شیرسنگھ کل نر اوتار۔ کلجگ دھار جامہ پرہہ۔ بھگت جن در لیاوے

لہ۔ امرت ورکھے وچوں نہ۔ مہاراج شیرسنگھ آتم بھيو مٹاوے جيو سب۔ بھيا بھیکھ جگت اندھیارا۔ پرہہ ساچا ویکھ آتم
 ہوئے اُجیارا۔ دُھر لیکھے لیکھ، ملیا پُرکھ اپارا۔ سرب گھٹ ساچا ویکھ، جوت سرُوپ پرگٹ سنسارا۔ مہاراج شیرسنگھ کل تیرا
 بھیکھ، مَورکھ مُگدھ نہ جانے سارا۔ کلجُگ اندر پرہہ بھیکھ وٹایا۔ جوت سرُوپ وچ سیکھ سمایا۔ کلجُگ انتکال کل کرنے
 آیا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد سب ناس کرایا۔ کھان بان گگن پاتال پرہہ آن ڈلایا۔ کھنڈ برہمنڈ وچ ورہنڈ پرہہ جوت جگایا۔ آتم
 ہوئے رنڈ، جنہاں پرہہ درس نہ پایا۔ سوہنگ شبد دات جاوے ونڈ، جنہاں در آسپس جھکایا۔ انتکال نہ دیوے دنڈ، جنہاں
 سر پرہہ ہتھ ٹکایا۔ بے مکھ پکڑ کینے کھنڈ، مد ماس جس رسنا لایا۔ گُرسکھ اُجل وچ برہمنڈ، دھام بیکنٹھ آسن لایا۔ کر
 درس ہوئے آتم ٹھنڈ، جوت سرُوپ پرہہ جوت پرگٹایا۔ مہاراج شیرسنگھ ہوئے چند پرچنڈ، سوہنگ بان جگت لایا۔ سوہنگ
 بان شبد جگ لاگے۔ راؤ رنگ سرب اُٹھ بھاگے۔ گُرمکھ کلجُگ سدا ہے جاگے۔ مد ماسی نرک نواسی سدا ابھاگے۔
 گُرجن پرسنا سوہنگ راگے۔ مہاراج شیرسنگھ دے جوت آدھار، کلجُگ سیکھ نہ لاگے داغے۔ کلجُگ کھپائے آن پرہہ، نرنجن
 جوت پرگٹا کے۔ کلجُگ کھپاوے آن پرہہ، جوت سرُوپی بھیکھ وٹا کے۔ کلجُگ آن آپ بھلائے پرہہ، اچھل چھلن چھل آپ کرا
 کے۔ کلجُگ بھگت آن ترائے پرہہ، سوہنگ ساچا گیان دوا کے۔ کلجُگ دُشٹ کھپائے آن پرہہ، مہاراج شیرسنگھ ناؤں رکھا کے۔
 نام ساچا در ساچا پاوے، ہوئے ممتا جن وچوں مارے۔ کلجُگ ہوئے نہ جيو خوارے۔ ایشر جوت ہوئے آتم دوارے۔ نینیں
 پیکھے پرہہ بنوارے۔ تین لوک کر جوت آکارے۔ جيو جنت ہوئے آپ بھنڈاری۔ انتکال کل کرے خواری۔ ہند ہندوین کرے
 پرہہ داری۔ چڑھکے آئے مُغل قندھاری۔ کھنڈا چلے جگت دو دھاری۔ اُپر بیاس پئے انت خواری۔ ورتے قہر جگت بیاری۔
 بن پرہہ پورے کھوئے لئے نہ ساری۔ کلجُگ پرگٹ نہکنک اوتاری۔ ساچا شبد لیکھائے جگت لیکھ پرہہ لیکھاری۔ مہاراج
 شیرسنگھ جن بھگتاں پرگٹ جوت پیج سواری۔ سوہنگ شبد پرہہ ڈنک وجایا۔ راؤ رنگ کر اک بہایا۔ تخت نواسی کوئی

رہن نہ پایا۔ بیٹھ اڈول سب جگت ڈلایا۔ گھنک پُر واسی کل پائی مایا۔ کلجگ بھانا پرہ آپ ورتایا۔ ہابکار کر جگت روایا۔
 سوہنگ بان جگت لگایا۔ جوت سروپی جگت اگن لگایا۔ راجن پکڑ بٹھ لیایا۔ شبد روپ پرہ کھیل رچایا۔ بھے نہ بھے ہوئے
 درس دکھایا۔ والی ہندوین بانہوں پکڑ اٹھایا۔ اچت پارہم پریشور نظری آیا۔ شبد دُهن آتم پرکاشے، اپنا بھیو آپ گھلایا۔
 سادھ سنگت پرہ سدا واسے، مل سنگت پرہ درشن پایا۔ جوت سروپ سدا ابناشے، سرشٹ وناسی پرہ لیکھ لکھایا۔
 نہکلنک جوت پرکاشے، وڈ بھوپ سرن لگایا۔ مہاراج شیرسنگھ سرب سکھ واسی، نام ندھان گر در تے پایا۔ کلجگ پندھ
 مکائیکے، جگت چلندا۔ اپنا کرم کھائیکے، مایا وچ سب جگت بھلندا۔ جوت سروپ پرہ آئکے، نہکلنک کل ناؤں رکھندا۔
 اوچ نیچ بھیو مٹائیکے، چار ورن اک کرندا۔ ستجگ ساچا پرہ لائیکے، سوہنگ شبد جگت ورتندا۔ جگ بھرم بھلیکھ
 بھلائیکے، مایا روپی پڑ پڑندا۔ مہاراج شیرسنگھ ناؤں رکھائیکے، وچ سادھ سنگت سھندا۔ سوہے جن پرہ چرن دوارے۔
 جو چل آئے تیرے دربارے۔ بھگت وچھل پرہ پار اُتارے۔ گرمکھ سوہے ہر کے دوارے۔ بے مکھ کلجگ ہوئے خوارے۔ مد
 ماس جس رسن آہارے۔ ساچا صاحب اوچ دربارے۔ مہاراج شیرسنگھ سوہنگ شبد کھولے بھگت بھنڈارے۔ گرسکھ رکھ
 پرہ ملن دی آس۔ دیوے درس پرہ داسن داس۔ سادھ سنگت پرہ کینا واس۔ گرمکھ اُجل جوں چندن پرہاس۔ جیو
 کلجگ مد ماسی سرب ہووے ناس۔ جوت پرگٹاوے پرہ کلجگ ابناش۔ سوہنگ نام دوائے، پرہ سرب گنتاس۔ سوہنگ
 جپ جیو رسن سواس سواس۔ کال انت ہوئے بند خلاص۔ جگت نہ ہووے گریہ واس۔ مہاراج شیرسنگھ دُشت دوت سب
 کینے ناس۔ پرہ جوت اپار جگت نرالی۔ کرے آتم سدھار، ملے پُرکھ کل بنوالی۔ ملے نام ادھار، درس دکھائے پرہ ہند والی۔
 چرن لاگ ہوئے داسن داس، کر نمسکار پیج رکھا لی۔ سچ دھام گرچرن نواس، جھوٹھی مایا جگت بھلا لی۔ مہاراج شیرسنگھ
 اپر اپار، کر درس آتم جوت جگا لی۔ آتم جوت پرہ آپ جگاوے۔ بڈھ بییک کر درس ہو جاوے۔ سوہنگ ٹیک ستجگ

رکھاوے۔ جاپ ایک چار ورن کراوے۔ ایک جوت ایک شبہ پرہہ جگت سناوے۔ ساچا مارگ ستجگ تراوے۔
 بے مکھ کھئے رہن نہ پاوے۔ سنت جن نرمل رسنا ہر ہر گاوے۔ امرت پھل گر در تے پاوے۔ ہوئے دربان وانگ سورن تر
 جاوے۔ ناں چیت سنگھ جگ چار اجل کراوے۔ گرسکھ پورا سچکھنڈ ساوے۔ دسے پرہہ حاضر حضورا، جم نیڑ نہ آوے۔
 ساچا دیوے نام سرورا، جوتی جوت پرہہ جوت ملاوے۔ مہاراج شیرسنگھ گر ستگر پورا، گرسکھ تیرا نرک نہ جاوے۔
 نرنجن جوت جیو جگ ناتا۔ پردے وسے پُرکھ بدھاتا۔ گرمکھ ورلے کر درس پرہہ پچھاتا۔ بے مکھ جرم گویا، کر کر جھوٹھی
 باتا۔ سوہنگ شبہ پرہہ گیان دویا، گرسکھ جگاوے راتا۔ بھگت جنن ہر پیج رکھائے، آپ بن پت ماتا۔ کلجگ اندر پار
 کرائے، مہاراج شیرسنگھ جن جاتا۔ ذات پات نہ پرہہ کا رنگ۔ اوچ نیچ وسے پرہہ سب کے سنگ۔ ساچا نام گرسکھ گر در
 تے منگ۔ آتم دھار امرت وگے وچ دیہہ گنگ۔ کاج سوار پرہہ سوہنگ شبہ آتم چاڑھے رنگ۔ مہاراج شیرسنگھ کل کھلا
 بھنڈارا، کر بینتی مول نہ سنگ۔ بھگت بھنڈاری کلجگ آیا۔ نہکلنک ناں رکھایا۔ چترہج پرہہ جوت پرگٹایا۔ سرب سریشٹ
 پرہہ مان گویا۔ جوت اکن وچ جگت جلا یا۔ پرہہ اتول، جھوٹھا جگت کل تھلایا۔ گرمکھ کرم وچار، سوہنگ نام گر جھولی
 پایا۔ بے مکھ کل خوار، انتکال نرک نواس دویا۔ انتکال بھگت جنن پرہہ لئے سار، انتکال ہوئے سہایا۔ بے مکھ ڈبے لہندی
 دھار، ایسا دھگا کلجگ لایا۔ بھگت جنن دے جوت ادھار، گیان جوت ہردا پرہہ آپ کرایا۔ بے مکھ کلجگ خوار، مد
 ماس آہار بنایا۔ گرمکھ سوہن سچ دوار، پرگٹ جوت درس دکھایا۔ مہاراج شیرسنگھ جوت نرادھار، نیرویر ہوئے کلجگ آیا۔
 نیرویر آپ پرہہ نرادھاری۔ پرگٹی جوت کرشن مزاری۔ سرب سریشٹ پرہہ آن سنگھاری۔ شبہ بان لایا دو دھاری۔
 گرچرن پریت جیو کل وڈی سکداری۔ آد انت پرہہ کی ساچی ریت، بھگت جنن ہر پیج سواری۔ گن ندھان کل پرکھے نیت،
 بے مکھ ڈبے وچ منجھدھاری۔ سوہنگ شبہ جن رسنا چیت، دیوے درس آپ گردھاری۔ سادھ سنگت مل گاؤ پرہہ

کے گیت، پرگٹے جوت نرنجن نرنکاری۔ مہاراج شیرسنگھ چرن لاگ کل جائے جیت، انتکال نہ ہونے خواری۔ کلجگ سٹا پیر
 پسر۔ جگت بھلایا مایا دھار۔ ویکھ کرم پرگٹے کل سرجنہار۔ نام دھرائے نہکلنک نر اوتار۔ شبد چلائے دئے دھنکار۔ بے مکھ
 سُن کے ہو جائے اپہار۔ شبد رُن جھُن کے گرمکھاں آتم وجے دھنکار۔ گرچرن لائے کل چُن چُن کے، سوہنگ دیوے بھگت
 بھنڈار۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ آیا ساچی کل دھار۔ بھگت ادھاری آپ پرہ، سٹ مان دوائے۔ گرسکھ سدھاری آپ پرہ،
 ہر لاج رکھائے۔ کل نام بھنڈاری آپ پرہ، سوہنگ نام گیان دوائے۔ سرشٹ سبائی پسر پساری آپ پرہ، انتکال کل لے
 کھپائے۔ بھگت ادھاری آپ پرہ، دے درس پار کرائے۔ سچ سواری آپ پرہ، سچکھنڈ ریائے۔ مہاراج شیرسنگھ انتکال راؤ
 رنک کل اک کرائے۔ رنک راؤ جگت اک کرائے۔ بہرم بھلیکھا سرب مٹائے۔ دے درس پرہ من ترپتائے۔ مٹاوے حرص نجانند
 سلئے۔ درس پرس توٹ رہے نہ کائے۔ امرت میگھ پرہ آتم برس، کوڑی کایا نرم لکرائے۔ مہاراج شیرسنگھ کل تیرا درس، جنم
 جنم دی میل گوئے۔ گر درس کر من ہریاولا۔ بے مکھ بھلا کلجگ جیو باولا۔ دھرے جوت وچ کل پرہ سندر ساولا۔
 مہاراج شیرسنگھ سچ تیری جوت، جگت بھلاولا۔ جگو جگ پرہ بھگتن تارے۔ اوچ نیچ نہ آپ وچارے۔ برہم سروپ
 جیو آتم برہم وچارے۔ بھے بھنجن سمرتھ دُکھ درد نوارے۔ ساچی نام دے وتھ، دیوے جیو ادھارے۔ پرگٹی جوت پرہ اکتھ،
 ساچے دربارے۔ بے مکھاں پائے نتھ، کل کرے خوارے۔ مہاراج شیرسنگھ سر رکھ ہتھ، جو جن چرن نمسکارے۔ چرن
 لاگ ملے وڈیائی۔ گر مل گرسکھ پرمکت پائی۔ آون جان جگ بہیت مٹائی۔ جیٹھ سٹ سورن پرہ جوت جگائی۔ ہونے
 دربان مہا سکھدائی۔ مات ککھ کل سپھل کرائی۔ چار جگ ملے ودھائی۔ انتکال پرہ آہونے سہائی۔ ساچی بنت وچ آپ
 بنائی۔ سچکھنڈ چیت سنگھ جوت سوائی۔ ماگھ پہلی پرہ لکھت کرائی۔ وچ سادھ سنگت پرہ دے وڈیائی۔ گن
 گندھرب در لیا کے، پھولن ورکھا پرہ کرائی۔ پہلے لکھت کرا کے، پھیر دیہ چھڈائی۔ جھوٹھی دیہہ تجا کے، ساچی جوت وچ

جوت ملائی۔ مات پاتال تجا کے، وچ بیکنٹھ پرہ دے ٹکائی۔ اپنا آپ پرہ اُپا کے، ساچی جوت سیچ دھام جگائی۔ گر پورا سیو کمائیکے، پھر جنم نہ پائی۔ مہاراج شیرسنگھ رسنا گن گائیکے، کل لے جائے بھگت وڈیائی۔ سیوا کرے پرہ جن تن من۔ سرشٹ سبائی ساچا شبد رکھے اک من۔ ساچی دیپک وچ دیہہ جگائی، لال املٹرا کوئی لائے نہ سٹھ۔ ہوئے اجیار پرہ پیج سوائی، اگیان اندھیر جندر بہن۔ مہاراج شیرسنگھ دیوے وڈیائی، نر اوتار جس لیا من۔ نر اوتار کھئے نہ جانے۔ جوت سروپی جگ آون جانے۔ تختوں لاپے سب راجے رانے۔ بے مکھ پیڑھے جوں کوہلو گھانے۔ سادھ سنگت پرہ وچ سمانے۔ انتکال دے درس، بیٹھائے وچ بانے۔ مہاراج شیرسنگھ کر درس، گرسکھ انتکال جوت مل جانے۔

★ ۱۲ وساکھ ۲۰۰۸ بکرمی شنگارا سنگھ دے گرہ پنڈ کلسیاں ★

ملیا پاربرہم پرہ ساچا گر۔ میل ملایا جیہڑا لکھیا دھر۔ درشن لوچے پرہ کا سب اندر سر۔ کلجگ پرتی گرچرن جڑ۔ مانس جنم جیو ہتھ نہ آوے مڑ۔ کل اندھیار پاپی، وہن وچ نہ جائی رڑھ۔ مہاراج شیرسنگھ کھیل رچائے، دھرت آکاش دوویں میلے پڑ۔ دھرت دھول پرگٹے ہر، وچ گرسکھاں گھر۔ روپ باون آئے بھیکھ کر۔ منکے بھچھیا بل در۔ ستجگ ساچا پرگٹ اوتر۔ مہاراج شیرسنگھ آد جگادی جوتی نر۔ آد جگاد کرے آتم دھیانا۔ جنت جیو پرہ وچ سمانا۔ بھگتن دیوے آتم نام ندھانا۔ دکھاوے درس اچے برہم گیانا۔ مٹاوے حرص آتم ترکھا مٹانا۔ انتکال دکھاوے درس، جوتی سنگ پرہ جوت ملانا۔ گرسکھ کلجگ کدے نہ مرس، دھام بیکنٹھ ملے ٹکانا۔ امرت میگھ پرہ دیوے برس، گرمکھ جائے وچ بانا۔ نہانیاں اُپر کیتنا ترس، اپنا برد آپ پچھانا۔ مہاراج شیرسنگھ سب کرے، رکھے لاج بھگت بھگوانا۔ جگت رووے جیو بلانے۔ ہاہاکار مچے کل

تھیں۔ اندھ اگیانی جھوٹھی کایا لیٹائے۔ پرہہ کی جوت نہ دیسن پائے۔ آد جگاد تھر ریائے۔ کایا ماٹی جگت رہ جائے۔ بھلا جیو
 جھوٹھی پریت بنائے۔ ساچا صاحب نہ ردے سلائے۔ اپنا آپ نہ بوجھ بوجھائے۔ گرمکھاں کل سوجھی پائے۔ جھوٹھا کایا واس، تھر
 نہ ریائے۔ ایک جوت پرکاش، سچکھنڈ ڈگمگائے۔ جتھے گرسکھ نواس، پھر کدے نہ آئے۔ ستجگ ہووے پرکاش، جیو جنت
 رسنا گائے۔ کلجگ جیو ہوئے اندھ واس، آتم بردا نہ دھیر دھرائے۔ مہاراج شیرسنگھ گرسکھاں پاس، انتکال کل ہوئے سہائے۔
 کلجگ ہوئے جگت کا مرنا۔ گرسکھ پرہہ درس کر ترنا۔ آون جان جگت کا ہرنا۔ گرہہ واس پھیر نہ پڑنا۔ اتم چار جگ وچ
 چوہ ورنان۔ دکھ نواس گرسکھ نہ کرنا۔ جوت سروپ ہتھ سر دھرنا۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ اندر، ست ست ست
 ہوئے کرنا۔ ست ست ورتے ست ورتاوے۔ جوت سروپ مہا گنی نہ جاوے۔ بنس سربنس پرہہ آن تراوے۔ گرسکھ اتم
 ہنس سوہنگ موتی چوک چگاوے۔ اتم دھام تین لوک نیارا، جتھے گرسکھ رہاوے۔ مہاراج شیرسنگھ سچ کرتارا، انتکال
 درس دکھاوے۔ درس کر جیو من بگاے۔ انتکال پرہہ ہووے پاسے۔ نرمل جوت نہ ہوئے اداے۔ جمڈوت سب جائن ناے۔
 کروڑ تینتیس سب ہوئے داے۔ کلجگ گرسکھ تیرے سپھل سواے۔ مات گرہہ پھیر ہوئے نہ واسے۔ سرب وکار من تن دیہہ
 ناے۔ گرچرن پریتی آئی راے۔ سر ہتھ ٹکائے شاہ شاباے۔ مہاراج شیرسنگھ جن بھگتاں سدا ہے پاسے۔ بھگتن دیوے آپ
 وڈیائی۔ رنگ راتا سرب سکھدائی۔ جیو بنت جس آپ بنائی۔ نرمل جوت وچ دیہہ ٹکائی۔ ہڈ ماس ناڑی پنجر اک کھیل
 رچائی۔ رکت بوند واجا وچ پون وجائی۔ بیٹھ اڈول رہیا وچ ساچا رتھواہی۔ نگم جوت دیپک دیہہ جگائی۔ سو جن بوجھ
 جس پرہہ آپ بوجھائی۔ مورکھ مگدھ سار نہ پائی۔ گرسکھ اُدھرے گرچرن جن سیو کھائی۔ گنٹ چار نہکلنک تیرے نام
 دہائی۔ کر بینتی سدھارے بھائی۔ بھائی سنے پکار داتار رگھرائی۔ بے مکھ ہویا پرہہ دیہہ تجائی۔ چھڈا دیہہ ناؤں کلنک نہ
 لگائی۔ اُدھارے کل جنم، مانس پھیر دوائی۔ مہاراج شیرسنگھ کل ہوئے سہائی۔ تارنہار بھگت جن تارے۔ ساچا درس دے

ادھارے۔ امرت برس پرہ پار اُتارے۔ جوت سروپ جگت چمتکارے۔ کلجگ پرگٹ نر نرائن سیچ اوتارے۔ گرمکھاں بھاؤ بہرم اگن میں ڈارے۔ ساچا دھرم سوہنگ ناؤں رسن اُچارے۔ وچارے کرم دیوے درس آپ مُرارے۔ جیو برہم، برہم سروپ ملے کرتارے۔ مہاراج شیرسنگھ گرسکھ سوہن تیرے چرن دوارے۔ تین لوک پرہ درس پیاسے۔ جوت سروپ کلجگ پرگاسے۔ کھنڈ برہمنڈ جس ہوئے داسے۔ آپ اٹل سچکھنڈ سماسے۔ بھگت جنان کرے بند خلاصے۔ مہاراج شیرسنگھ گرسکھ جیو تیرے چرن بھروسے۔ چرن امرت نیارا۔ جن بھگتاں دیوے سیچ بھنڈارا۔ پی امرت جیو ہوئے پار اُتارا۔ پرگٹے جوت سروپ پرہ کلجگ نرادھارا۔ مانس جنم کل مان دے، گرسکھ پار اُتارا۔ سوہنگ شبد بیان دے، گرسکھ درساوے سچکھنڈ دوارا۔ نینایاں پرہ مان دے، جوتی جوت ملاونہارا۔ مہاراج شیرسنگھ چار جگ اپنی آن دے، سوہنگ شبد چلایا بہارا۔ کلجگ گرسکھ بلی بلوان۔ کر سیوا پاربرہم درگاہ پایا مان۔ کرپا کرے آپ پرہ، پتا پوت دوتے جوت مل جان۔ سمرتھ پُرکھ ملے رگھراتا، رنگ مجیٹھ آتم چڑھان۔ پرہ چرن پریتی ساچا ناتا، جوت سروپی وچ سمان۔ دھن دھن دھن گرسکھ جنہاں پرہ پچھاتا، جائے بیکنٹھ وچ بیان۔ مہاراج شیرسنگھ پُرکھ بدھاتا، بھگتن ملیا چتر سُبجان۔ کرائے سُپھل جنم، بھگتن نام ادھار دے۔ آتم مٹائے بہرم، سوہنگ شبد برہم گیان دے۔ میل اُتارے پرہ جنم جنم، کر درس من بھانودے۔ کلجگ ساچا اے ورتارا، مد ماس گرسکھ نہ رسنا لانودے۔ سرن پڑے کی پرہ گرسرن، گرمکھ جم ڈنڈ نہ کھانودے۔ جنم مرن پرہ آپ سواریا۔ سیچ دربار وچ بیکنٹھ آکاریا۔ جوت سروپ نرادھار کرے جوت آکاریا۔ جگت جن آئے گرچرن نِمسکاریا۔ پاربرہم پریشور، دیوے درس آپ مُراریا۔ بھگت جن آتم سرب مہیشور، کلجگ ناؤں پرہ آپ اُچاریا۔ ملیا جگ ایشور، پرہ دیوے بھگت بھنڈاریا۔ ہر سہائی سدا رکھیشور، آتم کرے وچ سنساریا۔ مہاراج شیرسنگھ مانس جنم چیت سنگھ سواریا۔ چیت سنگھ من چیتنا، دھرے من پرہ کا ناؤں۔ سنگ گمب کوئی ہیئت نہ، سرن پڑے کی لاج رکھاؤ۔ مات وچ

کوئی میت نہ، اپنا برد پر بہ آپ رکھاؤ۔ کر سیوا پاربرہم گر کلجگ جیتنا، مہاراج شیرسنگھ جوت ملاؤ۔ ملیاں جوت مٹ گیا
 اندھیرا۔ سُپھل کرایا جرم، پھر ہوئے نہ پھیرا۔ گرچرن پریتی گرسکھ سرن، ہوئے نانا ہوئے پر بہ تیرا تیرا۔ مہاراج شیرسنگھ لیکھے
 لایا جرم، سچکھنڈ کیا وسیرا۔ سچکھنڈ وسے پر بہ آپ امولا۔ سوہنگ شبد آتم وجے انحد ڈھولا۔ سچ گھر جائے وسیا،
 چھڈ جھوٹھا دیہہ چولا۔ مہاراج شیرسنگھ آوے نسیا، جو جن چرن سنگ گھولا۔ گھول گھائی جیو اپنا آپ۔ مات لوک ہوئے
 وڈ پرتاپ۔ ستجگ چے رسنا تیرا جاپ۔ بھگت جنان پر بہ جائے تھاپ۔ ہوئے سہائی آپ بن مائی باپ۔ گرمکھ اُجل ستجگ
 نرم ذات۔ گر در پائی سوہنگ وڈ دات۔ پردے وسیا جیو مار آتم جہات۔ مٹ جائے اندھیرا اگیان اندھیرا نہ آوے رات۔
 انتکال بن ہر جی، جیو کوئی نہ پُچھے وات۔ مہاراج شیرسنگھ درس دکھاوے، گرسکھ واس نہ پاوے گربہ مات۔ مان موہ پر بہ
 جگت تجایا۔ چھڈائے دیہہ وچ جوت ملایا۔ جوت سروپ پون جوت ملایا۔ جگن ناتھ گوپال اک رنگ سمايا۔ سوہنگ
 شبد انحد راگ چلایا۔ اُچے دھن دوار دسم گھلایا۔ کھلے سن آتم امرت آپ پر بہ برکھایا۔ کلجگ آپ چُن چُن، گرسکھاں پر بہ
 چرن لگایا۔ اتم گرسکھ جن من، اپنا بھيو پر بہ آپ دکھایا۔ ساچا شبد جو دھرے کن، راگ اناحد وید سنایا۔ کلجگ جیو
 جو جائے من، نہکلنک کلجگ آیا۔ گرسکھ بولے مکھو دھن دھن دھن، مہاراج شیرسنگھ جس درس دکھایا۔ دکھاوے درس
 سرب جیو جنت۔ کل اوجل کراوے پر بہ سوبھاونت۔ جوت پرگٹاوے آپ بھکونت۔ جیو بھلایا جس بنائی بنت۔ سوہنگ
 ناؤں وڈا گر منت۔ مہاراج شیرسنگھ تیری مہا بے انت۔ دھن دھن دھن گرسکھ جنہاں چرن سیو کھائی۔ درگاہ اُجل ہوئے
 مکھ، پر بہ کی سیو نہ برتھی جائی۔ اتم بھئے منکھ جنہاں پر بہ بھئے سہائی۔ ہوئے گیا وچوں دکھ، ساچی بوجھ پر بہ آپ
 بھائی۔ کر درس من اترے بھکھ، اُچ پدوی گر در تے پائی۔ سُپھل کرائی ماتا ککھ، سورن سنگھ در لئے وڈیائی۔ مہاراج
 شیرسنگھ جیو اُلٹا رُکھ، دے درس ساچی مت پائی۔ ہر درگاہ پایا مان، جنہاں پر بہ نام چتریا۔ ہر درگاہ پایا مان، جن پر بہ

چرنِ نمسکاریا۔ ہرِ درگاہِ پایا مان، کوڑِ کُٹبِ جنہاں وِساریا۔ ہرِ درگاہِ پایا مان، اپنا آپِ جنِ پرہ توں واریا۔ ہرِ درگاہِ پایا مان، سادھ سنگتِ دیوے کھلے بھنڈاریا۔ ہرِ درگاہِ پایا مان، کرِ درسِ پرہِ درسِ دواریا۔ ہرِ درگاہِ پایا مان، آتمِ بہرمِ جسِ نواریا۔ ہرِ درگاہِ پایا مان، مہاراجِ شیرسنگھِ جنِ رسنِ چتاریا۔ درگاہِ مانِ جگتِ وڈیائی۔ ویدِ پُرانِ بھگتنِ جسِ گائی۔ ساچا پرہِ دیوے وڈیائی۔ گہرِ گمبھیرِ سربِ سُکھدائی۔ سوہنگِ نامِ کُنجیِ تنِ جندرِ لائی۔ وچِ دیہہِ دھامِ پرہِ دے دیکھائی۔ نِسپہلِ جگتِ کام، پرہِ ساچا چتِ نہ آئی۔ رسنا سمرِ ہرِ کا نام، انتکالِ ہوئے سہائی۔ ستجگِ ہووے ساچا دھام، سورنِ دیہہِ جسِ دیہہِ تجائی۔ پورنِ ہووے سارے کام، سچِ درگاہِ ملے وڈیائی۔ ساچا پپیا امرتِ جام، ہوئے امرِ امرایدِ پائی۔ سادھ سنگتِ سُنِ ساچا نام، سوہنگِ شبدِ ستجگِ سُکھدائی۔ مہاراجِ شیرسنگھِ جامہِ کرشنِ رام، بہرمِ بھلیکھا دیواں لاہی۔ تارے جوں رامانا۔ کرشنِ مُراریِ بھگتِ سُداما۔ کلجگِ پھریا ساچا جامہ۔ بھگتنِ دیوے برہمِ گیانا۔ ورلے گُرمکھِ کلِ پرہِ پچھانا۔ راؤ رنگِ پرہِ کرے اکِ سمانا۔ مہاراجِ شیرسنگھِ دیوے جوتِ تیجِ سربِ بھاننِ بھانا۔ سربِ لوءِ سربِ آکاری۔ سربِ کھنڈِ پرہِ جوتِ ادھاری۔ ماتِ لوکِ آئے نِرادھاری۔ ذاتِ پاتِ مٹاوے پاوے ساچی ساری۔ مہاراجِ شیرسنگھِ نائیاں سوہنگِ کیتی کاری۔ سوہنگِ درِ نامِ دے، آتمِ دُکھِ مٹاوے۔ ساچا درسِ پرہِ بھگوانِ دے، آتمِ تریپتِ کرائے۔ گُرسکھاں سچِ گیانِ دے، کلِ چرنیِ آنِ لگائے۔ مہاراجِ شیرسنگھِ سچِ بیانِ دے، گُرسکھِ بیکنٹھِ دھامِ پُچائے۔ بے مُکھِ درِ تے نٹھدا، گُرسکھاں چاؤ گھنیرا۔ بے مُکھِ کلجگِ بدھا گٹھِ دا، کُنٹِ چارِ دے بنیرا۔ گُرسکھِ چرنِ وچِ متھدا، درشنِ پائنِ سنجھِ سویرا۔ مہاراجِ شیرسنگھِ گُرمکھِ تیرا چاٹڑا، دے درسِ لائے نہ دیرا۔ ریتِ چلائی وچِ سنسار۔ ورتے ورتاوے ورتنہار۔ گُرسکھِ تراوے آپِ کلِ دھار۔ چیتِ سنگھِ لے جاوے، پرہِ بخشے پنجِ ہار۔ گُرمکھِ دتا تار، پنجِ ہارِ ہوئے وچوں مار۔ آپِ اٹھِ بھرِ جائے بھنڈار۔ سنگھِ شنگارا گھرِ ہووے سِکدار۔ مدِ ماسِ نہ ہوئے ہار۔ رسنا لائے کلِ ہوئے خوار۔ مدِ ماسیِ وگڑے پرہِ کی مار۔ بیڑا ڈبے، نہ آر نہ

پار۔ کَریا کرے تے دیوے تار۔ اوگن پچھلے پرہ نہ وچار۔ سادھ سنگت مل پائے پرہ کی سار۔ جگت جلندا رکھے کرتار۔
 گن ندھان دے جائے نام ادھار۔ ساچی نیتی گرچرن پیار۔ پرم ہنس پائے موکھ دوار۔ سوہے سربنس جس گھر وسے شنگار۔
 مہاراج شیرسنگھ تیری انس، جن لاگا تیرا چرن پیار۔ انس بنس ویکھے پرہ، دیوے نیت سہنس۔ بھگت جنان پرہ لکھائے
 لیکھ، پرگٹ جوت وشنوں بنس۔ دے درس کڈھ جائے بھلیکھے، ہنکاری مارے جوں کاہنا کنس۔ مہاراج شیرسنگھ جگو
 جگ جوت پرگٹاوی، کرے مورتی سہنس۔ مار مار مار، شبد بے مکھاں مار۔ تار تار تار پرہ دے درس گرسکھاں تار۔ وار
 وار وار جاؤ کل گر چرن بلہار۔ الکھ ابھیا وڈ دیوی دیوا، پرگٹے جوت وچ سنسار۔ چرن سیوا اتم پھل لیوا، چرن کرو
 نمسکار۔ مہاراج شیرسنگھ سچ بخشے سیوا، ستجگ سوہوے ساچا دربار۔ مہاراج شیرسنگھ سہائے تھان، پرگٹ ہو نہکلنک
 اوتار۔ بے مکھ مرے کٹم بللائے۔ گرسکھ ملے وچ جوت ہرے، سادھ سنگت مل منگل گائے۔ مانس جنم پرہ سہیل
 کرے، ساچی وست گھر ساچے پائے۔ سچ شبد گیان دھرواسا، روگ سوگ کٹم چکائے۔ بھگت جنان وچ کھنڈ سچ واسا، نہ
 مرے نہ آوے جائے۔ پرہ کی جوت سدا پرہ پاسا، وچ جوت ملائے۔ مہاراج شیرسنگھ دے دھرواسا، گرسکھاں کوئی رون نہ
 پائے۔ گرمکھ جگت کدے نہ مرے۔ جوت سروپ جوت وچ جوت پرہ دھرے۔ پائے مہا سکھ، در دربان ہو در آگے
 کھڑے۔ اترے اتم سگل بھکھ، بھوجل پار ترے۔ مانس جنم پائے سہیل منکھ، مہاراج شیرسنگھ جن سر بتھ دھرے۔ کوڑ
 کرم کرم کریا، پرہ آپ ہٹایا۔ گرسکھاں رونا جھوٹھا پرہ کرایا۔ گرسکھ بہنا سچ دھام، جو پرہ بنایا۔ پیکھو نیناں ویلا انت،
 جا گرسکھ آیا۔ درس دان پرہ دیوے لہنا، پُشپ بانا وچ ہٹھایا۔ سوہنگ شبد جیو اتم گہنا، جھوٹھا کایا کپڑ تجایا۔ ساچا
 تخت جتھے مہاراج شیرسنگھ بہنا، سادھ سنگت مل تھان سہایا۔ سوگ مٹائے آن پرہ، آپ سچ گھر۔ بھوگ لگائے آپ پرہ،
 جائے بھنڈارے بھر۔ وجوگ گوئے آپ پرہ، اتم دھرواس دھر۔ مہاراج شیرسنگھ گرسکھ اڈھارے، کلجگ لے اوتار نر۔

بھاگ ٻوئڻ پريه پايا۔ شبد سُرت جت گيان دوايا۔ اُچي گيان، دهيان گر چرن لگايا۔ ڪرے ڪرائے سو پريه جو من بهايا۔ ڪرپا
 ڪر ڏکھ نوارے جهب، ڪر آس چرن جو آيا۔ مهاراج شيرسنگھ مل سادھ سنگت، سوہنگ ساچا نام چپايا۔ چپ چپ رسنا
 نام رسائن۔ مل سادھ سنگت گُدر گن گائن۔ در ٻوئڻ منگت درس دے پرگت پريه نرائن۔ آتم چاڙھ ساچي رنگت، پرسن
 درس تيرا ڏوئڻ نين۔ ستجگ تيري هووے مت، سادھ سنگت مل گرچرني بهن۔ مهاراج شيرسنگھ گرسنگھ جس بهارا،
 جگ چار جيو نام لين۔ پت رکھ پاربريم، ڏهيہ پئے سرنائي۔ ديوے درس جوت اگم سروپ وچ ديہ جلائي۔ پورن ٻوئڻ
 ڪام، جگت ترسنا نہ آتم ترسائي۔ شبد سُرت نوارے بهرم، چرن پريت پريه ٻوئڻ سُکھڏائي۔ آڪار وڪار ساچي آتم ڪرے ڪرتار،
 مهاراج شيرسنگھ ٻوئڻ سہائي۔ دهن دهن دهن پريه دهنيا۔ ساچا سچ پريه ڪر منيا۔ گهڙيا جو انتڪال پريه بهنيا۔ سوہنگ شبد
 آتم ڏيره بنهيا۔ مهاراج شيرسنگھ شبد لکهاوے، ديوے گيان کلجگ دے انخياں۔ گيان گوچھ آپ گهلاوے۔ جوت سروپي
 پردے ٽهنڏ ورتاوے۔ جگت ترسنا نہ جيو ستاوے۔ مهاراج شيرسنگھ رسنا نام سدا جيو رهاوے۔ بهانا پريه من دهيرج دهر۔
 ڪرے ڪراوے آپے پريه هر۔ تهر نہ ريسي سرب جائے انت مر۔ سنگھ سورن بيٺها سچ گهر۔ ديوے درس دهيان آتم دهر۔
 سنگ هووے مهاراج شيرسنگھ وشنون بهگوان نر۔ ديوے درس ڪر بهئے بلاسا۔ شبد روپ ڪر جائے ٻاسا۔ جيو وچارے
 جهوٽها جگت تماشا۔ ايڪ وڪھائے سوہنگ شبد بهرواسا۔ مهاراج شيرسنگھ رسنا سمر سواس سواسا۔

★ ۱۲ وساکھ ۲۰۰۸ پکرمی کرنیل سنگھ دے گرہ پنڈ امی شاہ ★

کر درس پرہ ترے بھون سوجھیا۔ کل ورلے گر در بوجھیا۔ جن بھگت ہر چرن سنگ لوجھیا۔ پرگٹ کل نہکلنک
بھیت گھلاوے گوجھیا۔ ایشر جوت اگم اپار، اور نہ دیسے دوجیا۔ مہاراج شیرسنگھ سادھ سنگت ساچا در بوجھیا۔ پرہ
درس سرت من ہوئے۔ ساچا دیپک وچ دیہہ بلوئے۔ بن باقی بن تیل سدا لوئے۔ وچ دیہہ وسے ویکھے جن کوئی۔ جوت پرکاشی
وسے تین لوئے۔ بھگت جنان مٹائے وچوں دوئے۔ ساچے پرہ بن نہ کل ملاوا ہوئے۔ مہاراج شیرسنگھ جوت پرگٹاوے، گرسکھ
دوارا سوہے۔ کل پرگٹے نہکلنک۔ سوہنگ شبد وجاوے ڈنک۔ چرن لگاوے سرب راؤ رنگ۔ جن بھگت تارے کل جوں
تریتا جنک۔ ساچا پرہ کل جوت دھرے، کرو نِمسکار بار انک۔ جوت دھری پرہ کلجگ اندر، بھگت جنان کرے اُجیارا۔
جھوٹھی دیہہ بنائے سچ مندر، سوہنگ دے گیان بھنڈارا۔ گنجی کھولے آتم جندر۔ موركھ مگدھ سار نہ جانے، ساچا شاہ
وسے جیو اندر۔ بے مکھ ناچے ساچا شبد نہ واچے، مہاراج شیرسنگھ در تیرے بندر۔ ساچا دھام جتھے سنگھ آسنا۔ نہکلنک
پرہ کینا واسنا۔ بھگت جنان پرہ سد ہے پاسنا۔ سوہنگ شبد جیو سواسنا۔ اثنکال جم پاوے نہ پھاسنا۔ دیوے درس پرہ
ابناسنا۔ کھنڈ سچ گرسکھ تیرا واسنا۔ بے مکھ ڈرمت ڈراچار، گدر تے ناسنا۔ سادھ سنگت سد بل بل جاسنا۔ مہاراج
شیرسنگھ گرسکھان چرن سنگ ہوئے راسنا۔ ساچا پرہ اپنا آپ اُپائے۔ اپنا بھیو نہ کیسے جتائے۔ آد انت سرب تھائیں سُہائے۔
جگو جگ مات لوک ریائے۔ کھنڈ برہمنڈ سرب رہیا سہائے۔ ایک پرہ اوچ اگم، دوسر کوئے ناہے۔ جو مات آئے کیرپا دھار،
دکھی جیو سب بلالائے۔ ستجگ ہوئے مہروان، رکھ من آن ترائے۔ تریتا رام اوتار، راون انت کرائے۔ نانیان دے مان، پرہ گھر
بھیلنی بھوگ لگائے۔ اہلیا دے تار، پرہ سیلا سنگ چرن چھپائے۔ ہنکاریاں دے نوار، پرہ رام نام شبد چلائے۔ سچ جوت
ایک نرنکار، کایا کوٹ وچ رہی سہائے۔ پرگٹ جوت آپ رکھناتھ، تریتا جگ جائے اُلٹائے۔ دواپر کرشن مُرار، سر تے مکٹ

ٹکائے۔ پیر سُداما تار، دروپتی لاج رکھائے۔ جُگو جُگ پرہہ بھگتاں آن پیج رکھائے۔ جتھے کھئے نہ سنگ، اوتھے ہوئے سہائے۔ ارجن
 دے گیان، گیتا بھیت کھلائے۔ ملے بھگت بھگوان دھار جامہ کلجُگ وچ آئے۔ ہوئے کپٹ مار، مہاسارتھی آپ اکھوائے۔ جائے
 جُگ اُٹا کے، یادو ایہہ مان دوائے۔ کلجُگ ہويا اندھ اندھیار۔ پرگٹی جوت آپ مُرار۔ وید کیتاباں باہرا، پرگٹے نہکلنک اوتار۔
 بھگتاں درس دکھائیندا۔ کل دھارے وچ سنسار۔ بے مُکھ سُوچہ نہ پائیندا، اپنے رنگ روے کرتار۔ مہاراج شیرسنگھ بھیت
 کھلائیندا، لکھاوے پچن جو جگ ورتنہار۔ نہکلنک آپ اکھوائے۔ وید پُران کوئی رہن نہ پائے۔ کہانی بانی گگن پاتالی، جیو
 جنت کوئی رہن نہ پائے۔ بھگت جنان ہر دے وڈیائی، آتم ساچی جوت جگائے۔ کر درس پرمت پائی۔ نرمل جوت باقی دیپ
 کرائی۔ جگے دیپ مٹے اندھیرا، گیان گوجھ پرہہ دے بُجھائی۔ سوہنگ شبد ہوئے جھنکارا، انحد شبد دے وجائی۔ بھلے جیو
 کل ہوئے خوارا، گرسکھاں دسم دوار پرہہ دے کھلائی۔ پرہہ کا بھیت نہ جانے مۇرکھ مُگدھ گوارا، جوت سروپ وچ جوت
 ملائی۔ بہرم بھلیکھے بھلا سنسارا، نہ کوئی جانے نہکلنک جوت پرگٹائی۔ گرسکھاں سُوچھے پرہہ سچ دوارا، مل گر سوجھی
 پائی۔ سوہنگ دیوے بھگت بھنڈارا، نابھ کول امرت مُکھ چوائی۔ کھلے کول ہوئے اُجیارا، ساچی جوت وچ دیہہ جوت جگائی۔
 مہاراج شیرسنگھ کرے پار اُتارا، انتکال درس دکھائی۔ کلجُگ پرگٹے پرہہ تریلوکی نندن۔ بھگت جنان توڑے بندھن۔ گرسکھ
 اُتم پرہاس جوں چندن۔ دے درس گرسکھ توڑے بندھن۔ مہاراج شیرسنگھ گُرمکھاں دیسے، بے مُکھ کلجُگ سارے اندھن۔
 اندھ اندھیر جگت وچ پایا۔ اچھل چھلن چھل کر آیا۔ چٹربُج کھیل رچایا۔ کلجُگ جیو پرہہ پائی مایا۔ آتم اندھیار دیپک دیہہ
 بُجھایا۔ بھلے جیو کل ہوئے خوار، مد ماس آہار بنایا۔ دھرے جوت نہکلنک اوتار، جوت سروپ نظر نہ آیا۔ گُرمکھ ورلے
 پاوے سار، جس نون ساچا درس دکھایا۔ کر درس جیو اُترے پار، جنم مرن دا پھند کٹایا۔ کلجُگ دیوے سوہنگ دھار،
 رسنا چپ جیو پار کرایا۔ بے مُکھ ہوئے انت خوار، ساچا پرہہ نظر نہ آیا۔ سادھ سنگت پرہہ نام ادھار، رسنا چپ ہر ہر ہر

گھر ماہ پایا۔ ملیا کل سچ بہتار، نربہ ہوئے جگت وچ آیا۔ امرت ورکھے آتم دھار، امرت جھرنا نچھروں جھرایا۔ آتم دیوے پرہہ شبد ادھار، اگیان اندھیر سب مٹایا۔ بھگت جناں پرہہ دیوے تار، چرن آئے جن سیس جھکایا۔ کلجگ پرگٹیا نہکلنک اوتار، چار ورن جن اک کرایا۔ ساچا پرہہ دیوے جوت ادھار، ذات پات پرہہ بہیت چکایا۔ سوہنگ شبد دے ادھار، ستجگ ساچا پرہہ راہ چلایا۔ مد ماسی انتکال ہوئے خوار، نرک نواس پرہہ آپ دویا۔ امرت چھڈ ہوئے بے مکھ، واد وواد رسنا ودھایا۔ مہاراج شیرسنگھ سرب گوئے دکھ، آئے در جس درس پایا۔ نراباری نرویر کل آئے۔ انتکال کل پرہہ دے کرائے۔ سوہنگ بان جگت گر لائے۔ پرہہ کی جوت اگن بے مکھ جلائے۔ سادھ سنگت پرہہ آتم جوت کرے رُشنائے۔ مہاراج شیرسنگھ جو جن چلے تیرے بھائے، انتکال وچ ہوئے سپائے۔ سرت شبد پرہہ دیوے۔ کلجگ پرگٹے پرہہ الکھ ابھیوے۔ کلجگ پرگٹ ساچا نام پرہہ سوہنگ دیوے۔ جوت سروپی پرہہ پکئے بھریوے۔ مہاراج شیرسنگھ تیرا نام، ورا گرسکھ سریوے۔ بھگت جن سوہن ہر دوارے۔ دے درس پرہہ پار اُتارے۔ ایک جوت دھری نرنکارے۔ سرب سرشٹ پرہہ آن سنگھارے۔ نہکلنک کل لے اوتارے۔ ساچا شاہ دے سچ دربارے۔ راؤ رنک کھڑے پرہہ چرن دوارے۔ جگو جگ پرہہ لے اوتارے۔ بھگتن کارن کرے پرہہ کھیل نیارے۔ دیندا گیان بال اوستھا، دھرو پرہہ تارے۔ لجیا رکھے پربلاد، نر سنگھ پرہہ لے اوتارے۔ بھیکھ دھار جگ آ گیا، باون روپ کھڑا بل دوارے۔ بھگت ادھارن جگ آ گیا، چگر سدرشن بان ڈرباسا رکھ مارے۔ جنک بھگت وڈیا گیا، ریائے جیو نرک مجھارے۔ دے درس جوڑی جوڑ ملا گیا، لجیا رکھے رانی تارے۔ گھر بدر بھوگ لگا لیا، چھڈ دریودھن محل مینارے۔ سُدامے تندل بھوگ لگا گیا، چرن کول پرہہ کرے نمسکارے۔ دروپتی لجیا پرہہ آپ رکھا گیا، بستر اُترے نہ کوٹ اُتارے۔ گن ندھان گھر آ گیا، لیکھ لکھائے اپر اپارے۔ رویداس چمار ترا گیا، لے کسیرا وچ گنگا دھارے۔ پرہہ سدھنا سین ترا گیا، دھار روپ جائے بل دوارے۔ پرہہ نام دیو درس دکھا گیا، بھوگ لگائے دودھا دھارے۔ دھتا جٹ ترا

گیا، چھٹا چھاچھ لائے مُکھ دوارے۔ گنکا پاپن پار کرا گیا، ساچا نام رسن اُچارے۔ پاپن پوتنا جگت ترا گیا، موہن مئے پائے
 کرشن مُرارے۔ بدھک گلے لگا لیا، چرن کول بان جو مارے۔ جُگ چوٹھے کھیل رچا لیا، نہکلنک پرہ لے اوتارے۔ اتھرن
 وید مان گوا گیا، وید چار انت کل ہارے۔ قرآن انجیل وقت مُکا لیا، عیسیٰ موسیٰ محمدی پار اُتارے۔ گیتا وقت مُکا لیا، ملے
 شبد شبد وچ گھارے۔ کہانی بانی بہرم مٹا لیا۔ پرگٹ جوت آپ گردھارے۔ جُگ چوٹھا انت کرا لیا، چار کُنٹ ہوئے
 ہاباکارے۔ کل ساچا شبد چلا لیا، سوہنگ ناؤں پرہ رسن اُچارے۔ سب جگت بھیکھ مٹا لیا، ایکو دیسے سچ دربارے۔
 راؤ زنکاں چرن لگا لیا، رانیاں مہارانیاں ہنکار نوارے۔ ہندوین چرنی ڈھاہ لیا، دے درس اگم اپارے۔ کل بہرم بھلیکھا لاہ لیا،
 ساچی جوت آئی کل دھارے۔ پرہ جامہ شیر وٹا لیا، جوت سروپی ہوئے چمتکارے۔ گرسکھاں رسنی گا لیا، انحد شبد وجے
 دھنکارارے۔ نجاند پرہ ترپتا لیا، آتم جوت کرے اُجیارے۔ ساچا شاہو وچوں دیہہ پا لیا، بیٹھا جو کر پسر پسارے۔
 بے مُکھاں مُکھ چھپا لیا، شانت نہ آئے گرچرن دوارے۔ گرسکھاں ہوئے روگ گوا لیا، آتم برکھے امرت دھارے۔ پرہ ساچے
 تھان سُہا لیا، سادھ سنگت مل کرے منگلچارے۔ مہاراج شیرسنگھ بھگت وڈیا لیا، ساچا نام دے ادھارے۔ ساچا نام
 ساچے پرہ دیبا۔ آتم نرمل آتم جیبا۔ بن باقی بن تیل جگائے آتم دیبا۔ جوت سروپی کھیل اچرج پرہ کیا۔ ستجگ ساچی کل
 رکھائے پرہ نینہا۔ سوہنگ نام جپ، پرہ ملن کا ہیا۔ امرت نام ندھان، گرسکھاں گر در پیبا۔ ہوئے سُگھڑ سُجان، جنہاں پرہ
 درشن دیبا۔ کلجگ ملیا پھل، پورب جنم بیج جو پیبا۔ مائس جنم سُپھل کل، مہاراج شیرسنگھ گرسکھ تیرا کیا۔ کھنڈ سچ
 وسے نرنکار۔ جوت جگے پرہ اپر اپار۔ اُنجا پون سر چھتر جھلار۔ برہما وشن مہیش پرہ کھڑے دربار۔ عیسیٰ موسیٰ محمد
 کر رہے پکار۔ کلجگ جامہ دھاریا، جوت سروپی نہکلنک اوتار۔ کروڑ تیتیس سُہاوندے، اندر دربار۔ آتم سرب دھیاوندے،
 دے درس پرہ نرادھار۔ کلجگ جامہ دھاریا، پرگٹ جوت آپ نرنکار۔ جُگ چوٹھا پار اُتاریا، نہکلنک لوے اوتار۔ مہاراج

شیرسنگہ نام رکھا لیا، گرمکھ پاوے پورن سار۔ کلجگ جوت پرہ ساچا دھرے۔ دیسے جوت اک نر ہرے۔ ترے سو جن جو پرہ سرنی پرے۔ کر درس جیو مات نہ دیہہ دھرے۔ گریہ واس پھیر نہ پرے۔ جوت میل پرہ جوت سروپ کرے۔ مہراج شیرسنگہ گرسکھاں ملیا آسا ورے۔ ککرم کرم کلجگ وچاریا۔ جوت سروپ کل جامہ پرہ دھاریا۔ دُشت ڈراچار شبد مار بان سنگھاریا۔ نرنجن جوت کلجگ ہوئے اُجیاریا۔ بھگت جن سوہن گرچرن دواریا۔ بے مکھ کر رہے ہاہاکاریا۔ بن گر پورے نہ کیسے پار اُتاریا۔ مد ماس اہار رسن بنا لیا۔ ہوئے دیہہ اندھیار، ساچا شاہو بے مکھ بھلا لیا۔ بھگت جنا ہر دیوے مان، بانہو پکڑ کلجگ ترا لیا۔ انتکال دے درس، وچ پُشپ بیان بٹھا لیا۔ آون جاون توڑ حرص، پرہ وچ جوت ملا لیا۔ امرت جھرنا نچھروں برس، آتم شانت کرا لیا۔ بھگت نانیان کر پرہ ترس، کھنڈ سچ بہا لیا۔ بے مکھ پائے نرک، ساچا پرہ جنہاں بھلا لیا۔ کلجگ جیو انت کل ہوئے غرق، سوہنگ بان شبد گر لا لیا۔ مہراج شیرسنگہ نہکلنک اوتار، مایا روپی جگت بھلا لیا۔ بہرم بھلیکھے جگت بھلایا۔ اپنا آپ پرہ آپ چھپایا۔ جوت سروپی کل کھیل رچایا۔ شبد بان سوہنگ پرہ چلایا۔ چار کُنٹ ہاہاکار مچایا۔ دُکھی جیو سب بلایا۔ بھگت جنان درس دکھایا۔ دے برہم گیان پردک ساچی جوت جگایا۔ جگے جوت ہوئے اُجیارا، پرہ اباشی گھر ماہ پایا۔ اُپجے دُھن ہوئے دھنکارا، انحد شبد پرہ وچ دیہہ وجایا۔ جھرنا جھر امرت بوند، نابھ کول وچ پایا۔ کھلے کول جوت پرکاشے، دسم دوار پرہ آپ کھلایا۔ کھلے دوار ملے گردھار، نجانند جیو نچ ماہ پایا۔ کلجگ پرگٹ مہراج شیرسنگہ بھگت جنان در گھر ہر درس دکھایا۔ پرگٹے پرہ ویکھے لوکائی سب۔ گرسکھ ورلے کل لیا لہ۔ کریا کر جھرنا جھراوے وچ پرہ نہ۔ مہراج شیرسنگہ جوت سروپی جوت پرگٹاوے جھب۔ ساچی جوت کلجگ پرگاسے۔ سرشٹ وناسی پرہ سد اباشے۔ گرسکھاں پرہ دیوے سوہنگ شبد دھرواسے۔ مہراج شیرسنگہ گرسکھ جیو تیرے چرن بھرواسے۔ چرن کول گرسکھ رنگ مان۔ کلجگ پرگٹیا پرہ تانیا تان۔ نہکلنک دیوے رنگاں مان۔ راؤ پرہ چرن

لگ جان، ورن چار انتکال اک ہو جان۔ سوہنگ شبد چلے، ستجگ ساچا نربان۔ گرسکھاں پرہ دیوے برہم گیان۔ چرن
 پریتی دیوے آتم دھیان۔ دکھاوے درس پرہ وشنوں بھگوان۔ مہراج شیرسنگھ گرسکھ کلجگ ہوئے چتر سجان۔ گرمکھ
 چاترک ہو بلایا۔ کر بھیکھ جوت سروپ پرہ کلجگ آیا۔ جگو جگ وچھڑیا، انت کلجگ پرہ میل کرایا۔ جوت سروپی
 پرہ انڈٹھڑیا، جو کوئی ویکھے تاں نظر نہ آیا۔ سوہنگ شبد ملے سکھ مٹھڑیا، گیان جوت بردا پرہ آپ کرایا۔ بے مکھ کوڑے
 کلجگ جوں ریٹھڑیا، نہکنک نہ درس دکھایا۔ ہوئے نہ میل جو کلجگ وچھڑیا، پرہ ابناشی بہیت کھلایا۔ مہراج شیرسنگھ
 میٹے دکھڑیاں، چرن آئے جس سپس جھکایا۔ کلجگ بھانا پرہ ورتایا۔ جگت بھگت کیسے ورلے درسایا۔ مگدھ گواراں دُشت
 دُراچاراں پرہ بھیو نہ پایا۔ گرسکھاں بلہارا چرن نمسکارا، جن پرہ ساچا پایا۔ بے مکھ کل ہوئے خوارا نہ دیسے دربارا، گر
 پورے مکھ بھوایا۔ مہراج شیرسنگھ تیرا سچ دربارا، مل سادھ سنگت ہر جس گایا۔ گر پورے پرہ بوجھ بوجھائے۔ شبد
 سرت دے آتم جگائے۔ انحد شبد راگ اُچائے۔ پون سروپ پرہ مات آکاش میل کرائے۔ ساچی بھاکھیا گر گوبند لکھائے۔ ساکھی
 سب اک بنت بنائے۔ نہکنک اوتار، انتکال وچ مات دے آئے۔ سرشٹ در سنگھار، ساچا مارگ لائے۔ جگ چوتھا کل ناس
 کر، واہوا ستجگ ساچا لائے۔ پرہ اپنی جوت پرکاش کر، کھنڈ برہمنڈ دے اُٹائے۔ برہما چرن نواس کر، انت برہما دے کرائے۔
 بھگت وڈا گنتاس کر، برہم لوک سنگھ پال بیٹھائے۔ دھرو چرن نواس کر، ساچی جوت وچ مل جائے۔ سورن اپنا داس کر،
 ساچا در دربان بہائے۔ نہکنک کل جوت پرکاش کر، بھگت جنان ہر ہر مان دوائے۔ لہنا سنگھ اپنا داس کر، بنس اپنا گیا
 ترائے۔ وچ پاتال پرہ نین مدھار۔ باشک سیجا سٹا پیر پسار۔ لچھمی جھسے چرن اپار۔ وچ مات آیا آپ کرتار۔ نہکنک
 پورن اوتار۔ سرشٹ سبائی مارے کر خوار۔ کُنٹ چار مچ جائے ہاکار۔ جیو جنت سرب ہوئے خوار۔ پرگٹے پار برہم پر میشر نہ
 پائی سار۔ مانس جنم گویا کلجگ مورکھ مگدھ جیو گوار۔ کول نین مکٹ بین جوت سروپی کرشن مرار۔ آپ اپر مپر جوت

سرُوپی کیا آکار۔ کھنڈ برہمنڈ گگن پاتال پرہ جوت چمتکار۔ دُشٹ ملیچھ انتکال کرے خوار۔ انجیل قرآنی دینی پرہ دتے
 مار۔ وید اتھربن اللہ ناؤں اُتریا پار۔ ایک جوت کل پرگٹے پرہ ایکنکار۔ سوہنگ شبد جُگ چار ہوئے وڈا سیکدار۔ ستجُگ
 ورتے ست ست گن وچار۔ راؤ رنک وسے جگت اک سار۔ جیو جیو جیو پرہ دیوے اک ساچا نام ادھار۔ مہاراج
 شیرسنگھ تیرے بھانے، ستجُگ آوے ست کل دھار۔ ستجُگ ورتے سُچ سچ۔ بے مُکھ جائے وچ اکن مچ۔ سوہنگ نام وچ
 آتم رچ۔ جھوٹھی کایا کنچن کچ۔ گرچرن لاگ کل جائے بچ۔ مہاراج شیرسنگھ بھگت تراوے آد جُگادی سچ۔ آد جُگاد بھگتن
 سنگ۔ کر درس پرہ، ساچا نام دان منگ۔ مٹایا حرص سب، مانس جنم نہ ہووے بھنگ۔ کر ترس پرہ، آتم چاڑھ مجیٹھی
 رنگ۔ امرت برکھ پرہ وچ دیہہ وگائے گنگ۔ کلجُگ پرہ جوت دھر، جوت سرُوپی کیا جنگ۔ مہاراج شیرسنگھ کلجُگ
 کھپایا، جوت سرُوپی وسے وچ وربھنڈ۔ کلجُگ مایا جیو جنت بھلایا۔ ساچا صاحب جیو وچوں نظر نہ آیا۔ جھوٹھے دھندے
 لاگ مانس جنم گویا۔ گرچرن پریتی ملے وڈبھاگ، کر درس مانس جنم سُپھل کرایا۔ انحد شبد اُپچے راگ، آتم سُن پرہ کھول
 وکھایا۔ سویا پردا جائے جاگ، ساچا شبد پرہ سُنایا۔ آتم نرمل نہ لاگے داغ، رسنا ہر ہر گن گایا۔ ساچے پرہ تیرے ہتھ
 واگ، چوٹھا جُگ آئے کھپایا۔ رکھے سیج اُپر باشک ناگ، سنگھ سنگھاسن ڈیرہ لایا۔ جو جن جائے چرن لاگ، انتکال کل آئے
 تریا۔ بھوگ لگائے اُوئے ساگ، بھگت جنان ہر رکھدا آیا۔ سنگھ کرنیل تیرے جاگے بھاگ، پرگٹے جوت نرنجن رایا۔ بے مُکھ
 بھوئندے جوں سُننچ گھر کاگ، گرسکھ پورے پرہ ابناشی گھر ماہ پایا۔ جوت سرُوپی کل ورتے سانگ، اپنا آپ کل چھپایا۔
 مہاراج شیرسنگھ پرگٹ جوت، کلجُگ آپ جو کرے کرایا۔ کرے کراوے آپ پرہ سمرتھ۔ مہا پرہ دی کوئی جیو نہ جائے کتھ۔
 ساچا شبد گیان دے چلیا پرہ ساچی وتھ۔ گرچرن سد رپے دھیان، لیکھ لکھایا وچ سچ متھ۔ گرُمکھاں ملیا کل مہاراج
 شیرسنگھ وشنوں بھگوان، بے مُکھ نچائے نک پانتھ۔ راجن راج سچ پاتشاہو۔ کلجُگ پرگٹیا پرہ آپ بے پرواہو۔ دھرے

جوت سُہائے تهاؤں۔ سوہنگ شبد چلائی گھر ساچی ناؤ۔ رسنا جپ گُرمکھ کل پار پراؤ۔ مل سادھ سنگت رسنا ہر ہر
 گاؤ۔ بھکت وچھل اناتھ اناتھ آتم درسائو۔ سگل پرہہ ساتھ، چرن کول وچ سماؤ۔ رکھے سر ہاتھ، انتکال جم پُری نہ جاؤ۔
 ستجگ چلے پرہہ کی ساچی گاتھ، سوہنگ شبد رسنا گاؤ۔ مہاراج شیرسنگھ پرگٹے تریلوکی ناتھ، کر درس من چندیا پھل
 پاؤ۔ آتم چندیا پرہہ کرے دُور۔ پرگٹ جوت بیٹھا حاضر حضور۔ ساچا پرہہ ساچے گھر وسے، نہ نیڑے نہ دُور۔ ساچا نام آتم
 رس رسے، آتم شبد ہوئے بھرپور۔ مہاراج شیرسنگھ ساچا راہ دتے، سوہنگ شبد جپ رسن سرور۔ رسنا جپ رام رمیا۔
 کلجگ پرگٹیا کرشن گھنٹیا۔ رکھے پت لچ جگ دوٹیا۔ سوہنگ شبد کلجگ ساچی نٹیا۔ مہاراج شیرسنگھ سد بھگتن کیرا، آپ
 پت مٹیا۔ مات پت پرہہ بھگتن کیرا۔ دے درس مٹاوی اگیان اندھیرا۔ پرگٹ جوت کل پایا پھیرا۔ جگ چوٹھے کل ڈھایا
 ڈھیرا۔ اٹا گیز جوت سروپ جگت کا گیزا۔ بے مکھاں منجدھار پرہہ روڑھیا بیڑا۔ ساچا ور گرسکھ ورلے کلجگ سپیڑا۔

انتکال مہاراج شیرسنگھ دے درس کر جائے نیڑا۔ درس آس جو جن کرے۔ دیوے درس آپ پرہہ نہ ہرے۔ کر درس وچوں
 ہوئے ہنکار مرے۔ مہاراج شیرسنگھ نہکنک اوتار، گھنک پُری سچ جوت دھرے۔ گر کیریا تے امرت پایا۔ پی امرت آتم
 تریپتایا۔ ہوئے وچوں روگ گویا۔ رتن امولک وچوں دیہہ پایا۔ اگیان اندھیر مٹا بہرم چکایا۔ اچت پارہہم پریشور مدھ
 مادھو گھر ماہ پایا۔ نرابار نیرویر اچھل اڈول بیٹھہ سنگھ سنگھاسن آتم پایا۔ گرسکھاں اُتم دات گر پورے گرسکھاں مکھ
 چوایا۔ پی امرت جائے نس، گریہ واس پھیر سکھ نہ آیا۔ آتم ہوئے پرکاش، ساچی دیپک وچ دیہہ جگایا۔ ساچا ملیا پرہہ
 ابناش، تین لوک جس جوت جگایا۔ وسے وچ پاتال آکاش، مات لوک پرہہ جوت پرگٹایا۔ سادھ سنگت پرہہ ہویا داس،
 چھڈ بیکنٹھ وچ سکھ سمایا۔ تس صاحب کو بل بل جاس، جس نے اپنا برد رکھایا۔ رسنا جپ جیو سواس سواس، گیان
 دھیان گرچرن لگایا۔ سچکھنڈ انت ہوئے واس، جوت سروپ لے وچ جوت ملایا۔ ایشر جوت سد ابناش، وناسی دیہہ

جس سنگ پریت لگایا۔ سوہنگ شبد ساچی دھرواس، جس سنگ میل کرایا۔ کام کرودھ ہو جائے ناس، گر در آئے جس درشن پایا۔ گرمکھ جوت جگائے وچ آکاش، جتھے بیٹھ ڈگمگایا۔ ساچا آپ ساچی رہراس، جوتی جوت ہوئے جوت رُشناپا۔ جوت سروپ نرنجن دے واس، اپنا آپ پرہ آپ اپایا۔ بھگت جن سوہن گرچرن پاس، امرت بھنڈارا پرہ آپ کھلایا۔ مہاراج شیرسنگھ جتھے تیرا واس، نہ کوئی آوے نہ آوے جایا۔ لجا رکھن بھگت جن، جگو جگ پرہ کھیل رچایا۔ کلجگ جامہ دھار، چھڈ دیہ نہکلنک اکھوایا۔ نگم کر وچار، وچھڑیاں پرہ میل کرایا۔ کلجگ دتا تار، سوہنگ ساچا برہم گیان دواپا۔ گرسکھ کدے نہ آوے ہار، سر رکھے ہتھ آپ رگھڑایا۔ جم پُری نہ کھاوے مار، انتکال پرہ ہوئے سہایا۔ جوت سروپی دے درس اپار، گرمکھ ساچا وچ جوت ملایا۔ مہاراج شیرسنگھ بھگت ادھار، دے درس گرسکھ تراپا۔ سرشٹ سبائی پسر پسارا۔ جوت سروپی لے اوتارا۔ ایک جوت تین لوک آکارا۔ مایا روپی پسر پسارا۔ ہر رنگ ملے جن بھگت پیارا۔ کل سوچھے جس وڈ دربارا۔ جتھے بیٹھا پرہ نرنکارا۔ کھنڈ برہمنڈ سرب گرچرن دوارا۔ وچ وربھنڈ پرہ دیوے جوت ادھارا۔ جیو آتم ہوئے رنڈ، ملے نہ پُکھ اپارا۔ مہاراج شیرسنگھ انتکال کل دیوے دنڈ، رسنا نام نہ جنہاں اچارا۔ چرن پریتی دان دے، ڈھیہہ پیا دوارے۔ در اپنے ساچا مان دے، ہوئے درس اپارے۔ پرہ پورن برہم گیان دے، آتم دیپ ہوئے اُجیارے۔ گرچرن پرہ ساچا دھیان دے، سپس جھکے تیرے دربارے۔ سوہنگ شبد دُھن وچ کان دے، انحد وجے وچ دیہہ اندھیارے۔ سوہنگ نام سچ پہنن کھان دے، ایک ٹیک ہوئے پرہ چرن دوارے۔ مہاراج شیرسنگھ گر ستگر پورا، کر کِریا گرسکھ تار دے۔ گرپرسادِ گر پورا پایا۔ گرپرسادِ گر بھیٹ چڑھایا۔ گرپرسادِ ساچے گر ہردے ہر وسایا۔ گرپرسادِ لکھیا دُھر، کل آپ پرگٹایا۔ گرپرسادِ گرچرن سنگ جڑ، آتم پڑدا لایا۔ گرپرسادِ گرمکھ پورے آتم گوجھ وچ دیہہ رکھایا۔ گرپرسادِ کِریا کر گر پورے بہرم بھلیکھا لایا۔ گرپرسادِ آد جگاد ساچی دات پرہ دیندا آیا۔ گرپرسادِ اکم اگادھ کلجگ جوت پرگٹایا۔ گرپرسادِ ہوئے آتم اناد، مہاراج

شیرسنگھ ساچا پرسادِ گُرسکھ تیری بھیٹ چڑھایا۔ ست پرساد دیوے وڈیائی، دے پرساد سُپھل کُکھ کرائی۔ پرگٹ جوت پرہ بھئے سہائی۔ مہاراج شیرسنگھ کل تیری وڈ وڈیائی۔ وڈا وڈ آپ پرہ داتا۔ ورلے گُرمکھ کیسے پچھاتا۔ جھوٹھی سریشٹ جھوٹھی مایا، گرچرن پیتی ساچا ناتا۔ مہاراج شیرسنگھ در پرکھے نت، گُرسکھ پُورا پکڑ پچھاتا۔ نیت اتیت سرچیت گرچرن پیت۔ ساچا صاحب جیو آتم چیت۔ مات لوک پرہ ملن دی ریت۔ جپ نام، جھوٹھا جگ جائے جیت۔ دیوے درس مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان، آتم ہووے سیت۔

★ ۱۳ وساکھ ۲۰۰۸ بکرمی دلیپ سنگھ دے گرہ پنڈ گگوہا ★

رسنا جیو سوہنگ گائے۔ کال کنٹک نیڑ نہ آئے۔ انتکال کل مایا نہ ستائے۔ مہاراج شیرسنگھ سرب تھائیں ہوئے سہائے۔ ہوئے سہائے پرہ آپ۔ ساچا چپے جو جن جاپ۔ پرگٹ بھئے آپ وچ مات۔ ساچی دیوے بھگتن دات۔ مہاراج شیرسنگھ اُتم کرے گُرسکھن ذات۔ ذات پات گُرسکھ نیارا۔ پردے وسے آپ زینکارا۔ امرت برکھے وچ آتم دھارا۔ میل نہ لاگے نرمل دیہہ اپارا۔ اک رنگ روے جگت سنسارا۔ مہاراج شیرسنگھ دیوے جوت ادھارا۔ اک کرائے بھرم گوئے۔ چرن لگائے ہوئے کیرپال، چُراسی کیڑ کٹائے۔ سچ سچ وچ دیہہ ورتائے۔ نجانند رہیا سہائے۔ کلجگ پرگٹ دین دیال، سوہنگ ساچا نام چپائے۔ پرگٹ ہو کے درس دکھائے، اپنا بھیو آپ کھلائے۔ ساچا ستگر بھگت وصال، اندلوک شولوک برہم لوک تجائے۔ بیکنٹھ سنگھاسن چھڈ پرہ آئے۔ بھگت جنان وچ پرہ جوت پرگٹائے۔ بھگت وچھل آپ کیرپالا، نام ندھان جھولی پائے۔ جگت بھلیکھے سارے لاپے، جوں باون بل آن ترائے۔ کلجگ توڑے آن جنجال، جنم کرم پرہ سُپھل کرائے۔ ساچا ورن گُرسکھ لکھائے، آد انت پرہ

ہوئے سہائے۔ مہاراج شیرسنگھ سد ہے نالے۔ ساچا ستگر سرب سُکھدائی۔ پرگٹ ہووے پیج رکھائی۔ دے درس آتم ترکھا
 بُجھائی۔ ٹٹی گندھنہار ٹٹی گنڈھ وکھائی۔ جگن ناتھ گوپال کل ہوئے سہائی۔ مہاراج شیرسنگھ دیوے دھن مال، سوہنگ
 شبد جیو رسنا گائی۔ سوہنگ جپانا ساچا ناؤں۔ ساچی درگاہ پاوے تھاؤں۔ ایک سمان رنک راؤ۔ جتھے وسے پرہ
 بے پرواہو۔ الکھ ابھیو بھیو لکھا نہ جاؤ۔ کر کیرپا گرسکھاں پرہ دے جناؤ۔ مہاراج شیرسنگھ سوہنگ ساچا دے کلجگ
 ناؤں۔ ایک نام کلجگ زرنجن۔ جپ ملے بھہ بہنجن۔ کر دھوڑ ساچا جگ مجن۔ مہاراج شیرسنگھ زانیاں توڑ جائے بندھن۔
 گرسکھاں پرہ توڑے بندھ۔ ہنکاریاں نندکان گل پھابی پھند۔ مد ماس وشٹا منہ گند۔ گرسکھ نام جپ، من بھئے اند۔ آتم
 جان ملے پرہ پرمانند۔ کلجگ ملیا پرہ ساچا بخشند۔ مہاراج شیرسنگھ گرسکھاں کھولے آتم جند۔ آتم دیوے پرہ اُجیارا۔
 جوت جگاوے اپر اپارا۔ بھگت وچھل پرہ گردھارا۔ نردھن آئے لئے پرہ سارا۔ نرک نواری نندک دُشت ڈراچارا۔ پن پاپ
 پرہ کرم وچارا۔ گرمکھ سجائے سچ دربارا۔ جتھے وسے آپ پرہ زرنکارا۔ بیٹھ اڈول جوت جگاوے وچ سنسارا۔ جوت امول
 ترے بھون ہوئے آکارا۔ آتم نیتر کھول بھگت جنان دے درس اپارا۔ بے مکھ دیوے کوڑے بول، در آئے جائے جھکھ مارا۔ انتکال
 کل مارے رول، کلجگ ملے نہ کھئے سہارا۔ بھگت جنان سد ہے کول، رکھے لاج آپ مُرارا۔ گرسکھ آتم سدا زول، سوہنگ
 شبد پار اُتارا۔ مہاراج شیرسنگھ جیو وسے کول، دیہہ دیپک جس کییا اُجیارا۔ کلجگ جیو کرے وڈیائی۔ ہوں ہوں میں
 میں وچ وسائی۔ پرہ پورے کی سار نہ پائی۔ جس نے ساچی بنت بنائی۔ گرہہ واس ہوئے سہائی۔ جگت مایا بُدھ ملین
 کرائی۔ بھانت بھانت بکھ رسنا رس کھائی۔ آتم رس ویرلا گرمکھ نیج ماہ پائی۔ کوڑ کڑاوے بھلی لوکائی۔ گرسکھ پرہ کا ناؤں
 دوس زین رسنا گائی۔ انتکال کل آگیا، پرگٹ جوت بیٹھا رگھرائی۔ سوئی تھان سُہا گیا، جتھے پرہ بیٹھے آسن لائی۔ ساچا ونج
 کرا گیا، سچ شبد سوہنگ نام دوائی۔ نیچو اوچ کرا گیا، گرچرن نال بنت بنائی۔ جگ چار نام رکھا گیا، ساچی لکھت پرہ

آپ کرائی۔ چار کُنٹ جے جے جیکار کرا گیا، نہکلنک جس تیری سیو کھائی۔ پرہہ پرگٹ اتم پھل لگا گیا، کلجگ اتم گرسکھ پرہہ گوسائیں۔ پرہہ ساچا شبد سنا گیا، شبد گیان دے ہوئے چکائی۔ پرہہ بھلیاں راہے پا گیا، سرن پڑے دی لاج رکھائی۔ کلجگ انت پرہہ بلاوا بلا گیا، گرسکھ بھل نہ رائی۔ ہُن وقت سہاوا آ گیا، گرسکھاں جو من آس رکھائی۔ مہاراج شیرسنگھ جوت سروپی بھیس وٹا لیا، نہکلنک ناؤں رکھائی۔ کلنک نہ جگت وچ آئے۔ کرن کراونہار کلؤ انت کرائے۔ پرگٹ جوت پرہہ تپ تیج دونوں مٹائے۔ ستگر ساچا ستجگ ساچا جگت رچائے۔ سوہنگ شبد چار ورن چلائے۔ پرہہ بن دوسر کوئی دیسے ناہے۔ سرب پوجا پرہہ دے ہٹائے۔ ساچا در سوجھا جنہاں پرہہ درس دکھائے۔ گرسکھ گرچرن سنگ لوجھا، مل سادھ سنگت پرمگت پائے۔ مہاراج شیرسنگھ کل ہوئے سہائی، پرگٹ ہو کے درس دکھائے۔ پرگٹ پرگٹ بھرم نوارے۔ کلنکنہ نر اوتارے۔ ذات جوت جوت ذات اک گردھارے۔ آپ اپنا آپ اچارے۔ جاپ جاپ سوہنگ ساچا جاپ پرہہ رسن اچارے۔ تاپ تاپ پرہہ تین تاپ وچوں ہوئے مارے۔ مہاراج شیرسنگھ درس پرس، کر کرپا پرہہ پار اتارے۔ داسن داس دیوے بھرواسا۔ ساچا صاحب نہ جاننا ہاسا۔ تین لوک سچے پرہہ کا واسا۔ دھرے جوت مات پاتال آکاشا۔ بھلے جیو جوت سہائی وچ گریہ واسا۔ من چت نہ آئی، جس نے دیبا پون سواسا۔ مورکھ جیو رسن لُجھائی، آہار کیا مد ماسہ۔ کلجگ اپنی پت گوائی، انتکال ہوئے نرک نواسا۔ گرسکھ پورے ملی وڈیائی، پرہہ درس جس من پیاسا۔ ستگر ساچا ہووے سہائی، دکھ دلدر سارا ناسا۔ ملیا پرگٹ سچا سکھدائی، ساچا پرہہ سدا ابناشا۔ سادھ سنگت من بھئی ودھائی، پرگٹے جوت پرہہ چھڈ آکاشا۔ تارے پرہہ بال بردھ جوان، جو جن کرے چرن نواسا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گرچرن پریتی ہوئے راسا۔ سیوک سیوا پائے گھال۔ پرگٹ جوت بھوگ لگاوے تھال۔ نہ پرہہ بردھ نہ پرہہ بال۔ جوت سروپی بھگت وصال۔ ساچا نام دے جائے دھن مال۔ گرسکھ کھائے خرچ نہ ہوئے کنگال۔ سوہنگ شبد ملے کل ائمٹرا لال۔ کل کھوئے نہ ملے پارکھو، جگ ویکھو

بہال۔ مہاراج شیرسنگھ دے درس انتکال توڑ جائے جنجال۔ کر کیریا پرہہ درس دیوے۔ جو جن پردے پرہہ کو وسیوے۔
 پرگٹ ہوئے پرہہ سرب سار لیوے۔ مہاراج شیرسنگھ گرمکھ ورلے کر امرت میوے۔ گرمکھ ساچا سو جن۔ انحد شبد وجاوے
 سناوے جس کن۔ درس دکھاوے چرن لگاوے، ساچا پرہہ جیو تانہے من۔ جوت پرگٹاوے، راجن بنہ لیاوے، شبد سرت
 مٹاوے جن۔ بہرم چکاوے پرگٹ ہوئے مان گواوے، گرسکھ بولے دھن دھن۔ مہاراج شیرسنگھ جو تڈھ بہاوے سوئی کرا
 وے، دیوے ساچا نام نہ لا کے ستھ۔ ساچا نام گرمکھان پانا۔ نہکلنک کل پھریا بانا۔ جوت سروپ نہ بھلے انجانا۔ گرمکھ
 ورلے پرہہ تیرا رنگ مانا۔ درشن دے کل کرے سگھڑ سیانا۔ الکھ ابھیو چرن لگائے راجا رانا۔ ساچی جوت جھوٹھی دیہہ،
 جھوٹھے دھندے جیو بہرم بھلانا۔ پرہہ ساچے سنگ ساچا نیہوں، انتکال جم ڈنڈ نہ کھانا۔ امرت آتم ورکھے مینہ، جوت
 سروپی جوت جگانا۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ اندر، انتکال ورتائے اپنا بہانا۔ بہانا پرہہ اپنا ورتاوے۔ سرشٹ سبائی ٹنڈ
 اٹھاوے۔ ویری میت کوئی دس نہ آوے۔ جیو جیو جیو آتم گھاوے۔ کوئی نہ راکھے سرب کر لاوے۔ بے مکھ ڈبے کر کر
 ہاوے۔ ایسی اگن جوت سروپی لاوے۔ ون ترن کوئی رہن نہ پاوے۔ آکاش پاتال مات اک ہو جاوے۔ بیٹھ اڈول تین لوک
 ڈلاوے۔ بے مکھ کوئی کل رہن نہ پاوے۔ جوت سروپی پرہہ سب کھیل رچاوے۔ اگن پون پانی سرب اک ہو جاوے۔
 بہگت جنان سر بتھ ٹکاوے۔ اندھ اندھیار پرہہ آن تراوے۔ وچ سنسار جن بہگت اُپجاوے۔ راگ رسار آتم وساوے۔
 ساچا دربار گرسکھ دس آوے۔ کر آکار جتھے پرہہ جوت پرگٹاوے۔ بیٹھ نہراہار سچ تخت سہاوے۔ جے جے جیکار اپنے نام
 کراوے۔ ہاباکار کل دُشٹ جیو کر لاوے۔ دے نام آدھار، بہگت جنان پرہہ پار کراوے۔ ملے مرار انتکال در درس دکھاوے۔
 پاوے سار گرمکھ پورا، وچ جوت مل جاوے۔ مہاراج شیرسنگھ جوت نرنکار، نہکلنک کل ناؤں رکھاوے۔ نہکلنک پرگٹ
 آئے کلجگ۔ کلجگ کھپائے لائے ساچا ستجگ۔ سو تر جائے، جو چرن آئے بہج بہج۔ بے مکھ مر جائے، سوہنگ بان سینے وچ

وَجَّ - گُرسِکھ رَسنا گائے، سوہنگ شبد سدا گج گج۔ مہاراج شیرسنگھ ہوئے سہائے، گُرسِکھ ترائے کلجگ لبھ لبھ۔ نبھ پریتی گُرسِکھ چرناں۔ گُرجرن لاگ پھر ہوئے نہ مرنا۔ کر سیوا پرہہ پاربرہم، ہوئے بھوجل ترنا۔ کلجگ وقت سہا گیا، جو جن آئے پرہہ کی سرنا۔ جن بھگتاں لیکھ لیکھا گیا، دُکھ انتکال نہ بھرنا۔ ہوئے رکھک لاج رکھا گیا، مہاراج شیرسنگھ وچ چوہ ورنان۔ چار ورن پرہہ جوت جگاوے۔ کلجگ کریا سرب مٹاوے۔ شبد سوہنگ دی سوجھی پاوے۔ ساچا دربار اک نہکنک دس آوے۔ دوسر کوئی رہن نہ پاوے۔ پرگٹ آپ پرہہ ساچا دھرم چلاوے۔ اوچ نیچ بہرم بھوت سرب جیو مٹاوے۔ ذات پات کوئی ستجگ رہن نہ پاوے۔ سچ سچ سرب جیو وچ آتم ورساوے۔ جوٹھ جھوٹھ مد ماس سب دیہہ مٹاوے۔ نام ندھان برہم گیان دے، ستجگ ساچے جیو اُچاوے۔ پرہہ پورن چرن دھیان دے، جوت سروپی درس دکھاوے۔ نائیاں پرہہ مان دے، لائے سرن سر ہتھ ٹکاوے۔ ساچا شبد زربان دے، نام بان وچ سینے لاوے۔ مہاراج شیرسنگھ درس وشنوں بھگوان دے، وچوں سارا بھیت چکاوے۔ کلجگ چلے تتی وائے۔ جوت سروپ ہو وچ سہائے۔ پاپی جیو سب دئے جلائے۔ ترے لوء دس نہ آئے۔ اگیان اندھیر سوجھی ہو جائے۔ پرہہ ابناشی کل تیج وکھائے۔ جوت زرنجن نہکنک ہو آئے۔ دُکھی ہوئے انت کل در منگن، بے مکھ پرہہ دس نہ آئے۔ گُرمکھ نام چاڑھے من رنگن، آد جگادی ہوئے سہائے۔ مہاراج شیرسنگھ توڑے بندھن، جو جن چلے تیرے بھائے۔ سرب سرشٹ پرہہ آپ اُپائے۔ جیو جنت بنت بنائے۔ ساچی جوت وچ دیہہ ٹکاوے۔ منکھ جنم آتم چُراسی وچ لیکھاوے۔ کل دیہہ رَسنا نام لے، پرہہ سنگ میل کراوے۔ جو جھوٹھے توڑے نیہوں، ساچی جوت وچ جوت مِلاوے۔ مہاراج شیرسنگھ کر درس، انتکال پُری سچ جاوے۔ پُری سچ ساچا سچکھنڈ۔ جوت جگائے جتھے مالک ورہنڈ۔ پار کراوے دیہہ اُلٹاوے سب کھنڈ برہمنڈ۔ پرگٹ جوت ساچا نام، گُرسکھاں جاوے ونڈ۔ مہاراج شیرسنگھ رَسنا گا کے، گُرسکھ نہ کھاوے جم ڈنڈ۔ ساچا راگ ساچے پرہہ دسیا۔ جوت سروپی وچ پردے وسیا۔ بھگت جاناں پیاوے پرہہ آتم

رسیا۔ بے مُکھ دُشٹ دُراچار ساچے در تے نسیا۔ کلجُگ ہویا اندھ اندھیار، وِرا گُرمُکھ چند جِوُن مَسّیا۔ مہاراج
 شیرسنگھ جگت بہتار، دیوے جوت وِچ زو سسیا۔ جوت سروپ سرب پرکاشے۔ اچھل اڈول پرہہ اناشے۔ رسنا گاؤ گُرجن
 پرہہ ہوئے داسے۔ مانس جنم جیو آئے راسے۔ کایا دُکھ آتم بھکھ، وِچوں دیہہ دے ناسے۔ ساچا سُکھ گُرجن بھرواسے۔ انتکال
 رسنا جپ ہوئے سُکھال سواسے۔ سرشٹ سبائی انتکال ہوئے ناسے۔ ایشر جوت جیو دے دھرواسے۔ مہاراج شیرسنگھ
 سادھ سنگت سد ہے پاسے۔ چرن لاگ ملے وڈیائی۔ پرہہ اناشی کل ہوئے سہائی۔ وڈ راجن راج سچا پاتشابھی۔ پرہہ بھاگن
 بھاگ وسے سب تھائی۔ سیج باشک ناگ، لچھمی چرن جھسنائی۔ پرگٹ جوت نہکلنک، وِچ مات دے آئی۔ آون گون کیسے
 بوجھ نہ پائی۔ جنم بھرم وِچ لیا گوائی۔ گُرسکھ پورے تیری دھن کھائی۔ کر بینتی ستگر ساچے آگے سادھ سنگت دی سیو
 کھائی۔ پرگٹ ہو کے پرہہ اناشے، سینگھ دلپ تیری پیج رکھائی۔ تیرا نام نہ کدے وِنا سے، جُگ چار سرب جس گائی۔ ساچا
 صاحب سدا ہے پاسے، جس نے تیری بنت بنائی۔ آتم ویکھ جتھے پرہہ واسے، جس نے ساچی بوجھ بُجھائی۔ ساچا شبد
 دے دھرواسے، انتکال گُرسکھ ڈول نہ جائی۔ مہاراج شیرسنگھ جن تیرے داسے، سرن پڑے دی لاج رکھائی۔ سرنی آئے جن
 سرن تکائے۔ بانہوں پکڑ پرہہ پار لنگھائے۔ ستگر ساچا انت دیا کھائے۔ دے درس کل انت ساچی جوت وِچ جوت ملائے۔ پرہہ
 کی جوت بڑی بے انت، گُرسکھ پھیر جگت نہ آئے۔ کوئی جیو نہ پاوے پرہہ کا انت، سچ گھر بیٹھا جوت جگائے۔ مہاراج
 شیرسنگھ ساچا کنت، جیو آتم ور، گھر لے جائے۔ جیو آتم آپ پرہہ ورے۔ مل جوت گُرسکھ پھر جنم نہ دھرے۔ جگ آئے نہ
 جائے پھر جنم نہ مرے۔ جو جن اک ٹیک گُرجن دھرے۔ دیوے درس پرہہ اوتار نہ ہرے۔ دھن دھن گُرسکھ جن کے
 کارج سرے۔ کِریا کرے مہاراج شیرسنگھ، سدا رہن بھنڈارے بھرے۔ ساچا پرہہ ہوئے بھگت بھنڈاری۔ وڈ گن داتا پرہہ
 سنساری۔ سرب سرشٹ اک جوت ادھاری۔ دھر جوت وِچ وسے آپ نرنکاری۔ مۇرکھ جیو ساچی سوچ نہ آتم وِچاری۔

ساچا پرہ نہ دیسے، وچ وسے دیہہ بنواری۔ مہاراج شیرسنگھ پردے وسے، بے مکھ کل کلجگ کرے خواری۔ درس دکھائے
 پرہ ساچا نینیں۔ سوہنگ چوٹ جگ کیسے نہ سہنی۔ بانہوں پکڑ اٹھائے ستیاں رینی۔ درس دکھائے چرن لگ جائے، آ بالی
 بہینی۔ ہنکار رکھاوے اپنا آپ گواوے، اٹی ویاوے پرہ وسندی وہنی۔ سادھ سنگت ہر گن گائے، پرہ جوت پرگٹائے،
 گرچرن کلجگ ساچی بہنی۔ جن سو ترائے وچ جوت ملائے، مات وچ آئے پھر دیہہ نہ لینی۔ بے مکھ بلالائے اکن پرہ شبد لگائے،
 مانس جنم دی لیوے لینی۔ گرسکھ ترائے کل پھل بنائے، موہ چکائے وچوں ساک سیئی۔ کلجگ مایا نہ ستائے، مد ماس نہ رسنا
 لائے، ساچا گر سچ دسے رہنی۔ مہاراج شیرسنگھ تیری سرن آئے، ہو سہائے پار لنگھائے، درس دکھاؤ ساچی نینیں۔ درس
 ہوئے داس پرہ دیوے۔ سوہنگ شبد جو جن رسنا سریوے۔ ساچا پرہ آتم واس کریوے۔ سوہنگ شبد دھن آتم وجیوے۔
 کھل جائے ساچی سن، امرت جھرنا وچ جھریوے۔ پرہ ملن کا وڈا گن، نین درس دسم دوار کھلیوے۔ مہاراج شیرسنگھ گر
 ستگر پورا، انتکال پار لنگھیوے۔ پاربرہم جس جن پایا۔ ہر کا ناؤں آتم ماہ سمایا۔ من کا بھاؤ پرہ سب چکایا۔ ساچا درس
 وچ دیہہ دکھایا۔ امرت برس امیوں رس پیایا۔ کر ترس پرہ ساچے، گرسکھ چرن لگایا۔ ٹٹی حرص، پرہ ابناشی گھر ماہ
 پایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، کر کریا سر ہتھ ٹکایا۔ ساچا صاحب سچ سرجنہارے۔ پرگٹ جوت آئے کل
 دھارے۔ نہکلنک جوت سروپ اوتارے۔ نہکلنک وجائے ڈنک، ستجگ چلے کھیل نیارے۔ سوہنگ شبد وجے ڈنک
 سوہن بنک، جتھے پرگٹے ہر مرارے۔ سوہن دوار بنک، پرگٹ جوت تارے رنگ، ساچا نام دیوے سیکدارے۔ تارے جن
 رنگ پرگٹ مات بار انک، بھگت جنن ہر پیج سواری۔ پرگٹ پرہ بار انک، کلجگ جامہ دھاریا وچ پری گھنک،
 نہکلنک وڈ اوتاری۔ وچ پری گھنک مایا پائی بے انت، کوئی نہ بوجھے جوت زینکاری۔ سرب پائی مایا بے انت، رنگا سنگھ من
 چاڑھی رنگت، پاربرہم پرمیشر جوت دسے نرادھاری۔ چاڑھی رنگت، وڈیائی پائی وچ سادھ سنگت، گیا کھنڈ سچ مار

اُڈاری۔ سادھ سنگت درس دان پرہ منگت، دیوے درس پرگٹے پرہ آپ گردھاری۔ در منگت دیوے درس، جس بنائی بنت، کلجگ کرے کھیل نیاری۔ جس بنائی بنت، گرسکھ اُچائے ستجگ وڈ سادھ سنگت، جو جن آئے چرن نمسکاری۔ گرسکھ وڈ سادھ سنگت، چار جگ ہوئے منت، لیکھ لیکھائے ساچا بن لیکھاری۔ ہوئے منت جنہاں ملیا کل ساچا کنت، جھوٹھی سرشٹ سادھ سنگت سنگھاری۔ ساچا کنت وسے جیو جنت، ساچا شبد دیوے پرہ بھنڈاری۔ پائی مایا سرب جیو جنت پرہ کی مہا کوئی نہ گنت، اپنے رنگ روے اپدھاری۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ آ کے، جن بھگتاں پیج سواری۔ پرہ آیا کلجگ کرتار۔ نہکلنک پورن اوتار۔ چوٹھا جگ انت کرے خوار۔ تخت نواسی باہوں پکڑ دیوے تار۔ رنگاں دیوے پرہ دُکھ نوار۔ ہنکاریاں دیوے مار، کر جگت خوار۔ سادھ سنگت پرہ دیوے تار، دے کے درس اپار۔ ساچا نام دے ادھار۔ بھوجل بیڑا کر جائے پار۔ پرگٹ جوت آپ زرنکار۔ مہاراج شیرسنگھ چرن کول جاؤ سد بلہار۔ چرن کول جو جن آیا۔ کر درس مہاسکھ پایا۔ چار ورن اک پرہ مان دوايا۔ برہم گیانی برہم گیان سوہنگ شبد سُنایا۔ جت پرہ لاگا چرن دھیان، تس پرہ ساچے درس دکھایا۔ کلجگ پرگٹی جوت وشنوں بھگوان، بھیکھ دھار اک کھیل رچایا۔ بوجھے کوئی چتر سُبجان، جس پرہ ساچے درس دکھایا۔ اُچے پرہ برہم گیان، دسم دوار آپ کھلایا۔ جیو نام گنی ندھان، مہاراج شیرسنگھ سرب سُکھدایا۔ ساچا پرہ سُکھا سُکھ۔ کلجگ اتم گرسکھا مٹکھ۔ کر درس پرہ لابی من کی بھیکھ۔ سِپھل کرائی ماتا ککھ۔ مہاراج شیرسنگھ درس تیرے دی، گرسکھ سدا من بھیکھ۔ کلجگ وقت سُہا گیا، پرہ درشن پان دا۔ پرگٹ جوت پرہ درس دکھا گیا، میل ملایا بھگت بھگوان دا۔ بیڑا بھوجل پار کرا گیا، پھل ملیا درشن پان دا۔ کلجگ آن ترا گیا، پھل دیوے سادھ سنگت سیو کمان دا۔ پرہ وچھڑے میل ملا گیا، ملیا میل دُھر لیکھان دا۔ پرہ جوت سروپی بھیس وٹا گیا، پھل ملیا رسنا گان دا۔ ہوئے موہ چُکا گیا، مہاراج شیرسنگھ پُرکھ سُبجان دا۔ مایا موہ جگت چُکائے۔ پرہ ساچا جس درس دکھائے۔ جگت

ہوئے نہ جیو ستائے۔ آتم جوت پرہہ کرے رُشنائے۔ اندھ اندھیار وچ دیہہ مٹائے۔ سچ پُرکھ دے درس پرہہ آپ ترائے۔ وکھڑ نام
 سچ سوہنگ جھولی پائے۔ جگت پت کال انت ہوئے سپائے۔ مہاراج شیرسنگھ، گُرمکھ پورا انتکال لے جوت ملائے۔ جن جگ
 کہا پرہہ جھوٹھا، تنہا منہ کالا۔ جھوٹھی کایا جھوٹھا ٹھوٹھا، وچ آتم دیپ پرہہ بالا۔ گُرسکھاں رنگ مانیا انوٹھا، سوہنگ
 شبد سچ راگ مالا۔ مہاراج شیرسنگھ در تیرا جس ڈیٹھا، انتکال سواس ہوئے سُکھالہ۔ ستجگ ہووے ساچا دھاما۔ جوت
 پرگٹائے کرشنا راما۔ سُپھل کرائے بھگتن کاما۔ نہکلنک کل پھریا جامہ۔ کلجگ پرگٹے وشنوں بھگوانا۔ ست پُرکھاں پرہہ ست کر
 مانا۔ مہاراج شیرسنگھ گُرسکھ ورلے کلجگ پچھانا۔ گُرسکھ سیوا پائی تھائیں۔ سرب کلا سمرتھ ہویا آئے سپائے۔ کلجگ
 رکھ پت، جس نوں سرن لگائے۔ کایا کھیتی آئی وت، ساچا جاپ سوہنگ بیج بیجائے۔ وچوں مارے اوگن تت، ساچا نام من
 وسائے۔ مت من بُدھ کھول کول دی دیوے سُدھ، پورن بوجھ آپ بُجھائے۔ اپنا بھو کھلائے گجھ، جوت سروپی درس دکھائے۔
 ۲۸۳ بھلیکھ کچھ ویکھ کچھ، اچھل چھل آپ کرائے۔ گُرمکھ ورلے لیا بُجھ، جیہدے اُپر دیا کھائے۔ گرچرن پریتی جاؤ جھج، ویلا
 پھیر ہتھ نہ آئے۔ کایا دیپ انت جائے بُجھ، گرچرن لاگ ساچی جوت جگائے۔ سوہنگ شبد لگائے بُج، بانہوں پکڑ گُرسکھ
 اٹھائے۔ دوسر کوئے نہ جیوڈ مُجھ، نہکلنک ہو کلجگ آئے۔ چھڈ وکار گرچرن لُجھ، بند خلاص انت کرائے۔ مہاراج شیرسنگھ
 سادھ سنگت پرگٹ ہوئے درس دکھائے۔ درشن پرہہ کا ہرجن لوڑے۔ بھگت جنان توں پرہہ مُکھ نہ موڑے۔ کلجگ انتکال ہو
 جائے، دن رہ گئے تھوڑے۔ جوت سروپی تیج وکھائے، راجن راجا گُرسکھ جھاڑن تیرے جوڑے۔ کر پریت گرچرن سنگ،
 سوہنگ نام سچ چاڑھ پوڑے۔ مہاراج شیرسنگھ بھگت جنان لُج پت رکھوڑے۔ کلجگ آئے رکھ لُج۔ سوہنگ شبد وجائے
 وچ۔ بے مُکھ جائے در توں بھج۔ پرہہ کا درس کر سنگت رچ۔ سوہنگ نام لیاں نہ ہووے لُج۔ ساچا پرہہ ساچی درگاہ وچ
 جج۔ چلے نہ اوتھ جیو کیسے دا پج۔ مہاراج شیرسنگھ سادھ سنگت تیرے چرن جائے سچ۔ چرن واسی سادھ سنگت تیری

داسن داسی۔ پرگٹے جوت کلجگ پرہاسی۔ دیوے درس پرہ دھام بیکنٹھ واسی۔ گھال گرسکھ ہوئی راسی۔ در ٹھور نہ پائے
 کوئی مدرا ماسی۔ گرمکھ چے سوہنگ سواسن سواسی۔ کرے کراوے آپے آپ جو من بہاسی۔ سادھ سنگت سر ہتھ
 ٹکاوے، انتکال کرے بند خلاصی۔ مہاراج شیرسنگھ جگت منگت تیرے در دے داسی۔ داسن داس گرسکھ پایا۔ کلجگ
 پوہ نہ سکے مایا۔ نرمل کل جگ اتم کرایا۔ انتکال جم دکھ نہ سپیا۔ مہاراج شیرسنگھ سادھ سنگت پر کینی دیا۔ کرپا کرے
 پرہ کرپا نند۔ اتم اُچاوے پرمانند۔ بجر کپاٹ تڑاوے بند۔ مہاراج شیرسنگھ دے درس، گرسکھ اتم رکھ سدا اند۔ اتم اند
 گر در پائے۔ راج ملکہ جگیر من ترشن مٹائے۔ ساچا صاحب من وسائے۔ رسنا چپ ہر گن گائے۔ اند بنودی پرہ گھر ماہ
 پائے۔ ساچا پرہ جس کایا سودھی، نرمل جوت وچ دیہہ جگائے۔ انتکال پرہ جائے گودی، گرہ واس پھیر نہ آئے۔ مہاراج
 شیرسنگھ والی ہندوین پھڑ کے بودی، چرن کول سنگ لگائے۔ ہند والی گرچرنی آئے۔ کابن گھنٹیا پرہ دس آئے۔ ساول سندر
 روپ سر تے مکٹ ٹکائے۔ ول چھل چھل ول کر اپنا آپ اُپائے۔ ست سروپی جوت کایا شیرسنگھ پلٹائے۔ کھول دیوے پرہ
 سارے سوت، نہکلنکی بھے رکھائے۔ اتم نرمل جگائے جوت، لاگ چرنی بھل بخشائے۔ گرچرن پریتی اتم گوت، لاگ چرن ورن
 چار اک ہو جائے۔ جنم جنم کی میل پرہ دھوت، سوہنگ شبد پرہ صابن لگائے۔ بے مکھ سارے کلجگ روت، ساچا پرہ
 دس نہ آئے۔ جوت جگائے وچ پرہ موت، دکھن دشا مان دوئے۔ جو کچھ کرے کراوے سوئی ہوت، جیو کیسے دی واہ نہ جائے۔
 گرسکھ کدے نہ آوے مؤت، انتکال درس دکھائے۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ نرمل جوت، پرگٹ جوت نہکلنک اکھوائے۔
 نہکلنک کل ہویا سیکدار۔ سرشٹ مارے کر خوار۔ بھگت ادھارے دے درس اپار۔ سادھ سنگت بیٹھا وچکار۔ کر درس
 پرہ اتم ہووے ٹھنڈی ٹھار۔ بے مکھ در تے پرہ کی پائے نہ سار۔ سادھ سنگت کل جاؤ بلہار۔ جنہاں ملیا پُرکھ اپار۔
 سوہنگ شبد ساچا دے جائے ادھار۔ پرگٹ بھگت بھگوت گنوت ساچی کرے وچار۔ کلجگ پرگٹ اتم وچ جیو جنت،

کلجگ دیوے دیدار۔ گرسکھ ناؤں ستجگ وڈ سنت، رسنا گاوے سرب سنسار۔ مہاراج شیرسنگھ تیرا کوئی نہ جانے انت،
 اپنے رنگ روے کرتار۔ رنگ روپ پرہہ کا کوئی نہ جانے۔ گرمکھ ورا کوئی رنگ پرہہ کا مانے۔ گرسکھ سوہن گرچرن کھڑے
 نہانے۔ ساچا پرہہ دیوے درس، کھڑا ہوئے سرہانے۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ ورتے، سب کچھ تیرے بہانے۔ کلجگ بہانا بہرم
 بھلائیندا۔ بے مکھاں کل جھوٹے دھندے لائیندا۔ ساچا نام نہ دے ادھار، مد ماس آہار بنائیندا۔ ساچا پرہہ نہ کرپا کرے، انت
 نرک نواس دوائیندا۔ گرسکھ آتم جوت دھرے، ساچا دیپک وچ دیپہ جگائیندا۔ تین کے پورن کاج سرے، جو آئے چرن
 سیس جھکائیندا۔ گرسکھ کلجگ کرم نہ ڈرے، گر ساچا سر ہتھ ٹکائیندا۔ انتکال پرہہ آوے گھرے، دے درس پار لنگھائیندا۔
 بے مکھ ڈن ڈاڈھا بھرے، دھرم رائے ڈن لگائیندا۔ گرسکھ پورا واس سچکھنڈ کرے، جتھے پرہہ بیٹھ جوت جگائیندا۔ مہاراج
 شیرسنگھ چرن ٹیک جو دھرے، مات لوک پھیر نہ آئیندا۔ سچا گھر سچا دربار۔ سچ گھر وسے آپ نرنکار۔ جوت جگائے
 کر اپر اپار۔ تین لوک سب جوت ادھار۔ کلجگ آیا نہکلنک اوتار۔ سوہنگ ساچا دیوے نام ادھار۔ بھگت جنار مات پت
 بہتار۔ رکھے جیا آد انت پرہہ ایکنکار۔ نرمل جوت جگاوے وچ دیپہ مجھار۔ جوت پرکاش مٹاوے دیپہ اندھ اندھیار۔
 سوہنگ شبد وجاوے انحد دھنکار۔ بجر کپاٹ کھولے آپ مرار۔ ساچا دے جس جوت سروپی آکار۔ بیٹھا وچ دیپہ جوت
 ادھار۔ مورکھ جیو ساچا پرہہ کل گیا وسار۔ گرسکھ دیوے درس، پرہہ کل لے نہکلنک اوتار۔ بھہ مٹاوے سب، ساچی آتم
 ہووے اجیار۔ امرت سوما گھلاوے وچ نہہ، امرت برکھے کرپا دھار۔ مہاراج شیرسنگھ کل لیا گرمکھ لہہ، دے درس جوت
 سروپ پرہہ دیوے تار۔ جوت سروپی پرہہ ذات نہ کھئے۔ ساچی جوت وسے ترے لہئے۔ انتکال کل دا ہوئے۔ گر گوبند کل
 پرگئے دوئے۔ بے مکھ مکدھ گوار، کل رہے سوئے۔ گرمکھ چتر سجان، گر چرن پروئے۔ دے درس برہم گیان، آتم نیتر ہوئے لہئے۔
 ساچا دیوے چرن دھیان، مہاراج شیرسنگھ تھہ جیوڈ نہ کھئے۔ ساچا نام وڈی دات۔ جوت جگائے پرہہ وچ مات۔ سوہنگ

شبِ گرسکھاں دیوے ساچی دات۔ گرچرن پریتی جیو کر ساچا نات۔ رسنا چپ ہر ہر دوس رات۔ گربھ واس نہ دھرے
 وچ مات۔ جوت سروپی جوت ملائے، مہاراج شیرسنگھ مٹاوے تات۔ مل جوت جگت تجایا۔ سچکھنڈ گرمکھ پورے ڈیرہ
 لایا۔ سوچھ سروپی جوت پرہ وچ ڈیرہ لایا۔ مہاراج شیرسنگھ جگ چوٹھے کیا سب آپے آپ، جو کچھ کرایا۔ کلجگ
 چوٹھا جگ آپایا۔ وید اتھرن راہ دکھایا۔ ایڑا اتھرن اللہ نور آپایا۔ محمد قرآنی پرہ تیج ودھایا۔ عیسیٰ موسیٰ دے جوت،
 جگت ناؤں دھرایا۔ کگرم ریتی جوٹھے جھوٹھے دھندے جگت بھلایا۔ ساچے پرہ شاہ کیتی الٹی نیتی، مد ماس اہار بنایا۔
 انتکال اوڈھ سب دی پیتی، نہکلنک پرہ جامہ پایا۔ شبِ سروپ سرب سرشٹ جیتی، شبِ ڈنک چار کنت وجایا۔ پاوے
 جیو کل اپنی کیتی، ساچا شاہو منوں بھلایا۔ پرگٹ جوت سدا اے دیتی، ہاہاکار کلجگ بھلایا۔ انتکال ہوئے بھے بھیتی، کوئے نہ
 ہووے آن سہایا۔ گرسکھاں پرہ پرکھی نیتی، پرگٹ ہوئے درس دکھایا۔ کرے درس آتم اتیتی، پرہ ابناشی گھر ماہ پایا۔ گرسکھ
 ساچے ملے گرچرن پریتی، انتکال کل پرہ ہوئے سہایا۔ سوہنگ شبِ ستجگ کی ریتی، ساچا شبِ آپ لکھایا۔ مہاراج
 شیرسنگھ ستگر پورا، پرگٹ جوت نہکلنک بھو آپ کھلایا۔ پرہ کا بھو کوئی جیو نہ جانے۔ ہنکار بھرے سب راجے رانے۔
 سوہنگ شبِ پرہ ماریا بانے۔ لاگے چرن کل وڈے جروانے۔ بے مکھ بھنے شبِ سنگ جوں بھٹیالے دانے۔ چرن لگ جائے
 والی ہندوانے۔ گرمکھ ادھرے پار جو چلے گر کے بھانے۔ جوت سروپی آیا سنسار، بھگت جاناں ہر لاج رکھانے۔ کلجگ
 پرگٹیا نین مدھار، سینگھاسن بیٹھ بھگت ترانے۔ مورکھ مگدھ نہ پاوے سار، دیوے درس پرہ جو ہوئے نمانے۔ سرب سکھ
 گرچرن پیار، آتم جنم جو پرہ چرن لگانے۔ ساچا شبِ تن دیہ ادھار، انحد شبِ من وجانے۔ انحد شبِ کوئی گرمکھ پاوے
 سادھ، جس نوں ملیا پرہ بھگوانے۔ وچوں جائے واد وواد، آتم دیپ پرہ جوت جلانے۔ ساچی دھن اپجاوے ناد، آتم سن
 پرہ کھول وکھانے۔ کھلے سن دے برہماد، دوار دسم پرہ پڑدا لانے۔ کھلا دوار مٹ گئی وچار، جوت سروپی پرہ درشن

پانے۔ درشن پائے بہرم چُکائے، گرمکھ پورے وچ جوت مل جانے۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ اندر، ساچا نام گرسکھ ترانے۔
 گرسکھ پرہ دیوے وڈیائی۔ چرن لاگ جس سیو کھائی۔ جنم کرم دی میل گوائی۔ ساچی جوت وچ دیہہ جگائی۔ نرمل باقی
 نام وچ دیہہ پائی۔ اُچے برہم گیان، اندھ اندھیر سرب مٹ جائی۔ ملے بھگت بھگوان، ساچی جن بنت بنائی۔ کلجگ ہووے
 چتر سُبجان، ساچا پرہ جس درس دکھائی۔ سوہنگ شبد سنگ دیوے دان، رسنا چپ جیو مٹ جائی۔ جگو جگ
 پرہ ساچا بان، بھگت جناں دی پیج رکھائی۔ کلجگ انت نہ ہووے کان، جو جن آئے پرہ سرنائی۔ گرمکھ پورے پرہ کا
 مان، انتکال جو ہوئے سہائی۔ دُشٹ دُراچار پرہ لاپے گھان، سوہنگ بان جگت لگائی۔ اُدھرے سو جن جو چرنی ڈگے آن،
 سرن پڑے دی لاج رکھائی۔ رہن نہ دیوے پرہ کیسے دا مان شبد چوٹ کلجگ چلائی۔ دیوے درس جو ہوئے نتان، گُدر آئے
 ملے وڈیائی۔ ستجگ پرگٹے جانی جان، سرب سرشٹ بنت بنائی۔ کلجگ مایا جیو بھلایا انجان، مد ماس رسنا لائی۔ گرمکھ
 ورلے پرہ درشن پان، جنہاں اُپر پرہ دیا کھائی۔ کلجگ پرگٹے مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ستجگ ساچی جس
 لکھت کرائی۔ کلجگ ورتے پرہ کا بھانا۔ کوئی نہ رہے کل راجا رانا۔ پرگٹے کل نہکلنک وڈ جروانا۔ شبد سروپی کر جنگ،
 سرب سرشٹ لاپے گھانا۔ بے مکھ کل بھجے پھرن ننگ، کوئے نہ ملے سچ ٹکانا۔ سرشٹ سبائی جھوٹھی جوں کاجی ونگ، ساچا
 شبد گر ماریا بانا۔ چوٹھا جگ انت ہویا بھنگ، ستجگ ساچا پرہ ساچے لانا۔ سوہنگ شبد من چاڑھے رنگ، چار ورن
 پرہ اک کرانا۔ سرب جیو پرہ لگائے انگ، جگت بھیکھ سرب مٹانا۔ پرہ ساچا جس کیا سنگ، انتکال جائے وچ بانا۔ دوئے
 جوڑ در پرہ درس جیو منگ، پرگٹے جوت پرہ جوتی جوت ملانا۔ مہاراج شیرسنگھ وسے وچ وربھنڈ، گرمکھ ورلے کیسے
 پچھانا۔ جانے سو جن جس آپ جناوے۔ مایا روپی پڑدا اتوں آتم لاہوے۔ نج گھر واسی جیو نجانند درساوے۔ آتم بھجی
 دیپ شبد گیان پھیر جگاوے۔ پرہ ملن کی ساچی ریت، رسنا چپ پرمگت پاوے۔ مہاراج شیرسنگھ چرن لاگ مانس جنم

جاوے جیت، گریہ واس جیو پھیر نہ آوے۔ گریہ واس اگن کُنڈ۔ جیو بللائے جوں کاگ بھسُنڈ۔ پرہہ ہووے سہائے جس
 اُچائے پنڈ۔ مہاراج شیرسنگھ پار کرایا، جامہ لے وچ گھونڈ۔ گھنک پُری پرگٹے گھنشام۔ دواپر کرشن مُراری تریتا رام۔ کلجگ
 پھریا پرہہ نہکلنکی جام۔ کلجگ انت کرایا، مہاراج شیرسنگھ پرگٹ جوت پورن کیا کام۔ انت کلجگ پرہہ جوت پرگٹاوے۔
 وچ جگ پرہہ گر اُچاوے۔ ساچی شبد سُروچ دُهن و جاوے۔ انحد راگ دے اپنا شبد سُناوے۔ ساچا درس آتم سوار
 دے، واجا پون وچ دیہہ و جاوے۔ پورن سوجھی برہم برہماد دے، وچوں دوئی بھیت مٹاوے۔ گوہند گر مات راج دے،
 ساچا شبد من وساوے۔ مہاراج شیرسنگھ جگو جگ پورن بھاگ دے، چرن پریتی بھل نہ جاوے۔ ساچا پرہہ ہوئے سہائی۔
 اٹھ اٹھرابی دے روگ گوائی۔ دے امرت رس ککھ سُپھل کرائی۔ دُکھ درد سب پرہہ کے وس، جھوٹھی کایا دیہہ روگ لگائی۔
 مہاراج شیرسنگھ چرن لاگو نس نس، دُکھ بھکھ رہے نہ کائی۔ سوہنا دیسے تیرا بانا۔ جے جن بن جائے سُکھڑ سیانا۔
 سوہنگ شبد من وسانا۔ مد ماس نوں ہتھ نہ لانا۔ چرنی لاگے ہوئے نانا۔ مہاراج شیرسنگھ جوت سروپ درس دکھانا۔ جے
 من بھائے تاں لینا من۔ ساچا شبد سُنایا کن۔ پار لنکھن دا بیڑا بٹھ۔ اُتم وست وچ دیہہ وسے، کال قصائی لائے ستھ۔ ساچا پرہہ
 جوت پرگٹاوے، ہوئے مان گواوے، کرو بچن جے کوئی من جن۔ حُکمے اندر جو جن چالے، سُپھل کرایا مانس جنم۔ مہاراج
 شیرسنگھ تیرے ہتھ وڈیائی، اُتم کڈھ بھلیکھے بہرم۔ بہرم بھلا جیو کلجگ رُلا۔ وچ دیہہ نہ ویکھیا پرہہ لال انملا۔ رسن وکاری
 ہو کے، من جھوٹھا ڈلا۔ جگت بھکاری ہو کے، منگ پرہہ بھنڈارا کھلا۔ مہاراج شیرسنگھ لاج رکھاوے، سوہنگ بٹھ پار
 لنکھن دا ساچا ٹلا۔

★ ۱۵ وساکھ ۲۰۰۸ پکرمی حولدار پورن سنگھ دے گرہ پنڈ جیٹھووال ★

مانس جنم اتم جگ پایا۔ ساچا نام نہ ردے وسایا۔ کر نین درس نہ اتم ترپتایا۔ لاه جگ حرص، اپنا آپ گر آگے نہ ٹکایا۔ امرت سوما برس، ساچا امرت اتم وچ نہ چوایا۔ نردھن کر ترس، جوت سروپ پرہہ درس دکھایا۔ مہاراج شیرسنگھ تیرا بھيو، کلجگ کيسے نہ پایا۔ اتم دھرے جوت، بھوئے دیہہ اُجیارا۔ گرمکھ دوس رین کدے نہ سوت، جنہاں ملیا پُرکھ اپر اپارا۔ گرسکھ ستجگ نرمل گوت، سوہنگ شبد بھوئے اتم ادھارا۔ بے مکھ سرشٹ انت گئی روت، انتکال نہ ملے موکھ دوارا۔ گرسکھاں جگائے پرہہ نرمل جوت، شبد سرت دے بیٹھے آپ نیارا۔ مہاراج شیرسنگھ تیرا در، ستجگ ہووے ساچا دربارا۔ ایشر جوت نرمل جگاتی۔ سدا پرکاش، نہ دوس نہ راتی۔ گرسکھ اتم ویکھ مار جھاتی۔ جتھے وسے وڈ گن داتا سرب کا داتی۔ ذات پات نہ پرہہ کی کوئی، نرمل جوت ساچی ذاتی۔ مہاراج شیرسنگھ جوت پرکاش، گرسکھ ہردا جوں دیپک باقی۔ نرمل جوت جگے اندر۔ ساچا تن سہائے مندر۔ وسے پرہہ وچ آپ اک کندر۔ دیوے برہم گیان کھولے من جندر۔ مہاراج شیرسنگھ گرسکھ وسے، نرنجن جوت سدا دیہہ اندر۔ کلجگ پرگٹے جوت نرنکاری۔ شبد سنے بھلے نہ جانے جیو سنساری۔ دیوے شبد گیان کيسے ورلے برہم وچاری۔ سر رکھ پرہہ ہتھ، کلجگ سو جھی پائی ساری۔ دیہہ چلایا رتھ وچ سوہنگ پائی وتھ، ساچا ہووے آپ بھنڈاری۔ بے مکھ شبد نہ جان، در آئے جائن جھکھ ماری۔ گرسکھ گرچرن لاگ سدا سکھ مانن، دیوے درس پرہہ مزاری۔ پرہہ کا بھئیو بھگت جن پچھانن، جن دیوے جوت ادھاری۔ چار کٹھ بھوئے جگ چانن، مہاراج شیرسنگھ جوت چمتکاری۔ جگت جوت جوت وچ ریائے۔ بے مکھ جیو کلجگ لئے بھلائے۔ جس بھلایا تِس پرہہ نظر نہ آئے۔ اپنا آپ گویا، مد ماس آہار بنائے۔ سادھ سنگت وقت سہایا۔ پرہہ ابناشی درشن پایا۔ اتم نرمل سوہنگ گایا۔ ساچا پرہہ گیان دوئے، انتکال پرہہ بھوئے سہایا۔ ستگر ساچا سچ لکھائے، انتکال گرسکھاں آن ترايا۔ نہکلنک بھوئے درس دکھائے۔ مانس جنم

سُپھل کرائے۔ جوت وچ جوت ملائے۔ گرہ واس پھر سیکھ نہ آئے۔ ساچا پرہہ دیا کھائے۔ اُدھرے پار جس سوہنگ گایا،
 مہاراج شیرسنگھ اوٹ رکھائے۔ کلجگ اوٹ اک دھر پرہہ۔ باقی کھوٹ وکار وسار سب۔ سوہنگ شبد چوٹ مار آتم دھار
 جہب۔ مہاراج شیرسنگھ ست پُرکھاں لیا لبہ۔ کلجگ گھور اندھیر، پرہہ جوت پرکاشیا۔ کلجگ گھور اندھیر، نہکلنک وچ
 دیہہ سیکھ واسیا۔ کلجگ گھور اندھیر، پرگٹی جوت پرہہ ابناسیا۔ کلجگ گھور اندھیر، سادھ سنگت پرہہ سد پے واسیا۔
 کلجگ گھور اندھیر، مہاراج شیرسنگھ چھڈ آکاش وچ مات نواسیا۔ نواس پرہہ سرب جیو۔ گرچرن لاگ رس امرت پیو۔
 پی امرت نرمل ہووے آتم دیو۔ جگے دیو وچ پرہہ چرن جیو۔ سوہنگ ساچا نام وچ پاپ کلیو۔ مہاراج شیرسنگھ جوت
 پرکاشے، آد انت وچ جنت جیو۔ جیو جنت پرہہ آپ سماوے۔ بے مکھ ویکھ نظر نہ آوے۔ گرسکھاں پرہہ ساچی بوجھ
 بُجھاوے۔ سوہنگ نام آتم برہم گیان دواوے۔ آتم جوت سروپ پرہہ جوت جگاوے۔ جگے جوت ہونے اجیارا، نرمل باقی وچ
 دیہہ لگاوے۔ ہونے پرکاش مٹے اندھیارا، ساچا پرہہ ردے سماوے۔ کلجگ بھرم بھلا سنسارا، نہکلنک نظر نہ آوے۔ مہاراج
 شیرسنگھ دیوے جوت اجیارا، سادھ سنگت تَنب اٹھاوے۔ جوت سروپ وچ سیکھ سمایا۔ آپ اپرمپر سب تھان سُہایا۔
 مات پاتال آکاش تین لوک ربایا۔ کھنڈ برہمنڈ ورہنڈ پرہہ جوت جگایا۔ اچھل اچھل اچھید پرہہ کیسے بھید نہ پایا۔ کلجگ
 جامہ دھار نہکلنک اکھوایا۔ بے مکھاں کر خوار، ساچا نام دِلوں بھلایا۔ گرسکھاں دیوے دات، گرچرن دوار مل سادھ سنگت
 رسنا ہر جس گایا۔ سوہنگ نام دیوے آتم بھنڈار، گن داتا دے توٹ کدے نہ آیا۔ کلجگ بھگتن کرے ادھار، دھار کھیل
 چترُہج کہایا۔ مہاراج شیرسنگھ کل نر اوتار، سوہنگ ساچا نام چلایا۔ ستجگ چلے سوہنگ ناؤں۔ چار کُنٹ سرب جیو
 جنت رسنا گاؤ۔ بے مکھاں گر در نہ لاگن پاؤ۔ سادھ سنگت ہر پرہہ ردے سماؤ۔ آتم جوت نِج ماہ جگاؤ۔ مہاراج
 شیرسنگھ سرب گھٹ واسی، انتکال پرہہ درشن پاؤ۔ ساچا پرہہ سچّی وڈیائی۔ گھٹ گھٹ واسی سرب تھائیں سمائی۔ آد انت

بھگتن ہوئے سہائی۔ کلجگ لے اوتار، گھنک پُری پرہ جوت جگائی۔ مَورکھ مُگدھ نہ پائن سار، نرنجن جوت وچ مات دے
 آئی۔ سمرتھ پُرکھ کر وچار، ساچے پرہ دی سوجھی پائی۔ سوہنگ ملیا نام ادھار، بُجھی دپیک پرہ پھیر جگائی۔ انتکال نہ
 کل ہوئے خوار، ساچا پرہ ہوئے سہائی۔ مہاراج شیرسنگھ چرن پیار، سادھ سنگت بن آئی۔ کلجگ بھیا پرہ کا بھیکھ۔ گن
 ندھان بھگتن آپ لکھائے لیکھ۔ وشنوں بھگوان جوت اگم پرہ دیکھ۔ پیر پیغمبر اولیا پرہ مٹائے شیخ۔ مہاراج شیرسنگھ
 سوہنگ شبد چلائے اک وسیکھ۔ سوہنگ شبد ستجگ ورتنتا۔ کلجگ انت جوت سروپ پرہ آپ کرتا۔ پرگٹ وچ کل،
 بھگتن ملے آپ بھگوتتا۔ اتم دے برہم گیان، مان دوائے وچ سادھن سنتا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت ریائے وچ
 سرب جیو جنتا۔ کلجگ مایا جگت بھلایا۔ پرہ ابناشی نظر نہ آیا۔ نراباری زرویر وچ سکھ سمایا۔ چھڈ دیہہ اپار، جوت
 سروپ نہکلنک اکھوایا۔ دُشٹان دے سنگھار، مد ماس جس آہار بنایا۔ بھگتن دیوے تار، چرن آئے جس سیس جھکایا۔
 انتکال نہ ہوئے خوار، پرہ ابناشی گھر ماہ پایا۔ گرسکھ سوہن سچکھنڈ دوار، ساچا دپیک پرہ جوت جگایا۔ مہاراج
 شیرسنگھ تین لوک جوت آکار، ایک جوت سرشٹ سبائی جوت جگایا۔ پرہ کی جوت سدا اتول۔ پرہ اٹل نہ کوئی سکے تول۔
 کلجگ اتم نام سوہنگ نہ کوئی سکے رول۔ مہاراج شیرسنگھ وسے ہر تھاؤں، جیو اتم ویکھ کھول۔ دھرے جوت پرہ نین
 مدھاری۔ پاتال باشک سیج سنگھاسن پیج سواری۔ کلجگ جامہ دھار، نہکلنک نرنجن جوت کل کرے خواری۔ جامہ دھار
 چوتھے جگ کرے خواری۔ مہاراج شیرسنگھ سادھ سنگت دے درس پیج سواری۔ درس دان پرہ بھگتن کو دیا۔ برہم
 گیان ورلے گرمکھ لیا۔ سوہنگ چپ ساچا نام، اتم نرمل کیا۔ گرچرن لاگ کر نمسکار، پرہ ملن کا ساچا ہیا۔ اتم جوت
 ہوئے ادھار، جگے جوت وچ دیہہ دیا۔ مہاراج شیرسنگھ امرت ناؤں رسنا چپ، گرمکھاں اتم رس پیا۔ رسنا چپ توڑ اتم
 اناتم۔ مکھ نہ موڑ کل پرگٹے پرماتم۔ انتکال بندی چھوڑ سدا ہر پاتم۔ مہاراج شیرسنگھ کل بھگتن لیا لوڑ، بے مکھ انت ہو

جائن کھاتم۔ بے مُکھ سو جن، جن ہر بھلایا۔ بے مُکھ سو جن، جن مدرا ماس آبار بنایا۔ بے مُکھ سو جن، ساچے پرہ نہ جس درس دکھایا۔ بے مُکھ سو جن، نج گھر واسی پرہ نظر نہ آیا۔ بے مُکھ سو جن، نر نرائن کل پرہ نہ پایا۔ بے مُکھ سو جن، بہرم بھلیکھے جگت بھلایا۔ بے مُکھ سو جن، کر نند پرہ دُشت دُراچار پرہ ناؤں دھرایا۔ بے مُکھ سو جن، انتکال جمدوت آئے ستایا۔ بے مُکھ سو جن، انت نرک نواس رکھایا۔ بے مُکھ سو جن، سوہنگ شبد نہ ردے وسایا۔ بے مُکھ سو جن، نیتر پیکھ نہ سیس جھکایا۔ بے مُکھ سو جن، گر پورے توں مُکھ بھوایا۔ گرسکھ تیرا جنم دھن، ساچا نام ردے وسایا۔ آتم گیا جیو من من، پرہ پورے جس درس دکھایا۔ سوہنگ شبد سُنایا کت، انحد دُهن پرہ ناد وجایا۔ چرن لاگ ترے بھگت جن، مانس جنم سُپھل کرایا۔ سوہنگ دات نہ لاگے سنہ، ساچے پرہ کل دیا کمایا۔ مہاراج شیرسنگھ تیری وڈیائی، پرگٹ جوت نہکلنک کل جگت بھلایا۔ انتکال کل پرہ کییا انت۔ پرہ کی مہا بڑی بے انت۔ کلجگ جیو بھلایا، درسایا کیسے ورلے سنت۔ جنایا ترایا بھگت ملیا پرہ بھگوت۔ بے مُکھاں بھلایا نظر نہ آیا، ساچا پرہ جس بنائی بنت۔ وچ دیہہ پرہ ڈیرہ لایا، سچ استھان سچ جوت جگایا، بیٹھ آپ پرہ اکت۔ سوہنگ نام دواپا، اگیان اندھیر مٹایا، انحد شبد دُهن وجنت۔ بجر کپاٹ کھلایا، امرت جھرنا جھروں جھرایا، سوہنگ شبد دیبا ساچا منت۔ مہاراج شیرسنگھ ہوئے سہایا، جس چرن لگایا، دھرے جوت مات آد انت۔ آد انت پرہ جوت پرکاشے۔ آوے جاوے سد ابناشے۔ انتکال کل کرے ناسے۔ پرگٹی جوت وچ مات پاتال آکاشے۔ کلجگ گرمکھاں پایا ساچا شاہو شابا سے۔ کلجگ پرگٹیا پرہ کل دھاری۔ چرن لگائے مان گوائے پکڑ ہنکاری۔ بے مُکھ کھپائے بھگت ترئے، امرت دیوے نام بھنڈاری۔ سوہنگ شبد چلائے گیان دوائے، وڈا آپ پرہ سنساری۔ گرمکھاں درس دکھائے، بہرم بھلیکھے سارے لاپے، در گھر آئے پرہ پیج سواری۔ بے مُکھ بللائے کل کرن پائے پائے، سرب سرشٹ پرہ آپ سنگھاری۔ مہاراج شیرسنگھ گرچرن گرسکھ لاگے، سرن پڑے دی پیج سواری۔ سرشٹ سنگھار کلجگ کھپایا۔ گنٹ چار

ہاہاکار کرایا۔ جیو جنت دُکھی ہوئے بللایا۔ کلجُگ قصائی انتکال کل قہر ورتایا۔ چار کُنٹ پے جائے دُبائی، انتکال نہ کوئی ہوئے
 سہایا۔ بھیناں نوں چھڈ جان بھائی، کلجُگ ویلا نیڑے آیا۔ گُرسکھاں پرہہ ہوئے سہائی، پرگٹ جوت درس دکھایا۔ سوہنگ
 شبد من وجی ودھائی، رسنا جپ ہر سُکھ پایا۔ سادھ سنگت تیری وڈیائی، ساچا پرہہ سچ کل پرگٹایا۔ مہاراج شیرسنگھ
 تیری سرنائی، جو جن آئے پار کرایا۔ کلجُگ ہووے کال انت، جیو سرب بللائن۔ جگت جیو جنت تھایں چھڈ جائن۔
 سوہنگ ساچا شبد گُرمکھ ورلے گائن۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ساچی جوت گُرسکھ جگائن۔ رکھ آس جیو پرہہ
 درشن کرنا۔ کر درس پرہہ انتکال، کل کدے نہ مرنا۔ گرچرن ہووے تیرا سد واس، مل سادھ سنگت بھوجل ترنا۔ آتم جوت
 ہووے پرکاش، انتکال جم ڈنڈ نہ بھرنا۔ پرہہ کی جوت سدا ابناش، ہوئے نیانا لاگ پرہہ چرناں۔ ملے پرہہ سرب گنتاس، کلجُگ
 پرگٹے دھرنی دھرنا۔ مہاراج شیرسنگھ سد پے پاس، سوہنگ نام گُرسکھاں ورننا۔ گُرسکھ نام زرنجن پایا۔ لکھ چُراسی گیڑ
 چُکایا۔ نج گھر واسی نج ماہ پایا۔ سوہنگ ساچا نام من وسایا۔ نہکلنک سوہنگ ساچا جاپ ستجُگ چلایا۔ مہاراج
 شیرسنگھ وڈ پرتاپ، جوت سروپ جس بھیکھ وٹایا۔ جوت سروپ جگت کا داتا۔ سرت شبد کوئی پاوے برہم گیاتا۔
 شبد دُھن اُچاوے من آتم درس پرہہ ساچا ناتا۔ گُرسکھ چرن لگاوے کلجُگ جس دیوے گیان دھیان ہووے برہم گیاتا۔ پرہہ
 درس لوڑے سب من جن، نظر نہ آوے پُرکھ بدھاتا۔ مہاراج شیرسنگھ جوت سروپ، گُرسکھاں ملیا رنگ راتا۔ رنگ رنگیلڑا
 مادھو، ستجُگ ساچا رنگ چڑھایا۔ ہوئے انت کھپائے کل جائے کلجُگ ڈھنڈورا سوہنگ سُنایا۔ تر جان ورلے سادھ، جنہاں
 سر ہتھ ٹکایا۔ ساچا پرہہ رسنا ورے رادھو، سو ارادھ جس پرہہ درس دکھایا۔ انحد شبد پرہہ وجاوے ناد، کول ناہہ کھول
 دکھایا۔ کھلے کول ورکھے امرت، دوار دسویں پرہہ پردہ لابیا۔ مہاراج شیرسنگھ رسن گن گاؤ، دے درس جس بھرم چُکایا۔
 بھرم چو کے گر دربارے۔ آتم سنسے پرہہ سرب نوارے۔ دُکھی جیو چرن آئے جو پُکارے۔ چھڈ وڈیائی ہوئے پرہہ چرن سہارے۔

دیوے مان جو جن آئے ڈھن دوارے۔ بھگتا ملے آپ بھگوان، جوت سروپی جوت چمتکارے۔ کلجگ پُرکھ چتر سُبجان،
 نہکلنک جس چرن نمسکارے۔ سوہنگ ساچا پرہ دیوے دان، آتم جیو بھرے رہن بھنڈارے۔ پرہ ساچے جگو جگ بان،
 بھگتا جناں ہر پیج سوارے۔ گرچرن پریتی آتم دھیان، ایکا ہوئے جوت چمتکارے۔ سوہنگ نام ندھان ملی کلجگ وتھ، مایا
 بھلا سرب سنسارے۔ جن بھگتا ملیا سوہنگ نام ساچا رتھ، کلجگ بیڑا پار اُتارے۔ بے مکھاں جمدوت پائن نتھ، گرسکھ
 سوہن گر چرن دوارے۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ دیوے بھگت وڈیائی، لکھت لکھاوے اکم اپارے۔ گرسکھ تیرا نام، پرہ
 آپ وڈیایا۔ گرسکھ تیرا نام، ستجگ مکھ رکھایا۔ گرسکھ تیرا نام، چار ورن وچ جگت چلایا۔ گرسکھ تیرا نام، ساچی بانی
 وچ لکھایا۔ گرسکھ تیرا نام، جگ چار اٹل رکھایا۔ گرسکھ تیرا نام، نہ مٹے جگت مٹایا۔ گرسکھ تیرا نام، جگ چار ساچا راہ
 دسیا۔ گرسکھ تیرا نام، سادھ سنتن وچ وڈیایا۔ گرسکھ تیرا نام، اچت پاربرہم رسنی گایا۔ گرسکھ تیرا نام، موہن مادھو
 کرشن مزاری جگت ادھاری سچ لیکھ لکھایا۔ گرسکھ تیرا نام، کھنڈ برہمنڈ وچ دھرایا۔ گرسکھ تیرا نام، کروڑ تینتیس رسنا
 گایا۔ گرسکھ تیرا نام، اندر سبھا وچ وڈیایا۔ گرسکھ تیرا نام، سُن برہما برہم لوک چھڈ پرہ چرنی سیس جھکایا۔ گرسکھ
 تیرا نام، وچ آکاش وڈیایا۔ گرسکھ تیرا نام، وانگ سورن اُجل کرایا۔ گرسکھ تیرا نام، راگاں ویداں وچ لکھایا۔ گرسکھ تیرا نام،
 شو شنکر سب صلاحیا۔ گرسکھ تیرا نام، کلجگ اتم کرایا۔ گرسکھ تیرا نام، جگت سُپھل کرایا۔ مہاراج شیرسنگھ دیوے
 وڈیائی، نہکلنک ہوئے جس شبد چلایا۔ ساچا شبد پرہ آپ چلاوے۔ اپنی مہا کل آپ جناوے۔ بھگت جناں ہر نام
 دواوے۔ گن ندھان پرگٹ جوت درس دکھاوے۔ دے برہم گیان آتم دھیان، بھجی دیپک پرہ دئے جگاوے۔ مہاراج شیرسنگھ
 جوت سروپ ہوئے درس دکھاوے۔ درس دکھاوے پرہ جوت سروپ۔ پرہ کی جوت نہ کوئی رنگ روپ۔ وسے وچ جیو
 پرہ ساچا بھوپ۔ جوت جگاوے وچ دیہ اندھ کوپ۔ سچ سچ ورتائے ہوئے ست سروپ۔ درس دان پرہ بھچھیا پائے، دیوے

درس سوچھ سرُوپ۔ امرت ورکھے پرہہ جل دھارا۔ پی امرت جیو ملے موکھ دوارا۔ پرہہ پُورا دیوے امرت بھگت بھنڈارا۔
 جنم مرن کلجُگ سوارا۔ پی امرت ساچا جھرنا نجھروں جھنارا۔ امرت بوند بخشے کول دوارا۔ کھلے کول ناہے، ہوئے دیہہ اُجیارا۔
 کلجُگ پُورن ہوئے بھاگ، جنہاں ملیا پرہہ پُرکھ اپارا۔ سوہنگ شبد چلائے راگ، انحد دھنکارا۔ گُرسکھ آتم سدا ہے جاگ،
 بے مُکھاں دیسے دُھندوکارا۔ بھگت جنان پرہہ رکھے سر ہاتھ، بے مُکھ ہوئے انت خوارا۔ گُرمکھ نرمل نہ لاکے داغ، دے درس پرہہ
 پار اُتارا۔ پرگٹ جوت مہاراج شیرسنگھ امرت ورکھے کرپا دھارا۔ کر کرپا دیبا امرت رس۔ پی امرت پرہہ پردے جیو جائے
 وس۔ سوہنگ ساچا نام رسنا چپ ملے ساچا رس۔ بے مُکھ نہ پائے تھاوں، ستجُگ ساچا راہ پرہہ جائے دس۔ مہاراج
 شیرسنگھ رسنا گن گاؤ، آد انت رہے بھگتاں وس۔ بھگتی بھگت جن بھگت وڈیا یا۔ چھڈ برہمنڈ پرہہ سکھ در آیا۔ ہوئے
 بھگت جوت اکھنڈ، سینگھ سینگھاسن ڈیرہ لایا۔ سرشٹ سبائی ہوئی رنڈ، سوہنگ شبد پرہہ بان چلایا۔ بے مُکھ انتکال پرہہ
 کینے کھنڈ، مد ماس جس رسنا لایا۔ جوت سرُوپ وسے وچ ورہنڈ۔ کلجُگ جامہ دھار اپنا آپ چھپایا۔ دُشٹاں دیوے پرہہ
 دنڈ، نہکلنک کل ناؤں دھرایا۔ مہاراج شیرسنگھ وچ کھنڈ برہمنڈ، جوت سرُوپ کلجُگ آن کھپایا۔ اپ تیج وائے پرتھمی آکاش
 دیہہ بنائی۔ دیوی دیو الکھ ابھیو، در آئے سیو کمائی۔ مارو دیوا چھیا دیوی بھل کنیاں سُدھ بھلائی۔ جا وسے وچ دیہہ مندر،
 وانگ موکلھ کرے شوڈائی۔ ست کالے ست سفید۔ اتر وچھڑ ڈنک سمیت۔ وس کرائے پرہہ دیوی دینت۔ سوہنگ بان
 لگائے اک لکھ اسی ہزار جوں بھوت پریت۔ شبد بندھاوے وچ کیتن کیت۔ پیج رکھاوے کر نرمل صحت۔ وچوں روگ گوائے،
 پرہہ سرب گوائے بھیت۔ سوہنگ شبد جن رسنا گائے، نیڑ نہ آئے بھوت پریت۔ مہاراج شیرسنگھ گر ستگر پُورا، شبد ملایا
 میت۔ جو جن آئے در پرہہ لے کے دکھ۔ پرہہ ساچا دیوے دیہہ سرب سکھ۔ کر درس جیو من اترے بھکھ۔ مانس جنم لیکھے
 لایا، سپھل کرائی ماتا ککھ۔ لکھ چُراسی وچوں بنایا، نرمل اتم مانس دیہی منکھ۔ مہاراج شیرسنگھ جس رسن دھیایا، جم کا

نیڑ نہ آئے دُکھ۔ نیڑ نہ آوے جم جندھاری۔ انتکال کل ملیا آپ بنوالی۔ کلجُگ جامہ دھار، جن بھگتاں پیج رکھا لی۔ مہاراج
 شیرسنگھ نر اوتار، نر نرائن کلجُگ جوت پرگٹا لی۔ نر نرائن نہکلنک۔ سوہنگ شبد وجائے ڈنک۔ دیوے مان پرہہ راؤ
 رنگ۔ جوت دھرے مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، وچ پُری گھنک۔ گھنک پُری پرہہ جوت جگائے، جوت جگت جگتا۔
 پرہہ سوجھی پائے سرب تھائے رہنتا بھگت بھگوتنا۔ وچھڑیاں کل میل ملائے، پرہہ ساچا کنتا۔ پرہہ درس دکھائے، مہاراج
 شیرسنگھ وشنوں بھگوان، کلجُگ کھیڈ بے انتا۔ کلجُگ جیو بھیت نہ پانے۔ اپنا آپ نہ مائل پچھانے۔ مایا بہرم بھلانے جوں
 بال انجانے۔ اپنا آپ ڈلایا، ہوئے رسن رسانے۔ بے مکھ اکھوایا، مد ماس رس کھاوے کھانے۔ نرک نواس دواوا، ساچے پرہہ
 بے مکھ جیو بھلانے۔ بانہو پکڑ ترایا، آئے سرن جو ہوئے نہانے۔ تھان منڈل سرب سہایا، پرگٹ جوت آپ بھگوانے۔ مہاراج
 شیرسنگھ ناؤں رکھایا، گرمکھ ورلے بوجھ بوجھانے۔ سو بوجھ جس آپ بوجھائے۔ اگیان اندھیر وچوں دیہہ چُکائے۔ بن باقی بن
 تیل دیپک دے جگائے۔ اچرج کر کھیل، برہم گیان دی پرہہ سوجھی پائے۔ جوت سرؤپی پرہہ جوت کیا میل، انت کال اک ہو
 جائے۔ پرہہ ملن کا ساچا ویل، بھل جیو کیوں وقت گوائے۔ مہاراج شیرسنگھ درگاہ سنگ سہیل، چرن لاگ جیو پار لنگھ
 جائے۔ آون جاون پرہہ کے ہاتھ۔ آتم جپ جیو پرہہ سد ہے ساتھ۔ الکھ ابھیو نرنجن دیو، لیکھ لکھاوے ناتھ۔ دکھن دشا پرہہ
 دیوے بھچھا، ساچی چلاوے تیری گاتھ۔ مہاراج شیرسنگھ سر رکھے ہتھ، پرگٹ جوت تریلوکی ناتھ۔ وڈبھاگ ملے بھگوت۔
 مہما پرہہ کی بڑی بے انت۔ کتھن نہ جانے کوئی سادھن سنت۔ کلجُگ نہ کوئی وکھانے جیو جنت۔ جوت جگاوے وچ تین
 لوک، سچکھنڈ پرہہ بیٹھ اکت۔ مہاراج شیرسنگھ کلجُگ جیو بھلے، جس بنائی بنت۔ جیو جنت پرہہ آپ بناوے۔ مات گربھ
 ساس گراس دواوے۔ کر جوت پرکاش، آتم شبد دھرواس دواوے۔ پرگٹ ابناش سارا بھیو چُکاوے۔ ہووے دسویں ماس،
 بالک جنم دواوے۔ جس بنائی بنت، جگت مایا سرب بھلاوے۔ مہاراج شیرسنگھ تیرے کلجُگ رنگ بے انت، بے مکھان نہ

بُوَجھ بُجھاوے۔ بے مُکھ نہ بُجھے آتم کر وچار۔ کلجُگ جوت دھرے پرہ نہکلنک اوتار۔ بے مُکھ کھپائے کلجُگ کر خوار۔
 گُرسکھ چرنی جائے لگ، انت پائے موکھ دوار۔ شبد اندھیری جائے وگ، سرشٹ سبائی ہونے خوار۔ جوت سروپ جائے اگن
 لگ، کلجُگ جیو انت روون دھاہاں مار۔ جمدوت پکڑے آئے شاہ رگ، پون پوت سر ہونے سوار۔ گُرسکھاں امرت ورسے وچ
 نہ، کھول دیوے پرہ اندھ اندھیار۔ مہاراج شیرسنگھ تیرا کییا ورتے، انتکال کل ہونے خوار۔ انتکال کل ہونے خواری۔ دُکھ
 بُکھ ودھ جائے بیماری۔ بے مُکھاں نیتی پرہ آپ وچاری۔ جوٹھ جھوٹھ کر جائے خواری۔ چن ہار دُکھ پاوے بہاری۔ مہاراج
 شیرسنگھ دیوے تار، جو جن آئے چرن نِمسکاری۔ نِمسکار جو جن کرے۔ کر درس دُرمت دیہ سب ہرے۔ پرگٹ جوت
 پرہ ابناشی، درس دکھاوے ہرے۔ سرب کھنڈ واسی نرنجن جوت مات وچ دھرے۔ مہاراج شیرسنگھ سو جن ادھرے چرن
 آئے سیس جو دھرے۔ نِمسکار کر جیو ہونے نانا۔ سو جن کرے نِمسکار، جس پورن پرہ پچھانا۔ انتکال نہ ہونے خوار، ساچے
 پرہ سر ہتھ ٹکانا۔ کِریا ندھ کر دیوے پار، انت جوت وچ جوت ملانا۔ بے مُکھ ہووے سدا خوار، سچا پرہ نہ ردے سہانا۔
 پورب کرم پرہ کر وچار، دُکھ سُکھ پرہ دوانا۔ مہاراج شیرسنگھ گُرمکھ پائن تیری سار، جنہاں سوہنگ دیوے نام ندھانا۔
 سوہنگ نام ملیا نو ندھ۔ نظری آوے ساچا پرہ، آتم ہووے سدھ۔ رسنا چپ چپ رس پیو، سوہنگ بان آتم جائے ودھ۔
 مد ماس آبار تجاؤ، مہاراج شیرسنگھ ملن کی ساچی بدھ۔ مد ماس جس جیو آبار۔ سو جیو جائے نرک مجھار۔ کوکر شوکر
 جوُن ملے ہونے خوار۔ جنم گھوگر پائے بار بار۔ ہونے وشٹا مُکھ دیوے دیہ ادھار۔ ہونے نرک نواس پائے دُکھ، کوئی نہ لیوے
 کلجُگ سار۔ گُرسکھاں اُجل مُکھ، وچ چرن پرتی دے ادھار۔ کر چرن پرتی ملے سب سُکھ، کلجُگ بیڑا ہویا پار۔ مہاراج
 شیرسنگھ سرب دُکھ بہنجن، سوہنگ دیوے شبد وپار۔ شبد وپاری جن کوئی۔ لے شبد آتم جگائے سوئی۔ دُبدھا میل
 سوہنگ شبد سنگ دھوئی۔ آتم نرمل وچ ساچی جوت بلوئے۔ جوت سروپ جگے دیہ دپیک، ساچے پرہ دی سوجھی ہونے۔

مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سرب سُکھ داتا رسن جپ، درس ملاوا ہوئے۔ کر درس آتم تریپتا سے۔ ساچی جوت پرہ
 آتم پرکاشے۔ آتم پرکاش اگیان اندھیر ونا سے۔ نیج گھر پایا ساچا پرہ شاہو شابا سے۔ جوت سروپی نظر نہ آوے، نہکلنک
 مات وچ واسے۔ اپنا آپ پرہ بھیو چھپاوے، سریشٹ بھلائی کوڑے بھروا سے۔ مہاراج شیرسنگھ جوت پرگٹائی، گُرمکھاں دیوے
 نام دھروا سے۔ گُرمکھاں دیوے پرہ نام ندھانا۔ آتم جگے جوت ہوئے برہم گیانا۔ آتم جیو دھیان دھرے، ساچے پرہ وچوں
 گوجھ مٹانا۔ رسنا جپ گن ندھان پرہ، جوت سروپ دے درس بھگوانا۔ کلجگ جیو پرہرے، سوہنگ نام ملے گر در تے
 دانا۔ مہاراج شیرسنگھ نر اوتار ہرے، گُرمکھ ورلے کلجگ پچھانا۔ کلجگ جوت پرگٹے نرائن۔ بے مُکھ بھل وقت گوائن۔
 وقت گوئے پھر ہتھ نہ آئے، پشو پنچھی نیر وہائن۔ اگن جوت لگائے، جیو جنت تڑپھائے، چار کُنٹ ہوئے بئے بئے، سریشٹ
 وگائی اُلٹے وہن۔ گُرمکھاں پرہ درس دکھائے، انتکال ہو جائے سہائے، بانہوں پکڑ پرہ آپ ترائے، جو جن چرنی گر بہن۔
 سوہنگ ساچا نام جپائے، جنم مرن دا بہیت مٹائے، انتکال وچ جوت ملائے، لکھ چُراسی گیڑ نہ پائن۔ مہاراج شیرسنگھ گر
 ستگر پورا، کلجگ چرن لاگ گُرمکھ دُکھ مٹائے۔ دُکھ درد نہ گر در ہوئے۔ نجاند پرہ آتم رس چوئے۔ سرب سُکھاں سُکھ
 ست ساگر، امرت برکھا آتم ہوئے۔ نرمل کرم اُجاگر جو جن آئے گرچرن بلوئے۔ گہر گمبھیر آپ پرہ ساگر، جوت سروپ وسے
 تریلوئے۔ مہاراج شیرسنگھ ستجگ اندر، تڈھ جیوڈ اور نہ کوئی۔ ایک نرنجن جوت، مات لوک بلوئے۔ کلجگ پرگٹ ترلوکی
 نندن، گُرمکھ دے درس آتم دیوے دھوئی۔ دوئے جوڑ کر در بدن، مہاراج شیرسنگھ گُرمکھ ملاوا ہوئے۔ درس ملاوا گُرمکھ،
 پرہ بن کرم نہ ہوئے۔ پاربرہم کل رکھے پت، جنم جنم دی میل دھوئی۔ چرن لاگ کلجگ پائی گت، گریہ واس پھیر نہ ہوئے۔
 گُرمکھ دیوے پرہ آتم ساچی بڈھ مت، سوہنگ شبد لئے رسنا پروئے۔ مہاراج شیرسنگھ سرب سُکھ داتا، دے درس راکھ
 لاج جہانی دوئے۔ کلجگ ملیا پرہ دُتر تاری۔ کلجگ پرگٹ نہکلنک، جن بھگتاں پیج سواری۔ چھڈ دیہہ ہوئے جوت سروپ،

وچ سیکھ دیہہ وسے نرادھاری۔ مہاراج شیرسنگھ نرنجن جوت نہ رنگ روپ، گرسکھ دیکھے کھیڈ جوت نرنکاری۔ نرنکاری
 جوت کل اچرچ کھیل۔ وچھڑیاں ملایا پرہہ پرگٹ میل۔ گرمکھاں دیوے نام ندھان۔ آتم دیپ جگائی بن باقی بن تیل۔ مہاراج
 شیرسنگھ تیری وڈیائی، جوت سروپی کلجگ کیا کھیل۔ گرسکھ تیری وڈیائی کلجگ جیو نہ جانے۔ پرگٹ جوت آپ نرنکار،
 دے درس تارے مورکھ مگدھ انجانے۔ کلجگ نہکلنک اوتار، چرن لائے کرے سگھڑ سیانے۔ کر کرپا امرت ورکھے کرپا
 دھار، پی امرت جیو امر ہو جانے۔ نرمل جوت ہوئے جھوٹھے سنسار، گرچرن لاگ بے مکھ تر جانے۔ مہاراج شیرسنگھ سد
 بلہار، سادھ سنگت درس دکھانے۔ درس دکھائے پرہہ بھیکھ دھاری۔ جوت سروپ نرویر نرباری۔ پرگٹ جوت سادھ
 سنگت آئے پیج سواری۔ سرشٹ سبائی انتکال کل ہوئے خواری۔ گرسکھاں من جگائی نرمل جوت آپ نرنکاری۔ مہاراج
 شیرسنگھ بھگت جن تارے، رکھے لاج آپ ماری۔ بھگت جنن پرہہ لاج رکھائی۔ پرگٹ ہوئے پیج سواری۔ پتت پاؤن دکھ
 بھے بہنجن، بھگت جنن سر ہتھ ٹکائی۔ مہاراج شیرسنگھ تریلوکی نندن، جیو کر درس پرہہ پار اتاری۔ پرہہ جن جو سرن
 آئے۔ انتکال نہ کال ستائے۔ جم جندھار کوئی نیڑ نہ آئے۔ بھے بہیانک پرہہ ہوئے سہائے۔ پرگٹ جوت سروپ کلنکنہ درس دکھائے۔
 دے درس سواس نواسے، ساچی جوت وچ جوت ملائے۔ گرسکھ پورا مہاراج شیرسنگھ پاسے، جوت سروپ وچ جوت
 ملائے۔ سوہنگ شبد ہوئے رہراسے، رسنا چپ جیو سرب سکھ پائے۔ شبد لکھائے سچ پرہہ، ساچا راہ دتے۔ سوہنگ شبد
 جو رسنا گائے، سچ پرہہ پردے وسے۔ پردے وسے سچ پرہہ، دکھ روگ دیہی دے نئے۔ اندھ اگیان جیو ہوئے خوار،
 ہووے سر بہار دھول کال دیوی ہستے۔ مہاراج شیرسنگھ سوہنگ شبد مارے بان، ادھا دُشت نئے۔

★ ۲۰ وساکھ ۲۰۰۸ بکرمی پورن سنگھ دے گرہ پنڈ جیٹھووال ★

بهرمت بهرمت مائس جنم گویا۔ ساچا پرہہ بے مکھ جیو نظر نہ آیا۔ نہکلنک کل کاتی، کلجگ آئے جگت بھلایا۔
 گرسکھاں کینی اتم ذاتی، سوہنگ نام ردے وسایا۔ اتم ہووے نرمل باقی، دیہہ دیپک پرہہ آپ جگایا۔ گرسکھ اندر مار جھاتی،
 دیسے پرہہ ساچا، ساچے تھائن ڈیرہ لایا۔ ساچا دان دیوے وڈ ذاتی، گرسکھاں جھولی پایا۔ وڈے وڈ بھاگ وچ لوکھاتی، پرہہ
 ابناشی جس درس دکھایا۔ بے مکھاں من لائی کاتی، سوہنگ شبد کن سنایا۔ بے مکھ سوئے گرمکھ جاگن راتی، چرن کول
 پرہہ وچ بہایا۔ نام امرت دیوے بوند سواتی، ادر اگن پرہہ دیوے بھجھایا۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ ساچا ناتی، گرمکھاں چرن
 سنگ جوڑ جڑایا۔ گرچرن لگائے آپ پرہہ، دیوے درس سرب سکھ واسا۔ درس دکھاوے آپ پرہہ، گرسکھاں دیسے سرب
 گھٹ واسا۔ کلجگ مایا وچوں کڈھائے آپ پرہہ، پرہہ ملن جس من ہوئے پیاسا۔ ساچا شبد دوئے آپ پرہہ، رسن جپ ہوئے
 سرب دکھ ناسا۔ مہاراج شیرسنگھ جو جن دھیائے ساچا پرہہ جگائے جوت جیو ابناشا۔ جیو جان جگت سنبنده۔ جھوٹھی
 مایا جگت جھوٹھا دھند۔ اتم اتم کیوں ہووے مند۔ مد ماس رسنا لائے گند۔ گرچرن نواس ملے جیو پرمانند۔ اتم دھر دھیان،
 دیوے درس سدا بخشند۔ مہاراج شیرسنگھ سدا ہے پاس، کر درس جیو من سدا رہے اند۔ مد ماسی انتکال کل ہوئے
 بهسمنت۔ کلجگ مایا جیو بھلایا ہوئے گنت اگنت۔ کیسے ورلے گرمکھ پایا، جس بنائی بنت۔ مہاراج شیرسنگھ درس دکھایا،
 پرگٹ ساچے کنت۔ کلجگ مان گوائے پرہہ، ستجگ لاوے۔ کلجگ مان گوائے پرہہ، سچ دھرم مارگ لاوے۔ کلجگ مان
 گوائے پرہہ، برہم سروپی جیو اپاوے۔ کلجگ مان گوائے پرہہ، سوہنگ ساچا گیان دواوے۔ کلجگ مان گواوے پرہہ، نرمل
 جوت پرہہ وچ دیہہ جگاوے۔ کلجگ مان گواوے پرہہ، ساچے جگ پرہہ ساچے جیو اپاوے۔ ساچا ناؤں دھرائیکے، سچ سچ
 دیہہ ورتاوے۔ وچوں ہوئے اگن جلائیکے، جوت سروپی درس دکھاوے۔ اتم بهرم بھلیکھے لایکے، نج گھر واسی نظری آوے۔

گُرسکھاں چرن لگائیکے، جوت سرُپ پرہہ درس دِکھاوے۔ وچوں ہوئے مان گوائیکے، گُن ندھان ساچا نام وچ ردے
 وساوے۔ سوہنگ شبد رسنا چپائیکے، انحد دُھن چوٹ من لگاوے۔ جیو آتم سُن کھلائیکے، نجانند پرہہ آپ درساوے۔
 دیہہ دیپک آتم جوت جگائیکے۔ دسم دوار پرہہ آپ کھلاوے۔ دسم دوار پرہہ آپ کھلائیکے، مہاراج شیرسنگھ درس
 دِکھاوے۔ دیوے درس انتکال پرہہ آئے۔ بھگت جنان بانہو پکڑ لے جاوے، وچ سچکھنڈ بیان بٹھائیکے۔ اندلوک شولوک
 برہم لوک تَج، گُرسکھ بیٹھے پُری سچ وچ جائیکے۔ آپ اڈول جوت ڈگمگائے، جوت سرُپی پرہہ سکھاں رکھ وچ جوت
 ملائیکے۔ مہاراج شیرسنگھ ہوئے سپائے جو جن آئے سرنائے، درس آتم آس رکھائیکے۔ گر پورا سورا من آسا پور۔ گُرسکھ لوڑ
 ستگر چرنی دھوڑ۔ پرہہ بن اور نہ کھئے بخشے ساچا نور۔ ساچا نور وچ دیہہ پرکاشے، جوت سرُپی سدا سرور۔ آتم جوت
 پرہہ سدا واسے، بے مکھ کیوں جاویں دُور۔ پرہہ کی جوت سدا ابناشے، وڈ داتا سدا بھرپور۔ گُرسکھ پریتی گر چرن رہراسے،
 مہاراج شیرسنگھ سدا آسا پور۔

★ ۵ جیٹھ ۲۰۰۸ یکرمی پورن سنگھ دے گِرہ پنڈ جیٹھووال ★

نہکلنک تیری وڈیائی۔ نرنجن جوت وچ مات ٹکائی۔ پرہہ ابناشی جگت رگھرائی۔ سرب گھٹ واسی اچرج کھیل رچائی۔ کلجگ کل دھار، دُنیا سُنج مسان سوائی۔ مہاراج شیرسنگھ کل لے اوتار، گُرسکھاں گھر جے جے جیکار کرائی۔ جے جے جیکار کرے گُرسکھ۔ گن نِدهان گھر آئے، ساچے لیکھ جائے لیکھ۔ جو در آئے سادھ سنگت رل جائے، سوہنگ نام پرہہ پائے بھکھ۔ جگت بھلائے آتم پڑدے پائے، ساچا پرہہ نہ آوے دکھ۔ مہاراج شیرسنگھ جن بھگت ترائے سرن لگائے، آتم کیتے کلجگ وچ مَن رکھ۔ کلجگ پرگٹے پرہہ بھرتبرا۔ جوت پرکاش ہووے مکت پلتمبرا۔ نرک نوارے کلجگ اندھیارے، پرہہ دیسے ناتھ تریلوکی امبرا۔ جن بھگت ادھارے جن سوہن دوارے، ملے پرہہ وڈ پیر پیغمبرا۔ مہاراج شیرسنگھ جوت نرنکارے، سرب سرشٹ سنگھارے، گُرسکھاں پرہہ ساچے سنگ ہووے سوہبرا۔ وڈ وڈیائی پنچمی، کل نہکلنک اوترا۔ وڈ وڈیائی پنچمی، پرگٹے پرہہ نر نرا۔ وڈ وڈیائی پنچمی، پرہہ ابناشی در سکھن کھڑا۔ وڈ وڈیائی پنچمی، نہکلنک جوت نر نرا۔ وڈ وڈیائی پنچمی، کھنڈ برہمنڈ پرہہ چرنی پرا۔ وڈ وڈیائی پنچمی، کر درس گُرسکھ کلجگ بھوجل پار پرا۔ وڈ وڈیائی پنچمی، ترے سو جن جن سر ہتھ پرہہ دھرا۔ وڈ وڈیائی پنچمی، آتم دے گیان دیسے وچ پرہہ آپ ہر ہرا۔ وڈ وڈیائی پنچمی، مہاراج شیرسنگھ نر اوتار گُرمکھ دُتر ترا۔ پنچم جیٹھ ستجگ پنچمی، کلجگ پرگٹے نر نرائن۔ سرشٹ گھائے اکن جوت لگائے، گُرسکھ گُر چرنی بہن۔ جوت پرگٹائے دِس نہ آئے، گُرمکھ ساچے جوت جگائے۔ مہاراج شیرسنگھ پیج رکھاوے، سوہنگ بان بے مکھاں لگاوے، چار کُنٹ گھر گھر پین وین۔ ایک اڈول آپ پرہہ کرتا۔ پرگٹ جوت دُکھ گُرسکھن ہرتا۔ بے مکھ در نہ آئے ڈرتا۔ گُرسکھ گُرچرن لاگ نہ جگ مرتا۔ بے مکھ جائے در تے بھاگ، انتکال واس پرہہ کنبھی نرک وچ کرتا۔ بھگت جنان دیوے تار، پرگٹ جوت مہاراج شیرسنگھ دھرنی دھرتا۔ دھرت دھول آکاش سہائے۔ آکاش پاتال مات پرہہ جوت جگائے۔ کھنڈ برہمنڈ

رہیا سہائے۔ مایا قدرت روپ کر، لکھ چُراسی جیو اُپائے۔ ساچی جوت وچ دیہہ دھر، پرہہ سچ دیپک آپ جگائے۔ وچ
 سادھ سنگت کل پائے مان، جو جن آئے مہراج شیرسنگھ درشن پائے۔ مانس جنم سُپھل جائے کر، نہکلنک نر اوتاری۔ کلجگ
 لے اوتار، جوت سروپ سرشٹ سنگھاری۔ کھئے نہ پاوے پرہہ کی سار، کوٹ کوٹن برہما وشن مہیش کھڑے در درباری۔
 باشک آیا وچ مات، کرے پرہہ چرن نمسکار، سہنسر مکھ اگن پُھنکاری۔ ایسا چہ سوہنگ جاپ، ساچا پرہہ باشک سیج
 سنگھاسن بیٹھا، پرہہ کلجگ پیج سواری۔ کلجگ آیا کل جامہ دھار نہکلنک پرہہ نین مُدھاری۔ سرشٹ سبائی ہوئے خوار،
 اگن جوت پرہہ لگائے چنگیاری۔ پردے وسے گرسکھاں پرہہ، کلجگ آئے جس پیج سواری۔ جامہ دھار کر جائے بیڑا پار، جو
 جن آئے چرن نمسکاری۔ پرہہ جوت آکار، جیو جنت جوت جگائے اپر اپار، بے مکھ نہ پائے سار، گرسکھ پیکھے سچ نین
 دیداری۔ مہراج شیرسنگھ تیری مہما اپار وچ سنسار نہ جانے جیو پرہہ وسے وچ گردھاری۔ دے دیدار پرہہ درد مٹایا۔
 ہوئے ممتا وچوں مان گویا۔ پرگٹ جوت آپ نرادھار، آتم جوت پرہہ آپ جگایا۔ مد ماس کر آہار، کلجگ جیواں پرہہ بھلایا۔
 انتکال ہو جائن خوار، سچ شبد آپ لکھایا۔ بیڑا ڈوبے وچ منجدھار، گُرمکھ ورلے وچ سنسار، پردک جوت جس پرہہ
 جگایا۔ آتم کر وچار، پرہہ گرسکھاں بانہوں پکڑ پرہہ آپ اٹھایا۔ مانس جنم لیا سُدھار، در آئے جس سیس جھکایا۔ مات گرہہ نہ
 ہوئے واس، ساچے پرہہ وچ جوت ملایا۔ بھگت وچھل پرگٹے مُرار، چترُہج ہوئے پرہہ گرسکھ لاج رکھایا۔ گرسکھ کلجگ اترے
 پار، مہراج شیرسنگھ جس درس دکھایا۔ درس کر آتم ترپتاسے۔ مٹائے دکھ سب، جو جن آئے پرہہ چرن پیاسے۔ پرگٹ ہوئے
 درس دکھائے جھب، جو جن رسن نہ لائے مد ماسے۔ ساچا جھرنا امرت وچ جھرائے نہہ، آتم جوت کرے دیہہ پرکاسے۔ مہراج
 شیرسنگھ گرسکھاں لیا لبھ، بے مکھ جنم گویا ہاسے۔ بے مکھ کلجگ اندھ اندھیارا۔ نظر نہ آوے جوت نرنجن نہکلنک اوتارا۔
 بیت پیتمبر چھایا سچ سرجنہارا۔ جوت سروپی جوت پرگٹایا، اچھل چھل کرے وچ سنسارا۔ جوت سروپی جگت بھلایا،

مَورِکھ مُگدھ نہ پاوے سارا۔ ہر بھگتاں پرہہ درس دیکھایا، گرچرن آئے سوہے در دربارا۔ ساچا پرہہ گھر ماہ پایا، سوہنگ دیوے جن بھگتاں نام بھنڈارا۔ مہاراج شیرسنگھ کل جس رسن دھیایا، اتم گرسنگھ وچ سنسارا۔ سنسا پرہہ آپ چکاوے۔ سچ جوت پرگٹ پرہہ سوہنگ شبد اتم دُھن و جاوے۔ وچے دُھن کھل جائے سُن، جوت سروپ پرہہ نظری آوے۔ نظری آوے ساچا پرہہ، اپنی مہا آپ جناوے۔ پرہہ کی مہا سو جن جانے، گیان گوجھ پرہہ بھيو کھلاوے۔ گیان گوجھ دے پرکاشے، مہاراج شیرسنگھ جس درس دیکھاوے۔ کلجگ اتم نہکنک دربارا۔ سوہنگ ساچی دُھن دُھنکارا۔ گرسنگھ رسنا ہووے جے جیکارا۔ پرہہ ساچے بھگتاں ہردے وسنا، دیوے درس آپ گردھارا۔ مہاراج شیرسنگھ ساچا راہ دسنا، لنگھے پار کوئی گرسنگھ پیارا۔ ساچا راہ ستجگ پرہہ چلاوے۔ سوہنگ شبد ساچا مارگ لاوے۔ اوانگ سوہنگ پرہہ ایک آپ کراوے۔ اوانگ پرہہ، سوہنگ ساچی دُھن اُچاوے۔ سوہنگ شبد سُن کن، گرسنگھ بھيو پرہہ کا پاوے۔ شبد سرت گرسنگھ جوت سروپ پرہہ درس دیکھاوے۔ کلجگ اتم رسنا وچ مکھ دے دوس زین سوہنگ گاوے۔ درس اپنے دی پرہہ آپ اتم بھکھ دے، دے درس جیو تریتاوے۔ کلجگ نام ساچا سوہنگ سُکھ دے، رسنا جپ جیو انت جوت مل جاوے۔ پھر واس نہ مات ککھ دے، چرن لاگ جو بھل بخشاوے۔ مات ککھ اُلٹا رُخ اے، سر نیچے اُپر پیر رکھاوے۔ جنم دھار وڈا بے مکھ اے، ساچا پرہہ اتم بھل جاوے۔ مہاراج شیرسنگھ لیکھ پھر ساچے لکھ دے، سادھ سنگت جو جن رل جاوے۔ پرگٹے جوت پرہہ ساچا دھاما۔ دواپر کرشن مُرار تریتا راما۔ کلجگ دھارے پرہہ نہکنک جامہ۔ مہاراج شیرسنگھ لے اوتار، کلجگ سنگھارے جوں دواپر شاما۔ گرسنگھ کل ملے ودھائی۔ پرگٹے جوت پرہہ رگھرائی۔ سادھ سنگت دے درس پرہہ آئے ترائی۔ جھوٹھی دُنیا پرہہ سنج مسان سوائی۔ گرسنگھ دے برہم گیان، ساچی جوت پرہہ وچ دیہہ جگائی۔ در آئے گرچرن لگائے دھیان، کھول ترے کٹی پرہہ درس دیکھائی۔ آن کلجگ ہوئے جیو چتر سُجان، جنہاں ملیا سرب سُکھدائی۔ مہاراج

شیرسنگھ وشنوں بھگوان،۔ کلجگ پرگٹ سب سرشٹ بھلائی۔ آپ اہل پرہ سب جگت بھلایا۔ آپ اڈل سب جگت ڈلایا۔ آپ اٹل سب جگت تول ٹلایا۔ مہاراج شیرسنگھ گرسکھ تیرے پھل، سنگھاسن بیٹھ پرہ شبد لکھایا۔ سنگھاسن پرہ کا تھاؤں۔ وچ مات سوہنگ دیوے ساچا ناؤں۔ رسنا چپ جیو گن ندھان در پاؤ۔ جو جن رسنا سوہنگ پیو، انت جوت مل جاؤ۔ مہاراج شیرسنگھ گرسکھ جگائی ساچی دیو، چار جگ بھجھ نہ جاؤ۔ آتم نام جس جن وسایا۔ زرباری زرویر پرہ وچ سکھ سمایا۔ کلجگ جامہ دھار، نہکلنک کل ناؤں رکھایا۔ بھگت جن پرہ دیوے تار، سرت شبد گیان دویا۔ سادھ سنگت جاؤ بلہار، گدر رسنا ہر ہر منگل گایا۔ مہاراج شیرسنگھ تیرے بھرے بھنڈار، ساچا نام گرسکھان پرہ بھچھیا پایا۔ ساچا ناؤں آتم تھاؤں، گر در تے پائیے۔ وڈ وڈ بھاگ ساچا پرہ وچ بہائیے۔ کلجگ گرمکھ گئے جاگ، انحد شبد پرہ دتا راگ، سادھ سنگت مل رسنا گائیے۔ تین لوک پرہ آئے تیاگ، زردھن ہوئے پرہ وچ سمائیے۔ جوں بدر الونا کھایا ساگ، ڈریودھن بھیکھم کرن تجائیے۔ کلجگ پرگٹیا پرہ سانگ، جوت سروپ اُپر خاک بہ جائیے۔ مہاراج شیرسنگھ گر ستگر پورا، کر درس گھر نو ندھ پائیے۔ اچرج آپ پرہ کرتا، کل دُشٹ سنگھارے۔ گرسکھ جوت پرہ ساچی دھرتا، اُنجا پون سر چھتر جھلارے۔ جوت سروپ جوت پرگٹاوے کرتا۔ مہاراج شیرسنگھ کوئی بھیو نہ پاوے۔ کلجگ آئے نہکلنک ناؤں دھرانے۔ نر نرائن کھیل سب کرتا، جوت پرہ کی جو جن جانے۔ ساچا پرہ سوچھ سروپ درس دکھانے۔ بے مکھ کلجگ بھل ہوئے انجانے۔ نظر نہ آیا کیسے راجے رانے۔ آتم جوت وتھ پرہ دتی سب، جو در آئے ہوئے نہانے۔ پرگٹ جوت آپ سمرتھ، کلجگ کھپائے اپنے بھانے۔ بے مکھان نک پائے نتھ، سدا دیسے مؤت سربانے۔ گرسکھان ویلا آیا ہنٹھ، کر درس پرہ آتم جوت جگانے۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک سمرتھ، تختوں لاپے راجے رانے۔ ایک جوت پرہ جگت آکارا۔ جوت سروپ جگت پسارا۔ بے مکھ نہ جانے پرہ کی سارا۔ گرسکھ آتم وچ دھنکارا۔ جوت سروپ کلجگ نہکلنک اوتارا۔ سوہنگ بان شبد

گر سریشٹ جھوٹھی مارا۔ چار کُنٹ پے جائے ہاباکارا۔ دھنّ دھنّ کلجگ گرسکھ، جنہاں گھر ہووے جے جیکارا۔ کلجگ اُجل
 ہوئے مکھ، جنہاں ملیا پُرکھ اپارا۔ مہاراج شیرسنگھ گر ستگر پورا، ہر دیوے ساچا نام پیارا۔ نام ملے جگت وڈیائی۔ بوجھی
 دپیک گرسکھ پرہہ آن جگائی۔ پنچم جیٹھ سادھ سنگت تینوں ملے ودھائی۔ جوت سروپ نرنجن جوت وچ مات دے آئی۔
 جامہ لیا دھار، نہکلنک گھنک پُری پرہہ بھاگ لگائی۔ منی سنگھ پائی سار، در آئے درشن پائے پلا پھیر جگت پائے دُہائی۔
 امرتسر لیائے منجی صاحب اُپر بہائی۔ بے مُکھاں توں دھکے کھائے، امرتسر سراپ دوائی۔ کلجگ ایسی کل ورتاوے، پرہہ
 ابناشی کھیل رچاوے، سر امرت تھیہ ہو جائی۔ ساچی لکھت پرہہ آپ لکھائی۔ مہاراج شیرسنگھ تیری جگت وڈیائی۔ منی
 سنگھ نے شبَد کھایا۔ نہکلنک نر نرائن نر اوتار، اُپر سیس اُٹھایا۔ اندپُر جائے، ہاباکار کر آکھ سُنایا۔ نیلا چوغہ سنت رنگایا۔
 پرہہ ساچے دے گل وچ پایا۔ امام مہدی رسنا نام الایا۔ مُسلماں دے دُہائی، ساچے سنت آکھ سُنایا۔ کلجگ پرہہ جوت
 پرگٹائی۔ بہرم بھلیکھے سب سریشٹ بھلائی۔ وچھڑیاں گرسکھاں نہکلنک کلجگ ساچے میل ملائی۔ گرسکھ گر در آیا، کر
 درس امرا پد پایا، ساچا پرہہ بھئے سہائی۔ مہاراج شیرسنگھ گر ستگر پورا، سرن پڑے دی لاج رکھائی۔ جو جن آئے پرہہ کی
 سرنا۔ کر درس کلجگ ترنا۔ جوت سروپی جوت پرہہ انت ہے کرنا۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ تارے جھب، ہوئے نانا جو
 جن آئے سرنا۔ جن سو جس پرہہ اپنا آپ جناوے۔ تن سو جتھے پرہہ ساچی جوت ٹکاوے۔ من سو جتھے پرہہ اپنا بھیو
 کھلاوے۔ کَنّ سو جتھے پرہہ انحد راگ سُناوے۔ مہاراج شیرسنگھ گر ستگر پورا، گرسکھاں سر پھولن برکھا برکھاوے۔ گل
 مالا بھوکھن کول نین۔ کلجگ پرگٹے پرہہ، کرشن دواپر جوں سر مُکٹ بین۔ دھنّ دھنّ دھنّ گرسکھ رسنا چپ پرہہ سبائی
 زین۔ کلجگ پرگٹے پرہہ ساچی جوت، کر درس جیو ساچے نین۔ مہاراج شیرسنگھ گر ستگر پورا، وقت سہایا ساچا نام جو
 جن رسنا لین۔ کر کِریا پرہہ برسدا، مُکھ امرت دھارا۔ کر کِریا پرہہ برسدا، پی جیو ہووے آتم اُجیارا۔ کر کِریا پرہہ برسدا،

رسنا لائے دودھ کرپا کرے آپ گردھارا۔ کر کرپا پرہہ برسدا، امرت ساچا کر نگم وچارا۔ کر کرپا پرہہ برسدا، گرسکھاں آتم
 رکھے نیارا۔ دسم دوار گھلے دسم دوارا۔ گھلے دسم دوار انحد شبد وجے دھنکارا۔ وچ دھرے جوت اگم اپارا۔ اگم اپار پرگٹے
 نہکلنک اوتارا۔ بھگت جن کل دیوے امرت بھنڈارا۔ بے مکھ کلجگ ہونے خوارا۔ نجانند ملے جیو امرت دھارا۔ پی امرت
 دھار وچ دیہہ جوت جگے اپارا۔ کلجگ پرگٹ نہکلنک سادھ سنگت جائے تارا۔ ایسا کییا کھیل اپارا۔ مہاراج شیرسنگھ سکھ
 سوہن تیرے چرن دوارا۔ انتکال ملے سچکھنڈ دوارا۔ سچکھنڈ جتھے پرہہ ساچا وسے۔ جوت سروپ پرگٹ بھگت جنان راہ
 دسے۔ نرمل جوت پرہہ پرکاش کوٹن کوٹ دوار چرن پرہہ کھڑے رو سسے۔ بے مکھ کلجگ جنم گئے ہار، ستگر نہ دیسے چند
 جوں مسے۔ مہاراج شیرسنگھ چرن جاؤ بلہار، جوت سروپ وچ سکھ دے دسے۔ جوت سروپ پرہہ جوتی جوتا۔ ایک
 جوت پرہہ جگو جگ ہوتا۔ چرن لاگ گرسکھ دُرمت دیہہ پی امرت پاپ کلیور دھوتا۔ بے مکھ در تے انتکال کل جائے روتا۔
 مہاراج شیرسنگھ گرسکھ سد چرن بلہار، انت ملانے وچ جوتی جوتا۔ کرپا کرے پرہہ وچ جوت ملانے۔ ملانے جوت جس
 پرہہ ساچا درس دکھائے۔ بن درس جیو مانس جنم برتھا جائے۔ سادھ سنگت گرچرن لاگ، امرت رس پیو لکھ چراسی گیڑ
 مٹائے۔ مہاراج شیرسنگھ گرسکھ سکھ در گھر گھر در پرہہ ساچا پائے۔ ساچا پرہہ کل ملے اباشی۔ جوت سروپ پرگٹے پرہہ
 سرب گھٹ واسی۔ در آئے پرہہ آس پُجائے، در آئے سادھ سنگت نہ جائے نراسی۔ سیچ پچن لکھائے، سوہنگ دان پرہہ جھولی پائے،
 پنچم جیٹھ پرگٹے گھنک پُر واسی۔ کھنڈ برہمنڈ ہلائے، ترلوکی نندن ایسی بنت بنائے، بے مکھ مرے کلجگ کر کر ہاسی۔ مہاراج
 شیرسنگھ انت ہونے سہائی، سادھ سنگت تیرے چرن داسی۔ داس ہونے جو گر در آیا۔ ساچا ناؤں امرت پھل پایا۔ گن
 ندھان گھر آئے، بھگت جنان لیکھ لکھایا۔ اتم دے برہم گیان، بجر کپاٹ پرہہ کھول وکھایا۔ سوہنگ شبد آتم لایا بان، بھلیا جیو
 گرچرن لگایا۔ جوت سروپی کل دییا مان، ہونے نتان جس چرنی سیس جھکایا۔ ہنکاری مایا بہرم بھلائن، کنبھی نرک پرہہ

واس رکھایا۔ زردھن ہونے سادھ سنگت مل جان، سچکھنڈ پرہہ نواس دواہا۔ سوہنگ شبد جن سچ مان، ساچے پرہہ
 سوہنگ میل ملایا۔ کلجگ پرگٹے وشنوں بھگوان، انتکال کل آن کھپایا۔ گرسکھان دے آتم گیان، ستجگ ساچا راہ دکھایا۔
 مہاراج شیرسنگھ جانی جان، کلجگ گرسکھ پکڑ چرن لگایا۔ گرسکھ چرن لگائے، پرہہ ساچا درس دکھائے۔ سوہنگ ساچی
 بھکھیا پائے، آتم ترپت کرائے۔ جوت سروپی درس دکھائیکے، ہومے مان گوائے۔ کلجگ بھیس وٹائیکے، نہکلنک ناؤں رکھائے۔ کایا
 جھوٹھی پرہہ تجائیکے، جوت سروپی کھیل رچائے۔ مہاراج شیرسنگھ ناؤں رکھائیکے، ستجگ ساچا سچ کل لائے۔ ساچا پرہہ
 جس جن دھیایا۔ پرگٹ ہونے پرہہ درس دکھایا۔ جن بھگتاں پرہہ ہونے سپہایا۔ اُجل مکھ وچ جگت کرایا۔ کر کریا پرہہ ساچے
 درس دکھایا۔ دھرو پرہلا د آن بل ترایا۔ امبریک جنک رانی تارا جوڑی میل ملایا۔ بدر سداما جے دیو گن ندھان گھرائے
 لیکھ لکھایا۔ سین کبیر نام دیو پرگٹ کل پرہہ ساچے درس دکھایا۔ جگو جگ پرہہ ساچا ویس کریندا آیا۔ بن ہر بھگتاں کسے
 بھو نہ پایا۔ تریا سین ہونے نانا بینی اجامل پاپی پار کرایا۔ گنکا تاری پاپن پوتنا آپ پرہہ ماری، سچکھنڈ پرہہ آپ واس کرایا۔
 پرہہ گردھار دیوے بدھک تار، چرن کول جس بان لگایا۔ اچھل چھل چھل پرہہ جگ جگ کرا آیا۔ راؤ گوائے مان رنگ
 سدھنا پرہہ آن ترایا۔ کلجگ پرگٹ وشنوں بھگوان، مہاراج شیرسنگھ ناؤں دھرایا۔ کل پرگٹ بھگوان، بھگت ادھارے۔
 ساچی لکھت لکھائے پرہہ اگم اپارے۔ گرسکھ بیٹھے انتکال سچکھنڈ دوارے۔ دیوے مان کلجگ، گرسکھ سوہن گرچرن
 دوارے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، کلجگ پرگٹ نہکلنک اوتارے۔ نہکلنک کل اوتاری۔ جن بھگتاں پیج سواری۔
 کھنڈ برہمنڈ وچ وربھنڈ سچی سیکداری۔ کلجگ انت پرہہ برہمنڈ کھنڈ جوت سروپ کل جوت آکاری۔ مہاراج شیرسنگھ
 تیری وڈیائی، کل بھگتاں پیج سواری۔ گرمکھ گرسکھ کل گنوت۔ جنہاں ملیا پرہہ بھگونت۔ اُتم کلجگ وچ سادھن سنت۔
 مہاراج شیرسنگھ جوت سروپ وسے وچ جیو جنت۔ کلجگ جامہ دھار گرسکھان پرہہ ترایا۔ نہکلنک کل لے اوتار، اچرج

کھیل رچایا۔ تریلوکی ناتھ کھیل اپار، کھنڈ برہمنڈ اُلٹایا۔ انت برہما آئی ہار، سرِشٹ سبائی جس کھیل رچایا۔ مہاراج
 شیرسنگھ تیری کیسے نہ پائی سار، تین لوک وچ رچایا۔ پرہہ دُکھ دیہہ نوار دے، در آئے روگی۔ ساچے پرہہ تار دے، کر میل
 سنجوگی۔ آتم امرت دھار دے، مٹ جائے اندھیار بیوگی۔ مہاراج شیرسنگھ درس اپار دے، گُرسکھ کوئی نہ دیسے آتم روگی۔
 اُلٹی سرِشٹی اُلٹی مت۔ ساچا پرہہ آپ جانے مت گت۔ انتکال کل جوت پرگٹاوے تے۔ مہاراج شیرسنگھ درس دِکھاوے
 جوت سروپی سچ۔ گُرسکھ پرہہ در چاترک۔ پرہہ پیاوے امرت، دھن ہووے پنچم جیٹھ راتک۔ نہکلنک کل جوت
 پرگٹاوے، گُرسکھ پرہہ دے سانتک۔ امرت میگھ آپ برسائے، بے مُکھاں من شبد کانتک۔ جوت سروپ پرہہ اگن لگائے،
 کلجگ بھسم ہوئے بھسمانتک۔ مد ماسی کوئی رہن نہ پائے، گُرسکھ دیوے پرہہ سُکھ آتمک۔ جوت نرنجن آتم دیپک وچ جوت
 جگائے، مہاراج شیرسنگھ گُرمکھاں کرے سانتک۔ ہنکاریاں پرہہ مان گوائے، سولاں کل سپورن۔ چوڈاں ودیا پرہہ رسن
 ادھورن۔ گُرسکھاں وجاوے شبد انحد ٹورن۔ بے مُکھ در آئے مد رسنا لائے، مانس جنم گیا ادھورن۔ بھگت جن آئے، چرن لگ
 جائے، سوہنگ رسنا گائے، مہاراج شیرسنگھ جوت جگائے جوں کوہ طورن۔ آتم جوت پردے پرکاشے۔ کلجگ ملے پرہہ
 ابناشے۔ گُرسکھ جیوے کلجگ گرچرن بھرواسے۔ شبد چلائے جوں چکر سُدرشن رکھی دُرباسے۔ نہکلنک جگت کھپائے،
 سرِشٹ سبائی ناسے۔ مہاراج شیرسنگھ کنٹھ لگائے، جو جن ہوئے پرہہ کے داسے۔ داسن داس داس پرہہ بھیا۔ نردھن نرمان
 پرہہ وچ واس کیا۔ پئی گھال تھائے، پورب جنم بیج جو بییا۔ مہاراج شیرسنگھ جامہ دھار گُرسکھاں دے درس پار کیا۔
 کلجگ درس جس پرہہ دِکھایا۔ پاربرہم اچت پرمیشور، پن رنگ روپ وچ دیہہ سمایا۔ گُرسکھ جانن پرہہ ساچا ایشور،
 بے مُکھاں پرہہ پڑدا پایا۔ مہاراج شیرسنگھ سدا بھگت رکھیشور، چرن لائے جس پار کرایا۔ چرن کول جن کر پریت۔ پرہہ
 ساچے دی ساچی ریت۔ کلجگ سوہنگ رسنا چیت۔ جہوا گن گاؤ گہر گمبھیر گیت۔ کر درس کل ساچا پرہہ، پتت ہو

جائن پُنیت۔ مہاراج شیرسنگھ پردے پرویشیو، آتم ہوئی سیت۔ آتم وسے پرہ وسنیہارا۔ سرب گھٹ جن بھگتاں راہ
 دسنیہارا۔ بے مکھاں سوہنگ بان پرہ کسنیہارا۔ مہاراج شیرسنگھ سوہنگ نام سچ دسنیہارا۔ ساچا شبد گرسکھ کماوے۔
 مٹکھ مؤڑ نہ ردے وساوے۔ کر کر ہاسی در اٹھ جاوے۔ بھرت بھرت بہت دکھ پاوے۔ گرمکھ ساچا چرن پریت لگاوے۔
 رسنا چپ سوہنگ ناؤں، جوت سروپی میل ملاوے۔ مہاراج شیرسنگھ دیوے ساچا تھاؤں، مات لوک گرسکھ نہ آوے۔
 گرپرساد گر در آئے۔ گرپرساد پرہ درشن پائے۔ گرپرساد جگت جلندا رکھ وکھائے۔ گرپرساد گرمکھ گرسکھ کہائے۔ گرپرساد
 جو جن گرپرساد مکھ میں پائے۔ جھوٹھی کایا دکھ روگ گویا، جو جن منوں نہ بھلائے۔ شبد بھلائے بہت دکھ پائے، ساچا پرہ
 شبد لکھائے۔ مہاراج شیرسنگھ جوت سروپ، گرسکھاں نہ نرک نواس دوئے۔ آتم دکھ جیو جلا یا۔ بالک ندھان جس گھر نظر
 نہ آیا۔ ککھ مات نہ بھاگ لگایا۔ پوت بن کوئی جگ مات پت نہ اکھوایا۔ بن پرہ ساچے، ساچی دات نہ جھولی کیسے پایا۔
 کلجگ آتم ہوئے ساچے، چرن آئے رسنا منگ منگ سکھ پایا۔ مہاراج شیرسنگھ سرب ویاپے، وڈ داتے سر ہتھ ٹکایا۔ گر
 دربار اوچا در۔ سرب گھٹ داتا دیوے ور۔ گرچرن لاگ بے مکھ جائن تر۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک کلجگ ساچا تیرا در۔
 پرہ در آئے جیو سوا لی۔ انس بناں جو رہ گئے خالی۔ بن پرہ کوئی نہ بندا والی۔ جگت ترسنا آتم جالی۔ بیچے پھلواری، مات
 پت بن جاوے مالی۔ مہاراج شیرسنگھ جو جن رسنا گائے، کلجگ گود نہ جائے خالی۔ جیو بھلے پرہ اہل۔ جیو ڈلے پرہ اڈل۔
 جیو کلجگ زلے پرہ سدا اڑل۔ مہاراج شیرسنگھ شبد اندھیری جائے جھل۔ گر در آونا۔ ساچا شبد کماونا۔ پھل پاؤ جیو
 من جو بھاونا۔ مانس جنم نہ کلجگ برتھا گواونا۔ ہنکاریاں ہنکار نواری، پرہ جوں رام راونا۔ دُشٹ سنگھارے پرگٹ
 جھب، کنس ہنکاری مؤت گود سواونا۔ مہاراج شیرسنگھ جو در آئے، منگیا ور مکھ در پاونا۔ ور منگ جیو، در آئے منگ۔
 نہ سنگ پرہ آتم دے وگائے کنگ۔ سوہنگ شبد من چڑھائے ساچا رنگ۔ کلجگ وقت وپایا، کر درس پار جاؤ لنگھ۔

مہاراج شیرسنگھ درس دکھایا، پاپی پتت جوڑے چرن سنگ۔ پنچم دوس پرکاشیا، کلجگ جوت پرگٹائی پرہہ ابناشیا۔
 گرسکھ سہائے در آئے، رسنا گائے سوہنگ سواس سواسیا۔ مہاراج شیرسنگھ در ساچا منگن، دے درس کرے بند خلاصیا۔
 رین گئی بہنڑی، دوس اتم چڑھیا۔ گرسکھ در آئے ہونے نانا، گر آگے کھڑیا۔ دیہی جائے دکھ گوائیکے، سرن آئے جو پڑیا۔ مہاراج
 شیرسنگھ رسنا گائیکے، کلجگ اگن وچ نہ سڑیا۔ پنچم جیٹھ دوس سرتنت۔ کلجگ پرگٹے نہکلنک بھگونت۔ تیتیس کروڑ گن
 گندھرب در برکھائے پھلت۔ کلجگ مایا پائے پرہہ بے انت۔ آپ بھلائے سب جیو جنت۔ چرن لگائے گرمکھ ورلے سنت۔
 مہاراج شیرسنگھ اوتار نر ساچا کنت۔ ساچی جوت پرہہ جگت دھرائے۔ پیت پیتمبر ترے بھون کہائے۔ سارنگ دھر بھگوان
 بیٹھلا، نہکلنک گرسکھان پرہہ ساچا ڈیٹھلا، مہاراج شیرسنگھ درس دکھائے۔ سادھ سنگت من وجے ودھائے۔ جو جن آئے پرہہ
 درس پیاسا۔ نج گھر آئے سرب گھٹ واسا۔ جوت سروپ وچ سادھ سنگت واسا۔ بے مکھ در تے رسن چلائے، شبدا گوائے کر
 کر ہاسا۔ انتکال کل کوئی نہ چھڈائے، ساچی درگاہ ملے سزائے، انتکال ہونے نرک واسا۔ جو در آئے ساچا پرہہ ردے وسائے رسنا
 جے ہر نام سواس سواسا۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ نہکلنک اوتار، جھوٹھی دنیا جگت تماشا۔ ساچی جوت کل دھارے۔
 جوت سروپ پرہہ نہکلنک اوتارے۔ در آئے جو جن چل، شبدا سرت توڑے پرہہ ہنکارے۔ کھانی بانی گگن پاتالی، جیو
 جنت پرہہ جوت آکارے۔ کھنڈ برہمنڈ آکاش پاتال وسے، کلجگ آیا سیچ کل دھارے۔ ناڑی بہتر بند کرائے، وچ سکھ کرے
 اوتارے۔ اوچا در کلجگ سہایا، پرگٹی جوت آپ نرنکارے۔ دھن دھن دھن گرسکھ، چرن آئے جو نیمسکارے۔ مہاراج
 شیرسنگھ گر ستگر پورا، جامہ گھنک پری وچ دھارے۔ گھنک پری گھنشام پرہہ آیا۔ سوہنگ ساچا شبدا چلایا۔ چھڈ
 دیہہ جوت سروپ سمایا۔ اند بنودی پرہہ ساچا کھیل کلجگ رچایا۔ گرسکھ انتکال لے پرہہ گودی، ساچا دھام سچکھنڈ بنایا۔
 امرت دیوے ساچا جام، پی امرت مہا رس پایا۔ گرچرن پریتی جیو کل ساچا کام، پرگٹ جوت نہکلنک پریشور آیا۔ دواپر

پرگٹے گھنٹیا شام، کلجگ شیرسنگھ نام دھرایا۔ پرہ جوت مات پرگٹائی۔ گرسکھاں پورن مت شبد سرت پائی۔ آتم دے برہم گیان، ساچی دھن وچ دیہہ وجائی۔ مہاراج شیرسنگھ تیرے در ملی وڈیائی۔ بھگت وچھل پرہ بھیس وٹا کے۔ نہکلنک کل ناؤں رکھا کے۔ سنگھ آسن پرہ بیٹھا ڈیرہ لا کے۔ آتم تریٹائے پرہ درشن پا کے۔ آتم جوت جگائے، پرہ بھرم بھلیکھے سارے لاه کے۔ سہج اند وچ دیہہ اُچجائے، سوہنگ ساچا نام چپا کے۔ بن باقی بن تیل دیپک جگائے، ساچا نام بتی لا کے۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ آیا، جوت سروپی بھیس وٹا کے۔ جوت سروپ پرہ جوت جگانا۔ گرسکھ دیوے کلجگ سچ ٹکانا۔ گر چرن لاگ جیو تر جانا۔ مہاراج شیرسنگھ پرہ سچ کر جانا۔ ساچا پرہ جگ ست لاوے۔ اتم کلجگ پرہ آپ کراوے۔ پنچم جیٹھ نر نرائن پرہ جوت پرگٹاوے۔ اپنا بھيو پرہ نہ کیسے جनावے۔ گرمکھ ورلے پرہ بوجھ بوجھاوے۔ سوچھ سروپ جس درس دکھاوے۔ کر درس جیو پرہ آتم ترکھا مٹاوے۔ مہاراج شیرسنگھ ساچا نام، سوہنگ شبد رسنا گاوے۔ ستجگ سوہنگ ملے وڈیائی۔ قرآن انجیل پرہ کھیل مٹائی۔ عیسیٰ موسیٰ محمدی کوئی رہن نہ پائی۔ گیتا گیان پرہ انت کرائی۔ کلجگ بانی گر رسن وکھانی، جوت سروپ پرہ جوت کھچ وکھائی۔ اٹھسٹھ تیرتھ زرمل نیر، ست رہے نہ رائی۔ پرگٹے کل پرہ سمرتھ، گرچرن پرتی ساچا تیرتھ، ساچی بوجھ پرہ آپ بوجھائی۔ مہاراج شیرسنگھ اپنی جوت پرگٹائی۔ جوت سروپ جگت پرہ آیا۔ ساچا شبد سوہنگ چلایا۔ راؤ رنگ انت کل پرہ اک کرایا۔ جوت سروپ ساچے پرہ راجیاں رانیاں تختوں لایا۔ منی سنگھ شبد لکھایا۔ تت جوت سروپ پرہ پور کرایا۔ مہاراج شیرسنگھ کل پرگٹ آیا، شبد لکھایا جگت چلایا۔ پنچم جیٹھ تینوں ملے وڈیائی، کلجگ نہکلنک جوت پرگٹائی۔ پنچم جیٹھ تینوں ملے وڈیائی، سادھ سنگت پرہ در آئے رسنا ہر ہر گائی۔ پنچم جیٹھ تینوں ملے وڈیائی، گردر آئے ساچی بوجھ گھر ساچے پائی۔ پنچم جیٹھ تینوں ملے ودھائی، مہاراج شیرسنگھ کل جوت دھرائی۔ کلجگ آیا جوت پرگٹائیکے۔ کول نین بھیس وٹائیکے۔ کلجگ جائے آپ کھائیکے۔ ستجگ ساچا سچ جائے

لائیکے۔ سوہنگ ساچا شبد چلائیکے۔ چار ورن پرہ اک کرائیکے۔ چار گنٹ سوہنگ شبد جے جیکار کرائیکے۔ جوت سروپ کلجگ بے مکھ اگن جوت جائے جلائیکے۔ گرمکھاں ساچا در دکھائے، بہرم بھلیکھ لایکے۔ وچھڑیاں میل ملائے، جوت سروپ جنم جنم دی میل گوائیکے۔ سوہنگ شبد جو رسنا گائے، رکھے لاج پرہ سر ہتھ ٹکائیکے۔ پنچم جیٹھ چرن ڈگے جو آئے، مہاراج شیرسنگھ دیوے درس جوت پرگٹائیکے۔ پنچم جیٹھ چرن جن پرہ۔ کلجگ اندر پار پرہ کریا۔ مل سادھ سنگت بھوجل تریا۔ ملے وچ ساچی جوت، آوے جاوے نہ جنے مریا۔ مہاراج شیرسنگھ تیرے چرن پریت، گرسکھ تن من ہریا۔ گرچرن پریتی گرسکھ کماوے۔ اتم پدوی گر در تے پاوے۔ جنم مرن دا گیڑ چکاوے۔ سچکھنڈ وچ جوت ملاوے۔ سب سرشٹ چرن کی داسی، آپ اڈول جگت ڈلاوے۔ مہاراج شیرسنگھ اتم واسی، نیج گھر بیٹھ ڈیرا لاوے۔ نیج گھر وسے آپ زرنکارا۔ جھوٹھی دیہ ساچی جوت کرے آکارا۔ کلجگ مایا بہرم بھلایا سنسارا۔ آپ ڈلایا کل دھکا لایا، مورکھ مکدھ نہ جانے پرہ کی سارا۔ جگت بلایا شبد چلایا سوہنگ کھنڈا دو دھارا۔ نہکلنک کل آیا، مہاراج شیرسنگھ نام دھرایا، نر نرائن نر اوتارا۔ نر نرائن جگت وچ آئے۔ سرب سرشٹ داہڑاں ہیٹھ چبائے۔ جے کوئی ویکھے دس نہ آئے۔ بن رنگ روپ پرہ جوت سروپ وچ سکھ سہائے۔ کلجگ پرگٹے پرہ ساچا گرمکھ در کوئی دس نہ آئے۔ رکھے لاج وچ اندھ کوپ، کال انت پرہ ہیٹھ سہائے۔ مہاراج شیرسنگھ دیوے درس سوچھ سروپ، چرن لاگ جو رسنا گائے۔ رسنا نام جس جیو گیا۔ پرہ ابناشی گھر ماہ پایا۔ اتم پردہ پرہ کھول وکھایا۔ جوں چندن پرہاس گرسکھ کل رکھایا۔ بے مکھ پرہ کیتے ناس، مد ماس جس رسنا لایا۔ جامہ دھار نہکلنک کلجگ جیو بھلایا۔ مہاراج شیرسنگھ تیرے چرن پیاس، گرسکھ سد رکھایا۔ جو جن آئے پرہ چرن دوارے۔ پنچم جیٹھ کر نمسکارے۔ گرسکھ سوہن سچ ہر کے دوارے۔ کلجگ جامہ دھارے نہکلنک اوتارے۔ اتم دے برہم گیان، پرہ بھرے بھنڈارے۔ سو جن چتر سُبجان، جنہاں ملیا پُرکھ اگم اپارے۔ مہاراج شیرسنگھ سوہنگ ساچا لاوے

بان، چار کُنٹ ہوئے بابا کارے۔ پنچم جیٹھ پر بہ لکھت کرائے۔ آپ بیٹھ اڈول سنگھاسن سب جگت ڈلائے۔ بے مُکھ ہوئے سب ناس، جن بھگتاں لاج رکھائے۔ مہاراج شیرسنگھ جوت سروپ درس دکھائے۔ جوت نرنجن نر نرائن۔ جوت نرنجن نر نرویر۔ جوت سروپی جگت ورتاوے قہر۔ پنچم جیٹھ گرسکھاں کینی پر بہ مہر۔ جوت پرگٹائی سادھ سنگت نہ کینے دیر۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک کل پایا پھیر۔ سچکھنڈ پر بہ آپ تجایا۔ باشک سیج پر بہ آسن لایا۔ مات لوک نہکلنک پر بہ جوت پرگٹایا۔ پرگٹ جوت سنگھ سنگھاسن، در گھر مندر تھان سُہایا۔ پر بہ جوت ابناش کدے نہ ہووے ناس، جھوٹھی دُنیا مان ودھایا۔ جو جن چن سواس سواس، انتکال پر بہ درس دکھایا۔ جوت سروپی وچ جوت ملایا۔ مہاراج شیرسنگھ در داسن داس، سوہنگ ساچا نام چپایا۔ ساچی دیوے آپ پر بہ وتھ۔ سوہنگ ناؤں سدا اکتھ۔ پر بہ کی مہا کوئی جیو نہ جانے کتھ۔ رسنا لوبھی سریشٹ لہ گئی ستھ۔ کلجگ متھے بے مُکھ جوں مکھن متھ۔ سوہنگ شبد بے مُکھاں پر بہ پائی نتھ۔ گرسکھاں سوہنگ نام کلجگ ملیا ساچا رتھ۔ کلجگ جامہ دھارے پر بہ جوں رام گھر دسرتھ۔ مہاراج شیرسنگھ جو جن چرن نِمسکاریا، دیہی دُکھ سب گئے لتھ۔ روگی روگ اوٹرا، جیو بھیو نہ پاوے۔ ساچا وید آپ پر بہ، جوت سروپی وچ دیہہ ساوے۔ اپ تیج وائے پرتھی آکاش، جھوٹھی کایا دئے جلاوے۔ اتم جوت دھرے پر بہ آکاش، جوت سروپی دیپک دیہہ جگاوے۔ بھگت جنان ہر پردے واس، کھول ترے کئی پر بہ درس دکھاوے۔ ہوئے درس اتم جیو مٹے ترپتاس، مہاراج شیرسنگھ نظری آوے۔ اتم درس جس جیو پر بہ دکھایا۔ ایش جیو وچوں بھید چُکایا۔ جیو برہم سروپ وچ برہم سمایا۔ راگ ناد اگادھ بودھ پر بہ شبد لکھایا۔ جُگو جُگ پر بہ بھیکھ دھر، جوت سروپ جگت میں آیا۔ گُرمکھاں ساچے لیکھ کر، ہوئے دیال پر بہ درس دکھایا۔ بے مُکھ ساچا در ویکھ کر، بھجّا جاوے مُکھ چُھپایا۔ مہاراج شیرسنگھ بُدھ بیپک کر، پنچم جیٹھ آئے درس دکھایا۔ پنچم جیٹھ پکرمی ائی سو پنجاہ۔ جامہ لیا دھار ساچے بے پرواہ۔ جوت سروپ پر بہ ہوئے، جھوٹھی کایا

کری سواہ۔ کوٹاں وچوں پرہہ ویکھ کے، گُرسکھ دیہہ پرہہ کرے نرباہ۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ ساچا در ویکھ کے، گُرسکھ
 ساچے چرنی لگ جاہ۔ جوت سروپ پرہہ کلجگ آیا۔ شبد سرت بھیو چُکایا۔ چرن پرتی بھکت بھگوان دے، گُرسکھان
 چرن لگایا۔ مہاراج شیرسنگھ درس دکھایا۔ سچّا در پرگٹے سچ درباری۔ گر در آئے چل جو نر ناری۔ پنجم جیٹھ پنجم مار،
 پرہہ پیج سواری۔ اناتھاں اناتھ سرب کے ساتھ، گھٹ گھٹ وسے آپ مُراری۔ مہاراج شیرسنگھ سچ تیری گاتھ، کلجگ کوئی
 وِرا ہونے وپاری۔ کلجگ آیا نہکنک۔ جگت بھلایا سوہنگ وجایا شبد ڈنک۔ پرگٹ جوت انتکال پرہہ اک کرایا راؤ رنک۔
 گُرسکھ سوہن گرچرن دوارے، اترے پار جوں تریتا بھکت جنک۔ پرگٹی جوت کل آپ گردھارے، جیو کر نمسکار گرچرن
 دوارے بار انک۔ مہاراج شیرسنگھ جوت پرگٹائی وچ پُری گھنک۔ تریتا ساچا رام اکھوایا۔ بالمیک جائے تریا۔ چار ورن جس
 دِن دباڑ ستایا۔ لٹ مار ساچی کھیل بنایا۔ چل آئے رام مُرار آتم گیان دِوایا۔ انتکال نہ کوئی تیرا، جھوٹھا جگت بھلایا۔ سہائے
 تھان رکھ بال، پرہہ ابناشی پھیرا پایا۔ وچ بھرواس رکھ واس، اند منگل ہر پرہہ دیبا۔ پرہہ چرن لاگ من بھئے ویراگ، وچوں
 اگیان اندھیر مٹایا۔ گئے بھاگ جاگ، ملیا ساچا راگ، ہونے ادھین پرہہ پرمیشور گھر ماہ پایا۔ پنجم جیٹھ پرہہ جوت پرگٹائی،
 پرہہ درس دکھایا۔ گر دھام لگایا بھاگ، مہاراج شیرسنگھ ہونے سہایا۔ ستجگ ہونے دھام نیارا۔ چار کُنٹ چل آئے پرہہ چرن
 دوارا۔ تینیس کروڑ در کھڑے کر نمسکارا۔ مہاراج شیرسنگھ ستجگ ہووے ساچا گھر اوچا در تیرا دربارا۔ ساچا گھر جتھے
 پرہہ وسیا۔ سہایا تھان رسنا گائے جتھے پرہہ جسّیا۔ کلجگ بھکت پچھان، در گھر ساچا دسیا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں
 بھگوان، بے مکھ تیرے در تون جائے نسیا۔ گُرسکھ دیوے پرہہ وڈیائی۔ بے مکھ جائے پت گوائی۔ گُرسکھ گر در بوجھ
 بُجھائی۔ بے مکھ مَورکھ پت گوائی۔ گُرسکھ زرمِل زرمِل دیہہ کرائی۔ بے مکھ جھوٹھے دھندے مانس جنم گوائی۔ گُرسکھ گر در
 پرہہ رسنا گائی۔ بے مکھ در آئے، جوت سروپ نظر نہ آئی۔ گُرسکھ گر مل امراید پائی۔ بے مکھ جنم ہار گئے پت گوائی۔

گُرسِکھ ساچی جوت وچ جوت مِلائی۔ بے مُکھ گریہ واس پرہ دے سزائی۔ گُرسِکھ کھنڈ سچ پدوی پائی۔ بے مُکھ جنم جنم
 مر جائی۔ گُرسِکھ جوت سروپ جوت مل جائی۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ جو در آئے سیس جھکائی۔ گُرمکھ پرہ سچ مارگ
 پایا۔ رسنا رس چھوڑ، آتم رس وچ دیہ پایا۔ کلجگ دینے بندھن توڑ، سوہنگ ساچا نام چپایا۔ انتکال ہے پرہ بندی چھوڑ،
 گر پُری جن دھام پُچایا۔ گُرسِکھاں پرہ درشن لوڑ، پرگٹ جوت پنچم جیٹھ پرہ درس دکھایا۔ پرگٹے جوت پرہ نرہاری۔
 کلجگ انتکال ہوئے خواری۔ انتکال کل ودھ جائے بیماری۔ گُرسِکھاں پرہ ایک سرن تھاری۔ مہاراج شیرسنگھ اوچا در، بیٹھا
 گھر سچا درباری۔ سچا آپ سچا دربار۔ جوت پرگٹاوے جوت سروپ، راؤ رنگ کل کیا خوار۔ سادھ سنگت کلجگ
 سوجھیا، سچ پرہ دوار۔ مہاراج شیرسنگھ ورلے گُرمکھ بوجھیا، دکھاوے درس آپ مُرار۔ پنچم جیٹھ پرہ جوت پرگٹائے۔
 پرگٹ جوت پرہ ساچا بھوگ لگائے۔ بھوگ لگائے گر پرساد گُرمکھاں مُکھ لگائے۔ دُکھ گوائے گر پرسادی، پنچم جیٹھ دیا کھائے۔
 مہاراج شیرسنگھ جو جن رسنا ارادھے، جنم مرن دا دُکھ گوائے۔ گر پرساد گر در بوجھیا۔ گر پرساد گر چرن لاگ گُرسِکھ
 جھوجیا۔ گر پرساد گُرسِکھاں من پرہ ساچا لوجھیا۔ گر پرساد پرہ بہم چُکاوے گوجھیا۔ گر پرساد پرہ درس دکھاوے، بہت
 کھلاوے بہم چُکاوے وچ دیہ دوجیا۔ گر پرساد گُرسِکھ تر جائے، مہاراج شیرسنگھ جن بھگتاں بوجھیا۔ جو جن آئے چرن پرہ
 لاگا۔ کلجگ ہوئے پورن بھاگا۔ گُرسِکھ گر در جاگا۔ ساچے پرہ سچ سُنایا انحد واجا۔ مائس جنم کل نرمل ہویا، گر چرن
 لاگ نہ لاگے داغا۔ جوت پرگٹائے وشنوں بھگوان، بھوگ لگائے جوں بدر گھر ساگا۔ مہاراج شیرسنگھ جانی جان، بے مُکھ در
 تے جائے بھاگا۔ پنچم جیٹھ وجائے پرہ دُھن، کرم کر پرہ جیو جنم دوئے۔ لکھ چُراسی وچوں آتم پرہ آپ رکھائے۔ گیان دھیان
 چتر سُبجان کر، ساچی جوت وچ دیہ جکائے۔ گن نِدھان کر کل بیٹھا وچ آسن لائے۔ جیو آتم امرت اِشنان کر، امرت جہرنا
 نِجھروں پرہ دے جھرائے۔ ہر در پورا پرہ پچھان کر، دوئے جوڑ کر سیس جھکائے۔ پنچم جیٹھ حُکم بھگوان کر، سِنگھاسن

بیٹھ سب دُکھ گوائے۔ دُکھی دلیری در آئے، ہوئے نراسے پرہ سرن لگائے۔ دیہہ دُکھیا جیو بللائے۔ کوڑی کایا تاپ تین دئے اگن
 جلائے۔ سوہنگ شبد برہم گیان دے، آتم پرہ شانت کرائے۔ دُکھیاں پرہ دُکھ گویا۔ کیشنا شکلا پکھ پرہ سُپھل کرایا۔
 امرت آتم سیچ پرہ روگ گویا۔ مہاراج شیرسنگھ سوہنگ ساچا دان دے، ساچا راہ جنایا۔ دیوے دان پرہ جگت بھنڈاری۔
 سُپھل گُکھ نہ رہے بیماری۔ بن پُوت نہ رہے نر ناری۔ چرن لاگ ہوئے ودبھاگ، سادھ سنگت پرہ پورے تاری۔ وچوں
 دُکھ آپ پرہ مارے، مرے کھنگھ تاپ سوہنگ شبد جو رسنا اُچارے، جیو آتم دُکھ نہ کرے خواری۔ دُکھیئے ہوئے در
 بھکاری۔ لاه دے بھکھ پرہ سنساری۔ مہاراج شیرسنگھ جو جن آئے درباری۔ دُکھیاں دُکھ گوائے کرے دیہہ نرملہ۔ پرہ
 پردے سچ وسائے، بھاگ لگائے جوؤں رُکھ سنملا۔ بے مُکھ اگن جلائے، جوؤں بالو بملا۔ مہاراج شیرسنگھ ہوئے سہائی نہکیولا۔
 چرن کول اُپر دھول ابناشی سول۔ کلجگ بھیکھ کرائے پرہ رول۔ گرسکھاں امرت بخش، کھول وکھائے پرہ نابھ کول۔ نابھ کول
 جن کھول وکھائے۔ دسم دوار دی سوجھی پائے۔ بھیکھ دیکھ در آئے کل جائے شرمائے۔ کَریا کر پرہ امرت میگھ دے برسائے۔
 مہاراج شیرسنگھ گُرمکھ کلجگ گُرسکھ ساچا ناؤں رکھائے۔ گُرمکھ سو جن پرہ چپے رسن سواسے۔ بے مُکھ سو جن رسن
 آبار کرے مد ماسے۔ گُرسکھ سو جن، گرچرن پریت ہوئے زہراسے۔ بے مُکھ ہوئے سو جن، جنہاں ملیا نہ پرہ ابناشے۔ جل
 پانی امرت دھارا۔ پی امرت ملے پرہ سیچ دوارا۔ سچکھنڈ سُر نر پرہ دیوے امرت دھارا۔ ساچا امرت وچ مات گرڑ اُتارا۔
 گرڑ سُبجان وشنوں بھگوان اوپر کرے سوارا۔ مات آیا اندر تکایا، دیوتیاں پکڑ ڈلھایا۔ اک بوند مات وچ آئی، گنگا دھار پرہ
 نیر چلایا۔ اک بوند گوداوری تبرگ نام رکھایا۔ گنگا امرت ہر وسے آپ، پکڑ کسیرا روداسے مان دویا۔ گوداوری سہائی گر
 گوبند وچ چرن ٹکائی، ساچا دھام کلجگ بنایا۔ کلجگ اتکال پرگٹ جوت توڑ جائے سب جنجال، جوت سروپی اچرج کھیل
 رچایا۔ گر گوپال بھگت وچھل دین دیاں سرب سرشٹ میں سماں، سارا بھيو چُکایا۔ جوت سروپی کُنٹ چار پایا جال،

مہاراج شیرسنگھ بھانا کل ورتایا۔ جامہ دھار جگت لیا اوتارا۔ سرب مان پرہہ آپ نوارا۔ سرپتر تیرتھاں مان گر چرن دوارا۔
 کلجگ سارے انت ہوئے خوارا۔ ستجگ سوہنگ شبد دھنکارا۔ ستجگ ورتے پرہہ پورا بنے لکھارا۔ مہاراج شیرسنگھ
 گرسکھ دھن ونت، کلجگ پایا جن سچ دوارا۔ چرنامت گرسکھاں پایا۔ چرنامت پھل پرہہ ڈھروں لکھایا۔ چرنامت سچ تن
 من پرہہ ہرا کرایا۔ چرنامت امرت بوند پی امرا پد پایا۔ چرنامت سادھ سنگت گر ساگر گہر گمبھیر پایا۔ چرنامت رسنا پی
 بال پردھ سب ترایا۔ مہاراج شیرسنگھ تیری وڈیائی، آتم امرت برکھ آتم ترپتایا۔ کلجگ ساچا پرہہ کا بنس۔ سادھ سنگت
 پرہہ ساچی انس۔ بھگت وڈیائی چرن لگائے، باشک گن گائے وچ مکھ سہنس۔ مہاراج شیرسنگھ بے مکھ کھپائے، جوں
 ہنکاری کرشنا کنس۔ امرت آتم دے ورکھائے۔ پی امرت جیو ترے بھون سچھائے۔ جگت جلندا رکھ پرہہ وکھائے۔ انک دکھ
 نہ سادھ ستائے۔ دکھیا کوئی نہ گر در بللائے۔ مکھ نہ نکلے پائے پائے۔ بیٹھ وچ سادھ سنگت جیو رسنا گائے۔ مہاراج شیرسنگھ
 در کھڑے منگت، ساچا سکھ وچ جھولی پائے۔ امرت دے پرہہ دکھیاں دکھ گوائیندا۔ جن لگا گرچرن، کر کریا پار کرائیندا۔
 امرت ساچا سنگت برس مینہ، پرہہ دکھاں ناس کرائیندا۔ مہاراج شیرسنگھ پرہہ ابناشی، درائے پار کرائیندا۔ امرت برکھ پرہہ
 نرادھاری۔ سرن پڑے دی رکھ لاج مزاری۔ سرشٹ سبائی تچ کے جو جن آئے سرن گردھاری۔ پرہہ جائے پڑدے کج کے،
 کلجگ جیو نہ ہوئے خواری۔ آتم درس بھکھا جائے رج کے، دیوے درس پرہہ اگم اپاری۔ سوہنگ شبد لکھا پرہہ وچ کے،
 ستجگ دیوے پرہہ سکداری۔ پی امرت جاؤ رج کے، امرت چڑھی رہے خماری۔ گرسنگت بہنا سچ کے، پرگٹے جوت آپ
 بنواری۔ ہن وقت نہیں جانا بھج کے، سوہنگ شبد جگت لایا کھنڈا دو دھاری۔ مہاراج شیرسنگھ امرت ورکھ، گرسکھاں
 کرے دور بیماری۔ پنچم جیٹھ پرہہ دے وڈیائی۔ گرمکھ ساچا پرہہ دے ترائی۔ پورن گھال پرہہ تھائیں پائی۔ سنگھ آتما پنچم
 جیٹھ پرہہ دے وڈیائی۔

★ ۶ جیٹھ ۲۰۰۸ بکرمی پنڈ جیٹھووال پچن ہوئے ★

گھر آئے سکھ سبجَن سہیلے۔ ساچے پرہہ کر لئے سنجوگی میلے۔ امرت وچ چوآئے نہہ، اچرج کھیل آپ پرہہ کھیلے۔ مہاراج شیرسنگھ گرسنگھ ساچا، گرسنگھ چرن ساچی جوت انت میلے۔ وقت ویلا بوجھیا، پرہہ جوت پرگٹئے۔ کوئی بہیت نہ رکھے گوجھیا، پرہہ دئے دُپائے۔ گرسنگھ در ساچا بوجھیا، کلجگ وقت مُکایا بہاؤ چُکایا ایکا دئے۔ بانہوں پکڑ ترایا، ساچی درگاہ دے پہنچائے۔ کلجگ بہیو کسے نہ بوجھیا، ناتھ تریلوکی جگت بھلائے۔ مہاراج شیرسنگھ گرسنگھ پورا، مہاسارتھی آپ اکھوآئے۔ رین سہائی پنچم جیٹھ، سادھ سنگت گدر تے آئی۔ ساچا پرہہ دے ودھائی، سوہنگ نام جو جن رسنا گائی۔ انتکال کل پرہہ ہوئے سہائی۔ سادھ سنگت پرہہ دئے سنائی، جھوٹھا پچن نہ ہووے رائی۔ جھوٹھا کلجگ رہن نہ پائی۔ جھوٹھی سرشٹ آپ دایا دائی۔ جوت سروپ پرہہ کلجگ کھید مٹائی۔ چار کُنٹ پے جائے دُپائی۔ جوت سروپ اگن پرہہ لائی۔ بہیناں تائیں چھڈ جائن بھائی۔ مہاراج شیرسنگھ بھہ بہیانک، گرسنگھ سر ہتھ ٹکائی۔ بھہ بہیانک گرسنگھ کلجگ سہارا۔ کلجگ ملیا جوت سروپ پرہہ گردھارا۔ تخت نواسی مات لوک بنایا سچکھنڈ دوارا۔ سادھ سنگت پرہہ چرن ہوئے داسی، سوہنگ نام پرہہ دیوے بھنڈارا۔ جو جن ہوئے کل مدرا ماسی، انتکال پرہہ نرک مجھارا۔ مہاراج شیرسنگھ گھنک پُر واسی، گرسنگھ دیسے سچ دوارا۔ پرہہ ابناشی سچ دھام سہایا۔ سرب گھٹ واسی پرہہ پرگٹ ڈیرہ لایا۔ انتکال کل انت ہوئے جاسی، پرہہ ساچے پچن لکھایا۔ گرسنگھ آتم چنتا ناسی، آتم دیپ پرہہ جوت جگایا۔ مہاراج شیرسنگھ گرسنگھ پورا، کلجگ ورلے گرمکھ پایا۔ گرمکھ سو جن، جس پرہہ پایا۔ گرسنگھ سو دھن، جس پرہہ درس دکھایا۔ گرمکھ سو جن، کلجگ کل اندھیر گویا۔ گرمکھ سو جن، جوت سروپ جس پرہہ درس دکھایا۔ گرسنگھ سو جن، انحد راگ پرہہ کُن سنایا۔ گرمکھ سو جن، نیتر پیکھ مہاسنگھ پایا۔ مہاراج شیرسنگھ پرہہ ساچا من، بہرم بھلیکھے جیو کیوں مانس جنم گویا۔ جنم گوائے وقت وپائے، بے مکھان سار

نہ پائی۔ کلجگ کھپائے، کھنڈ بریمنڈ اُلٹے سوہنگ نام دوائی۔ برہما پرہہ مان گوائی، سرِشٹ سبائی ہتھ سنگھ پال پھڑائی۔
 ستگر ساچے نیہہ رکھائی۔ جگ چوٹھے دھرو تجایا۔ سچکھنڈ دوار پرہہ گر چرن سنگ سورن بہایا۔ پورن دیوے آپ
 وڈیائی، تیجا سنگھ ویلا نیڑے آیا۔ کل جوت سروپ پرہہ سکھ ساچا ناد چار کُنٹ پُچایا۔ جگت جگت پرہہ آپ بنائی۔
 دھارے کھیل آپ رگھڑائی۔ سرِشٹ سبائی کل سوائی۔ اُلٹی مت اگیان وچ پائی۔ درائے نیتر پیکھے، بے مکھ لُجھا سد بھلائی۔
 مہاراج شیرسنگھ پائے بھلیکھے، گیڑ چراسی وچ پائی۔ گرسکھ تیری وڈیائی، پرہہ آپ لکھائی۔ درائے جنم سُپھل کرائی۔ پورن
 بُدھ ہووے جس اتم درشن پائی۔ گرسکھ ہووے ساچی سُدھ، لوئن ساچا پرہہ دے کھلائی۔ شبد سروپی کلجگ پرہہ کینا
 یُدھ، چار کُنٹ پے جائے ڈہائی۔ گرسکھ اتم نرمل جوں دُدھ، رسنا چپ سوہنگ جے جے جیکار کرائی۔ مہاراج شیرسنگھ گر
 ستگر پورا، سچ دھام گرسکھاں دے پُچائی۔ ساچا دھام ساچا کام۔ پرہہ جگت چلائے سوہنگ نام۔ جن پائے گھنشام۔
 ستجگ ساچا مارگ پایا، ستجگ ساچا رسی گرام۔ ساچے پرہہ وچ لکھت لکھایا، مہاراج شیرسنگھ کلجگ پورن کرے کام۔
 جوت سروپی کلجگ کھپایا، ستجگ ساچا لایا، ساچی جوت ستجگ پرویشے۔ جوت سروپی پرہہ کرے بھیسے۔ ساچے
 پرہہ کو ستجگ جیو سد کرے ادیسے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر پورا، در کھڑے کوٹ برہما وشن مہیشے۔ پاربرہم تیری
 اچرج کھیلا۔ جوت سروپ پرگٹ کلجگ آیا انت ویلا۔ سادھ سنگت پرہہ درس دکھایا جھب ساچا سجن سہیلا۔ مہاراج
 شیرسنگھ گر ستگر پورا، جوت سروپی کھیل پرہہ کھیلا۔ جوت سروپ پرہہ کییا پَسارا۔ کلجگ ہووے اندھ اندھیارا۔
 سرِشٹ سبائی پرہہ کرے خوارا۔ انتکال کل دکھ لگے بہارا۔ پنچم جیٹھ پرہہ لکھت کرائے، مد ماسی نہ پائے گرچرن دوارا۔ مہاراج
 شیرسنگھ ہوتے سہائی، سوہنگ نام جس رسن اُچارا۔ سوہنگ نام جس جن رسن دھیایا۔ رسنا چپ اتم سکھ پایا۔ دے
 درس پرہہ اگیان اندھیر مٹایا۔ مہاراج شیرسنگھ گر ستگر پورا، کلجگ پرگٹ گرمکھاں درس دکھایا۔ گرسکھ تارے آپ پرہہ،

ہوئے جوت سروپ۔ گرسکھ تارے آپ پرہ، درس دکھاوے وڈ بھوپ۔ گرسکھ تارے آپ پرہ، گرسکھن دسے سوچھ
 سروپ۔ گرسکھ تارے آپ پرہ، آتم جوت جگاوے دیوے گیان انوپ۔ مہاراج شیرسنگھ گرسنگر پورا، سب گھٹ وسے
 بن رنگ روپ۔ رنگ روپ پرہ کھئے نہ جانے۔ دھن سو جن جو چلے پرہ کے بھانے۔ تختوں لاپے سب راجے رانے۔
 گرسکھاں مان دوايا، پرہ ستیاں کھڑا سربانے۔ پرہ ساچے درس دکھایا، مہاراج شیرسنگھ دیوے مان نانے۔ نائیاں پرہ مان
 دے، سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ بھگت وچھل پرہ بھگوان پرہ جگو جگ ساچا کھیل رچایا۔ کلجگ سوہنگ شبد گن ندھان
 دے، گرمکھاں پرہ بھیت کھلایا۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ بھگت پچھان کے، گرچرنی میل ملایا۔ پنچم جیٹھ زین سہائی،
 رسنا ہر ہر گن گایا۔ اٹھ جیو جاگ، پرہ ساچے درس پا، پرہ ابناشی گھر میں آیا۔ مہاراج شیرسنگھ ساچا راگ سوہنگ
 ڈنک چلایا۔ اٹھ جیو جاگ، رسنا جپ آتم ہووے مکھ۔ اٹھ جیو جاگ، کر درس پرہ ملے جگت سکھ۔ اٹھ جیو جاگ، کر
 درس پرہ اترے آتم بھکھ۔ اٹھ جیو جاگ، پرہ دھوئی داغ، سپھل کرائے ککھ۔ مہاراج شیرسنگھ سوہنگ شبد لائے جاگ
 گرسکھ سب جگ آتم منکھ۔ گرسکھ تیری آتم ذاتا۔ ستجگ ہووے چار ورن بھراتا۔ سچ سچ ورتائے پرہ سکھ آئے دھرتی
 ماتا۔ پرہ ساچا بنس چلائے، گرسکھاں گر چرنی ناتا۔ گرسکھاں آتم جوت جگائی، ملیا پُرکھ بدھاتا۔ پرہ پورن بوجھ بوجھائے،
 اپنے رنگ روے رنگ راتا۔ درشٹی دشا دے مٹائی، سوہنگ درتے دے کے داتا۔ مہاراج شیرسنگھ جو جن گائی، کلجگ
 ترائے پتا ماتا۔ کلجگ کرم پرہ وچار۔ پرہ ساچا سرجنہارے۔ نہکلنک جوت سروپی پرہ جامہ دھارے۔ شبد سرت پرہ
 توڑے مان ہنکارے۔ ہند والی ہندوائن چل آئن پرہ چرن دوارے۔ گرسکھاں ہوئے پورن بھاگ، پرہ دیوے بھر بھنڈارے۔
 ساچا شبد چلے پہلے ماگھ، انحد وجے دھنکارارے۔ گرسکھاں پرہ پکڑی واگ، پورن جوت دے اجیارے۔ اٹھ اٹھ اٹھ جیو
 جاگ، پرہ آیا سکھن دوارے۔ مہاراج شیرسنگھ کر ساچا راگ، رسنا جپ جیو جنم سدھارے۔ رسنا جپ پرہ نام رسائن۔

ساچا شبد جو جن رِ دے وسائِن۔ نِج گھر واسی نِج ماہے پائِن۔ در آئے بے مُکھ سٺے زین وِ بائِن۔ اُٺھ جیو جاگ پورن ہوئے
 بھاگ، پرگٹی جوت نر نرائِن۔ نر نرائِن نرنجن جوت۔ بے مُکھ ہوئے جیو در رہے سوت۔ کلجُگ سوائی سرِشٺ انت جائے
 روت۔ ترے پُرش ست، پرہ آتم میل جائے دھوت۔ ساچا پرہ وِچ ساچی دیہہ جگائے جوت۔ مہاراج شیرسنگھ سَتجُگ
 اندر، گُرسکھاں دیوے نرمل جوت۔ پنچم جیٺھ زین کل آئی۔ بھُل بھُل بھُل جیو مت بھُل گوائی۔ سادھ سنگت تینوں ملے
 ودھائی۔ رسنا چپ امر پد پائی۔ سچکھنڈ پرہ وسنہارا، سچ دھام گُرسکھ ٺکائی۔ مہاراج شیرسنگھ شبد سرت دوارا،
 ساچی مت گُرسکھ وِچ پائی۔ شبد سرت پرہ دے گیانا۔ آتم جوت جگے کوٺ بھانا۔ پرگٹ جوت سادھ سنگت، پرہ
 دیوے ساچا دانا۔ گرچرن پریتی ساچا سَتجُگ اِشنانا۔ کلجُگ پرگٹ مہاراج شیرسنگھ جوت سروپی پھریا جامہ۔ جوت
 سروپی پرہ ساچا بھیکھ دھر۔ کلجُگ پرگٹیا اوتار نرائِن نر۔ سرِشٺ سبائی بھرم بھلیکھے پائی، گُرسکھ بوجھے ساچا در۔
 مہاراج شیرسنگھ تیرے نام وِڈیائی، شبد بان گر جگت لگائی، گُرسنگت پایا ساچا در۔ در گھر آئے پرہ ابناشی۔ انتکال کل
 پرہ توڑے جم کی پھاسی۔ کلجُگ ہوئے انتکال، شبد لکھائے جو مدرا ماسی۔ مہاراج شیرسنگھ سچ بھتار، چرن لاگ جیو
 رَسراسی۔ جیو جنت دُکھی ویکھ پرہ، کلجُگ جوت پرگٹاوے۔ مایا پائے بے انت، اپنا بھيو آپ کھلاوے۔ پرہ در ورلے
 گُرسکھ سنت، جوت سروپی پرہ درس دِکھاوے۔ مہا جنائے آپ اِکت، مہاراج شیرسنگھ کلجُگ کھپاوے۔ پے جائے دُہائی
 وِچ جیو جنت۔ جیو جنت پرہ آپ اُپائے۔ انتکال پرہ کلجُگ آپ کھپائے۔ سادھ سنگت پرہ دے سُنائے۔ گُرسکھاں سر پرہ
 ہتھ ٺکائے۔ کلجُگ اگن چھوہن نہ پائے۔ رسنا جیو جن سوہنگ گائے۔ مہاراج شیرسنگھ ہوئے سہائے۔ ہوئے سہائک انتکال،
 بھگت وچھل دین دِیال۔ کلجُگ جن بھگت لئے پرہ بھال۔ بے مُکھ کلجُگ کرے جوں دُپھاڑے دال۔ سادھ سنگت پریتی
 سوہے گرچرن نال۔ آتم دے گیان، مہاراج شیرسنگھ سرب رہیا سماں۔ پرہ کی جوت جگت چنگیاری۔ سوہنگ شبد کھنڈا

دو دھاری۔ بے مُکھاں کال انت پے جائے خواری۔ کوئی نہ دیسے سب کوڑے ٹھیسے دُشت دُراچاری۔ گُرمکھاں سر چہتر
 جھلیسے، رکھ لاج آپ بنواری۔ جن بھگتاں ہر پرہ ساچا دیسے، پنچم جیٹھ آئے درباری۔ ساچا نام امرت پیسے، ہوئے وچوں
 جائے بیماری۔ بے مُکھ کرے جو گُرسکھ ریسے، نام سچ نہ چڑھے خُماری۔ مہاراج شیرسنگھ چرن دھرے جو سیسے، گر در
 ملے بڑی سکداری۔ گُرسکھاں ملیا گر دربارا۔ امرت بوند امیو رس پیو، ویلے امرت امرت دھارا۔ دیہہ وکار جائن نس، جن
 ہوئے رسن سہیلے، آتم ملے ساچا رس، جگے جوت آتم اُجیارا۔ ہوئے پرکاش جوں رو سس، مہاراج شیرسنگھ دیوے امرت
 بھنڈارا۔ پرگٹائے جوت پرہ راجن راجا۔ نائیاں نائیاں غریب نوازا۔ انحد شبد وجے دُھن، انحد وجے دُھن واجا۔ گُرسکھ ترائے
 بے مُکھ کھپائے، انتکال کل وچ ماجھا۔ پرہ جوت پرگٹائے گُرسکھاں ہوئے سہائے، سرن پڑے دی راکھ لاجا۔ مہاراج شیرسنگھ
 سچ تیری نائے، گُرسکھاں دیوے راجا۔ گر میت گُرسکھ سدا رکھ چیت۔ پرہ ملن کی ساچی ریت۔ مہاراج شیرسنگھ
 گُرمکھاں بخشے گرچرن پریت۔ چرن پریت کرے چار ورن۔ جوت سروپ پرہ نہ دیسے کسے برن۔ کر درس پرہ درائے روگی
 سب ترن۔ مہاراج شیرسنگھ پار کرائے، جو جن آئے سرن۔ سرن پرہ کی جس جیو تکائی۔ آدھ بیادھ پرہ مٹائی۔ امرت ساچا
 وچ دیہہ سنجائی۔ کول ناہہ مُکھ پرہ دے کھلائی۔ دوار دسواں پرہ دیوے پڑدا لاہی۔ انحد شبد دھن دے وجائی۔ جوت
 سروپ پرہ نرمل جوت جگائی۔ کوڑ کپٹ دُرکار کڈھ، سوہنگ ساچی وستو پائی۔ مہاراج شیرسنگھ گُرسکھ بیڑا پار کر،
 کُنٹ چار جے جے جیکار کرائی۔ کلجگ جائے ہوئے خوارا۔ ستجگ لائے پرہ ست کرتارا۔ سوہنگ شبد دیوے ورتارا۔
 نرہاری نرویر پرہ لے اوتارا۔ اچت پاربرہم پریشور نہکلنک اوتارا۔ جگت مکت نہ جانے سنسارا۔ مایا پڑدا پائیکے، بھلایا
 سچ دوارا۔ گُرسکھاں درس دکھائیکے، مہاراج شیرسنگھ ملے آپ گردھارا۔ گردھرائے جگت گردھار۔ تریتا دواپر کیا پار۔
 کلجگ جائے وِسندی دھار۔ جھوٹھے دھندے دُبا سنسار۔ پرگٹی جوت کل مُرار۔ مورکھ مُگدھ نہ کرن وچار۔ گُرسکھ پائے

پرہ کی سار۔ در گھر چھڈ آئے گر دربار۔ آئے گر دربار، مانس جنم اتم ہویا وچ سنسار۔ دے درس پرہ بھوجل کیا پار۔
 مہراج شیرسنگھ گرسکھاں تارے، امرت ورکھے کرپا دھار۔ کلجگ جائے جوں اندھیر رینا۔ کلجگ جیو وپائے وپندے وپنا۔
 گرسکھ ترائے جن پرہ دیکھیا نیناں۔ بن پرہ ساچے کوئی ساک نہ سینا۔ مہراج شیرسنگھ شبد لکھائے، سوہنگ اتم کہنا۔
 سادھ سنگت تیری وڈیائی۔ رسنا چپ ایشر جوت پرگٹائی۔ پرگٹ جوت پرہ بھئے سہائی۔ اتم چنت گرسکھ مٹائی۔
 مہراج شیرسنگھ کل تیری وڈیائی۔ وڈی وڈیائی وڈ پرہ وڈ داتا۔ وڈی وڈیائی جس جن پرہ پچھاتا۔ وڈی وڈیائی دیوے
 گرسکھاں پرہ وڈ داتا۔ مہراج شیرسنگھ جس جن پچھاتا۔ جانے سو جن جس آپ جنائے۔ جانے سو جن، جس پردے
 رہیا سہائے۔ جانے سو جن، جس اتم جوت جگائے۔ جانے سو جن، جن مہراج شیرسنگھ سرن لگائے۔ سرن لگائے آپ پرہ
 سنساری۔ آوے جاوے جگت وویاری۔ جوت سروپ سرشٹ سنگھاری۔ مہراج شیرسنگھ تیری ستجگ سچی
 سیکداری۔ ستجگ ساچا سچ چلایا۔ سچ گھر دس شبد چلایا۔ سوہنگ شبد چار ورن ستجگ مکھ گایا۔ مہراج
 شیرسنگھ تڈھ بن کوئی دوجا نظر نہ آیا۔ ایک آپ پرہ کو نہیں دوجا۔ کلجگ انت مٹائے سب پوجا۔ گرسکھاں در پرہ ساچا
 سوچھا۔ دے درس پرہ بھید کھلایا گوجھا۔ مہراج شیرسنگھ نہکلنک اوتار، گرسکھ جان نہ دوچا۔ نہکلنک پرہ نرنتر۔
 سوہنگ ہووے ستجگ ساچا منتر۔ جوت سروپ پرہ وچ جگت رہنتر۔ مہراج شیرسنگھ گرسکھ دے درس کرے
 گرسکھ ستنتر۔ گرسکھ ہوئے گر سیو کھائے۔ گرمکھ ہوئے پرہ میل ملائے۔ سچ گھر بیٹھا تاڑی لائے۔ دیکھے آپ پرہ نظر نہ آئے۔
 جوت سروپ گرسکھاں درس دکھائے۔ مہراج شیرسنگھ تیرا رنگ انوپ، بے مکھ نظر نہ آئے۔ بے مکھاں لگا ہوئے روگ۔ پرہ
 کا درس نہ ملے اموگھ۔ اتم چنتا سد ہے سوگ۔ پرہ ابناشی رہیا ویوگ۔ انتکال کلجگ جائے دکھ بھوگ۔ گرسکھاں لکھیا
 پرہ ڈھر سنجوگ۔ نیتر کر درس جیو اتم رس بھوگ۔ مٹے اگیان اندھیر سب، سوہنگ شبد پائے من جوگ۔ مہراج

شیرسنگ درد دُکھ بہنجن، گرسکھاں کڈھ ہوئے روگ۔ تارنہار گرسکھ ترائے۔ در آئے جو ہنکاری، جنم جنم پرہہ جوئی پائے۔
 جو جن پرہہ جوت ادھاری، دے درس پرہہ پار کرائے۔ مہاراج شیرسنگہ جن ہوئے نام ادھاری، سرن پڑے دی لاج رکھائے۔
 سرب سکھ گرسنگت سنگ۔ گرسنگت پریتی گرسکھ گر در منگ۔ نام پریتی آتم چاڑھے رنگ۔ دیہہ ہوئے پتت پُنتی،
 مانس جنم نہ ہوئے بہنگ۔ کر درس ہوئے کایا ٹھنڈی سیتی، امرت دیہہ ویائے گنگ۔ گرمکھ کلجگ سرشٹی جیتی، ساچا نام
 منگ نہ سنگ۔ مہاراج شیرسنگہ تیری چرن پریتی، سدا رہے انگ سنگ۔ چرن پریت گرچرن ہے کولا۔ اتم ریت اُپر
 دھولا۔ سرب سرشٹ جوت سروپ مولا۔ مہاراج شیرسنگہ نہکنک اوتار، رسنا چ جیو نہ ہو بولا۔ کلجگ ہوئے انت
 اندھیرا۔ بے مکھ نہ دیسے چار چپھیرا۔ گرسکھ نہ ہوئے سنجھ سویرا۔ جوت پرکاش کرے پرہہ نہ لائے دیرا۔ دے درس کال انت
 پرہہ کر جائے نیڑا۔ مہاراج شیرسنگہ جو جن جانے چھوڑے تیرا میرا۔ میرا تیرا جس بھیو چُکایا۔ جوت سروپ وچ جوت
 ملایا۔ آوے نہ جاوے جنم مرن دا بہید چُکایا۔ مہاراج شیرسنگہ جو جن سمرے وچ چُراسی گیڑ نہ آیا۔ شبد سرت پرہہ میل
 ملائے۔ کٹ روگ پرہہ دے گوائے۔ سنگریہنی وچوں ناس ہو جائے۔ سوہنگ ساچا شبد جو جن ردے وسائے۔ دُکھ روگ
 دیہہ رہن نہ پائے۔ مہاراج شیرسنگہ شبد چوٹ لگائے۔ شبد چوٹ جگت دھنکارا۔ اندھ کوپ وچے دھنکارا۔ جتھے جوت
 جگے اگم اپارا۔ روگ گوائے وچ دیہہ ورکھے امرت دھارا۔ مہاراج شیرسنگہ کر ساچا کلنک نہ روگ سوگ سوگ روگ در
 ہوئے خوارا۔ روگ سوگ پرہہ دے مٹائے۔ دُکھ درد رہے نہ رائے۔ رکھیا کرے آپ رگھرائے۔ جپ تپ پرہہ سکھدائے۔ جوت
 سروپ جیو جنت وچ ریائے۔ ناڑی بہتر وچ پرہہ سکھ وسائے۔ امکا قاضی کوئی نیڑ نہ آئے۔ مہاراج شیرسنگہ ہوئے سہائے۔ بھوت
 پلیت در بندھارے۔ جم کنکر آپ پرہہ سنگھارے۔ دوٹ دُشٹ شبد سرت دے مارے۔ اگن جوت جوت اگن دیہی دُکھ
 ساڑے۔ مہاراج شیرسنگہ کِریا کرے آپ نرنکارے۔ پرگٹ جوت پرہہ دیا کھائی۔ دُکھ درد دئے سنگت مٹائی۔ ساچی نام

رنگن سوہنگ پرہ آپ چڑھائی۔ درس دان جو جن منگن، پرہ دے درس ترسن مٹائی۔ در آئے مارے پرہ تین تپ کھنگھن،
 سُرتی سُرت پرہ جوت جگائی۔ مہراج شیرسنگھ دیوے مکتی مکت، رسنا جپ پھیر ویلا ہتھ نہ آئی۔ آئے سچا شاہو سچ
 دے وڈیائی۔ در آئے دکھ مٹائے پرہ، ناؤں بھچھیا پائی۔ ہوئے سہائی جگت پت کہائی۔ مہراج شیرسنگھ تیری گرسکھاں
 سرنائی۔ مرو دیوے آپ جوالا۔ شبد بان مارے گر گویالا۔ مار کرے پیر بے تالا۔ پکڑ لیاوے تین لوک رکھوالا۔ آتم بدھا
 گرسکھ مہراج شیرسنگھ در کھڑے کرے سوا۔ پرہ کی مہا بڑی بے انت۔ جوت سروپ درس وچ جیو جنت۔ کلجگ
 پرگٹیا پرہ نہکلنک کنٹوبل کنت۔ گرسکھاں دیوے مان اتم دے وچ سادھ سنت۔ ساچا دیوے برہم گیان، سکھ آسن بیتھ
 اکت۔ پردک دیوے چرن دھیان، ہووے مہر بھکت بھگونت۔ گن دیوے گن ندھان، سوہنگ شبد گر دھن و جنت۔
 مہراج شیرسنگھ سہاوے تھان سرشٹ کرے بھسمنت۔ سچ سنت ستگر پرگٹایا۔ مل پرہ سمرتھ، سنسا بھے منوں گویا۔
 پرہ کی بانی لکھی اکتھ، تن من پرہ لیکھے لایا۔ دیوے بخش انت سمرتھ، نیتی رکھ درس دکھایا۔ کلجگ دھرے جوت آپ
 ست پُرکھ، مہراج شیرسنگھ پت رکھوایا۔ پتا پوت پر بھئے دیالا۔ جوت سروپ ہوئے گویالا۔ پرہ ابناشی تین کوٹ ہوئے
 رکھوالا۔ سنتن پائی تھائیں پرہ پورن گھالا۔ شبد دے گیان، رام نام گل پائی مالا۔ کلجگ اتم استھان، پرگٹے جوت سرب
 رکھوالا۔ جو کچھ کرے سو ہی جگ ہوت، مہراج شیرسنگھ اُپت کرن والا۔ دھن دھن دھن منی سنگھ تیری دھن کہائی۔
 رسنا جپ جپ جپ پتا جگ بنس بنائی۔ در آئے دتر دیوے تار، گر گوہند دوئے ہوئے سہائی۔ دھن دھن دھن منی سنگھ،
 ساچی جوت دیوے پرہ وچ للاٹ ٹیکائی۔ ستجگ دیوے مان پرہ، چار ورن چرن لگ جائی۔ سوہنگ شبد وچے بان
 پرہ رسنا مار سب جگ گھائی۔ پورن جوت وشنوں بھگوان لے اوتار، جگت میں ہوئے سہائی۔ سنتن سنت سنت وڈبھاگا۔
 اتم سُنیا سوہنگ شبد انراگا۔ بہرم بھلیکھا سب دیہی بھاگا۔ ہوئے ادھین سرنی لاگا۔ کوڑ کٹب سب بھکت تیاگا۔ اتم جوت

جکی جیو سویا جاگا۔ مہراج شیرسنگھ جن کلجگ ملیا، سوئی پُرکھ وڈبھاگا۔ سنت جنان دی آسا پور۔ پرگٹ بھئے پرہ سدا حضور۔ ساچا شبد آتم سدا سرور۔ جگے جوت وچ دیہہ جوں کوہ طور۔ مہراج شیرسنگھ گن ندھان سرب گن بھرپور۔ بھرتبر پرہ سرب ویاپے۔ چہن بھنگر بے مکھ نہ جاپے۔ دھن دھن دھن گرسکھ، دھن گرسکھ ماپے۔ مہراج شیرسنگھ سرب گن داتا، وشنوں بنسی کل تارے آپے۔ ساچے سنت پرہ مان دوايا۔ دھر جوت وچ دیہہ، تین بھون دی بوجھ بچھایا۔ ساچا دیوے نام ایہہ، جس دا بھيو آپ کھلایا۔ کلجگ پرکھی پرہ ساچی دیہہ، جوت سروپ وچ ڈیرہ لایا۔ مہراج شیرسنگھ دان ساچا دے، جت ملیاں بھکھ رہے نہ رایا۔ آتم ترسنا گرسکھ بچھائے۔ شبد گیان سرت سوجھی پائے۔ بھگت بھگوان دوئے جوت اک کرائے۔ جن ویکھے تان ساچا پرہ نظری آئے۔ مہراج شیرسنگھ جو جن رسنی گائے۔ رسنا جپ پرہ راج دیند۔ کلجگ پرگٹیا پرہ ساچا مرگند۔ چرن لکائے ڈیر نہ لائے والی ہند۔ بے مکھ کھپائے ساچا پرہ دے سزائے، گر دھام کرے جو نند۔ گرمکھ ترائے چرن آئے جو سیس جھکائے، مہراج شیرسنگھ گر بخشند۔ کلجگ بخش آپ پرہ تارے۔ گرسکھ سوہن چرن دوارے۔ مورکھ ستے پیر پزارے۔ مانس جنم گئے کلجگ ہارے۔ دھن دھن دھن گرسکھ، ڈگے پرہ چرن دوارے۔ پرگٹے جوت آپ پرہ بھگت سنمکھ، شبد گیان دے بھگت جن تارے۔ مہراج شیرسنگھ بھرے تیرے بھنڈارے۔ منی سنگھ پرہ مان دوائنا۔ چرن کول ملے ٹکائنا۔ سریشٹ سبائی ملے نہ سوئنا۔ راجے رانے سریشٹ ونا سے، بھجے پھرن جوں سُنجے گھر کاؤنا۔ سوہنگ شبد پرہ لائے باننا۔ مہراج شیرسنگھ جوت سروپ جگت جلائے اپنے بھاننا۔ کال انت کلجگ ہو جانا۔ پنڈ بھنڈال ساچا دھام، سنت جوتی جوت سمايا۔ اتم ہویا نگر گرام، جامہ دھار وچ چرن ٹکایا۔ پورب کرے کوئی وچار، اچرج کھیل پرہ رچایا۔ مہراج شیرسنگھ دیوے وڈیائی، ساچا سنت ستگر پرگٹایا۔ ستگر ساچا منی سنگھ ستجگ اُچاوے۔ جوت سروپ نہکلنک مان دواوے۔ سنساری بھنڈاری سد ووباری اپنا بھيو نہ کیسے جناوے۔ پرگٹی جوت

ایکنکاری، مہاراج شیرسنگھ ناؤں دھراوے۔ ایکنکار جگت آکارا۔ مایا روپی پسریا جگت پسارا۔ لکھ چراسی جوں جوت ادھارا۔ جوت سروپ ساچا پرہ سب تے باہرا۔ جے کوئی دیکھے دیکھ وچارے، وچ وسے نرادھارا۔ مہاراج شیرسنگھ مان دوايا، ستگر منی سنگھ پو جے سنسارا۔ گرسکھ ہوئے چرن بھورا۔ دیوے وڈ وڈیائی پرہ گورا۔ جنم مرن کلجگ دوئے سورا۔ مہاراج شیرسنگھ نہکنک کلجگ کیا دورا۔ کلجگ کال کرے کلکاتی۔ پرگٹائے جوت وچ پرہ ماتی۔ دنیا سنج مسان جوں سوئے پرچہ راتی۔ پرگٹے پورن بھگوان، گرسکھاں دیوے امرت بوند سوانتی۔ مہاراج شیرسنگھ ستجگ تیرا مان، گرسکھ بھل نہ جاوے دن راتی۔ دوس زین پرہ زوے رنگ۔ بے مکھ بھنے جوں کلجگ کاچی ونگ۔ سوہنگ شبد آتم چاڑھے رنگ۔ مہاراج شیرسنگھ پرگٹیا سورا سرننگ۔ پرگٹیا پرہ سورا سور۔ دیکھو نیڑے نابی دور۔ پرگٹے جوت پرہ آپ حضور۔ مہاراج شیرسنگھ گن بھرپور۔ دھیانی دھیان دیوے گن داتا۔ برہم گیانی کلجگ پرہ آپ پچھاتا۔ اتم جیون کلجگ ہویا، جنہاں ملیا پُرکھ بدھاتا۔ مہاراج شیرسنگھ تیرے باجھوں کلجگ جھوٹھا ناتا۔ جھوٹھی سرشٹ جھوٹھا ووبار۔ جھوٹھے دھندے لگا سنسار۔ بھل گیا جیو اُچاونہار۔ گرمکھ دیا کینی پرہ کرم وچار۔ دے ساچا شبد گیان، جن کیا بیڑا پار۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، نہکنک لیا اوتار۔ سچ سچ سچ اوتار نہکنک۔ پرگٹ جوت سہائے تھان بنک۔ چرن آئے اک ہو جائے راؤ رنگ۔ مہاراج شیرسنگھ شبد چلایا سوہنگ ایکا انک۔ ایکا انک آپ اونکارا۔ دوجا شبد سوہنگ چلے سنسارا۔ باقی سرب ہوئے خوارا۔ جوت سروپ پرہ لیا اوتارا۔ شیو شنبھو شکتی ملے پرہ چرن دوارا۔ مہاراج شیرسنگھ اک جوت نرنکارا۔ ایک جوت تریلوکی ناتھ۔ جو جن ویکھے پرہ سنگ ساتھ۔ کلجگ رکھے گرسکھ دے کر ہاتھ۔ جو جن آئے چرن ٹیکے ماتھ۔ مہاراج شیرسنگھ ہوئے سہائی اناتھاں اناتھ۔ اندھ اگیان جگت چلایا۔ درد وکار وچ جیو وسایا۔ جھوٹھی مایا وچ بھرم بھلایا۔ اپنا آپ ایش وچ چھپایا۔ بے مکھ کرائے جیو بے مکھاں پرہ نظر نہ آیا۔ گرسکھ ترائے جنہاں مہاراج شیرسنگھ وچ بہایا۔

پرگٹے جوت پرہہ ایک نرنجن۔ پرہہ درس ساچا نیترا انجن۔ گرچرن دھوڑ جگ ساچا مجن۔ پرگٹے پرہہ آپ بھہ۔ بھنجن۔ گرمکھ
 اتم پرہاس جوں چندن۔ نام بھکھاری ساچا نام در آئے منکن۔ دُبدا دھوئی ساچے نام، پرہہ اتم چاڑھے رنگن۔ دواپر کرشن
 مُرار مُکند مُکندن۔ کلجگ نہکلنک اوتار تریلوکی نندن۔ اوتار دھار جگت سنگھاریا۔ جوت سروپ کر کھیل اپاریا۔ شبدا
 چلائے نرنجن جوت اک نرادھاریا۔ چار جگ پوجا ہونے وچ سنساریا۔ مہاراج شیرسنگھ ستجگ سوہے سچ بنک دواریا۔
 ستجگ اتم دھام پرہہ آپ لکھاوے۔ کریا کر گردھار، مستوانے جا چرن ٹکاوے۔ قہر ورت جائے سنسار چار کُنٹ ہو جائے
 خوار۔ جل تھل تھل جل آپ کراوے کرتار۔ کھیل اچرج کل کرے نہکلنک نرنکار۔ مد ماسی کوئی رہن نہ پائے، سوہنگ شبدا
 پرہہ کھنڈا مارے دو دھار۔ ستجگ ساچا آپ ملاوے، جن پرہہ کی پائی سار۔ وچ اندھیار پرہہ جوت پرگٹاوے، سر رکھ
 ہتھ آپ گردھار۔ گرسکھ ساچے پار لنگھاوے، مہاراج شیرسنگھ بھگت ادھار۔ جن بھگت ہر درس دکھایا، کل آیا وقت
 وچار دا۔ ہونے ویلا انت، نہیں ویلا شبدا ادھار دا۔ پرگٹ جوت پرہہ بے انت، جنم مرن کل دوویں سواردا۔ پرگٹے نہکلنک
 بھگوت، در آئے پرہہ سارے تاردا۔ چرن پریتی لائے کنت، سوہے در گرسکھ دربان۔ جتھے وسے وشنوں بھگوان۔ پرہہ جوت
 جگو جگ اک سامن۔ نرمل جوت جیو پرہہ ویکھ، اتم مار دھیان۔ جگو جگ پرہہ پرگٹے کر بھیکھ، کوئی بوجھے پُرکھ سُبجان۔
 بھگت جنان لکھائے اتم لیکھ، مہاراج شیرسنگھ دیوے برہم گیان۔ گرمکھ ورا وچ سہنس۔ اتم نرمل جیو راج ہنس۔ گرچرن
 لاگ تر سرب سربنس۔ ستجگ کہائے پرہہ ساچے کی ساچی انس۔ ساچا مارگ لائے ایک جوت ہونے وشنوں ہنس۔ مہاراج
 شیرسنگھ دُشٹ سنگھارے جوں کرشنا کنس۔ ستجگ ساچا سب سچ ورتارے۔ آپ اپرمپر سب بنت بناوے۔ اتم جوت
 جگاوے آپ گگنتر، اگیان اندھیر دئے مٹاوے۔ لوہہ وکار ہونے بھسم انتر، باقی جوت دیہہ دیپک پاوے۔ سوہنگ ساچا
 ستجگ منتر، جپ جیو پرہہ اناشی پاوے۔ گرسکھ اتم جوں پارجات۔ گرچرن سہائے دوس رات۔ بھچھیا دیوے پرہہ

سوہنگ دات۔ شبدا ساچا جگت وڈی کرامات۔ جپ جیو پرہہ لکھاوے ساچی بات۔ گُرسکھ گُر دونوں اِکا ذات۔ مہاراج
 شیرسنگھ دیوے وڈیائی، سادھ سنگت نات جوں بہین بھرات۔ ستگر سنگت سچ آپ بنائی۔ کام کرودھ ہنکار وچوں دئے
 جلائی۔ سوہنگ شبدا اپار، ساچی وست وچ دئے ٹکائی۔ انحد شبدا ہونے دھنکار، رسنا جپ جیو سرب سکھ پائی۔ آتم کھلے
 دسم دوار، ایش جیو بہیت مٹ جائی۔ امرت جھرنا جھرے اپار، گرے بوند کول کھل جائی۔ کھلے کول ہونے اُجیار، اگیان
 اندھیر وچ دیہہ مٹ جائی۔ مہاراج شیرسنگھ پائی سار، نرمل جوت گُرسکھ جگائی۔ آتم ہونے جوت پرکاشا۔ دھرے جوت
 پرہہ آپ ابناشا۔ گُرمکھ پردے پرہہ کیا واسا۔ گرچرن پریتی ساچی زہراسا۔ تھر گھر واسی کلجگ گُرسکھ دیہہ پرہہ واسا۔
 اچت ابناشی مہاراج شیرسنگھ جیو جپ رسن سواس سواسا۔ رسنا جپ چپت سکھ پائے۔ گرہہ واس پھیر جیو نہ آئے۔ جوت
 سروپ پرہہ وچ جوتی جوت ملائے۔ مہاراج شیرسنگھ گُرسکھ پورے انت سچکھنڈ پہنچائے۔ سچکھنڈ سچا دربار۔ جوت
 پرکاش کرے ایکنکار۔ جوت سروپ جگت آکار۔ جے جے جیکار مہاراج شیرسنگھ پورن اوتار۔ اوتاری پرہہ سچ اوتارا۔
 جوت سروپ نرائن زرنکارا۔ بھگت وچھل آپ گردھارا۔ مہاراج شیرسنگھ سرب وسنیہارا۔ سرب گھٹ کی آپ وکھانے۔
 ساچا شبدا برہم گیانے۔ گُرسکھا گھال گھال کلجگ مہانے۔ پرہہ ساچا دیوے دان، ساچی جوت جوں بھانے۔ مہاراج
 شیرسنگھ وشنوں بھگوان، کوئی گُرمکھ ورا جانے۔ گُرمکھ سو جن جس پرہہ درس دکھایا۔ بن درس پرہہ بھیو کیسے نہ پایا۔
 کلجگ جوت پرگٹائے جھب کر پرساد سادھ سنگت دھیایا۔ مہاراج شیرسنگھ جنہاں لیا لبھ، جُگ چار اُجل مُکھ کرایا۔ جُگ
 چار پرہہ رہے سرنا۔ انت چار ورن پرہہ اک کرنا۔ جوت سروپ پرگٹے پرہہ دھرنی دھرنا۔ گُرسکھ آئے درشن پائے۔ مہاراج
 شیرسنگھ چرن لاگ جیو جنت سب ترنا۔ جوت جاتی جیو نہ جانے۔ پرہہ کی جوت سدا ایک سماں۔ اوچ نیچ پرہہ کوئی
 نہ جانے۔ سو جن جو چلے پرہہ کے بھانے۔ نرک نواس ہونے سب راجے رانے۔ ساچا پرہہ جو نہ پچھانے۔ بے مُکھ کلجگ

جوت سرُوپ بھنے جوں بھٹھیالے دانے۔ پرہہ درشن دیوے گُرمکھ سوچھہ سرُوپ، جو جن ہوئے سگھڑ سُبجانے۔ مہاراج شیرسنگھ کل ساچا بھوہو، گُرمکھ چرن لائے پرہہ ترانے۔ چرن کول کول چرن نہ جانن پیر۔ شبد لیکھایا سچ پرہہ، دُکھ بھکھ کلجگ ورتے قہر۔ چار کُنٹ ورتے دُکھ، اُلٹی جگت وگائی نہر۔ مہاراج شیرسنگھ تیری رکھ، گُرسکھ چرن لاگ جائے تیر۔ چرن آئے چتر سُبجانا۔ پورب کر وچار، کل ملیا پرہہ بھگوانا۔ آتم دیوے ادھار، سوہنگ ساچا دے گیانا۔ بیٹھ وچ نرادھار، آتم جوت جگئے پرہہ گن ندھانا۔ مہاراج شیرسنگھ پیج سوارے، سچ شبد تیرا مانا۔ شبد مان جس کمایا۔ شبد سرت پرہہ گیان دویا۔ دے گیان دپیک بوجھی پرہہ دئے جگایا۔ وچ جوت دھرے بھگوان، بے مکھاں دس نہ آیا۔ جھوٹھی دیہہ جیو من ایہمان، پرہہ ساچا منوں بھلایا۔ ایسی کل ورتے جانی جان، مایا روپی جگت بھلایا۔ جن بھگتاں مار سوہنگ بان، بجر کپاٹ کھلایا۔ آتم تیرتھ کر اشنان، امرت جھرنا پرہہ وچ دیہہ جھرایا۔ کلجگ ملیا جیو وشنوں بھگوان، انتکال وچ جوت سمایا۔ گُرسکھ بال بردھ جوان، بانہوں پکڑ پرہہ پار کرایا۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ دیوے مان، گُرمکھ ساچا سچکھنڈ بہایا۔ گُرسکھ تیری مہما پر اپار۔ رسنا نام سوہنگ، آتم گرچرن پیار۔ بھید مکائے وچ کل دوش، جنہاں ملیا پرہہ پُرکھ اپار۔ ورتے سو جو ورتاوے اوانگ، آپ امٹ نہ کھئے مٹاونہار۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ پرگئے نہکلنک اوتار۔ نہکلنک اوتار سچ۔ جوت سرُوپ اگن جائے جگت مچ۔ بے مکھ روئے کل ناچے گُرسکھ جائن بچ۔ ساچا شبد لیا جس وچ۔ مہاراج شیرسنگھ جوت سرُوپ، گُرسکھاں ہردے گیا رچ۔ ہردک کییا پرہہ پرویشا۔ تِس صاحب کو سدا آدیسا۔ جگو جگ جگت اُلٹائے بھیسا۔ سد رہے چرن دوار باشک شیشا۔ پرہہ سوئے نین مُدھار، سد لچھمی چرن جھیسا۔ کلجگ جوت دھری نہکلنک اوتار، جوت سرُوپی کر کے ویسا۔ جوت سرُوپ ہوئے پرہہ، دیہہ تجائیکے۔ پرگٹ کلجگ ہوئے جھب، پرہہ ساچا جوت پرگٹائیکے۔ راجے رانے پکڑے اُتوں شاہ رگ، در آئن ہوئے نمانے۔ در ساچا کیسے ورلے لیا لبھ، کلجگ جیو بھلے مۇرکھ مُگدھ انجانے۔ مہاراج

شیرسنگھ تیرا جس گا کے، جیو سب آتم دُکھ مٹانے۔ پرہ بھلے دُکھ ویاپے۔ بے مُکھ در آئے پرہ نہ جاپے۔ گُرسکھاں کلجُگ بانہوں پکڑ لیاوے آپے۔ جوں بال اٹھا گھر لیاوَن ماپے۔ مہاراج شیرسنگھ جُگو جُگ جن بھگتاں تھاپے۔ جُگو جُگ پرہ کی ریتا۔ پرگٹ آپ گُرسکھ بنائے میتا۔ ساچا دیوے اپنا جاپ، جگت جلائے ریتا۔ ارجن دیوے برہم گیان، لکھائے رسن گیتا۔ گُرسکھاں سُکھ مہان، امرت رس جنہاں کل پیتا۔ مہاراج شیرسنگھ جوت کل وشنوں بھگوان، کر درس بھئے پت پت پیتا۔ جگت پت جگت پرہ آیا۔ جوت سروپ ایہ چلت رچایا۔ اچھل چھلن چھل کر جگت بھلایا۔ جوت نرنجن وچ دیہہ دھر، پرہ ابناشی بنت بنایا۔ کلجُگ پرگٹے اوتار نر، کیسے مۇرکھ سار نہ پایا۔ جنہاں دیوے آتم سچّی جوت دھر، پرہ ساچا بوجھ بُجھایا۔ نہ جنے نہ جائے مر، کلجُگ آئے در جس سپس جھکایا۔ مہاراج شیرسنگھ سب آسا آئے در پورن آس کرایا۔ جو جن آئے پرہ درس پیاسا۔ مل سنگت آتم ہوئی راسا۔ پرہ پورا ہردک دیوے پورن بھرواسا۔ آتم جوت جگائے، نرمل آتم جوت کرے دھرواسا۔ ساچا صاحب جس وچار لیا، من مٹے اگیان ہوئے جوت پرکاشا۔ مہاراج شیرسنگھ چرن دھیان لیا جس کر، جنم مرن دُکھ ناسا۔ گُرسکھاں ہوئے پرہ سہائی۔ جُگو جُگ پرہ ساچے پیج رکھائی۔ کلجُگ مٹے اندھ اندھیار، پرہ ساچے جوت پرگٹائی۔ مہاراج شیرسنگھ تیرے نام دُہائی۔ انتکال کلجُگ پرگٹیا پورن بھگونت۔ اُتم کیئے گُرسکھ وچ سادھن سنت۔ دُشٹ سنگھارے شبد بان پرہ مارے انت۔ مہاراج شیرسنگھ مہا تیری بڑی بے انت۔ چار کُنٹ جوت چمتکارے۔ گُرسکھاں گھر جے جے جیکارے۔ بے مُکھاں گھر ہاباکارے۔ کلجُگ جوت پرگٹی آپ نرنکارے۔ جانے سو جن جس ہردے سچ و سہ سرجنہارے۔ بے مُکھ پکڑے جم جندھارے۔ پرہ ابناشی گُرسکھ آئن دوارے۔ کر کیرپا پرہ پار اُتارے۔ جوت سروپ پرہ مہاراج شیرسنگھ سوہنگ ساچا دیوے نام ادھارے۔ جوت سروپ جگت نہ جانیا۔ کلجُگ جیو نہیں پچھانیا۔ شبد لکھائے حُکم ورتائے، تختوں لاپے راجے رانیاں۔ مہاراج شیرسنگھ لاج رکھائے سر ہتھ ٹکائے، کلجُگ دیوے مان نہانیاں۔ نہانیاں پرہ مان

دوایا۔ راؤ رنک کر اک بہایا۔ چار ورن پرہ جوت سروپ انتکال کرن کلجگ جامہ نہکلنک پرہ پایا۔ مہاراج شیرسنگھ
دُشٹ سنگھارے، جوت سروپ جگت جلا یا۔ پرگٹی جوت پرہ اگم اپارے۔ دھرے جوت وچ دیہہ نرادھارے۔ گیان برہم
کوئی جن وچارے۔ بے مکھ آئے جائے جھکھ مارے۔ گرسکھ سوہن گرچرن دوارے۔ در گھر ساچا ساچی وست پائی وچ پرہ
تھارے۔ بے مکھ کال انت کل سوہنگ بان پرہ مارے۔ آوے گرسکھ ساچے گر جائے مل، گر ساچا جائے جنم سوارے۔
مہاراج شیرسنگھ سو جن ادھرے، جو جن آئے چرن نمسکارے۔ انتکال پرہ درس دکھایا۔ گرمکھ ساچے وچ جوت ملایا۔
گرسکھاں دھام سچکھنڈ بنایا۔ اتم میل کرے پرہ جوتی، نہ جائے نہ آیا۔ سرشٹ سبائی رہی سوتی، سوہنگ شبد پرہ
ڈنک چلایا۔ چراسی وچوں مانس جنم مانک موتی، مد ماسی کل آپ گویا۔ مہاراج شیرسنگھ گر ستگر پورا، گرسکھاں
درس دکھایا۔ جیو چترائی کچھ نہ ہوئے۔ وڈ وڈیائی کرے جو سوئے۔ آتم سدھ بھلائے، سدھ رہے نہ کوئی۔ کلجگ ہویا بھلا،
دکھ بائے جگ روئے۔ سچ سیانپ ہوئے کھلا، دُرمت میل نہ جاتی دھوئی۔ پرہ پورن جوت سمرتھ نہیں جے یلا، من رکھے نہ
سنسا کئے۔ پرگٹے جوت کرشنا اوتار نہکلنک ہے جوئے۔ جوتی جوت ایک پرہ اولا، دوسرا ناہیں کئے۔ جوت سروپ سرب
سرشٹ مولا، آتم جوت کرے بلوئے۔ دے درس کھلاوے پرہ کولا، برکھ آتم بوند من شانت ہوئے۔ مہاراج شیرسنگھ جوت
دھرے اپر دھولا، کلجگ انتکال کل ہوئے۔ گر در آئے جو جن پکاریا۔ کر کریا پرہ ساچے دکھ نواریا۔ کھلا رملایا گیان
جوت کرے آکاریا۔ مہاراج شیرسنگھ گر ستگر پورا، بردھ بال جس نہ وچاریا۔ بالک ہوئے سرت بے حالو۔ دیوے سرت پرہ
آپ دیالو۔ جاوے دکھ بھئے کریالو۔ مہاراج شیرسنگھ بھگت وصالو۔ پرہ پورے آس پچائی۔ بال نادان دکھ رہے نہ رائی۔ پتا
مات پرہ آتم شانت کرائی۔ آئے چرن جو دین دہائی۔ سرن پڑے دی لاج رکھائی۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ تیری وڈیائی۔ گن
اوگن پرہ نہ وچاریا۔ ہوئے نان پرہ در پکاریا۔ کر کریا پرہ پار اتاریا۔ آتم سکھ دے، دیہہ دکھ نواریا۔ ساچی وتھ نام بھکھ

دے، در آئے کاج سواریا۔ مہراج شیرسنگھ گر ستگر، سوہنگ شبد کرے جیکاریا۔ سُرتی دیوے سُرت دھیان۔ شبد سُرت دے برہم گیان۔ سوہنگ شبد جن سُنے جو کان۔ انتکال ملے کلجگ وِشنوں بھگوان۔ مہراج شیرسنگھ چتر سُجان۔ بھولے بھاؤ گرسکھ ناد وجایا۔ سویا پردا جگت تُنب اُٹھایا۔ بانہوں پکڑ آپ پرہ ساچے، ساچا لیکھ آپ پرہ لیکھایا۔ دُکھ دلدر نہ دیہی لاکے، امرت سِنچ پرہ ہرا کرایا۔ جھوٹھی گگریا دیہی کاچے، نرمل جوت پرہ وچ ٹکایا۔ کلجگ نیڑ نہ آئے آنچے، دیپک جوت پرہ وچ دیہہ ٹکایا۔ ساچا شبد جو من واچے، اند بنودی پرہ درس دکھایا۔ مہراج شیرسنگھ گرسکھ ڈھالے سانچے، پنچم وار وچ سچ سچ ورتایا۔ ساچا نام پرہ دیپک دییا۔ جگے جوت سُکھی ہوئے جییا۔ ملیا پھل پورب جنم جو کییا۔ امرت نام ندھان گرسکھان پییا۔ مہراج شیرسنگھ وِشنوں بھگوان، مہروان کلجگ ہویا گرسکھان تھییا۔ گرسکھان سہائی ساچی رُت۔ نرمل کییا دُکھیا بُت۔ کرپا کری پرہ آپ اچت۔ پرہ کل ورتے ادبھت۔ کلجگ اندر گرسکھ ساچے، مہراج شیرسنگھ بنائے ساچے سُت۔ گرسکھ بخشے پرہ بخشنہارا۔ کوٹ دُکھ نوارے وچ دیہہ مجھارا۔ کرے پرکاش جوت وچ اندھ اندھیارا۔ شبد سُرت سنگ دیوے مار جوں رچے دیہہ پارا۔ گرسکھان پرہ دیوے تار، ساچا دیوے نام ادھارا۔ انتکال نہ ہوئے خوار، جنہاں ملیا سچ بھتارا۔ مہراج شیرسنگھ شبد بلہار، رسنا گائے جیو ہوئے پارا۔ چرن آئے جیو بللایا۔ دُکھ دلدران جگت ستایا۔ ہوئے مایا کھائی کایا۔ سرب در چھوڑ در تیرے آیا۔ پرہ جائے نہ مُکھ موڑ، اوچا کوک سُنایا۔ مہراج شیرسنگھ بندھن توڑ، آتم ساچا دیپ جکایا۔ وقت سُہایا سادھ سنگ، دوس رین ہوئے منگلاچار۔ آتم چاڑھ پرہ ساچا رنگ، گرسکھان پورب کر وچار۔ چرن پریتی نہ جائے سنگ، کلجگ جیو پرہ دیوے تار۔ مہراج شیرسنگھ جیو ساچا دان منگ، آتم دے جائے ادھار۔ آتم ادھاری پرہ گردھاری۔ در آیاں دی پیج سواری۔ جوت آکاری در گرسکھ بھکھاری۔ ساچا نام پرہ گرسکھ دے مُراری۔ گرسکھ ڈگے ہر دھاری۔ دُکھ دلدر جائے ہوئے بیماری۔ رکھ لاج پرہ نرادھاری۔ مہراج شیرسنگھ سچ گھر آکے،

دے درس گُرسکھ پار اُتاری۔ درس درس درس گُرسکھاں کرنا۔ ترس ترس ترس کر کلجگ بے مُکھاں مرنا۔ برس برس برس
 کر گر امرت میگھ گُرسکھ کایا سیتل کرنا۔ پرس پرس پرس مہاراج شیرسنگھ جیو جگ نہ ہوئے مرنا۔ کلجگ جیو ہوئے
 بے تالے۔ مایا پائی گر گویالے۔ دلے جان جیو جوں دال دوپھاڑے۔ گُرسکھاں پرہہ ہوئے آپ رکھوالے۔ مہاراج شیرسنگھ
 سادھ سنگت سوہے سدا تیرے چرناں نالے۔ سنگت ہوئے چرن کی داسی۔ پرگٹے جوت وچ پرہہ ابناشی۔ چرن کھتے نہ لاکے
 رسن آہاری جو مد ماسی۔ مہاراج شیرسنگھ سرب گن داتا، سادھ سنگت ہوئے چرن رہاسی۔ گُرسکھ چاترک در بللائے۔
 کلجگ اگن رہی جلائے۔ نام ندھان گن ندھان دے، پرہہ امرت برکھائے۔ بھگت وچھل کلجگ اچھل وچ آتم شانت کرائے۔
 مہاراج شیرسنگھ جوت سروپ، ہوئے ممتا دے جلائے۔ جل بل جائے آتم اگن۔ جوت سروپی دیپ دیہہ وچ جگن۔ ہردک
 پریتی پرہہ چرن سچ لاگی، پریتی ہوئے گُرسکھ تیرا رو سس جوں گگن۔ کلجگ ہو جائے اندھیر، بے مُکھ کلجگ ہوئے نگن۔
 مہاراج شیرسنگھ جوت سروپ، امرت ساچا گُرمکھاں لائے ساچا سگن۔ امرت پی جیو آتم دُھند گوائے۔ جنہاں وچوں پرہہ
 بُلھیا، وچوں پرہہ دس آئے۔ وقت سنبھال رہے کیوں بُلھیا، جوت نرنجن پلٹی دیہہ چرن لاگ رہے کیوں رُلیا، پھیر ویلا ہتھ نہ
 آئے۔ مہاراج شیرسنگھ دیوے درس دان در کھلیا، ساچا نام لے جھولی پائے۔ ساچا نام پرہہ آدھاری۔ رسنا چپ جیو
 سنساری۔ دیوے درس پرہہ گِردھاری۔ مہاراج شیرسنگھ نہکنک، تین لوک کرے سیکداری۔ تین لوک پرہہ کا داس۔
 مات پاتال آکاش۔ جوت نرنجن سدا ابناش۔ سرشٹ سبائی جگو جگ ہوئے وناس۔ جو جن ہوئے پرہہ کے داس۔ انتکال ملے
 سچکھنڈ نواس۔ جوت سروپ جتھے پرہہ کا واس۔ مہاراج شیرسنگھ جوت سروپ جگت پرکاش۔ کرے پرکاش پرہہ گوبند۔
 گُرسکھاں لاپے پرہہ من کی چند۔ بے مُکھ نندک دُشٹ ڈراچار در آئے کر جائن نند۔ بھر بیڑا انت دُبنا وچ نیر سندنہ۔ گُرسکھ
 در پائے جو لوڑے، در دیوے دان مرگند۔ مہاراج شیرسنگھ وچھڑیاں میل در، اُجل کرے گُرسکھ وچ ہند۔ والی ہند پرہہ

درس دیکھئے۔ آتم شکتی تیج دکھئے۔ سچ بھگت بھگتی لیکھے لائے۔ ساچی درگاہ دیوے تھائیں۔ گُرسکھ اُدھرے پرہ تیرے نانئے۔ مہاراج شیرسنگھ گھال پائی تھائیں۔ جوت سروپ پرہ بھے دکھاوے۔ شاہ سوئے شوہ سوئن نہ دیوے۔ والی ہند رہے بہرم بھلیوے۔ مہاراج شیرسنگھ بنت بناوے الکھ ابھیوے۔ نہرہے ہوئے آپ نہرارا۔ دیوے درس کر جوت آکارا۔ دکھاوے درس جوئن کرشن مرارا۔ والی ہند سوچھے پرہ سچ دوارا۔ چین نہ آئے پرہ جوت جلائے ٹٹ جائے سب ہنکارا۔ مکھ گھاس رکھئے، اپنے آپ گوئے چرن آئے کرے نمسکارا۔ مہاراج شیرسنگھ دیا کھئے، سوچھے سروپ درس دیکھئے، ساچا نام دیوے بھنڈارا۔ دیوے نام سچ گہر گمبھیرا۔ کلجگ جھوٹھے توڑے زنجیرا۔ آتم سدھ ہوئے، شانت ہوئے سریرا۔ کلجگ آگن نہ لاگے پیڑا۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ پرگٹے پیرن پیرا۔ پائے درس آئے ہند والی۔ آتم امرت جائے ورکھ، ملے آپ بنوالی۔ بے مکھاں من پرہ دیوے ہرکھ، در آئے نہ رون سوالی۔ مہاراج شیرسنگھ گُرسکھاں مل، آتم جوت جگا لی۔ آتم جوت سچ پرکاش۔ آگیان اندھیر ہو جائے وناس۔ پون سروپی چل رہے سواس۔ دکھ دلدر جوت سروپ پرہ کرے وناس۔ آتم دیکھ ویکھ جیو ساچا پرہ وسے تیرے پاس۔ ساچا پرہ وچ رہیا وس۔ کلجگ جیو جائن نس۔ آتم اندھیر ہویا جوئن زین مس۔ ساچا راہ پرہ کل جائے دس۔ گرچرن پریتی پرہ ہو جائے وس۔ دیوے شبد گیان، ہوئے پرکاش جوئن رو سس۔ مہاراج شیرسنگھ گن ندھان، بھگتن پردے رہیا وس۔ آتم ایک جیو جوت اڈول۔ نین مدھاری جیو دیکھ نہ سکے، پرہ بیٹھا تیرے کول۔ لاگ چرن جن پرہ، لوچن تیجا دیوے کھول۔ کلجگ جوت پرگٹائے، سوہنگ وجائے ڈھول۔ جو جن سرن نہ آئے، مہاراج شیرسنگھ مارے رول۔ نہکلنک کلجگ اوتارے۔ بھل مرار کیوں ستے پیر پسارے۔ بن پرہ ساچے جھوٹھے سب دربارے۔ سنج مسان ہو جائن جھوٹھے محل مینارے، بھل وقت وایا۔ والی ہند سچی سرکارے، پرہ پرگٹ نہکلنک کل آیا۔ ساچا چھتر سر دے جھلارے، بے مکھ ہوئے کیوں مکھ بھوایا۔ جیو زلائے بھکھ دکھ کر ہاکارے، کر درس آپ پرہ جس راج دواوا۔ ساچا شاہو پرہ بیٹھا تخت،

ندری ندر جگت ترایا۔ بے مُکھاں پرہہ پکڑ کر، بیڑا شوہ دریا رُڑھایا۔ گُرسکھاں ساچی لکھت کر، واس سچکھنڈ کرایا۔ مہاراج شیرسنگھ کل جوت سروپ، انتکال جوت گُرسکھ ملایا۔ گُرسکھ تیری وڈ وڈیائی۔ بکرمی ویہ سو اٹھ، پنچم جیٹھ جس خوشی منائی۔ ستجگ ساچی نیہ رکھائی۔ پرگٹ جوت گر ستگر ساچے، گُرسکھاں بُکھ گوائی۔ سادھ سنگت تیری وڈ وڈیائی۔ سچ بھنڈارا کھول کے، گُرسنگت سیو کمائی۔ پرہہ شبد لکھائے کھول کے، دُکھ بُکھ رہے نہ رائی۔ پرہہ پورا تول جائے تول کے، گُرمکھ گُرسکھ کل تولیا نہ جائی۔ سادھ سنگت تیری وڈ وڈیائی۔ نہکلنک کل سیو کمائی۔ دھن دھن دھن سنگھ پال، کُنٹ چار تیرے نام دُہائی۔ کلجگ دتا سچا مان، برہم لوک دیبا بیٹھائی۔ برہما مان گوائے پرہہ سرشٹ سبائی ہتھ پھڑائی۔ دھن دھن دھن گُرسکھ پورے، تیری دھن کمائی۔ پرگٹ ہو کے مہاراج شیرسنگھ وچ برہمنڈ دتی وڈیائی۔ وچ برہمنڈ گُرسکھ بہایا۔ سچ تخت نواسی سچ راج کمایا۔ کھنڈ برہمنڈ وچ گُرسکھ وڈیایا۔ ناتھ تریلوکی، وچ کلجگ آیا۔ گُرسکھاں گھر چڑھایا چند، بے مُکھاں نظر نہ آیا۔ سادھ سنگت من بہیا اند، سادھ سنگت پنچم جیٹھ دن منایا۔ انحد شبد من وجایا۔ مہاراج شیرسنگھ دیا کمایا۔ انحد شبد دُهن وجائے۔ دُهن دُهنکار ڈنک سُنائے۔ سُن سادھ پرہہ کھول وکھائے۔ جوت سروپ جگن ناتھ گر گوپال دُکھ بھہ بہنجن پرہہ نظری آئے۔ مہاراج شیرسنگھ جوت سروپ، جیو درس دکھائے۔ سادھ سنگت تیری وڈ وڈیائی۔ پنچم جیٹھ آئے در دیوے درس سرب سکھدائی۔ چھڈ آکاش پاتال، پرہہ جوت وچ مات ٹیکائی۔ دھن دھن دھن نگر گرام، جتھے مہاراج شیرسنگھ بنت بنائی۔ ساچی نگری پرہہ کا دوار۔ نہکلنک کرے جوت سروپ آکار۔ ویکھ وکھائی جو در کرے وچار۔ سرت شبد پرہہ دیوے تار۔ کلجگ بیڑا ہو جائے پار۔ جو جن آئے ساچے دربار۔ جتھے پرہہ بیٹھا کرپا دھار۔ زرباری زرویر جوت ادھار۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ پرگٹیا پورن نہکلنک اوتار۔ سیوا سنگت نہ جاوے خالی۔ امرت سینچے آتم سب سرشٹ کا والی۔ تھے پُهل پرہہ دیوے لا، جیو تھے جو ڈالی۔ مہاراج شیرسنگھ سچا پاتشاہ، دو جہاناں والی۔ شبد

ادھاری پرہ اکھوائے۔ آن جل بہنڈار گُرسکھ گُرسکھ بنائے۔ در آئی سادھ سنگت میل ملائے۔ جن مائس جنم کل لیکھے لائے۔ ساچا شبد دوس رین شبد سُرَت گیان دوائے۔ کلجگ اگن آتم چکھا دے امرت پرہ آپ بُجھائے۔ ساچا لیکھ گُرسکھ مات آئے پرہ آپ لیکھائے۔ جگ چار کوئی میٹ نہ سکے رائے۔ سوہنگ شبد در پائی ساچی بہچھا، آتم تپت پرہ بُجھائے۔ مہاراج شیرسنگھ گُرسنگھ پُورا، کر درس جیو امراید پائے۔ گُرسکھ ساکھی، پرہ ہونے سہیلا۔ کلجگ پرگٹ آپ پت راکھی، وچھڑیاں پرہ کیا میلا۔ ساچی سکھیا گُرسکھ من بہاکھی، پرہ گایا گنی گہیلا۔ پورن ہونے پچن، ساچے پرہ آپ لیکھایا۔ گُرسکھ گوبند پرہ ساچے، ساچا بہیو کھلایا۔ کلجگ جامہ دھار نہکنک اکھوایا۔ جوت سرُپ جوت دھر، بے مکھاں دس نہ آیا۔ گُرسکھ سہائے تیرا در، جتھے پرہ ابناشی ڈیرہ لایا۔ در آئی سنگت لے جاوے ور، نہکنک سچ پچن لیکھایا۔ گُرسکھ نہ جائے کلجگ ہار، ساچا نام پرہ ڈھروں لیکھایا۔ مہاراج شیرسنگھ دھر جوت، کل گُرسکھاں درس دکھایا۔ کر درس گُرسکھ من درس پیاسیا۔ شبد گیان پرہ آپ بُجھاوے آتم پیاسیا۔ گن نِدهان دیوے دات سب، در آئے نہ جائے نِراسیا۔ مہاراج شیرسنگھ جوت پرگٹاوے جھب، سادھ سنگت دوئے جوڑ کرے ارداسیا۔ سادھ سنگت مات تیری پُکار۔ سُن آپ بیٹھا سچ دربار۔ در کھئے نہ رہے دُشٹ دُراچار۔ گُرسکھ دیوے نام ادھار۔ مہاراج شیرسنگھ سرب گن داتا، بھر دیوے تیرے بہنڈار۔ ساچا بہگت سچ ردے وسائے۔ بن پرہ ساچے نہ کیسے سیس جھکائے۔ پرہ ساچا پرگٹ ہونے، گُرمکھاں درس دکھائے۔ مہاراج شیرسنگھ جس من واچا، پھر گرہ واس نہ پائے۔ سہایا تھان پرہ جوت جگائی۔ دوایا مان نہکنک جس جوت پرگٹائی۔ سہایا تھان، پرہ سچکھنڈ بنائی۔ سہایا تھان، جتھے پرگٹ پرہ درس دکھائی۔ سہایا تھان، جتھے پرہ سُرَت شبد گیان دوائے۔ سہایا تھان، جتھے پرہ دُکھیاں آتم شانت کرائی۔ سہایا تھان، جتھے پرہ گُرسکھاں جوت جگائی۔ سہایا تھان، جتھے مہاراج شیرسنگھ درس دکھائی۔ درس کر گُرمکھ تریا۔ انتکال جم ڈنڈ نہ بھریا۔ ساچا پرہ ملے کل آسا وریا۔ آتم برہم گیان دے، تن من ہریا۔ بڈھ

بیک چتر سجان دے، مہاراج شیرسنگھ گرسکھاں لڑ تیرا پھڑیا۔ گرسکھ آئے چرن دوار۔ نرمل نام پرہ دے ادھار۔ ہوئے مار ہنکار دیہہ جوت جگے اپر اپار۔ جگے جوت مٹ جائے اندھ اندھیار۔ کلجگ بیڑا ہو جائے پار۔ مہاراج شیرسنگھ نردھن دیوے تار۔ گرمکھ آئے پرہ چرن دوارے۔ آس نندرا پرہ دوویں مارے۔ آتم جوت کرے چمتکارے۔ اُجل ہوئے وچ سنسارے۔ مہاراج شیرسنگھ جو جن آئے تیرے چرن دوارے۔ ساچا پرہ سچ ہر کا دوار۔ کر درس سادھ سنگت ہو جائے پار۔ ساچا نام پرہ دیوے ادھار۔ گرسکھ جائن کلجگ بلہار۔ سب سرشٹ سوئی، گرمکھ نام رسن اُچار۔ گنٹ چار پے جائے ڈہائی، بھگت جنان در جے جے جیکار۔ پرہ پن کل نہ راکھ کوئی، جیو جنت بللائے کر ہاکار۔ مہاراج شیرسنگھ گرسکھ عرضوئی، ساچا بخش پرہ چرن پیار۔ چرن پریتی اُجل مکھ۔ گرمکھ پورے پھر واس نہ ہووے مات ککھ۔ جوتی جوت ملائے پرہ، گرہ واس نہ دیوے دکھ۔ ساچے دھام پہنچائے پرہ، بیٹھے آپ سدا ستمکھ۔ ساچا دیوے نام پرہ، سادھ سنگت لہ جائے من دی بھکھ۔ مہاراج شیرسنگھ جو در چل آئے، دکھیاں لاپے پرہ دکھ۔ دکھیاں دکھ نوار پرہ، آتم شانت دوا۔ کل پیج سوار پرہ، گرسکھاں نہ لگے تتی وا۔ پرگٹ جوت نہکلنک جہب، گرمکھاں پھڑی تیری بانہ۔ بے مکھ کلجگ مایا لہ، پرہ در دیسے نہ ساچا تھان۔ مہاراج شیرسنگھ جگو جگ کرے سب آپ، دوسر کوئی نہ۔ ایک آپ دوسر نہ کوئی۔ رسنا چپ جیو دوس زین کل سرب سکھ ہوئے۔ پرہ ساچا گھر پرگٹیا، کھول دیکھ مکھ نین دوئے۔ اندھیاں راہ وکھان دا، ناڑی چلے نہ کھئے۔ پرہ اپنا چوج وڈان دا، پرکھ نہ سکے کھئے۔ گرسکھ چرن پرہ مان دا، پرہ دکھاوے تین لہئے۔ پرہ جندر توڑے ابھان دا، سچا نام جائے پردے پروئے۔ وقت آیا سچ مہروان دا، گرسکھاں آتم جائے دھوئی۔ کلجگ میل ہویا بھگت بھگوان دا، گر گوبند پرگٹے دوئے۔ زین سبائی منگل گایا، ہر ہر ہر پرہ رسنا چپ آتم سکھ پایا۔ امرت ویلا ہویا سچ، ساچا امرت پرہ مکھ چوایا۔ گر دھام چل آئی سنگت، پرہ ساچے مان دوا یا۔ جھوٹھے چھڈ جگت کے کام، نام وچ سچ در گھر لکھایا۔ آتم ملیا ٹھنڈا تھائوں، گرچرن

نواس دوايا۔ سوہنگ شبد کل ساچی ناؤ، گرْمکھ چاڑھ کل پرہہ بیڑا پار کرایا۔ پرگٹ جوت اگم اتھابو، سر سنگت ہتھ
 ٹکایا۔ مہاراج شیرسنگھ سچا بے پرواہو، درس دان دے ویلے امرت پتت پاپی سب ترایا۔ پتت پاؤن دُکھ بھہ بہنجن۔ ہنکار
 نوار پرہہ تریلوکی نندن۔ ساچا نام در گرْسکھ کھڑے منگن۔ پردک ہو پرویش ساچی نام پرہہ چاڑھ رنگن۔ مہاراج
 شیرسنگھ در آئے جیٹھ پنچم پار سارے لنگھن۔ پنچم جیٹھ دوس سہایا۔ ویہہ سو اٹھ پرگٹ جوت وچ کل دے آیا۔ پرگٹ
 جوت نہکنک درس دکھایا۔ جوت سروپی جوت دھر، پرہہ پورن وچ سکھ دیہہ سمایا۔ در آیا جو جن من درس لوچ کر،
 پرہہ پورن آس کرایا۔ مہاراج شیرسنگھ گر ستگر پورا، انتکال کل ہوتے سہایا۔ شبد سُنائے پرہہ سنگت سادھ۔ سوہنگ شبد
 جیو سد رسنا ارادھ۔ دے دھنّ وجائے آتم ناد۔ گرْسکھ پورے کھل جائے سُنّ سادھ۔ ساچا پرہہ جوت جگاوے وچ مات آد
 جُگاد۔ مہاراج شیرسنگھ جُگو جُگ شبد چلائے بودھ اگادھ۔ اگادھ بودھ پرہہ کی بانی۔ بن پرہہ کیسے جیو نہ رسن وکھانی۔
 پرہہ کی مہا کیسے ورلے گرْمکھ جانی۔ مہاراج شیرسنگھ کل پرگٹیا، گرْسکھ گھر چوج وڈانی۔ سہایا تھان سچکھنڈ دوارا۔ برہما
 وشن مہیش سد کھڑے دوارا۔ سُریت راجن کروڑ تیتیس در آئے چرن نمسکارا۔ سادھ سنگت کلجگ سہایا، جو ڈکے پرہہ
 چرن دوارا۔ مہاراج شیرسنگھ گر ستگر پورا، گرْسکھاں دیوے موکھ دوارا۔ گرْسنگت تیرا مان تان پرہہ۔ گرْسنگت وشنوں
 بھگوان کل لیا لبھ۔ گرْسنگت جیٹھ پنچم آئی سب۔ مہاراج شیرسنگھ کِریا نَدھ، امرت بوند پائے نہہ۔ دیبا دان آپ پرہہ داتے۔
 جگت پریتی سچ گرچرن ناتے۔ انتکال بن پرہہ کوئی نہ پُچھے واتے۔ مہاراج شیرسنگھ در آئے گرْسکھ ترائے، ساچا شبد لکھائے
 ویلے پرہاتے۔ ویلا وقت پچھان کے، پرہہ دیا کھائی۔ حکمے اندر سب جیو، بن حکم نہ کھئے آوے جائی۔ گر پرسادی سچ
 پرساد دے، ساچی گکھ شپھل کرائی۔ مہاراج شیرسنگھ اپ تیج وائے پرتمھی آکاش دے، جیو ساچی بنت بنائی۔

★ ۷ جیٹھ ۲۰۰۸ پکرمی سنتا سنگھ دے گرہ پنڈ بھنڈال ★

دھنّ دھنّ دھنّ منی سنگھ تیری ست کھائی۔ سوہنگ شبد دُهن پرہ ساچے وچ و جائی۔ کھول دِکھاوے آتم سنّ، بھل
 رہی نہ رائی۔ پرہ ملیا بھگت جن ستجک دیوے پرہ وڈیائی۔ اُچے دُهن من بھئے گیانا۔ ہویا سپوت پرہ ملیا ہوئے بدھنانا۔
 کلجک پرہ کا ساچا ست، چرن دھوڑ کرے اشنانا۔ مہراج شیرسنگھ دیوے آتم برہم گیانا۔ سوہنگ شبد سچ راگ سُنايا۔
 اگیان اندھیر وچوں دیہہ مٹایا۔ جھوٹھی دُنیا پرہ پڑا پایا۔ دھار کھیل چتربھج کہایا۔ سوہنگ شبد راہ چلایا۔ انتکال نہ لاکے
 تتی وا، مہراج شیرسنگھ انت ہوئے سہایا۔ بھگتن تارے آپ بھگوت۔ پرہ کی مہا بڑی بے انت۔ کلجک نہ پچھانے کوئی جیو
 جنت۔ پرہ اباشی تاریا کل پورن منی سنگھ سنت۔ سنتن مہا جیو نہ جانے۔ پورن سنت آتم رس مانے۔ وشنوں بھگوان
 آتم دیوے برہم گیانے۔ برہم گیانی ست سروپ، بن پرہ کلجک کوئی نہ جانے۔ مہراج شیرسنگھ پرگٹ ہوئے وچ اندھ کوپ،
 چھڈ جائے چولا دیہہ پُرانے۔ آد انت پرہ جوتی جوتا۔ تین لوک پرہ اک رنگ ہوتا۔ انتکال کل رہیا سوتا۔ انتکال نرک لوایا
 غوطہ۔ مہراج شیرسنگھ پرگٹ جوت، انتکال نہ ہوئے دھوکھا۔ جوت سروپ جگ پرہ آیا۔ کلجک نہکلنک پرہ ناؤں دھرایا۔
 بے مکھ ویکھے دس نہ آیا۔ کلجک جامہ دھار، گھنک پُری پرہ بھاگ لگایا۔ مہراج شیرسنگھ کل پورن اوتار، چرن آیا سو پار
 کرایا۔ جو جن آئے پرہ چرن دوار۔ پرہ ساچا وڈ دسے دربار۔ پرگٹی جوت کل آپ نرنکار۔ گرسکھ ستے بانہوں پکڑ پرہ لئے
 سنبھال۔ مہراج شیرسنگھ تیری کیسے نہ پائی سار۔ کلجک جیو اُپایا، بھرم بھلیکھے جگت بھلایا۔ جوت سروپ پرہ نظر نہ
 آیا۔ گرسکھاں آتم جوت دھر، برہم گیان دوايا۔ مہراج شیرسنگھ جوت نرنجن، کل جوت سروپ کھیل رچایا۔ جوت سروپ
 جگت پرہ داتا۔ اپنے رنگ روے پرہ سدا رنگ راتا۔ کلجک پرگٹے جوت پرہ برہم گیاتا۔ مہراج شیرسنگھ گر ستگر پورا،
 گرمکھ ورلے کیسے پچھاتا۔ جانے سو جس جن پرہ آپ جنائے۔ آتم بھجی دیپ جوت سروپ پرہ دئے جگائے۔ پرہ ساچے کی

ساچی ریت، جامہ دھار جُگو جُگ جگت میں آئے۔ گُرسکھاں آتم ٹھنڈی سیت، جوت سرُپ پرہہ وچ رہیا سہائے۔ سادہ
 سنگت من گاؤ پرہہ کے گیت، انتکال وچ جوت ملائے۔ مہاراج شیرسنگھ جیو رسنا چپ، نہکلنک نر نرائن کلجُگ آئے۔
 نہکلنک پرہہ کلجُگ اوتارا۔ سوہنگ شبد پرہہ چار کُٹ کرائے جے جیکارا۔ انحد شبد جن بھگتاں وچ دُھنکارا۔ اُپجے دُھن
 پرہہ کھولے سُن، جوت سرُپ پرہہ کول کُھلائے دسم دوارا۔ مہاراج شیرسنگھ کلجُگ بھگت دھن، جوت سرُپ پرہہ کییا
 آکارا۔ اگن جوت لائی سنسار۔ چار کُٹ ہوئے ہاباکار۔ جن بھگتاں من جے جے جیکار۔ نہکلنک پرہہ لے اوتار۔ مہاراج
 شیرسنگھ جوت سرُپ آد انت ایکنکار۔ آد انت پرہہ ایکا ایک۔ سوہنگ شبد پرہہ ساچی دیوے ٹیک۔ جن بھگتاں کرے
 بُدھ بییک۔ جُگو جُگ پرہہ ویس انیک۔ مہاراج شیرسنگھ کل بھگتاں آئے سچ لیکھائے لیکھ۔ کلجُگ منی سینگھ سنت وڈیایا۔
 سُرَت شبد پرہہ گیان دے، کپاٹ بجر کُھلایا۔ امرت ساچا نام دے، آتم جھرنا نچھروں جھرایا۔ سوہنگ ساچا نام دان دے،
 انحد دُھن واچے دے وجایا۔ پُورن سُرَتی پرہہ چرن دھیان دے، نر نرائن پرہہ درس دکھایا۔ مہاراج شیرسنگھ سچ گیان دے،
 کھنڈ ساچے دا درس دکھایا۔ کر درس دیہہ ہوئے اُجیارا۔ مٹ گیا جھوٹھا اندھ اندھیارا۔ اُپجے شبد وچے دُھنکارا۔ دوئے جوڑ کھڑا
 پرہہ چرن دوارا۔ مانے رنگ کل سچ بہتارا۔ جگت تجایا سارا رنگ، ڈھیہہ پیا گرچرن دوارا۔ سوہنگ شبد سچ لیا دان
 منگ، مہاراج شیرسنگھ آتم بھر دئے بہنڈارا۔ شبد سُرَت پرہہ گیان دویا۔ سنت منی سینگھ بانہوں پکڑ اٹھایا۔ آتم برہم گیان
 دے، انتکال کل لیکھ لیکھایا۔ پُورن شکتی برہم گیان دے، دوس زین پرہہ سیوا لایا۔ انتکال کل مان دے، اگادھ بودھ پرہہ
 شبد لیکھایا۔ شبد سُرَتی پرہہ لیکھ لیکھا کے۔ کلنکنہ آیا بھیکھ وٹا کے۔ جوت سرُپ کل جوت پرگٹا کے۔ بے مُکھاں کولوں
 مُکھ چُھپا کے۔ گُرسکھ سوچی پا کے۔ سوچھ سرُپ جائے درس دکھا کے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ستجُگ ساچا
 جاوے لا کے۔ دھن دھن دھن منی سینگھ دھن تیرے سکھ، جنہاں تیری سیو کھائی۔ کلجُگ جامہ دھار انتکال آئے پرہہ

تیری پیج رکھائی۔ گن ندھان گھر آئے، سیکھ مان دیوائی۔ جتھے کیوں دیہہ تجائیکے، ستجگ نگری ست رکھائی۔ پھر آئیوں جوت پرگٹائیکے، نہکلنک دیوے وڈیائی۔ مہاراج شیرسنگھ ستجگ اندر سچ تخت جائے بہائیکے، چار ورن کرے تیری وڈیائی۔ انتکال کل پرہ کھیل رچایا۔ چار ورن انتکال اک کرایا۔ راجا رانا پھڑ تختوں لایا۔ پورن پائی گھال، جو ڈکھ سنگرور میں پایا۔ پرہ توڑے سرب جنجال، انتکال پرہ ہونے سہایا۔ گرمکھ ورا جانے پچھلا حال، مہاراج شیرسنگھ سچ دئے لکھایا۔ وقت سہائے آن پرہ، جاں ہونے ویلا۔ وقت سہائے آن پرہ، کلجگ کھیل پرہ کھیلا۔ انت گوئے مان سب، وچھڑیاں پرہ سنجوگی میلا۔ گت مت جانے آپ سب، جوت سروپی اچرج کھیلا۔ امرت جھرنا وچ جھرائے نہہ، جگئے جوت آتم ین باقی ین تیلا۔ کلجگ اندر مہاراج شیرسنگھ، بھگت بھگوان کرائے میلا۔ بھگتن اچے من اندھ اگیان۔ سرت شبد پرہ دیوے برہم گیان، چرن دھوڑ سب تیرتھ اشنان۔ سوہنگ شبد آتم دان۔ کلجگ پار کرائے پُرکھ چتر سُبجان۔ خالی دسن سو جن، مد ماس جو رسنا لان۔ کلجگ اندر پورن جوت پرگٹے وشنوں بھگوان۔ آپ اڈول پرہ، سب جگت ڈلایا۔ سو سہائے تھان، پرہ جتھے ڈیرہ لایا۔ توڑ دے مان ہنکار وکار، جو جیو ردے وسایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت پرگٹاوے جھب، سادھ سنگت جتھے رسن دھیایا۔ رسنا جیوا رمیا رام۔ پرگٹ جوت پرہ پورن کرائے کام۔ منی سنگھ دوئے مان پرہ، پنڈ بھنڈال بنے سچ دھام۔ راجے رانے آون در، سوہنگ شبد مارے بان۔ مہاراج شیرسنگھ جوت نرنجن، ستجگ جوت پرگٹاوے جھب۔ جوت سروپ پرہ نرابار۔ جن بھگتاں دیوے نام ادھار۔ کلجگ جامہ دھار، بیڑا کر جائے پار۔ گرسکھ ورا پرہ کی پاوے سار۔ مورکھ مکدھ نہ کرے وچار۔ کلجگ اندر بھگت جن اُجلے، جوت سروپ پرہ کرے آکار۔ نہکلنک کل اوتار۔ بھگتن دیوے کلجگ تار۔ سنتن دیوے پرہ ساچی سار۔ نہکلنک کل آیا۔ گھنک پُری پرہ بھاگ لگایا۔ نرائن لکھی پرہ منی سنگھ درس دکھایا۔ کول نین سر مُکٹ ٹکایا۔ کر درس آتم تریپتایا۔ تن من ہونے پرہ چرن سیو کمایا۔ آتم لیا پرہ

ساچا من، دوئے جوڑ در سپس جس جھکایا۔ شبہ لکھاوے پرہہ ساچا دھن، بانی بودہ جگت لکھایا۔ وجے واج شبہ گن، آتم
 دھن ناد وجایا۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ اندر، سنت منی سنگھ مان دواپا۔ منی سنگھ سچ تیرا دھام۔ پرگٹ جوت پرہہ
 کرے تیرا کام۔ ستجگ اُجل ہوئے تیرا نام۔ مہاراج شیرسنگھ جوت سروپ، کلجگ پرگٹے جوں دواپر شام۔ سنتن سنگ پرہہ
 وسنیہارا۔ شبہ سرت ساچا راہ دسنے والا۔ کلجگ پرگٹے جوت، چار کُنٹ کرے اُجیارا۔ مہاراج شیرسنگھ جو کچھ کرے
 سوئی کل ہوت، پرگٹے نہکلنک اوتارا۔ دُکھ بھکھ پرہہ روگ مٹایا۔ امرت میگھ برس آتم ترپتایا۔ سُوپھل کرائے مات ککھ،
 جس جیو مُکھ پایا۔ انتکال کل لگے نہ دُکھ، ساچا پرہہ ہو جائے سپہایا۔ نردھن بال اُپجے ککھ، جو جن آئے گرچرن سپس نوایا۔
 کلجگ بھلے سے منکھ، پرہہ ابناشی گھر ماہ پایا۔ بے مُکھ خالی جوں سنمل رُکھ، انتکال پرہہ نرک نواس رکھایا۔ گُرمکھاں کر
 اُجل مُکھ، مہاراج شیرسنگھ پرگٹ جوت درس دکھایا۔ گُرسکھ جیو کل گرچرن بھرواسے۔ ساچا پرہہ کرپا کر، آتم جوت کرے
 پرکاشے۔ کلجگ پرہہ دھرنی دھر، کوئی جیو نہ جائے نراسے۔ ساچا پرہہ بھر جائے بھنڈارے اٹل اکھٹ سچ بیکنٹھ کرے نواسے۔
 بے مُکھ جیو در آئے جائن بھل، گُرسکھ پریت چرن رہراسے۔ مہاراج شیرسنگھ جوت نرنجن، آپ اٹل نہ تُل تُل اسے۔ جیو کی
 جانے پرہہ کی سار۔ آتم بھلے نہ کرے وچار۔ وچ وسے پرہہ سچ بھتار۔ نظر نہ آوے ہوئے اندھ اندھیار۔ گُرمکھاں پرہہ آتم گیان
 دے، آتم دیپ کرے اُجیار۔ سچ پُرکھاں چرن دھیان دے، ساچی شبہ وجے دھنکار۔ مہاراج شیرسنگھ سوہنگ دان دے،
 کلجگ بیڑا کر جائے پار۔ انتکال کل پرہہ آپ کرائے۔ جوت سروپ اگن جوت لگائے۔ سوہنگ ساچا بان پرہہ شبہ چلائے۔
 بے مُکھاں بان مد ماسی کوئی رہن نہ بئے۔ گُرسکھاں دیوے برہم گیان، نیج گھر واسی نیج گھر نظری آوے۔ مہاراج شیرسنگھ
 وشنوں بھگوان، بھگت جناں گھر جوت جگاوے۔ بھگت ترے جگت بھلایا۔ پرہہ نہ ڈلے کیسے جن ڈلایا۔ بانہوں پکڑ
 گُرسکھ ساچے مارگ لایا۔ سوہنگ ساچا گیان دے، پرہہ آتم جوت جگایا۔ جن بھگتاں سوہن دوار بنک۔ کلجگ جامہ

دھار اک کپیا راؤ رنک۔ اوچ نیچ بھيو چُکائے منک۔ مہاراج شیرسنگھ بھگت جن تارے، جوں تارے جنک۔ اپ تیج وائے پرتھمی آکاش، جیو تن رچایا۔ مت من بُدھ دھر، پون روپی سواس چلایا۔ کام کرودھ ہنکار کر، جگ جھوٹھے دھندے لایا۔ بے مُکھ جیو خوار کر، مد ماس آہار بنایا۔ جن بھگتاں کل وچار کر، سوہنگ ساچا نام چپایا۔ کلجُگ ساچی جوت دھار کر، نہکلنک ناؤں دھرایا۔ جوت سروپی آکار کر، پرہ اپنا آپ چُھپایا۔ جیو جنتاں جوت ادھار دھر، پرہ وچوں دس نہ آیا۔ جن بھگتاں کرم وچار کر، پرہ پردک جوت جگایا۔ اتم وچ سنسار کر، ساچا لیکھ پرہ لکھایا۔ کلجُگ اتم کھیل کرتار کر، پرہ سارا کھیل مٹایا۔ جوت سروپی اگنی بال کر، اگن جوت پرہ چار کُنٹ لگایا۔ دُکھ بھکھ کلجُگ جیو بے حال کر، ہاباکار کر جگت روایا۔ نہکلنک کلجُگ اوتار نہر، انتکال کل آن کھپایا۔ گُرسکھ کلجُگ پار کر، پرہ جوتی جوت میل ملایا۔ مہاراج شیرسنگھ جوت آکار کر، سَتجُگ ساچا لایا۔ سَتجُگ چلے شبد نیارا۔ سوہنگ ہووے جے جے جیکارا۔ جن بھگتاں دیسے پرہ چرن دوارا۔ جتھے وسے آپ نرنکارا۔ جوت سروپ پرہ رہے جوت ادھارا۔ کلجُگ بے مُکھ جیو کیوں پاوے نہ پرہ کی سارا۔ امرت نام مہارس پیو، مٹ جاوے دیہ اندھیارا۔ گرچرن لاگ سدا جگ جیو، سچکھنڈ ملے دوارا۔ مہاراج شیرسنگھ نرمل جوت دھرے وچ اتم دیو، جھوٹھی دیہ ہونے اُجیارا۔ گیان گت کوئی جن جانے۔ مَورکھ مت نہ پرہ رنگ مانے۔ گرُمکھ چلے پرہ کے بھانے۔ اڑے جھڑے پرہ بھنے جوں بھٹیالے دانے۔ در کھڑے نگم وچار کرے کلجُگ پُرکھ سُبجانے۔ مہاراج شیرسنگھ کل پرگٹ جوت، در دُگن آئے راجے رانے۔ سب تے وڈا پرہ کا در۔ راؤ رنک انتکال اک جائے کر۔ جوت سروپی جوت پرگٹائے نہکلنک اوتار نہر۔ ساچا پرہ ہونے سہائے، سادھ سنگت کل مَول نہ ڈر۔ گر پورا لاج رکھائے، جو چل آیا در۔ مہاراج شیرسنگھ انت جوت ملائے، گُرسکھ نہ جائے مر۔ گُرسکھ ہونے نہ جگ مرنا۔ انتکال جوت سروپ ہونے نہکلنک گرُمکھ ورا ورننا۔ سادھ سنگت پرہ چرن لاگ کلجُگ ترنا۔ مہاراج شیرسنگھ سچ شبد ڈنک، انتکال چار ورن

اک کرنا۔ چار ورن پرہ اک کرائے۔ سچکھنڈ واسی ستجگ لائے۔ سوہنگ ساچا شبد چلائے۔ دوسر کوئی رہن نہ پائے۔
 عیسیٰ موسیٰ محمدی پرہ نشٹ کرائے۔ قرآن انجیل ستجگ دس نہ آئے۔ جھگڑا ہووے بند محمدی، مہاراج شیرسنگھ بیاسو پار
 چرن ٹکائے۔ چرن کول بھنڈال پرہ دھریا۔ پورا پچن منی سنگھ تیرا پرہ کریا۔ ہاباکار کر جگت سب ڈریا۔ مہاراج شیرسنگھ
 گرسکھ تیرا، کلجگ نہ کیسے توں ڈریا۔ سو کیوں ڈرے، جس پرہ ہوئے سہائی۔ جن کیوں مرے، جس پرہ ساچا درس
 دکھائی۔ کلجگ ترے جن پردے پرہ رہیا سہائی۔ تین کے کارج سرے، جو آئے چل پرہ سرنائی۔ انتکال دکھ ڈاڈھا بھرے،
 جو جائے مکھ بھوائی۔ آوے جاوے جنے مرے، گرہ واس پرہ واس کرائی۔ در آئے کھوٹے ہوئے کھرے، سادھ سنگت پرہ لے
 ملائی۔ مہاراج شیرسنگھ جوت سروپ بھیو نہ آوے رائی۔ بے مکھ کی جانے پرہ کا بھیوا۔ گرمکھ جانے جو گر چرنی لائے
 سیا۔ کلجگ پرگٹیا نہکلنک، وڈ داتا دیوی دیوا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، پرگٹے الکھ ابھیوا۔ سو سہایا تھان،
 جتھے پرہ جوت جگائی۔ سو سہایا تھان، جتھے پرہ پرگٹ جوت ابھانیاں مان گوائی۔ سو سہایا تھان، جتھے پرہ سادھ
 سنگت درس دکھائی۔ سو سہائے تھان، جتھے پرہ سوہنگ شبد چلائی۔ سو سہائے تھان، جتھے پرہ جن بھگت ترائی۔ سو
 سہائے تھان، جتھے پرہ ابناشی سنگھاسن بیٹھائی۔ سنگھاسن بیٹھا آپ نر سنگ۔ جوت سروپ رانیاں مہارانیاں کرے ننگ۔
 دیوے شبد گیان، وجائے آتم کینگ۔ کلجگ ادھرے بھگت جن، جوں تریا بھگت بھرنگ۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ اندر گر
 ساچا مرگند۔ بھوگ لگائے گر پرسادی۔ ہنکار نوارے آتم سادھی۔ رسنا پرہ جیو سدا ارادھی۔ کلجگ پرگٹیا جوت سروپ
 سدا انادی۔ مہاراج شیرسنگھ انتکال تڈھ بن کوئی نہ بن دا دادی۔ آئی بکرمی ویہ سو اٹھ۔ دوس گیا اُپر اٹھ تے سٹھ۔
 سادھ سنگت کیا بھنڈالی اکٹھ۔ کلجگ اُلٹی گپڑ جائے پرہ لٹھ۔ سریشٹ سبائی کھپائی وچ بٹھ۔ گرمکھ کلجگ گر چرنی
 آئن ٹھ۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک اوتار دیوے شبد ادھار، گرسکھ نہ چھوڑے ہٹھ۔ جوت پرکاشے مات پاتال وچ آکاشے۔

سادھ سنگت گرجن نواسے۔ کلجگ جیو پرہ چرن بھرواسے۔ ویلا انت پرہ کرے بانٹ، سرشٹ سبائی ہوئے ناسے۔
 مہاراج شیرسنگھ ستجگ تیری منت، چار کُنٹ پرہ شبد واسے۔ چلائے شبد سرب گنوتا۔ جنائے شبد پرہ بھگوتا۔ لکھائے
 شبد دکھائے سادھن سنتا۔ اپنائے شبد آدن انتا۔ مہاراج شیرسنگھ پورن بھگوتا۔ بھگون ہوئے بھگت پرگٹایا۔ ساچا مان پرہ آپ
 دواوا۔ نہکنک سر چہتر چھایا۔ دھر جوت پرہ سنتن جنم دواوا۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ پرگٹ، ماتھے منی سنگھ تلک
 لگایا۔ جتھے تجائے دیہہ سنت، اوتھے پرہ جوت پرگٹائے۔ جوت پرگٹائے آپ پرہ، جوت للاٹ جگائے۔ کر جائے اُتت چار ورن
 پرہ سرنی لائے۔ مہاراج شیرسنگھ تیری کوئی نہ جانے گت مت، گرمکھ ورا تیرا بھیو کل پائے۔ سنتن پرہ اپنا بھیو کھلایا۔
 دے درس اگیان اندھیر مٹایا۔ توڑ آتم حرص، برہم سروپ بنایا۔ مہاراج شیرسنگھ ہردے امرت ساچا برس، دسوان دوار
 کھلایا۔ کھلے دوار ہوئے جوت پرکاشے۔ اندھ اگیان وچوں دیہہ ناسے۔ سنتن سنگ سدا پرہ واسے۔ مہاراج شیرسنگھ
 کلجگ دُشٹ کرے انت ناسے۔ دُشٹ دُراچار سو جن کہائے۔ مد ماس جو رسنا لائے۔ ساچا پرہ لیا بھلائے۔ پرگٹی جوت کل
 گوبند رائے۔ بھگت جناں در گھر ہوئے سہائے۔ سادھ سنگت مل ہر جس گائے۔ پرہ ابناشی جوت پرگٹائے۔ سنت جناں پرہ
 آپ وڈیائے۔ مہاراج شیرسنگھ تیرا ناؤں کلجگ ساچی نائے۔ سنت منی سنگھ وڈ سنتن سنتا۔ اُتم کیا پرہ وچ کلجگ جیو
 جنتا۔ ستگر بنایا پرگٹی جوت پرہ بھگوتا۔ تخت بہایا رکھے سر ہتھ، پرہ ساچا کنتا۔ ندري ندر کر پار کرایا جگ وڈ مہنتا۔
 مہاراج شیرسنگھ کل تیری وڈیائی، مان دوائے وچ سادھن سنتا۔ سنتن من کل بھیا اند۔ آتم توڑے پرہ ہوئے بند۔ ہوئے
 پرکاش جوں آکاش چند۔ سینل آتم اُتم سکھ پرمانند۔ مہاراج شیرسنگھ امرت ورکھے، سکھ پائے جیو نجاند۔ نجاند جیو نج
 وچار۔ امرت ورکھے پرہ کریا دھار۔ کلجگ مایا بھلایا سنسار۔ نظر نہ آئے پرہ اگم اپار۔ جوت سروپ کل کیا آکار۔
 نہکنک نراہار نیرویر، کلجگ آیا جامہ دھار۔ مہاراج شیرسنگھ کل ورتاوی، سرشٹ سبائی ہوئے خوار۔ آتم بڈھ آپ پرہ

ماری۔ مایادھاری ہوئے ہنکاری۔ رسنا لوہی جیو سنساری۔ پرہ پچھانے کوئی نر ناری۔ پرگٹے کل پرہ آپ ماری۔
 بے مکھ جائن جنم جوئے ہاری۔ گرسکھ دیوے ساچا نام ادھاری۔ مہاراج شیرسنگھ جوت سروپ، پرگٹ جوت پیج
 سواری۔ بھگت جنان ہر آپ سوارے۔ رسنا جپ جپ ہر نام اترے پارے۔ انتکال کل جائن سچ دوارے۔ جوت پرکاش
 ہوئے جوت چمتکارے۔ انحد شبد دھن سدا گنجرے۔ کھل جائے آتم سن، جس نوں بخشے آپ گردھارے۔ سب لوچن
 دیکھن من، پرہ دیوے سنت پیارے۔ مہاراج شیرسنگھ سنت منی سنگھ چن، ستجگ اُچایا پُرکھ اپارے۔ ست پُرکھ سد
 آیا۔ قلم پکڑ وچ ہتھ کلجگ لیکھ لکھایا۔ کوئی نہ رہے کیسے دی اکڑ، پرہ اپنی جوت پرگٹایا۔ سب چرن لیاوے پکڑ، راجا
 رانا تختوں لاہیا۔ مہاراج شیرسنگھ تیری وڈیائی، تیرا بھو کیسے نہ پایا۔ راجا رانا کوئی نہ دیسے۔ پرگٹے جوت پرہ آپ جگدیشے۔
 انتکال ورن چار ہوئے اک رنگ اکیسے۔ جھلے چہتر نہکنک تیرے سیسے۔ امرت ساچا نام، کوئی ورا گرمکھ پیسے۔ گرمکھا
 تیرا مان، بے مکھ نہ ہوئے ریسے۔ پرگٹی جوت بھگوان، کلجگ جیو دو پھاڑا پیسے۔ مہاراج شیرسنگھ گنی ندھان، ورتائے کھیل
 ہوئے بیس اکیسے۔ ورتے کھیل پرہ اتھاہ۔ انتکال کل کیسے ملے نہ سچا شاہ۔ تھل جل جل تھل پرہ چار کُنٹ دئے وہا۔ جوت
 سروپی جوت پرہ وچ سکھ رہیا سما۔ مہاراج شیرسنگھ تیرے چوج، سب درائے موركھ پت جائے گوا۔ گر در دربارا،
 وسے پرہ سچا نرنکارا۔ کھنڈ برہمنڈ جوت آکارا۔ سرب سرشٹ پرہ پسر پسا۔ جیو جنت دیبا جوت ادھارا۔ مائس جنم
 گویا، موركھ جیو نہ کرے وچارا۔ گرسکھاں بھو گھلایا، پرہ کھول دسم دوارا۔ مہاراج شیرسنگھ درس دکھایا، امرت دیوے
 سچ بھنڈارا۔ بھگت بھنڈاری پرہ اکھوائے۔ درائے مان دوائے۔ جو جن چرنی سیس جھکائے۔ بے مکھ ہس ہس نس گھر
 مڑ جائے جوں سُنجے گھر کاؤں بلانے۔ گرمکھ پی امرت نام، آتم ترکھا بھجائے۔ مہاراج شیرسنگھ درس دان دے لوچن جوت
 جگائے۔ جوت جگائے آپ پرہ، مٹ جائے اندھیرا۔ ہوئے جوت پرکاش، جیو نہ سوچھے سنجھ سویرا۔ دکھ درد جائن نس،

جنہاں ملیا پرہ نیرن نیرا۔ سنت منی سنگھ وچ پرہاس، بھنڈالی لایا ڈیرہ۔ مہاراج شیرسنگھ جوت پرکاش، ویلے امرت سرشٹ سبائی ڈھایا ڈھیرا۔ سرشٹ سبائی خاک رُلائی، جوت نرنجن آئی جگ۔ جوت پرگٹائی پے جائے ڈہائی، پاپ اندھیری گئی وگ۔ نہ کوئی ہوئے سہائی، ڈکھی جیو بلانے کلجگ جیو جائے پاپاں آگ۔ مہاراج شیرسنگھ ہوئے سہائی، آتم جوت جیو جائے جگ۔ جگے جوت اگم اپاری۔ سادھ سنگت بھرے بھنڈاری۔ در گھرائے پرہ پیج سواری۔ نرنجن جوت گرسکھ آتم کرے اُجیاری۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ پرگٹے، نہکلنک اوتاری۔ آوے جاوے اپنا بھیو نہ گھلاوے۔ اُچاوے ڈھاہوے اپنا کھیل نہ کیسے دکھاوے۔ راوے گاوے تیس جن پرہ ساچی سوجھی پاوے۔ مہاراج شیرسنگھ جوت پرکاش، بے مکھ رہن نہ پاوے۔ نام وہنا بے مکھ موآ۔ بے مکھ نندک رہے نہ دوآ۔ امرت جھراوے پرہ آتم چوآ۔ مہاراج شیرسنگھ درس دکھاوے، گرسکھ جگاوے سوآ۔ امرت جھرنا آتم جھرائے۔ امرت بوند کول میں پائے۔ کھول کول ترے بھون سُجھائے۔ جنم جنم دی سوجھی پائے۔ پرگٹ جوت سنتن وڈیائے۔ سنت منی سنگھ ستگر ستجگ بنائے۔ مہاراج شیرسنگھ جوت سروپ، کلجگ بے مکھاں دس نہ آئے۔ دیسے نہ پرہ جوت سروپ۔ جوت سروپ جوت آکار نہ کوئی رنگ روپ۔ بھگتن آئے پیج سوارے پرہ ساچا بھوپ۔ ستجگ ہووے تیری سکداری، سنت منی سنگھ ست سروپ۔ بھگتن دیوے نام خُماری، مہا پرہ کی بڑی انوپ۔ مہاراج شیرسنگھ نرنجن جوت آکاری، دیوے درس سوچھ سروپ۔ درس دان گرسکھاں پایا۔ آتم گیان پرہ آپ دوایا۔ نجانند سکھ نج ماہ اُچایا۔ بھرانٹ بھلیکھا سارا لایا۔ اوچ نیچ سب بھیت چُکایا۔ چار ورن پرہ اک کرایا۔ مہاراج شیرسنگھ جوت سروپ تیرا انت کنے نہ پایا۔ پرہ کا انت جیو نہ جانے۔ اپنی مہا پرہ آپ وکھانے۔ سنتن مہا پرہ آپ لکھانے۔ مہاراج شیرسنگھ گرسکھ کلجگ کیئے سکھڑ سیانے۔ منی سنگھ جگ مان تجایا۔ اچت پرمیشور ردے وسایا۔ مُکند منوہر لکھمی نرائن سر چہتر چھایا۔ دے درس مہاراج شیرسنگھ نراس آس پُجایا۔ کر درس نرمل ہوا جییا۔ سنتن ملیا پورب جنم بیج جو بییا۔

کلجگ بے مکھ پائے جو کرم کل کیا۔ مہراج شیرسنگھ سرب گنونت، جیو کر پرہ ملن کا ہیا۔ پرہ ملے پریم کر، جو جیو آس رکھایا۔ پرگٹے جوت خیال کر، منی سنگھ مان دویا۔ مان دوائے آپ پرہ کلجگ دیر نہ لایا۔ مہراج شیرسنگھ پرگٹ جوت، سنتن مہا آپ لکھوایا۔ اٹھ اٹھ اٹھ گرسکھ بے مکھ جائن بھاگ، ویلا گیا ہتھ نہ آیا۔ سرشٹ سبائی پرہ ہتھ واگ، اٹھ وین پرہ جگت بھلایا۔ گرسکھان نہ لاگے داغ، جس چرنی سیس جھکایا۔ آتم اچے پرہ چرن دھیان، پرہ ساچا دیا کمایا۔ پورن ہونے گرسکھ تیرے بھاگ، کلجگ پرگٹ مہراج شیرسنگھ درس دکھایا۔ کلجگ درس پرہ در کا پیارا۔ پاوے کوئی گرمکھ نیارا۔ مایادھاری دیہہ وکاری بھلا سنسارا۔ سادھ سنگت ملیا سچکھنڈ دوارا۔ جگن ناتھ گوپال دیوے درس اگم اپارا۔ مہراج شیرسنگھ سد نال سب، جو جن کرے وچارا۔ آتم وچار نہ پرہ وچاریا۔ پائے نہ سار جیو جس جنم سواریا۔ ہونے خوار نہ کیسے بہرم نواریا۔ کل آیا جوت دھر نہکلنک اوتاریا۔ پرہ بیڑا کر جائے پار، جو جن چرن آئے نمسکاریا۔ گر گھر ہونے ہر کا دوار، جتھے پرہ کرے جوت آکاریا۔ جوت سروپ پرہ دُشٹ سنگھار، جن بھگتاں پار اُتاریا۔ مہراج شیرسنگھ جوت نراہار، نرویر اکھوایا۔ نرہاری پرہ نرویر سدائے۔ کلجگ جیو کل کرم کماے۔ جامہ دھار آپ پرہ، بے مکھان پھڑ لیائے۔ انت نہ لیوے کوئی سار، پرہ نرک نواس دوائے۔ گرسکھان پرہ جائے تار، گر گوہند جو رسنا گائے۔ مہراج شیرسنگھ تیرے چرن پیار، گرمکھ بھل نہ جائے۔ بھلے سو جن جس آپ بھلائے۔ بے مکھ در تے رہن نہ پائے۔ گرسکھ پورا پرہ چرنی رہیا لپٹائے۔ دھن دھن دھن گرسکھ، دھن جنیندی مائے۔ آتم ہویا کلجگ مکھ، چار جگ پرہ مان دوائے۔ جوت سروپ آتم دیوے سکھ، وکاری دکھ کوئی رہن نہ پائے۔ آتم اترے من کی بھکھ، مہراج شیرسنگھ در تیرا جو پائے۔ پاوے درس جس درس دکھاوے۔ مگدھ اندھ اگیانی دس نہ آوے۔ گرسکھ چتر سبجانی، بڈھ بییک پرہ کرایا۔ ساچے ہونے گرسکھ دھیانی، دوس زین مہراج شیرسنگھ رسنا گایا۔ حکم ساچا پرہ ورتائے۔ دوسر کوئی رہن نہ پائے۔ کُنٹ چار سچ شبد جنائے۔ آد جگادی سرب بیادھی

پرہ انادی، ناد دھن اُچائے۔ جوت نرنجن سرشٹی سادھی، سادھ سنگت رسنا ارادھی، گائے نہ سکے کوئی راگی نادی، پرہ کا
 بھو کوئی نہ پائے۔ مہاراج شیرسنگھ سرشٹ سبائی لادھی، بیڑا شوہ دریا رڑھائے۔ بھر بھر پرہ ڈوبے پور۔ کلجگ تیری آسا
 پور۔ ستجگ اُچے اُچاوے، منی سنگھ تیرا پرہ ساچا نور۔ مہاراج شیرسنگھ پار لنگھاوے، سرب جیاں دی سردھا پور۔
 مان دوائے آپ پرہ، جگت وڈیا کے۔ بھگت ترائے آپ پرہ، پرگٹی جوت ساچے در آ کے۔ گن ندھان آپ پرہ، نام بھچھیا جائے پا
 کے۔ بھگت وچھل بھگوان پرہ، سنت پجن کل جائے ست کرا کے۔ مہاراج شیرسنگھ پرہ بے انت، ستجگ ساچا لائے کلجگ
 مٹا کے۔ مٹے کلجگ ہوئے دھندوکارا۔ کوئی نہ دیسے رسنا جس مد ماس آہارا۔ بے مکھ پیسے پساوے پساونہارا۔ کوڑی کھیل
 کلجگ کوڑی کوڑ ٹھیٹھے، پرہ لیکھ لیکھاونہارا۔ ساچا نام در گرسکھ پی سے، پرہ ملیا پلاونہارا۔ مہاراج شیرسنگھ چھتر جھلے
 تیرے سیسے، نہکلنک ناؤں لیکھاونہارا۔ نہکلنک پرہ نہکامی۔ پرگٹی جوت پرہ انترجامی۔ مان گوائے پرہ شرع سلامی۔
 بھید دکھائے دیر نہ لائے، توڑے مان ابھانی۔ مہاراج شیرسنگھ تیری کوئی سار نہ پائے، بھل ڈل کلجگ جیو آتم ہوئی نادانی۔
 کلجگ جیو نہ ہوئے دھیان۔ پرگٹے جوت وشنوں بھگوان۔ درس دے پرہ دیوے سوہنگ دان۔ آتم چاڑھ مجیٹھی رنگ، پرہ
 بخشے شکت مہان۔ مہاراج شیرسنگھ ساچا در، راؤ رنگ اک سمان، کلجگ پرگٹے وشنوں بھگوان۔ سکے پھل پرہ لائے ڈالی۔
 سنتا سنگھ آتم ہوئی خالی۔ منگ بھکھ پرہ چاڑھ لالی۔ ساچا پرہ لیکھ جائے لیکھ، نہ منگے کوئی دلالی۔ سوہنگ نام پاوے
 بھکھ، دو جہاناں والی۔ بے مکھ در ناچے جوں رچھ، پرہ جوت سدا چھپالی۔ مہاراج شیرسنگھ ست ست ست تیرا سیکھ،
 جس چرن پریتی لالی۔ بھانا ورتے ہر کے بھانے۔ کلجگ جیو کوئی نہ جانے۔ کلجگ نہ رسی کوئی راجے رانے۔ شب
 جگائے پرہ اٹھائے ستر لکھ پٹھانے۔ جیو جنت انجانے پئے گرلان، داڑھاں ہیٹھ بچے چبانے۔ کلجگ بھجن جیو جوں بھٹھیلے
 دانے۔ مہاراج شیرسنگھ سب کچھ ورتے تیرے بھانے۔ جگت ہویا کلجگ اندھ، گرسکھ سوہن چرن مکند۔ آس پاس

پاس آس بیاس۔ پرگٹی جوت پرہ گنتاس۔ سنت سُہیلا کرے سنت واس۔ ساچا دھام کرے پرکاش۔ مہاراج شیرسنگھ
 سچا شاہباس۔ وچھڑ ملے مل نہ وچھڑے، انتکال کل آیا۔ جیو جنت پیڑائے تیل سب پڑے، پرہ ساچا چن لکھایا۔ پرہ
 سب جگت دے پلے، پرہ جوت سروپی دے ہلایا۔ پرہ گڑھ گور توڑے قلد، سوہنگ بان کلجگ لایا۔ مہاراج شیرسنگھ
 جو جن ملے، مل پرہ مہا سُکھ پایا۔ سچ شبد پرہ سچ لکھاونہ۔ نہہہ ہونے جس پرہ رسنا گاونہ۔ کلجگ پائے سُکھ نہ کیسے
 دکھاونہ۔ کر جیو ارداس پرہ پرگٹ ہونے دکھاونہ۔ ہنکار نوار دُشت سنگھار، پرہ ساچے راہ تے لاونا۔ جگت بہنڈار دے
 امرت بہنڈارا، آتم گیان مٹاونہ۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک اوتار، چار کُنٹ جے جیکار کراونا۔ جیو جنت جے پرہ ڈلاوے۔
 پرہ ابناشی نام مٹ جاوے۔ پرگٹ جوت سروپ پرہ درس دکھاوے۔ مہاراج شیرسنگھ کر ساچا بہو، نہہہ ہونے گرسکھ
 تراوے۔ دھن دھن دھن گرسکھ، پرہ ابناشی جس گھر میں پایا۔ آتم پرہ لاپے بُکھ، سانک روپ پرہ وچ سمایا۔ مہاراج
 شیرسنگھ کلجگ اندر، پرگٹ جوت نہکلنک ناؤں دھرایا۔ شبدی شبد لکھاوے بانہ۔ بے مُکھاں آتم مارے کانی۔ بے مُکھ
 ورلے ایشر جوت پچھانی۔ سنت منی سنگھ ستجگ تیری رہے نشانی۔ اٹھ جیٹھ کل پھیر نہ آونا۔ در گھر پرگٹ جوت
 پرہ پھر نہ سہاونہ۔ پرگٹے جوت پرہ کھولے سوت، گرسکھاں گیان برہم دواونا۔ مہاراج شیرسنگھ دھن دھن دھن گرسنگت
 چرن لاگ جس انت سُکھ پاونا۔ گیا آیا پرہ بہیو چُکایا۔ جوت سروپ دھار کھیل کلجگ اندر اپنا بہیو کھلایا۔ سہائے تھان
 سو در مندر، جتھے پرہ منی سنگھ مان دواوا۔ بے مُکھ در جوں بندر، من وچ ہنکار رکھایا۔ ہونے نانا پرہ آتم توڑے جندر،
 سوہنگ کُنجی پرہ شبد لکھایا۔ پرہ ساچا وسے دیہ اندر، بے مُکھاں بہیو نہ پایا۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ اندر، جوت
 سروپی جگت ڈلایا۔ پرہ آئے وقت وچار کر، لیکھ لیکھائے لیکھ۔ پرہ جائے جنم سُدھار کر، جو جن آئے درشن پیکھ۔
 بے مُکھاں جائے مار کر، جو رہے بہرم بُھلیکھ۔ گرسکھاں جائے شبد ادھار کر، مانس جنم لایا لیکھ۔ مہاراج شیرسنگھ جوت

آکار کر، تَدھ گُرمُکھ ویکھے۔ گُرمُکھ گُرسِکھ دو جن، پرہہ جوت ایکا۔ سادھ سنگت تیری وڈیائی دھنّ، رسن چپ ہوئے بُدھ
ببیکا۔ جس آتم لیا منّ، درس پرہہ ایک ایکا۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ اگن گُرسِکھ نہ لاوے سیکا۔ سنتن سنگ ملے
وڈیائی۔ سادھ سنگت پرہہ رہیا سمائی۔ دھنّ دھنّ دھنّ گر سنگت، دوس رین رہے پرہہ جس گائی۔ جو در آئے جوڑ ہتھ
منگت، ساچی بھچھیا پرہہ جھولی پائی۔ آتم چاڑھے نام سوہنگ رنگت، کلجگ ملے جیو وڈیائی۔ بھل نہ جیو جس بنائی
بنت، بہرم بھلیکھے جنم گوائی۔ مہاراج شیرسنگھ جوت سروپ، پرگٹ وچ سادھ سنگت ہنکار نوارے سرب سُکھدائی۔ نوار
نوار ہنکار پرہہ ہنکاریا۔ ست پُرکھاں دے ادھار، پرہہ ساچے کاج سواریا۔ کل نرمل جوت آکار کر، ملن کرشن مُراریا۔ گُرمُکھ
آتم وچ سنسار، لکھاوے لیکھ پرہہ آپ سنساریا۔ مہاراج شیرسنگھ اکھٹ بھنڈارا، گُرسِکھاں دیوے ورہنڈ بھنڈاریا۔ کلجگ
پردک ہووے ٹھنڈ، جن ملیا مہاراج شیرسنگھ ایکنکاریا۔ ایکنکار ایک پرہہ جوت۔ سرشٹ سبائی رہی کل سوت۔ بھگت
جاناں پرہہ کھولے سوت۔ بے مکھ دُرمت در گئے روت۔ مہاراج شیرسنگھ ستجگ اندر، چار ورن تیری ایکا گوت۔ شوڈر
براہمن کھتری ویش کوئی نہ دیسے۔ ایکا جوت سرب جیو پرہہ تیرے دیسے۔ ہنکاری دُشٹ دُراچاری انتکال کلجگ شبدا
سروپی پیسے۔ مہاراج شیرسنگھ ستجگ اندر، ورن کوئی نہ دیسے۔

★ ۱۷ ہاڑ ۲۰۰۸ پکرمی پنڈ ویرووال وبار ہویا ★

اٹھ جیو جاگ، پرہ بھئے پرکاشے۔ کلجگ لے اوتار، کرے بند خلاصے۔ دیوے درس پرہ اگم اپار، آتم دے دھروا سے۔
 سو جن ہوئے سگھڑ سُبجان، مل پرہ سمرتھ اناشے۔ کلجگ لے اوتار، مہاراج شیرسنگھ نہکلنک شاہو شابا سے۔ دسم دوار
 پرہ آپ کھلائے۔ برہم گیانیاں برہم سروپ دے، جوت سروپ وچ سکھ سماوے۔ کلجگ جیو مُگدھ انجان، پرہ ساچا کوئی
 بھید نہ پاوے۔ گرسکھ ہوئے چتر سُبجان، گرچرن آئے سیو کھاوے۔ مہاراج شیرسنگھ پرگٹ جوت، لکھ چُراسی گیڑ کٹاوے۔ آتم
 سُن پرہ دیوے کھول، جن بھگتاں درس دکھاوے۔ نہکلنک گن نِدهان، جن بھگتاں لیکھ لکھاوے۔ سوہنگ چاوے ساچا
 جاپ۔ چرن لائے کوٹ لاپے پاپ۔ سادھ سنگت پرہ مائی باپ۔ مہاراج شیرسنگھ جن بھگتاں انت سہائی ہووے آپ۔
 بھگت جناں پرہ درس دکھائی۔ اچھل اچھل نہ چھلیا جائی۔ کلجگ جیو مایا اگن جلائی۔ مد ماس رسنا آبار بنائی۔ انتکال
 پرہ نہ ہوئے سہائی۔ کنبھی نرک نرک نواس دوائی۔ کوکر سوکر پرہ جوُن لکھائی۔ پرگٹ جوت کلجگ پرہ اپنی کل ورتائی۔
 پرگٹ جوت نر نرائن، ساچی بوجھ بُجھائی۔ سادھ سنگت رسنا رمیئا رام، ذات پات دا بھيو چُکائی۔ مہاراج شیرسنگھ تیری
 وڈیائی، چرن لاگ دُتر تر جائی۔ چرن لاگ پرہ ملے وڈیائی۔ سُرَت شبد آتم دُهن پرہ دے وجائی۔ امرت جھرنا جھر
 جھرائی۔ امرت بوند کول میں پائی۔ کھلے کول ہوئے پرکاش، اگیان اندھیر سرب مٹ جائی۔ پرگٹے جوت پرہ گنتاس، ایش جیو دا
 بھيو چُکائی۔ سنت جناں پرہ سد ہے داس، گُرمکھ ورلے بوجھ بُجھائی۔ سادھ سنگت پرہ ساچے پرکاش، ساچی جوت
 کل پرگٹائی۔ بھگت جناں پرہ کِرپال دِیال، برہم وید دی بوجھ بُجھائی۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک اوتار، پرگٹ جوت اٹل
 کل دیوے وڈیائی۔ برہم گیانیاں دیوے ہر ناؤں۔ پرہ جوت وسے ہر تھاوں۔ نہکلنک سدا بل جاؤ۔ مہاراج شیرسنگھ
 رسنا گن گاؤ۔ رسنا رس نام رس پائے۔ ساچا پرہ درس دکھائے۔ آتم جوت جوت پرہ دے جگائے۔ ساچا پرہ ساچے تھاپیں

سہائے۔ بھگت جنان ہر لاج رکھائے۔ پرگٹ جوت ہونے سہائے۔ کلجگ جامہ دھار، مہاراج شیرسنگھ ناؤں رکھائے۔ گرسکھ
 تیرے نام وڈیائی۔ پرہہ جوت وچ دیہہ سہائی۔ ابناش دُکھ بھنجن، کلجگ آیا بھیس وٹائی۔ جھوٹھی دُنیا پرہہ جوڑے بندھن،
 نہکلنک سر مایا پائی۔ مایا جال جگت توڑے تندن، پرہہ ابناشی نظر نہ آئی۔ مہاراج شیرسنگھ توڑے بندھن، دے درس ترکھا
 مٹائی۔ درس دیکھ آتم ترپتاسیا۔ جن بھگت پرہہ چرن نواسیا۔ پرگٹے جوت مات پاتال آکاشیا۔ کلجگ جامہ دھار سکھ دیہہ
 نواسیا۔ مہاراج شیرسنگھ نر اوتار، رسنا چپ جیو سواس سواسیا۔ نہکلنک پرہہ نر اوتارا۔ جوت سرؤپی کھیل اپارا۔
 کلجگ ہووے اندھ اندھیارا۔ پرگٹے جوت آپ نرنکارا۔ جوت سرؤپی جوت پرہہ، جگو جگ لے اوتارا۔ جن بھگتاں دیوے
 شبہ بھنڈارا۔ آتم مٹے اندھ اندھیارا۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ اندر، نہکلنک نرائن نر اوتارا۔ نر نرائن نہکلنک۔ چار گنٹ
 وجائے شبہ دُنک۔ شبہ مار کرے پرہہ اک راؤ رنگ۔ کلجگ تارے جوں تریتا جنک۔ مہاراج شیرسنگھ جوت نرنجن، پرگٹے
 مات لوک بار انک۔ گرسکھ ہونے جوڑ کرے بندن، پرہہ درس دکھاوے۔ ساچی جوت کرے پرکاش، اندھیر دیہہ مٹاوے۔ آتم
 جوت پرکاش کر، شبہ دُھن پرہہ سد اُچاوے۔ مہاراج شیرسنگھ سرت گیان کر، برہم دی بوجھ بُجھاوے۔ گر در آئے
 گرچرن پیاسے۔ جس جن گرچرن بھرواس، ہونے داس پرہہ داسن داسے۔ سادھ سنگت پرہہ سد ہے واسے۔ کلجگ جیو
 بھلے کوڑے بھرواسے۔ پرہہ جوت سرؤپ سدا اٹل، نہ سدا وناسے۔ جوت سرؤپ ست شبہ لکھائے۔ اندلوک شولوک برہم
 لوک پرہہ دے اُلٹائے۔ اگن جوت دیوے جگت جلائے۔ سوہنگ شبہ پرہہ ساچا بان لگائے۔ چار گنٹ ہاباکار مچ جائے۔ بن پرہہ
 ساچے نہ کوئے سہائے۔ کلجگ انت کال رہے بللائے۔ جن بھگتاں پرہہ میل ملائے۔ جوت سرؤپی درس پرہہ، سرت شبہ دا میل
 ملائے۔ دیہہ نواس کرے آتم واس، جگے جوت ملے پرہہ آپ ہر رائے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، سرب جنان دی آس
 پُجائے۔ گرسکھاں امرت نام بھنڈارا۔ بے مکھ کلجگ ہونے خوارا۔ گرسکھ ساچا نام ملے ادھارا۔ مہاراج شیرسنگھ دیوے درس

اگم اپارا۔ جو جن آئے سرنائے۔ کر کړيا پرېه پار کړائے۔ پت پاپی دُشت دُراچار پرېه پار کړائے۔ آتم کر پرکاش، امرت مُکھ
 چوآئے۔ مہاراج شیرسنگھ جُگو جُگ لاج رکھائے۔ کلجُگ پرگٹے پرېه بھرپور۔ کوئی نہ جانے جوت نرنجن ساچا نور۔ گرمُکھ
 جانے جس جنائے پرېه شردھا پور۔ مہاراج شیرسنگھ انحد وجائے آتم طور۔ جوٹھ جھوٹھ جو مُکھ رکھاوے رسن ہلکایا۔
 جگت بھلاوے ساچا شبد نہ وچ وسایا۔ شبد چوٹ پرېه آتم ڈلایا۔ مورکھ مُگدھ در رہن نہ پایا۔ پاپ اپرادھ پرېه نشٹ
 کرایا۔ بھرم بھلیکھا سارا لایا۔ سُن سُن نام آتم وکار مٹایا۔ کلجُگ ملیا نہ ساچا تھاؤں، اوانگ سوہنگ پرېه راہ چلایا۔ پرگٹے
 جوت اگم اپار، شبد سرت دا میل ملایا۔ مہاراج شیرسنگھ تیری وڈیائی، در تیرے سرب سُکھ پایا۔ بے مُکھ پرېه آپ درکاریا۔
 جن بھگتاں کړيا کر، پرېه پار اُتاریا۔ کلجُگ جامہ دھار، اپنا بھيو نہ کیسے چتاریا۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک اوتاریا۔ کلجُگ
 جیو انت کر، انت کال کل ہوئے خواری۔ نہکلنک جوت پرېه اُتاری۔ جوت سروپی جامہ دھار، سرب سریشٹ پرېه آپ
 سنگھاری۔ مہاراج شیرسنگھ گُرسکھ نرمل دیوے درس کرشن مُراری۔ تریتا پرگٹے رام، پرگٹ جوت دواپر پار اُتاری۔ درس
 دکھاوے پرېه گردھار۔ سادھ سنگت پرېه لئے اوتار۔ امرت مُکھ چواوے، پی امرت جیو ہوئے آتم اجیار۔ اگیان اندھیر پرېه
 دیہ ونا سے، جن بھگتاں دیوے پرېه امرت بھنڈار۔ گرمُکھ وِرا کوئی رسنا لائے۔ رسن لاگ امرت رس چاکھے، آتم نین پرېه
 کھول وکھاوے۔ کھلے سُن، شبد دھن پرېه دیہ و جاوے، آتم جوت جگائے۔ آتم جگے جوت ہوئے پرکاش، ساچی جوت پرېه وچ
 دیہ ٹکائے۔ بھگت جاناں پرېه سد ہے پاس، جُگو جُگ پرېه درس دکھائے۔ کلجُگ جیو رکھ چرن بھرواس، انت کال پرېه
 ہوئے سہائے۔ سچکھنڈ سچ گھر واس، گُرسکھاں جوت جگائے۔ دیوے پدوی اٹل، گرمُکھ چرن لاگ تر جائے۔ لگے چرن آئے
 گُرسکھ۔ درس دکھائے مٹائے پرېه آتم ترکھ۔ گھر آئے پرېه جائے لکھ۔ رسنا جپ جیو منگ ساچی بھکھ۔ مہاراج شیرسنگھ
 ساچی ناؤ، کلجُگ چڑھے پورے گُرسکھ۔ گُرسکھاں پرېه مان دوايا۔ چار ورن وچ وڈیائیا۔ برہم لوک پرېه آپ اُٹایا۔ برہم

وید دا مان گویا۔ ساچا گرسکھ نہکلنک وچ برہم لوک ٹکایا۔ دھرو گوئے مان، سورن سنگھ مان دویا۔ سچکھنڈ نواس دے
 دھرواس، پرہہ تھان سہایا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ساچا مان دویا۔ کلجگ جیو بھیو نہ جانے۔ جن بھگتاں ستیاں
 رین پرہہ کھڑا سرہانے۔ کلجگ جامہ دھار، مان گوئے راجے رانے۔ گرسکھ آتم نام پرہہ رنگن، بے مکھ بھجن جوں بھٹیالے
 دانے۔ نہکلنک جوت نرنجن دیوے مان نان نانے۔ بھگت جنان پرہہ کٹے روگ، آتم جوت جگے مہانے۔ بے مکھ آتم سدا
 سوگ، ساچا پرہہ نہ رسن وکھانے۔ مہاراج شیرسنگھ راؤ رنگ ہوئے تیرے بھانے۔ راؤ رنگ پرہہ اک کرائے۔ سرب جیو میں
 رہا سمائے۔ جوت سروپی جوت پرہہ، وچ وسے نظر نہ آئے۔ گرمکھاں امرت جھرنا جھرے نہہ، کھول کول پرہہ درس دکھائے۔
 گرسکھاں پرہہ ساچا لیا لبھ، بے مکھاں دس نہ آئے۔ مہاراج شیرسنگھ بھگت ادھارن، ادھرے سو جن جو سرنی آئے۔ جو جن
 آئے پرہہ سرنایا۔ کر کریا پرہہ بیکنٹھ نواس دویا۔ پرگٹ جوت وچ مات، اپنا کھیل رچایا۔ ساچی کرے جوت پرکاش،
 گرمکھاں پرہہ بھیو چکایا۔ اُپر باشک سیج نواسی، پرہہ نین مدھار کسے بھیو نہ پایا۔ پرگٹ جوت کرے پرہہ، گھنک پُری وچ
 بھاگ لگایا۔ کھانی بانی گکن پتالی، جوت سروپ دیپ تین لوک جگایا۔ جوت سروپ پرہہ، پرہہ کی جوت سد ڈگمگایا۔
 جن بھگتاں کھنڈ سچ نواس، پرہہ جوتی جوت ملایا۔ بے مکھاں کلجگ ہووے ناس، مد ماس آہار بنایا۔ انت کال ہووے نرک
 نواس دھرم راج دے سزایا۔ بھگت جنان ہردے پرہہ درس، سرت شبد دا میل کرایا۔ مہاراج شیرسنگھ گرسکھ تیرے چرن
 نواس، انت کال وچ جوت ملایا۔ ملائے جوت پرہہ نرنکاری۔ بھگت جنان دی پیج سواری۔ گر کی سیوا دوار کلجگ
 جامہ دھار، پرگٹے کرشن مُراری۔ جن بھگتاں دیوے تار، جوں سدھامے پیج سواری۔ انت کال نہ ہوئے خوار، جن ملیا شام
 مُراری۔ مہاراج شیرسنگھ سو جن پائے تیری سار، جس دیوے درس جوت آگم اپاری۔ جوت درس کوئی جن پائے۔ بھجھی
 دیپک آتم پرہہ دئے جگائے۔ سچکھنڈ نواسی سچ گھر سچ در دی بوجھ بھجھائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ست پُرکھاں

مان دوائے۔ کلجگ پرگٹے تریلوکی نندن۔ سادھ سنگت نام دان گر در تے منگن۔ کلجگ گرسکھ جوں بھروس چندن۔
 سوہنگ شبد اتم لکھائے، مہاراج شیرسنگھ گرسکھ توڑے بندھن۔ جو جن آئے چرنی سیس جھکائے۔ چرنی جھکے ہوئے نہانا۔
 ساچا شبد پرہہ سنانا۔ پرگٹے جوت گن ندھانا۔ کلجگ لایا شبد بانا۔ مہاراج شیرسنگھ انت کال کلجگ ورتے تیرا بھانا۔ کلو
 کال پرہہ آپ ورتایا۔ پرگٹ جوت کھیل رچایا۔ ستجگ سچ پرہہ لگایا۔ راؤ رنگ کر اک بہایا۔ چار ورن پرہہ بھیکھ وٹایا۔
 اوانگ پرہہ آپ، سوہنگ ساچا شبد چلایا۔ مہاراج شیرسنگھ نہکنک اوتار، اچرج کھیل کرے کرایا۔ اچرج پرہہ آپ،
 اچرج کھیلا۔ کلجگ بیڑا وچ شوہ دریا ٹھیلا۔ در گھر جیو کر درس، پرگٹے جوت پرہہ رنگ نویلا۔ گرسکھ امرت رس پی،
 اتم ہووے سکھی سوہیلا۔ مہاراج شیرسنگھ گر ستگر پورا، وچھڑیاں کلجگ کیا میلا۔ اٹھ جیو جاگ، شبد رسنا گائے۔ اٹھ
 جیو جاگ، پرہہ درس دکھائے۔ اٹھ جیو جاگ، نہکنک جوت سروپ گھر میں آئے۔ اٹھ جیو جاگ، چرنی لاگ گیڑ چراسی پرہہ
 دے کٹائے۔ اٹھ جیو جاگ، مہاراج شیرسنگھ جوت سروپ نج گھر آئے۔ سچ گھر وسے آپ اپرپر۔ جوت سروپ سرب
 بھرتبر۔ کلجگ پرگٹائے پرہہ پیر پیغمبر۔ ورتائے قہر جوت سروپ وچ امبر۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ مٹائے سب اڈنبر۔ ساچا
 سنت سچ گھر وسے۔ پائے درس اتم رس رسے۔ بے مکھ جائین ساچے در توں نسے۔ پورن سنت پرہہ پردے وسے۔ کرم ہین
 پرہہ بھيو نہ دسے۔ ہوئے اندھیر جوں چند مسے۔ گرسکھ جوت جوں رو سسے۔ سوہنگ پرگٹ جوت، شبد پرہہ ساچا دسے۔
 مہاراج شیرسنگھ سادھ سنگت وچ سدا وسے۔ سادھ سنگت پرہہ سدا سمائے۔ مل پرہہ سنگت ہر جس گائے۔ پرہہ ابناشی
 ہر کی جوت نظری آئے۔ کر درس گرسکھ پورا وچوں ہوئے روگ گوائے۔ جگے جوت کوٹ بھان، کوئی جیو بھيو نہ پائے۔ مہاراج
 شیرسنگھ ستگر پورا، چرن لاگ سرب تر جائے۔ ساچا جیون گرچرن نواس۔ سچکھنڈ جیو پرہہ کرے نواس۔ زرمل جوت
 پرہہ سدا پرکاش۔ پرہہ ابناشی سدا ابناش۔ تین لوک پرہہ چرن کے داس۔ جوت سروپ سرب میں واس۔ کلجگ پرگٹ

جوت چار کُنٹ کرے پرکاش۔ مہاراج شیرسنگھ جوت نرنجن، چرن لاگ جیو نہ ہووے گریہ واس۔ گریہ واس پرہ آپ مٹایا۔ جوت سروپی وچ جوت ملایا۔ گریسکھ ساچے گر در پایا۔ جوت جوت پرہ جوتی جوت ڈگمگایا۔ ساچی دیپک جوت پرکاشے، پن باقی پن تیل گگن جگایا۔ مہاراج شیرسنگھ ست ابناشی، آد انت نہ کیسے جنایا۔ آد انت جن کیا جانے۔ اپنا آپ نہ جیو پچھانے۔ کلجگ بھلے جیو نمائے۔ چھڈ آتم رس، رسنا رس لبھانے۔ کریا کر پرہ گرمکھاں امرت رس پرہ مکھ چوانے۔ جیو جنت سب ہووے وس، ساچا پرہ وچ دیہہ جوت جگانے۔ بے مکھ جائین در تون نس، سوہنگ شبد وجے آتم بانے۔ مہاراج شیرسنگھ پردے جائے وس، کلجگ جیو ہوئن سگھڑ سیانے۔ گرپرساد پرہ درشن پایا۔ پرہ ابناشی پرگٹ جوت، کلجگ درس دکھایا۔ گرپرساد سادھ سنگت گر چرن لاگ، رسنا ہر ہر جس گایا۔ پورن ہوئے سادھ سنگت تیرے بھاگ، جوت نرنجن وچ سمایا۔ گرپرساد سوئی آتم گئی جاگ، سرت شبد امرت جھرنا پرہ نجھروں جھرایا۔ گرپرساد امرت بوند کول میں پائے، دسم دوار پرہ کھول دکھایا۔ گرپرساد آتم دھن وجے ناد، سن سادھ پرہ کھول دکھایا۔ گریسکھ کلجگ اندر مہاراج شیرسنگھ لیا لادھ، مانس جنم سپھل کرایا۔

مورکھ جیو کلجگ مایا گیا لُجھ۔ جگت وکاری ہوئے خواری، آتم دیپک گئی بُجھ۔ پرہ شبد لکھائے بھیت چکائے سارے گُجھ۔ مہاراج شیرسنگھ کلنکنہ اوتار، کوئی گرمکھ جاوے بُجھ۔ گر کریا گرمکھ جانے۔ بے مکھ در تے دھکے کھانے۔ سادھ سنگت پرہ پگ درسانے۔ جوت سروپی جوت میل، گریسکھ سچکھنڈ ٹکانے۔ مہاراج شیرسنگھ بھانا میٹھا، تیرا گریسکھ جانے۔ جوت سروپ چتربُج کھایا۔ میں تون تون میں دا بھیو چکایا۔ مات پت بھین بھرا جھوٹھا کھیل جگت رچایا۔ جوت سروپ ساچا پت، جگت پت آپ اکھوایا۔ ساچا پرہ پرگٹ جوت دیا کھائے، پوت سپوت وچ گود بٹھایا۔ سچکھنڈ نواس

سادھ سنگت سچ دھام رچایا۔ جھوٹھی مایا جگت کی چھایا۔ پرہہ ابناشی تھر گھر واسی، تھر گھر گرسکھ بہایا۔ آوے نہ جاوے نہ ہوئے اداسی، جوت سروپ وچ جوت ملایا۔ مہاراج شیرسنگھ کلنکنہ، نرگن سرگن دووے روپ اُپایا۔ ساچا پت انت ہوئے سہائی۔ سادھ سنگت تیری وڈ وڈیائی۔ انت کال ساچا پرہہ ہوئے سہائی۔ سو در دیکھے جس پرہہ ساچا دئے دکھائی۔ مہاراج شیرسنگھ کلنکنہ، بھیو بھوت جگت ڈلائی۔ کلجگ جامہ دھار پرہہ دیا کھئے۔ جوت سروپی جوت دھر، گرسکھ گود سوائے۔ کلجگ اُلٹا بھیکھ کر، اپنا بھیو چھپائے۔ گرمکھاں ساچے لیکھ کر، ساچی درگاہ دے پہنچائے۔ چار کُنٹ بھگت جن ویکھ کر، گود اپنی لئے سوائے۔ مہاراج شیرسنگھ جن تیری ٹیک دھر، مات لوک پھیر نہ آئے۔ مات لوک مات گریہ تجایا۔ پورن پرمیشور پرگٹ شبد سرت سرت شبد گر سیکھ سیکھ گر وچ ملایا۔ اگیانی جیو ممتا جھورت، پرہہ ابناشی بھیو نہ پایا۔ مہاراج شیرسنگھ اکال مورت، جو کچھ ورتے آپ کرے کرایا۔ ممتا چکے بہرم جیو جائے۔ ساچا پرہہ جوت سروپی درس دکھائے۔ مایا ممتا وچوں دیہہ جلائے۔ ست ست ست وچ دیہہ ورتائے۔ بھگت جگت گت رہ جائے۔ پت پت پت ساچا پت انت ہوئے سہائے۔ یت یت یت جیت سرب جگت رہ جائے۔ مہاراج شیرسنگھ تیری وڈیائی، سرن پڑے دی لاج رکھائے۔ ساچا پرہہ سرب سکھ ساگر۔ کینیاں کرم کر نرمل اُجاگر۔ آتم وسے وچ جھوٹھی دیہہ گاگر۔ گرمکھ کوئی بنے کل ساچا شبد سوداگر۔ مہاراج شیرسنگھ کلنکنہ، جوت سروپ آپ رتناگر۔ رتن رت مانک موتی۔ جھوٹھی دیہہ چھڈ، ساچی جوت ملے وچ جوتی۔ جو بہرم بھلیکھے بیٹھے جیو، جھولی گیان وبھوتی۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، جوت ملائے وچ ساچی جوتی۔ جو جن آئے جنم پائے۔ انت کال ساک سین جائے چھڈ، جن پرہہ دیا کھئے۔ انت کال پرہہ ساچا ہوئے سہائے۔ جو جن چار جگ ہوئے وڈ وڈ پرہہ ساچا درس دکھائے۔ گرچرن پریتی درس بھکھ۔ سچ آتم نیتی رکھے پت، ملے سرب سکھ۔ آتم رہے اتیتی، لگے دکھ جس رکھی ککھ۔ سربجیت سدا ہے جیتی، منگیا دان پرہہ درس بھکھ۔ بخشو اوگن اوڈھ جو پیتی، کھنڈ سچ مٹے سب دکھ۔

پہنچائے آپ پرہ ساچے کی ساچی نیتی، سرب جیت ملے سرب سُکھ۔ کر درس مٹے آتم ترسنا بُھکھ۔ چھٹی چراسی ہوئی بند
 خلاصی، واس نہ ہووے ماتا ککھ۔ مہاراج شیرسنگھ تیرا در، کوئی وِرا پائے گُرمکھ۔ گُرمکھ تیرا ساچا دھام۔ جتھے جوت
 جگائے اٹل رمٹیا رام۔ نرمل جوت جوت نرنجن پرگئے راما شام۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک، سوہنگ ساچا دیوے نام۔ پرہ
 ساچا ویکھے ندر کر۔ گُرسکھ ملے ساچا گھر۔ مات پتال اکاش نہ ہووے کسے ڈر۔ رسن جپ جیو سواس سواس، دُتر جائے
 تر۔ مہاراج شیرسنگھ جوت سروپ سد ہے پاس، نر نرائن اوتار نر۔ نر نرائن ساچا پرہ بھگت ترائنا۔ مورکھ جیو پا
 رووے وینا۔ بھل جاوے پرہ ساچے کا ساچا کہنا۔ جھوٹھی دُنیا جیو جھوٹھے سد نہیں رہنا۔ دھنّ دھنّ دھنّ گُرسکھ گر
 چرنی بہنا۔ بے مُکھ ہون خوار، کال انت جم ڈنڈ ہے سہنا۔ سادھ سنگت اُترے پار، جوت سروپ پرہ دیوے ساچا لہنا۔
 گُرمکھ گُرسکھ دھر دھرواس، پرہ ساچا پیکھ نیناں۔ ساچا پرہ ساچا دھام جتھے پرہ واس، سادھ سنگت سچکھنڈ مل
 بہنا۔ ہوئے خوار جیو بللائے۔ مت گت گت مت پرہ نہ جنائے۔ جگت وباری بہرم بھلائے۔ ساچا پرہ جوت سروپی اچرج
 کھیل رجائے۔ پرگٹ جوت دیوے درس، گُرسکھاں ساچا راہ دسائے۔ شبد شبد رس آتم ورکھے۔ آتم اکن بُجھائے۔ مہاراج شیر
 سنگھ گُرسکھ چرن پرس، انت کال وچ جوت ملائے۔ ملے جوت جوتی جیو۔ ملے شانت جوں چاترک میو۔ سوہنگ نام
 جیو مہاں رس امرت پیو۔ مہاراج شیرسنگھ سچکھنڈ نواسی، جوت سروپ سدا جگ جیو۔ گُرمکھ در ساچا لوڑے۔ ساچا
 پرہ پریت چرن سنگ جوڑے۔ انت کال کال انت جوت سروپ آپ پرہ ہوڑے۔ مہاراج شیرسنگھ تیرا درس، انت کال جو
 جن لوڑے۔ انت کال جس درس دکھایا۔ ندري ندر نہال کر، کوٹ اپرادھی پار کرایا۔ بھگت وچھل دیا دیاں کر، زُڑھدا بیڑا
 بنے لایا۔ جن بھگت پرہ بہال کر، وچ سنگت میل ملایا۔ سادھ سنگت اک ڈال کر، امرت پھل سوہنگ شبد پرہ لایا۔
 وچ شبد کٹھالی گال کر، نام سہاگا اُپر چڑایا۔ گُرسنگت چرن نہال کر، جوت سروپ برہم گیان دوايا۔ کلجگ سرور گُرسکھ

مانک موتی رول کر، ساچے پرہ ساچا ہار بنایا۔ نام نام نام دھاگے وچ ڈال کر، بیکنٹھ نواسی کلنکنہ گل اپنے وچ پایا۔ مہاراج شیر سنگھ اپنا پرد سنبھال کر، ہرجناں سچکھنڈ بہایا۔

پرہ آتم جوت پرکاش کر۔ شبد سُرَت سُرَت شبد سواس کر۔ کھول ہرن پھرن پردک ساچا واس کر۔ جن آئے پرہ تیری سرن، آتم وچ نواس کر۔ گرسکھ کلجگ وچ نہ ڈرن، پرہ درس داسن داس کر۔ پھیر ہوئے مات لوک نہ مرن، مہاراج شیرسنگھ سادھ سنگت وچ نواس کر۔ چرن لاگ گرسکھ ترن۔ کھول دیوے پرہ ہرن پھرن۔ سُرَت شبد شبد سُرَت آتم درس پرہ کرن۔ گرسکھ ساچے انت ہووے نہ مرن۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، جیو پرس چرن۔ گرسکھ تیری وڈ وڈیائی۔ جوت ساچی پرہ وچ جوت ملائی۔ اگیان اندھیر پرہ دے مٹائی۔ جوت سروپی پرگٹ جوت وچ للاٹ جگائی۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا گرسکھان دیوے سچ وڈیائی۔ پرگٹ جوت کال کل کرنا۔ جوت سروپی جوت پلٹے پرہ دھرنی دھرنا۔ آتم گیان پرکاش کر، جو جن آئے سرنا۔ ساچا پرہ وچ دیہہ نواسے۔ شبد میل ملائے پرہ ابناشے۔ انت کال چار ورن اک کرائے داسے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، بے مکھ در تے جائین ناسے۔ جوت سروپ پرہ پرگٹی جوت، کلجگ جیو نہ جانے۔ اگیان اندھیر جوت گوائے، بھلے جیو کلجگ انجانے۔ گرمکھ ورلے پرہ تیرے سچے رنگ مانے۔ بہرم بھلیکھے جگت بھلایا۔ سادھ سنگت پرہ مان دوانے۔ امرت جھرنا وچ کول نابھ جھرانے۔ ہوئے پرکاش جوں رو سس، آتم دیپ پرہ جوت جگانے۔ شبد سوہنگ ساچا راہ پرہ جائے دس، بے مکھ جیو انت نشٹ ہو جانے۔ ستجگ ہووے تیرا جس، منی سنگھ تیری جوت مہانے۔ چار ورن در آین نس، نہ کوئی دیسے راجا رانے۔ کلجگ اندھیر جوں چند رات مس، گرسکھان پرہ جوت جگانے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان کلنکنہ جوت سروپ بھانا کل ورتانے۔ تین لوک پرکاش جوت۔ چار ورن

ہوئے ایکا گوت۔ شبِ سُرت پر بہ کرے ست، برہم گیانیاں جگائے آتم جوت۔ مہاراج شیر سنگھ کلنکنہ، بے مُکھ در تے جائیں
 روت۔ نہکلنک کلجُگ ویائے وہندے وہنا۔ گُرسکھ ورلے ملے سادھ سنگت وچ بہنا۔ جوت سروپ پرگٹ جوت، پُورب
 جنم دا پر بہ دیوے لہنا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچے، کلجُگ ساچا تیرا بہانا سہنا۔ ورتے سو جو پر بہ ورتائے۔ کوئی وِرلا
 گُرمکھ پر بہ اباشی گائے۔ پرگٹ جوت پر بہ سادھ سنگت درس دکھائے۔ شبِ سادھ ساچا پر بہ سوہنگ چلائے۔ انت کال کلجُگ
 جھوٹھی کھیل مٹائے۔ ستجُگ ساچی جوت پرگٹائے۔ منی سنگھ وچ پُورن جوت جگائے۔ چار ورن اک گوت کر، پر بہ چرنی
 لائے۔ مہاراج شیرسنگھ کلنکنہ اوتار، پرگٹ جوت کلجُگ پار کرائے۔ کلجُگ کرم پر بہ آپ وچارے۔ بے مُکھ جیو پرگٹ جوت
 پر بہ آپ سنگھارے۔ سادھ سنگت سوہے پر بہ چرن دوارے۔ مد ماسی انت کال کل نرک نوارے۔ گُرمکھ چار ورن تیرے
 چرن پنہارے۔ رسنا سوہنگ شبِ اُچارے۔ آتم جوت پر بہ کرے جوت آکارے۔ مہاراج شیرسنگھ چار کُنٹ تیری جے
 جے کارے۔ جے جے کار چار کُنٹ کر۔ گُرسکھ دھام ساچا بیکنٹھ کر۔ سوہنگ ساچا شبِ پر بہ دیوے ور۔ پرگٹاوے جوت
 اوتار نر۔ مہاراج شیر سنگھ تیرا دھام ساچا سر۔ پنچم تیری وڈ وڈیائی۔ جوت نرنجن وچ مات دے آئی۔ پتال اکاش مات کیسے
 دس نہ آئی۔ گُرمکھ ورلے پر بہ آتم جوت جگائی۔ ساچی جوت پرکاش کر، آتم دیپک پر بہ دیہہ جگائی۔ ہردے وچ پر بہ نواس
 کر، دوار دسم دے کھلائی۔ گُرسکھ پُورن آس سرب گنتاس کر، بُجھی دیپک پھیر جگائی۔ سوہنگ شبِ سواس سواس کر،
 ٹٹی پر بہ پھیر گنڈھائی۔ گُرسکھ دیا پر بہ آپ کر، انت کال کل ہوئے سہائی۔ وچ بیکنٹھ سچا نواس کر، جوت وچ پر بہ جوت
 ملائی۔ ستگر منی سنگھ جوت پرکاش کر، ستجُگ وچ مان دوائی۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سادھ سنگت ہوئے
 سہائی۔ پنچم دھرے جوت رمیا رام۔ جوں دواپر گھنٹیا شام۔ کلجُگ نہکلنک جوت سروپی جوت نام۔ مہاراج شیرسنگھ
 کلجُگ پرگٹے، ستجُگ ساچا سوہنگ جپائے نام۔ آپ اڈول جگت ڈلایا۔ آپ اہل جگت بھلایا۔ پرگٹے جوت بے مُکھاں دس نہ

آیا۔ نہکلنک کلجگ تیری اچرج مایا۔ راجا رانا سب تختوں لاپسیا۔ چار ورن کر اک بہایا۔ ورتے قہر پرہہ ساچا چرن بہنڈالیں
 پایا۔ دهنّ دهنّ دهنّ منی سینگہ تیرا چن ست کرایا۔ پرگٹ جوت پرہہ سوہنگ ست ورتایا۔ سر امرت پرہہ ساچے اتم
 کھیل کرایا۔ رانا سنگرور چل آئے حضور، جوت سروپی پرہہ پکڑ اٹھایا۔ مہراج شیرسنگہ ورتائے ست ست شبہ پرگٹ
 جوت آپ لکھوایا۔ منی سینگہ تیری تھائیں پائی گھال۔ ستجگ ساچا ساچا شبہ دیبا دهن مال۔ پرہہ دین دیال بہگت وچھل
 رکھک آپ کریال۔ پرگٹ جوت مہراج شیرسنگہ، جوت سروپ اگن جگت دیوے بال۔ جگ چوتھا آیا پرہہ انت کرن۔
 گرمکھاں دے درس پرہہ لائے سرن۔ بے مکھ مانس جنم کلجگ ہرن۔ گرسکھ پرہہ ساچے درس کر کلجگ ترن۔ سچکھنڈ
 نواس کر پھیر ہوئے نہ مرن۔ مہراج شیرسنگہ تیری سرن آئے کلجگ جیو جنت سب ترن۔ گرمکھ آتم وچار کر، جوت سروپ
 وسے نراہار۔ ساچی جوت وچ دیہہ آکار کر، کر درس بیڑا ہو جائے پار۔ نہکلنک کلجگ جوت زرنجن، جوں دواپر کرشن
 مرار۔ گرچرن پرتی ساچا مجن، پرہہ آتم دیوے جوت ادھار۔ کلجگ جیو نہ کوئی ساک سجن، جھوٹھی مایا جگت پسا۔ انت
 کال سب ٹھوٹھے بھجن، پرہہ بن کوئی نہ لاوے پار۔ بے مکھ ویکھ ویکھ در بھجن، کلجگ جوت دھرے گردھار۔ آتم تیر
 گرسکھ من وجن، جھرنا جھرے امرت اپار۔ آتم امرت رس ساچا گرسکھ پی رجن، ورکھ امرت پرہہ کریا دھار۔ آتم دیپ
 گرسکھ جگن، سنتا سینگہ کر چرن پیار۔ ساچا پرہہ پرگٹ جوت گرسکھ سوہنگ دیوے بھجن، آتم جوت جگاوے اپر
 اپار۔ سوہنگ جپ آپ دهن وجن، دیوے درس پرہہ اگم اپار۔ مہراج شیرسنگہ پرگٹے، بہگت وچھل نہکلنک اوتار۔
 گرسکھ گھال تیری تھائیں پائی۔ وچ سنگرور گر سیو کھائی۔ جگت بھلیکھ بھل مت گوائی۔ مد ماس رسنا آہار بنائی۔ آتم
 جوت پرہہ نظر نہ آئی۔ بے مکھ ہویا مکھ چھپائی۔ پرگٹ جوت پرہہ دیا کھائی۔ سادھ سنگت وچ چن ست ست ست
 لکھوائی۔ پرگٹ کرائے لکھت جو رانے سنگرور چھپائی۔ منی سینگہ شبہ اٹل بھوکھت، نہکلنک جو لکھت کرائی۔ مہراج

شیرسنگہ چار کُنٹ، جوت اگن لگائی۔ اگن جوت جگت جلايا۔ کلجگ بھانا پرہہ ورتایا۔ جوت سرؤپی جوت پرہہ نہکلنک نان رکھایا۔ گُرمکھ ورلے دیسے ساچا گھر، ساچا مارگ پرہہ آپ چلایا۔ پرگٹ جوت نہکلنک اوتار نر، مہاراج شیرسنگہ آپ رگھرایا۔ رگھپت آپ رگھناتھ۔ کر درس جیو آتم دُکھ جائے لاتھ۔ نام رس چاترک پیو، کلجگ پرگٹے ترے لوکی ناتھ۔ نہکلنک نر نرائن، سوہنگ شبد چلاوے ساچی گاتھ۔ گُرسکھ کل اُجل، ساچے لیکھ لیکھاوے وچ ماتھ۔ گُرمکھاں کھولے پرہہ گنجل، آتم دیسے پرہہ سدا ہے ساتھ۔ مہاراج شیرسنگہ پرگٹے جوت، گُرمکھ کر درس آتم بھکھ جائے لاتھ۔ گُرمکھ گُرسکھ کل دوویں جن۔ کر پرہہ درس مُکھوں کہے دھنّ دھنّ دھنّ۔ کلجگ سوہنگ ساچا شبد کوئی پاوے ورا جن۔ وچے دُهن مٹے دُهندُ کارا، ساچا راگ پرہہ سُنایا کُن۔ اُچے راگ شبد بودھ اگادھ، آتم جیو جائے من۔ کلجگ دیوے سوہنگ شبد مہاراج شیرسنگہ نہ لاگے سنہ۔ کلجگ شبد ستجگ ورتارا۔ سوہنگ شبد ورتے سچ بھنڈارا۔ چار ورن آئے نہکلنک دوارا۔ امرت ساچا سوہنگ ساچا نام گُرسکھ بھنڈارا۔ مہاراج شیرسنگہ ستجگ ورتے تیرا ست ورتارا۔ ست ست ست ورتائے آپ ستوادی۔ شبدی شبد چلائے، وجائے دُهنّ اناد انادی۔ جن بھگتاں ہوئے سہائے، کلجگ سرشٹ سرب پرہہ سادھی۔ سادھ سنکت تیرے من ودھائی، پرگٹے جوت پرہہ اگادھی۔ مہاراج شیرسنگہ نہکلنک اوتار، بے مُکھ سرشٹی انت کال کلجگ سادھی۔ گُرمکھ دیوے پرہہ آتم گیانا۔ چار ورن ہووے پردھانا۔ سوہنگ ساچا نام، ساچا پرہہ دیوے آتم برہم گیانا۔ گُرسکھ ساچا دھام، آتم دھر گرچرن دھیانا۔ کلجگ ساچا نام، دیوے پرگٹ جوت وشنوں بھگوانا۔ رسنا چپ سرب سُکھ پاؤ، انت کال ساچا پرہہ وچ جوتی جوت ملانا۔ دھام بیکنٹھ ساچا تھائوں، جگاوے جوت پرہہ مہانا۔ مہاراج شیرسنگہ دیوے درس، گُرسکھ گن ندھانا۔ گُرسکھ کرم وچار پرہہ شبد سرت دھر آتم جندر۔ گُرسکھ جوت آکار کر، ساچی جوت جگائے وچ دیہہ مندر۔ بے مُکھ دُشت دُراچار نر، ساچے در ناچے جوں بندر۔ گُرمکھ پُورب وچار کر، ساچا پرہہ وسے تیرے اندر۔ مانس جنم کل سوار کر، سوہنگ

شبد دھر جھوٹھے مندر۔ سوہنگ شبد وڈ وڈیائی۔ اوانگ پرہ آپ، سوہنگ شبد ستجگ ست چلائی۔ سوہنگ رسنا
 جیو چپ، آتم درس پرہ دے دکھائی۔ سوہنگ مارے شبد اگیان اندھیر سرب مٹ جائی۔ کوٹ نوارے آتم پاپ، سن سادھ
 پرہ کھول وکھائی۔ ساچی جوت دھرے وچ آپ، جوت سروپ پرہ دس آئی۔ ساچا شبد سوہنگ آتم پرکاش کر، کلجگ
 ملے جیو وڈیائی۔ ساچی سنگت سنگ نواس کر، نہکلنک کلجگ جوت پرگٹائی۔ چار ورن پرہ چرن داس کر، جوت
 سروپی کھیل رچائی۔ مہاراج شیرسنگھ سرب دکھ ناس کر، گرسکھاں آتم دھیر دھرائی۔ گرسکھ جیوے گر بھرواسے۔ بے مکھ
 گیا کلجگ کر کرہاسے۔ مگدھ انجان در جائے ناسے۔ چتر سگھڑ سجان، گرسکھ پرہ داسن داسے۔ سنتا سنگھ تیری سیو
 مہان، آتم جوت کرے پرہ پرکاشے۔ سوہنگ شبد ساچا دیوے دان، آد انت نہ کدے ونا سے۔ آتم اچے برہم گیان، شبد
 سرت ہووے گرچرن نواسے۔ دیوے درس مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، بندی توڑ کرے بند خلاصے۔ سیوک سیوا سیو
 کھائی۔ گت مت گت جان پرہ ہوئے سہائی۔ کلجگ دیوے جن بھگتاں پرہ آپ وڈیائی۔ ستجگ دواپر تربتا وچھڑے،
 کلجگ پرہ لے ملائی۔ نہکلنک اوتار نر کل جوت دھرائی۔ گرسکھ اُجل وچ چار ورن کرائی۔ مانس جنم نہ جائے ہار، نہکلنک
 جس تیری سرن تکائی۔ کلجگ ملیا ساچا دربار، پرگٹ جوت پرہ درس دکھائی۔ دھام بیکنٹھ ساچا گھر، گرمکھ جوت پرہ
 دیہہ ٹیکائی۔ سوہنگ جگ میں ساچا نام، دیسے پرہ جس بنت بنائی۔ پورن ہوئے سگلے کام، انت کال پرہ بھئے سہائی۔
 نہکلنک مزاری نام، ایک جوت بھیو نہ رائی۔ ایک جوت ایک پرہ ایک۔ اچھل اچھل چھل کرے انیکا۔ جن بھگتاں کرے
 بدھ بییکا۔ گرمکھ ساچے پرہ چرن ٹیکا۔ جن بھگت ساچا پرہ لکھائے لیکھا۔ جوت سروپی نہکلنک کلجگ ورلے گرمکھ
 دیکھا۔ انت کال کل کال کر، کلجگ کڈھ جائے بھلیکھا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، نین مدھاری جگت سنگھاری
 جیو ڈراچاری انت مکایا لیکھا۔ کلجگ جیو دُشٹ ڈراچاری۔ مد ماس کرے رسن آہاری۔ ساچا پرہ انت کرے خواری۔

بے مکھ جیو بھل سرب ہوئے نرک ادھاری۔ گرسکھ گرچرن لگ جیو، ساچا نام امرت رس سچ ملے خُماری۔ مہاراج
 شیرسنگھ درس پرس، وچوں ہوئے جائے بیماری۔ جو جن آئے پرہہ درس پیاسا۔ دیوے درس پرگٹ جوت پرہہ ابناشا۔ بھگت
 جنان پرہہ داسن داسا۔ سادھ سنگت وچ پرہہ سدا ہے واسا۔ گرسکھ چرن پریت تیری رہاسا۔ جھوٹھی دیہہ ساچا پرہہ وچ
 کرے واسا۔ مٹے چُراسی نہ آئے گربھاسا۔ گرسکھ ساچا سچکھنڈ نواسا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر پورا، گرسکھاں کرے بند
 خلاصہ۔ کل جیو بُدھ گوائی۔ رسنا رس لے آتم رس گوائی۔ سچ در توں نس، آتم جوت دیہہ بُجھائی۔ جھوٹھی دُنیا ہو کے
 وس، وچ بھلیکھے سُدھ نہ رائی۔ ساچا پرہہ آتم جائے وس، سدا جیو دیکھے پرہہ دسائی۔ گرمکھ ورا کوئی پرہہ درس پیکھے، نین
 تیجا پرہہ دئے کھلائی۔ ہنکار نوار گرسکھ پرہہ لائے لیکھے، بُجھی دیپک پرہہ دے جگائی۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ اندر،
 بے مکھاں کڈھے بہرم بھلیکھے، سکھاں دیوے جگت وڈیائی۔ پرگٹے جوت ہوئے آکار۔ چار کُنٹ ہو جائے ہاکار۔ بے مکھاں نہ
 دیسے ارار نہ پار۔ ساچا پرہہ ڈوبے وچ منجھدھار۔ اٹھ جیٹھ چرن دھرے بیاسوں پار۔ در گھر آئے پرہہ گرسکھ جائے تار۔ منی
 سنگھ تیری وڈ وڈیائی، نہکنک جوت پرگٹے اپر اپار۔ سنتا سنگھ تیرے نام وڈیائی، سادھ سنگت کیا پیار۔ مہاراج
 شیرسنگھ دیوے وڈیائی، پنڈ بھنڈال ستجگ بنے ساچا دربار۔ پنڈ بھنڈال بنے ساچا دھام۔ ستجگ اُجل ہووے نام۔ سنت
 منی سنگھ ست تیرا نام۔ دیہہ تجائی جوت ملائی وچ جوتی رام۔ نہکنک جوت پرگٹائی دیوے وڈیائی، ساچا شبد سوہنگ
 پرہہ دیوے نام۔ وجی ودھائی سادھ سنگت، پرگٹ جوت پرہہ ہوئے سہائی۔ مہاراج شیرسنگھ شبد سوہنگ دیوے مات
 وڈیائی۔ چرن لگائے پرہہ راؤ رنک۔ گرسکھ وڈیائی جوں بھگت جنک۔ جوت جگائے پرہہ نہکنک۔ جوت پرگٹائے پرہہ وچ
 پُری گھنک۔ دوئے جوڑ جیو کر نمسکار وار انک۔ گرسکھاں جوت سروپ پرہہ جوت جگائے تنک۔ آتم دیوے درس، بہرم مٹے
 سب منک۔ مہاراج شیرسنگھ گر ستگر پورا، دیوے درس کلجگ بار انک۔ مہاراج شیرسنگھ جوت پرکاشے۔ وچ مات

پاتال آکاشے۔ گُرسِکھ ساچا ساچی دیہہ کرے وچ پرہہ واسے۔ شبد بان سوہنگ پرہہ لایا، بے مُکھ در تے گئے ناسے۔ ساچا راہ ستجُگ چلایا۔ دیناں ناتھ دُکھ روگ وناسے۔ مہاراج شیرسِنگھ تیری مایا، بے مُکھ نہ سوہن تیرے چرن پاسے۔ بے مُکھ در پرہہ دُرکاریا۔ کر کِریا گُرسِکھ پار اُتاریا۔ بے مُکھ جنم جھوٹھے دھندے ہاریا۔ گُرسِکھ ساچے ساچا نام سوہنگ رسن اچاریا۔ جنم مرن جنم اپنا آپ سواریا۔ ترن تارن تارن ترن پرہہ پار اُتاریا۔ دوس رین رین دوس نہ کیسے وچاریا۔ ساچا ستگر سِکھ تیرا بہرم نواریا۔ رسنا چپ جیو نت پرہہ، کھلے دسم دواریا۔ جوت جگائے مات پرہہ، در دیسے سچکھنڈ دواریا۔ مانس جنم پھر ملے نہ جگ، لکھ چُراسی کِیڑ لکھا لیا۔ سوہنگ چپ جیو جگ جت، مد ماس نہکلنک دُرکاریا۔ مہاراج شیرسِنگھ جوت پرگٹاوے جُگا جُگا جُگا جُگا نت، ساچا پرہہ کر نِمسکاریا۔ گرچرن پِرتی کر ساچا پت، جوت سروپی پرہہ کرے آکاریا۔ جوت سروپی کرے آکارا۔ جگت کھپائے اُپائے کر کھیل نیارا۔ جوت جگائے بُجھائے آپ سد اُجیارا۔ بھلائے ہلائے جلائے کلجُگ نہکلنک اوتارا۔ گُرسِکھ ترائے درس دکھائے پرہہ نِگم کر وچارا۔ بے مُکھاں دِس نہ آئے، جوت سروپی وچ پورن سِکھ سَمے، شبد چلائے اگم اپارا۔ تریلوکی ناتھ شبد ورتائے، اپنی جوت وچ دیہہ ٹِکائے، مَورکھ مُگدھ نہ کرن وچارا۔ گُرسِکھاں پرہہ بُوچھ بُجھائے، گیان جوت پردا ہو جائے، آتم اُچے شبد دُھنکارا۔ مہاراج شیرسِنگھ وشنوں بھگوان، ستجُگ ہووے تیرا سچ دوارا۔ پرگٹے جوت نہکلنک ابھل۔ شبد اندھیری جگت جائے جھل۔ بے مُکھ جیو کل جائین زل۔ اوانگ پرہہ آپ سوہنگ جاپ، دوسر کوئے نہ طؤل۔ مد ماسی نرک نواسی وانگ سِمل گئے ہل۔ گُرمکھ آتم پرہہ نواسی، انت کال کلجُگ کر بند خلاصی، گُرسِکھ جائے نہ ڈل۔ مہاراج شیرسِنگھ گھنکپڑ واسی، سادھ سنگت تیرے درس پیاسی، کلجُگ آتم جوں کول پُھل۔ کول نابھ نابھ کول پرگٹے پرہہ اُپر دھول۔ جوت سروپ سرب سرشٹ رہیا مَول۔ مایادھاری کرے خواری سرشٹ سبائی ہووے بَول۔ مہاراج شیرسِنگھ تیرے نام وڈیائی، کُنٹ چار ہوئے اُپر دھول۔ چار کُنٹ ہووے دُھندوکارا۔ جوت سروپ پرہہ

بھئے اوتارا۔ گُرمُکھاں گھر جے جے جے کارا۔ بے مُکھاں گھر ہا کارا۔ گُرسکھاں دیسے سچکھنڈ دوارا۔ بے مُکھاں پرہہ نرک نوارا۔
 چرن آئے پرہہ ہوئے سپائے، کر کیریا پار اُتارا۔ بے مُکھ ترائے جو آئے سرنائے پرہہ آتم چنت مٹائے، آتم جوت کرے اُجیارا۔ مہاراج
 شیرسنگھ کلجُگ اندر، گُرسکھاں دیوے سوہنگ ساچا امرت بھنڈارا۔ دیوے امرت پرہہ آپ بھنڈاری۔ سرب سرشٹ اک
 جوت آکاری۔ سدا اڈول آپ گردھاری۔ مکند منوہر نرائن مُراری۔ جوت سروپ نہکنک نہ دیسے دیہہ دھاری۔ کرے کرے
 آپ سب، پرگٹ جوت سرشٹ سنگھاری۔ گُرسکھ ورلے لیا لہہ، دے درس پرہہ پیج سواری۔ امرت جھرنا جھرائے پرہہ وچ
 نہہ، کھول دیوے دسم دواری۔ مہاراج شیرسنگھ کرے کرے سب کچھ آپ، ایک جوت آپ گردھاری۔ دھرے جوت پاتال
 آکاش وچ ماتی۔ وچ آکاش جوت پرکاش، جگے جوت بن تیل باقی۔ وچ پاتال پرہہ نین مُدھار، باشک سیج ہوئے پرہہ راتی۔
 کلجُگ نہکنک اوتار، پرگٹے جوت وچ لوک ماتی۔ کلجُگ جیو ہوئے خوار، کلجُگ جیواں ٹٹی ناتی۔ ستجُگ ساچا نام ادھار،
 سوہنگ شبد سوانت سوانتی۔ ایک شبد ایک جوت، چار ورن پرہہ دیوے ایک باقی۔ ساچی جوت کرے پرکاش، آتم جوت
 جگاوے نرمل باقی۔ مہاراج شیرسنگھ گُرسنگر پُورا، کلجُگ بے مُکھاں مارے آتم شبد کاتی۔ شبد سوہنگ ساچا بان پرہہ
 آپ چلایا۔ کُنٹ چار چار کُنٹ جوت اگن اگن جوت جگت چلایا۔ کلجُگ جیو ہوئے بے مُکھ، پرہہ ساچا نظر نہ آیا۔ مد ماس
 رسنا پیو، آتم بُجھائی اپنی دیو، پرہہ نرک نواس دوايا۔ گُرمُکھ نرمل کلا مل سدا چرن جیو، سوہنگ شبد جس رسنا گیا۔
 امرت رس سادھ سنگت رس پیو، امرت میگھ پرہہ آپ ورسایا۔ امرت پیو سدا جگ جیو، ساچی درگاہ پرہہ مان دوايا۔
 کلجُگ ستجُگ رکھائے پرہہ ساچی نیو، پرگٹ جوت سوہنگ شبد چلایا۔ لکھ چُراسی پرہہ تیری جیو، بے مُکھ مد ماس آہار
 بنایا۔ ویکھ کلجُگ ورتے کی، نہکنک اٹھ جیٹھ چرن وچ بھنڈالیں پایا۔ دُکھ بھکھ بھکھ دُکھ بھکھ جگت رلایا۔ اُلٹا جیو وچ
 مات ککھ، پرہہ اُلٹا پرچھ لگایا۔ کلجُگ جیو ہوئے بے مُکھ، بھل گئے جس جنم دوايا۔ گُرسکھ ورلے پرہہ درشن بھکھ، دوس

رین دوس نہکلنک شبد رسنا گیا۔ دهنّ دهنّ مائی جس رکھیا گکھ، ساچے پرہہ وچ ڈیرہ لایا۔ ستجگ اتم کلجگ ہونے منکھ، جوت سروپ پرہہ وچ سیکھ سمایا۔ کر درس جیو مٹ جائے دکھ، پرہہ ابناشی نج گھر میں آیا۔ سادھ سنگت ہونے اتم سکھ، مہاراج شیرسنگھ ست پجن لکھایا۔ ست پجن لکھائے ستگر پورا۔ گر پجن نہ ہونے ادھورا۔ گر داتا گر دیسے سورا۔ رسنا چے سوہنگ ملے اتم سرورا۔ جگے جوت ہونے پرکاش جوں کوہطورا۔ ساچا شبد وجائے وچ دیہہ واجا انحد تورا۔ گرمکھ ساچا نام پرہہ تے لے مٹ جائے سگل وسورا۔ امرت جھرنا ورکھ مینہ، کریا کرے جا ستگر پورا۔ جھوٹھی سرشٹ ساچا گر چرنی نیہ، سادھ سنگت پرہہ سدا حضورا۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک اوتار، گرسکھ تیری آسا پورا۔ گرسکھ بوجھے پرہہ آپ بچھائے۔ کھول تریکٹی پرہہ درس دکھائے۔ آس پاس پاس آس ساچا پرہہ وچ سمائے۔ سب سواس گراس ہونے پرکاش، اتم جوت پرہہ دئے جگائے۔ کوٹ اپرادھ کرے پرہہ ناس، امرت بوند مکھ چوائے۔ گریہ واس نہ ہونے جیو، ساچا پرہہ ہونے سہائے۔ اتم چنتا ہووے ناس، نجاند نج ماہ سمائے۔ تھر گھر واسی کرے وچ واس، اپ تیز وائے پرتھمی آکاش وچ اندھیر جوت ٹکائے۔ مہاراج شیرسنگھ پرگٹ جوت، کلجگ اندر نہکلنک ہونے درس دکھائے۔ نہکلنک پرہہ اناتھاں ناتھ۔ سرشٹ نہ جانے پرہہ سکلا ساتھ۔ کلجگ اگن بے مکھ مگن، گرسکھاں رکھ دے کر ہاتھ۔ بے مکھ نگن گرسکھ اتم جوت جگن، سوہنگ نام ساچا ملیا گاتھ۔ مہاراج شیرسنگھ جوت نرنجن، کر درس جیو دکھ جائے لاتھ۔ دکھ بھکھ پرہہ درس مٹائے۔ جو جن آئے چرنی سیس جھکائے۔ پتت پاون دکھ بھہ بہنجن، پرہہ بھئے سہائے۔ درس اموگھ کوئی ورا گرسکھ پائے۔ ہووے وچوں جائے بھاگ، سوہنگ شبد جو رسنا گائے۔ اتم رہے نہ چنتا روگ، جن ملیا پرہہ ہر رائے۔ ساچا بھوگ اتم رس جیو بھوگ، اتم ترسن مٹائے۔ کلجگ کھایا کام کرودھ، اگن جوت پرہہ دے جلائے۔ مانس جنم جیو لے اتم سو نہ رہے، رسنا ہر ہر ہر گن گائے۔ جوت سروپی پرگٹ اکادھ بودھ، بودھ اکادھ پرہہ آپ لکھائے۔ مہاراج شیرسنگھ گر ستگر پورا، سرن پڑے کی

لاج رکھائے۔ سرن آیا جو جن سرنائی۔ ساچے در ملی وڈیائی۔ شبد سوہنگ ساچا پرہ دئے جھولی پائی۔ رسنا چپ جیو، آتم
 جوت جگائی۔ مہراج شیرسنگھ نہکنک اوتار، پرگٹ جوت کلجگ پیادھ مٹائی۔ کلجگ ہووے اندھ اندھیارا۔ چار گنٹ
 ہووے دُھندوکارا۔ جھوٹھی سرشٹ جھوٹھا پسارا۔ پرگٹے جوت نہکنک اوتارا۔ سرشٹ سنگھارے آپ گردھارا۔ نہ ہر ہر نہ
 جوت سروپ نرادھارا۔ مہراج شیرسنگھ تیرے بھانے ورتے ہاباکارا۔ ہاباکار کر جیو بللائے۔ اگن ترسنا جگت جلائے۔ کوئی نہ
 دیسے جگت سپائے۔ پرہ اباشی قہر ورتائے۔ جل تھل تھل جل اک ہو جائے۔ گنٹ چار ہوئے خوار، ہاباکار کر جیو بللائے۔
 نہکنک تیری شبد مار، کلجگ جائے وہندی دھار، کوئی نہ ہووے انت سپائے۔ مہراج شیرسنگھ جوت سروپ پورن اوتار،
 بھگت جنن پرہ دیوے تار، جوت سروپ درس دکھائے۔ دے درس پرہ درد نوارے۔ پرگٹ جوت جگو جگ جن بھگتاں پیج
 سوارے۔ جوت نرنجن نرنجن جوت اکو ایک اوانکارے۔ بے مکھ کلجگ گئے مایا لاتھ، گرسکھاں ملیا سوہنگ نام ادھارے۔
 مہراج شیرسنگھ کلجگ پرگٹے ساچی جوت، نہ کوئی دیسے محل منارے۔ سوہنگ سُرتی سُرت دھیان۔ ساچا شبد اُچے
 گیان۔ اُبھل بُھل نہ جائے وشنوؤں بھگوان۔ پرہ کا شبد چلے دوس رین۔ ساچی سنگت جت ست جت کر گر چرنی پین۔
 مہراج شیرسنگھ گرمکھ ورا لا کوئی پیکھے نین۔ کول نین نین کول پرہ تیرا روپ۔ ساچا ایک تیرا ست سروپ۔ کلجگ پرگٹے
 نہکنک ساچا بھوپ۔ مہراج شیرسنگھ پون جوت جوت پون اون گون تیری میہا انوپ انوپ روپ کل تیرا پرہ۔ جوت
 نرنجن کل پرگٹاوے جھب۔ گرسکھ ورا لا گر چرنی جائے لگ۔ آتم دیپ جیو جائے جگ۔ بے مکھ پچھاڑے مہراج شیرسنگھ
 پکڑ شاہ رگ۔ بے مکھ سو جن مد ماس آہاری۔ ساچی جوت ایک نرنجن نرنکاری۔ رسنا لوبھی کل ہوئے خواری۔ پرگٹ
 جوت مہراج شیرسنگھ کلجگ پار اتاری۔ کرے پکار جیو، سُنے پرہ داتا۔ سرب کلا سمرتھ، سرب گن داتا۔ بے مکھاں پائے
 نتھ، گرسکھاں رکھے سر ہاتھا۔ مہراج شیرسنگھ کلجگ پرگٹے، نہکنک ناتھ اناٹھا۔ منی سنگھ سچ پایا بھیو۔ گھنکپری پکڑ

ليايا ديوى ديوى۔ انت كال مٿائى سب دى سيو۔ سچ در وشنون بھگوان، وشنون سب چرن لگائے سيو۔ ساچا ناؤن سوہنگ
 ليا کلجگ ساچا ميو۔ مہاراج شيرسنگھ کلجگ اندر، برتھا جائے نہ تيرى سيو۔ سیکھ صادق پرہہ سيو کھائے۔ چرن دھوڑ دھوڑ
 چرن لے مستک لائے۔ روگ سوگ جگت وجوگ پرہہ دے مٿائے۔ دے درس اموگھ پرہہ ہونے سہائے۔ پورن جوگ، جو جن
 رسنا سوہنگ کائے۔ آتم رس ملے بھوگ، جيو چرنى سيس جھکائے۔ کلجگ چھڈ جيو لاج لوک، پھير ويلا ہتھ نہ آئے۔ مہاراج
 شيرسنگھ ستگر پورا، سرن پڑے دى لاج رکھائے۔ سرتى سرت ديال کر، ديہہ ديا کھائے۔ دکھياں دکھ پرہہ بھال کر، دے
 درس دکھ مٿائے۔ آتم مکھ جوالا بال کر، سب بھسم کرائے۔ آتم لال گللا لال کر، وچ نرمل جوت ٿکائے۔ جھوٿھى ديہہ ساچا
 ديپک بال کر، پرہہ ابناشى کرے رُشنائے۔ سب دکھ جنجال نکال کر، سُکھاں وچ وسائے۔ جو جن رسن مد ماس آبار کر، کيا
 اپنا پائے۔ ساچا شبدي ليکھ کرتار کر، ايکا رنگ ورتائے۔ مات پوت سرت سنبھال کر، پرہہ ساچا سہائے۔ گن ندهان مہاراج
 شيرسنگھ بال ادھار کر، آتم شانت ورتائے۔ ناڑى بہتر پرہہ روگ گوايا۔ مرو ديوا چھيا ديوى سنگ اگن جلايا۔ ساچا پھل
 ساچا پرہہ جھولى پايا۔ پردک گن وچار کر، پرہہ پورن ديا کمايا۔ در کھڑے سوالى اوچا دربارا۔ کوئى نہ جاوے خالى، جن تيرا
 سہارا۔ سچ دو جھاناں والى، نردھر نرادھارا۔ جيو جنت دا آپ پرہہ والى، آپ پرہہ گردھارا۔ کل جيو گھال بہت گھالى، تڈھ
 ين نہ ديسے کوئى سہارا۔ مہاراج شيرسنگھ وشنون بھگوان کر کيرپا پار اتارا۔ نردھن آس پرہہ سردھن پور۔ جو جن آئے کھڑے
 در، پرہہ جوت پرگٹے حضور۔ ملے ساچا ور، ديہہ دکھ ہو جائے دور۔ مہاراج شيرسنگھ گر ستگر نرمل گکھ دھرائے نور۔
 پرہہ کا روپ اگم، کلجگ جيو نہ جانيا۔ پرہہ کا روپ اگم، ايک جوت آکريا۔ پرہہ کا روپ اگم، سب ورتے سنساريا۔ پرہہ کا
 روپ اگم، ساچا پرہہ جگو جگ لئے اوتاريا۔ پرہہ کا روپ اگم، ايک سروپ سرب پسر پسايا۔ پرہہ کا روپ اگم، جن بھگتان
 ديوے جوت ادھاريا۔ پرہہ کا روپ اگم، پرگٹ جوت کلجگ نہکنک بے مکھ گرب نواريا۔ پرہہ کا روپ اگم، سہائے بنک

دھرے جوت جگت ایکنکاریا۔ پرہہ کا رُوپ آگم، گُرمکھاں دیوے ساچا نام ادھاریا۔ ساچا نام ساچی وڈیائی۔ گُرسکھ گُر در تے پائی۔ جنم جنم دی میل گوائی۔ راج ہنس ہنس راج راج گُر در تے پائی۔ سربنس لاج رکھ پرہہ، انت کال ہوئے سہائی۔ پرگٹے جوت نہکلنک وچ مات، ساچی لکھت پرہہ آپ لکھائی۔ ستجگ ہووے سر منی سینگھ تیرے تاج، ستجگ ملے جگت وڈیائی۔ مہاراج شیرسنگھ رکھ لاج، پوری سنت جو سیو کمائی۔ نر نرائن پرگٹے گھنٹیا۔ ستگر منی سینگھ جوت جگتیا۔ ساچا تخت ستجگ ست دوٹیا۔ چار ورن چل آئے سرن ہووے ایکا بھٹیا۔ بے مکھ مرن جنم مانس ہرن، کلجگ ڈوبے پرہہ نٹیا۔ مہاراج شیرسنگھ گُر ستگر پورا، راؤ رنک اک کرٹیا۔ ایک شبدا ایکا گُر۔ ساچا شبدا لکھایا دھر۔ سادھ سنگت بھے گُر چرنی جڑ۔ سنت منی سینگھ پھل برساون سُر۔ دیوے وڈیائی مہاراج شیرسنگھ والی گھنکپڑ۔ منی سینگھ سچ مان دوايا۔ سچکھنڈ نواسی مات لوک سچ تخت دوايا۔ پرگٹ جوت نہکلنک ستجگ ستگر منی سینگھ تخت بہایا۔ چار کُنٹ وجایا ڈنک، سوہنگ ساچا راگ سُنایا۔ ایکا کییا سب راؤ رنک، اوچ نیچ کوئی دس نہ آیا۔ مہاراج شیرسنگھ ستجگ ورتے سوہنگ ساچا شبدا چلایا۔ ساچا شبدا ساچا دیبان۔ چار ورن ہوئے پرہہ کی آن۔ رسن جپ جیو سوہنگ آتم رس مان۔ گوہند گُر گُر گوہند گھر گھر پچھان۔ مہاراج شیرسنگھ جوت سروپی نہکلنک کھیل رچایا آون جان۔ پرہہ آوے جاوے جگت آکاری۔ جوت سروپ سدا زرباری۔ کلجگ پرگٹ نہکلنک سرشٹ سنگھاری۔ جگو جگ آئے جامہ دھار ایکنکاری۔ کلجگ لے اوتار، ساچی جوت پُری گھنک اتاری۔ وشنوں بنسی سرب سربنسی ورتائے کال آپ کرتاری۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک جوں دواپر کرشن مُراری۔ دھرے جوت جگت پت داتا۔ کوئی جانے گیانی برہم گیاتا۔ در گھر گھر در آئے لیکھ لکھائے پُرکھ بدھاتا۔ آتم دکھ انسا بھکھ، بن انس جھوٹھا جگت کا ناتا۔ کر کرپا کرپانندھ پھل لائے سمل رُکھ، جن پورا پرہہ پچھاتا۔ مہاراج شیرسنگھ دیوے آتما سینگھ گُرچرن پریت ساچا ناتا۔ اٹھ جیو جاگ، کلجگ جیو وایا۔ کلجگ جامہ دھار، گھنکپڑی

پرہ بھاگ لگایا۔ اُٹھ جیو جاگ پورن ہوئے بھاگ، جوت سروپی پرہ دس آیا۔ اُٹھ جیو جاگ وجے دُهن ناد، سوہنگ ساچا
 شبد سُنايا۔ اُٹھ جیو جاگ مٹے وواد، کھول کواڑ پرہ درس دکھایا۔ اُٹھ جیو جاگ پرہ رکھے لاج، زہاری زرویر پرہ جوت
 سروپ پرہ وچ سیکھ دیہ سمايا۔ اُٹھ جیو جاگ، پرہ ابناشی گھر میں آیا۔ سوہنگ شبد ورتے ساچا پہلی ماگھ، سمرتھ پُرکھ
 ست پچن لکھایا۔ نہکلنک سرب سرشٹ ہتھ تیرے واگ، کرے سو جو تیرے من بھایا۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک اوتار،
 جوت سروپی کلجگ کھیل کرایا۔ کلجگ اتم پرہ انت کرائے۔ پرگٹ جوت نہکلنک راؤ رنگ سب چرنی لائے۔ ساچا شبد
 دُهن وجائے دھنک، والی ہند پکڑ اُٹھائے۔ مہاراج شیرسنگھ تیری جوت تنک کوئی جیو جھل نہ پائے۔ جوت جگائے پرہ
 جگت کر۔ ساچی جوت دیوے وچ دیہ دھر۔ کرے پرکاش سوچھے ساچا در۔ نہکلنک تیری سرن، انت کال کل سب آئے
 ناری نر۔ مہاراج شیرسنگھ واسی پُری گھنک، چرن لاگ سادھ سنگت جائے تر۔ تارے آپ پرہ سمرتھ۔ کلجگ مہا
 نہکلنک اکتھ۔ گرمکھ ورلے پائی ایہ ساچی وتھ۔ سرشٹ سبائی لتھی بھتھ۔ بے مکھان نک پرہ پائی نتھ۔ گرسکھان
 سوہنگ اُپر پرہ دھرے ہتھ۔ مہاراج شیرسنگھ جوت زرنجن، پرگٹے اکال مورت سمرتھ۔ سوہنگ جپ نام ہووے آتم راسا۔
 کوڑا چھڈ جگت بھرواسا۔ ساچا شبد جوں کنچن پاسہ۔ جھوٹھی دیہ وچ جوت پرکاشا۔ آتم دھر دھیان پرہ کرے نواسا۔
 سادھ سنگت جیوے گرچرن بھرواسا۔ امرت نام پیوے، جنم مانس ہووے راسا۔ آتم جوت جگائے، دیوے گرچرن پریتی
 سچکھنڈ نواسا۔ مہاراج شیرسنگھ جوت سروپ، نہکلنک وچ سیکھ دے واسا۔ سچ وست سچ گھر تے پائے۔ زرنجن جوت
 کلجگ پرکاش، بوجھی آتم جوت جگائے۔ بھرم بھلیکھے ہوون ناس، سوچھ سروپ پرہ درشن پائے۔ رسنا لائے جو جن مد
 ماس، ساچی درگہ ملے سزائے۔ سادھ سنگت پرہ سد ہے واس، مہاراج شیرسنگھ تیری سچ وڈیائے۔ وڈا آپ وڈی
 وڈیائی۔ کلجگ پرگٹ جوت جھوٹھی کھیل مٹائی۔ جامہ لیا دھار، پرہ ساچا دس نہ آئی۔ جگو جگ لے اوتار، اچھل چھل

چھل آپ کرائی۔ کلجگ مایا کرے خوار، بے مُکھاں دِس نہ آئی۔ جن بھگتاں کھول دسم دوار، پرہہ آتم جوت جگائی۔ کلجگ آیا جامہ دھار، مہاراج شیرسنگھ نہکلنک نام دھرائی۔ نہکلنک جن تیری اوٹ۔ سوہنگ جیو آتم لائی چوٹ۔ بے مُکھ جیو بللائن پرہہ کڈھے کھوٹ۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک اوتار، ساچی شبد لگاوے چوٹ۔ سوہنگ بان پرہہ جگت چلایا۔ چار کُنٹ ہاہاکار کرایا۔ جوت سروپ پرگٹ جوت اگن جوت جگت چلایا۔ مہاراج شیرسنگھ گُر ستگر پورا، انت کال کل آن کرایا۔ انت کال کلجگ کرا کے۔ ستجگ ساچا جاوے لا کے۔ راؤ رنگ اک کرائے، ستگر منی سنگھ مان دوا کے۔ آتم جائے جوت جگا کے۔ نہکلنک سر چہتر جھلا کے۔ راجا رانا سب سرن لگا کے۔ مستوانا سچ دھام بنا کے۔ سر امرت جائے پرہہ تھیہ کرا کے۔ لکھت منی سنگھ تیری ست کرا کے۔ رانا سنگرور ڈگے چرنی آ کے۔ پتی جائے بھل بخشا کے۔ بانی بودھ پرہہ لائے سیوا، کوئی نہ جائے اپنا آپ وکھا کے۔ مہاراج شیرسنگھ جوت سروپ، درس دکھاوے سنسا لاه کے۔ درس دکھائے نر نرنکارا۔ کرے جوت وچ دیہہ اجیارا۔ ہووے پرکاش جیو پرہہ کھیل نیارا۔ دیوے کھول پرہہ دسم دوارا۔ جھرنا جھرے امرت اپر اپارا۔ جوتی جوت میل پرہہ کرے ایک آکارا۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک اوتار، بھل گیا سنسارا۔ جھوٹھا جگت پرہہ آپ بھلایا۔ جوت سروپی نظر نہ آیا۔ مد ماس ہار بنایا۔ سچکھنڈ نواسی سچکھنڈ نواس دوا یا۔ تھر گھر واسی کلجگ ورتے تیری اچرج مایا۔ کلجگ جامہ دھار جوت سروپ چتربھج کہایا۔ ساول سندر کول نین دوا پر شام رگھرایا۔ کلجگ آیا جامہ دھار، نہکلنک نام دھرایا۔ کلجگ جھوٹھے جیو نہ رہن، ساچا شبد ست لکھایا۔ سادھ سنگت رل چرنی بہن، انت کال ہوئے پرہہ سہایا۔ جھوٹھی دُنیا پا رووے وین، ساچا پرہہ دِس نہ آیا۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک اوتار، راؤ رنگ جس اک کرایا۔ پرگٹے جوت راجن راجا۔ سب سرشٹ جس ساجن ساجا۔ انحد شبد دُهن وجائے واجا۔ پرگٹائے جوت نہکلنک اوتار وچ دیس ماجھا۔ مہاراج شیرسنگھ جو جن آئے چرن دوار، سرن پڑے دی راکھ لاجا۔ سرن پڑے پرہہ دیا کمائی۔ ونسے دکھ آتم

سُکھدائی۔ آتم چنتا پرہہ سگل مٹائی۔ ساچی پرہہ دیوے وڈیائی۔ لکھت لیکھ لیکھ لکھت در گھر آئے جائے لکھائی۔ کلجگ پرگٹیا جوت سروپی بھیکھ، آسی کلا پرہہ ورتائی۔ ساچا پرہہ جوت سروپ، کھول نیتز دیکھ جیو بہرم بھلیکھے سرب مٹ جائی۔ جو جن آئے ویکھا ویکھ، انت جائے اٹھ پچھتائی۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ تیرا بھیکھ، کیسے گُرمکھ بوجھ بوجھائی۔ گُرمکھ تیرا ایک راک۔ سوہنگ شبد دُھن ساچا ناد۔ شبد لکھائے پرہہ بودھ اکادھ۔ جوت پرگٹائے پرہہ آد جگاد۔ بھگت سپائے پرہہ سدا سنگ سادھ۔ مہاراج شیرسنگھ شبد سرت سرت شبد ساچی دُھن وچائے ناد۔ اُچے دُھن مٹے اندھیارا۔ چلے پون کھلے دسم دوارا۔ نہ دیسے پرہہ کر بیٹھا جوت پسارا۔ کلجگ گُرسکھ ملیا نہکلنک تیرا سچ دوارا۔ مہاراج شیرسنگھ جن بھگتاں دیوے امرت ساچا نام بھنڈارا۔ ساچا امرت پرہہ در پائے۔ پی امرت جیو آتم ترپت مٹائے۔ ہوئے ممتا میل وچوں روگ گوائے۔ ساچا پرہہ نج گھر ماہ پائے۔ نجاند نج آتما ماہ اُچائے۔ جگے جوت ہوئے پرکاش، اگیان اندھیر مٹائے۔ کھلے تریکٹی پرہہ دیسے پاس، بہرم بھلیکھے سارے لاپیئے۔ مہاراج شیرسنگھ تیرے ہتھ وڈیائی، جس دیوے سو در تیرے توں پائے۔ پائے سو جس پرہہ دیا کمائی۔ پائے سو جس پرہہ بردے ربیا سمائی۔ گاوے سو سوہنگ شبد پرہہ ساچی دُھن وچائی۔ ناہوے سو جس آتم جھرنا پرہہ دے جھرائی۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ اندر، تیری جوت ہووے رشنائی۔ آیا وقت جوت پرکاشے۔ نرنجن جوت سدا ابناشے۔ نہکلنک سرب گھٹ واسے۔ ورن چار ہوئے تیرے داسے۔ مہاراج شیرسنگھ جوتی جوتا، جوت سروپ سرب میں واسے۔ جوت سروپ سرب کا گیاتا۔ نہکلنک کل پُرکھ بدھاتا۔ سادھ سنگت کل ساچا گر چرنی تیرا ناتا۔ دھن دھن دھن گُرسکھ کلجگ نہکلنک پرہہ پچھاتا۔ اُجل ہووے گُرسکھ کلجگ ملائے میل آپ بدھ ناتا۔ مہاراج شیرسنگھ گُرسکھ تیرا، سدا تیرے رنگ راتا۔ رنگ زوے تیرا گُرسکھ۔ سوہنگ ساچی در دیوے پرہہ بھکھ۔ رسنا چپ مٹی آتم ترکھ۔ گن ندھان پرگٹ جوت، ساچے لیکھ گیا لکھ۔ ستجگ آتم گُرسکھ وچ مَن رکھ۔ مہاراج شیرسنگھ تیرے ہتھ وڈیائی، جن بھگتاں

لیکھ ساچے لکھ۔ بھگتن دیوے پرہ وڈیائی۔ جگو جگ پیج رکھائی۔ کلجگ جامہ دھار ہوئے سہائی۔ جوت سروپی جوت
 میل، پرہ جوت میل کرائی۔ بن باقی بن تیل، گرسکھ تیری آتم جوت جگائی۔ کلجگ کیا ساچا میل، نہکلنک تیری وڈیائی۔
 مہاراج شیرسنگھ جوت سروپ اچرج کلجگ کیا کھیل، سرشٹ سرب بہم بھلیکھے پائی۔ بہم بہم بہم وچ سرب جگت
 بھلایا۔ کام کرودھ ہنکار پرہ وچ وسایا۔ جوت سروپی کھیل کر، جھوٹے دھندے جگت بھلایا۔ کلجگ بیڑا وچ شوہ دریائے
 ٹھیل کر، آپ اڈول جگت ڈلایا۔ گرسکھاں جوتی میل کر، گر شبدی میل ملایا۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک، تیرا بھیو کیسے نہ
 پایا۔ بھیو بہاو کوئی جیو نہ جانے۔ گرمکھ ورا کوئی ہر رنگ مانے۔ جو جن چلے پرہ کے بہانے۔ دھن دھن دھن گرسکھ
 سوہنگ رسنا شبد وکھانے۔ بے مکھ بھجن جوں بھٹھیلے دانے۔ نہکلنک پرگٹ جوت، تختوں لاپے راجے رانے۔ مہاراج
 شیرسنگھ تریلوکی نندن، تیرے چوج وڈانے۔ تریلوکی ناتھ سرب گھٹ وسے۔ اپنا بھیو کیسے ورلے گرمکھ دسے۔ کرے پرکاش
 جوت جوں رو سسے۔ بے مکھ در توں جائین کلجگ نسے۔ کلجگ نہ دیسے جوں چند مسے۔ نہکلنک چہتر تیرے سیسے۔
 مہاراج شیرسنگھ پرگٹ جوت، کلجگ مٹایا کر پیس اکیسے۔ اکیس پیس جیو نہ کرے پرہ ساچے کی ریس۔ کلجگ جیو
 کلجگ مایا وچ جائین لیس۔ ساچا چہتر جھلے نہکلنک تیرے سیس۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر پورا ستجگ دوسر کھئے نہ
 دیس۔ ایک دو جا پرہ بھو چکایا۔ ایک شبد سوہنگ ستجگ چلایا۔ چار ورن ورن چار پرہ اک کرایا۔ جوت سروپی
 جوت دھر، اگیان اندھیر مٹایا۔ تھر گھر واسی سرب نواس کر، اپنا بھیو چکایا۔ کلجگ بے مکھاں ناس کر، مد ماس آہار بنایا۔
 گرسکھ اُجل جوں چندن پرہاس کر، سوہنگ ساچا راگ سنایا۔ دکھ درد سرب ناس کر، ساچا آتم رنگ چڑھایا۔ کلجگ
 گرسکھ رسنا راس کر، جوت سروپ مہاراج شیرسنگھ درس دکھایا۔ دکھاوے درس آپ بنوالی۔ جوت سروپ سرشٹ کا
 مالی۔ بے مکھ جائے جہانوں خالی۔ سادھ سنگت ساچی جوت پرگٹا لی۔ مہاراج شیرسنگھ جوت سروپی، تیری کھیل

نرالی۔ نیاری کھیل نیارا آپ۔ سرب سرشٹ کا مائی باپ۔ جیو جنت اُپائے، اُپایا اپنا آپ۔ سرب سرشٹ کھپائے بھلے جیو ساچا پرہہ جاپ۔ کلجگ وہن وپائے، کوئی دس نہ آئے، نہ کوئی دیسے مائی باپ۔ مہاراج شیرسنگھ شبد ورتارا، سوہنگ ہووے وڈ پرتاپ۔ گر پرساد، گر در تے آئے۔ پی امرت امر اڈول آتم ترکھا مٹائے۔ امرت آتم رس جن وِ رلا پائے۔ سادھ سنگت پرہہ تیرا واس، گر گوہند وچ مات دے آئے۔ بے مکھ جیو در جائے ناس، انت کال نہ کویے سہائے۔ بھگوان بھگت راہ جائے دس، دے درس جوت پرگٹائے۔ پی امرت جیو ہووے جائے نس، دُکھ روگ دیہہ رہن نہ پائے۔ سوہنگ بان پرہہ ماریا کس، کلجگ جیو سرب بللائے۔ نہکلنک نہ کیسے ہووے وس، جوت سروپی جوت مل جائے۔ گرسکھ پی امرت رس، مہاراج شیرسنگھ پار کرائے۔ گرسکھ تیرا ساچا دھام، سچکھنڈ نواس۔ جوت جگائے رمٹیا رام، پرہہ چرن نواس۔ دیسے کرشنا شام، نہ ہووے گرہہ واس۔ کل پورن ہویا کام، مہاراج شیرسنگھ جوت نرنجن، تریتا رام دوپر گھنٹیا شام۔ ست مہروان ستجگ مٹایا۔ پرگٹ جوت رمٹیا رام، تریتا انت کھپایا۔ دھرے جوت گھنٹیا شام، ارجن آتم برہم گیان دویا۔ گیتا کرے جگت پرکاش، بھگت وچھل مکھ واک لکھایا۔ کلجگ جامہ دھار، گھنکپری پرہہ بھاگ لگایا۔ نہکلنک نر نرائن اوتار، جوت سروپی کھیل رچایا۔ چھڈی دیہہ اپار، اپنا بھید کلجگ آپ چھپایا۔ کرے کرائے ورتے سنسار، شبد بان پرہہ جگت چلایا۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ کلنکنہ، کلجگ کھپائے ستجگ ساچا لایا۔ ستجگ لگائے ستجگ ست وادی۔ سوہنگ شبد ناد وجائے نادے۔ جگت جوت سروپی کھیل کر، بھلی سرشٹ سب سادھی۔ جن بھگتاں جوتی میل کر، کرائے میل جوت وِسادی۔ گرمکھ گرسکھ ساچا ناؤں سوہنگ رسن ارادھی۔ مہاراج شیرسنگھ جوتی جوت سروپ ساچی جوت کیسے ورلے گرسکھ لادھی۔ اچرج کھیل پاربرہم رچایا۔ برہما گوائے مان، وچ جوت ملایا۔ ساچا کرم پچھان، سنگھ پال ہتھ سرشٹ پھڑایا۔ گن گائے گنی ندھان، برہم لوک گرسکھ ٹکایا۔ دھرو تجایا وقت سرنی جوت ملایا۔ پورن گرسکھ تیرے بھاگ، نہکلنک مان دویا۔

سچکھنڈ نواسی ساچ در، در آگے بہایا۔ ستجگ ساچے سچ پرہ ملے وڈیائی، سنگھ سورن دربان بہایا۔ کلجگ جامہ دھار، مہراج شیرسنگھ گرسکھان سچکھنڈ نواس دواوا۔ گرمکھ کلجگ بہگت جن، جامے بہتر اُجل کرے نہکلنک ساچا چن گر گوبند لکھایا۔ کلجگ ہویا دھن دھن دھن، نہکلنک اچلت دکھایا۔ جگت بھلایا کل پار اُتارے، جوت سروپی جوت زرنجن کر ندر گرسکھ ترايا۔ ساچا پرہ سچ دے وڈیائی، وچ جوتی جوت ملایا۔ سورگ نرک نرک سورگ سرب گھٹ واسی، گر گرمکھ سچکھنڈ دکھایا۔ پرگٹے جوت پرہ ابناشی، بھاگ گھنکپری لگایا۔ سادھ سنگت ہووے چرن پرہ داسی، دیوے درس آپ رگھرایا۔ کٹے گلوں سلک جم پھاسی، پرگٹ جوت وچ سنسار جوتی جوت ملایا۔ مہراج شیرسنگھ انت کال کرے بند خلاصی، کر کیرپا گرسکھ پار کرایا۔ کلجگ گرسکھ گر پورا اُچائے۔ ہرن پھرن نیتز، سروپ جوت پرہ دے کھلایے۔ کلجگ تارے بہگت وچھل، شبد بے مکھ ناس کرائے۔ سادھ سنگت چار ورن ہوئے اک مٹھ، ستگر شبد ساچا پرہ لکھائے۔ مہراج شیرسنگھ تیرا در، کوئی ورا گرمکھ پائے۔ پُرکھ زرنجن جوتی جوتا، ذات پات جوت انت اک کرائے۔ وشنوں بنسی سوریا انشی، ستجگ ساچا مارگ لاوے۔ بے مکھ پکڑ پچھاڑے جوں کابنا کنسی، پرہ اپنا تیز وکھاوے۔ تارے ترے تارے گرمکھ وچ سرشٹ، بے مکھان دس نہ آئے۔ نہکلنک کل تیری وڈیائی، کوئی جیو بھیو نہ پائے۔ جیو نہ جانے پرہ کی جگت۔ ساچا پرہ انت کال کرے مُکت۔ بے مکھ در رہے لکت۔ نہکلنک تیری جوت کلجگ پرگٹے گپت۔ نہکلنک نین مدھاری۔ ست سفید کرے اسواری۔ چٹا اسو اپر گردھاری۔ پرگٹ لوک مات، جن بھگتاں پرہ ملے بنواری۔ بے مکھان سدا رہے کالی رات، ہوئے لگی جگت بیماری۔ گرمکھ ورا پی امرت ہووے شانت، پی امرت رہے خُماری۔ جوت زرنجن سدا اکانت، نہکلنک کلجگ اُتاری۔ مہراج شیرسنگھ سچ سوہنگ شبد کوئی ورا بنے وپاری۔ ساچا شبد ساچا وپار۔ ساچا نام گرسکھ آہار۔ پرگٹ جوت نہکلنک، کلجگ دیوے تار۔ مہراج شیرسنگھ سرب پت، کوئی ورا پاوے سار۔ بکرمی ہوئی اُنی سو پنجاہ۔

کلجگ پرگٹے نہکلنک بے پرواہ۔ سنت منی سنگھ دیسے ساچا تھان۔ کر درس پرہہ اگم اتھاہ۔ مہاراج شیرسنگھ پُری گھنک
 پرگٹ سچ سوہنگ شبد جپائے نار۔ پرگٹے جوت پرہہ دھرنی دھریا۔ کر درس نہکلنک کلجگ منی سنگھ تریا۔ جنم دھام
 مالوا ہوئے باولا، آئے سرن پرہہ کی پڑیا۔ ساچی جوت نرنجن مل، پرکاش جگت وچ کریا۔ بکرمی اُنی سو بونجا، چُک سر
 امرتسر بال اوستھا مہاراج شیرسنگھ منجی صاحب اُپر دھریا۔ اُٹھے پُجاری دُشت ڈراچاری، سنت منی سنگھ نہ کیسے تون
 ڈریا۔ سنت رسن چلائی، سر امرت سراپ دوائی، انت کال کل تھیہ کریا۔ مستوانا ستجگ اُپجانا، سچ دھام پرہہ نے وریا۔
 پُری اند اُنی سو پجونجا بکرمی گئے مکند، شبد سُنایا ڈھول وجایا، سنت منی سنگھ نہکلنک چُک موڈھے دھریا۔ نیلا چوغا
 گل وچ پایا۔ مہاراج شیرسنگھ اُپر سیس اُٹھایا۔ امام مہدی نہکلنک اوتار۔ سب لوکائی سُنائے مُسلمان ہون خوار۔ صدی
 چوڈھویں ہووے بہار۔ امام پرگٹے اوتار۔ جوت سروپی جوت پرہہ جگت نہ پائی سار۔ کلجگ آیا انت کال کرن پرہہ، بے مکھ
 ہوئے خوار۔ سادھ سنگت ست پُرکھاں لادھا، کر دیبا بیڑا پار۔ سنت منی سنگھ ست ست سیوا کینی، نہکلنک اپر
 اپار۔ پرہہ دیا کھائی، سُرَت شبد شبد سُرَت آتم بوجھ بوجھائی۔ اُچے شبد وجے دھن، سُن سادھ کھلائی۔ ساچا شبد آتم
 پرویشے، تین لوک دی سوجھی پائی۔ لوئن تیسرا ساچا پرہہ ویکھے، کلجگ دتی وڈیائی۔ شبد چلائے ہتھ قلم پھڑائے، کلجگ
 لیکھ لیکھایا لیکھے۔ راجے رانے وچ رہے بھلیکھے۔ چل نہ آئے پرہہ وچ سرنائی۔ ساچے سنت منی سنگھ سادھ سنگت ایہہ پچن
 لکھائے۔ سادھ سنگت ہویا اکٹھ، میہا نہکلنک منی سنگھ آپ سُنائے۔ سرشٹ سبائی انت ہووے بھٹھ، سُرَت شبد پرہہ
 سیکھ جگائے۔ منی سنگھ تیرا ساچا بُت، دوس رین رین دوس قلم چلائے۔ بودھ اکادھ اکادھ بودھ پرہہ کلجگ میٹے، ستجگ
 کرم لکھائے۔ بیاسوں پار سنت منی سنگھ قلم چلائے۔ کھنڈا دو دھار، پنڈ بھنڈال ڈیرے لائے۔ سنتا سنگھ سنت چرن پیار،
 دوس رین سیو کھائے۔ سنت منی سنگھ نیتر تیجا کھول، گرسکھ جوت جگائے۔ نہکلنک کلجگ تیرا گوجھ، پن کرپا کویے نہ پائے۔

سادھ سنگت گرچرن دوارے، مہاراج شیرسنگھ ہونے سہائے۔ سنت منی سنگھ من گیا مان۔ ساچا اُچیا برہم گیان۔ ایکا اُچیا پرہ چرن دھیان۔ اُچے شبد اُچے پرہ گنی ندھان۔ ستجگ لکھت لکھائی پرہ مہان۔ بے مکھاں چُغلی کھائی نہ کری پچھان۔ سنت منی سنگھ بردھ اوستھا، پکڑ سنگرور جیل وچ پان۔ راجن راج حکم فرمایا، کلجگ کون وشنوں بھگوان۔ سنت منی سنگھ پچن سُنایا، مہاراج شیرسنگھ نہکلنک جوت مہان۔ مایا لالچ جگت جلائے، ہنکاریاں دس نہ آن۔ آتم وچ مان رکھائے، گھنکپری پکڑ لے جان۔ ساچا پرہ ناد وجائے، سنت منی سنگھ جائے قربان۔ جھوٹھی کایا جھوٹھا جگت، ساچا پرہ وشنوں بھگوان۔ امرت جھرنا وچ جھرائے نہہ، آتم رس گرمکھ پان۔ کر درس مٹے آتم ہرس، در گھر آئے کلنکنہ جان۔ ساچے پرہ شبد اُچایا، سنت منی سنگھ لیکھ لکھایا، راؤ رنگ اک ہو جان۔ راجے رانے تختوں لاپے، نہکلنک شبد ماریا بان۔ انت کال ورن چار اک کرا کے، سوہنگ ساچا شبد اُچا کے، مہاراج شیرسنگھ ناتھ تریلوکی، گن گندھرب من جن سُر نر سب چرنی ڈگن آن۔ تین لوک پرہ پرتاپ۔ ستجگ جپائے سوہنگ ساچا جاپ۔ کلجگ جیو کھپائے کرم وچارے پاپ۔ گرسکھ ترائے وچوں مارے ہونے تاپ۔ مہاراج شیرسنگھ کلنکنہ، سرشٹ سبائی مائی باپ۔ سرب سکھ سرب در ور۔ سرن لاگ کلجگ جیو جائے تر۔ کلجگ پرگٹے نہکلنک اوتار نر۔ مہاراج شیرسنگھ گر ستگر پورا، چرن لاگ جیو نہ ڈر۔ گرچرن لاگ گر در سوجھے۔ گرسکھ پورا گر چرنی لوجھے۔ سادھ سنگت پرہ ابناشی بوجھے۔ دے درس پرہ بھید کھلائے گوجھے۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ اندر، تیرا در بے مکھ نہ سوجھے۔ بے مکھ پرہ در نہ دسیا۔ آتم دکھ سدا رہے وسیا۔ سادھ سنگت ساچا نام پرہ پاوے بھکھیا۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک اوتار، چار ورن کرائے مسیا۔ چار ورن شبد ہونے وس۔ سوہنگ بان پرہ مارے کس۔ گرمکھ جوت پرکاش جوں رو سس۔ مہاراج شیرسنگھ امرت ورکھا لائی، سنت منی سنگھ پیا رس۔ وڈا پرہ آپ، وڈی وڈیائی۔ پرگٹ جوت کلجگ جیواں الٹی مت آپ پرہ پائی۔ مد ماس بے مکھاں آہار بنائی۔ گرسکھاں پرہ سد

ہر پاس، آتم جوت جگائی۔ مہاراج شیرسنگھ جپ جیو سواس سواس جپ جس تیری بنت بنائی۔ ستگر ساچا آپ پرہ، کلجگ جیو نہ جانے۔ کلجگ پرگٹ پرہ، ساچا شبد وکھانے۔ آتم جوت جگائے جھب، ورا گرمکھ ہر رس مانے۔ مہاراج شیرسنگھ تیرا پرکاش جوت ہونے وچ ناہ، دسم دوار کھلانے۔ کھلے دوار ہونے اجیار، وچ جوتی جوت ملانے۔ مہاراج شیرسنگھ جوت نرادھار، کلجگ جیو نہ جانن انجانے۔ کلجگ جیو ہونے نانا۔ پاربرہم پرہ انترجامی ورتائے اپنا بھانا۔ انت کال کلجگ کوئی نہ دیسے راجا رانا۔ ساچا لائے آپ ستجگ، سنت منی سنگھ مان دوانا۔ دھرے جوت پرہ وچ اُچاوے دھام مستوانا۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ ورتے تیرا سچ سچ سچ بھانا۔ سچ سچ سچ آپ پرہ سچ۔ کچ کچ کچ سرشٹ سب کچ۔ نیچ نیچ بے مکھ در تے نیچ۔ مچ مچ مچ بے مکھ اگن جوت وچ مچ۔ رچ رچ رچ جوت سروپ پرہ وچ گرسکھ ہردے رچ۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک گرسکھ ساچا ڈھن وچ۔ پرگٹے جوت گوہند گر۔ سنت منی سنگھ لیکھ لکھاوے ڈھر۔ آسا منسا پور والی گھنکیر۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک تیری میہا نہ جانے سر نر سر۔ سر نر سر سب در بھکاری۔ برہما وشن مہیش کھڑے کوٹ دواری۔ کلجگ ایسا کیا بھیکھ، نہکلنک جوت اتاری۔ ست پُرکھان دیسے تیرا در، نہکلنک اتاری۔ مہاراج شیرسنگھ انت کال کر جگ کرے خواری۔ کلجگ کھپائے چوتھا جگ۔ ویلا ہتھ نہ آئے گرسکھ گرچرن پریتی لُجھ۔ شبد سرت دیہہ اجیارے، ساچی جوت جگاوے گجھ۔ مانس جنم جیو سُپھل کر، جھوٹھی دُنیا وچ نہ لُجھ۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک اتار، گرسکھان لیا بُجھ۔ منی سنگھ ست تیرا مان۔ جگاوے جوت وچ للاٹ وشنوں بھگوان۔ سر نر در سوہن کھڑے لے ہتھ بیان۔ ستگر پرگٹے وچ ستجگ، جگت میہا ہونے مہان۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک اتار، سوہنگ شبد ساچا دیوے دان۔ ساچا دان سنت پرہ دیبا۔ آتم جوت پرکاش کر، مکھ اُجل کیا۔ وچ چرن پرہ نواس کر، گھر ساچا دیبا۔ مہاراج شیرسنگھ ستجگ پرکاش کر، سوارے ستجگ ست ست رکھائی نیا۔ ستجگ ہووے سرب ست۔ جوت پرکاش

ہووے آتم مت۔ سادھ سنگت تیرا رہے جگ جت۔ پرگٹے جوت نہکلنک، جانے تیری مت گت۔ مہاراج شیرسنگھ گر
 ستگر پورا، گرسکھاں رکھے پت۔ رکھے پت آپ پتیارا۔ سادھ سنگت کرے آتم اُجیارا۔ دیپک دیہہ پرہہ جوت سروپ نیارا۔
 گرمکھاں ملیا ساچا پرہہ، کر درس آتم گیا اندھیارا۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک اوتار، کلجگ جگ ست تیرا ست دربارا۔
 کلجگ اُچائے جوت نہکلنک۔ ستجگ سوہنگ وجائے ساچا ڈنک۔ چار ورن اک ہووے کوئی نہ دیسے راؤ رنگ۔ مہاراج
 شیرسنگھ جوت زرنجن، کرے پرکاش پُری وچ گھنک۔ سچکھنڈ پرہہ تیرا دوار۔ کلجگ جھوٹھا پسر پسا۔ شبد اندھیری
 چلے وچ سنسار۔ سوہنگ شبد کلجگ کھنڈا دو دھار۔ بے مکھ جیو جاون وبندی دھار۔ گرسکھاں پردے جوت پرکاش
 کر، آتم کرے اُجیار۔ بے مکھاں کلجگ ناس کر، پرگٹے جوت نہکلنک اوتار۔ بھلایا جگت مد ماس آہار کر، انت کال کلجگ
 ہوئے خوار۔ گرسکھاں کرم اپر اپار کر، مہاراج شیرسنگھ کلجگ بیڑا پار کر، جو جن آئے سچے در، ساچا درس کرشن مُرار کر۔
 گرچرن اوچا در۔ سادھ سنگت تیرا ساچا گھر۔ کلجگ پرگٹے نہکلنک اوتر۔ سوہنگ ساچا شبد ستجگ جاوے دھر۔
 مہاراج شیرسنگھ جوت سروپ، ساچا شبد دیوے ور۔ سچ شبد پرہہ دیوے دان۔ سوہنگ شبد جپ جیو مہان۔ آتم اُچے
 برہم گیان۔ وجے دھن کھلھے سُن، سُن ساچا راگ پرہہ سُنائے کان۔ رُن جھن کوئی پاوے وِرا مَن، جس لایا چرن دھیان۔
 مہاراج شیرسنگھ کلجگ گرسکھ جن درس دکھائے جوت سروپ وِشنو بھگوان۔ کلجگ پرگٹے وِشنو بھگوانا۔ گر در در
 گر کھڑے مہانا۔ گرسکھ جوت پرکاش کرے کوٹ بھانا۔ نہکلنک تیرے چرن پریتی کلجگ ساچا اِشنانا۔ چرن پریتی گرسکھ
 کمائے۔ آتم نجانند پرہہ اُچائے۔ سوچھ سروپ پرگٹ جوت، نہکلنک درس دکھائے۔ میہا پرہہ کی بڑی انوپ، جگو جگ جگت
 جوت جگائے۔ مہاراج شیرسنگھ کل ساچا بھوپ، گرسکھاں آتم جوت جگائے۔ کلجگ پرگٹے پرہہ ساچا بھوپ۔ بے مکھاں ہوئے
 چار کُنٹ اندھ کوپ۔ جوت سروپ وچ سکھ سماوے، نہ دیسے رنگ روپ۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر پورا، کلجگ دیوے

درس سوچھ سرُوپ۔ درس دے پرہ دیا کھائے۔ نہکلنک تیری سچ نائے۔ کوئی وِرا گِرمُکھ چڑھ جائے۔ پرگٹ جوت
 گِرمُکھاں پرہ ساچا درس دکھائے۔ مہاراج شیرسنگھ اوتار نر، سُرتی سُرت میل کرائے۔ آتم دیوے جیو پرہ سُرت۔ جوت جگائے
 پرہ اکال مورت۔ گِرسکھ آس تیری نہکلنک کل پورت۔ بے مُکھ در تے آئے اُٹھ جائے جھورت۔ ساچا پرہ ساچا رُوپ، نہ
 ساچی دسے پرہ سورت۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک اوتار، سرب جناں دی آسا پورت۔ جو جن پرہ درس پیاسا۔ دے
 درس پرہ کلجگ کرے بند خلاصہ۔ دُکھ درد سب دیہہ دا ناسا۔ مہاراج شیرسنگھ گِرسکھ تیرا، سدا جیوے تیرے چرن
 بھرواسا۔ گِرسکھاں دیوے جگت پرہ مان۔ پرگٹاوے جوت کل وشنوں بھگوان۔ ہوئے سہائی وڈ وڈ وڈا بلوان۔ کلجگ
 نہکلنک اوتار، راؤ رنگ کرے اک سماں۔ پرگٹی جوت جگت اندھیار۔ نہکلنک جوت سرُوپ لے اوتار۔ بان شبد سوہنگ
 کرے جگت خوار۔ گِرسکھاں جوت جگائے، پرہ آتم کرے اُجیار۔ گھنکپڑ واسی نہکلنک، ستجگ ہووے تیرا اُچ دربار۔
 پرگٹے جوت پرہ اباشی، سرشٹ سبائی ہووے خوار۔ گِرسکھاں ملے چرن نواس، بے مُکھاں ہووے ہاباکار۔ کوئی نہ دیسے انت
 کال کلجگ مد ماسی نرک مجھارے نہکلنک اوتار۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر پورا، آتم دیوے شبد ادھار۔ آتم جوت پرہ
 آپ جگائے۔ پرگٹ جوت نہکلنک کلجگ شبدي میل ملائے۔ اُچے شبد وجے دُھن کھلے سُن، نرہاری پرہ دس آئے۔ مہاراج
 شیرسنگھ تیری وڈیائی وڈ وڈ وڈا چار جگ کلنک نہ ناؤں رکھائے۔ چار جگ ایکا جوتی۔ چار ورن کرائے ایکا گوتی۔ جامہ
 دھارے نہکلنک، کل جھوٹھی دُنیا رہی سوتی۔ گِرمُکھ وِرا پائی سار، آتم ملے پرہ مانک موتی۔ مہاراج شیرسنگھ تیرا سچ
 دوار، تین لوک جگائے ایکا جوتی۔ تین لوک پرہ جوت آکاری۔ جوت سرُوپ ہویا سنساری۔ نہکلنک نرنجن جوت پرگٹے
 کلجگ نر اوتاری۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ساچا پرہ نرادھاری۔ ساچا پرہ ساچا دربار۔ جوت سرُوپی پرہ جوت
 آکار۔ جگت جوت پرہ کرے ادھار۔ جھوٹھا جگت انت کلجگ ہوئے خوار۔ ساچا شبد سوہنگ نہکلنک مارے ساچی مار۔

مہاراج شیرسنگھ تیرے شبد ڈنک، چار کُنٹ ہو جائے جے جے کار۔ نہکلنک کوئی نہ جانے تیرا انت۔ ستجگ سوہنگ
 شبد اُچائے، وچ سیکھ منک۔ جوت سروپ آتم مارے تنک۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، کلجگ گرمکھ اُجل کرے
 جوں بھگت جنک۔ بھگت جنان پرہہ ہتھ وڈیائی۔ پرگٹ جوت جگو جگ ہوئے سہائی۔ کلجگ جامہ دھار، نہکلنک جوت
 پرگٹائی۔ برہما مان گوائے، جگ چوٹھے وچ جوتی جوت ملائی۔ ستجگ ساچے دیوے سیکھ نہکلنک وڈیائی۔ سنگھ پال
 تیری جوت، ساچے پرہہ وچ برہم لوک پُچائی۔ مار جوائے جوائے آپ، والی سرشٹ آپ رگھرائی۔ زرگن سرگن ایکاروپ،
 ست پُرکھاں وچ رہا سہائی۔ نہکلنک کل لے اوتار، سادھ سنگت پرہہ مان دوائی۔ لکھت لکھائے اپر اپار، ساچی نیو ستجگ
 رکھائی۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ تیرے چرن بلہار، دیوے سادھ سنگت وڈیائی۔ سادھ سنگت تیری وڈیائی۔ پرگٹے جوت
 نہکلنک گھنٹیا رگھرائی۔ جوت سروپ سرب جوت دھر، ساچی جوت وچ جگت ٹکائی۔ جوت سروپ وسے تین لوک،
 پاتال آکاش مات سہائی۔ مات لوک پرہہ جوت پرکاش، نہکلنک کلجگ ناؤں دھرائی۔ بے مکھ جیو انت ہوون ناس، کلجگ
 تیری ویادھ مٹائی۔ جو جن رسنا لاوے مدرا ماس، ساچا پرہہ وچ نرک نواس دوائی۔ سوہنگ شبد جو چے سواس
 سواس، پرہہ جوتی جوت ملائی۔ سچکھنڈ ساچے سیکھ تیرا پرہہ کرے نواس، آون جان جان آون جگت مٹ جائی۔ بیکنٹھ
 دھام گرسکھ تیرا بسرام، دے درس انت کال نہکلنک ہوئے سہائی۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ جوت پرگٹے جوں کرشنا شام،
 نرمل جوت نہکلنک وچ سیکھ دے آئی۔ جوت سروپ پرہہ وچ سیکھ دیہہ سہائے۔ اچرج کھیل کھیل اچرج کلجگ کرائے۔
 وسادی پرہہ وساد وچ سیکھ ہو جائے۔ پرگٹ جوت نہکلنک، بہرم بھلیکھ جگت بھلائے۔ گرسکھ کرے نمسکار بار انک،
 بے مکھ در نہ سپس جھکائے۔ ساچی جوت پرہہ آتم لائے تنک، بے مکھ آتم ہنکار رکھائے۔ مہاراج شیرسنگھ والی پُری گھنک،
 سرن پڑے دی لاج رکھائے۔ سرن پڑے دی راکھ لاجا۔ انحد شبد دُھن و جاوے واجا۔ جگاوے جوت وچ دیہہ پرہہ جس تیرا

سازن سزا۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک، کلجگ وڈ راجن راجا۔ راجن راج راج دیالو۔ بھگت وچھل پرہ سدا کرپالو۔ کلجگ جامہ دھارے نہکلنک بيمسالو۔ مہاراج شیرسنگھ جگ چار سدا کرپالو۔ کلجگ پائی پرہ نے مایا۔ پرگٹے جوت آپ رگھرایا۔ اچھل چھل چھل جگت کرایا۔ اپنا بھیو نہ کیسے جنایا۔ گرسکھاں شبد گیان دے، کلجگ پار کرایا۔ چرن پریتی نہکلنک آتم دھیان دے، رنگ مجیٹھی دئے چڑھایا۔ مہاراج شیرسنگھ درس وشنوں بھگوان دے، سادھ سنگت مان دوايا۔ پرگٹے جوت کول نیناں۔ سندر گنڈل مکٹ بینا۔ سادھ سنگت نہکلنک مل در تے بہنا۔ مد ماسی انت کال کلجگ نہ رہنا۔ سوہنگ ساچا شبد پرہ آتم دیوے گہنہ۔ جھوٹھی دُنیا جگت پسارا، سد بیٹھ کیسے نہیں رہنا۔ کلجگ کرے نہکلنک خواری، بھانا پرہ دا سرب نے سہنا۔ گرسکھاں کرے جوت پرکاش آتم اجیار، سدا دیوے لہنا۔ چار گنٹ ہووے ہاباکار، بے مکھ جیو وہن جھوٹھے وہنا۔ مہاراج شیرسنگھ جوت آکار، تین لوک سد رہنا۔ ساچا پرہ جوت آکار، پرگٹ جوت سب سرشٹ سنگھاری۔ بڈھی آتم آتم بڈھی بے مکھاں جگ ہاری۔ انت کال کلجگ جیو جنت ہووے خواری۔ ستجگ ساچا لائے آپ پرہ، نہکلنک زرویر زراہاری۔ ستجگ ستگر منی سنگھ ہوئے تیری وڈیائی، ساچی ملے تینوں سکداری۔ مہاراج شیرسنگھ دیوے وڈیائی، سرب سرشٹ ہووے تیری پنہاری۔ دیوے مان سرب کا داتا۔ ستگر منی سنگھ ستجگ ہووے برہم گیاتا۔ چار ورن تیری چرنی ساچا ناتا۔ سوہنگ شبد کھولے نیتر ہرن پھرن، دیوے دھیان آپ پرہ داتا۔ گرسکھ کلجگ انت کال پرہ جوتی جوت ملاتا۔ مہاراج شیرسنگھ تیرے چرن پریتی، گرسکھاں ساچا ناتا۔ گرچرن پریتی چرن دھوڑ۔ کرے بڈھ بیک جیو آتم موڑ۔ آتم رنگ چڑھائے سچ مجیٹھی گوڑھ۔ مہاراج شیرسنگھ گرمکھ وِرلا، کلجگ لوڑے تیری چرن دھوڑ۔ ناس ناس ناس، اگن تاپ ناسیا۔ پرکاش پرکاش پرکاش زرنجن جوت پرکاشیا۔ سواس سواس سواس سوہنگ شبد جپ جیو سواس سواسیا۔ راس راس راس مائس جنم ہووے راسیا۔ واس واس واس، ساچا پرہ وچ دیہہ واسیا۔ ماس

ماس ماس، کلجگ رسن بے مُکھاں بھاسیا۔ ناس ناس ناس، انت کال کلجگ کرے ناسیا۔ پاس پاس پاس، سادھ سنگت
 پرہ سد ہے پاسیا۔ ابناش ابناش ابناش، نہکلنک آد جگاد سدا ابناسیا۔ راس راس راس، جیو گرچرن پریت رہراسیا۔
 مہراج شیرسنگھ جوت سروپ، جگو جگ واسیا۔ داسن داس آپ رگھرائی۔ پرگٹ جوت رگھپت ہوئے سہائی۔ کول نین نین
 کول کل جوت پرگٹائی۔ سر مُکٹ مُکٹ سر، چار کُنٹ کُنٹ چار پرہ چرن لگائی۔ مہراج شیرسنگھ انت کال سادھ سنگت
 سر ہتھ ٹکائی۔ سادھ سنگت رکھ پرہ دے کر ہتھ۔ ساچا شبد سوہنگ آتم وساوے سچی گتھ۔ ستجگ چلے پرہ ساچے
 کی ساچی گتھ۔ نہکلنک پرگٹ کل، جوں راما گھر دسرتھ۔ مہراج شیرسنگھ جوت سروپ، بے مُکھاں سوائے ستھ۔
 بے مُکھاں ساچے پرہ مُکھ نہ لایا۔ مد ماس رسنا آبار بنایا۔ وچ چراسی پرہ گیڑ لکھایا۔ کوکر شوکر جوں دے، وشٹا مُکھ
 رکھایا۔ کلجگ تیری پاربرہم اچرج ورتی مایا۔ آتم اچٹ پریشور، مد ماسی نظر نہ آیا۔ سادھ سنگت پرگٹ جوت ملیا
 نہکلنک پریشور، سوہنگ شبد ادھار رکھایا۔ مہراج شیرسنگھ جگت پت جگیشور، جوت سروپ نہ مرے نہ جایا۔ نہ
 مرے نہ جائے، کرے جگت کھیل۔ جگو جگ پرگٹے جوت اناد انادی وسادی جوتی میل۔ جھوٹھی دُنیا پرہ جلائے، آتم لائے
 مدرا تیل۔ مہراج شیرسنگھ بھانا تیرا کلجگ ورتے، کیرپا کر سادھ سنگت سب چرنی میل۔ چرن ملاوا آپ کر، ست پُرکھ
 ودھاتے۔ آتم جوت ادھار کر، نہکلنک رنگراتے۔ کلجگ بیڑا پار کر، بھگت وچھل ساچے مات تیرے چرن پرہ ناتے۔ گرسکھ
 پُھل کیرپا گردھار کر، ست جوتی جوت ملاتے۔ مہراج شیرسنگھ سوہنگ ساچا شبد ابار کر، گرسکھ سوہن تیرے در رسنا
 گاتے۔ گر کلجگ نہکلنک گن گائن۔ دیوے درس آپ پرہ، ست آتم دکھ مٹائن۔ آتم جھرنا جھرائے وچ کول نہ، پرہ ساچی
 جوت جگائی۔ مہراج شیرسنگھ تیرے ساچے در، ست پُرکھاں ملے وڈیائی۔ ست پُرکھاں ستگر ساچا پایا۔ چنچل ہوئی
 مت، وچ دیہہ پرہ نظری آیا۔ ساچا پرہ رکھ آپ ست، مد ماس نہ رسنا لایا۔ شبد سرت پرہ دیوے ساچا مت، سادھ

سنگت بھین بھرا بنایا۔ ویلا ہتھ نہ آوے وت، جوت سروپ نہکلنک کل آیا۔ مہاراج شیرسنگھ مادھویا کل پرگٹ جوت جگت بھلایا۔ جگت بھلا کل ہوئی بھل۔ جھوٹھے جیو انت کال کل جائین زل۔ سادھ سنگت ملیا ور ور امل۔ آد جگاد جگو جگ نہکلنک جیوڈ کوئی نہ ٹول۔ مہاراج شیرسنگھ جوت پرکاش، جن بھگتاں دسم دوار جائینگے کھل۔ کھلے دوار من بھئے اند۔ آتم اچے جیو پرمانند۔ بے مکھ در نہ سوہن سوہنگ شبد ساچی سگندھ۔ مد ماس پرہہ آہار بنایا، رسنا لایا گند۔ کلجگ مانس جنم گویا، بھاگ ہوئے مند۔ مل سادھ سنگت نہکلنک جن درشن پایا، کرے خلاصی پرہہ بند بند۔ سچ دھام پرگٹ پھنچایا، گرچرن نواس جوں سینتل چند۔ مہاراج شیرسنگھ تیرا تھان سہایا، سادھ سنگت مل پایا نجانند۔ نجانند گرسکھ مانے۔ کلجگ چلے پرہہ کے بھانے۔ آتم جوت جگے مہانے۔ جوت سروپ جوت پرہہ گرسکھاں کھڑا سرہانے۔ بے مکھ کلجگ جیو بھنے جوں بھٹھیلے دانے۔ جوت پرکاش کرے نہکلنک، چرنی لکن راجے رانے۔ کرشن ماری جوت آکاری، دیوے درس جوت سروپ والی ہندوانے۔ والی ہند اترے چند، ڈگن چرنی ہوئے نہانے۔ جمن کنار پرہہ کرے جوت آکار، سنت منی سنگھ تیرے پچن ست ورتانے۔ نہرہے دیوے شبد ادھار، نرمل جوت کرے آکار تین لوک نہکلنک جوت مہانے۔ مہاراج شیر سنگھ تیرا پرکاش، کلجگ کرے ناس، سب مٹائے راجے رانے۔ مٹ مٹ مٹ جائے ابھان۔ ایک جوت جگو جگ مہان۔ راؤ رنگ پرہہ اک سامن۔ مہاراج شیرسنگھ جوت سروپ جگو جگ ایک جوت سامن۔ ایک جوت ایک آکار۔ جگت پت کل لے آیا اوتار۔ دکھ بھکھ کرے جگت خوار۔ آتم سکھ دیوے سوہنگ شبد ادھار۔ آتم ہستی کلجگ منکھ، جنہاں جیبا مرار۔ مہاراج شیرسنگھ تیرے ہتھ وڈیائی، تیری کوئی نہ پاوے سار۔ تیرے ہتھ جگت وڈیائی۔ مار جوال جوال مار، مار کھپائی۔ جن بھگتاں لیوے سار، دیوے تار جگو جگ دے وڈیائی۔ سوہنگ شبد ساچا دے امرت بھنڈار، گرسکھاں سنت بنائی۔ انت کال کلجگ نہ ہوئے خوار، نہکلنک ستگر منی سنگھ چرن لگائی۔ سادھ سنگت گر چرن کیا پیار، ساچا پرہہ سچکھنڈ

نواس دوائی۔ بیہ سو آٹھ پنچم جیٹھ، بھائیاں ملِ کری ارداس، سیکھ اودھم لیا بخشائی۔ سچکھنڈ کیا نواس، دے درس دیہی
 چھڈائی۔ جھوٹھی دنیا جھوٹھا چھڈیا واس، سادھ سنگت پرہ لیا ملائی۔ ساچا پرہ وسے سدا پاس، ساچی جوت وچ جوت
 ٹکائی۔ بخشے بھل رسنا لائی جو مدرا ماس، کال انت کال ہو گیا سہائی۔ مات پت بہین بھرا دھیاں پتر ساچا پت آپ
 دیوے دھرواس، نیتر آنسو نہ بنس وبائی۔ پتا پوت ایک دھاگہ ایک سوٹ ایک لڑی پرہ لیا پروئی۔ ایک روپ ایک جوت ساچی
 جوت پرہ لیا ملائی۔ سوٹ سنگھ سنگھ موتا کرے بینتی، بخشے پرہ ساچا بھوپ کر دیا پرہ لاج رکھائی۔ مہاراج شیرسنگھ
 دیوے سُت وڈیائی، سچکھنڈ نواس دوائی۔ کرن بینتی چرن پرہ کھڑے ہوئے سُت۔ بخشنہارے بخش دے، پرہ پاربرہم
 اچت۔ پنچم جیٹھ دھن سُبھاگ دہارا، دھن سہائی رت۔ پال سنگھ تیرے ونس سربنس وڈیائی، مہاراج شیرسنگھ نہکلنک
 اوتار جوت دھرے تیرے وچ سُت۔ دھرے جوت وچ پورن سیکھ۔ ساچے لیکھ پرہ بھیجیا، ڈھردرگاہوں لیکھ۔ پہلے جنم
 پرہ دے وڈیائی، جنم لکھایا بھرنگ رکھ۔ دو جے جنم پرہ دے وڈیائی، نرنجن جوت پورن گوت اوتار ویاس سیکھ۔ کلجگ
 دے جنم کرے جوت آکار، مہاراج شیرسنگھ جوت سروپی بھوکھ۔ نام پورن پورن گرسکھ جگت بھلیوا۔ نہکلنک جوت
 سروپ، پرہ وچ سدا وسیوا۔ دھری جوت آپ پرہ، الکھ ابھیوا۔ کلجگ جیو انت آوے وقت، چار کنت نہکلنک تیری
 چرن سیوا۔ مہاراج شیرسنگھ ست پُرکھ نرنجن، کلجگ جوت دھرے وچ گرسکھ وڈ وڈ دیوی دیوا۔ دیوی دیو گرسکھ
 دوارے۔ نہکلنک تیری جوت، سنگھ پورن آتم چمتکارے۔ چار ورن انت ہوئے اک گوت، آئے ڈگن ست دوارے۔ جو جن
 کلجگ رہے سوت، چل آئن نہ پرہ دوارے۔ مہاراج شیرسنگھ گرسکھ کلجگ سدا سوہن تیرے دوارے۔ کلجگ ساچا
 نہکلنک تیرا دربار۔ پرکٹ جوت سادھ سنگت، در آئی دیوے تار۔ بے مکھاں مار شبد چوٹ، کلجگ کرے خوار۔ مہاراج
 شیرسنگھ تیرا شبد ساچا، جگت پنڈ کاچا ڈھاپے ڈھپے ہوئے خوار۔ بھگت جن دھن جنہاں شبد من واچا، آتم ہوئے ادھار۔

بے مُکھ در آئے سُن کُن در ناچا، پرہہ شبد وگائی مار۔ مہاراج شیرسنگھ جوت سرُوپ وچ ہردک گرسکھ راجا، نام نہکلنک
 اوتار۔ گرسکھ گر ایک سوت ایک دھاگا۔ ایک شبد سوہنگ ایک راکا۔ کلجگ دکھ نہ گرمکھ لاگا۔ اتم تیرا جنم نہ لاگے داغا۔
 نہکلنک پکڑی تیری واگا۔ مہاراج شیرسنگھ کل پرگٹ، دیوے درس جوں بھوگ لگاوے بدر ساگا۔ کر کیریا پرہہ برد سواریا۔
 مکند منوہر لکھی نرائن کرشن مُراریا۔ کلجگ دھرے جوت جوت سرُوپ نہکلنک اوتاریا۔ جامہ لیا دھار گھنکپڑ ہوئے سچ
 دواریا۔ مہاراج شیرسنگھ آد جگادی جوت، چار کُنٹ تیرا چمتکاریا۔ چار کُنٹ پرہہ جوت بلوئے۔ جوت پرکاش کرے تین لوئے۔
 تین لوک پرہہ ایک جوت ورتے جگو جگ سوئے۔ جوت زرنجن مات لوک دھرے پرہہ ابناش، دوسر ناہیں کوئے۔ کھنڈ برہمنڈ
 پرہہ وسے وچ وربھنڈ، زرگن سرگن روپ دوئے۔ زرگن سرگن پرہہ جوت آکاری۔ کلجگ ہویا پرگٹ جوں رام کرشن مُراری۔
 مۇرکھ مُگدھاں سُدھ نہ آئی، بنے مد ماسی آہاری۔ سادھ سنگت نہکلنک جوت جگائی، جو جن ڈھیہہ پئے پرہہ چرن
 دواریا۔ مہاراج شیرسنگھ تیرے نام دہائی، چار کُنٹ بے مُکھاں کرے خواری۔ خوار خوار ہوئے جگت خوارا۔ جوت سرُوپ
 جگائے آپ گردھارا۔ گرمکھاں دیوے ساچی بھگت، سوہنگ ساچا نام ادھارا۔ بے مُکھاں پساوے کھپاوے کال انت، سوہنگ
 شبد کھنڈا چلے دو دھارا۔ پیر بے تال پرہہ لیائے وقت وچ سنسارا۔ چلے ندی خُون جوں وہندی دھارا۔ مہاراج شیرسنگھ تیرا
 حُکم ورتے، اک لکھ آسی ہزار بھوت پریت کرے جیو خوارا۔ حُکمے اندر سب دیوی دیو۔ مَن جن سر نہ کھڑے پرہہ چرن
 سیو۔ ایک جوت اٹل پرہہ الکھ ابھیو۔ بے مُکھاں نظر نہ آئی، ساچی جوت سدا شبد تھیو۔ گرسکھاں نہکلنک تیری چرن
 پریت کر، کلجگ اتم کھائی سیو۔ کیریا دھر گرسکھاں سوہنگ شبد دیا ساچا میو۔ گرمکھاں بڈھ بیک کر، رسنا ہٹاوے مد
 ماس نہکیو۔ مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان، نہ کیسے جاناوے بھيو۔ بھيو جانے جس جنائے آپ۔ پرگٹے جوت کلجگ سرب
 داتا سرب مائی باپ۔ اتم جوت کرے اُجیارے، کوٹ نیوارے پاپ۔ مہاراج شیرسنگھ ستجگ ہووے تیرا سوہنگ شبد ساچا

جاپ۔ سوہنگ شبد ایشور مُکھ واک۔ کہانی بانی گگن پتالی پاکی پاک۔ کوئی جن وِرا لا جانے سو، جس آتم کھلاوے تاک۔
 کھلے تاک ہوئے اُجیارا، مہاراج شیرسنگھ گُرمکھاں کلجگ دیوے ساچا واک۔ گُرسکھ گُرشبد کھائے۔ ساچا پرہہ وِچ آتم دُھن
 اُپجاوے۔ اُپجاوے دُھن کھلائے سُن، تین بھون دی سوجھی پائے۔ رُن جھُن پرہہ ایکا گُن، ایکا جوت رہیا تین لوک سہائے۔
 امرت جھرنا جھرائے جوں میگھ سون، جو جن نہکلنک تیری سیو کھائے۔ جھوٹھی دیہہ وِچ سواس دھرے پرہہ پون، جوت
 سروپی جوت جگائے۔ کلجگ جامہ دھار، ہنکاریاں ہنکار نوارے جوں راما رون۔ پرہہ ساچی لکھت کرائے۔ بے مُکھاں جنم گویا
 اون گون، چل نہ آئے پرہہ سرنائے۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ جامہ دھار، جن بھگتاں پیج رکھائے۔ پیج رکھائے پرہہ ساچے بھگت۔
 جو جن آئے نہکلنک سرن تیری لگت۔ سوہنگ شبد در ہوئے بھکاری منگت۔ دے دان ہوئے کِرپال، پرہہ ساچی سادھ
 سنگت۔ مہاراج شیرسنگھ گُرسنگھ ساچا، گُرسکھاں چاڑھے سوہنگ آتم رنگت۔ آتم رنگ پرہہ آپ چڑھایا۔ نج گھر واسی
 نج پرگٹ درس دکھایا۔ کر جوت آکار، ساچا دیپک وِچ دیہہ جگایا۔ بیٹھ وِچ نیرادھار، بے مُکھ جیواں نظر نہ آیا۔ گُرسکھاں
 کِرپا کر اپار، پرہہ اپنا آپ درسایا۔ کر درس گُرسکھ بیڑا ہویا پار، لکھ چُراسی گیڑ مُکایا۔ انت کال جم نہ کھائی مار، نہکلنک
 ہوئے سہایا۔ کلجگ لئے پورن اوتار، گُرسکھ جوتی جوت ملایا۔ مہاراج شیرسنگھ تیرا ساچا سچکھنڈ دوار، سادھ سنگت
 نواس دویا۔ سادھ سنگت تیرا ساچا استھان۔ دوس رین جوت جگے وِشنوں بھگوان۔ جن بھگت جوت وِچ جوت مل، وِچ
 جوتی جوت سامن۔ وِچھڑ نہ جائے اک تل، کِرپا کری آپ مہروان۔ مہاراج شیرسنگھ تیری جوت ایکا انت گُرسکھ وِچ مل
 جان۔ گُرسکھاں دیوے پرہہ ساچا گیان۔ ساچی پریت چرن دھیان۔ دے درس جگت مٹائے چند، جگت دوئے مان۔ مہاراج
 شیرسنگھ گُرمکھ گُرسکھ تیری ساچی جوت، انت جوت مل جان۔ گوبند گُر گُربند کلجگ دوئے ہوئے۔ بے مُکھ کلجگ
 جیو، انت کال کل رہے سوئے۔ وقت وِبائے ہتھ نہ آئے، خالی رہے جہانی دوئے۔ مہاراج شیرسنگھ جن بھگتاں درس دکھا، دُرمت

پاپ کلیور دھوئے۔ مد ماسی کلجگ ڈرمت ڈراچار۔ آتم نہ دیسے ساچا نرنکار۔ رسنا وس جیو کرے ماس آہار۔ گیا بھل جس
 کییا جگت آکار۔ انت کال کھائے جم مار۔ نہکلنک پاوے نرک مجھار۔ انت کال گرسکھاں دے درس پرہ دیوے تار۔ مہاراج
 شیرسنگھ سادھ سنگت تیرے چرن بلہار۔ کر کرپا امرت ورسدا پرہ بھگونت۔ جو جن آئے امرت آتم ورسدا، پرہ شانت
 کرائے جیو جنت۔ ساچی سادھ سنگت پردے سدا پرہ جھرنا کول نابھ جھرت۔ جو جن در پرہ آئے پرسدا، دیوے درس آپ
 بلونت۔ مہاراج شیرسنگھ دیوے جوت ادھار کلجگ گرسنگت۔ گرسنگت سو جو گر در آئے۔ گر در ساچا کل اوتار نر
 نہکلنک تیری سیو کھئے۔ پائے ساچا ور، جائے ڈتر تر، کلجگ مایا نہ ستائے۔ مہاراج شیرسنگھ ستجگ دیسے تیرا اوچا در،
 سوہنگ شبد سادھ سنگت دوس رین رسنا گائے۔ دوس رین تیرا اچے نام۔ گرمکھاں کل پورن ہوئے کام۔ ساچا شبد پیایا
 ساچا جام۔ سچ جوت جگائے پرہ وچ آتم رام۔ مہاراج شیرسنگھ پُرکھ نرنجن، ساچا شبد سوہنگ دیوے نام۔ نام شبد
 سوہنگ لاپے دکھ۔ امرت دے کرپا کر سُپھل کرائے ماتا گکھ۔ ہووے جنم ماس دسم، اُلٹا جیو گریہے رُکھ۔ مہاراج شیرسنگھ
 تیرے شبد ڈہائی، اچے سُکھ پرہ کاٹے سب دکھ۔ شبد گوئے دکھ دیہہ سُپھل کر۔ آتم رہے نہ بھکھ، سوہنگ شبد جیو
 دھیان دھر۔ نجانند پرہ اُچاوے سُکھ، ساچا برہم گیان کر۔ کلجگ جیو نہکلنک چرن دھیان کر۔ نہکلنک تیرے چرن
 دھیان۔ گیانیاں دیوے برہم گیان۔ ندھانیاں کرے کل چتر سجان۔ ابھانیاں دیوے دکھ مہان۔ دھن دھن دھن گرسکھ
 نہکلنک تیرے چرن لاگ تر جان۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر پورا، کلجگ جوت پرگٹے وشنوں بھگوان۔ وشنوں بھگوان سرب
 کا داتا۔ جوتی جوت جوت سرُپ، پرہ جُگو جُگ جوت جگاتا۔ وسے وچ بن رنگ رُپ، اُچاوے شبد وڈ گیان گیاتا۔
 مہاراج شیرسنگھ نر نرائن، سوہنگ شبد بھنڈاری آپ وڈ داتا۔ وڈ داتا پرہ آپ داتار۔ نرہاری نروریر گرمکھ کرے جوت
 آکار۔ بے مکھاں گھر در در گھر پئے وہیر، سوہنگ شبد پرہ ماری مار۔ مہاراج شیرسنگھ تیرے ہتھ وڈیائی، کلجگ جامہ

دھار سادھ سنگت دیوے تار۔ سادھ سنگت تیرا نام اُجیار۔ چرن کول کول چرن گر رکھے پیار۔ اُپر دھول پرہہ وچ کول جوت سروپی کرے آکار۔ مہاراج شیرسنگھ جوت سروپ، جوں کرشنا سول، سوہنگ شبد جن بھگتاں دیوے نام بھنڈار۔ دیوے نام بھگت بھنڈاری۔ سوہنگ دان جگت ادھاری۔ وشنوں بھگوان جوت زرنکاری۔ مہاراج شیرسنگھ جامہ دھارے، در آیاں دی پیج سواری۔ دیکھا دیکھ جو جن آئے در۔ ساچا صاحب ساچا نام، شبد سوہنگ دیوے ور۔ چرن لاگ کوٹ اپرادھی جائین تر۔ انت کال نہ کلجگ ہووے کیسے ڈر۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک، سادھ سنگت پایا تیرا اوچا در۔ ساچا شبد سوہنگ سدا گنجار۔ سادھ سنگت رسنا چپ ہووے پار۔ بے مکھ بللائن، انت کال کل ہوئن خوار۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر پورا، سادھ سنگت جائے تار۔

★ ۶ ساون ۲۰۰۸ بکرمی میڑھ وبار ہویا ★

سُکھ ساگر سرب سُکھ داون۔ دُکھ بھجن پتت پاون۔ نہکلنک آتم تیرتھ تیرے چرن نہاون۔ تارے گرمکھ جن راجا بل پرگٹ روپ باون۔ مہاراج شیرسنگھ جوت سروپ، جگو جگ تیرا آون جاون۔ ستجگ آیا پرہہ باون روپا۔ کر بھیکھ کھڑا دوارے بھوپا۔ منگیا دان ہوئے اودھوتا۔ کرم اڈھائی دے راکھ بھوٹا۔ بل بل نہ جانیا، پرگٹے گوبند سروپا۔ اچھل چھلن چھل کر، بھوجن کیا نہ لایا جوٹا۔ ساچے پرہہ آکار ودھایا، دوئے کرم کر تریلوئے کھپوٹا۔ کرم ادھی راجن ولّ حساب رکھایا۔ چھتر جھلے نو کھنڈ پرتھی، پرہہ پرگٹ مان رکھایا۔ ہوئے نانا چرن لاگ، ہوئے بھلا اکھ سُنایا۔ براہمن پردھ اوستھا دھار، پرہہ ستجگ بھیس وٹایا۔ بخشہارے بخش پرہہ، بل راجے مگر منایا۔ کرم جرم جرم وچار کر، سر اُپر ہتھ ٹیکایا۔ دے راج پاتال پرہہ، ساچا مان دوایا۔ جگو جگ بھیکھ دھار، جوت ایک انیک رنگ وٹایا۔ دھنّ دھنّ دھنّ راجا بل تیرا نگر گرام، جتھے پرہہ ساچے درس دکھایا۔ ستجگ پرگٹ پھر ساچا دھام، نام بلکھ رکھایا۔ چرن دھرے وشنوں بھگوان، انت تُرکان ناس کرایا۔

جُگو جُگ جوت مہان، سب تھائیں دے سزایا۔ سوہنگ شبد پرہہ تیرا بان، سَتجُگ ساچا راہ بنایا۔ شبد بان پرہہ جگت لاپے گہان، اپنا بھیو نہ کیسے جنایا۔ پرگٹ جوت کرے سنگرام، کلجُگ جیواں جنم گویا۔ مہاراج شیرسنگھ جوت سروپ، جگت سبائے پائی مایا۔ لکھائے لیکھ پرہہ بن بھکاری۔ سَتجُگ وڈی راجے ملی سیکداری۔ چرنی ڈگن ولی قندھاری۔ انتکال کلجُگ پرہہ مارے مار کر خواری۔ ساچے تخت وسے نہکنک بنواری۔ جھلے چھتر سیس ہووے اسو گج اسواری۔ سادھ سنگت پرگٹے جوت پرہہ، کٹے ہووے بھکھ بیاری۔ ساچا شہنشاہ رکھے لاج مُراری۔ بے مکھ لبھے نہ راہ، نہ آئن چل دواری۔ مہاراج شیرسنگھ سچ ورتائے، سچا دیوے ایک شبد ادھاری۔ ایک شبد پرہہ ایک چاڑھے رنگ۔ کلجُگ گوائے انت کرائے بہنگ۔ سَتجُگ ساچا پرہہ لائے، گرسنگت ور لیا منگ۔ دُکھ دلدر پرہہ سارے لاپے، نہ دیسے بھکھ ننگ۔ سوہنگ شبد سرب راپے لائے، کیسے نہ ہووے آتم بہنگ۔ سَتجُگ ہوئے پرہہ ساچی نائے، گرمکھ ساچے پار جائن لنگھ۔ مہاراج شیرسنگھ امرت ورکھائے، جوں چلے نیر کنگ۔ گنگا گوداوری تیرے جگ گن گہر گمبھیر۔ بھگت جنان آتم دیوے دھیر۔ امرت وبائن جوں بالک ماتا سیر۔ تیری جل دھار کٹے زنجیر کبیر۔ رویداس چار ترایا، پھڑ لیا ہنٹھ کسیر۔ تٹ تیرے، پردھاں بال جواناں بنی رہے سد بھیڑ۔ انتکال کلجُگ تیری ہوئی اخیر۔ کل جیو پاپی، سنگ پاپاں بھر گئے تیرے چیر۔ کھچے جوت آپ پرہہ وڈ داتی، تیرا خالی ہویا نیر۔ مہاراج شیرسنگھ نہکنک سبن گوائے مان کلجُگ اخیر۔ گودوری گوداوری۔ ترپ برگ بوند گرز مُکھ گراوری۔ چلیا نیر جگت سُدھاوری۔ وشنوں بھگوان ور دے سُدھاوری۔ تیرے نیر جگت ترایا۔ پرگٹ گوبند گر، وچ تیرے چرن ٹکایا۔ جل امرت امرت جل اک رس بنایا۔ جن بھگتاں پی تیرا امرت جل، آتم ترکھا بچھایا۔ بے مکھاں تیرے در گھر جائے پاپ کام کرودھ ودھایا۔ بے مکھ کلجُگ جیو، سنگ پاپاں تیرا مُکھ چھپایا۔ جامہ دھار نہکنک، تیرا لیکھ چُکایا۔ انتکال کل کیا آن، جوت سروپی کھیل رچایا۔ دھرے جوت وشنوں بھگوان، جگت بھلیکھا سارا لاپیا۔ سَتجُگ دیوے

ست پُرکھاں مان، جوں ہوئے دربان بل ترایا۔ تریتا پائی سار۔ دھرے جوت آپ گردھار۔ وڈ وڈ وڈا ہوئے پرہ، نام دھرائے
 رام اوتار۔ نائیاں نائیاں دیوے مان، گھر بھیلنی بیر کرے آہار۔ ساچے پرہ چرن چھپائے، اہلیا کر کرپا کینی پار۔ اپار کر کیا
 ایک جوت آکار۔ ہنکاریاں انت خوار کر، جگ تریتا کیا پار۔ آیا دواپر دھرے جوت رگھناتھ۔ بھگت وچھل اناتھاں ناتھ،
 سرب جیو کے ساتھ۔ مکند منوہر لکھمی نرائن، جن بھگتاں رکھے لاج سر دے کر ہاتھ۔ کول نین سندر گنڈل مُکٹ بین
 گھنٹیا شام تریلوکی ناتھ۔ تریلوکی ناتھ دواپر آیا جن بھگتاں مان دواپا۔ ایکا جوت جگت دھر، اچرج کھیل رچایا۔ ہنکاریاں
 پرہ ہنکار دے، جن بھگتاں درس دکھایا۔ دروپدی لجا کپڑ کوٹ آکار دے، راجن مان گویا۔ پیر سُداما دلیدی، منگن در
 دوارکا آیا۔ دیوے وڈیائی آپ پرہ، مُرار کرشن سینگھاسن اُپر بٹھایا۔ ایکا جوت وشنوں بھگوان دے، جن بھگتاں مان دواپا۔
 ایکا شبدا لائے بان، ڈکھاں ناس کرایا۔ ارجن دیوے برہم گیان، گیتا گیان پرہ لکھایا۔ جو جن دیوے پورن دھیان، وچ جنم
 مرن نہ آیا۔ دواپر دے گیا پرہ ساچا دان، کلجگ جیواں بھیو نہ پایا۔ چھڈیا آتم برہم گیان، نجانند سکھ گویا۔ رسنا کیا مد
 ماس آہار، آتم رس کھپایا۔ آتم بھلایا سری بھگوان، جس مانس جنم دواپا۔ دھیائے اٹھاراں لکھائے گوجھ گیان، گنی ندھان
 شبدا لیکھ لکھایا۔ کلجگ جیو بھل ہوئے انجان، چت نہ آیا۔ کلجگ پرگٹے نہکنک بلوان، انتکال کلجگ جیو دے سزایا۔ سو
 جن ہووے چتر سُبجان، جس مد ماس نہ رسنا لایا۔ دھرے جوت مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گنٹ چار ہاباکار مچایا۔
 نہکنک جگت جوت دھر آئے۔ جوت سروپی اگن چار گنٹ لگائے۔ جن بھگتاں گھر ہووے جے جے جیکار، بے مکھ ہاباکار کر
 بللائے۔ سیکھاں شبدا ہووے سچی دھنکار، سوہنگ پرہ آپ ساچا شبدا لکھاوے۔ نہکنک تیری کوئی ویرلا پاوے سار،
 جس آتم درس دکھائے۔ دے درس پرہ دُبدا مارے، آتم کرے جوت آکار۔ گرمکھاں کھولے جو در آئے، نہکنک دسم دوار۔
 کھلے دوار ہوئے اُجیار۔ رُن جھن سدا دھنکار۔ مہاراج شیرسنگھ نہکنک اوتار، جن بھگتاں شبدا سوہنگ بھر جائے بھنڈار۔

سوہنگ شبد سچ دیان۔ رسنا چپ جیو مہا سُکھ پان۔ بُجھی آتم دیپ، سوہنگ شبد بتی لا جگان۔ نہکلنک کرے آکار،
 جو جن من تن من لے مان۔ من تن جس جن مانیا۔ ساچا پرہہ جوت سروپ پچھانیا۔ من رکھے نہ جگت ابھانیا۔ سو جن
 ہووے سُگھڑ سُجانیا۔ ساچا پرہہ جوت سروپ پچھانیا۔ کلجُگ چلے سدا پرہہ تیرے بھانیا۔ مہاراج شیرسنگھ جامہ دھار،
 دیوے مان نہانیاں۔ دیوے پرہہ وڈیائی۔ اوچ نیچ دا بھيو مٹائی۔ دیناں ناتھ جن بھگتاں پرہہ آپ اکھوائی۔ جُگو جُگ جوت
 سروپ، نہکلنک تیری وڈیائی۔ جناوے جن وساوے من سُناوے گن، جیو کہے مُکھوں دھن دھن۔ اُچاوے پرگٹاوے پرہہ
 ساچا درس دکھاوے، جیو آتم جائے من۔ من جن وڈیائے، مان دوائے ساچی جوت ٹکاوے، جیو ہوئے جن جن جن۔ مہاراج
 شیرسنگھ سرب کل ورتے، جن بھکت تیرے چرن جائے من من من۔ جن بھگتاں تیرے چرن بن آئی۔ تن من دھن سیو کر،
 پرمکت تیرے درتے پائی۔ ساچا پرہہ گرمکھ وڈ دیوی دیو، کل ساچے دے جاوے وڈیائی۔ مہاراج شیرسنگھ جوت سروپ
 نہکلنک تیری برتھا سیو نہ جائی۔ کلجُگ ساچی جوت دھر، پرہہ کلجُگ کھیل مٹائے۔ کلجُگ ساچی جوت دھر، پرہہ رسنا
 شبد چلائے۔ کلجُگ ساچی جوت دھر، چار کُنٹ ڈنک وجائے۔ کلجُگ ساچی جوت دھر، کھانی بانی بھسم کرائے۔ کلجُگ
 ساچی جوت دھر، سربت تیرتھاں مان گوائے۔ کلجُگ ساچی جوت دھر، فُراں انجیل دئے کھپائے۔ کلجُگ ساچی جوت دھر،
 پرہہ بھیکھ پکھنڈ ناس کرائے۔ کلجُگ ساچی جوت دھر، ایکا محمد پرہہ ساچا انت کرائے۔ کلجُگ ساچی جوت دھر، اگن
 جوت جوت جگت چلائے۔ کلجُگ ساچی جوت دھر، وربھنڈی کھیل مٹائے۔ کلجُگ ساچی جوت دھر، جوٹھ جھوٹھ سب
 میٹ مٹائے۔ کلجُگ ساچی جوت دھر، ساچے سیکھ ترائے۔ کلجُگ ساچی جوت دھر، انتکال کلجُگ آپ کرائے۔ کلجُگ ساچی
 جوت دھر، ستجُگ ساچا لائے۔ کلجُگ ساچی جوت دھر، سوہنگ شبد چلائے۔ کلجُگ ساچی جوت دھر، نہکلنک نام
 رکھائے۔ کلجُگ ساچی جوت دھر، بھگوان وشنوں اپنا بھیکھ وٹائے۔ کلجُگ ساچی جوت دھر، مدھر بین مات وچ آئے۔

کلجُگ ساچی جوت دھر، ورن چار اک کرائے۔ کلجُگ ساچی جوت دھر، مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان سوہنگ ساچا نام جپائے۔ ساچی جوت دھرے پرہہ کلجُگ، اپنے نام دیوے وڈیائی۔ ساچی جوت دھرے پرہہ کلجُگ، سنت منی سینگھ تخت بیٹھائی۔ ساچی جوت دھرے پرہہ کلجُگ، ستجُگ دیوے سوہنگ وڈیائی۔ ساچی جوت دھرے پرہہ کلجُگ، مہاراج شیرسنگھ بے مُکھاں دس نہ آئی۔ ساچی جوت ساچا پرہہ، جگت آیا جگدیش۔ ساچی جوت ساچا پرہہ، بے مُکھاں جائے پیس۔ ساچی جوت ساچا پرہہ، ستجُگ ساچے چہتر جھلاوے سیس۔ ساچی جوت ساچا پرہہ، مہاراج شیرسنگھ نہکلنک تیری کوئی نہ کرے ریس۔ جوت دھرے جگت دِیال۔ رکھک وچھل بھگت رکھوال۔ بھگت رکھوال دیوے مان، برہم پُری ساچے سکھ پال۔ مہاراج شیرسنگھ ناتھ تریلوکی سدا دِیال۔ دِیال پال سینگھ دِیا پرہہ کرے۔ کلجُگ سیو کمائی پرہہ مانس جنم سُپھل کرے۔ چار جُگ تیری رہے وڈیائی، برہم لوک جوت پرہہ دھرے۔ مہاراج شیرسنگھ دیوے وڈیائی، جو جن سرنی پڑے۔ جن آئے سرن پرہہ سرناگت۔ پرہہ سدا حضور نہ جائے بھاگت۔ اُپجاوے شبد سناوے سچ راگت۔ سُن ساچا راگ، سویا جیو جائے جاگت۔ مہاراج شیرسنگھ کر درس تیرے پورن ہوئے بھاگت۔ جو جن ہوئے پرہہ چرن بھکاری۔ ساچا پرہہ گھر در گرسکھ دواری۔ اندھ گھور گھور اندھ پرگٹ پیج سواری۔ مہاراج شیرسنگھ جُگو جُگ پرگٹ رکھ لاج مُراری۔ رکھے لاج پرہہ لاجا ونت۔ پرہہ گُن نہ جانے کلجُگ جیو جنت۔ کوئی وِرلا جن پچھانے ساچا سنت۔ سوہنگ شبد وکھانے جس بخشے پرہہ کنت۔ مہاراج شیرسنگھ جوت سروپ، مہا بڑی اننت۔ انت آپ اننت جگ رہیا۔ جوت سروپ جُگو جُگ پرہہ ایکا جیہا۔ ایکا جوت پرہہ، جوتی جوت انیک دھارے دیہا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، تیرے جیوڈ اور نہ کیہا۔ سارنگ دھر بھگوان بیٹھلا۔ گُرمکھ ساچے ساچا رنگ پرہہ ڈیٹھلا۔ جن بھگتاں بھانا پرہہ لگے میٹھلا۔ بے مُکھاں سوہنگ لگے جوں کوڑا ریٹھلا۔ مہاراج شیرسنگھ امرت ورکھ، سادھ سنگت آتم کرے سیتلا۔ سیتل کایا ہوئی، کر ستگر

درس۔ جگت مایا گئی، مٹی آتم حرص۔ ساچے پرہہ کرپا بھئی، امرت ورکھا گئی برس۔ مہاراج شیرسنگھ جن آئے سرنائی، جوت جگائے وچ عرش۔ عرشی جوت عرش پرہہ دھرے۔ کلجگ جیو لوکات وچ نہ ڈرے۔ جن مرن مرن جنم تے پار پرے۔ ست پُرکھ نرنجن کرپا آپ کرے۔ مہاراج شیرسنگھ ساچی جوت ساچے دھام دھرے۔ ساچا دھام پرہہ چرن نواس۔ آون جاون مٹی تراس۔ ملیا پاربرہم پریشور ابناش۔ مہاراج شیرسنگھ جوت سروپ، جگت بھنڈاری سرب گنتاس۔ گنونت گنتاس۔ جن بھگتاں پردے رکھے واس۔ جن بھگت اُچائے کلجگ جوں چندن پرہاس۔ در کھڑے سہائے وچ پرہہ کرے نواس۔ مہاراج شیرسنگھ تیرے چرن سادھ سنگت سدا بل بل جاس۔ بل بل جائے سنگت سادھ۔ رسنا چپے نام آتم آگادھ۔ ایک شبدا ایک دُهن وجائی ناد۔ مٹے اگیان دسے برہماد۔ مہاراج شیرسنگھ کرپا کر، گرسکھ رسنا آوے ایکا ساد۔ رسن ساد رمییا رام۔ ملیا مادھو گھنٹییا شام۔ آتم یاد نہ بھلیا نام۔ رسنا چپ جپ جیو مہا سُکھ پان۔ وڈ وڈ وڈ تپ، سوہنگ چپنا نام۔ آتم جپ جپ جپ، سوہنگ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ساچا دیوے نام۔ وشنوں بھگوان پرہہ کا نام۔ دھرے جوت زہکلنک، جوں تریتا رام۔ سوہنگ شبدا سُپھل کرائے کام۔ مہاراج شیرسنگھ جوت سروپ، ستجگ چپائے ساچا نام۔ نام چپائے ستجگ سرب کلاونت۔ تیج وکھائے آپ بھگونت۔ گرمکھ وڈیائی وچ جیو جنت۔ مہاراج شیرسنگھ درس دیکھاوے، گرمکھاں بےانت۔ بےانت روپ ست سروپ، پرہہ درس دیکھائے۔ ستجگ بھوپ مہا انوپ، سرب سرشٹ مٹائے۔ وچ اندھکوپ پرکٹے جوت بن رنگ روپ، کل ساچی جوت دھرائے۔ مہاراج شیرسنگھ تیرا سوچھ سروپ، جن بھگتاں آن ترائے۔ تارے آپ پرہہ تارنہار۔ ساچا شبدا سوہنگ دیوے بھنڈار۔ بےمکھاں کلجگ آتم ہووے دُھندوکار۔ سادھ سنگت دیسے گھنک پُر واسی، تیرا ساچا سچکھنڈ دوار۔ جتھے جوت پرکٹے پرہہ ابناشی، جن بھگتاں دیوے نام ادھار۔ مہاراج شیرسنگھ لوک تین واسی، سچ دیسے تیرا چرن دوار۔ گھنک پُر واسی تیرا دوار ستجگ سچ۔ چار کُنٹ سرب دھام دیسے کچ۔ جوت

جلائے آگن، جگ جائن سارے مچ۔ پرگٹ جوت، گرسکھاں سر رکھے بتھ۔ انتکال کلجگ جیو جائن مچ۔ مہاراج شیرسنگھ
 تیرے شبداٹل، لکھت لکھائی ہووے سچ۔ لکھائے لکھت پرہہ جگت لیکھ، مٹائے دُشت دُراچاری۔ مٹائے لیکھ بے مُکھاں
 بدھماتا کی کرے وچاری۔ دُکھ بھکھ بھکھ دُکھ لگ جائے جگت بیماری۔ بال نہ ٹھہرن ماتا ککھ، کلجگ ہووے انت خواری۔
 مہاراج شیرسنگھ ماری شبدا مار، سرشٹ پار اُتاری۔ پار اُتار اُتار پار، جن بھگتاں بیڑا کیا پار۔ بے مُکھ کلجگ ڈے
 ادھوچکار۔ نہ دیسے پرہہ، نہ دیسے پار کینار۔ بانہوں پکڑ پرہہ روڑھیا، کلجگ بیڑا کر خوار۔ مہاراج شیرسنگھ تڈھ پن انتکال نہ
 دیوے تار۔ رام رام رام تریتا اُچیا رام۔ رام داس رام داس رام داس امرتسر تیرا گرام۔ تیرا گرام کلجگ بنیا چار ورن ساچا
 دھام۔ کلجگ جیو کلجگ دس نہ آیا ساچا رام۔ تن من بُدھ ہنکار رکھایا، بن بیٹھے ہنکاری رام۔ ہنکار نوارے پرہہ بنواری،
 کرے خوارے سچ جوتی رام۔ کلجگ جامہ نہکلنک، مہاراج شیرسنگھ دھرایا نام۔ پرگٹ جامہ نہکلنک، پرہہ آیا سچ دوار۔
 بے مُکھاں کپٹ وچاریا، پرہہ پورے کیا خوار۔ پرہہ جوت سروپی شبدا اُچاریا، شبدا روپ ماری مار۔ انتکال کلجگ سر
 امرت ڈھیہ ڈھیہ ہوئے خوار۔ کلجگ نہکلنک وڈا وڈا آپ، دس سُت ہوئے دس اوتار۔ کلجگ گر پورا سُت۔ جیو کلجگ
 ساچا شبدا اُچاوے وچ بُت۔ جوت میل میل جوت پرہہ کرے اُچت۔ گر نرنجن نرائن جوت سروپ جوتی مورت۔ جوت
 سروپ جوتی جوت میل رکھے وچ سُت۔ نہکلنک دھرے جوت وچ ستگر۔ دیوے شبدا آپ پرہہ، میل رکھے دھر۔ گر گوبند
 ایک جوت، دوئے مورتی بیٹھے جڑ۔ ایک شبدا ایک راگ، پرہہ اک اُچاوے سر۔ نرنجن جوت اند نرمل، مات لوک ٹیکاوے پرہہ
 وچ گر۔ گر آوے جگ، پرہہ حکمے اندر۔ ساچی جوت پرہہ جگاوے حکمے اندر۔ شبدا سُرت جوت میل، پرہہ شبدا رکھے تن
 اندر۔ انتکال چھڈ نہ دیسے جگ اندر۔ انتکال کلجگ پرہہ آئے جوت دھر۔ سولاں کلا سمرتھ، جوت پرگٹائے پرہہ دھرنی دھر۔
 جن بھگتاں شبدا چڑھائے ساچے رتھ، سرن لگائے سرنی شر۔ بے مُکھاں کھپائے جلائے بھٹھ، بھگتاں دیوے پھل پرہہ کرنی کر۔

کلجگ اُٹی گیڑ وکھاوے لٹھ، کلجگ کرم ہے مرنی مر۔ سادھ سنگت گر چرنی آئے تھ، لگ جائے چرن تر۔ مہراج
 شیرسنگھ کر لیا اکٹھ، سادھ سنگت نہ ہووے کیسے ڈر۔ سادھ سنگت نہ بھو ویاپے۔ ہوئے سہائی آپ پرہ آپے۔ سرب
 بھلایا پرہ ساچا جاپے۔ مہراج شیرسنگھ نہکلنک اوتار، جگت جلايا گھر گھر ہوئے سیاپے۔ گھر گھر رون سرب
 ہندویناں۔ ساچے در بن ڈکے کلجگ ڈونگھے وہنا۔ بھائیاں تائیں نہ ملیاں بھیناں۔ ناراں ملیا نہ سنگ کنتاں بہنا۔ ساچا شبد
 گر جیو تیرا ساچا گہنہ۔ شبد اندھیری جھل گئی، جگ جاوے وپندے وہنا۔ کلجگ تیری پھلواڑی انت ہل گئی، مد ماسی
 کوئی نہ رہنا۔ بے مکھ دُنیا ساری بھل گئی، نہکلنک ڈن پیا سہنا۔ مہراج شیرسنگھ تیرے بھکتاں سرتی کھل گئی، سد
 چرن نواس کر رہنا۔ گرسکھ گرچرن بھورا۔ لے چرن دھوڑ جنم کر سورا۔ جن جو در آئے ہو گورا۔ سچکھنڈ ساچا پرہ سر
 جھلائے چورا۔ مہراج شیرسنگھ نہکلنک، کلجگ دوسر نہ کوئی اورا۔ اور نہ دیسے دوسر کوئی۔ سرب تھائیں پرہ تیری
 سوئے۔ کلجگ جامہ دھار، گرمکھاں پردے دھوئی۔ ستجگ ساچا آکار، چار ورن دیئے اک لڑ پروئے۔ ساچا دیبا ادھار
 سوہنگ شبد، نہکلنک تیری چرن دھوڑ، کھولے تیسر لوئے۔ مہراج شیرسنگھ چار ورن در آئن، ستجگ تیری ساچی سوئے۔
 چار ورن پرہ سچ ورتارا۔ جوت زرنجن دھرے ستجگ اپارا۔ شبد ساچا سوہنگ کھلائے دسم دوارا۔ کلجگ جیو مکدھ
 انجان، نہ پاؤن سار گوارا۔ مہراج شیرسنگھ شبد بھنڈاری، ورتاوے شبد بھنڈارا۔ ورتاوے شبد پرہ آپ اتول۔ ساچا
 شبد کلجگ کیسے ورلے لیا مول۔ کلجگ بے مکھ سوں رہے کول۔ رسنا شبد اچار پرہ اوچ کوک وجائے ڈھول۔ مہراج
 شیرسنگھ شبد لیکھاری پرگٹے جوت، شبد لیکھاوے رسنا بول۔ ساچے پرہ شبد چلایا۔ پرگٹ آپ اپنا بھیو کھلایا۔ شبد وچ
 نہکلنک پرہ ناؤں رکھایا۔ جن بھکتاں آتم لائی کھچ، چرن نواس دوايا۔ مہراج شیرسنگھ کلجگ پرگٹ، ساچا راگ سنایا۔
 ساچا راگ سچ شبد آپ اچاوے۔ آتم جاگ سوہنگ شبد گرسکھ لگاوے۔ پورن کلجگ بھاگ، جس پرہ دیا کماوے۔

مائس جنم نہ لاگے آچ، ماتا گکھ سُپھل کراوے۔ مہاراج شیرسنگھ پرگٹ جوت، گرسکھ بیڑا پار کراوے۔ کلجگ بیڑا پاپ
 ڈبایا۔ پاپ اپرادھ کلجگ کھیل رچایا۔ سنت سادھ کوئی ساچا نظر نہ آیا۔ جگت بھیکھ کلجگ جیواں جگت بنایا۔ پرہ
 ساچا آتم لئے ویکھ، نہ چھپے کچھ چھپایا۔ انت پور کرائے لیکھ، جامہ نہکنک دھر آیا۔ جو کچھ ورتے کلجگ لینا ویکھ، چار
 کُنٹ دھندوکار مچایا۔ مہاراج شیرسنگھ تیرا جوت سروپی بھیکھ، کلجگ بہسم کرایا۔ جوت سروپ بھیکھ بھگوان دا۔
 کلجگ بے مکھاں انت کھپان دا۔ کلجگ بھیکھ کرائے پرہ، مد ماسی سرب مٹان دا۔ مہاراج شیرسنگھ ناؤں دھرائے، کوئی ویرلا
 گرمکھ جان دا۔ وشنوں بھگوان پرگٹے جگ۔ جوت اگن چار کُنٹ جائے لگ۔ بے مکھ جیو جان مؤت کٹھالی دگ۔ مہاراج
 شیرسنگھ سادھ سنگت تیری چرنی جائے لگ۔ چرن لاگ کلجگ جیو نہ دکھ ویاپے۔ ساچا در پرہ تیرا، ست پُرکھاں
 دھیاپے۔ بھگت جنان ہر سدا مائی باپے۔ مہاراج شیرسنگھ ٹدھ جیوڈ، کلجگ کوئی نہ جاپے۔ کلجگ وڈا پرہ بھینگ۔
 ساچا شبدا چڑھاوے آتم رنگ۔ گرسکھ کلجگ پاپ پہاڑاں جائے لنگھ۔ تتی وا نہ لاگے انگ۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر پورا،
 سدا سہائی انگ سنگ۔ انگ سنگ پرہ سدا سہائی۔ گرسکھ تیری جس بنت بنائی۔ کلجگ مایا تینوں لگے نہ رائی۔
 مہاراج شیرسنگھ تیرا ہووے سہائی۔ ہوئے سہائی سرب پرہ نائک۔ مٹاوے سرب جگت مائک۔ پردے اک سچ نام
 دھرائک۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان گھالی گھائک۔ گھال گھال گھال گرسکھاں گھالی۔ جال جال جال، ہووے شبدا
 سنگ جالی۔ بال بال بال، آتم دیپ آپ پرہ بالی۔ مال مال مال، پرہ مالا مال کرے گھنک پُر والی۔ ڈال ڈال ڈال گرسکھ
 ڈال، پرہ پُھل لائے اک سوہنگ ڈالی۔ بھال بھال بھال، کلجگ پرہ سنگت میل ملا لی۔ مہاراج شیرسنگھ بھگت کِرپال
 کِرپال کِرپال کِرپا کرے آپ بنوالی۔ کِرپا کرے بھگت جن میتا۔ مٹی کایا حرص آتم ترپتا۔ نام ندھان نرمل گر در آئے گرسکھ
 پیتا۔ مہاراج شیرسنگھ گرسکھ تیرا، جگ چار سدا ہے جیتا۔ چار جگ تیرے سکھ وڈیائی۔ نہکنک جس تیری سیو کمائی۔

اُچ پدوی سچ در تے پائی۔ گربھ واس تیری بند خلاص کرائی۔ بیکنٹھ نواس ساچی جوت وچ جوت ملائی۔ مہاراج
 شیرسنگھ گرسکھ تیرے چرن بھرواس، کلجگ پاوے وڈیائی۔ جگت لکھائے لیکھ، گر در گرسکھ لکھاری۔ گر گر گرسکھ
 جائے جگت بلہاری۔ ساچی درشت دیوے سچ سرجنہاری۔ ایک پرہ ایک دیوے اشٹ، سوہنگ ساچا نام مزاری۔ مہاراج
 شیرسنگھ ساری سرشت، اتم کرے خواری۔ کلجگ لیکھ انت ہوئے ماڑے۔ چار کُنٹ پے جان اُجاڑے۔ بھانا ورتے دن
 دہاڑے۔ ستر لکھ پٹھان پرہ پورب چاڑھے۔ آس پاس سرب بیاس، مہاراج شیرسنگھ تیری اگن جوت سب ساڑے۔ چڑھن
 پٹھان پرہ کے بھانے۔ پُجن بیاس ہوئے مہانے۔ ورتے قہر پرہ مارے شبد بانے۔ دُکھ بھکھ انت روگ دیہی لگ جانے۔ رون
 مغلانیاں بانہ لے سربانے۔ ہووے ہتھ وڈیائی مہاراجے بندوانے۔ دھرے جوت نہکنک ترل جوانے۔ مہاراج شیرسنگھ تیرے
 حُکمے اندر، بھج جان جیو جوں بھٹھیا لے دانے۔ جیو بھلے کلجگ بے مکھ۔ صدی چوڈھویں اُکھاڑے اُمت رُکھ۔ نہ کوئی
 رہے محمدی، نہ کوئی محمدی سٹ۔ مہاراج شیرسنگھ نہکنک اوتار شبد لکھائے اُنت۔ محمد ایمان، کلجگ پرگٹیا قرآن۔ صدی
 چوڈھویں مٹ جائے نشان۔ سچ کرم کرم سچ کرم سچ نہ جگت رہے مان۔ ماتا گئو رکھک بھگوان ہووے گوالا کرشن
 ندھان۔ کلجگ پرگٹے نہکنک بلی بلوان۔ سنگھارے دُشت جو گئو بدھ کھان۔ ستجگ ساچا پرگٹے، مد ماسی نظر نہ آن۔
 ایک شبد کرے ورتار، چار کُنٹ ہوئے گنجان۔ مہاراج شیرسنگھ جوت نرنجن، تین لوک لوک تین وشنوں بھگوان۔ مارے
 شبد اللہ الہی۔ پرگٹ جوت کرے خوار نکاہی۔ دھرے پرکاش ساچی جوت وڈ داتا بے پرواہی۔ مہاراج شیرسنگھ تڈھ
 جیوڈ، اور کوئی دیسے ناہی۔ محمد سنگ محمدی، پرہ انت کرے خوار۔ ویلا انت انت آگیا، چار جگاں آئی ہار۔ پائن دروہی
 خدائے نبی رسول دی، پرہ ساچے شبد ماری مار۔ کوئی نظر نہ آوے پیر دستگیر، ایسا کرے خوار۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ
 پرگٹ نہکنک اوتار۔ نہکنک روپ نرائن۔ سُبھاگا دھام، پرہ پرگٹے وچ بندوان۔ پرہ ساچا دھام گرمکھ پیکھ نین۔

پرہ جوتی رام، سر سوہے مُکٹ بین۔ سوہنگ شبد جپاوے نام، گُرمکھ ساچے رسنا لین۔ مہاراج شیرسنگھ تیری وڈیائی، کلجگ جیو نہ سکن کہن۔ پرگٹی جوت پرہ جائے ابلیس۔ پیر پیغمبر کلجگ انت کوئی نہ دیس۔ نہکلنک پرہ ساچا، چہتر جھلاوے سیس۔ مہاراج شیرسنگھ انتکال کلجگ مٹائے، کر بیس اکیس۔ قرآن گُره آپ پرہ دے مٹا۔ بتی سپارے جو محمد گیا لکھا۔ پرگٹ جوت نہکلنک پکڑ پہاڑوں چرنی لوے لا۔ مشر نوہی محمد حضرت محمدی، انتکال خاک گودی جائے سوا۔ کلجگ پرگٹ مہاراج شیرسنگھ بے مکھ کھپائے، وچ الٹی مت وسا۔ گیا محمد مٹ جائن محمدی۔ حسن حسین نہ رہے احمدی۔ مٹ جائے نام تیرا علی شاہ، نہ رہے تیری رام دی۔ نہکلنک پرگٹ اوتار، دھر جوت کرشنا شام دی۔ اُپائے کل کھپائے انت۔ کوئی نہ جانے کی کرے بھگونت۔ شبد وکھانے کوئی نرمل سنت۔ کلجگ بھلے بے مکھ جنت۔ مہاراج شیرسنگھ کلنکنہ سرب گنوت۔ موسیٰ عیسیٰ پرہ کل اُپایا۔ کلجگ اتم کرن دا کھیل رچایا۔ بھگت وچھل گنؤ دھین بے مکھاں آہار بنایا۔ کلجگ جامہ دھار، نہکلنک بے مکھاں آن کھپایا۔ گیا اتھرن اللہ وید۔ کلجگ پرگٹ نہکلنک سب کھلائے بھید۔ پہلے شبد لکھائے، پھر سرشٹ کرائے کھید۔ مہاراج شیرسنگھ جوت سروپ نہ کیسے جتاوے بھید۔ آپ ابھید جگت پرہ بھیدا۔ چار جگ ورتے ورتے پرہ وچ چار ویدا۔ چوٹھا وید آیا کلجگ اتھرن، نہکلنک کھیل اچرج اچرج کھیل جگت وچ کھیدا۔ مہاراج شیرسنگھ جوت سروپ، جامہ دھرے اچھل اچھیدا۔ جامہ دھارے وچ گھنک پُری۔ دھارے جوت، بے مکھ جیواں نہ دیسے دھائے دُوری۔ مار پچھاڑے، ساچی پریت نہ سنگ پرہ جُڑی۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ انت جھوٹھے دھندے جھوٹھی دُنیا ساری رُڑھی۔ جھوٹھے دھندے جھوٹھے مانس۔ پرہ سمرن کا کیا آس۔ کوئی جن وِرا آتم خالص۔ نہکلنک رسنا جپ جیو، تیرے من ہٹے نہ آس۔ مہاراج شیرسنگھ انتکال گُرسکھ تیرا بن جائے ثالث۔ آیا پرہ جگت وہاری۔ کلجگ پیغمبر عیسیٰ موسیٰ کرے خواری۔ جامہ دھار نہکلنک، جوت سروپ سرشٹ سنگھاری۔ اگن جوت دشا پچھم پرہ لائے جوت چنگاری۔ مہاراج

شیرسنگہ تیرے نام، چار کُنٹ ہووے جے جے جیکاری۔ مٹے عیسیٰ نہ رہے اسیلا۔ جوت سروپی پرہہ انت کرن دا کیا
 حیلا۔ جھوٹھا جام پیئے، دیہہ آتم جوت لگائی تیللا۔ مہاراج شیرسنگہ نام نہکلنک رکھا گیا، بیٹھ گُرو گوبند گھوڑا نیلا۔ نیلے
 گھوڑے بیٹھ، گوبند کری پُکار۔ کچی چھڈی اندپڑ، سیکھاں دوائی ہار۔ کلجگ انت کرن توں، پرہہ پرگٹے نہکلنک اوتار۔
 ساچا گُرو شبد لکھا گیا، ساچی سُن پرہہ پُکار۔ کلجگ ویلا انت آ گیا، پرہہ کرے جوت آکار۔ جامہ گھنک پُری وچ دھار
 کے، نہکلنک لیا اوتار۔ مہاراج شیرسنگہ نام رکھائیکے، چھڈی دیہہ کیا جوت آکار۔ وچ ساچے سکھ جوت ٹکائیکے، ساچا
 بھگت دھرے پیار۔ کلجگ اتم انت کرائیکے، ستجگ ساچا سچ دھرے پیار۔ ستگر منی سنگھ تخت بٹھائیکے، ستجگ
 تلک لگائے آپ داتار۔ چار ورن چرن لگائیکے، چار کُنٹ سوہنگ شبد ہووے جے جے جیکار۔ اپنا جوت سروپی بھیکھ
 وٹائیکے، ورتے وچ سنسار۔ مہاراج شیرسنگہ وشنوں بھگوان جوت جگائیکے، گُرسکھاں بیڑا کر جائے پار۔ حکمے تیرے ستر
 لکھ۔ چار چُپھیر پرہاس روون ککھ۔ کلجگ اندھیر جوں چند رات مس۔ ہاہاکار چار چُپھیر، شبد بان پرہہ ماریا کس۔ ساچا
 پرہہ پرگٹے نہ لائے ڈیر، سادھ سنگت بچے سو جو جن چرنی آوے نس۔ آپ اڈول رہے بیٹھ، سرب سرشٹ ہوئی بھس۔
 جگ چوویئے نہکلنک پایا پھیرا، جگ اپنا جائے دس۔ وڈا جامہ وچ دیہہ دھاری نہکلنک۔ ایک جوتی ساچے آوے، جگت
 بھیکھ کر انک۔ جگو جگ بھیکھ پرہہ دھارے، دھرے جوت وچ جیو کنک۔ چوٹھے جگ پرہہ آیا، جوت سروپ پُری وچ
 گھنک۔ کلجگ اتم سوہنگ شبد سُنایا، جن ورلے ہردے رکھے منک۔ ورتے قہر قہر اندھیری۔ نہکلنک کل واری تیری۔
 پے جائے دُہائی نہ لگے دیری۔ ساچا پرہہ کلجگ پرگٹ، نہ کرے ہیرا پھیری۔ مہاراج شیرسنگہ جیو کی جانے گت تیری۔ نہ
 جانے جیو، نہ جنائے پرہہ۔ بے مکھ وس نہیں کچھ، جوں کُرو وچ دہ۔ بھگت وکھانے گن ندھانے، در تیرا گیا لبھ۔ مہاراج
 شیرسنگہ تیرے بھانے، جگت اندھیری قہر جائے وگ۔ ورتے قہر، اُلٹے وہن دریا۔ ایکا پھر ایکا لہر، بھین تانتی چھڈ جائن

بہرا۔ ہندوانیاں مُغلانیاں آون جاون واہو دا۔ بھانا ورتے نہکلنک تیرا، کوئی رہے نہ اپنے تھان۔ مارے مار اُجاڑے، چار
 کُنٹ جیو جنت اُکھاڑے۔ ناریاں روون نہ دسن لاڑے۔ روون ماواں گودی خالی، انت ہوئے دِن ماڑے۔ بے مُکھ روئے انتکال،
 کلجُگ اگن جوت پرہہ ساڑے۔ جامہ دھار نہکلنک، سب سرِشٹ بھجائے دِن دہاڑے۔ مہاراج شیرسنگھ سادھ سنگت ساچی
 رنگن نام اک چاڑھے۔ در در گھر گھر پے جائے دُہائی۔ نر نر ور ور رووے لوکائی۔ کلجُگ اتم ستجُگ واسی دیوے پا دُہائی۔
 مہاراج شیرسنگھ سو جن اُدھرے، جو آئے تیری سرنائی۔ مار مار مار پرہہ شبد بان جگ ماریا۔ تار تار تار پرہہ جن بھگتان
 شبد گیان سنگ تاریا۔ خوار خوار خوار کر، کلجُگ جیو سنگھاریا۔ ادھار ادھار ادھار کر، کر کِریا ساچا گُرسکھ اُدھاریا۔
 مہاراج شیرسنگھ نہکلنک اوتار، رسنا ساچا سوہنگ شبد اُچاریا۔ سوہنگ شبد جگت پرویش۔ ساچے صاحب کو سدا
 آدیس۔ کلجُگ اچرچ کیا بھیس۔ مہاراج شیرسنگھ تیرا اوچا در، در کھڑے لکھّ مہیش۔ لکھّ وشن مہیش تیرا درس پائن۔
 باشک سیس سہنسر، مُکھ رسنا نام تیرا گائن۔ اوچا در تیرا نہکلنک گُرمکھ آس پُجائن۔ مہاراج شیرسنگھ گُرسنگر پُورا،
 گُرسکھ بھو کل پائن۔ پیکھ پیکھ جیو مٹے بھیکھ۔ گھنک پُر واسی ساچے لکھائے لیکھ۔ کلجُگ جامہ دھار گُرسکھ میٹ
 وکھائے لکھی ودھاتا ریکھ۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان چرنی لگ جیو جگت نہ ویکھ۔ جگت بھلیوا پرہہ بہرم دا۔
 گُرسکھ چرن پرتی کر، نہیں ویلا ہُن شرم دا۔ پرہہ ساچی نیتی دیوے، پھل دیوے پُورب کرم دا۔ کر کِریا چرن پرتی دیوے،
 دُکھ لاہوے سارے جنم دا۔ مہاراج شیرسنگھ کل نہکلنک ست کر مان، نہ ویلا انت بہرم دا۔ بھلیکھا بہرم جیو مانس گوئے
 جنم۔ پرگٹ جوت پرہہ کیا کرم۔ مہاراج شیرسنگھ سچ ستجُگ اُچاوے، سچ اپنا چلاوے دھرم۔ ساچا دھرم ست ستجُگ
 رہنا۔ ست وڈیائی دیوے پرہہ، وچ سادھ سنگت مل بہنا۔ سادھ سنگت سب کی جوت، جن منّ بھائی بھیناں۔ مہاراج
 شیرسنگھ ست چن لکھائے، ست سادھ سنگت منّ لینا۔ جو نہ مٹے، نہ راکھ بھاؤ۔ ساچا پرہہ نہ لاگے داؤ۔ اپنا کیا جیو انت

پھل آپے کھاؤ۔ مہاراج شیرسنگھ گُر ستگر پُورا، درگاہ ساچی کرے نیاؤں۔ ساچی درگاہ پرہ سدا کھڑا حضور۔ بے مُکھ بھر
 بھر ڈوبے پُور۔ سادھ سنگت پرہ آسا پُور۔ آتم دھرے جوت سروپی ساچا نُور۔ مہاراج شیرسنگھ تیرا ساچا نام، نہ تُوٹے
 کدے سرور۔ ساچا نام ساچی راس۔ ساچا پرہ وچ آتم ساچی واس۔ جن بھگتاں پرہ ہوئے رہے سد داس۔ پرگٹے جوت جن
 دوئے جوڑ کرے ارداس۔ مہاراج شیرسنگھ سادھ سنگت تیرے پردے کیا نواس۔ پردے وسے پرہ وسنیک۔ ہنکاریاں پرہ
 تاردے جوں تارے بالمیک۔ ساچا شبد گیان دے، آتم ساچی پاوے بھیکھ۔ مہاراج شیرسنگھ تیرا ساچا امرت، رسنا رس مانے
 جیو رسنا پیکھ۔ پیوت پیوت پیوت آتم ترپتاسیا۔ جیوت جیوت جیوت گرسکھ نہ کدے وناسیا۔ دیپک دیپک جوت
 دھرے پرہ ابناشیا۔ مہاراج شیرسنگھ گُر ستگر پُورا، رکھ گرسکھ چرن دھرواسیا۔ چرن دھرواس ملے دھرماپت۔ سرب
 جیو کی جانے پرہ مت گت۔ آتم شبد اُچاوے ست ست۔ مہاراج شیرسنگھ گُر ستگر پُورا، انتکال کلجگ رکھے پت۔ پت
 پرمیشور سرب کل پری پورن۔ شبد لکھائے سچ، نہ رسنا شبد ادھورن۔ گرسکھاں جوت جگائی رنگ چڑھائی پرہ چرن
 دھورن۔ مہاراج شیرسنگھ گُر ستگر پُورا، پردے وسے نہ ویکھ جیو دورن۔ دور نہ دیسے پرہ دیالو۔ پردے پرویشے سرب
 کیرپالو۔ آتم جوت سروپی بھیسے، نہ کرے کوئی وصالو۔ مہاراج شیرسنگھ گُر ستگر پُورا، جگت بھگت سرب پرتپالو۔
 جگت پت تیری سرنایا۔ بھے بھیانک ورتے کل، در ساچا دس نہ آیا۔ انت ویلا نہ جائے ٹل، جیو لکھ اُپاؤ بنایا۔ مہاراج
 شیرسنگھ نہکلنک دُھردرگاہوں آیا چل، جس اتم کھیل رچایا۔ آیا ایشور وچوں سچکھنڈ۔ سرشٹ سبائی ہووے رنڈ۔ چار
 کُنٹ پے جائے ڈنڈ۔ نہکلنک جوت دھری وچ وربھنڈ۔ شبد اندھیری کلجگ جیو جائے چھنڈ۔ ساچا شبد ادھار، پرہ
 گُرمکھاں جائے ونڈ۔ مہاراج شیرسنگھ گُر ستگر پُورا، گُر کلجگ جوت پرچنڈ۔ چنڈ پرچنڈ پرہ تیری جوت۔ ایک شبد
 لگاوے جگ چوٹ۔ دُکھی جیو بللائے جوں ڈگے آئے بوٹ۔ مہاراج شیرسنگھ تیرا کھلا در، در آئن پاپی کوٹ۔ در در پرہ

در دوار۔ کِرپا کر پرہہ انت دیوے تار۔ کلجگ دسے ساچی بدھ، جیو بیڑا ہو جائے پار۔ سوہنگ شبد مارگ سدھ، کلجگ جیو نہ ہوئے خوار۔ رسنا چپ آتم جائے ودھ، کھل جائے دسم دوار۔ گھر پاوے نو ندھ، نہ ہووے جگت خوار۔ مہاراج شیرسنگھ گر ستگر پورا، دیوے سوہنگ شبد ادھار۔ ساچا شبد سچ سنکیت۔ نہکلنک ساچی تیرے چرن پریت۔ چرن لاگ جیو سدا اتیت۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک، چار ورن تیرے گاوے رسنا گیت۔ ساچا گیت کلجگ گوہند۔ بے مکھ کلجگ رہے بہ وند۔ آئن در کر جائن نند۔ چرن لاگ کلجگ پرہہ پرگٹے بخشند۔ امرت رس پیو پرہہ ورکھائے امرت نیر سندھ۔ مہاراج شیرسنگھ گر ستگر پورا، کلجگ پرگٹیا مرگند۔ اٹھ جیو جاگ، کیوں وقت وایا۔ اٹھ جیو جاگ، ویلا پرہہ ملن دا آیا۔ اٹھ جیو جاگ، پرہہ چار کُنٹ اکن جوت جلا یا۔ اٹھ جیو جاگ، بے مکھاں ہا ہاکار مچایا۔ اٹھ جیو جاگ، کیوں جگت شرمایا۔ اٹھ جیو جاگ، پرہہ لاپے کلجگ مایا۔ اٹھ جیو جاگ، ویلا انت انت دا آیا۔ اٹھ جیو جاگ، تھر گھر واسی وچ مات دے آیا۔ اٹھ جیو جاگ، پرہہ پڑ سرنایا۔ اٹھ جیو جاگ، زین سوں کے وقت لنکھایا۔ اٹھ جیو جاگ، جگ چوٹھے نہکلنک جگ آیا۔ اٹھ جیو جاگ، کیوں سوئے بھاگ اپنا آپ بھلایا۔ اٹھ جیو جاگ، نہکلنک ہتھ پکڑی سرشٹ واگ، کیوں ساچا پرہہ بھلایا۔ اٹھ گرمکھ جاگ، پرہہ ساچا شبد سناوے راگ، بے مکھاں کلجگ سوایا۔ اٹھ جیو جاگ، سن شبد اہلاد، پرہہ کلجگ ناد وجایا۔ اٹھ جیو جاگ، ویکھ کی ورتے برسما، پرہہ تین لوک اٹھایا۔ مٹے جنم بیادھ، مہاراج شیرسنگھ نہکلنک در آیا۔ نہکلنک بھارت پرہہ ساچا بھوپ۔ چار ورن پروئے اک سوٹ۔ دھرتی مات ورن چار ور دے، کرائے دے اک پوت۔ مہاراج شیرسنگھ جامہ دھار جوت نہکلنک بن روپ۔ روپ نہ دیسے نہکلنک، ورتے وچ سنسار۔ روپ نہ دیسے نہکلنک، سوہنگ شبد کرائے جے جے جیکار۔ روپ نہ دیسے نہکلنک، شبد لکھاوے اگم اپار۔ روپ نہ دیسے نہکلنک، گرمکھاں دیوے درس اپار۔ روپ نہ دیسے نہکلنک، کل آیا دھر جوت اپار۔ روپ نہ دیسے نہکلنک، جھوٹھی مایا پائی سنسار۔ روپ نہ دیسے

نہکلنک، رسنا لگا مد ماس آبار۔ رُوپ نہ دیسے نہکلنک، کرم دھرم جیو دوویں دتے بار۔ رُوپ نہ دیسے نہکلنک، نہ دیسے تیرا
 سچ دربار۔ ستجگ چہتر جھلے تیرے سپسے، گرسکھاں دیوے چرن پیار۔ جگائی جوت نہکلنک، جگت جلايا۔ جگائی
 جوت نہکلنک، شبد ڈنک لگایا۔ جگائی جوت نہکلنک، چار کُنٹ ٹنب اٹھایا۔ جگائی جوت نہکلنک، ڈکھ بھکھ جگت
 جیو دکھایا۔ جوت جگائی نہکلنک، سُکھ کل جیو سرب مٹایا۔ جوت جگائی نہکلنک، چار کُنٹ وہیر چلایا۔ جوت جگائی
 نہکلنک، راؤ رنک اک کرایا۔ جوت جگائی نہکلنک، اوچ نیچ کوئی دس نہ آیا۔ جوت جگائی نہکلنک، ورن چار اک دھام
 بہایا۔ جوت جگائی نہکلنک، سوہنگ ساچا شبد چلایا۔ جوت جگائی نہکلنک، اُنجا پون سر چہتر جھلایا۔ جوت جگائی
 نہکلنک، کروڑ تینیس چرن بہایا۔ جوت جگائی نہکلنک، کھنڈ برہمنڈ پرہ سرن تکایا۔ جوت جگائی نہکلنک، پیر بیتال
 کوئی دس نہ آیا۔ جوت جگائی نہکلنک، ہاکن ڈاکن سر مُنڈوایا۔ جوت جگائی نہکلنک، چار کُنٹ مردنگ وجایا۔ جوت
 جگائی نہکلنک، پیر محمد وس کرایا۔ جوت جگائی نہکلنک، قرآن انجیل دے مٹایا۔ جوت جگائی نہکلنک، سرت تیرتھان
 جوت کھچایا۔ جوت جگائی نہکلنک، کوئی دوسر رہن نہ پایا۔ جوت جگائی نہکلنک، پوجا پاٹھ کلجگ سب مٹایا۔ جوت
 جگائی نہکلنک، انتکال کلجگ کوئی دوسر دس نہ آیا۔ جوت جگائی نہکلنک، سچ اپنا آپ ورتایا۔ جوت جگائی نہکلنک،
 ساچا نام ستجگ راہ دسایا۔ جوت جگائی نہکلنک، ستگر منی سنگھ ستجگ اُپجایا۔ جوت جگائی نہکلنک، سر ساچا
 چہتر جھلایا۔ جوت جگائی نہکلنک، راجا رانا سب سرنی لایا۔ جوت جگائی نہکلنک، مہاراج شیرسنگھ ناؤں دھرایا۔ کر
 جوت آکار نہکلنک پرکاشیا۔ کر جوت پرکاش، کل سرشٹ کرے سب ناسیا۔ کر جوت پرکاش، کرے سب راؤ داسن داسیا۔
 کر جوت پرکاش نہکلنک، ساچا شبد چلاوے پرہ ابناسیا۔ کر جوت پرکاش نہکلنک، سادھ سنگت پرہ کرے نواسیا۔ کر
 جوت پرکاش نہکلنک، مہاراج شیرسنگھ آئے جگ کر درس سرب ڈکھ ناسیا۔ دھری جوت پرہ جگت گمبہیر۔ دھری جوت

نہکنک، گرسکھ پورن ست ست سریر - دھری جوت نہکنک، سوہنگ شبد رسن چلائے تیر - دھری جوت نہکنک،
 بے مکھ نہ بنن دھیر - دھری جوت نہکنک، وچ ہوئے لائی پیڑ - دھری جوت نہکنک، بے مکھ دتے زلا لٹھے چیر - دھری
 جوت نہکنک، کرے کلجگ اخیر - دھری جوت نہکنک، بے مکھاں کرے شانت سریر - دھری جوت نہکنک، ہوئے سہائی
 ویلے بھیڑ - دھری جوت نہکنک، وڈ پیراں پیر - دھری جوت نہکنک، مہراج شیرسنگھ گنی گہیر - ساچا جامہ نہکنک،
 سچم سچ - ساچا جامہ نہکنک جھوٹھی دُنیا جائے مچ - ساچا جامہ نہکنک، بے مکھ کل کچن کچ - ساچا جامہ نہکنک،
 جھوٹھے راج راگ گھر دسن کچ - ساچا جامہ نہکنک، جوت سروپ پرگٹ گرسکھاں گیا رچ - مہراج شیرسنگھ ساچا شبد
 تیرا، تیرے پچن لکھائے سچ - سچ پچن تیرا نہکنک، آپ سدا اڈول - ساچا پچن تیرا نہکنک، سد آپ اتول - ست پچن تیرا
 نہکنک، دُنیا سوئی رہی انہول - ساچا پچن تیرا نہکنک، کلجگ تولے پورے تول - ساچا پچن تیرا نہکنک، بے مکھ جیو
 سوں رہے کول - ساچا پچن تیرا نہکنک، انتکال کلجگ دیوے بھلیکھا کھول - ساچا جامہ تیرا نہکنک، سچ شبد وجاوے
 ڈھول - ساچا جامہ تیرا نہکنک، سرب سریشٹ رہیا کل مؤل - ساچا جامہ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان نہکنک اُپر
 دھول - دھر جوت نہکنک، جگت ڈلایا - دھر جوت نہکنک، راؤ رنک بھلایا - دھر جوت نہکنک، بے مکھاں من ہنکار
 وسایا - دھر جوت نہکنک، کرودھ چندال وچ دھرایا - دھر جوت نہکنک، آگن جوت بے مکھاں پردا جلايا - دھر جوت
 نہکنک، اُلٹے گیڑ کلجگ بھوایا - دھر جوت نہکنک، رن بھومی اک کھیل رچایا - پرگٹ جوت نہکنک، ویکھے کھیل آپ
 رگھرایا - دھر جوت نہکنک، چند پرچند پرہ تیج ودھایا - دھر جوت نہکنک، جھوٹھا ٹھوٹھا کلجگ بھن وکھایا - دھر جوت
 نہکنک، ستجگ ساچا لایا - دھر جوت نہکنک، گرمکھاں آتم برہم گیان دوايا - دھر جوت نہکنک، نرباری نرویر سمايا -
 دھر جوت نہکنک، گرسکھاں ساچا راہ دکھایا - دھر جوت نہکنک، جن بھگت جامے بہتر لکھت کرایا - دھر جوت

نہکنک، راجا رانا سب تختوں لایا۔ دھر جوت نہکنک، ایک شبد ایک سرت چلایا۔ دھر جوت نہکنک، ست پرمیشور وچ کلجگ آیا۔ دھر جوت نہکنک، بھگت وچھل ناتھ تریلوکی ناؤں نرائن پرہ نام رکھایا۔ پرگٹے جوت نہکنک، شبد رسن انتکال کلجگ آپ پرہ چلایا۔ پرگٹ جوت نہکنک، بے مکھاں پردا نشٹ کرایا۔ پرگٹ جوت نہکنک، چار گنٹ اندھیر کرایا۔ پرگٹ جوت نہکنک، اپنا بھانا آپ ورتایا۔ پرگٹ جوت نہکنک، ترے بھون دھنی جگت بلایا۔ پرگٹ جوت نہکنک، کلجگ جامہ دھار مہراج شیرسنگھ نام دھرایا۔

★ ۹ ساون ۲۰۰۸ یکرمی میرٹھ وبار ہویا ★

بھگتن دیوے پرہ وڈیائی۔ ساچی جوت وچ للاٹ جگائی۔ تین بھون سرب گون دی سوچی پائی۔ نرمل جوت پرہ وچ دیہہ جگائی۔ جگے جوت ہوئے اجیار، اندھ اندھیر سرب مٹ جائی۔ مٹے اندھیر شبد ڈھنکار، انحد ساچا راگ سنائی۔ سُنیا راگ گیا جیو جگت تیاگ، ساچے پرہ چرن بن آئی۔ لاگ چرن پرہ ساچی سرن، انت پرمگت پائی۔ پرمگت پائی ملی وڈیائی، وچ جوتی جوت ملائی۔ نرمل جوت جوت ملائی، مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، لکھ چراسی گیڑ کٹائی۔ بھگت جن در پایا مان۔ درگاہ ہویا سچ پروان۔ انتکال وچ جائے بان۔ سچکھنڈ ساچا سکھ سچ پائے استھان۔ مہراج شیرسنگھ دھرم رائے تیرے شبد دی بان۔ شبد بان اسرائیل۔ گرسکھ لیکھا دین نہ جبرائیل۔ شبد ساچا درگاہ ساچی ہووے وکیل۔ مہراج شیرسنگھ شبد ساچا، گرسکھ تیری سچ دلیل۔ بھگت جنان پرہ آپ رکھوال۔ ایتھ اوتھ کرے پرتپال۔ ساچا شبد سوہنگ آتم پائی مال۔ اجل ہویا وچ کلجگ، گرسکھ ساچا سنگھ پال۔ شبد بھنڈاری پرہ ساچا، دے شبد کل کیا مالا مال۔ دے وڈیائی جن بھگت، برہم لوک کھڑا چرن دوال۔ مہراج شیرسنگھ تیرے ہتھ وڈیائی، جن بھگتاں ہووے سدا رکھوال۔ رکھے برد سوارے پیج۔ جن بھگتاں ادھارے مارے نیج۔ سادھ سنگت پرہ ملیا کلجگ سہج۔ مہراج شیرسنگھ

شبَد ساچا، سچ رسنا جائے کہج۔ ساچا شبَد دے گُرسِکھاں، پرہ آتم دُهن و جائی۔ ساچا شبَد دے پرہ گُرسِکھاں، پرہ
 ساچے بُوچھ بُجھائی۔ ساچا شبَد دے پرہ گُرسِکھاں، رنگ ساچا مچِٹھ دے چڑھائی۔ گُرسِکھاں برہم گیانیاں، ساچا برہم
 گیان دوائی۔ ساچی جوت جگا گُرسِکھاں، کلجُگ دے وڈیائی۔ ساچی جوت جگا گُرسِکھاں، پرہ آتم دے جگائی۔ ساچی
 جوت جگا گُرسِکھاں، تھر گھر واسی سچ دے بُجھائی۔ ساچی جوت جگا گُرسِکھاں مہاراج شیرسنگھ ستجُگ ساچی نیہ
 رکھائی۔ دھرے جوت پرہ وچ گُرسِکھاں، آتم کرے اُجیارا۔ دھرے جوت پرہ وچ گُرسِکھاں، کھولے دسم دوارا۔ دھرے
 جوت پرہ وچ گُرسِکھاں مٹائے دُھندوکارا۔ دھرے جوت پرہ وچ گُرسِکھاں، بندھ چُھٹے سرب سنسارا۔ دھرے جوت پرہ وچ
 گُرسِکھاں، مہاراج شیرسنگھ ہر بھگت پیارا۔ ہر بھگت ہر دیوے مان۔ جن بھگت جیو بال انجان۔ سوہنگ شبَد آتم دیوے
 ست گیان۔ مہاراج شیرسنگھ کلجُگ ورتے، تیرا شبَد سچا پروان۔ آتم بھگت آتم ذات۔ سوہنگ شبَد پرہ دیوے سچی
 کرامات۔ اُتپت ہووے وچ ستجُگ، پاتال آکاش مات۔ گُرمکھ رسنا گائن اُٹھ ویلے پرہات۔ بے مکھ سُنیاں زین و ہائن، نہ ملیا
 پرہ ساچا پات۔ مہاراج شیرسنگھ دیوے وڈیائی، جن بھگتاں کلجُگ آتم ذات۔ بھگت وچھل بھگت بھنڈاری۔ سوہنگ شبَد
 دیوے دات، پرہ آتم ادھاری۔ بیٹھے آپ اڈول، جوت سروپ سدا نرادھاری۔ کلجُگ جامہ دھار، نہکلنک جن بھگتاں پیج
 سواری۔ سوارے پیج وڈ ساگر سِندھ۔ دیوے مان جگت وڈیائی، جوں سُرپت راجا اِند۔ ہوئے سہائی انت پرہ، رکھے لاج گُ
 گوبند۔ مہاراج شیرسنگھ کل تیرا درس، جن بھگتاں لاہوے چند۔ آتم چند سنسا جائے۔ شبَد دُهن پرہ دے اُپجائے۔ کھلائے
 سُن، انحد ساچا راگ سُنائے۔ رُن جھن امرت ورکھا وچ آتم لائے۔ امرت جھرنا جھر، امرت بوند کول میں پائے۔ پاوے بوند کھلے
 کول پُھل، اگیان اندھیر سرب مٹ جائے۔ مٹے اندھیر ملے پرہ اٹل، نہ تلیا جائے۔ جوت سروپ مہاراج شیرسنگھ، جیو ساچی
 جوت جگائے۔ جگے جوت آتم پرکاش۔ سرب دُکھ ہوئے ناس۔ دُکھ وِناس پرہ دیسے پاس۔ پرہ دیسے پاس، جوت سروپ

سدا ابناش۔ جوت سروپ سدا ابناش، سادھ سنگت تیرا ہویا داس۔ سادھ سنگت پرہ داسن داسا۔ تریلوکی ناتھ پرگٹ
 جوت، وچ سنگت کرے واسا۔ جن بھگتاں دیسے پرہ سد ہے ساتھا۔ گر چرن پریتی ساچا بھرواسا۔ مہاراج شیرسنگھ
 کلجگ رکھے دے کر ہاتھ، جو جن رسنا چے سواس سواسا۔ رسنا چپ چے گر ناؤں۔ ساچی درگاہ پرہ سچا دیوے تھائوں۔
 کلجگ پرگٹے نہکلنک، گرسکھ لاکے پاؤں۔ مہاراج شیرسنگھ پکڑ تریا، گرسکھ کلجگ باہوں۔ باہوں پکڑ ترائے پرہ، دکھ
 درد ڈھیلا۔ جامہ کلجگ دھار، گرسکھاں پنچم جیٹھ کیا میلا۔ بے مکھ گیا خوار کر، بیڑا وچ شوہ دریائے ٹھیلا۔ جھوٹھی
 کھیل پرہ جگت لگایا۔ ساچا نام کلجگ پائے مایا۔ بے مکھاں منوں بھلایا چت نہ آیا ساچا پرہ، مد ماس رسنا وکار چلایا۔
 کلجگ جامہ دھار، نہکلنک ڈشتاں آن کھپایا۔ دوت ڈشت پرہ در ڈراچار۔ بے مکھ کلجگ جیو، چل آئے نہ پرہ دربار۔
 جامہ دھارے نہکلنک، جوت سروپ نہ اوتار۔ جھوٹھی دنیا سوں رہی، لے پیر پسا۔ ویلا کلجگ انت آ گیا، پرہ شب
 مارے مارے۔ بے مکھاں وقت وہا گیا، در در ہوئے خوار۔ ساچا پرہ لکھت کرا گیا، جوت زرنجن کر آکر۔ مہاراج شیرسنگھ
 نہکلنک ناؤں رکھا گیا، جن بھگتاں دیوے شب ادھار۔ نہکلنک تیرا ساچا ناؤں۔ سوہنگ ساچا شب، ساچے گن گاؤ۔
 پرگٹ جوت نہکلنک، اک کرائے زکاں راؤ۔ سوہنگ شب و جائے ڈھنک، سنائے سبئی تھائوں۔ جن بھگتاں سہائے بنک، جتھے
 پرہ وساوے ساچا ناؤں۔ دھرائے نام پرہ آپ دھرناپت۔ جن بھگتاں جانے پرہ آپ مت گت۔ ستجگ دیوے ساچا آتم
 ست۔ گرسکھاں بڈھ ببیک کر، وچ آتم پاوے پاوے ساچی مت۔ گرسکھ نہ جائے ڈول، پرہ دھیرج دیوے یت۔ مہاراج
 شیرسنگھ ستجگ سوہنگ ساچا شب چلاوے ست ست ست۔ ست ست ست ورتائے سچا پاتشاہ۔ کلجگ جامہ
 دھارے، نہکلنک بے پرواہ۔ اتکال کلجگ کوئی دیسے نہ۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ ساچا شب چائے ناں۔
 ساچا شب آتم دھج۔ گرمکھ جوت جگائے، نہ جائے بھج۔ گرچرن پریت جیو، کلجگ گر چرنی لُجھ۔ مہاراج شیرسنگھ شب

بھنڈاری، شبدا گيان ديوي جيو تُجھ۔ شبدا گيان گرچرن وگاسن۔ آتم دھيان سرب دُکھ ناسن۔ اُچے برہم گيان، دھرے جوت پرہہ ابناشن۔ بے مُکھ در تے رہن نہ پائے، سوہنگ شبدا سُن اُٹھ ناسن۔ گرسکھاں پرہہ ساچی جوت جگائے، سوہنگ شبدا جپائے سواس سواسن۔ مہاراج شيرسنگھ وشنوں بھگوان، جن بھگتاں داس داسن۔ بھگت جنم پرہہ سُپھل کرائے، جُگو جُگ لے اوتار مات لوک وچ ہونے سہائے۔ کلجُگ جامہ دھار نہکُنک پرہہ ناں رکھائے۔ بہتر جامے بھگت جن پرکٹ نام لکھائے۔ اُتم رکھے پال سِنگھ، برہم لوک وچ بيٹھائے۔ برہما انت مان گوائے، وچ جوتی جوت ملائے۔ دوسر ناؤں گر گرسکھ وڈيائے۔ سورن سِنگھ در آگے بہائے۔ گوائے دھرو مان، چوتھے جُگ پرہہ دے کھپائے۔ مہاراج شيرسنگھ وشنوں بھگوان، کھنڈ برہمنڈ دے اُٹائے۔ مانا سِنگھ تيري بھگتي مہان۔ کھڑيا پرہہ وچ بيکنٹھہ بان۔ ملائے جوتی جوت اک کر، پرہہ جوتی جوت ملان۔ ساچی درگاہ ملے وڈيائے، مٹيا جگت آن جان۔ بُدھ سِنگھ تيري بُدھ بيک۔ ايکا رکھی پرہہ چرن ٹيک۔ کمائی سيو کلجُگ پرہہ ساچا ويکھ۔ جامہ دھار نہکُنک، ساچے لکھاوے ليکھ۔ مہاراج شيرسنگھ ديوي وڈيائے، کر جوت سروپي بھيکھ۔ گرسکھ گھال تيري تھايں۔ کلجُگ مانس جنم دھن دھن جنيندي مائي۔ بيڑا ليا بتھ، ساچا وقت سہائے۔ بالے چک بنے دھام نيارا، رسنا دُنيا گائے۔ مہاراج شيرسنگھ ديوي وڈيائے، بُدھ سِنگھ سيو پائي تھايں۔ کلجُگ دھام نہ رہسي نام۔ اندھ اندھيري شام۔ بے مُکھاں انتکال موٹ پلائے جام۔ جن بھگتاں ديوي سوہنگ ساچا نام۔ جامہ دھار نہکُنک، کلجُگ مٹائے سچ کرائے نام۔ سچا کرم کرے پرہہ، کلجُگ مٹائے۔ سچا دھرم دھرے پرہہ، ستجُگ ساچا لائے۔ ستجُگ ست ست ورتے، سوہنگ شبدا چلائے۔ ستوادي جيو نہ کبھوں ڈرتے، رہے رام سيوں لو لائے۔ نہکُنک تيرا بھانا کل ورتے، دُکھی جيو جنت رہے بللائے۔ مہاراج شيرسنگھ وشنوں بھگوان، تُدھ بن نہ کوئے سہائے۔ سربت تيرتھاں پرہہ نام مٹائے۔ تٹ تيرتھ کوئی رہن نہ پائے۔ کھاني باني کوئی دس نہ آئے۔ کلجُگ انت گيتا گيان مٹائے۔ قرآن انجيل پرہہ اچھيد کرائے۔ جامہ دھار نہکُنک، ايکا نام

جگت چلائے۔ سوہنگ شبد وجائے ڈنک، چار کُنٹ جے جے جیکار کرائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ستجگ ساچا لائے۔ ستجگ ثالث آپ پرہ، ست دھرم اُپائے۔ ستجگ ثالث آپ پرہ، ست پُرکھ پرگٹائے۔ ستجگ ثالث آپ پرہ، ست دیپک جوت جگائے۔ ستجگ ثالث آپ پرہ، ست مارگ ست چلائے۔ ستجگ ثالث آپ پرہ، ست ست ست ورتائے۔ ستجگ ثالث آپ پرہ، سچ سچ گُرمکھاں جھولی پائے۔ ستجگ ثالث آپ پرہ، ستواد ستواد رچائے۔ ستجگ ثالث آپ پرہ، اک سوہنگ شبد چلائے۔ ستجگ ثالث آپ پرہ، چار ورن اک کرائے۔ ستجگ ثالث آپ پرہ، ستجگ ایک پنتھ رچائے۔ ستجگ ثالث آپ پرہ، ست دھرم دی نیہ رکھائے۔ ستجگ ثالث آپ پرہ، اوچ نیچ دا بیہو چکائے۔ ستجگ ثالث آپ پرہ، راؤ رنگ اک کرائے۔ ستجگ ثالث آپ پرہ، دُکھ بھکھ روگ مٹائے۔ ستجگ ثالث آپ پرہ، کام کرودھ ہنکار مٹائے۔ ستجگ ثالث آپ پرہ، راجس تامس نیڑ نہ آئے۔ ستجگ ثالث آپ پرہ، سانتک روپ ست جیو اُپائے۔ ستجگ ثالث آپ پرہ، ست پُرکھ ست وقت بنائے۔ ستجگ ثالث آپ پرہ، سرب ساچی جوت جگائے۔ ستجگ ثالث آپ پرہ، مد ماس سرب ہٹائے۔ ستجگ ثالث آپ پرہ، سب اپنی پوجا لائے۔ ستجگ ثالث آپ پرہ، سب بہرم بھلیکھے لاپے۔ ستجگ ثالث آپ پرہ، ستجگ اپنی جوت پرگٹائے۔ ستجگ ثالث آپ پرہ، جن بھگتاں ساچا راہ دسائے۔ ستجگ ثالث آپ پرہ، گرسکھاں بجر کیاٹ کھلائے۔ ستجگ ثالث آپ پرہ، آتم قفل سوہنگ چابی لائے۔ ستجگ ثالث آپ پرہ، کر کیرپا آتم کواڑ کھلائے۔ ستجگ ثالث آپ پرہ، کھنڈاں ورہنڈاں دیپاں لوآن سرب تھائیں ہوئے سہائے۔ ستجگ ثالث آپ پرہ، ستجگ بنے ساچی نائے۔ ستجگ ثالث آپ پرہ، انتکال ست پُرکھاں درس دکھائے۔ ستجگ ثالث آپ پرہ، دے درس دیہہ چھڈائے۔ ستجگ ثالث آپ پرہ، گُرمکھ وچ بان بیٹھائے۔ ستجگ ثالث آپ پرہ، حمدوت نیڑ نہ آئے۔ ستجگ ثالث آپ پرہ، گرسکھاں دھرم راج نہ دے سزائے۔ ستجگ ثالث آپ پرہ، وچ جوتی جوت ملائے۔ ستجگ ثالث آپ پرہ، مہاراج شیرسنگھ وشنوں

بھگوان دوسر کوئی ناہے۔ ستجگ دھرے پرہ جوت آکار۔ ساچا شبد سوہنگ ورتے بھنڈار۔ جن بھگتاں در گھر ہر کا
 دوار۔ نہکلنک پرگٹ جوت، دیوے درس اگم اپار۔ ایکا جوت آتم دے جائے ادھار۔ جگے جوت وچ دیہ، آتم ہوئے اجیار۔ مٹے
 بہیت جوں اناتم، نہ کلجگ ہوئے خوار۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک ساچا تیرا دربار۔ دربار سچ سچا پرہ درباری۔ کلجگ
 پرگٹے نہکلنک اوتاری۔ ستجگ ہووے نہکلنک سچی تیری سکداری۔ سرشٹ سبائی پرہ آئے چرن دواری۔ سوہنگ شبد
 چار کنت سرب جیو رسن اچاری۔ ساچا شبد ہووے ستجگ، جیو ساچا وڈباری۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ پرگٹے سچ
 شبد بھنڈاری۔ ساچا شبد بھنڈار پرہ، گرسکھ کل منگ۔ اوچا در دربار پرہ، بھل جیو نہ سنگ۔ پرگٹے نہکلنک اوتار نر،
 وڈ سورا سربنگ۔ سوہنگ شبد ادھار دے، کایا چاڑھ سیتلتا رنگ۔ ساچا شبد گرچرن پیار دے، مہاراج شیرسنگھ
 ساچا گر ساچا ور لیا سکھ منگ۔ ساچا در سچ گھر تے پائیے۔ آتم چندیا سرب مٹائیے۔ نجاند نچ ماہ پرگٹائیے۔ نہکلنک
 بخشند چرن لاگ اوگن بخشائیے۔ بے مکھ کرن در بند، لکھ چراسی سد گیر بھوئیے۔ سرن ڈکے ستجگ ساری بند،
 نہکلنک تیری وڈ وڈیائیے۔ مہاراج شیرسنگھ گر گئی گہند، چرن لاگ سرب پھل پائیے۔ امرت پھل گرچرن سیوا۔ کلجگ
 گرسکھ اتم میوہ۔ ملی وڈیائی وڈ دیوی دیوا۔ مہاراج شیرسنگھ کلنکنہ لکھ ابھوا۔ لکھ پرہ نہ کیسے لکھیا۔ اپنا بھیو نہ کیسے
 پرہ دسیا۔ جن بھگت دیوے پرہ ساچی بھکھیا۔ مہاراج شیرسنگھ ویلے انت ہتھ گرسکھاں سر رکھیا۔ گرسکھ تیرے نام
 وڈیائی۔ کلجگ نہکلنک سیو کئی۔ رین پسر پسر سستی سرب لوکائی۔ سادھ سنگت رسنا چپ نام، ہر نام آتم ترکھا مٹائی۔
 مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گرسکھاں دیوے وڈیائی۔ گرسکھاں پرہ درس دکھایا۔ بے مکھاں پرہ نرک نواس رکھایا۔
 گرسکھاں ست سوہنگ شبد سنایا۔ بے مکھاں مد ماس رسن لگایا۔ گرسکھاں آتم گیان دوا یا۔ بے مکھاں کام کرودھ چلایا۔
 گرسکھاں پرہ پت پت پت کرایا۔ بے مکھاں آتم وکار ودھایا۔ گرسکھاں نہکلنک اپنا درس دکھایا۔ بے مکھاں کلجگ مایا وچ

پھسایا۔ گرمکھاں پرہہ آگیان اندھیر مٹایا۔ بے مُکھاں پرہہ ہوئے ممتا روگ ودھایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، کلجگ پرگٹ سوہنگ کھنڈا دو دھار چلایا۔ سوہنگ شبد کھنڈا دو دھاری۔ بھگتاں دیوے نام ادھاری۔ بے مُکھاں کرے خواری۔ جن بھگتاں پیج سواری۔ بے مُکھ ہوئے دُشت دُراچاری۔ جن بھگتاں دیوے ستجگ سچی سیکداری۔ بے مُکھاں کلجگ ممتا لگی بیاری۔ گرمکھاں امرت دیوے پرہہ وڈا بھنڈاری۔ بے مُکھاں در تے ہاہکاری۔ گرمکھاں سوہنگ شبد پرہہ آتم کرے چمتکاری۔ بے مُکھاں آتم وسے ہتیاری۔ مہاراج شیرسنگھ شبد چلایا کھنڈا دو دھاری۔ سوہنگ شبد کھنڈا دو دھارا۔ بے مُکھاں چیرے جوں لکڑی آرا۔ گرمکھاں آتم دیسے سچ نرنکارا۔ بے مُکھاں ڈوبے وچ منجدھارا۔ گرمکھاں کیا سوہنگ پار اُتارا۔ بے مُکھاں پرہہ در دُرکارا۔ گرمکھاں رسنا چپ ہووے جے جے جیکارا۔ بے مُکھ کرے کلجگ انت خوارا۔ گرمکھاں کھولے دسم دوارا۔ مہاراج شیرسنگھ شبد چلایا کھنڈا دو دھارا۔ نہکلنک کھنڈا دو دھار۔ بے مُکھاں کلجگ کرے خوار۔ گرمکھاں مانس جنم دیوے سوار۔ بے مُکھاں آئی کلجگ ہار۔ گرمکھاں دیوے شبد سچا تار۔ بے مُکھ نہ سوہن ہر کے دوار۔ گرمکھاں دھام سچا دربار۔ مہاراج شیرسنگھ شبد چلایا کھنڈا دو دھار۔ سوہنگ شبد سچا کھنڈ۔ تین لوک پرہہ دیا ونڈ۔ کلجگ پرگٹ سوہنگ شبد سُنایا وربھنڈ۔ سُن سُن جیو نہ آتم ہووے رنڈ۔ بے مُکھاں ہردک ہویا گھمنڈ۔ انتکال کلجگ شبد بان مار قہر جائے ونڈ۔ سریشٹ سبائی ہو جائے کھنڈ کھنڈ۔ کوئی نہ دیسے سہاگن سرب روون رنڈ۔ چار کُنٹ ہاہکار، سُنے پُکار برہمنڈ۔ کلجگ کرن وچار، پرہہ کھیل مٹائی وربھنڈ۔ مہاراج شیرسنگھ لکھاوے، بے مُکھ کلجگ پاؤن ڈنڈ۔ جھوٹھا ڈنک جھوٹھا پسارا۔ کلجگ کیا پار کنارہ۔ نہکلنک پرگٹے نر اوتارا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، تیرا سچ دوارا۔ سیکھ دوار سدا چل آئن۔ گرمکھ کلجگ ترائن۔ گرمکھ آتم پرہہ درشن پائن۔ بے مُکھ ہدک دکھ پرہہ سدا وسائین۔ گرمکھ ملیا سوہنگ رسنا گائین۔ بے مُکھ نہ اُترے من کی بھکھ، رسن رس نہ سدا بللائین۔ مہاراج شیرسنگھ سوئی کل ورتے، جو

حُکم تیرے من بھائن۔ بھانا تیرا اک، جگ بہرم دُوْجا۔ کلجُگ جامہ دھار، سب مٹائی پُوْجا۔ سچ سوہنگ شبد چلایا، کوئی رہے نہ دُوْجا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُں بھگوان، تیرا در جن بھگتاں کلجُگ سُوْجھا۔ سچّا در در آئے درویش۔ ساچی جوت پرہ آتم کرے پرویش۔ آتم دھرے جوت، گُرسکھ بُدھ وِشیش۔ اُوچا در سچّا دربار، در کھڑے سدا مہیش۔ وچ پاتال پرہ ساچا گھر، سیجا کرے اُپر شیش۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُں بھگوان، تیرے ناؤں سدا آدیس۔ نام تیرا ست دیوے دھیر۔ رسنا چپ جیو ہوئے جائے پیڑ۔ رسنا چپ جیو، امرت ور سے دیوے شانت جُوں بالک سپر۔ شبد سُرَت گر گیان دے، گُرسکھاں دیوے دھیر۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُں بھگوان، جیو درس کر ہووے شانت سریر۔ چار وید ہوئے بے تالے۔ شانکھ ست ست ست دیپالے۔ رگ وید نہ رہے نالے۔ یجر گوائے پرگٹ کرشن وصالے۔ اتھرن اللہ نُور گوائے کھپائے گوائے گر گوپالے۔ جامہ دھار نہکلنک، سب پائے انت بھٹھیلے۔ مہاراج شیرسنگھ ستجُگ پرگٹائے، سوہنگ شبد چلائے بے مثالے۔ مٹائے وید مٹے پُران۔ جائے انجیل نہ رہے قرآن۔ سمرتی کوئی نہ دیسے دُھج دُھران۔ سوہنگ مارے شبد بھگوان۔ مہاراج شیرسنگھ کلجُگ وگے تیرے نام دیبان۔ نام بان کلجُگ سنگھاریا۔ جانی جان وِشنوُں بھگوان کلجُگ ماریا۔ دھرتی دھیان کیا کھیل، جوت سرُوپ نرادھاریا۔ گنی ندھان تیرا بھیو، جُگو جُگ نہ کیسے وچاریا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُں بھگوان، جامہ نہکلنک کل دھاریا۔ جامہ دھار جگت بھلایا۔ جوت سرُوپی سرُوپ پرہ چھپایا۔ جن بھگتاں دے درس انُوپ، پرہ اپنا بھیو چُکایا۔ مہاراج شیرسنگھ کل ساچا بھوپ، سر تاج جگت دے لاپیا۔ جگت جیو نہ چھتر جھلائے۔ اُوچ نیچ پرہ اک کرائے۔ راؤ رنگ کوئی دس نہ آئے۔ ہرن پھرن پرہ کھیل ورتائے۔ جل تھل تھل جل ویائے۔ دُکھ سُکھ بھکھ اک رنگ ورتائے۔ ساچا شبد گُرسکھاں آتم گیان دوئے۔ مہاراج شیرسنگھ تیرے در، ساچی ناؤں بھچھیا کوئی وِرا گُرمکھ پائے۔ بھچھیا دیوے پرہ سکھ در بن بھکھاری۔ دیوے داتا وڈ بھگت بھنڈاری۔ کھلے درِشٹی ہوئے جوت آکاری۔ مہاراج شیرسنگھ کلنکنہ کھلاوے دسم دواری۔

کھلے دوارِ ملے آتم رس۔ ایک شب سوہنگ آتم جائے وس۔ جھوٹھی دیہ اندھ اندھیار چہن بہتر جائے نس۔ ساچی جوت کییا
 آکار، ہویا پرکاش جوں رو سس۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ شبدا گیا جگت دس۔ سُریت کھڑے پرہ
 چرن حضور۔ ساچا پرہ سُریت جنان دی آسا پور۔ جامہ شیرسنگھ نہکلنک وڈ سورا سور۔ جگائے جوت گرسکھ جوں کوہ
 طور۔ آتم ملے سرب سکھ، ساچا وچ وسائے نور۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، گرسکھ مستک لائے دھوڑ۔ مستک دھوڑ
 ساچا دھرم۔ ساچا لیکھ پرہ سچ لکھائے کرم۔ مات لوک جیو بھرواس کر، واس گریہ نہ ہووے جرم۔ ایک پرہ جوت جگائے،
 جوت مٹائے بہرم۔ مہاراج شیرسنگھ ستجگ ساچا، جگو جگ چلائے ساچا دھرم۔ ساچا دھرم پرہ جگت چلائے۔ جھوٹھا
 ٹھوٹھا کل رہن نہ پائے۔ رسنا لوٹھ جیو بللائے۔ امرت سینچ پرہ ست سنتوکھ دوائے۔ جوت جگائے کینچ پرہ دھول دھرم ورتائے۔
 مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، پرگٹ ساچا مگ چلائے۔ ساچا مگ چلے جگ ست۔ نہکلنک کل آیا، گرسکھان رکھے پت۔
 اپنا آپ بچھایا، برہم گیان دییا پرہ ت۔ سوہنگ ساچا شبدا سنایا، گرمکھ نہ ٹٹے تیرا یت۔ مہاراج شیرسنگھ درس دکھایا،
 آتم جوت جگائی ست۔ درس دکھا پرہ درشت کھلائی۔ ساچی جوت پرہ سچ میل کرائی۔ ہویا میل بھیا پرکاش، دیہ اندھیر
 سرب مٹ جائی۔ مہاراج شیرسنگھ سرب گنتاس، ساچی بوجھ بچھائی۔ ساچی بوجھ ست پُرکھان دیوے۔ ست نرنجن جوت
 وچ سکھ وسیوے۔ بے مکھ ورلے جائن روت، نہ پائن پرہ بھیوے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، کلجگ ورا گرمکھ
 سیوے۔ سیوک سیوا سیو پرہ لایا۔ سوہنگ ساچا شبدا پرہ رسن چلایا۔ کرے وڈا وڈ دیو، پرہ ست منتر درڑایا۔
 مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا پرگٹ کلجگ آیا۔ سیوک سیوا کر، پرہ درائے۔ سیوک سیوا کر، پرہ جگ وڈیائے۔ سیوک
 سیوا کر، انت ساچی جوت مل جائے۔ سیوک سیوا کر، سادھ سنگت پرہ نواس دوائے۔ سیوک سیوا کر، ساچا پرہ جنم
 مرن دا گیڑ کٹائے۔ سیوک سیوا کر، گریہ جوں پرہ پھند کٹائے۔ سیوک سیوا کر، تھر گھر واسی تھر گھر پہنچائے۔ سیوک

سیوا کر، اند منگل پرہہ در تے گائے۔ سیوک سیوا کر، سچ اوچو اوچ سچ پرہہ دکھائے۔ سیوک سیوا کر، سرب جگت
 پرہہ مان رکھائے۔ سیوک سیوا کر، ساچی لکھت پرہہ دے لکھائے۔ سیوک سیوا کر، جن بھگتاں وچ پرہہ نام دھرائے۔ سیوک
 سیوا کر، انتکال امراید پائے۔ سیوک سیوا کر، سچکھنڈ پرہہ نواس دوئے۔ سیوک سیوا کر، مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان،
 تیرا ہونے سہائے۔ ساچا سیوک گرچرن سیو کھائے۔ تن من دھن وار، چرن پریتی لائے۔ انت بیڑا ہویا پار، پرہہ پرگٹ درس
 دکھائے۔ گیا جنم سدھار، لکھ چراسی کیڑ کٹائے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، چیت سنگھ تیری لاج رکھائے۔ تیری سیوا
 گنو دان۔ پورن پائے در بھگوان۔ سپھل ہویا وچ جہان۔ چار ورن ستجگ جائن قربان۔ دھن دھن دھن گرسکھ، پرہہ ساچے
 دی سیو کمان۔ کر درس من اترے بھکھ، ہونے کل نہکلنک بلوان۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، سیکھا دیوے مان۔ دھن
 جنم گرسکھ، کلجگ سیو کھائی۔ پرگٹ جامہ نہکلنک، کلجگ دیوے وڈیائی۔ آتم ہووے سرب سکھ، بھکھ رہے نہ رائی۔
 مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ست پرکھاں ہووے سہائی۔ گرسکھ کلجگ ست سروپ۔ ست پرکھ لکھائے آپ پرہہ بھوپ۔
 اجل کرے مکھ وچ کل اندھ کوپ۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، جوت آکار پن رنگ روپ۔ شبد روپ پرہہ شبد چلایا۔
 شبد روپ پرہہ جگت تھلایا۔ شبد روپ پرہہ اگن جوت چلایا۔ شبد روپ پرہہ کھنڈ برہمنڈ ڈلایا۔ شبد روپ پرہہ بھانا
 کل ورتایا۔ شبد روپ پرہہ چار گنٹ ہاباکار مچایا۔ شبد روپ پرہہ شبد شبدی کھیڈ رچایا۔ شبد روپ پرہہ اپنا بھيو نہ
 کیسے جنایا۔ شبد روپ پرہہ شبد بان جگت تذب اٹھایا۔ شبد روپ پرہہ شبد کھنڈا کلجگ ہتھ پھڑایا۔ شبد روپ پرہہ شبد
 ست ڈنڈا، بے مکھاں سر لایا۔ شبد روپ پرہہ وسے وچ وربھنڈا، ہاکن ڈاکن سر مندوایا۔ شبد چوٹ لگائے پرہہ وچ نو
 کھنڈاں، آکاش پاتال پلایا۔ شبد روپ پرہہ کلجگ جامہ دھار، نہکلنک نان رکھایا۔ شبد روپ مہاراج شیرسنگھ کلجگ
 پرگٹ، سوہنگ ستجگ شبد چلایا۔ شبد چلائے پرہہ ستجگ ست ورتائے۔ کلجگ اندھیر مٹے مٹ جائے۔ ستجگ

کاچے ٹھوٹھے، آتم کر وچار۔ بے مکھ جھوٹھے دُنیا لوٹھے، نہ دیسے نہکلنک اوتار۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، کر کر مارے
 کلجگ جھوٹھے، سوہنگ شبد وگاوے مار۔ شبد مار جگت پرہ مارے۔ شبد آکار کر گرسکھ تارے۔ شبد مار کرے
 بے مکھ خوارے۔ شبد بھنڈار جن بھکتاں ہر ورتارے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، سوہنگ شبد کرائے جے جیکارے۔
 جے جیکار تیری شبد سوہنگ۔ جے جے جے جگت دوئن۔ جے جے جیکار ہوئے تین لوئن۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا،
 دوسر دسے نہ کوئن۔ دوسر دسے نہ دسائے۔ ساچا پرہ جوت جگائے۔ چار ورن پڑے نہکلنک تیری سرنائے۔ مہاراج
 شیرسنگھ ستگر ساچا، ساچی لکھت کرائے۔ لکھت کرائے کلجگ پرہ لیکھ۔ کلجگ جیو بھلایا کر جوت سروپی بھیکھ۔
 کلجگ بھانا ورتیا، گرسکھ ساچے بیٹی دیکھ۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، جوت ساچی ویکھ۔ ساچی جوت وچ سنسار۔
 جوت سروپی پرہ آکار۔ بیٹھا اڈول آپ نرادھار۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، سنن دیوے تار۔ سنن دیوے پرہ ساتک
 روپ۔ سنن مہا بڑی انوپ۔ ست پُرکھ کا ست سروپ۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ست سہائی ہوئے پرہ بھوپ۔
 سنن شبد کل ساچا سوہنگ۔ سنت مل جیو چاڑھ آتم رنگ۔ سنن سوما امرت وکے وچ دیہ گنگ۔ سنن سیو
 مانس جنم نہ ہوئے بھنگ۔ پورن سنت سچا گردیو، آتم دیوے ست اند۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، سیتل کرے بند بند۔
 سنت روپ جو جانے ست۔ سنت کی کوئی ورا جانے گت۔ سنت سہائی آپ پرہ رکھے پت۔ سنت اُپجائی پرہ آتم ساچی
 مت۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ایکا جوت جگائی ت۔ سنت سو جو سنت وچ رہیا۔ سنت سو جو تھر گھر بہ
 رہیا۔ سنت سو جس پرہ درس دے رہیا۔ سنت سو جس مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا دس رہیا۔ سنت پرہ ایکا
 جوت۔ سنن پرہ چرن پرتی ساچی گوت۔ ایک ادھار دھرے سنت آتم جوت۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، سرب
 کھلائے سنن سوت۔ بھیکھ بھکھاری جو ہوئے سنت۔ دُشٹ دُراچاری سو مہنت۔ پرہ کرے خواری وار انت۔ مہاراج

شیرسنگہ ستگر ساچا، مٹاوے بھیکھ وچ جیو جنت۔ مایا لوہی رسنا ہلکائے۔ سنت بھیکھ کل رہے وٹائے۔ ساچی بھکھیا پرہہ در کوئی ورا منگن جائے۔ کرے ڈنڈوت ساچے گھر، پرہہ ساچا نام دوئے۔ مہاراج شیرسنگہ ستگر ساچا، در آئے آس پُجائے۔

بانا دھار سنت جن جیو دھرو کہائے۔ نام کہائے بھگت جن، کلجگ بھرم بھلیکھے پائے۔ لائے بھوٹی بنے سنت جن، نہ دیسے ہر رائے۔ مہاراج شیرسنگہ ستگر ساچا، کلجگ جھوٹھا بھیکھ مٹائے۔ بھیکھادھاری بھیکھ وٹائے۔ سنت جن کلنک لگائے۔ وشے وکار وچ کل پھس جائے۔ بڈھ سُدھ تن سب بھلائے۔ مہاراج شیرسنگہ ستگر ساچا، دُشٹاں آیا نشٹ کرائے۔ دُشٹ سنگھارے آپ نہکامی۔ پرگٹ جوت کلجگ نہکلنک سوامی۔ کوئی نہ دیسے کلجگ بے مکھ نامی۔ مہاراج شیرسنگہ ستگر ساچا، ست پُرکھاں ست سوامی۔ ست پُرکھاں ست دھرم دیبان۔ بے مکھاں آتم وچوں سُنج مسان۔ ست پُرکھاں ست ملیا وشنوں بھگوان۔ بے مکھ کلجگ جامہ دھار، مد ماس آہار بنان۔ مہاراج شیرسنگہ ستگر ساچا، نہکلنک وشنوں بھگوان۔

ست بھومکا ساچا دھام۔ جوت پرگٹائے پرہہ راما رام۔ گھنک پُر کل آیا نہکلنک گھنی شام۔ سوہنگ شبد چلایا، پلایا ساچا جام۔ مہاراج شیرسنگہ ستگر ساچا، سوہنگ شبد کلجگ انت کرایا کام۔ کم کام پرہہ آپ کرائے۔ جگو جگ لئے اوتار، جگ دے اٹائے۔ ستجگ ہوئے پار، تریتا مات پرگٹائے۔ انت تریتا کیا پار، دواپر تیج ودھائے۔ دواپر کیا پار کینار، کلجگ مات چرن ٹکائے۔ کلجگ دیبا مان، عیسیٰ موسیٰ محمد پرہہ اُچائے۔ قرآن انجیل قرآن، اللہ اللہ نور اُپائے۔ کلجگ کھید کرن دا پرہہ پر بندھ بنائے۔ ایک جوت ورتے وچ سرب گوت مارگ مگ چلائے۔ مہاراج شیرسنگہ ستگر ساچا، جگو جگ جوت پرگٹائے۔ کلجگ آیا کل دیہہ اٹائے۔ جامہ دھار نہکلنک ستجگ ساچا لائے۔ ستجگ ورتے ست ست، کوئی دوسر رہن نہ پائے۔ ساچی دے پرہہ مت مت، ست پُرکھ جیو اُپائے۔ رکھے آپ پرہہ پت پت، جن بھگتاں پت پریشور ہوئے سہائے۔ مہاراج شیرسنگہ ستگر ساچا، ست دیپک دے جگائے۔ ست دیپک ہوئے جگت پرکاش۔ ایک جوت جگائے پرہہ سرب گنتاس۔

کلجگ ساچا سکھ سنگھ پورن، پرہہ ساچے کییا واس۔ سولان کلا پرہہ سمرتھ، ساچی دیہہ کییا نواس۔ مہاراج شیرسنگھ
 ستگر ساچا، ساچے سکھ سدا رہے پاس۔ دیپک دوچا بھئے پرکاش۔ منی سنگھ تیری جوت آکاش۔ ساچا پرہہ کرے تیرے
 آتم واس۔ سادھ سنگت رہے تیرے چرن پاس۔ چار ورن چپے تیرا ناؤں سواس سواس۔ تیجا دیپک جگت بلوئے۔ بھگوان
 سنگھ ور دییا توہے۔ مہا تیری جن جانے کوئی۔ ایک جوت دیپ جگائے دوئے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ستجگ
 ہووے تیری ساچی سوئے۔ چوٹھا دیپک دیپ اپایا۔ دھر جوت پرہہ جوت سروپ کلجگ مان دویا۔ دیپک دیہہ سدا
 پرکاشے، پرہہ ساچی جوت جگایا۔ سادھ سنگت ست سوہے پاسے، پرہہ ساچے مان دویا۔ ایک جوت جگائی پرہہ اناشے،
 سب بھرم بھلیکھا لاپیا۔ ساچی جوت کرے وچ واسے، اک نرنجن رایا۔ مہاراج شیرسنگھ دے وڈیائی، ستگر منی سنگھ
 سرتاج بنایا۔ پنچم دیپک بھئے پرکاش۔ آتم مٹائے اندھیر وشواس۔ رکھے لاج وچ گربھاس۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، سدا
 رہے سکھ پاس۔ پنچم دیپ جگے جگتار۔ پنچم جیٹھ لئے اوتار۔ پورن پریشور لکھائے پچن اپار۔ ست ست ست ورتے
 ست کلادھار۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، لکھت لکھائے اپار۔ دیپک چھیواں چھ گھر ویکھ۔ حکم اندر پرہہ لکھائے لیکھ۔
 مٹایا امر، پرہہ ساچے کے ساچے بھیکھ۔ دھرے جوت پرہہ ایک ایک۔ پرہہ جوت پرہہ چرناں ٹیک۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر
 ساچا، ایک جوت دیپ جگائے انیک۔ سپتم دیپ ست پُرکھ اپائے۔ ست نرنجن جوت، ست ست ست ورتائے۔ نہ جانے
 پرہہ اوت پوت، ساچی دیہہ وچ دے جوت ٹکائے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ساچا کرے نیائے۔ ساچا پرہہ ست ورتائے۔
 سچ سچ دی جوت جگائے۔ جگے جوت کلجگ پھر بوجھ نہ جائے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، دیپک ستواں دے جگائے۔
 دیپک ستواں کرے پرکاش۔ دھرے جوت نہ جائے وناس۔ ہوئے اجیار وچ آکاش۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ساچی جوت
 کرے پرکاش۔ ساچی جوت پرہہ ست ورتائے۔ ساچے سکھ گھر سکھ پرہہ جنم دوئے۔ موہن سنگھ تیری گھال پائی تھایں۔

مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، گرسکھ لاج رکھائے۔ شبد اموڑ دیہہ گوائی۔ تنّ اسو گھنک پُری پرہہ یجن سنائی۔ کوئی ورا
 جانے، جس پرہہ بوجھ بُجھائی۔ مہاراج شیرسنگھ تیری مات جوت جگائی۔ سیوا کری گھالی گھال۔ انت نہ پوری ہوئی
 گھال۔ شبد اکھٹ پرہہ دیوے سچا دهن مال۔ دوايا جنم پرہہ پھیر وصال۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ست دیپک دیوے
 بال۔ موہن سنگھ تیرا جنم اتیت۔ مانس جنم دوايا، پرہہ ساچے سچ بہیت۔ ساچا لیکھ لکھایا، کلجگ ناؤں دھریا سُرجیت۔
 پرہہ بیڑا پار کرایا، ست چرن لگائی پریت۔ دیپک ستواں جگت جگایا، گرسکھ پرکھی تیری نیت۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر
 ساچا، کھئے نہ جانے تیری ریت۔ ست سکھ نام سُرجیت۔ نہکلنک بخشے چرن کول پریت۔ دیوے وڈیائی وچ سنگ
 سنگیت۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، گرسکھ آتم کییا سیت۔ موہن سنگھ تیرا من ٹکایا۔ مانس جنم کل دوايا۔ ساچا
 گرسکھ ساچی دیہہ وچ واس کرایا۔ چرن دھوڑ پرہہ در تے ملی، پتا پوت پرہہ میل کرایا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچے،
 سنگھ موہن تیرا نام سُرجیت دھرایا۔ سُرجیت شبد مستانا۔ آتم دھرے جوت بھگوانا۔ بال اوستھا دے نادانا۔ آتم دیوے
 پرہہ برہم گیانا۔ پچھلا جنم سنگھ موہن کلسیاں استھانا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، گرسکھان تارے دے ساچا ناما۔
 دیپک ستویں ست ست۔ ستگر ساچا رکھے پت۔ ستگر منی سنگھ سر رکھے ہتھ۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا،
 سوہنگ چڑھائے رتھ۔ رتھ رتھوابی آپ گوبند۔ گرمکھ ورا ہوئے پار وچ ہند۔ کلجگ اُلٹ وگائی پرہہ سندھ۔ بے مکھ کھپائے
 جو کرن پرہہ کی نند۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا گئی گہند۔ ساچی لکھت پرہہ سچ ورتاوے۔ لکھیا لیکھ نہ کوئی مٹاوے۔
 مٹے نہ لیکھ جن لکھ پار کرائے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ساچی قلم چلائے۔ شبد وچ پرہہ حکم لکھایا۔ اودھم ادھ وچ
 رکھایا۔ مٹے نہ یجن جو لکھت لکھایا۔ سادھ سنگت کر بینتی بہت بخشایا۔ بہین بھراواں ساچے در کر نمسکار، گل پلا پایا۔
 پرہہ ابناشی سرب گھٹ واسی، بھانا آپ ورتایا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ساچا لیکھ لکھایا۔ مٹے لیکھ ہوئے یجن ادھورا۔

جگت گُٹب پرہہ ہویا دُورا۔ گُرسکھاں من ودھائی، سَتگر ساچا پچن کراوے پُورا۔ مہاراج شیرسنگھ سَتگر ساچے، تیرا پچن نہ ہونے ادھورا۔ اودھم سینگھ ادھ وچ رکھا کے۔ جگت موہ پرہہ گیا گوا کے۔ سادھ سنگت راہ ساچے لا کے۔ کوئی نہ بھلے جیو ساچا شبد کما کے۔ مہاراج شیرسنگھ سَتگر ساچا، لیکھ جائے مُکا کے۔ گُرسکھ نہ بھلے، نہ پرہہ بھلائے۔ گُرسکھ نہ ڈولے، نہ پرہہ ڈلائے۔ گُرسکھ چلے گر کے بھائے۔ سَتگر ساچا ہونے سہائے۔ شبد اموڑ کرے جو رائے۔ سَتگر ساچا دیوے دیہہ چھٹائے۔ پرہہ پن نہ ہووے کوئے سہائے۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ تڈھ پن دوسر کوئی نہ دیسے تھائیں۔

★ ۱۱ ساوَن ۲۰۰۸ بکرمی میڑھ وبار ہویا ★

کلجگ جیو پرہہ بہرم بھلانا۔ چار گنٹ ہونے سنج مسانا۔ ورتے نہکلنک کلجگ تیرا بھانا۔ مہاراج شیرسنگھ جوت آکار، کرے بدھنانا۔ جوت آکار جگت کرایا۔ ورن برن پرہہ مٹایا۔ ایک جوتی ایک ذاتی جیو بنایا۔ مہاراج شیرسنگھ سَتگر ساچا، ساچا پنتھ چلایا۔ پنتھ پرکاش بھئے جگ اندر۔ سوہنگ شبد وسے سرب جیو دے مندر۔ آتم کھول وکھائے پرہہ ساچا جندر۔ مہاراج شیرسنگھ تیرے در، بے مُکھ ناچے جوں ناچے بندر۔ نٹ نٹوآ نٹنہارا۔ پٹ پٹوآ پرہہ پٹنہارا۔ سٹ سٹوآ سٹ شبد چوٹ لگاونہارا۔ بھٹھ بھٹھوآ بھٹھ پیا سنسارا۔ مہاراج شیرسنگھ گھٹ گھٹوآ، گھٹ گھٹ وسنیہارا تیرا انت نہ پاراوارا۔ انت نہ پائے کوئی پارہرم۔ ساچے پرہہ ساچے تیرے کرم۔ پرگٹ جوت نہکلنک، گُرسکھاں مٹائے بہرم۔ سوہنگ شبد چلائے ٹھنک، ساچا جگت چلائے دھرم۔ مہاراج شیرسنگھ سَتگر ساچا، جوت رکھائے مٹائے ادھرم۔ دھرم ادھرمی ہونے کلجگ جیو۔ ماس آباری مد رسنا پیو۔ پیو مد آتم ساچی جوت، بے مُکھ بھجھایا دیو۔ مہاراج شیرسنگھ سَتگر ساچا، چرن لاگ جگ جیو۔ دیپک بھجھیا بھیا اندھیر۔ بے مُکھ نہ سوچھے سنجھ سویر۔ مایادھاری ہیر پھیر۔ مہاراج شیرسنگھ سب خاک ملائے، نہ لائے کلجگ دیر۔ کلجگ انت کل کاتی۔ بے مُکھ سوئن پیر پسا، نہ جاگن راتی۔ سادھ سنگت گر چرن پیار، پرہہ ملیا

پُرکھ بدھاتی۔ مہاراج شیرسنگھ چار ورن کرے اک ذاتی۔ چار ورن ہوئے ایک ذات۔ سرب مٹائے پرہ ذات پات۔ ایک شب
 سوہنگ ستجگ جیواں دیوے ساچی دات۔ وشنوں بھگوان مات لوک وڈی کرامات۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، چار
 ورن کرائے ایک ذات۔ اورن آپ ورن نہ پرہ وچاریا۔ جوت سروپ پرگٹ پار اُتاریا۔ جو جن آئے نہکلنک، تیرے چرن
 نِمسکاریا۔ سُہائن تھان سوہن بنک دواریا۔ جوت سروپ کلجگ دھرے جوت آکریا۔ مہاراج شیرسنگھ جوت سروپ،
 جیو شبد گن ہاریا۔ شبد گن گنا گنوت۔ اوچو اوچ آپ بھگونت۔ نیچو نیچ سرب جنت۔ جن نہ ملیا پرہ ساچا کنت۔
 اُتم مہا گرسکھ وچ سادھ سنت۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، پرگٹاوے جوت وچ جیو جنت۔ جیو جنت پرہ جوت
 دھرواسا۔ جوت سروپ سرب میں واسا۔ سرب ابناشی سدا ابناش۔ مہاراج شیرسنگھ چار ورن انت کرائے داس۔ سادھ
 سنگت ہوئے داسن داس۔ سادھ سنگت پرہ چرن نواس۔ ایک شبد وجائے دُھن، سوہنگ چپن سواس سواس۔ ساچا پرہ
 سچ وسائے من، نہکلنک رہے سد پاس۔ گرسکھ ہوئے ساچے جن، کلجگ اُتم ہوئی راس۔ سوہنگ شبد پرہ سُنایا کُن،
 مہاراج شیرسنگھ تیرے چرن زہراس۔ گرسکھ گرچرن زہراسے۔ سچ پریتی کل چرن دھرواسے۔ انتکال ہوئے جیو سواس
 خلاصے۔ سچکھنڈ پرہ کرے نواسے۔ مہاراج شیرسنگھ سادھ سنگت پرہ تیرے سد ہے پاسے۔ سدا پاس سرب گن داتا۔
 بھگت جنان کا ہر پرہ آپ پت ماتا۔ دیوے شبد گیان پرہ وڈ گیاتا۔ چرن دھوڑ ساچا اِشنان، ست گیان ست کر جاتا۔
 سوہنگ شبد ساچا دان، دیوے دان آپ پرہ داتا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سادھ سنگت تیرا ساچا ناتا۔ ساچا ناتا
 ستگر چرن۔ کلجگ جیو نہ ہووے مرن۔ بے مکھ کلجگ دکھڑے بھرن۔ چرن لاگ گرسکھ ترن۔ اُجل ہوئے وچ چار ورن۔
 مہاراج شیرسنگھ جو جن آئے تیری سرن۔ سرن گہی جگت پت سرنایا۔ بھے بھیانک وچ پرہ ہوئے سہایا۔ جتھے نہ رکھے کھتے،
 اوتھے پرہ سر ہتھ ٹکایا۔ والی ہوئے جہانی دوئے، جس سوہنگ شبد کمایا۔ بے مکھ گئے کلجگ روئے، پھیر ویلا ہتھ نہ آیا۔ مایا

بھلے رہے سوئے، پرہہ اناشی دس نہ آیا۔ مہاراج شیرسنگھ جوت سروپ، جوت سروپی کھیل رچایا۔ جوت سروپ جگت
 ویاپیا۔ اپنا کھیل کرے پرہہ اناشیا۔ گرمکھاں پردے جوت دھرے، پرہہ جوت سروپی جاپیا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا،
 سوہنگ ساچا شبد الاپیا۔ شبد اچارن جگت ادھارن بھگت سدھارن سرب گنونت۔ پیج رکھاؤن پار کراون جن بھگت
 تراون آپ بھگونت۔ دُشٹ سنگھارن جوت آکارن سادھ سنگت پرہہ جنم سوارن، دیوے وڈیائی وچ سادھن سنت۔ مہاراج
 شیرسنگھ جوت پرکاشے پرہہ اناشے وچ جیو جنت۔ جیو جنت جگت کھیلا۔ مایا روپ جگت پرہہ جھوٹھا رچیا میلا۔
 کلجگ جامہ دھار، بیڑا شوہ دریا ٹھیلا۔ مہاراج شیرسنگھ کر جوت پرکاش، گرسکھاں گرچرن کرایا میلا۔ چرن نواس آپ پرہہ
 دواوا۔ ردھ سدھ گرسکھ وس کرایا۔ سوہنگ شبد ساچی بدھ، پرہہ ملن دا بھید کھلایا۔ پرگٹ ہونے کھر نو ندھ، سوہنگ
 شبد جس رسنا گایا۔ مہاراج شیرسنگھ سدھ سدھ شبد چلایا۔ سدھ دوچا بھو چکایا۔ ایکا شبد ستجگ ورتنت۔
 سوہنگ چار ورن کرے تیری منت۔ ہونے پُجاری سرب جیو جنت۔ اونکاری آپ بھگونت۔ مہا گنی نہ جائے، پرہہ بڑا بے انت۔
 مہاراج شیرسنگھ تیری گت مت، نہ کوئی جانے جنت۔ جیو جنت دے وس نہ کوئے۔ جو کچھ کرے پرہہ سوئی کل ہونے۔
 جوت سروپی پرگٹ پرہہ ساچی جوت بلوئے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، تین لوک تیری جوت سروپی لوئے۔ جوت
 سروپی لوئے، لوئے آکار۔ تین لوک ورتے پرہہ ورتے وچ سنسار۔ جامہ دھارے پرہہ دھرنی دھرتے نہکلنک اوتار۔ مہاراج
 شیرسنگھ تیری وڈیائی، وڈا داتا آپ داتار۔ وڈ وڈ آپ وڈی وڈیائے۔ چھڈ چھڈ جیو جھوٹھا جاپ، سوہنگ جاپ ست
 رسنا گائے۔ چھڈ چھڈ جیو سب کل جھوٹھے، ساچا در پرہہ سچ گھر آئے۔ مہاراج شیرسنگھ تیرا ناؤن، جن بھگت دوس
 زین گائے۔ دوس زین رسنا گاؤ۔ رسن جپ جیو سرب سکھ پاؤ۔ ستجگ سوہنگ ساچی ناؤ۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر
 ساچا، رسنا سدا سدا گن گاؤ۔ گن گاؤ پرہہ کھر گمبھیر۔ دیوے ساچا درس شانت کرے سریر۔ رکھے لاج آپ پرہہ، ساچی

دیوے آتم دھیر۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، نرمل جوت دھرے وچ سریر۔ اُتت جیو جگت اُپایا۔ مات گرہ سے باہر
 آیا۔ کلجگ مایا پرہہ اباشی جیو بھلایا۔ کلجگ جامہ دھار پرہہ اباشی نہکنک ست کھیل رچایا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر
 ساچا، ست پُرکھ من ست وسایا۔ ست ست ست ورتے ساچے در۔ ست ست ست ورتے ساچے گھر۔ ست ست ست
 ورتے ست پرہہ دیوے ور۔ ست ست ست مہاراج شیرسنگھ اوتار نر۔ اوتار نر پرہہ نرائن۔ بے مکھاں آیا کلجگ جنم
 بھگتائن۔ سادھ سنگت پرہہ درس دکھایا، کر درس آتم آیا چین۔ مہاراج شیرسنگھ گرسکھ ساچے، شبد میل رہے دوس
 زین۔ ایک رنگ پرہہ رنگ مجیٹھ۔ سوہنگ ساچا شبد وچ گیا پیٹھ۔ گُرمکھاں چاڑھے پرہہ ساچا رنگ نام مجیٹھ۔ مہاراج
 شیرسنگھ ستگر ساچا، انتکال کلجگ نہ گرسکھاں دیوے پیٹھ۔ گُرمکھ پرگٹے گر گرسکھ سنمکھ۔ سرب جنم کی لاہوے
 بھکھ۔ کوئی نہ ویا پے کلجگ دکھ۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ست وسائے سکھ۔ سکھاں سکھ، سکھ گر چرناں۔ مٹے
 آتم بھکھ، پرہہ آئے سرنا۔ جھوٹھی دُنا دے ساچا سکھ، مل سادھ سنگت جیو ترنا۔ مہاراج شیرسنگھ گرسکھ تیری اوٹ،
 کلجگ نہ ڈرنا۔ گرسکھ بھہ بہم دوئے میٹے۔ ساچے پرہہ ساچے رنگ رنگے رنگیٹے۔ بھگت جانا ہر مائی باپ، جن بھگت
 ساچے پرہہ پیٹے۔ مہاراج شیرسنگھ تیری سرن، سادھ سنگت ہوئی بھیٹے۔ سادھ سنگت سد ملے وڈیائی۔ سادھ سنگت
 جگو جگ پرہہ لاج رکھائی۔ سادھ سنگت کلجگ ملے ودھائی۔ سادھ سنگت مہاراج شیرسنگھ تیرا ہوئے سہائی۔ سدا سہائی
 آپ پرہہ، سد زویرا۔ ہوئے سہائی آپ پرہہ، نہ لاوے دیرا۔ ہوئے سہائی آپ پرہہ، بھو چکاوے تیرا میرا۔ ہوئے سہائی آپ پرہہ،
 مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ست پُرکھاں کرے نیڑا۔ ست پُرکھ تیری سوہا گن۔ ساچا شبد راگ کن لیا سن۔ کلجگ
 پاپ آتم وچ پُن۔ ساچی شبد وجے وچ دھن۔ مہاراج شیرسنگھ ساچا شبد چلاوے دکھاوے ساچے گن۔ اُچے شبد من بھئے
 پرکاش۔ اگیان اندھیر جائے وناس۔ رسنا شبد چلے سوہنگ، آتم ہوئے راس۔ مہاراج شیرسنگھ شبد لکھایا، پرگٹ جوت

سرب گنتاس۔ شبد جگت چلے مہان۔ شبد سرت تین لوک بندھان۔ کلجگ جیو نہ کری پچھان۔ کلجگ پرگٹے نہکلنک
 وشنوں بھگوان۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، گر ساچا مان۔ مان موہ پرہہ دوئے تجائے۔ ہر ہر پرہہ کھیل رچائے۔ ویکھے
 وگسے آپ دس نہ آئے۔ دھرے جوت وچ رو سسے، جوتی جوت اُپجائے۔ کلجگ اندھیر چاند جوں مسے، ست سروپ پرہہ
 دس نہ آئے۔ دھن گرسکھ جن پردے ہر پرہہ وسے، پرہہ ساچی جوت جگائے۔ سوہنگ شبد راہ ساچا دسے، جو جن رسنا
 گائے۔ بے مکھ درتے جائن نسے، اک چھن ٹھہر نہ پائے۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک، کل اپنی کلا ورتائے۔ کل ورتاوے اپنی کل۔
 ایک کرائے جل تھل۔ سرشٹ سبائی جائے حل۔ جوت سروپی دیر نہ لائے پل۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، بے مکھاں جائے
 دل۔ بے مکھ دلے دال دوپھاڑ۔ ماجھا ہوئے سرب اُجاڑ۔ بے مکھ مارے پرہہ جھاڑ جھاڑ۔ مہاراج شیرسنگھ جوت سروپی،
 گرسکھاں سوہنگ کینی واڑ۔ گرسکھ شبد تیرا قلہ کوٹ۔ رسنا چپ نہ لگے آتم چوٹ۔ بے مکھ کل آہنیوں ڈگے بوٹ۔
 مہاراج شیرسنگھ نہکلنک کڈھ وکھاوے کھوٹ۔ کھوٹا کھرا، کھرا کھوٹین۔ گرچرن لاگ گرسکھ جین۔ تارے آپ پرہہ پرہین۔
 مہاراج شیرسنگھ گرسکھ سدا رسنا چین۔ رسنا چپ ملے رس مکھ۔ کلجگ پوہے نہ کوئی دکھ۔ آتم وسے سچ ساچا سکھ۔
 مہاراج شیرسنگھ تیرا درس، سرب مٹائے بھکھ۔ درس گر درشٹ کھلائے۔ درس گر پاپ نشٹ کرائے۔ درس گر اک اشٹ
 رکھائے۔ درس گر آتم ترکھا بچھائے۔ درس گر درس کلجگ ورا گرمکھ پائے۔ مہاراج شیرسنگھ سادھ سنگت تیری سرنائے۔

★ ۱۲ ساون ۲۰۰۸ یکرمی میرٹھ وبار ہویا ★

پرہہ ساچا کرم لیکھ لکھائیکے، کلجگ جنم دواوا۔ پرہہ جوتی جوت اُپجائیکے، دیہہ ساچا دیپ جگایا۔ سچ وستو وچ
 ٹکائیکے، گرمکھاں ساچا نام دھرایا۔ نرمل جوت وچ للاٹ جگائیکے، کلجگ بھگت وڈیایا۔ مانس جنم کل پائیکے، گرمکھ پرہہ
 چرنی سیوا آیا۔ سوہنگ رسنا گائیکے، نجاند نج ماہ پایا۔ نہکلنک ٹیک رکھائیکے، مد ماس نہ رسنا لایا۔ دھن دھن دھن

گُرسِکھ، مہاراج شیرسنگھ ہوئے سہایا۔ گُرسِکھ تیرا نام اُچ، اُچا ملے دربارا۔ گُرمکھ تیرے اندر سوچ، سچ ملیا پرہ بہتارا۔
 گُرمکھ تیرے اندر نام رُچ، آتم رچیا نین مُندھارا۔ مہاراج شیرسنگھ ورتاوے سوچ، گُرمکھ دیہہ ہوئے اُجیارا۔ گُرسِکھ کلجگ
 تیری سوئے۔ تُدھ جیوڈ اور نہ دیسے کئے۔ رنگ لاوے رنگ ورتاوے گُرسِکھ سِکھ گُرسِکھ گر ایک جوت جگائی دئے۔ مہاراج
 شیرسنگھ ستگر ساچا، سوہنگ شبد لئے پروئے۔ گُرسِکھ تیرے بندھن بندھنا۔ کلجگ پرگئے پرہ مُکند مُکندنا۔ انتکال توڑے
 جم پھندا۔ مہاراج شیرسنگھ گُرسِکھان جوڑے، سوہنگ ساچی تندنا۔ تندن تند ساچا ناؤں۔ گُرمکھ کلجگ رسنا گاؤ۔ پرہ
 ابناشی نج گھر ماہ پاؤ۔ مہاراج شیرسنگھ بخشے ست سبھاؤ۔ ست سبھاؤ گُرمکھ گُرسِکھ۔ جگ تراوا پرگئے، پرہ دیوے
 نام بھکھ۔ شبد ملاوا کرے پرہ، آتم مٹاوے ترکھ۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ وڈیائے، جو چرنی آئے سِکھ۔ سِکھ سار پرہ
 آپ سمالی۔ پرگٹ ہوئے دو جہاناں والی۔ مستک چڑھائے پرہ جوت سروپی لالی۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ پرگٹ،
 گُرسِکھان چاڑھی آتم دپیک بالی۔ دھن دھن دھن گُرسِکھ، دھن تیری کھائی۔ اُجل ہوئے کلجگ مُکھ، پرہ ساچے دی سیو
 کھائی۔ واس نہ ہوئے مات گرہ، پرہ چُراسی گیڑ کھائی۔ مہاراج شیرسنگھ تیرے چرن سُکھ، جن بھگتاں ملے وڈیائی۔ بھگت
 جنان در ملے وڈیائی۔ مٹے بھرم منا، پرہ درس دکھائی۔ شانت ہوئے تنا، پرہ سانتک ست ورتائی۔ سچ پایا ہر پرہ دھنا، توٹ
 رہے نہ رائی۔ مہاراج شیرسنگھ گُرمکھان من منا، دے درس آتم ترکھا مٹائی۔ ترکھ ونت پرہ دیوے دھیر۔ آتم امرت پی شانت
 ہوئے سریر۔ ہوئے جائے وچوں جیو پیڑ۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک، کلجگ بھگتاں دیوے دھیر۔ دھیر دھرائے دھرماپت۔
 جن بھگتاں جانے پرہ مت گت۔ ساچی جوت دھرے وچ ت۔ مہاراج شیرسنگھ گُرسِکھان کلجگ دیوے جوت سروپی
 یت۔ گُرمکھ دھارے مُکٹ بینی۔ گُرسِکھ ویکھ پرہ ساچا نینیں۔ گُرمکھ شبد دُھن اُچے زینی۔ دھن گُرسِکھ دھن تیری
 وڈیائی، سادھ سنگت تیری ساچی بہنی۔ سادھ سنگت سچے دھرے پیار۔ آوے نہ جاوے، نہ جگ ہوئے خوار۔ ایک جوت

مِلائے پرہہ ایکنکار۔ ست سرُوبی ست پرہہ، ست ورتاوے ستکار۔ مہراج شیرسنگھ کلجگ دیسے، سچ تیرا دربار۔ ساچا در ساچا دربارا۔ نہکنک کل لیا اوتارا۔ گُرسکھ دیوے سچ نام آدھارا۔ جوت جگت جگائے، گُرسکھان نگم کر وچارا۔ مہراج شیرسنگھ تیرا پرکاش، ستجگ ورتے وچ سنسارا۔ تین لوک پرکاش پرہہ جوت۔ پرہہ کی جوت ورتے وچ چار ورن اک گوت۔ اُچائے اُچے آپ پرہہ، گُرسکھان کھولے سوت۔ مہراج شیرسنگھ کل کھپائے، بے مکھ جائے ورتے جوت۔ گُرسکھان ہر پردے وسیا۔ آتم دے گیان، راہ ساچا دسیا۔ پرگٹ جوت پرکاش وشنوں بھگوان، جوں رو سسیا۔ بے مکھ درتے کلجگ جائے نسیا۔ بے مکھ آتم ہووے اندھیر، جوں چند نہ دیسے دوس مسیا۔ گُرمکھ تیرے سد بلہار، جس پردے ہر پرہہ وسیا۔ مہراج شیرسنگھ نہکنک کلجگ جامہ دھار، سوہنگ شبد سچ دسیا۔ ساچا شبد پرہہ آپ اُپایا۔ ساچا شبد سوہنگ پرہہ نام رکھایا۔ ساچا شبد ساچے پرہہ آپ وڈیایا۔ ساچا شبد ستجگ ساچا مارگ لایا۔ ساچا شبد پرہہ ست پُرکھان ردے وسایا۔ ساچا شبد ساچا راگ، پرہہ بھگت جن شبد سُر ت میل کرایا۔ ساچا شبد انحد انحد، پرہہ دیہی ناد وجایا۔ مہراج شیرسنگھ نہکنک اوتار، سوہنگ ساچا شبد چلایا۔ شبد چلے چلائے گر۔ نہکنک پرگٹ آئے کلجگ دھر۔ ہوئے پرکاش وچ تین لوک، رسنا گائن سُر اسر۔ مہراج شیرسنگھ شبد چلائے، ستجگ ورتے پرہہ لکھائے ساچا گر۔ ساچا شبد ساچا مکھ واک۔ سوہنگ کھلاوے بے مکھان آتم تاک۔ ساچی دھن اُچاوے جھوٹھی دیہی ہووے پاک۔ سوہنگ شبد جو جن کماوے، سوہنگ چلائے جیو جے ناک۔ مہراج شیرسنگھ درس دکھاوے، اگیان اندھیر کھلاوے تاک۔ اگیان اندھیر تیرے جیو اندر۔ ساچی جوت جگے وچ دیہہ مندر۔ بے مکھ پرہہ بھلایا، نہ کھلایا آتم جندر۔ سوہنگ شبد پرہہ ساچا نام چلایا، گُرمکھان وسے سدا پرہہ اندر۔ گُرسکھ کھایا شبد ساچا۔ گُرسکھ پایا جس آتم وچا۔ گُرسکھ جوت جگایا، آتم جوت لگایا ماچا۔ مہراج شیرسنگھ شبد چلایا ساچا۔ سیو کرے گُرسکھ گر دربار۔ پرگٹ جوت نہکنک کلجگ دیوے

تار۔ ہتھو ہتھ دے وڈیائی، نہ پرہہ کرے اُدھار۔ جن بھگتاں ہوئے سہائی، دیوے پیج سوار۔ گُرسکھ تیرے نام وڈیائی، گُرجن کییا پیار۔ مہراج شیرسنگھ ہووے سہائی، لیکھ لیکھائے سچ دربار۔ لیکھایا لیکھ پرہہ نہ میٹے کھئے۔ کلجگ مٹ جائے کوئی رہن نہ پائے، گُرسکھ گُرجگت دئے۔ دیوے وڈیائی، گُرسکھ تیرے من ودھائی، ستجگ ہوئے تیری ساچی سوئے۔ مہراج شیرسنگھ نہکلنک، دوسر رہے نہ کھئے۔ ایک آپ ایک جوت جگائی۔ ایک آپ ایک سرشٹ اپائی۔ ایک آپ لکھ چُراسی جوُن اپائی۔ ایک آپ رہیا سرب میں جوت جگائی۔ ایک آپ اڈول، نہ ڈلیا جائی۔ ایک آپ پرگٹ نہکلنک ساری سرشٹ ڈلائی۔ ایک آپ اہل نہ بھلیا جائی۔ ایک آپ اہل، سب سرشٹ بھلائی۔ ایک آپ اٹل، نہ ٹلیا جائی۔ ایک آپ اٹل، سوہنگ شبد سب جگت ٹلائی۔ بے مکھ گئے کلجگ بھل، گُرسکھ آئے در سیو کھائی۔ بے مکھ گئے کلجگ زل، گُرسکھان سر پرہہ ہتھ ٹکائی۔ ایک جوت پرہہ سدا اٹل، مایادھاری دے پرہہ خاک زلائی۔ کلجگ دیپک ہویا گل، نہکلنک جوت جگائی۔ مہراج شیرسنگھ کلجگ پرگٹے، جن بھگتاں دیوے وڈیائی۔ کلجگ جیو اندھ اگیانی۔ گُرسکھان جوت جگائے مہانی۔ کلجگ جیو ہوئے گمانی۔ گُرمکھان آتم دیوے پرہہ شبد دھیانی۔ مہراج شیرسنگھ گُرسکھ تیرے، کلجگ اُچے برہم گیانی۔ برہم گیانی برہم سروپ۔ جگائے جوت پرہہ وچ دیہہ اٹوپ۔ ست ورتائے وچ دیہہ ست سروپ۔ مہراج شیرسنگھ کلجگ پرگٹے ساچا بھوپ۔ جامہ دھار لئے اوتار، بھگت اُدھاریا۔ جوت نرادھار کر آکار، ساچا شبد اُچاریا۔ پرہہ چرن بلہار جن بھگتاں جائے تار، جگو جگ لے اوتاریا۔ مہراج شیرسنگھ جامہ دھار، گُرسکھان پار اُتاریا۔ گُرمکھ تیرے در دربار۔ پرگٹ جوت پرہہ جائے کاج سوار۔ ساچا در درساوے، ستجگ ہووے سچکھنڈ دوار۔ مہراج شیرسنگھ ستگر ساچا، گُرمکھان دیوے تار۔ گُرمکھ تیری وڈ وڈیائی۔ وڈی دات کل سیو پرہہ در تے پائی۔ کلجگ ساچی کرامات، سوہنگ شبد پرہہ دے سُنائی۔ کرے درس جن سُنیاں رات، جو جن رسنا گائی۔ ساچی بخشے پرہہ شبد دات، سچ وست جن بھگتاں جھولی پائی۔ مہراج شیرسنگھ

سَتگر ساچا، جن بھگتاں دیوے وڈیائی۔ ملے وڈیائی کل ساچے در۔ پرہہ ابناشی دیوے ساچے ور۔ گُرسکھاں ملایا پرہہ ساچے
 گھر۔ کر درس کلجگ گئے تر۔ سَتگر ساچا ملیا نہکلنک اوتار نر۔ مہاراج شیرسنگھ گُرسکھ تیرا، کلجگ دُکھ نہ جائے بھر۔
 وڈ سیکھ، پرہہ وڈی دے وڈیائی۔ ساچی دیوے بھکھ، نام بھچھیا پرہہ جھولی پائی۔ آتم مٹائے ترکھ، امرت بوند پرہہ مُکھ
 چوائی۔ آتم رہے نہ وکھ، ساچی جوت پرہہ آپ جگائی۔ نہکلنک ساچے لیکھ کل جائے لکھ، جن بھگتاں دیوے وڈیائی۔ مہاراج
 شیرسنگھ تیرے ورلے سیکھ، جنہاں تیری سیو کمائی۔ سیو کمائی پرمت پائی۔ جگن ناتھ گویال مُکھ بھنی، پرہہ ہوئے سہائی۔
 سارنگ دھر بھگوان بیٹھلا، جگت دیوے وڈیائی۔ جن بھگتاں تیرا ساچا رنگ ڈیٹھڑا، اپنے رنگ پرہہ دے رنگائی۔ مہاراج
 شیرسنگھ سَتگر ساچا، ست جوت رہیا جگائی۔ ساچی جوت جگائی پرہہ پرمانند۔ گُرمکھ چھڈ چھڈائے جیو بند بند۔
 کلجگ جامہ دھاریا ہری مُکند۔ مہاراج شیرسنگھ سچ ورتائے، گُرسکھ اُچائے ساچے چند۔ گُرسکھ چاند، چاند سینتلا۔
 سَتجگ چائے پرہہ ساچی ریتلا۔ گُرمکھ بنائے پرہہ ساچے میتلا۔ نہکلنک تیرے چرن پریتی، چار ورن انت کل جیتلا۔ مہاراج
 شیرسنگھ تیرے ہتھ وڈیائی، گُرسکھاں ملیا پرہہ بھ۔ بہیتلا۔ بھرم بھ۔ مٹائے بھگت جن۔ ساچا شبد سوہنگ سُنائے جن۔ اُچائے
 جگائے جوت، گُرسکھ آتم جائے من۔ درس دیکھائے دھیر دھرائے، گُرسکھ مُکھوں کہے دھنّ دھنّ۔ مہاراج شیرسنگھ جوت پرگٹا،
 بے مُکھاں اگن لگائی تن۔ دُکھ بھکھ پرہہ جگت ورتا۔ اپنا آپ بیٹھا چھپا۔ بے مُکھاں پایا اوجھڑ راہ۔ گُرسکھاں دیکھایا درس
 اتھاہ۔ جوت جگائی پرہہ بے پرواہ۔ مہاراج شیرسنگھ سَتگر ساچا، سب تھائیں رہیا سما۔ سچ تھان تھنتر پرہہ تیرا تھان۔ ایک
 جوت تین لوک ورتے بھگوان۔ کلجگ پرگٹے نہکلنک شکت مہان۔ ساچا شبد لگائے تنک، سوہنگ دیوے برہم گیان۔ چار
 ورن کرے ایک انک، نہ کوئی دیسے راؤ راجان۔ مہاراج شیرسنگھ سَتگر ساچا، ساچا دیوے سوہنگ دان۔ دیوے دان پرہہ در
 آئے بھکھاری۔ سوہنگ گھلاوے جیو آتم دواری۔ آتم کرے پرہہ جوت اُجیاری۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک پرگٹ جوت،

گُرسِکھ تیری پیج سواری۔ گُرسِکھ تیرا مان رہے چار جُگ۔ گُرسِکھ ساچا دانِ ملے شبِد اُمگھ۔ چرن دھوڑ کَلجُگ اِشنان،
 سَتجُگ ساچے ملے پنڈ بگ۔ مہاراج شیرسنگھ تیرے ہتھ وڈیائی، مات جوت دھرے جُگو جُگ۔ مات لوک پرہ مات
 تجائی۔ پتا پوت سوت سب کھیل مٹائی۔ چھڈ دیہہ جوت سروپی کھیل رچائی۔ آوے نہ جاوے، نہ دیسے پرہ رگھرائی۔
 گُرسِکھ ساچی دیہہ ویکھ، پرہ ساچے جوت جگائی۔ جوت سروپی کیا بھیکھ، نہکنک تیری وڈیائی۔ مہاراج شیرسنگھ
 سَتگر ساچا، کل ساچی جوت جگائی۔ جگے جوت ہوئے اُجیارا۔ کَلجُگ مٹے تیرا دُھندوکارا۔ سَتجُگ ہووے ست پَسارا۔
 نہکنک کل لیا اوتارا۔ سوہنگ ساچا شبِد رسن اُچارا۔ رسنا چپ جیو چار ورن سوہنگ پار اُتارا۔ مہاراج شیرسنگھ
 سَتجُگ دیسے، تیرا سچ دوارا۔ سَتجُگ ورتائے آپ ست پُرکھ۔ سَکے پھل جو لگائے کَلجُگ پرکھ۔ ساری کھیل مٹائے جو
 کَلجُگ درکھ۔ مہاراج شیرسنگھ ایکا جوت جگائے، سَتجُگ ساچے ست پُرکھ۔ ساچی جوت جگائے جگت بلوان۔ ساچے جیو
 اُبائے مہروان۔ ایکا شبِد وسائے، پردے بھگت بھگوان۔ سچ سچ ورتائے، سَتجُگ ساچی آن۔ سوہنگ شبِد چلائے، چار ورن
 رسنا گان۔ منی سنگھ سَتگر ہوئے سہائے، لکھائے وشنوں بھگوان۔ مستوانا ہوئے ست استھان۔ جوت جگائے پرہ مہان۔
 مہاراج شیرسنگھ نہکنک، چار ورن ہوئے تیری آن۔ چار ورن پرہ چرنی لایا۔ ایکے شبِد جگت چلایا۔ چار کُنٹ تیری جے
 جے جیکار، سوہنگ تیری ہوئے رُشنا یا۔ ایک جوت کیا آکار، مات پاتال آکاش بلایا۔ بھگت جنن ہر بخشے ہر دوار، چرن
 نواس دوا یا۔ پرگٹ جوت نہکنک کَلجُگ کیا پار، مہاراج شیرسنگھ نام دھرایا۔ شیرسنگھ تیرا جامہ ست۔ سَتجُگ ورتے
 ہوئے ست ست۔ چار ورن پرہ رکھے پت۔ مہاراج شیرسنگھ سرت شبِد، سرب جیو دھرائے ست۔ ست ست رہے سرب
 جیو جنت۔ سوہنگ شبِد چلائے پرہ بے انت۔ ساچا سَتجُگ ہوئے سوہنگ منت۔ مہا گنی نہ جائے، لکھائی پرہ بے انت۔
 دیوے وڈیائی وس کرائے، دیو دنت۔ مہاراج شیرسنگھ جو جن رسنا گائے، پار ہوئے جیو جنت۔ جیو جنت جگت کا کھیل۔

جوت سرُوپی پرہہ کییا میل۔ آتم دھرے جوت جگائے، بن باقی بن تیل۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک، پرگٹ جوت جن بھگتاں لیا میل۔ میل ملایا کلجگ گھنک پُر واسی۔ سادھ سنکت سر ہتھ دھر، پرہہ مٹائے سب اداسی۔ ساچا دیوے ور گھر، سچکھنڈ پرہہ چرن نواسی۔ نہکلنک اوتار نر، سرب کھپائے مد ماسی۔ تیرا اوچا ستجگ در، مہاراج شیرسنگھ بیکنٹھ نواسی۔ بیکنٹھ نواس تیرا سچ دھام۔ جوت سرُوپی ورت جگ ست کرائے نام۔ ایکا شبد چلائے سوہنگ جپائے نام۔ مہاراج شیرسنگھ تیرے ہتھ وڈیائی، کلجگ مٹائے سرب دھام۔ سرب دھام پرہہ نام مٹایا۔ جوت سرُوپی جوت کھچ اپنے وچ سمایا۔ سوہنگ شبد جگت وچ، اک ساچا شبد چلایا۔ مہاراج شیرسنگھ جامہ دھار، سب دا مان گویا۔ مان گوائے سرب ویاپی۔ پرگٹے جوت سرب وڈ پرتاپی۔ نام نہکلنک تیری شبد دُھن، سُن سرِشٹ سرب کانپی۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ پرگٹ، جوت جگائے سرب بیاپی۔ جگاوے جوت جگت اُجیارا۔ چار گنٹ ہونے ہاہاکارا۔ سادھ سنکت سوہے پرہہ چرن دوارا۔ رسنا اُچے شبد سوہنگ تیری جے جیکارا۔ کلجگ پرگٹ آیا، نہکلنک نر اوتارا۔ ست مارگ چلایا، سوہنگ شبد دیبا ادھارا۔ ایکا راہ دکھایا، چار ورن ہونے ادھارا۔ مہاراج شیرسنگھ ستجگ ست ورتایا، ایک آکار اک اونکارا۔ ایکنکار جگت آکار۔ سرِشٹ سبائی پسر پسار۔ ایک جوت جیو جنت کرے اُجیار۔ کلجگ جیو ہونے ککرمی، آتم بھلیا رام مُرار۔ چھڈ دھرم ہونے ادھرمی، پرگٹے نہکلنک اوتار۔ مہاراج شیرسنگھ جامہ دھار، بے مُکھان کرے خوار۔ بے مُکھ مُگدھ انجان، پرہہ چرن نہ لاکے دھیان۔ آتم دے نہ اُچے گیان۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک، جوت دھرے بھگوان۔ دھرے جوت جگت گر جیت۔ سادھ سنکت ہونے آتم سیت۔ ایک اُچی گرچرن پریت۔ مہاراج شیرسنگھ جن بھگتاں کرے آتم سیت۔ رکھے پت پرہہ پتونت۔ ملائے جوت ساچی بھگونت۔ جگائے بیٹھ سدا اکت۔ دیوے مان در سادھ سنت۔ ساچا پرہہ پرگٹ کرے وچ جیو جنت۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک، کلجگ مہما بڑی بے انت۔ شبد مار تن جلایا۔ دُکھ روگ روگ دُکھ وچ دیہہ وسایا۔

کسے وید بھیو نہ پایا۔ شبد بان تن سُکایا۔ انک بار کر بینتی، بھل بھل بھل بخشایا۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک اوتار،
 لکھایا لیکھ نہ مۆل مٹایا۔ لیکھ لکھائے رہے ادھ وچ۔ ساچی جوت لئی پرہ کھچ۔ سادھ سنگت سچ شبد وساوے وچ۔
 مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ساچی لکھت کرائے وچ۔ لکھایا شبد ہویا کل پورا۔ پرہ کا بچن نہ ہویے ادھورا۔ چھٹائے دیہہ
 چھڈے سُت سُورا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، اپنا شبد کرائے پورا۔ شبد اموڑ کوئی جگت نہ ہویے۔ شبد مار چلے،
 راکھے نہ کھئے۔ شبد ادھار جن پُرکھے سوئے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، لیکھ لکھت پور کرائے دوئے۔ لکھایا لیکھ لکھت
 لکھاری۔ ساچے گن دیکھ، پرہ ساچے گر درباری۔ نہ کییا بھیکھ، نہ پرہ بھیکھ بھکھاری۔ جیسا ورتے کل لینا ویکھ، شبد
 مار جگت پرہ ماری۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک، کلجگ ہویا جوت ادھاری۔ بھل شبد پرہ بھلایا۔ وڈ وڈ آپ اپنا آپ
 اکھوایا۔ بھل بھل بھل رسنا وکار چلایا۔ ڈل ڈل ڈل اپنا آپ ڈلایا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، آتم جیو بھلایا۔ رسنا کرے
 مد ماس آہار۔ ساچا پرہ شبد دیوے اپار۔ شبد من پچن جائے ہار۔ اپنا آپ جیو انت کرے خوار۔ سادھ سنگت ارادھیا،
 پرہ بخشے کریا دھار۔ پنچم جیٹھ بخشے مدھ مادھویا، پرہ بیڑا کر جائے پار۔ نہکلنک جامہ دھار، مات پت پتر دھیاں نہ کرے
 وچار۔ چرن پریتی جن دیوے شبد ادھار۔ کر کر سیوا گرسکھ لنگھ جائے پار۔ اندھ اندھیر رکھایا جو آتم دھرے ہنکار۔ پرہ
 ساچا دس نہ آیا، نہکلنک اوتار۔ جس چرنی سیس نوایا، سیوا کری اپر اپار۔ گر در ساچا تنہاں پرہ ملیا بھگت ادھار۔
 مہاراج شیرسنگھ جس رسنا گایا، کل بیڑا ہویا پار۔ ساچا شبد پرہ سچ لکھائے۔ مد ماس جو سیکھ رسنا لائے۔ پتر دھیاں جو
 پرہ بنس کھائے۔ رسنا کرے مد ماس آہار، پرہ جوتی جوت کھچ وکھائے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، کلجگ دیر نہ لائے۔
 مدرا پان کرے من ہویے مدھورا۔ آتم چڑھے وکھ، من ہویا سگل وسورا۔ ساچی جوت لئی پرہ کھچ، دیہہ پیسے جوں پیسے
 سندورا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، شبد کرائے پورا۔ ساچا شبد پرہ آپ اچرنا۔ مد ماس وشنوں بنسی کسے آہار نہ

کرنا۔ کھچے جوت کلجگ آپ پرہ، جیو ہوئے کل مرنا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، پرگٹے جوت دھرنی دھرنا۔ منی سنگھ
 من ہویا اداس۔ رسنا لائے نہ مدرا ماس۔ سوہنگ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، رسنا شبد چلے سواس سواس۔
 نہکلنک وچ آتم کرے واس۔ ساچا دھام سچ دے وڈیائی، ستجگ ہوئے تیری راس۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، سدا
 وسے تیرے پاس۔ کلجگ وسیا مدرا مس۔ بے مکھ جیو کیئے اس وس۔ گرسکھ جائے دوروں نس۔ ساچی رسنا منی سنگھ
 کرنی وس۔ ستجگ چار ورن کرے تیرا جس۔ سوہنگ شبد ساچا رسنا رس۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، سوہنگ
 ساچا راہ جائے دس۔ رسنا رسے آپ رسنیا۔ آتم وسے پرہ رام رمیا۔ کلجگ راہ ساچا دسے کاہن گھنیا۔ مہاراج شیرسنگھ
 سوہنگ شبد چلایا، کلجگ ساچی نیا۔ پرہ ساچے کی ساچی انس۔ ساچا پرہ پرگٹاوے ساچا بنس۔ گرسکھ اوچل کرائے
 وچ سہنس۔ مہاراج شیرسنگھ بھگت اُچاوے ساچی انس۔ جن بھگت پرہ جوت دھر۔ وڈ وڈیائی پرگٹ جوت دیوے اوتار
 نر۔ ساچی جوت پرکاش کر۔ سچ دکھاوے پرہ ساچا گھر۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک، اُچو اوچ دکھاوے در۔ در دربار
 سچی درگاہ۔ ایک جوت جگائے پرہ اتہا۔ دوسر کوئی دیسے اوتھے نہ۔ مہاراج شیرسنگھ جن بھگتاں دکھاوے ساچا راہ۔ سچ
 مارگ گرسکھ پرہ لایا۔ آتم امرت سنج زمل دیہہ کرایا۔ ساچا شبد ساچے پرہ، پردے آپ وسایا۔ مہاراج شیرسنگھ
 نہکلنک اوتار، گرسکھان راہ دسایا۔ دیسے مارگ جگت نیارا۔ مد ماس پرہ در ڈرکارا۔ سوہنگ شبد جن بھگتاں کیا
 بھنڈارا۔ آتم امرت برکھ، آتم کیا اُجیارا۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ نہکلنک لیا اوتارا۔ نہکلنک کل ایک وار۔ دھرے جوت
 کرے آکار۔ چار کُنٹ ساچی جوت چمتکار۔ بے مکھان گھر مچ جائے ہاہاکار۔ سادھ سنگت سوہے گرچرن دوار۔ رسنا ہوئے
 ساچے پرہ کی جے جیکار۔ سوہنگ شبد اُچے دھن، انحد دھن سچی دھنکار۔ آتم کھلے سادھی سن، جوت جگے اپر اپار۔
 گرسکھ پرہ کلجگ چن، ساچا دیبا نام ادھار۔ گرسکھ نہکلنک جانے تیرے گن، دیوے درس اگم اپار۔ مہاراج شیرسنگھ

جن بھگتاں کھولے دسم دوار۔ دسم دوار دیہہ دروازہ۔ گھلاوے آپ پرہہ وڈ راجن راجا۔ پنج تت وچ کر آکار، جھوٹھی دیہہ
 ساجن ساجا۔ پون روپ دے سہار، انحد دُهن وجائے واجا۔ مہاراج شیرسنگھ بھانا ورتے سنسار، بھگت جنان ہر رکھے لاجا۔
 جیو کایا کییا آکار۔ کلجگ بھریا کرودھ ہنکار۔ پتت پاپی ہوئے جیو گوار۔ ساچے پرہہ کی نہ پائی سار۔ بیٹھا وچ پرہہ وچ
 جوت نرادھار۔ مہاراج شیرسنگھ کوئی ورا لانا تیرا جوت آکار۔ جوت جگے جگت اجاگر۔ ساچا ستگر گہر گمبھیر
 ساگر۔ پرگٹے نہکلنک پرہہ رتناگر۔ کلجگ توڑے انت کاچی گاگر۔ مہاراج شیرسنگھ بھگتاں امرت برساوے وچ آتم ساگر۔
 آتم آتم، جیو آتم وچار۔ ستگر ساچا پرگٹے، مد ماس چھڈ آبار۔ سوہنگ شبد جو جن رٹے، آتم ہوئے اجیار۔ ساچا شبد نہ
 ملے ہٹے، ساچا پرہہ دیوے ادھار۔ بے مکھ کلجگ ناچے جوں نٹے، در در ہوئے خوار۔ مہاراج شیرسنگھ گرسکھاں دیوے جوت
 ادھار۔ بے مکھ کلجگ ہوئے مکھ کالا۔ جھوٹھی مایا جھوٹھے دھندے، جھوٹھا بنے گوالا۔ جھوٹھا آیا جھوٹھا جایا، دیسے نہ گویالا۔
 مہاراج شیرسنگھ نہکلنک کلجگ پرگٹے دین دیالا۔ دین دیال پرہہ سدا دکھ بھنجن۔ سوہنگ شبد گیان نیتر درس پرہہ ساچا
 انجن۔ کر درس وشنوں بھگوان، جگائے جوت پرہہ نرنجن۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ پرگٹے، جن بھگتاں سدا دکھ بھنجن۔
 بھگت جن پرہہ دکھ مٹایا۔ دے درس اندھیر گویا۔ کر جوت پرکاش گیان اندھیر مٹایا۔ دکھاں کییا ناس، سچ سچ وچ دیہہ
 ورتایا۔ جن جن نہ لایا رسنا ماس، کلجگ آتم مائس جنم لکھایا۔ گرچرن پریتی سچی رہراس، بانی کھانی پرہہ بھيو مٹایا۔ ساچا
 پرہہ سدا رہے پاس، گرمکھاں درس گہر ماہ پایا۔ مہاراج شیرسنگھ سادھ سنگت واس، پرگٹ جوت نہکلنک کل آیا۔ سادھ
 سنگت پرہہ سدا حدور۔ سادھ سنگت پرہہ کلجگ سردھا پور۔ سادھ سنگت پرہہ بخشے سوہنگ ساچا نور۔ سادھ
 سنگت گنوت گن ندھان آتم کرے بھرپور۔ سادھ سنگت ملے پرہہ، ساچا دیوے نام سرور۔ مہاراج شیرسنگھ ستجگ
 اُچاوے، ساچا تیرا نور۔ نور نرائن نرک ادھاری۔ چرن لاگ کلجگ جیو اترے پاری۔ پردا جائے جاگ، جو جن آئے پرہہ

چرن دواری۔ سوہنگ شبد لاگی سچی جاگ، آتم ہونے جیو اجیاری۔ ساچا شبد اُچے راگ، انحد دُهن وچے دُهنکاری۔ کلجگ گرسکھ نہ لاکے داغ، ساچی جوت پرہہ دئے ادھاری۔ جھوٹھی سرشٹ پرہہ ساچے ہتھ واگ، جوں بھاوے تیوں ماری۔ بے مکھ بھون جوں سُنجے گھر کاگ، چل نہ آئے پرہہ چرن دواری۔ گرسکھاں ہونے پورن بھاگ، مہاراج شیرسنگھ ملیا جوت آکاری۔ جوت آکار جگت پرہہ آیا۔ نہ دیسے نہ دسیا۔ نہکلنک پرہہ نام دھرایا۔ پیسے جگت پرہہ پیسایا۔ کلجگ ساچا کھیل رچایا۔ کلجگ کوڑ کوڑی ٹھیسے، انتکال پرہہ آن کھپایا۔ نہکلنک چھتر تیرے سپسے، سوہنگ ساچا شبد چلایا۔ ستجگ ست دربارا تیرا دیسے، دوسر کوئی دس نہ آیا۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک اوتار، کیسے بھیو نہ پایا۔ اوچا در سچی درگاہ۔ جوت جگائی سچے پاتشاہ۔ جن بھگتاں دکھاوے پرہہ سچا راہ۔ ساچی جوت پرہہ سچ وسائے تھان۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک دوسر کوئی نانہ۔ نہکلنک جوت آکاری۔ جھوٹھی دُنیا کر جائے خواری۔ جامہ دھار ہونے جگت ودھائی بیماری۔ جن بھگتاں دیوے درس گردھاری۔ دے درس پرہہ ہونے ممتا ماری۔ گرسکھ تیرے سد بل بل جاؤ، جو آئے پرہہ چرن نمسکاری۔ ساچی درگاہ ملے سچا تھاون، مہاراج شیرسنگھ دیوے سچی سکداری۔ ساچی شردھا دیوے شردھانند۔ کرے واس پرہہ ساچے کھنڈ۔ ایک جوت دھرے پرہہ وچ برہمنڈ۔ پرہہ آتم جوت جگائے سرب ورہنڈ۔ بے مکھاں آتم ہوئی رنڈ۔ گرسکھاں ساچا نام پرہہ دیوے ونڈ۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، جوت جگائے وچ نو کھنڈ۔ نو کھنڈ پرتھمی پرہہ جوت جگائی۔ ست دیپک ہونے رُشنائی۔ مہاگنت گنی نہ جائی۔ سو جن جانے جس پرہہ ساچے بوجھ بوجھائی۔ ہر رنگ ہر آتم مانے، بھلی پئی لوکائی۔ گرسکھ ہونے سکھڑ سیانے، جو آئے پرہہ سرنائی۔ نہکلنک کل پھریا بانا، شیرسنگھ نام دھرائی۔ دھرایا نام دھرت سلائی۔ نہکلنک تیرے نام وڈیائی۔ ساچا نام تیرا سُن دکھ رہے نہ رائی۔ آتم اُچے ساچی دُهن، سُن سادھ کھلائی۔ مہاراج شیرسنگھ پرگٹ کل، ساچی جوت جگائی۔ ساچی جوت ست ورتارا۔ ساتوں دیپک ہونے اجیارا۔ نو کھنڈ پرتھمی وچ

سنسارا۔ جلاں تھلاں جیو جنتاں پرہ جوت ادھارا۔ کل جائے انت ہونے خوارا۔ شبد بان پرہ ساچے مارا۔ مہاراج شیرسنگھ
انتکال، کلجگ کییا خوارا۔ کلجگ انت کرن پرہ آیا۔ جامہ دھار نہکلنک، جگ جھوٹھا نیہوں چکایا۔ ساچا شبد سوہنگ
وجائے ڈنک، چار ورن پرہ کن سنایا۔ ایک کرائے راؤ رنگ، لکھت لیکھ پرہ آپ لکھایا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، سچ
دھرم جس اُچایا۔ ست دھرم ستجگ دوئے ست۔ کرے واس وچ جیو بُت۔ ستجگ تیری ساچی رت۔ ایکا ایک دس آئے
پرہ اباشی اچت۔ مہاراج شیرسنگھ ستجگ پُرکھ اُچائے، گُرمکھ ساچے ست۔ گُرمکھاں ہر نام پیارا۔ ہر ہر جپ جے رام
مُرا۔ سوہنگ شبد نہکلنک، کلجگ دیوے نام ادھارا۔ مہاراج شیرسنگھ بار انک، جگت کییا جوت پسارا۔ جگت جوتی
پرہ جوت ادھاری۔ نرادھار اڈول وچ بیٹھ نراباری۔ مہاراج شیرسنگھ سادھ سنگت تیری پیج سواری۔ پیج سواری آپ
گردھار۔ بھگت ادھارے دُشٹاں کرے خوار۔ سچکھنڈ جن بھگت سوہن پرہ دوار۔ امرت بھریا پرہ بھنڈار۔ برکھے اُپر کرپا
دھار۔ نہکلنک بھلے سنسار۔ کلجگ پرگٹ لئے اوتار۔ نہکلنک نام نرائن رکھ۔ ایکا شبد چلایا ستجگ الکھ۔ سچو سچ
ورتایا رسنا لایا لایا بھوگ بھکھ۔ مہاراج شیرسنگھ ساچا شبد چلایا، گُرسکھاں سر رکھے ہتھ۔ شبد سن آتم تریپتاسیا۔ آتم
بُجھی پرہ درس پیاسیا۔ دُکھ درد دیہہ روگ سب وچوں ناسیا۔ جگائے جوت پرہ اباسیا۔ مہاراج شیرسنگھ جن بھگتاں
دیوے چرن نواسیا۔ جو جن کرے پرہ چرن نواس۔ سادھ سنگت جپ رسن سواس۔ کلجگ دُکھ ہو جائن ناس۔ مہاراج
شیرسنگھ سد وسے پاس۔ سد رہے پرہ سنگت سنگ۔ ساچا شبد چڑھائے جن بھگتاں رنگ۔ بے مکھ بھٹائے کلجگ جوں
جھوٹھی ونگ۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ پرگٹ امرت دیہہ وپائے گنگ۔ امرت جل گنگا دھار۔ پی امرت جیو ہونے پار۔
کلجگ پرگٹ نہکلنک اوتار۔ شکتی کھچ پری پورن، خالی کییا ہردوار۔ گنگا نیر تیرا ساچا سیر، مات پرگٹ نہ دو جی وار۔
مہاراج شیرسنگھ نہکلنک، انت کلجگ دیوے سبناں ہار۔ ہار ہار کلجگ ہاریا۔ جامہ لیا دھار، پُری گھنک نہکلنک اوتاریا۔

خوار خوار خوار کر جگت خواریا۔ مار مار مار پرہہ شبد بان کل ماریا۔ تار تار تار جن بھگتاں پار اُتاریا۔ مہاراج شیرسنگھ
 نہکلنک تیرا انت نہ پاراواریا۔ انت نہ جانے پرہہ سدا بےانتا۔ اپنا آپ آکار کرے پرہہ بھگوتتا۔ دیوے جوت ادھار سرب جیو
 جنتا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ہوئے سہائی سادھن سنتا۔ سادھ سنت پرہہ سنتان۔ اُچایا ساچے پرہہ، آتم برہم گیان۔
 پرگٹ جوت نہکلنک، جن بھگتاں لیا پچھان۔ مہاراج شیرسنگھ جوت سروپ، جن بھگتاں دیوے مان۔ جن وڈیائی کل پرہہ
 دے ہتھ۔ اگن کوڑ چلائے کل رتھ۔ ساچے صاحب پھڑی ہتھ تھ۔ جن بھگتاں دیوے تار، نہکلنک پرہہ سمرتھ۔ پرہہ سمرتھ
 سرب کا داتا۔ گیان گوجھ گوجھ گیان کا گیاتا۔ جن بھگتاں میل ملائے، ملے بدھ ناتا۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک، جگ
 جیون داتا۔ جگت داتا پرہہ آپ داتار۔ ساچا شبد پرہہ کھول دیوے بھنڈار۔ گرُمکھ وِرا کوئی پائے سار۔ مہاراج شیرسنگھ
 کلجگ آیا نہکلنک اوتار۔ نہکلنک جوت اُجیاری۔ چار ورن ہوئے تیرے چرن پُجاری۔ گھنک پُر واسی تیری وڈی سیکداری۔
 چار ورن تیرے در پنہاری۔ جوٹھ جھوٹھ پرہہ کرے خواری۔ نر نرائن جوت جگت اوتاری۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر
 ساچا، سمرتھ پُرکھ اپاری۔ اپر اپار پرہہ اپر اپارا۔ نہکلنک تیرا کلجگ پسر پسارا۔ جوت سروپی جوت دھرے انت کلجگ
 کرے خوارا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ست تیرا در دربارا۔ ساچا دربار، گرسکھ درباری۔ نہکلنک گرسکھ تیرے
 چرن نِمسکاری۔ ایک شبد دیوے پرہہ شبد ادھاری۔ سوہنگ ساچا نام آتم رکھ خُجاری۔ مہاراج شیرسنگھ تیری سیوا،
 ہوئے کٹے بیماری۔ ہوئے دُکھ روگ نہ ویاپے۔ شبد بان پرہہ مارے تین تاپے۔ اپنا آپ کلجگ جیو نہ جاپے۔ مہاراج
 شیرسنگھ کلجگ بھگتاں ہویا مائی باپے۔ جگت پت جگت پسارا۔ جگت ہت جگ کیا اُجیارا۔ گرسکھ ساچا ستگر مت،
 سوہنگ دیوے نام ادھارا۔ ایک شبد وسے وچ چت، کھلے دسم دوارا۔ ساچا پرہہ جوت جگائے نت، جیو جنت جگاونہارا۔
 مہاراج شیرسنگھ کلجگ پرگٹ، جن بھگتاں دیوے نام ادھارا۔ کرے پار پرہہ پاربرہم۔ جگو جگ پرہہ ساچے کا ساچا دھرم۔

اُوچ نیچ ایہہ پرہہ کا کرم۔ مہاراج شیرسنگھ ستجگ ورتائے ایکا دھرم۔ ساچا دھرم سچا دربارا۔ ساچی جوت پرہہ ستجگ
 کرے آکارا۔ ورن چار کر ایکا گوت، ایکا دسائے پرہہ دوارا۔ مہاراج شیرسنگھ ستجگ ہووے تیرا ست ورتارا۔ ست ورتے
 ستجگ ورتائے ستوادی۔ ساچا شبد چلائے، پرہہ شبد انادی۔ جو جن رسنا گائے، آتم جائے سادھی۔ مہاراج شیرسنگھ
 ستگر ساچا، گرسکھ رسنا سدا ارادھی۔ رسنا چے چپاوے پرہہ ناؤں۔ رسنا گائے جائے ساچے تھائوں۔ سوہنگ شبد
 چلاوے پرہہ ستجگ ساچا ناؤں۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک اوتار، بے مکھاں نہ دیسے تھائوں۔ تھان تھنتر سرب پرہہ وسے۔
 اپنا بھیو جن بھگت پرہہ ساچا دتے۔ سادھ سنگت پرہہ پردے وسے۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ پرگٹ، نہکلنک نر نرائن
 ناؤں اپنا دتے۔ سوہنگ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ساچا نام پرہہ دیوے دان۔ رسنا چے جپ جیوے، آتم اچے برہم
 گیان۔ آتم جائے ست کر من، دیوے درس وشنوں بھگوان۔ جو جن سنے لائے کر کن، آتم دھر دھیان۔ ساچا نام پرہہ دیوے نہ
 لگے ستھ، جن ہووے گنی ندھان۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ پرگٹ، سوہنگ شبد پائے آن۔ سوہنگ شبد جگت بندھایا۔
 بندی چھوڑ نہکلنک نہ بے مکھاں بند کٹوایا۔ کلجگ گئے بیڑا روڑھ، اپنا آپ گویا۔ مہاراج شیرسنگھ جن بھگتاں چرن پریتی
 جوڑ، ساچا پرد رکھایا۔ رکھے پرد گرسکھ لاج۔ ساچا پرہہ ستجگ دیوے صدق ساچا تاج۔ ایکا دھن سوہنگ شبد، کٹ پائی
 واج۔ مہاراج شیرسنگھ شبد چلایا، جن بھگتاں سنایا، رکھی کلجگ لاج۔ لاجونت لاج رکھائے۔ جن بھگتاں ہوئے سپائے۔
 اُوچ نیچ نیچ اُوچ پرہہ چرنی سب لگائے۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ پرگٹ، بھاگ گھنک پُری لگائے۔ رکھے لاج تریلوکی نندن۔
 جنم مرن دے توڑے پھندن۔ جگائے جوت پرہہ منوسر مکندن۔ گرسکھ اُپجائے پرہاس جوں چندن۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ
 پرگٹے تریلوکی نندن۔ تریلوکی ناتھ اناتھ اناتھ۔ جن بھگتاں ہوئے پرہہ سدا ہے ساتھ۔ کر درس دکھ سکے لاتھ۔ چرن دھوڑ
 پرہہ گرسکھ لائی ماتھ۔ گرسکھ تیری لاج، کلجگ پرہہ ہاتھ۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک اوتار، سدا تیرے سنگ ساتھ۔

ساچا پرہہ ست سنگ سہیلا۔ کلجگ جامہ دھار، جوت سروپی کیا میلا۔ بے مکھاں وقت وایا، ہتھ نہ آوے ویلا۔ مہاراج
 شیرسنگہ دیپک جوت جگایا، اچرج کھیل کل وچ کھیلا۔ دیپک جوت جگت پرکاشے۔ نہکلنک جوت سروپ کرے جگت
 واسے۔ بے مکھہ درتے جائن ناسے رسنا لائے جو جن مد ماسے۔ سادھ سنگت پرہہ دیوے آتم دھرواسے۔ ساچا شبہ
 سوہنگ، وچ آتم کرے واسے۔ جائے تر جن جگ دوانگ، مہاراج شیرسنگہ کرے بند خلاصے۔ بند خلاصی پرہہ جیو کرے۔
 جو جن آئے چرن لگ جائے۔ چرن لاگ پرہہ رہے سرنائے۔ ہوئے ممتا وچوں گوئے۔ ساچی نائے شبہ پرہہ دے چڑھائے۔
 سچکھنڈ دی بوجھ بوجھائے۔ انت جوتی میل کر، پرہہ جوتی جوت ملائے۔ مہاراج شیرسنگہ نہکلنک اوتار، چار ورن تیری
 سرنائے۔ سرن پرہہ کی جن سرنایا۔ آئے سرن پرہہ بیڑا پار کرایا۔ نہ ہوئے مرن، پرہہ جوتی جوت ملایا۔ گر چرن لاگ جیو
 ترن، پرہہ ساچا راہ دکھایا۔ مہاراج شیرسنگہ کل تیرے چرن، جن بھگتاں پار کرایا۔ جن بھگت ہوئے پرہہ چرن پجاری۔
 ساچی سیوا ساچا در، گرسکھ ہووے ساچا درباری۔ ساچا دیوے پرہہ ور، انت نہ ہووے خواری۔ پرگئے نہکلنک اوتار نر،
 شاما کرشن مزاری۔ ستجگ شانت ست ورتائے۔ ایکا جیو ایکا ورن، ایکا جوت جگائے۔ ایکا گیان ایک دھیان، ایکا شبہ
 سُنائے۔ ایکا دان سوہنگ نام، پرہہ ساچا جھولی پائے۔ مہاراج شیرسنگہ ستجگ ساچے، ست ست ست ورتائے۔ ست ورتے
 ستجگ ست۔ سادھ سنگت تیری ستگر ساچا رکھے پت۔ ایکا شبہ چلائے، چار ورن ایک چلائے تے۔ مہاراج شیرسنگہ
 نہکلنک، ست پُرکھاں دیوے ساچی مت۔ ست پُرکھ ست سروپ۔ مہا گنی نہ جائے کلجگ انوپ۔ کری جوت پرکاش پرہہ
 وچ جوت سروپی روپ۔ مہاراج شیرسنگہ کلجگ پرگٹیا وڈ بھوپ۔ نہکلنک وڈ بھوپن بھوپا۔ جوت جگائے پرہہ ست سروپا۔
 کھئے نہ جانے کھیل، پرہہ کھیل انوپا۔ مہاراج شیرسنگہ کلجگ پرگٹے جوت سروپ، نہ دیسے رنگ روپا۔ رنگ روپ پرہہ نظر نہ
 آیا۔ نہکلنک تیری اچرج مایا۔ جوت سروپ پرہہ وچ سکھ سدا سمایا۔ کلجگ جامہ دھار، اپنا بھيو رکھایا۔ نہکلنک نر

اوتار، کلجگ سرب بھلایا۔ جوتی جوت کرے پَسار، نہ دیسے نہ دِس آیا۔ کلجگ جھوٹھا کیا وبار، بے مُکھاں مُکھ چھپایا۔
 بھگت وچھل جن بھگتاں دیوے تار، مہاراج شیرسنگھ تیرا شبد سُہایا۔ شبد سُہایا کلجگ ویلا۔ شبد گویا بے مُکھاں کر
 جھوٹھی کھیلا۔ شبد ترایا کر سادھ سنگت میلا۔ مہاراج شیرسنگھ نام رکھایا، اچرج کھیل جگت وچ کھیلا۔ جگت کھیل
 کلجگ کھلائے۔ آپ مٹے سب جگت مٹائے۔ نہ دیسے نہ دِس آئے۔ کلجگ تیری رہی نہ تھائیں۔ ستجگ ساچا مات پرہہ ٹکائے۔
 دھرم ورن پرہہ ایکا جگت چلائے۔ لاگ سرن سب سوہنگ شبد گائے۔ مہاراج شیرسنگھ تیری سرن، دُکھ بھکھ رہے نہ
 رائے۔ دُکھ بھکھ پرہہ کینی دُور۔ جوت سروپ گر آتم کینی بھرپور۔ نہکلنک کل آیا بے مُکھاں کیا چور۔ سوہنگ شبد چلایا
 وڈ سُورا سُور۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، کلجگ ڈوبے پور۔ کلجگ ڈُیا پرہہ ڈُبایا۔ ویلا انت انتکال کلجگ آیا۔
 جھوٹھا پسر یا پَسار، جھوٹھی دیسے مایا۔ نہکلنک کل جوت آکار، کلجگ آن کھپایا۔ مہاراج شیرسنگھ تیرے چرن پیار،
 گرسکھاں من بھایا۔ گرسکھ پرہہ درس پیارا۔ ایکا شبد کرے ادھارا۔ اپنے رنگ روے کرتارا۔ پرہہ پریشور سرب سہارا۔
 جیو جنت دوائے موکھ دوارا۔ مہاراج شیرسنگھ سوہنگ شبد تیرا نام ادھارا۔ نام ادھار تیرا آتم جیو۔ ساچا امرت رس
 گرچرن پیو۔ سوہنگ شبد جگائے تیری گرسکھ آتم دیو۔ مہاراج شیرسنگھ گرسکھاں دیوے نام بھنڈارا، گرچرن لاگ جیو
 جگ جیو۔ جیوے جگ جیو اُجیارا۔ ساچا پرہہ وچ کرے جوت آکارا۔ جوت پرکاش دیوے نام بھنڈارا۔ مہاراج شیرسنگھ
 ستجگ ورتے، تیرا ساچا نام سنسارا۔ ساچا نام چلے سنسار۔ انت دوائے جیو جنتاں موکھ دوار۔ ساچا شبد پرہہ لکھائے
 لکھت اپار۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ساچا تیرا دربار۔

★ ۱۴ ساون ۲۰۰۸ بکرمی میڑھ وبار ہویا ★

آون جاون پرہہ جگت وبارا۔ جگو جگ مات لوک لئے اوتارا۔ ست ورتے ست ست ست مہروان بہتارا۔ تریتا بھیہا رام چند، رام نام دیوے جگت سہارا۔ دواپر کرشن مرار، گیتا گیان رسن اچارا۔ کلجگ جامہ دھار، پرگٹے نہکلنک اوتارا۔ کرے جگت ادھار، سوہنگ شبد پرہہ رسن اچارا۔ جن بھگتاں کرے پار، ساچا نام سوہنگ دے ادھارا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، بھگت وچھل بہتارا۔ بھگت وچھل جگن ناتھ۔ بھگت جناں پرہہ سد ہے ساتھ۔ ہوئے سہائی سر رکھے ہاتھ۔ مہاراج شیرسنگھ سوہنگ شبد ساچی چلائے گاتھ۔ ساچی ستجگ نہکلنک بانی۔ کوئی جانے ویرلا گرمکھ، پرہہ ساچے رسن وکھانی۔ آتم دیوے سرب سکھ، ہر پردے جیو وسانی۔ اتر جائے سب آتم بھکھ، پائے پد نربانی۔ واس نہ ہووے مات ککھ، پرہہ جوتی جوت ملانی۔ مہاراج شیرسنگھ کل بھگت تیرے ویکھ چوج وڈانی۔ ویکھے سو جو آپ ورتائے۔ نہکلنک بھانا کلجگ ست ورتائے۔ چار گنٹ جیو جنت ٹنڈ اٹھائے۔ شبد مار کل خوار ہاپاکار کرائے۔ بھگت جناں ہر دیوے چرن پیار، جے جے جیکار کرائے۔ آتم پائن پرہہ کی سار، سوہنگ شبد رسنا گائے۔ مہاراج شیرسنگھ ستجگ ساچی چلے تیری نائے۔ ساچی نائے ستجگ چالے۔ پرہہ کا بھگت نہ دکھ کوئی گھالے۔ سوہنگ شبد آتم پائے مالے۔ مہاراج شیرسنگھ سدا رہے سنگ نالے۔ سدا سنگ پرہہ سدا سہائی۔ چرن پریت جس جن کمائی۔ بھہ بھیانک پرہہ ہوئے سہائی۔ پرگٹ جوت جگو جگ، جن بھگتاں پیج رکھائی۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک، تیری قیمت کہی نہ جائی۔ جگو جگ لے اوتارا۔ بھگت جناں پرہہ پار اوتارا۔ بال اوستھا دھرو رسن اچارہ۔ کر کیریا گردھار، ستجگ دیبا سہارا۔ چرن نواس چرن پریتی، سچکھنڈ دیبا دوارا۔ چار جگ کر درس پرہہ سدا رہے اجیارا۔ اڈول اڈل نہ چھڈیا در دربارا۔ کلجگ پرگٹ نہکلنک، جگ چوتھے پار اوتارا۔ جوت ملانی وچ جوت، چھڈیا برہمنڈ دوارا۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ پرگٹ، سورن دوئے سچکھنڈ دوارا۔ جگو جگ جگت پرہہ

آئے۔ ستجگ لے اوتار، جوت سروپ پربلاد ترئے۔ ہنکاریاں ہنکار نوار، جن بھگتاں جوت جگائے۔ دُشٹاں کر خوار، اپنا برد رکھائے۔ جوت سروپی جوت پرہ، نر سینگہ نام دھرائے۔ بانہوں پکڑ پچھاڑیا، ہنکار نوارن پرہ ہنکار گوئے۔ ساچا تخت ساچے بھکت پرہ ماتھے تلک لگائے۔ مہاراج شیرسنگہ جوت نرنجن، پرگٹ جگو جگ جگت نام دھرائے۔ جگت آئے جگت گردھاری۔ باؤن روپ دھار کھڑا بل دواری۔ چار وید کھلائے، بھید کھئے نہ جانے پرہ گردھاری۔ پرگٹ جگو جگ پرہ، ساچے بھگتاں پیج سواری۔ رکھے لاج بھکت امبریک۔ کوئی نہ دیسے ثانی پرہ سربیک۔ دُرباشے ہنکار نواریا، رکھے لاج بھکت امبریک۔ جگو جگ پرہ لے اوتار، جگت چلائے ساچی ریت۔ جن بھکت بھکت جن۔ ساچا دیوے پرہ نام دھن۔ آتم برہم گیان سیتل کرے من تن۔ جگو جگ لے اوتار پرہ ساچا شبد جن بھکت سناوے کن۔ ساچا شبد پرہ بھگتن راگ۔ ایک پرہ ایک جوت لگائے جاگ۔ پاتال نواسی اُپر رکھے سیج باشک ناگ۔ کل جامہ دھار نہکلنک، جگت لگائے آگ۔ کھنڈ برہمنڈ پرہ جوت جگائی، سرشٹ بھوائی واگ۔ مہاراج شیرسنگہ جگو جگ جگت لے اوتار، جن بھگتاں رکھے لاج۔ تریتا تریپت کر، جنک پار اتاریا۔ سچ سچ ورتا، آتم جوت کرے آکاریا۔ ساچا پرہ وچ گیا سما، جوت نرنجن وچ دیہہ چمتکاریا۔ جگو جگ جن بھگتاں، نر نرائن کاج سواریا۔ کلجگ جامہ دھار، پرگٹ نہکلنک اتاریا۔ جوت سروپی کھیل کر، کلجگ جیو آن سنگھاریا۔ مہاراج شیرسنگہ ست پُرکھ نرنجن، بھگتاں دساوے سچ دواریا۔ ساچا در دربار سچا گھر دیسے۔ بھکت جنان جگو جگ، پرہ مات چہتر جھلاوے سیسے۔ بے مکھ مکدھ گوار، نہ جن بھگتاں کرن ریسے۔ ساچی لیکھت پرہ کرائے اپار، گُرسکھ ساچا نام چار ورن جگ دیسے۔ مہاراج شیرسنگہ نہکلنک اوتار، جگت کھپائے کر بیس اکیسے۔ ہری چند ہر ملیا دوار۔ پرگٹ جوت سروپ ملے پرہ جگت تار۔ اوچ نیچ نیچ اوچ ہوئے دتی مار۔ ایک ساچا شبد پرہ آتم دیوے ادھار۔ آتم آتم برہم دے، برہم سروپ ہوئے وچار۔ ایک جوت پرہ آگم دے، امرت ورکھے کرپا دھار۔ جگو جگ پرہ تیری

کھیلا، وِرا جانے سار۔ تارے بدر بھگت بھگوانا۔ پِدِ سُدائے دیبا مان، دواپر پرگٹ کرشن بھگوان۔ رکھی لاج سُت
 ڈروپت آپ وِشنوں بھگوان۔ جُگو جُگ تارے بھگت پرہ، ساچی تیری آن۔ نام دیو تاریا، کر جوت سروپی بھیکھ۔ جوت
 سروپ پرگٹ، پرہ لکھائے مستک لیکھ۔ اکھڑ اک نہ آوڑے، پرہ ساچا لیا ویکھ۔ جن بھگتاں جوت پرکاش کر، پرہ ست
 کرائے لیکھ۔ جُگو جُگ لئے اوتار، پرہ مات آوے کر بھیکھ۔ کرے بھیکھ بھگت بھیکھاری۔ تارے جن بھگتاں پرہ آئے دواپی۔
 کلجگ جامہ دھارے، نہکلنک نر اوتاری۔ امرت دھار امرت برس، بھگتاں کرے آتم اُجیاری۔ جوت سروپی دیوے درس،
 سادھ سنگت مہاراج شیرسنگھ نر اوتاری۔ تارنہار تار پرہ، جن بھگت منگن بھیکھ۔ جو جن آئے دربار پرہ، ساچے لیکھ
 جائے پرہ لیکھ۔ امرت دیوے نام بھنڈار پرہ، آتم اُترے ویکھ۔ سوہنگ شبد دیوے ادھار پرہ، کلجگ کرے سکھ۔ مہاراج
 شیرسنگھ جامہ دھار نہکلنک، جن بھگتاں آوے دکھ۔ ویکھے در پرہ دربارا۔ اوچو اوچ اکم اپارا۔ سچکھنڈ واسی تھر گھر
 کرے جوت آکارا۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ لیا نہکلنک اوتارا۔ جامہ دھار نہکلنک، جھوٹھی دیہہ مٹائی۔ کلجگ لے اوتار،
 کلجگ اوڈھ مکائی۔ ایک شبد وجایا ڈنک، چار کُنٹ پائی ڈہائی۔ ساچا شبد وسایا وچ راؤ رنک بھيو نہ رکھیا رائی۔ مہاراج
 شیرسنگھ نہکلنک، چار کوٹ تیرے نام ڈہائی۔ چار کُنٹ پرہ جوت آکار۔ جھوٹھی دُنیا کلجگ انتکال ہوئی خوار۔ جامہ دھار
 نہکلنک، شبد وگائے مار۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ساچی جوت کرے آکار۔ جوت آکار ہوئے ترے بھون۔ ہاباکار سرب
 گون۔ کلجگ جیو بے مکھ ہوئے بھون۔ گرمکھ ساچے گرچرن دھوڑ سد لون۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک، تیرے گن جانے
 کون۔ پرہ گن جانے، جس آپ جنائے۔ بھگت جنار پرہ سوچی پائے۔ ساچا شبد وچ دیہہ وسائے۔ وسے شبد ہوئے اُجیار،
 جوت جگائے نرنجن رائے۔ جگے جوت ہوئے پرکاش، انحد دھن پرہ شبد سُنائے۔ اُپجے شبد کھلے سُن، ناتھ تریلوکی درس دکھائے۔
 مہاراج شیرسنگھ کلنکنہ، جوت سروپی درس دکھائے۔ دے درس پرہ درد مٹایا۔ در دروازہ پرہ دسم کھلایا۔ جوت سروپ

وچ نظری آیا۔ سادھ سنگت کل ملے وڈیائی، پرہہ ابناشی ہوئے سہایا۔ مہراج شیرسنگھ دیوے وڈیائی، سوہنگ شبد جس
 رسنا گیا۔ سوہنگ شبد جن رسنا گئے۔ ساچی درگاہ پرہہ دے بیٹھائے۔ وڈ وڈیائی وچ کلجگ پائے۔ مہراج شیرسنگھ ہوئے
 سہائے۔ سادھ سنگت تیری ارداس۔ مانس جنم کل ہویا راس۔ چرن کول پرہہ دے نواس۔ مہراج شیرسنگھ ستگر ساچا،
 سدا سہائی سدا رہے پاس۔ سدا سہیلا سب سکھ داتا۔ سوہنگ شبد گیان دیوے برہم گیاتا۔ آتم میل ملائے، جوت
 سروپی کیا ناتا۔ ایک شبد سنائے، دان دیوے جگ داتا۔ ساچا شبد پرہہ جھولی پائے، آپ پرہہ جگت پت ماتا۔ مہراج
 شیرسنگھ نہکلنک اوتار، رنگ شبد رنگ راتا۔ اپنے رنگ روے ایکنکار۔ جوت سروپی کرے جگت آکار۔ آپ اڈول بیٹھ
 رہیا نرادھار۔ جگت مارے پرہہ شبدی مار۔ ہوئے خوار کلجگ جیو، رسنا کرے مد ماس آہار۔ جن بھگت سوہن پرہہ
 چرن دوار۔ رسنا سوہنگ جے جے جیکار۔ مہراج شیرسنگھ کلجگ پرگٹ، کلجگ جائے نوار۔ نوار نوار نوار پرہہ کلجگ
 نواریا۔ مار مار مار بے مکھ خوار کر ماریا۔ تار تار تار، پرہہ بھگت جن سوہنگ شبد دے تاریا۔ وار وار وار کلجگ جیو
 جاؤ وار، نہکلنک تیرے چرن نمسکاریا۔ ہار ہار ہار کل آئی، بے مکھ جیو مانس جنم کلجگ ہاریا۔ مار مار مار بھگت جن آتم
 ترکھا مٹی، ملیا پرہہ سچکھنڈ دواریا۔ پیو پیو پیو امرت نام پرہہ ورکھے پیو جھوٹھی دیہہ آتم کرے اُجیاریا۔ سادھ سنگت
 کلجگ پرگٹ، نہکلنک بیڑا پار اُتاریا۔ گرسکھ مان سچی درگاہ۔ ساچ کرم پرہہ چرن لگ جاہ۔ سوہنگ شبد لے گیان،
 دیسے ساچا راہ۔ آتم دھرے دھیان، پرہہ بخشے سرب گناہ۔ مہراج شیرسنگھ نہکلنک، دوسر کوئی نہ۔ ایک جوت جگت
 ورتنت۔ ساچی جوت دھرے پرہہ وچ سادھ سنت۔ اوجل کلجگ ہوئے، جن ملیا پرہہ ساچا کنت۔ ایک جوت ملائے، ملے
 بھگت بھگوت۔ ملائی جوت ایک پرہہ ایک۔ جگو جگ لے اوتار، ورتائے سانگ انیکا۔ کلجگ جامہ دھار نہکلنک، جن
 بھگتاں سوہنگ دیوے ٹیکا۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت دھرے جگو جگ ایک۔ ایک جوت دھرے پرہہ

اِبناشی۔ جُگو جُگ لئے اوتار سرب گھٹ واسی۔ جھوٹھی دُنیا جُگو جُگ انت جُگ وناسی۔ کلجُگ انت کوئی نہ دیسے، جو
 جن مدرا ماسی۔ نہکلنک لئے اوتار، بے مُکھاں کرے ناسی۔ مہاراج شیرسنگھ جن بھگتاں دیوے امرت بھنڈار، پرگٹ نہکلنک
 گھنک پُر واسی۔ گھنک پُر ست پرہہ کل در۔ جن بھگتاں دیسے ساچا تھر گھر۔ تھر گھر کلجُگ جوت پرگٹائے، نہکلنک اوتار
 نر۔ جامہ دھار اُپایا، ستجُگ دے کے ساچا ور۔ مہاراج شیرسنگھ بھانا کل ورتایا، خوار ہوئے سب ناری نر۔ گھر گھر کل پئے
 خواری۔ اگن جوت جوت اگن پرہہ لائے چنگاری۔ راجے رانے در در پھرن بھکاری۔ شبد مار پرہہ ساچے کلجُگ ماری۔
 اُدھرے سو جن، جو آئے پرہہ چرن دواری۔ رکھے لاج آپ پرہہ، سرن پڑے دی پیج سواری۔ نہکلنک تیرا شبد بان،
 بے مُکھاں کرے خواری۔ جن بھگتاں پائی ساچی آن، سوہنگ شبد دیبا نام ادھاری۔ سادھ سنگت سُکھ پرہہ چرن مان،
 سوہنگ چڑھی رہے خُماری۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، کلجُگ نہکلنک اوتاری۔ نہکلنک نردھن روپ۔ سادھ
 سنگت درسائے پرہہ ست سروپ۔ ہوئے سہائی ساچ پرہہ وچ اندھ کوپ۔ مہاراج شیرسنگھ جوت جگائے، کلجُگ جوت
 سروپی جوت انوپ۔ جگے جوت جگت اندھیارے۔ گُرمکھ آئن پرہہ چرن دوارے۔ سوہنگ ساچا شبد جن بھگتاں نام
 ادھارے۔ بے مُکھ آئے در، در در بیٹھ جائے جھکھ مارے۔ مایادھاری رسنا لوبھی، آتم بھری ہنکارے۔ پرہہ در آئے نہ پائن
 سوجھی، انتکال مارے جم جندھارے۔ دھرم راج پکڑ پچھاڑے، ساچا پرہہ انتکال نرک نوارے۔ سرب سرشٹی نہکلنک چبائی
 داڑھے۔ جن بھگتاں کاج سوارے۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک، سادھ سنگت سوہے تیرے چرن دوارے۔ چرن نواس کل
 سرب سُکھ۔ آتم راس، مٹے سب جگت بھکھ۔ سوہنگ شبد پردے واس، اُپجے آتم سُکھ۔ مہاراج شیرسنگھ جن بھگت
 تیرے پاس، اوجل کرائے چار ورن گُرسکھ تیرا مُکھ۔ اوجل گُرمکھ جو پرہہ کرائے۔ کلجُگ جامہ دھار، وچ لکھت نام رکھائے۔
 ساچی لکھت چلے جُگ چار، ایک شبد ہوئے سہائے۔ بخشے آپ پرہہ گردھار، چار ورن تیری ہوئے سرنائے۔ مہاراج شیرسنگھ

کِریا دھار، سوہنگ شبد سَتجُگ چلائی نائے۔ سوہنگ سَتجُگ ساچی نائے۔ سَتگر منی سِنگھ ہوئے سہائے۔ ساچا تاج
 سَتجُگ ساچے سَتگر پرہہ سیس ٹکائے۔ جوت سروپی پرکاش کر، چار ورن سرنی لائے۔ مات پاتال آکاش، سرب ایک جوت
 جگائے۔ کھنڈ برہمنڈ شولوک برہم لوک پرہہ دے اُلٹائے۔ چوٹھے جُگ نہکلنک کلجُگ پرگٹ اپنی کل ورتائے۔ مہاراج
 شیرسِنگھ وشنو بھگوان، چار جُگ دا بھيو کھلائے۔ چار جُگ ہوئے ورتنت۔ دوئے مان نہکلنک، سَتگر بنائے منی سِنگھ
 سنت۔ سوہنگ شبد چلائے، رسنا گائے سرب جیو جنت۔ چار ورن اک کرکے، ایک نام چپائے پرہہ بھگونت۔ مہاراج
 شیرسِنگھ سَتگر ساچا، دھرے جوت وچ جیو جنت۔ جیو جنت پرہہ جوت بھرواسا۔ جوت سروپ جگت وچ واسا۔
 کلجُگ بے مکھ جیو انتکال ہوئے ناسا۔ سادھ سنگت گر چرن پریت، ہوئے نہکلنک تیرا واسا۔ کلجُگ ملیا ساچا میت، مہاراج
 شیرسِنگھ پورن کرے آسا۔ پورن آس پرہہ آس پُجائی۔ جن بھگتاں درس دے پرہہ، آتم ترکھا مٹائی۔ ساچا امرت آتم ورکھ،
 ہوئے اکن جلائی۔ مہاراج شیرسِنگھ نہکلنک، جن بھگتاں بوجھ بوجھائی۔ بوجھ بوجھوے دساوے ساچا در۔ ساچا شبد
 اُچاوے اوتار نر۔ ساچے مارگ پاوے، سوہنگ شبد دیوے ور۔ مہاراج شیرسِنگھ سَتگر ساچا، کلجُگ نہکلنک اوتار
 نر۔ نام دیو نرائن پایا۔ پرگٹ جوت سروپ پرہہ گھر آئے بھوک لگایا۔ سین نائی تار پرہہ، اپنا بھیس وٹایا۔ بھگت کبیر بیڑا پار
 کر، اچرج وچ پرہہ اچرج ملایا۔ بھگت بینی ادھار کر، دُکھ دلدر گلوں لایا۔ اجامل پاپی پار کر، انتکال پرہہ درس دکھایا۔
 گنکا شبد ادھار کر، شبد دے پرہہ پار کرایا۔ بھگت ترلوچن نام ادھار دے، آتم درس دکھایا۔ رویداس چمار ادھار کر، چار
 ورن وچ مکھ رکھایا۔ پوتنا پنت ادھار کر، سچکھنڈ پرہہ نواس دویا۔ بدھک بان پرہہ ماریا، بانہوں پکڑ گلے لگایا۔ سدھنا
 قصائی تاریا، پرگٹ ہوئے پرہہ درس دکھایا۔ گرڑ سواری کر پرہہ، انت ہوئے سہایا۔ جُگو جُگ پرہہ جوت دھر، جن بھگتاں پار
 کرایا۔ کلجُگ جامہ دھار، نہکلنک پرہہ ناؤں دھرایا۔ کل جوت پرکاش کر، سنت منی سِنگھ درس دکھایا۔ آتم کینی راس،

چرن سیو پرہ آپ لگایا۔ رسنا چے سواس سواس، وشنوں بھگوان جن سیس نوایا۔ ساچے صاحب ساچا شبد گیان دے، اُجل جگت کرایا۔ ہتھ قلم گنی ندھان دے، کلجگ لیکھ لکھایا۔ سرتی شبد شبد بھگوان دے، راجا رانا تختوں لاپیا۔ نینانیاں پرہ مان دے، راؤ رنگ اک کرایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سنت منی سنگھ مان دوایا۔ سنت منی سنگھ من گیا مان۔ ساچا شبد دیبا پرہ آتم گیان۔ اُچے دھن، اُچاوے گنی ندھان۔ جوت جگائی مہاراج شیرسنگھ سُت ہویا چتر سُجان۔ جوت جگائی ہوئے روپ۔ ست سوائے دسائے پرہ سروپ۔ مانے رنگ رنگ پرہ بھوپ۔ ایک شبد ایک پرہ، ایک دسائے روپ۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، نہکلنک وڈ بھوپ۔ شبد چلائے پرہ، لیکھ لکھائے سنت۔ شبد لکھائے پرہ، جگت خواری کرائے سنت۔ شبد چلائے پرہ، قلم مار ماری جائے سنت۔ شبد لکھائے پرہ، کلجگ جیو دکھی دکھیارے لیکھ لکھائے سنت۔ مہاراج شیرسنگھ جامہ دھار، بھیکھ مٹائے وچ جیو جنت۔ چلے شبد دوس زین۔ منی سنگھ نہ ملے بہن۔ ساچے سکھ سدا چرنی رہن۔ کر درس آتم سکھ پائن۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک درس دکھاوے، جن بھگت ویکھن نین۔ سنت منی سنگھ ست ست لکھایا۔ انتکال چھڈ دیہ، وچ جوتی میل ملایا۔ نہکلنک چرن سنگ نینہ، پرہ سیو سُپھل کرایا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، سنت منی سنگھ مان دوایا۔ چھڈ دیہ جوت وچ سمایا۔ پرہ ابناشی کریا ندھ، مات جنم دوایا۔ جوت پرکاش کری وچ نور، نورو نور اپایا۔ سنت منی سنگھ ساچا سور، ساچی ککھ اُچایا۔ بے مکھ جائن پرہ در تون دور، پرہ سنتن مان دوایا۔ سرب کلا پرہ آسا پور، نیج گھر واسی نیج آتم جوت جگایا۔ جگائی جوت جگت، منی سنگھ دے ساچا نور۔ ساچا تخت رچائیکے، ستجگ بہائے آسا پور۔ کلجگ بھیکھ مٹائیکے، ایک جوت جگے دیہ نور۔ ستگر منی سنگھ مان دوائیکے، سوہنگ شبد وجائے نور۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، نہ نیڑے نہ دور۔ سنت منی سنگھ تیرا سچ اُپدیش۔ بھوری والے سچ کیا کلجگ بھیس۔ دھن دھن سادھ سنگت تیری، تیرے سکھان سدا آدیس۔ مہاراج

شیرسنگہ ستگر ساچا، کلجگ پرگٹے پرہہ نرگس۔ وڈے سیکھ وڈی وڈیائی۔ وڈی مت پرہہ در تے پائی۔ آتم ست ست دھیر رکھائی۔ آتم کنجی گیان، سوہنگ شبد پرہہ دیوے لائی۔ ساچا چرن دھیان، ایکا لو لائی۔ ساچا سیکھ کلجگ جان، نہکلنک جس سیو کھائی۔ سنت منی سنگھ راہ دسایا۔ سادھ سنگت وچ سُنایا۔ کلجگ جامہ دھار، نہکلنک وچ مات دے آیا۔ ساچی جوت وشنوں بھگوان، مہاراج شیرسنگھ نام دھرایا۔ گُرمکھاں من گیا مان۔ ساچا کیا پرہہ چرن دھیان۔ دیوے درس کرشن گھنٹیا وشنوں بھگوان۔ مٹے حرص پرہہ سرب مٹان۔ ایکا درس در ساچے پان۔ جوت سروپی جوت جگٹے مہان۔ ساچا دے درس نہکلنک، آتم دیا گیان۔ ماہنا سنگھ من اُچے سیکھ، ملے وشنوں بھگوان۔ کر درس آتم ترپتاسیا۔ بہرم بھلیکھا سارا ناسیا۔ ساچا پرہہ وچ پردے واسیا۔ چھڈ جگت وبار ہویا پرہہ داسن داسیا۔ ملے پرہہ گردھار رسنا چے سواس سواسیا۔ ہوئے درس اپار، آتم ہوئے راسیا۔ مہاراج شیرسنگھ جگت پَسار، سد دیسے پاسیا۔ سدا سنگ پرہہ دیسے نال۔ ساچی شبد رنگت پرہہ چاڑھی لال۔ آتم دیپ پرہہ جوت سروپی دیا بال۔ مہاراج شیرسنگھ کریا کر، ساچا درس دیا دکھال۔ کر درس ترکھا بُجھائی۔ آتم شانت ملی سرب سُکھدائی۔ من چاؤ گھنیرا، آتم وچی ودھائی۔ نہ دیسے سنجھ سویرا، ساچا صاحب سد رسنا گائی۔ نہکلنک کل پایا پھیرا، جن بھگتاں دیوے وڈیائی۔ ماہنا سنگھ تیرا ساچا سنگ۔ سنگھ پال چاڑھیا آتم رنگ۔ کری پریتی چرن پرہہ، ایکا درس پرہہ لیا منگ۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک، کر درس گُرسکھ پار جائے لنگھ۔ دے درس دین دیا لا۔ جوت جگائی وچ دیہہ گلا لا۔ آتم دھیر دھرائی ساچے سیکھ پالا۔ کرشن کلا ورتائی، دیوے درس روپ وچ بالا۔ ہووے جوت سوائی، ملیا مہاراج شیرسنگھ بھگت وصالا۔ کر درس شبد روپ، من بھیا انند۔ رسنا مُکھ نہ لائی، ماس مدرا گند۔ کلجگ گُرسکھ پرگٹیا، ستجگ ساچا چاڑھیا چند۔ نہکلنک دے وڈیائی، درس کرایا وچ برہمنڈ۔ ساچے دھام پُچایا پرہہ، آتم نہ ہوئی رنڈ۔ مہاراج شیرسنگھ گُرسکھاں تھاؤں مان دوايا کھنڈ وریہنڈ برہمنڈ۔ جوت جگائی پال سنگھ،

تیری وچ لاٹ۔ درس دیکھایا کھول پرہ بجر کپاٹ۔ ساچا شبد سُنا، ساچی شبد لگائی چاٹ۔ مہاراج شیرسنگھ برہم لوک بہایا، مات لوک چُکائی واٹ۔ برہم لوک گیا برہماد۔ گُرسکھ ساچا سدا اناحد۔ دوئے مان بودھ آگادھ۔ مہاراج شیرسنگھ چار جُگ، جن بھگتاں رکھاوے یاد۔ گُرسکھ گر ناؤں رسنا گایا۔ تھر گھر واسی سچکھنڈ نواسی کلجُگ مان دوایا۔ کلجُگ نہکلنک نر زرویر، نرابار سدا یا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچے، جن بھگتاں مان دوایا۔ پال سنگھ گُرسکھ نیارا۔ ساچے پرہ کھلایا دسم دوارا۔ کر جوت پرکاش، آتم کییا أُجیارا۔ سدا سدا پرہ ابناش، سوہنگ دیوے نام بھنڈارا۔ مہاراج شیرسنگھ کلجُگ پرگٹ، جن بھگتاں دیوے دھرم ادھارا۔ پال سنگھ پایا پرمانند۔ ملیا پرہ منوہر مُکند۔ ساچا شبد ساچی دھن، ساچا آتم ہویا انند۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچے، أُجایا ساچا چند۔ ساچے سکھ پرہ درس پایا۔ ساچا سُخن سچ آگھ سُنا یا۔ دھن دھن دھن گُرسکھ، جن پردے وسایا۔ بچن من سنگھ پال، پرہ چرن آئے سیس جھکایا۔ کلجُگ پایا ساچا دھن مال، پرہ ساچے درس دیکھایا۔ آتما سنگھ سنگھ جیون، پرہ چرنی سیس جھکایا۔ من تن دھن وار، پرہ سیوا چت لایا۔ مہاراج شیرسنگھ نر اوتار، در گھر جائے جن بھگت ترایا۔ پال سنگھ کلجُگ وڈ ہنس۔ کر سیوا نہکلنک تاریا سرب ہنس۔ جوت جگائی پرہ ایک انک۔ بھگت وڈائے تیری انس۔ مہاراج شیرسنگھ سُہائے تیرے بنک۔ سکھ أُچائے وچ سہنس۔ ساچی سیوا ساچا پھل پایا۔ انتکال پرہ دے درس، چووی چیت اُنی سو اٹھانویں بکرمی وچ جوتی جوت ملایا۔ برہما گوائے مان، پرہ برہم لوک بہایا۔ ساچی سیوا بھگت بھگوان دے، پرہ ساچے دھام بٹھایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان، کھنڈ برہمنڈ اُلٹایا۔ سیوا کری پاربرہم۔ نرمل ہویا کلجُگ جرم۔ دے درس پرہ مٹایا بہرم۔ گرچرن پریتی کلجُگ ساچا کرم۔ مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان، گرہ واس مٹائے جرم۔ ساچے سکھ تیری ست وڈیائی۔ انتکال مات لوک پرمت پائی۔ ساچے پرگٹ جوت تیری ساچی جوت جگائی۔ دھری جوت وچ تیرے ست، چار کُنٹ پے جائے دُہائی۔ مہاراج شیرسنگھ جوت سروپ،

بھلی رہی لوکائی۔ جوت سروپ سکھ دیہہ پرہہ واسیا۔ بے مکھاں دکھایا بھلایا کر کر جائن ہاسیا۔ گرسکھاں شبد سنایا درس
 دکھایا، جوت سروپ کر سکھ دیہہ واسیا۔ سارا بہرم مٹایا، شبد سرت دا میل کر، چلائے شبد پرہہ ابناشیا۔ مہاراج
 شیرسنگھ کھیل رچایا، نہکلنک کل آیا، ساچی دیہہ گرسکھ پرہہ جوت سروپی کیا واسیا۔ ساچا دیپک گرسکھ پرکاش۔
 نہکلنک جوت سروپی رکھ واس۔ سدا سہائی پرہہ سدا رہے پاس۔ ساچا شبد من ساچی دھروائے دھرواس۔ مہاراج
 شیرسنگھ ستگر ساچا، سدا رکھ سکھ دیہہ واس۔ وڈا سکھ پرہہ آپ وڈیایا۔ جامہ دھار نہکلنک جوت سروپ وچ ڈیرہ
 لایا۔ ساچا شبد لکھائے لکھت، چار ورن پرہہ چرنی لایا۔ ایسی کلجگ بنائی بنت، جوت سروپی پرہہ دس نہ آیا۔ پرہہ کی
 مہا سدا اگت، کیسے بھیو نہ پایا۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک سکھ ساچے دے وچ سمایا۔ سدا سمیت سدا سمپ۔ ساچی
 جوت جگائی وچ آتم دیپ۔ کلجگ وکھائی ستجگ چلائی الٹی ریت۔ نہکلنک تیری وڈیائی، گرسکھاں آتم کینی سیت۔ پورن
 سکھ پورن بہرواس۔ ساچے پرہہ جوت سروپی کیا واس۔ شبد چلائے لکھت کرائے، کلجگ کیا ناس۔ پچن الٹائے رہن نہ پائے،
 پرہہ ساچا کرے وناس۔ مہاراج شیرسنگھ شبد ورتائے، جے جے جیکار چار گنٹ کرائے سرب گنتاس۔ جے جے جیکار پرہہ
 دربار۔ جن بھگتاں دیسے ہر کا دوار۔ اترے پار، جو در آئن نر نار۔ سادھ سنگت پرہہ پیج سوار۔ دیوے درس نہکلنک
 نین مدھار۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک، جوت سروپی جگت آکار۔ گرسکھ ونجارا، جگت ٹھگ۔ گرسکھ نام ادھارا،
 بے مکھاں مار گئی کلجگ وگ۔ ساچا نام کرے آتم اجیارا، گرمکھ ساچے گر چرنی گئے لگ۔ مہاراج شیرسنگھ تیرے چرن
 بلہاری، ایک شبد چلایا جگ۔ ایک شبد جگت چلایا۔ جوت سروپی نہکلنک، اپنا ڈنک آپ وجایا۔ نراہاری نیرویر وچ
 سکھ دیہہ پرہہ سمایا۔ آتم مکھ کر پرہہ برہم گیان دوایا۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک، سوہنگ ساچا شبد چلایا۔ ساچے پرہہ
 ساچی آن۔ سادھ سنگت پرہہ دیوے مان۔ چرن دھوڑ بخشے اشنان۔ سوہنگ شبد آتم دیوے آتم گیان۔ مہاراج شیرسنگھ

سادھ سنگت درگاہ کری پروان۔ سادھ سنگت ساچے گرسکھ۔ آتم سدا پرہ ملن کی ترکھ۔ دیوے مان کلجگ، وڈ کرے
 وچ من رکھ۔ دھن دھن دھن وڈیائی، کلجگ تیری گرسکھ۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، سوہنگ نام پاوے ساچی
 بھکھ۔ نام بھکاری گرمکھ کھئے۔ جگت وباری بے مکھ ہوئے۔ ساچا سکھ ساچا پرہ درس بلوئے۔ آتم اُپجے برہم گیان، دیسے
 تریلوئے۔ ایکا نام گنی ندھان سوہنگ دوسر نہ کھئے۔ ملے پرہ وشنوں بھگوان، جوت سروپی میل کرائے جوتی دوئے۔ جوتی
 جوت کرائے میل۔ آتم دیپ پرکاشے، پن باقی پن تیل۔ کلجگ پرگٹ نہکلنک، جوت سروپی کیا کھیل۔ مہاراج شیرسنگھ
 وشنوں بھگوان، گرسکھ لیا میل۔ بھنڑی زین سہائی، پرہ درس دکھایا۔ بھنڑی زین سہائی رنگ راتے رنگ نام چڑھایا۔
 بھنڑی زین سہائی سرب گن داتے، سادھ سنگت ہوئے سہایا۔ بھنڑی زین سہائی پُرکھ بدھاتے، جن بھکتان انگ لگایا۔ بھنڑی
 زین سہائی سرب سکھ داتے، بانہوں پکڑ گرسکھ ترايا۔ بھنڑی زین سہائی، ساچا پرہ کیسے ورلے جاتا، چل آیا سرنائی۔ بھنڑی
 زین سہائی، پرگٹ جوت نہکلنک ساچی لکھت جگت ورتائی۔ بھنڑی زین سہائی، مہاراج شیرسنگھ کلجگ پرگٹ اپنی کل
 ورتائی۔ بھنڑی زین سہائی، پرہ پرکاشیا۔ بھنڑی زین سہائی، ساچا دیسے پرہ سدا ابناشیا۔ بھنڑی زین سہائی، سادھ
 سنگت دیوے شبدا سدا دھرواسیا۔ بھنڑی زین سہائی، نج گھر واس آتم کرائے پرہ ساچے گھر واسیا۔ بھنڑی زین سہائی، سادھ
 سنگت پرہ سوہے پاسیا۔ بھنڑی زین سہائی، گرچرن پریتی گرسکھ زہراسیا۔ بھنڑی زین سہائی، مہاراج شیرسنگھ سوہنگ
 شبدا چپاوے سواس سواسیا۔ بھنڑی زین سہائی، پرہ مٹائے اندھیرا۔ بھنڑی زین سہائی، پرہ جوت جگائے سنجھ سویرا۔
 بھنڑی زین سہائی، نہکلنک پرگٹے نہ لائے دیرا۔ بھنڑی زین سہائی، وچ سکھ پرہ لایا ڈیرہ۔ بھنڑی زین سہائی، نہکلنک کل پایا
 پھیرا۔ بھنڑی زین سہائی، بے مکھاں چار گنٹ اندھیرا۔ بھنڑی زین سہائی، سادھ سنگت بھرواسا تیرا۔ بھنڑی زین سہائی،
 مہاراج شیرسنگھ ساچا تیرا پھیرا۔ بھنی زین پرگٹے بھگوان۔ بھنی زین پنچم جیٹھ چٹر سُبجان۔ بھنی زین پرہ دیوے سوہنگ

ساچا دان - بھنی زین پرہہ اُچاوے آتم گیان - بھنی زین پرگٹ جوت ملے بھگوان - بھنی زین آتم دیپ جگے بدھنان - بھنی زین پرہہ سوہنگ دیوے ساچا دان - بھنی زین پرہہ درس کر مَورکھ ہوئے چتر سُجان - بھنی زین مہاراج شیرسنگھ در ساچا جان - بھنی زین پرہہ جگت آکار - بھنی زین پرہہ جوت دھری سنسار - بھنی زین ایکا روپ نہکلنک اوتار - بھنی زین گرسکھاں دساوے سچ دربار - بھنی زین، مہاراج شیرسنگھ گرسکھاں جوت جگائے اپر اپار - بھنی زینٹیئے، تیرا مکھ اُجیارا - بھنی زینٹیئے، نہکلنک کل لیا اوتارا - بھنی زینٹیئے، سُن سادھ جگت ورتارا - بھنی زینٹیئے، تیرا مٹیا اندھ اندھیارا - بھنی زینٹیئے، نہکلنک جوت سروپ کلجگ اُجیارا - بھنی زینٹیئے، مہاراج شیرسنگھ پنچم جیٹھ کلجگ لئے اوتارا - بھنی زینٹیئے، سچ تیرا رنگ - بھنی زینٹیئے، جن بھکتاں منگی سچّی منگ - بھنی زینٹیئے، بے مکھ سوئے گرمکھ ویاے آتم گنگ - بھنی زینٹیئے، جامہ دھار نہکلنک جن بھکتاں چاڑھے آتم رنگ - بھنی زینٹیئے، مہاراج شیرسنگھ کلجگ پرگٹے جن بھکتاں منگی ساچی منگ - بھنی زین جگت بھلایا - بھنی زین پنچم جیٹھ جگت پرکاش کرایا - بھنی زین نہکلنک جوت سروپ جگت وچ آیا - بھنی زین پائن وین، کلجگ جیو بھلایا - بھنی زین بے مکھ ویاے ویندے وین، پرہہ ابناشی نظر نہ آیا - بھنی زین گرسکھ ساچے سچ رس لین، نہکلنک جس چرن لگایا - بھنی زین گرسکھ وچ سادھ سنگت ساچے پرہہ سر ہتھ ٹکایا - بھنی زین گرمکھ گرسکھ مہاراج شیرسنگھ درس کر لین، آتم شانت پرہہ کرایا - بھنی زین جگت بھگوانا - بھنی زین پاوے بھگت پرہہ درس مہانا - بھنی زین گرسکھ لاوے گرچرن دھیانا - بھنی زین پنچم جیٹھ کلجگ پھریا کالا جامہ - بھنی زین بے مکھاں چلایا اندھ اگیانا - بھنی زین گرسکھاں اُچایا برہم گیانا - بھنی زین سادھ سنگت پرہہ چرن دھوڑ اشنانا - بھنی زین مہاراج شیرسنگھ سوہنگ شبد ساچا دیوے دانا - بھنی زین در پرہہ بھگت بھکھاری - بھنی زین سوہنگ شبد رسنا رسن اُچاری - بھنی زین ہوئی ڈین کلجگ جیو سوئے شبد خُماری - بھنی زین سادھ سنگت نام پرہہ لین آئے در درباری - بھنی زین بے مکھ کلجگ ٹھوکر کھائن، گھر گھر ہوئے خواری - بھنی زین

سادھ سنگت جائے بلہاری۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک پنچم جیٹھ اُچے نہکلنک اوتاری۔ پنچم جیٹھ ہوئے دوس مہانا۔ ستجگ ورتے ست کر جانا۔ چار ورن پرہ مانے بہانا۔ راؤ رنک اک کرے پرہ، نہ کوئی دیسے رانا۔ کلجگ پرگٹ نہکلنک، ستجگ ساچا لانا۔ مہاراج شیرسنگھ دیوے وڈیائی، ستگر منی سنگھ تخت بہانا۔ ستجگ ساچا ست اُچایا۔ سچ دھرم دا پرہ راہ چلایا۔ ست ست ست پرہ ورتے، ساچا لیکھ لکھایا۔ سوہنگ شبد چلے سب دھرتے، ایک شبد پرہ رسن الایا۔ سچ سچ سب جگ ورتے، نہکلنک ہوئے سہایا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچے، ستجگ ساچا لایا۔ ستجگ لاوے پیت پیتمبر۔ ایک شبد چلاوے مات پاتال وچ امبر۔ کلجگ کوئی نہ دیسے، انتکال کوئی پیر پیغمبر۔ کلجگ جھوٹھا کھیل رچایا، میٹ وکھاوے پرہ اڈمبر۔ مہاراج شیرسنگھ جوت سروپ، سرب بھرتمبر۔ بھرتمبر پرہ بھگوانا۔ چھن بھنکر ہوئے جوت سمانا۔ پرہ کی مہا جگت مہانا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر پورا، نہ جانے جیو نادانا۔ جیو نادان نہ پرہ وچاریا۔ گرسکھ چتر سجان، درائے چرن نمسکاریا۔ بے مکھاں مار بان، سوہنگ پار اتاریا۔ گرسکھاں دے آتم گیان، پرہ ساچے کاج سواریا۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ پرگٹ، اپنا بھيو آپ اُچاریا۔ اپنا بھيو پرہ آپ جنایا۔ نہکلنک نام دھر، اپنا آپ اُپایا۔ جوت سروپی کھیل کر، وچ سکھ دیہہ سمايا۔ جوتی جوت پرہ میل کر، وچھڑیا میل ملایا۔ بے مکھاں کلجگ بیڑا ٹھیل کر، شوہ دریا رڑھایا۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک، اپنا تیج وکھایا۔ اپنا آپ پرہ اُپائیکے۔ پنج ت دی دیہہ تجائیکے۔ جوت سروپی ساچی جوت جگائیکے۔ گرسکھ دے وچ آسن لائیکے۔ کلجگ جیو اُپائے چن سُنائیکے۔ بے مکھاں میٹ مٹائے ساچے لیکھ جائے لکھائیکے۔ جن بھکتاں آن ترائے، آتم برہم گیان دوائیکے۔ سرن پڑے دی لاج رکھائیکے۔ جو جن چرنی ڈگے آئکے۔ ساچا پرہ ہوئے سہائے، جو آئے گل پلا پائیکے۔ مہاراج شیرسنگھ سوہنگ چلائے ساچی نائے، گرسکھاں پار کرائے اُپر چڑھائیکے۔ ساچی ناؤ نہکلنک چلائی۔ سوہنگ بان پرہ جیو لگائی۔ نام ندھان نہکلنک دوائی۔ مہاراج شیرسنگھ تیری آن، چار کُنٹ چار ورن ہو جائی۔ چار ورن ہوئے پرہ

کی آن۔ ایک شب سوہنگ وجے بان۔ جن بھگت پرہ چرنی ڈگن آن۔ بے مکھ کلجگ نہ کرن پرہ پچھان۔ جن بھگتاں پرہ سوہنگ شب دیوے دان۔ اتم ہوئے وچ جہان۔ بے مکھ انت کلجگ سارے مٹ جان۔ جھوٹھی مایا جھوٹھے جیو نہ رہے نام نشان۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک، سوہنگ چار ورن پائے آن۔ سوہنگ شب ست تیرا مان۔ ملے وڈیائی ست کر جان۔ جیو جنت سب رسنا گان۔ رسنا چ جیو ہوئے گئی ندھان۔ اتم دات ساچی ست مان۔ مہاراج شیرسنگھ دیوے وڈیائی، سوہنگ وشنوں بھگوان۔ سوہنگ شب وڈ ساگر سندھ۔ رسنا چپائے کروڑ تیتیس پُری وچ اند۔ بے مکھ در تے کر جائن ند۔ کلجگ پچھاڑے پرہ مرگند۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ساچا گئی گہند۔ گن ساگر پرہ گہر گمبھیر۔ بے مکھاں مارے سوہنگ تیر۔ گرسکھاں ہوئے شانت سریر۔ سوہنگ شب پرہ اتم دیوے دھیر۔ بے مکھ کُنٹ چار پے جائے وپیر۔ دُکھ بھکھ بھکھ دُکھ تن نہ دیسے چیر۔ جگت ہلونا آیا، بھیناں چھڈ گئے ویر۔ ماتا پُتر بھلایا، بچے چھڈے پیندے سیر۔ راؤ رنگ کر بہایا، شب چلیا تیر۔ سادھ سنگت پرہ مان دوايا، سوہنگ شب شانت سریر۔ مہاراج شیرسنگھ درس دکھایا، کٹی ہوئے پیڑ۔ شب تیر پرہ جگت چلایا۔ چار کُنٹ کُنٹ چار پے جائے دُہایا۔ کلجگ جیو جیو کلجگ بھلائے مایا۔ پرہ ابناشی دس نہ آیا۔ ہوئے مد ماسی جیو مائس جنم گویا۔ انت پئی گل جم کی پھاسی، پرہ نرک نواس دوايا۔ سادھ سنگت تیری سیوا راسی، پرہ ابناشی دیا کمایا۔ کٹی گلوں سلک جم پھاسی، جم راج نیڑ نہ آیا۔ ہوئے سہائی گھنک پُر واسی، دے درس انتکال گرسکھ ترايا۔ مہاراج شیرسنگھ جوت جگت پرکاشی، راؤ رنگ اک کرایا۔

★ ۱۵ ساون ۲۰۰۸ بکرمی میرٹھ وبار ہویا ★

تین لوک پرہ ورتارا۔ جوت نرنجن مات پاتال آکاش ست اجیارا۔ کلجگ جامہ کلجگ پرگٹے نہکلنک اوتارا۔ ست نرنجن ست پُرکھ، جوت جگاوے وچ سنسارا۔ سرب گھٹ سرب دُکھ بھنجن، ساچا کرے کل ورتارا۔ ایک شب چڑھائے

ساچی رنگن، سوہنگ شبد ہووے جے جے جیکارا۔ سادھ سنگت پرہہ در تے منگن، دوئے جوڑ کر نِسکارا۔ مہاراج
 شیرسنگھ سَتجگ ورتے، تیرا سچ پَسارا۔ تین لوک جوت سروپ پرکاشیا۔ جُگو جُگ اٹل پرہہ، نہ ہووے کدے وناسیا۔
 بے مُکھ جائے کل جائے جھوٹھا جیو سرب وناسیا۔ سادھ سنگت پرہہ در لیا ملّ، سوہنگ شبد پرہہ دیوے بھرواسیا۔
 جوت سروپ سدا اٹل، مہاراج شیرسنگھ سرب گھٹ واسیا۔ تین لوک پرہہ چرن دوارے۔ ساچا صاحب ساچی رکھے جگت
 سِکدارے۔ جگائے جوت جگت پَسار، بیٹھے وچ آپ نِرادھاری۔ ساچا کل پرہہ آکار، جن بھگتاں پیج سواری۔ مہاراج
 شیرسنگھ تیرا سچ دربار، سادھ سنگت رہے چرن دواری۔ پرہہ چرن چرن کول۔ سادھ سنگت آتم جوت پرہہ گئی مول۔
 دیوے وڈیائی نہکلنک اُپر دھول۔ دھول دھرائے دھرواس، پرہہ جوت دھر۔ ساچا کر پرکاش، پرہہ اوتار نر۔ مات پاتال
 آکاش، ساچا دیکھاوے گرسکھ گھر۔ مہاراج شیرسنگھ سدا ابناش، سادھ سنگت سوہے ساچے در۔ ساچا در اوچا دربار۔
 جوت جگائی پرہہ نرنکار۔ ایک شبد چلائے، سَتجگ ست کرے ورتار۔ اپنا نام جپائے، سوہنگ سَتجگ دے ادھار۔ ایک نام
 دھرائے، سَتجگ نہکلنک اوتار۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ ورتے تیرا حُکم اپار۔ حُکم ورتائے کلجگ ورتار۔ دُکھ بھکھ کرے
 جگت خوارا۔ جوت سروپ جلائے پرہہ بے مُکھ، چار کُنٹ مچ جائے دُھندوکارا۔ گھر گھر گھر ہوئے ہاباکارا۔ سادھ سنگت
 سوہے پرہہ چرن دوارا۔ سوہنگ شبد رسنا کرے جے جے جیکارا۔ مہاراج شیرسنگھ سَتجگ ورتے، تیرا ست ورتار۔
 ست ست ست ورتائے، جگت دیکھائے بے مُکھ زُلائے، کرے جوت خوارا۔ پرہہ درس دیکھائے گُرمکھاں چرنی لائے، ہوئے اگن
 جلائے، دیوے ساچا نام ادھارا۔ سوہنگ ساچی ناؤ چلائے، بھگت جن وِرا کوئی چڑھ جائے، کلجگ بیڑا پار کرائے، پاوے
 درس نہکلنک اوتار۔ مہاراج شیرسنگھ جوت جگائے، چار کُنٹ چار ورن جے جے جیکار کرائے، ساچا شبد کرے ورتار۔
 ساچا شبد ہووے دھن مال۔ جوت جگائے کلجگ وِشنو بھگوان۔ ایک شبد ورتائے، سوہنگ دانی دان۔ گُرمکھ وِرا پائے،

آتم ہووے برہم گیان۔ جو جن چرنی آئے، سادھ سنگت رل جان۔ کلجگ جامہ دھار نہکلنک دیوے مان۔ مہاراج شیرسنگھ
 ساچا در، راؤ رنگ اک سامن۔ راؤ رنگ رنگ راؤ پرہہ اک کرائے۔ اوچ نیچ دا بھيو چکائے۔ سوہنگ شبد ستجگ ساچا گیان
 دوئے۔ ایک جوت جگے زرنجن، دیہہ دکھ کوئی رہن نہ بئے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان ساچی جوت جگائے۔ جوت جگے
 جگت اُجیارا۔ نہکلنک تیرا ہووے سرب پسارا۔ ستگر منی سنگھ ساچا ست پرہہ تارا۔ کلجگ پرگٹ نہکلنک مہاراج
 شیرسنگھ نام اُچارا۔ نام زرنجن جگت انیک۔ جوت جگائے پرہہ ایک ایک۔ سنت جان ساچا شبد رکھائے ٹیک۔ آتم کرے
 برہم گیان، بُدھ کرے بییک۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، گرسکھ آتم ویکھ۔ آتم ویکھ وچار کر، وچ ہر پرہہ وسیا۔
 ساچا شبد آکار کر، ساچا راہ پرہہ ساچے دسیا۔ کلجگ بیڑا پار کر، مٹے اندھیر جوں چند مسیا۔ ساچا شبد سوہنگ جن
 بھگتاں پردے وسیا۔ مہاراج شیرسنگھ جامہ دھار، اپنا بھيو شبد سروپی دسیا۔ شبدي شبد چلا، پرہہ ایک جوت جگائے۔
 سادھ سنگت درسا، پرہہ ساچی لکھت کرائے۔ سوہنگ شبد چیا، پرہہ آتم اُجیار کرائے۔ ساچا شبد ورتا پرہہ گرسکھان نام
 دوئے۔ جوت سروپ درس دکھا، پرہہ آتم ترکھا مٹائے۔ وچ جوتی جوت ملا، پرہہ جنم من دا گیڑ کٹائے۔ گرسکھ ساچے رہیا
 سما، پرہہ واس وچ بیکنٹھ کرائے۔ مہاراج شیرسنگھ اپنی جوت پرگٹا، بھانا کل ورتائے۔ کل ورتائے ورتے پرہہ کا بھانا۔ نہ کوئی
 دیسے راجا رانا۔ جوت سروپ جگت پت سرب تھائیں سمانا۔ مہاراج شیرسنگھ ساچا در کسے ورلے گرمکھ پانا۔ آئے جگ
 پرہہ بھگت وڈیائے۔ جن بھگتاں دے وڈیائی، اُجل مکھ کرائے۔ سادھ سنگت پرہہ ہو سہائی، ساچا نام دوئے۔ چار ورن تیرے
 نام ڈہائی، جے جے جیکار کرائے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ستجگ جوت جگائے۔ ستجگ سہائے سچ ورتائے، سچ
 گلونت۔ سچ شبد ورتائے، ایک رنگ لائے، ایک کرائے سب جیو جنت۔ ست پُرکھان ساچا نام دوئے، اندھ اندھیار مٹائے،
 ساچی جوت جگائے بھگونت۔ مہاراج شیرسنگھ ست شبد لکھائے، گرسکھ اُجل وچ جگت کرائے، دیوے وڈیائی وچ سادھ

سنت - سنتن سنگ سد پرہہ ویس - کلجگ پرگٹ کیا جوت سروپ بھیس - بے مکھاں پکڑ پچھاڑیا جوں کرشنا کنسا کيس -
سادھ سنگت تیرا جنم مرن سواریا، در آئے جو درویش - ایکا جوت دھرے اک اونکاریا، در کھڑے وشنوں برہما مہیش -
ساچا شبد جگت ورتاریا، ساچے صاحب سدا آدیس - مہاراج شیرسنگھ نہکلنک اوتاریا، کلجگ وڈ نرگيس - وڈا وڈ وڈی
وڈیائی - مات لوک پرہہ جوت پرگٹائی - پرگٹ جوت نہکلنک، جوت اگن جگت لگائی - سوہنگ شبد وجائے ساچا ڈنک،
راؤ رنگ اک کرائی - جن بھگتاں اجل کرائے جوں تریتا جنک، جو آئے پرہہ سرنائی - مہاراج شیرسنگھ واسی پُری گھنک،
ساچی جوت کل پرگٹائی - ساچی جوت کل پرگٹائی - ساچی وست سنہال سکھ، پرہہ جھولی پائے - آتم جوتی بال سکھ، پرہہ
ساچی جوت جگائے - گرچرن پریتی پال سکھ، مانس جنم پھر ہتھ نہ آئے - مہاراج شیرسنگھ گر گوپال سکھ، سرن لاگ بیڑا پار
کرائے - بیڑا پار پرہہ جگت کرایا - چرن آئے جس سیس جھکایا - چار ورن ورن چار، پرہہ ساچے مان دوايا - کلجگ جامہ دھار،
سادھ سنگت پرہہ درس دکھایا - جیٹھ پنچم زین سہائی، پرہہ پرگٹیا نین مُدھارڑا - جیٹھ پنچم زین سہائی، پرہہ آیا جگت
پتھارڑا - جیٹھ پنچم زین سہائی، مات لوک بنے سچکھنڈ دوارڑا - جیٹھ پنچم زین سہائی، پرگٹ جوت پرہہ جوت سروپی بالڑا -
جیٹھ پنچم زین سہائی، مہاراج شیرسنگھ جوت سروپی لالڑا - پنچم جیٹھ تیری وڈیائی، نہکلنک کل جوت پرگٹائی - پنچم
جیٹھ تیری وڈیائی، چار ورن جگ چار رسنا گائی - پنچم جیٹھ تیری وڈیائی، گن گندھرب پھولن برکھا لائی - پنچم جیٹھ
تیری وڈیائی، کروڑ تینیس سُرپت در کھڑے آئی - پنچم جیٹھ تیری وڈیائی، اند اندراسن سینگھ سینگھاسن پرہہ دوار کھڑے
سر جھکائی - پنچم جیٹھ تیری وڈیائی، شو شنکر کھڑے دوار گل باشک تشک پائی - پنچم جیٹھ تیری وڈیائی، سہنسر
مکھ باشک سوہنگ رسنا گائی - پنچم جیٹھ تیری وڈیائی، نر نرائن نہکلنک کلجگ ساچی جوت جگائی - پنچم جیٹھ تیری
وڈیائی، سادھ سنگت مل پرہہ دوار رسنا ہر ہر گائی - مہاراج شیرسنگھ ست کرتار، ساچی جوت وچ جگت جگائی -

بہنی رینڑیئے تینوں ملے ودھائی، نہکلنک کل دھارے جامہ۔ بہنی رینڑیئے تینوں ملے ودھائی، سوہنگ شبد چلائے ساچا ناما۔
 بہنی رینڑیئے تینوں ملے ودھائی، سادھ سنگت مہاراج شیرسنگھ درس دکھائے جوت سروپی پہریا جامہ۔ رین سہائی جوت
 پرکاشے۔ کلجگ اندھیر جگت وناسے۔ دھارے جامہ نہکلنک، پورن پُرکھ ابنا سے۔ ایک شبد وجائے ڈنک، سادھ سنگت پرہ
 پردے واسے۔ چار ورن اک کرائے راؤ رنگ، اوچ نیچ سب ایک واسے۔ ایک پرہ ایک اوٹ رکھائے انک، جگت بھیکھ ہونے
 سب ناسے۔ ساچی شبد پرہ لگائے تنک، گرسکھ ڈکھ وکار سرب دیہ ناسے۔ دکھاوے درس پرہ واسی پُری گھنک، ایک
 شبد دھرے دھرواسے۔ ایک شبد ستجگ دھیر دھرائے۔ پردک کرے پرکاش جوت آگیان اندھیر مٹائے۔ ساچا پرہ کرے وچ
 واس، بھوت بھوکھت سرب دئے گوائے۔ ہوئے آگن کرے سب ناس، امکا جیو کوئی رہن نہ پائے۔ ساچا شبد پرویش کرے
 گنتاس، نرمل ساچی جوت جگائے۔ گرمکھ پرہ چرن ملن دی آس، پرہ پرگٹ درس دکھائے۔ سادھ سنگت پرہ سد ہے
 واس، پرگٹ جگو جگ پیج رکھائے۔ بے مکھاں کرے پرہ سد ہی ناس، بھانا جگت ورتائے۔ مہاراج شیرسنگھ گرچرن رَسراس،
 رسنا سوہنگ شبد سچ گائے۔ سوہنگ شبد ستجگ ادھار۔ ایک ایک ورتائے پرہ ایکنکار۔ وقت سہائے پرگٹ نہکلنک
 اوتار۔ مہاراج شیرسنگھ جو جن رسنا گائے، کلجگ اترے پار۔ رسنا چے رس رام رسنیا۔ دکھاوے درس پرگٹ جوت،
 نہکلنک کرشن گھنٹیا۔ سوہنگ ساچا شبد، ساچے پرہ ستجگ چلائی ساچی نٹیا۔ مہاراج شیرسنگھ گھنک پُر واسی، ساچا
 شبد گرسکھ دوٹیا۔ ساچا شبد پرہ سچ اُپجایا۔ جامہ دھار نہکلنک جن بھگتاں پردے وسایا۔ ساچا کل شبد دھنکار، بجر
 کپاٹ کھول وکھایا۔ ایک جوت دھرے اک اونکار، دیپک ساچا وچ دیہ جگایا۔ بیٹھ رہیا اڈول وچ نرادھار، اپنا بھیو پرہ آپ
 جنایا۔ گرسکھاں ساچی پرہ پورن سار، آتم پردہ وچوں لاہیا۔ انحد شبد اُپجے دھنکار، جوت سروپ پرہ نظری آیا۔ مہاراج
 شیرسنگھ جوت سروپ جیو کھلائے آتم سن، ست سروپ ہونے درس دکھایا۔ کھلے سن آتم اُجیاری۔ ساچا دیسے پرہ جگت

مُراری۔ جگن ناتھ گوپال مُکھ بھنی تیری ایک جوت زرنکاری۔ سازنگ دھر بھگوان بیٹھلا، جوت سرُپ جگت آکاری۔
 گُرسکھ ساچا نہکلنک تیرا رنگ ڈیٹھلا، بے مُکھاں کرے خواری۔ گُرمکھ دیوے سوہنگ شبد، ساچا نام خُماری۔
 مہاراج شیرسنگھ نہکلنک، سادھ سنگت سوہے تیرے چرن دواری۔ چرن دوار آئے پائے چرنامت۔ کلجگ مانس جنم
 گُرسکھاں لیا جت۔ جوت جگائی پرہہ اگم، ایک شبد وسے دیہہ نت۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، نہکلنک ساچی جوت
 سدا اچت۔ پاربرہم پریشور اچت۔ کلجگ جامہ دھاریا بھگتاں بت۔ جنم مرن سواریا، مانس جنم کیا پوت۔ مہاراج
 شیرسنگھ نہکلنک اوتاریا، ساچا امرت گُرسکھاں آتم جائے ست۔ آتم امرت کرے اُجیار۔ امرت بخشے پرہہ گُرسکھاں کرپا
 دھار۔ امرت ورکھے آتم رس، جھرنا جھرے اپر اپار۔ گُرسکھ جانے نہکلنک تیرا جوت سرُپ رس، بے مُکھ ہوئے خوار۔
 ساچا شبد گیان پرہہ جائے دس، ساچا دیسے سچکھنڈ دوار۔ بے مُکھ جان در تون نس، سوہنگ شبد پرہہ ماری مار۔ جن
 بھگتاں بردے جائے وس، مہاراج شیرسنگھ ست اوتار۔ ست اوتار ستگر سور۔ سرب جنان دی آسا پور۔ دے درس
 گُرمکھاں آتم کرے بھرپور۔ ایک شبد سُنائے، آتم اُچائے ساچا نور۔ ساچی جوت ہوئے پرکاش مات جوں کوہ طور۔ مہاراج
 شیرسنگھ جوت پرگٹاوی، گُرسکھاں در سدا ہدور۔ گُرسکھ در آئے پرہہ پرویشیا۔ نہکلنک ستجگ تیری سدا آدیشیا۔
 کلجگ پرگٹ نہکلنک، جگو جگ جوت سرُپی کرے پرہہ بھیشیا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، گُرسکھاں بڈھ بیکیا۔
 گُرمکھ مان پرہہ در پائے۔ پرگٹ جوت نہکلنک ستجگ لاج رکھائے۔ پوت پتا دا میل چھڈ، پرہہ ساچا نظری آئے۔ بہرا بھینان
 جھوٹھا کھیل چھڈ، جگدیشر سرن لگ جائے۔ وڈی وڈیائی پرہہ دیوے وڈ، جو جن سرنی سیس جھکائے۔ مہاراج شیرسنگھ
 نہکلنک، سادھ سنگت پرگٹ درس دکھائے۔ چرن لاگ پرہہ سیو کھائی۔ ساچی سیوا جگت کر، اُچ پدوی پرہہ در تے پائی۔
 ایک جوت وچ جوت دھر، آتم جوت جگائی۔ وشنوں بھگوان چرن ٹیک دھر، رنگا سنگھ گھنک پُر واسی آتم رنگ چڑھائی۔

مہاراج شیرسنگھ بُدھ بیک کر، سچکھنڈ نواس دوائی۔ رنگا سنگھ پرہہ رنگ راتا۔ پردے وسے ایک پرہہ ودھاتا۔ جھوٹھی
 دُنیا جگت تیاگے، جھوٹھا چھڈیا جگت ناتا۔ آتم شبد اُچے انراگے، گرمکھ میوہ برہم گیاتا۔ وڈا سیکھ ہویا وڈبھاگی، دیوے
 درس سرب سکھ داتا۔ کلجگ آتم سوئی جاگی، جوت جگائے پرہہ بدھناتا۔ ساچی پریت پرہہ چرن لاگی، ساچا پرہہ مہاراج
 شیرسنگھ وشنوں بھکوان جاتا۔ ساچی پریت پرہہ چرن لگائی۔ چرن دھوڑ مستک لا، آتم ترکھا مٹائی۔ دوس زین زین دوس
 در گھر گھر در، پرہہ در سیو کمائی۔ انت پایا ساچا گھر، درس دے پرہہ دیہہ چھڈائی۔ نہکلنک اوتار ملیا نر، وچ جوتی
 جوت میل ملائی۔ کلجگ گرسکھ گیا تر، سچکھنڈ پرہہ نواس دوائی۔ مہاراج شیرسنگھ پرگٹ نہکلنک گرسکھاں لاج
 رکھائی۔ گرسکھ جوت زرملاجاگر۔ پرگٹ جوت نہکلنک، پار کیا بھو ساگر۔ سادھ سنگت ایک شبد ورتائے پرہہ رتناگر۔
 مہاراج شیرسنگھ جوت جگائے، گرمکھ وچ دیہہ جھوٹھی گاگر۔ مات لوک کلجگ سادھ سنگت ور ساچا منگ۔ ساچا پرہہ
 وسے سدا تیرے سنگ۔ ساچے شبد سرت ستگر ساچا، ساچا چاڑھ آتم رنگ۔ آتم رنگ نہ ہووے بھنگ۔ امرت سوما
 دیہہ وچ وپائے کنگ۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، کر درس جیو پار جائے لنگھ۔ سنتن دیوے پرہہ وڈیائی۔ آن بان جگو
 جگ پرہہ لکھت لکھائی۔ بھگت وچھل اناتھاں ناتھ، جن بھگتاں ہووے سہائی۔ ساچے سکھ سدا پرہہ ساتھ، پرگٹ ہوئے درس
 دکھائی۔ مکند منوسر پرہہ رگھناتھ، نر نرائن جوت پرگٹائی۔ اچھل چھل جگت کرایا، اپنا بیو چھپائی۔ ساچے سکھ پرہہ
 واس کر، دے دسم دوار گھلائی۔ ایک شبد سرب گنتاس دے، شبد سرت سرت شبد میل ملائی۔ مہاراج شیرسنگھ
 نہکلنک، گرسکھ ساچی جوت جگائی۔ گرسکھ تیرے نام وڈیائی۔ کلجگ مانس جنم دھار، نہکلنک کل سیو کمائی۔ ساچا
 شبد ادھار کر، بھجی دیپک آتم جوت جگائی۔ ساچا پرہہ وچار کر، لوک لاج سب تجائی۔ ساچا جگت وپار کر، سوہنگ
 شبد ونج کرائی۔ اُتم آتم وچار کر، سوہنگ بتی نام لگائی۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا دھار کل، کلجگ ساچی پائی

وڏيائي۔ بهگت جناں پرېه آپ وڏيايا۔ جامه دھار جگو جگ اندھ کوپ ٻوٽي سڀايا۔ کلجگ پرگت ٺهڪنڪ، وڏا وڏ ڪهايا۔
 ايڪا ڪرے راو رنگ، سوڀنگ ساچا شبد چلايا۔ مهاراج شيرسنگه جوت وشنون بهگوان، کلجگ ميٺ ستجگ ساچا لايو۔
 پنجم جيٺه ويه سو اٺه۔ کلجگ الٺ بهوائی لٺه۔ سرب سرشٺ جهڪائي بهٺه۔ سادھ سنگت پرېه چرن آئي ٺهه۔ پنڌ بهنڌال
 ٻويا ساچا اڪٺه۔ بهانا ورتي کلجگ ڏاڏها، مهاراج شيرسنگه تيرا سڪه نه چهوڏي بهٺه۔ سادھ سنگت پرېه ٻوٽي سڀائي۔
 پرگت جوت پرېه رگهرائي۔ سرب سرشٺ جوت سروپ، پرېه اگن جلائي۔ سادھ سنگت تيري من ودھائي۔ ساچي لڪهت
 ٺهڪنڪ، کلجگ ست ورتائي۔ جوت سروپ پرېه ورتي بهوڪهت، چار گنٺ پي جائے ڏيائي۔ ساچي ٻوٽي مني سڀنگه تيري
 ڪرائي لڪهت، وچ سنگرور جو پڇن سنائي۔ مهاراج شيرسنگه پرگت ٺهڪنڪ، رانا سنگرور شبد مار چرن لے آئي۔ لڪهت
 لڪهائي لڪهائونهارے۔ ساچي جوت شبد ورتارے۔ مني سڀنگه تيري قلم چلے اپر اپارے۔ کلجگ انت راجے رانے ٻوٽي
 خوارے۔ مسٽوانے پرگت جوت ٺهڪنڪ، بهگتن آئن سب چرن دوارے۔ مهاراج شيرسنگه پورن بهگونت، جوت جگائي اگم
 اپارے۔ اگم اپار پرېه ٻوٽي اجيارا۔ پار بياس ڪيا ڪناره۔ پار ارار ٻوٽي ڏهندوڪارا۔ جيو جنت ٻوٽي سرب خوارا۔ سادھ سنگت
 ڏيسے، ٺهڪنڪ تيرا سچ دربارا۔ آئي چرن پرېه ٻوٽي سڀائي، ڪر ڪريا پرېه پار اتارا۔ مهاراج شيرسنگه تيري شبد مار، گهر گهر
 ٻوٽي ٻاٻاڪارا۔ شبد مار پرېه کلجگ ماريو۔ جامه دھار ٺهڪنڪ وڏ وڏ وڏ اوتاريا۔ سادھ سنگت ساچا در، در آئي سرب
 نمسڪاريا۔ مهاراج شيرسنگه ست ست ملے ابناشا، کلجگ ست ورتاريا۔ کلجگ ورتي جو پرېه ورتائي۔ جيو جنت کوئي بهيو
 نه پائي۔ ٻنڪار وڪار پرېه دے ودھائي۔ جيو ڪهيد ڪرن دا پرېه جهوٺا ڪهيل رچائي۔ شبد مار ڪرائي، جوت سروپ پرېه آتم اگن
 لڪائي۔ مهاراج شيرسنگه ستگر ساچا، کلجگ جيوان الٺي مت وسائي۔ کلجگ ورتي پرېه تيري مايا۔ ٻي مکھ ٻويا ڪل جيو،
 جو سرن نهيں آيا۔ گرمکھ ساچے امرت رس ليا پيو، آتم ساچا رنگ چڙهايا۔ مهاراج شيرسنگه ٺهڪنڪ، جوت سروپي

کلجگ کھیل رچایا۔ رچ رچ رچ کھیل پرہ جوت جگائی۔ مچ مچ مچ، بن تیل پرہ جگت جوت اگن لگائی۔ سچ سچ سچ
 سادھ سنگت، سادھ سنگت گرچرن میل، انتکال پرہ ہوئے سہائی۔ مہراج شیرسنگھ تیرا کلجگ کھیل، بے مکھاں دیوے
 خاک ملائی۔ ساچا شبد پرہ لکھانا۔ بے مکھ مکدھ گوار، کلجگ جھوٹھا جانا۔ ایک دیسے نہکنک تیرا دربار، اوچ نیچ ایک
 راجا رانا۔ مہراج شیرسنگھ تیرا ستواد، سوہنگ ساچا شبد سہانا۔ سوہنگ ساچا شبد اُچایا۔ اللہ اللہ نور جگ نام
 مٹایا۔ قرآن انجیل قرآن کوئی کلجگ رہن نہ پایا۔ کہانی بانی بانی کہانی گگن پاتالی کھنڈ برہمنڈ نہکنک اٹھایا۔ کلجگ
 جامہ دھار، گیان گیتا بھیو چکایا۔ سوہنگ شبد رسن اُچار، سوہنگ ساچا مارگ لایا۔ ایک شبد چار ورن ادھار، کلجگ
 سارا بھیکھ مٹایا۔ جوت جگئے پرہ نرادھار، نیرویر ستجگ ساچا لایا۔ ساچی جوت کر آکار، سچ سچ وچ جیو جنت وسایا۔
 مہراج شیرسنگھ تیرا ست ورتار، سوہنگ شبد جے جے جیکار کرایا۔ جے جے جیکار جگت ورتارا۔ ساچا بھیکھ جگت
 پسارا۔ ساچا پرہ ستجگ لکھائے لیکھ، ایک ملے سچ دربارا۔ مہراج شیرسنگھ جگو جگ ایک، جوت سروپی جگت
 ورتارا۔ جوت سروپ جگت پرہ آیا۔ چھڈ دیہہ اپار، جوت سروپ پرہ وچ سکھ سمایا۔ بیٹھ رہیا پرہ نرادھار، سوہنگ
 ساچا شبد الاپا۔ دیوے درس اگم اپار، چرن آئے جس سیس جھکایا۔ بھو ساگر پرہ کر جائے پار، سادھ سنگت سر ہتھ
 ٹکایا۔ مانس جنم نہ آوے بار، پرہ ابناشی گھر میں پایا۔ مہراج شیرسنگھ پتت جاوے تار، سادھ سنگت ہوئے سہایا۔ سادھ
 سنگت پرہ چرن بھکھاری۔ ایک شبد دیوے پرہ سوہنگ نام ادھاری۔ گرسکھ آتم چاڑھ رنگت، سد آتم رہے خُماری۔
 مہراج شیرسنگھ کلجگ تیری ساچی سنگت، سوہنگ شبد رسنا کرے جے جے جیکاری۔ ساچی سنگت پرہ سچ
 ورتایا۔ گیان گوجھ آتم دھیان دے، پرہ پرگٹ درس دکھایا۔ کلجگ ساچا ستگر مان دے، جن بھکتاں آپ وڈیایا۔ نجاند
 آتم گن ندھان دے، نج آتم سکھ وسایا۔ ساچا شبد سوہنگ برہم گیان دے، پرہ دسم دوار کھلایا۔ مہراج شیرسنگھ نام

بھگت بھگوان دے، کلجگ آن ترایا۔ کلجگ تار پرہہ دُکھ نواریا۔ بھگت جنان سر چہتر جھلاریا۔ چار جگ ستگر
 ساچا ساچی لکھت ورتاریا۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک سوہنگ ڈنک چار گنٹ وجا رہیا۔ چار گنٹ پرہہ شبد آکارا۔
 ورتے کل جو پرہہ ورتارا۔ سادھ سنگت سچ دیسے ہر کا دوارا۔ گھنک پُر واسی نہکلنک، پُری گھنک لیا اوتارا۔ مہاراج
 شیرسنگھ ستگر ساچا، ستجگ ورتے تیرا بھنڈارا۔ سچ بھنڈار پرہہ ست ورتایا۔ امرت آتم برکھ، گرسکھ آتم شانت کرایا۔
 گرسکھ ساچے کلجگ، پرہہ پرگٹ درس دکھایا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچے، ستجگ ساچا جگت لگایا۔ ستجگ ساچا
 سچ پرکاشا۔ جوت سروپ نہکلنک کیا واسا۔ چار ورن آئے سرن، سب ہوئے پرہہ داسن داسا۔ مہاراج شیرسنگھ ساچا
 شبد، سوہنگ چار گنٹ کرائے ناسا۔ سوہنگ شبد رسنا جیو، پرہہ آتم دے نیناں۔ سوہنگ شبد جپ جیو، جھوٹھی دُنیا
 سد نہیں رہنا۔ سوہنگ شبد جپ جیو، ساچا سادھ سنگت وچ بہنا۔ سوہنگ شبد جپ جیو، ساچے پرہہ کا ساچا کہنا۔
 سوہنگ شبد جپ جیو، نجاند نچ ماہ لینا۔ سوہنگ شبد جپ جیو، کل جیو وے جھوٹھے وینا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر
 ساچا، سچ در آئے بہنا۔ ستجگ لیکھ پرہہ آپ لکھایا۔ اوچ نیچ دا بھو چکایا۔ راؤ رنگ کر پرہہ اک بہایا۔ چار ورن پرہہ
 پائی مایا۔ ست سنتوکھ پرہہ آتم دھیر دھرایا۔ درس دے پرہہ ساچے گھوکھ، امرت نیر وپایا۔ ایک شبد رکھائے موکھ، سوہنگ
 جگت چلایا۔ رسنا جپ ہووے موکھ، گر منتر راہ دکھایا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچے، ساچا راہ چلایا۔ ساچا راہ
 سنتن کی گھال۔ سوہنگ شبد پرہہ دیوے سچا دھن مال۔ ایک جوت جگائے، پرہہ آتم گوپال۔ پرگٹ درس دکھاوے، پرہہ
 دین دیال۔ سوہنگ شبد رسنا چاوے، مہاراج شیرسنگھ بھگت وصال۔ سوہنگ شبد ست، ست ست تیری وڈیائی۔
 سوہنگ شبد رسنا جپ جیو، پرہہ آتم میگھ ورسائی۔ مہاراج شیرسنگھ ستجگ تیری ست ست ست وڈیائی۔ سوہنگ
 شبد رسنا جپ جیو، آتم جوت ہووے رُشنائی۔ سوہنگ شبد جپ جیو، ملے پرہہ سرب سُکھدائی۔ سوہنگ شبد جپ

جیو، کلجگ وچ ملے وڈیائی - مہاراج شیرسنگھ نہکلنک، چار کُنٹ تیرے نام دُبائی۔ چار کُنٹ پرہ بان لگایا۔ شب سرت والی ہند، پرہ درس کروایا - نہکلنک جامہ دھار، اپنا بھو چھپایا۔ شب جوت آکار کر، وچ سیکھ دیہ سمایا۔ مہاراج شیرسنگھ ساچا جگت پسا کر، کلجگ جھوٹھا پرہ بھلایا۔ ہندوین ہندوالی پرہ درس دکھا کے۔ دیوے درس نہکلنک، بانہوں پکڑ اٹھا کے۔ ساچا در دسے دربار، گرسکھ دیہ بیٹھا آسن لا کے۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک اوتار، جگت کھپائے جلائے جوت سروپی اگن لگا کے۔ والی ہند پرہ درس دکھاوے۔ بھو اپنا سرب جناوے۔ شب گیان سرت دھیان دے، ہوے مان چکاوے۔ چرن دھیان وشنوں بھگوان دے، جوت سروپی کھچ لیاوے۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک ساچی جوت پرگٹاوے۔ والی ہند مٹے اگیان۔ آتم ہووے نہکلنک تیرا چرن دھیان۔ ایک شب دھرائے دھیر، پرہ چرنی ڈگے آن۔ مہاراج شیرسنگھ بڈھ بییک کر، آتم دیوے برہم گیان۔ ہند والی پرہ درس پائے۔ وچ سنگرور چل کر آئے۔ مستوانے پرہ چرنی سیس جھکائے۔ رانا سنگرور چرن دھوڑ لے، مستک لے لگائے۔ نہکلنک تیرے چرن ہدور، بھل اپنی لے بخشائے۔ والی ہند رانا سنگرور۔ نہکلنک تیرے کھڑے حضور۔ کر بینتی پرہ آسا پور۔ کلجگ پرگٹیا پرہ نہکلنک، مہاراج شیرسنگھ گن بھرپور۔ والی ہند رانا سنگرور پرہ چرن دوارے۔ کر کر نمسکار جائن بلہارے۔ نہکلنک تیری ساچی جوت، کرے ست اگیارے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، جوت سروپی کرائے کھیل نیارے۔ رانے سنگرور ہنکار گویا۔ چرن لاگ پرہ درشن پایا۔ لکھت لکھائی منی سنگھ، نہکلنک ست ست ست ورتایا۔ ساچی لکھت لیائے سیس دھر، سال اٹھتی جو بند رکھایا۔ پکڑ لیائے چرن اوتار نر، نہکلنک سب مان گویا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، جوت سروپی تیج دکھایا۔ بانی آئے نہکلنک تیرے دربار۔ کر درس رانا سنگرور، ساچے پرہ کی پائے سار۔ آتم ہوئے شب بھرپور، چرن کرے نمسکار۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، پت پاپی دیوے تار۔ پت پاپی پرہ رکھے پت۔ آتم امرت ورکھ، پرہ ساچی دیوے مت۔ ساچا شب گیان

دے، پرہ ست رکھاوے مت۔ مہاراج شیرسنگھ درس وشنوں بھگوان دے، وچ ورتاوے سچ ست۔ ست ست ستجگ بھائے۔ ساچا پرہ ست پُرکھاں وچ وسائے۔ اوچاں نیچ نیچاں اوچ پرہ ایکا کر وکھائے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ست سچ ستجگ ورتائے۔ کلجگ بہرم بھلایا۔ مایا روپ پرہ پڑدا پایا۔ مد ماس کلجگ جیو، رسن آہار بنایا۔ امرت رس گرسکھ وِرا پیو، آتم ترکھا پرہ دے مٹایا۔ کلجگ جیو بے مکھ، کام کرودھ ہنکار پرہ وچ وسایا۔ گرمکھ ساچا سدا چرن لگ جیو، ساچا شبد پرہ من وسایا۔ بے مکھاں کلجگ پرگٹ نہکلنک سوہنگ شبد بان لگایا۔ جن بھگتاں ساچا سوہنگ شبد آتم گیان دوايا۔ نہکلنک، کلجگ اچرج ورتے تیری مایا۔ جوت سروپی پرہ جوت دھر، اپنا بھيو چھپایا۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک، جن بھگتاں درس دکھایا۔ درس دان بھگت پرہ دیبا۔ آتم جگے جوت، سُکھی ہوئے جگت جیبا۔ سوہنگ شبد ستجگ ساچی تیری رکھائی نیہا۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک پرگٹ، ساچا شبد جن بھگتاں دیبا۔ بھگت جنان پرہ سدا بھنڈاری۔ گرمکھ در تے منگن، دوئے جوڑ پرہ چرن دوايا۔ سوہنگ شبد ساچا پرہ دیوے جگت ادھاری۔ ایکا شبد ایکا جوت، جگو جگ پرگٹے پرہ ایکنکاری۔ کلجگ جامہ دھاریا، نہکلنک نر نرائن اوتاری۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچے سادھ سنگت پیج سواری۔ سادھ سنگت ست تیرا مؤل۔ سوہنگ شبد نہ جائے رسنا بھول۔ دیوے درس پرگٹ پرہ کنٹول۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، شبد گرسکھاں دیوے ساچا مؤل۔ شبد گن جگت ورتارا۔ آتم دھن، جن بھگت اُجیارا۔ اُپجے رُن جھن، جوت نرنجن کرے آکارا۔ ساچے سکھ تیری کھلی سن، آتم دیسے پرہ جوت آکارا۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک تیرا کھولے دسم دوارا۔ شبد سوہنگ تیری ست کھائی۔ ساچی سرت سکھ ساچے پائی۔ سرتی سرت پرہ میل کر، شبد سرت دا میل ملائی۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک، سوہنگ شبد دیوے وڈیائی۔ گرسکھاں سوہنگ شبد ادھار۔ بے مکھاں کرے جگت خوار۔ در آئے جو نر نار۔ رسنا چپ ساچا شبد، تیرا ہوئے بیڑا پار۔ کلجگ سچکھنڈ نہکلنک تیرا

دربار۔ وچ وربھنڈ پرگٹے، جوت سرُپ پرہ نرادھار۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، کلجگ آیا سرب کل دھار۔ کل دھار
 کل لیکھ مٹائے۔ جوت نرنجن جگت پت آپ اکھوائے۔ بھرتبر سرب وچ پرہ سلائے۔ چہن بہنگر کلجگ جھوٹھی کھیل مٹائے۔
 مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا بھانا ست ورتائے۔ کلجگ جیو دکھ ہوئے مہانا۔ بندوین جوت جگائے پرہ گن ندھانا۔ شب
 روپ شب لیکھائے وشنوں بھگوانا۔ جگت ورتائے مٹ نہ جائے، لیکھ لیکھائے پرہ جانی جانا۔ چرن بھنڈال پرہ پائے، وپہ سو
 اٹھ جیٹھ لیکھت کرائے، گرمکھاں دیوے آتم دھیانا۔ ستر لکھ پٹھان چڑھائے، لیکھت منی سنگھ ست ہو جائے، پار بیاسوں ہوئے
 پد نربانا۔ مہاراج شیرسنگھ لیکھت لیکھائے، اللہ الہی نور مٹائے، ساچا ورتے پرہ کا بھانا۔ ساچی لیکھت ست لیکھائے لیکھ،
 نہکلنک نر اوتاری۔ کلجگ کرم ویکھ، چلائے قلم جوت آکاری۔ مد ماسی مٹائے بھیکھ، کوئی نہ دیسے مدرا آہاری۔ گرسکھ،
 مہاراج شیرسنگھ ساچا گر ویکھ، نہکلنک نر اوتاری۔ کلجگ آیا نر اوتاریا۔ پرگٹے جوت نہکلنک اوتاریا۔ سوہنگ شب
 وجائے ست ڈنک، چار کٹ ہوئے جے جے جیکاریا۔ ایک کرائے راؤ رنگ، چار ورن دا بھیکھ نواریا۔ مہاراج شیرسنگھ ست
 تیرے سنت، شب دھن دھن شب وچ دیہہ وجا رہیا۔ شب دھن پرہ اُچائے۔ ساچی سرت ساچے سکھ پرہ دوائے۔ اکال
 مورت نرمل جوت جگائے۔ سرب کل پرہ بھرپور، سرب تھائیں رہیا سائے۔ انحد شب وچ تورت، گرسکھ آتم دھن کرائے۔
 مہاراج شیرسنگھ سب آسا پورت، سادھ سنگت دیوے وڈیائے۔ جو جن آئے آس کر، پرہ آس پُچائے۔ جو جن آئے چرن
 دھرواس کر، پرہ آتم دھیر دھرائے۔ جو جن آئے آتم سوہنگ واس کر، پرہ آتم گیان دوائے۔ جو جن آئے چرن ہنکار ناس کر،
 پرہ سرت شب میل کرائے۔ جو جن آئے مہاراج شیرسنگھ تیرے چرن رہاس کر، کر کرپا پرہ پار کرائے۔ چرن کول پرہ ساچی
 رہاسا۔ لاگ چرن نہکلنک دکھ درد سب ناسا۔ چرن کول کول چرن گرسکھ پرہ پورے کر بھرواسا۔ مہاراج شیرسنگھ
 پرگٹ نہکلنک تیری پورن کرے آسا۔ آتم راس جیو آتم راسی۔ دیوے درس پرہ سچکھنڈ نواسی۔ جو جن رسنا آہار کرے

مدرا ماسی۔ انتکال پرہہ پائے گل جم کی پھاسی۔ سادھ سنگت ساچا پرہہ، ایک جوت جگائے پرہہ ابناشی۔ سچکھنڈ دوئے مان، سادھ سنگت پرہہ چرن نواسی۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، کلجگ پرگٹے گھنک پُر واسی۔ سچکھنڈ ہر کا دوار۔ جوت جگائے پرہہ اپر اپار۔ ایک جوت پرہہ ایک ایکنکار۔ تین لوک پرہہ سدا آکار۔ کھنڈ برہمنڈ ورہنڈ نہکلنک کرے پسر۔ آن گون تین بھون ورتے وچ سنسار۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک تیرا رنگ اپار۔ رنگ رنگ پرہہ ایک جوت۔ ایک جوت جگو جگ ہوت۔ بے مکھ کلجگ رہے سوت۔ گرمکھ پرہہ درس کر، آتم گئے دھوت۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، کلجگ پرگٹاوے جوت۔ ستگر ساچا ستگر سورا۔ پرہہ کا شبد نہ ہونے ادھورا۔ ایک شبد سوہنگ چار ورن بھرپورا۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک، سوہنگ شبد انحد وجائے تورا۔ انحد تورا راگ پرہہ رنگ۔ ایک شبد سوہنگ جیو پرہہ درتے منگ۔ کلجگ جھوٹھا جیو، ٹٹ جائے جوں جھوٹھی ونگ۔ گر چرن پریتی بھال، آتم چاڑھ جیو ساچا رنگ۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، چرن لاگ کلجگ پار جائے لنگھ۔ کلجگ جنم جیو امولک پایا۔ پرہہ ابناشی بھل مانس جنم گویا۔ کلجگ پرگٹے نہکلنک اڈول، سارا جگت ڈلایا۔ ہر پرہہ سدا اٹل، کلجگ جیو پکڑ تُلایا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر پورا، جامہ دھار نہکلنک بھانا کل ورتایا۔ کل ورتے، ورتائے کل۔ بے مکھ جیو اگن جوت جائن بل۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ساچا شبد وساوے من۔ پون پانی اگنی تیرا میل۔ اپ تیج وائے پرتھمی آکاس پرہہ کا کھیل۔ جیو ساچی جوت جگائی وچ دیہہ بن باقی بن تیل۔ کلجگ جامہ دھار بھلیا پرہہ نہ ہویا میل۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک کوئی نہ جانے تیرا جوت سروپی کھیل۔ ساچا شبد بھگت ونجارا۔ مانے رنگ ست رنگ بھتارا۔ درس دکھائے جوت سروپ، پرہہ آتم دوارا۔ انتکال ملائے جوت، دوئے سچکھنڈ دوارا۔ نہ دیسے پرہہ رنگ روپ، ایک جوت جگت پسارا۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک وڈ داتا بھوپ، ساچا دیوے نام ادھارا۔ جن بھگتاں نام ادھار دے، پرہہ آتم رنگ چڑھایا۔ وڈ وڈیائی وچ سنسار دے، ساچا لیکھ وچ لٹ لکھایا۔ ایک شبد

ایکنکار دے، ایکا درس دکھایا۔ ساچا نام بھگت بھنڈار دے، پرہہ پردے نام وسایا۔ ساچا درس نرگنہار داتار دے، جوت سروپی میل ملایا۔ مہاراج شیرسنگھ ساچا شبدا ساچا درس سچا دربار دے، ستجگ ست دکھایا۔ ساچا بھگت تیرے بلہار۔ رسنا روے آتم گوے، ساچا پرہہ مرار۔ بے مکھ لوے جوں سُنجے گھر کوے، مانس جنم گیا ہار۔ گرسکھ نو نندھ پرہہ درتے لوے، دوئے جوڑ کرے نمسکار۔ کلجگ جیو رین سبائی سوے، انتکال کل ہوئے خوار۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ست ست ورتائے ست ورتار۔ ست ورتار ست پُرکھاں بھچھیا۔ سدا رہے آتم درس پرہہ اچھیا۔ جامہ دھار نہکلنک کل کرے رچھیا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، جن بھگتاں پورن کرے اچھیا۔ پورن بھگت پرمانند پائے۔ وڈیائی جگت ساچا پرہہ دی سیو کھائے۔ مانس جنم داغ نہ لاگت، ساچا پرہہ ہوئے سہائے۔ ہوئے مارے وچوں ہنگت، سوہنگ شبدا رنگ چڑھائے۔ جو جن آئے پرہہ درتے منگت، ساچا شبدا پرہہ جھولی پائے۔ مہاراج شیرسنگھ تارے سیکھ سیوک، جوں تارے نانک انگد، چرن پریتی سیو کھائے۔ سیوک سیوا سرب پھل پایا۔ مکند منوہر لکھمی نرائن ہووے آن سہایا۔ سادھ سنگت رل پرہہ چرنی بہن، سچا اند پرہہ درشن پایا۔ بے مکھ وہے کل جھوٹھے وہن، کلجگ بیڑا پرہہ آپ ڈبایا۔ کوئی نہ دیسے ساک سین، بہرم بھلیکھا جگت بھلایا۔ پرگٹی جوت نہکلنک درس کر گرسکھ نین، کلجگ ویلا پھر ہتھ نہ آیا۔ دھن دھن دھن گرسکھ سوہنگ شبدا جو رسنا لین، نہکلنک جگت وڈیایا۔ مہاراج شیرسنگھ دھرنی دھر، ستگر ساچا آپ اکھوایا۔ دھرنی دھر جگت جگدیشور۔ ایکا جوت جگائی، کلجگ پرہہ ایشر۔ بے مکھ جیو انتکال کلجگ جائے پیسر۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک اوتار، جن بھگتاں سرب سکھ دیسر۔ سرب سکھ سرب سکھدائی۔ ویلے انت پرہہ ہووے سہائی۔ ساچی گرسکھ دیوے پرہہ وڈیائی۔ سچکھنڈ چرن نواس لے، امراید سورن سنگھ پائی۔ ساچا پرہہ آتم دھرواس دے، سوہنگ شبدا سچا گیان دوائی۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک تیری سچا سرنائی۔ گرسکھ آئے پرہہ سرنایا۔ ساچا پرہہ ست

پُرکھاں ہوئے سہایا۔ پرگٹ جوت انتکال، پرہ ساچے درس دکھایا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچے، گرسکھ ساچی جوت ملایا۔ ساچا گر ساچا در، ساچی دھرم سال۔ سادھ سنگت پرہ چرن پریتی، نہ جائے چرناں نال۔ ساچی ہوئے کلجگ نیتی، انت نہ کھائے جم کال۔ سرجیت سدا جگ جیتی، ساچا شبد لیا جگ پال۔ ساچا شبد جگت ورتنت۔ جناوے پرہ جانے کوئی ورا سنت۔ آتم دساوے جہب، جو جن پرہ چرن لگنت۔ امرت جہرنا جہرے وچ نہ، کول نابہ پرہ درس کھلنت۔ اگیان اندھیر مٹے وچ دیہ، آتم جوت پرہ سدا جگنت۔ مہاراج شیرسنگھ ناتھ تریلوکی، جیو جنت سدا وسنت۔ پرگٹے کل تریلوکی نندن۔ جوت پرکاش کرے منوسر مُکندن۔ گرسکھ ورا جور ارداس کرے چرن بندن۔ ستگر ساچا جم پھاس ہرے، انتکال سب توڑے بندھن۔ جو جن آئے پرہ سرن پڑے، سوہنگ شبد پرہ چاڑھے رنگن۔ ایک شبد چلایا اوتار نر ہرے، گرسکھ چڑھ پار سب لنکھن۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، دیوے درس دان گرمکھ آئے در جو منگن۔ پرہ درس دے حرص مٹائے۔ ہوئے ترسنا اگن جلائے۔ ایک شبد سوہنگ آتم ساچی جوت جگائے۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک، سادھ سنگت درس دکھائے۔ درس دیکھ آتم تریپتاسیا۔ بہرم بھلیکھا سب آتم ناسیا۔ ساچے پرہ سچ آتم کیا واسیا۔ ایک شبد ادھار دے، کلجگ دیوے شبد دھرواسیا۔ آتم امرت بھنڈار دے، ساچی جوت کرے پرکاشیا۔ ساچا درس جوت نرنکار، سوہنگ شبد جیاوے سواس سواسیا۔ اٹھ جیو جاگ وقت وہایا۔ اٹھ جیو جاگ، پت پرمیشور گھر میں پایا۔ اٹھ جیو جاگ، نہکلنک کل پائی مایا۔ اٹھ جیو جاگ، کلجگ ویلا پرہ ملن دا آیا۔ اٹھ جیو جاگ، بھل بھل کیوں جنم گویا۔ اٹھ جیو جاگ، جوت سروپی پرہ کلجگ کھیل رچایا۔ اٹھ جیو جاگ، جھوٹھے دھندے لاگ، کیوں مان ودھایا۔ اٹھ جیو جاگ، ہون پورن بھاگ، لاگ پرہ سرنایا۔ اٹھ جیو جاگ، انحد شبد پرہ سناوے راگ، سوہنگ شبد ڈھول وجایا۔ اٹھ جیو جاگ، چرن لاگ، مانس جنم کیوں جگت گویا۔ اٹھ جیو جاگ، ساچے پرہ ہتھ سرشٹ واگ، کلجگ بیڑا پکڑ رڑھایا۔ مہاراج

شیرسنگہ شبد سُناوے انراگ، آتم دُهن وچ دیہہ وجایا۔ اُٹھ جیو جاگ، جگت وِکاری۔ اُٹھ جیو جاگ، کلجُگ مایا دھاری۔
 اُٹھ جیو جاگ، لاگ پرہہ چرن دواری۔ اُٹھ جیو جاگ، چھڈ جھوٹھے دھندے جگت سنساری۔ اُٹھ جیو جاگ، جھوٹھی دے
 سب جگت پساری۔ اُٹھ جیو جاگ، کلجُگ پرگٹے نہکلنک اوتاری۔ اُٹھ جیو جاگ، چرن لاگ، دیوے درس کرشن
 مُراری۔ اُٹھ جیو جاگ، کلجُگ آیا مہاراج شیرسنگہ نرائن نر اوتاری۔ جاگ جاگ جاگ، پرہہ آن جگایا۔ راگ راگ راگ،
 سوہنگ ساچا راگ سُنایا۔ لاگ لاگ لاگ، چرن جیو پرہہ ابناشی کل وچ آیا۔ بہاگ بہاگ بہاگ، بے مُکھ پرہہ در تے بہاگ،
 سوہنگ شبد پرہہ بان لگایا۔ ناس ناس ناس، بے مُکھ کلجُگ جیو ناس، مد ماس آہار بنایا۔ آگ آگ آگ، کلجُگ جوت
 لگائی آگ، کلجُگ اتم کھیل رچایا۔ ناگ ناگ ناگ، باشک تشک تیری سیج ناگ، نین مُدھار اُپر آسن لایا۔ جاگ جاگ
 جاگ، کلجُگ جیو جاگ، نہکلنک جامہ دھار کلجُگ آیا۔ مہاراج شیرسنگہ ستگر ساچا جوت سروپی کلجُگ کھیل رچایا۔
 جن بھگتاں دے دکھائے، پرہہ ساچا سچ دوارا۔ نہکلنک رہیا ورتائے، کلجُگ سوہنگ شبد بھنڈارا۔ کوئی وِرا جھولی پائے،
 جو جن آئے پرہہ چرن دوارا۔ بے مُکھ سُن سادھ سوئے، سوہنگ شبد پرہہ بان مارا۔ جن بھگت پرگٹ جوت پرہہ باہوں پکڑ
 ترائے، کلجُگ ست اوتارا۔ مہاراج شیرسنگہ ستگر ساچا، جن بھگتاں دیوے در دربارا۔ دیانند پرہہ سدا دِیال۔ بھگت وچھل
 آپ رکھوال۔ جُگو جُگ جن بھگتاں پرہہ سدا نہال۔ دیوے درس جگائے جوت پرہہ انتکال۔ مہاراج شیرسنگہ ستگر ساچا، آتم
 جوت دیوے بال۔ آتم اُتپت کمایا پت۔ ایک جوت اُپجاوے ست۔ سادھ سنگت پرہہ ورتاوے پرہہ ساچی مت۔ مہاراج
 شیرسنگہ انتکال گُرسکھاں رکھے پت۔ پت پریشور پرہہ انترجامی۔ دُشٹ سنگھار سدا نہکامی۔ کلجُگ پرگٹے جامہ دھار،
 نہکلنک سرب سوامی۔ بے مُکھاں کرے خوار، انت کلجُگ کوئی نہ دیسے کامی۔ جن بھگتاں دیوے شبد بھنڈار، ساچا دان

دیوے پر بہ دانی۔ بے مُکھاں کرے خوار، کوئی نہ دیسے کلجگ ابھانی۔ سادھ سنگت چرن پر بہ ہر کا دوار، سوہنگ شبہ رسنا گائے پد زربانی۔ مہاراج شیرسنگھ تیرا شبہ ورتار، ست ست ورتائے پر بہ ساچا سچ ورتانی۔

★ ۱۶ ساؤن ۲۰۰۸ بکرمی چکراتے وبار ہویا ★

سری رنگ بیکنٹھ نواسی۔ مچھ کچھ کورم آگیا اوتراسی۔ تین لوک پر بہ چرن کی داسی۔ جوت جگائے پرگٹ نہکلنک گھنک پُر واسی۔ جگو جگ اٹل پر بہ ابناشی۔ کلجگ جامہ دھار، انت کرائے مدرا ماسی۔ جن بھگتاں پیج سوار، رسن سوہنگ چپائے سواس سواسی۔ بے مُکھاں کرے خوار، جو در آئے کرن ہاسی۔ کلجگ بنایا پر بہ سچکھنڈ دوار، دھرے جوت سرب گھٹ واسی۔ گرسکھاں بخشے پر بہ چرن دوار، ساچی پریت جگت زہراسی۔ ایک شبہ دیوے ادھار، ہوئے کایا وچوں ناسی۔ ندری ندر کرے پر بہ پار، نہکلنک گھنک پُر واسی۔ گھنک پُر واسی تیرا تھر گھر۔ ستجگ دیسے ساچا ور۔ پرگٹاوی جوت نہکلنک اوتار نر۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، چرن لاگ گرسکھ جائے تر۔ تارنہارا سمرتھ جگت آکاریا۔ جامہ دھار نہکلنک پرگٹ جوت کرے زہاریا۔ ایک شبہ سوہنگ وجائے ساچا ڈنک، چار ورن کرائے جے جے جیکاریا۔ ایک کرائے پر بہ راؤ رنگ، ستجگ ساچا ہووے ورتاریا۔ مہاراج شیرسنگھ جامہ دھار، جن بھگتاں کاج سواریا۔ جگت تار آیا جگت پت۔ جوت آکاری جیو جنت ادھاری، جوت پرگٹاوی جگو جگ نت۔ دُشٹ سنگھاری جن بھگت ادھاری، کلجگ آیا پاربرہم اچت۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، جن بھگتاں امرت آتم دیوے ست۔ آتم امرت پر بہ ورکھایا۔ نجانند نج ماہ اپایا۔ شانت کرائے ست سروپی، ست پُرکھ اپایا۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک، جوت سروپی کھیل رچایا۔ ستجگ ہووے پر بہ ست ورتار۔ سوہنگ شبہ چار ورن ہوئے ادھار۔ جوت زرنجن ساچا کرے جوت آکار۔ جن بھگتاں رسنا چپ آتم کییا اُجیار۔ آتم اُجیار دیسے گھر سچکھنڈ دوار۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، سوہنگ شبہ دیوے جگت بھنڈار۔ گُرمکھ

تیری دهنّ دهنّ وڈیائی۔ نہکلنک چرن لاگ، کلجگ سیو کھائی۔ بے مُکھ کلجگ دُراچار، دُرمت دیہہ کرائی۔ مہراج شیرسنگھ کلجگ جامہ دھار، اچرچ کھیل رچائی۔ کلجگ اُچت کرے پرہہ کھیل۔ جن بھگتاں جوت سرُوپی کیا میل۔ آتم جوت جگائی بن باقی بن تیل۔ مہراج شیرسنگھ تیری وڈیائی، بے مُکھ جلائے پا آتم جوتی تیل۔ نہکلنک نر اوتاری۔ جامہ دھرے مات لوک، گھنک پُر بنے سچکھنڈ دواری۔ جوت جگائے وچ تین لوک، چار کُنٹ کرائے جے جے جیکاری۔ بے مُکھاں ورتے گھر گھر سوگ، رسنا کیا مد ماس اہاری۔ مہراج شیرسنگھ کل تیری جوت، جن بھگتاں سوہنگ نام دیوے سدا خُماری۔ سوہنگ شبد سدا گُنوت۔ رسنا جیائے پرگٹ نہکلنک بھگونت۔ ستجگ مان کرائے، سنت منی سنگھ وچ جیو جنت۔ سچ جوت وچ لِلاٹ ٹیکائے، پرگٹ نہکلنک کل ساچا کنت۔ مہراج شیرسنگھ کلجگ پرکاشے، مایا پائی جگت بے انت۔ مایا پائی جگت بھلایا۔ اپنا بھيو پرہہ آپ چھپایا۔ جامہ دھار نہکلنک، کلجگ جیو انت ناس کرایا۔ جن بھگتاں سوہن دوار بنک، پرہہ جوت سرُوپی ڈیرہ لایا۔ ایکا شبد چلاوے اک رکھاوے انک، ساچا شبد ستجگ چلایا۔ نہ کوئی دیسے راؤ رنگ، چار ورن پرہہ اک کرایا۔ مہراج شیرسنگھ تیرے چرن دوار، گُرسکھ کر نِمسکار بار انک، کلجگ بیڑا پار کرایا۔ کلجگ پار کرے پتیارا۔ ایکا شبد دیوے سوہنگ نام ادھارا۔ دھرے جوت جگت آکار، بیٹھ اڈول آپ نرادھارا۔ مہراج شیرسنگھ تیرے ساچے بول، ستجگ ورتے سوہنگ تیرا ست ورتارا۔ سوہنگ شبد ست پُرکھاں گایا۔ ساچا شبد ست سرُوپ وچ ہردے وسایا۔ جوت جگائے نہکلنک انوہ، اندھ اگیان پرہہ دے مٹایا۔ درس دکھاوے پرہہ سوچھ سرُوپ، دسم دوار پرہہ کھول وکھایا۔ نظری آئے بن رنگ روپ، جوت سرُوپی پرہہ جوت ملایا۔ مہراج شیرسنگھ کل وڈا بھوپ، کلجگ کھپائے ستجگ ساچا لایا۔ کلجگ مٹے مٹ جائے اندھیارا۔ ایکا جوت دھرے کلجگ پرہہ ایکا ایکنکارا۔ جگو جگ جوت سرُوپ پرہہ مات لئے اوتارا۔ کلجگ جامہ دھار، گھنک پُر بنائے سچکھنڈ دوارا۔ جن بھگتاں کرائے جے جے جیکار، ایکا

نام شبد دیوے ادھارا۔ گر جپ کلجگ جنم سوارا۔ مہاراج شیرسنگھ تیرا جوت پرکاش، کلجگ مٹے اندھ اندھیارا۔ نہکلنک
 جوت سروپ پرکاشیا۔ کلجگ انتکال مٹاوے پرہہ ابناشیا۔ ساچی جوت جگت پت، سادھ سنگت وچ کرے واسیا۔ مہاراج
 شیرسنگھ کلنکنہ، بے مکھ کلجگ تیرے در تون ناسیا۔ بے مکھ کلجگ جیو، مد ماس آہاری۔ جن بھگت امرت رس پیو، آتم
 رہے پرہہ نام خُماری۔ بے مکھ کلجگ جیو، آتم رہے سدا ہنکاری۔ گر مکھ ساچے سچے در تھیو، پرہہ چرن کرن آئے نمسکاری۔
 کلجگ جامہ دھار نہکلنک، سنت منی سنگھ تیری پیج سواری۔ سنت منی سنگھ پرہہ مان دوايا۔ سوہنگ شبد پرکاش
 کر، جوت سروپی دیپ جگایا۔ وچ مستوانے واس کر، نہکلنک کل پائی مایا۔ ساچا پرہہ ساچا پرکاش کر، رانا سنگرور بٹھ
 چرن لیايا۔ راج تاج انتکال پرہہ ناس کر، شبد منی سنگھ تیرا سچ کرایا۔ والی ہند چرن پرہہ داس کر، جوت سروپی درس
 دکھایا۔ ہوئے ممتا وچوں ناس کر، آتم جھرنا پرہہ نجھروں جھرایا۔ جھوٹھی دیہہ ساچے پرہہ وچ واس کر، بجر کپاٹ کھول
 دکھایا۔ ساچی جوت وچ پرکاش کر، والی ہند پکڑ وچ چرن بہایا۔ نہکلنک جوت سروپی پرکاش کر، اپنا بھيو آپ گھلایا۔
 شبد گن آتم دھن، مہاراج شیرسنگھ ساچا بان سوہنگ لایا۔ ساچا بان جگت پرہہ لائے۔ چار گنٹ ہاباکار کرائے۔ جن بھگتان
 رسنا جے جے جیکار کرائے۔ نہکلنک کل جامہ دھار، جوت سروپی سچ دکھایا۔ ایک جوت کر آکار، اگن جوت جگت جلايا۔
 مہاراج شیرسنگھ کل ست ورتار، کل ساچا شبد سوہنگ چلايا۔ انتکال کلجگ آئی ہار۔ وید اتھرن پرہہ کرے خوار۔
 سوہنگ شبد جگت کرے آکار۔ جن بھگتان دیوے ساچا نام ادھار۔ جو جن آئے نہکلنک تیرے دربار۔ مائس جنم کلجگ کر
 گئے پار۔ ستجگ ہووے ست تیرا ورتار۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک، جوت سروپی تیرا آکار۔ جوت دھرے پرہہ سمرتھ۔
 ستجگ دیوے سوہنگ ساچی وتھ۔ بے مکھاں پائے شبد سروپی پرہہ نتھ۔ بے مکھ جیو کلجگ ہوئے سرب بہتھ۔ سادھ
 سنگت انت کلجگ نہکلنک رکھے سر بہتھ۔ سوہنگ ساچا نام ستجگ چلايا رتھ۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک سدا سمرتھ۔

آوے جاوے جگت پرہہ داتا۔ کلجگ کھیل کرائے، ورتائے رنگ اک راتا۔ شبدی شبد میل کرائے، جن بھگتاں چرن رکھائے نانا۔
 کلجگ اچرج کھیل ورتائے، جوت دھرے جگت پت ماتا۔ مہاراج شیرسنگھ ست ست ست ورتاوے، ست پُرکھ بدھاتا۔
 ست ست ورتے سب تیرا بھانا۔ انتکال کلجگ کوئی نہ دیسے راجا رانا۔ جوت سروپ پرگٹ نہکلنک، راؤ رنگ اک کرانا۔
 مہاراج شیرسنگھ کلجگ ورتاوے ساچا اپنا بھانا۔ پرگٹ نہکلنک دیوے درس اموگھ۔ سوہنگ شبد گیان دوئے، کٹے ہوئے
 روگ۔ آتم جوت جگائے، آتم مٹائے سوگ۔ سن سادھ کھلائے، ست جگائے جوت۔ سوہنگ شبد دُهن وجائے، مہاراج
 شیرسنگھ گرسکھ جگاوے جوت۔ گرسکھ پرہہ جوت کیا آکارا۔ سوہنگ شبد ساچی آتم دُهن کرے دُهنکارا۔ جن بھگت
 کلجگ واچا، پرہہ ملیا اگم اپارا۔ بے مکھ آئے در ناچا، انت جائے جھکھ مارا۔ گرمکھ ملیا پرہہ ساچا، نہکلنک دکھاوے
 سچکھنڈ دوارا۔ مہاراج شیرسنگھ جوت پرگٹائی، کلجگ کیا جوت سروپ پسارا۔ جوت سروپ جگت پرہہ آیا۔ بے مکھ
 جیو کلجگ بھیو نہ پایا۔ پرگٹ جوت نہکلنک، جوت سروپ وچ سکھ سمایا۔ نظر آئے نہ رنگ روپ، گیان گوجھ پرہہ بھیو
 کھلایا۔ پرہہ کی مہا بڑی انوپ، اکادھ بودھ بودھ ساچا شبد جگت لکھایا۔ شبد سروپ کلجگ جیو سرب ہوئے
 سوگ، نرک نواس دوايا۔ سادھ سنگت پرہہ رکھے مکھ، ساچا چھتر سر جھلایا۔ دھارے جوت اند بند، نہکلنک پرہہ نام
 لکھایا۔ جوت سروپی پرہہ وڈ داتا جودھ، جھوٹھی سرشٹ پرہہ لئے کھپایا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، جامہ دھار
 نہکلنک گھنک پُری پرہہ مان دوايا۔ گھنک پُری واسی کل تیری وڈیائی۔ نر نرائن نہکلنک کلجگ جوت پرگٹائی۔ گرمکھ ساچا
 پرہہ درس کر نین، آتم جوت پرہہ دئے جگائی۔ آتم جوت ہوئے اُجیار، اگیان اندھیر سرب مٹ جائی۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر
 ساچے جامہ دھار، کلجگ جھوٹھی کھیل مٹائی۔ جوت سروپ پرہہ سد ورتارا۔ ایکا جوت اٹل، ایکا ایکنکارا۔ کلجگ جامہ
 دھاریا، نہکلنک اوتارا۔ باشک سیج تجائی، پرہہ نین مُدھارا۔ کل جوت سروپی کھیل رچایا، ساچا جوت کیا ورتارا۔ پرہہ اپنا

بھيو چھپایا، بے مکھان نہ دیسے پرہہ دوارا۔ گرسکھان جوت سروپی دیپ جگایا، سچ دیسے نہکلنک تیرا دربارا۔ پرہہ ابناشی
 اپنے چرن لگایا، کھول دیبا دسم دوارا۔ سرت شبد پرہہ میل کرایا، اُچے دُهن مٹے دُهندوکارا۔ پرہہ جوتی جوت ٹکایا، کھول
 دیبا پرہہ دسم دوارا۔ مہاراج شیرسنگھ اپنا بھيو کھلایا، سچ دکھایا ست پُرکھان سچکھنڈ دوارا۔ سچکھنڈ گرسکھان دھام۔
 ایک جوت جگائے ایک رام۔ اوانگ آپ، سوہنگ اُچائے ساچا نام۔ نہکلنک کل آیا، جوت سروپی پھریا جام۔ گھنک پُر دھام
 سُہایا، جوت دھرے وشنوں بھگوان۔ کلجگ بھیکھ وٹایا۔ اچرج کھیل کیا، پائی جگت مایا۔ مہاراج شیرسنگھ کوئی نہ جانے
 تیرا نام، جگت بھلیکھا پایا۔ کیا جوت پرکاش، بھانا ورتایا نہ بھيو جنایا۔ کلجگ پرہہ ابناش، گرسکھ ترایا۔ نہکلنک درس
 دکھایا۔ سوہنگ شبد چپایا سواس سواس، سادھ سنگت پرہہ دے درس مان دوايا۔ پرگٹ جوت مات لوک، سوچھ
 سروپ درس دکھایا۔ نہکلنک جوت نرنکار۔ کلجگ تیرا جوت سروپی آکار۔ کوئی نہ جانے کلجگ جیو اُچائے، پرگٹ نہکلنک
 اوتار۔ دهن دهن دهن گرسکھ سکھ ساچے درس دیوے کرشن مُرار۔ بے مکھ بھنے جوں بھٹھیلے دانے، انتکال کل ہوئے خوار۔
 گرسکھ ساچا پرہہ چرن رنگ مانے، جوت جگائے پرہہ اپر اپار۔ جو جن چلے کلجگ نہکلنک تیرے بھانے، سوہنگ شبد آتم
 دھرے ادھار۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ست پُرکھان دیوے نام ادھار۔ نام ادھار دیوے پرہہ ادھاری۔ سوچھ سروپ
 پرگٹے، نہکلنک نر اوتاری۔ ستجگ ساچی دیوے، منی سنگھ تیرے ہتھ سیکداری۔ چار ورن آئن چرن، سوہنگ شبد ہوئے
 جے جے جیکاری۔ چرن لاگ راؤ رنگ سب ترن، دیوے پرہہ بھگت بھنڈاری۔ ستگر منی سنگھ، ستجگ ساچی ہووے
 تیری سرن، نہکلنک لکھاوے لیکھ، پرگٹ جوت پرہہ لیکھاری۔ ستگر منی سنگھ ستجگ ملے وڈیائی۔ اُچ پدوی وچ مات
 دے آئی۔ ساچا شبد مارے جگ تنک، اُچ نیچ کوئی رسن نہ پائی۔ جن بھگت جوت جگائے جوں تریتا جنک، آتم ترکھا دے
 مٹائی۔ جوت پرکاش کرے کلجگ واسی پُری گھنک، چار کُنٹ پے جائے دُبائی۔ گرسکھ کر نِمسکار بار انک، نہکلنک کل

ٻوٽَ سڀائِي۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوُن بھگوان، ساچی جوت کل پرگڻائی۔ پرڳڻے جوت اگم اتهاہ۔ ستجُگ دیسے دوسر کوئی نانہ۔ سوہنگ ساچا شبد، ستجُگ دساوے ساچا راہ۔ آتم اُچاوے دُهن، جن بھگت آتم گیا سما۔ نہکلنک کلجُگ جیو نہ جانے تیرے گن، جوت سروپی کلجُگ کھیل لیا رچا۔ کلجُگ کھیل جگت رچایا۔ جُگو جُگ لے اوتار، پرہہ ایکا رنگ رنگ ورتایا۔ جامہ دھار نہکلنک، کھنڈ برہمنڈ اُٹھایا۔ برہما گوئے مان، انتکال جُگ چوٽھے پرہہ وچ جوت ملایا۔ جامہ دھار نہکلنک، گرسکھ ساچے کلجُگ مان دویا۔ ستجُگ ورتے ست ست ست، برہم لوک سنگھ پال بہایا۔ چوٽھے جُگ پرہہ جوت دھر، انتکال کل دھرو کرایا۔ ساچی جوت ملائے پرہہ چوٽھے جُگ، انت کھیل مٹایا۔ گرسکھ ساچے جوت پرکاش کر، سچکھنڈ پرہہ چرن نواس دویا۔ ستجُگ ساچا ست ست پرہہ واس کر، سنگھ سورن سچکھنڈ دوار بہایا۔ چوٽھا جُگ کلجُگ نہکلنک ناس کر، ستجُگ ساچا ست ست ورتایا۔ مہاراج شیرسنگھ جوت پرکاش کر، سادھ سنگت پرگٹ درس دکھایا۔ سادھ سنگت جاے سچکھنڈ دوار، پرگٹ جوت دھرے کل نہکلنک اوتار۔ ساچی جوت پرگڻائی ترتے ساچے رام اوتار۔ کلجُگ جامہ دھاریا، نہکلنک اوتار۔ جن بھگت کاج سواریا، دیوے درس اگم اپار۔ بہتر جامے پرہہ لیکھ لکھا رہیا۔ گوبند لکھایا شبد اپار۔ مہاراج شیرسنگھ نر اوتاریا، لکھت لکھائی اپر اپار۔ لکھاوے لکھت پرہہ کلجُگ لیکھ۔ کلجُگ پرگٹ آیا، جوت سروپی کییا بھیکھ۔ سادھ سنگت پرہہ درس دکھایا، جن بھگتاں پرہہ لیا ویکھ۔ مہاراج شیرسنگھ ناؤں دھرایا، چار ورن کرائے ایک۔ ایک ورن پرہہ ایکا ذاتی۔ ایکا شبد چلائے ایکا رنگ راتی۔ دوسر کوئی رہن نہ پائے، چار ورن پرہہ جوت جگائے ایکا باقی۔ پرہہ درس جن سوہا پائے، گرچرن ستجُگ ہووے ساچی ناتی۔ مہاراج شیرسنگھ جوت جگائے، مات پاتال آکشی۔ مات پاتال آکاش، پرہہ جوت آکارا۔ کلجُگ کرے جوت پرکاش، مٹ جائے کل دھندوکارا۔ بے مکھ جیو انت ٻوٽَ ناس، لیکھ لکھائے نہکلنک اوتارا۔ جو جن کرن چرن پرہہ واس، ساچا شبد پرہہ دئے ادھارا۔ مہاراج شیرسنگھ تیرا جوت سروپی

واس، گُرمُکھاں آتم کرے اُجیارا۔ گُرسِکھ آتم اُجیاری۔ سوہنگ شبد دیوے نہکُنک اوتاری۔ جوت جگائے ست ورتائے، ساچا پرہہ اگم اپاری۔ دس نہ آئے وچ ریائے، سد نرادھاری۔ مہاراج شیرسنگھ شبد لیکھائے کلجگ بھانا ورتائے، نہکُنک نر اوتاری۔ مہاسارتھی جگت پرہہ آیا۔ کلجگ رتھ شوہ دریا رُڑھایا۔ ستجگ ساچا ست ست، ستگر ساچے لایا۔ پردے جن بھگتاں وس وس وس کر، آتم رنگ چڑھایا۔ سوہنگ ساچا شبد آتم رس رس کر، نجانند نچ ماہ پایا۔ ساچا راہ ستجگ پرہہ دس دس کر، سوہنگ شبد سُنایا۔ جن بھگتاں کلجگ ہس ہس ہس کر، رسنا گایا۔ بے مُکھاں نہکُنک در تون نس نس کر، اپنا مُکھ چُھپایا۔ جوت پرکاش گُرسِکھ دے رو سس کر، گر آتم جوت جگایا۔ ساچی دیہہ وچ پرہہ وس کر، دسم دوار کُھلایا۔ مہاراج شیرسنگھ پرگٹ نہکُنک، ستجگ ساچا راہ چلایا۔ ستجگ تیری ست وڈیائی۔ سوہنگ ساچا نام تیرا ہووے سہائی۔ جامہ دھار نہکُنک، مات لوک دیوے وڈیائی۔ پرگٹی جوت نر نرائن، مہاراج شیرسنگھ تیرے نام دُہائی۔ سوہنگ شبد جیو سُرَت کُھلائے۔ سوہنگ شبد جیو آتم دھن اُچھائے۔ سوہنگ شبد جیو اندھ اندھیار مٹائے۔ سوہنگ شبد جیو ساچا جھرنا وچ دیہہ جھرائے۔ سوہنگ شبد جیو سروپی جوت میل کرائے۔ سوہنگ شبد جیو پرگٹ جوت نہکُنک، چار ورن پرہہ جھولی پائے۔ سوہنگ شبد جیو ایک ایک جگت رہ جائے۔ سوہنگ شبد جیو کھانی بانی سرب مٹائے۔ سوہنگ شبد جیو قرآن انجیل کوئی رہن نہ پائے۔ سوہنگ شبد جپ جیو پرگٹ نہکُنک اپنی کل ورتائے۔ سوہنگ شبد چار گنٹ پرہہ بان لگائے۔ سوہنگ شبد جن بھگتاں ہوئے سہائے۔ سوہنگ شبد بے مُکھاں آتم اگن جلائے۔ سوہنگ شبد گُرسِکھ آتم ترکھا بُجھائے۔ سوہنگ شبد کلجگ سارا بھیکھ مٹائے۔ سوہنگ شبد ستجگ ساچا سچ سچ ورتائے۔ مہاراج شیرسنگھ جامہ دھار، ساچا شبد سوہنگ ستجگ ورن چار چلائے۔ ستجگ ورتے ورتائے ست۔ پرہہ ست سروپ، دیوے ساچی مت۔ سوہنگ شبد آتم رکھاوے جیو یت۔ چار ورن پرہہ کرائے ایک ات۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا،

سَتَجُگ ورتائے سَت سَت سَت۔ سَت ورتائے سَت دَيالا۔ جن بھکتاں دیوے درس گر گوپالا۔ سادھ سنگت انت کلجُگ
 ہوئے رکھوالا۔ پرہ چرن دوار کلجُگ دیسے ساچی دھرم سالہ۔ مہاراج شیرسنگھ تیرا درس اپار، سوہنگ ملے آتم ساچی
 مالا۔ سوہنگ جنائے پرہ سرناکت۔ جن بھکت پرہ راکھے پت۔ کلجُگ جیو نہ جانے نہکلنک تیری مت گت۔ مہاراج
 شیرسنگھ جوت سرُپ مات جوت پرگٹاوے جُگو جُگ نِت۔ جُگ جُگ جگت پرہ آئے۔ آون جان جان آون پرہ کھیل
 رچائے۔ جن بھکتاں دیوے مان، ویلے انت ہوئے سہائے۔ کلجُگ جیو انجان، نہکلنک نہ جانن تیری سوئے۔ مہاراج شیرسنگھ
 وشنوں بھگوان، کلجُگ وِرا گرسکھ جانے کوئی۔ جانے سو جس پرہ آپ جنائے۔ پرگٹ جوت نہکلنک، مُرار کرشن درس
 دکھائے۔ دیوے درس پرہ گرسکھ ساچے، پرہ آتم ترکھا مٹائے۔ مہاراج شیرسنگھ کلجُگ پرگٹ، گرمکھاں آتم جوت جگائے۔ آتم
 جوت دیوے آتم ادھاری۔ ساچی درِشٹ کھلائے، پرہ ساچا شبد ادھاری۔ آتم اُجل کرائے، ایک دِسائے نین مُدھاری۔ مہاراج
 شیرسنگھ کلجُگ پرگٹ، سادھ سنگت تیری پیج سواری۔ پنچم جیٹھ وچ مات ملے وڈیائی۔ ساچی جوت نر نرائن، کلجُگ
 پرگٹائی۔ جامہ دھار پرہ نہکلنک، جوت سرُپ گھنک پُری سَت جوت جگائی۔ مہاراج شیرسنگھ کر جوت آکار، کلجُگ
 ساچی جوت پرگٹائی۔ پنچم جیٹھ پرہ آیا۔ دھار کھیل چترُبھج کہایا۔ ساول سُندر کرشن گھنٹیا، جامہ دھار نہکلنک کل آیا۔
 پنچم جیٹھ پرگٹ جوت، جن بھکتاں درس دکھایا۔ مہاراج شیرسنگھ سَتگر ساچے کلجُگ جامہ دھار، سوہنگ ساچا شبد
 چلایا۔ پنچم رینڑی تیری رُت سہائی، سچ پرہ مات لوک جوت پرگٹائی۔ پنچم رینڑی تیری رُت سہائی، سچکھنڈ نواسی
 ساچی جوت وچ مات ٹکائی۔ پنچم رینڑی تیری رُت سہائی، کلجُگ ہوئے جوت پرکاش، گھنک پُری ہووے رُشنائی۔ پنچم
 رینڑی تیری رُت سہائی، مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ساچی جوت سَت پرگٹائی۔ پنچم جیٹھ پنچم جگ آیا۔ چوٹھے
 جُگ دا پرہ انت کرایا۔ کلو کال اتکال، پرہ ساچے کھیل مٹایا۔ پنچم جیٹھ جامہ دھار، نہکلنک کل آیا۔ سوہنگ ساچا

شبدا دھار، سَتگر ساچے راہ چلایا۔ پنچم جیٹھ سَتجگ ہووے تیری وڈ وڈ وڈیایا۔ اتم دوس پرہہ چار ورن وچ رکھایا۔
 مہاراج شیرسنگھ پرگٹ جوت نہکلنک اپنا بھیو شبدا روپ گھلایا۔ شبدا روپ پرہہ شبدا لکھاوے۔ کلجگ جامہ دھار،
 نہکلنک ست اُچاوے۔ اک کرائے راؤ رنگ، اوچ نیچ کوئی دس نہ آوے۔ چار ورن اک کرائے۔ سَتجگ ساچے تیرے لیکھ
 لکھاوے۔ مہاراج شیرسنگھ واسی پُری گھنک، وچ مات ساچی جوت پرگٹاوے۔ پنچم جیٹھ پنچم آیا۔ پرہہ اباشی کلجگ
 پھیرا پایا۔ کلجگ جیو وناسی، مدرا ماس آبار بنایا۔ گرمکھ ساچے پرہہ چرن رَسراسی، ساچا شبدا رسنا گایا۔ چار کُنٹ پرہہ
 چرن کی داسی، جوت سروپ گیان دوایا۔ ہوئے ممتا وچوں ناسی، اتم جوت پرہہ دے جگایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں
 بھگوان، کلجگ پائی اپنی مایا۔ کلجگ مایا جگت بھلایا۔ پرہہ اباشی دس نہ آیا۔ جوت سروپی پرہہ بھیو رکھایا۔ گر ساچے
 پرگٹ جوت، نہکلنک کل درس دکھایا۔ سادھ سنگت ساچے پرہہ، ساچا شبدا رسن سُنایا۔ جو جن آئے پرہہ در دے منگت،
 ساچا شبدا سوہنگ پرہہ جھولی پایا۔ سوہنگ شبدا جن اتم چاڑھے رنگت، اتم دُھن وچ دیہہ وجایا۔ مہاراج شیرسنگھ سَتگر
 ساچا، گرمکھاں جوت سروپی درس دکھایا۔ جو جن آئے، پرہہ درس بھکھاری۔ سو جن سوہے نہکلنک تیرے چرن دواری۔
 اتم اُچے سوہنگ دُھن دُھنکاری۔ ساچی جوت سچ اتم کرے اُجیاری۔ ساچی بھچھیا دیوے، جو جن آئے پرہہ در بھکھاری۔
 جامہ دھار کل نہکلنک، جن بھگتاں پیچ سواری۔ مہاراج شیرسنگھ سَتگر ساچے، ساچی جوت وچ مات اُتاری۔ مات لوک
 پرہہ سدا آون جانیا۔ کلجگ نہکلنک ورلے گرمکھ پچھانیا۔ جوت سروپی پرہہ جوت پرکاش کر، تختوں لاپے راجے رانیا۔ جن
 بھگتاں پردے واس کر، دیوے مان سَتجگ نایاں۔ چار ورن چار کُنٹ پرہہ چرن داس کر، ساچی جوت سَتجگ پرگٹانیا۔
 ساچی سادھ سنگت پرہہ واس کر، سوہنگ شبدا وجائے دُھنکانیا۔ مہاراج شیرسنگھ سَتجگ ساچی جوت پرکاش کر،
 سوہنگ سچ شبدا جن بھگتاں کُن سُنایا۔ بھگت جاناں پرہہ شبدا سُنایا۔ امرت اتم سِنچ، سوہنگ اتم میگھ ورسایا۔ جامہ

دھار نہکلنک، ایک شبد چار ورن چلایا۔ چار کُنٹ سوہنگ تیرا وجائے ڈنک، مہراج شیرسنگھ ستجگ تیرا مان رکھایا۔ گُرسکھ ساچے، کل ساچی جوت پرکاش۔ گُرسکھ ساچے، تیرا مٹے اندھ وشواس۔ گُرمکھ ساچے، سوہنگ شبد چپ سواس سواس۔ گُرسکھ ساچے، ایک جوت پرہ کرے پرکاش۔ گُرسکھ ساچے، ساچا ملے پرہ ابناش۔ گُرسکھ ساچے، کلجگ ہووے تیری رہراس۔ مہراج شیرسنگھ جوت سروپ، تیری آتم کرے نواس۔ ساچا پرہ آتم نواسیا۔ کلجگ بے مکھ جیو، ساچے در تون ناسیا۔ کلجگ کیا آہار، رسنا لائے مدرا ماسیا۔ سوہنگ شبد تیرا ورتار، بے مکھ جیو جگت وناسیا۔ سادھ سنگت تیری رسن جے جے جیکار، سوہنگ ساچا شبد گُرسکھاں بہاسیا۔ مہراج شیرسنگھ نہکلنک اوتار، میل ملائے پرہ ابناشیا۔ گُرسکھ میل، پرہ جوت ملایا۔ نرمل ساچی جوت، گُرمکھ ساچا وچ سمایا۔ سکھ گر گر سکھ مات لوک ساچی گوت، ساچا مگ پرہ جگت چلایا۔ مہراج شیرسنگھ نہکلنک کل پرگٹ جوت، سوہنگ ساچا شبد سُنایا۔ سوہنگ شبد جس جن وکھانیا۔ چرن لاگ، کلجگ پرہ نہکلنک پچھانیا۔ سوہنگ ساچا پرہ دیوے ور، جنم مرن دا گیر مٹانیا۔ درس دکھاوے اتکال اوتار نر، وچ جوتی جوت ملانیا۔ گُرمکھاں ملیا سچکھنڈ انت ساچا گھر، سوہنگ شبد ساچا میل ملانیا۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپ مات لوک سد آون جانیا۔ مات لوک پرہ جوت سروپی آیا۔ آون گون تین بھون، کلجگ جیو بھلایا۔ جامہ دھار نہکلنک، شبد سوہنگ رسن الایا۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، کلجگ پائی الٹی مایا۔ کلجگ مایا جیو بھلایے۔ جوت سروپ پرگٹ پرہ، کلجگ درس دکھائے۔ ساچی قلم وگائے مار، چن منی سنگھ ست ورتائے۔ بے مکھاں کرے خوار، دکھ بھکھ جگت ہو جائے۔ سوہنگ شبد کھنڈا دو دھار، ستگر ساچا کلجگ لائے۔ نر ناری ہوئے خوار، ایسی کلا پرہ کل ورتائے۔ بے مکھاں نہ دیسے ست دربار، کلجگ مایا پردہ پائے۔ انت آئی کلجگ ہار، کھئے نہ ہوئے سہائے۔ سادھ سنگت نہکلنک تیرے چرن پیار، سوہنگ شبد چڑھائے ساچی نائے۔ جو جن آئن پرہ چرن دوار، ساچا

پرہہ ہوئے سہائے۔ سوہنگ شبد کلجگ دیوے تار، جو جن رسنا گئے۔ مہراج شیرسنگھ تیرا درس اپار، کر درس جیو تر
 جائے۔ دے درس پرہہ آتم درسایا۔ پردے ورکہ امرت میگھ پرہہ برسایا۔ ساچا شبد مٹائے آتم حرص، سوہنگ شبد پرہہ
 گیان دوايا۔ سادھ سنگت کلجگ جامہ دھار نہکلنک، جوت سروپی میل کرایا۔ جوت سروپی میل، جن بھگتاں پرہہ کرائے۔
 امرت جھرنا جھرائے وچ نہہ، سُن سادھ کھول وکھائے۔ جو جن چرن آئے تر جائے سب، نہکلنک تیری وڈیائے۔ مہراج
 شیرسنگھ جوت سروپ پرگٹ جوت جھب، سادھ سنگت تیری ترکھا مٹائے۔ سادھ سنگت، نہکلنک سرنایا۔ جوت سروپ
 پرگٹ پرہہ، کلجگ ہوئے سہایا۔ دیوے ساچا شبد سوہنگ ادھار، ساچے پرہہ سر ہتھ ٹکایا۔ مہراج شیرسنگھ تیرے چرن
 دوار، نہ پوہے کلجگ مایا۔ نہکلنک تیرا دربارا۔ کلجگ دیسے مات لوک سچکھنڈ دوارا۔ ایکا جوت دھرے نہکلنک اوتارا۔
 ساچا شبد چلائے، سچ کرے ورتارا۔ مہراج شیرسنگھ تیری سرنائے، گُرمکھاں ملیا سچکھنڈ دوارا۔ گُرسکھ گُرمکھ پرہہ دیا
 کھائی۔ کلجگ جامہ دھار، ساچی دیوے پرہہ وڈیائی۔ ساچا کر جوت آکار، شبد سُر ت پرہہ میل ملائی۔ پرگٹ جوت پرہہ
 نرادھار، نرباری وچ سکھ سہائی۔ مہراج شیرسنگھ نہکلنک، دوسر کوئی دیسے ناہیں۔ وڈ وڈ آپ وڈ وڈیارا۔ سوہنگ
 ساچا شبد کرے ورتارا۔ جامہ دھار نہکلنک، جن بھگتاں دیوے نام ادھارا۔ مہراج شیرسنگھ ستجگ ورتے تیرا ست ورتارا۔
 جوت سروپی پرہہ در ماد۔ ساچا سوہنگ شبد آتم دھن و جائے ناد۔ کھول وکھائے پرہہ آتم سُن، گُرسکھاں سُنائے ساچا راگ۔
 مہراج شیرسنگھ چرن لائے کل، گُرسکھ ساچے ستجگ ساچے سادھ۔ سادھ سنگت پرہہ چرن نواسی۔ پرگٹ جوت دیوے
 درس، ساچا پرہہ گھنک پُر واسی۔ کلجگ مایا، گُرسکھ در تیرے توں ناسی۔ کلجگ ملیا نہکلنک، پرہہ ابناشی۔ مہراج
 شیرسنگھ ستگر ساچا، ست پُرکھاں آتم سدا نواسی۔ ست پُرکھ گُرسکھ وڈ ہنسا۔ اتم کرائے وچ مات پرہہ سہنسا۔ گُرمکھ
 ساچے پرہہ تیری ساچی انسا۔ ستجگ چار ورن نہکلنک تیرا ساچا ہنسا۔ مہراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ستجگ اُپجاوے

ساچی انسا۔ چوٹھا دیپک پرہہ آپ بُجھایا۔ جوت سرُوپی جوت پرہہ جوتی جوت ملایا۔ وید اتھربن انتکال پرہہ آن مٹایا۔
 عیسیٰ موسیٰ محمدی، کوئی کل رہن نہ پایا۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک، بھانا کل ورتایا۔ کلجُگ موُل جائے گوا کے۔ آپ کھیل
 کلجُگ وچ مات مٹا کے۔ چوٹھا دیپک چوٹھا جُگ جائے بُجھا کے۔ ساچا شبد سوہنگ ستجُگ ساچا شبد لکھا کے۔ ایک
 جوت آپ پرہہ اوانگ، ایک نام جائے جگ ورتا کے۔ دوسرے نہ کوئی دوانگ، سوہنگ شبد ستجُگ پرگٹے کلجُگ ساچا
 بھیکھ مٹا کے۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک، سوہنگ جائے ستجُگ ساچی ناؤ چلا کے۔ سوہنگ ساچی پرہہ ناؤ چلائی۔ آتم
 سُرَت سُرَت جیو، شبد سُرَت دا میل ملائی۔ شبد سُرَت ہووے میل، آتم جوت پرہہ وچ پرگٹائی۔ پرگٹے جوت مہاراج
 شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سادھ سنگت تیری ترپت مٹائی۔ پورا گر دیوے بھرواسا۔ جوت سرُوپ نہکلنک، وچ سکھ
 دے واسا۔ ساچا شبد آکار، جوت سرُوپ کرے پرکاشا۔ مہاراج شیرسنگھ تیری شبد دُھنکار، کل دیوے درس سب گھٹ
 واسا۔ درس دے پرہہ ترکھا مٹائی۔ سنت منی سنگھ، نہکلنک ساچی جوت جگائی۔ کلجُگ ساچے سنت، ساچی سیو
 کھائی۔ انتکال پرہہ درس دے، جھوٹھی دیہہ تجائی۔ آتم مان گرسکھ وچ سہنس دے، وچ جوتی جوت ملائی۔ ساچی جوت
 مات لوک وچ سرہنس دے، پرہہ پرگٹائی۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچے، سنت منی سنگھ تیری لکھت لکھائی۔ ستگر
 منی سنگھ ستگر بنایا۔ ستجُگ ساچے سچ تخت بہایا۔ پرگٹ جوت نہکلنک، ساچے ستگر سر چہتر جھلایا۔ ستگر منی
 سنگھ پرہہ دے وڈیائی، چار ورن سرنی لایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان جوت سرُوپی جامہ دھار، ساچے سنت ست
 مان دواوا۔ منی سنگھ تیری دھن وڈیائی۔ دوسرے رین دوس، نہکلنک سیو کھائی۔ اُچے شبد وچ دُھنکار، آلس نندرا پرہہ
 سرب مٹائی۔ ایک شبد اناحد چلائے ایکنکار، ساچی قلم سنت ہتھ اٹھائی۔ لکھت لکھائے نہکلنک اپار، وچ بھنڈال پرہہ جوت
 جگائی۔ گرسکھ سیوا کری اپار۔ دھام نیارا پرہہ لکھت کرائے، بے مکھ ہوئے دُشٹ دُراچار۔ رانے سنگرور در چُغلی لائی،

بے مکھ مایا دھار۔ ساچی لکھت پرہہ قید کرائی، نہکلنک نہ پائی سار۔ سادھ سنگت وچ جیل رکھائی، مہاراج شیرسنگھ جوت سروپی کر آکار، سادھ سنگت لئے چھڈائی۔ سنت منی سنگھ، ساچا لیکھ لکھایا۔ قلم مار کر خوار، راجا رانا سب تختوں لایا۔ سچکھنڈ دکھایا نہکلنک دربار، باقی سب دا مان گویا۔ مہاراج شیرسنگھ جوت ادھار، وشنوں بھگوان وقت سہیلڑا آن سہایا۔ وچ مستوانے، ساچی جوت ہوئے رُشنائے۔ نہکلنک لائے ٹکانے، پرہہ چلے اپنے بھائے۔ دوس رین رین دوس چالی، پرہہ ساچا شبد لکھائے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا کل ساچی جوت جگائے۔ مستوانے پرہہ بہرم مٹائے۔ والی ہند پرگٹ جوت پرہہ درس دکھائے۔ راجا رانا راجا، سب سرن لگ جائے۔ جن کنارے پرہہ جوت آکارے، ساچا دھام نہکلنک پرگٹائے۔ مہاراج شیرسنگھ جوت سروپ شبد سرت دے، والی ہند بانہوں پکڑ جگائے۔ بہرم بھلیکھے پرہہ بھلایا۔ شبد میل نہ کیسے ملایا۔ جوت سروپی ساچا کھیل، نہ کیسے جنایا۔ مہاراج شیرسنگھ جن بھگتاں سنگ سہیل، جگو جگ ہوئے سہایا۔ شبد گیان جگت جگائے۔ سوہنگ شبد، نہکلنک ساچا ناد وجائے۔ ستجگ ساچا ڈنک چار ورن دے اٹھائے۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک، راؤ رنگ اک کرائے۔ جوت پرگٹائے وچ سنگرور۔ رانا سنگرور آئے پرہہ چرن ہدور۔ کر درس آتم ہوئے بہرپور۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ساچی جوت اچاوے گرمکھ ساچے ساچا دیوے نور۔ رانا آئے پرہہ چرن دوارے۔ دوئے جوڑ کرے نمسکارے۔ بخشنہار بخش پرہہ، ڈھیہ پئے دوارے۔ سرنی آئے رکھ لاج، نہکلنک کرشن مرارے۔ مہاراج شیرسنگھ دیوے وڈیائی، جو جن آئے پرہہ چرن دوارے۔ جو جن آئے پرہہ چرن دوار۔ دوئے جوڑ کرے پرہہ چرن نمسکار۔ ہوئے ممتا تچ ہنکار۔ سوہنگ ساچا شبد اک، آتم رکھ ادھار۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ساچی جوت کرے اچیار۔ جو جن آئے پرہہ چرن سیوا۔ دیوے درس وڈ دیوی دیوا۔ سوہنگ ساچا شبد کلجگ ساچا میوہ۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک اوتار، کلجگ ساچی تیری سیوا۔ ساچی سیوا ساچی بھکھ۔ کلجگ پائے کوئی ورا لا سکھ۔ دیوے پرہہ وڈیائی، اتم کرے وچ

مُن رکھ۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، کلجگ پرگٹاوے ساچے سکھ۔ ساچے سکھ ساچا گر آپ پرگٹائے۔ پرگٹ جوت دے درس، اپنی چرنی لائے۔ آتم مٹائی پرہ ساری حرص، مد ماس وکار تجائے۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ ساچا تیرا درس، جن بھگتاں پار کرائے۔ جن بھکت، جگت وڈیائی۔ چنچل مت، چتربھج ہوئے سہائی۔ کلجگ جامہ دھار، نہکلنک دیوے وڈیائی۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچے، ساچی تیری سرنائی۔

★ ۱۷ ساون ۲۰۰۸ بکرمی چکراتے وبار ہویا ★

ایکا جوت ایکا ورتار۔ مات لوک جگو جگ پرہ لئے اوتار۔ ستجگ دھرے جوت، ست مہروان آپ نرادھار۔ تریتا پرہ پرگٹیا، جوت سروپ رام اوتار۔ کلجگ پار اُتاردا، پرہ ساچا سچ کرتار۔ دواپر بھیکھ وٹا لیا، جوت دھر کرشن مرار۔ رگھ و نسی یجر وید کھپا لیا، گیان گیتا رسن اچار۔ جن بھگتاں پار کرا گیا، ساچا دے نام ادھار۔ کلجگ جامہ دھاریا، نہکلنک نر نرائن اوتار۔ پرگٹ جوت پرہ ساچا شبد ورتا رہیا، شبد ساچا سوہنگ جگت ادھار۔ سادھ سنگت پرہ چرن لگا لیا، پرگٹ نہکلنک اوتار۔ بے مکھاں بھسم کرا لیا، سوہنگ شبد ماری مار۔ پرہ کلجگ جوت پرگٹا لیا، چار گنٹ ورتے دھندوکار۔ جس جن انتکال سوہنگ گا لیا، کلجگ بیڑا ہویا پار۔ اپنا بھو پرہ ابناشی شبد روپ کھلا لیا، مہاراج شیرسنگھ جامہ نہکلنک کل دھار۔ کلجگ آیا پرہ گلونت۔ ساچی مایا پائی، بھلائے سرب جیو جنت۔ ساچا پرہ دس نہ آئی، کلجگ جوت دھرے بھگونت۔ نہکلنک کل تیری وڈیائی، جھوٹھی سرشٹ کرے بھسمت۔ چار گنٹ تیرے نام دہائی، نہ جتاوے کیسے آد انت۔ جن بھگتاں ہوئے سہائی، شبد ساچا ساچا سوہنگ دیوے منت۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ پرگٹے جوت سروپ پرہ اکت۔ کلجگ آیا پرہ مرار۔ رکھی کیش گوردھن دھاری۔ رام رمیا کرشن مرار۔ پرگٹ جوت نہکلنک،

جوت مات آکاری۔ چار ورن انتکال کلجگ دسن پرہ چرن دواری۔ سوہنگ دیوے نام ساچا، پرہ شبد ادھاری۔ ساچی ہووے جوت پرکاش، آتم ہووے جیو اُجیاری۔ مہراج شیرسنگھ نہکلنک، چار ورن تیری سیکداری۔ بھگت وچھل جگت پرہ آیا۔ نر نرائن کل جوت پرگٹایا۔ مُکند منوہر لکھمی نرائن، کل بھیکھ وٹایا۔ گُرمکھ ساچا پرہ ویکھے نین، سوہنگ شبد جس رسنا گایا۔ نہکلنک تیرے دوار جو جن رہن، انتکال جم پھند کٹایا۔ سادھ سنگت ساچی وچ جو بہن، سچکھنڈ پرہ نواس دویا۔ مہراج شیرسنگھ وشنو بھگوان، کلجگ جامہ دھار گھنک پُری پرہ بھاگ لگایا۔ بھگت وچھل، انا تھاں ناتھ۔ کل دھرے جوت پرہ رگھناتھ۔ گوپی ناتھ سگل جیو ساتھ۔ جامہ دھارے نہکلنک مات تریلوکی ناتھ۔ انتکال بھئے بھیانک، سادھ سنگت سر پرہ رکھے ہاتھ۔ جو جن آئے پرہ ساچے سرن، آتم دکھڑے گئے لاتھ۔ انتکال جم ڈن نہ بھرن، ساچے لیکھ پرہ لکھائے ماتھ۔ نہکلنک تیرے چرن لگ ترن، دیوے درس پرہ رگھناتھ۔ مہراج شیرسنگھ کلجگ پرکاشے سوہنگ ساچا شبد، ستجگ چلائے ساچی گاتھ۔ بن مالا بھوؤکھن، کول نین۔ سُندر کُنڈل، مُکٹ بین۔ مہاسارتھی، جگت رتھوائن۔ جامہ دھارے نہکلنک، وچ پند وین۔ گُرمکھ کلجگ سرن لاگ، آتم کیا ساچے شبد رسین۔ سویا جیو گیا جاگ، ساچا پرہ جوت پرگٹاوے تیجے نین۔ سوہنگ شبد سُناوے راگ، جو جن رسنا نہکلنک نام تیرا لین۔ سرب سرشٹ پرہ ہتھ واگ، بے مکھ انت نہ کلجگ رہن۔ سادھ سنگت نہ لاگے داغ، نہکلنک چرن لاگ انت تر جائن۔ نہکلنک کلجگ جیو کل ویکھ سہنس مورت سہنس نین۔ جوت سروپی کیا بھیکھ۔ رام چند کل درس جیو آتم بھئے انند، نہ دیسے پرہ روپ نہ ریکھ۔ سنکھ گدا چکر پان دھاری، پرہ کی مہا بڑی انوپ۔ کلجگ جوت پرگٹائی نہکلنک جوت سروپی ساچے بھوپ۔ ایکا جوت جگائی کلجگ نرنجن۔ پنت پاؤن دکھ بھے بہنجن۔ ہنکار نوار پرہ بھوکھنڈن۔ کلجگ جامہ دھارے نہکلنک تریلوکی نندن۔ گُرمکھ ورلے آئے در، سوہنگ دان شبد پرہ منگن۔ ساچا دیسے مات لوک پرہ ساچا، گھر ساچے شبد چڑھائی آتم رنگن۔ کلجگ پرگٹ نہکلنک،

دوویں جوڑ جیو کر بندن۔ ایک شبد دیوے ادھار، انتکال توڑے بندھن۔ گُرمکھ اُجل وچ کلجُگ جیو جوں پرہاس چندن۔
 مہاراج شیرسنگھ سَتگر، سادھ سنگت درس دان در آئی منگن۔ اچھل چھلن پرہہ جگت چھلایا۔ نہکلنک جامہ دھار،
 کلجُگ پائی مایا۔ لیا پرہہ اوتار، جوت سروپی مات کھیل رچایا۔ کلجُگ جیو مانس جنم گئے ہار، پرہہ ابناشی نظر نہ آیا۔
 نہکلنک تیرا سچکھنڈ دوار، کلجُگ ورلے گُرمکھ پایا۔ ساچا دے نہ پرہہ دربار، مد ماس آہار بنایا۔ سادھ سنگت پرہہ چرن
 پیار، انحد راگ پرہہ دُھن اُچایا۔ ساچا شبد دیوے ادھار، ساچی جوت وچ دے جگایا۔ جگے جوت آتم ہووے اُجیار، جوت
 سروپی پرہہ نظری آیا۔ مہاراج شیرسنگھ دیوے تار، جس جن چرنی سیس جھکایا۔ گُرسکھ ساچا، پرہہ پار اُتاریا۔ آتم
 جوت دھرے، ایک ایکنکاریا۔ سوہنگ ساچا شبد، دیوے جیو ادھاریا۔ پرگٹ جوت، جن بھگتاں پار اُتاریا۔ مہاراج
 شیرسنگھ کل تیری مایا، بے مکھاں انت نہ پاراواریا۔ انت نہ جانے کوئی، نہ پار اُرار۔ جوت جگائے جگت پرہہ، ایک ایکنکار۔
 چار ورن کرائے اک سب، ساچا شبد دے ادھار۔ امرت جھرنا جھراوے وچ نہہ، جیو آتم ہووے ٹھنڈی ٹھار۔ نہکلنک دیوے
 وڈیائی سادھ سنگت، جوت دھرے اگم اپار۔ انتکال کل ہوئے سہائی، ساچی جوت کر آکار۔ مہاراج شیرسنگھ تیرے ہتھ
 وڈیائی، سادھ سنگت کلجُگ دیوے تار۔ سَتجُگ ساچا شبد ورتنت۔ ایک شبد چلائے، پرگٹ جوت پرہہ بھگونت۔ چار
 ورن چرنی لائے، ایک کرائے سرب جیو جنت۔ ساچا شبد دھن اُچائے، جیسا سوہنگ ساچا منت۔ انحد اناحد ساچا راگ
 سُنائے، نہکلنک کل ساچا کنت۔ گُرمکھاں جوتی جوت ملائے، ایک جوت کرے پرہہ بھگت بھگونت۔ جوتی جوت ملائے،
 بھگت ادھاریا۔ ساچا پرہہ ہوئے سہائے، جامہ گھنک پُری وچ دھاریا۔ سوہنگ شبد جن رسنا گائے، پرگٹ نہکلنک پار اُتاریا۔
 سَتجُگ ساچی دیوے نائے، سادھ سنگت پرہہ کِریا کرے بنواریا۔ جو جن آئے چرن لگ جائے، دیوے درس جوت سروپ
 کرشن مُراریا۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک، جامہ گھنک پُری وچ دھاریا۔ گھنک پُرائے گھنٹیا شام۔ ساچی جوت پرگٹائی رمبیا

رام۔ کلجگ نام دھرائے، سوہنگ ساچا شبد دوئیا رام۔ مہاراج شیرسنگھ نام دھرائے، ساچی جوت جگئیا رام۔ کلجگ آیا
 پرہہ نین مُدھار۔ باشک سیج تیاگ، سیکھ آسن کرے جوت آکار۔ چرنی آئے باشک ناگ، سہنسر مُکھ رسنا نام پرہہ اُچار۔
 برہما وشن مہیش پرہہ تیرے چرن دوار۔ تین لوک جوت کرے آکار۔ شنکر کھڑا گل باشک تشک پائے ہار۔ نرمل جوت
 پرہہ جوت آکار۔ کروڑ تینتیس سُپریت دیسے تیرا نہکلنک سچکھنڈ دوار۔ کلجگ جوت دھرے مُرار وچ وربھنڈ، بے مُکھاں
 مارے سوہنگ مار۔ سرشٹ سبائی ہوئے اندھ، نہکلنک کرے انت خوار۔ سادھ سنگت سوہنگ شبد جائے پرہہ ونڈ، جو
 جن آئے پرہہ چرن دوار۔ نہکلنک جوت پرکاش کھنڈ وچ برہمنڈ، ایکا جوت کرے پرہہ آکار۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا،
 کلجگ آیا نہکلنک جامہ دھار۔ تین لوک پرہہ جوت آکارے۔ ایکا جوت، پرہہ جگت ادھارے۔ بیٹھا اڈول سدا نرادھارے۔
 کلجگ بھيو دييا پرہہ کھول، دھر جوت پرہہ نراہارے۔ بے مُکھ جيو کل تولے پورے تول، انتکال کل کرے خوارے۔
 سوہنگ شبد چار کُنٹ وجایا ڈھول، بے مُکھ نہ آئن پرہہ چرن دوارے۔ جن بھگتاں ہردے وسے پرہہ سدا کول، آتم ہوئی
 جگت اُجیارے۔ ایکا شبد ستجگ رکھیا مؤل، پرگٹ نہکلنک نر اوتارے۔ نہکلنک تیرے کلجگ چوبل، دیوے درس اگم
 اپارے۔ دُشٹ ڈراچار انتکال پرہہ جاوے رول، کھوئے نہ ہووے جگت سہارے۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک نرائن نر اوتارے۔
 نرائن نر اوتارا۔ جوت سروپی کلجگ کپیا پسارا۔ سوہنگ شبد بے مُکھاں لایا، پرہہ کھنڈا دو دھارا۔ جن بھگتاں ہردے
 امرت ورکھایا، جھرنا جھرے نجھروں دھارا۔ امرت بوند کول پرہہ پائی، کھول دييا جيو دسم دوارا۔ بُجھی ديپک وچ دیہہ
 جگائی، ساچی جوت کرے آکارا۔ سوہنگ ساچی شبد دھن وچ پرہہ دیہہ وجائی، اُپچے دھن مٹے دھندوکارا۔ اُچی دھن
 پرہہ سُن سادھ کھلائی، دیسے پرہہ وچ نرادھارا۔ پرگٹ جوت پرہہ دکھائی، جو جن آئے پرہہ چرن دوارا۔ سادھ سنگت سر
 ہتھ ٹکائی، کلجگ نہکلنک نر اوتارا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، کلجگ دھرے جوت کرشن مُرارا۔ کلجگ جيو کل ہویا

باولا۔ پرگٹائے جوت نہکلنک گھنٹیا ساولا۔ ایک شبدا وجائے ڈنک سوہنگ شبد سچ نادلا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، کلجگ ساچا دھام سُہاولا۔ ستجگ تیرا ست ورتار۔ ساچی جوت جگائے، نہکلنک اوتار۔ کلجگ اتم پرہ آپ کرائے، گھنک پُری وچ جامہ دھار۔ کلجگ جیولے کھپائے، مد ماس جن کیا آہار۔ سادھ سنگت پرہ ہونے سہائے، سوہنگ شبد دیوے نام ادھار۔ مہاراج شیرسنگھ کل تیری سرنائے، ساچا دیسے سچکھنڈ دوار۔ سوہنگ شبد دیوے نہکلنک، جن بھگتاں نام بھنڈار۔ ساچا شبد وجائے ڈنک، چار گنٹ ہونے جے جے جیکار۔ ایک کرائے پرہ راؤ رنگ، راجا رانا سب تختوں اُتار۔ چار ورن سوہن بنک، سوہنگ شبد ستجگ ہووے ست تار۔ مہاراج شیرسنگھ واسی پُری گھنک، کلجگ کھیل کیا نیار۔ شبد میل نہکلنک کرایا۔ پرگٹ جوت مات لوک، جن بھگتاں درس دکھایا۔ تجایا اند برہم لوک، سیکھ آسن گھر پرہ ڈیرہ لایا۔ چھڈ آیا پرہ شولوک، وچ مات جوت پرگٹایا۔ مہاراج شیرسنگھ ناتھ تریلوکی، جنم دھار گھنک پُری کل بھاگ لگایا۔ ستجگ ساچا وشنوؤ بنس۔ چار ورن کرائے پرہ ایک انس۔ سوہنگ ساچا شبد چلائے، دُشت کھپائے جوں کرشنا کنس۔ نہکلنک کل نام دھرائے، گرسکھ ورلے چرنی لائے، کلجگ وچوں سہنس۔ جن بھگتاں پرہ درس دکھایا۔ ہومے ممتا روگ گویا۔ اتم سنسا سارا لایا۔ دے درس اپار، کپاٹ بجر پرہ کھول دکھایا۔ امرت میگھ ورکھا نرادھار، اتم سنج پرہ شانت کرایا۔ جوت سروپی کر جوت آکار، نہکلنک کل درس دکھایا۔ گرمکھ کر درس کل ہویا پار، ساچے پرہ سر ہتھ ٹکایا۔ بے مکھ کلجگ ہونے خوار، پرہ ابناشی نظر نہ آیا۔ گرسکھ ساچے سوہنگ شبد ادھار، پرگٹ جوت پرہ جگت ورتایا۔ کلجگ جیو ماری سوہنگ مار، انت نرک نواس دویا۔ گرمکھ سوہن پرہ چرن دوار، دے درس پرہ وچ جوت ملایا۔ مد ماسی انت کل آئی ہار، نہکلنک دے سزایا۔ گرمکھ ورلے کل اترے پار، سوہنگ شبد جس رسنا گیا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر پورا نر اوتار، سوہنگ ہووے جگت سہایا۔ جگت ورتے پرہ ورتارا۔ جھوٹھی سریشٹ انت کل ہونے خوارا۔ کلجگ

جیو مُگدھ انجان، نہ آئے نہکلنک تیرے چرن دوارا۔ سوہنگ ساچا شبد بان، جگت پرہہ مارا۔ سادھ سنگت پرہہ دیوے
 مان، دھر جوت نہکلنک تین مُندھارا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ستجگ ورتے تیرا ست ست ورتارا۔ ستجگ
 لائے ستگر ساچا۔ کلجگ مٹائے ستجگ ورتائے ستگر ساچا۔ بے مکھ در آئے ہسا ہس اٹھ جائے، جھوٹھا جیو در ساچے ناچا۔
 سادھ سنگت پرہہ دے وڈیائی، سوہنگ ساچا شبد دھن گرسکھ من آتم وچا۔ آتم کر وچار، پرہہ وچاریا۔ آئے چرن دوار،
 گرسکھ نمسکاریا۔ مانس جنم لیا سُدھار، نہکلنک تیرے سچکھنڈ دواریا۔ کلجگ بیڑا ہویا پار، اُجل مکھ وچ سنساریا۔
 بے مکھاں آئی انت کل ہار، ستگر ساچا منوں وساریا۔ انت دیوے پرہہ نرک نواس، مد ماس جو کرے آہاریا۔ دھرم رائے
 مارے ڈاڈھی مار، گنبھی نرک کرے خواریا۔ کلجگ بے مکھ جیو، نہکلنک تیرا کرم وچاریا۔ مہاراج شیرسنگھ جامہ دھار،
 کلجگ انت پار اُتاریا۔ کلجگ مٹے مٹے اندھیارا۔ ساچی جوت دھرے، نہکلنک وچ سنسارا۔ چار کُٹ مچائے پرہہ جوت
 سروپی دھندوکارا۔ جیو جنت اتکال سب ہونے خوارا۔ سادھ سنگت نہکلنک دوار رسنا سوہنگ جے جے جیکارا۔ مہاراج
 شیرسنگھ تیرا جگت ورتار، سوہنگ شبد کرائے ست ورتارا۔ جگت پت نہکلنک تیری سرنا یا۔ بھے بھیانک وچ ہونے سہایا۔
 سوہنگ ساچا شبد جس جن رسنا گایا۔ نہکلنک تیرے چرن پیار، جھوٹھی جگت تجائی مایا۔ لوکيات ديسے سچکھنڈ دوار،
 پرگٹ نہکلنک درس دکھایا۔ مہاراج شیرسنگھ وچ سنسار، جامہ دھار جوت سروپی کھیل رچایا۔ ساچا پرہہ وسے سچکھنڈ۔
 جوت جگائے وچ برہمنڈ۔ نہکلنک نام دھرائے وچ ورہنڈ۔ مہاراج شیرسنگھ سوہنگ شبد چلائے وچ نو کھنڈ۔ مار مار مار،
 شبد بان جگت پرہہ ماریا۔ ہار ہار ہار، کلجگ جیو مانس جنم کل ہاریا۔ تار تار تار، نہکلنک جو جن آئے تیرے چرن دواریا۔
 مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچے، جامہ گھنک پُری وچ دھاریا۔ گھنک پُری پرہہ جوت پرگٹا کے۔ سنت منی سنگھ درس دکھا
 کے۔ کلجگ آیا کرشن گھنٹیا بھیس وٹا کے۔ نہکلنک کل ناؤں رکھا کے۔ سادھ سنگت جائے پرہہ درس دکھا کے۔ سوہنگ

ساچا شبد چیا کے۔ انحد راگ آتم اُچا کے۔ نہکلنک جائے دیا سادھ سنگت کما کے۔ دُکھ روگ سارے دیہ دے لاه کے۔
 امرت آتم ورکھا ورکھا کے۔ امرت بوند سادھ سنگت جائے رسنا لا کے۔ آتم بھجی دیپ نہکلنک در جائے جوت جگا کے۔
 سوہنگ ساچا نام مہارس پیو، آتم ویکھے پرہہ وکھائے اپنا آپ پرگٹا کے۔ سوہنگ ساچی پرہہ رکھائی نیو، ستجگ جاوے پرہہ
 ساچا لا کے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، چار ورن جائے اک کرا کے۔ چار ورن پرہہ بھیت چُکایا۔ نیچ اوچ اوچ نیچ دا
 کھیل مٹایا۔ راؤ رنگ کر اک بہایا۔ کلجگ نہکلنک تیری ورتے مایا۔ سوہنگ ساچا شبد، چار ورن سُنایا۔ مہاراج
 شیرسنگھ ستگر ساچے، ست پُرکھاں پرگٹ درس دکھایا۔ درس دکھائے پرہہ درس مند۔ کلجگ جیو کرائے اندھ۔ آتم پردہ وچ
 رکھایا کندھ۔ گرُمکھ ساچے سوہنگ شبد تیرا من اندھ۔ آتم اُچے جیو پرمانند۔ مہاراج شیرسنگھ جوت سروپ، سوہنگ
 ستجگ چاڑھے ساچا چند۔ ستجگ تیری ست وڈیائی۔ پرگٹ جوت نہکلنک، تیری لکھت کرائی۔ ستگر منی سنگھ،
 ستجگ ملے وڈیائی۔ چار ورن چل آئن، تیری سرنائی۔ چار کُنٹ ہوئے رُشنائی، شبد دُھن پرہہ جگت سُنائی۔ ساچا شبد
 سوہنگ، بے مُکھاں پرہہ آتم چوٹ لگائی۔ سرشٹ سبائی نہکلنک، انتکال سُن سادھ سوائی۔ جامہ دھار گھنک پُر، ستگر
 دیوے ست وڈیائی۔ ستجگ تیرا سچ لکھایا لیکھ۔ چار ورن اک کرایا بھیکھ۔ کلجگ جیو جو ورتے کل، نین لینا ویکھ۔
 نہکلنک جوت دھرے، کر جوت سروپی بھیکھ۔ سادھ سنگت ساچا در پرہہ لیا ویکھ۔ مہاراج شیرسنگھ انت مٹائے، کلجگ
 جھوٹھا بھیکھ۔ بھیکھ دھار پرہہ بنے بھکھاری۔ آوے چل، جوں بل دواری۔ مچھ کچھ پرہہ جوت آکاری۔ جُگو جُگ
 نہکلنک، مات لئے اوتاری۔ کلجگ جامہ دھار، جھوٹھی سرشٹ پرہہ آن سنگھاری۔ گرسکھاں دے شبد ادھار، پرگٹ
 جوت کل پیج سواری۔ جُگو جُگ جوت سروپ، پرہہ جوت جگت ورتاری۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، کلجگ آیا دھر
 نام مُراری۔ شاما راما ایک نام۔ جوت جگے ایک دھام۔ ایک پرہہ جُگو جُگ ایک کام۔ کلجگ جامہ دھار نہکلنک، پرہہ

سوہنگ شبد چپائے ساچا نام۔ مہراج شیرسنگھ ستگر ساچا، جن بھگتاں دیوے ساچا نام۔ جن بھگتاں پرہہ درس دکھایا۔
 سوہنگ ساچا شبد سُنایا۔ نجانند نِج ماہ اُچایا۔ جگت پت پرگٹ نہکلنک ہوئے سہایا۔ آد انت تیرا پرہہ، کسے جیو نہ پایا۔
 جوت سرُپی جگت ور، پرہہ اپنا آپ چھپایا۔ ساچی جوت وچ مات دھر، کلجگ اندھ اندھیار کرایا۔ گرمکھاں دیسے نہکلنک
 تیرا ساچا در، چرنی آئے سیس جھکایا۔ مہراج شیرسنگھ چوٹھے جگ اوتار نر، کلجگ پرگٹ انت کرایا۔ کلجگ انت پرہہ کییا
 نیڑا۔ کرے جوت پرکاش نہ لاوے دیرا۔ بے مکھ دیسے چار کُنٹ اندھیرا۔ گرسکھاں آتم جوت پرکاش، نہ ہووے سنجھ سویرا۔
 نہکلنک تیرا جوت پرکاش، کلجگ پایا پرہہ ساچے پھیرا۔ کھنڈ برہمنڈ پرہہ آپ تجا کے۔ گرسکھ ساچے پرہہ بیٹھا آسن لا کے۔
 کلجگ جیو اُلٹی مایا پائے، جامہ دھارے نہکلنک جوت سرُپی بھیکھ وٹا کے۔ ساچے سکھ دیہہ پرہہ کرے نواس، نو در بند
 کرا کے۔ ایکا جوت جگائے مات پاتال آکاش، مہراج شیرسنگھ نہکلنک کل ناؤں دھرا کے۔ تار تار جن بھگت جن تاریا۔
 پار پار کر کلجگ پار اُتاریا۔ اوتار اوتار نہکلنک نر اوتاریا۔ دھار دھار دھار پرہہ جامہ گھنک پُری وچ دھاریا۔
 سار سار سار پرہہ پائی گرسکھ جو پرہہ چرن دواریا۔ مار مار مار پرہہ کرے بے مکھاں انت خواریا۔ ہار ہار ہار کلجگ انت
 گیا ہار، وید اتھرن انت ہاریا۔ دوار دوار دوار، مات لوک نہکلنک تیرا سچکھنڈ دواریا۔ مہراج شیرسنگھ پرگٹ نہکلنک، جن
 بھگتاں پار اُتاریا۔ ستاراں ساون، پرہہ ست ورتایا۔ ویہہ سو اٹھ بکرمی، کلجگ کیریا کرم کرایا۔ ست نرنجن کلجگ جوت پرگٹا
 کے نرنجن رایا۔ چار ورن کرائے ایکا گوت، سوہنگ ساچا شبد سُنایا۔ پرگٹی کل نہکلنک پرہہ جوت، کلجگ پرگٹ انت
 کرایا۔ سادھ سنگت در آئے ڈرمت میل جائے در دھوت، نہکلنک تیرا درشن پایا۔ مد ماسی در جائن روت، رسنا پرہہ وکار
 چلایا۔ مہراج شیرسنگھ ابناشی جوت، جگو جگ جن بھگتاں آن ترایا۔ بھگت جناں پرہہ لاج رکھائے۔ ستاراں ساون پرگٹ
 جوت نہکلنک ساچی لکھت لکھائے۔ ویہہ سو اٹھ بکرمی، کلجگ شبد مار جلائے۔ مہراج شیرسنگھ پرگٹ جوت، جوت

سرُپ اگن جوت جگت جلائے۔ کلجگ ہووے اندھ اندھیارا۔ شبد بان نہکلنک انت مارا۔ کوئی نہ دیسے جیو دُشت
 دُراچارا۔ بے مُکھاں کیا پار کنارہ۔ ساچی سادھ سنگت، سوہنگ شبد سچ ورتارا۔ جن بھگتاں دیوے پرہ ساچا نام
 بھنڈارا۔ بے مُکھ در آئے، جائے جھکھ مارا۔ نہکلنک نہ دیسے کلجگ اوتارا۔ جن بھگتاں، آتم جوت کرے پرہ اُجیارا۔ جوت
 سرُپ پرگٹ نہکلنک، کلجگ بھيو کھلائے سارا۔ مہاراج شیرسنگھ، تیرا ہووے ست ورتارا۔ بھگت جن پرہ ہوئے سہایا۔
 جامہ دھار نہکلنک، سادھ سنگت سر ہتھ ٹکایا۔ سچکھنڈ دے نواس، گُرسکھ ساچا وچ جوت ملایا۔ جو جن ہوئے چرن
 پرہ داس، آون جاون دا پرہ گیڑ چُکایا۔ کلجگ دیوے بھگتاں وڈیائی۔ اندر سنگھ، پرہ تیری آتم جوت جگائی۔ کلجگ
 جامہ دھار، نہکلنک چرن سیو کھائی۔ کلجگ بیڑا کیا پار، پرہ دیوے وڈیائی۔ رکھ لاج، مہاراج شیرسنگھ، جو جن آئے
 سرنائی۔ اندر سنگھ تیری آتم واس۔ آتم جوت پرہ کرے پرکاش۔ ستگر ساچا وچ رکھ واس۔ آتم اندھ اندھیارا، دے درس
 پرہ کیا ناس۔ ایک جوت ٹکائی، پرہ ابناش۔ گُرسکھ تیری کلجگ وڈیائی، سوہنگ شبد چپ سواس۔ مہاراج شیرسنگھ
 ساچی جوت پرگٹائی، گُرسکھ کیا واس۔ گُرمکھ ملیا، پرہ گن ندھانا۔ گُرسکھ ہویا کلجگ سگھڑ سُبجانا۔ سوہنگ شبد آتم
 دیوے برہم گیانا۔ دیوے درس پرگٹ جوت، نہکلنک وشنوں بھگوانا۔ ساچا شبد گُرسکھ ساچے، کلجگ آتم مانا۔ آتم
 ہووے پرکاش، جگے جوت وچ دیہہ مہانا۔ ہوئے ممتا جائے ناس، انحد شبد وچے بدھنانا۔ مہاراج شیرسنگھ سدا ابناش،
 سادھ سنگت دیوے چرن دھیانا۔ سادھ سنگت پرہ چرن دھیان۔ آتم اُچے برہم گیان۔ دیوے درس پرہ گنی ندھان۔
 گُرمکھ ساچے، نہکلنک تیرا درشن پان۔ مہاراج شیرسنگھ جوت پرگٹائی، ستجگ چار ورن ہوئے تیری آن۔ گُرمکھاں مُکھ کل
 اُجل کیا۔ جوت سرُپی پرگٹ جوت، پرہ آتم جوت جگایا دییا۔ سادھ سنگت تیری کل وڈیائی، در آئے نہکلنک امرت
 رس پییا۔ مہاراج شیرسنگھ ہوئے سہائی، دیوے پھل پُورب جنم جو بیا۔ پُورب کرم، پرہ گُرسکھ وچاریا۔ کلجگ پرگٹ

درس دے، جنم مرن سواریا۔ آتم امرت برس کے، پرہہ آتم دکھ نواریا۔ مہاراج شیرسنگھ جامہ دھار، جن بھگتاں پار اُتاریا۔
 بھگت جنار پرہہ درس دکھا کے۔ آتم جائے جوت جگا کے۔ سوہنگ ساچا شبد، دُهن اُچا کے۔ انحد راگ آتم سنا کے۔
 مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ست ست ست جائے ستجگ ورتا کے۔ بھل بھل بھل، جیو پرہہ بھلایا۔ پرہہ ابناشی نظر نہ
 آیا۔ جھوٹھے دھندے مانس جنم گویا۔ رسنا وکاری، مد ماس آہار بنایا۔ آتم ہنکاری، کام کرودھ وسایا۔ کلجگ جیو بھلے
 سنساری، نہکلنک پائی مایا۔ گرمکھ ورلے چل آئے درباری، پرگٹ جوت پرہہ درس دکھایا۔ ساچا شبد دیوے پرہہ جوت
 ادھاری، مہاراج شیرسنگھ کل نام دھرایا۔ سُرَت شبد پرہہ میل کر، گرمکھ جگائے۔ سُرَت شبد میل پرہہ، دسم دوار کھلائے۔
 شبد سُرَت پرہہ میل کر، امرت جھرنا نجھروں جھرائے۔ سُرَت شبد پرہہ میل کر، آتم ساچی جوت جگائے۔ سُرَت شبد پرہہ
 میل کر، سُن سہادھ کھول وکھائے۔ سُرَت شبد پرہہ میل کر، انحد ساچا راگ سنائے۔ سُرَت شبد پرہہ میل کر، جوتی جوت
 ملائے۔ سُرَت شبد پرہہ میل کر، سچکھنڈ دوار دسائے۔ سُرَت شبد پرہہ میل کر، پون اُنجا سر چھتر جھلائے۔ سُرَت شبد پرہہ
 میل کر، ایکنکار اک آکار کرائے۔ سُرَت شبد پرہہ میل کر، ایش جیو دا بھید مٹائے۔ سُرَت شبد پرہہ میل کر، مہاراج شیرسنگھ
 گرمکھ ساچے سچکھنڈ دھام پہنچائے۔ شبد دیوے سُرَت گیانا۔ دیوے شبد وشنوں بھگوانا۔ جگائے جوت پرہہ دیہہ مہانا۔
 جوت سروپی کلجگ پرہہ پھریا جامہ۔ تختوں لابیسا سب راجا رانا۔ انتکال کلجگ پرہہ، ورن چار اک کرانا۔ اوچ نیچ نیچ اوچ
 دا بھيو مٹانا۔ ستجگ ساچا ست ست ست ورتانا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، کلجگ ورتائے اپنا بھانا۔ بھانا کلجگ پرہہ
 آپ ورتایا۔ کوڑ ڈنک ایک انک گر پورے شبد سُرَت دے وچوں گویا۔ کلجگ پرگٹ نہکلنک، انراگ سوہنگ شبد
 سنایا۔ گرسکھ بھاگ گئے جاگ، رسنا جپ مہا سکھ پایا۔ بے مکھ آتم لائی آگ، ہس ہس وقت گویا۔ ساچے پرہہ پاتال
 سیج سہائی اُپر باشک ناگ، لچھمی چرن جھسن لایا۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ جامہ دھار، جیو آلس وچ سوایا۔ سوہنگ

پرہ ساچا ناد وجایا۔ چار کُنٹ پے جائے دُبایا۔ انتکال کلجُگ جیو، بھل ڈُل چرن پرہ آیا۔ رکھے لاج نہکنک، جو آئے چل
 سرنایا۔ جامہ دھار وچ پُری گھنک، پرہ اپنا آپ چھپایا۔ کلجُگ آیا جوت پرگٹائیکے۔ لکھ چُراسی جوُن گُرسکھ جائے گیڑ
 کٹائیکے۔ ایکا ایکنکار، ایکا ایک ورتائیکے۔ سوہنگ ساچا شبد، ستجُگ گیان دوائیکے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوُن بھگوان،
 جن بھگتاں جگت وڈیائیکے۔ بھگت جن پرہ درس پیاسا۔ بے مُکھاں نہکنک تیرے در آئے ہاسا۔ گُرسکھاں سوہنگ شبد آتم
 کرے پرکاشا۔ بے مُکھاں در آتم ہوئی ناسا۔ گُرسکھاں سوہنگ چیا سواس سواسا۔ کلجُگ نہکنک تیرے چرن بھرواسا۔
 سادھ سنگت پرہ داسن داسا۔ داسن داس آپ پرہ ہری۔ چرن لاگ سادھ سنگت کل تری۔ گُرمکھ ساچے پرہ ملیا
 ساچا آسا وری۔ کلجُگ جامہ دھاریا، نہکنک اوتار نری۔ مہاراج شیرسنگھ سو دھام سُہائے، جوت پرگٹاوے جس دری۔
 سو سُہائے تھان، جتھے پرہ جوت جگائے۔ سو سُہائے تھان، جتھے پرہ درس دکھائے۔ سو سُہائے تھان، سینگھ آسن پرہ ڈیرہ لائے۔
 سو سُہائے تھان، جتھے جیو پرہ جگت بھلائے۔ سو سُہائے تھان، جتھے نہکنک بھگت ترائے۔ سو سُہائے تھان، جتھے پرہ اباشی
 کل جوت پرگٹائے۔ سو سُہائے تھان، جتھے سوہنگ ساچا گیان پرہ سُنائے۔ سو سُہائے تھان، جتھے ساچا شبد سادھ سنگت
 پرہ جھولی پائے۔ سو سُہائے تھان، جتھے مہاراج شیرسنگھ وشنوُن بھگوان، پرگٹ جوت کلجُگ کھیل ورتائے۔ سُہایا تھان، جتھے
 پرہ آیا۔ پرگٹ جوت، سادھ سنگت مان دویا۔ سُہائے تھان، جگت پت ہوئے سرنایا۔ سُہائے تھان، وشنوُن بھگوان مات لوک
 وچ ڈیرہ لایا۔ سُہائے تھان، ستگر ساچے سادھ سنگت ساچا شبد سُنایا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچے، نہکنک کل بھو
 کھلایا۔ نہکنک پرہ کل پرکاشیا۔ جوت سروپ وچ سیکھ دے نواسیا۔ ساچا شبد سادھ سنگت چاوے پرہ سواس
 سواسیا۔ گُرمکھ ساچا مات گریہ نہ کرے واسیا۔ بے مُکھ در تے آئے، سوہنگ شبد سُن در تے ناسیا۔ سادھ سنگت
 نہکنک تیرے چرن بھرواسیا۔ جوت جگائے مہاراج شیرسنگھ وشنوُن بھگوان اباشی۔ سادھ سنگت ملیا، اوچا در اوچا

دربار۔ جوت سروپ پرگئے، کلجگ نہکلنک اوتار۔ ایکا شبد ساچا بھيو، سوہنگ دیبا نام ادھار۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ آیا، نہکلنک جامہ دھار۔ سادھ سنگت تیری ست وڈیائی۔ پرہہ چرن پریتی کر درس پرہہ پائی۔ آتم ترکھا کلجگ مٹائی۔ سوہنگ ساچا نام، پرہہ جھولی دیوے پائی۔ ایکا من اُپجاوے راگ، رام رمٹیا ساچا نام مہاراج شیرسنگھ دوائی۔ سوہنگ نام جو جن کھائے۔ آتم امرت رس نج ماہے پائے۔ ساچا پرہہ ہو جائے وس، آتم ساچی جوت جگائے۔ جگت وکار جائن سب نس، نہکلنک ہوئے سہائے۔ سوہنگ بان شبد پرہہ مارے کس، پیر بیتال کوئی نظر نہ آئے۔ کرے جوت پرکاش جوں رو سس، اگیان اندھیر دئے مٹائے۔ گرمکھ آئے چرن پرہہ نس، بے مکھ گئے مکھ چھپائے۔ ستجگ ساچا راہ جائے پرہہ دس، سوہنگ شبد ساچی نائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جن بھگتان ہوئے انت سہائے۔ سچ شبد پرہہ آپ اُپجایا۔ ایکا راگ مدھ مادھو سُنایا۔ مُراری کرشن نہکلنک، کل جامہ پایا۔ ساچا پرہہ در کھڑے برہما وشن مہیش، شیرسنگھ نام دھرایا۔ وڈا در وڈ دربار۔ ایکا جوت کرے آکار۔ جوت سروپی جوت پرہہ آیا ایکنکار۔ اوانگ پرہہ آپ، سوہنگ ساچی شبد دُھنکار۔ ستجگ ورتائے ست ست، پرہہ رسنا گائے سرب سنسار۔ آتم رکھائے پرہہ یت یت یت، سوہنگ شبد دیوے ادھار۔ ستجگ ورتائے پرہہ ساچی مت، نہکلنک تیرے نام جے جے جیکار۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، سادھ سنگت رسنا دیوے شبد ووبار۔ کلجگ انت پرہہ آپ کرایا۔ عیسیٰ موسیٰ محمدی سب جگت مٹایا۔ اللہ اللہ نور کوئی دس نہ آیا۔ جامہ دھار نہکلنک، بے مکھان انت آئے کھپایا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچے، سوہنگ ساچا راہ چلایا۔ کلجگ ساری کھیل مٹائی۔ تیرتھ تٹ کوئی رہے نہ رائی۔ گنگا گوداوری پرہہ جوت کھچ رکھائی۔ اٹھسٹھ تیرتھ پرہہ مان گوائی۔ انتکال کلجگ، سر امرت تھیہ ہو جائی۔ سنگھ لچھمن تیرا ایکا گھر، امرتسر نشان رہ جائی۔ جامہ دھار نہکلنک، منی سنگھ شبد سرت دوائی۔ ساچے سنت لکھت لکھی اپار، امرتسر سراپ دوائی۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان لے اوتار، کلجگ پور کرائی۔ پورن پجن پرہہ

سنت کرایا۔ اُنی سؤ اٹھسٹھ بکرمی جو لکھت پرہ ساچے کروایا۔ نہکلنک ہوئے پرگٹ، جائے سنگرور ڈیرہ لایا۔ شبد سرت رانا سنگرور پرہ درس دکھائے الکھ، باہوں پکڑ در ٹنب اٹھایا۔ مہراج شیرسنگھ جامہ دھار کلجگ سب دا مان گویا۔ گوئے مان پرہ ہنکاریاں۔ دیوے مان جو جن آئے پرہ چرن دواریا۔ گنی ندھان، نہکلنک وڈ سنساریا۔ چار کُنٹ سُنج مسان، ہو جائے دُھندوکاریا۔ راون پردھ بال جوان، چار کُنٹ ہووے ہاہکاریا۔ مہراج شیرسنگھ سو جن ادھرے، جس دیوے ساچا نام ادھاریا۔ جن کنارے پرہ آئے چل۔ پرگٹاوے جوت نہکلنک، انت کلجگ نہ لاوے پل۔ نو کھنڈ پرتھی جاوے حل۔ سادھ سنگت بیٹھے، نہکلنک تیرا در مل۔ بے مکھ جیو آگن جوت کل جائن جل۔ مہراج شیرسنگھ جوت پرکاش، ورتائے بھانا نہ جائے ٹل۔ پرہ اٹل، سچ شبد لکھایا۔ ساچا شبد وچ جگت ورتایا۔ جامہ دھار نہکلنک، والی ہند درس دکھایا۔ ساچی شبد جوت پرہ لائے تنک، چھڈ دربار نہکلنک سرن تیری آیا۔ کر نمسکار بار انک، جائے بھل بخشایا۔ پرگٹے جوت واسی پُری گھنک، ساچا بھيو لا چرن سیو والی ہند دکھایا۔ والی ہند درس پرہ کر۔ ایکا دیسے نہکلنک، ستجگ تیرا در۔ لائے چرن، ورن چار اک جائے کر۔ سوہنگ ساچا نام، پرہ آتم دیوے دھر۔ گرمکھ ساچے، کلجگ مایا کولوں مؤل نہ ڈر۔ انتکال ہوئے سہائی، نہکلنک اوتار نر۔ مہراج شیرسنگھ ستگر ساچے، ساچا تیرا در گھر۔ ساچا در، ست پُرکھاں پایا۔ اوتار نر، پرہ درس دکھایا۔ جگن ناتھ بھگوان بیٹھلا، پرہ نظری آیا۔ پرگٹ جوت نہکلنک، چتربھج ہوئے درس دکھایا۔ مہراج شیرسنگھ ستگر ساچے، بے مکھاں پائی کلجگ مایا۔ کل تیرا جگت آکار۔ جھوٹھا کییا جگت پسا۔ کام کرودھ جگت چلایا وکار۔ انتکال کرم وچار پرہ دیوے ہار۔ بے مکھ جیو نہکلنک، انت کرے خوار۔ گرمکھ ساچے امرت رس پیو، ساچا نام ادھار۔ گرمکھ ساچے سدا جگ جیو، ساچی لکھت لکھائے پرہ گردھار۔ مہراج شیرسنگھ کلجگ پرگٹیا، جوں دواپر کرشن مُرار۔ دواپر پرگٹے کرشن مُراری۔ کول نین چتربھج دھاری۔ سنگھ سنگھاسن گرڑ سواری۔ جن بھگتاں اندھ کوپ پیج

سواری۔ دروپت سَت پار اُتاری۔ بدر سہایا تھان، چھڈ ڈریودھن اٹاری۔ ڈرباشے گویا مان، پانڈو رکھے لاج پرہ مَراری۔
 جادو جامہ دھار، دواپر آیا کرشن اوتاری۔ ارجن دے برہم گیان، گیتا گیان جگت وچاری۔ ساچا شبدا لکھائے وشنوں بھگوان،
 سُکھ دیوے من بنے لیکھاری۔ یجر وید مٹائے گردھاری۔ دواپر اتم انت، وشنوں بھگوان مات جوت آکاری۔ کلجگ جامہ
 دھار، پرگٹ ہووے نہکلنک اوتاری۔ بے مکھ ہویا سرب سنسار، جھوٹھی مایا جگت پساری۔ بے مکھاں آتم ہویا اندھ
 اندھیار، نہ دیسے رادھا کرشن مَراری۔ جن بھگتاں دے درس اپار، گھنئیے کرشن کل پیج سواری۔ ساچی جوت کیا آکار، جگو
 جگ آئے جگت پرہ نرنکاری۔ ایک جوت سدا، جگ انیک بھیکھ پرہ ورتاری۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان پرگٹے
 جوت، ستجگ لکھائے شبدا لیکھاری۔ کلجگ آیا پرہ دھرنی دھر۔ جامہ دھارے نہکلنک اوتار نر۔ بے مکھ جیو انت کلجگ
 دُکھ جائن بھر۔ سادھ سنگت پرہ چرن لاگ جائے تر۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، چار ورن جائے اک کر۔ ورن برن
 پرہ ایک چرن۔ ستجگ جیو پرہ چرن لاگ ترن۔ ایک شبدا ایک گر، چار ورن آئے سرن۔ پرگٹ جوت نہکلنک، ساچی
 ٹیک ستجگ جیو پرہ دھرن۔ دھرنی دھر جگت پت آیا۔ درس دیوے نرنجن رایا۔ سادھ سنگت تیرا ہوئے سہایا۔ مُکند
 منوسر لکھی نرائن، کل بھیکھ وٹایا۔ مہاراج شیرسنگھ جامہ دھار، دھرت دھول آکاش بلایا۔ کھنڈ برہمنڈ پرہ اُلٹائے۔ برہما
 نہکلنک مان گوائے۔ دھرو دربان رہن نہ پائے۔ چوتھے جگ پرہ جوتی جوت ملائے۔ گرُمکھ ساچے کلجگ سکھ، پرہ
 سچکھنڈ مان دوئے۔ ساچا سکھ سینگھ پال، نہکلنک برہم لوک پُچائے۔ گرُمکھ ساچا سورن سینگھ ہووے دربان، سچکھنڈ
 پرہ چرن سیو کمائے۔ مہاراج شیرسنگھ تیری شکت مہان، جن بھگتاں مان دوئے۔ بہتر جامے جن بھگت لکھائے۔ کلجگ
 جامہ دھار نہکلنک، سچ کرم چلائے۔ کلجگ اتم اتم سکھ، اتم مکھ پال سینگھ کرائے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، برہم
 لوک دے وچ پہنچائے۔ برہم لوک گرسکھ ٹکایا۔ چار وید پرہ مان گویا۔ باہوں پکڑ نہکلنک، برہما وچ جوتی جوت ملایا۔

مہاراج شیرسنگھ جامہ دھار، کھنڈ برہمنڈ اُٹایا۔ گرسکھ دیوے پرہ وڈیائی۔ سرشٹ سبائی ہتھ پھڑائی۔ جوت سروپ
 وشنوں بھگوان، کھنڈ سچ ساچی جوت جگائی۔ جامہ دھار نہکلنک، جوت سروپ پرہ میل ملائی۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر
 ساچے، گرمکھ ساچے در تیرے سوہا پائی۔ برہم لوک دیسے گرسکھ برہمادی۔ ایک شب پرہ وجائے دھن پرہ انادی۔ جامہ
 دھار نہکلنک، جھوٹھی دنیا سادھی۔ مہاراج شیرسنگھ دیوے وڈیائی سادھ سنگت، سوہنگ شبد سد رسنا ارادھی۔ رسنا
 ارادھ، آتم رس جانیا۔ ساچا ناد، سوہنگ شبد آتم دھن اُجانیا۔ کلجگ پرگٹے کرشن مدھ مادھو، ورتائے ست ست ستجگ
 بہانیا۔ ہنکاریاں پرہ لیا سادھ، تختوں لاپے راجے رانیاں۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، تیرا رنگ ورلے گرمکھ مانیا۔
 رنگ مانے پرہ رنگ راتا۔ دیوے درس، پرہ ودھاتا۔ سوہنگ شبد دیوے دان وڈ داتا۔ آتم دیوے برہم گیان، پرہ سرب
 گیاتا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، تیرے چرن پریت کلجگ ساچا ناتا۔ چرن پریت جس جن کمائی۔ ستگر ساچے، آتم
 جوت جگائی۔ انتکال کریاندھ، سادھ سنگت سر ہتھ ٹکائی۔ سوہنگ شبد جائے آتم ودھ، مہاراج شیرسنگھ تیری وڈیائی۔
 وڈا آپ، وڈی وڈیائی۔ رکھے لاج جو جن آئے سرنائی۔ گرمکھ ساچے، تیری پت رکھائی۔ مانس جنم دھار، پرہ ابناشی سیو
 کمائی۔ اُجل مکھ وچ سنسار، نہکلنک دیوے وڈیائی۔ ساچا شبد جن رکھ ادھار، بھکھ رہے نہ رائی۔ ستجگ ورتے
 ورتاوے ست کرتار، سوہنگ ساچی لکھت لکھائی۔ مہاراج شیرسنگھ نر اوتار، سوہنگ شبد بھچھیا پائی۔ جو جن آئے من
 شبد بھکھ۔ پرہ اُچاوے آتم سکھ۔ لکھ چراسی کٹاوے، واس نہ ہووے ماتا گکھ۔ سوہنگ ساچا شبد سناوے، ورلا کوئی
 کماوے گرمکھ۔ مہاراج شیرسنگھ شبد ورتائے، ہوئے سہائے گرمکھاں لاپے آتم بھکھ۔ جو جن آیا، آتم دھر دھیان۔ سوہنگ
 شبد پرہ دیوے برہم گیان۔ جگائے جوت وچ دیہ گنی ندھان۔ انحد اُچے راگ، گرمکھ سنے کان۔ مہاراج شیرسنگھ شبد
 ورتارا، پرگٹے جوت وشنوں بھگوان۔ سوہنگ شبد تیرا ست سروپ۔ سوہنگ شبد میل کرائے کلجگ ساچے بھوپ۔

سوہنگ شبد تیری مہا انوپ۔ سوہنگ شبد پرگٹاوی پرہ سوچھ سرُوپ۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ہوئے سہائی
 وچ اندھ کوپ۔ جو جن آئے آتم وچاری۔ ساچے پرہ ہوئے چرن پُجاری۔ منگن در، پرہ وڈ درباری۔ ساچا گھر نہکلنک وچ
 مات سنساری۔ آسا ور گرسکھ دیوے شبد ادھاری۔ نہکلنک اوتار نر جگے جوت، جگائے پرہ گردھاری۔ مہاراج
 شیرسنگھ وشنوں بھگوان، دے درس گرسکھاں پار اتاری۔ گرسکھ ساچے آتم آسا۔ سوہنگ شبد سیکھ سدا پیاسا۔ دوئے
 جوڑ کرے بدن، چرن سپس کرے نواسا۔ نہکلنک آتم توڑے بندھن، ساچا شبد وچ دیہہ کرے واسا۔ سوہنگ شبد آتم
 چاڑھ رنگن، جو جن تیاگے مدرا ماسا۔ گرمکھ آئے دات در منگن، پرہ پورن دیوے بھرواسا۔ آتم دیپک پرہ جوت سنگ
 جگن، آتم کرے جوت پرکاشا۔ ساچی لاگی پرہ چرن سنگ لگن، گرسکھ جائے نہ در نراسا۔ مہاراج شیرسنگھ تیرا ساچا در،
 سادھ سنگت تیرے چرن بھرواسا۔ جو جن لائے پرہ چرن دھوڑ، سرب جنان پرہ آسا پور۔ سوہنگ شبد آتم جوت
 پرگٹاوی نور۔ ایکا شبد راگ رسائن، آتم رکھے سدا سرور۔ ساچا شبد ایک ادھارن، جوت جگائے جوں کوہ طور۔ مہاراج
 شیرسنگھ جوت ادھارن، گرسکھاں نہ دیسے دور۔ آتم شبد، جس آس رکھائی۔ ساچی وست پرہ جھولی پائی۔ بھل ڈل،
 کلجگ جیو پت گوائی۔ سوہنگ شبد ساچا اٹل، گرمکھ ساچے پرہ دئے وڈیائی۔ کلجگ جیو جائن بھل، ساچا پرہ دے
 سزائی۔ ساچا پچن نہکلنک اٹل، نہ کوئی میٹ مٹائی۔ سوہنگ شبد آتم ورکھے بھل، سرت شبد دا میل کرائی۔ مد ماس جو
 رسنا لائے آتم دیپک ہوئے گل، ساچی لکھت پرہ کرائی۔ مانس جنم کل جائے زل، شبد گن جو جن بھلائی۔ کلجگ جیو انت
 جائن بھل، ساچا شبد جو نہ کھائی۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ساچا شبد بھچھیا پائی۔ آتم دھیان، پرہ شبد کھاونہ۔
 نہکلنک تیرا نام سوہنگ، گرمکھ ساچے گاونا۔ دُشٹاں کرے خوار، ہنکار نوارے جوں راما راونا۔ جن بھکتاں دیوے تار،
 مہاراج شیرسنگھ تیرا ساچا شبد سہاونہ۔ شبد دیوے دیونہارا۔ آتم جوت کرے اجیارا۔ جھوٹھی دیہہ جھوٹھا منارا۔ جوت

سرُپ وچ وسیا گردھارا۔ نہکلنک تیرا پسر پسارا۔ سوہنگ شبد گیان دے، آتم کرے اُجیارا۔ ساچا درس پرہہ گن ندھان
 دے، جن بھگتاں پار اُتارا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جن بھگتاں دیوے نام ادھارا۔ پرہہ چرن جو جن آئے، نام لین
 دی آس رکھائے۔ ہوئے ممتا ہنکار گوائے۔ نردھن ہوئے پرہہ چرنی سیس جھکائے۔ سردھن ہوئے پرہہ سوہنگ دان جھولی پائے۔
 آتم ہوئے پرکاش، ساچا دیپک پرہہ وچ دیہہ جگائے۔ ہوئے ممتا ہووے ناس، سوہنگ شبد ہووے رُشنائے۔ نرنجن جوت
 جگت پرکاش، پرگٹ جگو جگ ہوئے۔ کھنڈ برہمنڈ مات پاتال آکاش، تین لوک پرہہ ساچی سوئے۔ مہاراج شیرسنگھ تیرا
 جوت پرکاش، جنم مرن دکھ میٹے دوئے۔ جنائے جن منائے من۔ ساچی جوت پرکاش کرے پرہہ وچ ساچے تن۔ مہاراج شیرسنگھ
 وشنوں بھگوان، ست پُرکھاں تیرا ساچا در گھر لیا من۔ جن بھگت آتم ور مانیا۔ دیوے درس جوت سرُپ وشنوں بھگوانیا۔
 سوہنگ شبد دیوے دان، آتم برہم گیانیا۔ ستاراں ساون سادھ سنگت کلجگ رہ جائے سچی نشانیا۔ ورلے گرمکھ
 نہکلنک تیرا درس نین پیکھ، آتم رس مانیا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت پرگٹائے سُہائے تھان سُہانیا۔ سو سُہائے
 تھان، جتھے پرہہ آیا۔ سو سُہائے تھان، گھنک پُر واسی اپنا بھيو کھلایا۔ سو سُہائے تھان، جگت پت آئے دائی دایا۔ سو سُہائے
 تھان، نہکلنک کلجگ جوت پرگٹایا۔ سو سُہائے تھان، سادھ سنگت مل رسنا ہر ہر گن گایا۔ سو سُہائے تھان، نہکلنک
 کل جوت پرگٹایا۔ سو سُہائے تھان، جامہ دھار پرہہ سادھ سنگت بیڑا بنے لایا۔ سو سُہائے تھان، بے مکھاں پکڑ پرہہ جھوٹھی
 نیند سوایا۔ سو سُہائے تھان، ساچے گرسکھاں پرہہ آلس نندرا لایا۔ سو سُہائے تھان، پرہہ سوہنگ شبد آتم مکھ چوایا۔ سو
 سُہائے تھان، رنگ راتا رنگ رنگیلا مادھو وچ مات دے آیا۔ سو سُہائے تھان، کلجگ جامہ دھار مہاراج شیرسنگھ جوت
 سرُپی کھیل رچایا۔ سُہایا تھان، پرہہ آیا گھر۔ سوہنگ شبد پرہہ ساچا دیوے ور۔ پرگٹے جوت نہکلنک اوتار نر۔ گرمکھاں
 دسایا پرہہ اوچ گھر۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچے، ساچا دیبا گرسنگت ور۔ ور گھر گرسنگت پایا۔ آتم نہکلنک تیری

سرنایا۔ امرت آتم سِنچ، جیو آتم ترکھا مٹایا۔ مہاراج سیر سینگھ ستگر ساچے سوہنگ گیان دواوا۔ شبد گیان، جگت گن
 ندھ۔ شبد گیان سرب کاج سدھ۔ شبد گیان پاوے ساچے گھر نو ندھ۔ مہاراج شیرسینگھ ستگر ساچا، بھگتاں آتم جائے ودھ۔
 سوہنگ شبد جیو تیرا بھرواسا۔ رسنا جپ جپ جپ جپ جیو، آتم جوت کرے پرکاشا۔ آتم رس مہا رس پیو، پرگٹاوے جوت
 پرہہ ابناشا۔ نہکلنک سرن سوہنگ سوہنگ شبد جپ جیو، آتم دکھ سرب جائے ناسا۔ مہاراج شیرسینگھ وشنوں بھگوان،
 جوت پرکاش مات پاتال آکاشا۔ جوت جگائے مات پاتال آکاش۔ سوہنگ شبد نہکلنک گرسکھاں دیوے ساچی دات۔ رسنا
 جپ جیو، آتم دے نہ دن رات۔ ساچا شبد برہم سروپ، چار ورن دسائے ایکا ذات۔ مہاراج شیرسینگھ وشنوں بھگوان، آتم
 نرم جوت جگات۔ ساچے پرہہ جوت جگائی۔ گرمکھ آتم دیپ پھیر جگائی۔ سوہنگ شبد ساچا نام دھن وجائی۔ دھن
 دھن دھن گرسکھ، سوہنگ ساچا شبد کھائی۔ کلجگ آتم ہووے مکھ، نہکلنک دیوے وڈیائی۔ دیوے دان پرہہ وڈ دائی۔
 سوہنگ وڈ گنی ندھان، رسنا جپ جیو آتم ترکھا مٹائی۔ ستجگ ورتے نہکلنک تیری لکھت کرائی سچ بانی۔ مہاراج
 شیرسینگھ وشنوں بھگوان، سرب گھٹاں جانی۔ سوہنگ ساچا شبد جیو جگت کما۔ مورکھ مانس جنم جیو کلجگ نہ گوا۔
 آتم جگائے ساچا دیپ، ساچی ہووے وچ رشنا۔ مد ماسی کلجگ جیو، نہکلنک در بھل بخشا۔ سوہنگ شبد ستگر ساچا،
 ستجگ دساوے ساچا راہ۔ کلجگ سرب بھیکھ مٹائے، دوسر کوئی دیسے نہ۔ مہاراج شیرسینگھ ستگر ساچا، گرسکھاں انتکال
 پکڑے بانہ۔ باہوں پکڑ پرہہ پار کرایا۔ چرن آئے جس سپس جھکایا۔ سرناگت پرہہ ہوئے سرنایا۔ رکھے پت پرہہ گرسکھ سر
 ہتھ ٹکایا۔ گرمکھ آتم آئی وت، سوہنگ شبد پرہہ آتم پایا۔ ساچا دیوے پرہہ آتم یت، ساچا شبد ادھار رکھایا۔ ایکا انک
 جپائے تت، جوت سروپ دیپ جکایا۔ مہاراج شیرسینگھ تیرا ورتار، ست ست پُرکھاں مان کلجگ پایا۔ جو جن مہاراج
 شیرسینگھ وشنوں بھگوان، رسنا گائے۔ ستجگ ساچا شبد، پرہہ شبدی بھو کھلائے۔ مہاراج شیرسینگھ وشنوں بھگوان،

پرگٹ جوت سرُپ درس دکھائے۔ سوہنگ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان تیری جے۔ سرِشٹ سبائی، انت کرائی کھے۔
 گرمکھ وِرا کوئی کلجگ رہے۔ چار کُنٹ سوہنگ شبد تیرے نام دی جے۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سو جن ترے
 جو جن نام رسنا تیرائے۔ جو جن چپے سوہنگ ناما۔ سچا پرہہ پورن کرائے کاما۔ نہکلنک کل پھریا جامہ۔ دواپر کرشن مُرار
 تریتا راما۔ ستجگ ساچے مہروان، نہکلنک کل پھریا جامہ۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ ساچا شبد ستجگ
 چپائے ساچا ناما۔ نام نرائن، نرنجن دیوے۔ جو جن رسنا سوہنگ سیوے۔ پاوے درس الکھ ابھوے۔ مہراج شیرسنگھ
 ساچا شبد ساچی وست گرمکھاں دیوے۔ گرمکھ وست پرہہ در تے پائی۔ کلجگ ملی جگت وڈیائی۔ سوہنگ شبد سرب
 سُکھدائی۔ رسنا چپ جیو، جگ تر جائی۔ مہراج شیرسنگھ نہکلنک، تیری سچ سرنائی۔ گرمکھ دیبا نام ادھارا۔ جوت
 جگائی نین مُندھارا۔ دیپک پرکاش آتم اجیارا۔ دیسے پرہہ سدا نراہارا۔ مہراج شیرسنگھ گرمکھ آتم تیرے سدا پسارا۔ نرباری
 نرویر سہائے۔ دھار کھیل چتربھج کہائے۔ ساول سُندر پرہہ روپ وٹائے۔ مہاسارتھی آپ اکھوائے۔ ستجگ سوہنگ ساچا شبد
 پرہہ رتھ چلائے۔ سادھ سنگت باہوں پکڑ پرہہ اُپر چڑھائے۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، تیری گاتھ چار ورن رسنا گائے۔
 چار ورن ایکا جوتی۔ پرہہ سرن ہوئے ایکا گوتی۔ ستجگ جیو گرمکھ ساچے مانک موتی۔ نہکلنک اوتار ساچی جوت جگائے
 آتم جوتی۔ ستجگ جیو پرہہ آپ اُپائے۔ ست نرنجن جوت وچ دیہہ جگائے۔ چار ورن کرائے ایکا گوت، نہکلنک چرنی لائے۔
 سوہنگ شبد اُچھائے ساچی جوت، پرہہ اباشی درس دکھائے۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، چار کُنٹ جے جے جیکار
 کرائے۔ ستجگ سرت پرہہ اباشی۔ ساچا پت ساچی جوت پرکاسے۔ پرہہ پریشور پاربرہم اچت، ایکا شبد رہراسے۔ گرمکھ
 ساچے نہکلنک تیرے سوت، دیوے درس مہراج شیرسنگھ گھنک پُر واسے۔ ستجگ تیرا شانتک روپ۔ ساچی جوت
 دھرے نہکلنک انوپ۔ کلجگ جیو نہ دیسے پرہہ رنگ روپ۔ سکھ دیہہ نواس کر، بیٹھا پرہہ ساچا بھوپ۔ مہراج شیرسنگھ

وِشنوُن بھگوان، جوت سروپ۔ انادی برہمادی اپنا بھیو کھائے۔ سادھ سنگت سوہنگ شبد رسنا ارادھی۔ کلجگ انت
 نہکلنک توڑی گادھی۔ ساچی جوت پرگٹا، مہراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان گرسکھاں آتم سادھی۔ آتم جوت جگائے، نہکلنک
 تیرا اچرج کھیل۔ جوت سروپی کیا میل۔ آتم جوت جگائی بن باقی بن تیل۔ مہراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، گرمکھاں ملایا
 ساچا میل۔ جگو جگ پرہ بہت ترئے۔ بال اوستھا دھروُ درس دکھائے۔ نر سنگھ جامہ دھار پرہلا د رکھائے۔ باون بھیکھ
 دھار، بل راجے در منگن جائے۔ چکر سُدرشن بان مار، امبریک لاج رکھائے۔ اندلوک شولوک برہم لوک نہ کوئی ہوئے سہائے۔
 مہراج شیرسنگھ سچکھنڈ نواسی، جگو جگ ہوئے سہائے۔ کر کیرپا پرہ جنک ادھارے۔ ہری چند کرے آتم اُجیارے۔
 نہکلنک تیرے جگو جگ پسارے۔ دوپر جامہ دھار، بدر سُداما تارے۔ دروپت رکھی لاج کرشن مُرارے۔ جے دیو گن
 ندھان، لیکھے لیکھے اپارے۔ اکھڑ اک نہ آوڑے، پرہ آیا چل دوارے۔ پرگٹ جوت وِشنوُن بھگوان، جن بھگتاں کاج سوارے۔
 بھگت ترلوچن تاریا۔ نامہ لائے بھوگ دودھا دھارے پار اُتاریا۔ بھیکھے کیا پرہ گردھارے، بھگت چمیار رویداس جگت
 سُدھاریا۔ پرگٹی جوت وچ کنگ دھارے، جگو جگ وِشنوُن بھگوان تیری جوت آکریا۔ پرگٹ جوت زرنکار، جن بھگتاں
 کاج سوارے۔ سوہنگ ساچا نام گیان دے، آتم بھرے بھنڈارے۔ ساچا شبد گن ندھان دے، گنگا پار اُتارے۔ انت درس
 وِشنوُن بھگوان دے، جن بھگتاں کاج سوارے۔ بینی بیڑا پار کرایا۔ نر نرائن اجامل تریا۔ انتکال تیری سرنا یا۔ جگت پت
 پرہ رسنا گایا۔ پنت پوٹنا سچکھنڈ نواس دوایا۔ کرشن گھنٹیا تیری اچرج مایا۔ بدھک بان ماریا، سر ہتھ دے پرہ پار کرایا۔
 جگو جگ پرگٹ پرہ ساچے، ساچ کاج کرایا۔ بالمیک شبد ادھار دے، آتم برہم گیان دوایا۔ سدھنے قصائی درس اپار دے،
 جوت سروپ درس دکھایا۔ بے مکھاں من ہنکار دے، جگو جگ پرہ ساچے سدا بھلایا۔ جن بھگتاں ایکا شبد ادھار دے،
 پرہ اپنا نام چپایا۔ کلجگ جامہ دھار، نہکلنک جن بھگتاں ہوئے سہایا۔ جگو جگ جگت پت، پت بھگتاں رکھدا آیا۔ جاے

بہتر بہگت جن نہکلنک لکھت لکھایا۔ دیوے وڈیائی وچ سادھ سنگت، ساچا شبد پرہ رسن چلایا۔ اتم ہوئے وچ کلجگ جنت، نہکلنک جس درس دکھایا۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، تیری مایا جگت بھلایا۔ ساچا پرہ کلجگ آیا۔ بہگت ہیت پرکاش کر، ساچا شبد چلایا۔ بے مکھاں کلجگ ناس کر، ستجگ ساچا لایا۔ چار ورن اک چرن داس کر، پرہ بہین بہرا بنایا۔ ہوئے وچوں ناس کر، سوہنگ ساچا شبد سُنایا۔ راجس تامس سرب ناس کر، سانتک روپ ست ورتایا۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، کلجگ جامہ پایا۔ گرمکھ وڈے تیری وڈ وڈیائی۔ دھن دھن گرسکھ بہول سنگھ، پرہ سیو کمائی۔ گرمکھ ساچے سنگھ گجر، نہکلنک تیری لکھت کرائی۔ دھن دھن منی سنگھ، ساچی بدھ مت پرہ وچ تیرے پائی۔ کلجگ جامہ دھار، ستجگ ملے سچی وڈیائی۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان نہکلنک اوتار، برتھی جائے نہ تیری سیو کمائی۔ رنگا سنگھ پرہ رنگ رنگایا۔ نہکلنک جوت سروپ درس دکھایا۔ پرگٹ جوت ست سروپ، وچ جوتی جوت ملایا۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گرسکھ ساچا سچکھنڈ پُچایا۔ کلجگ آیا پرہ گردھار۔ جن بھگتاں جاوے جنم سوار۔ ماہنا سنگھ ست پُرکھ اپار۔ جوت جگائے پرہ کر نگم وچار۔ دیوے درس سدا نرادھار۔ نینی پیکھے گرمکھ ساچا درس مُرار۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، کل ساچا اوتار۔ ماہنا سنگھ پرہ چرن سیو کمائی۔ اتم جوتی میل، پرہ ساچے جوت ملائی۔ ہووے بیکنٹھ نواس، آون جان بھیو چُکائی۔ سدا رہے پرہ چرن پاس، اچ پدوی پرہ در تے پائی۔ مہراج شیرسنگھ تیرا ساچا واس، سادھ سنگت تیری سرنائی۔ ماہنا سنگھ تیری ساچی انس۔ تیجا سنگھ ست گرسکھ راج ہنس۔ ساچا سکھ کلجگ ست تیرا سربنس۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، اتم کرے وچ سہنس۔ تیجا سنگھ پرہ درس بھکھاری۔ دوس زین نہکلنک تیری وچ سیو گزاری۔ اتم ہوئی تیرے در پنہاری۔ مات پت بہین بہرا چھڈے جیو سنساری۔ ایک نام ساچا رام اتم ہويا ادھاری۔ گرچرن سیوا ساچا کام، اتم اتم وچاری۔ مہراج شیرسنگھ پرگٹ جوت، گرمکھ پیج

سواری۔ تیجا سینگہ ست تیرا تن۔ ایکا شبد وسایا من۔ سوہنگ ساچا راگ پرہہ سُنایا کَن۔ کلجگ پورن ہوئے بھاگ، آتم
 مٹایا سارا جن۔ مہاراج شیرسینگہ وشنوں بھگوان، کلجگ بیڑا تیرا دیوے بٹھ۔ کلجگ بیڑا پرہہ پار کرایا۔ سُرَت شبد دا میل
 ملایا۔ پون جوت جوت پون، اک تھایں وسایا۔ ساچا شبد ساچی دھنکار ساچا راگ سُنایا۔ ساچے شبد مہاراج شیرسینگہ
 بوجھ بُجھایا۔ شبد سُرَت پرہہ گُرسکھ دوائی۔ مست دیوانہ پرہہ رہے سرنائی۔ بھگت بھگوانے ایکا جوت جگائی۔ آتم گیانا
 پرہہ پورن بوجھ بُجھائی۔ گن نِدھان سچ شبدی شبد ملائی۔ مہاراج شیرسینگہ کلجگ پرگٹ، جن بھگت دیوے وڈیائی۔
 تیجا سینگہ سر تیرے تاج۔ گُرسکھان دی رکھی لاج۔ ساچا راگ پرہہ سُناوے ماجھ۔ جگت لکھت کرائے، چار جگ رہے
 تیری سانجھ۔ مہاراج شیرسینگہ وشنوں بھگوان، رکھے تیری لاج۔ گُرسکھ تیری پیج سوارے۔ پورن پرہہ جوت نرادھارے۔
 جگے جوت وچ دیہہ نرنکارے۔ ست پُرکھان ملیا کلجگ پرہہ گردھارے۔ گھنک پُر جامہ دھار، گُرسکھان پیج سوارے۔
 مہاراج شیرسینگہ وشنوں بھگوان، ساچا شبد دیوے ادھارے۔ سچ رنگ پرہہ گُرسکھ مانیا۔ کلجگ وشنوں بھگوان ساچا
 جانیاں۔ ساچا پرہہ دیوے مان، ڈگے چرن جو ہوئے نایا۔ اچ پدوی پرہہ در تے پائے، پرہہ جوتی جوت ملانیا۔ مہاراج
 شیرسینگہ وشنوں بھگوان، تیرا ساچا در گُرسکھ ساچے جانیا۔ تیجا سینگہ تیرا ست سرُپ۔ ست ست ست ورتائے، پرہہ
 ساچا بھوپ۔ آتم جوت جگائے، دس آئے ساچا رُپ۔ مہاراج شیرسینگہ وشنوں بھگوان، گُرسکھان دیوے درس انُپ۔ تیجا
 سینگہ دھن تیری کھائی۔ دوس رین پرہہ سیو کھائی۔ نہکنک سیوا کل نہ برتھی جائی۔ آتم دیوے جوتی میل، ساچے پرہہ
 ساچی لکھت کرائی۔ وڈی وڈیائی وچ دیوی دیوے، تینیس کروڑ تیری سرنائی۔ مہاراج شیرسینگہ وشنوں بھگوان، جن بھگت
 ہووے آپ سہائی۔ سُریت پرہہ مان گوائے۔ اند اندراسن اندلوک پرہہ دے اُٹائے۔ گُرسکھ ساچا ساچی جوت پرگٹائے۔
 مہاراج شیرسینگہ وشنوں بھگوان، گُرسکھان گھال پائی تھائیں۔ گُرسکھ تیرے گن گمبھیر۔ سیوا کر پرہہ نردھن ہویا سریر۔

کلجگ ویلا انت آگیا، تیرا انت اخیر۔ ستگر ساچے شبد لکھا لیا، پرگٹ نہکلنک وڈ پیراں پیر۔ مہاراج شیرسنگھ وچ جوتی
 جوت ملا لیا، آتم شانت سریر۔ آتم شانت شانتک رس پایا۔ سچکھنڈ سچ دوار، نہکلنک تیری سرنایا۔ درس اپار کرپا
 دھار، پرہہ ساچے گرسکھاں درس دکھایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھاں میل ملایا۔ دھن دھن دھن گرسکھ،
 دھن جنیدی مایا۔ بڈھ سنگھ تیری بڈھ بیک۔ پرہہ چرن رکھائی ایک ٹیک۔ درگھر کشت اٹھائے انیک۔ مہاراج شیرسنگھ
 وشنوں بھگوان، ستگر ساچا دیسے ایک۔ بڈھ سنگھ بلی بلوان۔ تیرا کلجگ رکھیا مان۔ سیوا تیری بڑی مہان۔ تن من
 دھن، پرہہ چرن قربان۔ نہکلنک درس دکھاوے وشنوں بھگوان۔ بڈھ سنگھ تیری ساچی بڈھ۔ کر درس پرہہ آتم ہونے سڈھ۔
 ساچا نور دکھایا پرگٹ جوت سروپ پرہہ تڈھ۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گرسکھ آتم کینی سڈھ۔ چیت سنگھ
 تیری چترائی۔ چترہج پرہہ سیو کھائی۔ اچ پدوی تیرے ست نے پائی۔ سچکھنڈ پرہہ چرن نواس رکھائی۔ مہاراج شیرسنگھ
 وشنوں بھگوان، جن بھگتاں دیوے وڈیائی۔ سیوا سنگت گرسکھ کھائی۔ نہکلنک سر چہتر جھلائی۔ ساچے پرہہ کل ساچی
 کل ورتائی۔ پرگٹ جوت نہکلنک ساچی لکھت لکھائی۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، بھگتاں دیوے وڈیائی۔ ساچی
 لکھت پرہہ آپ لکھائے۔ چیت سنگھ تیرا نام وڈیائے۔ ساچا دھام ستجگ تیرا در رہ جائے۔ نہکلنک نر اوتار، ساچی جوت
 پرگٹائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گرسکھ مہا آپ لکھائے۔ آتم آتم جگت اجیاری۔ گرسکھ سیوا پرہہ کینی بھاری۔
 نہکلنک دیسے سچکھنڈ دواری۔ سادھ سنگت تیرے در بھکھاری۔ ساچا شبد گیان دے، نہکلنک نر اوتاری۔ مہاراج
 شیرسنگھ چرن دھیان دے، جو جن آئے چرن دواری۔ آتما سنگھ تیری آتم واس۔ ساچا پرہہ آتم جوت کرے پرکاش۔ ساچا
 دھام گرچرن نواس۔ کلجگ مانس جنم ہویا راس۔ دیوے درس پرہہ نرنجن پاس۔ جن بھگتاں پرہہ ہویا داس۔ جو جن چپے
 رسن سواس سواس۔ بھل نہ لائے رسنا مدرا ماس۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، سچ آتم کرے واس۔ آتما سنگھ تیری آتم

مت۔ کلجگ رکھے پرہ ساچا تیری پت۔ مائس جنم نہ آوے وت۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، درس دکھاوے کرشنا
 ست۔ کرشن سروپ پرہ درس دکھائے۔ وڈ دیا جس جن کھائے۔ ساچا پرہ سیکھ ساچے درس دکھاوے۔ جوت سروپ جوت
 دھر، آتم جوت جگاوے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، کریا کر سرب سربنس تراوے۔ تیری گھال پائی تھائیں۔ ساچی
 لکھت نہ مٹے رائے۔ ساچا پرہ ہونے سہائے۔ چرن پریتی جو جن کھائے۔ ساچا مارگ پرہ سچ دسائے۔ کلجگ جیو مد ماس رسنا
 لائے۔ انتکال نہکلنک دے سزائے۔ گرمکھ ساچے، پرہ آتم جوت جگائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ساچا سوہنگ ناد
 وجائے۔ جیون سنگھ جگت وچ آیا۔ پرہ ساچے دی سیو کمایا۔ پرہ ابناشی ردے دھیایا۔ انتکال بھل پرہ، بھے منوں چکایا۔
 ڈل ڈل ڈل، کیوں من ڈلایا۔ زل زل زل، کیوں مائس جنم زلایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ساچا شبدا کلجگ ویلے انت
 لکھایا۔ جیون سنگھ ویلا انت، نہ در چھوڑ۔ بیڑا اپنا نہ کلجگ روڑھ۔ ساچی سیوا پرہ دی، پرہ در تے موڑ۔ ویلا ہتھ
 نہیں آونا، پرہ چرنوں دیوے توڑ۔ کر چن سیکھ مکھ بھواونا، انت دیہی چلے کوہڑ۔ ویلا گیا ہتھ نہ آونا، انت پرہ ساچے دی
 ساچی لوڑ۔ مہاراج شیرسنگھ ساچا شبدا لکھاون، کلجگ پھیر نہ ہونا جوڑ۔ ویلا انت وقت سنہال۔ باہوں پکڑ پرہ رہیا
 اٹھال۔ سیوا کیتی انت نہ گال۔ جھوٹھا جگت سب دھن مال۔ پارجات نہ ٹٹیں نالوں ڈال۔ ایک شبدا ایک چن، پرہ ساچے کا
 پال۔ پیس پسائے جو انت دُپھاڑے دال۔ کلجگ انت کیا آپ، ستجگ ساچا ست جائے ورتا۔ چرن لاگ، سیکھا ویلا بھل
 بخشا۔ بن پرہ ساچے، کلجگ کوئی نہ دیسے ساچا راہ۔ سرن آئے جو سرنائی، پرہ بخشے سرب گناہ۔ مہاراج شیرسنگھ
 نہکلنک، دوسر کوئی نانہ۔ چرن لاگ بھل بخشاؤ۔ مایا ممتا منوں تجاؤ۔ ساچی لکھت ساچا ور پرہ در لکھاؤ۔ انتکال
 کلجگ نہ اپنا مؤل گواؤ۔ گرمکھ گرمکھ ساچا پال سنگھ، سنگھ ساچے دی لاج رکھاؤ۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان
 سچ چن لکھائے، وقت امولک نہ مؤل گواؤ۔ آیا وقت جگت دیہ رہایا۔ پرہ ابناشی کھیل رچایا۔ جھوٹھ جوٹھ دا بھیکھ

مٹایا - سچ سچ وچ سادھ سنگت ورتایا - جھوٹھا ٹھوٹھا پرہ بہن وکھایا - کلجگ انت پرہ آن کرایا - گرمکھ ساچے، پرہ ساچا راہ دسایہ - بھل بھل بھل، کلجگ جیو کیوں اپنا مؤل گویا - مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، بھے وچ جگت رکھایا - وقت سہنجنا وقت سہائے - گرسکھاں پرہ درس دکھائے - چرن لاگ جو گرسکھ ہٹ جائے - دکھ بھکھ پرہ دیہہ وسائے - انتکال نرک نواس رکھائے - مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ست پُرکھاں پار کرائے - جس مایا آتم بھلائی - جھوٹھی مایا جگ رہنی ناہیں - جس مایا آتم ڈلایا - پرہ ابناشی منوں بھلایا - پرہ سیوا دا نام بھلایا - مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گرسکھ شبد اگم سنایا -

درشن سنگھ پرہ درس پیاس - ایک شبد پرہ آتم واس - رسنا چے سواس سواس - ساچے پرہ سدا چرن داس - مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سدا سوہے پاس - ساچا سیکھ گئی ندھان - گنوت چتر سبجان - پرہ بھگت آتم دیوے چرن دھیان - پریم سنگھ تیری ہووے پریت مہان - ساچی پریت پریم پائی - پُرکھ زرنجن جوت جگائی - سادھ سنگت وچ ملے وڈیائی - سدا رہے پرہ سرنائی - بھل نہ جانا پرہ لکھت کرائی - مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ہووے انت سہائی - چرن داس ہوئے پرہ سیو کماؤ - امراید پرہ در تے پاؤ - ساچا نام شبد دھن، پردے سدا وساؤ - گن ندھان ساچا پرہ، رسنا سد ہی گاؤ - مہاراج شیرسنگھ جوت سروپ، سد رکھ ملن دا چاؤ - آتم رس پرہ درس پُجاری - پون آنجا سر چہتر جھلاری - جگے جوت سچ زرنکاری - مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جو جن آئے چرن نمسکاری - دھن دھن دھن گرسکھ، دھن کھائی - سادھ سنگت دی سیو کھائی - بشن کور تیری وڈیائی - ساچے ست پرہ جوت پرگٹائی - چار ورن چار کنت چل آئے سرنائی - مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ستجگ ساچا چہتر جھلائی - بسنت کور بسنتی رت - ساچا پرہ وڈیائی دیوے بخشے ست - ویلا وقت سہایا، ایک سہائی رت - مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، دیوے درس پرہ

ابناشی اچت۔ سیوا ساچی پرہ کمائی۔ بھل بھل پرہ در تے آئی۔ ہوئے ہنگتا منوں تجائی۔ پنچم جیٹھ ساچی وست پرہ
 جھولی پائی۔ ست ست پرہ در ملے وڈیائی۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، بھانو در آئی آس پُجائی۔ دواپر بدر بھگت
 گردھار۔ کل جامہ گھر گھمیار۔ سوہن سنگھ ناؤں پرہ دے اچار۔ پرگٹ جوت نہکلنک، لایا چرن دوار۔ مہراج شیرسنگھ
 وشنوں بھگوان، جن بھگتاں آپ لکھار۔ سوہن سنگھ پرہ سدا سنمکھ۔ کر درس آتم اترے بھکھ۔ ساچا پرہ سدا وسائے
 سکھ۔ مہراج شیرسنگھ درس دکھا، گرسکھاں مٹائے بھکھ۔ ٹھاکر سنگھ سد ٹھاکر دوار۔ بھو ساگر پرہ دیوے تار۔ ایک شب
 آتم رکھ ادھار۔ ساچا پرہ سدا ربیا گن وچار۔ سرب جیو آتم دیوے ادھار۔ بھل بھل نہ ہونا جگت خوار۔ بھانا ورتے،
 ورتائے ست کرتار۔ گرسکھ جائے چن جو ہار۔ ایک چن اٹل لکھائے ایکنکار۔ گرسکھ جو اٹلٹائے، ہوئے انت خوار۔ ست ست
 ست کر من وسائے، پرہ بیڑا کر جائے پار۔ سرب جیو پرہ وچ جوت ملائے، کلجگ نہ ہوئے خوار۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں
 بھگوان، ایک ست ورتائے ورتار۔ ایک ہووے پرہ کی پوجا۔ ستجگ رہے نہ کوئی دوجا۔ گرمکھ ساچے ساچا در کلجگ
 سوجھا۔ ستگر ساچا آتم بہیت کھلائے گوجھا۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گرسکھ ساچے در تیرا بوجھا۔ جگت لگائے
 پرہ جوتی آگ۔ اٹے وہن ویائے ویائے انت کل جگ۔ بے مکھ پکڑ کھپائے شاہ رگ۔ کلجگ پاپ اندھیری، انتکال کل گئی
 وگ۔ گرمکھ ساچے نٹھ نٹھ نٹھ، چرن پرہ لگ۔ دیوے وڈیائی نہکلنک وچ جگ۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان،
 گرسکھاں دیوے ساچی مت۔ ساچی مت ساچا گیان۔ ساچا شبدا ساچا دھیان۔ گرسکھ اچ آتم برہم گیان۔ سوہنگ شبدا
 دیوے وڈ دانی دان۔ مہراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ست پُرکھاں دیوے مان۔ کلجگ مان پرہ آپ دواپا۔ وڈ ہنس پرم
 ہنس گرسکھ لکھایا۔ ساچا ہنس پرہ جگت چلایا۔ ساچی انس گرسکھ لیکھ لکھایا۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان،
 ساچا راگ کن سنایا۔ سربجیت پرہ دیوے دھیر۔ کلجگ رکھی پت نہ لٹھے چیر۔ پرہ ابناشی چرن پیار، نواس ہویا چرن

اخیر۔ پرہہ بھانا سچ ورتایا، ساچی جوت تجیا جھوٹھ سریر۔ ساچی جوت ساچے گھر آئی۔ ایکا رنگ ایکا لیو لائی۔ گرچرن
 لاگ پرمگت پائی۔ ساچے پرہہ سچ لکھت ورتائی۔ پنچم جیٹھ جو رسن سنائی۔ دوس پنجھی دکھ رہے نہ رائی۔ ساچا پرہہ
 سرجیت، سرب دکھ دیہہ دے مٹائی۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ساچی جوت وچ جوت ملائی۔ دوس ستاراں پرہہ
 لکھت کرائی۔ ستاراں ساون کلجگ اتم قلم چلائی۔ ست ستارویں کرے سرب سکھدائی۔ کلجگ تیری مٹی وڈیائی۔
 نہکلنک تیری لکھت لکھائی۔ لیکھ لکھایا تیرا کل۔ بے مکھ جیو انتکال کل جائن حل۔ اگن جوت بے مکھ جائن جل۔ بھانا
 پرہہ ورتائے کرے جل تھل۔ مہاراج شیرسنگھ جوت پرگٹاویں، نہ لاوے گھڑی پل۔ کلجگ تیرا پندھ مکایا۔ کلجگ جیو وچ
 خاک زلایا۔ ساڈھے تن ہتھ سییاں، کیسے ہتھ نہ آیا۔ کلجگ نہکلنک، بے مکھ جیواں پرہہ ابناشی نظر نہ آیا۔ پرہہ ابناشی
 ندر نہال۔ سادھ سنگت سوہے پرہہ چرن نال۔ سوہنگ شبد ستجگ دیوے پرہہ دھن مال۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں
 بھگوان، اتم دیپ گرسکھ دیوے بال۔ اودھم سنگھ ادھ وچ رکھایا۔ لکھیا حکم پرہہ سچ کرایا۔ سادھ سنگت وچ جو پچن
 لکھایا۔ بھانا اپنا ست ست ورتایا۔ اپنا انت نہ کیسے جنایا۔ بھل مد ماس رسنا لایا۔ ساچا پرہہ منوں بھلایا۔ شبد بان
 پرہہ ساچے لایا۔ مانس جنم ادھ وچ رکھایا۔ ساچے پرہہ مہاراج شیرسنگھ حکم ست ورتایا۔ سادھ سنگت ارداس گزارے۔
 کر کیریا پرہہ پت پاپی تارے۔ جو چل آئے نہکلنک تیرے چرن دوارے۔ ساچا دھام سچکھنڈ، ساچی جوت کرے آکارے۔
 مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ایکا جوت سرب جوت ورتارے۔ پرہہ ابھل نہ کوئی بھلائے۔ پرہہ اڈل نہ کوئی ڈلائے۔ پرہہ
 اٹل نہ کوئی ٹلائے۔ پرہہ امل قیمت کہی نہ جائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سرن پڑے دی لاج رکھائے۔ سرب سرینس
 کرے پکار۔ دوویں جوڑ نہکلنک تیرے چرن دوار۔ بخش دیوے پرہہ بخشہار۔ اتم دیوے درس اپار۔ جھوٹھی دیہہ تجائی
 وچ سنسار۔ ساچی جوت ملائی وچ نرادھار۔ مہاراج شیرسنگھ سچکھنڈ تیرا سچ دوار۔ اودھم سنگھ گر دھام پہنچایا۔

گھنک پُر واسی اپنا برد رکھایا۔ سادھ سنگت وچ انت نواس دویا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، سچ دھام سچ گھر
 ٹکایا۔ سچ دھام گُرسکھ بہا کے۔ پرہہ ابناشی وچ جوتی جوت ملا کے۔ اندلوک شولوک برہم لوک تجا کے۔ کلجگ گُرسکھ
 ساچے دھام بیٹھا آسن لا کے۔ مہاراج شیرسنگھ ملائے میل، جوتی جوت پرگٹا کے۔ جوت پرگٹا جگت پرہہ آیا۔ دے درس
 جن بھگتاں پار کرایا۔ امرت آتم برس، نجانند نچ ماہ کرایا۔ مہاراج شیرسنگھ تیرا درس، گُرسکھ ساچے پایا۔ اوچ نیچ پرہہ مٹا
 کے۔ کھتری براہمن شوڈر ویش انت اک کرا کے۔ آتم بھکھا ہیم سنگھ، پرہہ چرنی آئے۔ گُرسکھ ساچا پال سنگھ، ہوئے وچول
 آن ملائے۔ در آئے کری پُکار، ساچی بھچھیا پرہہ جھولی پائے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، سرن پڑے دی لاج رکھائے۔
 دات پُتر پرہہ جھولی پائی۔ ہوئے نانا آیا پرہہ سرنائی۔ تن من دھن کر پرہہ ساچے سیو کھائی۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن
 بھگوان، کلجگ گُرسکھاں ساچی دات جھولی پائی۔ اُچیا پوت من بھیا اند۔ مات پتا گھر چڑھیا چند۔ آتم اُچیا پرمانند۔
 مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، کٹے روگ جیو بند بند۔ مدن مورت تیری گوپال۔ ساچی دیپک گُرسکھ آتم بال۔ کلجگ
 ساچا کٹ جنجال۔ سوہنگ ساچا شبد دے سچا دھن مال۔ مہاراج شیرسنگھ گُرسکھ ساچے آتم کرے لال گلال۔ گُرسکھ
 جوت جگائے، پرہہ وچ للاٹ۔ سوہنگ ساچا نام، نہ وکائے ہاٹ۔ جو جن شبد کھائے، کھول وکھائے پرہہ بجر کپاٹ۔ مہاراج
 شیرسنگھ ستگر ساچا، سوہنگ ساچا شبد جیو آتم راٹ۔ ساچا شبد ساچا راگ۔ گُرسکھ سویا کلجگ گیا جاگ۔ بے مکھ
 در توں جائن بھاگ۔ مہاراج شیرسنگھ پرگٹ جوت، لگائے بھوگ جوں بدر الوُنے ساگ۔ امرت ویلا امرت رس۔ بے مکھ
 جائن پرہہ در توں نس۔ سادھ سنگت ساچا راہ پرہہ جائے دس۔ کلجگ ہوئے اندھیر، جوں زین مس۔ گُرسکھ جوت پرکاش
 جوں رو سس۔ نہکلنک کلجگ ساچا واس، مہاراج شیرسنگھ جن بھگتاں ہویا وس۔ سچ سچ پرہہ جگت ورتائی۔
 بے مکھ سادھ سنگت رل، جوں چندن واس نم مہکائی۔ پسو پربتوں کرے دیو، پورے گر دی ایہہ وڈیائی۔ کلجگ جامہ

دھار، نہکلنک اپنا بھيو گھلائی۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، کل ساچی جوت جگائی۔ کلجگ جیو جگت اندھیارا۔
 کلجگ جیو دیکھ جھوٹھا سگل پسارا۔ کلجگ جیو انتکال کل دیسے ایکنکارا۔ کلجگ جیو تیری بھجی آتم دیو، رسنا کیا مد
 ماس آہارا۔ کلجگ جیو امرت رس پرہہ در پیو، آتم شبد ہونے اجیارا۔ بے مکھ جیو گرچرن لاگ سدا جگ جیو، ساچا ملے نام
 ادھارا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچے، تیرا مانس جنم سوارا۔ امرت ویلے پرگٹ جوت، پرہہ امرت میگھ برکھایا۔ امرت ویلے
 پرگٹ جوت، ساچا شبد سُنایا۔ امرت ویلے پرگٹ جوت، اند بنودی پرہہ درس دکھایا۔ امرت ویلے پرگٹ جوت، امرت ویلا
 سہایا۔ امرت ویلے پرگٹ جوت، امرت جھرنا وچ دیہہ جھرایا۔ امرت ویلے پرگٹ جوت، امرت ساچا کول نابھ مکھ چوایا۔
 کھلے کول ہونے اجیارا، امرت ساچا پرہہ ورسایا۔ امرت ویلے پرگٹ جوت، پرہہ ابناشی وچ مات دے آیا۔ مہاراج شیرسنگھ
 وشنوں بھگوان، امرت ساچا گرسکھ مکھ چوایا۔ امرت آتم دیوے ادھار۔ امرت ورکھے پرہہ کریا دھار۔ امرت آتم ورس، آتم
 کرے اجیار۔ امرت آتم رس چوایا۔ جس جن رسنا لائے وچ دیہہ وسایا۔ ساچی ہووے دیہہ رُشنائے، ساچا امرت پرہہ ورتایا۔
 مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، دے امرت آتم روگ مٹایا۔ ستاراں ساون رین سہاونی۔ گائے راگ کوئی جن مُدھاونی۔
 گرسکھ ساچا پاوے پد نرباونی۔ آون جاون گیڑ چراسی پرہہ کٹاونی۔ گرمکھ ساچے جو در آئے، پرہہ پورن آس کراونی۔ سرن
 پڑے دی لاج رکھائے، ساچا شبد ورتائے باونی۔ سچو سچ ورتائے، کلجگ مٹائے آون جاونی۔ سوہنگ سچ ورتائے، ساچا تیرتھ
 نہکلنک تیرے چرن ناونی۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ستجگ ورتائے جو من بھاونی۔ کلجگ ورتائے پرہہ اپنی کل۔
 جل تھل تھل جل کرائے جل۔ بھانا ساچا، نہ کلجگ جائے ٹل۔ سرشٹ سبائی انتکال کلجگ جائے حل۔ چار کُنٹ چڑھ آئن
 دل۔ کلجگ جیو انتکال رن بھوم لیا مل۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچے ساچی ورتائی کل۔ کل دھار آیا کل دھاری۔ جگت
 رُلانے پرہہ نرباری۔ بے مکھ بھلائے، مایا جگت پساری۔ گرسکھ ترائے، مہاراج شیرسنگھ نرنکاری۔ پورے تول گرسکھ تُلایا۔

ساچا شبد سوہنگ، تیرے وچ وسایا۔ جگت بھیکھ سرب مٹایا۔ ایکا رام ایکا جوت، ایکا جیو اُپایا۔ ایکا نام ایکا گوت، چار ورن کرایا۔ مہاراج شیرسنگھ سَتگر ساچے، ساچا سَتجگ لایا۔ سَت پُرکھ تیرا سَت مان۔ ساچا شبد کلجگ ملیا دان۔ آتم وچا سوہنگ ساچا بان۔ کلجگ پرگٹے جوت سروپ، نہکلنک وشنوں بھگوان۔ جوت سروپ تیری ساچی جوتا۔ ایکا جوت آکار، پرہہ جگو جگ ہوتا۔ گرسکھ شبد ادھار کر، گرمکھ جگایا سوتا۔ بے مکھ کلجگ خوار کر، نرک لوایا غوطہ۔ سادھ سنگت پرہہ شبد ادھار کر، وچ جوت ملائی جوتی جوتا۔ مل جوت جیو جوت جگائے۔ اپنا آپ جگت تجائے۔ ایکا نرمل ساچی جوت پرہہ وچ سمائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سَتجگ تیری سچ سرنائے۔ سَتجگ تیرا سَت ورتار۔ سنت منی سنگھ سَتجگ کرے ادھار۔ دیوے وڈیائی نہکلنک اوتار۔ مستک تلک لگائے، سچ بنائے دربار۔ سوہنگ ساچا شبد چلائے، سچ ورتائے جگت بھنڈار۔ چار ورن چرنی لائے، ہوئن سرب پار۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان تیری سرنائے، گرسکھ نہ ہوئے خوار۔ گرسکھ تیری مٹی خواری۔ ساچے پرہہ چرن بلہاری۔ کلجگ بیڑا پرہہ پار اُتاری۔ نہکلنک انت مٹائے مایادھاری۔ جامہ دھارے پرہہ جگت مٹائے۔ اوچ نیچ کوئی رہن نہ پائے۔ سرب کھنڈ وچ وربھنڈ، پرہہ ساچی جوت جگائے۔ آتم ہووے نہ کیسے رنڈ، سَتجگ ساچی سیوا لائے۔ دھرم رائے نہ دیوے کیسے ڈنڈ، نہکلنک ہوئے سہائے۔ سادھ سنگت پرہہ جائے ونڈ، سادھ سنگت بھچھیا پائے۔ مہاراج شیرسنگھ دیسے وربھنڈ، جوت سروپ سدا ریائے۔ جوت سروپ جگت کے داتے۔ کلجگ انت ساچے شبد سدا رنگراتے۔ نہکلنک جوت پرکاشے، بن تیل بن باتے۔ جن بھگتاں جنم ہویا، پایا درس پرہہ ودھاتے۔ مہاراج شیرسنگھ تیرا دھرواس، چرن پریتی ساچے ناتے۔ چرن سیوا آتم پھل۔ گرسکھ ساچا در انت پرہہ مل۔ ساچی جوت پرکاش، انت جوت وچ رل۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، کل اچ تے کلہ۔ آیا وقت پرہہ گن گاون دا۔ سادھ سنگت رنگ ساچا آتم چڑھاون دا۔ نہکلنک جوت پرگٹائے، دھن دہارا ستاراں ساون

دا۔ جن بھگتاں لکھت کرائی، پرہہ در وڈیائی پاؤن دا۔ مہاراج شیرسنگھ ساچی کل ورتائی، گُرسکھ ویلا نہیں مُکھ بھواؤن دا۔
 گُرمکھ ساچا سدا ہے جاگے۔ مانس جنم نہ لاگے داغے۔ انحد شبد اُچے سدا راگے۔ درس پریت پرہہ چرنی لاگے۔ مہاراج
 شیرسنگھ گُرسکھ تیرے، کلجُگ سوئے جاگے۔ سویا جاگے، جاگت سویا۔ انتکال کلجُگ بے مُکھ در تے رویا۔ گُرسکھ ساچے
 ساچا پھل، پُورب جنم دا بویا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، دوس زین کدے نہ سویا۔ ساچے پرہہ دتی وڈیائی۔ ساچے
 سِکھ ہتھ قلم پھڑائی۔ دوس زین پرہہ جس گائی۔ ستاراں دوس پرہہ لکھت کرائی۔ ساچا نام جگت رہ جائی۔ دھن دھن دھن
 گُرسکھ تیری سیوا، گرچرن کمائی۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، کلجُگ دیوے وڈیائی۔ دوس ستاراں قلم چلا کے۔ کلجُگ
 ستجُگ کرم لکھا کے۔ جن بھگتاں چار جُگ وڈیا کے۔ گُرسکھ تیری رکھے لاج، جوت پرگٹا کے۔ نہکلنک کل آ کے۔ مہاراج
 شیرسنگھ ستگر ساچا، ساچا جائے شبد لکھا کے۔ ساچی لکھت ساچا لکھاری۔ دوس ستاراں پرہہ چرن دواری۔ دیوے
 شبد پرہہ شبد بھنڈاری۔ آتم رہے سوہنگ تیرے نام خُماری۔ ساچی جوت دھرے کلجُگ، نہکلنک اوتاری۔ مہاراج
 شیرسنگھ وشنوں بھگوان، تیری پیج سواری۔ لکھت تیری لکھائے لیکھ۔ کلجُگ آتم رنگ کل ویکھ۔ کلجُگ جائے ستجُگ
 پرگٹائے، ساچا کیا بھیس۔ نہکلنک ستگر ساچا، ساچے پرہہ کو سدا آدیس۔ سدا سدا پرہہ دین دِیال۔ دُکھ بھجن بھگت
 وچھل گوپال۔ مدن موہن گر گوپال۔ جن بھگتاں توڑے آتم جنجال۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ساچی آتم دِپیک دیوے
 بال۔ گُرسکھ تیری ریت ساچی۔ جھوٹھی مایا تجائی نیت۔ نہکلنک کل پائی ساچی پریت۔ انتکال پرہہ ایکا ساچا میت۔
 دیوے درس پرگٹ جوت، پرکھے پرہہ ساچی نیت۔ مہاراج شیرسنگھ گُرسکھ ساچے، کلجُگ لیا جیت۔ کلجُگ تیری لتھی
 پت۔ جوت سروپ پرہہ کھچیا سارا یت۔ تن نچوڑی ساری رت۔ بے مُکھاں پائی اُٹی مت۔ گُرسکھاں دیوے سوہنگ نام
 ست۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ستجُگ رکھے پت۔ گرپرساد گُردر پایا۔ گرپرساد پرہہ درس دکھایا۔ گرپرساد پرگٹ

جوت نہکنک بھوک لگایا۔ گُپرساد سادھ سنگت مُکھ لگایا۔ گُپرساد دُکھ روگ دیہہ گویا۔ گُپرساد تین تاپ پرہہ ناس کرایا۔ گُپرساد مرو دیوا چھیا دیوی پرہہ وس کرایا۔ گُپرساد گر گورکھ ساچا ناد وجایا۔ گُپرساد جامہ دھار نہکنک کلجگ انت سرب مٹایا۔ گُپرساد پرہہ آئے پرسادی۔ گُپرساد سب سرشٹ سادھی۔ گُپرساد گُرمکھ ساچے پرہہ رسن ارادھی۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ جوت جگائے انادی۔ گُپرساد گر رنگ چڑھایا۔ گُپرساد پرہہ کلجگ بہرم مٹایا۔ گُپرساد ساچا شبہ پرہہ گیان دویا۔ گُپرساد گُرمکھ ساچے پردے سدا وسایا۔ گُپرساد کلجگ پوہ نہ سکے مایا۔ پرہہ چرن لاگ ساچا ور، پرہہ در تے پایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سادھ سنگت سر ہتھ ٹکایا۔ گُپرساد، پرہہ کا رنگ۔ گُپرساد ساچا نام سوہنگ سادھ سنگت لیا منگ۔ کلجگ جیو پرہہ در نہ سنگ۔ کلجگ جھوٹھا جیو ٹٹ جائے جوں کاجی ونگ۔ گُپرساد گُرسکھ جنم نہ ہوئے بہنگ۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سدا سہائی انگ سنگ۔ گُپرساد جوت جگائی۔ گُپرساد ستاراں ساون سادھ سنگت من ودھائی۔ پرگٹ جوت نہکنک، ساچی لکھت شبہ کرائی۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جن بھکتاں دیوے وڈیائی۔ گُپرساد گر پورا پایا۔ گُپرساد بہرم بھلیکھا سارا لایا۔ گُپرساد ور در پرہہ پایا۔ گُپرساد مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ساچا شبہ سنایا۔ گُپرساد دُرمت جائے۔ گُپرساد ساچی مت ست ورتائے۔ گُپرساد پرہہ ابناشی گھر میں پائے۔ مہاراج شیرسنگھ نہکنک اوتار، پرگٹ جوت بھوک لگائے۔ بھوک لگائے بھکت گھر۔ سوہنگ ساچا شبہ دے جائے ور۔ چرن لاگ گُرسنگت گئی تر۔ کور رنجیت ملیا ساچا ور۔ مہاراج شیرسنگھ جوت پرگٹائی نہکنک اوتار نہ۔ بھوک لگائے بھکت وچھل بھگوان۔ سادھ سنگت ہووے رسنا پان۔ ست پرساد آتم توڑے ابھان۔ گُپرساد کلجگ جیو آتم اچے برہم گیان۔ گُپرساد پرہہ گن جانے کوئی گنی ندھان۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ایک نام دیوے وڈ دانی دان۔ بھوک بھوک بھوک، پرہہ لگائے بھوک۔ روگ روگ روگ، گُرسکھاں مٹائے روگ۔ جوگ جوگ جوگ،

سوہنگ شبد ساچا جوگ۔ بھوگ بھوگ بھوگ، گُرسکھ آتم رس گرچرن پرتی بھوگ۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، پرگٹ
 جوت کلجگ گُرسکھ گھر لگائے بھوگ۔ بھوگ لگائے وشنوں بھگوان۔ ساچا ہویا جگت پروان۔ بھکھ بھوج لیج بھوج
 چاروں اک سمان۔ جھوٹھا جگت نہ جانے بھو بلی بلوان۔ کلجگ جامہ دھار، مہاراج شیرسنگھ دیوے درس گنی ندھان۔
 بھاگ ہوئے پرہہ درس دکھایا۔ گھنک پُر واسی پرگٹ جوت، ساوَن ستاراں بھوگ لگایا۔ پُرکھ اباشی سرب جیو وناسی، ساچا
 پرہہ جگت سمایا۔ بے مکھ مٹے کلجگ کر کر ہاسی، ساچا پرہہ نظر نہ آیا۔ جو جن ہوئے مدرا ماسی، انتکال پرہہ وچ پرت واس
 کرایا۔ نہکلنک پرگٹ بھیس، بے مکھاں وشٹا مکھ رکھایا۔ سادھ سنگت سدا ادیس، پرہہ پرسادی ست پرساد ورتایا۔
 مہاراج شیرسنگھ جوت سروپی جوت آکار، رسنا بھوگ لگایا۔ رسنا بھوگ لگایا ساچے پرہہ، سچ تیری وڈیائی۔ کلجگ جامہ
 دھار، سادھ سنگت دی آس پُجائی۔ کر جوت آکار، چار کُنٹ ہاہکار مچائی۔ بیٹھا آپ نرادھار، نراہار پرہہ سدا سُکھدائی۔
 جن بھگتاں دیوے شبد بھنڈار، شبد گیان پرہہ جھولی پائی۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، تارے سکھ جو آئے سرنائی۔
 سرن آئے، پرہہ سرناگت۔ ساچا شبد ورتائے، گُرسکھ رکھائے سر ہتھ۔ پرہہ ایک نام چپائے، چار ورن اک کرائے ایکامت۔ مہاراج
 شیرسنگھ وشنوں بھگوان، کر جوت آکار لیا جگ جت۔ جوت آکار پرہہ کیسے نہ جنایا۔ پرگٹ جوت نہکلنک، سوچھ سروپ
 درس دکھایا۔ جامہ دھار گھنک پُر، کلجگ جیو بھو رکھایا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچے، بھانا ست ورتایا۔ ست ہووے
 ست ورتارا۔ ایک جوت جگے، جگت نرنکارا۔ جھوٹھا مٹے سرب پسارا۔ ایکنکار ایک کییا آکارا۔ ایک جوت پرہہ نرادھار، سرب
 جگت کییا پسارا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، جن بھگتاں تارنہارا۔ آوے جاوے جاوے آئے۔ لکھ چُراسی پرہہ گیڑ پھرائے۔
 مانس جنم پرہہ آتم رکھائے۔ گُرمکھ ورا کوئی ساچی بوجھ بُجھائے۔ رسنا چھڈ وکار، آتم رس نج ماہ پائے۔ سوہنگ شبد آکار،
 دُرمت میل گوئے۔ اُجل مکھ وچ سنسار، جو جن آئے نہکلنک سرنائے۔ سادھ سنگت پرہہ دیوے تار، انتکال ہوئے سپائے۔

مہاراج شیرسنگھ تیرے بھرے بھنڈار، اٹل اکھٹ نہ نکھٹیا جائے۔ ایک شب جگ ورتار، سوہنگ چلے ساچی نائے۔ مہاراج
 شیرسنگھ ستگر ساچا نام لکھائے۔ مدھ سوڈن دامودر سوامی۔ بھگت وچھل سدا نہکامی۔ نہکلنک دھرے جوت کل
 انترجامی۔ جن بھگتاں ایک اوٹ، پرہ در سوامی۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ساچا دیوے گیان سوہنگ آتم نامی۔
 نہکلنک کون جانے تیرے گن۔ گرمکھ چرن لگائے کلجگ چن۔ سوہنگ شب سُنائے، آتم وجائے دھن۔ ساچا راگ الائے،
 کھول وکھائی سُن۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، گرسکھ ساچا نام جائے سُن۔ ساچا نام پرہ جگ سُنایا۔ مردنگ ڈھول
 جگت وجایا۔ چار کُنٹ سوہنگ بان لگایا۔ بے مکھاں گھر ہاہاکار مچایا۔ گرسکھاں بانہوں پکڑ نہکلنک چرنی لایا۔ مہاراج
 شیرسنگھ وشنوں بھگوان، اچرج پائی مایا۔ مایا ممتا جھوٹھا روپ۔ بے مکھاں بھلیا نہکلنک ساچا بھوپ۔ جوت پرگٹائے وچ
 سکھ دیہ، نہ دیسے رنگ روپ۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپی ست سروپ۔ سوہنگ شب گرسکھاں
 آن۔ نہکلنک ساچا گر، کلجگ جان۔ سوہنگ شب آتم مارے بان۔ ایک دھن اُچجائے، پرہ جانی جان۔ مہاراج شیرسنگھ
 ستگر ساچا، ساچا شب چلایا بان۔ شب بان جگت چلا کے۔ کلجگ بیٹھا جوت سروپی بھیکھ وٹا کے۔ ساچی جوت وچ
 سکھ ٹکا کے۔ اکادھ بودھ بودھ اکادھ، ساچی لکھت جائے لکھا کے۔ گر گوہند جائے بچن کل ورتا کے۔ بے مکھاں ساچا
 سوہنگ کھنڈا لا کے۔ جن بھگتاں آتم اُجل کرا کے۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک اوتار، جگو جگ جائے بھيو کھلا کے۔ چار
 جگ پرہ ورتار۔ آوے جاوے جگت وبار۔ اپنے رنگ روے زرنکار۔ ایک جوت جگو جگ آ کے، جگت کرے آکار۔ مہاراج
 شیرسنگھ ستگر ساچا، کلجگ پرگٹیا نہکلنک اوتار۔ گھنک پری پرہ کا تھاؤں۔ پنڈ گھونڈ ہے ساچا ناؤں۔ جوت جگائے اگم
 اتھاہو۔ بے مکھاں نہ دیسے ساچا بے پرواہو۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک ساچا شاہو۔ ساچا شاہ سچا دربار۔ ساچا شب
 سرب بھنڈار۔ سادھ سنگت دیوے نہکلنک اوتار۔ آتم اُتپت ساچی جوت کرے آکار۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ست

پُرکھاں دیوے چرن پیار۔ گُرمکھ اوکھا نام کماونا۔ مد ماس نہ رسنا لوئا۔ بھگوان وِشنوُن ساچا شبد سُناونا۔ مہاراج شیرسنگھ سَتگر ساچا، انت جوتی جوت ملاونا۔ شبد کما مد رسنا لائے۔ دُرمت دیہہ جیو ہو جائے۔ سَتگر ساچا ساچی دے سزائے۔ بے مُکھ ہویا گُرسکھ، نرک نواس دوئے۔ مہاراج شیرسنگھ سَتگر ساچا، ساچا شبد ورتائے۔

★ ۴ اَسُو ۲۰۰۸ پکرمی میرٹھ وہار ہویا ★

پورن گر پورن اوتار۔ گُرمکھ ساچے پرہہ جائے تار۔ مان دوئے وچ سنسار۔ دھرے جوت آپ زرنکار۔ مہاراج شیرسنگھ سادھ سنگت تیری جائے پیج سوار۔ رکھے لاج آپ گردھار۔ پرگٹائی جوت وچ سنسار۔ بھگت جنار پرہہ پار اُتار۔ مہاراج شیرسنگھ درس کر، گُرمکھ ہوئے پار۔ گُرمکھ پرہہ درشن پایا۔ تیراں ہاڑ ویہہ سو اک پکرمی جو لکھایا۔ میل ملایا آپ پرہہ در کر ہاہاکار، ساچی ماتا تن زلایا۔ مہاراج شیرسنگھ تیرے چرن بلہار، گُرمکھ کیا پار، پریت جنم پرہہ گویا۔ ملیا جنم بھیا پرکاش۔ پورن گر پُجائی آس۔ کلجگ دکھاں کیا ناس۔ مہاراج شیرسنگھ سَتگر بخشیا چرن نواس۔ نردھن روپ پرہہ پورن جوت جگائے، پرہہ ست سرُوپ۔ کلجگ اتم انت اندھ کوپ۔ گُرمکھ ساچے تیرا ساچا ست سرُوپ۔ مہاراج شیرسنگھ دیوے وڈیائی، وڈ داتا وڈ بھوپ۔ وڈا پرہہ وڈی وڈیائی۔ گُرمکھ رنگ مجیٹھ چڑھائی۔ ٹٹی گنڈھنہار پرہہ، ٹٹی گنڈھ وکھائی۔ مہاراج شیرسنگھ پنت ادھارن، جو جن آئے سرنائی۔ گُرسکھ ساچے چرن پرہہ آئے۔ چرن دھوڑ لے مستک لائے۔ کرم دھرم سچ لیکھ لکھائے۔ مانس جنم سُپھل کرائے۔ مہاراج شیرسنگھ پرگٹ جوت درس دکھائے۔ دکھائے درس پرہہ دیا نند۔ آتم اُپجائے پرمانند۔ گُرمکھ روگ کٹے پرہہ بند بند۔ مہاراج شیرسنگھ سَتگر ساچا، کر درس سادھ سنگت ہوئے انند۔ کر درس سکھ ساچا تریا۔ پرہہ ابناشی گھر ساچا وریا۔ مات لوک گُرسکھ نہ ڈریا۔ کایا سیتل، تن من ہریا۔ جو جن آئے سرن

پرہہ پریا۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ پرگٹ، نام نہکلنک کل دھریا۔ نہکلنک کل جامہ دھار۔ گرسکھ بیڑا کیا پار۔ سوہنگ
 ساچا شبد اُچے دھنکار۔ مہاراج شیرسنگھ درس دکھائے، اڈول جوت نرادھار۔ پال سنگھ تیرا ساچا سنگ۔ گرمکھ ورلے لیا
 منگ۔ شبد گائن آتم چاڑھے رنگ۔ کلجگ اندھ اگیان پار جائے لنگھ۔ سوہن سنگھ چھڈ بنس، پال سنگھ تیرا کیا سنگ۔
 مہاراج شیرسنگھ آتم امرت برس، سوہن سنگھ چاڑھے ساچا رنگ۔ سوہن سنگھ تیری سیوا ست۔ ساچا پرہہ کل راکھ
 پت۔ پرہہ ابناشی تیری جانی مت گت۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، کلجگ رکھے پت۔ گرسکھ تیری ست کمائی۔
 کلجگ ملی تینوں وڈیائی۔ ردھ سدھ پرہہ وس کرائی۔ ساچی بدھ پرہہ ملن کی پرہہ آپ بنائی۔ پرگٹ جوت نہکلنک، تیری
 پیج رکھائی۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچے، تیری بنت بنائی۔ بنائی بنت آپ بنواری۔ اپ تیج وائے پرتھمی آکاش، دیوے دیہہ
 ادھاری۔ ساچی جوت دھرے گردھاری۔ اُلٹا برچھ راکھے لاج مُراری۔ جامہ دھار مات لوک، گیڑ چراسی پار اُتاری۔
 مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، کایا کری آکاری۔ کایا آکار جگت وچ آیا۔ مانس جنم پرہہ مات دوايا۔ گر ساچے وچ جگت
 وڈیایا۔ اچرج کھیل پرہہ ورتایا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر پورے، گرمکھ پار کرایا۔ گرمکھ تیری ساچی دھن۔ گرچرن پُکار
 پرہہ ابناشی لئی سُن۔ مانس جنم دوايا پتت پاپیاں وچوں چُن۔ مہاراج شیرسنگھ سر ہتھ ٹکایا، وڈ داتا دیوے ور گن۔
 گنوت گن ندھان۔ گرمکھ دیوے چرن دھیان۔ مد ماس نہ رسنا پان۔ چرن دھوڑ پرہہ سچا اشنان۔ کلجگ اُچے برہم
 گیان۔ مہاراج شیرسنگھ مانس جنم کل کیا پروان۔ مانس جنم جگت ائملا۔ چرن لاگ جیو کیوں کلجگ بھلا۔ ساچا امرت
 پرہہ درتے پیو، سدا بھنڈارا کھلا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ ساچا وڈ دات ائملا۔ گرمکھ رنگ رنگیلڑا، پرہہ
 میل ملائے۔ پرہہ آپ کرائے ہیٹرا، آتم جوت جگائے۔ لائے شبد ساچی تیلڑا، پرہہ ابناشی درس دکھائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں
 بھگوان، پرہہ چھیلڑا، بیڑا پار کرائے۔ دے دیدار پورن پرہہ، کر دیوے بیڑا پار۔ امرت آتم ورکھے کرپا دھار۔ نگم جوت جگائے،

دیوے شبدا دھار۔ مہاراج شیرسنگھ لاج رکھائے، جنم دوائے وچ سنسار۔ مائس جنم کل دوا کے۔ پرہہ ابناشی اپنی چرنی لا کے۔ لکھ چُراسی گِڑ کٹا کے۔ سوہن سینگھ ساچا مان دوا کے۔ بھگت وچولا پرہہ آپ بنا کے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ساچا لیکھ جائے لکھا کے۔ لیکھ لیکھ نہ مٹائے کھئے۔ پرہہ ساچے کی ساچی سوئے۔ کلجگ جامہ دھار نہکلنک، کرے کرئے سو ہوئے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت جگائے گر گوبند دئے۔ جگی جوت جگت پروان۔ ساچا شبدا ساچا نیسان۔ پاربرہم تیری ساچی آن۔ سوہنگ شبدا گرمکھ ورلے لیا پچھان۔ مہاراج شیرسنگھ تیرے چرن سدا قربان۔ گرمکھ ساچے چہتر جھلے تیرے سپس۔ بے مکھ کلجگ جیو انتکال کل گئے پیس۔ گرمکھ ساچے تیرا نام دھرایا، پرہہ ساچے سینگھ جگدیش۔ آسو چار دن سہایا، مہاراج شیرسنگھ جوت پرگٹائے سادھ سنگت تیرا جھکے چرن وچ سپس۔ ساچا نام پرہہ جگت دھرا کے۔ سینگھ جگدیش نام رکھا کے۔ گرمکھ وڈیائی دیوے، مائس جنم دوا کے۔ ہوئے سہائی پرہہ، پیج سوارے آ کے۔ مہاراج شیرسنگھ تیرے سکھ ادھرے رسنا تیرے گن گا کے۔ رسنا گائن ساچا گر۔ چرن پریتی گرمکھ ورلے گئے جڑ۔ بے مکھ کلجگ خالی ہتھ گئے تڑ۔ مہاراج شیرسنگھ تیرا ستجگ تھان سہائے گھنک پڑ۔ ساچا دھام سہائے تھان۔ جوت جگ ستجگ مہان۔ گھنک پڑی دیسے پرہہ گنی ندھان۔ آسو تین در دربار پرہہ رکھیا سچ نشان۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچے، ساچا شبدا سوہنگ کییا پروان۔ گرمکھ ساچے پرہہ ساچا دیوے ور۔ اک ٹیک جیو، پرہہ چرن دھر۔ کلجگ جیو بھرے ہنکار بے مکھ جیو نہ ڈر۔ کر درس پاربرہم گر انت جائے تر۔ پریتم سینگھ تیرا ہوئے سہائی، مہاراج شیرسنگھ اوتار نر۔ جگت مار شبدا پرہہ مارے۔ سوہنگ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان جو رسن اچارے۔ کر کرپا پرہہ پار اٹارے۔ مہاراج شیرسنگھ تیرے ناؤں سدا جیکارے۔ ساچا پرہہ سر رکھے ہتھ۔ ہنکاری جیو نچن در، پرہہ شبدا پائے نتھ۔ گرمکھ ساچے پرہہ رنگ مان، سوہنگ ملے جگ ساچی وتھ۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، سر رکھے تیرے ہتھ۔ بھہ بھیانک پرہہ بھہ بھوپ۔

پرہ کی مہا سدا انوہ۔ گرمکھ ساچے ویکھ پرہ ست سرؤپ۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، انیک کرائے رُوپ۔ گرمکھ ساچا، سدا شہید۔ ایک درس پرہ منگے دید۔ آتم شبد کل گئی وید۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا آتم درس دکھائے دید۔ رکھے لاج پرہ لاجونت۔ ہوئے سہائی پرہ بھکت بھگونت۔ کوئی نہ پوہے نہ مارے مار سنت۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ تیرا آتم وچ جیو جنت۔ جیو جنت وچ سکھ تیرا مان۔ ایک رکھ پرہ چرن دھیان۔ نہکلنک سکھ ہردے مان۔ پرگٹ جوت پرہ ہنکاریاں توڑے مان۔ سوہنگ شبد پرہ ساچا مارے بان۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ پرگٹے وشنوں بھگوان۔ گر پورا ساچی ڈھج۔ گرمکھ ساچے پرہ کی بھج۔ گرچرن پریتی جیو کل لُجھ۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک اوتار، گرمکھ ورلے لیا بھج۔ پرہ پورا بھ دکھاوے۔ کر کرم گرمکھ تیری جے کراوے۔ ساچا دھرم گرمکھ کرم، پرہ چرن پریتی لاوے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، اپنی کل ورتاوے۔ ورتے کل کل اندھیرا۔ جوت سرؤپی پرہ پایا مات پھیرا۔ جھوٹھی دنیا انت ڈھیہ ہوئی ڈھیرا۔ گرمکھ ساچے پرہ ابناشی دیسے نیرا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، پرگٹے جوت نہ لائے دیرا۔

★ ۱ ماگھ ۲۰۰۸ بکرمی پنڈ بکے وبار ہویا ★

نہکلنک تیری رہاس۔ سوہنگ شبد کرے بند خلاص۔ ساچا پرہ گرمکھ ساچے سد رکھ واس۔ جوت سرؤپ پرہ ابناش۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سادھ سنگت سوہے تیرے چرن پاس۔ سادھ سنگت جگ تیرا مان۔ کر درس پرہ پتت پاپی تر جان۔ ساچی جوت پرہ کل کرے پرگٹ، نہکلنک بلی بلوان۔ اگن جوت جگت لگائے، ہو جائے سنج مسان۔ گرمکھ ساچے آئن بھاگے، ساچا دیوے پرہ چرن دھیان۔ سادھ سنگت پرہ چرنی لاکے، پرہ آتم دیوے برہم گیان۔ بے مکھ پکڑے پرہ شاہ رگ، سوہنگ شبد مارے بان۔ اگن جوت چار کٹ جائے لگ، پرگٹ ہووے مہاراج شیرسنگھ

وِشَنُوں بھگوان۔ جوت سرُوپ پرہہ اگن لگائے۔ ساچا بھانا کل ورتائے۔ ہاباکار جگت کرائے۔ شبدا مار کر خوار، کلجگ جیو
 کھپائے۔ گرسکھ ساچے پرہہ دیوے شبدا ادھار، جوت سرُوپ درس دکھائے۔ مہاراج شیرسنگھ نر اوتار، جامہ گھنک پُری وچ
 پائے۔ گھنک پُری ساچا گھر۔ دھرے جوت اوتار نر۔ ستجگ دکھائے چار ورن پرہہ ایک در۔ مہاراج شیرسنگھ وِشَنُوں
 بھگوان، جگ چار اُچاوے ساچا سر۔ ساچا سر امرت میگھ۔ سوہنگ شبدا پرہہ ساچے ستجگ ورتائی ساچی دیگ۔
 بے مکھ کلجگ جیو چرن لاگ مہاراج شیرسنگھ وِشَنُوں بھگوان، گُرمکھ آتم امرت ورکھے میگھ۔ گھنک پُری دھام نیارا۔ دھرے
 جوت پرہہ ایک ایکنکارا۔ جوت سرُوپ جامہ دھار، مات کرائے سچ ورتارا۔ ایک شبدا چلائے چار ورن سُنائے، سوہنگ ساچا نام
 ادھارا۔ اُوچ نیچ کوئی رین نہ پائے، راؤ رنگ اک کرائے، ساچی جوت جگت ورتارا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشَنُوں بھگوان، آد
 جُگاد سدا نرنکارا۔ کییا آکار کِرپا ندھ۔ شبدا سرُوپ پرہہ راجے رانے کینے سِدھ۔ گُرمکھ کرے چرن پیار، ساچی اُچاوے نو
 ندھ۔ مہاراج شیرسنگھ وِشَنُوں بھگوان، گُرمکھ ساچے تیری آتم جائے ودھ۔ شبدا بان پرہہ آتم لائے۔ گُرمکھ ساچے پرہہ آتم
 جوت جگائے۔ ساچی جوت آکار کر، سوچھ سرُوپ پرہہ درس دکھائے۔ ایک نام ادھار کر، مانس جنم سُپھل کرائے۔ مہاراج
 شیرسنگھ وِشَنُوں بھگوان، ستجگ ساچے سوہنگ ساچا شبدا چلائے۔ ستجگ آئے اج کہ کل۔ کلجگ پرہہ انت کرائے، نہ
 لائے گھڑی پل۔ سریشٹ کرائے جل تھل۔ مہاراج شیرسنگھ شبدا لکھائے نہ لائے گھڑی پل۔ ویلا انت پرہہ انتن اتنا۔ دھرے
 جوت پرہہ بھگوتتا۔ رکھے لاج گرسکھ تیری وچ سادھن سنتا۔ کلجگ جیو بھلائے، پرہہ پائی مایا بے انتا۔ مہاراج شیرسنگھ
 وِشَنُوں بھگوان، تیرا کوئی نہ جانے آدن اتنا۔ آد انت نہ کیسے جنایا۔ برہما وِشَن مہیش، در آگے بہایا۔ کلجگ جامہ دھار
 نہکلنک، کھنڈ برہمنڈ اُٹایا۔ سوہنگ شبدا لگاوے ڈنک، چار کُنٹ پرہہ دے سُنایا۔ ستجگ چلائے پرہہ ساچا انک،
 سوہنگ ساچا شبدا پرہہ ورتایا۔ سو سہائے تھان بنک، جتھے پرگٹ جوت درس دکھایا۔ بھیکھ مٹائے پرہہ راؤ رنگ، ستجگ

پرہ ساچے لایا۔ آتم شبد پرہ ساچی دُهن، رانا مہارانا چل پرہ سرنی آیا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، ساچا بھانا کل
 ورتایا۔ کلجگ تیری ہوئی اخیر۔ ویلے انت تیری کھئے نہ بنھے دھیر۔ پیر پیغمبر اوئیئے، سبن کرائے اخیر۔ پرگٹ جوت نہکلنک،
 کھچے جوت اٹھسٹھ نیر۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، امرت ساچا گرسکھان دیوے جوُن بالک ماتا سیر۔ دیوے کلجگ
 ساچا پت، گرسکھ ساچے پرہ تیرا نام وڈیایا۔ مات پت کر پت، پتا پوت ستجگ لکھایا۔ پاربرہم پرہ اچت، ساچا بنس
 ستجگ اُچایا۔ گرمکھ ساچے وڈ وڈ وڈ ہنس، سوہنگ ساچا شبد پرہ رسن چوک چُکایا۔ پرگٹ ہوئے وچ سہنس، پرہ
 ساچے لیکھ لکھایا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، جامہ دھار نہکلنک ستجگ ساچا لایا۔ کلجگ تیرا اندھ اندھیار۔
 سرشٹ سبائی کرے خوار۔ پرگٹ جوت نہکلنک، شبد سروپی مارے مار۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، راجے رانیاں
 کرے خوار۔ راجن راج پرہ راج دیند۔ ساچا پرہ سدا بخشنند۔ شبد سروپ پرہ پکڑ لیائے والی پند۔ مہاراج شیرسنگھ
 وِشنوُن بھگوان، سوہنگ ساچا شبد چلائے جوُن ساگر سیندھ۔ شبدی دیوے، پرہ شبد گیانا۔ سرتی سرت والی پند
 دیوے پرہ چرن دھیانا۔ ایک جوت اکال مورت، پرگٹ جوت توڑے ابھانا۔ سوہنگ شبد و جاوے ساچی ثورت، ساچا شبد
 سناوے کانا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، ستجگ ساچا ست سہانا۔ جامہ دھار گھنک پُر۔ ایک جوت پرگٹائے گوہند
 گر۔ گرمکھ ورلے انتکال گرچرن بیٹھے جڑ۔ بے مکھ کلجگ جیو خالی ہتھ گئے در مڑ۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان،
 تیرا در کیسے نہ سوچھے سُر۔ وقت سہائے پہلی ماگھ۔ ستجگ لگائی ساچی جاگ۔ پرگٹ جوت نہکلنک سرشٹ سبائی ہتھ
 پکڑی واگ۔ سو جن ادھرے انتکال کل، جو پرہ چرن گئے لاگ۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ساچا شبد اُچاوے
 راگ۔ پہلی ماگھ پرہ وقت سہاونا۔ ویہ سو اٹھ بکرمی واپوا ساچا ستجگ لاؤنا۔ اٹھسٹھ تیرتھاں پرہ ساچے مان گواونا۔
 چار کُنٹ پا وہیر، بے مکھاں نشٹ کراونا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، ساچا بھانا کل ورتاونا۔ پہلی ماگھ پرہ بھاگ

لگائے۔ جوت نرنجن مات دھر، ستجگ ساچی نیہ رکھائے۔ چار ورن پرہ اک کرائے۔ ستگر ساچا مارگ لائے۔ سوہنگ
 ساچا شبد دھر، کہانی بانی پرہ سرب مٹائے۔ گرچرن پرتی ساچا سر کر، گرچرن دھوڑ گرسکھ مستک لائے۔ مہراج
 شیرسنگھ وشنوں بھگوان، واہوا ساچا ستجگ لائے۔ پہلی ماگھ پرہ دھرے جوت۔ چار ورن کرائے پرہ ایکاکوت۔ بے مکھ
 کلجگ جیو کل رہے سوت۔ دھن دھن دھن نہکنک تیرے ساچے سکھ، چرن لاگ کئے ڈرمت پاپ کلیور دھوت۔ مہراج
 شیرسنگھ وشنوں بھگوان، کلجگ پرکٹائے ساچی جوت۔ پہلی ماگھ پرہ بھئے دیالا۔ گرسکھ آتم کرے گلالا۔ پرگٹ جوت
 پرہ نہکنک، دیپک گرسکھ تیری آتم بالا۔ مان گوائے سر نر، کھچے جوت پرہ جوت جوالا۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں
 بھگوان، چار ورن دیوے ساچی مالا۔ پہلی ماگھ پرہ جوت آکارے۔ جوت سروپ سرشٹ سبائی کل ورتارے۔ پون جوت
 جوت پون، ایک شبد سنائے وچ سنسارے۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپ ایکنکارے۔ پہلی ماگھ پرہ وقت
 سہائے۔ کلجگ انت کرے پرہ، ساچی کھیل رجائے۔ وڈ بلی بلوانا، پرہ شبد سروپی ٹنب اٹھائے۔ بٹھائے وچ بیانا، پرہ اگن
 میگھ ورسائے۔ پرہ کھیل کر بدھنا، کلجگ جیواں بھید نہ آئے۔ کلجگ جیو لگے دکھ مہانا، انتکال پرہ دے سزائے۔ پرہ
 ابناشی کیسے ورلے گرمکھ جانا، نہکنک کل جامہ پائے۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، پہلی ماگھ ستجگ ساچا لائے۔ پہلی
 ماگھ پرہ بھاگ لگاونا۔ ستجگ ساچا مگ چلاونا۔ سوہنگ ساچا شبد چار کٹ ورتاونا۔ جوت سروپ پرہ سرشٹ
 سنائے انجا پونا۔ گرسکھان پرہ پکڑ اٹھائے، دوس رین نہ ملے ساونا۔ ساچا دیپک پرہ دے جگائے، مہراج شیرسنگھ ساچا در
 گھر ورلے گرمکھ پاونا۔ پہلی ماگھ کل کرے آکارا۔ جوت سروپ پرہ نر اوتار۔ ساچا کرم دھرم چلائے وچ سنسار۔ بے مکھ
 جیو کھپائے، جوت سروپ پرہ گردھار۔ اوچ نیچ پرہ بھید چکائے، ایکا بخشے چرن پیار۔ ساچا پرہ کوئی ورلا پائے، جس
 بخشے پرہ کرپا دھار۔ سوہنگ شبد جن ورلا گاوے، پرہ آتم کرے اجیار۔ گرچرن دھوڑ گرسکھ ساچا نہاوے، پرہ بیڑا کر

جائے پار۔ انتکال امرا پد پاوے، پرہہ بخشے موکھ دوار۔ جنم مرن پرہہ گیڑ چُکاوے، جنم نہ پاوے دوجی وار۔ مات گرہہ پرہہ
 پھند کٹاوے، مہاراج شیرسنگھ جوت نرنکار۔ پہلی ماگھ پرہہ وقت سُہائے۔ سادھ سنگت تیرے کشٹ ہٹائے۔ سر رکھے ہتھ
 سوہنگ دیوے ساچی وتھ، ستجگ ساچا راہ دسائے۔ بے مکھاں پرہہ پائے نتھ، در در منگن کوئی بھکھ نہ پائے۔ سوہنگ چلایا
 ستجگ ساچا رتھ، گرسکھ ساچے پرہہ پار کرائے۔ مہاراج شیرسنگھ سرب کلا سمرتھ، کلجگ جیو بھیو نہ پائے۔ پہلی ماگھ
 دوس بھاگ بھریا۔ ستجگ ساچے، ساچا جنم مات وچ دھریا۔ کلجگ جیو بھانڈے کاچے، سوہنگ کھنڈا پرہہ ساچے پھڑیا۔
 بے مکھ جیو انتکال کل جھوٹھے ناچے، مہاراج شیرسنگھ شبد مار کرائے جو جن نہ سرنی پڑیا۔ پہلی ماگھ وڈ وڈیائی۔ ساچے
 پرہہ ساچی دھن گرسکھ آتم اُپجائی۔ کھول وکھائی آتم سُن، پرہہ آتم جوت جگائی۔ سوہنگ شبد تیری رُن جھن، کیسے ورلے
 گرمکھ پائی۔ گرسکھ ساچے پرہہ کلجگ سیو کمائی۔ بے مکھ جیو کلجگ ویلے انت پرہہ دے سزائی۔ مہاراج شیرسنگھ
 وشنوں بھگوان، پہلی ماگھ تیری رُت سُہائی۔ ساچی رُت ساچ ورتار۔ ست ست پرہہ بھرے بھنڈار۔ سادھ سنگت پرہہ جائے
 تار۔ بے مکھ جیواں انتکال پرہہ کرے خوار۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، سوہنگ شبد مارے مار۔ پہلی ماگھ پرہہ جوت
 جگا۔ جنم جنم دی میل جائے گوا۔ وچھڑیاں پرہہ میل کر، چرنی لئے لگا۔ ویلے انت، انتکال پرہہ ساچا پکڑے بانہ۔ مہاراج
 شیرسنگھ نہکلنک اوتار، دوسر کوئی نہ۔ پہلی ماگھ پرہہ بھرم چُکاونا۔ سچ سچ وچ سادھ سنگت ورتاونا۔ ایکا دوجا پرہہ
 سارا بھیو چُکاونا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ شبد ورن چار چاونا۔ سادھ سنگت پرہہ بخشے دات۔ ساچا
 شبد ساچی کرامات۔ آتم جوت جگے، گرسکھ نہ دیسے دوس رات۔ جو جن چرنی لاگے، چرن پریتی کل ساچا نات۔ مہاراج
 شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ساچی جوت دھرے وچ مات۔ پہلی ماگھ پرہہ بھیت چُکایا۔ بھرم بھلیکھا سارا لایا۔ سادھ
 سنگت کل ساچا، ساچا شبد پرہہ سُنايا۔ جوت جگائی بن باقی بن تیل، سوہنگ باقی دے لگایا۔ اچرج کیا پرہہ ساچے

کھیل، جوت سروپی دس نہ آیا۔ وچھڑیاں پرہ ملایا میل، پہلی ماگھ دوس سہایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، پرگٹ
 جوت درس دکھایا۔ پہلی ماگھ جوت آکار۔ ہاہاکار ورتے وچ سنسار۔ گرمکھ ساچے تیرے درگھر رسن سوہنگ جے جیکار۔
 مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ستجگ وڈ سیکدار۔ ستجگ ہووے پرہ سیکداری۔ باقی سرب کرے خواری۔ سرشٹ
 سبائی ہووے پرہ پنہاری۔ ایک کنت ساچا پرہ، سرشٹ سبائی ناری۔ جوت دھرے پرہ بھگونت، جوت سروپ سدا
 نرادھاری۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ست پُرکھاں آتم کرے اجیاری۔ پہلی ماگھ پرہ رنگ چڑھایا۔ رنگ رنگیلا
 مادھو، کل اچرج کھیل رچایا۔ ویلے انت وچ دواپر یادو ناس کرایا۔ کلجگ جامہ دھار نہکلنک، کلجگ بھیکھ مٹایا۔ مہاراج
 شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ستجگ ساچا لایا۔ ستجگ تیرا مان رکھایا۔ جامہ دھار نہکلنک، تیرا جنم دواپا۔ سوہنگ ساچا
 شبد، پرہ ساچے تیری جھولی پایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپ اچرج کھیل رچایا۔ پہلی ماگھ پرہ بھرم
 چکائے۔ گرمکھ سوئے پرہ لئے جکائے۔ ساچا پرہ سر رکھ ہتھ، ویلے انت نہ لاکے تتی وائے۔ گرسنگت پرہ بخشے ساچی وتھ،
 بہین بھرا بنائے۔ ویلا گیا نہ آوے ہتھ، ساچا پرہ لکھت لکھائے۔ مہاراج شیرسنگھ سدا اکتھ، پرہ کی مہا لکھی نہ جائے۔ پہلی
 ماگھ تیرا ساچا روپ۔ ستجگ لگائے پرہ ساچا بھوپ۔ چار کنت ورتائے، ہو جائے اندھ کوپ۔ گرسکھاں پرہ آتم جوت
 جکائے، مہاراج شیرسنگھ ست سروپ۔ پہلی ماگھ سماں سہانا۔ کلجگ مٹا پرہ ساچا ستجگ لانا۔ اپنا کھیل رچا تختوں
 لاپے راجا رانا۔ سوہنگ شبد چلا، مان گوئے وید پُراناں۔ ساچی کل ورتا، مہاراج شیرسنگھ ساچا سماں سہانا۔ پہلی ماگھ
 سرب سکھ۔ دے درس سادھ سنگت، پرہ اُتارے آتم بھکھ۔ رکھے لاج ویلے انت، جوں بالک ماتا ککھ۔ مہاراج شیرسنگھ
 وشنوں بھگوان، سوہنگ شبد دیوے ساچا سکھ۔ پہلی ماگھ پرہ شبد لکھاونا۔ سادھ سنگت پرہ رسن سناونا۔ گرمکھ
 ساچے، پرہ ساچے مارگ لاونا۔ ایک در دوار، پرہ ساچے درساونا۔ ایک شبد ادھار، سادھ سنگت پرہ ورتاونا۔ در آئے جو

نر نار، کر کړپا پرېه پار لنگھاونا - جنم نہ پائے وچ سنسار، مہاراج شیرسنگھ جس جیو رسنا گاونا۔ پہلی ماگھ گھر بھگتن
 بھنڈار۔ پرېه ساچا شبد دیوے ادھار۔ گرچرن پریتی ستجگ ساچی نیتی، پرېه راہ چلائے اپر اپار۔ انتکال کل اوڈھ جگ
 پیتی، پرېه ساچا کرے خوار۔ کلجگ جیو بھرن جو کیتی، ویلے انت آئی ہار۔ سادھ سنگت پرېه کایا سینتل کیتی، جوت
 سروپ دیوے درس اپار۔ ایکا بخشے پرېه چرن پریتی، سوہنگ شبد بھرے بھنڈار۔ ستجگ چلائے ساچی ریتی، پرگٹ
 نہکلنک اوتار۔ گرسکھ ساچے سرشٹ سب جیتی، کړپا کرے گردھار۔ آتم کرے پرېه اتیتی، جھرنا جھرائے امرت اپار۔ امرت
 بوند گرسکھ مہارس پیتی، بخشے پرېه ساچا کړپا دھار۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچے، ساچی جوت کرے آکار۔ پہلی ماگھ
 پرېه بھئے اندا۔ سادھ سنگت اُچائے، پرېه پرماندا۔ کلجگ مٹائے پرېه جھوٹھا دھندا۔ گرسکھ بنائے، پرېه ساچا بندہ۔
 سوہنگ ساچا شبد سُنائے، کھول وکھائے پرېه آتم جندا۔ پرېه ساچا مان دوائے، رسنا نہ لائے مدرا ماس جو گندہ۔ مہاراج
 شیرسنگھ ستگر ساچا، جن بھگت سدا بخشندا۔ پہلی ماگھ پرېه ساچی کل ورتا۔ ویلے امرت سرشٹ سبائی لئی بھلا۔
 گرچرن پریتی پا ورلے سنت، آتم ترے کٹی لئی کھلا۔ مان دوائے پرېه وچ جنت، ساچی سیو چرن لئی کما۔ جگائے جوت پرېه
 اکنت، مہاراج شیرسنگھ ساچی دیا کما۔ پہلی ماگھ، پرېه پورن آسا۔ پہلی ماگھ، پرېه دیوے سادھ سنگت پورن بھرواسا۔
 پہلی ماگھ، سوہنگ شبد جپائے سواس سواسا۔ پہلی ماگھ، سرشٹ سبائی کرائے ناسا۔ پہلی ماگھ، ستگر ساچا ستجگ وچ
 مات کرائے واسا۔ پہلی ماگھ، مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان پرگٹائے جوت پرېه ابناشا۔ پہلی ماگھ، رگھپت رگھناتھ۔ سادھ
 سنگت سر رکھے ہاتھ۔ چرن دھوڑ پرگٹ جوت پرېه لگاوے ماتھ۔ مہاراج شیرسنگھ کلنکنہ تریلوکی ناتھ۔ پہلی ماگھ پرب
 مناونا۔ در گھر پرېه سُہاونا۔ ور ور ور، سادھ سنگت در ساچے پاونا۔ ہر ہر ہر، پرېه ساچے درس دکھاونا۔ مہاراج
 شیرسنگھ وشنوں بھگوان، پہلی ماگھ بگیں بھاگ لگاونا۔ گھر ساچے پرېه بھاگ لگائے۔ سادھ سنگت در منگل گائے۔ جوت

سرُوپ پرگٹ جوت، ساچا درس دیکھائے۔ نرنجن جوت، نہ رنگ نہ رُوپ، مہاراج شیرسنگھ ناں رکھائے۔ پہلی ماگھ پرہہ راہ
 چلائے۔ سادھ سنگت سنگت سادھ پرہہ ایک مارگ لائے۔ آگادھ بودھ بودھ آگادھ پرہہ ساچا حُکم سُنائے۔ گرمکھ بھلے پرہہ
 لئے سُدھار، جو در گئے بھلائے۔ دھرے جوت پرہہ کل وڈ جودھا جودھ، راجا رانا کوئی رہن نہ پائے۔ جوت سرُوپ پرہہ وڈ
 بودھ، ستجگ ساچے لیکھ لیکھائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ساچی جوت کل پرگٹائے۔ پہلی ماگھ، ساچا پُرب
 مناونا۔ ساچے پرہہ ساچا راگ، ساچا شبدا سادھ سنگت ورتاونا۔ آد جگادی ساچا ناد، پرہہ آتم دُھن اُپچاونا۔ مہاراج
 شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سُنیاں بابوں پکڑ اُٹھاونا۔ پہلی ماگھ، پرہہ آئے در دربارے۔ دھرے جوت نہکلنک، جوت سرُوپ
 اپر اپارے۔ ویلے انت سریشٹ سبائی، اپنا مَول کل ہارے۔ سادھ سنگت پرہہ رکھ لاج، پہلی ماگھ جو آئے چل دوارے۔
 مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ہوئے سہائی چٹے اسو اسوارے۔ پہلی ماگھ، پرہہ دیوے درس اموگھ۔ سوہنگ ساچا شبدا،
 سادھ سنگت دوئے ساچا جوگ۔ ساچا شبدا سُنائے، پرہہ کئے ہوئے روگ۔ ایک دُھن اُپچائے، آتم چنت مٹائے سوگ۔ پرہہ
 سُن سادھ کھلائے، مہاراج شیرسنگھ دیوے درس اموگھ۔ پہلی ماگھ، پرہہ رکھ پت۔ سادھ سنگت پرہہ ملے ساچا پت۔
 جوت سرُویی جوت پرگٹائے، پرہہ جگا جگ نت۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، کر درس کلجگ لیا جنم جیو جت۔ پہلی
 ماگھ، پرہہ سردھن پور۔ رکھ لاج، جو جن چل آئن حضور۔ سوہنگ شبدا پرہہ آتم بخشے ست سرور۔ مہاراج شیرسنگھ
 وشنوں بھگوان، جوت سرُویی آتم دیوے ساچا نور۔ پہلی ماگھ، پرہہ نوری نور۔ وڈ داتا وڈ گن بھرپورا۔ ساچا شبدا لیکھائے،
 ورتائے، نہ ہوئے ادھورا۔ سریشٹ سبائی انتکال، پرہہ کرائے چورا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سادھ سنگت بخشے چرن
 دھوڑا۔ پہلی ماگھ بے مکھ بے تالے۔ کلجگ جیو ہوئے بے حالے۔ بے مکھ جیو، انتکال پرہہ ساچے گالے۔ گر چرن پریتی
 گرسکھ تیری نبھے نالے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، چرن پریتی کوئی ورا گرمکھ پالے۔ پہلی ماگھ ستجگ جنا۔

ساچا پرہہ سچ لکھائے کرما۔ بے مکھ جیواں سب مٹائے بہرما۔ دُشٹ ڈراچاراں پرہہ آئے شرما۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان،
 جُگو جُگ تیرا ساچا کرما۔ پہلی ماگھ پرہہ پرتپالا۔ سادھ سنگت پرہہ سدا سمالا۔ ویلے انتکال، گُرمکھ ورلے بہالا۔ مہاراج
 شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ایکا در چار ورن دسائے ساچی دھرم سالہ۔ دھرے جوت پرہہ الکھ الیکھا۔ بے مکھ جیواں پرہہ
 کڈھ بہرم بھلیکھا۔ دھن گُرسکھ ساچا، ساچا پرہہ جس نین تیجے دیکھا۔ انتکال کل پرگٹ جوت، کلجگ مٹائے جھوٹھی ریکھا۔
 نہکلنک اوتار نر، انت مُکایا سارا لیکھا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت سرُپی دھاریا بھیکھا۔ جوت سرُپ پرہہ
 بھیکھ دھر۔ کلجگ پرگٹیا اوتار نر۔ شبد منی سنگھ ست جائے کر۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ساچا شبد چلائے اپر
 ۔ ساچا سنت ست قلم چلائی۔ پرہہ ابناشی سیو کھائی۔ قلم مار کر خوار راؤ رنک کرائی۔ دُشٹ ڈراچار نہ آئے چل پرہہ
 سرنائی۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک اوتار، ویلے انت دیہہ چھڈائی۔ دوس رین سنت قلم چلائے۔ لیکھا لیکھے، بے مکھاں لیکھ
 لکھائے۔ آپ ابھیکھ سرب رہیا دیکھ، پرہہ اپنا آپ چھپائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت سرُپی ساچی دھن
 ساچے سنت اُچجائے۔ ساچا شبد پرہہ اُچجایا۔ آلس نندرا پرہہ مگروں لایا۔ ایکا جوت سرُپ، پرہہ نظری آیا۔ ساچی جوت
 آکار کر، پرہہ کلجگ بھیکھ مٹایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سنت منی سنگھ مان دوايا۔ سنت منی سنگھ پرہہ
 شبد کھائے۔ ساچا پرہہ دوس رین سد رسنا گائے۔ ایکا دسے نر اوتار، دوسر سرب بھیکھ مٹائے۔ کوک پکارے ساچا در، راجا
 رانا کوئی سرن نہ آئے۔ ویلے انت مار قلم گیا کر، کلجگ جھوٹھے لیکھ لکھائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ساچا شبد کن
 سُنائے۔ شبد مار پرہہ جگت کرایا۔ سنت منی سنگھ ساچا شبد سُنایا۔ ست پُرکھ سدا وِسما دے، پرہہ وِسما دی وِچ سَمایا۔
 چلائے شبد پرہہ انادے، ناد دھن اُچجایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سنت منی سنگھ ساچا مان دوايا۔ ساچا شبد
 پرہہ اُچجائے۔ ساچا سنت لکھت لکھائے۔ مہما اگت، گنی نہ جائے۔ بنائے بنت ویلے انت، قلم لیکھ لکھائے۔ بیٹھ اگت شبد

لکھنت، سرِشٹ سبائی بھسم کرائے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، ساچی جوت وِچ دیہہ جگائے۔ ساچی سُرَت پرِبہ در
 بائے۔ انحد شبد دیوے رگھرائے۔ دوس رین ساچا سنت قلم چلائے۔ سرِشٹ سبائی وہائی وِہندے وہن، لکھت سَت کرائی۔
 مہاراج شیرسنگھ سَتگر ساچے، ساچی دھن اُچائی۔ ساچا شبد سدا من وسے۔ آتم جگے جوت رَو سسے۔ کر درس ساچا
 پرِبہ، آتم سنت سدا کل ہسے۔ مہاراج شیرسنگھ جوت سرُپ، سنت منی سِنگھ سدا تیرے وِچ وسے۔ ساچا دُوَت ساچا
 سنت بنایا۔ ساچے دھام پرِبہ پلا پھرایا۔ اپنا نام امام مہدی پرِبہ رکھایا۔ ساچا کام بال اوستھا پرِبہ کرایا۔ مہاراج شیرسنگھ
 وِشنوُن بھگوان، اپنا بھيو آپ چھپایا۔ اپنا بھيد پرِبہ آپ چھپاوے۔ ايکا شبد سنت منی سِنگھ کَن سُناوے۔ جوت سرُپي
 جوت دھر، پرِبہ ساچی جوت درساوے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، دوس رین ساچا شبد چلاوے۔ سنت منی
 سِنگھ پرِبہ درس دکھایا۔ اپنا بھيد پرِبہ آپ چکایا۔ ساچی جوت پرکاش کر، پرِبہ آتم دیپ جگایا۔ اگیان اندھیر وِناس کر،
 سوہنگ ساچا پرِبہ وِچ سواس چلایا۔ پورن کرپا کر، ساچی سیوا سنت منی سِنگھ لایا۔ مہاراج شیرسنگھ جوت سرُپي
 وِچ واس کر، ساچا شبد راگ سُنایا۔ شبد لکھائے پرِبہ راگن راگے۔ بھيت گھلائے پرِبہ پہلی ماگھے۔ جوت منی سِنگھ سَتجگ
 جاگے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، کلجگ پائے گرسکھ وِرلا وڈ بھاگے۔ سنت منی سِنگھ تیری پورن گھالا۔ ساچا پرِبہ
 تیرا سدا رکھوالا۔ جگاوے جوت وِچ لِلاٹ، پرِبہ ساچا بےمثالا۔ کلجگ جیوان انت، سوہنگ شبد کرے مُنہ کالا۔ مہاراج
 شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، سادھ سنگت پہلی ماگھ تیرے کٹے دُکھ جنجالا۔ دُکھ دِلدر پرِبہ دئے گوا۔ سَتگر ساچائے جوت
 پرگٹا۔ نہکلنک جامہ دھار، ناؤں لیا رکھا۔ سوہنگ ساچا شبد چار ورن جائے ورتا۔ سرگن نرگن رُوپ پرِبہ سرب رِہیا سما۔
 مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، جس جن لیا رسن دھیا۔ دُکھ بھکھ پرِبہ روگ مٹائے۔ گر سنگت ساچا مان دوائے۔ جامہ
 دھار نہکلنک، واک بھوکھت سچ کرائے۔ مہاراج شیرسنگھ سَتگر ساچا، تیرے چھتر سیس جھلائے۔ روگ سوگ گرسکھ

مٹاونا۔ پرہہ ابناشی پرہہ آپ اکھواونا۔ دُکھ درد وناسی، نہکلنک کل ناؤں بھلاونا۔ سرب گھٹ واسی جامہ گھنک پُری وچ
 پاونا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جُگ چوٹھے ویلا انت کراونا۔ سادھ سنگت، تیرا درد مٹایا۔ پت پرمیشور تیرا ہوئے
 سہایا۔ جپ تپ پرہہ سرب مٹایا۔ ایک ساچا نام، سوہنگ شبد چلایا۔ گرُمکھ ساچا کام، پرہہ چرنی سیس جھکایا۔
 ستجگ اُچے ساچا دھام، مہاراج شیرسنگھ جس دھام چرن ٹکایا۔ ساچا دھام وچ وربھنڈ۔ پرہہ جوت جگاوے وچ نوکھنڈ۔
 بے مُکھاں آتم ہوئے رنڈ۔ انتکال کلجگ پرہہ ساچا لائے ڈنڈ۔ ساچا نام سوہنگ پرہہ سادھ سنگت جائے ونڈ۔ چار جگ چار
 ورن، پرہہ دیوے وڈیائی وچ وربھنڈ۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپ وچ کھنڈ برہمنڈ۔ جوت سروپ
 جگت پرویشیا۔ کلجگ کرے پرہہ ساچا بھیسیا۔ گرُمکھ ورا پرہہ در آئے کرے ادیسیا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان،
 گرُمکھ ساچے سدا پرویشیا۔ ساچے سیکھ پرہہ سدا سمایا۔ ساچی جوت پرہہ آتم کرے رُشنا یا۔ کھول دیوے پرہہ آتم سُن،
 اگیان اندھیر مٹایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ساچا دیپ جگایا۔ جگے دیپ اندھیر وناسیا۔ دھرے جوت پرہہ
 ابناشیا۔ گرُمکھ ساچے ویکھ، پرہہ ساچا رکھے وچ دھرواسیا۔ پرہہ ساچے کل کیا بھیکھ، بے مُکھ جیواں جنم گویا کر کر
 ہاسیا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سادھ سنگت تیرا داسن داسیا۔ سادھ سنگت پرہہ داسن داسے۔ دیوے درس
 پرہہ گھنک پُر واسے۔ گرُمکھ ساچے پرہہ ساچے بل بل جاسے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ویلے انت کرے بند
 خلاصے۔ بندھن بندھ، پرہہ بندھن توڑے۔ دواپر ترتے وچھڑے پرہہ کلجگ جوڑے۔ پرہہ ساچا جگ آیا، سیکھ ساچے دی
 ساچی لوڑے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سرشٹ سبائی وچ شوہ دریا روڑھے۔ گرُمکھ دیوے درس پرہہ سد گپتے۔
 پہلی ماگھ سوہنگ شبد لکھاوے جگتے۔ رسنا جپ جپ جیو بئے دوار ساچی مکتے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان،
 میل ملائے جوت سروپی کینی جگتے۔ ساچی مکتی سچ در پاؤ۔ سادھ سنگت پہلی ماگھ گر در آؤ۔ بہرم بھلیکھے سارے

لاهو۔ ساچا پرہ نیتر پیکھ مائس جنم سُپھل کراؤ۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، پرہہ ابناشی سیو کماؤ۔ ساچا پرہہ سچ
 گھر آوے۔ ساچا در پرہہ آن سُہاوے۔ ساچا در گُرسکھ دواوے۔ بھنڈارے پرہہ اکھٹ رکھاوے۔ اوتار نر جامہ گھنک پُر وچ
 پاوے۔ ساچا سر دو سو چوٹی بُرجی بن جاوے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، امرت دھار میگھ برساوے۔ امرت میگھ
 برسے لہندی دھارا۔ سنت منی سنگھ لکھیا شبد اکم اپارا۔ وڈا سر وڈا در، بنے وچ سنسارا۔ مہاراج شیرسنگھ جوت
 سروپ، نہکنک اوتارا۔ گھنک پُرا گنا گنوت۔ کلجگ جوت دھری بھگوت۔ درس دکھایا بہرم چُکایا پرہہ منی سنگھ سنت۔
 مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جامہ دھار ستجگ مان دوا یا سرب وچ جیو جنت۔ مان سروور دھام نیارا۔ پرہہ ابناشی
 چرن دوارا۔ چیت سنگھ تیرا در اُچے، بنے وڈ دربارا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، شبد لکھائے اپر اپارا۔ ساچا دھام پرہہ
 کا بھیا۔ پرہہ ابناشی کینی دیا۔ جوت سروپ ستجگ چلائے ساچی نیا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، نہکنک اوتار
 جگ بھیا۔ گھنک پُر وڈ دربارا۔ ورتائے کھیل، پرہہ وچ سنسارا۔ ستجگ ست ورتائے، ساچی جوت ہونے اُجیارا۔ گھنک پُر
 تھان سُہائے، تجائے دیہہ پرہہ گردھارا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سرب کل ورتے وچ سنسارا۔ گھنک پُر سچ دھام
 رچایا۔ ویلے شام ساچے رام نہہہ رکھایا۔ پورن کیا کام، پرہہ ابناشی اندھ اندھیر رکھایا۔ بے مکھ جیواں موٹ پلایا جام، ماجھا
 ہوئے گھونڈ بنایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، لکھیا لیکھ سنت منی سنگھ ست کرایا۔ ساچے پرہہ شبد اُچایا۔
 گھنک پُر لیکھ پرہہ ابناشی آپ لکھایا۔ اوچا در دربار، سنت ساچے میخ لگایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ساچا شبد
 آپ ورتایا۔ گھنک پُر، تیرا لکھایا لیکھ۔ ویلے انت کلجگ، گُرسکھ تینوں لین دُوروں ویکھ۔ جوت سروپ پرگٹ پرہہ، جوت
 سروپی دھرے بھیکھ۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ستجگ اُچائے تیری ریکھ۔ ساچے پرہہ ساچا ستجگ لا۔
 ستجگ ساچے ست پُرکھ لے اُچا۔ سوہنگ ساچا شبد، پرہہ ساچے دا ساچا راہ۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سب

تھائیں ہوئے سہا۔ ساچا دھام گھنک پُر۔ ساچا لیکھ لکھایا دُھر۔ کلجگ پرگٹے ساچے دھام دوئے گوہند گر۔ جوت جگائے کلنکنہ، دیوی دیو چرن آئے تُر۔ پرہ سرب مٹائی سیو، ساچا شبید سُنایا سنت گھنک پُر۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، تیرا در نہ پائن سُر۔ دیوی دیو پرہ مان گویا۔ سنت منی سنگھ ساچا شبید لکھایا۔ سیو میو پرہ سارا نشٹ کرایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ایکا نام ساچا جگت ورتایا۔ گنگا تیرا گیا نیر۔ دوس زین کٹی وہیر۔ پرگٹ جوت نہکلنک کھچے جوت جو کٹے زنجیر۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ویلے انت کلجگ نہ دیوے کیسے دھیر۔ گوداوری تیرا مان چُکایا۔ جوت سروپ پرہ جوت دھر، تیرا امرت نیر کرایا۔ پرہ ابناشی اوتار نر، ویلے انت کلجگ چیر لُہایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ ساچا شبید چلایا۔ پرہ ابناشی سدا رنگ بھینا۔ ویلے انتکال کل، پرہ مٹائے مکہ مدینہ۔ جوت جگائے نہکلنک، سرب کھپائے محمدی دینا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، چار ورن اک کینا۔ ساچا پرہ جوت پرگٹائے۔ تٹ تیرتھ کوئی رہن نہ پائے۔ پیر پیغمبر اولیئے، پرہ مان گوائے۔ گرسکھ ساچے ساچے سنت، نہکلنک جو سیو کھائے۔ نظر آئے جس بنائی بنت، پرگٹ جوت درس دکھائے۔ جوت سروپ پرہ سدا اکت، نرہار وچ سمائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپی بھانا کل ورتائے۔ جوت سروپ جگت گردھار۔ ساچا کارج کرے کرتار۔ ساچا راج ورتائے وچ سنسار۔ نر نرائن نرنجن جوت ایکنکار۔ ورن چار پرہ کرائے ایکا گوت، سوہنگ شبید چلے سنسارا۔ پرہ ابناشی پرگٹے ساچی جوت آپ گردھارا۔ بے مکھ جیو جگ رہے سوت، دس نہ آئے پرہ اگم اپارا۔ جو کچھ پرہ ورتائے سوئی کل ہوت، ویلے انت دسے اندھیارا۔ مہاراج شیرسنگھ نرنجن جوت، جوت پرکاش کرے سریشٹ اُجیارا۔ ساچی جوت جگت پرکاشے۔ کلجگ اندھیر سرب ونا سے۔ ساچا پرہ گرمکھ ساچے تیرے پردے واسے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جو جن درس پیاسے۔ دے درس پرہ پیاس مٹائے۔ مٹائے پیاس جو جن آئے سرنائے۔ کھائے ترس پرہ ابناش، ویلے انت چرن لگائے۔ مہاراج شیرسنگھ

وِشَنُوں بھگوان، سادھ سنگت سر ہتھ ٹکائے۔ سادھ سنگت سر ہتھ ٹکایا۔ ساچے پرہہ ساچا کرم کرایا۔ جوت سرُوپی جوت دھر، جگ ساچا مان دوایا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشَنُوں بھگوان، گُرمکھ ساچے میل ملایا۔ ملیا میل ساچے پرہہ۔ گُرمکھ ساچے، پرہہ لیا لبھ۔ امرت جھرنا جھرے وچ نہہ۔ مہاراج شیرسنگھ وِشَنُوں بھگوان، جوت پرگٹائے وقت لیائے جھب۔ ویلے انت پرہہ انت کراونا۔ پرگٹ ساچی جوت، ساچا کرم وچ جگت کراونا۔ جوت سرُوپی پرگٹ بھیس، سادھ سنگت پرہہ درس دیکھاونا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشَنُوں بھگوان، وچ مات سد آون جاونا۔ ویلے انت پرہہ دیا کہائے۔ سادھ سنگت پرہہ شبہ جنائے۔ بھل بھل بھل، کوئی جیو بھل نہ جائے۔ زل زل زل، ویلے انت گُرسکھ کوئی زل نہ جائے۔ اٹل اٹل اٹل، پرہہ نہ کوئی ٹلائے۔ اڈل اڈل اڈل، پرہہ نہ کوئی ڈلائے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشَنُوں بھگوان، بیٹھ اڈول سرِشٹ سبائی دے اٹلائے۔ ساچا پرہہ سچ دیبا دھار۔ ساچا کارج کرے کرتار۔ ساچا راج ورتاوے وچ سنسار۔ جوت جگاوے وچ ماجھ، ساچا گردھار۔ سادھ سنگت پرہہ رکھے لاج، دیوے درس نراہار۔ سوہنگ شبہ مارے آواز، سادھ سنگت آچرن دوار۔ مہاراج شیرسنگھ وِشَنُوں بھگوان، سرِشٹ سبائی کرے خوار۔ سوہنگ شبہ پرہہ آواز لگائے۔ گُرسکھ ساچے، پرہہ سچ سُنائے۔ بھج بھج نٹھ نٹھ، سادھ سنگت پرہہ سرنی آئے۔ اکتھ اکتھ اکتھ، ساچا اکتھ ہو جائے۔ لٹھ لٹھ لٹھ، اُلٹی لٹھ پرہہ جگت بھائے۔ بھٹھ بھٹھ بھٹھ، سرِشٹ سبائی بھٹھ ہو جائے۔ مہاراج شیرسنگھ کِریا کر، ساچا شبہ سُنائے۔ ساچا پرہہ سچ ورتار، پنج سکھ پرہہ پکڑ اٹھائے۔ ورتائے سو جو شبہ لیکھائے اپار، وچ کلسیں کھیل رجائے۔ کرے کرائے کرنیہار، ابھیدا ابھیدا بھيو چھپائے۔ ساچا تخت کر تیار، اپنا آسن آپ لگائے۔ اُپر بیٹھ آپ گردھار، سینگھ آسن گُرسکھار سپس ٹکائے۔ چار کُٹ مچ جائے ہاباکار، کیسے ویلا ہتھ نہ آئے۔ مہاراج شیرسنگھ تیرا ورتار، بھید کیسے نہ آئے۔ ساچے پرہہ، سچ بنت بنائی۔ ساچی کھیل کلسیں پرہہ ورتائی۔ ساچا راج ساچا تاج، ساچی دیوے پرہہ وڈیائی۔ مہاراج شیرسنگھ وِشَنُوں بھگوان، لکھت بھوکھت سچ کرائی۔ ساچے پرہہ کھیل

رچایا۔ پنجان سیکھاں پرہہ حُکم سُنایا۔ چار کُنٹ پرہہ کھڑا کرایا۔ پنجان سر پرہہ چہتر جھلایا۔ سنگت سبائی باہر کڈھایا۔
 اک اک گُرسکھ آئے گرچرنی سیس جھکایا۔ سادھ سنگت چُپ ہو جائے، پرہہ سُن سادھ کرایا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنو
 بھگوان، ساچا کھیل وچ کلسیں جائے کرایا۔ ساچے پرہہ سچ کھیل رچائے۔ سادھ سنگت دیوے سچ سُنائے۔ آد انت پرہہ سدا
 سہائے۔ سادھ سنگت پرہہ ساچا جُگو جُگ پیج رکھائے۔ ویلا وقت سہا گیا، بھنڑی زین سہائے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنو
 بھگوان، سچ تیری وڈیائے۔ ساچے پرہہ سچ شبد لکھایا۔ سادھ سنگت پرہہ مان دوایا۔ وقت سہایا ویلے انتکال انت پرہہ
 سادھ سنگت رہے سمایا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنو بھگوان، گن گندھرب تیرا درس کیسے نہ پایا۔ سادھ سنگت پرہہ ملے
 بھوپن بھوپیا۔ دیوے درس پرہہ سچ انوییا۔ دس نہ آئے جوت سروپ، نہ دسائے ریکھ روپیا۔ پرہہ ابناشی ست سروپیا۔ مہاراج
 شیرسنگھ جوت جگائے، کرے پرکاش وچ اندھ کوپیا۔ پرہہ کی جوت جگت اُجاگر۔ نہکلنک چرن دھوڑ جوں نیر ساگر۔
 گُرسکھ ساچے امرت برکھے وچ جھوٹھی دیہہ گاگر۔ مہاراج شیرسنگھ شبد لکھائے، گُرسکھ ترائے کر نرمل اُجاگر۔ گُرسکھ ساچا
 نرمل نرمل۔ بے مکھ کلجگ جیو، انتکال کل جوں سِنملا۔ آتم تپے جوں بالو بَملا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنو بھگوان، آد انت
 سد نرمل نرمل۔ ساچا پرہہ سدا نرلم۔ جھوٹھی سرشٹ جھوٹھا سب عالم۔ شبد مار کرے خوار، پرہہ چلائے ساچی قلم۔
 مہاراج شیرسنگھ وِشنو بھگوان، سوہنگ شبد چلائے کھنڈا دو دھار کلجگ وڈا ظالم۔ شبد مار پرہہ جگت کرایا۔ جوت
 سروپ پرہہ اگن لگایا۔ گُرسکھ ساچے، پرہہ ساچی سرن لگایا۔ ساچا شبد گیان دے، پرہہ آتم اگن بُجھایا۔ ساچا درس
 وِشنو بھگوان دے، آتم دُکھ مٹایا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنو بھگوان، سادھ سنگت سد وچ سہایا۔ ساچا پرہہ سدا
 ستونت۔ جوت جگائے ویلے انت۔ دھرت دھول پلائے، جیو جنت ہوئن بھسمنت۔ سادھ سنگت ملیا پرہہ اک اکت۔ تھر
 گھر واسی وچ مات دے آئے، مہاراج شیرسنگھ بھگت بھگونت۔ آیا مات پرہہ سُکھدائک۔ دُکھ روگ سرب مٹائک۔ پرہہ

ساچا ساچا نائڪ۔ مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان، سادھ سنگت تیرا سدا سہائڪ۔ سادھ سنگت پرہ سچ دیوے
 سیکھیا۔ سوہنگ ساچا شبد، پرہ جھولی پائے بھیکھیا۔ دھن دھن دھن گرسکھ، ساچا نام جس پرہ ساچے لیکھیا۔ مہاراج
 شیرسنگھ وشنو بھگوان، تیرا در ورلے گرمکھ دیکھیا۔ ساچے پرہ دھر ساچی سرنا۔ مات لوک پھر ہونے نہ مرنا۔ جم کا ڈنڈ
 ویلے انت نہ بھرنا۔ گرچرن پرتی بھوجل ترنا۔ پرہ ابناشی نہکنک، گرمکھ ورلے ورنا۔ بے مکھ جیواں انتکال کلجگ دکھ
 ڈاڈھا بھرنا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان، گرسکھ جھرائے ساچا جھرنا۔ امرت جھرنا پرہ جھرائے۔ شانت سوانتی بوند پرہ
 میگھ برکھائے۔ ساچا پرہ کرپا ندھ، کول ناہ کھول وکھائے۔ کارج ہوون سارے سدھ، دوار دسم پرہ بھید کھائے۔ گرسکھ
 دیوے نو ندھ، ساچی جوت پرہ جگائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان، اپنا بھيو سرب کھائے۔ اپنا بھيو پرہ کھلاؤنا۔
 جوت سروپی ساچا ڈنک نہکنک و جاؤنا۔ ساچا دھام پرہ ابناشی ویلے انت سہاؤنا۔ سادھ سنگت، ساچا نام نہکنک سد
 رسنی گاؤنا۔ جوت جگائے رمیا رام، مستوانے چرن پرہ پاؤنا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان، جوت سروپی درس رانے
 سنگرور دکھاؤنا۔ جوت سروپ پرہ درس دکھائے۔ رانا سنگرور پرہ تئب اٹھائے۔ پرہ دیسے دور، نظر نہ آئے۔ تئے غرور، پرہ
 ساچا بھو چکائے۔ آتم سرور، پرہ سوہنگ شبد دھن اچجائے۔ سرب کلا پرہ ساچا پور، در آئے سیس جھکائے۔ مہاراج
 شیرسنگھ وشنو بھگوان، بھلیاں گلے لگائے۔ بھل بھل بھل وقت گویا۔ سنت منی سنگھ ساچا ڈھول وجایا۔ پرہ ابناشی
 جوت سروپ، انحد دھن اچجایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان، ساچا حکم سنایا۔ ساچا پرہ سچ حکم سنائے۔ سنت منی
 سنگھ ست کھائے۔ راجے رانیاں دے سنائے۔ نہکنک جامہ دھار وچ مات دے آئے۔ نر اوتار کرپا دھار، چل آ سیس جھکائے۔
 مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان، پھیر دس نہ آئے۔ ساچے سنت سچ حکم سنایا۔ پرہ ابناشی ساچا شبد لکھایا۔ ساچا سنت
 پروان پرہ دیبان اپنا کھیل رچایا۔ نہکنک جو چرنی ڈگے آن، پرہ دیوے مان سوايا۔ جو جن نہ کرن پچھان، پرہ راؤ رنگ

کرایا - نائیاں پرہ دیوے مان، نائیاں سر چہتر جھلایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان، راجا رانا سب تختوں لاپیا۔
 ساچے سنت پرہ چرن ٹیکا۔ ساچا پرہ، شبدا اُچائے ایکا۔ بھانا پرہ ورتائے، کلجگ جیو بھلے انیکا۔ ویلے انت پت گوئے، اک
 رکھائے پرہ چرن ٹیکا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان، بے مکھاں کرے بڈھ بییکا۔ ساچا پرہ بھرم نوارے۔ راجے رانے آئن
 چل دربارے۔ جوت سروپ پرہ پرگٹے گردھارے۔ ایکا شبدا پرہ مارے کھنڈا دو دھارے۔ آتم مار کر خوار اُترن پار، جو
 جن ڈگن دوارے۔ وچ سنسار پرہ گردھار، سوہنگ شبدا کرائے جیکارے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان، سچ سچ
 ورتائے وچ سنسارے۔ ساچا پرہ سچ دیان۔ چار ورن پرہ پائے ایکا مان۔ راؤ رنگ نہکلنک در اک سمان۔ مہاراج شیرسنگھ
 وشنو بھگوان، لاج رکھائے چرن آئے جو بردھ بال جوان۔ پرہ رکھے لاج بردھ بال انجائیاں۔ پرہ ابناشی کلجگ جس جن
 پچھانیا۔ ساچا پرہ پرگٹ جوت، چرن لگاوے راجے رانیاں۔ ہنکاریاں پرہ ہنکار نوارے، درس دکھاوے رانیاں۔ مہاراج
 شیرسنگھ وشنو بھگوان، چار کُنٹ ورتاوے اپنے بھانیاں۔ ساچا پرہ سچ ورتے بھانا۔ راؤ رنگ پرہ چرن لگانا۔ ساچا شبدا
 پرہ سچ سنانا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان، جوت سروپی پھریا بانا۔ جوت سروپ پرہ جامہ دھار۔ کلجگ آیا وچ
 سنسار۔ دس نہ آئے پرہ نین مُندھار۔ پرہ ساچے دی ساچی کار۔ سچ سچ ورتاوے وچ سنسار۔ ستجگ ورتاوے پرہ
 ست ورتار۔ ایکا آتم گیان دے، پرہ بھرے بھنڈار۔ ستجگ تیرا واس، مٹے اندھیر بھئے پرکاش۔ بالک دیوے گیان، وچ گرہ
 واس۔ ساچا سوہنگ شبدا پرہ وچ چلائے سواس۔ کلجگ مایا پرہ ساچے، جیو جنتاں کینی ناس۔ پرگٹ جوت نہکلنک
 سرشٹ سبائی کینی داس۔ ستجگ تیرا ست ورتار۔ سوہنگ شبدا پرہ بھرے بھنڈار۔ چار ورن سوہنگ ایکا ادھار۔
 چرن لاگ نیچ اوچ سب ادھرے پار۔ پاربرہم پریشور نر نرائن اوتار۔ مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان، ایکا تیرا سچ دربار۔
 ساچا در گرسکھ ساچے منگیا۔ سوہنگ شبدا سکھ ساچے لاگے انگیا۔ گن ندھان پرہ ساچا نام دے، گرسکھ تیرا آتم رنگیا۔

پرگٹ جوت دیوے درس وِشنوُن بھگوان، جس در آئے منگیا۔ چار ورن، پرہہ در بھکھاری۔ دھرے جوت نہکلنک اوتاری
 - جھوٹھی سریشٹ جوت سروپ پرہہ آن سنگھاری۔ کلجگ کایا پرہہ پار اُتاری۔ ستجگ ساچی ستگر ساچے تیری نیہہ
 اُساری۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، چار ورن چار کُنٹ سر چہتر جھلاری۔ چہتر سوہے پرہہ ساچے سیس۔
 ستجگ ساچے ایک راہ دِسائے جگدیش۔ گرسکھ ساچے پرہہ میل ملائے، بھید چُکائے بیس اکیس۔ انتکال وچ جوت رلائے،
 مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان بے مُکھاں جائے پیس۔ پیس پساوے سارا جگ۔ راجے رانے پکڑ لیاوے شاہ رگ۔ کلجگ
 جیو اگن جوت جائن دگ۔ گرمکھ ساچے نہکلنک، تیری چرنی جائن لگ۔ انتکال کل سو جن اُدھرے، جو پرہہ آئے پگ۔
 مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، وڈ سُورا سربگ۔ وڈ داتا پرہہ وڈ سُور۔ سریشٹ سبائی کرے چور۔ کلجگ ویلا انت آ
 گیا، نہ رہیا دور۔ گر ساچا شبد لکھا گیا، گرسکھاں آتم کرے بھرپور۔ ستجگ ساچی جوت جگا گیا، سکھ ساچے جوں
 کوہ طور۔ پرہہ ساچا بھیس وٹا گیا، جوت سروپی ساچا ایک نور۔ نرنجن جوت سد نربار۔ پاربرہم جوت سروپ لئے اوتار۔
 کلجگ اتم کرے خوار۔ ستجگ ساچا سچ ورتے ورتار۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، کل بھئے نہکلنک اوتار۔
 نہکلنک تیرا نانا روپ۔ ساچی جوت پرگٹائے، وچ مات اندھ کوپ۔ آتم اگن لگائی، بللائے وڈ وڈ بھوپ۔ پرہہ ساچے دیا کمائی،
 گرسکھاں درس دکھائے جوت سروپ۔ مہاراج شیرسنگھ تیری وڈیائی، تیری مہا جگت اٹوپ۔ ساچا پرہہ، رنگ نہ روپیا۔
 جوت سروپی سد جوت سروپیا۔ آون جان جاون آن، جامہ دھارے گرسکھاں سوہنگ ساچی دھوپیا۔ مہاراج شیرسنگھ
 وِشنوُن بھگوان، آد جگاد ست سروپیا۔ ستجگ تیری ساچی سار۔ سوہنگ شبد تیری ورتار۔ نہکلنک تیرا سکدار۔ وڈ
 وڈ آپ پرہہ وڈ کرتار۔ ایک در چار ورن دِسائے ہر کا دوار۔ پاربرہم جوت جگائے اپر اپار۔ گرچرن پرتی ساچا گھر، سوہنگ
 ساچا شبد جن بھگتاں دیوے بھنڈار۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، ست ست ست کرتار۔ ستجگ ساچا ست کر

جانيا۔ پاربريم سروپ برهم، ورلے گرسکھ کسے پچھانیاں۔ کھیل کيا پرہ اگم، تختوں لاپے راجے رانیاں۔ کوئی نہ مارے چار
 گنٹ دم، پرہ دھرے جوت وڈ زروانیا۔ سوہنگ ساچا شبد چپاوے نام، مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوانیا۔ ستجگ
 تیری ساچی نائے۔ پرہ اباشی دے لکھائے۔ راؤ رنگ سرب جھڑ جائے۔ اوچ نیچ کوئی رہن نہ پائے۔ ایکا ورن پرہ وچ مات
 ورتائے۔ ساچی سرن نہکلنک تیری دس آئے۔ کل بے مکھ جيو ويلے انت ڈرن کھئے نہ ہوتے سہائے۔ پتت پاپی سب در ترن، جو
 جن آئن سرنائے۔ سادھ سنگت گرچرنی ترن، در آئے سیس جھکائے۔ مات لوک نہ ہووے مرن، آون جان پرہ گيڑ چکائے۔
 کھول دیوے پرہ ہرن پھرن، سوہنگ شبد جو جن رسنا گائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ساچی گاتھ ستجگ
 لکھائے۔ ہرن پھرن پرہ آپ کھائے۔ ساچی جوت وچ دیہہ ٹکائے۔ اگیان اندھیر سب دے مٹائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں
 بھگوان، نجاند گرسکھ اُپجائے۔ نجاند گر در پائے۔ کلجگ مایا تنوں جلائیے۔ ہنکتا میل منوں تجائیے۔ ساچا گر ساچی سنگت
 بن جائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گرسکھ ہوتے داغ نہ لائیے۔ ساچ پرہ، سچ فرمائے۔ ساچا شبد گر سنگت سُنائے۔
 نندک دُشٹ پرہ در رہن نہ پائے۔ پہلی ماگھ پرہ سارا بھید کھائے۔ آتم اجوڑ پرہ بندی توڑ، پرہ ساچی بنت بنائے۔ بے مکھ
 چلے دیہی کوہڑ، رسنا نند جو پرہ سُنائے۔ جو جن ہوتے شبد اموڑ، سادھ سنگت وچ رہن نہ پائے۔ ویلا انت پرہ ساچے
 دی ساچی لوڑ، مہاراج شیرسنگھ ساچا شبد لکھائے۔ ساچے سکھ سچ ورتنت۔ سچ سچ ورتائے پرہ بھگونت۔ بے مکھ بھلے
 سرب جيو جنت۔ ہوتے نانا چرنی سیس جھکائے، بخش دیوے پرہ ساچا کنت۔ چرن دھوڑ جن مستک لائے، ہوتے سہائی ويلے
 انت۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، کلجگ مایا پائی بے انت۔ ستجگ ساچا پرہ ساچے لایا۔ ساچا شبد ویہہ سو اٹھ
 بکرمی پہلی ماگھ لکھایا۔ ایکا راگ پرہ ساچے سوہنگ چار ورن سُنایا۔ بے مکھاں آتم ڈنگ مارے ناگ، باشک تشک پرہ
 ٹنب اٹھایا۔ گرسکھ پردے جائن جاگ، ناد دُھن پرہ دے اُپجایا۔ گرسکھ ساچے پرہ چرنی لاگ، کلجگ ممتا دے تجایا۔

جوت سرُپ پرڳڻے آد جُگاد، ٺهڪنڪ کل جامه گهنڪ پُري وچ پايا۔ گُرسڪه پر به ديوي ساچي سڪهيا۔ ويلي انت سادھ سنگت تيري سچ پريڪهيا ۔ ساچا پر به ساچا در سچ سوہنگ ديوي ساچي بهيڪهيا۔ مہاراج شيرسنگھ وشنون بھگوان، کل ورلے گُرمڪھ ديڪهيا۔ ورلا گُرسڪھ پر به در پيڪھ۔ ساچا پت جن ساچا ويڪھ۔ سرشٽ سبائي پر به ربي بهرم بھليڪھ۔ گُرسڪھ تيرا مانس جنم پر به لايا ليڪھ۔ جو جن در آئن ويڪھا ويڪھ۔ پر به چرني سپس جھڪائن، پر به ساچا ليڪھ ليڪھ وچ ليڪھ۔ مہاراج شيرسنگھ وشنون بھگوان، سرب وچ ويڪھ۔ سادھ سنگت ساچا فرمان۔ ساچا شبد ساچا گر سچ پاوي آن۔ ٺندڪ دُشٽ دُراچار، پر به در نہ پائن۔ سو جن ادھرن پار، سوہنگ شبد جو رسنا گائن۔ کلجگ جامه دھاريا، مہاراج شيرسنگھ وشنون بھگوان۔ سادھ سنگت پر به بهو چڪائے۔ ساچا شبد ست ورتائے۔ سنت مني سنگھ ساچا مان دوئے۔ جامه دھار ٺهڪنڪ، ستگر ساچا ستجگ پرڳڻائے۔ مہاراج شيرسنگھ وشنون بھگوان، جوت سرُپي تلڪ لڪائے۔

ساچے پر به سچ تلڪ لڪايا۔ چار ورن سرتاج بنايا۔ چار ورن مني سنگھ تيري سرنايا۔ پاربريم اچرج کھيل، ستجگ ساچے جوت سرُپي ورتايا۔ مہاراج شيرسنگھ وشنون بھگوان، وچ ور بهنڊ ايڪا شبد چلايا۔ ساچے پر به سچ ستجگ لايا۔ ساچا ستگر پر به آپ پرڳڻايا۔ جوت سرُپي ٺهڪنڪ بهرم بھليڪھا سارا لاهيا۔ مہاراج شيرسنگھ وشنون بھگوان، سارا بهيد آپ کھلایا۔ مني سنگھ سر تيرے تاجا۔ وڏا پر به آپ وڏ راجا۔ پرڳڻائي جوت رکھائي لاج وچ ماجھا۔ مہاراج شيرسنگھ وشنون بھگوان، سادھ سنگت تيري رکھ لاجا۔ ستجگ ساچا ست اُچايا۔ کلجگ ماجھا تهيه کر، ستجگ ساچے پرڳڻايا۔ ستجگ امرت ميگھ برس، ست سرور پر به دے بنايا۔ مہاراج شيرسنگھ وشنون بھگوان، ستجگ ساچا بهيت چڪايا۔ ستجگ ساچے پر به بھاگ لگاونا۔ ديس ماجھا پر به پھير وساونا۔ پُري گهنڪ بهي ست سھاونا۔ چار ورن پر به در آئے ساچا گاونا۔ مہاراج شيرسنگھ شبد سُنائے، چار کُنٺ جوت سرُپ وچ پاونا۔ جوت سرُپ بهي جگ انتر۔ سوہنگ شبد ديوي ساچا گر منتر

- گرسکھ آتم سدا پرہہ بسنتر۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوؤں بھگوان، تیری آتم کرے سُنتر۔ گرسکھ تیری آتم راس۔ ساچا پرہہ وسے تیرے پاس۔ دھرے جوت پرہہ ابناش۔ سدا اڈول نہ جائے وناس۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوؤں بھگوان، ساچے پرہہ سدا بل بل جاس۔ ساچا شبدا پرہہ جائے ونڈ۔ بے مُکھ پرہہ لائے سوہنگ ڈنڈ۔ گرسکھ تیری آتم ہونے نہ رنڈ۔ جامہ دھار نہکلنک، راجیاں رانیاں توڑے گھمنڈ۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوؤں بھگوان، جامہ دھارے وچ برہمنڈ۔ وربھنڈی وربھنڈ سہائے۔ چار ورن پرہہ ایک جوت جگائے۔ ایک ایک پرہہ ایک کر، ایک مارگ لائے۔ نہکلنک ساچی چرن ٹیک دھر، دوسر سارا بھید مٹائے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوؤں بھگوان، سَتجگ ساچا مارگ لائے۔ ساچا مارگ سَتجگ لایا۔ پرہہ ابناشی شبدا لکھایا۔ پہلی ماگھ پرہہ جنم دوايا۔ ویہ سو اٹھ بکرمی، سَتگر ساچے مان دوايا۔ کلجگ ویلا اتم انت، بے مُکھاں ہتھ نہ آیا۔ در آئے گرسکھ ساچے سنت، پرہہ ساچا لیکھ لکھایا۔ کوئی نہ دیسے دیو دنت، پرہہ سوہنگ شبدا چلایا۔ سریشٹ سبائی ہونئی بھسمنت، جوت اگن پرہہ دے لگایا۔ سو جن ادھرے جن ملیا پرہہ ساچا کنت، چل آئے نہکلنک سرنايا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوؤں بھگوان، جامہ گھنک پُری وچ پایا۔ سَتجگ تیرا وقت سہائے۔ ست پُرکھاں آتم پرہہ جوت جگائے۔ آتم شانت گرسکھ ساچے، پرہہ ساچا کل کرائے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوؤں بھگوان، کر کرپا پار کرائے۔ ساچا پرہہ کل ساچی سرنا۔ اوتار نہ کیسے ورلے گرمکھ ورن۔ کلجگ جیواں انتکال کل، دکھ ڈاڈھا بھرنا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوؤں بھگوان، سادھ سنگت چرن لاگ کل ترنا۔ ترن تارن پرہہ سمرتھ۔ گرسکھ رکھے دے کر ہتھ۔ ایک شبدا پرہہ ساچا دیوے ساچی وتھ۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوؤں بھگوان، سرب کلا سمرتھ۔ سرب کلا پرہہ کل وچ آئے۔ نہکلنک کل نام دھرائے۔ چھڈ دیہہ پرہہ گردھار، جوت سروپی جوت پرگٹائے۔ ساچا کر آکار، کلجگ اندھیر پرہہ دے مٹائے۔ ساچا شبدا ورتار، چار ورن پرہہ دے ورتائے۔ پرہہ جگے کاج سوار، پرہہ ساچے درس جو جن پائے۔ مہاراج شیرسنگھ کرپا دھار، امرت جھرنا نچ دے جھرائے۔ جھرنا جھرے امرت رس۔ پرہہ ابناشی

ہویا وس۔ ساچا پرہہ سَتَجُگ ساچا راہ جائے دس۔ سادہ سنگت پہلی ماگھ چرن آئے نس۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں
 بھگوان، دیوے وڈیائی گُرمکھاں ہس۔ گُرسکھ تیری اتم ذاتی۔ امرت دیوے پرہہ دان بوند سوانتی۔ گُرسکھ ساچے درس
 دیکھائے پرہہ سَتیاں راتی۔ ساچا پرہہ اتم جوت جگائے، سوہنگ شبد لگائے باقی۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، وڈ دیوے
 دان پرہہ وڈ ذاتی۔ ساچا پرہہ دیوے ساچا دانا۔ سوہنگ شبد جگت مہانا۔ رسنا چپ جیو اتم اُچے برہم گیانا۔ ساچا نام
 امرت رس پیو، ساچا رس پرہہ وچ دیہہ اُچانا۔ کلجگ اتم ہونے جیو، جن بخشے پرہہ چرن دھیانا۔ پرہہ اتم جوت جگائے دیپ،
 ہونے پرکاش کوٹ بھانا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سَتَجُگ ساچا سماں سہانا۔ سَتَجُگ ساچا پرہہ سماں سہانا۔ پہلی
 ماگھ پرہہ ساچا سَتَجُگ لانا۔ ایک راگ ساچا ناد، پرہہ ساچی دھن اُچانا۔ آد جگاد سدا برہماد، پرہہ ایک برہم اُچانا۔
 مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سَتَجُگ ساچا لانا۔ سَتَجُگ ساچا سچ ورتنت۔ گُرمکھ ورلے دسن سنت۔ دُکھدائک
 مَن سرب جیو جنت۔ مہاراج شیرسنگھ شبد لیکھائے، کلجگ تیرا ہونے انت۔ سَتَجُگ آئے پرہہ سرنا یا۔ ساچا ور پرہہ در تے
 پایا۔ بھکھ دُکھ پرہہ روگ مٹایا۔ اتم سُکھ پرہہ ساچے سَتَجُگ اُچایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سر نہانیاں ہتھ
 ٹکایا۔ نہانیاں پرہہ مان دوئے۔ راؤ اُمرائے وچ خاک ملئے۔ ورن برن پرہہ بھید مٹائے۔ ایک سرن نہکلنک پرہہ ساچی لکھت
 لیکھائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ ساچا شبد چلائے۔ ساچا شبد بھو چُکائے۔ پرہہ ابناشی نظری آئے۔
 وسادی وساد گُرسکھ وساد ہو جائے۔ ساچا پرہہ سدا انادی، انحد ساچا راگ سُنائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان،
 سَتَجُگ ساچا سچ ورتائے۔ سچ سچ پرہہ بھرے بھنڈارا۔ پورن دیوے برہم پرہہ ناری نارا۔ ایک ایک کرائے پرہہ ایک ایکنکارا۔
 ساچا شبد چلائے، پرہہ سچ کرے ورتارا۔ ساچی جوت پرگٹائے، نہکلنک اوتارا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سَتَجُگ
 ساچا کھولے موکھ دوارا۔ سَتَجُگ ساچے پرہہ ساچی سُر ت رکھائی۔ پرہہ ابناشی پرگٹ جوت، کل ساچی لکھت لکھائی۔

ورن برن مٹائے اک کرائے گوت، اوچ نیچ پرہہ بھیو مٹائی۔ مات پرگٹائی زرنجن جوت، مہاراج شیرسنگھ جوت سوائی۔ جوت سروپ جوت اُجیارا۔ کلجگ جھوٹھا مٹائے پسارا۔ ستجگ ساچا ست ورتائے وچ سنسارا۔ پرہہ ایکا مان رکھائے، سب ناری نارا۔ کوئی بھکھ منگن نہ جائے، پرہہ ساچا دیوے سرب بھنڈارا۔ دکھیا جیو کوئی دس نہ آئے، سوہنگ شبد دیوے ادھارا۔ بے مکھ کوئی رہن نہ پائے، شبد چلائے پرہہ کھنڈا دو دھارا۔ ساچی نہکلنک تیری سرنائے، مہاراج شیرسنگھ نر اوتارا۔ ساچا سیکھ سرب گن جانے۔ پرہہ ساچے کا ساچا رنگ، جوت سروپی مانے۔ سو جن ادھرے پار، جو چلے پرہہ کے بھانے۔ پورن شبد رکھ ادھار، مہاراج شیرسنگھ بختے بال انجانے۔ ستجگ تیرا سانتک روپ۔ ایکا دسے پرہہ ساچا بھوپ۔ جوت سروپی جوت پرہہ، پرہہ ساچے کا ساچا روپ۔ مہاراج شیرسنگھ درس دکھائے، پرگٹ جوت سوچھ سروپ۔ ساچا سروپ جس جن جانیا۔ پاربرہم پریشور کلجگ پچھانیا۔ تن من دھن پرہہ چرن نیسانیا۔ ساچا شبد سن کن، آتم سکھ پائے مہانیا۔ آتم اُپجائی ساچی دھن، کرپا کرے مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوانیا۔ ساچا پرہہ سدا سکھادیا۔ بھگت جنان انتکال پرہہ ساچے جنم دوايا۔ جوت سروپی نہکلنک چرنی میل ملایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، رکھ لاج آپ رگھرایا۔ گرسکھ ساچے پرہہ اُپجائے۔ چرن سیو پرہہ پکڑ لیاے۔ دیوے وڈیائی وچ دیوی دیو، ساچی لکھت پرہہ لیکھ لکھائے۔ ملیا پرہہ الکھ ابھیو، پرہہ کی مہا گنی نہ جائے۔ ساچا شبد سوہنگ رسنا چے، پرگٹ جوت پرہہ آتم درس دکھائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ ساچے بھوئے سپائے۔ ساچے سیکھ پرہہ جنم دوايا۔ شبد سروپی شبد پرہہ، ساچے آن سہایا۔ جھرنا جھرائے وچ کول نہہ، دسوان دوار کھول دکھایا۔ جوت پرگٹائے مات پرہہ جھب، سادھ سنگت پرہہ سچ دھیایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، پرگٹ جوت درس دکھایا۔ سادھ سنگت پرہہ چرن دھیانا۔ پرگٹائے جوت وشنوں بھگوانا۔ شبد لکھائے ورتائے، اُپجائے برہم گیانا۔ بھوئے سپائے پرہہ رگھرائے، ساچا دان پرہہ جھولی پائے سوہنگ دانا۔ سادھ سنگت تیرا سنگ سہیلا، مہاراج شیرسنگھ

وِشنُونُ بھگوانا - گُرسِکھ تیری آتم دھیر۔ امرت چلایا ساچا نیر۔ ہنگتا توڑے پرہ آتم زنجیر۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنُونُ
 بھگوان، گُرسِکھ وڈیائے وِچ سنت فقیر۔ مان گوائے پرہ فقیر فقیرا۔ انت مٹائے پرہ شاہ سلطانا پیرا۔ جوت سروپی پرہ
 جوت کھچائے مات لوک سب نیرا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنُونُ بھگوان، گُرسِکھ ساچے سَتجُک اُچجائے، مَکھ رکھائے سَتجُک
 ساچا پیرا۔ آیا پرہ گوردھن دھار۔ سرِشٹ سبائی دبی بھار۔ دھرت مات کرے پُکار۔ دُکھی جیو بللائن کر کر ہاہاکار۔
 مایادھاری کلجُک جیو، نردھن کر خوار۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنُونُ بھگوان، کلجُک پرگٹے جوت نہکلنک اوتار۔ جگت
 مات دھرت پُکاری۔ سرِشٹ سبائی رسن وِکاری۔ کلجُک ٹٹا نات، مات پت سٹ بہین بھرا نر ناری۔ مہاراج شیرسنگھ
 وِشنُونُ بھگوان، رکھ لاج مُراری۔ ساچا پرہ سچ سُن پُکار۔ کلجُک آیا جامہ دھار۔ ہنکاریاں پرہ نوارے ہنکار۔ مایادھاری
 کرے خوار۔ نائیاں پرہ جائے تار۔ سچ سچ کرے آتم ورتار۔ بے مُکھاں مارے پرہ آتم شبد کٹار۔ جوت پرگٹائے نہکلنک سچّی
 سرکار۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک اوتار۔ ساچا پرہ سچّی سرکار۔ جھوٹھی سرِشٹ جھوٹھا پَسار۔ ایکا پرہ وڈ سِکدار۔
 راجا رانا ہونے بے مُہار۔ دِس نہ آئے نہکلنک تیرا اُچ دربار۔ ویلے انت پرہ ساچا کرے خوار۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنُونُ بھگوان،
 ساچا شبد تیرا ورتار۔ مایادھاری جگت ہنکاری ساچا پرہ کرے خواری۔ نائیاں پرہ بخشے سچّی سِکداری۔ مہاراج
 شیرسنگھ وِشنُونُ بھگوان، ہونے سہائی آپ مُراری۔ ساچا پرہ سردھن پُور۔ نردھن دیوے پرہ چرن دھوڑ۔ ہنکاریاں پرہ
 بائے ساچا جوڑ۔ نائیاں پرہ آتم بخشے رنگ جیٹھی گوڑھ۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنُونُ بھگوان، سادھ سنگت بخشے چرن دھوڑ۔
 مان موہ پرہ جگت تجایا۔ وڈ وڈ وڈ آپ وڈ اکھوایا۔ چھڈ چھڈ چھڈ پرہ چھڈ دیہہ جوت سروپ وِچ مات دے آیا۔ مہاراج
 شیرسنگھ وِشنُونُ بھگوان، سر نائیاں ہتھ ٹکایا۔ کلجُک جیو ہونے انجانے۔ دُکھ دلیری جیو کُرا لے۔ سَتجُک ساچے پرہ
 ساچے مان دوانے۔ راجے رانے پرہ در در بھوانے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنُونُ بھگوان، اوچوں نیچ کرانے۔ نیچاں پرہ اوچ

کرائے۔ دهنّ دهنّ دهنّ جن نیچ، جو ساچا پرہہ دھیائے۔ ساچا پرہہ دسے پردے پیچ، ویلے انت ہوئے سہائے۔ ہنکاریاں ویلے انت
 آتم گنڈھ گئی پیچ، دیوے کون گھلائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، نرک نواس لکھائے۔ نانیان پرہہ مان دوانا۔ ساچا
 چہتر پرہہ سیس جھلانا۔ ایک جوت ایک گوت پرہہ ورن چار اک کرانا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، راجا رانا سب
 تختوں لہنا۔ ساچا جامہ پرہہ کل دھاریا۔ زردھنا پرہہ جنم سواریا۔ ساچی دے وڈیائی، سچ دسائے ہر کے دواریا۔ ایک
 سرنائے ساچا پرہہ، جوت سروپ جگت ورتاریا۔ چار ورن ہوئے بھیناں بھائی، پرگٹے جوت نہکلنک اوتاریا۔ ماتا دھرتی
 ساچی مائی، پرہہ آئی چرن پکاریا۔ کلجگ مایا کلجگ جیواں گئی جت، کرم دھرم جگ دوویں ہاریا۔ مہاراج شیرسنگھ کر
 ساچا پت، کلنکنہ جامہ گھنک پری وچ دھاریا۔ ساچی مات در پرہہ آ۔ پرہہ اباشی آگے ماری دھاہ۔ مایادھاری کلجگ جیو
 میری پت رہے گوا۔ پاپی اپرادھی دُشت ڈراچاری، دھی بھین نہ کوئی جانے ماں۔ ساچا پرہہ کرے خواری، تیرے در آئی
 پکڑیں بانہ۔ وڈ داتا پرہہ ٹوں نرنکاری، میرے بخشیں سرب گناہ۔ نرنجن جوت پرہہ نرنکاری، تڈھ بن دوسر کوئی نہ۔ کلجگ
 جیواں کرے خواری، بھون جوں سُننچے گھر کاں۔ مہاراج شیرسنگھ جوت اُجیاری، کلجگ آکاری در پکاری دھرتی ماں۔
 دھرتی ماتا پرہہ سُن پکارا۔ نہکلنک دھار لیا اوتارا۔ آیا پرہہ دُشت سنگھارا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، تیرا جامہ اپر
 اپارا۔ آتم رس امرت رسنیا۔ ساچا پرہہ مکھ چوٹیا۔ سوہنگ ساچا نام ندھان دوٹیا۔ ستجگ ساچی نیہ رکھیا۔ سنی پکار
 پرہہ ساچی مٹیا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، نانیان سر چہتر جھلٹیا۔ ساچا امرت میکھ برسٹیا۔ ورسے نیر آتم سیر،
 گر گوبند رکھے چرن رسنیا۔ ساچا پرہہ کٹے بھیر، پرہہ ساچا امرت ورسٹیا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سادھ سنگت
 ادھاری جو جن در آئے درسٹیا۔ پی امرت پورن آتما۔ مکائے بھیت پرہہ اناتما۔ جگائے جوت سچ پرماتما۔ مہاراج شیرسنگھ
 گرسکھ دیوے وڈیائی اوچو اوچ مہاتما۔ پی امرت آتم رس۔ دُکھ درد جیو جائن نس۔ پرہہ ساچا گھر آئے وس۔ ستجگ ساچا

راہ پر بہ جائے دس۔ بے مکھاں دس نہ آئے جوں چند مس۔ مہاراج شیرسنگھ امرت میگھ ورسائے آتم اُچائے ساچا رس۔ پر بہ
 اناشی کول نین۔ بن مالا مکٹ بین۔ سادھ سنگت ستگر تیرا ساچا سجن ساک سین۔ مہاراج شیرسنگھ ہوئے سہائے، گرسکھ
 تیرے دوس زین۔ پر بہ ساچے سچ کرم کمایا۔ وچ مات پر بہ جوت جگایا۔ کروڑ تیتیس وچ چرن بہایا۔ گن گندھرب بٹھ در
 لیایا۔ سادھ سنگت ستجگ ساچے پر بہ ساچے مان دویا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گرسنگت پھولن برکھا لایا۔
 پھولن برکھا پر بہ لگائی۔ سر نر من جن دیو چل آئے سرنائی۔ برہما چھڈے برہم لوک ویلے انت دے دہائی۔ دھرو گویا مان
 سچ در سورن بہائی۔ ساچے سکھ رکھائی لاج، ہار پنج پر بہ پہنائی۔ ڈھر درگاہوں ماری آواز، سنگھ چیت وچ جوتی جوت
 ملائی۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، پھولن برکھا سادھ سنگت تیرے سپس لگائی۔ پنچم ہار پر بہ دربارے۔ پنچم پنچم
 پر بہ پنچم مارے۔ جوت دھر نہکلنک ڈشت سنگھارے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، پنچم سنگ گرسکھ تیرا جنم
 مرن سوارے۔ پنچم پنچم پر بہ پنچم چلایا۔ ساچا فرمان ساچے پر بہ ڈھروں سُنایا۔ سادھ سنگت ست حکم پچھان، بھل نہ
 جان ساچا بہید پر بہ گھلایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، پنچم وچ سد رہے سمایا۔ پنچم پنچم پنچم، پر بہ پنچم آئے۔
 پنچم پنچم پنچم، پر بہ پنچم مان دوئے۔ پنچم جیٹھ پر بہ جامہ گھنک پُری وچ پائے۔ پنچم پر بہ جوت سروپا پنچم وچ سدا
 سائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، پنچم تیری لاج رکھائے۔ پنچم ہار آتم سکندھ۔ سادھ سنگت اُچائے پر بہ پرمانند۔
 پنچم وچ وسائے، پر بہ سدا چت اند۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ڈکھ مٹائے بند بند۔ ساچا پر بہ پنچم پرکاش۔ پنچم
 ہار گرسکھ تیری راس۔ پنچم جوت جگائے پر بہ سدا اناش۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سدا رکھائے واس۔ رکھ
 واس پر بہ کرشن مزارا۔ ساچا چرن دھوڑ اشنان دے، گرسکھ ساچا پار اتارا۔ پر بہ آتم برہم گیان دے، ساچی جوت کرے
 آکارا۔ مہاراج شیرسنگھ درس وشنوں بھگوان دے، گرمکھ ساچا پار اتارا۔ ساچا پر بہ دیا کھائے۔ جوت سروپی شبد لکھائے۔

چھل چھدر پرہہ نشٹ کرائے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنو بھگوان، دُکھ دلدر سارے لاپے۔ ٹُونے جادو پرہہ جگت مُکائے۔ سوہنگ شبد ساچا مُکھ رکھائے۔ رسنا چے جیو، جن بھوٹ کوئی نیڑ نہ آئے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنو بھگوان، سَتجگ ساچا شبد چلائے۔ ساچا شبد پرہہ آپ لکھوایا۔ بردھاں بالان بھئے سہایا۔ رسنا چپ چپ جپ جیو، آتم دُکھ لاپیا۔ ساچا نام آتم پیو، آتم ترپتایا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنو بھگوان، دُکھ دلدر سارا لاپیا۔ ساچے پرہہ سچ فرمان۔ سوہنگ شبد پائے ساچی آن۔ کلجگ دُکھ گُرسکھ تیرے نیڑ نہ آن۔ کِریا کرے مہاراج شیرسنگھ وِشنو بھگوان۔ میل میل میل، پرہہ ساچے میل۔ آتم جوت جگا بن باقی بن تیل۔ کلجگ جھوٹھی کھیل مٹائے، اچرج کرے کھیل۔ گُرمکھ ساچے انتکال درس دیکھائے، پرہہ ساچا سبج سہیل۔ مہاراج شیرسنگھ ساچا ملایا میل۔ ساچا گر سبج سہیلا۔ ویلے انتکال کل پہلی ماگھ کرائے میلا۔ سوہنگ ساچا شبد دیوے گئی گھیلا۔ سُن سادھ پرہہ کھول وکھائے اچرج کھیل آپ پرہہ کھیلا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنو بھگوان، کلجگ جامہ دھارے سادھ سنگت تیرا ساچا سبج سہیلا۔ پہلی ماگھ رُت سہائے۔ چار جگ پھر ایہہ وقت نہ آئے۔ سوہنگ شبد چار ورن چار کُنٹ دے سُنائے۔ اک کرائے راؤ رنگ ساچی شبد دُهن اُچجائے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنو بھگوان بنائی بنت، پہلی ماگھ کلجگ اُلٹائے۔ پہلی ماگھ تیرا مُکھ سہاوا۔ سادھ سنگت پرہہ ملن دا ساچا دعوا۔ نام دان سچ درتے پاوا۔ دیوے درس مہاراج شیرسنگھ وِشنو بھگوان، جو جن سوہنگ رسنا گاوا۔ ساچا پرہہ بھرے بھنڈار۔ ساچا آتم دیوے جوت ادھار۔ ساچا پرہہ سرب جنان دی پاوے سار۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنو بھگوان، گُرسکھاں جائے تار۔ ساچا پرہہ ساچے کرما۔ ساچا پرہہ ساچے دھرما۔ ساچے پرہہ جوت مٹائی برہما۔ ساچے پرہہ سوہنگ شبد بے مُکھاں آتم لایا ورما۔ ساچے پرہہ جوت پرگٹائی پہلی ماگھ سَتجگ ساچا جرما۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنو بھگوان، سچ لیکھ لکھاوے کرما۔ ساچے پرہہ پہلی ماگھ بھو چُکایا۔ ساچا شبد گیان، سادھ سنگت ورتایا۔ ساچا حُکم ساچا فرمان، ساچے پرہہ سُنایا۔ گُرسکھاں پرہہ آون جان، لکھ

چُراسی گیڑ کٹایا۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ساچا سماں سہایا۔ ساچا پرہہ وقت سہائے۔ پہلی ماگھ پرگٹ جوت بہرم
 بھلیکھے سارے لاپے۔ ساچا شبد دُھن اُچاوے راگ، انحد ساچا راگ سُنائے۔ گُرسکھ سوئے جائن جاگ، ساچا پرہہ دیا کھائے۔
 سادھ سنگت پرہہ چرن آئے بھاگ، ساچا دوس پہلی ماگھ پرہہ لکھاوے۔ پہلی ماگھ پرہہ بھئے دیاالا۔ بھگتن ہووے آپ رکھواالا۔
 پاربرہم سدا پرتپالا۔ آد جُگاد ست ست ست ورہنڈ سدا رکھواالا۔ اناد وسما د گُرسکھ ساچی جوت جگاؤن والا۔ مہراج
 شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ دیوے شبد سُکھالا۔ ستجگ تیرا ہوئے پرکاش۔ کلجگ اندھیر جائے وناس۔ ایکا جوت
 جگے ابناش۔ سادھ سنگت پرہہ رکھے واس۔ جن بھگتاں ہووے داسن داس۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گُرسکھ
 ساچے سد بل جاس۔ گُرسکھ ساچے پرہہ بلہار۔ باہوں پکڑ پرہہ دیوے تار۔ جنم نہ پاوے دوجی وار۔ جوتی جوت ملائے،
 پرہہ بھگتن پرتپال۔ کلجگ ساچی کل ورتاوے، ویکھے سرب سنسار۔ پہلی ماگھ پرہہ اپنا آپ پرگٹاوے، سوہنگ شبد کرائے
 خے خے جیکار۔ جو جن رسنا پرہہ ابناشی گاوے، دیوے درس پرہہ گردھار۔ پرگٹ ہووے واسی گھنک پُر، آتم دیوے
 جوت ادھار۔ چار کُنٹ کرائے پرہہ چرن داسی، شبد مار پرہہ مارے مار۔ مہراج شیرسنگھ کلجگ پرگٹے، نہکلنک اوتار۔
 ساچا پرہہ سد زینکاری۔ ساچا پرہہ سد زینکاری۔ ساچا پرہہ وڈ وڈ درباری۔ ساچا پرہہ آد جُگاد در آیا جائے پیج سواری۔
 انتکال کلجگ دھرت مات آئے چرن پرہہ پُکاری۔ کلجگ جیو ہوئے دُشٹ دُراچار راؤ زکاں کرے خواری۔ سُدھ بُدھ کلجگ
 جیواں گئی ماری۔ کلجگ جیو ہوئے وڈ ہنکاری۔ دیویاں کنیاں ہون خوار، مدرا ماس کرن آباری۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں
 بھگوان، پرگٹے جوت رکھے لاج آپ مُراری۔ سادھ سنگت ست ست ورتاوے۔ ساچا پرہہ سر رکھے ہاتھ، سرب تھائیں ہوئے
 سہائے۔ ساچا پرہہ سد ابناش، کلجگ جیو بھیو نہ پائے۔ مہراج شیرسنگھ تریلوکی ناتھ، ساچی گاتھ چار جُگ چلائے۔ ساچا
 شبد پرہہ سچ لکھاؤنا۔ پہلی ماگھ پرہہ بھاگ لگاؤنا۔ ساچا شبد سادھ سنگت پرہہ جھولی پاؤنا۔ ایکا دُھن پرہہ آتم اُچاؤنا۔

گُرمکھاں جائے آتم سادھ، پہلی ماگھ مہاراج شیرسنگھ وِشنوؤں بھگوان، درس دِکھاؤنا۔ پہلی ماگھ پرہہ بھيو گھلا۔ کھنڈ برہمنڈ
 پرہہ دئے ہلا۔ برہما وِشن مہیش در کھڑے سیس نوا۔ کروڑ تینتیس پرہہ ساچے لئے بُلّا۔ مہاراج شیرسنگھ ساچا شبد لیا لکھا۔
 آئن چل سرب دوار۔ ستگر ساچا سچ لائے دربار۔ نمانیاں دیوے پرہہ مان، ہنکاریاں جائے ہنکار نوار۔ مہاراج شیرسنگھ
 ساچی جوت کرے آکار۔ ساچے پرہہ سچ ورتایا۔ ست ست ست شبد سُنايا۔ ستجگ ساچے پہلی ماگھ جنم دوايا۔
 مہاراج شیرسنگھ وِشنوؤں بھگوان، ساچا کرم کمایا۔ پہلی ماگھ پُرب منا۔ لکھت لکھائے پرگٹائے سوہنگ شبد ساچا ناں۔ راؤ
 رنگ پرہہ ٹنب اٹھائے، ساچا پرہہ دیسے نہ۔ سادھ سنگت پرہہ درس دِکھائے، جس رسنا لیا گا۔ ساچا پرہہ سدا بخشند۔
 چرنی آوے سُرپت راجا اند۔ پرہہ پکڑ اٹھاوے والی ہند۔ وڈ جودھا جوت سروپ پرہہ وڈ مرگند۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوؤں
 بھگوان، وڈ گئی گہند۔ گنوت پرہہ وڈ داتار۔ ساچی جوت کرے آکار۔ ایکا شبد ورتاوے وچ سنسار۔ رسن چلائے لکھائے
 شبد اپار۔ سچ سچ ورتائے، پہلی ماگھ جو آئے چل دربار۔ ہوئے روگ گوائے، آتم کرے اُجیار۔ پرہہ جھوٹھا موہ گوائے، ساچا
 بخشے چرن پیار۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، کلجگ آیا جامہ دھار۔ پہلی ماگھ بھاگ مٹھن۔ ساچا شبد سادھ سنگت
 سُناوے کن۔ سوہنگ شبد رانیاں لاوے ڈن۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، سادھ سنگت تیرا بیڑا جائے بٹھ۔ سچ دربار
 پرہہ ساچے لوُنا۔ پاربرہم پرمیشور پرہہ ایکا ناؤں رکھاونا۔ چار ورن ستجگ ساچے پرہہ اک کراونا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوؤں
 بھگوان، بہرم بھلیکھا سارا لاہنا۔ بہرم نوارے پرہہ پہلی ماگھ۔ ستجگ شبد لکھاوے، پرہہ ساچا راگ۔ آتم میل گوائے، مات
 لوک نہ لاگے داغ۔ سادھ سنگت پرہہ ساچا دان جھولی پائے، سوئے بھاگ کل گئے جاگ۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، سادھ
 سنگت تیری پکڑے واگ۔ ساچا پرہہ الکھ الیکھا۔ جوت سروپی کیا بھلیکھا۔ کلجگ وِرنے گُرمکھ دیکھا۔ مہاراج
 شیرسنگھ جوت سروپی مکائے لیکھا۔ ساچا پرہہ پُرکھ بدھاتا۔ ساچا پرہہ جگت پت داتا۔ ساچا پرہہ سادھ سنگت دساوے

چرنی ناتا۔ ساچا پرہہ گُرسِکھ تیرا پتِ ماتا۔ ساچا پرہہ مہراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، کل ورلے گُرمکھ جاتا۔ ساچا پرہہ وڈ سُوَرن سُوَرا۔ ساچا پرہہ سرب کلا بھرپورا۔ ساچا پرہہ جوت نرنجن ایکا نورا۔ ساچا پرہہ سادھ سنگت آتم دُکھ گوائے وسورا۔ مہراج شیرسنگھ ساچا گر سورا۔ ساچا پرہہ پرگٹے وڈ پیرن پیر۔ ساچا پرہہ کلجگ لاپے تیرا زنجیر۔ ساچا پرہہ جوت کھچائے، اٹھسٹھ نیر۔ ساچا پرہہ جوت پرگٹائے، کلجگ جیو نہ بنن دھیر۔ ساچا پرہہ گُرسِکھ ساچے چرن لگائے، دے درس شانت کرے سریر۔ مہراج شیرسنگھ ستگر ساچا، سوہنگ شبد چلائے تیر۔ ایکا شبد ایکا آکار۔ ایک جوت پرگٹائے پرہہ نرنکار۔ ساچا پرہہ پہلی ماگھ سادھ سنگت تیرے بھرے بھنڈار۔ مہراج شیرسنگھ جوت پرگٹاوے، سچ دیکھاوے ہر کا دوار۔ گُرسِکھ پاوے جس چرن پیارا۔ ساچا پرہہ دیوے درس جوت سروپ نرادھارا۔ مہراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، انت نہ پاراوارا۔ پرہہ کا انت جیو نہ جانے۔ ساچا پرہہ بھیکھ وٹانے۔ ایکا جوت اُپجاوے گئی ندھانے۔ مہراج شیرسنگھ ستگر ساچا، مات لوک سد آون جانے۔ آون جان پرہہ کا کھیل۔ جن بھگتاں میل ملائے، آتم جوت جگائے بن باقی تیل۔ بے مکھ پرہہ کھپائے، بیڑا شوہ دریا ئے ٹھیل۔ مہراج شیرسنگھ ستگر ساچا، جوت سروپی ملائے میل۔ جوت سروپ پرہہ میل ملایا۔ پورب لہنا پرہہ وچ مات دوا یا۔ ساچا لیکھا آن چُکایا۔ بھگت بھگوان پرہہ ساچے میل ملایا۔ چرن دھوڑ ساچا اشنان، گُرسنگت پرہہ کرایا۔ درائے دیبا مان، سچکھنڈ نواس دوا یا۔ پرہہ بٹھائے وچ بان، گُرسکھاں سر ہتھ ٹُکایا۔ ساچا در گُرسکھ ورلے پان، نہکنک جس تیری سرنایا۔ پرہہ چُکایا آون جان، وچ جوتی میل ملایا۔ مہراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، پہلی ماگھ اپنا بھيو کھلایا۔ جوت سروپی ساچا کھیل رچائے۔ شبد سروپ پرہہ والی ہند اٹھائے۔ درس دیکھائے آپ پرہہ، اگیان اندھیر سرب مٹائے۔ دوس رین رین دوس پرہہ ایکا رنگ وسائے۔ ایکا دسے سوچھ سروپ، پرہہ اپنا بھید کھلائے۔ مہراج شیرسنگھ ستگر ساچا، اپنا جوت سروپی درس دیکھائے۔ ساچے پرہہ اپنا بھيو چُکایا۔ اپنی جوت کلجگ لے پرگٹایا۔

کلجگ اتم انتکال کلجگ جیواں دے کرایا۔ بے مُکھاں بھسمنت کر، اگن جوت انت پرہ دے لگایا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر
 ساچا، ساچا شبد لکھایا۔ شبد روپ پرہ دس نہ آئے۔ شبد روپ شبد مار پرہ کرائے۔ شبد روپ نہکلنک، کلجگ تیرا مول
 گوائے۔ شبد روپ وجائے ساچا ڈنک، چار کُنٹ پرہ دے سُنائے۔ شبد روپ پرہ لکھائے ایکا انک، دوسر کوئی رہن نہ پائے۔
 شبد روپ پرہ اک کرائے راؤ رنک، اوچ نیچ دا بھيو چُکائے۔ شبد روپ پرہ بھوئے واسی پُری گھنک، پرہ اپنا آپ چُھپائے۔
 شبد روپ پرہ سہائے تھان بنک، ساچی جوت پرگٹائے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ست پُرکھاں درس دکھائے۔ ساچا
 درس پرہ سچ دکھاؤنا۔ گرسکھ تیرا تیجا نین کھلاؤنا۔ جوت سروپی ساچا دپیک وچ تیری دیہہ جگاؤنا۔ سوہنگ ساچا
 جاپ تیری رسن پون چلاؤنا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچے، ساچا بھید پہلی ماگھ کھلاؤنا۔ سوہنگ چلے سواسن سواس۔
 جانے وِرا جاپ وچ واس۔ ساچا پرہ سچ تھاپ رکھ واس۔ ساچی جوت سچ دھام کرے پرکاش۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر
 ساچا، جوت سروپ سدا ابناش۔ جوت سروپ پرہ جگت ادھارے۔ انتکال کل پرہ دھرے جوت زرنکارے۔ سادھ سنگت
 رکھ لاج آپ مُرارے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، گرسکھاں بھرے بھنڈارے۔ سچ بھنڈار پرہ ورتا۔ اتم بھکھ گرسکھ
 گوا۔ سوہنگ شبد گرسکھ اتم وسا۔ گرچرن پریتی ساچا تھان۔ بے مُکھ جیو جان، جوں سُنجے گھر کان۔ پرہ ساچا سادھ
 سنگت تیری پکڑے بانہ۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، بھوئے سہائی سبئی تھان۔ سوہنگ شبد سچ ورتار۔ بھوئے روگ
 وچوں جائے مار۔ نہکلنک اوتار نر نہ کدے وسار۔ مہاراج شیرسنگھ کر جائے بیڑا پار۔ پار اُتارنہار پرہ پار اُتاریا۔ انحد شبد
 دیوے گیان پرہ ساچا بھرے بھنڈاریا۔ پہلی ماگھ پرہ سُکھ اُچاوے وچ جھوٹھے دیہہ مناریا۔ سادھ سنگت پرہ ساچا سچ
 ورتا رہیا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوؤں بھگوان، کر کیریا پار لنگھا رہیا۔ گرسکھاں دیوے پرہ موکھ دوارا۔ کلجگ دھریا پرہ
 سچ اوتارا۔ سوہنگ شبد چلایا اپر اپارا۔ کلجگ جھوٹھا مٹایا سرب پسارا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، گرسکھاں

دکھاوے سچ دوارا۔ سچ دوار دوارکا ناتھ۔ جگے جوت پرہہ رگھناتھ۔ گرسکھاں پرہہ رکھے دے کر ہاتھ۔ ساچے لیکھ لکھائے وچ ماتھ۔ سوہنگ شبد ست چلائے ساچی گاتھ۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، کلجگ پرگٹے تریلوکی ناتھ۔ ستجگ تیرا ساچا کرما۔ ساچا پرہہ سچ راکھے دھرما۔ گرسکھ دوئے مان، مان گوائے برہما۔ انتکال وچ جوت ملائے ویلے انت نہ ہونے مرنا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، کر درس سادھ سنگت کل ترنا۔ تارنہار آپ پرہہ تارے۔ گرسکھاں پرہہ کاج سوارے۔ دھن دھن دھن گرسکھ، پہلی ماگھ چل آئن گرچرن دوارے۔ ساچا پرہہ پاوے بھکھ، جگے جوت وچ جھوٹھے دیہہ مینارے۔ ساچے لیکھ جائے پرہہ لکھ، گرسکھ پرگٹے وچ سنسارے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، کر کیرپا پار اُتارے۔ پار اُتارنہار پرہہ پورن آسا۔ سادھ سنگت پہلی ماگھ، سچ دیوے بھرواسا۔ گرمکھ ساچے جاگ، پرہہ ساچے کیا واسا۔ پرہہ چرن گئے لاگ، ویلے انت کرے بند خلاصا۔ بند خلاصا پرہہ بندی توڑ۔ گرمکھ ساچے پرہہ چرن پریتی لوڑ۔ جامہ دھار نہکلنک، ویلے انت چرن لے جوڑ۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، پرہہ ساچے دی ساچی لوڑ۔ ساچا پرہہ سچ گھر وسیا۔ پہلی ماگھ پرگٹ جوت سچ گھر دسیا۔ گرمکھ جوت آتم کوٹ رو سسیا۔ بے مکھ آتم اندھ اندھیار، جوں چند مسیا۔ سوہنگ شبد اپار، پہلی ماگھ بھيو پرہہ ساچے دسیا۔ ساچا پرہہ سدا ابھید۔ گن نہ جانے نہ دکھانے چارے وید۔ پرہہ ابناشی سدا اچھید۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، پہلی ماگھ کھلائے بھید۔ نہکلنک کلجگ آئے۔ اپنا بھيو سرب کھلائے۔ بھلیاں پرہہ مارگ پائے۔ ساچا شبد پرہہ گیان دوئے۔ سچ سچ وچ سنسار ورتائے۔ ایکا پرہہ مان دوئے۔ رانیاں پرہہ بھکھ منگائے۔ جامہ دھار گھنک پُر، مہاراج شیرسنگھ ناؤں رکھائے۔ رانے ہون در بھکھاری۔ رنک سوہن پرہہ چرن دواری۔ ساچا پرہہ بھرے بھنڈار، سوہنگ دیوے شبد بھنڈاری۔ مانس جنم نہ آوے ہار، پہلی ماگھ جو جن آئے پرہہ چرن دواری۔ سادھ سنگت تارنہار، نہکلنک جوت زرنکاری۔ ویلے انت ستگر ساچا، سادھ سنگت جائے پیج سواری۔ گرسکھ دیوے پرہہ پورب لہنا۔ پرہہ ابناشی سوہنگ

دیوے آتم گہنا۔ جوت سرُپی پرگٹ جوت، درس دکھاوے تیجے نیناں۔ بے مکھ کلجگ جیو وین جھوٹھے وینا۔ مہراج شیرسنگھ ستگر ساچا، سادھ سنگت دیوے ساچا لہنا۔ گرسکھ گر در آ۔ وڈ وڈیائی گر در پا۔ جوت سرُپی نہکلنک آتم جوت جگا۔ آتم مٹے شنک پرہہ درشن پا۔ مہراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ست پُرکھاں لیا دھیا۔ ست پُرکھا آتم دھیان دھر۔ ساچا بوجھیا تیرا در۔ سوہنگ ساچا شبد دیوے ساچا ور۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ایکساوے ساچا گھر۔ ساچا ور ساچا گھر، گرسکھ منگیا۔ اوتار دھر پرہہ گرسکھ آتم رنگیا۔ نہکلنک ور ساچا پایا گرسکھ مؤنہوں منگیا۔ پہلی ماگھ تیرا درس کر، گرسکھ کلجگ پار لنگھیا۔ پہلی ماگھ تیرا ساچا روپ۔ درس دکھاوے پرہہ انوپ۔ شبد لکھائے پرہہ ست سرُپ۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، پرہہ ساچا بھوپ۔ کلجگ آیا پرہہ بھیکھ دھر۔ جوت سرُپی ویس کر۔ نہکلنک اوتار نر۔ مہراج شیرسنگھ ستگر ساچا، سادھ سنگت دساوے ساچا گھر۔ ساچی جوت مات آکار۔ ہوئے پرکاش وچ سنسار۔ بے مکھاں ہوئے اندھ اندھیار۔ مہراج شیرسنگھ ستگر ساچا، جوت سرُپ جگت ورتار۔ سرشٹ سبائی ہوئی دکھدائی۔ زردھناں ہوئے نہ کھئے سہائی۔ پرہہ ساچے مات دیا کھائی۔ ساچی جوت کل پرگٹائی۔ نائیاں سر چھتر جھلائی۔ مہراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ساچی جوت کرے رُشنائی۔ ساچا پرہہ سچا دربارے۔ جوت سرُپ سدا زربارے۔ زردھناں پرہہ آس پُچارے۔ بے مکھ کلجگ جیو انتکال کل کرے خوارے۔ سادھ سنگت پرہہ پیج سوارے۔ پرگٹ جوت دُتر تارے۔ ساچا بخشے چرن پیارے۔ مہراج شیرسنگھ کلجگ آیا جامہ دھارے۔ بے مکھاں آتم کام کرودھ ہنکار رکھایا۔ گرمکھ ساچے پرگٹ جوت پرہہ درس دکھایا۔ ساچے پرہہ پہلی ماگھ ساچا مارگ لایا۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ بھنڈار ورتایا۔ وڈ داتا پرہہ وڈ بھنڈاری۔ وڈ داتا پرہہ وڈ سنساری۔ وڈ داتا پرہہ جوت زرنکاری۔ وڈ داتا پرہہ سدا زرباری۔ وڈ داتا مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک نرائن نر اوتاری۔ وڈ داتا گن بھرپور۔ وڈ داتا سرب بخشے چرن دھوڑ۔ وڈ

داتا آتم دیوے سوہنگ ست سرور۔ وڈ داتا مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ شبد چلائے سرب کلا بھرپور۔ وڈ
 داتا پرہ گئی ندھانا۔ وڈ داتا پرہ چتر سُبجانا۔ وڈ داتا پرہ پورن بھگوانا۔ وڈ داتا پرہ مہاراج شیرسنگھ سادھ سنگت بخشے
 آتم برہم گیانا۔ وڈ داتا پرہ بلونت۔ وڈ داتا پرہ ساچا بھگونت۔ وڈ داتا پرہ درس دکھائے، گرمکھ ورلے سنت۔ وڈ داتا
 پرہ جوت جگائے، لکھ چُراسی وچ جیو جنت۔ وڈ داتا پرہ بے مُکھاں دس نہ آئے، جس بنائی بنت۔ وڈ داتا مہاراج شیرسنگھ
 وشنوں بھگوان، گھر ملیا ساچا کنت۔ ساچا پرہ پورن بھرواسا۔ ساچا پرہ سرب گھٹ واسا۔ ساچا پرہ چرن پریتی سادھ
 سنگت تیری رہراسا۔ ساچا پرہ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، تیرا داسن داسا۔ وڈ داتا بلی بلوان۔ وڈ داتا چتر سُبجان۔
 وڈ داتا برہم گیانیاں دیوے برہم گیان۔ وڈ داتا مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ دیوے ساچا دان۔ وڈ داتا پرہ
 گھر گمبھیر۔ وڈ داتا دے درس شانت کرے سریر۔ وڈ داتا نہکلنک جوت سروپ جھرنا جھرائے امرت آتم نیر۔ وڈ داتا مہاراج
 شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سادھ سنگت دیوے ساچی دھیر۔ وڈ داتا پرہ دھیر دھرائے۔ وڈ داتا سوہنگ ساچا شبد چلائے۔
 وڈ داتا پرہ ایک نام چار ورن رکھائے۔ وڈ داتا مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، چار گنت جے جے جیکار کرائے۔ وڈ داتا پرہ
 گر گوہند۔ چرن لیاوے پرہ سُرپت راجا اند۔ وڈ داتا پرہ پرگٹ جوت درس دکھاوے والی ہند۔ وڈ داتا مہاراج شیرسنگھ
 وشنوں بھگوان، بے مُکھ در آئن کر جائن ہند۔ وڈ داتا پرہ وڈ بھوپا۔ وڈ داتا پرہ جوت سروپا۔ وڈ داتا پرہ پرگٹے جوت
 نہکلنک دس نہ آئے رنگ روپا۔ وڈ داتا مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپی ست سروپا۔ وڈ داتا وڈی وڈیائی۔
 وڈ داتا ساچی جوت وچ مات پاتال آکاش ٹکائی۔ وڈ داتا پرہ آپ، آپ اپنا ناؤں رکھائی۔ وڈ داتا مہاراج شیرسنگھ وشنوں
 بھگوان، چار گنت جے جے جیکار کرائی۔ وڈ داتا پرہ جگت پت جگدیش۔ وڈ داتا پرہ بہیت چُکائے بیس اکیس۔ وڈ داتا
 پرہ بے مُکھاں کل جائے پیس۔ وڈ داتا مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، بے مُکھاں نہ دیس۔ ایک جوت پرہ نرنکاریا۔ سچ

گھر سے پرہ گِردھاریا۔ جگے جوت پرہ اگم اپاریا۔ مات پاتال آکاش تین لوک ہوئے آکاریا۔ اچرج کھیل جوت سروپ،
 مایا روپی جگت پساریا۔ جوت سروپ پاربرہم، جیو جنت وچ سما رہیا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپی
 بھیکھ وٹا رہیا۔ جوت سروپی پرہ کا بھیکھ۔ جگو جگ گرمکھ ورلے لیتدے دیکھ۔ دھن دھن دھن گرسکھ ساچا، پرہ نیتر
 تیجے لیا دیکھ۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، جن بھگتاں لکھاوے ساچے لیکھ۔ بھگت جنان پرہ لیکھ لکھائے اپارے۔ باون
 روپ دھار جائے بل دوارے۔ جوت زرنجن جوت سروپ سدا سدا بھیکھ دھارے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، آد جگاد
 جگت اوتارے۔ باون بھیکھ دھر پرہ راجا بل تاریا۔ جوت سروپ بھیکھ دھر، چار وید رسن اُچاریا۔ بودھ آگادھ آگادھ
 بودھ، پرہ ساچا شبد لکھا رہیا۔ بھگت جنان پرہ آتم سودھ، آتم دھن اُچا رہیا۔ انتکال راکھ وچ گود، سچکھنڈ نواس دوا
 رہیا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ساچا بھید جگت کھلا رہیا۔ ساچا پرہ بھیکھ دھر۔ پربلاد ادھارا نرائن نر۔ دُشٹ
 سنگھار نہ لائے پل۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ساچی جوت پرگٹائے کل۔ جوت سروپ جگت ادھاریا۔ جوت سروپی
 جوت دھر، دھرو بالک پار اُتاریا۔ بھگت جن پرہ سدا سمائے، رکھے لاج آپ مُراریا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا،
 جامہ گھنک پُری وچ دھاریا۔ ساچا پرہ جوت جگائے۔ مات لوک سد آون جائے۔ جگا جگنتر پرہ ساچی کھیل رچائے۔ انتکال
 کل بھسمنت، پرہ ساچی جوت پرگٹائے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ساچا بھید کھلائے۔ ساچا پرہ رکھپت رکھناتھ۔ ساچا
 پرہ سرب کے ساتھ۔ ساچا پرہ جگو جگ پرگٹ چلاوے ساچی گاتھ۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، اناتھان سر رکھ
 ہاتھ۔ ساچا پرہ جوت آکاری۔ ترنتے بھيو رام اوتاری۔ دُشٹان کرے پرہ خواری۔ انت کھپائے دُشٹ دُراچاری۔ مہاراج
 شیرسنگھ ستگر ساچا، آد جگاد ایکا جوت زرنکاری۔ مات لوک پرہ رام اکھوٹیا۔ ہنکاری راون پرہ ڈوبی نیا۔ زردھن بھیلنی
 پرہ ساچی جوت جگتیا۔ ستی اہلیا چرن چھپائے پرہ جوتی جوت ملتیا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ساچا بھید پہلی

ماگھ کل گھلئیا - رام رُوپ رام رُوپ رام پرہہ دھاریا - رگ وید پرہہ پار اُتاریا - وڈ دیوی دیو توڑے وڈ ہنکاریا - مہاراج
 شیرسنگھ وشنوں بھگوان، آد جگادی بھید کھلا رہیا - رام رُوپ پرہہ رنگ راتا - جگو جگ پرہہ بھگتاں نام دیوے ساچی
 داتا - جوت سرُوپی بھیکھ دھر آپ بنے پت ماتا - مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جگو جگ چرن پرتی بخشے ساچا ناتا -
 ساچا پرہہ رمئیا رام - پرہہ ساچے کا ساچا کام - بھگت ادھارے دیوے ساچا نام - مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، دواپر
 پرگٹیو گھٹایا شام - دواپر پرگٹے پرہہ کول نیناں - سندر گنڈل مکٹ بیناں - جن بھگتاں دیوے درس دوس رینا - مہاراج
 شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سادھ سنگت دیوے ساچا لہنا - دواپر بھئے پرہہ کرشن مُراری - رکھی کیش گوردھن دھاری -
 بے مکھاں آتم کرے ہنکاری - جن بھگتاں آتم کرے اجیاری - دیوے درس جوت سرُوپ پرہہ کرشن مُراری - مہاراج شیرسنگھ
 ستگر ساچا، مات لوک سدا بھیکھ دھاری - شام رُوپ مات پرہہ آیا - اتم جگ آن کرایا - مہاسارتھی جگت پت اکھوایا -
 جن بھگتاں آتم برہم گیان دے، گیتا گیان پرہہ شبدا لکھایا - مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ساول سندر رُوپ وٹایا - ایک
 شبدا اُچائے دھن - کھول وکھائے پرہہ آتم سُن - ساچے پرہہ جانے تیرے گن کون - مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، جوت
 سرُوپ وچ سمیت سرب پون - یجر وید پرہہ پار اُتارے - سرشٹ سبائی کرے خوارے - سرب کلا سمرتھ سوامی اپنی کل
 ورتارے - مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، جگو جگ شبدا لکھارے - نائیاں پرہہ مان دآ - ہنکاریاں جائے ہنکار گوا - ڈریودھن
 محل پرہہ جائے تجا - گھر بدر جائے بھوگ لوا - مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، جن بھگتاں پکڑے بانہہ - مٹیا دواپر بھیا اندھیرا -
 مات لوک کل پایا پھیرا - ایڑا اتھرن وید رین وسیرا - مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ویلے انت کرے نیڑا - وید اتھرن ایڑا آیا -
 اللہ اللہ ہُو نُور اُچایا - عیسیٰ موسیٰ محمدی پرہہ ساچے مات اُچایا - پیر پیغمبر اولیئے پرہہ جھوٹھی کھیل رچایا - مہاراج
 شیرسنگھ وشنوں بھگوان، کلجگ جیواں بہرم بھلیکھا پایا - اللہ اللہ نُور اُپا کے - کلجگ پاپی جیو اُپا کے - مدرا ماس رسنا

آبار کرا کے۔ دُشٹ دُراچار پرہ جائے لیکھ لکھا کے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، کلجگ بھیکھ جائے مٹا کے۔ ایکا نور اللہ
 آپایا۔ پت پریشور سرب بھلایا۔ آتم پردہ پرہ ساچے پایا۔ وڈے وڈ ملیچھ پرہ ناؤں رکھایا۔ انتکال کل پرگٹ جوت، پرہ
 سچ کرے صفایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ساچا شبدا لکھایا۔ ساچا پرہ سچا شبدا لکھائے۔ عیسیٰ موسیٰ محمدی
 کوئی رہن نہ پائے۔ قرآن انجیل قرآن، پرہ ساری کھیل مٹائے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، شبدا لکھائے۔ جھوٹھا کھیل
 پرہ مٹائے۔ دین محمدی رہن نہ پائے۔ چار یاراں پرہ کھیل مٹائے۔ پنچم وچ پرہ رہیا سمائے۔ اتھرن وید پرہ دئے کھپائے۔
 سوہنگ ساچا شبدا پرہ جگت چلائے۔ پرگٹ جوت نہکلنک، ستجگ تیری نیہ رکھائے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا،
 شبدا سروپی بھیدا کھلائے۔ آڑا اتھرن وید کل گیا۔ جوت سروپی جگت پرہ بھیا۔ نہکلنک اوتار لوکات کینی دیا۔ مہاراج
 شیرسنگھ وشنوں بھگوان، تیرا بھانا سب نے سہیا۔ انتکال پرہ کل کراونا۔ دکھ بھکھ پرہ روگ مٹاونا۔ جگت بھیکھ پرہ
 نشٹ کراونا۔ سوہنگ ساچا شبدا پرہ چار ورن چلاونا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، جوت سروپ شبدا سروپی بھیدا
 کھلاونا۔ ساچا پرہ کل جوت پرگٹائے۔ چار کُنٹ پے جائے ڈپائے۔ تین لوک ہوئے رُشنائے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، تین
 لوک رہیا ورتائے۔ گرمکھاں پرہ بھرے بھنڈارا۔ بے مکھاں پرہ کرے خوارا۔ گرمکھاں پرہ تارنہارا۔ بے مکھاں پرہ دیوے نرک
 مجھارا۔ گرمکھاں پرہ بخشے چرن دوارا۔ بے مکھاں ہوئے روگ لگائے بھارا۔ گرمکھاں آتم جوت کرے اجیارا۔ بے مکھاں آتم ہوئے
 اندھ اندھیارا۔ گرمکھاں سوچھے نہکلنک تیرا سچا دربارا۔ بے مکھاں سوہنگ شبدا بان پرہ مارا۔ گرمکھاں دیوے درس کر
 نگم وچارا۔ بے مکھاں ناؤں لکھائے وچ دُشٹ دُراچار۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، نہکلنک نرائن نر اوتارا۔ نرائن نر جگت
 اوتاریا۔ پارہم جگت آکریا۔ جوت سروپی بھیکھ گھنک پُری وچ دھاریا۔ آپ اپرپرہ سرشٹ سبائی وچ سما رہیا۔
 مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپی بھیدا کھلا رہیا۔ ساچے پرہ کل جامہ دھار۔ گھنک پُری لیا اوتار۔ جوت

جگائی پر اپار۔ بوئے سُنجھ مسان وچ سنسار۔ وِرا گُرمُکھ پائے پرہ ساچے کی سار۔ ایکا جوت بوئے پرکاش، سنت منی
سِنگھ پائے سار۔ مہاراج شیرسِنگھ سَتگر ساچا، پارہرم پورن اوتار۔ گھنک پُری پرہ جامہ دھریا۔ کر درس سنت منی
سِنگھ تریا۔ ساچا پرہ سنت ساچے وریا۔ مہاراج شیرسِنگھ وِشنو بھگوان، جامہ مات لوک وچ دھریا۔ ساچا پرہ جامہ
دھارے۔ کلنکنہ نرائن نر اوتارے۔ سُرَت شبد پرہ ساچا میل ملارے۔ مہاراج شیرسِنگھ سَتگر ساچا، سنت منی سِنگھ
پار اُتارے۔ سنت منی سِنگھ پرہ دیا کھائے۔ سُرَت شبد پرہ میل ملائے۔ آتم سُن پرہ کھول وکھائے۔ ساچی دُھن پرہ اُچائے۔
مہاراج شیرسِنگھ وِشنو بھگوان، دوار دسم کھول وکھائے۔ دوار دسم پرہ کھلایا۔ پرگٹ جوت نہکلنک وچ مات درس
دکھایا۔ دوس رین رین دوس پرہ ایکا راگ اُپایا۔ مہاراج شیرسِنگھ سَتگر ساچے، جوت سروپی بھید کھلایا۔ سنت منی
سِنگھ پرہ دیا کھائی۔ ساچی دات پرہ جھولی پائی۔ وڈ کرامات پرہ قلم پھڑائی۔ سرشٹ سبائی لیکھ لکھائی۔ مہاراج
شیرسِنگھ سَتگر ساچا، آپ اپنا بھید کھلایا۔ ساچا شبد پرہ اُچایا۔ ساچا راگ سنت سُنایا۔ انحد ساچی دُھن اُچایا۔
دوس رین پرہ شبد لکھایا۔ کلجگ جیواں بھرم بھلایا۔ مہاراج شیرسِنگھ وِشنو بھگوان، جوت سروپی بھید کھلایا۔ سنت
منی سِنگھ قلم چلائے۔ ساچا پرہ شبد اُچائے۔ سرشٹ سبائی لیکھ لکھائے۔ کلجگ تیرا انت کرائے۔ مہاراج شیرسِنگھ وِشنو
بھگوان، نہکلنک سر بتھ ٹکائے۔ ساچا پرہ شبد چلنت۔ لکھائے لیکھ بھگت بھگونت۔ پرہ کی مہا بڑی بے انت۔ کلجگ
بھلائے سرب جیو جنت۔ بھید کھلائے کسے ورلے سادھ سنت۔ مہاراج شیرسِنگھ سَتگر ساچا، کلجگ مایا پائی بے انت۔
ساچا پرہ شبد لکھائے۔ رانیاں مہارانیاں حُکم سُنائے۔ دھار کھیل چتر بھج وچ مات دے آئے۔ نہکلنک اوتار نر، کرشن ساولا
جوت پرگٹائے۔ مہاراج شیرسِنگھ سَتگر ساچا، آپ اپنا بھید کھلائے۔ ساچا شبد پرہ سَت لکھایا۔ سَت سَت وچ مات
قلم چلایا۔ سنت منی سِنگھ، پرہ ساچا مان دویا۔ مہاراج شیرسِنگھ وِشنو بھگوان، جوت سروپی بھید کھلایا۔ منی

سنگھ پرہہ شبد جنائے۔ ساچا بھانا کل ورتائے۔ کلجگ جیواں پرہہ دئے بھلائے۔ اُئی سو بونجا بکرمی پرہہ کرم کرائے۔ شبد سرُوبی کھیل ورتائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سر امرت چرن ٹکائے۔ ساچے پرہہ شبد اُپجایا۔ سنت منی سنگھ حُکم سُنایا۔ ساچا شبد انتکال پرہہ ست ورتایا۔ ساچے گھر چل پرہہ ساچا آیا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، منجی صاحب چرن ٹکایا۔ ساچا پرہہ سچ گھر آ کے۔ ساچے دھام چرن ٹکا کے۔ ساچا پچن گر ارجن ست کرا کے۔ دُشت دُراچار پرہہ گیا مایا پا کے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، بہرم بھلیکھے جگت بھلا کے۔ سر امرت دے اُٹھے پُجاری۔ بے مُکھ کلجگ جیو دُشت دُراچاری۔ کلجگ جیو آتم ہوئی بنکاری۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، سبنا کرے خواری۔ اُٹھے پُجاری دُشت دُراچار۔ سنت منی سنگھ ماری مار۔ شبد لکھایا پرہہ اپار۔ انتکال کلجگ میٹ دئے در دربار۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، سرب کل ورتار۔ ساچے پرہہ سچ شبد لکھایا۔ سر امرت پرہہ تھیہ کرایا۔ لکھیا لیکھ نہ کیسے مٹایا۔ ویلے انتکال کلجگ پرہہ ساچے پور کرایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، کلجگ جامہ دھار اپنا بھید کھلایا۔ ساچے پرہہ سچ کرم کما۔ پُری انند لیا چرن ٹکا۔ ساچے سنت پلا دیا پھرا۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک اوتار، بے مُکھاں جائے بھید کھلا۔ اندپر پرہہ چرن ٹکایا۔ ساچا پرہہ ساچے دھام بھاگ لگایا۔ بے مُکھ جیواں ساچا پرہہ دس نہ آیا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، اپنا بھید کھلایا۔ سنت منی سنگھ شبد سُنائے۔ پرہہ ابناشی وچ مات دے آئے۔ سادھ سنگت پرہہ آسرنائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، کلجگ جیواں پھر دس نہ آئے۔ ساچے سنت پلا پھرایا۔ نہکلنک کل وچ آیا۔ گھنک پُری وچ جامہ پایا۔ مہاراج شیرسنگھ ناؤں دھرایا۔ اپنا آپ پرہہ چھپایا۔ کلجگ جیواں بہرم بھلایا۔ بے مُکھ جیواں مدرا ماس آہار بنایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنا بھید چھپایا۔ ساچے سنت کری پُکار۔ کلجگ پرگٹے نہکلنک اوتار۔ جوت سرُوپ پرہہ کرے آکار۔ کلجگ جیواں انتکال کل آئے ہار۔ سوہنگ شبد پرہہ مارے ساچی مار۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا،

گرسکھ ساچے جائے تار۔ سنت منی سنگھ شبد الایا۔ راؤ رنگاں سرب سُنایا۔ ناتھ تریلوکی وچ مات دے آیا۔ جامہ دھار
 نہکلنک، پرہہ اپنا بھید چُکایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، کلجگ جیواں بھرم بھلایا۔ سنت منی سنگھ کرم کمایا۔
 ساچا شبد پرہہ ساچے اُچایا۔ نیل بستر پرہہ چوغہ پایا۔ امام مہندی جگ ناؤں دھرایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان،
 بال اوستھا کھیل رچایا۔ بال اوستھا پرہہ کھیل کھلائے۔ ساچی شبد دُهن سنت اُچائے۔ ساچا راگ پرہہ دے سُنائے۔ ساچی
 قلم پرہہ ہتھ پھڑائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، اپنا بھید رسیا چُھپائے۔ اپنا آپ پرہہ جگت چُھپایا۔ کلجگ جیواں پرہہ
 بھرم بھلایا۔ گرمکھ ورلے پرگٹ جوت پرہہ درس دکھایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنا آپ جنایا۔ رانیاں
 مہارانیاں پرہہ حُکم لکھایا۔ ساچے پرہہ سچ شبد اُچایا۔ سنت منی سنگھ حُکم کمایا۔ لکھ لکھ وچ دربار پُچایا۔
 پرگٹ جوت نہکلنک وچ مات دے آیا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، لکھ لکھ لیکھ در کھلایا۔ ساچے پرہہ
 جوت پرگٹائی۔ سنت منی سنگھ لکھت لکھائی۔ رانے مہارانے چل آؤ سرنائی۔ بے مکھ ہوئے نہ جاؤ پت گوائی۔ مہاراج
 شیرسنگھ ستگر ساچا، ساچی پرہہ سرنائی۔ ساچا پرہہ ایہہ شبد لکھائے۔ تین تین لیکھ وچ دربار پُچائے۔ کلجگ جیو جھوٹھے
 بھرم بھلائے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، جھوٹھے ٹھوٹھے بھن وکھائے۔ ساچے پرہہ سچ شبد لکھائے۔ ویلے انتکال پرہہ کلجگ
 دے سزائے۔ رانے مہارانے پرہہ ساچے تختوں لاپے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، سچ شبد ورتائے۔ سنت منی سنگھ لکھیا
 فرمان۔ بے مکھاں آتم لایا بان۔ رانیاں مہارانیاں پرہہ ابناشی نہ کیسے کری پچھان۔ جوت سروپ نہکلنک سرب گھٹ جانی جان۔
 مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ویلے انت گوائے مان۔ ساچے پرہہ ست شبد لکھایا۔ راؤ رنگاں اک کرایا۔ اوچ نیچ پرہہ بھیکھ
 مٹایا۔ چار ورن پرہہ اک تھان بہایا۔ سوہنگ ساچا ناؤں پرہہ جگت دھرایا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچے، کلجگ بھیکھ
 وٹایا۔ کلجگ پرہہ کھیل مٹائے۔ رانے بانے کوئی رہن نہ پائے۔ وید چار پرہہ مان گوائے۔ آیرا اتھرن انتکال پرہہ دئے کھپائے۔

اٹھسٹھ تیرتھ کوئی رہن نہ پائے۔ نہکلنک پرگٹ جوت، سرب مان گوئے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، جامہ مات لوک وچ پائے۔ گنگا تیرا گیا نیر۔ ویلے انتکال کلجگ تیری ہوئی اخیر۔ کھچے جوت پرہ ساچا، جیہڑی کٹے زنجیر۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، جوت سروپی کھچے سیر۔ گوداوری پرہ گود سلائے۔ ساچی جوت پرہ وچ جوت ملائے۔ ویلے انتکال کل، پرہ اخیر کرائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ساچی لکھت لکھائے۔ وید پُراناں پرہ وقت چُکایا۔ کلجگ ویلا انت کرایا۔ کلجگ جامہ دھار نہکلنک، پرہ ساچا شبد چلایا۔ اک کرایا راؤ رنک، سوہنگ ڈنک وجایا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، سرب تھائیں رہیا سمایا۔ ساچے پرہ ست ورتاونا۔ کوٹ چار سوہنگ ساچا ناؤں دھراونا۔ جوت سروپی ساچا شبد وچ چلائے پونا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گُن جانے تیرے کونا۔ سچ شبد پرہ جگت چلائے۔ کلجگ جھوٹھی کھیل مٹائے۔ ساچا دھام پرہ اُچجائے۔ پرگٹ جوت نہکلنک درس دکھائے۔ جوت سروپ پرہ مات وچ آیا۔ مات پاتال آکاش ہوئے رُشنایا۔ نین مُندھاری ساچا پرہ، باشک سیج تجایا۔ جوت آکاری ساچا پرہ، وچ آکاش سمایا۔ نہکلنک اوتاری پرہ، وچ مات دے آیا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، اک شبد لکھایا۔ ساچی جوت پرہ نرنکارے۔ مات لوک کرے اُجیارے۔ برہما وشن مہیش پرہ کھڑے دوارے۔ سُرپت راجا اند پرہ چرن نمسکارے۔ ساچا پرہ ساچا در دربارے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ایک ایکنکارے۔ ایک پرہ ایکنکارا۔ سوہنگ شبد دیوے سچ بھنڈارا۔ پرہ ساچے کا سچ ورتارا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپی کیا آکارا۔ جوت سروپ پرہ آکاریا۔ کلجگ دُشٹ پرہ پار اُتاریا۔ مان گوائے پرہ وڈ ہنکاریا۔ سوہنگ ساچا بان، پرہ ساچے ماریا۔ گُنٹ چار ہو جائے ہاہکاریا۔ دُشٹ دُراچار پرہ ساچے در دُرکاریا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، جامہ مات لوک وچ دھاریا۔ مات لوک پرہ جامہ دھارے۔ گن گندھرب پرہ چرن دوارے۔ پرہ ابناشی چرن بلہارے۔ سادھ سنگت سوہے چرن دوارے۔ دھرے جوت وچ آپ نرنکارے۔ ساچا پرہ بھرے بھنڈارے۔

سوپنگ شبد گیان دے، پرہہ آتم کرے اُجیارے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، کر کیرپا پار اُتارے۔ دے درس پرہہ پار اُتاریا۔ نہکنک کل جامہ دھاریا۔ وڈ وڈ پرہہ آپ وچ سنساریا۔ کلجگ بے مکھ جیواں مانس جنم کل ہاریا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سچکھنڈ تیرا سچ دواریا۔ سچکھنڈ پرہہ مات بنایا۔ پرگٹ جوت پرہہ سنگھ آسن ڈیرہ لایا۔ مکند منوہر پرہہ ساچا نظری آیا۔ بے مکھاں پرہہ وچ سنسار، آتم اندھ اندھیر رکھایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ستجگ سچ دربار لگایا۔ سچ پرہہ سچ دربارا۔ نہکنک کل بھئے اوتارا۔ دُشٹاں پرہہ سدا سنگھارا۔ گرمکھاں پرہہ سدا پار اُتارا۔ جوت سروپ سدا نراہارا۔ آد جگاد پرہہ سدا ایکنکارا۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ جیو نہ جانے تیرا جوت پسارا۔ جوت پسار جیو نہ جانے۔ بے مکھ جیو ہوئے انجانے۔ انتکال کل بھجن جوں بھٹھیلے دانے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سوپنگ مارے بانے۔ سوپنگ شبد پرہہ بان لگایا۔ چار کُنٹ ہاکار مچایا۔ آپ اڈول سب جگت ڈلایا۔ آپ اٹل سب جگت ٹلایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، اپنا بھید نہ کسے جنایا۔ بیٹھ اڈول جگت ڈلایے۔ سرشٹ سبائی پرہہ دئے ہلایے۔ کھنڈ برہمنڈ پرہہ دے اُلٹایے۔ ناتھ تریلوکی اپنی کل ورتایے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سرب تھیں رہیا سہائے۔ مات پاتال آکاش پرہہ ابناشیا۔ جوت سروپ سرب پرکاشیا۔ سادھ سنگت سد رکھے واسیا۔ بے مکھ در تون جائے ناسیا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سوپنگ شبد چلائے رسن سواس سواسیا۔ سوپنگ شبد پرہہ چلاونا۔ مات لوک وچ ناؤں رکھاونا۔ چار ورن سد رسنا گاونا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ست ست ست ورتاونا۔ ست ست پرہہ ورتایے۔ ست پُرکھاں پرہہ درس دکھائے۔ آتم بھجی دیو پرہہ دے جگائے۔ سوپنگ ساچی بتی پرہہ دے لگائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، اگیان اندھیر سرب مٹائے۔ پہلی ماگھ پرہہ وقت سہایا۔ ویہ سو اٹھ بکرمی بھاگ لگایا۔ ساچے پرہہ ساچا کرم کمایا۔ سادھ سنگت در پروان، جس آئے درشن پایا۔ ستجگ سچی سنتان، نہکنک پت اکھویا۔ ویلے انت بٹھائے وچ بیان،

سچکھنڈ نواس دوايا۔ پرہ چُکائے آون جان، وچ جوتی میل ملایا۔ ہویا میل بھگت بھگوان، مہاراج شیرسنگھ درس دکھایا۔ پہلی ماگھ وڈ وڈ بھاگا۔ گُرمکھ سویا کلجگ جاگا۔ پرہ ساچے دی سرنی لاگا۔ آتم اترے میل، نہ لاگے داغا۔ سوہنگ ساچا شبد اُپجاوے ساچا راگا۔ ایکا شبد دُھن وجائے واجا۔ آتم کھولے پرہ ساچا سُن، جس جیو تیرا ساجن ساچا۔ آتم کیئے وچ رکھ مَن گر غریب نوازا۔ کلجگ ورلے پرہ لئے چُن، دیوے دات وڈ راجن راجا۔ بے مکھ جیواں انتکال پرہ ساچا کھولے پاچا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، سادھ سنگت رکھائے لاجا۔ پہلی ماگھ پرہ بھگونت۔ میل ملایا ساچے سجن سنت۔ درس دکھایا پرگٹ جوت پرہ ابناشی کنت۔ گُرمکھ کل وڈیائے، وچ سرب جیو جنت۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، بے مکھ نہ پائے انت۔ پہلی ماگھ وقت سہاونا۔ بیکنٹھ نواسی سرب گھٹ واسی وچ مات دے آونا۔ پرگٹ جوت نہکلنک گُرسکھ جگاونا۔ پاربرہم پرمیشور پرگٹ، سادھ سنگت درس دکھاونا۔ سیچ در آئے گر دربار، پرہ پوری کرے بھاونا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان، دے درس گُرسکھ تیرا بجر کپاٹ کھلاونا۔ پہلی ماگھ پرہ جوت پرگٹائے۔ گُرمکھ تیری آتم جوت جگائے۔ سوہنگ ساچا نام دان، پرہ ساچا جھولی پائے۔ پرہ ساچا بخشے چرن دھوڑ، گُرسکھ لے مستک لائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان، پہلی ماگھ بھيو کھلائے۔ پہلی ماگھ ساچا وقت سہایا۔ گن گندھرب پرہ چرن بہایا۔ سادھ سنگت سر ہتھ ٹکایا۔ دیوے ور در گھر ساچا، جو در ساچے منگن آیا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان، ایکا جوت جگت رگھرایا۔ ساچا پرہ جگت رگھرائی۔ پہلی ماگھ سادھ سنگت تیری بنت بنائی۔ سیچ سچ پرہ دئے ورتائی۔ ساچی نام رنگن پرہ دئے چڑھائی۔ تیرے داغ نہ لاگے انگن، پرہ ابناشی ہوئے سہائی۔ ساچا نام پرہ در منگن، پرہ دیوے دات دُون سوائی۔ مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان، کلجگ جامہ دھار سادھ سنگت دیوے وڈیائی۔ پہلی ماگھ پرہ بھاگ لگایا۔ پورب جنم دا لہنا جھولی پایا۔ وچھڑیاں کل میل ملایا۔ پرہ ابناشی اچرج کھیل کر، دھار کھیل چڑبھج کہایا۔ بے مکھاں بیڑا ٹھیل کر، مہاراج

شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، گُرمُکھ ساچے میل ملایا - ساچا پرہ سرب رکھوالا - بھگت وچھل گر گویالا - گُرسکھ تیرا سد رکھوالا - آتم جوت سچ دیپک بالا - سوہنگ ساچا نام دیوے سُکھالا - مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، سدا سنگ تیرے نالا - پہلی ماگھ بھاگ بھریا - دھرے جوت پرہ آسا وریا - چرن لاگ گُرمُکھ ساچا تریا - مہاراج شیرسنگھ سَتگر ساچا، کلجُک بھوجل پار کریا - پہلی ماگھ تیری رُت سُهائی - پرہ ابناشی تیری بنت بنائی - مات لوک پرہ دتی وڈیائی - جوت سروپ پرگٹ جوت، شبَد سروپ پرہ شبَد لکھائی - وڈ داتا گیان بودھ، سوہنگ شبَد دئے چلائی - بے مُکھ جیولئے سودھ، مدرا ماس آبار بنائی - مہاراج شیرسنگھ وڈ جودھن جودھ، جوت سروپی اگن جوت لگائی - جوت سروپی اگن لگایا - بے مُکھ جیوان مدرا ماس آبار بنایا - گُرسکھاں جوت آکار کر، پرہ ساچے درس دکھایا - مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، ساچا کرم کمایا - پہلی ماگھ جگت بیتالا - سرِشٹ سبائی ہوئے بے حالا - کلجُک جیو پیسن جوں پیسے دالا - بھیناں چھڈن بھائی، مات چھڈ جائے بالا - مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، سادھ سنگت تیرا ست رکھوالا - پہلی ماگھ پرہ بان چلایا - شبَد بان پرہ جگت لگایا - وڈ وڈ جودھ سب تُنب اُٹھایا - جوت سروپی جوت دھر، پرہ اُٹی سرِشٹ کرایا - مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، چار کُنٹ ہاباکار مچایا - ہاباکار پرہ جگت کرائے - دُکھی جیو سرب بللائے - کلجُک اتم اپنا بھیکھ وٹائے - کوڑ گُریار کوئی رہن نہ پائے - مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، شبَد مار سرِشٹ سبائی کرائے - پہلی ماگھ پرہ شبَد لکھاونا - تھل جل تھل اک کراونا - جھوٹھا بھیکھ پرہ مٹاونا - سچ سچ وچ لوکات ورتاونا - سوہنگ شبَد چار ورن دھراونا - مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، سَتجُک ساچا لؤنا - سَتجُک تیری لکھت اپار - ایکا جوت دھرے پرہ نرنکار - ایکا شبَد دیوے ادھار - ایکا ایک ورتے وچ سنسار - مہاراج شیرسنگھ سَتگر ساچا، ساچی جوت کرے آکار - سَتجُک پرہ مان دوائے - ست پُرکھاں پرہ جنم دوائے - سچ سچ پرہ دے پرگٹائے - سوہنگ ساچا شبَد پرہ وچ سواس چلائے - مہاراج

شیرسنگھ ستگر ساچا، ست ست ست ورتائے۔ ستجگ تیرا ساچا بنس۔ گرمکھ ساچے ساچی تیری انس۔ مات لوک پرہ
 اُچائے وڈ وڈ ہنس۔ مہراج شیرسنگھ دیوے وڈیائی، گرمکھاں وچ سہنس۔ ستجگ تیرا سانتک روپ۔ ست ست ست
 ورتائے پرہ ساچا بھوپ۔ گرمکھاں اُچائے پرہ جوت سروپ۔ پرہ ساچی جوت ٹکائے، وچ دیہ اندھ کوپ۔ مہراج شیرسنگھ
 وشنوں بھگوان، ایک دے ست سروپ۔ سرب جییاں پرہ ایک رکھائے مت۔ پرہ ابناشی جانے مت گت۔ سوہنگ ساچے
 شبد گر سکھائی مت۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ستجگ ورتائے ست ست۔ ساچا پرہ مٹائے بھرما۔ دیوے وڈیائی
 جس وڈے وڈ کرما۔ پہلی ماگھ ستجگ ساچا جرما۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ساچا مارگ لاوے دھرما۔ پہلی
 ماگھ پرہ جنم دوايا۔ پورن برہم گیان دے، سرت شبد دا میل ملایا۔ ایک چرن دھیان دے، پرہ بھلیکھا سارا لاپیا۔
 مہراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ستجگ ساچا مارگ لایا۔ ستجگ ساچا مارگ لا۔ راؤ رنک اک کرا۔ اوچ نیچ دا بھیت
 مٹا۔ ساچا پرہ سچ دساوے راہ۔ ویلے انت ہوئے سہائی، سادھ سنگت پرہ پکڑے بانہ۔ مہراج شیرسنگھ ستگر ساچا،
 دوسر کوئی نانہ۔ ساچے پرہ ست ورتایا۔ ست سروپ ست پُرکھاں وچ سمايا۔ بے مکھاں پرہ گوڑھی نیند سوايا۔ گرمکھ
 ساچے پرہ پرگٹ جوت، وچ مات درس دکھایا۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، پاربرہم تیری سرنايا۔ چرن آئے جو جن
 سرنائے۔ پرہ ابناشی ہوئے سہائے۔ بھے بھیانک پرہ پت رکھائے۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ چلائے ساچی نائے۔
 سوہنگ چلائے پرہ ساچی نئیا۔ سوہنگ ساچا نام دوئیآ۔ چار ورن کرائے پرہ ایکا بھینان بھیا۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں
 بھگوان، سادھ سنگت سد مان دوئیآ۔ سچکھنڈ پرہ کا واسا۔ جوت سروپ سرب وناسا۔ گرمکھ تیری سد پورن آسا۔
 جھوٹھی کھیل جگت تماشا۔ جھوٹھی مایا انت ہوئے ناسا۔ ایک جوت وچ پرہ ابناشا۔ ساچا شبد سوہنگ جپاوے سواس
 سواسا۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ہوئے داسن داسا۔ سوہنگ شبد بھگت بھنڈارا۔ ستجگ ورتائے پرہ ورتارا۔ مکھ

رکھائے چار ورن پرہہ گردھارا۔ ایک کرائے ساچا برن نہکلنک اوتارا۔ چار کُنٹ لگائے سرن مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان،
 مات لوک دِسائے سچکھنڈ دوارا۔ سچکھنڈ سچ دوار۔ جوت دھرے نہکلنک اوتار۔ ساچا پرہہ سچ دربار۔ پنت پاپی پرہہ
 جائے تار۔ دُکھیاں دُکھ پرہہ جائے نوار۔ سادھ سنگت پرہہ پائے سار۔ مانس جنم نہ آئے ہار۔ پہلی ماگھ نہکلنک جو آئے چل
 دربار۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، سد سد تارنہار۔ تارنہار آپ پرہہ تاریا۔ کر کرپا گرسکھ پرہہ دُکھ نواریا۔ لکھ چُراسی
 پرہہ گیڑ مُکا رہیا۔ ساچی جوت پرہہ سچ ملا رہیا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، کلجگ جامہ دھار ساچا کرم کما رہیا۔
 گھنک پُر پرہہ جامہ دھار۔ پورن لیا نہ اوتار۔ گرمکھاں دیوے درس اپار۔ سوہنگ شبد دھن اُچاوے دُھنکار۔ کلجگ
 جیواں پرہہ کرے خوار۔ شبد مار پرہہ مارے مار۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا جگت بہتار۔ جگت پت مات پرہہ آیا۔
 رنکاں تائیں گلے لگایا۔ رانیاں مہارنیاں پرہہ تختوں لاہیا۔ کلجگ تیرا اتم انت کرایا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، واہوا
 ساچا ستجگ لایا۔ پہلی ماگھ پرہہ کل ورتائے۔ ساچی جوت جگت پرگٹائے۔ جوت سروپی پرگٹ جوت، ہنکاریاں پرہہ ہنکار
 گوئے۔ چار ورن کرائے ایک گوت، سوہنگ ساچا شبد سُنائے۔ بے مکھ کلجگ جیو رہے سوت، پرہہ اباشی نظر نہ آئے۔
 انتکال کل گئے خالی ہتھ دھوت، پرہہ نرک نواس رکھائے۔ گرمکھ ساچے وچ ملائے جوت، پہلی ماگھ مہاراج شیرسنگھ جو جن
 آئے سرنائے۔ جوتی جوت پرہہ ملایا۔ پرہہ اباشی کرم کمایا۔ گرمکھ ساچا سچ دھام پُچایا۔ سچکھنڈ نواسی سچکھنڈ نواس
 رکھایا۔ بیکنٹھ نواسی اپنا کرم کمایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گرسکھ ساچے تیرے چہتر سیس جھلایا۔ پہلی ماگھ
 پرہہ شبد لکھائے۔ شبد رُوپ پرہہ کھیل ورتائے۔ رانا سنگرور پرہہ پکڑ اٹھائے۔ بھہ بھیانک پرہہ بھہ رکھائے۔ اٹھ اٹھ ویکھے پرہہ
 دِس نہ آئے۔ دوس رین سون نہ پائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، شبد سروپی جوت جگائے۔ شبد شبد شبد بان پرہہ
 ماریا۔ شبد شبد شبد، پرہہ جگت ورتا رہیا۔ شبد شبد شبد، توڑے وڈ ہنکاریا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ایک

شبد وربھنڈ ورتا رہیا۔ شبد روپ پرہہ درس دکھائے۔ رانا سنگرور پرہہ چرنی آئے۔ چرن دھوڑ لے مستک لا، اپنی بھل
 بخشائے۔ آتم سرب ہنکار گوا، چرنی سپس جھکائے۔ ایکا دیسے ساچا راہ، پرہہ ابناشی درشن پائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں
 بھگوان، ساچی جوت جگت پرگٹائے۔ ساچے پرہہ سچ کرم کھونا۔ ساچا چرن وچ مسٹوانے پاونہ۔ بہرم نوار جگت سدھار،
 پرہہ ساچے شبد سُنونا۔ ہنکار نوار کر خوار، پرہہ سرب چرن لگاونا۔ دُشٹ دُراچار وچ سنسار، پرہہ سرب بھيو مٹاونا۔
 سوہنگ ساچا شبد، پرہہ ساچے سچ ورتاونا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، دوس چالی جگت لیکھ لکھاونا۔ دوس
 زین پرہہ شبد لکھائے۔ ساچا دھام ستجگ بنائے۔ چار ورن سرن لگائے۔ جنم جنم دی میل گوائے۔ نہکلنک ہونے سپائے۔
 دیوے درس آپ رگھڑائے۔ آتم ساچی جوت جگائے۔ اگیان اندھیر دے مٹائے۔ تیجا نین پرہہ دے کھلائے۔ دوار دسم پرہہ پڑدا
 لاپے۔ سُن سادھ گرسکھ تیری پرہہ کھول وکھائے۔ مہاراج شیرسنگھ وچ تیرے رہے سمائے۔ ساچا پرہہ سدا وساد۔ گرسکھ
 تیرے سنگ آد جگاد۔ سوہنگ شبد اُچاوے دھنّ ناد۔ سادھ سنگت پرہہ ساچا، تیری آتم جائے سادھ۔ مہاراج شیرسنگھ
 ستگر ساچا، گرمکھاں ساچے ویلے انت لیا لاپہ۔ مسٹوانے پرہہ مان دوايا۔ سنت منی سنگھ کرم لکھایا۔ ساچی میخ ستجگ
 لیکھ، پرہہ لکھایا۔ کل جیو رہے ویکھا ویکھ، نہکلنک نظر نہ آیا۔ مہاراج شیرسنگھ تیرا جوت سروپی بھید، کیسے ورلے گرمکھ
 پایا۔ بے مکھ جیو مایا بہرم بھلا۔ کلجگ دتے خاک زُلا۔ گرمکھ ساچے بابوں پکڑ پرہہ چرنی لئے لگا۔ مہاراج شیرسنگھ
 وشنوں بھگوان، سوہنگ شبد دیوے جھولی پا۔ شبد گیان پرہہ دیوے گیاتا۔ میل ملائے کر بدھ ناتا۔ گرمکھ چار جگ
 تیری آتم ذاتا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، چار جگ پچھاتا۔ مسٹوانے ساچا مان۔ ساچا تان ستگر جان۔ دھرے
 چرن وشنوں بھگوان۔ بخشے دات پرہہ گئی ندھان۔ دھرے جوت پرہہ مہان۔ کر درس نہکلنک، پنت پاپی تر جان۔ پرگٹے
 جوت مہاراج شیرسنگھ، وڈ بلی بلوان۔ مسٹوانے پرہہ بھئے اندا۔ کر درس جیو آتم اُچے پرمانندا۔ ساچا پرہہ ہونے سپائی، سدا

سدا بخشندا۔ مہراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ساچا گنی گہندا۔ گنوت پرہ گنی یدھان۔ چرن لاگ گرسکھ ہوئے چتر سجان۔
 ساچا پرہ جوت جگائے کوٹ مہان۔ مہراج شیرسنگھ جوت سروپ، تیرا رنگ مہان۔ مستوانے پرہ مان دوایا۔ امرت میگھ
 پرہ برسایا۔ ساچا سر چار ورن کرایا۔ راؤ رنگ اک تہاں بہایا۔ اوچ نیچ پرہ بھیو چکایا۔ ساچا مارگ سوہنگ شبد سنایا۔
 ایک راگ پرہ ابناشی ورن چار اُچایا۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، واہوا ساچا ستجگ لایا۔ راگن راگ پرہ وڈ راگ۔
 بہاگ لگایا پرہ پہلی ماگھ۔ سادھ سنگت پرہ چرنی لاگے۔ کلجگ ورلے گرمکھ جاگے۔ مہراج شیرسنگھ ستگر ساچا
 جوت جگائی پہلی ماگھ۔ پہلی ماگھ بھئے پرکاش۔ کلجگ اندھیر ہوئے وناس۔ نہکلنک جگے جوت ابناش۔ چار ورن پرہ کرائے
 ایک واس۔ راؤ رنگ ہوئے چرن داس۔ سوہنگ شبد پرہ چلائے سواس۔ دُشٹ دُراچاران پرہ کرائے ناس۔ مہراج شیرسنگھ
 وشنوں بھگوان، ساچی جوت پرکاش۔ ساچی جوت پرکاش کر، پرہ بھگت ادھارے۔ ساچی جوت پرکاش کر، پرہ دُشٹ
 سنگھارے۔ ساچی جوت پرکاش کر، پرہ سچ ورتائے وچ سنسارے۔ ساچی جوت پرکاش کر، پرہ نوارے سرب ہنکارے۔
 ساچی جوت پرکاش کر، سوہنگ شبد بھرے بھنڈارے۔ پرہ ساچی جوت پرکاش کر، ملیچھاں کرے خوارے۔ ساچی جوت
 پرکاش کر، جگاوے جوت نر اوتارے۔ ساچی جوت پرکاش کر، مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ساچا شبد چلائے وچ
 سنسارے۔ ساچا شبد پرہ جگت چلاونا۔ ایک نام چار ورن رکھاونا۔ سوہنگ ساچا شبد ستجگ جیواں گاونا۔ ایک
 انک راؤ رنگ اک کراونا۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپی جامہ پاونا۔ جوت سروپ پرہ جامہ دھاریا۔
 کلجگ اتم انت نواریا۔ بے مکھاں مات کرے خواریا۔ مد ماسی ساچے در دُرکاریا۔ گھنک پُر واسی گرسکھ ساچے تیرا کرم
 وچاریا۔ ویلے انت کرے بند خلاصی، در آئے جو جن نمسکاریا۔ ہوئے ممتا وچوں ناسی، سوہنگ شبد دیوے ادھاریا۔ ردھ
 سدھ ہوئے تیری داسی، ساچا پرہ ردے چتاریا۔ کوئی نہ دیسے مدرا ماسی، ستجگ ساچے سچ ورتا رہیا۔ جھوٹھی

سرِشٹ انت ہوئے ناسی، پرہہ شبدی شبد لکھا رہیا۔ پرہہ چرن پریتی ساچی رہراسی، پرہہ ساچی بنت بنا رہیا۔ مہاراج شیرسنگھ گھنک پُر واسی، ساچے لیکھ لکھا رہیا۔ گُرمکھ ساچے تیرا لیکھا۔ پرہہ مٹائے جھوٹھی ریکھا۔ آتم کڈھے بہرم بھلیکھا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ساچا در ورلے گُرمکھ دیکھا۔ نام ندھان گر در پائے۔ آتم ترکھا سرب مٹائے۔ آتم ساچی جوت جکائے۔ ساچا پرہہ ردے وسائے۔ ساچا شبد دُھن دیہہ اُچائے۔ ساچا راگ کن سنائے۔ ہوئے ممتا روگ مٹائے۔ ساچی جوت انتکال وچ جوت مل جائے۔ آون جاون وچ جہان گیڑ مٹائے۔ پورن بھگوان گنی ندھان، گھر آئے درشن پائے۔ چتر سُبجان پرہہ در بن جائے۔ پہلی ماگھ سادھ سنگت مل، ہر جس گائے۔ سوہنگ ساچا جاپ جپ جیو، آتم رس پائے۔ سرب سرِشٹ مائی باپ، نہکلنک چرن اوٹ رکھائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، چرن دھوڑ سد نہائے۔ چرن دھوڑ ساچا نہاونا۔ ہوئے وچوں روگ مٹاونا۔ پرہہ ابناشی گھر میں پاونا۔ سرب گھٹ واسی رسنا سد دھیاونا۔ لکھ چُراسی وچ مات گیڑ کٹاونا۔ گرہہ واس پھیر نہ آونا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، پہلی ماگھ جس درشن پاونا۔ گرہہ واس پرہہ چُکایا۔ پورب لہنا پرہہ جھولی پایا۔ گُرمکھ ساچے جوتی میل ملایا۔ کلجگ جھوٹھی پوہ نہ سکی مایا۔ نہکلنک ستگر ساچے سر اُپر ہتھ ٹکایا۔ کلجگ جیو بھانڈے کاچے، وچ وکار رکھایا۔ بے مکھ در آئے ناچے، جوں سُنجے گھر کایا۔ اگن جوت پرہہ لائے طمانچے، آتم اگن جلایا۔ گُرمکھ ڈھالے ساچے ڈھانچے، سوہنگ گیان دواوا۔ ساچا شبد جو جن واچے، پرگٹ جوت درس دکھایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، اچھل چھل کر جگت بھلایا۔ اچھل چھل پرہہ آپ کرائے۔ کلجگ جیو سرب بھلائے۔ مایا روپی پرہہ پردہ پائے۔ جھوٹھی کایا وچ وکار چلائے۔ آتم ساچی جوت پرہہ لائے چھپائے۔ اگیان اندھیر وچ دیہہ سہائے۔ رسنا مدرا ماس آہار رکھائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، انت نرک نواس کرائے۔ بے مکھ پرہہ نرک نوارے۔ مدرا ماس کرن آہارے۔ کلجگ جیو دُشت ڈراچارے۔ مانس جنم کل گئے ہارے۔ لکھ چُراسی آون وارے وارے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں

بھگوان، دُشٹاں سدا سنگھارے۔ کلجگ جیو دُشٹ ڈراچارے۔ عیسیٰ موسیٰ محمدی سرب ہوئے ہنکارے۔ کلجگ مایا پائی
 مت گئی مارے۔ ساچا پرہہ ویلے انت کرے خوارے۔ پرہہ در آئے دھرت مات سنگ گئو پُکارے۔ رکھی لاج میری رگھپت
 گردھارے۔ دوپر جامہ دھار بنیو گولا آپ مُرارے۔ کلجگ کرم کما لیا، جھلی جائے نہ سیس کٹارے۔ تیرے در سیس جھکا
 لیا، رکھی لاج آپ بنوارے۔ بے مُکھاں پاپ کما لیا، میری کیتی پت خوارے۔ تیری چرنی سیس نوا لیا، نرائن نر نہکلنک
 اوتارے۔ جامہ گھنک پُری وچ پا لیا، صدی چوڈھویں کرے خوارے۔ مہاراج شیرسنگھ ناؤں رکھا لیا، دھرے جوت آپ
 نرنکارے۔ ساچے پرہہ سنی پُکارا۔ مات لوک لیا اوتارا۔ جھوٹھی دیہہ چھڈیا محل منارا۔ جوت سروپی پرگٹ جوت مات لوک
 لیا اوتارا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جامہ دھارے سُن پُکارا۔ دُکھیئے جیو جگت بللائے۔ دُکھ بھکھ سرب ستائے۔ راؤ
 رنکاں دین سزائے۔ سنت بھگت کوئی رہن نہ پائے۔ دُشٹ ڈراچار رہے ڈورُو وائے۔ دھیان بھیناں گئے پت گوائے۔ کلُو کال کل
 کاتی گئے ورتائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جامہ مات لوک وچ پائے۔ کلجگ جیو ہوئے بے حالہ۔ کرن پُکار سُن دین
 دیا۔ ویلے انتکال کل رکھی لاج گر گوپالا۔ پرگٹ جوت وچ سنسار، پرہہ انا تھاں ہوئے رکھوالا۔ مایادھاری پرہہ مارے مارے،
 انت کڈھ دوالا۔ نردھنا پرہہ پاوے سار، سردھنا پرہہ سدا پرتپالا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، چار ورن ہوئے
 رکھوالا۔ راؤ اُمر او پرہہ مان گوائے۔ مایادھاری پرہہ نشٹ کرائے۔ جیو سنساری پرہہ اک کرائے۔ سچ سچ وچ دیہہ ورتائے۔
 سوہنگ ساچا شبد پرہہ چلائے ساچی نائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سادھ سنگت لئے ترائے۔ سادھ سنگت پرہہ
 بیڑا بنھیا۔ ساچا پرہہ ست کر منیا۔ سوہنگ دیوے ساچی دات نہ لاگے سنھیا۔ بے مُکھ جیواں پیڑے جوں پیڑے گنیاں۔
 راجا رانا انتکال پرہہ ساچے ڈنیاں۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سادھ سنگت تیرا بیڑا بنھیا۔ بیڑا بٹھ پرہہ پار لنگھائے۔
 سوہنگ ساچی ناؤ چڑھائے۔ ساچا چپو پرہہ دے لگائے۔ اندلوک شولوک گرسکھ تجائے۔ گرُمکھ ساچا چھڈ برہم لوک، وچ

سچکھنڈ نواس رکھائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، انت جوتی میل ملائے۔ ساچے پرہہ میل ملایا۔ جوت سرؤپی
 وچ سمایا۔ بے مکھ جیواں بھید نہ پایا۔ سوہنگ ساچا شبد نہ رسنا گایا۔ کلجگ پاپی پائی مایا۔ بہرم بھلیکھے اپنا آپ گویا۔
 مہاراج شیرسنگھ کلجگ پرگٹے، نہ چل آئے سرنایا۔ پرہہ سرن جو جن آئے۔ مانس جنم سُپھل کرائے۔ ویلے انت جم نیڑ نہ آئے۔
 ساچا پرہہ ہوئے سہائے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، گرُمکھ ساچے میل ملائے۔ گرُمکھ ساچے پرہہ مان دوایا۔ کھنڈ برہمنڈ
 وڈیایا۔ وچ ورہنڈ پرہہ جوت پرگٹایا۔ بے مکھ جیواں نظر نہ آیا۔ گرُمکھ ساچے پرگٹ جوت نہکنک کل درس دکھایا۔
 مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ساچا کرم کمایا۔ مات لوک پرہہ جامہ دھار۔ کلجگ پرگٹے نہکنک اوتار۔ سرشٹ سبائی
 کرے خوار۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، سرب کھپائے دُشٹ دُراچار۔ دُشٹ دُراچار پرہہ مٹائے۔ ایک ورن جگت رکھائے۔
 ایک شبد جگت ورتائے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ساچا نام لکھائے۔ ساچا نام ساگر سیندھا۔ ساچا ناؤں وڈ وڈ نندا۔
 ساچا ناؤں جن بھکیا لیندا۔ ساچا ناؤں مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سچ وکھندا۔ ساچا ناؤں سچ وپارا۔ ساچا نام
 جگت آہارا۔ ساچا نام جیو ادھارا۔ ساچا نام آتم خمارا۔ ساچا نام کرے جوت اُجیارا۔ ساچا نام کھلاوے جیو دسم دوارا۔
 ساچا نام دیوے مہاراج شیرسنگھ جوت سرؤپ نرنکارا۔ ساچا نام پرہہ ورتایا۔ ساچا نام گن ندهان، پرہہ جھولی پایا۔ ساچا
 نام آتم بان، پرہہ گرسکھ لگایا۔ مہاراج شیرسنگھ سچ سچ سچ وچ دیہہ وسایا۔ ساچا نام پرہہ کی دات۔ ساچا نام وڈ
 کرامات۔ ساچا نام کٹاوے گریہ واس۔ ساچا نام آتم کرائے ذات۔ ساچا پرہہ مہاراج شیرسنگھ، دیوے ساچی دات۔ ساچا پرہہ
 سچ گھر پاؤ۔ ساچا پرہہ ردے وساؤ۔ ساچا پرہہ سوہنگ ساچا جوگ کھاؤ۔ ساچا پرہہ ابناشی سد رسنا گاؤ۔ ساچا نام
 ساچا جام، پی آتم تریتاؤ۔ ساچا نام ساچا کام، رسنا ہر گن گاؤ۔ ساچا نام ساچا شام، پرہہ ابناشی گھر میں پاؤ۔ مہاراج
 شیرسنگھ وشنوں بھگوان، کلجگ جیو بھل نہ جاؤ۔ ساچا نام سچ وپارا۔ ساچا نام پرہہ بھرے بھنڈارا۔ ساچا نام بھگت

ادھارا۔ ساچا نام جگت ورتارا۔ ساچا نام ورتے وچ سنسارا۔ ساچا نام دکھاوے ہر کا دوارا۔ ساچا نام دواوے موکھ دوارا۔
 ساچا نام ملاوے پرہہ اپارا۔ ساچا نام مہاراج شیرسنگھ دیوے جیو ادھارا۔ ساچا نام گن ندھان۔ ساچا نام بلی بلوان۔ ساچا
 نام ملاوے بھگت بھگوان۔ ساچا نام رسنا جپ جیو ہونے چتر سُبجان۔ ساچا نام درگاہ دیوے مان۔ ساچا نام جپ پنت پاپی
 تر جان۔ ساچا نام دیوے مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان۔ ساچا نام سرب سُکھ۔ ساچا نام جپ اُجل مُکھ۔ ساچا نام
 جپ واس نہ ہونے مات گکھ۔ ساچا نام اُتارے جیو آتم بھکھ۔ ساچا نام مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، دیوے ساچا
 سُکھ۔ ساچا نام آتم ادھارا۔ ساچا نام کرے جوت آکارا۔ ساچا نام مٹائے دیہہ اندھیارا۔ ساچا نام جھرائے جھرنا اپارا۔ ساچا
 نام ورسائے میگھ امرت دھارا۔ ساچا نام کھول دیوے دسم دوارا۔ ساچا نام اُچاوے ساچی دھنکارا۔ ساچا نام رسنا جپ جیو،
 ساچا ملے نام ادھارا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ساچا نام کرے ورتارا۔ ساچا نام پرہہ جائے ونڈ۔ ساچا نام دھرے
 وربھنڈ۔ ساچا نام چلائے پرہہ وچ نو کھنڈ۔ ساچا نام ورتے وچ برہمنڈ۔ ساچا نام پوج ہٹائے سرب پکھنڈ۔ ساچا نام دیوے
 مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، بے مُکھاں لائے ڈنڈ۔ ساچا نام جگت پرہہ دھریا۔ ساچا نام گرُمکھ ورلے وریا۔ ساچا نام
 رسنا جپ جیو کلجگ تریا۔ ساچا نام گرُمکھ ورلا پاوے پرہہ در کھڑیا۔ ساچا نام دیوے مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان،
 جو جن آئے سرنی پڑیا۔ ساچا نام پرہہ ورتایا۔ ساچا نام سرب سُکھدایا۔ ساچا نام دیوے دُکھ روگ مٹایا۔ ساچا نام دے پرہہ
 ساچے بھو چُکایا۔ ساچا نام سادھ سنگت پرہہ ساچے جھولی پایا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، پہلی ماگھ سچ بھنڈار
 چلایا۔ ساچا نام سچ ورتا کے۔ گرِسکھاں پرہہ آتم جوت جگا کے۔ اگیان اندھیر سرب مٹا کے۔ ہنکار نوارے بھرم بھلیکھا سارا
 لاہ کے۔ جوت آکار وچ جائے دیپک دیہہ جگا کے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، پہلی ماگھ جائے وقت سُہا کے۔ ساچا نام
 سرب گنتاسا۔ ساچا نام گرِسکھ ہردے واسا۔ ساچا نام رسنا جپ جیو دیہی دُکھ ناسا۔ ساچا نام دیوے مہاراج شیرسنگھ

وِشنُوں بھگوان، ویلے انت کرے بند خلاصا۔ ساچا نام ست سرور۔ ساچا نام گن بھرپور۔ ساچا نام اُپجاوے انحد تُوں۔ ساچا
 نام دیوے مہاراج شیرسنگھ وِشنُوں بھگوان، وڈ سُوَرن سُوَر۔ ساچا نام جس جن پایا۔ سُنّ سادھ پرہ کھول وکھایا۔ ساچا
 نام جس ردے وسایا۔ ساچا پرہ پرگٹ جوت درس دکھایا۔ ساچا نام نہ لاگے مایا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنُوں بھگوان، ساچا
 دیوے دان جو جن سرنائی آیا۔ ساچا نام بھگت بھنڈاری۔ دیوے دات پرہ گردھاری۔ آتم جوت کرے اُجیاری۔ دیوے
 مان وڈ سنساری۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنُوں بھگوان، ساچا نام دیوے سِکداری۔ ساچا نام پرہ در پایا۔ آتم دُکھ سرب
 مٹایا۔ ساچا اند نِج ماہ اُپجایا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنُوں بھگوان، امرت جھرنا دے جھرایا۔ ساچا نام جو جن جانے۔ آتم رس
 وِرا گُرمکھ مانے۔ جو جن چلے پرہ کے بھانے۔ مہاراج شیرسنگھ سَتگر ساچا، سرب کل ورتانے۔ ساچا نام سرب کے
 سنگ۔ ساچا نام آتم چاڑھے رنگ۔ ساچا نام امرت جھرنا جھرائے گنگ۔ ساچا نام رسنا جپ جیو پار جائے لنکھ۔ ساچا نام
 جپ جیو پرہ لائے انگ۔ ساچا نام ساچا دان گُرسکھ پرہ در منگ۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنُوں بھگوان، در آئے مَوں نہ
 سنگ۔ ساچا پرہ دیونہارا۔ ساچا نام بھرے بھنڈارا۔ ساچا نام گُرسکھ ساچے ونج وپارا۔ ساچا نام دیوے مہاراج شیرسنگھ
 وِشنُوں بھگوان نر اوتارا۔ ساچا نام سچ گھر دتے۔ ساچا نام جوت جگائے جَوں رَو سسے۔ ساچا نام جپ جیو پرہ ساچا
 پردے وسے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنُوں بھگوان، سوہنگ ساچا شبد گیان جگ دتے۔ سوہنگ ساچا شبد گیانا۔ دیوے
 دان وڈ دانی دانا۔ رسنا جپ جیو آتم اُپجے سَکھ مہانا۔ دیوے درس مہاراج شیرسنگھ وِشنُوں بھگوانا۔ دے درس پرہ دُکھ
 مٹائے۔ ساچا شبد پرہ راگ اُپجائے۔ گُرسکھ آتم گئی جاگ، پرہ پہلی ماگھ دیا کھائے۔ پورن ہوئے بھاگ، جو چل آئے سرنائے۔
 پرہ ساچا پکڑے واگ، ویلے انت ہوئے سہائے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنُوں بھگوان، اپنا وقت سہائے۔ ساچا پرہ وقت سہائے۔
 آیا وقت جوت پرگٹائے۔ بہرم بھلیکھا سرب گوائے۔ جوت زرنجن وچ مات جگائے۔ تین لوک پرہ سوہنگ جے جے جیکار کرائے۔

کلجگ جھوٹھا بھیکھ پرہ سرب مٹائے۔ لکھیا لیکھ پرہ ست ست ست ورتائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان، اپنی کل
 ورتائے۔ اپنا کھیل پرہ آپ ورتایا۔ رمٹیا رام گھنٹیا شام، نہکلنک پرہ ناؤں دھرایا۔ سوہنگ ساچا نام، پرہ ساچا شبد لکھایا۔
 سادھ سنگت پلائے ساچا جام، پہلی ماگھ پرہ امرت میگھ برسایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان، امرت آتم سنج گرسکھ
 آتم روگ مٹایا۔ پہلی ماگھ پرب منایا۔ سادھ سنگت پرہ ابناشی رسنا گایا۔ کلجگ جیواں پرہ پیر پسر سویا۔ مہاراج
 شیرسنگھ وشنو بھگوان، انت نرک نواس رکھایا۔ ساچا پرہ سچ ورتائے۔ ویلا انت کلجگ انت کرائے۔ جیو جنت ہون
 بہسمنت، پرہ اگن جوت لگائے۔ گرسکھ پرہ بنائے تیری بنت، جو چل آئے سرنائے۔ دھن دھن دھن سیکھ ساچے سنت، پہلی
 ماگھ پرہ درشن پائے۔ نہکلنک پرہ درس دکھایا۔ نہکلنک ساچا ڈنک وجایا۔ نہکلنک راؤ رنگ اک کرایا۔ نہکلنک اوچ نیچ
 دا بھيو چکایا۔ نہکلنک راجا رانا تختوں لایا۔ نہکلنک اپنا بھانا کل ورتایا۔ نہکلنک مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان، نہانیاں
 سر چہتر جھلایا۔ نہکلنک سر چہتر جھلایے۔ جمن کنارے پرہ چرن رکھائے۔ سنگھ روپ بھوئے پرہ والی ہند درس دکھائے۔
 مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان، آپ اپنا بھید گھلایے۔ جمن کنارے پرہ چرن لگاونا۔ والی ہند پکڑ اٹھاونا۔ ساچا شبد
 گیان دے، پرہ ساچے چرن لگاونا۔ ساچا حکم فرمان دے، سادھ سنگت پرہ مان دواونا۔ سوہنگ ساچا شبد نشان دے،
 پرہ ساچے تلک لگاونا۔ ایکا شبد گنی ندھان دے، ساچے مارگ لاونا۔ ایکا چرن دھیان دے، پرہ سرب ہنکار مٹاونا۔ آتم
 جوت مہان دے، پرہ دیپک جوت جگاونا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان، والی ہند چرن لگاونا۔ والی ہند پرہ درس
 دکھائے۔ جوت سروپی نظری آئے۔ دوس رین کرے بینتی، اپنی بھل بخشائے۔ کلجگ جامہ دھار پرہ ابناشی آپ اپنا رسیا
 چھپائے۔ پرگٹے جوت تریتا رام، رگ وید الئے۔ ساچا نام پلائے جام، ستی اہلیا بھیلنی جائے ترائے۔ مہاراج شیرسنگھ پور کرائے کام،
 جوت سروپی درس دکھائے۔ ساچا کرم پرہ کماونا۔ والی ہند چرن لگاونا۔ دلی شہر پرہ اپنا بھیت گھلاونا۔ ساچا چہتر

سپس جھلاونا۔ والی دو جہان، سر ہتھ ٹکاونا۔ ساچا بھگت بھگوان، مہاراج شیرسنگھ ایہہ بھی وقت سہاونا۔ ساچا وقت پرہ سہائے۔ والی ہند پرہ سرنائے۔ چرن دھوڑ مستک لائے۔ پچھلی بھل لے بخشائے۔ پرہ ابناشی سار نہ پائے۔ جاگے بھاگ بھارت مات نہکلنک چرن ٹکائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جُگو جُگ جامہ وچ بھارت دے پائے۔ بھارت تیرا بھاگ انوکھا۔ پرگٹ پرہ دیوے موکھا۔ سرشٹ سبائی وچ رہی دھوکھا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ساچا پرہ وچ جگت انوکھا۔ بھارت واسی کڈھ سکدارے۔ دیوے مان پرہ وچ سنسارے۔ مت محمدی کرے خوارے۔ اٹھے رُوسا لشکر بھارے۔ عیسیٰ موسیٰ محمدی کل پار اُتارے۔ ساچا پرہ جوت سروپ دیوے جوت ادھارے۔ والی ہند ساچا پرہ دیوے مان اپارے۔ سچ سچ سرب کرے ورتارے۔ ایک ناؤں سوہنگ سرب ورتارے۔ راؤ رنگ ورن برن اک مان دربارے۔ اوچ نیچ والی ہند نہ وچارے۔ ساچا پرہ ساچی جوت آتم کرے اُجیارے۔ ایک شبد ایک راگ، اک اُچائے دھنکارارے۔ سوئے بھاگ جائن جاگ، پرگٹے جوت نہکلنک اوتارے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپ وچ سکھ پزارے۔ والی ہند تیری وڈیائی۔ ساچے پرہ آپ کرائی۔ ساچی لکھت لیکھ وچ سرشٹ رکھائی۔ چار کُنٹ تیرے ناؤں دُبائی۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، تیرا ہوئے سہائی۔ دیوے مان پرہ وچ رُوسیا۔ کھیل مٹاوے پرہ ساری عیسیٰ موسیا۔ اگن جوت جلائے جوں جلائے بھوسیا۔ مہاراج شیرسنگھ سچ شبد لکھاوے، مٹاوے کھیل پرہ ابنوسیا۔ ساچا پرہ سچ کل واہے۔ اُمت نبی رسول دی انت دے کھپائے۔ چار یاراں سنگ محمد پرہ دے مان گوائے۔ بے مکھ ہوئے جیو پرہ ساچا گئے بھلائے۔ ویلے انت انتکال کل اپنی پت آپ گئے گوائے۔ ساچا پرہ پرگٹ جوت ویلے انت دے سزائے۔ پیر دستگیر نہ ہوئے کھئے سہائے۔ پیر پیغمبر اولیا کوئی رہن نہ پائے۔ ایک دسے ایک آکار، چار ورن اک ہو جائے۔ سچ سچ سچ ورتے وچ سنسار، پرہ سوہنگ شبد چلائے۔ بے مکھاں چار کُنٹ پرہ وپیر دے کرائے۔ مہاراج شیرسنگھ جامہ دھار، اللہ اللہ ہو نور مٹائے۔ اللہ اپنا نام رکھایا۔ کلجگ جیواں بھیو نہ

پایا۔ جھوٹھا مارگ جگت چلایا۔ اپنا اپنا راہ بنایا۔ ساچا پرہہ دِلوں بھلایا۔ دوس زین ککرم کمایا۔ ایک آن مات رکھایا۔ جیو
 جنت سرب دکھایا۔ کروده وِروده بہت ودھایا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوں بھگوان، ویلے انت کل پرگٹ جوت سب دا مان
 گویا۔ ساچے پرہہ سرب بھیکھ مٹاونا۔ اک مارگ وِچ سنسار چلاونا۔ بے مُکھاں پرہہ نشٹ کراونا۔ سادھ سنگت پرہہ چرن
 لگاونا۔ سوہنگ ساچا شبد چار ورن چار کُنٹ ورتاونا۔ ایک چرن دھیان والی ہند دواونا۔ پرگٹ جوت گھنئیے شام، جوت
 سروپی درس دکھاونا۔ پورن جوت پورن پرمیشور پرہہ سرب وِچ ساونا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوں بھگوان، ساچا شبد
 لکھاونا۔ ساچے پرہہ تیری ساچی گاتھ۔ سوہنگ شبد چلایا، سَتجگ ساچا راتھ۔ ہوئے سہائی ساچا پرہہ تریلوکی ناتھ۔
 مہاراج شیرسنگھ وِشنوں بھگوان، سادھ سنگت سر رکھے ہاتھ۔ سادھ سنگت تیری وڈیائی۔ ساچی دات پرہہ در پائی۔ آتم
 اچھیا پرہہ پور کرائی۔ گن ندھان پرہہ ساچی وست جھولی پائی۔ آتم دیوے برہم گیان، پرہہ سرب سُکھدائی۔ مہاراج شیرسنگھ
 وِشنوں بھگوان، ساچا کرم کمائی۔ ساچا کرم پرہہ کمایا۔ جامہ مات لوک وِچ پایا۔ نہکلنک پرہہ ناں رکھایا۔ تریلوکی ناتھ جگت
 پت رگھرایا۔ کھنڈ برہمنڈ پرہہ دے اُٹایا۔ چوٹھے جگ انتکال پرہہ انت دے کرایا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوں بھگوان، برہما
 مان گویا۔ برہما برہم لوک تجائے۔ ساچا پرہہ انت کرائے۔ بیتی اودھ جو پرہہ لکھائے۔ پرہہ ساچے کی کار، پرہہ ساچا رہیا کھائے۔
 انتکال چوٹھے جگ پرہہ ساری کھیل مٹائے۔ برہما برہم سروپ وِچ جوتی میل ملائے۔ ساچا گرسکھ پال وِچ برہم لوک بہائے۔
 مہاراج شیرسنگھ وِشنوں بھگوان، سَتجگ ساچا مارگ لائے۔ برہم لوک گرسکھ بہائے۔ سرِشٹ سبائی ہتھ پھڑائے۔ پرہہ
 ابناشی سر ہتھ ٹکائے۔ ساچا شبد پرہہ دھرواس رکھائے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوں بھگوان، ساچی لکھت آپ لکھائے۔ ساچا
 گرسکھ سچ دھام بہائے۔ برہما ویلا انت کرائے۔ انت جوتی میل ملائے۔ جگ چوٹھے ویلا انت کرائے۔ سَتجگ ساچا مارگ
 لگائے۔ آپ اپنا ناؤں دھرائے۔ سوہنگ شبد جے جے جیکار کرائے۔ چار ورن سرن لگائے۔ ایک در دربار سرب دکھائے۔ ساچی

جوت آپ پرگٹائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جامہ گھنک پُری وچ پائے۔ لوک پرلوک جیو نہ جانے۔ جیسا سُنے تیسا
 وکھانے۔ پرہہ ابناشی سد ابھید، اپنا بھید نہ کیسے وکھانے۔ وڈے وڈے دیوی دیو، در پرہہ ساچا دِس نہ آنے۔ مہاراج
 شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپ سرب وچ سمانے۔ کلجگ جیو نہ پائے بھیدا۔ بھید نہ جانے چارے ویدا۔ پرہہ
 ابناشی سدا ابھیدا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گن گیان دیوے چارے ویدا۔ پرہہ کا بھید کیسے نہ جانیا۔ جیسا جنائے
 پرہہ تیسا سرب وکھانیا۔ گُرمکھ ورلے رنگ پرہہ ساچے مانیا۔ کلجگ جیو بھلے انجانیا۔ کلجگ مایا پائی راجے رانیا۔ جوت
 سروپی پرہہ دِس نہ آئے، چتر سگھڑ سیانیا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، سد ورتے اپنے بھانیا۔ ساچا بھانا پرہہ ورتایا۔ اپنا
 بھیکھ جگت وٹایا۔ ساچا لیکھ جوت سروپ لکھایا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، کلجگ جیوان دِس نہ آیا۔ ساچا پرہہ
 گُرسکھ سائے۔ ساچی جوت وچ دیہہ ٹکائے۔ ناڑی بہتر بند کرائے۔ سینگھ آسن بیٹھ چتر بھج کھائے۔ بیکنٹھ نواسی وچ مات دے
 آئے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک کل ناؤں دھرائے۔ نہکلنک کل ناؤں رکھایا۔ جوت سروپی پرہہ بھیکھ وٹایا۔
 در دربار کیسے ورلے گُرمکھ پایا۔ دُشٹ دُراچار بے مکھان پرہہ لکھایا۔ آتم ادھار پرہہ سوہنگ شبد چلایا۔ وچ سنسار
 سادھ سنگت پرہہ وڈیایا۔ بے مکھ جیوان بیڑا وچ منجھدھار رُڑھایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ساچا لیکھ لکھایا۔
 کلجگ لیکھ پرہہ چُکایا۔ کلجگ کایا دے کھپایا۔ جوٹھ جھوٹھ پرہہ نشٹ کرایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جھوٹھا
 کھیل مٹایا۔ جھوٹھے جیو جھوٹھا پَسارا۔ جھوٹھا ویس کل جھوٹھا ورتارا۔ جھوٹھے دھندے بھلا سرب سنسارا۔ مدرا ماس کرن
 آہارا۔ پرہہ ابناشی پرگٹیا مَورکھ جیو نہ کرن وچارا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک نرائن نر اوتارا۔ نہکلنک
 نرائن نر۔ ساچی جوت مات جائے دھر۔ چار ورن دیوے پرہہ ایک اور۔ پرہہ چرن لاگ اوچ نیچ سب جائن تر۔ مہاراج
 شیرسنگھ ستگر ساچا، مستوانا بناوے ساچا سر۔ ساچا سر ساچا دھام۔ ساچا پرہہ پور کرائے کام۔ ساچا پرہہ ساچا رکھاوے

نام۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، مان دیوے وچ جہان۔ مات لوک پرہ جوت آکارا۔ وچ پاتال پرہ نین مُدھارا۔ وچ آکاش جگائے جوت اگم اپارا۔ پارہسم تیرا روپ نیارا۔ دس نہ آئے جوت سروپ، انت نہ پاراوارا۔ کلجگ پرگٹیا پرہ ساچا بھوپ، رانیاں کرے خوارا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ساچا در ساچا دربارا۔ ساچا پرہ سچ دربارے۔ ساچا پرہ سدا زہارے۔ ساچا پرہ جوت ادھارے۔ ساچا پرہ وڈ سنسارے۔ ساچا پرہ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت زینکارے۔ ساچے پرہ دیا کمایا۔ امرت میگھ پرہ ورسایا۔ ویلے امرت گر سنگت مکھ چوایا۔ وڈ وڈ بھاگ ہوتے وچ مات، پرہ ابناشی تیری سیو کمایا۔ سوہنگ ساچا شبد اُچاوے راگ، انحد دُھن اُچایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، پہلی ماگھ سادھ سنگت ساچا نام دوا یا۔ امرت ساچا پرہ در پائے۔ آتم ترکھا سرب مٹائے۔ آتم بُجھی دیو پھر جگائے۔ ست ست ست ست سروپ پرہ ست ہو جائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، پہلی ماگھ کر درس نجانند اُچائے۔ نجانند پرہ اُچائے۔ آتم جھرنا پرہ دے جھرائے۔ امرت آتم پرہ دے ورسائے۔ امرت بوند وچ کول دے چوائے۔ کھلے کول گرسکھ تیرا، دسم دوار دی بوجھ بُجھائے۔ آتم ہوتے اُجیار، پرہ اگیان اندھیر دے مٹائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپی درس دکھائے۔ دوار دسم پرہ کھلایا۔ سوچھ سروپ پرہ درس دکھایا۔ گرمکھ ساچے پرہ ساچا بھید کھلایا۔ سرت شبد دا میل کر، پرہ شبدي میل ملایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، بن باقی بن تیل آتم دیپ جگایا۔ آتم دیپک پرہ جگائے۔ اگیان اندھیر سرب مٹائے۔ ساچی جوت وچ لاٹ جگائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سادھ سنگت پہلی ماگھ تیرے اُپر دیا کمائے۔ امرت ملیا آتم رس۔ پرہ ابناشی ہویا وس۔ ستجگ ساچا راہ پرہ جائے دس۔ کلجگ مایا پرہ در تون جائے نس۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جگائے جوت جوں رو سس۔ ساچا امرت پرہ پیایا۔ سانتک ست ست ست ورتایا۔ راجس تامس وچوں گویا۔ کام کرودھ ہنکار چلایا۔ سادھ سنگت ساچا شبد سُنایا۔ ساچا فرمان دُھردرگاہوں آیا۔ مہاراج

شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، ساچا کرم کھایا۔ ساچا شبد پرہہ سُنائے۔ سادھ سنگت پرہہ دے ورتائے۔ گرْمُکھ ساچے سادھ سنگت مل جائے۔ ساچا مارگ ستگر ساچا، پرگٹ جوت آپ لگائے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، ایکا راہ چلائے۔ ساچا راہ پرہہ چلایا۔ ساچا شبد پرہہ اُچایا۔ پرہہ ابناشی رسن الایا۔ رسنا چپ جیو آتم رس پایا۔ ساچا امرت پرہہ در پیو، ہوئے روگ گویا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، امرت میگھ آپ ورسایا۔ امرت ورتائے پرہہ گردھارا۔ آتم دُکھ سرب نوارا۔ مٹے اندھیر کیا اُجیارا۔ ساچا پرہہ وچ پسارا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، نہکلنک اوتارا۔ نہکلنک تیری مایا۔ اپنا آپ جگت بھلایا۔ بے مُکھ جیوان بھید نہ پایا۔ گرْسکھ ساچے میل ملایا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، پرگٹ جوت درس دکھایا۔ بہرم نواریا پرہہ، ساچی جوت پرگٹا۔ بہرم نواریا پرہہ، سنت جنان نوں سوجھی پا۔ بہرم نواریا پرہہ، منزل منزل دئے پُجا۔ بہرم نواریا پرہہ، چوٹھے پد دا بھید کھلا۔ بہرم نواریا پرہہ، آتم ترے کئی کھلا۔ بہرم نواریا پرہہ، آتم چندا دیوے لاہ۔ بہرم نواریا پرہہ، وچ ساچی جوت جگا۔ بہرم نواریا پرہہ، اگیان اندھیر دئے مٹا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، دوسر کھئے نہ۔ پرہہ ساچے کی ساچی سوئے۔ ایکا ایکنکار جوت بلوئے۔ کرے پرکاش وچ تین لوئے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، تیرے گن جانے کھئے۔ ساچا در سچ گھر تے پایا۔ نانک نرنکاری در منگن آیا۔ اک اونکار ستنام ساچا دان پرہہ جھولی پایا۔ وچ مات آن، کلجگ جیوان کن سُنایا۔ جامے دس بھیس وٹا، ساچا مگ چلایا۔ پرہہ ابناشی ساچا حُکم دئے سُننا، ساچا شبد جگت کھایا۔ انت کر کے واہوا، پرہہ ساچے در رسنا گن گایا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، اپنا بھید کھلایا۔ گر نانک ایہہ شبد لکھائے، نہکلنک تیری اوٹ رکھائے۔ گر گوہند ایہہ شبد لکھایا، نہکلنک تیری سرنائے۔ نہکلنک پائے سار، ویلے انتکال کل کرے خوارے۔ وڈ جامہ جوت سروپ کل پرہہ دھارے۔ جوت سروپ سرشٹ سبائی پرہہ مار مارے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، سرب تائیں کرے خوارے۔ جوت سروپ پرہہ جگت چلایا۔ سوہنگ ساچا بان لگایا۔ دُکھ

روگ وچ سنسار ودھایا۔ مدرا ماس رسنا وکار چلایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت سرؤپی کلجگ جیو کھپایا۔
 جوت سرؤپ پرہ مارے مار۔ دُشٹاں پرہ کرے خوار۔ بیڑا ڈوے آدھوچکار۔ گرمکھ ساچے پرہ جائے تار۔ دیوے درس
 پرہ مُرار۔ ایک رام ایک شام نہکلنک اوتار۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، سچ کرے ورتار۔ سچ سچ پرہ ورتائے۔ کلجگ
 بھیکھ سرب مٹائے۔ ستجگ ساچا مارگ لائے۔ سوہنگ ساچا شبد رسن جپائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، چار ورن
 سرن لگائے۔ چار ورن پرہ سرن لگاونا۔ باقی بھیکھ سرب مٹاونا۔ ایک در دربار، پرہ ساچے جگت رکھاونا۔ نہکلنک اوتار
 نر، ساچا بھانا کل ورتاونا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، چار کُنٹ رسنا گاونا۔ چار کُنٹ پرہ رسنا گیا۔ دیوی دیو نہ
 کیسے منایا۔ ایک چرن دھوڑ پرہ ساچے سرنایا۔ کل کلیش پرہ مگروں لاپیا۔ سد سد سد ادیس جس رسنا گیا۔ پرہ ساچا
 آتم سد پرویش، ساچا شبد ردے وسایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ تیرا ہوئے سہایا۔ گرمکھ کلجگ مانک
 موتی۔ پرہ ساچے کی ساچی جوتی۔ سادھ سنگت ہوئے ایک گوتی۔ رسنا جپ آتم میل ڈرمت دھوتی۔ مہاراج شیرسنگھ
 ستگر ساچا، سرشٹ سبائی رہی سوتی۔ سرشٹ سبائی پرہ بھلایا۔ آلس نندرا ردے وسایا۔ ساچا در دربار دس نہ آیا۔
 آتم اندھ اندھیار، بہرم بھلیکھا لاپیا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، بھانا کل ورتایا۔ ساچے پرہ سچ کرم کمایا۔ گرمکھ
 ساچے مان دواوا۔ ساچا در دربان دھرو ہٹایا۔ پرہ ساچے مہروان، ساچے در سورن بہایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں
 بھگوان، ساچا کرم کمایا۔ ساچے در گرمکھ ٹیکا کے۔ پرہ ابناشی در دربان رکھا کے۔ سرب گھٹ واسی ایک چرن دھیان ڈا
 کے۔ گھنک پُر واسی بٹھائے ساچی جوت جگا کے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھان جائے مان ڈا کے۔ گرمکھ
 ساچے پرہ مان رکھایا۔ سچکھنڈ نواسی سچکھنڈ نواس دواوا۔ کلجگ جھوٹھا موہ جنجال چکایا۔ ساچا در ساچا گھر پرہ سہایا
 ۔ مہاراج شیرسنگھ گرمکھ ساچا، ساچے دھام پُچایا۔ گرمکھ ساچا پرہ رنگ راتا۔ جھوٹھے چھڈے بہین بھراتا۔ ایک ساچا

پرہ چرنی ناتا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ایک در تیرا ساچا جاتا۔ ساچی جوت سدا نرنکارا۔ جگے جوت اگم اپارا۔
 دھنّ دھنّ دھنّ گرسکھ ملے پرہ اپارا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، تیرا ست پسارا۔ ساچا دھام گر دربار۔ دھرے
 جوت پرہ اپار۔ بھگت جنان پرہ جائے تار۔ رکھے لاج وچ سنسار۔ مات گرہ نہ آوے دوجی وار۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر
 ساچا، گرسکھ ساچے وچ بٹھائے سچ دربار۔ ساچا پرہ سچ دربارے۔ ساچا پرہ سرب پسارے۔ ساچا پرہ سدا نراہارے۔
 ساچا پرہ گرسکھ ساچے، ساچی بخشے سکدارے۔ ساچا پرہ چار ورن کرائے پنہارے۔ ساچا پرہ مہاراج شیرسنگھ وشنوں
 بھگوان، پہلی ماگھ جوت کرے اُجیارے۔ ساچا پرہ سرب دُکھ بھنجن۔ ساچا پرہ جوت نرنجن۔ ساچا پرہ سادھ سنگت
 چرن دھوڑ دیوے ساچا انجن۔ ساچا پرہ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، چرن دوار ستجگ ساچا مجن۔ ستجگ ساچا
 ساچا دھاما۔ دھرے چرن ساچا راما۔ گھنک پُری پرہ پھریا جامہ۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوں دواپر شاما۔
 ساچا پرہ سرب کا داتا۔ ساچا پرہ سرب کا گیاتا۔ ساچا پرہ سرب پت ماتا۔ ساچا پرہ، مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان،
 ایک بخشے چرنی ناتا۔ گرسکھ ساچے گر در آؤ۔ جنم جنم دی میل گواؤ۔ آون جاون گیڑ چکاؤ۔ سچکھنڈ نواس رکھاؤ۔ پرہ
 ابناشی درس سد پاؤ۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، چرن لاگ مانس جنم سُپھل کراؤ۔ مانس جنم جس جن جانیا۔ لکھ
 چُراسی وچ پچھانیا۔ چرنی ڈکے ہوئے نانا۔ دیوے دان پرہ بھگوانیا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، سادھ سنگت سرب ہتھ
 ٹکانیا۔ سادھ سنگت تیری وڈیائی۔ پرہ ابناشی سیو کمائی۔ پرہ ساچے سرب چھتر جھلائی۔ رنگ رنگیلا مادھو، ویلے انت
 ہوئے سہائی۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، پہلی ماگھ جوت پرگٹائی۔ پہلی ماگھ جوت پرگٹا۔ ساچا شبد جائے سنا۔
 کلجگ ویلا انت پرہ جائے جنا۔ ورا گرمکھ سنت، چرنی ڈکے آ۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، چرن لاگ جیو، لگے نہ
 تتی وا۔ چرن لاگ سرب سکھ پاؤ۔ ساچا پرہ ردے وساؤ۔ آتم دُکھ بھکھ سرب گواؤ۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان،

گُرمکھ ساچے سد رکھ ملن دا چاؤ۔ آیا وقت وقت اخیر۔ جن بھگتاں پرہہ کئے بھیڑ۔ کلجگ توڑے پرہہ ہڈی ریڑ۔ مہاراج
 شیرسنگھ وشنوں بھگوان، بے مُکھاں جائے پیڑ۔ بے مُکھاں پرہہ پیڑ پڑایا۔ کلجگ اُلٹی لٹھ گرایا۔ مد ماسی پرہہ نرک نواس
 دوايا۔ گُرمکھاں پرہہ جائے تار، سوہنگ شبد جس رسنا گایا۔ ویلے انت پرہہ ساچے بیکنٹھ نواس دوايا۔ مہاراج شیرسنگھ
 تیرا سچ دربار، پہلی ماگھ وچ مات دے لایا۔ پہلی ماگھ پرہہ پورن آسا۔ سادھ سنگت پرہہ دیوے پورن بھرواسا۔ ساچا
 پرہہ سادھ سنگت سد رکھے واسا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ چپائے سواس سواسا۔ سوہنگ شبد دیوے
 ادھار۔ پتت پاپیاں جائے تار۔ امرت جھرنا جھرائے اپار۔ آتم ترکھا مٹائے، پرہہ کریا دھار۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا سادھ
 سنگت جائے دُکھ نوار۔ دُکھ روگ پرہہ مٹائے۔ کایا روگ کوئی رہن نہ پائے۔ ساچا جوگ کوئی گرسکھ کمائے۔ مہاراج شیرسنگھ
 وشنوں بھگوان، رسنا چپ جیو بیڑا پار کرائے۔ رسنا چپ جیو آتم رس پایا۔ ساچا مارگ دس، پرہہ ساچے راہ چلایا۔
 گُرمکھ ساچے در آئے نس، پہلی ماگھ درس دکھایا۔ جن پردے گیا وس، پرہہ ساچے کرم کمایا۔ بے مُکھاں اندھیر جوں چند
 مس، پرہہ ساچا نظر نہ آیا۔ کلجگ جیو در جائن نس، سوہنگ شبد پرہہ بان چلایا۔ گُرمکھ آتم ملیا ساچا رس، سوہنگ
 رسنا گایا۔ پہلی ماگھ سادھ سنگت، مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان تیرا ہونے سہایا۔ سادھ سنگت گر در آئے۔ ساچا ور
 گر در پائے۔ اوتار نر حرص مٹائے۔ جیو چرنی پڑ پرہہ روگ گوائے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، سرن پڑے دی لاج
 رکھائے۔ ساچے پرہہ دی ساچی مایا۔ سرشٹ سبائی کل بھلایا۔ ویلا انت نہ کیسے جنایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان،
 اپنا بھید آپ چھپایا۔ اپنا بھید پرہہ آپ چھپایا۔ پرگٹ جوت نہکلنک گرسکھاں درس دکھایا۔ بے مُکھاں کلجگ پرہہ کا بھیو
 نہ پایا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا گُرمکھاں سد ہونے سہایا۔ لیکھ مٹایا آپ پرہہ وڈ بن لکھاری۔ لیکھ مٹایا آپ پرہہ، وڈ
 سنساری۔ لیکھ لکھایا آپ پرہہ، جیو جنت ادھاری۔ لیکھ لکھایا آپ پرہہ، کلجگ بھلے مایا دھاری۔ لیکھ مٹایا آپ پرہہ،

کلجگ جیواں کرے خواری۔ لیکھ لکھایا آپ پرہ، نہکنک نرائن نر اوتاری۔ لیکھ لکھایا آپ پرہ، سچ جوت پرگٹا کے۔
 لیکھ لکھایا آپ پرہ، کلجگ بھیکھ جائے مٹا کے۔ لیکھ لکھایا آپ پرہ، ستجگ ساچا جائے لا کے۔ لیکھ لکھایا آپ پرہ، پہلی
 ماگھ ستجگ اتم دوس لکھا کے۔ لیکھ لکھایا آپ پرہ، کروڑ تیتیس چرن بہا کے۔ لیکھ لکھایا آپ پرہ، جن بھگتاں جائے مان
 دوا کے۔ لیکھ لکھایا آپ پرہ، کل ساچی جوت پرگٹا کے۔ لیکھ لکھایا آپ پرہ، راؤ رنگ اک کرا کے۔ لیکھ لکھایا آپ پرہ،
 راؤ جائے بھکھ منگا کے۔ لیکھ لکھایا آپ پرہ، سنگھاسن بیٹھے جوت جگا کے۔ لیکھ لکھایا آپ پرہ، گھنک پُر واسی کلنکنہ
 ناؤں رکھا کے۔ لیکھ لکھایا آپ پرہ، کلجگ مٹائے ستجگ ساچا جائے لا کے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جامہ مات
 لوک وچ پا کے۔ لیکھ لکھایا آپ پرہ، گرسکھاں مان دوائے۔ لیکھ لکھائے آپ پرہ، برہم گیان دوائے۔ لیکھ لکھایا آپ پرہ،
 گرمکھ جوت جگائے۔ لیکھ لکھایا آپ پرہ، سنت جنان دے وڈیائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ساچی جوت پرگٹائے۔
 ساچے پرہ لیکھ لکھایا۔ گرمکھ ساچے پرہ ساچے مارگ لایا۔ ایک شبدا راگ دُھن ناد، پرہ اتم وچ وجایا۔ مہاراج شیرسنگھ
 وشنوں بھگوان، جے جے جیکار کرایا۔ پہلی ماگھ ست ورتار۔ پہلی ماگھ سادھ سنگت تیرے بھرے بھنڈار۔ پہلی ماگھ در
 دساوے ہر کا دوار۔ پہلی ماگھ پرہ ساچا امرت برکھے کیرپا دھار۔ پہلی ماگھ چار ورن دساوے ایک دربار۔ مہاراج
 شیرسنگھ ستگر ساچا، ست ست ست کرائے پرہ ورتار۔ ساچے پرہ ناد وجایا۔ سوہنگ ساچا شبدا اُچایا۔ باون روپ
 جوت سروپ چار وید سُنایا۔ تین لوک پرہ اناشی جے جیکار کرایا۔ گن گندھرب سر پھولن برکھا لایا۔ مہاراج شیرسنگھ
 وشنوں بھگوان، کلجگ جامہ دھار سادھ سنگت سر ہتھ ٹکایا۔ ساچا پرہ سدا برہمادی۔ پرگٹے جوت آد جگادی۔ ایک
 دھن اُچاوے انادی۔ سادھ سنگت رسنا سدا ارادھی۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپ سدا وسادی۔
 گرمکھ ساچے پرہ سدا سہائے۔ ساچا پرہ پرگٹ جوت درس دکھائے۔ ساچا بھید سرب کھائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں

بھگوان، سرب تھائیں رہیا سہئے۔ ساچا پرہہ دیوے برہم گیانا۔ ساچا پرہہ دیوے چرن دھیانا۔ ساچا پرہہ بخشے چرن دھوڑ
 اشنانا۔ ساچا پرہہ مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوانا۔ ساچا ستگر ستجگ آئے۔ نہکلنک مان دوئے۔ پہلی ماگہ تلک لگائے۔
 وچ لاٹ جوت جگائے۔ ساچے سنت پرہہ مان دوئے۔ چار ورن لائے سرنائے۔ ہنکار نوار پرہہ پکڑ لیاے۔ مہاراج شیرسنگھ
 وشنو بھگوان، ساچا حکم ست کرئے۔ ستگر ساچا ستجگ لائے۔ سنت منی سنگھ ساچی جوت پرگٹائے۔ ساچا چہتر اُپر
 سیس جھلائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان، وچ مات ساچا مان دوئے۔ ساچے پرہہ سچ مان دواونا۔ راؤ زک سب
 چرن لگاونا۔ ساچا شبد ست ورتاونا۔ نہکلنک اوتار نر، مہاراج شیرسنگھ ناؤں دھراونا۔ ساچا پرہہ سچ دے وڈیائی۔
 ساچی وست سچ در تے پائی۔ پرہہ ابناشی کل سیو کھائی۔ دوس زین قلم چلائی۔ لکھت لیکھ اپار کر، پورن گھال کھائی۔
 مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان، ستجگ ساچے مان دوئی۔ پورن گھال سنت جن گھالی۔ دیوے جوت پرہہ بنوالی۔ پرگٹے
 جوت ہند باغ دا مالی۔ رکھے لاج آپ پت رکھوالی۔ ساچا در دربار سادھ سنگت در کھڑی سوالی۔ پورن بھرے بھنڈار پرہہ
 کھئے نہ جائے در توں خالی۔ پہلی ماگہ پرہہ جائے تار، مہاراج شیرسنگھ سادھ سنگت رکھوالی۔ پورن سنت پرہہ سیو کر۔
 لکھت لیکھ لیکھ لکھت جگت دھر۔ دُکھ بھکھ دیہہ اُتے جر۔ پرہہ ابناشی سیو گیا کر۔ راجے رانیاں کولوں نہ گیا ڈر۔ ایک
 اوٹ نہکلنک اوتار نر۔ سنت منی سنگھ گیا تر۔ مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان، ایک سوجھیا ساچا در۔ سیوا ساچی
 پورن گھالا۔ پرہہ ساچا کرے آپ پرتپالا۔ ستجگ ساچے پرہہ ساچا ہوئے رکھوالا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان، ساچی
 مالا۔ ساچا نام پرہہ دیوے دانا۔ جگائے جوت وشنو بھگوانا۔ سادھ سنگت سد بل بل جانا۔ وڈ داتا وڈ بخشے گن گنی
 ندھانا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان، ست پُرکھاں سدا سمانا۔ ساچے پرہہ دان در دیبا۔ ملیا پھل جو کل کیا۔ ساچا نام
 پرہہ در پیبا۔ نرمل ہویا کلجگ جیبا۔ آتم جوت جگائے پرہہ ساچا دیبا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان، جو کچھ ورتے

اپنا کييا۔ کرے کرے آپ پرہ، سرب کلا سمرتہ۔ کھیل کرے آپ پرہ، سب کچھ رکھے ہتھ۔ ویکھ وکھائے آپ پرہ، شبہ سرُوی بئے نتھ۔ بہرم چُکائے آپ پرہ، مہراج شیرسنگھ مہا سدا اکتہ۔ بہرم نوار پرہ بہو چُکائے۔ ہر کا دوار پرہ دے وکھائے۔ کرپا دھار جن دیا کھائے۔ وچ سنسار ساچا مان رکھائے۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جس جن دیوے سو جن بئے۔ دیون کو پرہ ایک داتارا۔ منگن کھڑے کوٹ دوارا۔ ساچا پرہ وڈ بہتارا۔ کوٹ روپ پسریا وچ سنسارا۔ گن نِدهان سرب سُکھ داتا، گرمکھ وِرا لا جانے پسارا۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ستجگ دساوے ہر کا دوارا۔ ساچا پرہ سچ تھان سُہائے۔ ساچی جوت وچ ٹکائے۔ اپنا بہیو وڈ دیوی دیو سرب کھائے۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ساچا شبہ سچ چلائے۔ اُٹھ جیو جاگ، پرہ کل وچ آیا۔ اُٹھ جیو جاگ، ویلا انت پرہ انت کرایا۔ اُٹھ جیو جاگ، کیوں مایا بہرم بھلایا۔ اُٹھ جیو جاگ، کیوں اپنا موٹ گویا۔ اُٹھ جیو جاگ، کر درس پرہ رگھڑایا۔ اُٹھ جیو جاگ، آتم تیاگ مدرا ماس جو آہار بنایا۔ اُٹھ جیو جاگ، پرہ چرنی لاگ کر درس آتم سُکھ پایا۔ راگن راگ، پرہ سوہنگ ساچا راگ اُچایا۔ اُٹھ جیو جاگ، پہلی ماگھ پرہ ساچا شبہ سُنايا۔ اُٹھ جیو جاگ، مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت سرُپ جگت پت آیا۔ اُٹھ جیو جاگ، پرہ بھئے کرپالا۔ اُٹھ جیو جاگ، کر درس پرہ دین دیا۔ اُٹھ جیو جاگ، جگت پت آپ رکھوالا۔ اُٹھ جیو جاگ، مہراج شیرسنگھ کر درس، آتم جوت جگائے جوں جوالا۔ پنچم پنچم پنچم، پرہ پنچم آیا۔ پنچم پنچم پنچم، پرہ پنچم راگ الايا۔ پنچم پنچم پنچم، پرہ پنچم جوت جگایا۔ پنچم پنچم پنچم، پرہ پنچم سرن لگایا۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ستجگ پنچم ہتھ پھڑایا۔ پنچم دیوے پرہ سیکداری۔ پنچم دیوے وڈ وڈ سرداری۔ پنچم کرے جگت وباری۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت سرُپ جوت نرنکاری۔ ستجگ تیری وڈ وڈیایا۔ پنچم پرہ مُکھ رکھایا۔ رنگ رنگ رنگ پرہ ساچے لایا۔ منگ منگ منگ، دان پرہ ساچے جھولی پایا۔ انگ انگ انگ، گرمکھ ساچا انگ لگایا۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں

بھگوان، اپنا برد رکھایا۔ اپنا برد پرہہ سمبھاریا۔ جوت سروپی جامہ دھاریا۔ ایک انک نرائن نر اوتاریا۔ سوہنگ ساچا
 ڈنک، چار گنٹ ڈھنکاریا۔ پرہہ سُنائے راؤ رنگ، اک در دسے درباریا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ ساچا
 شبد ستجگ بھنڈاریا۔ ایک در ایک دربارا۔ ایک نام ایک ادھارا۔ ایک جوت نہکلنک، نرائن نر اوتارا۔ ایک شبد ایک ڈھنکارا۔
 پہلی ماگھ سادھ سنگت پرہہ بہرم نوارنہارا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ ورتاوے چلاوے سچ بھنڈارا۔
 ایک شبد پرہہ چلائے۔ چار ورن پرہہ سُنائے۔ ساچا برہم گیان دوائے۔ گرمکھ ساچے پرہہ آتم درس دکھائے۔ جو جن رسنا
 سوہنگ واچے، پرہہ آتم ساچی جوت پرگٹائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گرسکھ ساچے تیرا لہنا جگت مکائے۔ رسنا
 جپ رسن رستیا۔ سوہنگ چلائی پرہہ ساچی نئیا۔ سوہنگ ساچا شبد چپیا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، تیرا انت
 نہ پارا وئیا۔ انت نہ جانے پرہہ کا کھئے۔ پرہہ ابناشی جگو جگ ہوئے۔ ساچی جوت جگت بلوئے۔ جوت پرکاش کرے تریلوئے۔
 ایک آکار جگو جگ ہوئے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، تیرا انت نہ جانے کھئے۔ جوت جگائے جگت پرہہ، بہرم بھلیکھا لاہ۔
 جوت جگائے جگت پرہہ، کلجگ جیولے بھلا۔ جوت جگائے جگت پرہہ، اپنا آپ رہیا چھپا۔ جوت جگائے پرگٹائے آپ پرہہ،
 جھوٹھی دیہہ تجا۔ جوت جگائے آپ پرہہ، وچ ساچے سکھ رہیا سما۔ جوت جگائے آپ پرہہ، ناڑی بہتر بند دئے کرا۔ مہاراج
 شیرسنگھ ستگر ساچا، گرسکھ ساچے وچ ڈیرہ لا۔ نہکلنک کل کھیل نیارا۔ جوت سروپ کیا پسارا۔ بھیکھ دھار بھلایا
 سرب سنسارا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچے، تیرا انت نہ پاراوارا۔ کلجگ بھیکھ پرہہ ساچے دھاریا۔ جوت سروپی کھیل
 رچا لیا۔ گرسکھ ساچے وچ جوت سروپی سما رہیا۔ کلجگ جھوٹھا اندھ اندھیار، پرہہ ساچا دس نہ آ رہیا۔ گرمکھ ساچے
 آتم جوت اجیار، پرہہ سوہنگ نام چیا رہیا۔ مہاراج شیرسنگھ بہرے بھنڈار، پہلی ماگھ وقت سہا لیا۔ پہلی ماگھ پرہہ
 بہرے بھنڈار۔ دیون کو پرہہ ایک داتار۔ سرشٹ سبائی کھڑی پرہہ دربار۔ دیوے درس دان سوہنگ شبد کرے ورتار۔

مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، سادھ سنگت جائے تار۔ سچ دربار پرہہ درباری۔ سچا پرہہ شبد پساری۔ جوت نرنجن
 نہکلنک وچ مات اوتاری۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، کل کیتی کھیل نیاری۔ اچرج کھیل کلجگ پرہہ کیا۔ جوت
 سروپی جگایا دیبا۔ پرگٹ جوت نہکلنک ستجگ رکھائی ساچی نیہا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، تیرا نرمل کیا جیبا۔
 ساچا پرہہ نین مدھاری۔ ساچا پرہہ بھگت ادھاری۔ ساچا پرہہ کرشن مزاری۔ ساچا پرہہ رام اوتاری۔ ساچا پرہہ باون
 بھیکھ دھاری۔ ساچا پرہہ کلجگ جامہ دھارے نہکلنک اوتاری۔ ساچا پرہہ بے مکھاں کرے خواری۔ ساچا پرہہ چار ورن
 ایک جوت کرے اُجیاری۔ ساچا پرہہ سوہنگ دیوے شبد ادھاری۔ ساچا پرہہ گن ندھان نر اوتاری۔ مہاراج شیرسنگھ
 وشنوں بھگوان، گرسکھ سوہن چرن دواری۔ ساچا پرہہ سچ گھر آیا۔ ساچا پرہہ پرگٹ جوت سچ تھان سہایا۔ ساچا پرہہ
 نہکلنک جوت سروپی بھیکھ وٹایا۔ ساچا پرہہ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سادھ سنگت تیرا ہوئے سہایا۔ ستگر ساچا
 سچ دربار۔ ستگر ساچا سچ ورتے ورتار۔ ستگر ساچا سادھ سنگت جائے تار۔ ستگر ساچا شبد چلائے اپر اپار۔ ستگر
 ساچا گرسکھ تارے کر نکم وچار۔ ستگر ساچا مہاراج شیرسنگھ نہکلنک اوتار۔ ساچا پرہہ سرب کا گیاتا۔ ساچا پرہہ وڈ
 دانی داتا۔ ساچا پرہہ بھگت جنات پت ماتا۔ ساچا پرہہ اپنے رنگ راتا۔ ساچا پرہہ کلجگ پرگٹیا پُرکھ بدھاتا۔ مہاراج
 شیرسنگھ وشنوں بھگوان، چرن پریتی ساچا ناتا۔ چرن پڑے جو جن آئے۔ سرن پڑے دی لاج رکھائے۔ چرن دھوڑ جن
 مستک لائے۔ لکھیا لیکھ پرہہ دئے مٹائے۔ ساچا پرہہ دئے لیکھ لکھائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جامہ دھار نہکلنک
 بہتر جامے لکھت کرائے۔ ساچے پرہہ وڈ کرم کماونا۔ بھگت جنات لیکھ لکھاونا۔ چار ورن چار جگ مان دواونا۔ نہکلنک
 اوتار نر، پرہہ ابناشی آپ اکھاونا۔ جھوٹھی سرشٹ سرب بھلاونا۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ ورنے گُرمکھ گاونا۔ بے مکھاں
 پرہہ دس نہ آئے۔ گُرمکھاں پرہہ رہیا سمائے۔ دوس زین زین دوس، گُرسکھ ساچے درس دکھائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں

بھگوان، گُرمکھ ساچے دیا کھئے۔ گُرسکھ سوئے گر ساچا جاگا۔ آلس نندرا پرہہ در توں بھاگا۔ ساچا شبد پرہہ اُپجاوے انراگا۔
 انحد دُهن پرہہ وجائے واجا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، سادھ سنکت ترائے پہلی ماگھا۔ پہلی ماگھ تیری ست کھائی۔
 ست پُرکھ نرنجن تیری جوت جگائی۔ ستجگ ساچے پرہہ ساچا جائے مان دوائی۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، ساچی
 دیوے وڈیائی۔ ساچا پرہہ دے وڈیایا۔ ستجگ ساچے مان دواوا۔ پہلی ماگھ جنم دواوا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان،
 بنیا آپ دائی دایا۔ گُرمکھاں جوت جگائے، پرہہ ساچا بھوپ۔ گُرمکھ ساچے پرہہ ربیا سہائے، نہ دیسے رنگ روپ۔ گُرمکھ
 ساچے درس دکھائے، پرہہ پرگٹ جوت جوت سروپ۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، کرے اُجیار وچ دیہ اندھ کوپ۔
 جوت سروپ پرہہ پرکاشیا۔ اگیان اندھیر گُرسکھ ناسیا۔ ساچا شبد پردے واسیا۔ سوہنگ جپ سواس سواسیا۔ مہاراج
 شیرسنگھ ستگر ساچا، ساچا دیوے نام بھرواسیا۔ ساچی دھن سچی دھنکار۔ سوہنگ شبد پرہہ کرئے جے جے جیکار۔
 بے مکھاں پرہہ مارے کر خوار۔ گُرمکھاں دیوے درس اگم اپار۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، سادھ سنکت تیرا سہار۔
 کلجگ آیا کرشن مُرارا۔ چھڈیا جھوٹھا دیہ منارا۔ جوت سروپی پسر پسارا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، سچ کرے ورتارا۔
 ساچے پرہہ تیری ساچی کل۔ ویلا انت نہ جائے ٹل۔ آوے وقت نہ لاوے گھڑی پل۔ سرشٹ سبائی جائے حل۔ مہاراج
 شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، تیرا کھیل اچل۔ پرہہ ساچے کا ساچا کھیل۔ گُرسکھ تیرا ساچا میل۔ جوت جگے بن باقی تیل۔
 مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ساچا سجن سہیل۔ ساچے دھام پرہہ سہایا۔ پرگٹ جوت جوت جگایا۔ جوت سروپی پرہہ
 ساچے میل ملایا۔ دھن دھن دھن سینگھ پال چل پرہہ سرنی آیا۔ پرہہ ابناشی کِریا ندھ، تیرے سپس چہتر جھلایا۔ تیرے
 کارج کینے سدھ، سر تیرے ہتھ ٹکایا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، دیوے مان سواوا۔ آون جان پرہہ بھید چُکائی۔ ایک
 جوت چار جگ وچ برہمنڈ جگائی۔ ساچے پرہہ ساچی دات تیری جھولی پائی۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، سرشٹ

سبائی ہتھ پھڑائی۔ گرسکھ پرہ چرن حضور۔ سادھ سنگت نہ دسے دُور۔ مستک لائے چرن دھوڑ۔ مہاراج شیرسنگھ
 وشنوں بھگوان، آتم رنگ چڑھائے گوڑھ۔ ساچا دربار وچ مات لگایا۔ سرب گھٹ واسی کھچ چرن بہایا۔ سُر نر مَن جن پرہ
 سیو لگایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سِر تیرے چہتر جھلایا۔ ساچا پرہ ساچا نُوڑے۔ دے درس آتم کرے
 بھرپورے۔ گرسکھ ساچا پرہ ساچا سردھا پورے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، انحد شبد و جاوے تُوڑے۔ انحد شبد
 تیری دُھنکار۔ مات لوک ہوئے اُجیار۔ بیکٹھ نواسی آئے وچ دربار۔ چرن دھوڑ گرسنگت جائے تار۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر
 ساچا، مات لوک آیا جامہ دھار۔ ساچا پرہ سچ دربارا۔ ساچا پرہ پہلی ماگھ گرسکھاں دیوے موکھ دوارا۔ ساچا پرہ
 دیوے درس اگم اپارا۔ ساچا پرہ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ساچا دیوے مکت دوارا۔ ساچا پرہ مکت دواری۔ ساچا
 پرہ دُتر تاری۔ ساچا پرہ کل پار اُتاری۔ ساچا پرہ گرسکھ تیری جائے پیج سواری۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جن
 بھگتاں کرے جوت اُجیاری۔ پرگٹے جوت پرہ ابناشا۔ مات لوک کیا پرکاشا۔ سادھ سنگت پرہ کیا واسا۔ مہاراج شیرسنگھ
 وشنوں بھگوان، ہوئے داسن داسا۔ گرسکھ تیری اُتم ذاتی۔ جوت جگائی لا آتم باقی۔ دیوے درس پرہ ستیاں راتی۔ مہاراج
 شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سرب سکھ ذاتی۔ گرمکھ ساچے پرہ درس دکھائے۔ جوت سروپ پرہ نظری آئے۔ چرن دھوڑ
 پرہ دیوے مستک لائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گرسکھ ساچے دیا کھائے۔ پرہ ساچا اگم اتھاہ۔ جوت جگائے
 نہکلنک پرہ ساچا بے پرواہ۔ سوہنگ وجائے ساچا ڈنک، ساچا شبد دھرائے نار۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، سرب تھاپیں
 گرسکھاں ہوئے سہا۔ ساچے پرہ سچ گھر آ۔ ساچا شبد پرہ جائے ورتا۔ بھگت وچھل پرہ گردھار ساچا سماں جائے سہا۔
 مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گرسکھ جائے درس دکھا۔ ورتا ونہار پرہ اکیلا۔ گن ندھان گنی گھیلا۔ وچھڑیاں پرہ انت
 کرایا میلا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، اچرج کھیل جگت وچ کھیلا۔ ساچے پرہ میل ملایا۔ سادھ سنگت بہرم چُکایا۔

سچ گھر واسی اپنا بھید کھلایا۔ گھنک پُر واسی، آتم رنگ چڑھایا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ساچا شبد الایا۔ ساچا
 شبد ست ورتاونا۔ ست پُرکھاں پرہ مان دواونا۔ ساچے مارگ پرہ ساچے لاونا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، دوس رات
 نہ دیوے سوئا۔ ساچے پرہ تیری ساچی سار۔ کر کرپا ساچا بخشے نام ادھار۔ جو جن آئے چل پرہ پگ، پرہ دیوے موکھ
 دوار۔ آتم مٹائے ساری حرص، جائے بہم نوار۔ امرت میگھ پرہ ساچا برس، آتم بھرے بھنڈار۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا،
 سچ سچ کرے ورتار۔ گرمکھ ساچے تیرا مان۔ پارہم سوہنگ شبد چار ورن پائے آن۔ نہکلنک وقت سہائے اک کرائے رنگ
 راجان۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، سچ کرے دھیان۔ تھان سہائے آن پرہ، ساچی جوت پرگٹا۔ تھان سہائے آن پرہ،
 ساچی کار ورتا۔ تھان سہائے آن پرہ، سکھ آسن چرن لگا۔ تھان سہائے آن پرہ، مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان جائے درس
 دکھا۔ ساچے پرہ تھان سہایا۔ جوت سروپی بھیکھ دھر، چرن مات وچ پایا۔ ساچا تھان انت کل پرہ ساچے آن سہایا۔
 مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ساچا شبد لکھایا۔ تھان سہائے آن پرہ، دیا نند۔ تھان سہائے آن پرہ، سادھ سنگت اُچھائے
 پرمانند۔ تھان سہائے آن پرہ، گرسکھ روگ مٹائے بند بند۔ تھان سہائے آن پرہ، ستجگ ساچا چاڑھ چند۔ تھان سہائے آن
 پرہ، مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان گرمکھاں آتم کرے اند۔ تھان سہائے آن پرہ، جوت سروپ جگت پرکاشیا۔ سادھ
 سنگت جائے تار، جوت سروپ پرہ ابناشیا۔ تھان سہائے آن پرہ، سادھ سنگت ہوئے داسن داسیا۔ تھان سہائے آن پرہ،
 بیکنٹھ نواسی وچ مات نواسیا۔ تھان سہائے آن پرہ، مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا سرب گھٹ واسیا۔ تھان سہائے آپ پرہ،
 چرن لے ٹکا۔ تھان سہائے آپ پرہ، ہنکاریاں ہنکار جائے گوا۔ تھان سہائے آپ پرہ، گرسکھاں جائے درس دکھا۔ تھان سہائے آپ
 پرہ، مہاراج شیرسنگھ سادھ سنگت ساچی سرنا۔ ساچے پرہ تیری ساچی کارا۔ ساچے پرہ سچ وبارا۔ ساچے پرہ تیری
 جوت آکارا۔ ساچے پرہ تیرا سچ ورتارا۔ ساچا پرہ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک اوتارا۔ ساچا پرہ سازنگ دھر۔ ساچا پرہ

اوتار نر۔ ساچا پرہہ اک جوت ہر۔ ساچا پرہہ گرسکھ چرن لاگ جائے تر۔ ساچا پرہہ مہاراج شیرسنگھ، شبد بھنڈارے جائے
 بہر۔ ساچا پرہہ آس پُجاری۔ ساچا پرہہ سدا بنواری۔ ساچا پرہہ درد نواری۔ ساچا پرہہ مہاراج شیرسنگھ، بھگت وچھل
 گردھاری۔ ساچے پرہہ شبد لکھایا۔ سوہنگ شبد جگ بان لگایا۔ کلجگ کھیل پرہہ دے مٹایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں
 بھگوان، کلجگ جیواں مان گویا۔ کلجگ تیرا بھیکھ مٹاونا۔ جھوٹھی کایا سچ ورتاونا۔ ساچا شبد پرہہ نام چاونا۔ مہاراج
 شیرسنگھ ستگر ساچا، ساچا کرم کماونا۔ ساچا پرہہ لکھائے لیکھا۔ شبد چلائے گوئے بہرم بھلیکھا۔ کلجگ مٹائے پرہہ جھوٹھی
 ریکھا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، شبد چلائے ایکا۔ ساچا شبد پرہہ جگت چلائے۔ کلجگ ویلا انت کرائے۔ اپنا بھانا
 جگ ورتائے۔ گرمکھ ویلا انت ساچا پرہہ دکھائے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ساچا کھیل رچائے۔ ساچا کھیل پرہہ آپ
 رچاونا۔ جیو جنت سرب بللاونا۔ ہاہاکار وچ جگت کراونا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، بھانا کل ورتاونا۔ ساچا پرہہ
 سچ مہروانا۔ ساچا پرہہ بھگت بھگوانا۔ ساچا پرہہ سوہنگ دیوے ساچا دانا۔ ساچا پرہہ آتم اُچاوے جوت مہانا۔ ساچا
 پرہہ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوانا۔ ساچے پرہہ سچ وقت سہاونا۔ آیا وقت پرہہ بھید گھلاونا۔ جوت سروپی پرگٹ
 جوت پرہہ ساچا ڈنک وچاونا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، راجا رانا سرب چرن لگاونا۔ راجا رانا پرہہ چرن لگائے۔
 شبد مار پرہہ آپ کرائے۔ دوس زین سوئے نہ پائے۔ سنگھ سنگھاسن اُپر کوئی رہن نہ پائے۔ در در منگن، کوئی بھکھ نہ پائے۔
 ساچا پرہہ آتم لائے نام رنگن، جو چل آئے سرنائے۔ کوئی جیو نہ دیسے نگن، پرہہ ساچا دیا کھائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں
 بھگوان، ساچا سہاں سہائے۔ ساچے پرہہ ساچی جوت جگا۔ راجے رانے لینے پکڑ اُٹھا۔ ایکا دکھاوے ساچا در، بھجے آون
 واپو دا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ساچی لکھت رہیا لکھا۔ ساچی لکھت پرہہ رہیا کرائے۔ سُر نر من جن، کھئے سار نہ
 پائے۔ ساچی شبد دھن، پرہہ گرسکھ اُچائے۔ کر کرپا اپنی بوجھ بُجھائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، آتم جوت

جگائے۔ ستگر ساچے سچ کرم کماونا۔ پار بیاسوں چرن ٹکاونا۔ اُٹے وہن جگت و ہاونا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان،
 ساچا شبد لکھاونا۔ بیاسوں پار پرہ چرن ٹکائے۔ سرشٹ سبائی پرہ ہلائے۔ وڈ جودھ سوربیر پرہ ٹنب اٹھائے۔ کلجگ
 ورتے ساچی کل، پرہ وچ بیان بٹھائے۔ نہ لگے گھڑی پل، پرہ اگن میگھ ورسائے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، تیری اتم
 بدھ بنائے۔ ساچا پرہ سچ بنت بنائے۔ سرشٹ سبائی ایکا اگن لگائے۔ در در گھر گھر پرہ ساچی جوت پرگٹائے۔ مہاراج
 شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ساچا در بے مکھ نہ کوئی پائے۔ ساچے پرہ ایسا کھیل رچاونا۔ سرشٹ سبائی دو دھڑ کراونا۔
 بے مکھ جیواں انت کال کل کاتی سیس کٹاونا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، چار کُنٹ ایسا یُدھ کراونا۔ اُٹھن جودھ
 وڈ سوربیر۔ کلجگ تیری کرن اخیر۔ بے مکھ جیواں کوئے نہ بنھے دھیر۔ دُکھی جیو سرب بللائن، پے جائے سرب وہیر۔
 مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ایسی پائے بھیڑ۔ جوت سروپ سرشٹ سبائی۔ سرشٹ سبائی پرہ ٹنب اٹھائی۔ سرب جیو
 پرہ برد رکھائی۔ بے مکھ بھلے پرہ دس نہ آئی۔ ایکا دوآ کوئے رہن نہ پائی۔ انتکال کلجگ اپنا آپ گئے گوائی۔ مہاراج شیرسنگھ
 وشنوں بھگوان، بیٹھ اڈول دیوے سزائی۔ کلجگ جیواں پرہ اُلٹی مت کرائے۔ ہنکاریا وچ ہنکار وسائے۔ سرشٹ سبائی رن
 بھوم بنائے۔ کلجگ جیو دئے کھپائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، اپنی بدھ آپ بنائے۔ ساچے پرہ ایہہ رچن رچایا۔ ویر
 وروده وچ سنسار ودھایا۔ گھر گھر سب جودھن جودھ، پرہ ٹنب اٹھائے۔ شبد لکھائے پرہ اکادھ بودھ، مہاراج شیرسنگھ
 بے مکھ جیواں انت کرائے۔ بے مکھ جیو ہوئے بے تالے۔ اپنا آپ نہ کوئی سمبھالے۔ چار کُنٹ وچ گئے دما۔ مہاراج شیرسنگھ
 وشنوں بھگوان، بے مکھ جیواں کرے خام۔ ستگر ساچے ایہہ رنگ رچایا۔ سرشٹ سبائی وچ سمایا۔ راؤ رنگ اک بھیکھ
 دھرایا۔ سرشٹ کھپان دا رچن رچایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، کلجگ جیواں بنت بنایا۔ ساچا پرہ بنت بنائے
 بدھنانا۔ کلجگ جیو ہوئے ندھانا۔ ساچا شبد نہ سُنیا کانا۔ کلجگ بھلیا پرہ بھگوانا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا دیوے

دُکھ مہانا۔ ساچے پرہ سچ کارج کرنا۔ بے مُکھ جیواں دُکھ ڈاڈھا بھرنا۔ انتکال کل دُکھ بُھکھ وچ مرنا۔ مہاراج شیرسنگھ
 ستگر ساچے، ایک تیری ساچی سرنا۔ ساچا پرہ سچ شبد لکھائے۔ جھوٹھی دُنیا وچ اگن لگائے۔ ویلے انت نہ ہوئے کھئے سہائے۔
 کلجگ جیو سرب بلائے۔ کوئی دُکھیار پرہ در نہ پائے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، اگن جوت دے لگائے۔ ساچی جوت
 پرہ اگن لگائے۔ بے مُکھ جیو بہسم کرائے۔ جو دے پرہ نشٹ کرائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جو دے سو دئے
 مٹائے۔ کلجگ جیو جیو ہتیارا۔ بے مُکھ ہوئے دُشٹ دُراچارا۔ کام کرودھ آتم چلیا وکارا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان،
 بے مُکھاں منوں وسارا۔ بے مُکھاں پرہ نظر نہ آئے۔ مدرا ماس رہے رسن لپٹائے۔ ویلے انتکال پرہ ساچا ساچی دے سزائے۔
 مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، دُکھ بُھکھ سرب ورتائے۔ بُھکھ روگ پرہ جگت لگایا۔ در در بھکھ منگایا۔ رنکاں تائیں
 پرہ جگایا۔ رانیاں تائیں تختوں لایا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ساچا کرم کمایا۔ ساچا پرہ ست سریر۔ نہکلنک وڈ
 پیرن پیر۔ جامہ گھنک پُر وچ دھاریا، سوہنگ شبد چلایا تیر۔ کلجگ پار اتاریا، چار کُنٹ پے جائے وپیر۔ مہاراج
 شیرسنگھ ساچا در دربار، گُرمکھ آتم ہوئے شانت سریر۔ گُرسکھ تیرا مان رکھایا۔ پرہ ابناشی در درویشاں اک کرایا۔ وڈ وڈ
 بھوپ پرہ سرب جگایا۔ ستجگ ساچی ایک آدیسو سوہنگ اک شبد لکھایا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچے، نہکلنک ناؤں
 دھرایا۔ نہکلنک سد زویر۔ سرشٹ سبائی ورتے قہر۔ ورتے قہر سوا پہر۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ویلا انت لیائے
 نہ لائے دیر۔ ساچا پرہ کرم کمائے۔ اپنا بھانا ست ورتائے۔ جوٹھے جھوٹھے پرہ نشٹ کرائے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، لکھت
 بھوکھت ست کرائے۔ جھوٹھی دیہہ پرہ دے تجایا۔ جوت سروپی اپنا بھیکھ وٹایا۔ بے مُکھ جیواں دس نہ آیا۔ مہاراج شیرسنگھ
 وشنوں بھگوان، اچرج کھیل رچایا۔ ساچا جگت پرہ وریا۔ پرہ ابناشی کدے نہ مریا۔ پرہ سرب گنتاس کدے نہ ڈریا۔
 مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گُرمکھ ساچا تیری سرن لاگ کل تریا۔ گُرسکھ ساچے گرچرن پیار۔ بھو ساگر تون ہویا

پار۔ جنم نہ پاوے دوجی وار۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، دیوے درس ست کرتار۔ ساچے پرہ تیری اوٹ۔ سوہنگ
 ساچی شبد لگاوے چوٹ۔ کلجگ جیو ہوئے بے مکھ پرہ ساچا کڈھ کھوٹ۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچے، تیرے در
 کدے نہ آوے توٹ۔ تیرا در وڈ بہنڈارا۔ سرشٹ سبائی دیوے آہارا۔ راؤ رنگ تیرے چرن دوارا۔ ساچا نام پرہ دیبا
 آدھارا۔ ایکا بخشے پرہ موکھ دوارا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، سچ دے دربارا۔ سرب کل پرہ ورتائے۔ ساچا بہید پرہ
 رہیا گھلائے۔ ویہ سو اٹھ بکرمی پرہ ساچی لکھت لکھائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، پہلی ماگھ دے وڈیائے۔ پہلی
 ماگھ پرہ لائے رنگ۔ ساچا دان گرسکھ ساچے پرہ در آئے منگ۔ پرہ آتم چاڑھ ساچا رنگ۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں
 بھگوان، آتم چڑھائے مجیٹھی رنگ۔ آتم رنگ گرسکھ چڑھایا۔ پرہ ابناشی درس دکھایا۔ ساچا بندھن پرہ کٹایا۔ تریلوکی نندن
 سر ہتھ ٹکایا۔ گرسکھ دیپ آتم جگن، مہاراج شیرسنگھ ہوئے سہایا۔ سنت منی سنگھ تیری وڈیائی۔ دھن دھن دھن،
 جنہاں تیری سیو کمائی۔ ساچی سیو کیا میل ساچی دھن اُچائی۔ گرمکھ ساچے سچ کینی سیو، آتم ہوئے رُشنائی۔ مہاراج
 شیرسنگھ ستگر ساچے، تیری ٹٹی گنڈھ وکھائی۔ منی سنگھ من ساچا مانیا۔ پرہ ابناشی ساچا جانیا۔ ایکا اوٹ رکھائے پرہ
 چرن دھیانیا۔ سادھ سنگت ورتائے اُچائے برہم گیانیا۔ دھن دھن دھن منی سنگھ جس تیری سیو کمائی، پرہ دیوے جوت
 مہانیا۔ منی سنگھ ایہہ پائی وتھ۔ بخشے سرب کلا سمرتھ۔ ساچا نام پرہ ساچے دیبا رتھ۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان،
 ستجگ چلائے تیری ساچی گتھ۔ ساچے سنت تیری ساچی سیو۔ پرہ ابناشی دیوے ساچا میو۔ پرگٹے جوت وڈ دیوی دیو۔
 مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، تیرا کوئی نہ جانے بیو۔ منی سنگھ تیرا پرہ رکھوالا۔ گرسکھ تیرا آتم لال گلالا۔ پرہ
 ابناشی سچ دیپک وچ گرسکھ آتم بالا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، تیری لاج رکھاؤن والا۔ گرسکھ تیری سیو کمائی۔
 دوس رین دوس ایکا دھیان رکھائی۔ ویلے انت انتکال پرہ ساچا ہوئے سہائی۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، تیرا لیکھا

انت دے مُکائی۔ پرہہ ابناشی ساچا کہنا۔ ویلے انت انتکال ورلے گرُمکھ رہنا۔ سادھ سنگت جامہ دھار سوہنگ دیوے پرہہ
 آتم کہنا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سادھ سنگت لئے ساچا لہنا۔ ساچا لینا نام دان۔ کلجگ جامہ دھاریا، وڈ گنی
 ندھان۔ ایک جوت نرنکاریا، جوت جگے مہان۔ بھلا سرب سنساریا، بھلایا نہکلنک بلی بلوان۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا،
 پکڑ لیاوے سرب راجان۔ ساچا پرہہ سچ دھام سہائے۔ چار کُنٹ جے جے جیکار کرائے۔ جو کل ورتے سو پرہہ ورتائے۔ مہاراج
 شیرسنگھ ستگر ساچا، گرُمکھان برہم گیان دوائے۔ آیا وقت بھگت بھگوانا۔ پرہہ آتم دیوے برہم گیانا۔ بے مُکھان اندھ
 اندھیار رکھانا۔ مہاراج شیرسنگھ کریا کر، آتم ساچی جوت جگانا۔ جوت سروپ جوت جگائے۔ گرِسکھ ساچے سد رہیا
 سلئے۔ گرِسکھ تیرا نہکلنک، وچ مات ہار نہ کھائے۔ ایک شبد رکھایا انک، پرہہ آتم وچ لیکھائے۔ سہائے دوار بنک، پرہہ ابناشی
 پرگٹ جوت درس دکھائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سادھ سنگت تیری سرنائے۔ ساچے پرہہ سچ ڈنک وجایا۔ چار
 کُنٹ پلا پھرایا۔ نہکلنک پرگٹ جوت وچ مات درس دکھایا۔ جامہ دھار آپ کرتار، جوت سروپی بھیکھ وٹایا۔ بے مُکھ
 جیواں پرہہ گردھار، کلجگ نظر نہ آیا۔ گرِسکھان پرہہ پائی سار، پرہہ ابناشی درس دکھایا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا،
 ساچا آتم رنگ چڑھایا۔ گرِسکھ تیرے ساچے گن، پرہہ ابناشی آتم اُچاوے ساچی دھن۔ ساچا راگ ساچا ناد لیا کن سن۔
 مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، دیوے درس گرُمکھ کلجگ چن۔ پرہہ ابناشی بھوگ لگایا۔ سادھ سنگت گرپرساد ورتایا۔
 دُکھ دلدر پرہہ سرب گویا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، سادھ سنگت تیرے آتم دُکھڑے جائے گویا۔ بھوگ لگائے آپ
 گردھار۔ گرِسنگت گر جائے تار۔ پاربرہم پورن اوتار۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، نہکلنک اوتار۔ گرپرساد گر در پایا۔
 پرہہ ابناشی اپنا بھوگ لگایا۔ دُکھ درد نیواری ساچا کرم کمایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ساچا کرم کمایا۔ پنچم نام
 پنچم شام، پنچم پرہہ مُکھ رکھائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، پنچم وچ سد سلئے۔ پنچم دیوے پرہہ وڈیائی۔ پنچم در

دربار مُکھ رکھائی۔ پنچم پت پرہ آپ رکھائی - ویلے انت ہوئے سہائی۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، بنت آپ بنائی۔
 پنچم نام پنچم ہوئے جگت پردھان۔ پنچم وچ مات راجان۔ پنچم ہووے چتر سُبجان۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، پنچم
 دیوے ساچا مان۔ پنچم پرہ پت رکھائی۔ پنچم پرہ ہوئے سہائی۔ پنچم پرہ جوت جگائی۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، پنچم
 وچ رہیا سہائی۔ پنچم پرہ آپ وڈیا یا۔ پنچم پرہ ستجگ سرتاج بہایا۔ پنچم پرہ وڈ سیکدار بنایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں
 بھگوان، پنچم تیرا مان رکھایا۔ پنچم ہوئے وچ سنساری۔ پنچم پرہ جوت آکاری۔ پنچم پرہ سدا ادھاری۔ مہاراج شیرسنگھ
 ستگر ساچا، پنچم جائے پیج سواری۔ پنچم پرہ بنت بنائی۔ پنچم پرہ پنچائت کرائی۔ پنچم پرہ ساچے مارگ لائی۔ مہاراج
 شیرسنگھ وشنوں بھگوان، پنچم آتم کرے رُشنائی۔ پنچم ایہہ پرہ مان دوایا۔ سرب جییاں سرتاج بنایا۔ ساچا مارگ جگت
 چلایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، چار یاراں وقت چُکایا۔ ایک در پرہ رکھائی۔ چار ورن پرہ ہوئے سہائی۔ کلجگ
 بھیکھ رہن نہ پائے۔ مڑھی مسان کوئے پوج نہ جائے۔ ایک شبد پرہ مُکھ رکھائی۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ساچی جوت
 پرگٹائی۔ سرب ہند پرہ مارگ لائے۔ گنی گہند ساچا راہ چلائے۔ وڈے وڈ راج پرہ اپنی سرن لگائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں
 بھگوان، کلجگ جوت پرگٹائی۔ رانیاں پرہ سرن لگا۔ ساچا شبد کن سنا۔ آتم دھن شبد اُچا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں
 بھگوان، گرمکھ ساچے میل ملا۔ گرمکھ ساچے تیرا ساچا راہ۔ رسنا جپ پرہ ابناشی، آتم دُکھ سرب گوا۔ بے مُکھ جیوان
 کل انت نہ ملے کوئی تھان۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، لے چرن لگا۔ ساچے پرہ سچ دیا کمایا۔ کر کیریا اپنی سرن لگایا
 - چرن دھوڑ لے گرسکھ ساچے مستک تلک لگایا۔ امرت میگھ پرہ آتم برس، تن من ہرا کرایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں
 بھگوان، ساچا کرم کمایا۔ ساچے پرہ ست ورتانا۔ لکھیا شبد ست ورتانا۔ سنت منی سنگھ ستجگ ساچے، ساچا گر اُچانا۔
 مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپی تلک لگانا - جوت سروپ پرہ جامہ دھار۔ سنت منی سنگھ پرہ جائے تار۔

ساچا شبد اُچے آتم چھڈ جھوٹھی دیہہ ڈنک ڈپہار۔ ساچا پرہہ ایکا جوت جگاوے، سچ کرے آکار۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر
 ساچا، سچ کرے ورتار۔ سنت منی سینگھ ساچی سیو کھائی۔ دوس رین قلم چلائی۔ ساچی لیکھت پرہہ آپ کرائی۔ مہاراج
 شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ساچے لیکھ دئے لیکھائی۔ سنت منی سینگھ ست شبد لیکھئے۔ دُشٹ ڈراچار کوئی رہن نہ پائے۔
 بے مکھ کلجگ جیو انت لئے کھپئے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ویلے انت دئے سزائے۔ سنت منی سینگھ کرم کھایا۔
 دُھروں لیکھیا لیکھ سنت منی سینگھ پرہہ در پایا۔ ساچا پرہہ لیا ویکھ، نیر پیکھ آتم ترپتایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں
 بھگوان، جوت سروپ میل ملایا۔ سنت منی سینگھ گھال بؤہ گھالی۔ دُکھیا جیو ہوئے بے حالی۔ ساچے پرہہ ساچے سنت آتم
 چاڑھی لالی۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ساچے سنت بنیا آپ رکھوالی۔ بھہ بھیانک پرہہ سہائے۔ پرگٹ جوت درس
 دیکھئے۔ دُکھ بھکھ سب روگ مٹائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ساچے سنت ہوئے سہائے۔ درس دیکھ بھئے اند۔
 ساچے سنت آتم رہے پرمانند۔ سُکھ سہائے دُکھ گوائے بند بند۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ستجگ چاڑھے ساچا چند۔
 بھگت جنان پرہہ سکلا ساتھ۔ دیوے درس رکھپت رکھناتھ۔ جُگو جُگ رکھے دے کر ہاتھ۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں
 بھگوان، لیکھ لیکھئے وچ ماتھ۔ کلجگ پرہہ بھگت ترائے۔ بھگت جنان پرہہ ہوئے سہائے۔ دے درس پرہہ چنت مٹائے۔ مہاراج
 شیرسنگھ وشنوں بھگوان، کرم دھرم دوئے ست کرائے۔ کرم دھرم گُرسکھ دوئے۔ ساچے مارگ پرہہ ساچا لائے۔ ساچی مت پرہہ
 دے رکھئے۔ کلجگ پت پرہہ آپ رکھئے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، جن بھگتاں ہوئے سہائے۔ بھگت جنان تیرا دھرواس۔
 بھگت جنان پرہہ سد رکھے واس۔ کلجگ دُکھڑے کر جائے ناس۔ ویلے انت کرے بند خلاص۔ چرن پریتی جن مانگے داس۔
 مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، مانس جنم کراوے راس۔ بھگت جنان پرہہ بھئے اندا۔ سدا سدا پرہہ سد بخشنا۔ دیوے
 مان پرہہ وچ بندا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا سرب تائیں بخشنا۔ بھگت جنان پرہہ پار اتارا۔ بھگت جنان سوہنگ

شبِ دلے بھنڈارا۔ بھگت جنان پرہ دیوے نام ادھارا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جن بھگتاں پار اُتارا۔ بھگت جنان پرہ پار اُتارے۔ دیوے درس آگم اپارے۔ بیٹھے اڈول آپ گردھارے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، جن بھگتاں ہوئے سہارے۔ بھگت جنان پرہ سہارا۔ بھگت جنان پرہ سچ دوارا۔ بھگت جنان کل ملیا نہکلنک اوتارا۔ بھگت جنان پرہ دیوے درس نیارا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جگائے جوت جگت آکارا۔ ساچے پرہ جوت جگائی۔ مات لوک ہوئے رُشنائی۔ پہلی ماگھ رُت سہائی۔ پرہ ابناشی پرگٹ جوت، ستجگ ساچی لکھت لکھائی۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، رگھپت آپ رگھرائی۔ ساچا پرہ سدا رکھوالا۔ بھگت رچھک سدا پرتپالا۔ سوہنگ شبِ دلے سچ دیپک بالا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گرسکھ آتم دیوے نام ساچی مالا۔ گرسکھ آتم جوت کرے اُجیارے۔ پرہ ابناشی بہرم نوار دُشت دراچار در دُرکارے۔ کر خوار وچ سنسار ہنکار نوارے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، نہکلنک اوتارے۔ نہکلنک پرہ ساچا آیا۔ راگن راگ پرہ شبِ دلے سوہنگ الایا۔ پہلی ماگھ ساچا شبِ دلے سرتاج بنایا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچے، ساچا کرم کھایا۔ ساچا پرہ ست کرم کھائے۔ آپ اپرمپر رہیا سمائے۔ کلجگ جھوٹھا اڈمبر پرہ دے مٹائے۔ پیر پیغمبر کوئی رہن نہ پائے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ساچی جوت جگائے۔ ساچا پرہ گرسکھ تیرا وڈ میتلا۔ گرچرن پرتی مانس جنم جگ جیتلا۔ سوہنگ نام رسنا جپ سد رہے اتیتلا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، پرہ ساچے کی ساچی ریتلا۔ اپنے رنگ آپ پرہ بہینا۔ چار ورن اک پرہ کینا۔ ساچا دان سوہنگ پرہ ساچے دینا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، سد جیو رسنا چینا۔ چار ورن پرہ اک کرائے۔ ساچا نام سوہنگ پرہ شبِ دلے چلائے۔ آتم ساچا رنگ مجیٹھ چڑھائے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ستجگ ساچا راہ دکھائے۔ ستگر تیرا ساچا سنگ۔ گرمکھ ورلے لیا منگ۔ کر درس پار جائے لنگھ۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، آتم چاڑھے ساچا رنگ۔ کر درس آتم تریتا۔ جگت مان سرب تجا۔ بیکنٹھ نواس سرب رکھا۔ مہاراج

شیرسنگہ ستگر ساچا، سچ دوئے تھان۔ ساچا پرہہ سچ دھام پُچائے۔ جوت سروپ سرب رہیا سمائے۔ ساچی جوت ڈگمگائے۔
 مہاراج شیرسنگہ وشنوں بھگوان، ساچی دیا کمائے۔ دیا کرے دین دایلا۔ ساچا شبد کرے رکھوالا۔ ساچا پرہہ گر گویالا۔
 مہاراج شیرسنگہ ستگر ساچا، سدا سدا پرتیالا۔ ساچا پرہہ سدا سنگ ساتھ۔ وڈ وڈ آپ وڈا رکھناتھ۔ ساچے لیکھ
 لکھاوے ماتھ۔ سوہنگ چلاوے ساچی گاتھ۔ مہاراج شیرسنگہ وشنوں بھگوان تریلوکی ناتھ۔ تین لوک پرہہ جوت آکار۔
 سرب کل ورتے وچ سنسار۔ مات پاتال آکاش رکھے سرب آکار۔ مہاراج شیرسنگہ ستگر ساچا، سچ کرے ورتار۔ سنگھ
 آسن پرہہ تجائے۔ زکاک وچ زک ہو جائے۔ سد ابھید پرہہ وچ سمائے۔ نینایاں پرہہ سدا مان رکھائے۔ کلجگ اتم کھیل، جامہ
 دھار نہکنک پہلی ماگھ کرائے۔ پہلی ماگھ سچ تخت سہایا۔ کلجگ بیڑا انت کرایا۔ تریلوکی ناتھ تین لوک ڈلایا۔ ساچا صاحب
 سکلا ساتھ، نینایاں سد ہوئے سہایا۔ مہاراج شیرسنگہ وشنوں بھگوان، جوت سروپی کھیل رچایا۔ کلجگ جامہ دھارے وچ
 پُری گھنک۔ چند سورج کرن نمسکارے بار بار بار انک۔ ساچی جوت ہوئے آکارے، جن بھگتاں لائے آتم تنک۔ سوہنگ
 شبد دیوے جوت جگائے، لکھائے لیکھ پرہہ اگت۔ پون انجا سر چھتر جھلائے، گرمکھ ساچے پرہہ کینے سنت۔ پکڑ لیاے پرہہ
 چرن دوارے، وڈ جودھے وڈ دنت۔ دُشٹاں پرہہ ہنکار نیارے، پورن دھرے جوت بھگونت۔ سوہنگ ساچا شبد اچارے،
 رسنا گائن سرب جیو جنت۔ مہاراج شیرسنگہ چار کُٹ جے جے جیکار کرائے، ستجگ ساچی بنت بنائے۔ جے جے جیکار پرہہ
 کرایا۔ ساچا شبد پرہہ اُچایا۔ ساچی دُھن اُچا، پرہہ سُن کھلایا۔ رُن جھن گرمکھ جانے، ساچا راگ سُنایا۔ پرہہ ساچے اپنا
 بھید کھلایا۔ گرمکھ ساچا جائے من، جوت سروپی پرہہ درس دکھایا۔ ہوئے روگ لاتھے تن، ساچی جوت کرے رُشنا یا۔ جگو
 جگ تارے بھگت جن، کلجگ جامہ گھنک پُری وچ پایا۔ گھنک پُری پرہہ جامہ پائے۔ اُنی سو پنجاہ یکرمی لکھت لکھائے۔
 سال اٹھونجویں پرہہ اُلٹی کنگ وپائے۔ کلجگ اتم انتکال پرہہ جوت سروپی بھیکھ وٹائے۔ چھہی پوہ وپہ سو یکرمی پرہہ جھوٹھی

دیہہ تجائے۔ ساچا جگت ویس کر، پرہہ اپنی کل ورتائے۔ گرسکھاں دُکھ دُور کر، پرہہ آتم ساچا سُکھ اُچجائے۔ گرسکھ آتم نُور و
 نُور کر، پرہہ ساچی جوت جگائے۔ سوہنگ شبد ست سرور کر، نام خُماری پرہہ چڑھائے۔ گرسکھ پورن آتم بھرپور کر، پرہہ
 ساچی جوت وچ ٹکائے۔ بے مُکھ کلجگ جیو چورو چور کر، ستجگ ساچا راہ چلائے۔ جوت سروپی کھیل کر، جوت سروپ
 سینگھ پورن وچ رہیا سہائے۔ ساچی جوت مات دھر، نہکلنک پرہہ ناؤں دھرائے۔ کلجگ جیو غرور کر، اپنا آپ گئے گوائے۔
 بہرم بھلیکھے دُور کر، پرہہ اپنا بہید کھلائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، پہلی ماگھ اپنا میل ملائے۔ در آئے جیو جو
 ہنکاری۔ پرہہ آتم توڑے خُماری۔ ایک شبد پرہہ لائے بان کٹاری۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، پہلی ماگھ تیری ورتے
 سچ سیکداری۔ گرسکھاں پرہہ حُکم سُنائے۔ چار کُنٹ پلا پھرائے۔ والی دو جہان وچ مات دے آئے۔ ابھانیاں پرہہ جائے مان
 گوائے۔ گیانیاں جائے پرہہ برہم گیان دوائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ستجگ ساچا مارگ لائے۔ ستجگ ساچا مارگ
 لایا۔ سچ سچ وچ جگت ورتایا۔ بے مُکھاں ہتھ ٹھوٹھا پھڑایا۔ پرہہ ابناشی جنہاں بھلایا۔ در در منگن بھکھ نہ پایا۔ چار
 کُنٹ پرہہ ساچے اپنا کھیل رچایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جامہ گھنک پُری وچ پایا۔ چار ورن پرہہ جوت جگائے۔
 جوتی جوت پرہہ میل ملائے۔ جگت مکت دا بہید کھلائے۔ وڈ داتا گن ندھان اپنا جائے نام چپائے۔ بھوکھن کول نین، اپنا جائے
 بہید کھلائے۔ کھول دیوے پرہہ تیجا نین، جو چل آئن سرنائے۔ سادھ سنگت پرہہ دیوے ساچا لہن، پہلی ماگھ جو درشن پائے۔
 او او کلجگ جیو پرہہ در او۔ ساچی جوت کل پرکاش، بہرم بھلیکھے سارے لاہو۔ ہنگتا روگ کراؤ ناس، بھانڈا بہرم بھنڈاؤ۔
 مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سوچھ سروپ درشن پاؤ۔ سادھ سنگت پرہہ بلہار۔ دوس زین کرے منگلا چار۔ آتم
 دیوے پرہہ سوہنگ ساچا ووبار۔ ایک جوت دھرے وچ مُرار۔ جھرنا جھرائے پرہہ امرت میگھ وچ آتم دھار۔ ساچا شبد
 ساچی دھن، پرہہ اُچجائے دھنکار۔ ساچا پرہہ وڈ گن داتا، سادھ سنگت کل جائے تار۔ گر سنگت بنائے بہین بھراتا، ساچا شبد

دیوے بھنڈار۔ سَتَجُگ کرائے سرب ایکا ذاتا، دُوسر کرے پرہہ خوار۔ ایکا بَخشے پرہہ چرنی ناتا، ایکا کرے جوت آکار۔
 مہاراج شیرسینگھ سَتگر ساچا، ساچا شبَد دھرے وچ سنسار۔ سادھ سنگت من وجے ودھائی۔ پرہہ ابناشی جوت پرگٹائی۔
 نیتر پیکھ گرسکھ ساچے آتم ترپتائی۔ جو کل ورتے لینا ویکھ، ساچا پرہہ رہیا سُنائی۔ جھوٹھا مٹائے اڈمبر بھیکھ، سوہنگ
 ساچی نئیا چلائی۔ بھگت جنار پرہہ لکھائے ساچے لیکھ، سوہنگ ساچا شبَد جو رسنا گائی۔ ساچے سنت لگائی ساچی میخ،
 مستوانا سچ دھام اُچجائی۔ کلجگ جیو رہے ویکھا ویکھ، نظر نہ آوے پرہہ رگھڑائی۔ نہ کوئی رہے مسائک شیخ، ساچی
 جوت پرہہ پرگٹائی۔ مٹائے وید پُران بنے انیک، ایکا ساچا شبَد چلائی۔ چار ورن پرہہ بَخشے ایکا ٹیک، ساچی مت جگت
 وسائی۔ سوہنگ شبَد چلائے ساچی دیگ، چار ورن آتم ترپتائی۔ امرت بَخشے پرہہ ساچا میگھ، گرسکھاں آتم شانت کرائی۔
 مہاراج شیرسینگھ وشنوں بھگوان، پہلی ماگھ لکھت لکھائی۔ سادھ سنگت پرہہ در مان۔ پتت پاپی چرن لاگ سرب تر
 جان۔ سوہنگ ساچا شبَد پرہہ آتم مارے بان۔ مَورکھ مُگدھ انجان در آئے ہوئن چٹر سگھڑ سُبجان۔ مہاراج شیرسینگھ سَتگر
 ساچا، ساچا دیوے نام گئی ندھان۔ ساچے پرہہ سچ نام دوايا۔ ہوئے ممتا روگ گویا۔ ایکا شبَد آتم اُچجایا۔ آتم سُکھ پرہہ وچ
 دیہہ وسایا۔ اُترے بھکھ سادھ سنگت پہلی ماگھ پرہہ درشن پایا۔ بے مُکھ ہوئے کلجگ جیو پرہہ ابناشی دس نہ آیا۔ ایکا
 جوت پرہہ الکھ، الکھ الکھ لکھایا۔ مدرا ماسی پرہہ کینے وکھ، نرک نواس رکھایا۔ بے مُکھ جیو اگن جوت جلائے جوں ککھ،
 ویلے انت بھسم کرایا۔ سرشٹ سبائی ہوئی ستھ، سوہنگ شبَد نہ رسنا گایا۔ ویلا گیا نہ آوے ہتھ، بے مُکھاں وقت گویا۔
 مہاراج شیرسینگھ سَتگر ساچا، پرگٹ جوت کلجگ، پہلی ماگھ سادھ سنگت مان دوايا۔ سادھ سنگت تیرا سچ دربار۔
 دھری جوت نہکلنک اوتار۔ دھن دھن دھن گرسکھ جو آئے چرن دوار۔ سُپھل کرائی مات ککھ، آتم گیا ہنکار۔ آتم اُترے
 ساری بھکھ، پرگٹ آیا نین مُندھار۔ سادھ سنگت سد سُکھنا سُکھ، مہاراج شیرسینگھ دیوے درس جوت سروپ ایکنکار۔

جامہ دھار نہکلنک وچ مات دے آیا۔ اندلوک برہم لوک شولوک بیکنٹھ نواس تجایا۔ ساچی کر جوت پرکاش، مات لوک پرہ جامہ پایا۔ سادھ سنگت پرہ پردے واس، ساچا پرہ جس رسنا گایا۔ مہاراج شیرسنگھ جوت پرکاش، اپنا بھیو کھلایا۔ سادھ سنگت پرہ سد وسیرا۔ انتکال کلجگ کرے نبیرا۔ کرم مار کر خوار، چار لکھ بٹی ہزار پرہ ابناشی چکایا ڈیرہ۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، پہلی ماگھ سادھ سنگت تیرا جائے بٹھ بیڑا۔ پہلی ماگھ دوس وڈبھاگا۔ بے مکھ سویا گرمکھ جاگا۔ پرہ ساچے دی چرنی لاگا۔ جھوٹھی کایا نہ لاگے داغا۔ ساچا شبد پرہ اُچاوے ساچا راگا۔ انحد دُهن اُچائے وچائے ساچا واجا۔ مہاراج شیرسنگھ سادھ سنگت تیری رکھے لاجا۔ سادھ سنگت پرہ بھئے بنوالی۔ ویلے انت ہیوئے رکھوالی۔ گرمکھ ساچے پرہ بنیا ساچا پالی۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، دو جہاناں والی۔ جامہ دھار پرہ گردھار، دُشت دوت پرہ سرب سنگھارے۔ ایکا دوآ پرہ بھو نوار، ساچی جوت کرے مات آکارے۔ آتم دیوے چرن پیار، دسے پرہ نین مندھارے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، سادھ سنگت سدا بلہارے۔ سادھ سنگت پرہ سرت دوائے۔ سادھ سنگت پرہ آتم میل گوائے۔ سادھ سنگت پرہ سچ سچ ورتائے۔ سادھ سنگت پرہ ساچا، ہوئے ممتا ناس کرائے۔ سادھ سنگت پہلی ماگھ مہاراج شیرسنگھ حکم سنائے۔ پہلی ماگھ پرہ حکم سنایا۔ ستجگ ساچے مکھ رکھایا۔ ستجگ ورتے جو پرہ ورتایا۔ گرمکھ ساچے اک نہ دسن دو، پرہ ابناشی بھید کھلایا۔ سادھ سنگت نہ بے مکھ ہو، ویلا انتکال کل آیا۔ پرہ سوہنگ دھاگے لئے پرو، گرمکھ ساچے مالا کٹھ بنایا۔ آتم چھڈ جھوٹھا دھرو، ویر وروده ودھایا۔ گرمکھ ساچا جگت نرموہ، پرہ ساچے چرن پیار رکھایا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ستجگ ساچا راگ سنایا۔ سادھ سنگت پرہ در پروان۔ سچا شبد سچا فرمان۔ نندک دُشت نہ پرہ در پان۔ گرمکھ ساچے گرسنگت اکھوان۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ساچا دیوے شبد نشان۔ سادھ سنگت تیرا ساچا روپ۔ مہا تیری جگت انوپ۔ لکھت لکھائے پرہ وڈ بھوپ۔ ساچی جوت ٹکائے وچ ست

سرُوپ۔ مہاراج شیرسنگھ کرے پرکاش وچ آتم دیہہ اندھ کوپ۔ اگیان اندھیر پرہہ چُکایا۔ ساچا دیپک دیہہ جگایا۔
 سوہنگ ساچا شبد وچ وسایا۔ پون سرُویی سواس چلایا۔ سواس سواس سواس پرہہ سوہنگ اُچایا۔ مہاراج شیرسنگھ
 وشنوں بھگوان، سادھ سنگت ساچا حُکم سُنایا۔ سادھ سنگت تیری ساچی ریتی۔ ایکا بخشے پرہہ چرن پریتی۔ جھوٹھی
 سرشٹ ہوئی کریتی۔ گرمکھ ساچے پرگٹ جوت پرہہ پرکھی نیتی۔ بردھ بال جوان ادھارے پرہہ آتم سینتل کیتی۔ جوت جگائے
 اگم اپارے گرمکھ آتم رہے اتیتی۔ وچ جھوٹھے محل مینارے مہاراج شیرسنگھ سچ چلائی ریتی۔ ساچا پرہہ شبد لکھندا۔ ساچا
 پرہہ سدا بخشندا۔ ساچا پرہہ تیرا آتم توڑے چندا۔ ساچا پرہہ سادھ سنگت اُچاوے پرماندا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں
 بھگوان، کلجگ مٹائے جھوٹھا دھندا۔ سادھ سنگت سر تیرے تاجا۔ دیوے دات وڈ راجن راجا۔ پرگٹائے جوت نہکنک وچ
 ماجھا۔ جوت سرُویی بھیکھ پرہہ ابناشی ساچا۔ شبد لکھائے ورتائے پکڑ لیکے پرہہ رانا راجا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان،
 سادھ سنگت تیری رکھے لاجا۔ سادھ سنگت پرہہ دکھ مٹائے۔ سادھ سنگت پرہہ بھکھ گوائے۔ سادھ سنگت پرہہ سکھ
 دوائے۔ سادھ سنگت پرہہ نجانند اُچائے۔ سادھ سنگت پرہہ چرن سیو لگائے۔ سادھ سنگت پرہہ اپنا بھید کھلائے۔ سادھ
 سنگت پرہہ وچ دیوی دیو مان دوائے۔ سادھ سنگت مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ویلا انت دئے دکھائے۔ سادھ سنگت
 پرہہ تیرا روگ مٹا۔ سنت منی سنگھ شبد ست کرا۔ دکھ بھکھ پرہہ سرب دئے گوا۔ گرمکھاں لیکھ ساچا سنت ستجگ گیا
 لکھا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ویلے انتکال دئے کل بھگتا۔ سنت ساچے قلم چلائی۔ گرمکھاں دی بنت بنائی۔ مات
 لوک دیوے وڈیائی۔ سہنسر وچ نام لکھائی۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، واک بھوکھت سچ کرائی۔ بھوکھت واک پرہہ
 اُچایا۔ ساچے سنت شبد سُنایا۔ ہوئے اٹنک پرہہ لکھوایا۔ ایکا نام پرہہ آتم رنگ چڑھایا۔ ساچا دان پرہہ در منگ، سنت آتم
 سُن کھلایا۔ امرت آتم ور سے گنگ، پرہہ امرت میگھ ورسایا۔ کلجگ بیڑا گیا لنگھ، وچ بھنڈال دیہہ تجایا۔ پرہہ ساچے لایا

ساچے انگ، وچ مات جنم دوایا۔ بوئے سہائی سدا انگ سنگ، ساچی جوت پرہ دے پرگٹایا۔ پرہ ساچے دا ساچا ڈنک،
 جُگو جُگ جگت وجایا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ساچا میل ملایا۔ ساچے سنت پرہ جنم دوا۔ ساچا جنم ست کرا۔
 ساچا بنس جگت اُچا۔ وشنوں بنسی پرہ اکھوا۔ ساچی جوت پرہ دے جگا۔ نہکلنک سر ہتھ ٹکا۔ ساچا تلک پرہ دے
 لگا۔ ستگر ساچا ستجگ جائے بنا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ساچی لکھت جائے کرا۔ ساچے سنت پرہ جوت
 ٹکائے۔ ساچے لیکھ وچ للاٹ لکھائے۔ جوت سرؤپی بھیکھ دھار پرہ وچ مات دے آئے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، پہلی
 ماگھ ستجگ ساچا لائے۔ ستجگ ساچے تخت بہایا۔ پرہ ابناشی سر ہتھ ٹکایا۔ کروڑ تیتیس چرن لگایا۔ شو شنکر بھکتی
 لایا۔ جٹا جوٹ دھار کوئی رہن نہ پایا۔ ایکا بان سوہنگ پرہ شبدا لگایا۔ ساچا مؤل شو ترسول پرہ ویلے انتکال کلجگ
 لایا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ایکا نام جگت تریا۔ شو شنکر پرہ اُپائے۔ ساچی جوت وچ ٹکائے۔ ساچا شبدا دیہ
 وسائے۔ سرت شبدا میل کر، وچ مات مان دوائے۔ اچرج پرہ کھیل کر، ایکا دھن اُچائے۔ کلجگ جامہ دھار نہکلنک، چار
 جُگ دا بہیت کھلائے۔ چار جُگ گئے بیت۔ سرشٹ سبائی ہوئی بھے بہیت۔ گرمکھ ساچے مانس جنم لیا جگ جیت۔ کر
 درس نہکلنک، کایا ہوئی سیت۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ساچی بخشے چرن پریت۔ ساچی پریت پرہ چرن لگاؤ۔
 مدرا ماس منوں تجاؤ۔ سوہنگ ساچا شبدا رسنا گاؤ۔ آتم بھکھ سرب مٹاؤ۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، نیج گھر واسی
 نیج آتم پاؤ۔ مدرا ماس جس جن تجایا۔ مل سادھ سنگت منگل گایا۔ مات لوک پرہ مان دوایا۔ اوچو اوچ پرہ ساچا اوچے
 در بہایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ساچا کرم کمایا۔ مدرا ماس جو جن آہاری۔ پرہ ابناشی کرے خواری۔ بے مکھ
 جیو ہوئے نر ناری۔ مانس جنم گئے کل ہاری۔ کلجگ لکھ لیکھ دُشٹ ڈراچاری۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ویلے انت
 کرے خواری۔ ویلے انت پرہ خوار کرائے۔ چار کُنٹ ہاباکار مچائے۔ شبدا مار کر خوار، چار کُنٹ وہیر کرائے۔ سوہنگ شبدا

مار کر، کلجگ جیواں دئے زُلائے۔ در در پرہہ خوار کر، نر ناری سرب بھلائے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، سادھ سنگت
 سر ہتھ بٹکائے۔ کلجگ اتم کرے خواری۔ پتیاں تائیں چھڈ جائن ناری۔ کلجگ جیواں مت گئی ماری۔ وبھچاری ہوئن خوار
 کوارکنیاں پت اتاری۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ساچی مار سرشٹ پرہہ ماری۔ شبد مار پرہہ جکت کرائے۔ گھر گھر
 اگن جوت لگائے۔ در گھر پرہہ سرب تجائے۔ گرمکھ ساچا سچ گھر بیٹھ، پرہہ ابناشی رسنا گائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں
 بھگوان، کلجگ بھانا ست ورتائے۔ کلجگ جیواں انت وللاونا۔ دوس زین نہ ملے سوئا۔ مایادھاری در در بھوئا۔ کرے
 خواری نہکلنک پرہہ اکھوئا۔ سادھ سنگت پرہہ سد بلہاری، پرگٹ جوت درس دکھوئا۔ خوار خوار کرے پرہہ خواریا۔
 مار مار پرہہ شبد مار جگ مارا۔ باباکار کرائی دُشٹ ڈراچارا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، سچ شبد ورتارا۔ سچ شبد
 پرہہ ورتائے۔ سادھ سنگت پرہہ ردے سہائے۔ بے مکھ جیواں انتکال مت اٹھی پائے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، اچرج
 کھیل رجائے۔ کلجگ کیا پرہہ اچرج کھیلا۔ گرمکھاں پرہہ کیا میلا۔ ساچا بنیا سادھ سنگت سجن سہیلا۔ مہاراج شیرسنگھ
 وشنوں بھگوان، گرسکھ کرائے ساچا میلا۔ کلجگ تیرا لٹھ چیر۔ چار کُنٹ پے جائے وہیر۔ کوئی نہ دسے اولیا پیغمبر پیر۔
 اٹھسٹھ تیرتھ پرہہ کھچ وکھائے نیر۔ سوہنگ ساچا بان، چار کُنٹ پرہہ لگائے تیر۔ سادھ سنگت ویلے انت، پرہہ ساچا کٹے تیری
 بھیر۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، سرشٹ سبائی جائے پیڑ۔ سرشٹ سبائی پرہہ پڑائے۔ کلجگ اُلٹی لٹھ گِزائے۔ بھٹھ بھٹھ
 بھٹھ، بے مکھ جیو بھٹھ کرائے۔ بھٹھ بھٹھ بھٹھ، سادھ سنگت پرہہ ہٹھ رکھائے۔ ویلے انت اخیر، پرہہ ساچا بگیاں اکٹھ کرائے۔
 مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، اپنی کل ورتائے۔ ساچے پرہہ کرم کھاونا۔ اپنا کھیل آپ کراونا۔ کلسیں جائے چرن ٹکاونا۔
 ساچا پلنگ سیس اٹھاونا۔ چار کُنٹ وہیر پاونا۔ سادھ سنگت جے جے جیکار کراونا۔ گرسکھاں پورن گھال، اپنا تیج
 وکھاونا۔ سنگھاسن بیٹھ کر پرہہ چہتر سیس جھلاونا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ویلا وقت سہاونا۔ ساچا پرہہ کل

ورتائے۔ سادھ سنگت پرہ دے سُنائے۔ ساچا پرہ جن بھگتاں بھید کھلائے۔ پرہ ساچا بردھاں بالاں پورن آس پُجائے۔ مہاراج
 شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ساچا وقت سُہائے۔ ساچے وقت سچ پرہ آیا۔ کلجگ اپنا کاج رچایا۔ ساچی جوت ماجھ
 پرگٹایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، بہرم بھلیکھے جگت بھلایا۔ بہرم بھلیکھے جگت بھلا۔ اپنا بھیت پرہ لئے کھلا۔ اپنا
 ویلا پرہ لئے سُہا۔ کلسیں لئے چرن ٹکا۔ گرمکھ ساچا گرسکھ ساچا چیت سنگھ در ساچا دھام دئے اُچا۔ مہاراج شیرسنگھ
 وشنوں بھگوان، ستجگ بنت جائے بنا۔ ساچی رچنا جگت رچائے۔ گھنک پُری پرہ مان دوائے۔ انتکال کلجگ سرب ملیچھ
 نشٹ کرائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، اُجاڑ ماجھا پھیر وسائے۔ ساچا حُکم سچ لکھاونا۔ جوت سروپی پرگٹ جوت،
 نہکلنک چرن گھنک پُری وچ پاونا۔ ساچا دھام ساچے رام گھنٹیا شام ستجگ پھیر پرگٹاونا۔ نہکلنک ایہہ ساچا کام، جوت
 سروپی وچ مات کھاونا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ساچا گھر پھیر وساونا۔ ساچا بچن ساچا گن۔ ملیچھاں مارے پرہ
 چُن چُن۔ جودھے اُہارے پرہ آتم اُچاوے دھن۔ دُشت سنگھارے وڈ داتا کرے وڈ گن۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان،
 گرسکھ چرن لگائے چُن۔ رنگ رنگ پرہ رنگ چڑھائے۔ رنگ رنگیلا مادھو کل جوت پرگٹائے۔ گرسکھ مانکے ساچی منگ،
 ساچا پرہ در بھچھیا پائے۔ مات لوک نہ ہونے ننگ، شبد چولی پرہ تن پہنائے۔ ساچا پرہ لگائے انگ، آتم جوت ڈگمگائے۔
 مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سرب جناں دی آس پُجائے۔ سرب جناں پرہ آسا پُوریا۔ سادھ سنگت پرہ لاپے دکھ
 وسُوریا۔ ساچی دھن اُچاوے پرہ انحد تُوریا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، سرب کلا بھرپُوریا۔ سرب کلا پرہ بھرپُورا۔
 پرہ ابناشی ستگر سُورا۔ کلجگ جامہ دھارے، وڈ داتا وڈ سُورا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، سادھ سنگت تیرے سدا
 حضورا۔ سادھ سنگت پرہ سدا حضور۔ پرگٹ جوت نہکلنک، ساچی بخشے چرن دھوڑ۔ مان دوائے مات لوک، آتم رنگ
 چڑھائے گوڑھ۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، راجے رانیاں پائے جوڑ۔ شبد مار پرہ جگت بندھایا۔ رانیاں مہارانیاں پرہ پکر

رکھائی۔ ویلے انت کل کلنکنہ ہونے سہائی۔ گر گوبند ایہہ پچن لکھائی۔ نہکلنک تیری سرنائی۔ نہکلنک جگت پرہہ آئے۔ لکھت
 لیکھ سچ ورتائے۔ مان تان گر گوبند رکھائے۔ جامہ دھار گھنک پُر گر ارجن شبد ست کراوے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں
 بھگوان، ایک جوت جگ جگ مات وچ آئے۔ ساچی جوت کل اوتاریا۔ جامے دس دس گر، نہکلنک تیرا نام چتاریا۔ لکھیا
 لیکھ پرہہ ساچے دھر، شبد رُوپ پرہہ میل ملا رہیا۔ بھید نہ جانے کوئی سُر، کروڑ تیتیس سد رسنا گا لیا۔ سادھ سنگت
 پرہہ بیٹھے چرن جُڑ، پرہہ اناشی درس دکھا لیا۔ کلجگ پرگٹے گوبند گر، سادھ سنگت تیرے سر پھولن ورکھا لا رہیا۔
 مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، مات پاتال آکاش تین لوک سادھ سنگت پرہہ مان دوا رہیا۔ سادھ سنگت پرہہ مان دوا یا۔
 ساچا در دربار گن گندھرب پرہہ چرن بہا یا۔ ساچا شبد گن ندھان رسنا گیا۔ سادھ سنگت کل بیٹھی چرن دھیان، پرہہ
 اناشی سیو کمایا۔ مات لوک ہویا میل بھگت بھگوان، پرہہ اناشی سر ساچے چہتر جھلایا۔ گرسکھ ہونے چتر سُبجان، مہاراج
 شیرسنگھ سر ہتھ ٹکایا۔ گرسکھ ہونے چتر سُبجانا۔ ساچا پرہہ آتم دیوے برہم گیانا۔ پہلی ماگھ در آئے کرن چرن دھوڑ اشنا نا۔
 جوت سروپی نہکلنک کلجگ پھریا جامہ۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ایک جوت رمیا رام۔ رام رام پرہہ اوتارے۔
 دواپر جامہ دھار بنیا کرشن مُرارے۔ کلجگ پرگٹے جوت پرہہ نین مُدھارے۔ جامہ دھار وچ پُری گھنک، سادھ سنگت
 تیری پیج سوارے۔ جوت سروپی لائے تنک، سادھ سنگت سوہے پرہہ چرن دوارے۔ مہاراج شیرسنگھ بے مکھاں مارے
 سوہنگ شبد کھنڈا دو دھارے۔ سوہنگ کھنڈا دو دھار۔ سرشٹ سبائی کر جائے پار۔ چار گنٹ پے جائے ہاہاکار۔ سادھ
 سنگت پرہہ جائے تار۔ مہاراج شیرسنگھ پرگٹ جوت تیرے بھر جائے بھنڈار۔ ستگر ساچا نہکلنک پورن نر اوتار۔ نرائن نر
 نر اوتارا۔ نرنجن جوت جوت زینکارا۔ پاربرہم پرہہ اپر اپارا۔ کرے بھیکھ اگم اپارا۔ بہرم بھلیکھ بھلایا سرب سنسارا۔ سادھ
 سنگت پرہہ لائے لیکھ، چل آئے چرن دوارا۔ ہنکاریاں پرہہ کڈھ بھلیکھ، در آئن کرن نمسکارا۔ ساچی جوت پرہہ اناش

ویکھے، مات لوک ہوئے اُجیارا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، سرب بھرے بھنڈارا۔ سوہنگ شبد تیری جیکار۔ دُکھ بھکھ
 گر سنگت جائے مار۔ آتم ساچا سُکھ بھر جائے سرب بھنڈار۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، دیوے چرن پیار۔ ساچا پرہ
 جوت نرنجن۔ پنت پاؤن دُکھ بھے۔ بھنجن۔ چرن دھوڑ ساچا مجن۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت پرگٹائے تریلوکی
 نندن۔ جوت جگائے پرہ اپارے۔ ساچا لکھت لکھائے پرہ لکھارے۔ رکھی کیش گوردھن دھارے۔ ساول سُندر کرشن
 مُرارے۔ بنت بنائی سرشٹ سارے۔ جوت سروپ پرہ سرب سمارے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ساچا شبد
 لکھارے۔ ساچا پرہ لکھت لکھا۔ ساچا پرہ سر امرت تھیہ جائے کرا۔ سنگھاسن کلسیاں لئے اٹھا۔ نہکنک پار بیاسوں چرن
 لئے ٹیکا۔ حُکم ورتاوے شبد چلاوے، لکھ ستر لئے چڑھا۔ شبد جناوے بھانا ورتاوے، ماجھا ملیا میٹ کرا۔ جھوٹھے جیو
 جھوٹھے داعوے، کلجگ رہے بنا۔ بھانا ورتے پرہ ورتاوے، کلجگ جیو کوئی جانے نہ۔ بیر بے تالے ہوئے بے حالے، کلجگ
 جیواں خُون پیاسی دھرتی ماں۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ساچا جام بے مُکھاں موٹ دئے پلا۔ بے مُکھاں پرہ جام پلایا۔
 گودی موٹ پرہ سوایا۔ مد ماسی کوئی رہن نہ پایا۔ جگت اداسی پرہ لابی مایا۔ تھر گھر واسی بھانا کل ورتایا۔ گھنک
 پُر واسی مہاراج شیرسنگھ ورتائے سو جو کوئی لئے شبد لکھایا۔ شبد لکھائے جگت جنائے۔ بے مُکھاں پرہ پردہ پائے۔ در آئن
 جائن پت گوائے۔ پرہ ابناشی دُکھ درد وِناسی، اپنا بھید چھپائے۔ مہاراج شیرسنگھ گھنک پُر واسی، ویلے انت کلجگ جیو
 سرب بللائے۔ ساچے پرہ ست کرم کماونا۔ لکھیا لیکھ سنت منی سنگھ ست کراونا۔ پرہ ابناشی کیا بھیس، ماجھا دیس وچ
 خاک ملاونا۔ وڈے وڈے جو نریش، سب تختوں لاه بہاونا۔ جوت سروپ گرسکھ ساچے سدا پرویش، ساڈھے سینتی
 سال وچ سماونا۔ مہاراج شیرسنگھ سدا ادیس، سادھ سنگت تیرا وقت کرے سُہاونا۔ بے مُکھ جیواں کرم ہوئے ماڑے۔
 سرشٹ سبائی پرہ چبائی داڑھے۔ جوت سروپ پرگٹ جوت جھوٹھے جیو اگن جوت وچ ساڑے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر

تیرے سَتَجُگ اُپجائے ساچے لاڑے۔ گُرسِکھ ساچا سَتَجُگ اُپجانا۔ ساچا برہم گیان پرہہ رِدے اُپجانا۔ گُنوت گُنی نِدهان پرگٹ درس دِکھانا۔ جوت جگائی وِچ دیہہ مہان، اگیان اندھیر مِٹانا۔ ساچا شبد سُنایا کان، راگ دُھن اُپجایا۔ گُرمکھ ساچے من جائے مان، پرہہ ابناشی درس دِکھایا۔ کلجُگ جیو بھلے انجان، ویلا انت ہتھوں گویا۔ مہاراج شیرسنگھ سَتگر ساچا، بہرم بھلیکھا ڈاڈھا پایا۔ بہرم بھلیکھے پرہہ سرب بھلائے۔ گیانیاں دھیانیاں پرہہ دِس نہ آئے۔ تیرتھ اِشنانیاں پرہہ آتم وِکار چلائے۔ نِت اُٹھ پڑھن جو بانیاں، پرہہ اُٹی مت کرائے۔ کلجُگ دیوے پرہہ سچ نشانیاں، کوکر سوکر جوُن پوئے۔ مہاراج شیرسنگھ سَتگر ساچا، کلجُگ جیواں رہیا بھلائے۔ کلجُگ جیو وڈ گیانی۔ آتم ہونے جیو نادانی۔ دِس نہ آئے پرہہ کِسے گُنی نِدهانی۔ مہاراج شیرسنگھ سَتگر ساچا، کھچے جوت گگن پاتالی کھانی بانی۔ ساچا پرہہ جوت کھچائے۔ شکت کِسے دی رہن نہ پائے۔ کیتا گیان ساچا دھیان مُکھ رکھائے۔ جامہ دھار نہکلنک کلجُگ اتم دے مِٹائے۔ مہاراج شیرسنگھ سَتگر ساچا ایک راہ چلائے۔ کلجُگ پوُجا پرہہ مِٹائے۔ ایک دوُجا بھو چُکائے۔ تیجا چوٹھا کوئی رہن نہ پائے۔ پنچم وِچ پرہہ آپ سمائے۔ مہاراج شیرسنگھ سَتگر ساچا، سَتجُگ ساچا مارگ لائے۔ دُکھیاں دُکھ نوار پرہہ، در رہے بللائے۔ دُکھیاں دُکھ نوار پرہہ، آتم سُکھ دوئے۔ دُکھیاں دُکھ نوار پرہہ، دُکھ دلدر نیڑ نہ آئے۔ دُکھیاں دُکھ نوار پرہہ، ساچی جوت پھیر جگائے۔ دُکھیاں دُکھ نوار پرہہ، چرن آئے جو سیس نوئے۔ دُکھیاں دُکھ نوار پرہہ، گُرسِکھ دُکھیاں کوئی رہن نہ پائے۔ دُکھیاں دُکھ نوار پرہہ، سوہنگ امرت مُکھ چوائے۔ دُکھیاں دُکھ نوار پرہہ، امرت رس دیہہ چوائے۔ دُکھیاں دُکھ نوار پرہہ، چرن پریتی ساچا راہ دِکھائے۔ دُکھیاں دُکھ نوار پرہہ، لکھیا کرم دے مِٹائے۔ دُکھیاں دُکھ نوار پرہہ، بھلیاں لئے بخشائے۔ دُکھیاں دُکھ نوار پرہہ، ساچا نُور پھیر دوئے۔ مہاراج شیرسنگھ سَتگر ساچا، سرب جییاں دی آس پُجائے۔ دُکھیاں پرہہ دُکھ نوارے۔ سوہنگ شبد رکھے آدھارے۔ امکا جییا پرہہ در دُرکارے۔ مہاراج شیرسنگھ سَتگر ساچا، کر کِریا پار اُتارے۔ دُکھ درد دیہہ نواریا۔ کر کِریا پرہہ پار اُتاریا۔ ساچا نام پرہہ

دے بھنڈاریا۔ ساچا کام کرے پرہ کرتاریا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، گرسکھاں دُکھ نیاریا۔ دُوکھن دُوکھ نیوار پرہ، در
 جو جن آئے۔ بھوکھن بھوکھ نیوار پرہ، جو در منگن آئے۔ سوکھن سوکھ ادھار پرہ، آتم سکھ اُچجئے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر
 ساچا، سادھ سنگت تیری آس پُجئے۔ آتم دُکھ پرہ نیاریا۔ پُورب کرم پرہ وچاریا۔ مانس جنم وچ کاج سواریا۔ مہاراج
 شیرسنگھ ستگر ساچا، جو جن آئے چرن نمسکاریا۔ سادھ سنگت تیرا مٹے روگ۔ آتم جائے جھوٹھا روگ۔ پرہ ابناشی دیوے
 درس اموگھ۔ سوہنگ ساچا شبد پرہ دیوے جوگ۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا دیہی کٹے روگ۔ ساچا پرہ دیا کھئے۔
 دُکھی جیواں ہوئے سہائے۔ ساچا نور پرہ شردھا پور جھولی پائے۔ پرہ گن بھرپور، دُکھ روگ سرب مٹائے۔ مہاراج شیرسنگھ
 ستگر ساچا، اپنی دیا کھئے۔ دُکھ روگ پرہ نیاریا۔ ایک جاپ تین تاپ کرے خواریا۔ پرگٹے آپ پرہ جوت سروپ کر آکاریا۔
 مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، جوت سروپ اگم اپاریا۔ ساچا پرہ سچا سیکدار۔ ورتے ورتاوے وچ سنسار۔ آوے جاوے
 وارو وار۔ کلجگ جامہ نہکلنک لیا دھار۔ ویلے انت کلجگ آئی ہار۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، سوہنگ شبد مارے
 مار۔ انتکال پرہ کل کرائے۔ بے مکھ جیو وانگ دال دوپھاڑ کرائے۔ گرمکھ ساچے نام پرہ رسنا دئے سُنائے۔ مہاراج شیرسنگھ
 وشنوں بھگوان، تیری دھیر دھرائے۔ دھیر دھرائے وڈ دھیرن دھیرا۔ پرہ ابناشی وڈ پیرن پیرا۔ گرمکھاں امرت مکھ چوائے۔
 جوں بالک ماتا سیرا۔ آتم دُکھ گوائے شانت کرائے سریرا۔ مٹے روگ دُکھ پرکاشیا۔ دیوے درس پرہ ابناشیا۔ ساچا سکھ پرہ
 در بھوگ، سادھ سنگت پرہ سد رکھے واسیا۔ پرہ ابناشی کٹے روگ، جو جن ہوئے داسن داسیا۔ داسن داس جو جن آئے۔
 پرہ ابناشی ساچی جوت ملائے۔ ساچی جوت ہوئے پرکاش، آتم اندھیر رہے نہ کھئے۔ دیہی دُکھڑے ہوئے ناس، مہاراج
 شیرسنگھ ستگر ساچا، ساچی دیا کھئے۔ کرے بینتی پہلی ماگھ۔ سویا بردا جائے جاگ۔ ساچا پرہ اُچاوے ساچا راگ۔
 گرمکھ ساچے آتم بھئے ویراگ۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ساچی شبد لگاوے جاگ۔ ساچا شبد پرہ چلائے۔ آتم وچ

نواس رکھائے۔ جوت سرُوپی ساچا دیپ وچ دیہہ جگائے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، سُرَت شبد دا میل ملائے۔ گرسکھ
 تیرا شبد میل۔ نجانند ویکھ پرہہ کا کھیل۔ پرہہ ساچی جوت کرے پرکاش، سوہنگ بائے ساچا تیل۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر
 ساچا، سدا رنگ نویل۔ رنگ نویل آپ پرہہ، وچ پردے وسے۔ جوت سرُوپی پرگٹ جوت، ساچا بھید دتے۔ پرہہ کھول
 وکھائے تیری سُرَت، کرے پرکاش جوں رو سسے۔ دُرمت میل جائے دھوت، مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، سچ پردے وسے۔
 ساچا پرہہ جوت جگائے۔ گرسکھ تیرا تیجا نین کھلائے۔ بھل بھل بھل مدرا ماس ہتھ نہ لائے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا کرم
 کمائے۔ جھوٹھی کایا پرہہ جوت جگائی۔ ساچا دیپک وچ دیہہ ٹکائی۔ سوہنگ نام وچ بتی پائی۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر
 ساچا، پون سرُوپی شبد چلائی۔ شبد سرُوپی پون ہلارا۔ گرسکھ دیوے موکھ دوارا۔ سدا سمیت پرہہ بہتارا۔ مہاراج
 شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ساچی جوت کرے آکارا۔ آتم ہوئے جوت آکار۔ ہوئے جائے وچوں ہنکار۔ پرہہ ساچے دی پائے
 ساچی سار۔ کھول دیوے پرہہ دسم دوار۔ انحد شبد اُچے دھنکار۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ساچا شبد بھرے بھنڈار۔
 ساچا شبد سچ گیانا۔ ساچا پرہہ بھگت بھگوانا۔ ساچا پرہہ سوہنگ دیوے وڈ دانی دانا۔ آتم ہوئے جوت پرکاش، جوت جگے
 مہانا۔ اگیان اندھیر جائے وناس، جن ہووے سگھڑ سُبجانا۔ گرچرن پریتی سچی زہراس، دیوے درس وشنوں بھگوانا۔ ساچا
 پرہہ درس دکھائے۔ گرسکھ سویا پرہہ بابوں پکڑ اٹھائے۔ پرہہ اباشی پرگٹ ہویا، ساچا نام بھچھیا پائے۔ مہاراج شیرسنگھ
 وشنوں بھگوان، ساچی دیا کمائے۔ ساچے نام ست وڈیائی۔ ساچے نام رسنا جپ کلجگ جیو پرمگت پائی۔ ساچا نام پورن
 کرائے کام کلجگ جیو بھل نہ جائے۔ ساچا نام گھنٹیا شام، مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، دیوے کن سنائی۔ راگن راگ پرہہ
 راگ اُچجائے۔ سوانگی سوانگ پرہہ ساچا سوانگ رچائے۔ گرمکھ ساچی رکھی تانگھ، پرگٹ جوت پرہہ درس دکھائے۔ پرہہ در
 منکے ساچی مانگ، سچ وست پرہہ جھولی پائے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، گرسکھ کوئی بھل نہ جائے۔ ساچا نام پرہہ در

پا۔ پرہہ ابناشی نہ دینا بھلا۔ آتم بھجی دیپ پرہہ ساچا دئے جگا۔ امرت آتم ساچا رس، پرہہ مُکھ دئے چوا۔ پرہہ ابناشی ہوئے
 وس، پرگٹ جوت دیوے درس دکھا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، رسنا سد جیو گا۔ ساچا شبد ساچا گر منتر۔ دیوے
 پرہہ ساچا زرتتر۔ آد جگاد جگاد آد سدا رہنتر۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گرسکھ بنائے تیری بنتر۔ گرسکھ چلے پرہہ
 کے بھاؤ۔ ساچا پرہہ سد لاگے پاؤں۔ سوہنگ ساچا شبد رسنا سد گاؤ۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، پرہہ ابناشی گھر
 میں پاؤ۔ نام دان جس جن جانیا۔ پورن برہم برہم سروپ پچھانیا۔ پرہہ ابناشی جوت سروپ سکھ ساچا مانیا۔ مہاراج
 شیرسنگھ ستگر ساچا، گرسکھاں چلائے اپنے بھانیا۔ گر ساچا سد رسنا گا۔ پرہہ ابناشی سچا پا۔ آتم پردہ لئے ہٹا۔ مہاراج
 شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سوچھ سروپ دیوے درس دکھا۔ سوچھ سروپ گرمکھ ورا جانے پرہہ رنگ انوپ۔ جوت
 زرنجن نہکلنک ست سروپ۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، سوہنگ شبد تیرا ساچا دوٹ۔ سوہنگ شبد گر دوٹ بنایا۔
 سادھ سنگت دے وچ سمایا۔ ساچا فرمان ڈھردرگاہوں لے کے آیا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ویلے انتکال مان دواوا۔
 ساچا شبد چلے سواسا۔ سوہنگ جپ جیو وچ ناسا۔ آون جاون پرہہ کا واسا۔ سرشٹ سبائی جھوٹھا کھیل تماشا۔ مہاراج
 شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ہوئے داسن داسا۔ رسنا جپ رمیا رام۔ دیوے درس گھنیا شام۔ سوہنگ ساچا پرہہ دوٹیا نام۔
 مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، تیرا پور کرائے کام۔ آتم منسا ہوئے پوری۔ گرسکھ سرتی نہ رہے ادھوری۔ اُچے جوت رکھے
 ست سروری۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، جوت سروپی نورو نوری۔ سانتک تیرا روپ ست۔ پرہہ ابناشی پاوے ساچی
 مت۔ شبد ادھار رکھاوے یت۔ ایک شبد چار ورن رکھاوے تت۔ چرن پرتی دیوے ساچے ست۔ پاربرہم پریشور اچت۔
 بسنت روپ رہے تیری رُت۔ ستجگ جیو اُپائے پرہہ ساچے ست۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ساچی سہائے رُت۔
 سانتک ست ست ورتار۔ سانتک تیرا ست دربار۔ سانتک تیرا روپ اپار۔ سانتک سرتی شبد ادھار۔ سانتک روپ

دھرے کرتار۔ سانتک ستجگ تیرا ادھار۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، سچ سچ ورتاوے وچ سنسار۔ سانتک ساچا
 ستجگ ثالث۔ گرمکھ اُچاوے خالص۔ گر ساچے جیو پرگٹاوے لالس۔ لالچ کھئے نہ کرے مانس۔ بھکھا جیو نہ کھئے بللائے
 پرہ ساچا ثالث۔ مدرا ماس نہ کھئے رسنا لائے، پرہ سدا رہے نالش۔ پرہ ایکا رت بنائے، مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان،
 سرب تھاپیں سمالس۔ سانتک دیوے ست وڈیائی۔ گرمکھ آتم پرہ سانت کرائی۔ سوہنگ ساچی دات پرہ جھولی پائی۔
 سرب مٹائے ذات پات، چار ورن بنائے بہین بھائی۔ ستجگ بخشے ساچی کرامات، آتم سچ سچ ورتائی۔ سوہنگ شبد چلاوے
 ساچی گاتھ، کٹ چار جے جے جیکار کرائی۔ جامہ دھارے پرہ وچ مات، نہکلنک ناؤں دھرائی۔ گر در سہائی ساچی رات،
 سادھ سنگت رسنا ہر گن گائی۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، گرمکھ ورلے مت گت پائی۔ سانتک تیرا ساچا نور۔
 گرمکھ تن کر بھرپور۔ ساچی جوت اُچاوے نور۔ پرہ اباشی ایکا بخشے ساچا ست سرور۔ نہکلنک گرمکھ پردے وسے نہ
 جانو دور۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، سرب کلا بھرپور۔ سانتک ورتائے سارنگ دھر۔ کلجگ دھری جوت اوتار نر۔
 ستجگ ساچا مات لوک جائے کر۔ ایکا شبد اُپائے پرہ اپر۔ گرمکھ منگ ساچا ور۔ پرہ ساچے دی سرنی پر۔ چرن لاگ
 گرمکھ بھوجل تر۔ ویلے انت جم نہ آئن تیرے در۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ایک دسائے ساچا در۔ سانتک تیرا نام
 رکھایا۔ جیو جنت پرہ ست ورتایا۔ راجس تامس مگروں لابیسا۔ آلس نندرا پرہ گویا۔ جوت سروپی ساچا دپیک،
 گرمکھان آتم وچ جگایا۔ ساچا پرہ سدا سمپیت، جھوٹھی کایا وچ سدا سمایا۔ ساچا نام مہارس پیوت، پرہ ساچے سر ہتھ
 ٹکایا۔ آد جگاد وچ برہماد گرمکھ ساچا سدا جگ جیوت، پرہ ساچے لیکھ لکھایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان،
 ستجگ ست مان دویا۔ سانتک ساچا سنت جن پائے۔ ساچے سنت پرہ رہیا سمائے۔ وسادی وساد ہو جائے۔ آد جگادی
 شبد ناد دھن اُچائے۔ راگ اُچائے مادھو مادھی، پرہ بجر کپاٹ کھلائے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، سانتک تیرا نام

رکھائے۔ سانتک تیرا رنگ رنگایا۔ مات لوک وچ جنم دویا۔ مدرا ماس مگروں لاپیا۔ ست گن پرہ ست سُنایا۔ راگن راگ
 تیاگ، پرہ سوہنگ ساچا راگ جنایا۔ بھگت جن کل گئے جاگ، پرہ ساچے جد درس دکھایا۔ مات لوک وچ پورن بھاگ،
 پرہ ساچے دا درشن پایا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، سانتک ست ورتایا۔ سانتک ورتے ہوئے نانا۔ ستجگ اُچائے پرہ
 گیانا۔ ایکا بُدھ رکھائے پرہ پردھ بال جوانا۔ پرہ آتم شدھ کرائے، بخشے ایک آتم دھیانا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان،
 اک کرائے راجا رانا۔ سانتک تیری سردھا پور۔ پرہ اباشی دیوے چرن دھوڑ۔ سوہنگ ساچا دان دے، پرہ بھنڈارے کرے
 بھرپور۔ مکت جگت والی دو جہان دے، کر جائے دکھڑے دُور۔ نانیان پرہ مان دے، مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ساچا
 بخشے نور۔ نانیان پرہ مان دویا۔ کلجگ راؤ سرب مٹایا۔ ستجگ تیری نیہ رکھایا۔ راؤ رنگ اک تھایں سمایا۔ اوچ نیچ
 کوئی رہن نہ پایا۔ ساچے بھوپ ستجگ ساچا مارگ لایا۔ ایکا شبد چار ورن پرہ کرایا۔ ورن برن پرہ میٹ وکھایا۔ ایکا
 بخشے نہکلنک چرن سرنا یا۔ کلجگ جامہ دھار نہکلنک جگت پت آیا۔ ساچا وجائے شبد ڈنک، بے مکھاں کن سُنایا۔
 مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، جوت سروپی کھیل رچایا۔ جوت سروپی رچنا رچ۔ کلجگ توڑے جوں ونگ کچ۔ اگن
 جوت جیو جائن مچ۔ گرسکھ آتم پرہ جائے رچ۔ گرسکھ سو جس پردے ہووے سچ۔ بے مکھ بے تالے در آئن جائن نچ۔
 مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، لکھت کرائے اپنی سچ۔ سچ سچ جگت ورتارا۔ سچ سچ پرہ بھرے بھنڈارا۔ سچ سچ ہووے
 وچ دربارا۔ ساچی جوت دھرے زرنکارا۔ ستجگ ساچا تیرا ست ورتارا۔ جوت سروپ نہکلنک کل لے اوتارا۔ مہاراج
 شیرسنگھ ستگر ساچا، ست کرے ورتارا۔ سچ سچ پرہ جگت ورتائے۔ گرمکھ پردے شدھ کرائے۔ آتم بُدھ پرہ ساچی پائے۔
 مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ساچا دھرم چلائے۔ ستجگ تیرا ساچا دھرما۔ چار ورن ہوئے ایکا کرما۔ کیسے نہ ہووے کھئے
 بھرما۔ کھئے نہ دے جیو ادھرما۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ایکا دیوے ساچی سرنا۔ ایکا سرن پرہ رکھاؤ۔ گرسکھ

ساچے سچ مت پاؤ۔ دُبداھا مَیل منوں تجاؤ۔ آتم ہنکار سرب گواؤ۔ نرویر پرہ نرویر سیکھ ہو جاؤ۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر
 ساچا، ساچا بخشے ناؤں۔ ساچا پرہ نرویر سہائے۔ نراباری نرادھاری پرہ آپ اکھوائے۔ وڈ سنساری جوت سروپ سرب رہیا
 سہائے۔ بھگت ادھارے جگو جگ پرہ جامہ پائے۔ شام مُراری ساول سُندر روپ وٹائے۔ پرہ گردھاری پرگٹ جوت نہکلنک
 ناؤں دھرائے۔ گرسکھ تیری ہوئے کٹے بیماری، آتم ساچا گیان دوائے۔ دوس زین چڑھی رہے خُماری، سوہنگ ساچا پرہ جام
 پلائے۔ ایک مان رکھائے پرہ نر ناری، جو جن آئے سرنائے۔ ویلے انت نہ ہوئے خواری، پرگٹ جوت پرہ ساچا درس دکھائے۔
 جوت سروپ دیوے جوت ادھاری، گرسکھ تیری ترکھا مٹائے۔ گرسکھ وِرا پرہ ناؤں وپاری، ور در منگ نام گھر لے جائے۔
 بے مکھ کلجگ جیو مائس جنم گئے کل ہاری۔ سادھ سنگت پرہ ساچے پیج سواری۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، انتکال
 بھگت ادھاری۔ ساچے پرہ ساچی سرنا۔ چرن لاگ گرسنگت ترنا۔ انتکال جم ڈنڈ نہ بھرنا۔ جوت سروپ پرہ جوت ملائے
 دھرنی دھرنا۔ مدرا ماس جو رسنی لائے، ویلے انت اپنا کییا بھرنا۔ سوہنگ شبد جن رسنا گائے، مہاراج شیرسنگھ ستگر
 ساچا، اپنی لائے سرنا۔ جگو جگ پرہ اوتار۔ مات لوک آئے جامہ دھار۔ جوت سروپ وچ سنسار۔ پرہ ساچے کی ساچی
 کار۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، پورن نر اوتار۔ ستجگ پرہ بھئے مہروانا۔ تریتا بھئے رام۔ کلجگ دھرے جوت پرہ
 بھگوانا۔ دواپر آئے گھنٹیا شاما۔ مہاراج شیرسنگھ کل پھریا جامہ۔ جگو جگ پرہ جامہ دھارے۔ بھگت جنان پرہ پار اُتارے۔
 لیکھ لیکھائے اپرا پارے۔ پرہ ساچے دی ساچی کارے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، چوٹھے جگ لے اوتارے۔ بھگت
 جنان پرہ پار اُتاریا۔ کِریا کرے آپ گردھاریا۔ جوت سروپی پرگٹ جوت پار اُتاریا۔ نر سینگھ نرائن دُشٹ ہرناکش آن
 سنگھاریا۔ باون روپ دھار، پرہ منگن جائے بل دواریا۔ جوت سروپی بھیکھ کر، چار وید رسن اُچاریا۔ جوت سروپ جگو
 جگ لے اوتاریا۔ جن بھگتاں پرہ ہوئے سہائی۔ جوں امبریک لاج رکھائی۔ چکر سُدرشن پرہ لگائی۔ دیوی دیو نہ ہوئے

سہائی۔ اندلوک شولوک برہم لوک تجائی۔ نہکلنک اوتار نر جگو جگ ہوئے سہائی۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، مات جوت پرگٹائی۔ ساچا پرہہ جگو جگ جوت جگائے ایک۔ جن بھگتاں رکھائے ایک چرن ٹیک۔ جنک پرہہ تاریا کینی بڈھ بییک۔ نہکلنک اوتار نر جن بھگتاں لکھائے ساچے لیکھ۔ رانی تارہ پرہہ مان دوئے۔ سادھ سنگت وچ منگل گائے۔ ہری چند دا مان گوئے۔ سادھ سنگت پرہہ لاج رکھائے۔ جوڑی جوڑ کھڑاؤ وکھائے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، جگو جگ جگت وچ آئے۔ جگو جگ پرہہ کی کار۔ نائیاں پرہہ جائے تار۔ بپ سداما آئے پرہہ دربار۔ سنگھاسن چھوڈ آئے مرار۔ چرن دھوڑ کرن نمسکار۔ دلدری نال کرے پیار۔ جوت سروپ نہکلنک جگو جگ لئے اوتار۔ بھگت جناں دے وڈیائی اپنا برد رکھے کرتار۔ نائیاں پرہہ مان دوئے۔ راجے رانیاں در ڈرکائے۔ درپودھن پرہہ محل مینار تجائے۔ گھر بدر الوئے ساگ بھوگ لگائے۔ نہکلنک اوتار نر، گرمکھ جھگی بھاگ لگائے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، جگو جگ جن بھگتاں پیج رکھائے۔ بھگت جناں پرہہ دیوے دھیر۔ رکھے لاج پرہہ وڈ پیرن پیر۔ وچ سبھا مان رکھائے، دروپدی لتھے ناہی چیر۔ نہکلنک اوتار نر، جن بھگتاں مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، سادھ سنگت تیری کٹے بھیڑ۔ نام دیو پرہہ آن ترایا۔ پرگٹ جوت پرہہ بھوگ لگایا۔ گائے موئی جوئے، نام دیو دا چھپر چھایا۔ پرہہ اباشی پرگٹ جوت، بھگت جناں سر ہتھ ٹکایا۔ جے دیو پرہہ لیکھ لکھاری۔ مستک ریکھ لکھی اپاری۔ اکھر پڑھ ہوئی پرتیت، ملیا پرہہ گردھاری۔ پاربرہم پریشور آتم کری جوت آکاری۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، آد جگاد تیری سکداری۔ بھگت جناں پرہہ آس پُجائے۔ آسا منسا پرہہ پور کرائے۔ در آیاں پرہہ مان دوئے۔ گر سیوا پرہہ لیکھے لائے۔ جوں رویداس کسیرا بھیٹ چڑھائے۔ پرگٹ جوت پرہہ وچوں نیر مان دوئے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، جن بھگتاں ہوئے سہائے۔ بھگتن کا پرہہ سدا سہائک۔ بھگت وچھل پرہہ وڈ نائک۔ آتم اُپجاوے سرب سکھدائک۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، سدا سہائک۔ بھگت جناں پرہہ تارنہارا۔ سدھنا سین پار اتارا۔ کبیر جلاہا نہ ذات وچارا۔

ساچا پرہ بھرے بھنڈارا۔ آد جُگاد پرہ ساچے کی ساچی کارا - ساچا پرہ سدا سہائے۔ پتت پاپیاں جائے ترائے۔ گنکا ساچا نام
 دوئے۔ ڈرمت مَیل سرب گوئے۔ ایکا راہ سچ دِسائے۔ ویلے انت وِچ بِیان بٹھائے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، جُگو جُگ
 مان دوئے۔ ساچا پرہ جس چتاریا۔ پتت پاپی پرہ پار اُتاریا۔ نرائن نر اجامل اُدھاریا۔ پرہ ساچے تیری ساچی کاریا۔ ویلے
 انت تیرا ہوئے سہاریا۔ پاپن پوتنا مان دوئے۔ بھگت جنان وِچ ناؤں رکھائے۔ موہن مئے مادھو پائے۔ پاپن ہوئے وس مَکھ لائے۔
 جوت سروپ جوت نرنجن، نہ ایہ مرے نہ جائے۔ جیواں کارن جوت سروپ وِچ جھوٹھی دیہ سہائے۔ مہاراج شیرسنگھ
 وِشنوں بھگوان، آد جُگاد جُگاد آد ایکا رنگ سہائے۔ ساچا پرہ ست داتارا۔ اوگن پرہ نہ کدے وِچارا۔ جو جن ڈگے آئے
 دوارا۔ اُجل مَکھ کرائے وِچ سنسارا۔ پرہ ساچا دیوے موکھ دوارا۔ نہکلنک نرائن نر اوتارا۔ نرائن نر نہکلنک۔ سوہنگ
 شبد وجایا ڈنک۔ جوت ادھارے جامہ دھارے سہائے تھان بنک۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، چرن آئے تارے رنگ۔ پرہ
 ساچے سنسا اُتارنا۔ ساچا شبد رسن اُچارنا۔ ہنکار نوار پرہ دُشت سنگھارنا۔ جامہ دھار گھنک پُر، کلجگ جیواں انت
 کراونا۔ سادھ سنگت مہاراج شیرسنگھ وِشنوں بھگوان، مان دواونا۔ کلجگ جھوٹھی کھیل رچائی۔ اتھرن وید پرہ مان
 رکھائی۔ چار لکھ بٹی ہزار پرہ اوڈھ لکھائی۔ کرماں کارن پرہ انت کرائی۔ ککرمی جیو ہوئے دُکھدائی۔ مہاراج شیرسنگھ
 وِشنوں بھگوان، اپنی کل ورتائی۔ وید اتھرن مات ٹیکا۔ کلجگ رچنا لئی رچا۔ جوٹھ جھوٹھ پرہ جھولی دیوے پا۔ عیسیٰ
 موسیٰ محمدی پرہ مات دئے پرگٹا۔ جھوٹھا مارگ مات لوک پرہ کھیل دیوے رچا۔ دُشت دُراچار پرہ مت اُپٹھی دیوے پا۔
 مہاراج شیرسنگھ وِشنوں بھگوان، اپنا ناؤں دئے بھلا۔ ساچے پرہ ایہ بنت بنائی۔ اُلٹی مت سگل وِچ پائی۔ گتو غریب ہوئے
 دُکھدائی۔ سُنے پُکار آپ رگھرائی۔ مہاراج شیرسنگھ کلجگ ساچے، پرہ جوت پرگٹائی۔ اللہ نور جکت اُپایا۔ کلجگ اُمت
 نبی بنایا۔ وِچ ہنکار وسایا۔ جھوٹھے رستے پرہ ساچے پایا۔ جیواں جنتاں دے سزایا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوں بھگوان، اپنا

کھیل رچایا - ساچی جوت پرہہ جوت پرگٹائی۔ گر نانک دی جوت جگائی۔ پندراں سو چہی بکرمی لے لکھائی۔ مات مایا
 سرب تیاگی پرہہ در منگن جائی۔ ساچے در گھر گر گیا، ساچی وست پرہہ جھولی پائی۔ ساچا ویکھ پرہہ آکار۔ جوت
 سروپی بٹھا نرادھار۔ چار کُٹ جوت آکار۔ نانک گئے پرہہ در دربار۔ سودرُ راگ لیا اچار۔ پرہہ ساچے دا درس اپار۔ واہوا
 ساچی سیو کھائی، جوت سروپ ہونے دیال۔ ایکا نام دییا ست کرتار۔ چار کُٹ گر سُنایا، کلجگ جیو نہ پائن سار۔ ایکا
 جوت پرہہ جگائی۔ ساچا شبد گیان دوائی۔ ایکا دُھن پرہہ جوت پرگٹائی۔ ایکا دُھن انحد پرہہ دے سُنائی۔ جوت نرنجن وچ
 مات دے آئی۔ ستنام منتر درڑائی۔ چار ورن سما نے ایکا ذات، چار کُٹ پھرے دُہائی۔ کلجگ جیو نہ پُچھن بات، اوچا
 کوک رہیا سُنائی۔ کلجگ انت اندھیری رات، ویلے انت نہ کوئی سہائی۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ستنام منتر
 درڑائی۔ ستنام منتر درڑا کے۔ بھلیاں جیواں مارگ پا کے۔ ویلے انت جھوٹھی کایا جکت تجا کے۔ ساچی جوت نانک جائے
 انگد وچ جگا کے۔ ساچا دھام پنڈ کھڈور جائے وسا کے۔ ساچی جوت نہکنک، سد رکھے جوتی جوت ملا کے۔ انگد گر ایہہ
 کرم کمایا۔ موکھ گر گرمکھی اکھر بنت بنایا۔ ساچا راہ پھیر چلایا۔ کلجگ جیواں بہہ سمجھایا۔ بے مکھاں در پھیر نہ پایا۔ ویلے
 انت انتکال، وچ جوتی میل ملایا۔ ساچی جوت پرہہ امرداس دھرایا۔ ساچی جوت امر جگائی۔ پردھ اوستھا پورن مت
 پائی۔ ساچی سیو گر کھائی۔ ساچا دھام جکت اُچائی۔ چراسی دیوے گیڑ کٹائی۔ ساچے دھام رچنا بنائی۔ ویدی گل اتم
 جوت پرگٹائی۔ ساچا بنس رام چند رگھرائی۔ سوڈھی بنس ملی وڈیائی۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جگو جگ ایکا
 جوت پرگٹائی۔ امرداس ایہہ کرم کمایا۔ چراسی کٹ تیرتھ بنایا۔ بے مکھ جیواں سار نہ پایا۔ در جائن دھرو کمایا۔ دھیان
 بہیناں پت گویا۔ پرہہ ابناشی منوں بھلایا۔ گر در گر گھر ویسوا گھر بنایا۔ بے مکھ جیواں انتکال سب دھامان نشٹ کرایا۔
 مہاراج شیرسنگھ جامہ دھار، سب ملیا میٹ کرایا۔ امرداس ایہہ دیا کھائی۔ سوڈھی بنس دیوے وڈیائی۔ رام داس وچ جوت

جگائی۔ ساچا گر دے سُنائی۔ سر امرت دی نیہ رکھائی۔ چار ورن آئے در بن بھیناں بھائی۔ کلجگ بے مُکھ جیواں سار نہ
 پائی۔ ساچی کار سچي سرکار دوس رين کھائی۔ جھوٹھی دیہہ انت چھڈ، آکار جوت جوت مل جائی۔ گر ارجن گر دربار پورن
 دے کرائی۔ جوت سروپ پرہ لے اوتار، اپنے ہتھ کار کھائی۔ نظری آئے پرہ کرتار، گر ارجن بل بل جائی۔ کریا کرے پرہ
 گردھار، آگادھ بودھ دا بھيو کھلائی۔ جوت سروپ سدا نرادھار، ساچی جوت دے جگائی۔ امرتسر بنایا سچ دربار، مات
 لوک ملے وڈیائی۔ پاپی جيو ہونے دُشٹ دُراچار، گر کا پچن گئے بھلائی۔ ویلے انت آئی ہار، کلنکنہ دئے سزائی۔ پنچم گر ایہہ کرم
 کمایا۔ بھگت جنان وچ بہایا۔ گیان بودھ گر در بنایا۔ شبد سودھ جگت راہ چلایا۔ بے مُکھ جیواں انتکال کل بھلایا۔
 مہاراج شیرسنگھ جامہ دھار، ویلے انت دئے کھپایا۔ ہرگویند گر دیا کمالی۔ دو جہاناں بنیا والی۔ کلجگ جیواں ہویا رکھوالی۔
 دیگ تیغ پرہ ہتھ اٹھا لی۔ کلجگ جی اتم رہ گئے خالی۔ پرہ ساچا بنیا سچ بنوالی۔ آئے رائے ہر رایا۔ ساچا رام نام وسایا۔
 ایک جوت پرہ جگایا۔ جگت پت گر اُپجایا۔ کلجگ جیواں ڈورؤ وایا۔ کام کرودھ وچ من وسایا۔ آئن در سپس جھکایا۔
 ویلے انت پرہ دے سزایا۔ اپنی بنت رہیا آپ بنا۔ ہرکیشن وچ جوت ٹکا۔ ساچی جوت پرہ جائے جگا۔ اٹھواں گر جائے بنا۔
 بال اوستھا جائے سما۔ ساچا دھام دلی جائے بنا۔ پرگٹ جوت نہکلنک پھیر جائے وسا۔ اٹھواں جامہ گر تجایا۔ بہرم بھلیکھے جگت
 بھلایا۔ ساچا پرہ نظر نہ آیا۔ جگت بھیکھ بہت ودھایا۔ تیغ بہادر گر چھپایا۔ بے مُکھ جیواں دس نہ آیا۔ ساچے پرہ ایہہ
 کرم کمایا۔ ڈبدا بیڑا مکھن ترایا۔ آپ اپنا آپ پرگٹایا۔ کلجگ جیواں بھاگ گئے جاگ، وچ بکالے پرہ جوت جگایا۔ بھیکھ
 پکھنڈی سب گئے بھاگ، ساچی جوت ہونی رُشناہیا۔ گر مُکھ ورلے گئے چرن لاگ، نام دان گر در تے پایا۔ جوت سروپی
 جوت پرہ، جگو جگ وچ مات دے آیا۔ تیغ بہادر دیا کھائی۔ سادھ سنگت ایہہ حُکم سُنائی۔ سر امرت دا درشن پائی۔
 ساچے گھر آ چرن ٹکائی۔ بے مُکھاں ایہہ سار نہ پائی۔ ساچا پرہ سچ در آئی۔ قفل لگائے سرب ٹھ جائی۔ ستگر نووین پاتشاہ

ساچا شبد سُنائی۔ سر امرت نون سرپ دے، پنڈ و لے بھاگ لگائی۔ ایکا اوٹ نہکنک تیری رکھوائی۔ جامہ دھار پُری
 گھنک، پوری دے کرائی۔ سر امرت جو پُجاری۔ ہوئے کل دُشت دُراچاری۔ آتم بھرے ہنکاری۔ گر ساچے دی سار نہ جانی
 ۔ ساچی مار شبد گر ماری۔ ویلے انتکال کل ہوئے خواری۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، سچ کرے ورتاری۔ گر گوبند
 پرہہ اُجایا۔ ساچی جوت پرہہ جگایا۔ پٹنے وچ بھاگ لگایا۔ اندپڑ پھیر وسایا۔ دُشت دمن دا جامہ پایا۔ کٹھن تپسیا گھال
 پرہہ ساچے دی سیو کمایا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، سرب تھیں ہوئے سہایا۔ کلجگ ورتائے پرہہ آسی ماہیا۔ ساچی
 کھیل کرے کرایا۔ ایکا دال دوپھاڑ کرایا۔ ایکا مات دو پوت اُجایا۔ ایکا ناتھ ذات الگ رکھایا۔ پرہہ ابناشی نہکنک اچرج
 کھیل رچایا۔ ایسا وقت جگت وچ آیا۔ ملیچھا تائیں پرہہ مان دوایا۔ ہندو دھرم دا نشٹ کرایا۔ گنو غریب ذبح کرایا۔
 دیوی کنیا پت گویا۔ دکھیا جیو سرب بللایا۔ گر تیغ بہادر دی سرنی آیا۔ ساچا گر ہوئے سہایا۔ پرہہ ابناشی جوت سروپ
 بھانا کل ورتایا۔ ساچے گر دیا کہائی۔ ہند دھرم دی لاج رکھائی۔ دلی جائے بوہ دکھ پائی۔ شاہ اورنگا دے سزائی۔ ویلے انت
 سرب نٹھ جائی۔ ورلے گرمکھ ساچے سنت، گرسکھ گئے من ڈلائی۔ مایا تیری بڑی بے انت، تیرا بھید نہ لکھیا جائی۔ جوت
 سروپ جوت پرہہ، اپنے بھانے وچ سمائی۔ شاہ اورنگے کرم کمایا۔ ڈاڈھا دکھ گر تیغ بہادر پایا۔ آپ اڈول جوت سروپ
 ڈگمگایا۔ گرسکھان آچت ڈلایا۔ اٹھ بھج پلا چھڈایا۔ ساچے پرہہ کرم وچار، ایکا شبد الایا۔ سنگ سکھا سب تھ گئے،
 وچ گر گرتھ لکھایا۔ سنا شبد ٹٹا ہنکار، چرنی آئے سیس نوایا۔ متی سنگھ بیٹھ اڈول، آرا سیس دھرایا۔ دھن گرسکھ
 جس پائی سار، دیالا دیغ وچ ابلایا۔ گر تیغ بہادر سیس دتا اُتار، اورنگے قہر کمایا۔ آپ اڈول بیٹھ رہیا نرادھار، وچ جوت
 میل ملایا۔ پرہہ ساچے دی ساچی کار، جگو جگ وچ مات کدا آیا۔ ستجگ اُچاوے ست دربار، ساچا کرم کمایا۔ ننانیاں
 ننانیاں ہیت گر ساچے سیس لگایا۔ بے مکھ جیواں کل ساچا پرہہ بھلایا۔ جائن گر دربار، کام کرودھ ودھایا۔ نہکنک لے

اوتار، ساریاں نشٹ کرایا۔ ایک جوت آکار، ساچے دھام دے جگایا۔ ساچا اُچے در دربار، نہکلنک چرن جا دلی پایا۔ جس
 جن پرہہ سیو کھائی۔ ساچے پرہہ سُن پُکار، مات لوک دیوے وڈیائی۔ ساچی جوت کرے آکار، اناٹھاں ہیت جنم دوائی۔ واہوا
 دیوے رنگ کرتار، اپنی بنت آپ بنائی۔ حُکم پائے گوہند گر پایا۔ ساچا بھید پرہہ کھلایا۔ ایک شبد دھیان رکھایا۔ ساچی
 دُھن پرہہ اُچایا۔ جوت سرُپ جوت پرہہ سر اُپر ہتھ ٹکایا۔ مات لوک ساچے گر ساچا مگ چلایا۔ جوت سرُپی جوت
 دھر، دسواں جامہ وچ مات دے پایا۔ گر نانک ایہہ دیا کھائی۔ بابر دتی ایہہ وڈیائی۔ ست کُل سر تاج رکھائی۔ ویلے انت
 پرہہ دئے کھپائی۔ اپنی بنت پرہہ بنائی۔ گر گوہند پرہہ دے اُچائی۔ ملیچھاں بُدھ ہنکار کرائی۔ کرم دھرم سرب مٹ جائی۔
 ساچے پرہہ ساچی جوت کرے رُشنائی۔ اناٹھاں ہیت پرہہ چنڈی چمکائی۔ چنڈ پرچنڈ برہمنڈ وچ نو کھنڈ ورہنڈ بے مکھاں
 پرہہ دیوے دنڈ۔ جوت سرُپ جوت دھر، ساچی دات جائے جگ ونڈ۔ گر گوہند ایہہ کرم وچارا۔ دُکھیا ہویا سرب سنسارا۔
 کھتری براہمن ویش شوڈر کرن خوارا۔ ساچے پرہہ ساچی بدھ آپ رچی کرتار۔ جوت سرُپ دھار کھیل کرائی اپر اپار۔ گر
 گوہند ایہہ کرم کھایا۔ چار ورن مان دویا۔ اوچ نیچ دا بھيو چُکایا۔ ایک نام لیکھ لکھایا۔ ہنکار وکار سرب گویا۔ جیو دُکھیار
 پرہہ گلے لگایا۔ ہنکاریاں تائیں پرہہ دے سزایا۔ پرہہ ساچے در ساچا شبد مات لوک اُچایا۔ جوت سرُپی جوت پرہہ جُگو
 جُگ اپنا کھیل رچایا۔ دسم جوت ایہہ کرم کما۔ چار ورن سب چرن لگا۔ اوچ نیچ دا بھيو مٹا۔ سیکھی پرکھے ویلے انت آ۔
 گرسکھ پورے اترے سو جن پنج پیارے لے بنا۔ ستاراں سو چھینجا بکرمی پہلی وساکھ دن منا۔ پہلی وساکھ ایہہ کرم
 کھایا۔ پنٹھ خالصے جنم دویا۔ ساچا امرت گر بنایا۔ امرت رُپ ہوئے وچ سمایا۔ ساچی جوت وچ ملایا۔ اپنا کرم آپ کرایا۔
 کلجگ جیواں بھرم بھلایا۔ جھوٹھے دھندے وچ بھلایا۔ گر مگھ ورلے وچ سنگت میل ملایا۔ ساچا امرت پرہہ ساچے اُچایا۔
 گر گوہند مہر کر، وچ ساتنک ست سمایا۔ جھیراں چھیمبیاں نائیاں پرہہ کیہر کر، پرہہ جامہ شیر بنایا۔ مات لوک گر مہر

کر، امرت مُکھ چوایا۔ پنچم پیارے گر بنا۔ امرت دیوے مُکھ چوا۔ ساچی دات پرہہ جھولی دیوے پا۔ پنجاں وچ پرہہ رہیا
 سما۔ پنجاں دیوے پرہہ وڈیائی، سچا حُکم دیوے سُننا۔ گر گوہند ساچا تلک دیوے لگا۔ گر مُکھ ساچے گر پورے دا شبد
 کما۔ کلجگ مایا دئے تجا۔ گر دھرم دی ساچی ریتی ساچا دیوے مگ چلا۔ کلجگ جیو بھل چھڈ گئے ساچا راہ۔ نہکلنک
 ویلے انت پرگٹ جوت دیوے سزا۔ گر گوہند تیری وڈیائی۔ آپے گر آپے چیلا اکھوائی۔ ساچا مارگ جگت چلائی۔ امرت
 آتم سِنچ پرہہ دُکھیاں دُکھ مٹائی۔ جوت سروپی جوت پرہہ سرب وچ رہیا سمائی۔ ساچا مارگ مات لگایا۔ سارا بنس وار
 رکھایا۔ دھرم دی بان گر لگایا۔ اناتھاں ہیئت سب کرم کمایا۔ در گھر سرب لٹایا۔ ایکا آن ایکا شان مُکھ رکھایا۔ کلجگ
 جیواں بھید نہ پایا۔ گر مُکھ ورلے پرہہ سرنی سیو کمایا۔ جوت سروپی جوت پرہہ، جوت سروپ سد سمایا۔ وار وار، بنس
 سب واریا۔ تار تار تار، نردھناں پرہہ تاریا۔ ہار ہار ہار، کلجگ جیو چن انت ہاریا۔ سار سار سار، پائے گر سیکھ جس دیوے
 درس اپاریا۔ تار تار تار پرہہ جائے تار، جو جن آئے چرن دواریا۔ جوت سروپی جوت پرہہ دھرے جوت نرنکاریا۔ پرہہ بنائی
 بنت اپار۔ دُکھ بھکھ کرے خوار۔ جھوٹھا دیس چھڈ گیا گر اوتار۔ گوداوری چرن ٹیکائے اپار۔ بیراگیاں توڑے ہنکار۔ بنائے
 بندہ دیوے تار۔ حُکم سُنائے آپ کرتار۔ دُشٹاں تائیں جائے سنگھار۔ بھانا مٹیں نہ آوے ہار۔ ور دتا ساچے گر اوتار۔ گر گوہند
 دکھن جائے۔ جائے ندیڑ ڈیرے لائے۔ ساچا دھام پرگٹ کرائے۔ مُکھی تیر جا لگائے۔ سچ نشان پُٹ وکھائے۔ سرب جییاں دا مان
 گوائے۔ اُپجے سو تھایں گر ساچا لکھت کرائے۔ پورن کییا انت ایہہ کام، اتم کھیل رچائے۔ اتم ویلا انت گر کریا۔ انگیٹھا صاحب
 نشان سی دھریا۔ چندن چکھا وچ پرہہ وڑیا۔ سادھ سنگت ایہہ چن کریا۔ ساچا گر در دربار دھریا۔ انتکال کلجگ
 نہکلنک اوتار ہوئے نریا۔ نہکلنک دی اوٹ رکھا۔ جوتی جوت گر گئے سما۔ ساچا چن گئے لکھا۔ پرہہ جامہ گھنک پُری وچ
 لے پا۔ ویلا اتم آ گیا، ساچا کرم پرہہ لے کما۔ پرگٹ جوت مہاراج شیرسنگھ، بے مُکھاں گیا بھلا۔ گر آئے جگت اُپدیسے۔

پرہ آئے اُلٹائے جگت بھیسے۔ جوت سرُوپی سدا ادیسے۔ سار نہ پائن برہما وشن مہیشے۔ ایک جوت پرہ نرنکار جوت سرُوپی
 ساچے بھیسے۔ مہاراج شیرسنگھ نر اوتار، چار ورن کرے ادیسے۔ ساچی جوت پرہ جگت ٹیکائے۔ آپ اپنا بھید ربیا چھپائے۔
 کلجگ مایا بہت ودھائے۔ گرمکھ ساچے پرہ لے جگائے۔ شام رُوپ پرہ درس دکھائے۔ کاہن گھنٹیا نظری آئے۔ ساول سندر
 بھیکھ وٹائے۔ جامہ دھار گھنک پُر، بہاگ گھنک پُری لگائے۔ گھنک پُر اوتار پرہ دھریا۔ سنت منی سنگھ سرنی پریا۔ چرن
 لاگ کلجگ تریا۔ تن من سینل آتم ٹھریا۔ سوہنگ ساچا شبد رسن آہار کریا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچے جامہ گھنک
 پُری وچ دھریا۔ پرہ ساچے لیا جگت اوتار۔ تین لوک ہوئی جے جے جیکار۔ کلجگ جیو ستے پیر پسا۔ گرمکھاں ہوئی آتم
 اُجیار۔ سُر نرائے پرہ دربار۔ پُھل برساون برکھا دھار۔ ایک جوت جگی نرنکار۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، گھنک پُری
 لے اوتار۔ جگی جوت جگت نرالم۔ پرہ بھلائی ساری عالم۔ سنت منی سنگھ ہتھ پھڑائی کالم۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر
 ساچا، وڈ داتا وڈ سالم۔ ساچی جوت کرے آکارے۔ دیو دیویاں کھڑے پرہ چرن دوارے۔ در در پھرن ہوئے خوارے۔ سنت
 منی سنگھ قلم لیکھ لکھارے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، گھنک پُری لے اوتارے۔ گھنک پُر پرہ جامہ دھارے۔ دیو
 دیویاں پھرن دوارے۔ ساچا سنت ساچی مارے لکارے۔ نہ دسے در نہ دربارے۔ دُکھی ہوئے پھرن دُکھیارے۔ ارچا پوجا پرہ
 پار اُتارے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، جامہ گھنک پُری وچ دھارے۔ دیویاں آن پائی دُہائی۔ سنت منی سنگھ در دُرکائی
 - وشنوں بھگوان تہاڈی سیو سرب چُکائی۔ انتکال کلجگ جامہ دھار، گھنک پُر پرہ ساری جوت کھچائی۔ کھچے جوت پرہ
 جوالا۔ کلجگ جیوان اتم ہوئے منہ کالا۔ ساچا بان پرہ چلائے سوہنگ بانا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، گھنک پُری وچ
 پھریا جامہ۔ دیوی دیو پرہ پوج ہٹائے۔ ساچا شبد آپ لکھائے۔ گنگا گوداوری پرہ نیرکھچائے۔ جوت سرُوپ پرہ جوت میل
 ملائے۔ کلجگ دھام نہکلنک ویلے انت سرب مٹائے۔ ستجگ ساچا شبد پرہ اُچجائے۔ جامہ دھار نہکلنک ساچا ڈنک وجائے۔

مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، کرم دھرم جگت چلائے۔ منی سنگھ پرہ رسنا گائے۔ ہر ہر ہر، ساچا ردے سائے۔ نر نر نر
 اوتار نر پرہ درس دکھائے۔ دھر دھر دھر، ایک جوت پرہ دھر دکھائے۔ ور ور ور، پرہ در ور ساچا پائے۔ تر تر تر، مات
 لوک تر جائے۔ ڈر ڈر ڈر، راجے رانیاں پرہ ڈر چکائے۔ کر کر کر پرہ کرپا کر، ساچی لکھت آپ لکھائے۔ بھر بھر بھر بھنڈار
 پرہ ساچے نہکلنک بھر جائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان، جامہ گھنک پُری وچ پائے۔ ساچے سنت سچ سیو کھائی۔
 اُچ پدوی پرہ در تے پائی۔ ساچا صاحب دیوے وڈیائی۔ لکھیا لیکھ جگت ورتائی۔ سادھ سنگت پرہ دے سُنائی۔ بھل نہ
 جانا نہکلنک ہوئے سہائی۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ویلے انت سُنیاں لے جگائی۔ سنت منی سنگھ شبد لکھاری۔
 ساچا بھو جوت ادھاری۔ دیوے دات نین مندھاری۔ کلجگ جیوان لکھت لکھاری۔ جن بھگتاں پرہ پار اتاری۔ پارہرم
 پرہ پرمیشور نہکلنک اوتاری۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، گھنک پُر کرے جوت آکاری۔ ساچے پرہ تیری ساچی کار۔
 گرُمکھاں بخشے چرن پیار۔ ساچا شبد سچی دھنکار۔ ساچے سنت پرہ بھرے بھنڈار۔ ایک دسے اونکار۔ چھتر جھلائے پرہ
 دے سیسے، دسے جوت نرنجن نر اوتار۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ساچی جوت دھرے اپار۔ جگن ناتھ گوپال مکھ
 بھنی۔ پرہ ابناشی وڈ دھن دھنی۔ جوت جگاوے سنت سنگھ منی۔ ساچی پریت پرہ چرن سنگ بنی۔ مہاراج شیرسنگھ
 ستگر ساچا، دیوے دات وڈ داتا وڈ دھنی۔ وڈی دات پرہ وڈ دیوے۔ جوت سروپ الکھ ابھوے۔ ساچا سنت سد رسنا
 سیوے۔ مان دوائے پرہ وچ دیوی دیوے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، سرب مٹاوے بہرم بھلیوے۔ سنت منی سنگھ
 جوت جگائی۔ سُدھ بڈھ پرہ ساچی پائی۔ جھوٹھا آکار پرہ دے مٹائی۔ ساچا کییا آکار پرہ ساچی جوت پرگٹائی۔ لکھائے
 لیکھ پرہ وچ سنسار، پرہ ساچی قلم پھڑائی۔ راجے رانے دتے تختوں اتار، شبد مار پرہ کرائی۔ لکھیا شبد سنت اپار،
 نرہ ہوئے قلم اٹھائی۔ رکھے لاج آپ مُرار، سنت ساچے سر ہتھ ٹکائی۔ آیا انت لینا وچار، لکھت لکھی پرہ ست کرائی۔

مہاراج شیرسنگھ کر جوت آکار، اپنا بھیت دئے کھلائی۔ ساچا بھید پرہہ کھلائے۔ لکھی لکھت پرہہ بند کرائے۔ واک بھوکھت پرہہ
 سچ کرائے۔ رانیاں مہارانیاں پرہہ جائے مان گوائے۔ گرسکھ جیواں بال انجانیاں، پرہہ جائے مان دوائے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر
 ساچا، پرگٹ ساچی جوت ساچا دھرم کھائے۔ راجیاں پرہہ مان گویا۔ غریب نواز ایہہ کرم کھایا۔ ایک ایک انک ایک رنگ کرایا۔
 ایک سوہنگ ڈنک پرہہ کُنٹ چار وجایا۔ ایک جوت تنک وچ سرب سمایا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، جوت سرؤپی
 کھیل رچایا۔ ساچے پرہہ سچ دھیانا۔ انت نہ پایا وید پُرانا۔ بے انت بے انت بے انت، سرب لکھانا۔ ایک جوت اکت پرہہ
 بھگوانا۔ جوت سرؤپ سرب وسمنت، رُوپ رنگ نہ کیسے پچھانا۔ بھيو نہ پائے جیو جنت، پرہہ ساچے وچ کیا ٹکانا۔ شب
 لکھائے پرہہ اکت، جوت سرؤپی پرہہ پھریا بانا۔ کلجگ ویلا آئے انت، پرہہ ساچے ساچا کھیل رچانا۔ مہاراج شیرسنگھ
 وشنوں بھگوان، سب دا مان گوانا۔ مان سرب دا پرہہ گوائے۔ ایک نام جگت دھرائے۔ راجیاں رانیاں ڈن لگائے۔ حُکم نامے جو
 سنت لکھائے۔ پرہہ اباشی کڈھ وکھائے۔ جوٹھے ٹھوٹھے پرہہ بھنّ وکھائے۔ بے مکھ موٹھے رہے مکھ چھپائے۔ مہاراج شیرسنگھ
 ستگر ساچا، جوت سرؤپی کھیل رچائے۔ پہلے شب پرہہ لکھایا۔ راجے رانیاں پرہہ حُکم سُنايا۔ والی دو جہان وچ گھنک پُری
 دے آیا۔ انت توڑے پرہہ ابھان، جو آتم وچ رکھایا۔ جو جن چرنی ڈگے آن، پرہہ دیوے مان سوایا۔ سوہنگ شب پرہہ
 دیوے دان، چار ورن دیہ وچ اُچایا۔ سو جن بھوئے چتر سُجان، پرہہ اباشی جس درس دکھایا۔ کلجگ جیواں ملے مان، پرہہ
 اباشی سرنی آیا۔ دیوے درس وشنوں بھگوان، جوت سرؤپ پرگٹ نہکلنک ناؤں رکھایا۔ کلجگ جامہ دھار، گھنک پُری
 پرہہ بھاگ لگایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت سرؤپی کھیل رچایا۔ جوت سرؤپی پرہہ کھیل رچا۔ بنت بنائے آپ
 پرہہ، جھوٹھی سرشٹی اُپا۔ جوت سرؤپی آکار کر، مایا رُوپی دے سزا۔ ساچا جگت وبار کر، کلجگ انت دئے کھپا۔ ایک
 جوت ادھار دھر، سوہنگ ساچا شب دئے چلا۔ چار ورن پرہہ ایک دربار کر، اوچ نیچ دا جائے بھیکھ مٹا۔ مہاراج شیرسنگھ

سَتگر ساچا، جوت سرُوپی بھیکھ جائے ورتا۔ جو ورتے سو پرہ لکھاوے۔ کلجگ ویلا اتم آوے۔ پرہ ابناشی جوت پرگٹاوے۔ جوت سرُوپ وچ سکھ سماوے۔ اپنے بھیو ورتے گرُمکھ جناوے۔ رانا سنگرور پرہ سرنی لاوے۔ والی ہند پرہ درس دکھاوے۔ چار ورن پرہ مان دواوے۔ ایک اوج دربار نہکلنک دس آوے۔ مہاراج شیرسنگھ سَتگر ساچا، اپنی کل ورتاوے۔ مستوانے چرن ٹکا۔ اپنے چرن پرہ لئے اٹھا۔ ساچا جائے کرم کما۔ لکھت لکھائے اکم اتھاہ۔ پرگٹے جوت نہکلنک پرہ ساچا بے پرواہ۔ چار ورن دکھائے چلائے ایک راہ۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، کلجگ جوت لئے پرگٹا۔ مستوانے جوت پرگٹا۔ سرشٹ سبائی پرہ لیکھ دئے لکھا۔ بہرم بھلیکھ سرب دے، پرہ ساچا دئے کھلا۔ والی ہند چرن لاگ بھل لئے بخشا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ساچی لکھت رسیا لکھا۔ بھانا ورتے پرہ ساچے۔ جوت سرُوپی جائے راجے۔ گرُمکھ ورتا پردے وچے۔ بے مکھاں لگن جوت اگن طماچے۔ مہاراج شیرسنگھ سَتگر ساچا، شبد لکھائے سچو ساچے۔ مستوانے شبد لکھا کے۔ سرشٹ سبائی بھید کھلا کے۔ کلجگ انت اخیر پرہ جائے کرا کے۔ سَتجگ ساچی دھیر پرہ جائے دھرا کے۔ والی ہند پرہ سرنی لگے آ کے۔ پچھلی جائے بھل بخشا کے۔ مہاراج شیرسنگھ سَتگر ساچا، سر رکھے ہتھ ٹکا کے۔ والی ہند عرض گزارے۔ پرہ جائے جمن کنارے۔ سنت منی سنگھ تیرے نشان اپارے۔ دھرے چرن نرائن نر اوتارے۔ مہاراج شیرسنگھ سَتگر ساچا، ساچی کل ورتارے۔ والی دو جہان۔ جمن کنارے اترے آن۔ سادھ سنگت پرہ دوئے ساچا مان۔ ساچا شبد ست ورتان۔ مہاراج شیرسنگھ سَتگر ساچا نہکلنک وشنوں بھگوان۔ ساچی لکھت پرہ لیکھ لکھیا۔ اپنا بھیت آپ کھلایا۔ ورن چار اک کرئیا۔ سرشٹ سبائی چڑھائے ایک نئیا۔ چار کنت پرہ ایک شبد چلئیا۔ ایک راج ایک تاج ایک کاج سرب سرشٹ کرئیا۔ مہاراج شیرسنگھ سَتگر ساچا، ساچے لیکھ لکھیا۔ کنارے جمن ڈیرہ لوئا۔ ساچا دھام پرہ بناونا۔ ساچا کام آپ کراونا۔ لکھیا شبد ست ورتاونا۔ مہاراج شیرسنگھ سَتگر ساچے، سب دا مان گواونا۔ والی ہند پرہ سرنی آئے۔ وڈ وڈ

سیو پرہ چرن کھئے۔ سادھ سنگت مان رکھئے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ساچا شبد دے لکھئے۔ جائے آپ پرہ گردھار۔ ساچا لائے اک دربار۔ رسنا دیوے شبد اچار۔ ایک جوت دسائے کرشن مرار۔ اٹھاراں دھیائے پرہ رسنائے اچار۔ چار وید چھ شاستر پرہ سرب دے منار۔ وید پُراناں باہرا پرہ آپ دساوے زرنکار۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، کھیل کرے اپار۔ سچ دربار پرہ لگائے۔ ساچا شبد آپ اُچائے۔ دُھر دی بان جگت چلائے۔ رنک راجان اک کرائے۔ والی ہند آئے سیس نوئے۔ ساچا کرم ساچا دھرم پرہ جائے چلائے۔ دُکھیاں بھکھیاں پرہ جائے مان دوئے۔ آتم سُکھیاں پرہ جائے سُکھ و سائے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ساچا کرم جائے کھئے۔ بھارت ورش پرہ چرنی لا۔ ایک ورن پرہ دئے کرا۔ تیرتھ تٹ سرب مٹا۔ ساچا مارگ دیوے جگت چلا۔ سوہنگ ساچا شبد پرہ دیوے جھولی پا۔ وڈے وڈے گیانیاں پرہ دیوے حکم سنا۔ توڑے مان ابھانیاں، پرہ دُشٹ لئے نوا۔ بخشے چرن دھوڑ ایشنیاں، چار کُنٹ دوت دئے بھجا۔ اتر پورب پچھم دکھن چار کُنٹ پرہ ڈنک دئے وجا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ساچی کھیل دئے رچا۔ چار کُنٹ پرہ دوت پٹھائے۔ والی ہند سر ہتھ ٹکائے۔ سرب کھنڈ وچ حکم سنائے۔ نو کھنڈ پرتھی پرہ ایک کرائے۔ ساچا مان ساچا تان، پرہ اپنے ہتھ رکھائے۔ سوہنگ شبد پرہ مارے بان، عاقی کوئی رہن نہ پائے۔ چار کُنٹ کرے پروان۔ ایک ہووے رنک راجان۔ ذات پات سرب مٹ جان۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ساچی جوت دھرے بھگوان۔ ساچی دُھن کدے ٹٹ نہ جائے۔ سویا جیو پرہ سرب جگائے۔ نہکلنک وچ مات دے آئے۔ ساچا کرم ساچا دھرم وچ جگت چلائے۔ کلجگ جھوٹھے بھرم پرہ نشٹ کرائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ستجگ ساچا راہ بتائے۔ بھارت ورش پرہ مان دوانا، اچرج کھیل پرہ پھیر کراونا۔ جوت سروپ پرگٹ جوت وچ رُوس دے جاونا۔ ساچا ڈنک چار کُنٹ پرہ آپ جائے و جاونا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، بھیکھ سرب مٹاونا۔ دیون کو پرہ ایک داتار۔ منگن کھڑے کوٹ دوار۔ مات لوک کرے سچ دربار۔ بھگت وچھل بھگت ادھار۔ جوت

سرُپ نہکلنک نرائن نر اوتار۔ ساچا پرہہ خالی بھرے بھنڈار۔ ساچی دات آپ دیوے کرتار۔ سادھ سنگت ساچا پرہہ جائے
 تار۔ دُکھ بھکھ پرہہ جائے مار۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، سرب جنان دی پائے سار۔ دُکھ دُکھ پرہہ دُکھ کٹائے۔ سُکھ
 سُکھ سُکھ آتم سُکھ اُچائے۔ مُکھ مُکھ مُکھ پرہہ اُجل مُکھ کرائے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، سرب تھاپیں ہونے سپائے۔
 گُرسکھ تیری ترکھا مٹائے۔ گر ساچا پورن آس کرائے۔ دیوے دات دان پرہہ رگھرائے۔ پُرخہ نرنجن دیوے وڈ وڈیائے۔ ساچا نام
 انجن، پرہہ دیوے نیتر پائے۔ ساچا چرن دھوڑ مجن، اشنان دے پرہہ کرائے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، سرب جنان دا ہونے
 سپائے۔ جن جن جن پرہہ تارے۔ دھنّ دھنّ دھنّ سو جن، جو چرن پرہہ نمسکارے۔ من من من، پرہہ توڑے من ہنکارے۔
 کنّ کنّ کنّ، پرہہ سوہنگ شبد اُچاوے دھنکارارے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، خالی بھرے بھنڈارے۔ ساچا پرہہ وڈ
 بھنڈارے۔ دیوے دات پرہہ گردھارے۔ جو جن آئے چرن دوارے۔ چرن پریتی رنگ اپارے۔ پورن آس کرے مُرارے۔
 دیوے دات وڈ سنسارے۔ دُکھ بھکھ دی کٹے بیارے۔ آتم دیوے نام خمارے۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک اوتارے۔ ساچا
 پرہہ دیا کھائے۔ کیشنا پکھ اندھیر مٹائے۔ ساچی جوت وچ دیپ جگائے۔ آتم بھو سرب چُکائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں
 بھگوان، سرب جنان دی آس پُچائے۔ پورن آس پرہہ کرائے۔ ساچی دات جھولی پائے۔ کلجگ مایا نیڑ نہ آئے۔ سوہنگ شبد سد
 اُچائے۔ گُرمکھ ساچا رسنی گائے۔ نہکلنک اوتار پرگٹ جوت درس دکھائے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، گُرمکھ ساچے
 وچ سلئے۔ ساچا پرہہ سجن سہیلا۔ سادھ سنگت کرائے ساچا میلا۔ اچرج کھیل پارہم وچ مات دے کھیلا۔ مہاراج
 شیرسنگھ وشنوں بھگوان، شبد لکھاوے جوت پرگٹاوے بے مکھاں ہتھ نہ آئے ویلا۔ بے مکھاں پرہہ لیکھ لکھایا۔ مدرا ماس
 رسن لگایا۔ ساچے پرہہ ویلے انت دُشٹ ملیچھاں کھپایا۔ گُرسکھ ساچے کریا کری بے انت، پرہہ امرت مُکھ چوایا۔ دیوے مان
 وچ سادھن سنت، نہکلنک جس جن تیری سرنایا۔ ملے وڈیائی وچ جیو جنت، مات لوک وچ نام رکھایا۔ انت جوت ملائے

جس بنائی بنت، پرہ ساچے آون جان کھیل رچایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، اپنا بھانا آپ ورتایا۔ جو جن چلے پرہ کے بھانے۔ آتم رنگ سدا جن مانے۔ ساچی دات دیوے بھگوان، سوہنگ شبد مہانے۔ آتم اُچے برہم گیانے۔ پرگٹ ہووے والی دو جہانے۔ آتم جوت جگائے پرہ مہانے۔ آون جان چُکائے، جوت سرُپ وچ جوت ملانے۔ بیکنٹھ نواسی وچ بیکنٹھ نواس رکھانے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچے، در دربان بھانے۔ ایک دھام بیکنٹھ بنایا۔ سادھ سنگت دا ڈیرہ لایا۔ ایک جوت جگے رگھرایا۔ جوت سرُپی جوت پرکاش پرہ، تین بھون کرایا۔ امرت ورکھے جوں میگھ سون، سادھ سنگت پرہ آتم شانت کرایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، پرگٹ جوت پہلی ماگھ سادھ سنگت درس دکھایا۔ بیکنٹھ دھام نیارا۔ پارہم سد رکھے اوتارا۔ جوت سرُپی جوت آکارا۔ بیٹھے اڈول آپ نرادھارا۔ جگے جوت اگم اپارا۔ کلجگ جیو نہ جانے پرہ کا رنگ اپارا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت سرُپ جوت نرنکارا۔ جوت نرنکار جگت بلوئے۔ تین لوک پرکاش ہوئے۔ مات پاتال آکاش پرہ ساچے دی ساچی سوئے۔ رگھت رگھناتھ جگو جگ اپنا بھیت کھلئے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، کلجگ پرگٹ بے مکھان رہیا سوئے۔ ساچے پرہ ایہ کرم کمایا۔ آپ اپنا آپ اپایا۔ جوت سرُپی اک پرکاش، تین لوک رکھایا۔ ایک جوت پرہ ابناش، نہ کدے مرے نہ جایا۔ سرب سرشٹ سد رکھے واس، مات لوک پرہ سدا سمایا۔ جیو جنت پرہ جوت نواس، وچ وسے دس نہ آیا۔ مہاراج شیرسنگھ سرب گنتاس، سادھ سنگت سب بھید کھلایا۔ سادھ سنگت پرہ بھید کھلئے۔ جوت سرُپی درس دکھائے۔ دسم دوار پرہ کھلئے۔ گرمکھان پرہ ساچا درس دکھائے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، گرمکھان دیا کھلئے۔ نہکلنک وڈی وڈیائی - وڈی دات گرمکھان دوائی۔ سادھ سنگت پرہ بھید کھلئے۔ اپنی جوت کل پرگٹائی۔ دیوے درس پرہ رگھرائی۔ گرمکھ سویا پرہ لئے جگائی۔ سرت شبد دا میل کر، پرہ دیوے درس رگھرائی۔ کلجگ اچرج کھیل کر، ساچی نمسکار چرن کرائی۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچے، ساچی دتی بھگت وڈیائی۔

ساچا کرم پرہہ کرایا۔ بھگت جناں پرہہ درس دکھایا۔ تیجا نین پرہہ کھول دکھایا۔ جوت سروپی ساچا روپ پرہہ دکھایا۔
 مہاراج شیرسنگھ کلجگ وڈ بھوپ، اپنے رنگ سمایا۔ گرسکھاں پرہہ درس دکھائے۔ آتم ساچی جوت جگائے۔ بے مکھ کوئی در
 نہ پائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ساچا شبد کہائے۔ ساچا پرہہ دیا کہائے۔ سادھ سنگت میل ملائے۔ ساچی مت پرہہ
 وچ پائے۔ ایک شبد رسنا لائے۔ رین دوس دوس رین، پرہہ منگلاچار کرائے۔ دھن دھن گر سنگت، ہر ہر ہر جس رسنا
 گائے۔ آتم چاڑھ پرہہ ساچی رنگت، نام خُماری سادھ چڑھائے۔ گرمکھ ساچے پرہہ گلے لگائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں
 بھگوان دیا کہائے۔ سادھ سنگت پرہہ دیا کہایا۔ پورب لہنا جھولی پایا۔ ایکا بخشے چرن دھیان، امرت آتم مکھ چوایا۔ ساچا
 مان ساچا تان نہکلنک رکھایا۔ توڑے مان گنی ندھان، آتم سدھ کرایا۔ پرہہ ابناشی جانی جان، وچھڑیاں پرہہ میل ملایا۔ دیوے
 دان پرہہ پُرکھ سُبجان، ساچا نام دان پرہہ جھولی پایا۔ ایکا بخشے چرن دھیان، امرت آتم مکھ چوایا۔ ساچا اُچے برہم گیان،
 اگیان اندھیر سرب مٹایا۔ نہکلنک پتت پاون، کھیل اولڑا جگت چلایا۔ اچھل اچھل پرہہ اڈول، سرشٹ سبائی وچ
 مولایا۔ سوہنگ ساچا دھر ترازو، سارا جگت ٹلایا۔ پرہہ ابناشی پرگٹ جوت، اپنا بھید جگت گھلایا۔ مہاراج شیرسنگھ
 وشنوں بھگوان، ہنکار نوارے جو در آئے بللایا۔ جو جن آئے در ہنکاری۔ آتم ہوئی جگت وکاری۔ مدرا ماس رسن آہاری۔
 شبد مار پرہہ ساچے ماری۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، آتم لاپے سرب خُماری۔ جو جن آئے ہوئے نیانا۔ ایکا رکھے چرن
 دھیانا۔ پرہہ ابناشی پورن گیانا۔ دیوے دات پرہہ مہانا۔ ساچا نام بھگت بھگوانا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، جوت
 سروپی پھریا بانا۔ جوت سروپی جامہ دھار۔ جوت نرنجن وچ سنسار۔ گرمکھاں لئے کرم وچار۔ کھچ لیائے پرہہ وچ دربار۔
 باہوں پکڑ پرہہ جائے تار۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، پرہہ ساچے دی ساچی کار۔ ٹٹی گنڈھنہار دیا۔ امرت بخشے
 سرب پرتپالا۔ ہوئے سہائی آپ رکھوالا۔ اپنے رنگ روے آپ گر گوپالا۔ جگت دکھ کوئی پوہ نہ سکے، ولیا چھلیا ٹونا جادو ہوئے

آپ رکھوالا۔ مہاراج شیرسنگھ ساچا پرہ، سرب جناں رکھوالا۔ ساچا پرہ امرت مُکھ چوائے۔ اک لکھ اسی ہزار بھوت پریت کوئی نیڑ نہ آئے۔ سرب دا پرہ مان گوئے۔ مائی گوڑجا مردنگ وجائے۔ انتکال پرہ نشٹ کرائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، اپنی دیا کہئے۔ گرُمکھ رکھے اپنی آن۔ سیدھ سادھکا لاوے بان۔ سبنا توڑے پرہ ابھان۔ کلجگ جامہ دھارے مہاراج شیرسنگھ بلی بلوان۔ ساچا پرہ سچا صاحب۔ ساچا گر گمبھیر گہر۔ ساچا پرہ سچ زویر۔ سچا پرہ امرت بخشے کر جائے مہر۔ امرت رس مُکھ چوائے۔ ساچا امرت سُپھل ککھ کرائے۔ دینا ناتھ درد دُکھ بھنجن، اپنی دیا کہئے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، دیہی دُکھ مٹائے۔ دُکھ درد پرہ نوارے۔ در گھر آئے کاج سوارے۔ بھلے ڈلے پرہ پار اُتارے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، خالی بھرے بھنڈارے۔ ساچا پرہ دیا کہا۔ دُکھ روگ پرہ جائے گوا۔ سُپھل ککھ جائے کرا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، سرب جناں ہوئے سہا۔ دیا دھار پرہ بخشنہارا۔ گن اوگن پرہ نہ وچارا۔ ساچا دیوے امرت ادھارا۔ پی امرت ہوئے اُجیارا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، خالی بھرے بھنڈارا۔ اوچا سوچا پرہ کا دھام۔ ستگر مہما لکھی مہان۔ آتم آیا ساچا دھیان۔ پرہ ساچا بخشے سوہنگ دان۔ آتم ہوئے گنی ندھان۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچے، گرسکھ ساچے دیا مان۔ ساچے گھر ساچے در ملی وڈیائی۔ پرہ ساچے دی مہا گائی۔ آتم دیوے سُکھ سرب سُکھدائی۔ کایا کٹاکش پرہ ساچے چوٹ لگائی۔ اُچے دُھن کھلے سُن، گر ساچے دی مہا گائی۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، تیری قلم دیوے وڈیائی۔ ساچا اُچیا سچ گیان۔ ایکا اُچیا چرن دھیان۔ ساچی دات منگی برہم گیان۔ سوہنگ ساچا دان پرہ دیوے گنی ندھان۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، آتم کرے چتر سُجان۔ امرت رس چاترک پیو۔ گرسکھ تیری آتم جگائے دیو۔ پرہ ساچے کے گن گائے پرہ رکھائی نینو۔ مہاراج شیرسنگھ دیوے وڈیائی، جو رسنا گاوے جیو۔ رسنا کیا شبد آہار۔ ایکا اُچی سچی دُھنکار۔ لکھی وڈیائی نہکلنک اپار۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، بھر دئے تیرے بھنڈار۔ آتم بھرے پرہ بھنڈارا۔ لکھت لکھائے اپر

اپارا۔ دوس زین پرہ جوت سرُپی دیوے چمتکارا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، بھر دئے تیرا بھنڈارا۔ پرہ کی مہا جس جن گائی۔ مات لوک وچ ملی وڈیائی۔ ساچا پرہ ہوئے سہائی۔ گرمکھ ساچے بھل نہ جائی۔ مدرا ماس نہ رسنا لائی۔ اپنی کیتی نہ آپ گوائی۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، سب تھائیں ہوئے سہائی۔ مدرا ماس نہ رسن لگاؤنا۔ پرہ ابناشی گھر میں پاؤنا۔ آتم ساچا دیپ جگاؤنا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سواس سرُپی وسے پونا۔ آتم رس رس مان۔ آتم ہوئے گئی ندھان۔ لکھیا پرہ ساچے وڈیائی شان۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، جو چرنی ڈگے آن۔ پرہ ساچا دیوے بھید کھلائی۔ نجاند نیج ماہ چلائی۔ امرت آتم میگھ برسائی۔ نابھ کول دے وچ چوائی۔ کھلے کول ہوئے اُجیار، سُرَت شبد پرہ میل ملائی۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچے، ساچی سوجھی پائی۔ ساچا در ورلے بوجھیا۔ پرہ ابناشی ساچا سوجھیا۔ جوت سرُپی پرہ بھيو کھلاوے گوجھیا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، آتم بھید مٹاوے دوجیا۔ ایکا جوت کرے آکار۔ جوت سرُپ پرہ گردھار۔ پون اُنجا سر چہتر جھلار۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، سرب جنان دی جانے سار۔ سرب جنان پرہ جاننہارا۔ سرب جنان پرہ دیوے نام ادھارا۔ آپے راوے آپے گاوے، سوہنگ ناد و جاونہارا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، جوت سرُپی پسر پسارا۔ جوتی جوت پرہ سرُپیا۔ سدا اند سدا انویا۔ گرمکھ منگے منگ ویکھ در وڈ بھوپیا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، دیوے دان ست سرُپیا۔ پرہ ساچے دی ساچی دات۔ سوہنگ شبد سچی کرامات۔ گرمکھ کرائے ایکا ذات۔ دوس زین جوت جگاوے آتم کھولے تاک۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، جوت سرُپی تیرا ساچا نات۔ پرہ سنگ جیو ساچا ناتا۔ سب جھوٹھے بھین بھراتا۔ انتکال نہ کوئی سنگی، چھڈ گئے جھوٹھے سرب پت ماتا۔ جوت سرُپ پرگٹ جوت پرہ دیوے درس بدھاتا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت سرُپ سدا رنگ راتا۔ جوت سرُپ پرہ رنگ رنگائے۔ آتم رنگ مجیٹھ چڑھائے۔ ساچے در جو منگن آئے۔ ساچا نام پرہ بھچھیا پائے۔ بھرے بھنڈار توٹ نہ آئے۔ جو جن ایکا

اوٹ رکھائے۔ نجانند نِج ماہ اُپجائے۔ امرت جہرنا پرہہ نِجھروں دے جہرائے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، پورن آس کرائے۔
 ساچا ور در پرہہ منگیا۔ پرہہ ساچے نام آتم رنگیا۔ رسنا چپ چپ جیو بھوجل پار لنکھیا۔ گرمکھ آئے ساچے گھر مول نہ
 سنگیا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، دیوے دان جو مؤنہوں منگیا۔ دیونہار ایک داتارا۔ بھگت جناں پرہہ بھرے
 بھنڈارا۔ دوئے جوڑ کھڑے چرن دوارا۔ ہوئے ممتا چھوڈ کرن نِمسکارا۔ پرہہ ساچی جوت جگائے سرب سنسارا۔ سوہنگ
 شبد پرہہ رسن اُچارہ۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، سچ جوت نرنکارا۔ نرنکار نرائن نر۔ ساچی جوت جگت جائے دھر۔
 جو جن گئے چرن پڑ۔ گرمکھاں دیوے ساچا ور۔ نام بھنڈارے پرہہ جائے بھر۔ امرت آتم وچ بنائے سر۔ پی امرت سدا جگ
 جیو، گرمکھ نہ جائے مر۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، واس کرائے ساچے گھر۔ ساچے گھر پرہہ سکھ ٹکایا۔ جوت سروپی
 پرگٹ جوت وچ جوت میل ملایا۔ سکھ گر گر سکھ ایکا جوت ایکا گوت، ایکا دوُجا پرہہ بھو چُکایا۔ مہاراج شیرسنگھ
 ستگر ساچا، جوت سروپی کلجگ کھیل رچایا۔ ساچا پرہہ دیا کھائے۔ پرگٹ جوت بھوگ لگائے۔ پرہہ ساچے دی سچ
 وڈیائے۔ جوٹھے بیر بھیلنی کھائے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ساچے کھیل آپ کرائے۔ ساچے پرہہ ایہہ کرم کمایا۔ رکھیاں
 مُنیاں مان گویا۔ گھر بھیلنی بھوگ لگایا۔ بھکھ تائیں بھوج بنایا۔ وچ سروور پرہہ ساچے بھیلنی چرن چُھپایا۔ ساچا نیر ساچا
 سر رکھپت اُپجایا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، جگو جگ تیری اچرج ورتے مایا۔ ساچا پرہہ کرم کھائے۔ بھگت جناں گھر
 بھوگ لگائے۔ جوں دھتے دی چھاچھ مُکائے۔ نام دیو پرہہ آن ترائے۔ پکڑ کٹورا مُکھ لگائے۔ مہاراج شیرسنگھ جوت سروپ،
 پرگٹ جوت بھوگ لگائے۔ بھوگ لگائے پرہہ بھنڈارے۔ سادھ سنگت سرب ورتارے۔ آتم دُکھ پرہہ نوارے۔ مہاراج شیرسنگھ
 ستگر ساچا، ساچی جوت نرنکارے۔ پرہہ ساچے گھر بھوگ لگایا۔ سادھ سنگت دے رکھایا۔ ہوئے روگ وچوں کڈھ، آتم
 سنسا سارا لایا۔ ساچا سکھ آتم اُپجایا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، جوت سروپی وچ سکھ سمایا۔ بھوگ لگائے بھگت

بہنڈارے۔ در گھر آئے پیچ سوارے۔ جوت نرنجن وچ مات آکارے۔ ساچا پرہ سرب بھرے بہنڈارے۔ در گھر آئے پیچ
 سوارے۔ چہن بہنکر جوت نرنکارے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ساچی جوت کرے آکارے۔ بھوگ لگائے پرہ پکوان۔
 پرہ ساچے رسنا کیا پان۔ سادھ سنگت پرہ دتا دان۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچے، کرم کمایا آن۔ بھوگ لگائے پرہ وڈ
 بھوگیا۔ آتم شانت کرائے پرہ وڈ جوگیا۔ دیہی روگ مٹائے پرہ وڈ روگیا۔ مہاراج شیرسنگھ سچ بہنڈارا، رسنا بھوگ لگاوے
 بھوگیا۔ ساچا پرہ دیا کماے۔ ہرن پھرن گرسکھ کھلائے۔ آپ اپنا بھید کھلائے۔ جوت سروپی درس دکھائے۔ اگیان اندھیر سرب
 مٹائے۔ نجانند پرہ سکھ اُچائے۔ پرمانند وچ سکھ سہائے۔ برہم سروپی برہم ہو جائے۔ پرہ ساچا سر ہتھ ٹکائے۔ مہاراج
 شیرسنگھ ستگر ساچا، گرسکھ ساچے دیا کماے۔ گرسکھ سر پرہ ہتھ رکھایا۔ آپ اپنا بھید کھلایا۔ پرگٹ ہوئے تیجے نین، پرہ
 ساچے درس دکھایا۔ ساچا دے آتم گیان، سوہنگ ساچا سواس چلایا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، جوت سروپی میل
 ملایا۔ جوت سروپی میل کر، پرہ بھگت ادھارے۔ پاربرہم اچرج کھیل کر، ساچی جوت کرے آکارے۔ جوت پرکاش بن باقی
 بن تیل کر، کرے پرکاش وچ دیہہ جھوٹے محل مینارے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، گرسکھ ساچے پار اتارے۔ گرسکھ
 ساچا پار اتاریا۔ پرگٹ جوت اپنا برد سمبھاریا۔ اچھل چھل پرہ کلجگ کرے اپاریا۔ جوت سروپی دھر بھیکھ، بھلائے سرب
 سنساریا۔ گرمکھ ساچے جوت ایک کر پرہ جنم مرن سواریا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچے، ساچا کرم کما لیا۔ گرمکھان
 پرہ رنگ چڑھائے، چاڑھے رنگ جو اتر نہ جائے۔ گرمکھان پرہ جوت جگائے، جگائے جوت جو بوجھ نہ جائے۔ گرمکھان پرہ
 سوگ مٹائے، مٹائے سوگ جو پھر نہ آئے۔ گرمکھان پرہ دب درشت کھلائے، کھلائے پرہ پھر نہ بند کرائے۔ گرمکھان پرہ سن
 سادھ کھلائے، کھلے سن پرہ ساچی سوجھی پائے۔ گرمکھان پرہ آتم چندا دئے کھلائے، سوہنگ ساچی چابی لائے۔ گرمکھان
 پرہ دیا کماے، آتم وچ سد سہائے۔ گرمکھان پرہ اندھیر مٹائے، مٹے اندھیر جوت پرگٹائے۔ گرمکھان پرہ دید وکھائے، جوت سروپی

نظری آئے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، گرمکھ ساچے دیا کہئے۔ گرمکھاں پرہ دھیر دھرائے، آتم سوہنگ ساچا تیر لگائے۔
 گرمکھاں پرہ پیڑ چکائے، ہوئے کنڈا کڈھ وکھائے۔ گرمکھاں آتم نیر وپائے، امرت جھرنا دے جھرائے۔ گرمکھاں پرہ دیا کہئے،
 کھول ترے کٹی درس دکھائے۔ گرمکھاں مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، آپ اپنا بھید کھائے۔ گرمکھاں پرہ بھید چکایا۔ آپ اپنا
 جوت سروپی دیپک وچ دیہہ جکایا۔ ساچی جوت کرے پرکاش، اگیان اندھیر مٹایا۔ ہوئے کیا ناس، سچ سچ ورتایا۔ ہویا
 آپ پرہ داس، داساں دے وچ سمایا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، گرمکھ اپنے رنگ رنگایا۔ گرمکھ ساچا رنگ رنگیلا۔
 گرمکھ ملیا پرہ ساچا بیٹھلا۔ آتم چڑھائے رنگ مچھٹھلا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، گرمکھ ساچے رنگ ساچا ڈیٹھلا۔
 گرمکھ تیری سرت اناد۔ گرمکھ سچ سدا برہما۔ گرمکھ تیرا ہوئے سہائی پرہ آد جگاد۔ گرمکھ ساچے ساچی دھن اُچائی
 پرہ ناد۔ گرمکھ ساچے تیری لکھت لکھائی، شبہ لکھائے پرہ بودھ اگادھ۔ مہاراج شیرسنگھ دیوے وڈیائی، وچ سادھن
 سادھ۔ سادھ سنت پرہ وڈیایا۔ گرمکھ ساچے لیکھ لکھایا۔ اترے بھکھ درس دکھایا۔ اُچاوے سکھ کپاٹ بجر کھلایا۔
 واس نہ پائے مات ککھ، مہاراج شیرسنگھ درس دکھایا۔ گرمکھ تیری پورن گھال۔ گرچرن پریتی لئی پال۔ گرمکھ تیری نبھ
 نال۔ آتم دیپک پرہ دیوے بال۔ گرمکھ توڑے آپ جنجال۔ گرمکھ لبھ لیا پال۔ لکھ چراسی وچوں لال۔ مہاراج شیرسنگھ
 ستگر ساچا، سدا تیرا رکھوال۔ گرمکھ ساچے من ودھائی۔ پاربرہم تیری پت رکھائی۔ گرمکھ ساچے ہر گن گائی۔ پرہ ساچا
 سد وچ سمائی۔ گرمکھ ساچے پرہ بوجھ بھجھائی۔ پرہ ابھید ابھید ہو جائی۔ گرمکھ ساچے اندھیر مٹائی۔ مہاراج شیرسنگھ
 ستگر ساچے، کل تیری وڈیائی۔ گرمکھ تیری پورن آسا۔ پرہ پورن دیوے جگت بھرواسا۔ گرمکھ تیری آتم رہراسا۔
 سوہنگ شبہ جپ سواس سواسا۔ گرمکھ ملے پرہ ابناشا۔ جوت سروپی کیا واسا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا،
 بھگت جنان دا ہوئے داسا۔ بھگت جنان پرہ داس بنایا۔ جگو جگ پرہ جگت پٹھایا۔ ساچا کام پرہ جامہ پایا۔ بہتر جامے

پرہہ لیکھ لیکھایا - مات لوک وچ مان دویا - مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ساچا کرم کمایا - گُرمکھ تیری پت رکھائی -
 دئی دویت پرہہ چُکائی - گُرمکھ آتم ہونے رُشنائی - پرہہ ساچے نے جوت بٹکائی - مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، آد جُگاد تیرا
 سہائی - گُرمکھ تیرا مان رکھایا - پرہہ ساچے سر ہتھ بٹکایا - گُرمکھ تیرا آن جان چُکایا - جوت سروپی میل ملایا - مہاراج
 شیرسنگھ ستگر ساچا، ساچا کھیل کھلایا - پرہہ اناشی لیکھ لیکھائے - گُرمکھ ساچے وچ سمئے - گُرمکھ ساچے پرہہ ہونے
 سہائے - انت کال پرہہ درس دکھائے - مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، دے درس جوتی جوت ملائے - انتکال پرہہ بھئے سہائے -
 دے درس پرہہ دیہہ چُھٹائے - وچ بیان پرہہ لئے بٹھائے - بیکنٹھ نواسی وچ بیکنٹھ لے جائے - گُرمکھ تیری بنت بنائے - تھر گھر
 واسی تھر گھر پُچائے - مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ساچی جوت ملائے - گُرمکھ ساچا جوت ملایا - لکھ چُراسی گِڑ چُکایا -
 پرہہ ابھید گُرمکھ ساچے وچ سمایا - مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، تیرا ساچا لیکھ لیکھایا - گُرسکھاں پرہہ لیکھ لیکھائے -
 ساچی درگاہ مان دوئے - ایکا اپنی جوت جگائے - مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ساچی بنت بنائے - گُرسکھ تیرا دھام نیارا -
 جگے جوت اگم اپارا - پرہہ اناشی وسے زرنکارا - جوت سروپ سدا نرادھارا - آپ اڈول پرہہ گردھارا - رنگ روپ نہ کیسے
 وچارا - ایکا جوت سرب آکارا - مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، جوت سروپی جوت ادھارا - گُرمکھ ساچے تیرا ساچا گھر -
 پرہہ اناشی ایکا در - ایکا جوت ملاوے اوتار نر - مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، چرن لاگ جگ گیا تر - ساچی پُری پرہہ
 بنائی - ایکا اپنی جوت جگائی - گُرمکھ ساچے وچ سمائی - جس اُپجایا تس لئے ملائی - مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ساچی
 جوت بُجھ نہ جائی - ساچا پرہہ اگم اپار - جوت جگائے پرہہ زرنکار - گُرمکھ بہائے وچ دربار - مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا،
 بنیا آپ کرتار - بھگت جنان پرہہ داسن داسا - وچ بیکنٹھ کرائے واسا - ایکا جوت ایکا پرکاشا - مہاراج شیرسنگھ آد جُگاد سدا
 اناشا - ساچا پرہہ سدا اناش - سرشٹ سبائی جائے وناس - گُرمکھ جنم ہونے راس - پرہہ ساچا چیا سواس سواس - مہاراج

شیرسنگہ ستگر ساچا، انگ سنگ پرہ سد رہے پاس۔ جوت جوت جوت زرنکار۔ جوت جوت جوت سرب آکار۔ جوت جوت جوت سرُپ پرہ گردھار۔ جوت جوت جوت پرہ، وسے وچ سنسار۔ جوت جوت جوت پرہ، سرب جییاں دے ادھار۔ جوت جوت جوت پرہ، جوت سرُپ لئے اوتار۔ جوت جوت جوت پرہ، جُگو جُگ آوے وارو وار۔ جوت جوت جوت پرہ، اناتھاں ناتھ سُنے سرب پُکار۔ جوت جوت جوت پرہ، ساچی جوت دھرے وچ سنسار۔ جوت جوت جوت پرہ، ناتھ تریلوکی کرشن مُرار۔ جوت جوت جوت پرہ، مہاراج شیرسنگہ ستگر ساچا، نہکلنک اوتار۔ جوت جوت جوت پرہ، نہکلنک اوتارا۔ جوت جوت جوت پرہ، کلجُگ کییا کھیل اپارا۔ جوت جوت جوت پرہ، کلجُگ مایا کییا پسارا۔ جوت جوت جوت پرہ، کلجُگ جییاں آتم کرے اندھیارا۔ جوت جوت جوت پرہ، بے مُکھاں کرے خوارا۔ جوت جوت جوت پرہ، انت پور کھپائے مورکھ مُگدھ گوارا۔ جوت جوت جوت پرہ، بے مُکھ رسن لگائے مدرا ماس آہارا۔ جوت جوت جوت پرہ، سوہنگ شبد بان بے مُکھاں مارا۔ جوت جوت جوت پرہ، انتکال کلجُگ سوہنگ شبد چلایا کھنڈا دو دھارا۔ جوت جوت جوت پرہ، پرگٹ جوت نہکلنک گُرمکھاں دیوے نام ادھارا۔ جوت جوت جوت پرہ، گُرمکھاں آتم کرے اُجیارا۔ جوت جوت جوت پرہ، جوت زرنکارا۔ جوت جوت جوت پرہ، سوہنگ ساچا دیوے دیہ ہلارا۔ جوت جوت جوت پرہ، جوت سرُپ سمائے چلائے پون دوارا۔ جوت جوت جوت پرہ، جن بھگتاں دیوے نام ادھارا۔ جوت جوت جوت پرہ، کل دھرے جوت نہکلنک اوتارا۔ جوت جوت جوت پرہ، کر درس گُرسکھ اترے پارا۔ جوت جوت جوت پرہ، مہاراج شیرسنگہ ستگر ساچا، سرب گھٹ ورتارا۔ جوت جوت جوت پرہ جوت جگائے۔ جوت جوت جوت پرہ، ساچا ناد وجائے۔ جوت جوت جوت پرہ، ساچی گاتھ سُنائے۔ جوت جوت جوت پرہ، ستجُگ ساچی نیہ رکھائے۔ جوت جوت جوت پرہ، پہلی ماگھ دو ہزار اٹھ پکرمی بھاگ لگائے۔ جوت جوت جوت پرہ، در آئی سادھ سنگت مان دوائے۔ جوت جوت جوت پرہ، در گھر

ساچے بھچھیا پائے۔ جوت جوت جوت پرہے، آتم رنگن نام چڑھائے۔ جوت جوت جوت پرہے، مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا،
 ویلے انت ہونے سہائے۔ جوت جوت جوت پرہے، جوت سروپی درس دکھایا۔ جوت جوت جوت پرہے، پرہے ساچے مارگ لایا۔
 جوت جوت جوت پرہے، سوہنگ ساچا شبد چلایا۔ جوت جوت جوت پرہے، نہانیاں سر ہتھ ٹکایا۔ جوت جوت جوت
 پرہے، کھتری براہمن شوڈر ویش اک کرایا۔ جوت جوت جوت پرہے، چار ورن اک جوت جگایا۔ جوت جوت جوت پرہے،
 اوج نیچ دا بہیو چکایا۔ جوت جوت جوت پرہے، ستجگ ساچا راہ چلایا۔ جوت جوت جوت پرہے، راؤ رنگ اک کرایا۔
 جوت جوت جوت پرہے، ایک بنک دوار سہایا۔ جوت جوت جوت پرہے، کلجگ جھوٹھا کھیل مٹایا۔ جوت جوت جوت
 پرہے، واہوا ستجگ ساچا لایا۔ جوت جوت جوت پرہے، مہاراج شیرسنگھ درس دکھایا۔ جوت جوت جوت پرہے، کل جوت
 جگائی۔ جوت جوت جوت پرہے، سرشٹ سبائی خاک زلائی۔ جوت جوت جوت پرہے، چار گنٹ پئے ڈہائی۔ جوت جوت
 جوت پرہے، راجے رانیاں جائے پت گوائی۔ جوت جوت جوت پرہے، بے مکھاں نک نتھ پوائی۔ جوت جوت جوت پرہے، کلجگ
 ساچی کار کرائی۔ جوت جوت جوت پرہے، بے مکھاں دیوے پرہے سزائی۔ جوت جوت جوت پرہے، در در منگن بھکھ نہ پائی۔
 مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ساچی لکھت لکھائی۔ جوت جوت جوت پرہے، ساچا لیکھ لکھاری۔ جوت جوت جوت پرہے،
 جن بھگتاں دیوے نام ادھاری۔ جوت جوت جوت پرہے، سوہنگ ساچا شبد دیوے بھنڈاری۔ جوت جوت جوت پرہے،
 سادھ سنگت جائے پیچ سواری۔ جوت جوت جوت پرہے، دوٹاں دُشٹاں جائے سنگھاری۔ جوت جوت جوت پرہے، کلجگ
 پرگٹے نہکلنک اوتاری۔ جوت جوت جوت پرہے، رنگاں دیوے سچی سیکداری۔ جوت جوت جوت پرہے، راؤ کرے خواری۔
 جوت جوت جوت پرہے، ایک در اُچاوے سچا درباری۔ جوت جوت جوت پرہے، چار ورن کرائے در بھکھاری۔ جوت جوت
 جوت پرہے، مات لوک وچ چھتر جھلاری۔ جوت جوت جوت پرہے، مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا اک جوت زرنکاری۔

ساچی جوت پرہہ نرنکارا۔ جوت جوت جوت پرہہ گردھارا۔ جوت جوت جوت پرہہ، جوت سرُپ ورتے وچ سنسارا۔
 جوت جوت جوت پرہہ، گُرمکھاں دیوے درس اپارا۔ جوت جوت جوت پرہہ، گُرمکھ ساچے کھول دیوے دسم دوارا۔ جوت
 جوت جوت پرہہ، آتم دیپ کرے اُجیارا۔ جوت جوت جوت پرہہ، رُن جھُن اُچائے سچّی دُھنکارا۔ جوت جوت جوت پرہہ،
 انحد راگ اُچائے اپارا۔ جوت جوت جوت پرہہ، گُرسکھ تیرا جنم مرن سوارا۔ جوت جوت جوت پرہہ، کر درس کرے آتم
 اُجیارا۔ جوت جوت جوت پرہہ، سِنگھاسن بیٹھے گردھارا۔ جوت جوت جوت پرہہ، آتم سنسا لاپے سارا۔ جوت جوت
 جوت پرہہ، مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، جوت سرُپ جوت آکارا۔ جوت سرُپ سدا نراباری۔ جوت سرُپ جگت
 ادھاری۔ جوت جوت جوت پرہہ، ساچی جوت مات اُتاری۔ جوت جوت جوت پرہہ، نام دھرایا نہکلنک نرائن نر اوتاری۔
 جوت جوت جوت پرہہ، کھانی بانی پار اُتاری۔ جوت جوت جوت پرہہ، ساچا شبد رسن آہاری۔ جوت جوت جوت پرہہ،
 چار ویداں کرے خواری۔ جوت جوت جوت پرہہ، ساچی مات کرے سِکداری۔ جوت جوت جوت پرہہ، مہاراج شیرسنگھ
 ساچی جوت دھرے مُراری۔ جوت جوت جوت پرہہ، جوت جگانا۔ جوت جوت جوت پرہہ، انتکال کل مٹائے انجیل قُرانا۔
 جوت جوت جوت پرہہ، سوہنگ شبد چلانا۔ جوت جوت جوت پرہہ، ایک جوت جگے مہانا۔ جوت جوت جوت پرہہ،
 کلجگ بھیکھ سرب مٹانا۔ جوت جوت جوت پرہہ، دُوسر کوئی رین نہ پانا۔ جوت جوت جوت پرہہ، گُرسکھاں دیوے درس
 مہانا۔ جوت جوت جوت پرہہ، گُرسکھاں بخشے چرن دھوڑ اشنانا۔ جوت جوت جوت پرہہ، نہکلنک آپ بھگوانا۔ جوت
 جوت جوت پرہہ، جوت سرُپی پھریا بانا۔ جوت جوت جوت پرہہ، مات لوک دھرے بدھ نانا۔ جوت جوت جوت پرہہ،
 کل ورلے گُرمکھ جانا۔ جوت جوت جوت پرہہ، جن بھگتاں ہوئے مہروانا۔ جوت جوت جوت پرہہ، ایک راگ اُچانا۔ جوت
 جوت جوت پرہہ، ستجگ ساچا مارگ لانا۔ جوت جوت جوت پرہہ، پہلی ماگھ وقت سہانا۔ جوت جوت جوت پرہہ، چار

ورن اک کرانا۔ جوت جوت جوت پرہ، سَتَجُگ ساچا راہ چلانا۔ جوت سرُوپی جوت پرہ، مہارج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، نانیاں سر ہتھ ٹکانا۔ جوت جوت جوت پرہ، سَت جوت ادھاری۔ جوت جوت جوت پرہ، ایکا ایکنکاری۔ جوت جوت جوت پرہ، سرِشٹ سبائی کرے پنہاری۔ جوت جوت جوت پرہ، سادھ سنگت تیری جائے پیج سواری۔ مہارج شیرسنگھ سَتگر ساچا، جاؤ چرن بلہاری۔ پرہ چرن جاؤ بلہار۔ پرہ کے چرن ہر کا دوار۔ پرہ کے چرن جائن تار۔ پرہ کے چرن جیو اُترن پار۔ پرہ کے چرن موکھ دوار۔ پرہ کے چرن وِرا پاوے سار۔ پرہ کے چرن جیو جنت ادھار۔ پرہ چرن سادھ سنگت بیڑا کر جائے پار۔ پرہ چرن جس جن جانیا۔ پرہ چرن جس رنگ مانیا۔ پرہ چرن لاگ ہوئے سگھڑ سیانیا۔ پرہ چرن بُدھ بیک کرے انجانیا۔ پرہ چرن گرسکھ ترانیا۔ پرہ چرن گرمکھ وِرا کرے دھیانیا۔ مہارج شیرسنگھ سَتگر ساچا، کِریا کرے جس بھگوانیا۔ پرہ چرن جو جن آیا، چرن دھوڑ لے مستک لایا۔ پرہ چرن جو جن آیا، آسا منسا پرہ پور کرایا۔ پرہ چرن جو جن آیا، آتم رس پرہ دے چوایا۔ پرہ چرن جو جن آیا، ساچا ور پرہ در تے پایا۔ پرہ چرن جو جن آیا، ہنکار نوار پرہ مارگ لایا۔ پرہ چرن جو جن آیا، لکھ چُراسی پرہ جوُن کٹایا۔ پرہ چرن جو جن آیا، کھنڈ برہمنڈ پرہ مان دوايا۔ پرہ چرن جو جن آیا، وچ ورہنڈ پرہ وڈیایا۔ پرہ چرن جو جن آیا، جوت سرُوپ سر ہتھ ٹکایا۔ پرہ چرن جو جن آیا، پرہ ساچے نے چرنی لایا۔ پرہ چرن جو جن آیا، اگیان اندھیر پرہ دے مٹایا۔ پرہ چرن جو جن آیا، بہرم نوار مان گویا۔ پرہ چرن جو جن آیا، جوت سرُوپ پرگٹ جوت درس دکھایا۔ پرہ چرن جو جن آیا، امرت آتم سَت سَت ورتایا۔ پرہ چرن جو جن آیا، مایا اگن دے جلايا۔ پرہ چرن جو جن آیا، دُکھ بُکھ دا روگ مٹایا۔ پرہ چرن جو جن آیا، چرن سیو پرہ ساچے لایا۔ پرہ چرن جو جن آیا، آتم بھو سرب چُکایا۔ پرہ چرن جو جن آیا، سوہنگ ساچی ناؤ چڑھایا۔ پرہ چرن جو جن آیا، پرہ ساچے سچ میل ملایا۔ پرہ چرن جو جن آیا، بہرم بھلیکھا پرہ سارا لایا۔

پرہ چرن جو جن آيا، ايڪا رُوپ اگم درسايو۔ پرہ چرن جو جن آيا، سُرَت شبد پرہ گيان دوايو۔ پرہ چرن جو جن آيا، ساچا دھيان رِدي وسايو۔ پرہ چرن جو جن آيا، گوچھ گيان دا بهيد چُڪايو۔ پرہ چرن جو جن آيا، نانا رُوپ پرہ درس دِڪھايو۔ پرہ چرن جو جن آيا، مان ابھان سرب تُڙايو۔ پرہ چرن جو جن آيا، گيان رُوپ پرہ شبد چلايو۔ پرہ چرن جو جن آيا، سارنگ دھر بھگوان بيٺلا اپنے رنگ رنگايو۔ پرہ چرن جو جن آيا، پرہ ابناشي ساچا بيٺلا سرب سُڪھدایو۔ پرہ چرن جو جن آيا، پرہ کوڙا کرے ميٺلا جس چرني سيس نوایو۔ پرہ چرن جو جن آيا، اک رنگ چڙھائے مجيٺلا، مھاراج شيرسنگھ ستگر ساچا ساچي ديا ڪمايو۔ پرہ چرن جو کرے دھيانا۔ پرہ ساچا ديوي درس مھانا۔ اگيان اندھير سرب مٿانا۔ مھاراج شيرسنگھ ستگر ساچا، والي دو جھاناں۔ پرہ چرن جو جن آئے، پرہ ساچا بھئے دَيالا۔ پرہ چرن جو جن آئے، آد انت ٻوٽے رکھوالا۔ پرہ چرن جو جن آئے، آتم ديپڪ پرہ ساچے بالا۔ پرہ چرن جو جن آئے، سوہنگ شبد پرہ آتم ديوي ساچي مالا۔ پرہ چرن جو جن آئے، مھاراج شيرسنگھ ويٺے رکھوالا۔ پرہ چرن جو جن آئے، پرہ ساچا پيچ سوارے۔ پرہ چرن جو جن آئے، آتم جوت ٻوٽے اُجيارے۔ پرہ چرن جو جن آئے، ساچي دُھن اُپجے دھنڪارارے۔ پرہ چرن جو جن آئے، ايڪا جوت جڪے زنڪارے۔ پرہ چرن جو جن آئے، مانس جنم ڪلجگ اُجيارے۔ پرہ چرن جو جن آئے، دے درس گر پار اُتارے۔ پرہ چرن جو جن آئے، مھاراج شيرسنگھ ستگر ساچا ڪھول ديوي دسم دوارے۔ پرہ چرن جو جن آيا، ڪر ڪرپا پرہ پار لنگھايو۔ پرہ چرن جو جن آيا، نام ندهان پرہ جھولي پايو۔ پرہ چرن جو جن آيا، پھلي ماگھ پرہ لاج رکھايو۔ پرہ چرن جو جن آيا، سوہنگ ساچي آتم جاگ لگايو۔ پرہ چرن جو جن آيا، پرگٽ جوت نھکنڪ انحد ساچا راگ اُچايو۔ پرہ چرن جو جن آيا، نانياں سر ٻٽھ ٿڪايو۔ مھاراج شيرسنگھ ستگر ساچا، ساچا ليڪھ لڪھايو۔ پرہ درس جن وِرا پيڪھ۔ ڪلجگ جيو رے بھرم ٻھليڪھ۔ گرمڪھ وِرا جوت سروپي رنگ پرہ ساچے دا ويڪھ۔ مھاراج شيرسنگھ ستگر ساچا، سادھ سنگت در

آئے لائے لیکھے۔ سادھ سنگت پرہہ در پروان۔ پرہہ ساچے دے ساچے گن گان۔ آس نندرا منوں تجان۔ پرہہ ساچے دا چرن
 دھیان۔ آتم اچے برہم گیان۔ پرہہ ساچے دا درشن پان۔ پرگٹی جوت نہکلنک بلی بلوان۔ دیوے درس پرہہ سینگھ آسن آن۔
 گرمکھ ساچے ساچا پرہہ نیت پرہہ پیکھ وشنوں بھگوان۔ مہاراج شیرسینگھ ستگر ساچا والی دو جہان۔ سینگھ آسن پرہہ ڈیرہ لایا۔
 مات لوک پرہہ بھاگ لگایا۔ وربھنڈی وربھنڈ سمایا۔ مہاراج شیرسینگھ ستگر ساچے، نہکلنک ناؤں رکھایا۔ نہکلنک کل ناؤں
 رکھا کے۔ جوت سروپی بھیس وٹا کے۔ بہرم بھلیکھے سریشٹ بھلا کے۔ گرمکھ سوئے پرہہ جگا کے۔ دیوے درس در گھر پرہہ
 آ کے۔ مہاراج شیرسینگھ ستگر ساچا، کلجگ آئے جوت پرگٹا کے۔ ساچا پرہہ سچ گھر آئے۔ جوت سروپی ڈیرے لائے۔
 بے مکھاں پرہہ دس نہ آئے۔ گرسکھ پرہہ چرن بہائے۔ چرن دھوڑ پرہہ مستک لائے۔ مہاراج شیرسینگھ ستگر ساچا، ساچی دیا
 کلائے۔ دیا کرے پرہہ دین دیا لا۔ سادھ سنگت بنے رکھوالا۔ سوہنگ دیوے نام سکھالہ۔ گرمکھ ساچا سچ کٹھالی گالا۔
 مگروں لاپے جگت جنجالا۔ مہاراج شیرسینگھ ستگر ساچا، سرب تھائیں ہوئے رکھوالا۔ سرب تھائیں پرہہ ہوئے سہائی۔ بھگت
 جن دی پیج رکھائی۔ پت پریشور جگت پت آپ رکھرائی۔ مہاراج شیرسینگھ ستگر ساچا، گرسنگت مان رکھائی۔ سادھ
 سنگت تیرا مان رکھایا۔ سچ در آئے درشن پایا۔ ایکا دے نہکلنک سرنایا۔ مہاراج شیرسینگھ ستگر ساچا، سرب جنان دے
 وچ سمایا۔ سرب جنان پرہہ وچ سمائے۔ گرمکھ ساچا کوئی وچوں پائے۔ بے مکھاں کوئی دس نہ آئے۔ گرمکھ پرہہ پردہ لاپے۔ آتم
 ساچی جوت جگائے۔ بے مکھاں اندھیر کرائے۔ پرہہ ابناشی نظر نہ آئے۔ مہاراج شیرسینگھ ستگر ساچا، سادھ سنگت دیا کلائے۔
 تارنہار آپ پرہہ تارے۔ رکھے لاج آپ مرارے۔ سچا دیوے نام ادھارے۔ پاربرہم پرہہ گردھارے۔ جن بھگتاں آپ لکھارے۔
 پرگٹ جوت نہکلنک نرائن نر اوتارے۔ مہاراج شیرسینگھ ستگر ساچا، سادھ سنگت تیری پیج سوارے۔ بھگت جنان پرہہ
 لیکھ لکھایا۔ نائیاں پرہہ مان دویا۔ مات لوک وچ پرہہ وڈیایا۔ مہاراج شیرسینگھ ستگر ساچے، ساچا شبد سُنایا۔ سچا

شبِد سُنے جو کانا۔ بے مُکھ آتم جائے معنا۔ سوہنگ ساچا ملے مال دهن مالا۔ دوس رین نہ لاکے سانا۔ مہاراج شیرسنگھ
 وِشنوؤں بھگوان، ایک راک سُناوے کانا۔ ایک راک پرہ سُنایا۔ دئی دویت پڑدا لہیا۔ آتم سرب اندھیر مٹایا۔ گرمکھ ساچے
 مان دوايا۔ پرہ ساچے ساچی دیا کر، کاکوں ہنس بنایا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوؤں بھگوان، گرمکھ ساچے دیا کمايا۔ گرمکھ
 وڈ ہنس پرہ کی جوتی۔ سوہنگ چوک چُکاوے پرہ مانک موتی۔ سرِشٹ سبائی رہی سوتی۔ مہاراج شیرسنگھ سَتگر
 ساچے، گرمکھ تیری آتم دھوتی۔ گرسکھ تیری میل گوائی۔ ساچی جاگ پرہ ساچے لائی۔ نام دان دی بھٹھی پائی۔ آتم تیری
 وِچ رنگائی۔ مہاراج شیرسنگھ سَتگر ساچا گرسکھ ساچے دیا کمائی۔ گرسکھ ساچا پرہ رنگ مانے۔ پرہ چلائے اپنے بھانے۔
 بے مُکھاں بھنے جوئے بھٹھیالے دانے۔ گرمکھ ہوئے سگھڑ سیانے۔ کلجگ بھلے جیو بے مُکھ ہوئے انجانے۔ مہاراج شیرسنگھ
 سَتگر ساچا، سرب کلا ورتانے۔ سرب کلا پرہ ورتنہارا۔ آپ اپرپر بھید نیارا۔ جگا جگنتر جوت آکارا۔ گرمکھ ساچے
 دیوے جوت ادھارا۔ سوہنگ ساچا منتر کرے جگت ورتارا۔ مہاراج شیرسنگھ سَتگر ساچا، ساچی جوت دھرے
 سنسارا۔ ساچی جوت جگت دھرائے۔ اپنا بھانا پرہ ورتائے۔ چار کُنٹ ہاکار کرائے۔ گرمکھاں جے جے جیکار کرائے۔ مہاراج
 شیرسنگھ سَتگر ساچا، اپنی کل ورتائے۔ کلجگ ورتے اپنی کل۔ بھانا انت نہ جائے ٹل۔ سرِشٹ سبائی جائے حل۔ پرہ
 اناشی کرے تھل جل۔ مہاراج شیرسنگھ سَتگر ساچا، کلجگ ورتائے اپنی کل۔ ساچی کل پرہ ورتار۔ جیو جنت سب ہوئے
 خوار۔ مدرا ماس جو کرن آہار۔ پرہ ساچا مارے ساچی مار۔ آپ اڈول جوت سروپ نرادھار۔ مہاراج شیرسنگھ سَتگر
 ساچا، شبِد مار کرائے سنسار۔ شبِد مار پرہ کرائے۔ سرِشٹ سبائی سُنج مسان وکھائے۔ جو جن آئے پرہ دربار، پرہ ساچا
 دیا کمائے۔ بے مُکھ پیسے پرہ پیس پیسائے۔ ایک چہتر جھلے نہکلنک تیرے پیسے، پرہ سب دا مان گوائے۔ گرمکھ وِرا
 سَتجگ دیسے، سوہنگ شبِد جو رسنا گائے۔ بھید مُکائے پرہ پیس اکیسے، آپ ابھید ہو جائے۔ مہاراج شیرسنگھ سَتگر

ساچا، اپنی کل رہیا ورتائے۔ پرہہ ساچے دا ساچا بھانا۔ پرہہ ساچے سچ کمانا۔ اُوچ نیچ دا بھید مٹانا۔ تختوں لاپے راجا رانا۔
 ایک تاج آپ رکھانا۔ باقی سرب نشٹ کرانا۔ سوہنگ ساچا شبد اُچانا۔ کرم دھرم جگت چلانا۔ بے مکھ پرہہ نشٹ کرانا۔
 گرمکھاں پرہہ مان دوانا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، کلجگ ورتے اپنا بھانا۔ اپنا بھانا سد ورتاوے۔ آپ اڈول جگت
 ڈلاوے۔ آپ اتول جگت تُلاوے۔ آپ ابھل جگت بھلاوے۔ بے مکھ پرہہ دس نہ آوے۔ مات لوک وچ جوت پرگٹاوے۔
 نہکلنک پرہہ ناؤں رکھاوے۔ مایا پڑدا سارا لاہوے۔ گرسکھاں پرہہ جگاوے۔ باہوں پکڑ چرن لگاوے۔ اپنا بھانا کل
 ورتاوے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، اپنے رنگ سماوے۔ اپنا بھانا کل ورتایا۔ نہکلنک ڈنک وجایا۔ سوہنگ ساچا
 شبد چلایا۔ بے مکھاں ایہہ کھنڈا لایا۔ انتکال وچ نرک نواس رکھایا۔ مدرا ماس جس رسنا لایا۔ گرمکھ ساچے مان دوا یا۔
 امرت میکھ مکھ چوایا۔ آتم شانت ترکھا مٹایا۔ بے مکھ جیواں اگن جلا یا۔ جوت سروپی جوت پرہہ ابناشی نظر نہ آیا۔
 مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، گرسکھ تیرا بھوئے سہایا۔ گرسکھاں پرہہ بھوئے سہائی۔ جس ساچی ایہہ بنت بنائی۔ نہکلنک کل
 جوت پرگٹائی۔ بہرم بھلیکھے سرشٹ بھلائی۔ بیٹھ اڈول ویکھے رگھرائی۔ سادھ سنگت دیوے وڈیائی۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر
 ساچے، اپنی کل ورتائی۔ کلجگ جھوٹھی کھیل مٹا۔ سب دا جائے مان گوا۔ ایک شبد ڈنک وجا۔ سوہنگ ساچا کھنڈا
 اٹھا۔ چار ورن پرہہ چرنی لے لگا۔ کوئی نہ لے اُبا ساہ۔ پرہہ ابناشی اُوچ نیچ دا جائے بھیکھ مٹا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر
 ساچا، ساچا شبد لے لکھا۔ ساچا شبد پرہہ لکھائے۔ جو ورتے سو دے لکھائے۔ بہرم بھلیکھے سارے لاپے۔ اپنا بھید آپ
 کھلائے۔ سکھ گر گر سکھ اک ہو جائے۔ اپنی جوت وچ ٹکائے۔ ساچا شبد وچ کن سنائے۔ پرہہ ابناشی بھو چکائے۔ جوت
 سروپ نہکلنک درس دکھائے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، سادھ سنگت دیا کھائے۔ سادھ سنگت پرہہ رکھوالا۔ جھوٹھا
 توڑے جگت جنجالا۔ ساچا پرہہ سدا پرتپالا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان، گرسکھاں آتم کرے لال گلالا۔ آتم رنگ پرہہ

چڑھایا۔ روگ سوگ پرہہ مٹایا۔ ایک جوگ سوہنگ کمایا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ساچا مان دویا۔ مان دوئے آپ
 پرہہ جوت پرگٹا۔ مان دوئے آپ پرہہ، اپنی کل ورتا۔ مان دوئے آپ پرہہ، بھگت جناں درس دکھا۔ مان دوئے آپ پرہہ، آتم
 پردے دیوے لاہ۔ مان دوئے آپ پرہہ، امرت جھرنا دئے جھرا۔ مان دوئے آپ پرہہ، ہرن پھرن دئے کھلا۔ مان دوئے آپ پرہہ،
 جوت سروپی درس دکھا۔ مان دوئے آپ پرہہ، جو جن چرنی ڈکے آ۔ مان دوئے آپ پرہہ، سچو سچ دساوے راہ۔ مان دوئے
 آپ پرہہ، گرسکھ ساچے بھل نہ جاہ۔ مان دوئے آپ پرہہ، ویلے انت پکڑے بانہ۔ مان دوئے آپ پرہہ، مہاراج شیرسنگھ سب
 تھایں ہوئے سہا۔ مان دوئے آپ پرہہ، سر ہتھ ٹکائے۔ مان دوئے آپ پرہہ، جگت پت اکھوائے۔ مان دوئے آپ پرہہ، اپنی مت گت
 جنائے۔ مان دوئے آپ پرہہ، جو جن سرنی آئے۔ مان دوئے آپ پرہہ، مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ویلے انت ہوئے سہائے۔
 مان دوئے آپ پرہہ ابناشا۔ مان دوئے آپ پرہہ، ساچی جوت کرے پرکاشا۔ مان دوئے آپ پرہہ، ایک شبد چلائے سواسا۔ مان
 دوئے آپ پرہہ، ایک بخشے چرن بھرواسا۔ مان دوئے آپ پرہہ، جوت سروپی رکھے وچ واسا۔ مان دوئے آپ پرہہ، بھگت جناں
 ہوئے داسن داسا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، رسنا جپ جیو تیری رہاسا۔ مان دوئے آپ پرہہ، گرسکھ بلہاری۔
 مان دوئے آپ پرہہ، جائے پیج سواری۔ مان دوئے آپ پرہہ، آتم جوت کرے اُجیاری۔ مان دوئے آپ پرہہ، مہاراج شیرسنگھ
 ستگر ساچا، چرن جاؤ بلہاری۔ ساچے پرہہ چرن بلہار۔ زردھن پائے سار۔ پرہہ ساچے دی ساچی کار۔ گرمکھ ساچے لائے
 پار۔ انت نہ کھائن جم کی مار۔ پرہہ ساچا دیوے جوت سروپ درس اپار۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، گرسکھان دیوے
 تار۔ تارنہار آپ سمرتھ۔ پرہہ ساچا سر رکھے ہتھ۔ سوہنگ شبد چلائے ساچا رتھ۔ پرہہ کی مہا بڑی اکتھ۔ گرمکھ ورا پائے
 ساچی وتھ۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، بھگت جناں سر رکھے ہتھ۔ بھگت جناں سر ہتھ ٹکایا۔ نہکلنک کل دیا کمایا۔
 اپنا آپ پرہہ آپ اُچایا۔ مات پاتال آکاش، پرہہ سرب تجایا۔ جوت سروپ اک پرکاش وچ وربھنڈ کرایا۔ مہاراج شیرسنگھ

سَتگر ساچا، ساچا تھان سُہایا۔ تھان سُہائے آپ پرہہ، کل جوت آکارا۔ تھان سُہائے آن پرہہ، سادھ سنگت دیوے درس اپارا۔
 تھان سُہائے آپ پرہہ، جوت پرگٹائے اگم اپارا۔ تھان سُہائے آن پرہہ، ہنکاریاں پرہہ بہرم نوارا۔ تھان سُہائے آن پرہہ، گرچرن بنائے
 ساچا گر دوارا۔ تھان سُہائے آن پرہہ، سادھ سنگت کرے نمسکارا۔ تھان سُہائے آن پرہہ، بے مکھ آئے جائے جھکھ مارا۔ تھان
 سُہائے آن پرہہ، پاربرہم اوتارا۔ تھان سُہائے آن پرہہ، مہاراج شیرسنگھ سَتگر ساچا، کرے پار اُتارا۔ تھان سُہائے آن پرہہ، وقت
 جگت جا آئے۔ تھان سُہائے آن پرہہ، انت جوت جگت پرہہ پرگٹائے۔ تھان سُہائے آن پرہہ، جوت سروپ کرے رُشنائے۔ تھان
 سُہائے آن پرہہ، نہکلنک ناؤں رکھائے۔ تھان سُہائے آن پرہہ، ساچا شبد سُنائے۔ تھان سُہائے آن پرہہ، گرسکھ ساچے چرن لگائے۔
 تھان سُہائے آن پرہہ، جوت سروپی شبد لکھائے۔ تھان سُہائے آن پرہہ، بودھ آگادھ آگادھ بودھ آپ پرہہ اکھوائے۔ مہاراج
 شیرسنگھ سَتگر ساچا، سرب جنن دی آس پُجائے۔ گر در آئے منگل گایا۔ رسنا چپ چپ آتم ترپتایا۔ بہرم بھلیکھا سارا لایا
 - گن نِدهان وڈ دان دوايا۔ گرْمکھ ساچے پرہہ برہم گیان دوايا۔ مہاراج شیرسنگھ سَتگر ساچا، اپنا بہید چُکایا۔ جُگو
 جُگ پرہہ اون جانا۔ جوت سروپی پھریا بانا۔ سادھ سنگت درس کرے بھگوانا۔ گرْمکھ ساچے چتر سُبجانا۔ مہاراج شیرسنگھ
 سَتگر ساچا، دیوے وڈیائی وشنوں بھگوانا۔ بھگت پت جگت پٹھائے۔ ویلے انت لاج رکھائے۔ ہنکاریاں پرہہ ہنکار گوائے۔
 بھگت جنن جے جے جیکار کرائے۔ نہکلنک اوتار نر، جوت سروپ رہیا سائے۔ جوت سروپی جوت دھر، وچ مات دے آئے۔
 پاربرہم اچرج کھیل کر، اپنا بھيو چُکائے۔ گرْمکھان در میل کر، پرہہ سادھ سنگت رلائے۔ مہاراج شیرسنگھ سَتگر ساچا، جن
 بھگتتاں ہوئے سہائے۔ جوت سروپ پرہہ جامہ دھارے۔ پاربرہم نر اوتارے۔ رنگ روپ نہ کیسے چتارے۔ گرْمکھ وِرا لایکھے کر
 وِچارے۔ جس رکھے ہتھ پرہہ مُرارے۔ جو جن آئے پرہہ کی سرنارے۔ کلجگ جیو دکھی ہوئے اندھیارے۔ مدرا ماس کرن
 آہارے۔ ساچا نام منوں وِسارے۔ مہاراج شیرسنگھ سَتگر ساچا، جوت سروپی کل جامہ دھارے۔ نہکلنک کل جامہ دھارے۔

ساچی جوت دھرے سنسار۔ شبد روپ پرہ مارے مار۔ کلجگ جیواں کرے خوار۔ چار کُنٹ کرائے ہاہکار۔ سادھ سنگت
 رسنا کرائے جے جے جیکار۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، جوت سروپ پرگے نہکنک اوتار۔ نہکنک مات وچ آیا۔
 ساچا ڈنک جگت وجایا۔ ایکا انک آپ اکھویا۔ راؤ رنگ اک کرایا۔ پُری گھنک پرہ بھاگ لگایا۔ بے مکھاں پرہ پردہ پایا۔
 گُرمکھاں پرہ درس دکھایا۔ سادھ سنگت پرہ دے وڈیایا۔ گنوت گن ندھان، پرہ ابناشی دیا کمایا۔ سُرتی دیوے چرن
 دھیان، سُرت شبد دا میل ملایا۔ گُرمکھ کیئے چتر سُبجان، پرہ آتم برہم گیان دویا۔ آتم اُچے ساچی دُھن، سوہنگ ساچا شبد
 سُنایا۔ نہکنک بلی بلوان، جوت سروپی جامہ گھنک پُری وچ پایا۔ گھنک پُری پرہ جامہ دھاریا۔ نہکنک نر اوتاریا۔
 پاربرہم اچت پورن پرمیشور اوتاریا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، گُرمکھ ورلے کسے چتاریا۔ سو ویکھے جس آپ وکھائے۔
 سو پیکھے جس تیجا نین کھائے۔ سو ویکھے جس پرہ بھانڈا بھو چکائے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، بہرم بھلیکھے جگت
 بھلئے۔ کلجگ جیواں مایا پا۔ اچھل چھل پرہ آپ کرا۔ سرشٹ سبائی لئی بھلا۔ اتکال کلجگ نہکنک ساچی جوت لئی
 پرگٹا۔ گُرمکھ ساچے ساچے پرہ چرن لئے لگا۔ راجیاں رانیاں پکڑ پرہ تختوں دیوے لاہ۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا،
 ستجگ ساچی نیہ جائے رکھا۔ ستجگ ساچا پرہ لائے۔ سانتک روپ ہونے وچ سمئے۔ ساچی سیکھیا ساچی بھکھیا کوئے جن
 وِرا پائے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، جوت سروپی جوت پرگٹائے۔ ساچا پرہ لیکھ لکھائے۔ واک بھوکھت ست کرائے۔
 جیو جنت کوئی بھید نہ پائے۔ ورلے سنت پرہ اپنی بوجھ بوجھائے۔ وچ بیٹھ اکت بے مکھاں دس نہ آئے۔ مہاراج شیرسنگھ
 ستگر ساچا، آتم مایا پردہ پائے۔ کلجگ مایا بہرم بھلایا۔ اپنا آپ جیو نہ پایا۔ آتم رس سرب گویا۔ رسنا رس جیو ہلکایا۔
 جامہ دھار نہکنک اپنا بھید کھلایا۔ ساچا پرہ جوت سروپ، بے مکھ نہ جانے پرہ رنگ روپ۔ گُرمکھ دکھائے پرہ ست
 سروپ۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ساچی جوت جگائے وچ دیہ اندھ کوپ۔ کلجگ جیواں اندھ اندھیارا۔ جھوٹھا ٹھوٹھا

دیہہ منارا۔ بٹھا وچ نہ دِسے گردھارا۔ جوت جگائے وچ دیہہ اپارا۔ دُشٹ دُراچار نہ پائن سارا۔ گُرمکھ ساچے نہکلنک کِییا
 چرن پیارا۔ کھول دیوے پرہہ ساچا دسم دوارا۔ ساچا پرہہ امرت برسے کِریا دھارا۔ بے مُکھ در آئے ناچا، سار نہ پائے نین
 مُندھارا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوؤں بھگوان، سرب جنان دی جانے سارا۔ سرب جنان پرہہ آپ سمالے۔ پرہہ ابناشی دین
 دیالے۔ کوئی نہ جانے پرہہ بہید نرالے۔ گُرمکھاں وکھائے، امرت دیوے بھر پیالے۔ کر سگھڑ سیانے سوہنگ شبد پرہہ دیوے
 دانے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، راؤ زکاک اک سماںے۔ راؤ زک پرہہ اک کرانے۔ ایکا دوآ دوآ ایکا بھوؤ چُکانے۔ کلجگ
 جوت جگی مہانے۔ بھگت جنان پرہہ درس دیکھانے۔ راتیں سُنیاں کھڑا رہے سربانے۔ جوت سروپی جوت دھر، گُرمکھ
 ساچے پکڑ اٹھانے۔ نہکلنک اوتار نر، انحد شبد اُچانے۔ ساچی جوت وچ جائے دھر، سوہنگ شبد جو رسنا گانے۔ مہاراج
 شیرسنگھ ستگر ساچا، سرب جییاں دی آپے جانے۔ سرب جنان پرہہ آپ گیاتا۔ بھگت جنان دیوے پرہہ ساچی داتا۔ آد
 جُگاد سدا پت ماتا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوؤں بھگوان، چار ورن کرائے ایکا بھراتا۔ کلجگ اوتار دھار، پرہہ ابناشی کھیل کرے
 اپار۔ سرشٹ سبائی پرہہ مارے مارے۔ شبد سوہنگ پرہہ لائے کٹار۔ مہاراج شیرسنگھ جوت سروپ سدا نراہار۔ جوت
 سروپی پرہہ جوت پرگٹائے۔ جوت سروپ پرہہ جامہ مات وچ پائے۔ جوت سروپ جگ چوٹھے اپنا بھیکھ وٹائے۔ جوت سروپ
 آگادھ بودھ بودھ آگادھ شبد لیکھائے۔ جوت سروپ ساچا ناؤں سوہنگ جگت رکھائے۔ گُرمکھاں جوت سروپ پون سواس
 چلائے۔ جوت سروپ مہاراج شیرسنگھ وِشنوؤں بھگوان، سب تھاپیں ہوئے سہائے۔ ساچا پرہہ سدا سہائی۔ جس جن اوٹ
 پرہہ رکھائی۔ بھگتتاں پت پرہہ مات وچ آئی۔ پرہہ ساچے دی ساچی نائی۔ گُرمکھ ساچے پرہہ لئے چڑھائی۔ ساچی درگاہ دیوے
 وڈیائی۔ انتکال وچ جوت ملائی۔ جوت سروپی وچ جوت سمائی۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوؤں بھگوان، بھگت جنان دی پیج
 رکھائی۔ آد انت پرہہ جوت آکار۔ جگو جگ آئے جامہ دھار۔ اتم جگ کرے کرتار۔ پرہہ ساچے دی ساچی کار۔ مہاراج

شیرسنگہ ستگر ساچا، کر کړپا جائے تار۔ اتم جگ پرہ آپ کرائے۔ سرب شکتی پرہ کھچ وکھائے۔ ایک اپنا نام دھرائے۔ آگے مارگ پرہ پھیر چلائے۔ ساچا گیان پرہ دوائے۔ مہاراج شیرسنگہ ستگر ساچا، نہکنک کل ناؤں دھرائے۔ نرائن نر جگت پرہ آیا۔ کلجگ اتم بھیکھ وٹایا۔ ستجگ ساچا مارگ لایا۔ ایک نام جگت چلایا۔ چار ورن پرہ اک کرایا۔ راؤ رنگ کھئے رہن نہ پایا۔ مہاراج شیرسنگہ ستگر ساچا، نہکنک کل ناؤں دھرایا۔ ایک رنگ سرب سمائے۔ اوچ نیچ کوئی رہن نہ پائے۔ ایک شبد چار گنٹ رسنا گائے۔ مہاراج شیرسنگہ ستگر ساچا، ستجگ ساچی نہہ دھرائے۔ سوہنگ ساچا شبد چلایا۔ ساچے پرہ رسن الا یا۔ ستجگ تیری جھولی پایا۔ جگت بھنڈاری سرب ورتایا۔ ستجگ جیواں وچ وسایا۔ اتم وکار نشٹ کرایا۔ ہنکار نواری پرہ اکھوایا۔ سانک روپ ہوئے وچ سما یا۔ مہاراج شیرسنگہ وشنوں بھگوان، نہکنک کل جامہ پایا۔ ساچا شبد جگت دھرائے۔ چار ورن رسنا گائے۔ باقی پوچا سرب ہٹائے۔ ایک ہوئے نہکنک سرنائے۔ مہاراج شیرسنگہ ستگر ساچا، نہکنک کل جامہ پائے۔ ایک شبد جگت ورتنت۔ شبد چلائے پرہ بھگونت۔ رسنا گائے کوئی ورا سنت۔ مہاراج شیرسنگہ ستگر ساچا، کلجگ جییاں مایا پائے ے انت۔ ساچا پرہ شبد بھنڈاری۔ ستجگ جیواں دیوے نام ادھاری۔ دوس زین زین دوس پرہ اتم دیوے خُماری۔ مہاراج شیرسنگہ وشنوں بھگوان، دیوے مان سرب نر ناری۔ ستجگ ساچا مارگ لایا۔ نہکنک کل جامہ پایا۔ سوہنگ ساچا شبد لیکھ لکھایا۔ چار ورن پرہ ایک اوٹ دھرایا۔ مہاراج شیرسنگہ ستگر ساچا، جوت سروپی جامہ پایا۔ ساچا شبد ساچی نئیا۔ چار ورن کرائے ایک بھئیآ۔ ساچا شبد گیان پرہ دوئیآ۔ دیوے دان بھگت بھگوان، پرہ سب دا مان رکھئیآ۔ مہاراج شیرسنگہ ستگر ساچا، ساچی کل ورتئیآ۔ سوہنگ ساچا شبد گیانا۔ اتم جوت جگائے مہانا۔ پرکٹ جوت دیوے بھگوانا۔ مہاراج شیرسنگہ وشنوں بھگوان، جوت سروپی پھریا بانا۔ جوت سروپ جگت پت آیا۔ ساچا نام جگت دھرایا۔ گرمکھاں پرہ گلے لگایا۔ دکھیاں بھکھیاں پرہ بھکھ گویا۔ مہاراج

شیرسنگہ ستگر ساچا، آتم ساچا سُکھ دوايا۔ آتم سُکھ آتم رس۔ ساچا راہ پرہہ جائے دس۔ گرُمکھ آئے پرہہ چرن نس۔ مہاراج
 شیرسنگہ ستگر ساچا، گرُمکھاں ہوئے وس۔ بل بل بل بلہار۔ جو جن چل آئن پرہہ دربار۔ اتم دیوے موکھ دوار۔ ساچا
 بخشے نام ادھار۔ دیونہار آپ داتار۔ کرم دھرم پرہہ لئے وچار۔ مہاراج شیرسنگہ ستگر ساچا، سادھ سنگت تیری پائے سار۔
 سادھ سنگت پرہہ سار سمالے۔ اپنا برد آپ رکھالے۔ گرُمکھاں کرے سدا پرتپالے۔ چرن دھوڑ جن مستک لالے۔ پرہہ
 ابناشی گھر میں پالے۔ ستگر ساچا سنگ رہے سد نالے۔ مہاراج شیرسنگہ ستگر ساچا، سوہنگ دیوے ساچی مالے۔ کر
 درس آتم تریپتاسیا۔ سوہنگ چے سواس سواسیا۔ اگیان اندھیر سرب وناسیا۔ ساچا پرہہ جوت پرکاشیا۔ مہاراج شیرسنگہ
 ستگر ساچا، سچ دیوے دھرواسیا۔ پرہہ ابناشی الکھ ابھیوے۔ چرن آئے سب دیوی دیوے۔ گرُمکھ ورا پرہہ رسنا سیوے۔
 مہاراج شیرسنگہ ستگر ساچا، ایک پوج رکھیوے۔ پرہہ چرن سچ دوار۔ جن بھگتاں دیوے موکھ دوار۔ گرُمکھ رکھے جو
 چرن پیار۔ مہاراج شیرسنگہ ستگر ساچا، سرب جناں دی پاوے سار۔ بھگت ادھاری آپ پرہہ۔ گرُمکھ کلجگ لئے لبھ۔
 امرت جھرنا جھرائے نہ۔ اپنا بھیو کھلائے جھب۔ مہاراج شیرسنگہ وشنوں بھگوان، مایا اگن جلائے سب۔ آپ اپنا بھیو چُکایا۔
 در آئی سادھ سنگت مان دوايا۔ جوت سروپ پرگٹ جوت درس دکھایا۔ جگت چُکایا آون جان، وچ جوتی میل ملایا۔
 گرُمکھ ساچے وچ بان، انت ساچے دھام پُچایا۔ مہاراج شیرسنگہ وشنوں بھگوان، سادھ سنگت دیا کمایا۔ گرُمکھاں پرہہ مان
 دوئے۔ آتم سُکھ سد اُچجائے۔ جگت ترسنا سرب جلائے۔ مہاراج شیرسنگہ ستگر ساچا، ساچا کرم کلائے۔ گرُمکھ ساچے پرہہ
 ساچی دیوے مت۔ سوہنگ دیوے ساچی وتھ۔ انتکال پرہہ ساچا رکھے پت۔ مہاراج شیرسنگہ وشنوں بھگوان، سرب کلا
 سمرتھ۔ سرب جناں پرہہ آسا پور۔ جو جن آئے چرن حضور۔ جوت سروپی پرہہ ساچا دیوے نور۔ مہاراج شیرسنگہ ستگر
 ساچا، وڈ داتا وڈ سور۔ سادھ سنگت در پروان۔ دیوے وڈیائی وشنوں بھگوان۔ ستجگ ساچا رہیا نشان۔ سرشٹ

سبائی چرنی لگے آن۔ راؤ رنگ اک سمان۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوؤں بھگوان، سرب جنان دا جانی جان۔ سرب جنان دی آپے
 جانے۔ سرب چلائے اپنے بھانے۔ مایادھاری نشٹ کرانے۔ راؤ رنگ اک سمانے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوؤں بھگوانے۔ دے
 درشن گر روگ مٹایا۔ سچ گھر آ بہرم چُکایا۔ سوہنگ دتا ساچا ناؤں، مکت جُگت دا راہ چلایا۔ درگاہ ساچی ملے
 تھاوں، مہاراج شیرسنگھ مان دویا۔ سرب گھٹا پرہہ واس رکھائے۔ آپ اپنے وچ سمائے۔ جو جن ہوئے مدرا ماسی، انتکال پرہہ
 دے سزائے۔ انتکال ہوئے نرک نواسی، کوئی نہ پار لنگھائے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، اپنی کل سرب ورتائے۔ اپنا بھانا ست
 ورتائے۔ ست پُرکھان جیواں جنم دوائے۔ سنت جنان پرہہ وچ سمائے۔ سنگت سادھ سادھ سنگت پرہہ ابناشی درس دکھائے۔
 مہاراج شیرسنگھ وِشنوؤں بھگوان، آسا منسا پور کرائے۔ آسا منسا پور کرائے۔ وسادی وساد سمائے۔ بہرم بھلیکھے جگت بھلائے۔
 گرْمکھاں پرہہ لیکھے لائے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوؤں بھگوان، درگاہ ساچی لیکھے لیکھائے۔ لیکھے لیکھایا آپ کرتار۔ ساچا شبد
 لیکھائے اپرا پار۔ بھگت جنان پرہہ بھرے بھنڈار۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، سرب جنان دی جانے سار۔ وڈ داتا وڈ دیبا
 دان۔ کِریا کرے آپ بھگوان۔ سوہنگ ساچا دیوے مان۔ رسنا جیو آتم تریپتان۔ جوت سروپ دیوے درس، مہاراج
 شیرسنگھ وِشنوؤں بھگوان۔ رسنا جپ آتم تریپتائے۔ جوت سروپ پرہہ درس دکھائے۔ نجاند پرہہ دے اُچجائے۔ آتم بُجھی دیپ
 جکائے۔ اگیان اندھیر پرہہ دے مٹائے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوؤں بھگوان، ساچا کرم کرائے۔ اگیان اندھیر پرہہ مٹایا۔ پت پرمیشور
 وچوں رگھپت رگھناتھ سکلا ساتھ نظری آیا۔ ساچا پرہہ سکلا ساتھ، بھگت جنان دے وچ سمایا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوؤں
 بھگوان، جوت سروپی جگت ربایا۔ سرب جنان دی آس پُجائے۔ اندھ اگیان دے مٹائے۔ سرب جییاں دی آس پُجائے۔ جیو
 جنت پرہہ دھرواس جوت رکھائے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوؤں بھگوان، پورب لہنا آپ چُکائے۔ ساچا پرہہ سرب دھرواس۔ جیو
 جنت سرب رکھے واس۔ رسنا جپ جیو، مانس جنم ہوئے راس۔ آتم جگے ساچی دیو، دُکھ درد ہو جائن وناس۔ مہاراج

شیرسنگہ وِشنوُں بھگوان، کِریا کرے پرہہ اِبناش۔ ساچا پرہہ دِیا کھائے۔ سادھ سنگت در مان دوائے۔ دُدھ پُت پرہہ جھولی
 پائے۔ جو در منگن سیس جھکائے۔ مہاراج شیرسنگہ وِشنوُں بھگوان، آتم بھکھیاں سرب بھکھ گوائے۔ گرسنگت گر پار اُتاریا۔
 ساچا دان دیوے در درباریا۔ مہاراج شیرسنگہ وِشنوُں بھگوان، نرائن نر اوتاریا۔ سادھ سنگت گر پیکھے نین۔ کر درس
 گرچرنی بیہن۔ پرہہ کا بھانا سر اُتے سہن۔ مہاراج شیرسنگہ وِشنوُں بھگوان، پورب لہنا لین۔ ساچی پریتی چرن دھیان۔
 کِریا کرے آپ بھگوان۔ جیو جنت پرہہ ساچے دی سوجھی پان۔ مہاراج شیرسنگہ جوت سروپ درس دیوے آن۔ ساچی
 پریت جس جن کھائی۔ ساچے در ملے وڈیائی۔ اُچ پدوی پرہہ در تے پائی۔ چراسی گیڑ پرہہ کٹائی۔ پرہہ ساچے دی ساچی
 وڈیائی۔ گرمکھ ساچے جوت سروپ درس دکھائی۔ مہاراج شیرسنگہ ستگر ساچا، سب تھایں ہوئے سہائی۔ چرن پریتی پورن
 گھال۔ گرمکھ تیری بھے نال۔ ساچا نام سوہنگ دیوے دھن مال۔ مہاراج شیرسنگہ ستگر ساچا، سد تیرا رکھوال۔ ساچی
 پریت چرن کما۔ مانس جنم سُپھل کرا۔ آون جاون دُکھ مٹا۔ جوت سروپی وچ جوت رہیا سما۔ مہاراج شیرسنگہ ستگر
 ساچا، سب تھائیں ہوئے سہا۔ چرن پریتی ساچی ریتی۔ پرہہ اِبناشی پرکھے نیتی۔ ساچی دات پرہہ ساچے دیتی۔ بھل کرے نہ
 سکھ کریتی۔ مہاراج شیرسنگہ ستگر ساچے، تیری کایا سینتل کیتی۔ ساچی پریتی چرن پیار۔ دیوے درس پرہہ اگم اپار۔
 کلجگ رکھے پت آپ کرتار۔ جن ہوئے نانا پرہہ دربار۔ سوہنگ ساچا نام پرہہ دیوے آتم ادھار۔ مہاراج شیرسنگہ ستگر
 ساچا، دیوے بھر بھنڈار۔ چرن پریتی ساچا تھان۔ پرہہ ملن دا ساچا راہ۔ بہرم بھلیکھے پرہہ سارے دئے گوا۔ جوت سروپ
 نہکلنک رکھائے نار۔ کلجگ جامہ دھاریا بے مکھاں دیسے نہ۔ مہاراج شیرسنگہ ستگر ساچا، گرمکھ ساچے وچ رہیا سما۔
 گرچرن پریتی ساچا رنگ۔ ساچا دان پرہہ در لیا منگ۔ ساچا پرہہ وڈ سورا سربنگ۔ چرن دھوڑ جن لائے انگ۔ مہاراج
 شیرسنگہ ستگر ساچا، سدا سہائی انگ سنگ۔ انگ سنگ پرہہ سدا سہائی۔ چرن سیو جس جن کھائی۔ ساچی مت

پرہ ساچے پائی۔ ساچا شبد پرہ دے جنائی۔ مہراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ساچی کار کھائی۔ چرن پریتی دیوے ساچا گر۔
 پرہ ابناشی لیکھ لکھایا دھر۔ گرمکھ ورلے کل جائے چرن جڑ۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، کلجگ ملیا ساچا گر۔
 ساچا گر سدا اُپدیسے۔ جوت سروپی پھریا ویسے۔ سرن پرن برہما وشن مہیشے۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت
 سروپ سرب پرویشے۔ پرہ چرن پریتی سدا کھاؤ۔ امرا پد پرہ در سد پاؤ۔ وڈ ہنس گرسکھ بن جاؤ۔ کاگاں وچوں ناں
 کڈھاؤ۔ نہکلنک دی سیو کھاؤ۔ آتم اموڑ نہ پت گواؤ۔ مہراج شیرسنگھ ستگر ساچا، آتم رنگ گوڑھ چڑھاؤ۔ چرن سیو
 جس جن کرائے۔ کر کیریا پرہ پار کرائے۔ ساچی بخشے پرہ سرنائے۔ مہراج شیرسنگھ ستگر ساچا، گرسکھ سیوا سُپھل کرائے۔
 چرن پریتی گرچرن کر۔ آتم ساچا دھیان دھر۔ پرہ ابناشی ساچا دیوے ور۔ گرمکھ ساچے مول نہ ڈر۔ مہراج شیرسنگھ
 ستگر ساچا، ہوئے سہائی اوتار نر۔ گر چرن پریتی ساچی منگ۔ گرمکھ ساچا پار جائے لنکھ۔ مانس جنم نہ ہووے بھنگ۔
 مہراج شیرسنگھ ستگر ساچا، آتم چاڑھے ساچا رنگ۔ گرچرن سیو گر دربار۔ گرسکھ ساچا جائے نہ ہار۔ انت نہ کھائے جم کی
 مار۔ پرہ ابناشی جائے تار۔ جوت سروپی دیوے درس اپار۔ مہراج شیرسنگھ ستگر ساچا، چرن سیوک نوں جائے تار۔
 چرن سیو ساچا ست۔ پرہ ابناشی دیوے ساچی مت۔ سوہنگ شبد ایکا رکھے ت۔ ست سنتوکھ دھیر دھرت۔ مہراج
 شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ تیری رکھے پت۔ بے مکھاں پرہ پڑدا پایا۔ پرہ ابناشی نظر نہ آیا۔ جوت سروپی جوت
 جگا، پرگٹ ہوئے درس دکھایا۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، در آئے مان دوایا۔ دھن دھن دھن کھائی گرسنگت۔ دھن
 دھن دھن وڈیائی پائی پرہ سنگت۔ دھن دھن دھن نام دان بھچھیا پائی گر سنگت۔ دھن دھن دھن، مہراج شیرسنگھ
 وشنوں بھگوان، پرگٹ جوت ترائی گر سنگت۔ رنگ رنگ رنگ گرچرن چڑھائے۔ انگ انگ انگ، پرہ انگیکار کرائے۔
 منگ منگ منگ دان گرمکھ ساچا بیڑا پار کرائے۔ مہراج شیرسنگھ ستگر ساچا، سادھ سنگت سر ہتھ ٹکائے۔ سادھ سنگت

تیرے من وڈیائی۔ لُج پت پرہ آپ رکھائی۔ وِچ مات دیوے وڈیائی۔ پہلی ماگھ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، سادھ سنگت ترائی۔ سادھ سنگت پرہ درس دکھایا۔ آسا منسا پور کر، آتم سرب ترپتایا۔ ہوئے دکھڑے دُور کر، پرہ آتم سُکھ وسایا۔ گُرسکھاں آتم نُور کر، پرہ جوتی جوت ملایا۔ خالی بھرے بھنڈار سرب بھرپور کر، پرہ در تون ودا کرایا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، پہلی ماگھ پرگٹ سادھ سنگت درس دکھایا۔ گُرسنگت آئی گُر دربار۔ پرہ ابناشی دیوے تار۔ دُکھیاں دُکھ لئے نوار۔ دُدھ پُت بخشے داتا داتار۔ مہاراج شیرسنگھ سَتگر ساچا، خالی بھرے بھنڈار۔ سادھ سنگت تیری پت رکھائی۔ رِدھ سِدھ سب وس کرائی۔ چرن آئے پرہ دئے وڈیائی۔ مہاراج شیرسنگھ سَتگر ساچا، سادھ سنگت دیوے ودھائی۔ گُر سنگت سنگت گُر گُر گوبندا۔ سدا سدا سدا پرہ بخشندا۔ گُرمکھاں دیوے مان، اوچ کرے وِچ سُرپت راجے اندا۔ سِر ہتھ دھرے بھگوان، وڈ داتا گنی گہندا۔ مہاراج شیرسنگھ سَتگر ساچا، سرب جنان دی آس پور کَندا۔ گُنوت پرہ گُن بھرپور۔ سادھ سنگت تیری آسا پور۔ چرن لگائے جو جن مستک دھور۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، پرگٹ جوت دیوے درس نہ جانو دُور۔ گُر پورے سچ دھام سُہایا۔ سادھ سنگت مل منگل گایا۔ پرہ ابناشی رسنا الایا۔ مات لوک بیکٹھ بنایا۔ نہکلنک اوتار نر سادھ سنگت وِچ بہایا۔ سادھ سنگت پرہ جائے تار، جوت سروپی جامہ پایا۔ بے مُکھ سَتے پیر پَسار، پرہ ابناشی نظر نہ آیا۔ کلجگ جیو ہوئے وبھچار، مایا ممتا لوبھ ودھایا۔ گُر سنگت بیڑا پار کر، مہاراج شیرسنگھ ہوئے سہایا۔ گُرسنگت بنھائے پرہ ساچا دھیر۔ امرت مُکھ چوائے جوُن بالک ماتا سیر۔ پرہ آتم سُکھ دوائے ہوئے کٹے پیر۔ مہاراج شیرسنگھ سَتگر ساچا، شانت کرے سریر۔ شانت شانت پرہ شانت کرائے۔ امرت میگھ بوند سواتی پرہ مُکھ چوائے۔ پرہ آکاشی دوس راتی، ایک جوت وِچ جگائے۔ گُرمکھ ساچے ماری جھاتی، جوت سروپ وِچ رہیا سہائے۔ مہاراج شیرسنگھ سَتگر ساچا، سادھ سنگت تیری پت رکھائے۔ سادھ سنگت تیرا ساچا در۔ سادھ سنگت تیرا ساچا گھر۔ سادھ سنگت تیرا ساچا

ور۔ سادھ سنگت تیرا ہوئے سہائی اوتار نر۔ سادھ سنگت مات لوک وچ مۇل نہ ڈر۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ویلے انت بچائے سر ہتھ دھر۔ پرہہ ساچے گھر ساچا ناؤں۔ پرہہ ابناشی سد رسنا گاؤ۔ کوٹ جنم دے پاپ گواؤ۔ درگاہ ساچی مان رکھاؤ۔ آون جان دا کیڑ کٹاؤ۔ جوت سروپی جوت پرہہ، انت جوت مل جاؤ۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، کر درس تر جاؤ۔ گن گاؤ گھر گمبھیر۔ سوہنگ دیوے آتم دھیر۔ ہوئے کڈھے وچوں پیر۔ امرت جھرے جوں بالک ماتا سیر۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، شانت کرے سریر۔ آتم شانت پرہہ کرائے۔ ایک دوجا بھو چکائے۔ پرہہ ابناشی ایک نظری آئے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، گرمکھ ساچے درس دکھائے۔ کر درس گرسکھ ترپتاسیا۔ گرمکھ ساچا سچکھنڈ نواسیا۔ پورن گر دیبا پورن بھرواسیا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، کرے بند خلاصیا۔ بندی توڑ پرہہ اکھوئے۔ چرن جوڑ گرسکھ ترائے۔ بے مکھ روڑھ کلجگ انت کرائے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، جوت سروپ جکت وچ آئے۔ جوت سروپ جکت پرہہ آکے۔ وچھڑیاں پرہہ چرنی میل ملاکے۔ گرمکھاں آتم دکھڑے جائے مٹا کے۔ سکے ہوئے رکھڑے پرہہ جائے ہرے کرا کے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، سوہنگ شبد جیو اُپا کے۔ سوہنگ شبد مکھ چوایا۔ رسنا جپ جیو آتم رس پایا۔ امرت نام ساچا رس پیو، پرہہ آتم ساچی نیا چلایا۔ تیری آتم گرسکھ جوت جگائے دیو، مہاراج شیرسنگھ ہوئے سہایا۔ گرمکھ ساچے ساچا رنگ مان۔ پرہہ ابناشی ساچا جان۔ چرن کول کول چرن جن پرہہ ڈگے آن۔ نہکلنک اوتار نر ایکا بخشے چرن دھیان۔ گرمکھ ساچے جگ ادھرے، پرہہ آتم جوت دھرے مہان۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، سوہنگ ساچا دیوے دان۔ سوہنگ دان بھگت پرہہ دیبا۔ آپ اپنے جیسا کیا۔ پتا پوت بنائے پتر دھیا۔ نہکلنک پرگٹ جوت، سادھ سنگت ور وڈا دیبا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، دیوے پھل پورب جنم جو بیبا۔ آد انت پرہہ ورتار۔ آپے کرن کراونہار۔ گرمکھاں جوت کرے آکار۔ ایک نام دیوے داتار۔ سوہنگ شبد کرے وڈیار۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، جوت سروپی بھرے

بہنڈار۔ ایک جوت آکار کر، گرسکھ جگائے۔ ایک شبد ادھار کر، وچ جگت چلائے۔ بے مکھاں شبد مار کر، کل نشٹ کرائے۔
 سادھ سنگت ساچا پریوار کر، بھگت پت آپ اکھوائے۔ کیرپا نین مندھار کر، کلجگ آئے گرسکھ ترائے۔ وڈ وڈیائی وچ سنسار
 کر، شبد روپ پرہ بھیکھ وٹائے۔ گرمکھاں پرہ گن وچار کر چرن لگائے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، گرمکھاں اجل مکھ
 کرائے۔ گرمکھ آتم سدا اُجیاری۔ کرے آپ پرہ نرنکاری۔ نہکلنک سچ بنواری۔ سرب سرشٹ کرائے پنہاری۔ وڈ راجا آپ
 سکداری۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، نرائن نر اوتاری۔ نرائن نر کل اوتاریا۔ بھگت جنان ہر پار اوتاریا۔ ساچا نام پرہ
 رسن اُچاریا۔ سوہنگ نام دھرے وچ سنساریا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، نرائن نر اوتاریا۔ ساچا شبد جگت
 دھرائے۔ ستگر ساچا مارگ لائے۔ ستجگ جیو سب رسنا گائے۔ دوسر تھیں نہ کوئی سپس نوئے۔ ایک در نہکلنک چار ورن
 چل آئے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ایک مارگ لائے۔ ستجگ ساچا مارگ لایا۔ سوہنگ شبد مکھ رکھایا۔ بالک ککھ
 پرہ ساچے گیان دویا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچے، ستجگ ساچا لایا۔ مات گرہ پرہ گیان دوئے۔ سوہنگ شبد وچ
 سواس چلائے۔ کیرپا کر اوتار نر، وچ مات جنم دوئے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، سنساری مایا نشٹ کرائے۔ بالان دیوے
 شبد گیان۔ ساچا بخشے چرن دھیان۔ سرتی سرت شبد کرے مہان۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ساچا دیوے دان۔
 ساچا دان جگت پرہ دیبا۔ ستجگ رکھائی ساچی نینہا۔ راؤ زک پرہ ایک کیبا۔ سرب جیباں کا پرہ ساچا دیبا۔ سوہنگ
 ساچا نام ستجگ ساچے امرت پیبا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، پہلی ماگھ جنم پرہ وچ جگت دے دیبا۔ پہلی ماگھ
 پرہ وچ جگت جنم دویا۔ ستجگ تیرا واس وچ مات رکھایا۔ ایک شبد پرہ ساچے تیری جھولی پایا۔ مہاراج شیرسنگھ
 وشنوں بھگوان، سر تیرے ہتھ ٹکایا۔ ستجگ جنم جگت دوئے۔ ستگر ساچا پرہ ابناشی سر ہتھ ٹکائے۔ سوہنگ ساچا
 دان پرہ جھولی پائے۔ سچ سچ پرہ دے ورتائے۔ وڈ وڈیائی پرہ آپ دوئے۔ ایک ماتا دھرت بنائے۔ ایک پت آپ اکھوائے۔

دوسر کوئی رہن نہ پائے۔ سَتَجُگ ساچے تیرے پت نہکلنک کل جامہ پائے۔ پرہہ ابناشی سدا اچت، پہلی ماگھ تیرا جنم دوئے۔
 ساچا پت آپ اکھوایا۔ دھرت مات تیری مات بنایا۔ ساچا پوت سَتَجُگ رچایا۔ مہاراج شیرسنگھ سَتگر ساچے، تیرا ناؤں
 رکھایا۔ سَتَجُگ تیرا نام دھرایا۔ پرہہ ابناشی جوت پرگٹایا۔ ور گھر ساچا نام دوايا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان،
 سوہنگ ساچا شبد چلایا۔ سوہنگ شبد جگت چلا۔ چار ورن اک کرا۔ اوچ نیچ دا بھيو مٹا۔ راؤ رنگ اک کرا۔ گرُمکھ
 ساچے چرن لگا۔ ساچی وست پرہہ جائے جھولی پا۔ چار کُنٹ پرہہ چرنی لئے لگا۔ گرُمکھ ساچے بھگت جن پرہہ لیکھ جائے
 لکھا۔ جنم جنم دے وچھڑے پرہہ میل لئے کرا۔ دھنّ جنیندی ماں جس رکھے ککھ اٹھا۔ نہکلنک ساچی درگاہ دیوے تھان۔
 پرہہ ساچا ویلے انتکال پکڑے گرُمکھ بانہ۔ مہاراج شیرسنگھ سَتگر ساچا، سب تھائیں ہوئے سہا۔ سدا سہائی آپ پرہہ گرُسکھ
 تیرا۔ سدا سہائی آپ پرہہ، گرُسکھ پرہہ کا چیرا۔ سدا سہائی آپ پرہہ، گرُمکھاں پرہہ رکھے دھیرا۔ سدا سہائی آپ پرہہ،
 گرُسکھاں سد سے نیرا۔ سدا سہائی آپ پرہہ، گرُسکھ جوت سروپی سدا وسیرا۔ سدا سہائی آپ پرہہ، پرگٹے جوت نہ لائے
 دیرا۔ سدا سہائی آپ پرہہ، بے مکھ بھلائے کر ہیرا پھیرا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، دیوے درس گرُسکھ نہ لاوے
 دیرا۔ بے مکھاں پرہہ پردہ پایا۔ مایا پائے جگت بھلایا۔ آتم اندھ اندھیر رکھایا۔ جوت سروپی نہ درس دکھایا۔ وڈ وڈ بھوپ نہ
 چرن لگایا۔ بن رنگ روپ پرہہ نظر نہ آیا۔ مہاراج شیرسنگھ سَتگر ساچا، بہرم بھلیکھ جگت بھلایا۔ بہرم بھلیکھ بھلا
 سنسار۔ پرہہ ابناشی نہ پائی سار۔ ساچا پرہہ دس نہ آئے کیسے دربار۔ مدرا ماسی پرہہ در آئن ہوئے خوار۔ انتکال کل گل جم
 پھاسی، دھرم رائے مارے مار۔ مکتی جگتی در تون ناسی، ایکا ملیا نرک دوار۔ جو جن ہوئے مدرا ماسی، نہکلنک مارے کر
 خوار۔ مہاراج شیرسنگھ سَتگر ساچا، نہکلنک اوتار۔ مدرا ماسی ہون خوارا۔ پرہہ ابناشی در ڈرکارا۔ مانس جنم انت جگ
 ہارا۔ رسنا چلایا اک وکارا۔ ساچا پرہہ منوں وسارا۔ مہاراج شیرسنگھ سَتگر ساچا، نواس دوئے نرک دوارا۔ ساچا پرہہ لیکھ

چُکائے۔ جیسا کرے تیسرا بھگتائے۔ ساچا لہنا در دوائے۔ بے مکھ جیو جھوٹھے ٹھوٹھے پرہہ ابناشی گئے بھلائے۔ گرمکھ چلے پرہہ کے
 بھانے، پرہہ ابناشی دیا کھائے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ہوئے آپ سہائے۔ ساچا کرم جگت کھاؤ۔ پرہہ ابناشی رسنا گاؤ۔
 دوس زین نہ منوں بھلاؤ۔ رسن وکار سرب تجاؤ۔ مدرا ماس رسن نہ لاؤ۔ سوہنگ سواس سواس جیو سد گاؤ۔ پرہہ ابناشی
 نج گھر میں پاؤ۔ آتم دکھڑے ناس کراؤ۔ ساچی سرتی سچ در تے پاؤ۔ آتم اپنی گنڈھ کھلاؤ۔ پرہہ ساچے کا دیپ جگاؤ۔
 سوہنگ ساچا تیل وچ پاؤ۔ ساچے نام دی بتی لاؤ۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ساچا گن رسن سد گاؤ۔ ساچا پرہہ
 رسن جس گیا۔ چرن دھیان جس جن رکھایا۔ چتر سجان گرمکھ بنایا۔ پرہہ ساچے پرگٹ جوت درس دکھایا۔ مہاراج
 شیرسنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنا کھیل رچایا۔ ساچا کھیل جگت رچایا۔ ویکھے وکھائے گرمکھاں دیا کھایا۔ بہرم بھلیکھے پرہہ
 سارا جگت بھلایا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچے، گرمکھ درس دکھایا۔ ساچے پرہہ درس دکھایا۔ دے درس سب دکھ مٹایا۔
 اتری بھکھ سادھ سنگت پرہہ درشن پایا۔ سُپھل ہوئی مات ککھ، نہکنک چرن سیس نوایا۔ نجاند اپجاوے آتم رنگ
 چڑھایا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، سادھ سنگت اُپر دیا کھایا۔ گرسکھ ساچے پرہہ درشن پا۔ جنم جنم دی میل لئی
 گوا۔ پتت پایاں کر درس میل لئی دھوا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، جائے دیا کما۔ پتت پایاں جو پرہہ درائے۔ ہوئے نانا
 در سیس جھکائے۔ پرہہ بھگوانا دیوے دیا کھائے۔ سوہنگ ساچا دانا، پرہہ دیوے جھولی پائے۔ گن اوگن پرہہ نہ پچھانا، ساچے
 در آئے جو بھل بخشائے۔ بھلیاں ڈلیاں پرہہ مارگ پایا۔ ساچا پرہہ سد دیا کھایا۔ سوہنگ شبد پرہہ ساچا دیوے نام، ساچے
 مارگ لایا۔ سرب جییاں کا ایک تھان، سرب جییاں پرہہ اُپایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپی وچ سمایا۔
 سرب جییاں پرہہ وچ سمائے۔ جیو ککرم ککرم کھائے۔ پرہہ ابناشی بھو چُکائے۔ سرب گھٹ واسی بہرم شرم چُکائے۔ مہاراج
 شیرسنگھ وشنوں بھگوان، اپنی کھیل آپ رچائے۔ ایک مایا سرشٹ پرہہ پائی۔ مایا روپی سب کھیل رچائی۔ سرشٹ سبائی

پرہہ مایا رُوپ اُپائی۔ جیو جنت پرہہ پُھلواری وچ لگائی۔ جُگو جُگ اُپجاوے مٹاوے، اچرج رچنا پرہہ رچائی۔ مایا رُوپی سریشٹ اُپا کے۔ جیو جنتاں جنم دوا کے۔ جوت سرُوپی وچ آپ سا کے۔ بٹھا اڈول وچ آسن لا کے۔ جھوٹھی مایا جگت ورتا کے۔ آپ اپنا رکھے چھپا کے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، مایا رُوپی رچن رچا کے۔ مایا رُوپی رچن رچایا۔ جھوٹھا جال جگت وچ پایا۔ آپ اپنا کھیل رچایا۔ بھگت جنان پرہہ دیا کمایا۔ پُورب جنم دا لہنا دوا یا۔ مات لوک وچ جنم دوا یا۔ جامہ دھار جوت سرُوپ، پرہہ ساچے چرن لگایا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچے، جھوٹھی مایا وچوں کڈھایا۔ گُرسکھاں پرہہ دیا کمائی۔ جھوٹھی مایا سرب چُکائی۔ ایک لو پرہہ چرن لگائی۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گُرمکھاں سد دیا کمائی۔ دین دیال تیری وڈیائی واہ۔ گُر گوپال چرن لگا۔ سرب پرتپال گُرسکھاں پکڑے بانہ۔ بھگت وچھل رچھک مہاراج شیرسنگھ تُدھ بن دوسر کوئی نہ۔ ساچے پرہہ ساچا رُوپ۔ دھرے جوت جوت سرُوپ۔ ساچے پرہہ ایک جوت رنگ انو پ۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، کرے پرکاش جوت سرُوپی وچ اندھ کوپ۔ آئے جگت پرہہ نرنکار۔ بھگتاں ہیت پرہہ لئے اوتار۔ دُشٹاں کھیت کرے کرتار۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، کلجگ آئے جامہ دھار۔ ساچے پرہہ کل جامہ دھاریا۔ جیو جنت جاں ہونے دُکھیاریا۔ دُکھ بھکھ مرے سنساریا۔ ایک سکہ دیوے شاہوکاریا۔ جیو جنت پرہہ در پُکاریا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، انا تہاں ہیت جامہ گھنک پُری وچ دھاریا۔ ساچے پرہہ سنی پُکار۔ مات لوک آئے جامہ دھار۔ نہکلنک نرائن نر اوتار۔ دُکھیاں بھکھیاں دی پرہہ پائی سار۔ راؤ کرے پرہہ خوار۔ ساچا کرے جگت ورتار۔ منگن نہ جائے کوئی دوار۔ ستجگ لاوے ورتاوے وچ سنسار۔ دُکھ بھکھ پرہہ جائے نوار۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ایک دیوے سرب ادھار۔ ایک ادھار پرہہ آپ دیوے۔ سوہنگ شبد جن رسنا سیوے۔ امرت پھل وڈے وڈ میوے۔ گُرمکھ ساچا ساچا لہنا پرہہ در لیوے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جو جن رسنا سیوے۔ رسنا چپ جیو آتم رسائن۔ کر وس نہکلنک نرائن۔ جوت

جگاوے جوں رو سس، ساچا پرہ دیوے تیجا نین۔ آتم اُچے ساچا رس، ساچے در ویندے وہن۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر
 ساچا، گرسکھ ساچے ساچا لہنا لین۔ جیو جنت پرہ بنت بنائے۔ کر کریا پرہ جنم دوائے۔ پون سروپی سواس چلائے۔ کایا
 رنگن نام چڑھائے۔ جوت سروپی دیپ جگائے۔ کلجگ جییاں مایا پردہ پائے۔ آپ اپنا بھیو چھپائے۔ بے مکھاں پرہ نظر نہ آئے۔
 گرسکھ ساچے پرہ ساچا دیا کھائے۔ ساچا پرہ ساچی سیو اپنے چرن لگائے۔ پرہ ابناشی ملائے میل، ساچی جوت جگائے۔
 وڈے وڈ گرسکھ دیوی دیو، پرہ ساچا آپ بنائے۔ نہکلنک اوتار نر، آد جگاد جگت وچ آئے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں
 بھگوان، ایک جوت جگائے۔ ایک جوت جگے اپارا۔ تین لوک کرے اُجیارا۔ پرہ کی جوت سدا نرادھارا۔ انتکال پرہ ابناشی لے
 اوتارا۔ مات پاتال آکاش مہاراج شیرسنگھ ساچی جوت کرے آکارا۔ مات آیا نین مُدھاری۔ وڈ وڈ داتا وڈ سنساری۔ جوت
 سروپ جوت نرنکاری۔ مہاراج شیرسنگھ کلنکنہ، جائے پیج سواری۔ گرمکھاں پرہ دیا کھائے۔ وچ مات دے جنم دوائے۔
 سوہنگ ساچا گیان دوائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، آتم سدھ کرائے۔ مات لوک وچ جنم دوا یا۔ سوہنگ شب
 ڈنک وجایا۔ راؤ رنگ اک کرایا۔ پرہ کلجگ جھوٹھا کھیل رچایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جامہ گھنک پُری وچ
 پایا۔ جوت سروپ پرہ جامہ دھاریا۔ کلجگ جیو بھلے سنساریا۔ کلنکنہ گن اوگن وچاریا۔ پاربرہم پرمیشور اک رنگ
 کرتاریا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جامہ گھنک پُری وچ دھاریا۔ جگو جگ پرہ جوت پرگٹائے۔ بھگت جنان پرہ آن
 ترائے۔ ساچا پرہ دیا کھائے۔ ساچی جوت وچ دیہہ جگائے۔ اگیان اندھیر سرب مٹائے۔ کپاٹ بجر کھول وکھائے۔ امرت جھرنا وچ
 دیہہ جھرائے۔ کھلے کپاٹ پرہ نظری آئے۔ گرمکھ ساچے پرہ دسے پاس، بے مکھاں نظر نہ آئے۔ بھگت جنان پرہ دیا کھائے۔
 وچھڑیاں پرہ میل ملائے۔ ساچا پرہ سرب گھٹ واسی، سچ گھر دی سوچی پاوے۔ اوتار نر کلجگ جامہ دھار، جوت
 سروپی دیپ جگاوے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، پرگٹ جوت درس دکھاوے۔ دیوے درس اگم اپارے۔ بھگت

وچھل آپ کرتارے۔ جن بھگتاں پیج سوارے۔ لکھ چُراسی پرہ دے نوارے۔ ویلے انت بھگت جناں پرہ کھڑا دوارے۔ ساچا
 شبد میل بھگونت، ساچا دیوے در دربارے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپ جوت نرنکارے۔ بھگت
 جناں ہوئے سہایا۔ اپنا بھید پرہ رکھایا۔ انا تھاں ہیت پرہ آپ اپنا جامہ پایا۔ جوت سروپی جوت دھر، جوت سروپی درس
 دکھایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گُرمکھ ساچے میل ملایا۔ گُرمکھاں کرے بند خلاصی۔ دیوے درس گھنک پُر
 واسی۔ گلوں کٹائے جم کی پھاسی۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، چرن تیرے ساچی زہراسی۔ چرن پریت جس جن
 کمائی۔ دھن دھن گُرسکھ سیو کمائی۔ اُجل کرے پرہ ساچا مُکھ، دھن جنیندی مائی۔ سُپھل کرائے مات ککھ، نہکلنک تیری
 وڈیائی۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، سرب تھائیں ہوئے سہائی۔ گُرمکھ ساچے پرہ اناشی رسنا گایا۔ چھٹی جگت اداسی،
 پرہ چرنی سیس جھکایا۔ ایک شبد چے سواسی، جم نیڑ نہ آیا۔ کرپا کرے پرہ اناشی، بھگت جناں پرہ میل ملایا۔ کرے
 کرائے جو من بھاسی، آد انت نہ کیسے جنایا۔ سربجیت ہوئی چرن داسی، پرہ ساچا ردے سہایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں
 بھگوان، ویلے انت ہوئے سہایا۔ جوت سروپ وچ جوت ملا کے۔ درگاہ ساچی وچ مان دوا کے۔ ساچا نام جگت لکھا کے۔
 پنچم جیٹھ پرہ حُکم سنا کے۔ پرہ اناشی دیا کما کے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپی گُرسکھ رکھے جوت
 ملا کے۔ سربجیت سرب سُکھ پایا۔ پرہ اناشی رسنا گایا۔ در گھر پرہ ساچا پایا۔ ساچے پرہ سر ہتھ ٹکایا۔ تین لوک پرہ
 مان دوا یا جے جے جیکار کھنڈ برہمنڈ کرایا۔ وچ ورہنڈ ساچا نام دھرایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپ
 وچ سہایا۔ سربجیت سدا سُکھدائی۔ ساچا پرہ ہوئے سہائی۔ ساچا ور پرہ در تے پائی۔ اوتار نر پورن آس کرائی۔ ایک سُکھ
 پرہ سرنائی۔ جگت پریت سرب تجائی۔ ساچی پریت پرہ چرن لگائی۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، مات لوک وچ
 لاج رکھائی۔ مات لوک پرہ لاج رکھائی۔ ویلے انت ہوئے سہائی۔ ساچے گھر وچی ودھائی۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان،

جوتی میل ملائی۔ لاج رکھاوے لاجونت۔ بھگت جنن پرہہ آپ بھگونت۔ گرمکھ ورلے اُتارے اُدھارے سنت۔ پرہہ ساچے بنائی ساچی بنت۔ پرہہ ابناشی مہما بڑی بے انت۔ کلجگ مایا بہرم بھلایا، سار نہ پائن جیو جنت۔ گرمکھ ورلے پرہہ درس دکھایا، جوت سروپ وچ بیٹھ اکت۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ساچا نام چپایا ساچے سنت۔ ساچے رنگ گرسکھ رنگایا۔ سوہنگ دان پرہہ جھولی پایا۔ نجانند نچ ماہ اُچایا۔ کھول ترے کئی اپنا بھيو چُکایا۔ جوت سروپی ساچا دپیک وچ دیہہ جگایا۔ پرہہ ابناشی وچ سمپت، مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان میل ملایا۔ میل ملایا آپ پرہہ، جامہ مات لوک وچ دھار۔ میل ملایا آپ پرہہ، جگ چوٹھے لے اوتار۔ میل ملایا آپ پرہہ، ورتے ورتاوے وچ سنسار۔ میل ملایا آپ پرہہ، جن بھگتاں کرپا کر اپار۔ میل ملایا آپ پرہہ، ایک جوت دیوے ادھار۔ میل ملایا آپ پرہہ، گرمکھاں اگیان اندھیر جائے نوار۔ میل ملایا آپ پرہہ، رکھے لاج آپ مُرار۔ میل ملایا آپ پرہہ، ساچا در دے دربار۔ میل ملایا آپ پرہہ، جوت پرگٹاوے مات نرنکار۔ میل ملایا آپ پرہہ، پرہہ ساچے دی ساچی کار۔ میل ملایا آپ پرہہ، گرسکھاں دُرمت میل جائے اُتار۔ میل ملایا آپ پرہہ، ساچا شبد کرے ورتار۔ میل ملایا آپ پرہہ، ایکا بخشے چرن پیار۔ میل ملایا آپ پرہہ، ہوئے ممتا جائے مار۔ میل ملایا آپ پرہہ، گرسکھ دُکھڑے جائے نوار۔ میل ملایا آپ پرہہ، آتم توڑے سرب ہنکار۔ میل ملایا آپ پرہہ، ساچی جوت کرے آکار۔ میل ملایا آپ پرہہ، جھوٹھی کایا ہوئے اُجیار۔ میل ملایا آپ پرہہ، جوت سروپ دیوے درس اپار۔ میل ملایا آپ پرہہ، گرمکھ ساچے کھول دیوے دسم دوار۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سرب جنن دی پاوے سار۔ گرمکھ ساچے میل ملایا۔ دُئی دوت پرہہ پردہ لایا۔ ایک نام پرہہ دان دوايا۔ پورن ہوئے کام، جس رسنا گایا۔ گھنٹیا شام، جامہ دھار نہکلنک نام رکھایا۔ رمٹیا رام پرگٹ جوت مہاراج شیرسنگھ کل نام دھرایا۔ جوت سروپی پرہہ بھیس وٹائے۔ اچھل چھل پرہہ آپ کرائے۔ جگو جگ پرہہ اپنا آپ اُپائے۔ پرہہ ساچا سرب گن ورتے، باون روپ دھار بل در پرہہ منگن جائے۔ جیو جنت پرہہ

سرب بھلائے مایا پردے پائے۔ جوت سروپی جوت پرہے، آون جان اک کھیل رچائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، مات لوک کل جامہ پائے۔ پرہے ساچے کا کھیل نیارا۔ آوے جاوے سد رباوے، جگت لئے اوتارا۔ گرمکھ ورلے درس دکھاوے پکڑ لے آوے چرن دوارا۔ ایک ساچا نام جپائے، جھوٹھا میٹ دیوے پسر پسارا۔ آپ اپنا پرہے مکھ رکھاوے، توڑ دیوے سرب ہنکارا۔ آتم ساچا سکھ دواوے، ساچا دیوے نام ادھارا۔ آتم ترسنا بھکھ مٹائے، سوہنگ شبد بھرے بھنڈارا۔ درگاہ ساچی مان دوئے، جوت سروپ جوت نرادھارا۔ انتکال وچ جوتی میل ملائے، گرمکھ ساچا پرہے ساچے پار اُتارا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، دیوے موکھ دوارا۔ گرمکھ ساچا سچ جوت ملاوے۔ گرمکھ ساچا سچ جوت سماوے۔ ایک جوت گر گوہند ہو جاوے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، کلجگ جامہ دھار بھگت جنان دی لاج رکھاوے۔ جنم مرن گرسکھ سواریا۔ کر کریا پرہے پار اُتاریا۔ لکھ چراسی گیڑ نواریا۔ جو جن آئے نہکلنک چرن نمسکاریا۔ آتم اُتارے سارا شنک، سوہنگ بان پرہے ماریا۔ ایک دساوے ایک انک، جوت سروپ پرہے لاوے ڈنک، گرمکھ ساچے کھچ لپائے چرن دواریا۔ ساچا پرہے بنائے بنت، پرہے کی مہا بڑی اگت، گن اوگن نہ کیسے وچاریا۔ پار اُتارے سرب جیو جنت، پرہے ابناشی ایک کنت، ایک در اک درباریا۔ گرمکھ ورلا سنت، جس دیوے درس نہکلنک نر نرائن اوتاریا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گرسکھ تیرا جنم مرن سواریا۔ ساچے پرہے سچ راہ چلایا۔ سوہنگ ساچا نام جپایا۔ چار ورن چار کُنٹ جے جے جیکار کرایا۔ راؤ رنک پرہے اک کرایا۔ نہکلنک ساچا ڈنک وچ مات وجایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپی جامہ پایا۔ نہکلنک نر اوتاریا۔ نرنجن جوت اک نرنکاریا۔ ایک شبد چلاوے وچ سنساریا۔ اوچ نیچ پرہے بھیکھ نواریا۔ چار ورن دسائے ایک در درباریا۔ ستگر ساچے ستجگ وچاریا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپی جامہ دھاریا۔ سچ سچ کرے کرتارا۔ ایک شبد دیوے ادھارا۔ نہکلنک نرائن نر اوتارا۔ بھگت جنان پرہے بھرے بھنڈارا۔ سوہنگ شبد جن انت دیوے موکھ دوارا۔

مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، نواس رکھائے سچکھنڈ دوارا۔ گرسکھ ساچا سچکھنڈ نواسیا۔ ساچا ور ساچا گھر جوت
 سروپ سد پرکاسیا۔ گرسکھ تیری دھن کھائی، دیوے مان سرب گھٹ واسیا۔ ساچی سیو پرہ چرن کھائی، سرجیت رکھ
 پرہ چرن نواسیا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، مانس جنم کرے راساسیا۔ چرن نواس پرہ رکھایا۔ درگاہ ساچی مان
 دوايا۔ تھر گھر واسی تھر گھر نواس رکھایا۔ اچت ابناشی ساچا پت کہایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، وچ جوتی میل
 ملایا۔ ملی جوت ہوئی اتیت۔ پرہ ساچے پرکھی ساچی نیت۔ جگو جگ پرہ ساچے دی ساچی ریت۔ ایکا بخشے چرن
 پریت۔ چرن لاگ گرسکھ مانس جنم لیا جگ جیت۔ دیوے وڈیائی آپ رکھرائی مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، مانس جنم
 سرجیت لیا جگ جیت۔ سرجیت سرب جگ جتیا۔ پرہ ساچے سنگ کییا ساچا پتیا۔ پرہ ابناشی جن بھگتاں ساچا متیا۔
 جن بھگتاں آد جگاد سدا بھے بہیتیا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ساچا گھر در سرجیت نون دتیا۔ دیونہار آپ داتار۔ کر
 کریا کر جاوے پار۔ دیوے وڈیائی وچ سنسار۔ ایکا نام دییا ادھار۔ آون جاون دییا گیڑ نوار۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں
 بھگوان، سرجیت مانس جنم دییا سدھار۔ مانس جنم لکھ چراسی وچوں پایا۔ ساچا پرہ رسنا گایا۔ رسنا جپ جپ جیو آتم
 رس پایا۔ ساچا نام آتم رس پیو، سوہنگ امرت مکھ چوایا۔ آتم دیو پرہ جگایا۔ آتم جوت سدا اجیار، گرمکھ ساچے بچھ نہ
 جایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، بھگت جنان سر ہتھ ٹکایا۔ بھگت جنان سر ہتھ ٹکائے۔ اپنا بیہو پرہ آپ کھلائے۔
 ایکا لو چرن لوئے۔ جگت مایا پرہ جلائے۔ جوت سروپی اگن لگائے۔ سرب وکار سوہنگ کھنڈا پرہ سر لگائے۔ ایکا ادھار
 گرمکھ ساچے سوہنگ ناؤں تیرے وچ رکھائے۔ نہکلنک اوتار نر، گرسکھ ساچے سر تیرے ہتھ ٹکائے۔ گرسکھ تیری پت
 رکھائے۔ ویلے انت ہوتے سہائے۔ پرگٹ جوت درس دکھائے۔ جم جندھار کوئی نیڑ نہ آئے۔ نرک نواس گرسکھ نہ پائے۔ سوہنگ
 ساچا جو جن رسنا گائے۔ ساچی گاتھ وچ مات رسنا جپ جیو امرا پد پائے۔ پرگٹ جوت نہکلنک، انت تیری دیہہ چھڈائے۔

انت انتکال پرہہ ساچا آپ سہائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ویلے انت ہوئے سہائے۔ ویلے انت ہوئے سہائے۔ وچ بان پرہہ
 لے بٹھائے۔ گن ندھان ایہہ دیا کھائے۔ سچ دھام پرہہ دے پُچائے۔ جوت سروپی جوت ملائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان،
 گرسکھاں سر ہتھ ٹکائے۔ گرسکھ منکے پرہہ در ساچی منگ۔ آتم چاڑھے پرہہ ساچا رنگ۔ بھوجل پار گرمکھ ساچا جائے
 لنگھ۔ مانس جنم نہ ہووے بھنگ۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گرسکھ ساچی دات سوہنگ پرہہ در منگ۔ ساچی
 دات سچ گھر پاؤ۔ پرہہ ابناشی سدا دھیاؤ۔ دوکھ نوارن رسنا گاؤ۔ سرب گھٹ واسی ردے وساؤ۔ پرہہ ابناشی مان رکھاؤ۔
 جگت اداسی منوں تجاؤ۔ سچ دھرواس پرہہ چرن رکھاؤ۔ گریہ واس پھند کٹاؤ۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، چرن لاگ
 جنم مرن دا گیڑ چکاؤ۔ ساچا پرہہ ساچا دھیان۔ ساچا دیوے آتم برہم گیان۔ گرمکھ بخشے پرہہ ساچا چرن دھوڑ اشنان۔
 کلجگ جیو دس نہ آوے وشنوں بھگوان۔ گرمکھ ساچے چتر سجان، ساچا دیوے در پرہہ مان۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر
 ساچا، سرب جنان دا جانی جان۔ جاننہار آپ جناوے۔ جیو جنت دی بنت بناوے۔ آپ اپنا وچ رکھاوے۔ نج گھر واسی نج
 ماہ سماوے۔ مایا روپی پردہ پاوے۔ بے مکھاں پرہہ دس نہ آوے۔ گرمکھاں پرہہ دیا کماوے۔ جوت سروپی درس دکھاوے۔
 ست سروپی نظری آوے۔ اگیان اندھیر سرب مٹاوے۔ ایک نام مکھ رکھاوے۔ سوہنگ نام رسن چاوے۔ آپ اپنا درس
 دکھاوے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گرسکھاں سر ہتھ ٹکاوے۔ گرسکھاں پرہہ دیا کھائے۔ ساچا کرم آپ کرائے۔ بہرم
 بھلیکھ جگت بھلائے۔ الکھ الیکھ دس نہ آئے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ ساچے درس دکھائے۔ درس دکھائے
 پرہہ مکندا۔ بھگت جنان پرہہ سد بخشندا۔ بے مکھاں مکھ رکھائے مدرا ماس گندہ۔ دھن دھن دھن گرسکھ دوس زین
 سوہنگ ناؤں رسن چندا۔ اُجل ہوئے مکھ، مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سدا سہائی انگ سنگا۔ گرسکھ سنگ ساچا
 تیرا۔ جوت سروپ وچ رکھ و سیرا۔ پرگٹ جوت دیوے درس نہ لاوے دیرا۔ چرن لاگ نہکلنک آتم مٹے سرب اندھیرا۔

گُرمکھ ساچا پرہہ کا رُوپ، گُرسکھ نہ جانے سنجھ سویرا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُں بھگوان، گُرسکھ تیرا پار کرایا بیڑا۔ پرہہ
 ابناشی بیڑا بنہ۔ ایک شبہد سُنایا کُن۔ آتم سُن کھلائی ساچے جن۔ جوت جگائی ساچے تن۔ گُرمکھ گُرسکھ تیری کھائی دھن۔
 سوہنگ شبہد دیوے دان نہ لاگے سن۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُں بھگوان، جوت جگاوے جھوٹھے تن۔ ساچی جوت پرہہ
 جگائے۔ پنچم پرہہ نشٹ کرائے۔ ایک نام وچ سمائے۔ ایکنکار پرہہ ساچی دیا کھائے۔ ساچی دات وڈ کرامات، مہاراج شیرسنگھ
 وِشنوُں بھگوان، سوہنگ جھولی پائے۔ بھہ بہنجن پرہہ نین مُندھارا۔ پرہہ ساچے کے ساچے گُن، سگل کرے جوت ورتارا۔
 گُرمکھ ورلے وچ مات چُن، شبہد رُوپ پرہہ بھرے بہنڈارا۔ ایک ٹیک اوتار نر، جوت جگائے پرہہ اگم اپارا۔ چرن لاگ جن
 جائن تر، ایکا بخشے چرن پیارا۔ بھگت جنان من جائے من، ایکا دیسے جوت نرنکارا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُں بھگوان، مات
 لوک لئے اوتارا۔ مات لوک پرہہ جامہ دھارے۔ سنت جنان دی سنی پُکارے۔ ایکا جوت ایکا آکارے۔ پرہہ اپرمپر پرہہ ساچے
 دی ساچی کارے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، بھگت جنان دے کاج سوارے۔ جوت سروپی کھیل پرہہ کھیلا۔ سنت
 جنان پرہہ سنگ سہیلا۔ ساچا میل ملایا میلایا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُں بھگوان، ساچا کھیل جگت وچ کھیلا۔ ساچا پرہہ
 سچ گھر پاؤ۔ نجاند نچ ماہ اُچاؤ۔ دیپک ساچی جوت جگاؤ۔ اگیان اندھیر سرب مٹاؤ۔ پرہہ ابناشی رسنا گاؤ۔ مہاراج
 شیرسنگھ وِشنوُں بھگوان، سرب گھٹ واسی درشن پاؤ۔ ساچا شبہد ساچا گیان۔ ساچا شبہد گر کا دھیان۔ ساچا شبہد میل
 ملائے بھگت بھگوان۔ ساچا شبہد سادھ سنگت پرہہ دیوے مان۔ ساچا شبہد وڈ گنی ندھان۔ ساچا شبہد سنت جن ورلے
 پان۔ مہاراج شیرسنگھ سوہنگ بخشے ساچا گیان۔ ساچا شبہد در ساچے سُن۔ ملے وڈیائی وچ رکھ مَن۔ جن سنت سُناوے
 پرہہ ساچی دھن۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُں بھگوان، کھول دکھاوے آتم سُن۔ آتم سُن پرہہ کھلائے۔ تھر گھر واسی تھر گھر دی
 سوچھی پائے۔ جوت سروپی پرہہ دیپک جگائے۔ گھنک پُر واسی گُرمکھ ساچے درس دکھائے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُں

بھگوان، سچ شبد دی سوجھی پائے۔ ساچا شبد پرہ سچ چلاوے۔ سنت جن سچ مارگ پاوے۔ رسنا رس امرت رس
 مکھ چواوے۔ رسنا چپ چپ جپ جپو سرب سکھ پاوے۔ تپ تپ کل وڈا تپ، پرہ ساچا رسنا گاوے۔ مہاراج
 شیرسنگھ وشنو بھگوان، پرگٹ جوت درس دکھاوے۔ پرہ ساچے سچ دیا کمائی۔ سچ در سچ گھر پرہ جوت پرگٹائی۔
 سادھ سنگت مل رسنا ہر ہر جس گائی۔ سنت جن پرہ بل بل جائی۔ دوس زین زین دوس ایک لو پرہ چرن لگائی۔
 پرہ ابناشی پیکھے نین ساچی سرت پرہ آپ دوائی۔ در گھر ساچے سنت جن بہن، ساچی مت سنت پرہ پائی۔ پورب جنم دا
 لہنا لین، پرگٹ دیوے آپ رگھرائی۔ بے مکھ جیو دکھ درد سہن، پرہ ابناشی لیا بھلائی۔ انتکال جھوٹھے وہن وہن، مہاراج
 شیرسنگھ وشنو بھگوان، ساچی لکھت کرائی۔ سنت جن در منگل گایا۔ پرہ ابناشی دیا کمایا۔ بجر کپاٹ پرہ کھول
 دکھایا۔ سُن سُن جن سنت پگسایا۔ پرمانند دے وچ سمایا۔ جوت سروپی جوت پرہ، جوت سروپی درس دکھایا۔
 مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان، آپ اپنا بھيو چکایا۔ آپ اپنا بھيو چکائے۔ سنت جن نوں سوجھی پائے۔ سچ گھر وچ سد
 سمائے۔ ساچا نام رسن چائے۔ ایکا دھیان چرن لگائے۔ گن ندھان پرگٹ جوت درس دکھائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان،
 آپ اپنا بھيو گھلائے۔ ساچا پرہ بھیکھ بھیکھاری۔ کلجگ جیو بھلے سنساری۔ نظر نہ آوے پرہ گردھاری۔ سنت جن سد
 بلہاری۔ رسنا چپ چپ پرہ آتم ترکھا اتاری۔ جوت سروپی جوت پرہ، ساچی جوت دیوے زرنکاری۔ مہاراج
 شیرسنگھ وشنو بھگوان، سنت جن دیوے نام ادھاری۔ ساچی جوت کرے آکار۔ ساچا شبد دیوے ادھار۔ ساچے
 سنت پرہ پاوے سار۔ مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان، سنت جن نوں جاوے تار۔ ساچی جوت پرہ جگائے۔ بھگت
 جن پرہ مان دواوے۔ ساچی بنت آپ بنائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان، جوت سروپی وچ سمائے۔ سنت جن پرہ
 جوت جگائے۔ سنت جن پرہ وچ سمائے۔ سنت جن پرہ امرت جھرنا دے جھرائے۔ سنت جن پرہ امرت رس رس

چواوے۔ سنت جنان پرہ امرت جہرنا نہ کول کول نہ مکھ چواوے۔ سنت جنان پرہ جوت سروپی میل ملائے۔ سنت
 جنان پرہ ساچا ست گیان دواوے۔ سنت جنان پرہ ایکا دوچا بھو چکائے۔ سنت جنان پرہ سچ گھر دی بوجھ بوجھائے۔
 سنت جنان پرہ اپنا بھو آپ گھلائے۔ سنت جنان مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، دیا کھائے۔ سنت جنان پرہ دھیر
 دھرائے۔ سنت جنان پرہ ساچا آتم سیر پلائے۔ سنت جنان ہوئے وچوں پیڑ گوائے۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سنت
 جنان دھیر دھرائے۔ سنت جنان پرہ سردھا پور۔ سنت جنان پرہ آتم دیوے ست سرور۔ سنت جنان پرہ آتم جوت کرے
 نورو نور۔ سنت جنان پرہ بھنڈار کرے بھریور۔ سنت جنان مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، آسا منسا پور۔ سنت جنان
 پرہ لاج رکھائے۔ سنت جنان پرہ مان دوائے۔ سنت جنان پرہ ساچا نام جھولی پائے۔ سنت جنان پرہ ایکا دھیان سرت دوائے۔
 سنت جنان پرہ پرگٹ جوت جوت سروپ درس دکھائے۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنی دیا کھائے۔ سنت جنان
 پرہ دے وڈیائی۔ سنت جنان پرہ ساچی دات بھچھیا پائی۔ سنت جنان چرن دھوڑ مستک لائی۔ سنت جنان ساچی جوت
 وچ للاث جگائی۔ سنت جنان اچ پدوی پرہ در تے پائی۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سنت جنان سد دیا کھائی۔
 سنت جنان پرہ چرن بھرواسا۔ سنت جنان پرہ چرن رہراسا۔ سنت جنان پرہ کرے بند خلاصا۔ سنت جنان پرہ کرے
 جوت پرکاشا۔ سنت جنان پرہ پور کرائے آسا۔ سنت جنان پرہ ساچا سد رکھے وچ واسا۔ جھوٹھی سرشٹ دیکھے تماشا۔
 سنت جنان پرہ ہوئے داسن داسا۔ مہراج شیرسنگھ ستگر ساچا دیوے چرن بھرواسا۔ سنت جنان پرہ سدا سنگ۔ ایکا
 نام چڑھائے رنگ۔ امرت جہرنا جھرائے وچ دیہہ گنگ۔ ساچا پرہ ساچا ور ساچا در جن سنت لیا منگ۔ مہراج شیرسنگھ
 وشنوں بھگوان، ہوئے سہائی سدا انگ سنگ۔ سنت جنان سرب گیاتا۔ سنت جنان ایکا ملیا بھگونت بھراتا۔ سنت جنان
 پرہ سدا رنگ راتا۔ سنت جنان امرت بوند پیئے سوانت سوانتا۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپی جوت

مِلاتا۔ سچ گھر پرہ رکھے واسیا۔ ساچی جوت جگت پرکاشیا۔ تین لوک جوت سروپ نواسیا۔ کھنڈ برہمند پرہ داسن
 داسیا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، سرب جیاں سد رکھے واسیا۔ ساچا پرہ سدا ابناشی۔ جیو جنت وچ سد نواسی۔
 ساچی جوت پرہ پرکاشی۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، درس دے کر جائے بند خلاصی۔ ساچی جوت پرہ پرکاش کر۔
 ایک جوت جگائے اگیان وناس کر۔ سوہنگ شبد رسن سواس کر۔ ایک جوت سروپی وچ واس کر۔ ساچی جوت پرکاش کر۔
 مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ اپنے داس کر۔ جیو جنت پرہ وچ سمایا۔ پرہ ابناشی نظر نہ آیا۔ گرمکھ ساچے سچ
 شبد سنایا۔ ایک دھن دے اُچایا۔ انحد راگ پرہ سنایا۔ جوت سروپی پرگٹ جوت درس دکھایا۔ ہوئے پرکاش وچ اندھ
 کوپ، پرہ ساچا ہوئے سہایا۔ مہاراج شیرسنگھ ساچے بھوپ، جوت سروپی درس دکھایا۔ اُچے دھن سچی دھنکار۔ آتم جوت
 ہوئے اُجیار۔ ایک شبد وچی دھنکار۔ ساچی رن جھن آتم ملے ادھار۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ایک دیوے نام
 ادھار۔ ساچی دھن دیہہ وچائی۔ آتم سن پرہ کھول وکھائی۔ گرمکھ ساچے پرہ بوجھ بُجھائی۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں
 بھگوان، ایک دوج مٹائی۔ ساچا در گھر پرہ سوجھیا۔ ساچا پرہ بھو کھلاوے گوجھیا۔ بھو چکاوے ایک دوجیا۔ مہاراج
 شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ ساچا تیرے چرن لوجھیا۔ گرمکھ ساچے من وچی ودھائی۔ پرہ ساچے سچ جوت جگائی۔
 اگیان اندھیر سرب مٹائی۔ ساچی جوت دپیک دے جگائی۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، دیوے وڈیائی۔ ساچا نام پرہ
 در پایا۔ ایک دھیان گرچرن لگایا۔ ساچا گیان گر نام دھیایا۔ ساچا دھیان چرن دھوڑ پرہ مستک لایا۔ مہاراج شیرسنگھ
 وشنوں بھگوان، ہوئے سہایا۔ بھگت جنان سدا رکھوالا۔ رکھے لاج گر گویالا۔ دیناں ناتھ دین دیاالا۔ سنت جنان دی سار
 سمالا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان سدا رکھوالا۔ ساچا پرہ جوت آکاری۔ جوت سروپ سدا نرادھاری۔ جوت نرنجن
 ایک آکاری۔ مات لوک آئے وارو واری۔ جگو جگ بھگتاں جائے پیج سواری۔ پرہ ساچے دی کھیل نیاری۔ بھگت جنان رسنا

جپ جپ آتم ترپتائی۔ بھگت جنان آتم دیپ جوت جگائی۔ بھگت جنان ساچا رنگ چڑھائی۔ بھگت جنان من وجی ودھائی۔
 بھگت جنان پرہہ درس دکھائی۔ بھگت جنان پرہہ بہرم گوائی۔ بھگت جنان ایکا راگ اُچائی۔ بھگت جنان جوت سروپ درس
 دکھائی۔ پرہہ ساچے جن آس رکھائی۔ پرہہ ساچا آپ ہونے سہائی۔ ویلے انت پرہہ درس دکھائی۔ بھگت جنان پرہہ آن ترائی۔
 ہنکاریاں جائے پرہہ ہنکار گوائی۔ گرمکھ ساچے سچ دیا کمائی۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، در گھر ساچے بوجھ بُجھائی
 - مات لوک پرہہ دیا کمائے، ساچی جوت وچ دیہہ ٹکائے۔ مات لوک پرہہ دیا کمائے، جُگو جُگ پرہہ جامہ پائے۔ مات لوک پرہہ
 جامہ پائے، جوت سروپی جوت جگائے۔ مات لوک پرہہ جوت جگائے، کرشنا ساولا گھنک پُری وچ جامہ پائے۔ مات لوک پرہہ
 جامہ پائے، رمٹیا رام اپنی جوت کل پرکٹائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ایکا نام آپ دھرائے۔ ساچا پرہہ جوت پرکٹائے۔
 بھگت جنان دیا کمائے۔ بھگت جنان پرہہ سرنی لائے۔ ساچا نام رسنا چپے، دوس رین ایکا لو لاوے۔ گرمکھ پیکھے تیجے نین، اپنا
 آپ بھيو کھلائے۔ ساچا لہنا پرہہ در لین، مہاراج شیرسنگھ سد رسنا گائے۔ رسنا جپ آتم رس مانیا۔ پرہہ ابناشی سد چلائے اپنا
 بہانیا۔ پرہہ ابناشی گرمکھ ست کر جانیا۔ سو جن ہونے سگھڑ سیانیا۔ دیوے درس وشنوں بھگوانیا۔ مہاراج شیرسنگھ
 ستگر ساچا، جوت سروپ وچ سمانیا۔ جوت سروپ وچ سمان۔ بے مکھاں پرہہ توڑے مان۔ گرمکھاں دیوے درس مہان۔
 مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان۔ ساچا پرہہ آتم جوت جگائے۔ جگت پت آپ اکھوائے۔ جیو جنت وچ پرہہ آپ سمائے۔ سرب
 جییاں دی آپ بنت بنائے۔ مہا اگت گنی نہ جائے۔ وید پُران پرہہ بھيو نہ پائے۔ کھانی بانی پرہہ وچ سمائے۔ جوت سروپی دس نہ
 آئے۔ جوت سروپی پرہہ جوت سروپا۔ پرہہ ساچے گھر سدا انویا۔ وڈ داتا پرہہ وڈ بھویا۔ جوت پرکاش کرے وچ دیہہ اندھ
 کوپا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپ ست سروپا۔ جوت سروپ جوت جگائے۔ سوہنگ ساچا نام جپائے۔
 اوچ نیچ پرہہ بھید چُکائے۔ ایکا آپ ایکا جاپ وچ مات رکھائے۔ سرب بھيو آپ کھلائے۔ پاربرہم سچ شبد لکھائے۔ گیا ویلا ہتھ

نہ آئے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، چار ورن آن ترئے۔ اوچ نیچ بھید چُکائے۔ دوسر کوئی رہن نہ پائے۔ ستگر ساچا
 ستجگ مارگ لائے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، کلنکنہ کل جامہ پائے۔ آپ اپنا بھید گھلاونا۔ وید چار وقت چُکاونہ۔
 سوہنگ شبد جگت چلاونا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، مات لوک کل جامہ پاونہ۔ مات لوک پرہہ جامہ پائے۔ راجے
 رانے چرنی لائے۔ اپنی کل آپ ورتائے۔ مستوانے مان دوئے۔ سنت جنن پرہہ جوت سروپی شبد جنائے۔ مہاراج شیرسنگھ
 وِشنوُن بھگوان، مستوانا دھام سہائے۔ مستوانے دے وڈیائی۔ جمن کنارے پرہہ جوت جگائی۔ والی ہند لے جگائی۔ مہاراج
 شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، سرت شبد میل ملائی۔ والی ہند سرنی آئے۔ آپ اپنی بوجھ بوجھائے۔ ایکارو پ نظری آئے۔ مہاراج
 شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، پرگٹ جوت درس دکھائے۔ سچا پرہہ سچا دربارا۔ نرمل جوت جگے اپارا۔ ایکارو دے نرنکارا۔
 ساچا ویس پرہہ کرتارا۔ وڈ نریش وچ سنسارا۔ برہما وشن مہیش کھڑے دوارا۔ والی ہند پرہہ دے اُپدیش، آتم کرے جوت
 آکارا۔ سوہنگ شبد ہردے پرویش، دیوے درس اگم اپارا۔ ایکارو چہتر جھلے پرہہ سیس، سوہنگ کھنڈا ہتھ دو دھارا۔
 مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، اپنا آپ کیا پسارا۔ ایکارو ایک دساوے۔ ایکارو جاپ مکھ رکھاوے۔ ایکارو باپ آپ بن
 جاوے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، آپ اپنا بھید گھلاوے۔ آپ اپنا بھید گھلا کے۔ والی ہند سرن لگا کے۔ ساچا مان
 مات دوا کے۔ آپ اپنا سر ہتھ ٹکا کے۔ چار ورن سر تاج پہنا کے۔ راؤ رنگ اک تھان بہا کے۔ ایکارو اپنا نام چپا کے۔ دئی
 دویتی پڑدے لاہ کے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، جوت سروپی جوت پرگٹا کے۔ اپنی جوت آپ پرگٹائے۔ ساچا مارگ
 وچ سرشٹ لگائے۔ سنت جنن پرہہ وڈیائے۔ نانیان سر ہتھ ٹکائے۔ راجے رانیان پرہہ نشٹ کرائے۔ جو جن چلے بھانیا، پرہہ
 دیا کھائے۔ گرمکھ چتر سگھڑ سیانیاں پرہہ وچ سمائے۔ کلجگ جیو انجانیاں، پرہہ دس نہ آئے۔ بھنے جوں بھٹھیالے دانیان، نہ کھئے
 چھڈائے۔ گرمکھ ساچے رنگ ساچا مانیا، سوہنگ رسنا گائے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، اپنی سرن لگائے۔ آپ لگائے

اپنی سرنا۔ گُرمُکھ ساچے کر درس بھوجل ترنا۔ بے مُکھ مائس جنم کل ہرنا۔ گُرمُکھ ساچے پرہ ساچا ورننا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوؤں بھگوان، ایکسا ساچی سرنا۔ اپنی سرن آپ لگائے۔ جنم مرن گیڑ کٹائے۔ تارن ترن آپ بن جائے۔ ورن برن پرہ دے مٹائے۔ کارن کرن ایہہ دیا کھائے۔ ہرن پھرن گُرمُکھ کھائے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوؤں بھگوان دیا کھائے۔ بھگت جنناں پرہ دیا کھائے۔ سنت جنناں پرہ ہوئے سہائے۔ کلجگ نہ لا کے تتی وائے۔ پورن بھاگے پرہ درس دیکھائے۔ کل سوئے جاگے، جن درس دیکھائے۔ شبد لیکھایا پہلی ماگھے، ستجگ ساچا لائے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوؤں بھگوان، سوہنگ ناؤں دھرائے۔

★ ۲۱ ماگھ ۲۰۰۸ بکرمی لچھمن سنگھ دے گرہ دلی شہر ★

پاربرہم تیری اچرج مایا۔ جوت سروپی کھیل رچایا۔ آپ ائہل سب جگت بھلایا۔ نہکلنک کل جامہ پایا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوؤں بھگوان، بے مُکھ جیواں سرب بھلایا۔ نہکلنک کل جامہ دھارے۔ جوت سروپ پرہ گردھارے۔ ساچی جوت کرے مات آکارے۔ سرب گنوت وچ سنسارے۔ بے مُکھ پرہ ابناشی در ڈرکارے۔ گُرمُکھ ساچے سوہن گرچرن دوارے۔ دیوے درس پرہ ابناشی سدا گردھارے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوؤں بھگوان، جامہ گھنک پُری وچ دھارے۔ گھنک پُری پرہ جامہ پایا۔ اپنا بھید پرہ آپ چھپایا۔ کلجگ جیواں پرہ آپ بھلایا۔ گُرمُکھ ساچے پرہ پرگٹ جوت درس دیکھایا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوؤں بھگوان، نہکلنک کل ناؤں دھرایا۔ نہکلنک کل جامہ دھارے۔ مات لوک لئے اوتارے۔ ساچی جوت کرے آکارے۔ گُرمُکھاں دیوے آتم جوت ادھارے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوؤں بھگوان، سچ سچ کرے ورتارے۔ سچ سچ پرہ بھرے بھنڈار۔ سچ سچ پرہ دیونہار۔ سچ سچ پرہ جوت نرنکار۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوؤں بھگوان، نہکلنک نرائن نر اوتار۔ نر نرائن جگت پرہ آیا۔ باشک سیج پرہ تجایا۔ مات لوک جوت سروپ سنگھاسن ڈیرہ لایا۔ بے مُکھ جیو

پرہہ ساچا بھیو نہ پایا۔ دهنّ دهنّ دهنّ گُرسکھ مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان، جو تیری سرنا یا۔ گُرسکھ آئے پرہہ سرنا یا۔
 پرہہ ابناشی سرن لگایا۔ ساچا دیوے جگت مان، پرہہ اپنی سیوا لایا۔ ساچی درگاہ دیوے مان، آتم ساچی جوت جگایا۔
 مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان، گُرمکھ ساچا مات لوک وڈیایا۔ گُرسکھاں پرہہ دیا کھائے۔ جُگو جُگ پرگٹ جوت، پرہہ
 ابناشی درس دکھائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان، جوت نرنجن تین لوک کرے رُشنائے۔ جوت نرنجن جگت آکارا۔ کلجُگ
 مٹائے دُھندوکارا۔ ساچا شبد سوہنگ اُچائے، اُچے دُھن سچّی دُھنکارا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان، نہکُنک کل لئے
 اوتارا۔ ساچا شبد پرہہ اُپایا۔ سوہنگ ساچا نام لکھایا۔ ستجُگ ساچے مان دوا یا۔ جگت بھیکھ کل مٹایا۔ ایکا لیکھ
 نہکُنک سرنا یا۔ کلجُگ جیو بھلے ویکھا ویکھ، پرہہ ساچا نظر نہ آیا۔ جوت سروپی پرہہ کییا بھیکھ، جامہ گھنک پُری وچ پایا۔
 مہاراج شیرسنگھ گُرمکھ ویکھ، کل اپنی سرن لگایا۔ جوت سروپ بھیکھ دھاری۔ ساچی جوت کرشن مُراری۔ کلجُگ جیو
 بھلے پرہہ گردھاری۔ مدرا ماس کرن رسن آہاری۔ گُرمکھ ساچے سوہن نہکُنک چرن دوا ری۔ کلجُگ جیو بھانڈے کاچے،
 انتکال کل بھنّے مہاراج شیرسنگھ بھنڈ بھنڈاری۔ جھوٹھے جیو سرب وربھنڈی۔ کلجُگ جیو ہوئے پکھنڈی۔ آتم ہوئی سرب دی
 رنڈی۔ مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان، توڑے ابھان سرب فرنگی۔ سرب جیو مات ہنکارے۔ رسن چلے سرب وکارے۔
 ساچا نام منوں وِسارے۔ نہکُنک اوتار نر، جامہ گھنک پُری وچ دھارے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان، ساچا جگت
 کرے ورتارے۔ مات لوک پرہہ جامہ پایا۔ جوت سروپی پرگٹ جوت، گُرمکھ ساچے میل ملایا۔ دُرمت میل جائے دھوت،
 رنگن رنگ نام چڑھایا۔ آتم جگائے نرنجن جوت، آتم اندھیر سرب مٹایا۔ گُرمکھ پرہہ ساچے کینے ایکا گوت، گُرمکھاں وچ سد
 سما یا۔ بے مُکھ در جائن روت، پرہہ ابناشی نظر نہ آیا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان، نہکُنک کل ناؤں دھرایا۔ گُرمکھاں
 پرہہ پیج سوارے۔ چل گھر آئے پرہہ گردھارے۔ جُگو جُگ پرہہ ساچے دی ساچی کارے۔ آد جُگادی مات لوک لئے

اوتارے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُں بھگوان، جامہ مات لوک وچ دھارے۔ مات لوک پرہ جوت جگائے۔ گُرمکھ ساچے پرہ
 سوئے جگائے۔ بے مکھ جیو چار کُنٹ رہے بللائے۔ پرہ ابناشی دِس نہ آئے۔ مہاراج شیرسنگھ سَتگر ساچا، مایا روپی پردہ بائے۔
 پرہ ساچے دی ساچی مایا۔ کلجگ جیو سرب بھلایا۔ جوٹھ جھوٹھ پرہ جھولی پایا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُں بھگوان،
 کلجگ اتم انت کرایا۔ کلجگ اتم انت کرا کے۔ ساچی جوت سچ پرگٹا کے۔ سَتجگ ساچا سَت سَت سَت جائے ورتا کے۔
 مہاراج شیرسنگھ وِشنوُں بھگوان، جامہ گھنک پُری وچ پا کے۔ سوہنگ شبد پرہ بھرے بھنڈار۔ گُرمکھاں اتم جوت کرے
 اُجیار۔ ایکا جوت جگے ساچی نرنکار۔ اُپجے دُهن کھلے سُن، دیوے درس پرہ اگم اپار۔ گُرمکھ ساچے اتم وچ مَن، ساچی
 دیوے پرہ سیکدار۔ ساچا راگ لیا کُن سُن، ہوئے وچوں دیوے مار۔ ایکا اُپجے ساچی رُن جھن، مہاراج شیرسنگھ ساچا شبد
 بھرے بھنڈار۔ ساچا شبد پرہ اُپجاوے۔ سادھ سنگت مان دواوے۔ ایکا انک راؤ رنگ، چار ورن پرہ کُن سناوے۔
 سوہنگ ساچا ڈنک نہکنک دوار بنک، پرہ ساچی دُهن آپ اُپجاوے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُں بھگوان، مات لوک وچ
 جوت جگاوے۔ ساچا شبد ساچی دُهنکارا۔ گُرمکھ ساچے پرہ کھولے دسم دوارا۔ اتم مٹائے سرب اندھ اندھیارا۔ جوت
 سروپی پرگٹ جوت، ساچی جوت کرے آکارا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُں بھگوان، امرت ورسائے وچ دیہہ سینتل دھارا۔
 امرت میگھ پرہ ورسائے۔ امرت بوند کول مُکھ بائے۔ گُرمکھ ساچے پرہ بجر کپاٹ کھول وکھائے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُں
 بھگوان، پرگٹ جوت سوچھ سروپ درس دکھائے۔ پرہ ساچے سچ درس دکھایا۔ پرہ ساچے اپنا بھید آپ کھلایا۔ پرہ
 ساچے اتم جوتی جوت ملایا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُں بھگوان، نہکنک کل ناؤں رکھایا۔ جوت سروپی پرہ میل ملایے۔
 پرہ ساچے دی ساچی نائے۔ گُرمکھ ساچے انتکال پرہ ساچے چرن لگائے۔ مہاراج شیرسنگھ سَتگر ساچا، ویلے انت ہوئے سہائے۔
 انتکال پرہ رکھوالا۔ سرب جییاں پرہ پرتپالا۔ دھرے جوت نہکنک سَتگر ساچا دین دایالا۔ مہاراج شیرسنگھ سَتگر ساچا،

گُرمکھ ساچے تیرا سد رکھوالا۔ گُرمکھ تیری ساچی مت۔ پرہہ ابناشی رکھاوے تیری پت۔ سرب گھٹ واسی تیری جانے مت
 گت۔ گھنک پُر واسی مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، آتم دیوے نام ست۔ ساچا پرہہ سچ گھر آئے۔ آپ اپنی جوت جگائے۔
 گُرمکھاں پرہہ رہیا سمائے۔ بے مُکھاں پرہہ دس نہ آئے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، گُرمکھ ساچے دے وڈیائے۔ گُرمکھ
 ساچے پرہہ مان دوايا۔ نہکلنک سر ہتھ ٹکایا۔ سوہنگ ساچا نام بھلایا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، جامہ مات لوک
 وِچ پایا۔ گُرمکھ تیرا ساچا روپ۔ ہوئے پرکاش وِچ دیہہ اندھ کوپ۔ درس دیکھاوے جوت سروپ۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن
 بھگوان، وڈ داتا وڈ وڈ وڈ بھوپ۔ جوت سروپ بھئے اندا۔ گُرمکھ آتم اُچاوے پرہہ پرماندا۔ گُرمکھ ساچے پرہہ کھول
 وکھاوے تیرا آتم جندا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، جُگو جُگ بھگت جنان سد بخشندا۔ بھگت جنان پرہہ رکھنہارا۔
 دیوے درس پرگٹ جوت جوت سروپ نراہارا۔ روپ اگم نہ پائے کوئی سارا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، جُگو جُگ
 ست ست تیرا ورتارا۔ جُگو جُگ پرہہ بھئے سہائی۔ بھگت جنان پرہہ پیج رکھائی۔ نرمل جوت پرہہ وِچ مات ٹکائی۔
 ہنکاریاں پرہہ ہنکار گوائی۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، ایک جوت رگھرائی۔ ایک جوت ایک آکارے۔ جوت سروپ
 پرہہ وِچ سنسارے۔ جیو جنت بھلے کلجگ پرہہ گردھارے۔ ویلے انت پرہہ ابناشی کرے خوارے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن
 بھگوان، جامہ گھنک پُری وِچ دھارے۔ کلجگ جیو ہوئے انجانے۔ پرہہ بھنے جوں بھٹیالے دانے۔ تختوں لاپے پرہہ راجے
 رانے۔ گُرمکھ ساچے پرہہ ساچے چرن لگانے۔ چرن لاگ جن ہوئے سُکھڑ سیانے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، سرب جنان
 دی آپے جانے۔ سرب جنان دی آپے جان۔ پورن برہم رہیا پچھان۔ ایک شبد چار ورن رکھائے ساچی آن۔ مہاراج شیرسنگھ
 ستگر ساچا، سرب گھٹاں دا جانی جان۔ سرب گھٹاں پرہہ آپے وسے۔ جوت سروپی بھیس گُرمکھ ساچے دتے۔ ساچی جوت
 کرے آکار، ہوئے پرکاش کوٹ رو سسے۔ بے مُکھاں پرہہ کرے ناس، در آئن جائن نسے۔ جوت سروپ سدا ابناش، بے مُکھاں نہ

دیسے جوں چند مسے۔ ورت رہیا سرب گنتاس، مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ ساچے تیرے پردے وسے۔ گرمکھ
 ساچے رنگ نیارا۔ دیوے درس اگم اپارا۔ ساچے نام پرہ دیوے بھر بھنڈارا۔ ساچی جوت پرہ آتم دیوے اک آدھارا۔ مہاراج
 شیرسنگھ نہکلنک لئے اوتارا۔ سنت جنان پرہ ساچا پایا۔ سنت جنان پرہ میل ملایا۔ سنت جنان پرہ بھو چکایا۔ مہاراج
 شیرسنگھ وشنوں بھگوان، پرگٹ جوت درس دکھایا۔ سنت جنان پرہ آس پُجائے۔ سنت جنان پرہ ہوئے سہائے۔ سنت جنان
 پرہ ساچا راہ دکھائے۔ سنت جنان پرہ آتم ساچی جوت جگائے۔ سنت جنان اگیان اندھیر سرب مٹائے۔ مہاراج شیرسنگھ
 وشنوں بھگوان، سنت جنان پرگٹ جوت درس دکھائے۔ سنت جنان پرہ بھئے سہایا۔ سنت جنان پرہ آپ پت مایا۔ سنت
 جنان پرہ ساچے مارگ لایا۔ سنت جنان مہاراج شیرسنگھ ہوئے سہایا۔ سنت جنان پرہ سد رکھوالا۔ سنت جنان سدا
 پرتپالا۔ سنت جنان آتم جوت کرے اجالا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، آتم ساچا دیپک بالا۔ سنت جنان پرہ ساچی
 اوٹ۔ آتم شبد جگاوے ساچی جوت۔ سنت جنان پرہ آتم کڈھ ہوئے کھوٹ۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سنت
 جنان دی ساچی اوٹ۔ سنت جنان سر پرہ ہتھ ٹکائے۔ سنت جنان پرہ مان دوئے۔ سنت جنان ساچی درگاہ مان دوئے۔
 سنت جنان مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان سرن لگائے۔ سنت جنان پرہ نام چپایا۔ سنت جنان پرہ سوہنگ دات جھولی
 پایا۔ سنت جنان پرہ ساچے سچ مارگ لایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، در ساچا منگ ور گھر ساچا پایا۔ سنت
 جنان جاؤ بلہار۔ پرہ ساچے سوہن چرن دوار۔ سنت جنان ملے وڈیائی وچ سنسار۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان،
 دیوے درس نہکلنک نر اوتار۔ سنت جنان سرب سکھ مانیا۔ سنت جنان پورن برہم گیانیا۔ سنت جنان نہکلنک تیرا جامہ
 ست کر مانیا۔ سنت جنان ہوئے وساد، پرہ وشنوں بھگوانیا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، دیوے مان جو جن آئے چرن
 زانیاں۔ سنت جنان آتم بھرپورا۔ سنت جنان پرہ آتم اُچاوے ساچی تورا۔ سنت جنان پرہ ایک دیوے شبد سرورا۔ سنت

جنان مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان جوت سرُوپی دیوے نُورا۔ سنت جنان پرہہ اُچاوے ساچی دُهن۔ سنت جنان پرہہ
 کھول وکھاوے آتم سُن۔ سنت جنان پرہہ چرن لگاوے وِچ مات لوک چُن۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، کلجُگ جیو نہ
 جانے تیرے گُن۔ سنت جنان سر ہتھہ ٹُکایا۔ سنت جنان پرہہ ہوتے سہایا۔ سنت جنان پرہہ ساچا دیپک دئے جگایا۔ سنت
 جنان ساچی جوت کرے رُشنایا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، جوت سرُوپی درس دکھایا۔ سنت جنان سدا بلہار۔
 سنت جنان پرہہ ساچا جائے تار۔ سنت جنان دیوے وِڈیائی نہکلنک وِچ سنسار۔ سنت جنان مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن
 بھگوان، سچ شبد بھرے بھنڈار۔ سنت جنان پرہہ دھیر دھرایا۔ سنت جنان پرہہ آتم ساچا دیپ جگایا۔ سنت جنان پرہہ
 ساچے ساچی درگاہ مان دوايا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، کلجُگ جیواں تیرا بھید نہ پایا۔ سنت جنان ملے پرہہ
 سارنگ دھر۔ سنت جن پرہہ سرنی گئے پر۔ سنت جن گرچرن لاگ گئے تر۔ سنت جن انتکال نہ جائن مر۔ سنت جنان
 پرہہ امرت جھرنا جھرائے ساچا سر۔ سنت جنان مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، ایکا دساوے ساچا در۔ سنت جنان پرہہ
 در سچا دربارا۔ سنت جنان پرہہ دیوے درس اگم اپارا۔ سنت جنان دساوے نہکلنک نرائن نر اوتارا۔ مہاراج شیرسنگھ
 وِشنوُن بھگوان، جوت سرُوپی جگت پسارا۔ سنت جنان اُچاوے دھن اناد انادی۔ سنت جنان پرہہ ملے آد جُگادی۔ سنت
 جنان پرہہ چرن لاگ آتم سادھی۔ سنت جنان مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، جوت سرُوپ سدا وِسادی۔ سنت جنان
 پرہہ سد وِسادی۔ سنت جنان ایکا دُهن اُچاوے ساچی نادے۔ سنت جنان شبد چلاوے بودھ آگادھے۔ مہاراج شیرسنگھ
 وِشنوُن بھگوان، سنت جنان وِچ سد وِسادی۔ سنت جنان سدا پرہہ وسے۔ سنت جنان اپنا بھيو آپ پرہہ دیسے۔ سنت
 جنان پرہہ کرے پرکاش جوُن رو سسے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، جوت سرُوپی پردے وسے۔ سنت جنان پرہہ بھید
 کھلایا۔ سنت جنان پرہہ راگ سُنایا۔ سنت جنان پرہہ انحد ساچی دُهن اُچایا۔ سنت جنان مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن

بھگوان، سُنّ سادھ کھلایا۔ سنت جنان پرہہ سنگ سہیلا۔ سنت جنان پرہہ جوت سرُپی کرائے میلا۔ سنت جنان سنگ
 اچرج کھیل پارہہم کل کھیلا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سنت جنان ساچا سبج سہیلا۔ سنت جنان پرہہ دیا
 دھاری۔ سنت جنان پرہہ آتم کرے اُجیاری۔ سنت جنان دیوے درس آپ گردھاری۔ سنت جنان مہاراج شیرسنگھ ساچی
 درگاہ دیوے سیکداری۔ سنت جنان سچ دھام نیارا۔ جن سنتاں پرہہ ساچا دیوے موکھ دوارا۔ سنت جن ساچی جوت پرہہ
 ملے وچ سنسارا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سنت جنان پار اُتارا۔ سنت جنان پرہہ پار اُتارے۔ کریا کرے آپ
 بنوارے۔ سوہنگ اُپائے گردھارے۔ جامہ مات لوک وچ دھارے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک نرائن نر
 اوتارے۔ سنت جنان پرہہ سنی پُکارا۔ پرہہ ابناشی لئے اوتارا۔ جوت سرُپی کیا آکارا۔ کلجُک مٹائے اندھ اندھیارا۔ ستجُک
 ورتائے ست کرے ورتارا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک نرائن نر اوتارا۔ ستجُک ساچا مارگ لا۔ کلجُک جھوٹھا
 کھیل مٹا۔ سوہنگ ساچا شبہ پرہہ ابناشی جائے چلا۔ اوچ نیچ راؤ رنگ اک دھام جائے بہا۔ ستجُک ساچا ڈنک، چار ورن
 چار گنٹ پرہہ ساچا جائے وجا۔ مات لوک ایک انک، نہکلنک تیرا ناں۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، دوسر کوئی نہ۔
 ستجُک پرہہ جنم دوايا۔ مات لوک وچ ٹکایا۔ ساچا مان وچ جگت دوايا۔ دھرت مات دی گود سوايا۔ نہکلنک اوتار نر،
 ساچا پت آپ اکھوایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جامہ مات لوک وچ پایا۔ ستجُک ساچے جنم دوا۔ ستجُک ساچا
 مارگ لا۔ سوہنگ ساچا شبہ چلا۔ اوچ نیچ دا بھید مٹا۔ راجا رانا تختوں لاه۔ راؤ رنگ اک کرا۔ سوہنگ شبہ سرب
 ورتا۔ باقی سرب نشٹ کرا۔ ساچا در اک وکھا۔ جوت سرُپی ساچا دیپ پرہہ آتم جائے جگا۔ ستجُک جیاں پرہہ سوہنگ
 نام جائے جیا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، کلجُک اندھیر جائے مٹا۔ ستجُک ساچا مات اُچایا۔ پرہہ ابناشی سر ہتھ
 ٹکایا۔ سوہنگ ساچا دان پرہہ ساچے جھولی پایا۔ وڈ بلی بلوان نہکلنک ہوئے سہایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان،

سَتَجُگ ساچے مان دوايا۔ سَتَجُگ ساچا مات دھر۔ پرہہ ابناشی دیوے ساچا ور۔ چار ورن پرہہ جائے اک کر۔ ایکا سرن
 دِسائے نہکلنک اوتار نر۔ دوسر کوئی رہن نہ پائے، پرہہ ساچا انت جائے کر۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، چار ورن دِسائے
 ایکا در۔ ساچا پرہہ سچ دربار۔ چار ورن آئے پرہہ چرن دوار۔ راؤ امراؤ پرہہ کرے خوار۔ انتکال کل پرہہ پائے سار۔ ایکا
 جوت جگائے نہکلنک نرائن نر اوتار۔ چار ورن دِسائے پرہہ ساچا نہکلنک در ہر کا دوار۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان،
 کلجگ آیا جامہ دھار۔ ساچا پرہہ سچ درباری۔ رانیاں مہارانیاں پرہہ ساچا کرے خواری۔ نمانیاں تانیاں پرہہ دیوے جوت
 ادھاری۔ سَتَجُگ ساچے پرہہ اناتھان دیوے سچّی سِکداری۔ سوہنگ شبد جو جن ہردے واچے، پرہہ آتم جوت کرے
 اُجیاری۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، نہکلنک نرائن نر اوتاری۔ سَتَجُگ ساچے جنم دوايا۔ وچ مات پرہہ وڈیايا۔ سچ
 سچ سچ پرہہ ساچے جھولی پایا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، سوہنگ ساچا نام دوايا۔ سوہنگ شبد پرہہ بھرے
 بھنڈارا۔ سوہنگ ورتے وچ سنسارا۔ سوہنگ دساوے ہر کا دوارا۔ سوہنگ گاوے جیو انت پاوے موکھ دوارا۔ مہاراج
 شیرسنگھ سَتگر ساچا، سرب جنان دی پاوے سارا۔ سوہنگ ساچا شبد چلایا۔ سوہنگ ساچی دُھن اُچایا۔ سوہنگ آتم
 سُنّ کھلایا۔ رسنا سوہنگ چپ چپ جیو، مہاراج شیرسنگھ ہوئے سہایا۔ سوہنگ شبد پرہہ دیوے دات۔ سوہنگ دیوے
 پرہہ ساچی کرامات۔ سوہنگ شبد کرے پرکاش، جوں دپیک اندھیری رات۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، جن بھگتان
 دیوے ساچی دات۔ سوہنگ شبد سرب گن۔ سوہنگ شبد اُچاوے ساچی دُھن۔ سوہنگ شبد گُرمکھ ساچے سچ کن
 سُن۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، گُرمکھان سُنائے اُچائے جنائے چُن چُن۔ سوہنگ شبد پرہہ جس جن جنایا۔ پرہہ
 ابناشی اپنا بھید مٹایا۔ گُرمکھ ساچے سُرْت شبد دا میل ملایا۔ گھنک پُر واسی پرگٹ جوت، جوت سروپی درس دکھایا۔
 مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، بہرم بھلیکھ سرب مٹایا۔ جوت سروپی درس دکھا۔ بہرم بھلیکھا سارا لاه۔ گُرمکھ ساچے

ساچی جوت پرگٹا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، انتکال کلجُگ چرن لئے لگا۔ گُرمکھاں پرہہ چرن لگائے۔ جنم جنم دے
 وِچھڑے نہکلنک میل ملائے۔ ساچا پرہہ ساچی درگاہ مان دوئے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، بھگت جنان سد ہوئے
 سہائے۔ بھگت جنان پرہہ سدا سہایا۔ ویلے انت درگاہ ساچی مان دویا۔ گُرمکھ ساچے پرگٹ جوت درس دکھایا۔ مہاراج
 شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، ساچے دھام گُرسکھ بہایا۔ گُرمکھ ساچے دھام نیارا۔ پاربرہم کھیل اپارا۔ ایکا جوت جگے گردھارا۔
 گُرمکھ وِرا دیکھے کر وِچارا۔ جوت سروپ جوت زرنجن، نہکلنک نر نرائن اوتارا۔ ساچی جوت سد آکارے۔ سچکھنڈ سچا
 دربارے۔ دھرے جوت نہکلنک اوتارے۔ گُرمکھ ساچے سوہن گُرجن دوارے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، کھنڈ
 برہمنڈ تیرے پنہارے۔ سچکھنڈ دھام نیارا۔ پاربرہم جوت جگے اپارا۔ جوت سروپی پسر پسارا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن
 بھگوان، سچکھنڈ تیرا سچ دوارا۔ سچکھنڈ پرہہ سچ دوار۔ ایکا جوت جگے اپار۔ ایکا اُچے ساچی دھنکار۔ گُرمکھ ساچے پرہہ
 جائے تار۔ ساچا دھام پرہہ اُچایا۔ بھگت جنان پرہہ دے وسایا۔ پرہہ اپنا بھید آپ چُکایا۔ جوت سروپی پرگٹ جوت، مہاراج
 شیرسنگھ گُرمکھ ساچے بھو کھلایا۔ گُرمکھ ساچے بھید کھلا۔ جوت سروپی میل ملا۔ ویلے انتکال کل پرہہ ساچا ہوئے سہا۔
 مہاراج شیرسنگھ سترگر ساچا، سوہنگ ساچا نام جام جائے پلا۔ سوہنگ نام سدا خُماری۔ گُرمکھ آتم ہوئے اُجیاری۔ امرت
 ورکھے پرہہ ساچا کِریا دھاری۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، دیوے درس سچکھنڈ دواری۔ دیوے درس پرہہ اناشا۔
 گُرمکھ ساچے کییا واسا۔ سوہنگ شبد چلاوے چپاوے سواس سواسا۔ مہاراج شیرسنگھ چرن پریت ساچی رہراسا۔ چرن
 پریت جو جن کھائے۔ مات گرہہ وِچ پھیر نہ آئے۔ لکھ چُراسی گیڑ چُکائے۔ جوت سروپی پرگٹ جوت، ویلے انت لئے چُھٹائے۔
 مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، پرگٹ جوت گُرمکھ ساچے جوت جگائے۔ گُرسکھ ساچا جوت ملایا۔ پرہہ اناشی کرم کھایا۔
 جنم مرن دا گیڑ چُکایا۔ آپ اپنے وِچ سمایا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، گُرمکھ ساچے ساچے دھام بہایا۔ گُرمکھ ساچے

سچ دھام بہائے۔ پرہہ ابناشی دیا کہائے۔ آپ اپنے وچ سمائے۔ گُرمکھ ساچا نہ مرے نہ آئے جائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں
 بھگوان، تہر گھر نواس رکھائے۔ گُرمکھاں تہر گھر بہایا۔ پرہہ ساچے سر ہتھہ ٹکایا۔ بیکنٹھ نواسی وچ بیکنٹھ نواس رکھایا۔
 مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گُرمکھ ساچے ساچے دھام بہایا۔ گُرمکھاں ہر در دھام نیارا۔ جوت سروپ دیپک اُجیارا۔
 پرہہ ساچے سچ چرن بلہارا۔ آد انت پرہہ ایکنکارا۔ مات لوک جگو جگ پرہہ ساچائے اوتارا۔ جوت سروپ پرہہ ابناشی، اپنا
 آپ پسر پسارا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، کلجگ جیو نہ کرن وچارا۔ کلجگ جیو نہ کرے وچار۔ انتکال کل ہوئن
 خوار۔ سوہنگ شبد پرہہ ساچی ماری مار۔ مدرا ماس رسنا کییا آہار۔ ویلے انت مائس جنم گئے کل ہار۔ مہاراج شیرسنگھ
 وشنوں بھگوان، لیکھ لیکھائے دُشت دُراچار۔ کلجگ جیو آتم اندھ۔ بے مکھ جیواں بھاگ ہوئے مند۔ مدرا ماس رسنا لایا گند۔
 آتم گویا پرہہ ساچے کا ساچا اند۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، رسنا گائے جیو اُچے پرمانند۔ رسنا جپ آتم رس پاؤ۔ آتم
 ساچی جوت جگاؤ۔ بہرم بھلیکھا سارا لاہو۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، نہکنک سچ سرن رکھاؤ۔ پرہہ سرن جو جن
 آئے۔ پرہہ ابناشی دیا کہائے۔ پنت پاپی پرہہ لئے ترائے۔ جو جن آئے چرنی سپس جھکائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان،
 وچھڑیاں کل میل میل ملائے۔ وچھڑیاں پرہہ میل ملایا۔ آتم ساچا دیپ جگایا۔ اگیان اندھیر سرب مٹایا۔ ایکا چرن دھیان
 لگایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سچ تیری سرنایا۔ جو جن آئے پرہہ سرنائے۔ پرہہ ابناشی ہوئے سپائے۔ آتم ساچی
 جوت جگائے۔ جوت سروپی درس دکھائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنا بھید کھلائے۔ جس جن پرہہ بھید
 کھلایا۔ اگیان اندھیر سرب مٹایا۔ آتم ساچا دیپ جگایا۔ سوہنگ شبد دُھن اُجایا۔ ساچا راگ پرہہ اُجایا۔ مہاراج
 شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ایکا ناد آپ وجایا۔ ساچا ناد پرہہ وجائے۔ آتم سُن کھول وکھائے۔ ایکا دُھن آپ اُجائے۔ گُرمکھاں پرہہ
 چرن لگائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سرن پڑے دی لاج رکھائے۔ گُرمکھ آئن پرہہ چرن دوار۔ سوہنگ ساچا شبد

پرہ دیوے نام ادھار۔ ساچا پرہ سچ بھرے بھنڈار۔ جُگو جُگ پرہ ساچے دی ساچی کار۔ آتم دیوے جوت ادھار۔ مہاراج
 شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپ سدا نرادھا۔ جوت سروپ جگت پت آئے۔ آپ اپنا بھید چھپائے۔ کلجگ جیو پرہ
 لئے بھلائے۔ گرمکھ ساچے پرہ باہوں پکڑ ترائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، پرگٹ جوت درس دکھائے۔ جوت سروپ
 پرہ درس دکھایا۔ گرمکھ ساچا سچ مارگ لایا۔ ایک دھن سوہنگ ساچا راگ اُچایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان،
 گرمکھ ساچے میل ملایا۔ جوت جوت جوت جوت پرہ جوت دھارے۔ جوت جوت جوت جوت پرہ جوت پسرے۔ جوت جوت
 جوت پرہ جوت نرنکارے۔ جوت جوت جوت جوت پرہ مات لوک جوت آکارے۔ جوت جوت جوت جوت پرہ جوت سروپ ورتے
 وچ سنسارے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپی جامہ دھارے۔ جوت جوت جوت جوت پرہ جوت جگائی۔ مات
 لوک وچ کھیل رچائی۔ رمیا رام گھنئیے شام اپنی کل پرگٹائی۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک کل ناؤں دھرائی۔
 ایک جوت رام اوتارا۔ ایک جوت کرشن مُرارا۔ ایک جوت جگت ورتارا۔ ایک جوت جگت آکارا۔ ایک جوت ایک رنگ روے
 کرتارا۔ جوت سروپی پرگٹ جوت، نہکلنک نرائن نر اوتارا۔ نہکلنک کل جامہ دھار۔ سریشٹ سبائی کرے خوار۔ چار گنٹ
 کرائے ہااکار۔ جن بھگتاں دیوے سوہنگ شبہ ادھار۔ رسن چپائے کرائے جے جے جیکار گرمکھ ساچے سوہن تیرے چرن دوار۔
 بھگت وچھل آپ گردھار۔ جن بھگتاں پرہ جائے تار۔ سدا سدا پرہ ساچا جائے پیچ سوار۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں
 بھگوان، کلجگ آیا جامہ دھار۔ کلجگ پرہ جامہ دھار۔ اچرج کھیل کرے کرتار۔ جوت سروپ رہے نرادھار۔ سوہنگ
 شبہ چلاوے کھنڈا دو دھار۔ سریشٹ سبائی کرے خوار۔ سچ گھر وسے مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک نر
 اوتار۔ مات لوک پرہ جامہ دھارے۔ دُشٹ ڈراچار پرہ آپ سنگھارے۔ بھگت جناں پرہ پار اُتارے۔ ساچی جوت کرے
 آتم اُجیارے۔ جوت سروپی وچ پسرے۔ نظری آوے نین مُندھارے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، نرائن نر اوتارے۔

نرائن نر کل جامہ دھار۔ کلجگ جیواں کرے خوار۔ دُشٹ دُراچاراں سوہنگ مارے ساچی مار۔ آپ بیٹھ اڈول رہے
 گردھار۔ اگن جوت جگت جلائے، مہاراج شیرسنگھ نرائن نر اوتار۔ اگن جوت جگت جلايا۔ چار کُنٹ پرہہ ساچے ہاباکار
 مچایا۔ آپ بیٹھ اڈول پرہہ سارا جگت ڈلایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان، جامہ گھنک پُری وچ پایا۔ گھنک پُری پرہہ
 جامہ دھار۔ کِریا کرے بھگت گردھار۔ گُرمکھ چل آئن نہکلنک تیرے دربار۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، آتم جوت
 کرے آکار۔ گُرمکھ آتم جوت آکاری۔ دیوے درس پرہہ نین مُندھاری۔ ساچی جوت پرہہ پسر پساری۔ بے مُکھ جیواں کلجگ
 آتم ہوئی اندھ اندھیاری۔ دس نہ آوے جوت سروپ پرہہ کرشن مُراری۔ مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان، جن بھگتاں جائے
 پیچ سواری۔ بھگت جنان پرہہ تارنہارا۔ آپ اپنا برد سمبھارا۔ پاربرہم پرہہ کھیل نیارا۔ ورتے ورتائے کرے کرائے وچ سنسارا۔
 جگت بھلاوے زُلاوے کرے خوارا۔ گُرمکھ تراوے چرن لگاوے، دیوے نام ادھارا۔ ساچے مارگ پاوے، سوہنگ ساچا نام
 چپاوے، انتکال پرہہ ساچا دیوے موکھ دوارا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان، نہکلنک نرائن نر اوتارا۔ نہکلنک کل بنت
 بنائے۔ کلجگ جیواں مایا پائے۔ جھوٹے دھندے سرشٹ بھلائے۔ گُرمکھ ساچے پرہہ بوجھ بوجھائے۔ آپ اپنا بھید جنائے۔ جوت
 نرنجن وچ مات دے آئے۔ اناتھاں بیت پرہہ جوت پرگٹائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان، جوت سروپی بنت بنائے۔ ایک
 جوت رمیا راما۔ ساول کاہن گھنٹیا شاما۔ نہکلنک جوت سروپی پہریا بانا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان، سوہنگ
 شبد دیوے وڈ دانی دانا۔ سوہنگ شبد پرہہ ورتائے۔ جو جن آئے سیو کلمے۔ آتم ترکھا سرب مٹائے۔ بوند سواتی مُکھ چوائے۔
 آتم امرت میگھ ورسائے۔ آتم سانتک ست ست کرائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان، جو جن آئے درشن پائے۔ کر درس آتم
 ترپتاسیا۔ اگیان اندھیر سرب وناسیا۔ گُرمکھ ساچے آتم ساچا دیپ پرکاسیا۔ گرچرن پریتی کلجگ ساچی رہراسیا۔ مہاراج
 شیرسنگھ وشنو بھگوان، جن بھگتاں ہوئے داسن داسیا۔ بھگت جنان پرہہ داسن داسا۔ ساچا پرہہ سد رکھے وچ واسا۔

ساچی جوت دھرے ابناشا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، سرب جناں دی پورن آسا۔ سرب جناں پرہہ آسا پور۔ جو
 جن آئے چرن حضور۔ سوہنگ ساچا دیوے نام سرور۔ پرہہ ابناشی آتم کرے بھرپور۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان،
 گرْمُکھ ہردے وسے نہ جانو دُور۔ گرْمُکھ ساچے سچ رنگ مانیا۔ پرہہ ابناشی ساچا جانیا۔ کلجُک ہوئے سُکھڑ سیانیا۔ جو جن
 چلے پرہہ کے بھانیا۔ بے مُکھ جیواں پرہہ بھنے جوُن بھٹھیلے دانیا۔ تختوں لاپے پرہہ راجے رانیا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن
 بھگوان، ورلے گرْمُکھ پچھانیا۔ گرْمُکھ جانے جس پرہہ جنائے۔ پرہہ ابناشی سر ہتھ ٹکائے۔ دے درس پرگٹ جوت پرہہ آتم
 چنت مٹائے۔ وچوں جائے ہوئے سوگ، پرہہ آتم ساچی جوت جگائے۔ دیوے درس پرہہ اموگھ، مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن
 بھگوان جس جن دیا کھائے۔ پرہہ ساچے کی ساچی سرنا۔ پرہہ ابناشی کل ورلے گرْمُکھ ورننا۔ چرن لاگ پرہہ ساچے سادھ
 سنگت کل ترنا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، دیوے درس دھرنی دھرنا۔ دیوے درس گر گوپالا۔ بھگت جناں پرہہ
 سدا رکھوالا۔ آد جُگاد سدا پرتیالا۔ سوہنگ نام آتم دیوے ساچی مالا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، سدا سہائی آپ
 رکھوالا۔ سوہنگ نام پرہہ دوئے۔ سچ وست پرہہ جھولی پائے۔ رسنا جپ جپ جپ جپ آتم رس اُچائے۔ ساچا نام آتم رس
 پیو، آتم ترکھا مٹائے۔ آتم بُجھی جگائے دیو، اگیان اندھیر سرب مٹائے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، جوت سرُپی درس
 دکھائے۔ جوت سرُپی درس دکھا کے۔ گرْمُکھ ساچے میل ملا کے۔ کل مارگ پرہہ ساچا جائے لا کے۔ سوہنگ ساچا نام
 ندھان، پرہہ رسنا جائے چپا کے۔ ساچا میل بھگت بھگوان، جوت سرُپی جائے کرا کے۔ ایکا بخشے چرن دھوڑ، گر جائے چرن
 لگا کے۔ سوہنگ دیوے وڈ دانی دان، مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان جوت سرُپی بھیکھ دکھا کے۔ جوت سرُپی دھریا
 بھیکھ۔ کلجُک جیو رہے ویکھا ویکھ۔ انت مٹائے پرہہ کایا جھوٹھی ریکھ۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، شبَد لکھائے
 ساچے لیکھ۔ ساچا پرہہ لیکھ لکھا کے۔ جوت سرُپی بھیکھ وٹا کے۔ تھر گھر واسی وچ مات دے آ کے۔ آکاش پاتال تجائے وچ

وربھنڈ آپ سما کے۔ سرب کھنڈ پرہ جوت جگا کے۔ بے مکھ جیواں اندھ کرا کے۔ سوہنگ شبد پرہ ڈن لگا کے۔ گرمکھ
 ساچے پرگٹ جوت پرہ ٹٹی گنڈھے آ کے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، وچھڑیاں کل میل ملا کے۔ وچھڑیاں کل میل
 ملایا۔ ساچے مارگ گرسکھ لایا۔ سوہنگ ساچا نام چایا۔ آتم ساچی جوت جگایا۔ اگیان اندھیر سرب مٹایا۔ ایک دیپک
 دیہہ دھرایا۔ انحد ساچا راگ اُچایا۔ شبد دُهن پرہ وجایا۔ آتم سُن کھول وکھایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، پرگٹ
 جوت جوت سروپی درس دکھایا۔ درس دکھائے پرہ گرسکھ پورے۔ آتم اُتارے سگل وسورے۔ ایک شبد انحد تورے۔ ساچا
 نام سدا سرورے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سرب جناں دی آسا پورے۔ پورن آس پرہ کرائی۔ جو جن چل آئے
 سرنائی۔ آتم چنت پرہ مٹائی۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ساچے لیکھ دئے لکھائی۔ لکھیا لیکھ نہ میٹے کھئے۔ پرہ ساچے
 دی ساچی سوئے۔ ویکھ وکھانے کرے سو ہوئے۔ کلجگ جیو نہ جانے کھئے۔ جوت سروپ پسر پسر پرہ تین لہئے۔ پاتال مات
 آکاش پرہ ساچے دی ساچی سوئے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپی پرگٹ ہوئے۔ جوت سروپی پرہ پرکاشے۔
 جگت اندھیر سرب ونا سے۔ ایک جوت جگے ابنا سے۔ چار ورن ہوئے پرہ چرن دا سے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان،
 ایک دیوے چرن بھروا سے۔ ساچا پرہ دھیر دھرائے۔ چار ورن آئے پرہ سرنائے۔ ایک نام رسن جیائے۔ سوہنگ جے جے جیکار
 کرائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ایک نام مکھ رکھائے۔ ایک شبد جگت چلاونا۔ سوہنگ ست ست ورتاونا۔
 ستجگ ساچا پرہ وساونا۔ کلجگ اندھ اندھیر سرب مٹاونا۔ بے مکھ جیواں پرہ کھپاونا۔ گرمکھ ساچے پرہ سچ اُچاونا۔
 پہلی ماگھ لکھی لیکھ، پرہ ساچے ست ورتاونا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، اپنا بھید سرب کھلاونا۔ اپنا بھید آپ
 کھلائے۔ مستوانے پرہ چرن ٹکائے۔ ساچا پرہ شبد لکھائے۔ سرت شبد دا میل کرائے۔ ہنکاریاں پرہ ہنکار گوائے۔ آتم ساچی
 جوت جگائے۔ رانا سنگرور پرہ پکڑ اُٹھائے۔ آپ اپنی سرنی لائے۔ پچھلی بھل لے بخشائے۔ پرہ ساچا سچ مارگ لائے۔

سوہنگ ساچا نام دوئے۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنا بھید کھلائے۔ رانا سنگرور پرہ چرن لگا۔ اپنا بھید دئے کھلا۔ سوہنگ شبد ڈنک وجا۔ راؤ رنک دئے اٹھا۔ چار ورن پرہ دئے سنا۔ بھلے ڈلے پرہ چرنی ڈگن آ۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ویلے انت پکڑے بانہ۔ رانا سنگرور پرہ سرن لگائے۔ مستوانے مان دوئے۔ ستجگ ساچا دھام اُچجائے۔ سوہنگ ساچا نام چلائے۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنا بھید کھلائے۔ ساچا پرہ بہرم چکائے۔ جوت سروپی بھید کھلائے۔ رانا سنگرور سرن لگائے۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنی دیا کھائے۔ رانا سنگرور پرہ چرنی آیا۔ چرن دھوڑ لے مستک لایا۔ پرہ ابناشی نظری آیا۔ رنکاں وچ پرہ رنک سمایا۔ ایک انک ایک ڈنک پرہ دے وجایا۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنا بھید کھلایا۔ رانا سنگرور پرہ سیو کھائے۔ ساچا در ساچا گھر پرہ ابناشی پائے۔ ساچا پرہ ہوئے سہائے۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنی سیوا لائے۔ ساچا پرہ کرم کھاونا۔ رانا سنگرور آگے لاونا۔ جمن کنارے پرہ چرن ٹکاونا۔ والی دو جہان ساچا دھام اُچاونا۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، والی ہند سرن لگاونا۔ جمن کنارے پرہ چرن ٹکائے۔ سوہنگ ساچی دھن اُچجائے۔ سنت جنان پرہ ہوئے سہائے۔ سُنّ سمادھیاں دے کھلائے۔ ایک جوت کرے رُشنائے۔ جگن ناتھ گوپال ایک دھن اُچجائے۔ بھگت جنان پرہ سکلا ساتھی، آپ اپنا دے بُجھائے۔ سوہنگ شبد دساوے پرہ ساچا راہ، بھگت جنان پرہ لے چلائے۔ پرگٹ ہوئے تریلوکی ناتھ، والی ہند پرہ سرنی آئے۔ پرہ ساچے دی ساچی گاتھ، جیو جنت کوئی بھید نہ پائے۔ ساچا تلک لگائے ماتھ، مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنا بھید کھلائے۔ سچ دھام پرہ چرن ٹکا کے۔ بھارت مات بھاگ جگا کے۔ والی ہند سرن لگا کے۔ ساچا در ساچا دربار پرہ ایک ایک دسا کے۔ ایک جوت ایکنکار ایک شبد ایک ادھار چار ورن پرہ رکھا کے۔ ساچا پرہ سچ ورتار، پرہ ساچا حُکم جائے لکھا کے۔ ورتے ورتاوے وچ سنسار، نہکلنک ایہ کرم کما کے۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ساچی بنت آپ بنا کے۔ ساچا وقت پرہ

سُہاونا۔ سچ دربار نہکلنک لگاونا۔ ساچا مارگ وچ سنسار پرہہ ساچے سچ چلاونا۔ ایکا شبدا ادھار پرہہ چار ورن رکھاونا۔
 ایکا شبدا دُھن دُھنکار، پرہہ ایکا دُھن اُچاونا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنا بھیدا کھلاونا۔ ساچا پرہہ سچا
 دربارا۔ ساچا پرہہ سچا پَسارا۔ ساچا پرہہ سدا نِراہارا۔ سچا پرہہ جوت سرُپ گِردھارا۔ سچا پرہہ سچ سچ ورتے ورتاوے
 وچ سنسارا۔ سچا پرہہ ستجک ساچے سوہنگ دیوے نام ادھارا۔ ساچا پرہہ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گُرمکھاں
 کھولے دسم دوارا۔ دوار دسم پرہہ کھلائے۔ آتم ساچی جوت جگائے۔ گُرمکھ ساچے میل ملائے۔ بے مکھاں پرہہ دس نہ آئے۔
 مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سادھ سنگت سدا سہائے۔ سادھ سنگت پرہہ سدا سمایا۔ ساچے پرہہ تھان سُہایا۔ پرگٹ
 جوت درس دکھایا۔ گُرمکھ ساچے مان دوا یا۔ رسنا ساچا نام چپایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سادھ سنگت دیا
 کمایا۔ سادھ سنگت تیری وڈیائی۔ پرہہ ابا ناشی سیو کمائی۔ ہر ہر چپ درگاہ ساچی ملے وڈیائی۔ پرہہ ساچا تیرا ہوئے
 سہائی۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سادھ سنگت سر ہتھ ٹکائی۔ سادھ سنگت پرہہ مان دوائے۔ ویلے انت ہوئے
 سہائے۔ کلجک نہ لگے تتی وائے۔ سوہنگ شبدا جن رسنا گائے۔ اونکار پرگٹ جوت درس دکھائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں
 بھگوان، سادھ سنگت سر ہتھ ٹکائے۔ سادھ سنگت پرہہ دیوے دھیر۔ وچوں کڈھ ہوئے پیڑ۔ سوہنگ شبدا آتم شانت
 کرے سریر۔ امرت آتم چلے وچ بھنا نیر۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، امرت آتم دیوے جوں بالک ماتا سپر۔ پرہہ ساچے
 سچ امرت دیا۔ گُرمکھ ساچے پرہہ در پیا۔ نرمل کیا کلجک جیا۔ پرہہ ملن کا ساچا پیا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان
 چرن لاگ جیو، پرہہ ابا ناشی تیرا آتم جوت جگائے دیا۔ آتم جوت پرہہ جگائے۔ سوہنگ ساچی بتی لائے۔ سچ سچ وچ
 دیہہ ورتائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سادھ سنگت دی پیج رکھائے۔ سادھ سنگت تیرا ساچا مان۔ پرہہ ابا ناشی
 ساچا جان۔ ویلے انت پرہہ بٹھائے وچ بان۔ گُرمکھ ساچے انتکال وچ ساچی جوت مل جان۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں

بھگوان، گنوت گنی ندھان۔ گنوت پرہ گن ندھانا۔ پورن دیوے برہم گیانا۔ جو جن کرے چرن دھیانا۔ پرہ ابناشی ساچا
 مانا۔ رسنا چپ چپ جیو آتم اُچے سکھ مہانا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان کلجگ پھریا جوت سروپی بانا۔ جوت
 سروپی پرہ بانا دھاریا۔ پرہ ساچے کا بھید نیاریا۔ سرشٹ سبائی پرہ بھلا رہیا۔ گر ساچے پرہ باہوں پکڑ چرن لگا لیا۔
 پرگٹ جوت وچ مات، ساچا درس دکھا رہیا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، پورن آس کرا رہیا۔ ساچا پرہ درس دکھائے۔
 سرب جناں دی آس پُجائے۔ جو جن آئے پرہ سرنائے۔ نج گھر واسی پرگٹ جوت درس دکھائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں
 بھگوان، سادھ سنگت تیری پیج رکھائے۔ سادھ سنگت تیری پورن آسا۔ پرہ پورن پورن کییا بھرواسا۔ ہومے دُکھڑا سارا
 ناسا۔ گرچرن پریتی کلجگ تیری ساچی رہراسا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سادھ سنگت تیرا داسن داسا۔ سادھ
 سنگت پرہ رسنا گایا۔ پرگٹ جوت نہکلنک کل درس دکھایا۔ بھگت ادھارے جوں راجا جنک، پرہ ساچا ساچا مان دوايا۔
 مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سادھ سنگت سر ہتھ ٹکایا۔ سادھ سنگت کل ساچی سیکھیا۔ پرہ ابناشی پاوے ساچی
 بھیکھیا۔ مٹ نہ جائے لکھیا لیکھ گُرمکھ ساچے پرہ لیکھیا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گُرمکھ ورلے کلجگ دیکھیا۔
 گُرمکھ ویکھ پرہ وکھائے۔ تیجا نین پرہ آپ کھائے۔ آپ اپنی جوت پرگٹائے۔ سوچھ سروپ پرہ نظری آئے۔ مہاراج شیرسنگھ
 وشنوں بھگوان، سرب جییاں دے وچ سمائے۔ جیو جنت پرہ وچ سہایا۔ بے مکھ جیواں دس نہ آیا۔ ساچا پرہ نہ رسنا گایا۔
 رسنا وکار مدرا ماس رکھایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، کلجگ جیواں جھوٹھے دھندے لایا۔ کلجگ جیو ہوتے گُریار۔
 ساچا پرہ نہ پائن سار۔ اتنکال کل ڈبے وچ منجھدھار۔ مانس جنم کلجگ گئے ہار۔ دھرم رائے انت کرے خوار۔ مہاراج
 شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ شبد مارے مارے۔ بھگت جناں پرہ مان دوائے۔ آپ اپنا نام چپائے۔ سچ سچ وچ دیہہ
 ورتائے۔ آتم وکار سرب مٹائے۔ ایک آکار جوت کرائے۔ شبد ادھار گُرسکھ رکھائے۔ وچ سنسار ڈل نہ جائے۔ مہاراج شیرسنگھ

وِشَنُوں بھگوان، بھگت جنان دی لاج رکھائے۔ بھگت جنان پرہہ ہوئے سہایا۔ رکھے لاج آپ رگھرایا۔ ساچے مارگ گُرسکھ ساچا
 پرہہ لایا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشَنُوں بھگوان، پرگٹ جوت گُرمکھ ساچا آن ترایا۔ چرن لاگ گُرسکھ تریا۔ سوئے بھاگ گئے
 جاگ، پرہہ درشن کریا۔ آتم اُپجے ساچا راگ، انحد شبد ساچا وریا۔ ساچا شبد لکھایا پہلی ماگھ، مہاراج شیرسنگھ گُرمکھ ہتھ
 تیرے سر دھریا۔ گُرسکھ تیرا بھو چُکایا۔ ساچا شبد پرہہ سُنایا۔ ایک اوٹ نہکلنک سرنایا۔ اُترے پاپ کوٹن کوٹ، پرہہ
 ساچے تیرا درشن پایا۔ آتم لگائی سوہنگ چوٹ، بجر کپاٹ کھول وکھایا۔ پرہہ ابناشی بھرے بھنڈار نہ آوے توٹ، سادھ
 سنگت سوہنگ دان پرہہ ورتایا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشَنُوں بھگوان، اپنی دیا کمایا۔ ساچا پرہہ بھرے بھنڈارے۔ سوہنگ
 شبد پرہہ ورتارے۔ چار ورن دیوے ایک نام ادھارے۔ ست ست ست کر ورتے وچ سنسارے۔ سو جن ادھرے پار،
 سوہنگ شبد رسن اُچارے۔ پرہہ دُتر جائے تار، جو جن آئے چرن دوارے۔ مانس جنم گئے سوار، نہکلنک چرن نِمسکارے۔
 انتکال کلجگ نہ آئے ہار، رکھے لاج آپ مُرارے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشَنُوں بھگوان، نہکلنک نرائن نر اوتارے۔ جو جن آئے پرہہ
 چرن دواریا۔ مانس جنم کل سواریا۔ آتم دُکھ پرہہ نواریا۔ سانتک سُکھ پرہہ ورتا رہیا۔ روگ بھکھ پرہہ گوارہیا۔ مات
 گکھ پرہہ سُپھل کرا رہیا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشَنُوں بھگوان، چرن آئے جس سپس نوا لیا۔ جن آئے چرن نِمسکارے۔ کر کرپا
 پرہہ پار اُتارے۔ بھگت وچھل آپ گردھارے۔ رکھے پت آپ مُرارے۔ دیوے وڈیائی وچ سنسارے۔ جوت سروپی جوت
 پرہہ نراہارے۔ آگادھ بودھ بودھ آگادھ پرہہ شبد لکھارے۔ وڈ سُوَرن وڈ جودھن جودھ نہکلنک نرائن نر اوتارے۔ مہاراج
 شیرسنگھ وِشَنُوں بھگوان، چار ورن کرے سیکدارے۔ چار ورن پرہہ سیکدارے۔ سرشٹ سبائی پرہہ چرن پنہارے۔ ساچا
 پرہہ ساچا در نہکلنک اوتارے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشَنُوں بھگوان، سچ سچ کرے ورتارے۔ نرائن نر نر نرائن۔ گُرمکھ ساچے
 ساچا نام رسنا گائن۔ پرہہ ابناشی دیوے درس دوس زین۔ دھن دھن دھن گُرسکھ پرہہ درشن پیکھے نین۔ اُجل ہوئے مکھ

سوہنگ شبد جو رسنا لَين۔ سُپھل کرائی مات ککھ، جو پرہ چرنی بہن۔ آتم اُترے ساری بھکھ، جنم جنم دا لہنا لَين۔ اُلٹا
 مات ککھ وچ رُکھ، جگت جیو وہے جھوٹھے وہن۔ اُجل کینے کلجگ مُکھ، پرہ سرنی جو جن پَين۔ مہراج شیرسنگھ
 وشنوں بھگوان، درس دکھاوے تیجے نَين۔ بے مُکھاں پرہ در نہ سوُجھے۔ کلجگ جیو در در لُوُجھے۔ گُرمکھ ساچا پرہ ابناشی
 بُوُجھے۔ دیوے درس پرہ آتم بھيو کھلئے گُوُجھے۔ مٹائے حرص مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، بھو چُکاوے ایکا دُوُجے۔
 دے درس پرہ بھو چُکایا۔ ساچے مارگ گُرسکھ لایا۔ سوہنگ نام ردے وسایا۔ آپ اپنے وچ سمایا۔ مہراج شیرسنگھ
 وشنوں بھگوان، گُرمکھ ساچے میل ملایا۔ پرہ ابناشی میل ملا۔ گُرمکھ ساچے سادھ سنگت لَئے رلا۔ امرت آتم بان پرہ
 سوہنگ دئے چلا۔ سوہنگ ساچا نام، گُرمکھ پردے پرہ ساچا دئے وسا۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سرب تھائیں
 ہوئے سہا۔ ساچا پرہ وڈ دھیرن دھیرا۔ ساچا پرہ وڈ پیرن پیرا۔ ساچا پرہ گُرمکھ ساچے تیری انتکال کئے بھیرا۔ مہراج
 شیرسنگھ وشنوں بھگوان، تیرا شانت کرے سریرا۔ گُرمکھ ساچا کرے ارداس۔ پرہ ابناشی بخشے چرن نواس۔ پرہ ساچا سد
 رکھے واس۔ رسنا جپ جیو سواس سواس۔ سوہنگ ساچی جیو تیری رَہراس۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ویلے انت
 تیری کرے بند خلاص۔ ساچا پرہ سُن پُکارے۔ گُرمکھ ساچے پرہ کھڑا دوارے۔ دوئے جوڑ گُرسکھ کرے نمسکارے۔ پرہ
 ابناشی سد تارنہارے۔ نہکنک نرائن نر اوتارے۔ چرن آئے پرہ پار اُتارے۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، پنت پاپی
 سرب ادھارے۔ پرہ ساچا سد سچ سماوے۔ بھلیاں جیواں مارگ پاوے۔ سارنگ دھر بھگوان بیٹھلا، آپ اپنی بنت بناوے۔
 گُرمکھ آتم رنگ چڑھاوے مجیٹھلا، چرن دھوڑ جو جن نہاوے۔ نہکنک اوتار نر جگ بیٹھلا، بے مُکھ جیواں بھرم بھلاوے۔
 کلجگ جیو ہوئے جوں کوڑا ریٹھلا، پرہ ابناشی نظر نہ آوے۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گُرمکھ ساچے دیا کماوے۔
 گُرمکھ آئے پرہ حضور۔ پرہ ابناشی سردھا پور۔ سوہنگ شبد اُچاوے ساچی ثور۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان،

جوت سرُوپی دیوے نُوڑ۔ پُوَرن آس پرہہ کرائے۔ جو جن چل آئے سرنائے۔ چرن دھوڑ مستک لائے۔ ساچی جوت پرہہ وچ
 للاٹ جکائے۔ گھنک پُر واسی مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، سرن پڑے دی لاج رکھائے۔ سرن آئے جن ہوئے نانا۔
 ساچی درگاہ ملے ٹکانا۔ ملے پرہہ اِبناشی گُن نِدهانا۔ گر گر گُرسکھ انت ایکا جوت سمانا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان،
 گرُمکھ ساچے جوت میل ملانا۔ گرُسکھ تیرا آتم دھیان۔ پرہہ اِبناشی جانی جان۔ سرب گُن دیوے نام گنی نِدهان۔ آتم اُچے
 برہم گیان۔ نِجانند سُکھ ملے مہان۔ کِریا کرے آپ بھگوان۔ آتم جوتی جوت جگان۔ مٹائے اندھیر مٹے اگیان۔ مہاراج
 شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، سوہنگ ساچا دیوے دانی دان۔ پرہہ ساچا سیکھ دھیر دھرائے۔ آتم ساچا برہم گیان دوئے۔ بھل
 بھل جیو بھل نہ جائے۔ رُل رُل جیو کلجگ رُل نہ جائے۔ ڈُل ڈُل جیو ڈُل نہ جائے۔ ویلا انت کل نہ بے مُکھ ہوئے۔ گرُمکھ تُل اور
 نہ کھئے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، سوہنگ دیوے ساچا نام والی جہانار دوئے۔ سوہنگ شبد گرُسکھ کماونا۔ رسنا
 جپ جپ نِجانند اُپجاونا۔ پرہہ اِبناشی سد ردے وساونا۔ آتم ساچا دیپ وچ جھوٹھی دیہہ جکاونا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن
 بھگوان، جوت سرُوپی درس دِکھاونا۔ سوہنگ شبد ساچا گیانا۔ اونکار دیوے وِشنوُن بھگوان۔ آتم جوت جکے مہانا۔ ملائے
 میل پرہہ بدھنانا۔ گرُمکھ ساچا سد رسنا گائے، مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان۔ گرُمکھ تیری ساچی مت۔ پرہہ اِبناشی رکھے
 پت۔ آتم دیوے سوہنگ یت۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، جوت سرُوپی دیوے ساچا ست۔ ست ست ست پُرکھ
 مان۔ گرُمکھ ساچے چتر سُبجان۔ پرہہ اِبناشی رسنا گان۔ رسنا جپ جپ آتم رس پان۔ آتم رس رس نِج ماہ اُپجان۔ مہاراج
 شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، گرُمکھ ساچے جان۔ ساچا پرہہ جوت جگنیا۔ ساچا پرہہ بھیکھ وٹنیا۔ ساچا پرہہ سوہنگ چلائے
 ساچی نیا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، گرُمکھ ساچے شبد سُننیا۔ گرُمکھ منکے ساچی منگ۔ پرہہ آتم چاڑھے ساچا
 رنگ۔ مانس جنم نہ ہوئے بھنگ۔ بھوجل پار جائے لنگھ۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، سدا سہائی انگ سنگ۔ ساچا

گھر پاؤ۔ آتم سنسا سرب گواؤ۔ ایکا اوٹ نہکلنک چرن رکھاؤ۔ مدرا ماس رسن تجاؤ۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپی ردے وساؤ۔ پرہ ساچے کا ساچا ویس۔ پرہ ساچے کو سدا آدیس۔ ساچے در کھڑے برہما وشن مہیش۔ سُرپت راجا اند وڈ دیوی مرگیس۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپی کیا ویس۔ ساچا پرہ مات وچ آئے۔ تین لوک جے جے جیکار کرائے۔ کروڑ تیتیس پرہ چرن بہائے۔ گن گندھرب پھولن برکھا لائے۔ کھنڈ برہمنڈ و رہنڈ جے جے جیکار کرائے۔ مات پاتال آکاش ساچی جوت ہوئے رُشنائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گُرمکھ ساچی جوت جگائے۔ گُرمکھ ساچے پرہ بنت بنا۔ ساچا نام پرہ ردے دئے وسا۔ ساچے دھام پرگٹ جوت پرہ درس دیوے دکھا۔ ساچا رام نہکلنک کل آیا نام رکھا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سب تھائیں ہوئے سہا۔ آتم بخشے پرہ چرن پریتی۔ آتم تیری سدا اتیتی۔ جیون جُکتی ساچی مکتی، پرہ ساچے دی ساچی ریتی۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گُرمکھ تیری کایا سینتل کیتی۔ ساچا پرہ سانتک رُپ۔ پرہ ابناشی ساچا بھوپ۔ دس نہ آئے جوت سروپ۔ نہ دسے رنگ رُپ۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت جگائے وچ دیہ اندھ کوپ۔ گُرمکھ تیرا اندھیر مٹایا۔ جوت سروپی ساچا دیپک پرہ ساچی جوت جگایا۔ سدا سدا سدا گُرمکھ سمیت، پرہ ابناشی وچ سمایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گُرمکھ تیرا ہوئے سہایا۔ گُرمکھ تیری پورن گھال۔ گُرمکھ دیوے سوہنگ شبد سچا دھن مال۔ آتم توڑے جگت جنجال۔ رسن جپ جپ جیو آتم ہوئے لال گلال۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپی دیپک دیوے بال۔ ساچا دیپک دے پرکاشے۔ اگیان اندھیر سرب ونا سے۔ ساچا نام چلے سوا سے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، تیری کرے بند خلاصے۔ گُرمکھ امرت پرہ چوائے مُکھ۔ پرہ ابناشی آتم ترسنا مٹائے بھکھ۔ پرہ آتم امرت سنجائے سُکا ہرا کرائے دیہی رُکھ۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سُپھل کرائے مات ککھ۔ ساچا پرہ امرت برکھائے۔ گُرمکھ ساچے پرہ مُکھ چوائے۔ سچ سچ دی جوت جگائے۔ آپ اپنا برد رکھائے۔ مہاراج

شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، باہوں پکڑ گُرسکھ ترائے۔ گُرمکھ ساچا چرن لگایا۔ پرہ ساچے دی سیچ سرنا یا۔ ساچا پرہ سرب سکہدایا۔ سوہنگ چلائے ساچی نایا۔ مہراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، ویلے انت ہوئے سہایا۔ ویلے انت ہوئے سہائی۔ بھگت وچھل آپ رگھرائی۔ دیوے درس جوت سروپ جوت پرگٹائی۔ گُرمکھ ساچا جم ڈنڈ نہ کھائی۔ وِچ بان پرہ دھام بیکنٹھ پُجائی۔ مہراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، گُرمکھ ساچے وِچ ساچی جوت ملائی۔ ملے جوت جوت مل جائے۔ گُرمکھ ساچا گھر ساچا پائے۔ بیکنٹھ نواس پرہ آپ رکھائے۔ در دربان پرہ چرن بہائے۔ مہراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، گُرمکھ ساچے سچکھنڈ نواس رکھائے۔

★ ۲۲ ماگھ ۲۰۰۸ بکرمی گیانی بِن سنکھ دے گرہ گُراؤں ★

ساچا پرہ تارنہار۔ جُگو جُگ مات لوک لئے اوتار۔ کلنک نہ نرائن نر اوتار۔ مہراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، سرب جنان دی جانے سار۔ سرب جنان پرہ جاننہار۔ جوت سروپ وسے وِچ نراہار۔ گُرمکھ ساچے پرہ ساچی جوت کرے آکار۔ کلجگ پرگٹائے جوت سہائے تھان بنک نہکلنک نر اوتار۔ نہکلنک اوتار نر۔ چرن لاگ گُرسکھ جائے تر۔ ایک دسائے پرہ اوچا ساچا گھر۔ مہراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، اوتار نر۔ ساچا پرہ جوت ادھارے۔ ساچا پرہ ایک ایکو جوت آکارے۔ ساچا پرہ جُگو جُگ مات لوک لئے اوتارے۔ ساچا پرہ مہراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، دُشٹان آن سنگھارے۔ ساچا پرہ سرب کا گیاتا۔ ساچا پرہ گُرمکھ ورلے کل پچھاتا۔ ساچا پرہ آپ دساوے ساچا ناتا۔ ساچا پرہ مہراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان سوہنگ دیوے ساچی داتا۔ ساچا پرہ آپ کرتار۔ ساچا پرہ وڈ داتار۔ ساچا پرہ سد نراہار۔ مہراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، جن بھگت تارنہار۔ ساچا پرہ اپنا بھید گُرسکھ ساچے دسے۔ ساچا پرہ کرے جوت پرکاش گُرسکھ کوٹ رو سسے۔

ساچا پرہہ جوت سروپ وچ لوکات وسے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ شبد کھنڈا دو دھار بے مکھ جائن در
 تون نسے۔ مات لوک پرہہ جوت آکارے۔ سوہنگ شبد چلے کھنڈا دو دھارے۔ نہکلنک نرائن نر ساچی جوت آکارے۔ آپ
 اڈول بٹھا پرہہ گردھارے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سرب جنان دی جانے سارے۔ آپ اڈول پرہہ اڈولا۔ پرہہ
 ابناشی نہ کسے نے تولا۔ اپنا بہیت جوت سروپی پرگٹ جوت کل کھولا۔ گرسکھ آتم پرہہ سدا دھرواس، بے مکھاں پرہہ سد
 رکھے روّلا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، اپنا بہیت آپ پرہہ کھولا۔ سوہنگ شبد جگت ورتنت۔ دیوے دات پرہہ
 بھگونت۔ سرب جنان دا ساچا کنت۔ بے مکھ جیواں پرہہ پائی مایا بے انت۔ گرمکھ ساچے پرہہ اُپجائے وچ سادھن سنت۔
 مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، دیوے وڈیائی وچ سرب جیو جنت۔ گرمکھ تیرا مان رکھایا۔ جوت سروپی میل ملایا۔ آتم
 ساچی دھن اُپجایا۔ سُن سادھ پرہہ کھول وکھایا۔ مانس جنم پرہہ لیکھے لایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، پرگٹ جوت
 در گھر آئے لیکھے لایا۔ مانس جنم لیا کل سدھار۔ پاربرہم ملیا جوت سروپ نین مندھار۔ دے درس کھول دیوے پرہہ دسم
 دوار۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ ورا کرے وچار۔ سو بوجھے جس آپ بُجھائے۔ بے مکھ جیو سار نہ پائے۔
 آوے جاوے جیو جگ جوں سُنجیں گھر کائے۔ گرمکھ ساچا مہاراج شیرسنگھ چرن لاگ جنم جنم دی میل گوائے۔ مانس جنم
 سُپھل کرایا۔ پرہہ ابناشی گھر میں آیا۔ آتم سنسا سارا لایا۔ آتم ساچی پرہہ جوت جگایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان،
 در گھر آئے درس دکھایا۔ در گھر گھر در۔ پرہہ ساچا دیوے ساچا ور۔ گرمکھ چرن لاگ کل جائے تر۔ مہاراج شیرسنگھ
 وشنوں بھگوان، امرت جھرنا جھرائے ساچا سر۔ گرمکھ کلجگ وڈبھاگا۔ بے مکھ سویا گرمکھ جاگا۔ پرہہ چرن جن آئے لاگا۔
 آتم دھوئی مٹائے داغا۔ اُپجائے سوہنگ ساچا راگا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جو جن آئے سرنی لاگا۔ اگیان اندھیر
 سرب مٹائے۔ سوہنگ جپ جیو پرہہ ساچی جوت پرگٹائے۔ بجر کپاٹ پرہہ کھول وکھائے۔ آپ اپنا بہید کھلائے۔ نج گھر واسی

پرگٹ جوت ہوئے سہائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جن بھگتاں سدا ہوئے سہائے۔ بھگت جناں پرہہ سردھا پور۔ سوہنگ دیوے نام سرور۔ ساچا پرہہ سرب گن گنا بھرپور۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سرب جناں دی آسا پور۔ سرب جناں دا آپے داتا۔ بھگت جناں کا آپے گیاتا۔ چرن پریتی دیوے ساچا ناتا۔ گرمکھ کرائے اتم ذاتی، بنے آپ پت ماتا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ دیوے ساچی داتا۔ اتم جوت پرہہ جگائی۔ سوہنگ ملے سچی وڈیائی۔ ساچا وست پرہہ در تے پائی۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ہوئے آپ سہائی۔ اتم اترے سگل وسورا۔ ساچا شبد اُچائے ساچی ٹورا۔ کلجگ پرگٹائے جوت ساچا ٹورا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان ستگر پورا۔ گرمکھ بیڑا پار کرایا۔ جنم مرن دا گیڑ چکایا۔ وچ چراسی پھیر نہ آیا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، کلجگ ساچا کرم کرایا۔ گرمکھ تیرا بیڑا ہتھ۔ ساچا شبد پرہہ سُنایا کن۔ سوہنگ ساچا دیوے دان، آد جگاد نہ لگے سنہ۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جن بھگتاں اتم نکالے جھوٹھا جن۔ جن بھگتاں ساچی جوت کرے آکارے۔ ایکا بخشے مات لوک وڈی سکدارے۔ جن بھگتاں پرہہ جائے پیج سوارے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، آد انت ایکا ایکنکارے۔ ایکا آپ ایکنکارا۔ سوہنگ ساچا نام پرہہ ساچا دیوے ادھارا۔ تھر گھر واسی در گھر آئے، جن بھگتاں پرہہ تارا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ایکا جوت زینکارا۔ گرمکھ ساچے پرہہ ساچا سجن۔ پرہہ درس جگ ساچا مجن۔ چرن دھوڑ پرہہ دیوے ساچا انجن۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ پرگٹائے جوں پرہاس چندن۔ درگاہ ساچی در مان دواوا۔ جوت سروپی میل ملایا۔ اتم ساچا دیپ جگایا۔ پرگٹ جوت نہکلنک گرمکھ سر تیرے ہتھ ٹکایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جامہ مات لوک وچ پایا۔ ایکا جوت پرہہ مات کرے ورتارے۔ چرن کول چل آئن پرہہ چرن دوارے۔ سوہنگ شبد چار کُنٹ نہکلنک کرائے جے جے جیکارے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپ جامہ مات لوک وچ دھارے۔ جوت سروپ پرہہ جامہ پایا۔ آپ اپنا بھید چھپایا۔

بے مکھ جیوان پرہ جھوٹھے دھندے لایا۔ پرہ امرت آتم سنج سوہنگ ساچا جام پلایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان،
 گرمکھ ساچا مارگ لایا۔ گرمکھ ساچے مارگ لائے۔ آپ اپنا بھید کھلائے۔ ایک دات سوہنگ پرہ جھولی پائے۔ رسنا
 جپ جپ جیو آتم رس پائے۔ آتم پرہ جگائے ساچی دیو، مات لوک بھ نہ جائے۔ ستجگ رکھائے ساچی نیو، مات لوک پرہ
 جامہ پائے۔ مہاراج شیرسنگھ ناؤں دھرائے۔ ستجگ تیرا جنم دویا۔ ساچا پت آپ اکھویا۔ دھرت ماتا دی گود سویا۔
 نہکلنک نرائن نر، اپر سیس ہتھ ٹکایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ستجگ تیرا جنم دویا۔ ستجگ پرہ جنم دوا۔
 مات لوک جائے ٹکا۔ چار ورن اک کرا۔ راجا رانا تختوں لاہ۔ سرشٹ سبائی چرن لگا۔ ایک دسائے ساچا راہ۔ سچ سچ جائے
 ورتا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، مات لوک آئے جامہ پا۔ ستجگ تیرا مان رکھایا۔ نہکلنک سر ہتھ ٹکایا۔ سوہنگ
 ساچا جاپ وچ جگت چلایا۔ کہانی بانی گگن پاتالی، ایک جوت پرہ رگھرایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، کلجگ
 جھوٹھا بھیکھ مٹایا۔ ستجگ تیرا ساتنک روپ۔ دیوے دات پرہ ابناشی ساچا بھوپ۔ ہوتے پرکاش جوت سروپ وچ مات
 اندھ کوپ۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، کھیل رچائی جوت سروپ۔ بھگت جناں پرہ کرم وچارے۔ آتم ساچی جوت
 کرے آکارے۔ آتم توڑے سرب ہنکارے۔ سوہنگ ساچا بان پرہ مارے۔ گرمکھ ورلے چل آئن پرہ چرن دوارے۔ رسنا
 جپ جپ جیو، آتم ہوتے نام ادھارے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ساچی جوت کرے آکارے۔ رسنا جپ آتم رس پاؤ۔
 آتم ترکھا سرب مٹاؤ۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، رسنا جپ جپ مانس جنم سپھل کراؤ۔ رسنا جپ آتم رس مان۔
 پرہ ابناشی گئی ندھان۔ گرمکھ ساچے پرہ سچ پچھان۔ کلجگ جیو بھلے انجان۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، وڈ بلی
 بلوان۔ جوت سروپ جوت ادھارا۔ جوت سروپ پسرے جگت پسارا۔ جوت سروپ بٹھا اڈول آپ نراہارا۔ جوت سروپ
 سرب جییاں دی پاوے سارا۔ جوت سروپ گرمکھاں دکھائے ساچا سچکھنڈ دوارا۔ جوت سروپ مہاراج شیرسنگھ وشنوں

بھگوان، نرائن نر اوتارا۔ جوت سروپ سرب دی جانے۔ جوت سروپ گرمکھ پچھانے۔ جوت سروپ گرمکھ چلائے اپنے
 بھانے۔ جوت سروپ مان گوائے، تختوں لاپے راجے رانے۔ جوت سروپ پرگٹ جوت، گرمکھاں درس دکھانے۔ مہاراج
 شیرسنگھ وشنوں بھگوان، کلجگ جیو بھنے جوں بھٹھیالے دانے۔ جوت سروپ بھگت بھنڈارے۔ جوت سروپ سوہنگ
 دیوے ساچا نام ادھارے۔ جوت سروپ جوت نرنجن، نہکلنک نرائن نر اوتارے۔ جوت سروپ آتم ساچی جوت کرے
 آکارے۔ جوت سروپ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سرشٹ سبائی کرے خوارے۔ جوت سروپ بھگت دیالا۔ جوت
 سروپ گرسکھ رکھوالا۔ جوت سروپ پرہے دین دیالا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ ساچے آتم ساچا دیپک بالا۔
 جوت سروپ آتم ادھارے۔ جوت سروپ سدا نرابارے۔ جوت سروپ گرمکھ تیری آتم جوت کرے آکارے۔ جوت سروپ
 پرہے سمرتھ پُرکھ اگم اپارے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، بھگت جنان دی پیج سوارے۔ بھگت جنان پرہے آپے جانے۔ آپ
 اپنا برد پچھانے۔ گرمکھ ساچے پرہے ساچے کل ساچے مانے۔ دیوے وڈیائی پرہے ابناشی گنی ندھانے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر
 ساچا، سرب جییاں دی آپے جانے۔ پرہے کا کیا جیو کیا جانے۔ آپ اپنا نام پچھانے۔ روپ رنگ نہ کوئی جانے۔ مہاراج
 شیرسنگھ وشنوں بھگوان، کلجگ جیو سرب بھلانے۔ کلجگ جیو سرب بھلانے۔ جھوٹھے مارگ سرب لگائے۔ گرمکھ ساچے
 پرہے ساچا میل ملانے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپی درس دکھائے۔ جوت سروپی درس دکھا۔ آتم ترکھا
 پرہے دئے مٹا۔ اگیان اندھیر دئے گوا۔ آتم ساچی جوت پرہے جائے جگا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ ساچا نام
 ساچی دات پرہے دیوے جھولی پا۔ سوہنگ دان گر در پایا۔ رسنا چپ چپ آتم ترکھا مٹایا۔ سرت شبید پرہے میل ملایا۔
 آون جاون گیڑ چُکایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سُن سادھ کھول وکھایا۔ گرمکھ تیری کھلے سُن۔ آتم رہے سدا
 رُن جھن۔ ساچا شبید سدا کن سُن۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، تیرے جانے کون گن۔ کلجگ جیو گن کیا جانے۔

سو جانے جس پرہ آپ وکھانے۔ کلجگ جیو بھلے انجانے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گُرمکھ ساچے مارگ لانے۔ ساچا مارگ پرہ لگایا۔ چار ورن پرہ سرن رکھایا۔ راؤ رنک اک کرایا۔ اوچ نیچ دا بھیت مٹایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ ساچا شبد چلایا۔ راؤ رنک اک کرا کے۔ سوہنگ ساچا نام چپا کے۔ نہکلنک مہاراج شیرسنگھ ناؤں دھرا کے۔ کُنٹ چار جے جے جیکار کرا کے۔ چار کُنٹ ہوئے جے جے جیکار۔ ساچی جوت پرہ کرے آکار۔ گُرمکھ ساچے پرہ آتم جگائے دیوے چمتکار۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ساچا دیوے ایکا نام ادھار۔ چار ورن ایکا ادھار۔ ایکا دسے در دربار۔ نہکلنک نرائن نر اوتار۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپ ایکا ایکنکار۔ چار ورن ایکا دربارا۔ جھوٹھا سرب پسر پسارا۔ ایکا ورن پرہ چلائے سرب سنسارا۔ ایکا سرن نہکلنک تیرے چرن دوارا۔ تارن ترن مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سرب جنا دی جانے سارا۔ چار ورن اک کرا۔ اوچ نیچ دا بھیکھ مٹا۔ راؤ رنک اک کرا۔ راجا رانا تختوں لاہ۔ سوہنگ ساچا شبد چلا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گُرمکھ ساچے ناد دھن دئے اُچا۔ سوہنگ ساچا شبد دھن آتم ناد دئے وجا۔ سوہنگ ساچا شبد پرہ گُرسکھ ساچے کن دئے سنا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپی ویلا انت دئے جنا۔ شبد روپ پرہ شبد جنائے۔ شبد سرت دا میل ملائے۔ گُرمکھ ساچے تَنب اُٹھائے۔ آتم جگائے جوت مات بُجھ نہ جائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گُرمکھ ساچے میل ملائے۔ گُرمکھ ساچے میل ملایا۔ آپ اپنا بھید چُکایا۔ ویلا انت نہ کیسے جنایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گُرمکھ ساچے ساچا بھید کھلایا۔ گُرمکھاں پرہ بھید کھلاونا۔ اگیان اندھیر سرب مٹاونا۔ آتم ساچا دیپ جگاونا۔ سوہنگ ساچا جام پرہ رسن پیاونا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گُرمکھ ساچا ساچے مارگ لوٹا۔ بھگت جناں پرہ سنے پُکار۔ مات لوک آئے جامہ دھار۔ ایکا آتم دیوے شبد ادھار۔ سوہنگ شبد سچّی گنجار۔ آتم امرت برکھے پرہ ساچا کِرپا دھار۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سرب جناں دی جانے سار۔ جامہ دھارے

پرہ اُپر دھول۔ سرِشٹ سبائی رہیا مول۔ جہرنا جہرائے کھلائے مُکھ کول۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت سرُوپی
 بھیکھ وٹائے کرشنا سول۔ جوت سرُوپی بھیکھ وٹئیا۔ کلجگ ڈبائے جھوٹھی نئیا۔ جوٹھ جھوٹھ پرہ بھیکھ مٹئیا۔ ستجگ ساچا
 سچ ورتئیا۔ ایکا نام چار ورن دوئیا۔ راؤ رنک پرہ اک کرئیا۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، اپنا بھید آپ کھلئیا۔ اپنا
 بھید آپ کھلائے۔ بھلے رُلے پرہ سرن لگائے۔ جوت سرُوپ پرگٹ جوت، پرہ ساچا درس دکھائے۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں
 بھگوان، اپنا بھانا کل ورتائے۔ جوت سرُوپی ساچا بھیکھا۔ پرہ ابناشی سدا الیکھا۔ کلجگ مٹائے جھوٹھی ریکھا۔ کلجگ جیو
 رہے دیکھی دیکھا۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گرُمکھ ساچے نیتر پیکھا۔ نیتر پیکھ گرُسکھ تریا۔ پرہ ساچا ویکھ تن
 من ہریا۔ لکھیا لیکھ پرہ ساچے جو جن سرن پریا۔ جوت سرُوپی کییا بھیکھ، گرُمکھ ورلے کلجگ وریا۔ مہراج شیرسنگھ
 وشنوں بھگوان، چرن لاگ گرُسکھ ساچا تریا۔ چرن لاگ ملی وڈیائی۔ پرہ ساچے سچ پیج رکھائی۔ ویلے انت ہوئے سہائی۔
 دیوے سُکھ سرب سُکھدائی۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گرُمکھ تیری بنت بنائی۔ گرُمکھ ساچا پار اُتار۔ ساچا شبد
 پرہ دئے ادھار۔ آتم جوت کرے اُجیار۔ نج گھر وسے پرہ کرتار۔ آتم اُچائے ساچی دھنکار۔ مہراج شیرسنگھ ستگر ساچا،
 ایکا بخشے چرن پیار۔ گرچرن پریتی درس اموگھ۔ گرُمکھ ساچے رس ساچا بھوگ۔ پرہ گوائے آتم سنسا روگ۔ مہراج
 شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ایکا بخشے ساچا جوگ۔ ساچا جوگ چرن دھیان۔ آتم جوت جگے مہان۔ کریا کرے آپ بھگوان۔
 مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ ساچا دیوے دان۔ ساچا جوگ جن کلمے۔ سوہنگ نام رسنا گائے۔ آتم ترکھا
 سرب مٹائے۔ پرہ ابناشی کل میں پائے۔ نج گھر واسی پرہ نظری آئے۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، پرگٹ جوت درس
 دکھائے۔ ساچا جوگ جگت کمایا۔ پرہ ابناشی رسنا گایا۔ مانس جنم جیو سُپھل کرایا۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان،
 ساچے مارگ لایا۔ ساچا جوگ گر کی سیو۔ سوہنگ دیوے پرہ ساچا میو۔ ملے وڈیائی وچ دیوی دیوے۔ پرہ ابناشی الکھ

اہیو۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، برتھا نہ جائے کلجگ تیری سیو۔ ساچا جوگ پرہ رسنا گایا۔ ساچا بھوگ پرہ نام
 دھیایا۔ مٹیا روگ پرہ درشن پایا۔ چکایا سوگ، مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گرسنگھ سر تیرے ہتھ ٹکایا۔ گرسنگت
 گر در پایا۔ گرسنگت پرہ در ساچے مان رکھایا۔ گرسنگت در دربار، پرہ ساچے نواس رکھایا۔ گرسنگت ست تیرا نام،
 کروڑ تیتیس رسنا گایا۔ گرسنگت کل تیرا مان، کھنڈ برہمنڈ وچ وربھنڈ پرہ وڈیایا۔ گرسنگت مہاراج شیرسنگھ وشنوں
 بھگوان، سچکھنڈ نواس رکھایا۔ گرسنگت ملے وڈیائی۔ گرسنگت پرہ ابناشی سیو کھائی۔ گرسنگت رسنا جپ جپ جپ
 آتم ترکھا مٹائی۔ گرسنگت مل گرمکھ مل پرہ ابناشی سیو کھائی۔ گرسنگت پرہ آتم چاڑھے ساچا رنگ، سوہنگ دات
 پرہ جھولی پائی۔ گرسنگت گر در منگ، ساچی بھچھیا پرہ نام پائی۔ گرسنگت مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، آد جگاد
 تیرا ہوئے سہائی۔ گرسنگت تیری ساچی سار۔ گرسنگت پرہ جائے تار۔ گرسنگت پرہ ایکا بنخشے چرن پیار۔ گرسنگت
 دساوے پرہ ہر کا دوار۔ گرسنگت نہکلنک بیڑا کر جائے پار۔ گرسنگت مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ساچا دیوے نام
 ادھار۔ گرسنگت گرسنگھ پچھانے۔ گرسنگت پرہ ابناشی جانے۔ گرسنگت ہر رنگ ہر پرہ کا مانے۔ گرمکھ ہوئے چتر
 سگھڑ سیانے۔ گرسنگت مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ساچی درگاہ دیوے مانے۔ گر سنگت سنگت گر بن۔ ایکا
 اُچاوے شب دھن۔ گرمکھ ساچے آتم جائے من۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، آتم مٹائے سارا جن۔ گرسنگت تیری ساچی
 گاتھا۔ گرسنگت رکھے لاج تریلوکی ناتھا۔ گرسنگت پرہ لیکھ لیکھائے تیرے ماتھا۔ گرسنگت مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان،
 سوہنگ چڑھائے ساچے راتھا۔ گرسنگت گر ملے گن ندھانی۔ گرسنگت پرہ وڈ وڈ دانی۔ گرسنگت دیوے نام دات سرب
 گھٹ جانی۔ گرسنگت مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، آتم جوت جگائے مہانی۔ گرسنگت گر در وچار۔ پرہ ساچا جائے پیج
 سوار۔ بھگت وچھل پرہ گردھار۔ مات لوک آئے جامہ دھار۔ جوت سروپ کیا آکار۔ کلجگ جییاں کرے خوار۔ مدرا

ماس کرائے آہار۔ گُرمُکھ ساچے پرہہ جائے تار۔ ایکا بخشے نام ادھار۔ سوہنگ کرائے جے جے جیکار۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر
 ساچا، اپنی کل کل کرے ورتار۔ اپنی کل کل ورتائے۔ آپ اپنا بھید چھپائے۔ جوت سروپی جوت پرگٹائے۔ گُرمُکھ ساچے وچ
 سمائے۔ بودھ آگادھ آگادھ بودھ پرہہ شبد لکھائے۔ بے مُکھ جیو کال انت پرہہ دئے کھپائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان،
 جامہ مات لوک وچ پائے۔ کلجگ جیو جگت بھلائے۔ پرہہ ابناشی دے سزائے۔ ویلے انتکال انت پرہہ نرک نواس رکھائے۔ گُرمُکھ
 ساچے ساچے سنت پرہہ جوت سروپی میل ملائے۔ ملیا میل پرہہ بھگونت، اُجل مُکھ جگت کرائے۔ اُجل ہوئے وچ جیو جنت،
 ساچا کنت نظری آئے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جگو جگت جامہ مات لوک وچ پائے۔ بے مُکھ جیواں کرے خواری۔
 آتم توڑے سرب ہنکاری۔ چار کُنٹ کرائے ہاکاری۔ عیسیٰ موسیٰ محمدی سب ہوئے خواری۔ پرگٹے جوت مات نہکلنک نرائن
 نر اوتاری۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ایکا رکھے جگت سیکداری۔ ساچے پرہہ کل کھیل مٹاونا۔ جگت چوٹھا انت
 کراونا۔ وید اتھرن مان گواونا۔ بے مُکھ جیواں کل پاپ کماونا۔ گُرمُکھ ساچے پرہہ باہوں پکڑ تراونا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں
 بھگوان، کلجگ ساچا کرم کماونا۔ کلجگ جیو سرب مٹائے۔ بے مُکھ کوئی رہن نہ پائے۔ سوہنگ بان پرہہ چلائے۔ مہاراج
 شیرسنگھ وشنوں بھگوان، اتم انت آپ کرائے۔ کلجگ تیرا انت اخیر۔ مات لوک تیرے لٹھے چیر۔ اٹھسٹھ تیرتھاں پرہہ کھچے
 نیر۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سرب مٹائے اولیئے پیر۔ سرب دھام پرہہ جوت کھچائی۔ ایکا جوت جگت پرگٹائی۔
 گنگا گوداوری پرہہ گود سوائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ایکا جوت جگت پرگٹائی۔ کلجگ تیرا مان چُکایا۔ وید
 اتھرن انت کرایا۔ اللہ الایو نور مٹایا۔ دین محمدی انت کرایا۔ چار یاراں وقت چُکایا۔ پنچم وچ پرہہ آپ سمایا۔ پت
 پرمیشور آپ رگھرایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ستگر ساچا مارگ لایا۔ چار یاراں پرہہ وقت چُکائے۔ سنگ محمدی
 دے کھپائے۔ دین محمدی رہن نہ پائے۔ جوت سروپی پرگٹ جوت کل کرم کمائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ساچا بھانا

آپ ورتائے۔ سب کچھ ورتے آپے آپ۔ ایک شب چلائے ساچا جاپ۔ گرمکھاں مارے پرہہ آتم تینو تاپ۔ مہاراج شیرسنگھ
 وشنوں بھگوان، سوہنگ دیوے ساچا جاپ۔ سوہنگ تیری ساچی دھنکار۔ پرہہ اُچائے وچ سنسار۔ کیا پرویش پون
 مجھار۔ چار کٹ ہوئے تیرا پسا۔ جیو جنت رسن کرائے جے جے جیکار۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ست ست ست
 کرے ورتار۔ ست ست ست ورتا۔ ستجگ ساچا مارگ لا۔ ساچی جوت پرہہ ابناشی لئے پرگٹا۔ راؤ امراؤ کوئی رہن نہ پا۔
 گرمکھ ساچے مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ویلے انت تیری پکڑے بانہ۔ بانہ پکڑ پرہہ پار کرائے۔ گرمکھ ساچے میل
 ملائے۔ دے درس پرہہ دیہہ چھٹائے۔ ویلے انت ہوئے سہائے۔ وچ بان لئے بٹھائے۔ ساچا پرہہ گھر سچ رکھائے۔ گرمکھ ساچے وچ
 جوت ملائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جگو جگ جامہ مات لوک وچ پائے۔ پرہہ جوت جگ آکارا۔ ہوئے پرکاش
 جیو جنت ادھارا۔ جیو جنت ہوئے سہارا۔ بیٹھے اڈول وچ نرادھارا۔ گرمکھ ساچے پرہہ دیوے درس اپارا۔ مہاراج شیرسنگھ
 وشنوں بھگوان، کھول دیوے دسم دوارا۔ دسم دوار پرہہ کھلائے۔ آپ اپنا بھید چکائے۔ جوت سروپی درس دکھائے۔ آتم ساچی
 جوت جکائے۔ اگیان اندھیر سرب مٹائے۔ ساچی دھن دے اُچائے۔ آتم سُن کھول وکھائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان،
 جامہ مات لوک وچ پائے۔ مات لوک پرہہ بھاگ لگایا۔ گھنک پُری وچ جامہ پایا۔ تین لوک ہوئے رُشنا یا۔ مات پاتال آکاش
 پرہہ ساچے جے جے جیکار کرایا۔ گن گندھرب پرہہ در پھولن برکھا لایا۔ کروڑ تینتیس پرہہ چرن بہایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں
 بھگوان، جامہ مات لوک وچ پایا۔ مات لوک پرہہ جامہ دھارے۔ سنت جنان نون پار اتارے۔ ایک دیوے سوہنگ نام
 ادھارے۔ گرمکھ سوہن پرہہ چرن دوارے۔ اوچ نیچ پرہہ نہ وچارے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جامہ مات لوک وچ
 دھارے۔ مات لوک پرہہ جوت جگائی۔ گرمکھ پرہہ لئے اٹھائی۔ سنت منی سنگھ پرہہ دیوے سچ وڈیائی۔ مہاراج شیرسنگھ
 وشنوں بھگوان، آتم ساچی جوت جگائی۔ ساچے سنت پرہہ مان دویا۔ ساچا شب ساچی دھن اُچایا۔ آپ اپنا بھو چکایا۔

انحد ساچا راگ سُنايا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، سنت جناں دے وڈیایا۔ سنت جناں دیوے وڈیائی۔ سنت جناں پرہ پِچ رکھائی۔ سنت جناں پرہ ابناشی سیو کھائی۔ سنت جناں پرہ ساچے پورن آس کرائی۔ سنت جناں مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، آتم ساچی جوت جگائی۔ سنت جناں پرہ تارنہارا۔ سنت جناں پرہ دیوے شبد ادھارا۔ سنت جناں پرہ ساچے آتم گن وچارا۔ سنت جناں دیوے ساچی دُھن شبد دُھنکارا۔ سنت جناں کھول دیوے پرہ دسم دوارا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، سنت جناں سدا کاج سوارا۔ سنت جناں پرہ درس دکھائے۔ سنت جناں پرہ بوجھ بُجھائے۔ سنت جناں پرہ آتم بھيو گوجھ کھلائے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، جن سنتاں دے وچ سمائے۔ سنت جناں پرہ سدا ساوے۔ سنت جناں پرہ ایکا دُھن اُچاوے۔ سنت جناں پرہ آگادھ بودھ بودھ آگادھ شبد جناوے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، آتم ساچی جوت جگاوے۔ گرمکھ ساچے بھو چُکایا۔ سنت جناں پرہ لیکھ لکھایا۔ سنت جناں پرہ ویکھ وکھایا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، سنت جناں دے وچ سمایا۔ سنت جناں پرہ سدا سمپ۔ سنت جناں پرہ جوت جگائے آتم دیپ۔ سنت جناں پرہ ساچا میت۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، دوس رین رین دوس سد رسنا چیت۔ سنت جناں پرہ آتم وِسنوُن بھگوان، سنت جناں پرہ ساچا گھر دسے۔ سنت جناں پرہ ساچا رسنا رسے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، سنت جناں سد پردے وِسنوُن بھگوان، سنت جناں پرہ ہوتے سہایا۔ پرہ ابناشی رسنا گایا۔ رنگ رنگ پرہ آتم ساچا رنگ چڑھایا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، سنت جناں سر ہتھ ٹکایا۔ سنت جناں پرہ دیوے مان۔ سنت منی سینگھ چتر سُجان۔ کلجگ پرگٹے بلی بلوان۔ دیوے وڈیائی نہکلنک والی دو جہان۔ ساچے سنت سچ گھر سوجھیا۔ پرہ ابناشی ساچا بوجھیا۔ پرہ بھید چکاوے ایکا دو جیا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، ساچا سنت در تیرے جھوجھیا۔ سنت منی سینگھ پرہ وڈیایا۔ جوت سروپی میل ملایا۔ انحد ساچا راگ اُچایا۔ ایکا دُھن آتم اُچایا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، سر

سنت ہتھ ٹکایا۔ سنت منی سنگھ مان دوا کے۔ سوہنگ ساچی دُھن اُچا کے۔ دوس زین زین دوس پرہ ساچا شبد جنا کے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سرشٹ سبائی لیکھ لکھا کے۔ سنت منی سنگھ جوت جگا۔ ساچے مارگ پرہ لئے پا۔ کرم کلمے ساچی دُھن اُچا۔ سرب گھٹ واسی ساچا شبد دوس زین رہیا سنا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، اپنی بنت لئے بنا۔ آپ اپنی بنت بنائے۔ سنت منی سنگھ شبد جنائے۔ ایک جوت ایک رنگ آپ سمائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سچ گھر دی بوجھ بوجھائے۔ سچکھنڈ سچ دوار۔ جوت جگے اگم اپار۔ جوت سروپ پرہ زرابار۔ ایک ایک ایک کرے آکار۔ ساچا در ساچا دربار۔ سچکھنڈ سے آپ زرنکار۔ ساچے در آئی ساچی سرکار۔ گرو نانک جائے پرہ چرن دوار۔ پرہ ساچا دیوے نام جگت ادھار۔ اک اونکار ستنام جگت کر ورتار۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ساچی جوت اک کرتار۔ پرہ در منگی ساچی منگ۔ سچ گھر گرو نانک لنگھ۔ پرہ ابناشی لایا انگ۔ جوت سروپ جوت پرہ سدا سہائی رہے انگ سنگ۔ ساچی جوت سچ زرنکار۔ ایک جگے جوت پرہ گردھار۔ ساچا ور ساچا گھر پرہ دیوے وڈ نام سکدار۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپ جوت ادھار۔ ساچا در نانک پرہ منگیا۔ ور پایا ساچا نام، رسنا چپ جیو چار ورن پار لنگھیا۔ ایک رنگ پرہ کرتار رسن اچار، کلجگ جیواں آتم رنگیا۔ ویلے انت ہوئے خوار، پرہ ساچا جائن جیو وسار، پر دھن تن لائن انگیا۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک اوتار، ساچا جامہ گرو نانک کل منگیا۔ جامے دس جوت پرگٹا۔ ساچے مارگ جگت لگا۔ گر گر منتر جگت درڑا۔ ایک انتر سرب زرتار سرب رہیا جگا۔ ساچا منتر ابناشی جگت دئے ورتا۔ بے مکھ کلجگ جیو ساچا نام کئے بھلا۔ جوت سروپ پرگٹ جوت، ویلے انت دئے سزا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک کل جامہ پا۔ دسماں جامہ گوہند گر پایا۔ ساچا بنس آپ اُچایا۔ ایک انس پُرکھ اکال اکھوایا۔ وچ سہنس گرسکھ اُچایا۔ امرت آتم سنج آتم ترکھا بوجھایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جگو جگ جوت سروپی کھیل رچایا۔ گر گوہند

گوبند گر ایہہ کرم کمایا۔ امرت ساچا جام پلایا۔ کلجگ جیواں ویلے انت کل گر کرم بھلایا۔ ساچا دھرم ہویا بھسمنت، مدر
 ماس رسن آہار بنایا۔ کلجگ مایا پائی بے انت، اپنا مؤل کلجگ جیو گویا۔ جوت سروپی پرہ بھگونت، پرگٹ جوت جوت
 سروپی درس دکھایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان، گرمکھ ساچے چرن لگایا۔ گر گوبند ایہہ گئے جنا۔ ساچی بنت کل گئے
 بنا۔ ویلا انت پرہ گئے سنا۔ سرب جیو جنت انت نہکلنک پکڑے بانہ۔ مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان، کلجگ آیا بھیکھ
 وٹا۔ گر گوبند ایہہ اوٹ رکھا کے۔ نہکلنک ساچا مان جگت جیو دوا کے۔ آپ اپنا جوت سروپی کھیل ورتا کے۔ مہاراج
 شیرسنگھ وشنو بھگوان، لوکات آئے جامہ جوت سروپی پا کے۔ گر گوبند ایہہ آس رکھائی۔ نہکلنک ویلے انت ہوئے سہائی۔
 چار ورن ایک سرن لائے پرہ سرنائی۔ مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان، پورن آس کرائی۔ پورن پرہ پورن آسا۔ پورن دیوے
 پرہ بھرواسا۔ گرمکھ ساچے پرہ چرن پریت ساچی رہراسا۔ نہکلنک مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان، تیری آتم رکھے واسا۔
 گرمکھ ساچے پرہ درس دکھایا۔ گرمکھ ساچے پرہ وچ سمایا۔ نج گھر واسی نج گھر واس رکھایا۔ پرہ ابناشی اپنا بھید چکایا۔
 مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان، جوت سروپی میل ملایا۔ پرہ ابناشی میل ملا کے۔ ساچا شبد جائے اُچا کے۔ ایک دھن
 سوہنگ جگت سنا کے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان، گرسکھ جائے تیرا بجر کپاٹ کھلا کے۔ ساچی دھن پرہ اُچائے۔
 ساچے مارگ پرہ آپ لگائے۔ گرمکھ ساچا گر در بہائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان، سرن پڑے دی لاج رکھائے۔ ساچا
 پرہ پورن آس۔ سرب گھٹاں گھٹ رکھے واس۔ ساچا پرہ سرب گنتاس۔ مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان، گرمکھ دکھڑے
 کینے ناس۔ گرمکھ تیرا روگ مٹایا۔ آتم سکھ پرہ نام وسایا۔ امرت آتم سینچ تن من ہرا کرایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنو
 بھگوان، پرگٹ جوت ساچا کرم کمایا۔ مٹے دکھ اُچے سکھ۔ گرمکھ تیری اترے بھکھ۔ پرہ ابناشی مہاراج شیرسنگھ وشنو
 بھگوان، تیرا واس کٹاوے مات گکھ۔ کر کیرپا پرہ پار اُتاریا۔ لکھ چراسی گیڑ نوریا۔ جنم مرن پرہ انت سواریا۔ ساچا شبد

پرہ آپ لکھا رہیا۔ ویلا انت پرہ جوتی جوت ملا رہیا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سچکھنڈ نواس رکھا لیا۔ ساچا امرت گر در پئے۔ پی امرت آتم ترکھا سرب مٹائے۔ آتم ساچی جوت جگائے۔ ہومے وچوں روگ گوائے۔ اگیان اندھیر سرب مٹائے۔ امرت آتم سینچ آتم ہرا کرائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، در گھرائے امرت مکھ چوائے۔ ساچا پرہ بھگت بھنڈاری۔ جن بھگتاں دیوے نام ادھاری۔ امرت آتم سینچ پرہ آتم کرے اُجیاری۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، رکھے لاج آپ مُراری۔ امرت دیوے پرہ ساچا رس۔ رسنا جپ جپ جپ جیو پرہ ابناشی ہوئے وس۔ نہکلنک اوتار نر گرمکھ آئے چرن نس۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ساچی ریت مات جائے دس۔ مات لوک ورتے ورتار۔ سنت منی سنگھ لکھے لکھار۔ ایک شبدا اُچاوے ڈھنکار۔ پرہ ابناشی شبدا گن بھرے بھنڈار۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ورتاوے کل وچ سنسار۔ ساچے سنت شبدا جنایا۔ آپ اپنا بھیو گھلایا۔ ایک نام ادھار رکھایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنا بھید چھپایا۔ سنت منی سنگھ پرہ دیا کھائی۔ ایک قلم ہتھ پھڑائی۔ کریا کرے آپ رگھرائی۔ دب درشت پرہ آپ گھلای۔ شبدا دھن آپ اُچائی۔ ایک سن پرہ چرن گھلای۔ سنت ساچا چن پرہ سیو لگائی۔ بیٹھ اڈول رہیا سرشت لیکھ لکھائی۔ آپ اپنا رہیا چھپائی۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، اچرج کل کل ورتائی۔ سنت منی سنگھ شبدا جنائے۔ دوس زین زین دوس ایک ناد وجائے۔ مٹائے وواد آتم سادھ پرہ ایک رنگ سبائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنا بھید چھپائے۔ ساچا شبدا سنت چلنت۔ بٹھا آپ اکت بھگونت۔ ساچی سیوا پرہ ساچا لایا سنت۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، لیکھ لکھائے سرب جیو جنت۔ کلجگ جیواں پرہ لیکھ لکھا۔ ساچا حکم دیا سنا۔ ساچے سنت ساچا ڈنک دیا وجا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، اپنا آپ رہیا چھپا۔ ساچے سنت سچ جنایا۔ ساچا حکم پرہ اک لکھایا۔ رانیاں مہارانیاں پرہ دکھ نہ آیا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنا بھید چھپایا۔ سنت منی سنگھ لیکھ لکھارے۔ پرہ ابناشی شبدا ادھارے۔ ساچا نام جوت

آکارے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، کلجگ کرے کھیل نیارے۔ ساچے شبد پرہہ سچ لکھائے۔ ساچے حُکم پرہہ آپ لکھائے۔ تِن تِن لیکھ پرہہ لکھت لکھائے۔ راجے رانے پرہہ جھوٹھے کر وکھائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سنت منی سِنگھ ساچا مان دوئے۔ سنت منی سِنگھ پرہہ حُکم سُنایا۔ ساچا لیکھ پرہہ لکھایا۔ راؤ رنگاں سرب سُنایا۔ نہکلنک کل جامہ پایا۔ امام مہندی پرہہ ناؤں رکھایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنا بھید چھپایا۔ سنت منی سِنگھ کرے پُکار۔ کلجگ پرگٹے نہکلنک نرائن نر اوتار۔ مات لوک پرہہ جامہ آئے دھار۔ ایک جوت جگے نرنکار۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سنت منی سِنگھ جائے تار۔ سنت منی سِنگھ رنگ رنگایا۔ پرہہ ابناشی درس دیکھایا۔ ساچا دھن مال گر شبد دوایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنا بھید چھپایا۔ ساچا حُکم سنت سُنا کے۔ ساچی قلم آپ چلا کے۔ راجے رانے تختوں لاه کے۔ ویلے انت کلجگ پرہہ سرنی ڈگن آ کے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنا بیٹھا بھید چھپا کے۔ لیکھ تین سنت لکھائے۔ راجے رانے سرب بھلائے۔ چل نہ آئے پرہہ سرنائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ست ست ست ورتائے۔ سنت منی سِنگھ کرم لکھائے۔ نہکلنک دے سزائے۔ تخت نواسی رنگ کرائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سر نایاں ہتھ ٹکائے۔ راجیاں رانیاں پرہہ کرے خواری۔ نہکلنک نر اوتاری۔ بھگت جناں پرہہ پیج سواری۔ سادھ سنگت گرچرن بلہاری۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ سوہن دھر درباری۔ سنت منی سِنگھ قلم چلائی۔ پرہہ ابناشی پیج رکھائی۔ مستوانے مان دوئی۔ ویلے انت انت کل، سر امرت تھیہ کرائی۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ساچی لکھت آپ کرائی۔ ویلا انت آئے اخیر۔ گرمکھاں پرہہ کٹے بھیڑے۔ بے مکھاں پرہہ جائے پیڑے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، توڑے ہڈی ریڑے۔ ویلا انت انت کل آیا۔ گرمکھاں پرہہ ہوتے سہایا۔ پرگٹ جوت جوت سروپ پرہہ ساچے درس دیکھایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، وچھڑیاں کل میل ملایا۔ ساچا پرہہ دیا کھائے۔ ساچا دھام آپ سہائے۔ وقت سہنجنا آپ کرائے۔ ساچا چرن پرہہ

مستوانے پائے۔ دوس زین زین دوس پرہہ ساچا شبد لکھائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، راجے رانے سرن لگائے۔ دوس چالی پرہہ شبد لکھاونا۔ ساچی جوت پرہہ جگت جگاونا۔ مستوانا ساچا دھام پرہہ اُچاونا۔ سنت منی سنگھ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ستجگ ساچے مان دواونا۔ مستوانا دھام اُپا۔ رانے مہارانے چرن لگا۔ سنت منی سنگھ مان دوا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ساچے سنت ہوئے آپ سہا۔ ساچی جوت پرہہ آپ جگائے۔ سنت منی سنگھ مان دوائے۔ ستجگ ساچا ستگر بن آئے۔ چار ورن پرہہ ٹیک رکھائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سنت منی سنگھ آپ ترائے۔ سنت منی سنگھ آپ ترایا۔ ستجگ ساچے مان دوا یا۔ ساچا سُکھ آپ اُپایا۔ ست پُرکھاں پرہہ مان رکھایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنا بھیکھ وٹایا۔ ساچا پرہہ بنت بنائے۔ ایک در دربار چار ورن چل آئے سرنائے۔ راؤ رنگ کوئی رہن نہ پائے۔ اوچ نیچ پرہہ اک کرائے۔ سنت منی سنگھ ستگر ساچا، سرب جنان دی آس پُجائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنا رہیا چھپائے۔ گر درس اندھیر ونا سے۔ گر درس جوت پرکاشے۔ گر درس سرب دکھ ناسے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، مانس جنم ہوئے راسے۔ گر درس گرسکھ کریا۔ کر درس بھوجل تریا۔ پرہہ ابناشی ورلے گرمکھ وریا۔ گرسکھ پورا وچ کل مول نہ ڈریا۔ گریہ واس پھیر نہ پریا۔ جو جن آئے پرہہ سرنی پریا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، انت نہ پارا وریا۔ ساچا پرہہ انت نہ پاراوار۔ آد جگاد گر پار اتارنہار۔ پاربرہم پریشور پورن نر اوتار۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ ورلا پائے سار۔ گر درس جس جن پایا۔ ہوئے سارا روگ مٹایا۔ مانس جنم کل سُپھل کرایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، دے درس آتم دکھ مٹایا۔ گر درس گرمکھ جانے۔ گرمکھ ساچا ساچا رنگ مانے۔ پرہہ ابناشی ساچا جانے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سچی درگاہ مان دوانے۔ ساچا مان جگت دوائے۔ پرہہ ابناشی ہوئے سہائے۔ گرمکھ ساچے گر ساچے دھام بہائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ساچے دھام بہائے۔ جوت سروپی جوت ملا۔

ساچے دھام جائے بہا۔ آپ اپنے رنگ رنگا۔ سچکھنڈ پرہہ رہیا سما۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گُرمکھ ساچے لئے ترا۔
 گُرمکھ ساچے مان دواہا۔ نہکلنک کل کرم کماہا۔ کھنڈ برہمنڈ و رہنڈ پرہہ اُٹایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، اپنا کھیل
 آپ رچایا۔ ساچا پرہہ سچ کرم کمائے۔ برہم لوک پرہہ دے اُٹائے۔ گُرمکھ ساچے سچ تھان بہائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں
 بھگوان، گُرمکھ ساچے ہوئے سہائے۔ برہما تیرا گیا مان۔ ویلے انتکال کل پرہہ چُکائی کان۔ پرہہ ابناشی جوتی جوت ملان۔
 مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپی آون جان۔ برہما برہم لوک تجائے۔ پرہہ ابناشی وچ جوتی جوت ملائے۔
 گُرمکھ ساچا گر دھام بہائے۔ تین لوک پرہہ دے اُٹائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ناتھ تریلوکی اپنی بنت آپ بنائے۔
 برہما برہم روپ سماہا۔ پرہہ ابناشی میل ملایا۔ آد جُگاد پرہہ ایکا آپ رگھرایا۔ دوسر کوئی رہن نہ پایا۔ مہاراج شیرسنگھ
 وشنوں بھگوان، آد انت نہ کیسے جنایا۔ برہم لوک گُرسکھ بہائے۔ ساچی سیوا پرہہ ابناشی لائے۔ آپ اپنا ہتھ بٹکائے۔ مہاراج
 شیرسنگھ وشنوں بھگوان، تین لوک جائے اُٹائے۔ گُرمکھ ساچا سچ گھر جائے۔ درگاہ ساچی مان دوائے۔ در دربان ہوئے مان
 سکھ پائے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، گُرمکھ ساچی دیا کمائے۔ ساچا سکھ گر در بہایا۔ پرہہ ابناشی مان رکھایا۔ کلجگ
 اتم انت کرایا۔ دھرو دربان پرہہ پرے ہٹایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جگ چوٹھے جوتی میل ملایا۔ ساچی جوت
 پرہہ ملا کے۔ دھرو دربان پرے ہٹا کے۔ گُرمکھ ساچا در بہا کے۔ سنگھ سورن مان دوا کے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر
 ساچا، ساچا مارگ جائے لا کے۔ پرہہ ابناشی سچ کرم کماونا۔ ساچا مارگ مات لگاونا۔ تین لوک دھام اُپجاونا۔ شولوک
 اندلوک برہم لوک پرہہ مان دواونا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ساچا کرم جگت کماونا۔ اچھل چھل پرہہ آپ کرائے۔ اپنا
 بھید پرہہ آپ چُھپائے۔ جُگو جُگ پرہہ وچ مات دے آئے۔ باون بھیکھ دھر بل در منگن جائے۔ جوت سروپی جوت پرہہ اپنا
 بھیکھ وٹائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، بودھ آگادھ بودھ پرہہ ساچا شبد لکھائے۔ جوت سروپ پرہہ انت۔

بھگتن پت جامے دھارے نوت۔ بھگت جنان پرہہ ساچا پت۔ مانس جنم گئے جگ جت۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان،
 بھگت جن ساچا مات پت۔ بھگت جنان پرہہ پار اُتارے۔ جُگو جُگ مات لوک لئے اوتارے۔ نہکنک کلجگ جامہ دھارے۔
 اچرج کھیل کرے اپارے۔ بہتر جامے بھگت جن پرہہ اپنے آپ لیکھارے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، اپنی کل ورتاوے
 وچ سنسارے۔ بھگت جنان پرہہ لیکھ لیکھائے۔ بہتر جامے بھگت کرائے۔ سرب جنان سر ہتھ ٹکائے۔ ایک اپنی اوٹ رکھائے۔
 دوسر کوئی رہن نہ پائے۔ سوہنگ ساچا ڈنک وجائے۔ چار ورن چار کُنٹ ایک انک رکھائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں
 بھگوان، اپنی کل کل ورتائے۔ آپ اپنے چلے بھانے۔ جوت سروپی چوج وڈانے۔ گُرمکھ ساچا پرہہ ساچے کا رنگ ساچا مانے۔
 جوت سروپی گُرمکھ ورا جانے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، دیوے مان جو جن چلے پرہہ کے بھانے۔ ساچا بھانا پرہہ
 کا بھاؤ۔ گر چرن دھوڑ سد سد نہاؤ۔ ساچا نام سوہنگ سد رسنا گاؤ۔ رسنا چپ چپ جیو آتم رس پاؤ۔ مہاراج
 شیرسنگھ وشنوں بھگوان، نیج گھر واسی نیج گھر واس رکھاؤ۔ نیج گھر وسے پرہہ وسنیہارا۔ جو جن کرے چرن پیارا۔ کھول
 دیوے پرہہ دسم دوارا۔ ایک جگے جوت مٹے سرب اندھیارا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپی کرے آکارا۔
 جوت سروپی پسر پسر۔ ساچا دیوے جوت ادھار۔ گُرمکھ ساچا پرہہ ساچا جائے تار۔ سچکھنڈ وسائے دسائے آن ترائے پرہہ
 دُتر تار۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سرب جنان دی جانے سار۔ گُرمکھ ساچا رنگ رنگایا۔ پرہہ ابناشی رسنا گایا۔
 ساچا پرہہ ردے وسایا۔ گھنک پُر واسی مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان ہوئے سہایا۔ ساچا نام پرہہ دوئے۔ ساچا دھام آپ
 اُچجائے۔ آپ اپنے چرن ٹکائے۔ ستجگ ساچا مان دوئے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ساچا تھان آن سہائے۔ سو سہائے
 تھان، جتھے پرہہ چرن ٹکایا۔ سو سہائے تھان، پرگٹ جوت پرہہ ابناشی درس دکھایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گُرمکھ
 ساچا آن تریا۔ سہائے تھان پرہہ بھئے دیا۔ سرب جییاں کرے پرتپالا۔ گُرمکھ ساچے پرہہ ہوئے آپ رکھوالا۔ سہایا تھان گُرمکھ

ساچے پرہے آتم دیپک بالا۔ سوہنگ شبد گرسکھ ساچے پرہے سوہنگ دیوے آتم ساچی مالا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں
 بھگوان، گرمکھ ساچے چرن پریتی تیری نبھے نالا۔ پرہے ساچا سچ تھان سہایا۔ جگو جگ پرہے مان دوايا۔ وچ دواپر مکند
 منوہر لکھمی نرائن چرن ٹکایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، کلجگ ویلے اتھ سچو سچ لکھایا۔ دواپر بھئے کرشن مُرار۔
 جادو کل اتری پار۔ بھگتن ہیت لئے اوتار۔ بدر سُداما اترے پار۔ درویدی رکھی لاج مُرار۔ پرہے ساچے دی ساچی کار۔ وچ
 پرہاس پانڈو بھئے خوار۔ دُرباسا رکھ کرے لاچار۔ چل آئے گھنیا شام بھگت دوار۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، نہکلنک
 نرائن نر اوتار۔ دُریودھن ایہہ کرم کمایا۔ دُرباسا رکھ سنگ رلایا۔ پانڈو تائیں دُکھ پُجایا۔ وچ پرہاس پانڈو در رکھ دُرباسا
 منگن آیا۔ دیوو رسوئی آتم ترپتایا۔ پرہے ابناشی پرگٹ جوت جگو جگ جن بھگتاں ہوئے سہایا۔ دُرباسا ایہہ حُکم سُنائے۔ دھرم
 راج نوں دے جنائے۔ سُن یدھشٹر رہیا شرمائے۔ سرب تائیں رہیا سمجھائے۔ ایک اوٹ پرہے رکھائے۔ پرہے ابناشی جگو جگ
 جن بھگتاں ہوئے سہائے۔ دُرباسا ایہہ حُکم سُنایا۔ پنج سو سادھو سنگ ہے آیا۔ دُکھ بھکھ بہت ستایا۔ دھرم راج تیرے
 دربار رکھ دُرباسا منگن آیا۔ دُکھ بھکھ وچ پرہاس پانڈو بہت ستایا۔ بھگتن ہیت جگو جگ پرہے ابناشی ہوئے سہایا۔ پنجے
 پانڈو کرن پُکار۔ سُنی پُکار آپ داتار۔ رکھے لاج کرشن مُرار۔ بھگت جنار پرہے ساچی پاوے سار۔ جن بھگتاں پرہے سُنی
 پُکار۔ سینگھاسن چھڈے آپ گردھار۔ اودھو حُکم سُنایا اپار۔ مُراری کرشن کرے تیار۔ ساچا رتھ پرہے ہوئے سوار۔ ساچا
 دھام پرہے کیا آپ اجیار۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپی کیا آکار۔ بھگتن ہیت آئے مُراری۔ اُدھو سنگ رتھ
 سواری۔ سہائے تھان پرہے بنک دواپی۔ ستجگ ساچے گرسکھ تیری ہوئے جے جے جیکاری۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں
 بھگوان، تیری پیج سواری۔ گر در سچ گھر ایہہ دھام نیارا۔ دواپر لیا کرشن اوتارا۔ مادھو سٹے چرن پساوا۔ کلجگ جیو بھلے
 سرب گوارا۔ ساچا دھام پرہے اُچاوے، ستجگ وچ مات نیارا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنی جانے سارا۔ ساچا

دھام ستجگ بنائے۔ پرہہ ابناشی مان دوئے۔ گرمکھ ساچے پرہہ ساچا چھتر سپس جھلائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، اپنا دھام آپ اُچائے۔ ساچے پرہہ چرن ٹیکاونا۔ جوت سروپی کھیل رچاونا۔ والی ہند سرن لگاونا۔ جمن کنارہ دھام سُہاونا۔ والی دو جہان وچ مات دے آونا۔ نہکلنک اوتار نر پرہہ ابناشی ناؤں رکھاونا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ساچا کرم آپ کماونا۔ دلی وچ پرہہ چرن ٹیکا۔ راج بنتر پرہہ دئے بنا۔ ستگر ساچا لیکھ لکھا۔ ستجگ چلاوے ساچا راہ۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، چار ورن بہائے ایکا تھان۔ ساچا پرہہ لیکھ لکھارے۔ چار ورن پرہہ بھرے بہنڈار۔ آئن چرن سوہن دربارے۔ نہکلنک نرائن نر اوتارے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ساچی کری آپ سکدارے۔ ستجگ تیرا پرہہ سکدار۔ پاربرہم پورن اوتار۔ جوت سروپ جوت زرنکار۔ گرمکھ ساچا پاوے سار۔ بے مکھ جیو کلجگ ہوئن خوار۔ ویلے انت کھائن جم مار۔ گرمکھ ساچا کرے پرہہ چرن پیار۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ویلے انت دیوے تار۔ ساچے پرہہ سچ وڈیائی۔ ساچی بنت پرہہ آپ بنائی۔ مہا اگت گنی نہ جائی۔ جیو جنت پرہہ رہیا جنائی۔ ایکا سرن دیوے سرنائی۔ مات لوک ملے وڈیائی۔ جو جن سوہنگ رسنا گائی۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ساچی لکھت لکھائی۔ ساچا وقت پرہہ سُہاونا۔ ساچا چرن سچ گھر پاونا۔ دوس زین دوس پرہہ ابناشی رسنا گاونا۔ گرمکھ ساچے نہ ملے سونا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ شبد چلائے سواس پونا۔ سوہنگ چلے سواس سواسا۔ گرمکھ ساچے پرہہ آتم تیری رکھے واسا۔ رسنا چپ جپ جیو، سوہنگ تیری سچی رہراسا۔ ساچا شبد مات لوک دیوے پرہہ بھرواسا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، بھگت جنار داسن داسا۔ داسن داس پرہہ سد داس۔ گرمکھ ساچے پرہہ آتم رکھے سد واس۔ رسنا لگائے جو جن مدرا ماس۔ انتکال پائے جم کی پھاس۔ سوہنگ شبد جن رسنا گائے سواس سواس۔ پرہہ ملن کی ساچی آس۔ دیوے درس پرہہ ابناش۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ ساچے تیرے پردے رکھے واس۔ ساچا پرہہ سرب سکھدیوا۔ ساچا پرہہ

ساچی پرہ سیاوا۔ دھرے جوت پرہ الکھ اہیوا۔ مہراج شیرسنگھ وِشنوُں بھگوان، سوہنگ دیوے ساچا میوہ۔ جیو جاگ
 جاگ، پرہ جامہ دھارے۔ جیو جاگ جاگ، پرہ جوت آکارے۔ جیو جاگ جاگ، مات لوک آیا نین مُندھارے۔ جیو جاگ
 جاگ، پرہ ساچائے در دربارے۔ جیو جاگ جاگ، آتم جوت جگائے جھوٹھے محل مینارے۔ جیو جاگ جاگ، کر درس پرہ
 کرشن مُرارے۔ اُٹھ جیو جاگ، چل آگر چرن دوارے۔ اُٹھ جیو جاگ، پرہ ساچا لائے بھاگ بھر دئے بھنڈارے۔ اُٹھ جیو
 جاگ، پرہ ساچا کل کاج سوارے۔ اُٹھ جیو جاگ، پرہ اُپجاوے انحد دُهن سچّی سرکارے۔ اُٹھ جیو جاگ، آتم بُجھا ترشنا
 آگ، رسنا سوہنگ جے جے جیکارے۔ مہراج شیرسنگھ وِشنوُں بھگوان، آتم دیوے جوت ادھارے۔ اُٹھ جیو جاگ، پرہ
 درس کر۔ اُٹھ جیو جاگ، پرہ چرن لاگ جگت تر۔ اُٹھ جیو جاگ، رسنا چپ ساچا نام ہر۔ جوت سروپی جوت پرہ،
 پرہ ساچے دی سرنی پر۔ اُٹھ جیو جاگ، پرہ دوائے ساچا گھر ور۔ اُٹھ جیو جاگ، مات لوک پرگٹے اوتار نر۔ مہراج
 شیرسنگھ وِشنوُں بھگوان، مۇل نہ ڈر۔ اُٹھ جیو جاگ، پرہ بھئے اندا۔ اُٹھ جیو جاگ، پرہ اُپجاوے آتم پرماندا۔ اُٹھ جیو
 جاگ، کلجگ چھوڑ جھوٹھا دھندا۔ اُٹھ جیو جاگ، رسنا تیاگ مدرا ماس گندہ۔ اُٹھ جیو جاگ، پرہ ابناشی سد بخشندا۔
 مہراج شیرسنگھ وِشنوُں بھگوان، سادھ سنگت سر ہتھ رکھندا۔ اُٹھ جیو جاگ، پرہ شبد جنائے۔ اُٹھ جیو جاگ، پرہ
 ساچا سرن لگائے۔ اُٹھ جیو جاگ، مانس جنم سُپھل کرائے۔ اُٹھ جیو جاگ، پرہ ساچے دی ساچی جوت وچ جوت ملائے۔ اُٹھ
 جیو جاگ، بھگت بھگوان اک ہو جائے۔ اُٹھ جیو جاگ، مہراج شیرسنگھ وِشنوُں بھگوان سر تیرے ہتھ ٹکائے۔ اُٹھ جیو
 جاگ، پرہ در ویکھ۔ اُٹھ جیو جاگ، پرہ ابناشی کیا بھیکھ۔ اُٹھ جیو جاگ، پرہ ساچا لکھ جائے لیکھ۔ مہراج شیرسنگھ
 وِشنوُں بھگوان، جیو جنتاں رہیا ویکھ۔ سو جاگے جس آپ جگائے۔ کلجگ جیو سار نہ پائے۔ گُرمکھ ساچے پرہ سرن لگائے۔
 برہم گیانیاں پرہ برہم گیان دوائے۔ مہراج شیرسنگھ وِشنوُں بھگوان، گُرمکھ ساچے ایکا چرن دھیان رکھائے۔ گُرمکھ دیوے

چرن دھیانا۔ چرن دھوڑ بخشے ساچا اِشنانا۔ پرہہ ابناشی آتم دیوے جوت مہانا۔ ہوئے سہائی ویلے انت، مہاراج شیرسنگھ
 وِشنوُن بھگوانا۔ گُرمکھ ساچا سچ رنگ رنگایا۔ ساچا رنگ ناوُن مجیٹھ چڑھایا۔ بے مُکھ جیو کل کُڑیار پرہہ سرب کھپایا۔
 مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، گُرمکھ ساچا بانہوں پکڑ ترايا۔ تارنہار گُرسکھ تاريا۔ کر کِریا پار اُتاريا۔ ساچا کرم پرہہ آپ
 وِچاريا۔ تھر گھر واسی گُرمکھ ساچے بنت بنا رہیا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، بیکنٹھ نواسی بیکنٹھ نواس دوا رہیا۔
 ساچا پرہہ سدا دیاوان۔ پرہہ ابناشی پُورن بھگوان۔ سنت جنان پرہہ سد مہروان۔ پرہہ ساچے دی ساچی آن۔ گُرمکھ جوت
 جگائے مہان۔ بے مُکھ آتم سُنج مسان۔ سنت جن کر درس پرہہ بل بل جان۔ در دربار آئے ساچا منگن نام دان۔ دیوے دان
 پرہہ ابناشی سوہنگ گنی ندھان۔ مہاراج شیرسنگھ سَتگر ساچا، سرب گھٹان دا جانی جان۔ ساچا نام جس جن منگیا۔ پرہہ
 ابناشی آتم رنگیا۔ امرت جھرنا جھرائے آتم گنگیا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، چرن لاگ گُرمکھ ساچا پار لنگھیا۔ کلجگ
 آئے نین مُندھار۔ باشک سیج تچے گردھار۔ جوت سروپی وچ مات جوت کِیا آکار۔ گُرمکھ ساچے جوت سروپ وچ بیٹھ
 رہیا گردھار۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، جیو جنت نہ پاوے تیری سار۔ باشک سیج پرہہ تجایا۔ سہنسر مُکھ
 جس رسنا گایا۔ سرب سُکھ آتم ترپتایا۔ وچ مات جوت سروپی کھیل رچایا۔ اُترے بھکھ جو جن آئے پرہہ سرنايا۔ ہوئے
 وچوں جائے دُکھ، سوہنگ ساچا رسنا گایا۔ سُپھل کرائے مات کُکھ، نہکنک تیری سرنايا۔ کلجگ جیو ہوئے بے مُکھ، پرہہ
 ابناشی نظر نہ آیا۔ ویلے انت پائے دُکھ، دھرم رائے دے سزایا۔ واس کٹائے مات کُکھ، آون جان پرہہ گِیڑ چُکایا۔ گُرمکھ ساچے
 ملیا ساچا سُکھ، پرہہ جوتی میل ملایا۔ کر درس اُترے بھکھ، چل آئے پرہہ سرنايا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، سرب
 جنان دی آس پُجایا۔ سرب جنان پرہہ سردھن پُور۔ پرہہ ابناشی سدا حضور۔ گُرمکھ ساچے پرہہ آتم کرے بھرپُور۔ آتم جوت
 جگائے کرے رُشنائے جوں کوہ طُور۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، سوہنگ دیوے ساچا ست سرور۔ پرہہ ابناشی سچا

سَتگر پُورا۔ ساچی دُهن اُچاوے اُخذ تورا۔ نہکلنک کل ساچا سورا۔ پرہہ کا یجن نہ ہوئے ادھورا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں
 بھگوان، سرب کلا بھرپورا۔ سرب گھٹاں پرہہ آپے جانے۔ پرہہ کی جوت جگت مہانے۔ کیا کوئی جانے کیا وکھانے۔ اپنے رنگ
 پرہہ سد سمائے۔ جیو جنت کوئی بھید نہ جانے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنے چلائے بھانے۔ آپ اپنے وچ سمایا۔
 ایک ادھار جوت رکھایا۔ ایک جوت جگت جگایا۔ تین لوک آکار کرایا۔ وچ سنسار پرہہ بھید رکھایا۔ جوت سروپ وچ جیو
 جنت سمایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، بے مکھ جیواں سرب بھلایا۔ بھلے جیو سرب سنساری۔ پرہہ ساچے دی کھیل
 نیاری۔ مایا پائی کل اپر اپاری۔ دس نہ آئے پرہہ گردھاری۔ بھگت جنان پرہہ پیج سواری۔ ساچی دیوے نام خُماری۔ در
 گھر آئے دیوے درس آپ گردھاری۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سرب جنان دی آس پُجاری۔ ساچے مارگ گُرمکھ
 لایا۔ ساچا در پرہہ آپ وکھایا۔ ایک گھر پرہہ آپ وسایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپی ڈیرہ لایا۔ جوت
 سروپ وچ وساد۔ جگے جوت آد جُگاد۔ جھوٹھی دیہہ سوہنگ وجائے ساچا ناد۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان،
 گُرمکھاں آتم جائے سادھ۔ گُرمکھ سو جس پرہہ پچھانیا۔ گُرمکھ سو جو چلے پرہہ کے بھانیا۔ گُرمکھ سو جس ہر رنگ مانیا۔
 گُرمکھ سو جس دیوے درس مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوانیا۔ ساچا رنگ سو جن جانے۔ جو جن رسنا پرہہ وکھانے۔
 پرہہ ابناشی دیوے مانے۔ جو جن چلے پرہہ کے بھانے۔ سادھ سنگت پرہہ سد قُربانے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان،
 بھگت جنان دی آپے جانے۔ بھگت جن ساچے سنت۔ پرہہ ابناشی بنائی ساچی بنت۔ دیوے وڈیائی وچ سرب جیو جنت۔
 ایک جوت جگائے پرہہ ساچا کنت۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، مان دوائے ساچے سنت۔ ساچے سنت سیوا کر۔ پرہہ
 ابناشی لیا ور۔ انتکال پرہہ ساچا گھر۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، دیوے وڈیائی دھرنی دھر۔ سنت منی سنگھ تیرا
 مان۔ پرہہ ابناشی لیا جان۔ ساچا شبد رسن وکھان۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، چار ورن پائے ایک آن۔ ساچے سنت

ست مارگ لایا۔ دهنّ دهنّ دهنّ گُرسِکھ جس سنت منی سِنگھ سنگ رلایا۔ اُجل ہوئے مُکھ، پرہہ ابناشی ہوئے سہایا۔ ویلے
 انت سرب دوائے سُکھ، پرہہ ساچی جوت لئے ملایا۔ کر درس اُترے بھکھ، پرہہ ابناشی گھر میں پایا۔ مہاراج شیرسِنگھ وِشنوں
 بھگوان، سرن پڑے دی لاج رکھایا۔ سنت جناں کا کیا سنگ۔ آتم چاڑھیا پرہہ ساچا رنگ۔ پرہہ در منگی ساچی منگ۔
 مانس جنم نہ ہویا بھنگ۔ کر درس بھوجل پار جائے لنگھ۔ مہاراج شیرسِنگھ وِشنوں بھگوان، سدا سہائی سنگ انگ۔
 سنت منی سِنگھ راہ چلایا۔ نہکلنک پرہہ سرن لگایا۔ ساچا شبد ساچا حُکم سرب سُنايا۔ کلجک جیو بھل بھل وقت گویا۔
 ویلے انت زل زل زل اپنا مۇل گویا۔ گُرمکھ ساچے پرہہ ابناشی اپنا میل ملایا۔ مہاراج شیرسِنگھ وِشنوں بھگوان، پورب لہنا
 جھولی پایا۔ پرہہ ابناشی ست سرنائے۔ جُگو جُگ وچھڑے پرہہ ساچا میل ملائے۔ جُگ چوٹھے پرہہ ساچا ساچی بنت بنائے۔
 مہاراج شیرسِنگھ وِشنوں بھگوان، سنت منی سِنگھ گُرسِکھ تیرے آن ترائے۔ سنت منی سِنگھ مان دوايا۔ پتا پوت ہوئے سیو
 کمایا۔ ساچی درگاہ پرہہ وڈیایا۔ مہاراج شیرسِنگھ وِشنوں بھگوان، گُرمکھ بیڑا پار کرایا۔ گُرمکھ تیرا بیڑا بٹھ۔ ساچا پرہہ آتم
 کڈھائے سارا جن۔ سوہنگ شبد سُناوے کن۔ ساچا دیوے نام نہ لگے ستھ۔ مہاراج شیرسِنگھ وِشنوں بھگوان، انتکال تیرا
 بیڑا جائے بٹھ۔ آیا وقت وقت سہائے۔ پرہہ ابناشی لاج رکھائے۔ سیس جگدیش اپنی بنت بنائے۔ بیس اکیس پرہہ اپنا بھید
 چُکائے۔ مہاراج شیرسِنگھ وِشنوں بھگوان، ساچی بنت وچ مات بنائے۔ ساچا پرہہ وقت وچار۔ جوت سروپ لئے اوتار۔
 بھگت جناں پرہہ پاوے سار۔ ہنکاریاں جائے ہنکار نوار۔ سادھ سنگت پرہہ جائے پیچ سوار۔ مہاراج شیرسِنگھ وِشنوں
 بھگوان، سو جن ادھارے جو چل آئن دربار۔ ساچا وقت پرہہ سہاونا۔ ساچا مان گُرسِکھ دواونا۔ ساچا نام آتم اُپجاونا۔
 ساچا رام گھنٹیا شام پرگٹ ہوئے درسن دکھاونا۔ مہاراج شیرسِنگھ وِشنوں بھگوان، آتم دُھن اُپجائے وچ آتم سواس پونا۔ پون
 سروپی جیو سواسا۔ ساچا پرہہ وچ رکھ واسا۔ سوہنگ شبد جنائے تیری رہاسا۔ پرہہ ساچا سد بل بل جاسا۔ مہاراج

شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، سادھ سنگت کرے بند خلاصا۔ پرہ ساچے دی ساچی جُکتی۔ گُرمکھ دیوے ساچی مکتی۔
 دیوے درس جوت سروپ اکال مورتی۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، سنت منی سنگھ تیری جوت جگائے وچ ست
 سُرتی۔ سنت منی سنگھ پرہ تیری جوت جگا۔ ستجگ ساچا ستگرُو جائے بنا۔ نہکلنک پرگٹ جوت تلک جائے لگا۔
 مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، چار ورن تیری سرن جائے لگا۔ ساچی جوت پرہ اُچجائے۔ سنت منی سنگھ مان دوائے۔
 ستگر ساچا وچ مات بنائے۔ ستجگ ساچا تاج دوائے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، اُپر سیس چہتر جھلائے۔ سیس
 چہتر پرہ جھلاونا۔ ستگر ساچے پرہ ساچے مان دواونا۔ گوبند گر گر گوبند پرہ آپے آپ اکھواونا۔ جوت سروپ پرہ پرگٹ
 جوت، ہنکار نوار سرب چرن لگاونا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، دُشٹ سنگھارے جوں راما راونا۔ پرہ ساچا
 ساچی کار۔ جگو جگ پرہ لئے اوتار۔ مات لوک آئے وارو وار۔ رمیا رام رکھپت گردھار۔ گھنٹیا شام کرشن مُرار۔ مہاراج
 شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، جگ چوٹھے نام اُچار۔ گُرمکھ آتم کر وچار۔ ساچا پرہ رسن اُچار۔ آتم جوت کرے اُجیار۔ کھول
 اپنا دسم دوار۔ کر درس جوت سروپ پرہ وسے آپ نہار۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، ساچا بخشے چرن پیار۔
 گُرمکھ ساچے پرہ چرن پریت۔ پرہ ساچے کی ساچی ریت۔ سوہنگ دیوے ساچا نام تیری آتم کرے اتیت۔ مہاراج شیرسنگھ
 وِشنوُن بھگوان، چرن لاگ جگ جیت۔ گُرمکھ رسنا ہر گن گا۔ آتم بھجی دیپ جگا۔ پرہ ابناشی جوت سروپ وچ اپنے
 درشن پا۔ ہوئے پرکاش وچ دیہ اندھ کوپ، ساچی جوت کرے رُشنا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، تیری بنت جائے بنا۔
 ساچا نام رسن آہار۔ رسنا چپ جپ جیو اُترے پار۔ ساچا پرہ جوت سروپ دیوے درس اپار۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن
 بھگوان، آتم دیوے بہرم نوار۔ ساچا پرہ گُرسکھ سُہیلا۔ جوت سروپی میل ملایا میلا۔ پاربرہم اچرج کھیل وچ مات دے
 کھیلا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، بھگت جنان سد سنگ سُہیلا۔ بھگت جنان پرہ سدا سہائی۔ جگو جگ پرہ

پیج رکھائی۔ بالک دھروُ درس دکھائی۔ نر سینگہ نرائن پربلاد لاج رکھائی۔ باون روپ دھار چار وید مکھ پاٹھ الائی۔
 بھگت ادھارے، ڈرباسا مان گوائی۔ امبریک گیا در، مار چکر سُدرشن بان پرہہ ابناشی ہوتے سہائی۔ جگو جگ پرگٹ جوت،
 پرہہ ساچا جن بھگتاں ہوتے سہائی۔ جن بھگت جنک پرہہ تارے۔ ساچا نام دیوے ادھارے۔ پرہہ ساچے دی ساچی کارے۔
 رانی تارہ پرہہ پار اُتارے۔ سادھ سنگت پرہہ سد بلہارے۔ پرہہ ساچے کا ساچا ناؤں مل سنگت رسن اُچارے۔ مہاراج
 شیرسنگھ وشنوؤں بھگوان، جگو جگ جامہ مات لوک وچ دھارے۔ بھگت بدر پرہہ ساچے تاریا۔ ڈریودھن چھڈے محل
 مناریا۔ ناتھ تریلوکی چل آئے گرمکھ دواریا۔ پرہہ ساچے کی ساچی کاریا۔ بھگت پت جگو جگ لے اوتاریا۔ مہاراج شیرسنگھ
 وشنوؤں بھگوان، جامہ گھنک پُری وچ دھاریا۔ پرہہ ابناشی جاؤ بلہار۔ نانیان پرہہ جائے تار۔ دلیری آئے ہر کے دوار۔ چھڈے
 سینگھاسن کرشن مُرارے۔ سُدائے کرے پرہہ نمسکار۔ بھگت جنان پرہہ جائے تار۔ بھگت وچھل آپ کرتار۔ پرہہ ابناشی جگو
 جگ مات لے اوتار۔ دروپت سٹ پرہہ ادھارے۔ وچ سبھا دے پیج سوارے۔ ہنکاریاں پرہہ ہنکار نواریے۔ پرہہ ساچے دی
 ساچی کارے۔ پرہہ ساچے سچ کرم کمایا۔ جے دیو دا لیکھ لکھایا۔ آتم ساچا گیان دویا۔ جوت سروپ پرہہ ابناشی نظری آیا۔
 مہاراج شیرسنگھ وشنوؤں بھگوان، جگو جگ جن بھگتاں ہوتے سہایا۔ نام دیو پرہہ آپ تارے۔ بھوگ لگائے چل دوارے۔ باڈی
 بنے سچی سرکارے۔ ساچے پرہہ تیرے رنگ اپارے۔ بھگت پت وچ مات لے اوتارے۔ بھگت جنان پرہہ پار اُتارے۔ پار
 اُتارے رویداس چمارے۔ کبیر ترلوچن پرہہ دیوے درس اپارے۔ ویلے انت جن بھگتاں ہوتے سہارے۔ سدھنے پرہہ لاج رکھائی۔
 ویلے انت ہوتے سہائی۔ سین روپ پرہہ لے بنائی۔ در رانے دے سیو کھائی۔ بھگت پت جگو جگ پرہہ ابناشی جوت وچ مات
 پرگٹائی۔ گنکا پوتنا پاپن تارے۔ موہن مئے پائے کرشن مُرارے۔ گن اوگن پرہہ نہ وچارے۔ پت پاپی پرہہ پار اُتارے۔ چل آئن
 جو جن دوارے۔ اجامل ادھرے ہر رسن اُچارے۔ پرہہ ابناشی سدا سدا بلہارے۔ بھگت جنان ہر کاج سوارے۔ ساچے

پرہ بدھک تاریا۔ چرن کول وچ بان جس ماریا۔ آئے ڈگا چرن دواریا۔ بابوں پکڑ پرہ پار اُتاری۔ جنم مرن دا گیڑ نواریا۔
 پرہ ساچے دی ساچی کاریا۔ ویلے انت جُگو جُگ جامہ مات لوک وچ دھاریا۔ مات لوک پرہ جامہ دھار۔ بھگت جناں پرہ
 جائے تار۔ لیکھائے لیکھ اپر اپار۔ سَتجُگ دیوے ساچی سِکدار۔ مہاراج شیرسنگھ سَتگر ساچا، جن بھگتاں بنے آپ لیکھار۔
 بھگت جناں پرہ لیکھ لیکھائے۔ در گھر ساچے مان دوئے۔ تھر گھر واسی گھر سچ بہائے۔ گُرسکھ ساچے انت کل سچ دھام
 سچکھنڈ بہائے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنو بھگوان، گُرمکھ ساچے وچ جوتی میل ملائے۔ پرہ ساچا مہا اکتھ۔ پورن جوت پرہ
 سمرتھ۔ سرِشٹ سبائی جائے متھ۔ سوہنگ چلائے ساچا رتھ۔ چار ورن چلائے ساچی گتھ۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنو بھگوان،
 سرب کلا سمرتھ۔ گُرمکھ ساچے پرہ وڈیائے۔ کلجُگ پرگٹ جوت پرہ ساچے لیکھ لیکھائے۔ چار ورن کرائے ایکا گوت، اوچ نیچ
 کوئی رہن نہ پائے۔ دُرمت میل پرہ جائے دھوت، سوہنگ بھٹھی پرہ دے چڑھائے۔ بے مُکھ در جائن روت، پرہ ابناشی نظر
 نہ آئے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنو بھگوان، آپ اپنی بوجھ بوجھائے۔ پرہ ابناشی سدا ابھیدا۔ بھید نہ پائن چارے ویدا۔ ساچا
 پرہ اچھل اچھل، چھل کرائے اچھل اچھیدا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنو بھگوان، کلجُگ جیو نہ جانے تیرا بھیدا۔ نہکلنک جیو نہ
 جانے۔ ساچا پرہ اپنا رنگ وکھانے۔ گُرمکھ ساچے پرہ کول ناہ کھول وکھانے۔ پرگٹ جوت ترائے جھب، جس بخشے چرن
 دھیانے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنو بھگوان، سرب جناں دے وچ سامنے۔ کول ناہ پرہ کھلائے۔ امرت بوند مُکھ چوائے۔ پرہ
 ابناشی آتم ساچی جوت جکائے۔ آتم مٹے اندھ اندھیار، ساچا پرہ دیا کلائے۔ کھل جائے دسم دوار، انحد دُھن پرہ اُپجائے۔ دیوے
 درس پرہ اپار، جوت سروپی نظری آئے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنو بھگوان، گُرمکھ ساچے میل ملائے۔ نہکلنک ساچا ڈنک۔
 اک کرائے راؤ رنگ۔ جوت سروپی لائے تنک۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنو بھگوان، گُرمکھ بنائے ساچی بنت۔ ساچی بنت پرہ
 بنائے۔ سنت منی سنگھ تیری لاج رکھائے۔ گُرمکھ تیرے ساچے سکھ پرہ اپنی سرن لگائے۔ دیوے وڈیائی پرہ ساچا کنت،

ساچے لیکھ لکھائے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوؤں بھگوان، در آئے دیا کھائے۔ وچھڑیاں پرہہ میل ملایا۔ پورب لہنا جھولی پایا۔ آپ
 الیکھ کیا بھیکھ، پرہہ ابا نشی اپنا بھید چُکایا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوؤں بھگوان، گُرمکھ ساچے ویکھ اپنی سرن لگایا۔ ساچا
 پرہہ سرن لگائے۔ ساچا مان مات دوائے۔ لچپت رکھے آپ رگھرائے۔ آتم ساچا شبد پرہہ دیوے دُون سوائے۔ بھوئے اتیت گُرسکھ
 ساچا، مہاراج شیرسنگھ سر ہتھ ٹکائے۔ ساچا پرہہ دُوکھ نوارے۔ کر کِریا پرہہ پار اُتارے۔ نیتر پیکھ دُکھ لٹھے سارے۔
 مہاراج شیرسنگھ وِشنوؤں بھگوان، در گھر آئے گُرسکھ تیرے کاج سوارے۔ پرہہ ساچے کاج سواریا۔ پرگٹ جوت، پرہہ در
 گھر بنائے وڈ درباریا۔ کھول دیوے پرہہ ساچا سوت، ایک جوت کرے ادھاریا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوؤں بھگوان، نرمل جوت
 کرے اُجیاریا۔ ساچی جوت پرہہ ادھارے۔ دیوے دات پرہہ سچ دربارے۔ پرہہ ساچے دے بھرے بھنڈارے۔ مہاراج
 شیرسنگھ وِشنوؤں بھگوان، جن بھکتاں سدا سدا ورتارے۔ پرہہ ساچا ایہہ بنت بنائے۔ جیو آکار جوت کرائے۔ اپ تیج وائے
 پرتمھی آکاش رچائے۔ مت من بُدھ وچ ٹکائے۔ پرہہ ساچا سچ دیا کھائے۔ اُلٹا پرکھ جیو مات ککھ ریائے۔ جوت سروپی جوت
 پرہہ، جوت ادھار رکھائے۔ کِریا کرے آپ گنتاس، مات لوک وچ جنم دوائے۔ مات لوک پرہہ جنم دوا یا۔ پنج تت دا کھیل
 رچایا۔ وچ اپنا آپ سما یا۔ بیٹھا اڈول آپ رگھرایا۔ جوت سروپی دِس نہ آیا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوؤں بھگوان، جوت سروپی
 سرب سما یا۔ پرہہ ساچے سچ بنت بنائی۔ کلجگ مایا تنوں جلائی۔ ساچی جوت وچ دیہہ جگائی۔ بال اوستھا پرہہ سُنّ
 کھلائی۔ دیپک سنگ دیپک پرہہ جوت جگائی۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوؤں بھگوان، بھوئے آپ سہائی۔ ساچے پرہہ جنم دوا یا۔
 آپ اپنی سرن لگایا۔ ساچا نام جگت رکھایا۔ گرچرن سنگھ پرہہ لیکھ لکھایا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوؤں بھگوان، آد انت بھوئے
 سہایا۔ آد انت پرہہ بھوئے سہائی۔ گُرمکھ ساچے ساچی دات پرہہ جھولی پائی۔ ککھ مات سُپھل کرائی۔ بال اوستھا پرہہ ساچے
 آتم ساچی جوت جگائی۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوؤں بھگوان، پردھ بال جواناں سد رہیا سہائی۔ پرہہ ساچے کا راہ نیارا۔ جوت

سرُپ کِیا پِسا۔ سوہنگ دیوے نام ادھارا۔ جو جن کرے چرن پیارا۔ مدرا ماس تجے وکارا۔ اُجل مُکھ وچ سنسارا۔
 ساچا پرہہ آتم دیوے جوت ادھارا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، ساچی جوت کرے آکارا۔ ساچا پرہہ لیکھ لکھائے۔ لکھیا
 لیکھ مٹ نہ جائے۔ گُرمُکھ ساچا رہے سرنائے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، سرب جناں دی آس پُجائے۔ گُرمُکھ ساچا
 شبد کماونا۔ مدرا ماس رسنا مۆل نہ لؤنا۔ رسنا رس رس جیو آتم رس اُپجاونا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، نج گھر
 واسی نج گھر میں پاونا۔ نج گھر واسی درس دکھایا۔ دے درس پرہہ آتم بُکھ مٹایا۔ ہوئے ممتا ناس کر، سچ سچ ورتایا۔
 مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، جوت سرُپی میل ملایا۔ سُرَت شبد پرہہ میل ملائے۔ سُرَت شبد گُرسکھ لئے جگائے۔
 سُرَت شبد پرہہ آتم دھن دئے اُپجائے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، سوہنگ ساچا راگ دئے سُنائے۔ سُرَتی شبد سُرَت
 دھیان۔ سُرَت شبد پرہہ دیوے برہم گیان۔ سُرَت شبد پرہہ ساچے کی گُرسکھ کرے پچھان۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن
 بھگوان، سرب جناں دا جانی جان۔ ساچا شبد جن کماؤ۔ رسنا جپ جپ آتم رس پاؤ۔ پرہہ ساچا ہو جائے وس، نجانند نج ماہ
 اُپجاؤ۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، بے مُکھ ہوئے بھل نہ جاؤ۔ بے مُکھاں پرہہ در دُرکارے۔ سوہنگ بان پرہہ ساچا
 مارے۔ آتم ہوئے اندھ اندھیارے۔ دِس نہ آئے پرہہ گِردھارے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، بے مُکھاں کرے خوارے۔
 ساچا پرہہ شبد بھنڈارے۔ ساچا دیوے نام ادھارے۔ نرمل جوت آتم کرے اُجیارے۔ گُرسکھ منگن پرہہ در کھڑے وڈ
 دربارے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، آتم بھرے شبد بھنڈارے۔ آتم بھرے شبد بھنڈارا۔ پرہہ ساچے کا سچ ورتارا۔
 رسنا جپ جیو پرہہ دیوے موکھ دوارا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، ایکا دیوے نام سہارا۔ ساچا پرہہ سدا سہائک۔
 دیوے درس پرہہ سُکھدائک۔ سرب جناں دا ساچا نائک۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، گُرسکھ تیرا سدا سہائک۔
 گُرساد گُر دیا کھائے۔ در گھر آئے پرہہ بھوگ لگائے۔ سادھ سنگت ست پرساد پرہہ دئے ورتائے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن

بھگوان، بھگت جنان دی پیج رکھائے۔ بھگت لگائے ساچی کار۔ پرہہ ساچا سد جائے بلہار۔ ترن تارنہار داتار۔ در گھر آئے کارج
 جائے سوار۔ پرگٹ جوت نہکلنک نرائن نر اوتار۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، بھوگ لگائے سچ سچ دربار۔ ساچے پرہہ
 بھوگ لگایا۔ گرمکھ ساچے لیکھ لکھایا۔ تین لوک پرہہ مان دویا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، بھگت جنان در گھر
 سہایا۔ گر آئے کاج سواریا۔ پرہہ پورن بھرے بھنڈاریا۔ ور گھر دیوے آپ نرنکاریا۔ جوت سروپ پرہہ ساچا بھوپ، ساچا
 دیوے نام ادھاریا۔ گرمکھ تیرا کاج سواریا۔ ستجگ بنائے ساچا در، اُچائے وچ مات آپ گردھاریا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر
 ساچا، رکھے لاج آپ مُراریا۔ ساچا دھام پرہہ ساچے اُچاونا۔ اپنا چرن نہکلنک ٹکاونا۔ گرمکھ ساچے ساچا مان وچ مات
 دواونا۔ ساچا تاج نہکلنک تیرے سر ٹکاونا۔ ساچا ڈنک تیرے ناؤں وجاونا۔ چار جگ ست ست ست تیرا ناؤں رکھاونا۔
 مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، رین دوس دوس رین سد رسنا گاونا۔ رسن رسن رسن گن گا۔ آپ اپنا لئیے بنا۔ پرہہ
 ابناشی گھر میں پا۔ دکھ بھکھ پرہہ ساچا دئے گوا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، دوسر کوئی نہ۔ جوت سروپ کرپا
 دھارے۔ ایک جوت کرے چمتکارے۔ چار کُنٹ کرائے سوہنگ جے جے جیکارے۔ گرمکھ تیرے سوہن بنک دوارے۔
 مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ستجگ دیوے وڈ سِکدارے۔ ستجگ تیری سِکداری۔ چار ورن ہوئے پنہاری۔ رکھے لاج
 آپ گردھاری۔ کھئے نہ جانے کلجگ جیو، پرہہ کی کھیل کل نیاری۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھاں جائے پیج
 سواری۔ گرمکھ پرہہ چرن جوڑ۔ مان دوئے وچ تینیس کروڑ۔ آتم کڈھے ہوئے کوہڑ۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان،
 چرنی لئے جوڑ۔ چرن کول گرمکھ پیاسا۔ پرہہ ابناشی آتم کرے ساچا واسا۔ ساچی جوت پرہہ کرے پرکاشا۔ اگیان اندھیر
 سرب وناسا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ چپائے سواس سواسا۔ بنت بنائے آپ پرہہ، بھئے دیاالا۔ بنت بنائے آپ
 پرہہ، دین دیاالا۔ بنت بنائے آپ پرہہ، سرب رکھوالا۔ بنت بنائے آپ پرہہ، سرب پرتپالا۔ بنت بنائے آپ پرہہ، سوہنگ دیوے

ساچی مالا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ نام دیوے جگت سُکھالہ۔ بنت بنائے آپ پرہ، گُرسکھ پیج
 سوارے۔ درگھر جائے پرہ ساچا تارے۔ بنت بنائے آپ پرہ، دیوے مان وچ سنسارے۔ بنت بنائے آپ پرہ، دُتر تارے۔
 بنت بنائے آپ پرہ، ساچا لیکھ لیکھ کرتارے۔ بنت بنائے آپ پرہ، سُرَت شبد بھرے بھنڈارے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں
 بھگوان، جامہ مات لوک وچ دھارے۔ گُرسکھ ساچی بنت بنائے۔ آپ اپنی چرنی لائے۔ رِدھ سِدھ سب وس کرائے۔ نو ندھ
 پرہ گھر اُچائے۔ آپ اپنا ہتھ ٹکائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ہوئے آپ سپائے۔ گُرسکھ پرہ رکھنیہارا۔ ساچا گُر
 دیوے مکت دوارا۔ بھگت وچھل آپ گِردھارا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گُرمکھان دیوے وڈیائی وچ سنسارا۔ آپ
 اپنا بھید جنایا۔ جوت سروپی کھیل رچایا۔ پرگٹ ہوئے جوت سروپ پرہ آپ رگھرایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان،
 انتکال تیرا ہوئے سپایا۔ گُرسکھ تیرا پرہ رکھوالا۔ آتم ساچا دیپک بالا۔ جگت گوائے مٹائے سرب جنجالا۔ مہاراج شیرسنگھ
 وشنوں بھگوان، سوہنگ دیوے نام سُکھالا۔ سوہنگ نام جگت وڈ سُورا۔ پرہ ابناشی دیوے ستگر پُورا۔ انحد دُھن
 اُچاوے تورا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سرب کلا بھرپُورا۔ سرب کلا پرہ سمرتھ۔ گُرسکھ رکھ دے کر ہتھ۔
 سوہنگ دیوے ساچی وتھ۔ کر درس گُرمکھ ساچے مانس جنم نہ آوے ہتھ۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ساچے لیکھ
 لیکھائے متھ۔ آپے آپ لیکھ لیکھاونہارا۔ سوہنگ ساچا ونج گُرسکھ کرے وپارا۔ ساچے نام پرہ ساچے دیبا ادھارا۔ مہاراج
 شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت روپ سرب پسارا۔ پسر پسار آپ پرہ کریا۔ پرہ ابناشی گُرمکھ ساچے وریا۔ چرن لاگ
 وچ مات دے تریا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سچکھنڈ نواس کریا۔ واہوا گُرسکھ ملے وڈیائی۔ واہوا گُر پُورے پُورن
 آس کرائی۔ واہوا وڈ سُورے ساچی دات جھولی پائی۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، وچھڑیاں کل میل ملائی۔ میل ملائے
 آپ پرہ، اک رنگ رائے۔ میل ملائے آپ پرہ، سرب سُکھدائے۔ میل ملائے آپ پرہ، جوت سروپ بدھ نائے۔ میل ملائے آپ

پرہ، اپنی جوت جگائے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنو بھگوان، جوت سروپی جوت پرگٹائے۔ ملیا میل گرسکھ ترپتاسیا۔ ملیا
 پرہ وچ آتم کیا واسیا۔ آتم سنسا ہوئے روگ وچوں ناسیا۔ دیوے درس پرہ ابناسیا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنو بھگوان،
 گُرمکھ ساچے سد رکھے واسیا۔ گُرمکھ ساچا کرے پکار۔ پرہ ابناشی کرے جوت آکار۔ جوت سروپ پرگٹ جوت دیوے
 درس اپار۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنو بھگوان، گُرمکھ ساچا جائے تار۔ آپ تارے دُکھ درد نوارے۔ ہوئے روگ پرہ وچوں
 مارے۔ آتم سوگ پرہ نوارے۔ درس اموگھ جوت چمتکارے۔ کر درس گُرمکھ ساچے جاؤ چرن بلہارے۔ مہاراج شیرسنگھ
 وِشنو بھگوان، ایک دیوے نام ادھارے۔ ساچا نام جس جن کمایا۔ آپ اپنے سنگ رلایا۔ ساچا سنگ گرسکھ بنایا۔ مہاراج
 شیرسنگھ وِشنو بھگوان، وچھڑیاں کل میل ملایا۔ ساچے سنت سچ دسیا راہ۔ نہکنک کل پکڑی بانہ۔ پرگٹے جوت ساچا
 پرہ دوسر کوئی نہ۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنو بھگوان، گُرمکھ تیرا ہوئے سہائی سبئی تھان۔ تھان سہنتر پرہ رہنتر وچ گگنتر
 جوت جگنتر جوت سروپی تین لوک بھگونت۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنو بھگوان، گُرسکھ وڈیائے وچ سادھ سنت۔ تین لوک
 پرہ چرن دوارے۔ بیٹھے اڈول آپ گردھارے۔ کھنڈ برہمنڈ و رہنڈ پرہ چرن پنہارے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنو بھگوان،
 وڈ آپ ہوئے سکدارے۔ ساچا پرہ ساچی جوتی۔ گُرمکھ ملائے چرن لگائے پرہ آپ بنائے ایک گوتی۔ کلجگ جنائے ہار بنائے
 مانک موتی۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنو بھگوان، آتم میل گُرمکھ دھوتی۔ پرہ آوے آوے جاوے۔ اپنا آپ نہ کیسے جناوے۔
 بھگت جنان پرہ آپ تراوے۔ ایک دُھن ناد اُچاوے۔ آتم سُن کھول وکھاوے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنو بھگوان، گُرمکھ
 ساچے تیرے اُپر دیا کماوے۔ پرہ کی جوت جوت چمتکار۔ پرہ کی جوت سدا نراہار۔ پرہ کی جوت گُرمکھ ساچے پاوے
 سار۔ پرہ کی جوت جگے اگم اپار۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنو بھگوان، ایک جوت کرے آکار۔ گُرمکھ ہوئے جوت پرکاش۔
 اگیان اندھیر جائے وناس۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنو بھگوان، گُرسکھ ساچے سدا تیرے سنگ ساتھ۔ دھن دھن گُرسکھ۔ پرہ

در منگی ساچی بھکھ۔ ساچا پرہہ پرگٹ جوت ساچے لیکھ جائے کل لیکھ۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپ
 شبد لیکھائے بھوکھ۔ گر پورا در بھوک لگائے۔ سادھ سنگت پرہہ دے ورتائے۔ آپ اپنی بوجھ بوجھائے۔ ساچی جوت وچ دیہہ
 جگائے۔ ساچا دھیان ساچا گیان پرہہ آپ اُچائے۔ بھگت بھگوان پرہہ میل ملائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ
 ساچے در تیرے بھوک لگائے۔ گرسکھاں دیوے پرہہ ساچا دان۔ پرہہ دی جوت جگے مہان۔ جگو جگ پرہہ ساچا گرمکھ
 ساچے، پرہہ ساچے کی ساچی آن۔ دیوے درس جوت سروپ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان۔ رسنا جپ ساچا ناؤں۔
 درگاہ ساچی پائے تھائوں۔ گرمکھ ساچے وچ مات رکھے پرہہ ساچا ناؤں۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، بھگتن بت تارے
 سب گڑگاؤں۔ گرسکھ سکھ تیری وڈیائی۔ نام بھکھ بھکھ بھکھ پرہہ تیری جھولی پائی۔ لکھ لکھ لکھ لیکھ پرہہ ساچا لیکھ
 لیکھائی۔ ویکھ ویکھ پرہہ تیری بنت بنائی۔ ستجگ ساچے مہاراج شیرسنگھ دتی آپ وڈیائی۔ ساچا دھام اوچا در۔
 ستجگ بنے ساچا سر۔ چار ورن دسے ایکاکھ۔ رسنا جپ جپ جپ سب جائن تر۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان،
 گرمکھ ساچے ساچا دیوے ور۔ ور گھر پرہہ در پایا۔ ہر ہر منگل رسنا گیا۔ ہوئے وچوں ہنکار تجایا۔ ایکاکھ اوٹ نہکلنک
 تیری سرنایا۔ پرگٹ جوت مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، بشن سنگھ آن ترایا۔

مات لوک پرہہ تارن آیا۔ دھرے جوت آپ رگھرایا۔ ساچا باپ کیسے انت نہ پایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان،
 نہکلنک کل جامہ پایا۔ نہکلنک اوتار دھر۔ کلجگ انت پرہہ جائے کر۔ ستجگ ساچا پرہہ دیوے ساچا ور۔ مہاراج
 شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ شبد چلائے اپر۔ سوہنگ شبد پرہہ جگت چلایا۔ ستجگ ساچا مارگ لایا۔ چار ورن
 پرہہ اک کرایا۔ اوچ نیچ پرہہ بھو مٹایا۔ آپ اپنا رنگ چڑھایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، پہلی ماگھ ستجگ ساچے
 جنم دوا یا۔ ستجگ لے آئے ساچا روپ۔ دھرے جوت پرہہ وڈ ساچا بھوپ۔ جوت پرکاش کرے وچ اندھ کوپ۔ مہاراج

شیرسنگہ وِشنوُن بھگوان، جوت سرُوپی جوت سرُوپ۔ جوت سرُوپ پرِبہ جامہ دھاریا۔ کلجُگ کھیل کرے اپاریا۔
 بے مُکھاں پرِبہ گوڑھی نیند سوایا۔ گرُمکھاں پرِبہ باہوں پکڑ اپنے چرن لگایا۔ مہاراج شیرسنگہ وِشنوُن بھگوان، جامہ گھنک
 پُری وِچ پایا۔ گھنک پُری پرِبہ جامہ دھارے۔ ایکا جوت کرے آکارے۔ سوہنگ ساچا شبد دھرے وِچ سنسارے۔ چار
 ورن جپائے کرائے جے جے جیکارے۔ ساچی دات مہاراج شیرسنگہ وِچ مات ورتارے۔ جوت سرُوپ پرِبہ بھیکھ وٹایا۔ آپ اپنا
 آپ چُھپایا۔ گرُمکھ ساچے پرِبہ بُوچھ بُجھایا۔ پرگٹ جوت جوت سرُوپ سوچھ سرُوپ پرِبہ درس دکھایا۔ مہاراج شیرسنگہ
 وِشنوُن بھگوان، جامہ گھنک پُری وِچ پایا۔ گھنک پُری پرِبہ جامہ پائے۔ تین لوک کرے رُشنائے۔ آپ اٹل سب جگت تُلانے۔
 سوہنگ ساچا بان پرِبہ شبد لگائے۔ مہاراج شیرسنگہ وِشنوُن بھگوان، مات لوک جامہ گھنک پُری وِچ پائے۔ گھنک پُری ہوئے
 دھام نیارا۔ ساچی جوت دھرے نہکلنک نرائن نر اوتارا۔ پاربرہم تیرے اچرج کھیل، کلجُگ جیو نہ پائن سارا۔ گرُمکھ ساچے
 پرِبہ در آئن، سوہنگ شبد پرِبہ آتم بھرے بھنڈارا۔ مہاراج شیرسنگہ وِشنوُن بھگوان، مات لوک بنائے سچکھنڈ دوارا۔
 سچکھنڈ گرچرن دوارا۔ ساچی جوت دھرے نہکلنک نر اوتارا۔ گرُمکھ ساچے پرِبہ پائے سارا۔ بے مُکھاں کل آئی ہارا۔ مدرا
 ماس کرن رسن آہارا۔ گرُمکھ ساچے پرِبہ امرت جھرنا جھرائے اپر اپارا۔ مہاراج شیرسنگہ وِشنوُن بھگوان، ساچی جوت کرے
 آکارا۔ ساچی جوت جگت پرکاشے۔ اگیان اندھیر سرب وِنا سے۔ دیوے درس پرِبہ ابناشے۔ گرِسکھ جنم ہویا زہراسے۔ ساچا
 پرِبہ تیرے پردے واسے۔ جوت سرُوپی جوت پرِبہ بھگت جنان داسن داسے۔ مہاراج شیرسنگہ وِشنوُن بھگوان، اتم کرے بند
 خلاصے۔ داسن داس آپ پرِبہ ہویا۔ بھگت جنان پرِبہ در کھلویا۔ سوہنگ ساچا دیوے ڈھویا۔ پُورب جنم بیج جو ہویا۔
 مہاراج شیرسنگہ وِشنوُن بھگوان، والی جہان دویا۔ دو جہان آپ پرِبہ والی۔ سرب جییاں ہر پرِبہ پالی۔ گرُمکھ ساچے
 ساچی جوت تیرے آتم دیپک بالی۔ مہاراج شیرسنگہ وِشنوُن بھگوان، گرِسکھ کھڑے در سوالی۔ گرِسکھاں پرِبہ کاج

سوارے۔ کر کِریا پرہہ پار اُتارے۔ جو جن آئے پرہہ چرن دوارے۔ بھگت وچھل آپ گِردھارے۔ رکھے لاج پرہہ آپ مُرارے۔ دیوے درس دوس رین اگم اپارے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ تیرے کاج سوارے۔ گرسکھ تیرا کاج سواریا۔ کر کِریا پار اُتاریا۔ جو جن آئے چرن نمسکاریا۔ گن اوگن نہ پرہہ وچاریا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، تیرے آتم بھرے بھنڈاریا۔ ساچا پرہہ شبہ بھنڈاری۔ دیوے شبہ جوت ادھاری۔ ایک شبد سد نرنکاری۔ جگو جگ مات لوک لئے اوتاری۔ جوت سروپ جوت پرہہ، جن بھگتاں جائے پیچ سواری۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ساچا شبہ بھرے بھنڈاری۔ ساچا شبہ پرہہ جگت چلایا۔ سوہنگ ساچا مکھ رکھایا۔ ایک آپ ایک جاپ مات رکھایا۔ چار ورن پرہہ اک کرایا۔ راؤ رنک پرہہ بھيو چُکایا۔ ایک انک ساچا ڈنک پرہہ آپ وجایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جامہ مات لوک وچ پایا۔ ایک ڈنک پرہہ وجائے۔ سوہنگ شبہ جگت چلائے۔ کلجگ بھیکھ سرب مٹائے۔ اکھ الیکھ پرہہ لیکھ لیکھائے۔ ستجگ ساچی پرہہ میخ لگائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جامہ مات لوک وچ پائے۔ کلجگ جھوٹھا بھیکھ مٹاونا۔ سوہنگ ساچا ڈنک وجاونا۔ ستجگ ساچا پرہہ ساچے لاونا۔ ایک اپنا نام جگت دھراونا۔ چار ورن پرہہ چرن لگاونا۔ رانیاں مہارانیاں مان گواونا۔ ایک چھتر نہکلنک سیس جھلاونا۔ والی ہند پرگٹ جوت پرہہ چرن لگاونا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنا بھید کھلاونا۔ آپ اپنا بھید کھلائے۔ جوت سروپی جامہ پائے۔ جوت سروپی جوت پرہہ اپنی جوت آپ پرگٹائے۔ گوتی گوت گوت پرہہ چار ورن اک گوت کرائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنا بھید کھلائے۔ آپ اپنا پرہہ بھید کھلاونا۔ جوت سروپی پرگٹ جوت پرہہ درس دکھاونا۔ رانا سنگرور پرہہ ساچے اپنی سرن لگاونا۔ آیا وقت پرہہ ساچے اپنا چرن مسٹوانے جائے ٹکاونا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنا بھید کھلاونا۔ مسٹوانے پرہہ چرن ٹکائے۔ تین لوک ہوتے رُشنائے۔ راؤ رنکاں پرہہ ساچا دیا کھائے۔ سادھ سنگت پرگٹ جوت پرہہ ساچا درس دکھائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں

بھگوان، آپ اپنا بھید کھلائے۔ مستوانے پرہ چرن ٹکانا۔ سادھ سنگت پرہ مان دوانا۔ دوس چالی پرہ شبد لکھانا۔ دوس
 زین پرہ ایک رنگ ورتانا۔ گرمکھ ساچا پرہ پیکھے نین، جوت سروپ پرہ ساچے درس دکھانا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں
 بھگوان، سوہنگ ساچا نام چار ورن ورتانا۔ مستوانا پرہ دھام اُچائے۔ ستجگ ساچے پرہ مان دوئے۔ آپ اپنی جوت
 پرگٹائے۔ لکھت بھوکھت پرہ سچ کرائے۔ اکادھ بودھ بودھ اکادھ پرہ ساچی لکھت لکھائے۔ بے مکھاں پرہ جائے سودھ،
 سوہنگ ساچا بان لگائے۔ پرگٹ جوت پرہ وڈ جودھن جودھ، کوئے ٹہہر نہ پائے۔ گرمکھ ساچے پرہ رکھائے گود، سوہنگ
 شبد نام چپائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنا بھيو کھلائے۔ گرسکھاں پرہ گود سلایا۔ آتم ساچی جوت جگایا۔
 ایک نام ردے وسایا۔ جوت سروپ پرگٹ جوت پرہ ساچے درس دکھایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنا بھيو
 کھلایا۔ گرمکھاں پرہ درس دکھائے۔ آتم ساچی جوت جگائے۔ اگیان اندھیر پرہ سرب مٹائے۔ سوہنگ ساچی بتی لائے۔ بن
 باقی بن تیل پرہ ساچی جوت جگائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنا بھيو کھلائے۔ گرمکھ آتم سد اُجیاری۔ آتم
 وسے پرہ گردھاری۔ ساچی جوت پرہ زرنکاری۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ایک جوت سرب کرے آکاری۔ جوت
 سروپ پرہ سرب آکاریا۔ جوت سروپ پرہ نین مندھاریا۔ جوت سروپ پرہ دھرے جوت وچ سنساریا۔ جوت سروپ
 مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، انت نہ پاراواریا۔ جوت سروپ پرہ کھیل رچایا۔ جوت سروپ پرہ میل ملایا۔ جوت
 سروپ گرمکھ ساچے پرہ اپنا بھيو کھلایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جامہ مات لوک وچ پایا۔ سرتی شبد شبد
 دھیان۔ دیوے شبد سرت بھگوان۔ ایک شبد سوہنگ آتم دیوے برہم گیان۔ دیوے درس پرگٹ جوت مہاراج شیرسنگھ
 وشنوں بھگوان۔ سرت شبد پرہ میل ملایا۔ سرت شبد پرہ درس دکھایا۔ سرت شبد پرہ جکت تریا۔ سرت شبد مہاراج
 شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گرسکھ ساچے اک کرئیا۔ سچکھنڈ پرہ تیرا واس۔ ساچا پرہ سدا ابناش۔ جوت سروپ سرب

گنتاس۔ ایک جوت کرے پرکاش۔ گُرمکھ ساچے سد رکھے واس۔ بھگت جناں پرہہ ہوئے داس۔ کر درس گُرمکھ ساچے دُکھ
جائن ناس۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوؤں بھگوان، مانس جنم کرائے راس۔ مانس جنم گر سواریا۔ جو جن آئے چرن نِمسکاریا۔ کر
کریا پرہہ پار اُتاریا۔ ویلے انت پرہہ جوتی جوت ملا رہیا۔ گُرمکھ ساچے مہاراج شیرسنگھ وِشنوؤں بھگوان، ساچے دھام بہا
رہیا۔ گُرسکھاں دھام نیارا۔ جگے جوت اگم اپارا۔ ایک دپسے آپ نرنکارا۔ جوت سروپ سدا نردھارا۔ مہاراج شیرسنگھ
وِشنوؤں بھگوان، ایک جوت جگت آکارا۔ گُرسکھ سچ دھام بہائے۔ آپ اپنی جوت جگائے۔ دیوے درس پرہہ رگھرائے۔ آتم ساچا
دپ جگائے۔ جگے دپ ہوئے رُشنائے۔ اگیان اندھیر سرب مٹ جائے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوؤں بھگوان، گُرمکھ ساچے میل
ملائے۔ گُرسکھاں پرہہ میل ملایا۔ پرگٹ جوت وچ مات پرہہ درس دکھایا۔ سوہنگ دیوے ساچی کرامات، رسنا چپ جیو
آتم رس پایا۔ ساچی دیوے چرن پریت، کر درس گُرسکھ مانس جنم سُپھل کرایا۔ آتم رہے سدا اتیت، مہاراج شیرسنگھ
وِشنوؤں بھگوان، آد انت سد ہوئے سہایا۔ گُرسکھ سچ گھر بہائے۔ ساچا پرہہ سر ہتھ ٹکائے۔ لکھ چُراسی گیر کٹائے۔ مات گربہ
وچ پھیر نہ آئے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوؤں بھگوان، گُرمکھ ساچے ساچی جوت ملائے۔ گُرسکھ ساچے پرہہ دیا کھائے۔ آپ اپنا
درس دکھائے۔ ہوئے ممتا روگ مٹائے۔ سُن سادھ پرہہ کھائے۔ آتم جھرنا پرہہ دیہہ جھرائے۔ امرت بوند مُکھ کول چوائے۔ کھلے
کول ہوئے اُجیار، دسم دوار پرہہ دے کھائے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوؤں بھگوان، پرگٹ جوت درس دکھائے۔ دسم دوار پرہہ
کھلایا۔ آپ اپنا بھو چُکایا۔ سُرَت شبد پرہہ میل ملایا۔ انحد ساچی دُهن دئے وجایا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوؤں بھگوان،
جوت سروپی نظری آیا۔ گُرمکھ ساچے پرہہ درس کر۔ ایک دپسے ساچا گھر۔ کلجگ پرہہ چرن لاگ مؤل نہ ڈر۔ مہاراج
شیرسنگھ وِشنوؤں بھگوان، کر درس بھوجل تر۔ جوت سروپ جگت ادھاریا۔ کر کریا گُرسکھ ساچا پار اُتاریا۔ دھرے
جوت پرہہ آپ بنواریا۔ جوت سروپ پرہہ نراباریا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوؤں بھگوان جوت نرنکاریا۔ ساچی جوت مات

پرگٹائے۔ باشک سیج پرہہ تجائے۔ نین مُندھاری وچ مات دے آئے۔ آپ اپنی کل ورتائے۔ سرِشٹ سبائی پرہہ بھلائے۔ گُرمکھ
 ساچے پرہہ ساچی بوجھ بوجھائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، دیوے درس آپ رگھڑائے۔ ساچے پرہہ ساچی کارا۔ ساچی
 جوت کرے آکارا۔ دھرے جوت نہکلنک نرائن نر اوتارا۔ پارہہم تیرا اچرج کھیل، کوئی نہ پاوے سارا۔ بے مُکھاں پرہہ جائے بیڑا
 ٹھیل، کلجگ جیو بھلے سنسارا۔ گُرمکھ ساچے پرہہ چرن میل، جوت سرُپی دے سہارا۔ جُگو جُگ پرہہ مات وچ آئے۔ آپ
 اپنی جوت پرگٹائے۔ بے مُکھ کل بوجھ نہ پائے۔ گُرمکھ ساچے پرہہ آتم ساچی جوت جگائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان،
 جامہ مات لوک وچ پائے۔ دُکھ دُکھ پرہہ دُکھ گویا۔ سُکھ سُکھ پرہہ آتم سُکھ وسایا۔ بھکھ بھکھ پرہہ آتم بھکھ گویا۔ مہاراج
 شیرسنگھ وشنوں بھگوان، امرت آتم سِنچ ہوے روگ گویا۔ امرت میگھ پرہہ برسائے۔ سادھ سنگت پرہہ دیا کھائے۔ دُرمت
 مَیل پرہہ سرب گوائے۔ سوہنگ شبد پرہہ نام دوائے۔ پرگٹ جوت جوت سرُپ سوچھ سرُپ درس دکھائے۔ مہاراج
 شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گُرمکھ ساچے بجر کپاٹ تیرا کھول وکھائے۔ ساچا پرہہ ساچا در۔ چرن لاگ گُرسکھ جائے تر۔
 سوہنگ ساچا شبد پرہہ آتم دیوے ساچا ور۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، شبد بھنڈاری جائے بھنڈارے بھر۔ آتم دیوے
 شبد ادھار۔ ایک جوت کرے آکار۔ دسے وچ آپ نرادھار۔ دیوے درس گُرمکھ ساچے پرہہ ساچا کِریا دھار۔ مہاراج
 شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ہوئے سہائی چٹے اسو اسوار۔ ساچا پرہہ اسو اسوارا۔ گُرمکھاں دیوے درس اپارا۔ آتم ساچی
 جوت کرے اُجیارا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، نِگم کرے وچارا۔ جوت جوت جوت پرہہ کل جوت آکارے۔ جوت
 جوت جوت کل پسر پسارے۔ جوت جوت جوت ایک جوت جگت ورتارے۔ جوت جوت جوت ساچی جوت سدا
 نرادھارے۔ جوت سرُپ نہکلنک نرائن نر اوتارے۔ جوت جوت جوت جن بھگتاں جائے کاج سوارے۔ جوت جوت جوت
 مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ایک جوت سچّی نرنکارے۔ جوت جوت جوت پرہہ بھگت ادھارا۔ جوت جوت جوت

ورتے وچ سنسارا۔ جوت جوت جوت سوہنگ ساچا دیوے نام ادھارا۔ جوت جوت جوت ساچی جوت چار گنٹ کرے
 اُجیارا۔ جوت جوت جوت چار ورن سوہنگ شبد کرے ورتارا۔ جوت جوت جوت گرمکھاں دیوے نام ادھارا۔ مہاراج
 شیرسنگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک نر اوتارا۔ جوت جوت جوت جگت کا داتا۔ جوت جوت جوت پرہ سرب کا گیاتا۔
 جوت جوت جوت پرہ سرشٹ سبائی پت ماتا۔ جوت جوت جوت پرہ گرسکھ ساچے پرہ بخشے چرنی ناتا۔ مہاراج
 شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ دیوے ساچی داتا۔ جوت جوت جوت پرہ جوت ورتنت۔ جوت جوت جوت پرہ
 ساچی جوت جگاوے ورتے سنت۔ جوت جوت جوت پرہ جوت سدا اکت۔ جوت جوت جوت پرہ ایک جوت بھگت
 بھگونت۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ساچی جوت دھرے سرب جیو جنت۔ جوت جوت جوت پرہ جوت آکارے۔
 جوت جوت جوت پرہ جوت نراہارے۔ جوت جوت جوت پرہ وڈ سنسارے۔ جوت جوت جوت پرہ پرگٹ جوت نہکلنک
 سرشٹ سبائی کرے خوارے۔ جوت جوت جوت پرہ چار ورن کرے پنہارے۔ جوت جوت جوت پرہ سوہنگ دیوے
 ستجگ سچی سکدارے۔ جوت جوت جوت پرہ ایک جوت جگت زینکارے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ساچی
 جوت مات آکارے۔ جوت جوت جوت پرہ جگت جگاوے۔ جوت جوت جوت پرہ جگت بھلاوے۔ جوت جوت جوت
 پرہ گرسکھ تراوے۔ جوت جوت جوت پرہ بے مکھ کھپاوے۔ جوت جوت جوت پرہ اپنی جوت جگاوے۔ مہاراج
 شیرسنگھ وشنوں بھگوان، کلجگ اتم انت کراوے۔ جوت جوت جوت پرہ کل ساچی جوت جگائیکے۔ جوت جوت جوت
 پرہ اپنا بھيو کھلائیکے۔ جوت جوت جوت پرہ جائے کلجگ بھیکھ مٹائیکے۔ جوت جوت جوت پرہ سوہنگ شبد جائے
 جگت ورتائیکے۔ جوت جوت جوت پرہ ایک انک ساچا ڈنک جائے ورتائیکے۔ جوت جوت جوت پرہ چار ورن جائے اک
 کرائیکے۔ جوت جوت جوت پرہ اوچ نیچ جائے بھيو مٹائیکے۔ جوت جوت جوت پرہ راؤ رنگ جائے اک کرائیکے۔ جوت جوت

جوت پرہ ساچی جوت مات پرگٹائیکے۔ جوت جوت جوت پرہ کلجگ جائے اندھیر گوائیکے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپی کھیل ورتائیکے۔ جوت جوت جوت پرہ وچ مات دے آیا۔ جوت جوت جوت پرہ جوت سروپی کھیل رچایا۔ جوت جوت جوت پرہ جوت سروپ وچ سکھ سمایا۔ جوت جوت جوت پرہ بے مکھاں دس نہ آیا۔ جوت جوت جوت پرہ گرمکھ ساچے بوجھ بوجھایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنا بھید کھلایا۔ جوت جوت جوت پرہ کل مات پرگٹائی۔ جوت جوت جوت پرہ ایک جوت دیوے وڈیائی۔ جوت جوت جوت ایک جوت پرہ رگھرائی۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ساچی جوت کرے زُسنائی۔ جوت جوت جوت پرہ مات پرگٹائے۔ جوت جوت جوت پرہ ایک جوت جگت دھرائے۔ جوت جوت جوت پرہ کلجگ دھام سب میٹ مٹائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک کل جامہ پائے۔ نہکلنک جامہ پایا۔ نہکلنک سوہنگ ساچا ڈنک وجایا۔ نہکلنک ایک انک وچ جگت دھرایا۔ نہکلنک مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنا بھو کھلایا۔ نہکلنک جوت پرگٹائے۔ اٹھسٹھ تیرتھ مان گوائے۔ تٹ تیرتھ کوئی رہن نہ پائے۔ پرگٹ جوت نہکلنک سرب جوت کھچائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، کلجگ اتم انت کرائے۔ گنگا تیرا گیا سیر۔ کھچے جوت جیہڑی کٹے زنجیر۔ دوس زین دوس پئی رہے وپیر۔ بن پرہ ساچے کوئے نہ دیوے دھیر۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ایک امرت بخشے جوں بالک ماتا سیر۔ گوداوری پرہ گود سوائی۔ ویلے انتکال کل تیری بیادھ مٹائی۔ ساچی جوت پرہ ساچے کھچ وکھائی۔ سوہنگ ساچے شبد وچ مات ملے وڈیائی۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، تیرا اتم انت کرائی۔ ساچے پرہ شبد چلایا۔ چار گنٹ ہاباکار کرایا۔ گرمکھ ساچے تیری رسنا سوہنگ جے جے جیکار کرایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنا بھو کھلایا۔ سوہنگ شبد ملے وڈیائی۔ ساچا پرہ ہونے سہائی۔ قرآن انجیل کوئی رہن نہ پائی۔ چار یاراں سنگ محمد پرہ ساچے کھیل مٹائی۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، پرگٹ جوت کلجگ اتم تیرا انت کرائی۔ پنچم

دیوے پرہ وڈیائی۔ پنچم وچ پرہ رہیا سائی۔ پنچم پرہ جوت جگائی۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان تیرا بھیو نہ لکھیا جائی۔ پنچم پرہ پنچم ماریا۔ کر کریا پار اٹاریا۔ سوہنگ ساچی دھن پرہ آتم اُچا رہیا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپی درس دکھا رہیا۔ پنچم پرہ سدا آدیسا۔ پنچم پرہ سدا پرویسا۔ پنچم پرہ ساچے کا ساچا ویسا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، تیرا بھیو نہ جانے برہما وشن مہیشا۔ گُرمکھ ساچے پرہ ساچا تارے۔ گُرمکھ ساچے پرہ پار اُتارے۔ بے مُکھاں پرہ ڈوے وچ منجھدارے۔ گُرمکھاں پرہ آتم جوت کرے اُجیارے۔ بے مُکھاں آتم ہوئے اندھ اندھیارے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپ جوت زرنکارے۔ گُرمکھ ساچا پرہ ساچے تاریا۔ گُرمکھ ساچے پرہ بھرے بھنڈاریا۔ گُرمکھ ساچے پرہ دیوے شبد ادھاریا۔ گُرمکھ ساچے رسنا سوہنگ ہوئے جے جے جیکاریا۔ گُرمکھ ساچے پرہ تیرے سوہن چرن دواریا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، تیرا انت نہ پارا واریا۔ گُرمکھ ساچے سچ گھر پایا۔ گُرمکھ ساچے پرہ ساچا ردے وسایا۔ گُرمکھ ساچے پرہ اپنا بھیو چُکایا۔ گُرمکھ ساچے پرہ در آئے اپنا بھرم گویا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، اپنا بھید کھلایا۔ گُرمکھ ساچے پرہ در سوجھیا۔ گُرمکھ ساچے پرہ ساچا بوجھیا۔ گُرمکھ ساچا پرہ چرنی جھوجیا۔ گُرمکھ ساچے پرہ آتم بھیو کھلاوے گوجھیا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ایکا جوت جگاوے، اندھیر گوائے دوجیا۔ گُرمکھ پرہ درشن پائے۔ گُرمکھ آتم ساچی جوت جگائے۔ گُرمکھ ساچا سوہنگ رسنا گائے۔ گُرمکھ ساچا پرہ ساچے سدا سنگ سائے۔ گُرمکھ ساچا در گھر ور پرہ ساچا پائے۔ گُرمکھ ساچا مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، اپنی سرن لگائے۔ گُرمکھ ساچے تیری پورن گھالا۔ گُرمکھ ساچے پرہ سوہنگ دیوے ساچی مالا۔ گُرمکھ ساچے پرہ آتم توڑے تیرے سرب جنجالا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ویلے انت تیرا سدا رکھوالا۔ گُرمکھ ساچے پرہ مان دویا۔ ویلے انت پرگٹ جوت پرہ ساچے درس دکھایا۔ جوت سروپی جوت پرہ، وچ جوتی میل ملایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گُرمکھ ساچا

ساچے دھام بہایا۔ گرمکھ ساچا سچ دھام بہا کے۔ سچکھنڈ پرہ سچ نواس دوا کے۔ آپ اپنا سر ہتھ ٹکا کے۔ در دربان پرہ بہا کے۔ دیوے وڈیائی وچ مات دیا کما کے۔ ادھرے گرمکھ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان تیرا نام رسنا گا کے۔ چوتھے جگ پرہ کرم کئے۔ تین لوک پرہ دے اٹائے۔ مات پاتال آکاش پرہ ایک جوت سہائے۔ کھنڈ برہمنڈ و رہنڈ پرہ ساچا دے اٹائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ ساچے درگاہ ساچی مان دوائے۔ گرمکھ ساچے ملی وڈیائی۔ اچ پدوی پرہ در تے پائی۔ ساچی سیو نہکلنک تیرے چرن کمائی۔ ویلے انت ملیا ساچا میل پرہ وچ بیکنٹھ نواس رکھائی۔ دیوے وڈیائی وچ دیوی دیو، کروڑ تیتیس وچ چرن بہائی۔ برتھا نہ جائے گرمکھ تیری سیو، پرہ در آئے جو کمائی۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان گرمکھ تیرا ہوئے سہائی۔ چوتھے جگ پرہ انت کرایا۔ در دربان دھرو ہٹایا۔ جوت سروپی جوت پرہ جوتی جوت ملایا۔ گرمکھ ساچے ساچی درگاہ مان دویا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سنگھ سورن وچ چرن بہایا۔ ستجگ چلے ساچی گاتھا۔ چلائے آپ تریلوکی ناتھا۔ گرمکھ ساچے پرہ سدا سنگ ساتھا۔ سوہنگ شبد چلایا ساچا راتھا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ ساچے لیکھ لیکھ ماتھا۔ گرمکھ سچ دھام بہایا۔ وچ مات پرہ وڈیایا۔ گرمکھ ساچے پرگٹ جوت نہکلنک ساچے لیکھ لیکھایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سنگھ سورن در دربان بہایا۔ سنگھ سورن سچ گھر پایا۔ پرہ ابناشی سد سرنایا۔ دوس زین دوس در گھر ساچا گرمکھ پایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ستجگ ساچے مان دویا۔ ساچا پرہ بہرم چکائے۔ ناتھ تریلوکی وچ مات دے آئے۔ تین لوک پرہ لیکھ لیکھائے۔ برہم لوک برہما تجائے۔ کلجگ انت پرہ ساچا مان گوائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ساچی جوت پرگٹائے۔ برہمے برہم لوک تجایا۔ پرہ ابناشی وچ سمایا۔ جوت سروپی جوت مل، آون جاون گیڑ کٹایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، کلجگ جامہ دھار تین لوک دے اٹایا۔ برہم لوک برہما تجایا۔ آپ اپنا مکھ چھپایا۔ ایک پرہ جگو جگ، دوسر کھئے رہن نہ پایا۔ مہاراج

شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، آپ اپنا کرم کمایا۔ برہما برہم لوک تجا کے۔ ساچی جوت وچ سما کے۔ سرِشٹ سبائی گرسنگھ ساچے ہتھ پھڑا کے۔ ستجگ ساچی بنت بنا کے۔ نہکلنک اوٹ رکھا کے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، گرمکھ ساچے جائے مان دوا کے۔ گرمکھ ساچا سچ دھام پُجایا۔ ساچے پرہہ سچ کرم کمایا۔ سرِشٹ سبائی پرہہ ہتھ پھڑایا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، برہم لوک دے اُلٹایا۔ مات لوک پرہہ کرم کمائے۔ پنج تت دی دیہہ تجائے۔ آپ اپنا بھیو چھپائے۔ جوت سروپی کھیل رچائے۔ اگن جوت جگت لگائے۔ چار کُنٹ ہاباکار کرائے۔ آپ اڈول سب سرِشٹ ڈُلائے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، سرِشٹ سبائی آپ بھلائے۔ جوت سروپی کھیل نیارا۔ جوت سروپی ورتے وچ سنسارا۔ جوت سروپی پرہہ پسارا۔ جوت سروپی پرہہ نر اوتارا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، کلجگ جیو نہ پائن سارا۔ کلجگ جیو پرہہ بھلایا۔ پرہہ ساچے دی ساچی مایا۔ آپ اپنا موُل گویا۔ مدرا ماس رسن وکار چلایا۔ ویلے انت دھرم رائے دئے سزایا۔ بن پرہہ ساچے کھئے نہ ہوئے سہایا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، نرک نواس رکھایا۔ جو جن ہوئے مدرا ماسی۔ ویلے انت نرک نواسی۔ کھئے نہ کرے بند خلاصی۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، جوت پرگٹائے گھنک پُر واسی۔ سو سہائے تھان جتھے پرہہ چرن ٹکایا۔ سو سہائے تھان، جتھے پرہہ روگ مٹایا۔ سو سہائے تھان، سادھ سنگت پرہہ امرت میگھ ورسایا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، پرگٹ جوت درس دکھایا۔ سو سہائے تھان، جتھے پرہہ آسا پوری۔ سو سہائے تھان، جتھے پرہہ سدا حضوری۔ سو سہائے تھان، جتھے سادھ سنگت دیوے آتم نوری۔ سو سہائے تھان، مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان بخشے چرن دھوڑی۔ سو سہائے تھان، پرہہ بھئے اندا۔ سو سہائے تھان، پرہہ ساچی دات در گھر آئے دیندا۔ سو سہائے تھان، پرہہ شبد سروپ کھول وکھائے آتم چندا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، جس دھام چرن رکھندا۔ سو سہائے تھان، پرہہ جوت جگائی۔ سو سہائے تھان، پرہہ سادھ سنگت ترائی۔ سو سہائے تھان، پرہہ گرسکھاں دے وڈیائی۔ سو سہائے تھان، پرہہ آئے پورن آس کرائی۔ سو

سُہائے تھان، پرہہ دُکھیاں دُکھ مٹائی۔ سو سُہائے تھان، پرہہ جوتی جوت جگائی۔ سو سُہائے تھان، چرن لاگ جن جائن بھل
 بخشائی۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنو بھگوان، گُرسکھاں دیا کھائی۔ سو سُہائے تھان، پرہہ پیج رکھائے۔ سو سُہائے تھان، پرہہ جوت
 جگائے۔ سو سُہائے تھان، پرہہ آتم سوگ مٹائے۔ سو سُہائے تھان، گُرمکھ ساچے پرہہ ہوئے روگ گوائے۔ سو سُہائے تھان،
 سوہنگ ساچا جوگ پرہہ گُرسکھ جھولی پائے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنو بھگوان، گُرسکھ تیرا سدا ہوئے سہائے۔ ساچے دھام
 پرہہ چرن ٹکایا۔ دوائے مان جو جن آئے سرنایا۔ ساچا نام سوہنگ دان، پرہہ ساچے جھولی پایا۔ چرن بھگوان ساچا اِشنان،
 گُرسکھ ساچا پرہہ در آئے نہایا۔ دیوے درس وِشنو بھگوان، گُرمکھ ساچے وچ سد سمایا۔ گُرمکھ ساچے بھید کھائے۔ کر کِریا
 تیجا نین کھائے۔ پرگٹ جوت سوچھ سرُپ پرہہ درس دیکھائے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنو بھگوان، اتم ساچی جوت جگائے۔
 گُرسکھ آتم تیری اُجیار۔ ساچا پرہہ تیرے بھرے بھنڈار۔ سانتک ساچا شبہ پرہہ آتم دیوے ادھار۔ ایک جوت جگے نرنکار۔
 مہاراج شیرسنگھ وِشنو بھگوان، گُرمکھ ساچے جائے تار۔ گُرمکھ ساچے پرہہ بُوچھ بُوچھائی۔ آتم بُوچھ دیو پرہہ ساچے پھیر
 جگائی۔ جھوٹھی دیہ وچ اندھ کوپ، ساچی جوت کرے رُشنائی۔ ساچی جوت پرہہ انوپ، اگیان اندھیر دے مٹائی۔ دیسے
 پرہہ ست سرُپ، جوت سرُپ پرہہ درس دیکھائی۔ پرہہ کی مہا بڑی انوپ، گُرمکھ ورلے بُوچھ بُوچھائی۔ نہ دیسے رنگ
 رُپ، جوت سرُپ گُرسکھ سمائی۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنو بھگوان، گُرسکھ تیری بنت بنائی۔ گُرسکھ گُرجن دوار۔ پرہہ
 ساچا سرب تارنہار۔ دیوے درس جوت آکار۔ ایک دساوے در پرہہ ہر کا دوار۔ امرت دیوے آتم ساچا سر، برکھے کِریا دھار۔
 سوہنگ دیوے پرہہ ساچا ور، گُرمکھ ساچے رسن اُچار۔ کلجُگ جیو انت جائن تر، کر درس نہکنک اوتار۔ مہاراج
 شیرسنگھ وِشنو بھگوان سرن پڑ، انتکال نہ آوے ہار۔ ویلے انت پرہہ ہوئے سہائی۔ دھرم رائے نہ دئے سزائی۔ ساچا پرہہ وچ لئے
 بیان بٹھائی۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنو بھگوان، گُرمکھ تیرا ہوئے سہائی۔ گُرمکھ ساچا سچ رنگ رنگایا۔ سوہنگ ساچا نام پرہہ

رِدے وسایا۔ ایکا ساچا تهاؤں پرہہ چرن دسایا۔ پرہہ پار اُتارے پکڑ باہوں، مہاراج شیرسنگھ ساچا کرم کمایا۔ پرہہ ساچا
 کھیل نیاری۔ کلجگ جیو بھلے سنساری۔ بھلائے آپ جوت سروپ پرہہ نرادھاری۔ ویلے انت انتکال کلجگ جیواں ہونے
 خواری۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپ ورتے وچ سنساری۔ جوت سروپ وچ سنسارا۔ پرہہ ساچے کا
 بھو نیارا۔ سرب جیواں کا سد ورتارا۔ اپنے رنگ روے کرتارا۔ بے مکھ جیواں کرے خوارا۔ گرمکھاں سد پار اُتارا۔ سوہنگ
 دیوے نام ادھارا۔ گرمکھ ورلے پرہہ ساچا دیوے موکھ دوارا۔ بے مکھ جیواں انتکال نرک نواس دکھ لگے بہارا۔ مہاراج
 شیرسنگھ وشنوں بھگوان، اپنی کل ورتے وچ سنسارا۔ اپنی کل آپ ورتائے۔ کلجگ جھوٹھی مایا پائے۔ کلجگ جیواں سرب
 بھلائے۔ آپ اپنالے چھپائے۔ بے مکھ جیواں دس نہ آئے۔ گرمکھاں پرہہ جوت جگائے۔ جوت سروپی درس دکھائے۔ آپ اپنا بھید
 کھلائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، وچھڑیاں کل میل ملائے۔ وچھڑیاں پرہہ میل ملایا۔ پورب لہنا لہنے پایا۔ لکھیا لیکھ
 نہ کیسے مٹایا۔ ساچے پرہہ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ ساچے میل ملایا۔ گرمکھ ساچے میل ملائے۔ آپ اپنا درس
 دکھائے۔ سوہنگ ساچا نام جپائے۔ آتم ساچی جوت جگائے۔ اگیان اندھیر سرب مٹائے۔ سُن سادھ پرہہ کھلائے۔ سوچھ
 سروپ درس دکھائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، آتم سنسا جائے لاپے۔ گرسکھ پرہہ دیا کمایا۔ انحد ساچی دھن
 اُچایا۔ سوہنگ ساچا ناد وجایا۔ ساچا راگ پرہہ سنایا۔ پہلی ماگھ شبد لکھایا۔ سُن سُن سُن گرسکھ آتم روگ مٹایا۔ چُن
 چُن چُن گرمکھ ساچے پرہہ ساچے چرن لگایا۔ رُن رُن رُن جھن پرہہ آتم رُن جھن اُچایا۔ پُن پُن پُن پرہہ بے مکھ پُن، انت کل
 اپنا آپ چھپایا۔ سُن سُن سُن پرہہ ساچا سُن گرمکھاں درشن پایا۔ گُن گُن گُن سوہنگ ساچا گُن پرہہ ساچے جھولی پایا۔
 دھن دھن دھن پرہہ آتم ساچی دھن اُچایا۔ سوہنگ ساچا شبد سُن، پرہہ آتم اندھیر دئے مٹایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں
 بھگوان، ساچا کرم کمایا۔ ساچا پرہہ سچ کرم کمائے۔ جُگو جُگ جن بھگتاں پیج رکھائے۔ جُگو جُگ مات لوک پرہہ جوت

پرگٹائے۔ اچھل اچھل چھل آپ کرائے۔ آپ اچھل نہ چھلیا جائے۔ باؤن رُوپ دھار بل در پرہ منگن جائے۔ جوت سرُوپی بھیکہ
 کر، چار وید پرہ پاٹھ سُنائے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُں بھگوان، جُگو جُگ جامہ مات لوک وِچ بائے۔ جوت جگائے رمٹیا رام۔
 جوت پرگٹائے گھنٹیا شام۔ نہکلنک نام رکھائے، سوہنگ چپائے ساچا نام۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُں بھگوان، اپنے پور کرائے کام۔
 ساچے پرہ جامہ دھاریا۔ آپ اپنا برد سواریا۔ جوت سرُوپ کییا آکریا۔ سرِشٹ سبائی پرہ بھلا رسیا۔ گُرمکھ ورلے پرہ
 باہوں پکڑ ترا رسیا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُں بھگوان، اچرج کھیل کل ورتا رسیا۔ اچرج کھیل پرہ کی ورتے۔ کییا آکار جوت
 سرُوپی کرتے۔ ہویا پَسار اُپر دھرتے۔ پرہ کا بھانا سرب جگ ورتے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُں بھگوان، دیوے کاج سوار
 جو جن آئے در تے۔ جو جن آئے در بھکاری۔ ساچا پرہ سوہنگ دیوے نام خُماری۔ گُرمکھاں پرہ سوہنگ شبد بھرے
 بھنڈاری۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُں بھگوان، ایکا در سچا درباری۔ سچا در سچا دربارا۔ نہکلنک جوت آکارا۔ کلجگ جیو
 بھلے سنسارا۔ گُرمکھ بوجھے کر وچارا۔ رکھے لاج آپ مُرارا۔ دیوے درس اگم اپارا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُں بھگوان، سرب
 جنان دی پاوے سارا۔ سرب جنان پرہ آپے جانے۔ آپ اپنا بھیکہ دکھانے۔ گُرمکھ وِرا پرہ رنگ مانے۔ جو جن چلے پرہ
 کے بھانے۔ سو جن ہوئے سگھڑ سیانے۔ ساچی درگاہ مان دوانے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُں بھگوان، جو جن رسنا گانے۔
 رسنا چپ آتم رس پایا۔ پرہ ابناشی رِدے وسایا۔ در گھر گھر در پرہ ساچا پایا۔ آتم بھو سرب گویا۔ ایکا ناؤں رسنا گایا۔
 مہاراج شیرسنگھ وِشنوُں بھگوان، سرب جنان دی آس پُجایا۔ جو جن آئن پرہ درس بھکاری۔ ساچا پرہ آتم جوت کرے
 اُجیاری۔ نرگن سرگن رُوپ پرہ سرب پسر پساری۔ وِچ اندھ کوپ پرہ ساچی جوت کرے اُجیاری۔ پرگٹ جوت ساچا
 بھوپ، پرہ گُرسکھاں جائے پیج سواری۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُں بھگوان، جن بھکتاں ہوئے آپ لیکھاری۔ بھکت جنان پرہ
 لیکھ لیکھائے۔ بہتر جامے پرگٹ کرائے۔ گر گوبند لیکھت سچ کرائے۔ ویلے انت نہکلنک گیا اوٹ رکھائے۔ مہاراج شیرسنگھ

وِشنوُن بھگوان، جوت سروُپ آپ اپنے وِچ سمئے۔ آپ اپنے وِچ سمايا۔ آپ اپنا کھیل رچایا۔ آپ اپنا بھید چُھپایا۔ آپ اپنا کرم
 کمایا۔ آپ اپنا راگ چلایا۔ آپ اپنا نام دھرایا۔ آپ اپنا درس دکھایا۔ آپ اپنا گُرمکھ ساچے پرہہ بھیو چُکایا۔ مہاراج شیرسنگھ
 وِشنوُن بھگوان، ایک دُوْجا بھوُ مٹایا۔ ایک دُوْجا پرہہ بھوُ چُکائے۔ ایک اونکار جوت کرائے۔ ایک رنگ اپار پرہہ جگت چڑھائے۔
 ایک شبَد ادھار چار ورن رکھائے۔ ایک اک سنسار، پرہہ ساچا مارگ لائے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، سوہنگ شبَد
 چلائے۔ ایک شبَد جگت چلانا۔ ایک مارگ پرہہ ساچے پانا۔ ایک نام چار ورن رسنا گانا۔ ایک در ایک دربار پرہہ ساچے
 دسانا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، کلجُگ بھیکھ ویلے انت سرب مٹانا۔ ایک دیسے در دربار۔ ایک دیسے ہر کا دوار۔
 ایک دیسے نین مُندھار۔ ایک دیسے وڈ سیکدار۔ ایک دیسے سوہنگ شبَد جگت ادھار۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، ایک
 ایک ورتاوے وِچ سنسار۔ ایک آپ ایک سرشٹی۔ ایک جاپ ایک درشٹی۔ ایک باپ ایک ایشٹی۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن
 بھگوان، سوہنگ شبَد چلائے نوُ کھنڈ سرشٹی۔ ایک شبَد پرہہ چلانا۔ ستجُگ ساچا مان دوانا۔ آپ اپنا سر ہتھ ٹکانا۔
 مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، ایک ایک ساچی ٹیک نہکنک رکھانا۔ نہکنک ایک اوٹ۔ سوہنگ شبَد آتم لگاوے پرہہ
 ساچی چوٹ۔ ساچا شبَد پرہہ بھنڈاری کدے نہ آوے توٹ۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، گُرمکھ تیری آتم کڈھے
 کھوٹ۔ گُرسکھ ساچا پرہہ رنگ راتا۔ ساچا پرہہ دیوے ساچی داتا۔ ایک بخشے پرہہ چرنی ناتا۔ سوہنگ دیوے پرہہ ساچی
 کراماتا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، کل وِرلے گُرمکھ پچھاتا۔ جانے سو جس آپ جنائے۔ کلجُگ جیو بھیو نہ پائے۔ آپ
 اپنا چلے گوائے۔ پرہہ ابناشی نظر نہ آئے۔ جوت سروُپ پرہہ رہیا سمئے۔ جھوٹھی مایا پرہہ ساچا پائے۔ لب لوہہ وکار ودھائے۔
 کام کرودھ سرب ستائے۔ جھوٹھے دھندے جگت بھلائے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، آپ اپنی کل ورتائے۔ جھوٹھے
 دھندے جگت بھلایا۔ اپنا آپ نہ کیسے جنایا۔ گُرمکھ ساچے پرہہ ساچی بُوْجھ بُوْجھایا۔ سوہنگ شبَد جن پردے واچے،

دیوے درس آپ رگھرایا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، گُرمکھ ساچا پار کرایا۔ گُرسکھاں پرہہ پار کرائے۔ آپ اپنی دیا کھائے۔
 درگاہ ساچی مان دوائے۔ سچکھنڈ نواس رکھائے۔ آون جاون گیڑ چُکائے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، وِچ جوتی میل
 ملائے۔ میل ملائے آپ پرہہ، کل کِریا دھار۔ میل ملائے آپ پرہہ، گُرسکھاں جائے تار۔ میل ملائے آپ پرہہ، سوہنگ دیوے
 شبد ادھار۔ میل ملائے آپ پرہہ، دیوے درس اگم اپار۔ میل ملائے آپ پرہہ، ایکا جوت کرے آکار۔ میل ملائے آپ پرہہ،
 ہوئے روگ جائے نوار۔ میل ملائے آپ پرہہ، سچ سچ کرے ورتار۔ میل ملائے آپ پرہہ، سوہنگ شبد بھرے بھنڈار۔ میل
 ملائے آپ پرہہ، آتم اُچاوے ساچی دھنکار۔ میل ملائے آپ پرہہ، آتم جوت کرے اُجیار۔ میل ملائے آپ پرہہ، کھول دیوے
 دسم دوار۔ میل ملائے آپ پرہہ، جوت سروپ دسے گردھار۔ میل ملائے آپ پرہہ، مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان مات
 لوک وِچ جامہ دھار۔ میل ملائے آپ پرہہ، کل بنت بنائے۔ میل ملائے آپ پرہہ، گُرمکھ ساچے درس دکھائے۔ میل ملائے آپ
 پرہہ، آتم ساچی جوت جگائے۔ مان گوائے آپ پرہہ، آتم ترکئی کھول دکھائے۔ میل ملائے آپ پرہہ، مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن
 بھگوان، پرگٹ جوت درس دکھائے۔ ملیا میل بھگت بھگوان۔ سُرَت شبد سچ دھیان۔ آتم اُچے برہم گیان۔ دیوے درس
 وِشنوُن بھگوان۔ جوت پوَن پوَن جوت جوُن بھگت بھگوان۔ ایکا جوت گوت پوَرن سنت سو جن ہوت۔ بے مُکھ در تے
 جائن روت۔ بے مُکھ سو جس پرہہ بھلایا۔ بے مُکھ سو جس پرہہ ڈلایا۔ بے مُکھ سو جس سوہنگ ناؤں نہ رسنا گایا۔
 بے مُکھ سو پرہہ ابناشی نظر نہ آیا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، ویلے انت دئے سزایا۔ بے مُکھ پرہہ در نہ بوجھیا۔ رسن
 وِکاری رسنا لوجھیا۔ مدرا ماس سچ امرت سوجھیا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، بھيو کھلائے گوجھیا۔ سنت جنان پرہہ
 پردے وسے۔ ساچا مارگ پرہہ ساچا دسے۔ آتم کرے جوت پرکاش کوٹ رو سسے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، ساچا
 در بے مُکھ جائن نسے۔ سنت جنان پرہہ بھيو کھلائے۔ سُرَت شبد دا میل ملائے۔ آگادھ بودھ بودھ آگادھ پرہہ ساچا شبد

لکھائے۔ دھنّ دھنّ دھنّ سنت جن، پرہ ساچا بوجھ بُجھائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سنت منی سنگھ مان دوکے۔ سنت منی سنگھ بوجھ بُجھائی۔ آتم ساچی جوت جگائی۔ آتم دُھن پرہ اُچجائی۔ ساچی قلم ہتھ پھڑائی۔ سرشٹ سبائی لیکھ لکھائی۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ساچے سنت سر ہتھ ٹکائی۔ ساچے سنت سر ہتھ ٹکایا۔ آپ اپنا شبد چلایا۔ ساچی دُھن پرہ اُچجایا۔ دوس رین رین دوس پرہ ساچے ساچی سیوا لایا۔ بے مکھ ڈو بے پرہ وینہدے وین ساچا لیکھ لکھایا۔ گرمکھ ساچے سچ رس لین، پرہ ابناشی درس دکھایا۔ کھول دیوے پرہ تیجا نین، جس جن سوہنگ رسنا گایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سنت جن ہوئے سہایا۔ ساچے سنت قلم چلائی۔ سر امرت گیا لیکھ لکھائی۔ ویلے انت انتکال کل تھیہ ہو جائی۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ستجگ ساچا دھام مستوانا دئے اُچجائی۔ بال اوستھا پرہ کرم کمایا۔ سر امرت پرہ چرن ٹکایا۔ ارجن لیکھ لیکھ، پرہ ساچے پور کرایا۔ کلجگ جیو نہ جانے بھیو، جوت سروپ پرہ کھیل رچایا۔ جھوٹھے جیو رہے ویکھا ویکھ، پرہ ابناشی نظر نہ آیا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سر امرت چرن ٹکایا۔ ساچا پرہ شبد اُچجائے۔ سنت منی سنگھ دُھن سُنائے۔ پورن کرم سنت کمائے۔ رنگ رنگیلا مادھو آتم بھکھ مٹائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپی درس دکھائے۔ ساچے پرہ حکم سُنایا۔ شبد سروپی دُھن اُچجایا۔ سنت منی سنگھ پورن کرم کمایا۔ پرہ ساچا ساچے در ساچے گھر ساچا سنت بہایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، لکھیا لیکھ پور کرایا۔ ہر مندر ہر کا دھام۔ جوت سروپ آیا رام۔ بے مکھان نہ دیسے گھنٹیا شام۔ کلجگ جوت پرگٹائے نہکنک دھرائے نام۔ کلجگ جیو بھلائے، پور کرائے کام۔ اپنی کل ورتائے، ساچ بھلائے نام۔ گرمکھ ورلے پرہ ساچا پکڑ اٹھائے، سوہنگ پلائے ساچا جام۔ سوچھ سروپ پرہ درس دکھائے، نظری آئے گھنٹیا شام۔ پرہ ابناشی گرمکھ ساچا پائے، مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ دیوے ساچا نام۔ ساچا نام آتم رس۔ پرہ ابناشی ہو جائے وس۔ ساچا شبد گیان پرہ ساچا جائے دس۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں

بھگوان، گُرمکھ ساچے پردے رسیا وس۔ گُرمکھ ساچے پرہ ساچے دیکھ۔ جوت سرُوی کلجگ کیا بھیکہ۔ بے مُکھ جیوان
 پرہ آپ لکھائے لیکھ۔ گُرمکھ ساچے پرہ مٹائی جھوٹھی ریکھ۔ کلجگ جیو ویلے انت کل رہے ویکھا ویکھ۔ مہاراج شیرسنگھ
 وشنوں بھگوان جوت سرُوی تیرا بھیکہ۔ جوت سرُوی بھیکہ پرہ کیا۔ گُرمکھ ساچے تیری آتم جوت جگایا دیا۔ ستجگ
 ساچے پرہ ساچے تیری رکھائی نیا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ شبد گیان ستجگ ساچے دیا۔ گر مل ہر
 جس گائے۔ پرہ اباشی گھر میں پائے۔ سرب سکھ نج گھر وسائے۔ دکھ بھکھ سب جگت تجائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں
 بھگوان، زین دوس دوس زین تیرے گن گائے۔ گر گوبند دوئے گھر آئے۔ در گھر ساچا جائے سہائے۔ ساچا دربار وچ مات بن
 جائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ساچی دیا کھائے۔ گر گوبند گوبند گر۔ ملیا میل لکھیا ڈھر۔ گُرمکھ ساچے پرہ چرن
 جڑ۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان در خالی نہ ہوئے، پرہ ساچے لکھیا ڈھر۔ بے مُکھ در آئے ناچے، پرہ ساچا نہ پردے
 واچے، آتم جھوٹھی گئی کھر۔ گُرمکھ ساچے پرہ ڈھالے سانچے، ملیا میل ساچے گر۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، دیوے
 وڈیائی وچ سُر۔ سُریت راجا پرہ چرن بہایا۔ کروڑ تینیس کھڑے در سیس جھکایا۔ اکیس بیس اکیس پرہ رہے سمایا۔
 کن گندھرب گرسکھ ساچے سر پھولن برکھا لایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، تیرا ساچا لیکھ لکھایا۔ لکھیا لیکھ بھگت
 نرالا۔ ساچا پرہ ہوئے رکھوالا۔ چرن پریتی گرسکھ تیری نبھے نالا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، تیری کرے سدا
 پرتپالا۔ گرسکھاں پرہ سد پرتپالے۔ چرن پریتی نبھے نالے۔ گُرمکھ ساچے پرہ چرن آس رکھا لے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں
 بھگوان، سدا سنگ تیرے نالے۔ سدا سنگ سجن سہیلا۔ گُرمکھ ساچے پرہ ساچے کا ساچا میلا۔ بے مُکھ کلجگ جیو انت
 ہوئے ڈھیلا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، چرن لاگ پرہ ساچا سجن سہیلا۔ ساچا پرہ ساچا میت۔ گُرمکھ ساچے رسنا
 چیت۔ پرہ ساچا ساچی پرہ کی ریت۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ایکا بخشے چرن پریت۔ چرن پریت گرسکھ کھائے۔

ساچا ور پرہہ در تے پائے۔ ساچا سر امرت جھرنا وچ دیہہ جھرائے۔ اوتار نر پرگٹ جوت درس دکھائے۔ مہاراج شیرسنگھ
 وشنوں بھگوان، جوت سروپی میل ملائے۔ کیشنا پکھ سدا اندھیرا۔ جیو نہ جانے سنجھ سویرا۔ جیو نہ جانے پرہہ نیرن نیرا۔
 مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ہوئے سہائی نہ لائے دیرا۔ اپ تیج وائے پرتھمی آکاشا۔ پون سروپ پرہہ چلائے سواسا۔ بنت
 بنائے اپنی رہراسا۔ جیو اُپائے جوت ٹکائے سرب جیو پرہہ رکھے واسا۔ اپنا آپ چھپائے دس نہ آئے بیٹھا ویکھے جیو تماشا۔ بنت بنائے
 لاج رکھائے وچ گربھاسا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپی رکھے واسا۔ اُلٹا پرکھ جیو لگایا۔ پرہہ ساچے دی
 ساچی مایا۔ آپ اپنا وچ وسایا۔ جیو دیکھے پرہہ دس نہ آیا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سرب جناں دی بنت بنایا۔
 سرب جییاں دی بنت بنائے۔ کایا آکار آپ کرائے۔ وچ اندھ اندھیر پرہہ ساچا ہوئے سہائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ایکا
 جوت ادھار رکھائے۔ ایکا جوت جیو ادھار۔ ساچی جوت وچ آکار۔ بیٹھا پرہہ وچ نرادھار۔ دوائے جنم وچ سنسار۔ مہاراج
 شیرسنگھ وشنوں بھگوان، کریا کرے اپار۔ ساچا پرہہ پورن بھگوانا۔ کریا کرے بردھان بال جواناں۔ سوہنگ دیوے آتم ساچا
 نام گیانا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سرب جناں دا جانی جانا۔ ساچا پرہہ سُنے پُکار۔ دیہی دُکھ دئے نوار۔ ولیا چھلیا
 اندر جال دئے نوار۔ ہاکن ڈاکن پرہہ ساچا دیوے مار۔ چھدوَن پوَن اوا گوَن در ساچے ہوئے خوار۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر
 ساچا، سوہنگ کھنڈا چلاوے دو دھار۔ ساچا پرہہ ہوئے سہائے۔ ام قاضیاں دیکھ نہ پائے۔ ککھ روگ پرہہ دئے مٹائے۔ آتم سُکھ
 سدا وسائے۔ مات ککھ پرہہ سُپھل کرائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سرن پڑے دی لاج رکھائے۔ سرن آئے جو جیو
 بللائے۔ دُکھ روگ نہ کل ستائے۔ ساچا سُکھ پرہہ ساچا دیوے، جو جن رسنا سوہنگ گائے۔ آتم اترے ساری بھکھ، نہکلنک
 جو درشن پائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سرب جناں دی آس پُجائے۔ اترے دُکھ سگل وسورا۔ آتم دیوے پرہہ
 ساچا نورا۔ ہوئے سہائی پرہہ وڈ سورن سورا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سرب کلا بھرپورا۔ سرب کلا پرہہ بھرپور۔

دیہی دُکھڑے کینے دُور۔ آتم سُکھ اُترے بھکھ پرہہ ساچا دِسے حضور۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، سرب جنان دی
 آسا پُور۔ سُرَت شبد پرہہ دوائے۔ تین لوک وس کرائے۔ نام نربان پرہہ لگائے۔ جیتیاں مُشکلار تیتیاں آسان پرہہ بنائے۔ ساچا
 نام جو جن رسنا گائے۔ پون رُپ وِچ مسان رکھائے۔ جیو ویکھے دِس نہ آئے۔ جم کا بیٹا کرم کھائے۔ اپنی کل کل ورتائے۔ کال کال
 کال سب ہوئے، آتم چنت لگائے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، تین لوک آن رکھائے۔ اوہنی ماتا کوئی سار نہ جانے۔ ساچا
 پرہہ آپ پچھانے۔ بھلے جیو سرب انجانے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، سرب جییاں دی آپے جانے۔ جھوٹھے بیر سرب
 بے تالے۔ ہنونت احمد محمد ہوئے بیتالے۔ کھلنتا سلا سلسلا پرہہ اگن جوت وِچ گالے۔ نرنندی نیسری کیسری شبد مار مہاراج
 شیرسنگھ ہوئے آپ رکھوالے۔ سکتی بھگتی کرم کمایا۔ جھوٹھی جگتی من ڈلایا۔ روگ دُکھ روگ پرہہ کھیل رچایا۔ مہاراج
 شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، سرب جنان دا ہوئے سہایا۔ ساچا پرہہ کرے آکار۔ بیر بے تالی کرے خوار۔ اک لکھ اتی ہزار،
 پرہہ ساچا سوہنگ مارے مارے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، جیواں جنتاں دیوے جوت ادھار۔ چھل چھدر جس کمایا۔
 اُلٹ واہو پرہہ لیکھ لکھایا۔ شبد نرنکار پرہہ آپ چلایا۔ وِچ سنسار سرب مان گویا۔ کر جوت آکار مہاراج شیرسنگھ
 وِشنوُن بھگوان، دُکھ روگ سرب مٹایا۔ دُکھیا جیو در بلالے۔ کال بال تن رہیا جلائے۔ دھن مال کچھ کم نہ آئے۔ گود بال
 جس دِس نہ آئے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، سرب جییاں دی آس پُجائے۔ کھٹ روگ پرہہ چُکائے۔ جیو جنت کوئی
 بھید نہ پائے۔ ناڑی بہتر پرہہ رہیا سلائے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، سرن پڑے دی لاج رکھائے۔ پرہہ ساچے سچ کرم
 کمایا۔ گکھ روگ سرب مٹایا۔ سُکا کاشٹ ہرا کرایا۔ امرت آتم سِنچ پرہہ دیہی روگ مٹایا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان،
 سچ تیری سرنا یا۔ دُکھ کلیش پرہہ کییا نیڑا۔ بردے سُکھ پرہہ سدا وسیرا۔ آتم دُکھ مٹے اندھیرا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن
 بھگوان، ہوئے سہائی نہ لائے دیرا۔ ساچا پرہہ کرم کھائے۔ در گھر سب بتھ وکھائے۔ واٹ گھاٹ کوئی لنگھ نہ جائے۔ آن باٹ پرہہ

ہوئے سہائے۔ وچ لاٹ ساچے لیکھ لکھائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سرن پڑے دی لاج رکھائے۔ گر سائر گر سرپت
 گر لکھی گر دینا۔ گر انجن لہرایا، گرمکھ ساچے آتم بھینا۔ پرہہ ککھ روگ مٹایا، شانت کرایا سینہ۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں
 بھگوان، ساچا دان در آئے سچ دینا۔ دروہی خدائے خدائے نبی رسؤل۔ دروہی چوہاں یاراں درگاہ نہ ہوئے قبؤل۔ دروہی حضرت
 پیر دستگیر پرہہ شبد لکائے ترسؤل۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ساچا راہ چلائے، بے مکھ گئے بھؤل۔ بی پھر بان محوان
 پیدو بی خیر یامین بی خیر یا اللہ۔ عظمتو کسمتو عجبو اتل ہے یا علی سرب ایس۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، شبد
 سروپی جائے پیس۔ امرت ساچا گر در پائیے۔ پی امرت آتم ترکھا مٹائیے۔ پرہہ ابناشی سد سد رسنا گائیے۔ کلجگ جامہ بھرم
 بھلیکھ، گرمکھ ہوئے بھل نہ جائیے۔ پرہہ چکائے ساچا لیکھ، مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان ساچے لیکھ لکھائیے۔ لکھیا لیکھ
 سدا اٹل۔ سرشٹ سبائی جائے حل۔ پرہہ ابناشی کرائے جل تھل۔ گرسکھ ساچا پرہہ در بیٹھے مل۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں
 بھگوان، دیوے درس نہ لائے گھڑی پل۔ جوت سروپ پرہہ درس دکھائے۔ پرگٹ جوت ہوئے سہائے۔ ست ست ست پرہہ رسیا
 سمائے۔ پت پت پت گرسکھ تیری پرہہ ساچا پت رکھائے۔ مت مت مت پرہہ ساچی مت وچ تیری دیہہ ٹکائے۔ یت یت یت
 سوہنگ ساچا یت پرہہ آتم واس رکھائے۔ گت گت مت گت پرہہ تیری آپ جنائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، تیری آتم
 امرت میگھ ورسائے۔ ساچا امرت پرہہ در پایا۔ پی امرت آتم روگ مٹایا۔ سکھ جیو ساچا سکھ نج گھر میں پایا۔ مہاراج
 شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ ورلے پردے وسایا۔ پردے وسیا پرہہ ابناشی۔ آتم دُبا ساری ناسی۔ دیوے درس گھنک
 پُر واسی۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جن بھگتاں کرے بند خلاصی۔ پاربرہم تیرا ساچا روپ۔ پاربرہم تیری مہما
 انوپ۔ پاربرہم جوت سروپی جوت سروپ۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، نظر نہ آئے کوئی رنگ روپ۔ پرہہ ساچے سد
 ادیسیا۔ پرہہ ساچا گرسکھ ساچے وچ سد پرویشیا۔ ساچا پرہہ ساچے در کھڑے برہما وشن مہیشیا۔ مہاراج شیرسنگھ

وِشنوُن بھگوان، جوت سرُوپی کلجُگ کِیا بھِسیا۔ جوت سرُوپی پھریا بانا۔ تختوں لاپے راجا رانا۔ سَتجُگ ساچا پرہ وچ
 مات دے لانا۔ مہاراج شیرسِنگھ وِشنوُن بھگوان، سوہنگ ساچا شبد چلانا۔ بھارت مات پرہ در پُکاری۔ کلجُگ جیو ہوئے
 دُشٹ دُراچاری۔ دوس رین کرن وِکاری۔ مہاراج شیرسِنگھ وِشنوُن بھگوان، نہکنک نرائن نر اوتاری۔ گرپرساد گُدر پاپا۔
 گرپرساد پرہ درس دِکھایا۔ گر پُرساد پرگٹ جوت پرہ بھوگ لگایا۔ مہاراج شیرسِنگھ وِشنوُن بھگوان سادھ سنگت تیرا
 سوگ مٹایا۔ سادھ سنگت پرہ دے وڈیائی۔ سادھ سنگت پرہ بھئے سہائی۔ سادھ سنگت سرتی سرت دھیان گیان پرہ
 دوائی۔ سادھ سنگت چرن دھوڑ اِشان پرہ در نہائی۔ مہاراج شیرسِنگھ وِشنوُن بھگوان، ہوئے سدا سہائی۔ سادھ سنگت
 پرہ پورن آسا۔ سادھ سنگت گرچرن بھرواسا۔ سادھ سنگت ہوئے آتم رَہراسا۔ سادھ سنگت پرہ ساچا سچ رکھ واسا۔
 مہاراج شیرسِنگھ وِشنوُن بھگوان، ہوئے داسن داسا۔ سادھ سنگت کل پورن بھاگ۔ نہکنک چرن کل گئے لاگ۔ بے مکھ
 سوئے گرْمکھ ساچے گئے جاگ۔ سوہنگ ساچا شبد پرہ اُچایا راگ۔ ہوئے سہائی ویلے انت، پرہ ساچا پکڑے واگ۔ مہاراج
 شیرسِنگھ وِشنوُن بھگوان، پورن لیکھ لیکھ پھلے ماگھ۔ سوہنگ دیوے ساچا جاپ۔ پرہ مارے گرِسکھ تینو تاپ۔ جنم جنم
 پرہ اُتارے پاپ۔ مہاراج شیرسِنگھ وِشنوُن بھگوان، ہوئے سہائی آپ۔ مرُو دیوا چھیا دیوی جا بسے اسمال جوگی کی سرتی۔
 گئو چردی چردی بن میں رہی۔ کرشن گھنٹیا لکھی نرائن ساچی دھن اُچائے دی۔ مہاراج شیرسِنگھ وِشنوُن بھگوان، کلجُگ
 اتم سب نشٹ کرئی۔ پرہ ساچے تیرے ساچے بھید۔ ست کالے ست سفید۔ اتر پچھم ڈنک سمیت۔ چوڈاں وِدیا پرہ
 اسمیت۔ سولان کلا سمرتھ پرہ سدا ابھیت۔ مہاراج شیرسِنگھ وِشنوُن بھگوان، تیرا کئے نہ پاوے بھیت۔ کلجُگ جیو بھید نہ
 جانے۔ جوت سرُوپ پرہ پچھانے۔ ساچا پرہ سرب سمانے۔ مہاراج شیرسِنگھ وِشنوُن بھگوان، در آئی سادھ سنگت
 پروانے۔ جن بھگتاں پرہ سدا سہائی۔ نت نوت پرہ آون جاون کھیل رچائی۔ بھگت جنان پرہ ساچا پت، پتا پوت پرہ میل

ملائی۔ مائس جنم کل جائے جت، جو جن آئے نہکلنک تیری سرنائی۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ ساچے تیری
 آتم بوجھ بوجھائی۔ گرمکھ ساچے بوجھ بوجھیا۔ پرہہ آتم ساچی جوت جگتیا۔ ستجگ ساچی پرہہ سوہنگ چلائے نٹیا۔ مہاراج
 شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جگو جگ بھگت جنن پیج رکھتیا۔ بھگت جنن پرہہ تارنہارا۔ پرہہ ساچے دی ساچی کارا۔ جگو
 جگ وچ مات لئے اوتارا۔ دُشت دُراچار پرہہ ساچا کرے خوارا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ایک جوت نرنکارا۔ جگو
 جگ پرہہ مات وچ آئے۔ جوت سروپی جامہ پائے۔ بھگت جنن دی بنت بنائے۔ ویلے انت ہوئے سہائے۔ وچ مات پرہہ وڈیائے۔
 ہنکاریاں پرہہ ہنکار گوئے۔ نائیاں سر ہتھ ٹکائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جگو جگ ساچی جوت مات پرگٹائے۔
 ساچا شبد گرسکھ کمانا۔ مدرا ماس منوں تجانا۔ رسنا رس آتم رس پانا۔ امرت ساچا مکھ چوانا۔ راہ ساچا دس پرہہ بھیو
 چکانا۔ در آئے نس، پرہہ دیوے مانا۔ ہوئے جائے وس، سوہنگ شبد جس رسنا گانا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان،
 گرمکھ ساچے اگیان اندھیر مٹانا۔ گرچرن پرتی ساچا جوگ۔ گرمکھ ساچے آتم رس بھوگ۔ دیوے درس پرہہ اموگھ۔ مہاراج
 شیرسنگھ وشنوں بھگوان، آتم کٹے ہوئے روگ۔ ساچا پرہہ درس دکھائے۔ بھہ بہیانک ہوئے سہائے۔ گرمکھ ساچے لگے نہ تتی
 وائے۔ رسنا چپ ایک اوٹ رکھائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، آتم ساچی جوت جگائے۔ گرمکھ ساچے پرہہ جوت
 جگا۔ جھوٹھی دیہی پرہہ جائے بھاگ لگا۔ ہوئے ممتا روگ پرہہ جائے داغ مٹا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ
 شبد پردے جائے وسا۔ سوہنگ شبد جس جن جانیا۔ ساچا پرہہ ست کر مانیا۔ گرسکھ ساچا چلے پرہہ کے بھانیا۔ مہاراج
 شیرسنگھ وشنوں بھگوان، دیوے درس پردھ بال انجانیا۔ کر درس من بھئے اندا۔ آتم اُچے پرماندا۔ گرمکھ ساچے پرہہ ساچا
 شبد لکھندا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، دیوے درس گنی گہندا۔ گنونت گہر گمبہیر۔ دے درس سانت کرے سریر۔
 گرسکھ تیری پرہہ ساچا کٹے بھیڑ۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، امرت آتم بخشے جوں بالک ماتا سیر۔ امرت آتم آتم

رس۔ ساچا پرہہ ہو جائے وس۔ گرچرن پریتی ساچی نیتی ساچا راہ پرہہ جائے دس۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گرسکھ تیرے پردے وس۔

★ ۱۱ پھگن ۲۰۰۸ بکرمی میرٹھ چھاونی وہار ہویا ★

گنوت گن ساچا جانیا۔ بھگت جناں پرہہ آپ پچھانیا۔ ساچا دیوے نام ندھانیا۔ آتم توڑے سرب ابھانیا۔ جگائے جوت وچ دیہہ مہانیا۔ دکھائے درس مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوانیا۔ ملیا پرہہ آتم سکھ پایا۔ ملیا پرہہ دکھ روگ گواپا۔ ملیا پرہہ آتم سوگ چکاپا۔ ملیا پرہہ گرسکھ وچ سیو لگاپا۔ ملیا پرہہ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، دھروں سنجوک لکھاپا۔ ملیا پرہہ ساچا گر۔ ملیا پرہہ واسی گھنک پڑ۔ ملیا پرہہ گرسکھ دیوے وڈیائی وچ دیوی دیوے سُر۔ ملیا پرہہ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، لکھیا لیکھ پرہہ ساچے دھر۔ ملیا پرہہ سرب دکھ بھنجن۔ ملیا پرہہ جوت نرنجن۔ ملیا پرہہ گرسکھ ساچا سجن۔ ملیا پرہہ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گرسکھ ساچے پریتی چرن بخشے ساچا مجن۔ ملیا پرہہ دکھ روگ مٹائے۔ ملیا پرہہ سرب سوگ چکائے۔ ملیا پرہہ درس اموگھ دکھائے۔ ملیا پرہہ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنی بنت بنائے۔ ملیا پرہہ سرب کل دھاری۔ ملیا پرہہ نہکلنک نرائن نر اوتاری۔ ملیا پرہہ جوت نرنجن جوت نرنکاری۔ ملیا پرہہ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، میل ملائے اپر اپاری۔ ملیا پرہہ سرب کا داتا۔ ملیا پرہہ سرب گیاتا۔ ملیا پرہہ وڈ دانی داتا۔ ملیا پرہہ سادھ سنگت سدا رنگ راتا۔ ملیا پرہہ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گرسکھ ساچے چرن لگاتا۔ ملیا پرہہ آپ اپرپر۔ ملیا پرہہ سرب ورتنتر۔ ملیا پرہہ جن بھگتاں جگاں جگنتر۔ ملیا پرہہ گرمکھ تیرا بھید جانے انتر۔ ملیا پرہہ مہاراج

شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، سوہنگ دیوے ساچا منتر - مِلیا پرہہ انتر دھیانا۔ مِلیا پرہہ سُگھڑ سیانا۔ مِلیا پرہہ گُرسنگھ دیوے برہم گیانا۔ مِلیا پرہہ بخشے چرن دھوڑ اِشنانا۔ مِلیا پرہہ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوانا۔ مِلیا پرہہ سچ بھنڈاری۔ مِلیا پرہہ جوت ادھاری۔ مِلیا پرہہ آپ نرنکاری۔ مِلیا پرہہ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، گُرسنگھان جائے پیج سواری۔ مِلیا پرہہ آپ اپنا۔ مِلیا میل گُرسنگھ ساچے رسنا چنا۔ مِلیا پرہہ گُرمکھ ساچے تیری آتم لاپے تننا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، گُرمکھ ساچے دوس زین سد رسنا چنا۔ رسنا چپ آتم رس مانو۔ پرہہ ابناشی کل پچھانو۔ گرچرن سد سد سد فُربانو۔ ایک رکھ چرن دھیانو۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، جوت سروپ سد وچ سمانو۔ جوت سروپ پرہہ سد وچ سمایا۔ بے مکھان پرہہ دس نہ آیا۔ گُرمکھ ساچے ساچی بوجھ بُجھایا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، پرگٹ جوت درس دکھایا۔ دیوے درس آپ رگھرائی۔ گُرمکھ ساچے ہوئے سہائی۔ مات لوک دیوے وڈیائی۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، آپ اپنی بنت بنائی۔ پرہہ ساچا سچ جوت آکارا۔ پرہہ ساچا سچ دربارا۔ پرہہ ساچا سچ نام بھنڈارا۔ پرہہ ساچا سچ جگت ورتارا۔ پرہہ ساچا مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، مات لوک لیا اوتارا۔ ساچے پرہہ ساچی تیری کارا۔ پرہہ ساچا سوہنگ شبد چلائے، جگت کرائے اک اُجیارا۔ پرہہ ساچا اپنا آپ اُپائے، جگت مٹائے سرب دُھندوُکارا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، آپ اپنا کرے پَسارا۔ پرہہ ساچا سچ کرے پَسار۔ پرہہ ساچا سچ جوت کرے آکار۔ پرہہ ساچا سچ سچ کرے ورتار۔ پرہہ ساچا آپ اڈول بیٹھ رہے نرادھار۔ پرہہ ساچا مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، سدا نراہار۔ پرہہ ساچا سد نراہاری۔ پرہہ ساچا جوت نرنکاری۔ پرہہ ساچا جگت کھیل کرے اپر اپاری۔ پرہہ ساچا کلجگ جیوان کرے خواری۔ آپ اڈول جوت کرشن مُراری۔ پرہہ ساچا ہنکاریاں اُتارے آتم سرب خُماری۔ پرہہ ساچا گُرمکھ ساچے جائے پیج سواری۔ پرہہ ساچا نہکلنک اوتار نر کلجگ آیا جامہ دھاری۔ کلجگ پرہہ جامہ پائے۔ اپنی کل آپ ورتائے۔ سوہنگ ساچا نام چپائے۔ ایک

نام پورن آپ اپنی جوت ٹکائے۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ ساچے سچ رکھائے۔ پرہہ ساچا گرمکھ تارے۔ پرہہ
 ساچا سدا بلہارے۔ پرہہ ساچا ایکا بخشے چرن پیارے۔ پرہہ ساچا جگو جگ وچ مات لئے اوتارے۔ پرہہ ساچا ساچی کل آپ
 ورتارے۔ پرہہ ساچا مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان سد زربارے۔ پرہہ ساچا زربار سمایا۔ پرہہ ساچا چترُبھج کہایا۔ پرہہ
 ساچا اپنے رنگ سدا رنگایا۔ پرہہ ساچا کلجگ جیواں دس نہ آیا۔ پرہہ ساچا گرمکھ ساچے بوجھ بُجھایا۔ مہراج شیرسنگھ
 وشنوں بھگوان، آپ اپنا رہیا چُھپایا۔ کلجگ جیواں آپ بھلائے۔ گرمکھ ساچے اپنی بوجھ آپ بُجھائے۔ جوت سروپی پرگٹ
 جوت اگن جوت لگائے۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، شبد مار سرِشٹ کرائے۔ پرہہ ساچا جگ شبد چلایا۔ سوہنگ
 ساچا بان لگایا۔ گرمکھان اپنے بھانے میل ملایا۔ بے مکھان اتم کل اپنا مؤل گویا۔ گرمکھ ساچے مہراج شیرسنگھ وشنوں
 بھگوان، پرگٹ جوت درس دکھایا۔ پرہہ ساچا سدا ادھاری۔ پرہہ ساچا وڈ سنساری۔ پرہہ ساچا گرمکھ ساچے بھر جائے
 بھنڈاری۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، اچرج کھیل کرے اپاری۔ ساچے پرہہ اچرج کھیلا۔ گرمکھ کرائے اپنا میلا۔
 سادھ سنگت چرن لاگ کلجگ سہایا ویلا۔ پرہہ ساچا مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ساچا سجن سہیلا۔ پرہہ ساچا سچ
 کر جان۔ گرمکھ ساچے سچ پچھان۔ ملے وڈیائی وچ دو جہان۔ ہوئے سہائی مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان۔ ساچا پرہہ ہوئے
 سہایا۔ ایکا دیوے سرب سرنایا۔ جوت سروپی درس دکھایا۔ آپ اپنا بھید چُکایا۔ گنوت گن ندھان، اپنا بھیت چُکایا۔
 گرمکھ ساچے چتر سُکھڑ سُبجان، اپنا درس دکھایا۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، وچ مات دیا کمایا۔ گرمکھ ساچے ملے
 بھگوانا۔ گرمکھ ساچے پرہہ آتم جوت جگائے مہانا۔ گرمکھ ساچے پرہہ ایکا بخشے چرن دھیانا۔ گرمکھ ساچے ساچا پرہہ کلجگ
 پچھانا۔ گرمکھ ساچے دیوے درس مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوانا۔ گرمکھ ساچے سد رکھے واسا۔ گرمکھ ساچے دیوے
 درس پرہہ ابناشا۔ گرمکھ ساچے مانس جنم ہوئے راسا۔ گرمکھ ساچے سوہنگ جپ سواس سواسا۔ گرمکھ ساچے مہراج

شیرسنگ وِشنوؤں بھگوان، ہوئے تیرا داسن داسا۔ گُرمکھ ساچے سچ گھر پایا۔ گُرمکھ ساچے پرہے میل ملایا۔ گُرمکھ ساچے
 پرہے درس دکھایا۔ گُرمکھ ساچے پرہے اپنی سرن لگایا۔ مہاراج شیرسنگ وِشنوؤں بھگوان، اپنی دیا کمایا۔ گُرمکھ پرہے ساچے
 سرن لگائے۔ گُرمکھ پرہے ساچا آن ترائے۔ گُرمکھ پرہے ساچا بھے چُکائے۔ گُرمکھ پرہے سد رہیا سمائے۔ گُرمکھ مہاراج شیرسنگ
 وِشنوؤں بھگوان، اپنی سرن لگائے۔ گُرمکھ پرہے سدا سمایا۔ گُرمکھ پرہے سوہنگ ساچا راگ اُچایا۔ گُرمکھ انحد دُهن
 پرہے رہیا سُنایا۔ گُرمکھ پرہے آتم سُن کھول وکھایا۔ گُرمکھ پرہے کل چرن لگایا۔ گُرمکھ پرہے آتم ہنکار وکار گویا۔
 گُرمکھ پرہے ایک دُهن شبد اُچایا۔ مہاراج شیرسنگ پرگٹ جوت درس دکھایا۔ گُرمکھ پرہے درس دکھائے۔ گُرمکھ پرہے
 اگیان اندھیر مٹائے۔ گُرمکھ ساچے پرہے آتم ساچی جوت جگائے۔ گُرمکھ پرہے ایک دوجا بھوؤ چُکائے۔ گُرمکھ پرہے تیجا نین
 کھول وکھائے۔ گُرمکھ پرہے جوت سروپ سدا سمائے۔ گُرمکھ مہاراج شیرسنگ وِشنوؤں بھگوان، درس دکھائے۔ گُرمکھ پرہے
 دیوے آتم دھیرا۔ گُرمکھ پرہے کرے شانت سریرا۔ گُرمکھ امرت آتم جھرنا جھرے نیرا۔ مہاراج شیرسنگ وِشنوؤں بھگوان،
 آتم روگ مٹائے پیرا۔ گُرمکھ پرہے آتم رنگ مان۔ گُرمکھ پرہے ابناشی ساچا جان۔ گُرمکھ نہکنک کل پچھان۔ گُرمکھ پرہے جوت
 سروپی وِشنوؤں بھگوان۔ گُرمکھ سوہنگ شبد رسنا گان۔ گُرمکھ کلجگ ملیا مہاراج شیرسنگ وِشنوؤں بھگوان۔ گُرمکھ
 ساچے گر سیو کمائی۔ گُرمکھ ساچے پرہے بنائی۔ گُرمکھ ساچے پرہے بوجھ بُجھائی۔ گُرمکھ ساچے پرہے دیوے وڈیائی۔ گُرمکھ
 ساچے پرہے آتم جوت جگائی۔ مہاراج شیرسنگ وِشنوؤں بھگوان، ایک بخشے چرن سرنائی۔ گُرمکھ ساچے چرن پرہے آؤ۔ گُرمکھ
 ساچے اپنا بھوؤ چُکاو۔ گُرمکھ ساچے اگیان اندھیر سرب مٹاو۔ گُرمکھ ساچے سادھ سنگت مل جاؤ۔ مہاراج شیرسنگ
 وِشنوؤں بھگوان، دوس زین دوس سد رسنا گاؤ۔ گُرمکھ ساچے پرہے درشن پاونا۔ آپ اپنا بھوؤ چُکاون۔ گُرمکھ ساچے پرہے
 دسم دوار کھول وکھاون۔ گُرمکھ ساچے پرہے جوت سروپی درس دے آتم جوت جگاون۔ گُرمکھ ساچے کر کرپا پرہے پار

لنگھاونا۔ گرمکھ ساچے مہراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، وِچ لوکِماَت وِڈیاونا۔ گرمکھ ساچے وِچ ماَت وِڈیائی۔ گرمکھ ساچے پرہِ اَم جوتِ جگائی۔ گرمکھ ساچے ایکا ديسے نہکلنکِ سرنائی۔ مہراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، ہوئے آپ سہائی۔ گرمکھ ساچے نہکلنکِ سرنايا۔ گرمکھ ساچے پرہِ ساچے سر ہتھ ٹکایا۔ پرہِ ساچے گرسکھ جوتی میل ملایا۔ مہراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، آپ اپنا بھید چکایا۔ گرمکھ ساچے من سدا اندا۔ گرمکھ ساچے اَم اُچے پرماندا۔ گرمکھ ساچے دیوے درسِ منوسر مُکندا۔ مہراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، سدا سدا بخشنا۔ تین لوکِ پرہِ ورتارا۔ تین لوکِ جوتِ آکارا۔ تین لوکِ پرہِ پسر پَسارا۔ تین لوکِ پرہِ سرب ورتارا۔ تین لوکِ ایکا کرائے جے جیکارا۔ مہراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، سوہنگِ شبدِ چلائے اپارا۔ تین لوکِ پرہِ اُپائے۔ تین لوکِ پرہِ سہائے۔ تین لوکِ پرہِ جوتِ جگائے۔ ماَت لوکِ ایکا سوہنگِ شبدِ چلائے۔ مہراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، آپ اپنی جوتِ پرگٹائے۔ ماَت لوکِ پرہِ کی جوتی۔ سرشٹِ سبائی رہی سوتی۔ گرمکھ ساچے پرہِ سوہنگِ لائے اَم بوتی۔ مہراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، ایکا جوتِ جوتِ پرہِ جُگو جُگِ ماَت وِچ بوتی۔ سچکھنڈِ پرہِ وسے آپ۔ سوہنگِ ساچا دیوے جاپ۔ سربِ سرشٹِ مائی باپ۔ مہراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، سربِ کلِ ورتے آپ۔ سچکھنڈِ پرہِ کا دوار۔ ایکا جوتِ جگے اپار۔ جوتِ سروپِ پرہِ نرابار۔ تین لوکِ کرے آکار۔ سرشٹِ سبائی سد رہیا سمار۔ مہراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، ایکا جوتِ ایکنکار۔ سچکھنڈِ پرہِ جوتِ اُجیاری۔ سچکھنڈِ ایکا جوتِ جگے اپاری۔ سچکھنڈِ ساچا پرہِ درگاہ رکھائے دھام نیاری۔ مہراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، ایکا جوتِ جگائے کلنکِہِ نزنکاری۔ ایکا جوتِ جگے اڈل۔ ساچا پرہِ جوتِ سروپی سربِ رہیا مول۔ گرمکھ ساچے پرہِ کھولے تیرا ناہ کول۔ دیوے وِڈیائی وِچ ماَت اُپر دھول۔ جوتِ پرگٹائے نہکلنکِ کرشنا سول۔ مہراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، سرشٹِ سبائی کرے بول۔ سچکھنڈِ پرہِ سدا پرویشا۔ سچکھنڈِ پرہِ در کھڑے برہما وِشنِ مہیشا۔ سچکھنڈِ کروڑ تیتیس کرے سد ادیسا۔ مہراج

شیرسنگہ وِشنوُن بھگوان، ایکا جوت جُگو جُگ کرے مات پرہہ ویسا۔ جوت سرُپ پرہہ وِچ آکشا۔ جوت سرُپ سرب وِچ واسا۔ جوت سرُپ پرہہ ابناشا۔ جوت سرُپ مہاراج شیرسنگہ وِشنوُن بھگوان، تیری آتم کرے راسا۔ جوت سرُپ جوت پرہہ دھارے۔ جوت سرُپ سرِشٹ سبائی کرے خوارے۔ جوت سرُپ ایکا جوت کرے آکارے۔ جوت سرُپ نہکلنک نرائن نر اوتارے۔ جوت سرُپ کلجُگ اچرج کھیل کرے اپارے۔ کلجُگ جیو بھلے سرب سنسارے۔ مدراس رسن کرن آہارے۔ لکھت لکھائے پاربرہم، نام دھرائے دُشٹ دُراچارے۔ ویلے انت دھرم رائے دیوے دُکھ بہارے۔ گُرمکھ ساچے تیری رسنا سوہنگ جے جے جیکارے۔ مہاراج شیرسنگہ وِشنوُن بھگوان، تیرا مائس جنم سُدھارے۔ وِچ پاتال پرہہ نین مُندھاری۔ باشک سیج بیٹھے آپ گردھاری۔ اُپر سٹے پیر پساری۔ لچھمی جھسے چرن آتم ہوئی ہنکاری۔ جوت سرُپ ادُل پرہہ ساچا پچن شبد اُچاری۔ جوت سرُپ مہاراج شیرسنگہ وِشنوُن بھگوان، ایکا جوت پساری۔ لچھمی پرہہ چرن سیو کھائے۔ آپ اپنا مان رکھائے۔ آتم وِچ ہنکار وسائے۔ وڈ وڈ سیو میں رہی کھائے۔ پرہہ ابناشی ساچی نیند لیا سوئے۔ جوت سرُپی جوت جوتی جوت جوت پرہہ شبد سُنائے۔ ایکا پچن پرہہ سُنایا۔ پرہہ ابناشی دوس رین سد ایکا رنگ سہایا۔ نہکلنک سد کھلے نین، آلس نندرا مگروں لاپیا۔ گُرمکھ ساچے ساچے ساک سجن سین، پرہہ ساچے لیکھ لکھایا۔ سادھ سنگت مل بیٹھے بھائی بھین، مہاراج شیرسنگہ وِشنوُن بھگوان، ویلے انت ہوئے سہایا۔ لوک پاتال پرہہ تجائے۔ اچرج کھیل کل ورتائے۔ جامہ جوت سرُپ وِچ مات دے پائے۔ کلجُگ جیواں بہرم بھلیکھے رہیا بھلائے۔ مہاراج شیرسنگہ وِشنوُن بھگوان، جوت سرُپی درس دکھائے۔ اُنی سو پنجاہ بکرمی کرپا کر۔ مات لوک نہکلنک اوتار لیا دھر۔ گُرمکھ ساچے چل آئے ساچے در۔ آتم جھرنا جھرائے پرہہ امرت ساچا سر۔ مہاراج شیرسنگہ وِشنوُن بھگوان، سنت منی سنگھ لیا ساچا ور۔ سنت منی سنگھ ور گھر پایا۔ سرت شبد پرہہ درس دکھایا۔ آپ اپنا بھید کھلایا۔ ایکا راگ ایکا دھن پرہہ دئے اُچایا۔ مہاراج شیرسنگہ وِشنوُن

بھگوان، باشک سیج تجا، جامہ مات لوک وچ پایا۔ آیا مات نین مُندھاری۔ وڈا آپ وڈ سنساری۔ کلجگ مایا پرہہ پساری۔
 کلجگ جیو آتم ہوئی ہنکاری۔ گرمکھ ساچے پرہہ آتم کرے اُجیاری۔ دیوے درس پرگٹ جوت پرہہ ساچا کرشن مُراری۔
 مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ ساچے تیری جائے پیج سواری۔ باشک تشک پرہہ آسن لائے۔ سہنسر مُکھ پرہہ
 ابناشی دوس زین رہے رسنا گائے۔ بیٹھ اڈول رہیا جوت سروپ پرہہ رگھڑائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، مات لوک
 پرہہ جامہ پائے۔ سہنسر مُکھ باشک پُکار۔ ساچا سُکھ پرہہ دربار۔ اُترے بھکھ ملے پرہہ گردھار۔ مہاراج شیرسنگھ
 وشنوں بھگوان، جن بھگتاں پاوے سار۔ مات لوک پرہہ جامہ دھاریا۔ ساچی جوت کرے آکاریا۔ بے مُکھاں پرہہ در ڈرکاریا۔
 گرسکھاں پرہہ دیوے درس اپاریا۔ کر کرپا پرہہ ساچے پار اُتاریا۔ وڈ وڈ دربار نہکلنک اوتاریا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں
 بھگوان، انت نہ پاراواریا۔ پرہہ کا انت نہ کھئے جن جانے۔ ساچا پرہہ نہ کھئے پچھانے۔ گرمکھ ساچے تیرا من مانے۔ کلجگ چلے
 پرہہ کے بھانے۔ سوہنگ شبد سد رسنا گانے۔ آتم جائے سرب ابھانے۔ ایک جوت جگے مہانے۔ در آئے ساچے پرہہ درگاہ ہوئے
 پروانے۔ دیئی وڈیائی نہکلنک جن ہوئے سُکھڑ سیانے۔ سہائے تھان بنک پرہہ ساچے چرن ٹکانے۔ ایک دسائے پرہہ ایک انک،
 سارے بھیکھ مٹانے۔ سوہنگ وجائے پرہہ ساچا ڈنک، پرہہ ساچا شبد لکھانے۔ اک کرائے راؤ رنگ، تختوں لاپے راجے رانے۔
 گرسکھ وڈیائے جوں بھگت جنک، پرہہ آتم جوت جگائے مہانے۔ شبد سروپی پرہہ شبد لگائے تنک، مہاراج شیرسنگھ
 وشنوں بھگوانے۔ جوت سروپ پرہہ میل ملائے۔ آپ اپنا برد رکھائے۔ گنونت گن ندھان سرب تھیں پرہہ ہوئے سہائے۔ وڈ داتا
 بلی بلوان، آپ اپنا تیج رکھائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، اچرج کھیل کل ورتائے۔ کلجگ ویلا اتم انت۔ جوت
 پرگٹائی پرہہ بھگونت۔ گرسکھ چرن لگائے ترائے ورلے سنت۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، آپ بنائے ساچی بنت۔ ویلے
 انت پرہہ بنت بنا۔ سوہنگ شبد پرہہ دئے جنا۔ بھگت بھگونت کل میل ملا۔ وچ سرب جیو جنت پرہہ ساچا رہیا سما۔ کھئے

نہ پائے پرہہ کا انت، کوٹن کوٹ رہے رسنا گا۔ پرہہ کی مایا بڑی بے انت، کلجگ جیولے بھلا۔ کلجگ ویلا اتم انت، پرہہ ساچا لیکھ جائے لکھا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان ساچا کنت، گرمکھ ساچے چرن لے لگا۔ گرمکھ ساچے پرہہ چرن لگائے۔ ساچے مارگ پرہہ ساچے لائے۔ آپ اپنا نام جپائے۔ جوت سروپ وچ رہیا سہائے۔ اگیان اندھیر سرب دے مٹائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ ساچے بھید کھلائے۔ ساچے پرہہ سچ بھید کھلاونا۔ کلجگ جھوٹھا بھیکھ مٹاونا۔ اپنا بھانا آپ ورتاونا۔ بے مکھاں در در بھواونا۔ گرمکھاں پرہہ چرن لگاونا۔ بے مکھاں مدراس پرہہ رسن چکھاونا۔ گرمکھاں امرت ساچا جام پیاونا۔ بے مکھاں سد گرہہ واس رکھاونا۔ گرمکھاں پرہہ جوتی میل ملاونا۔ بے مکھاں پرہہ نرک نواس رکھاونا۔ گرمکھ ساچے پرہہ سچکھنڈ بھاون۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنا وقت سہاون۔ وقت سہائے آپ پرہہ، کل جوت پرگٹائے۔ وقت سہائے آپ پرہہ، گرمکھ ساچے لے جگائے۔ وقت سہائے آپ پرہہ، آپ اپنی بنت بنائے۔ بنت بنائے آپ پرہہ، کلجگ جیولے کھپائے۔ بنت بنائے آپ پرہہ، ستجگ ساچا جائے لائے۔ بنت بنائے آپ پرہہ، سوہنگ ساچا شبد چلائے۔ بنت بنائے آپ پرہہ، چار ورن پرہہ سرن لگائے۔ بنت بنائے آپ پرہہ، ایک در درسائے۔ بنت بنائے آپ پرہہ، ایک ساچا راہ چلائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ ساچے چرن لگائے۔ بنت بنائے آپ پرہہ، کلجگ مٹائے۔ بنت بنائے آپ پرہہ، کلجگ جھوٹھے جیو کھپائے۔ بنت بنائے آپ پرہہ، چار کُنٹ ہاباکار کرائے۔ بنت بنائے آپ پرہہ، آپ اپنا بھيو کھلائے۔ بنت بنائے آپ پرہہ، دکھی جیو سرب بللائے۔ بنت بنائے آپ پرہہ، اپنی کل رہیا ورتائے۔ بنت بنائے آپ پرہہ، ساچا لیکھ رہیا لکھائے۔ بنت بنائے آپ پرہہ، سنت منی سنگھ شبد ست ورتائے۔ بنت بنائے آپ پرہہ، ستر لکھ پٹھان چڑھائے۔ بنت بنائے آپ پرہہ، کلجگ جیو بھيو نہ پائے۔ بنت بنائے آپ پرہہ، سنگھاسن لے اٹھائے۔ بنت بنائے آپ پرہہ، سادھ سنگت سنگ لے رلائے۔ بنت بنائے آپ پرہہ، ماجھا دیس چھڈ جائے۔ بنت بنائے آپ پرہہ، بیاسوں پار چرن ٹکائے۔ بنت بنائے آپ پرہہ، سنت منی سنگھ مان دوئے۔ بنت بنائے آپ

پرہ، ساچا دھام آپ اُچائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، لکھت بھوکھت آپ اُچائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنی بوجھ
 بُجھائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، اپنی کل ورتائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، اپنی جوت پرگٹائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، ساچا دھام سُہائے۔
 بنت بنائے آپ پرہ، سادھ سنگت در مان دوائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، ایک جوت کرے رُشنائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، راؤ رنگاں
 بوجھ بُجھائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، ساچی جوت کرے رُشنائے۔ بوجھ بُجھائے آپ پرہ، پرگٹ جوت درس دکھائے۔ بنت بنائے آپ
 پرہ، اپنی کل آپ ورتائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، کلجگ جیو سرب بھلائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، مہاراج شیرسنگھ وشنوں
 بھگوان، ساچی جوت آپ پرگٹائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، اپنا بیو کھلاوے۔ بنت بنائے آپ پرہ، جوت سروپی جوت پرگٹاوے۔
 بنت بنائے آپ پرہ، بے مکھاں دس نہ آوے۔ بنت بنائے آپ پرہ، گرسکھاں پرہ سدا ساوے۔ بنت بنائے آپ پرہ، ایک شبدا
 رانے سنگرور جناوے۔ بنت بنائے آپ پرہ، ساچی دھن آتم اُچاوے۔ بنت بنائے آپ پرہ، سنگھ روپ ہوتے درس دکھاوے۔
 بنت بنائے آپ پرہ، رین سبائی سون نہ پاوے۔ بنت بنائے آپ پرہ، دیوے دہائی پرہ اباشی نظری آوے۔ بنت بنائے آپ پرہ،
 آتم دکھی ہوتی وراوے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپی بوجھ بُجھاوے۔ بنت بنائے آپ پرہ، ہوتے رکھوالا۔
 بنت بنائے آپ پرہ، دین دیا۔ بنت بنائے آپ پرہ، گرمکھاں دیوے نام سُکھالا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ
 دیوے نام سُکھالا۔ بنت بنائے آپ پرہ، ہنکار نوارے۔ بنت بنائے آپ پرہ، جوت چمتکارے۔ بنت بنائے آپ پرہ، دُشٹ
 سنگھارے۔ بنت بنائے آپ پرہ، سوہنگ کھنڈا لائے دو دھارے۔ بنت بنائے آپ پرہ، سوہنگ شبد کرائے جے جے جیکارے۔
 بنت بنائے آپ پرہ، مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان وچ سنسارے۔ بنت بنائے آپ پرہ، ساچی جوت جگاوے۔ بنت بنائے
 آپ پرہ، رانا سنگرور پرہ پکڑ اٹھاوے۔ بنت بنائے آپ پرہ، جوت سروپی کھچ چرن لیاوے۔ بنت بنائے آپ پرہ، ساچا در
 دربار وساوے۔ بنت بنائے آپ پرہ، نہکنک نرائن نر جوت سروپی نظری آوے۔ بنت بنائے آپ پرہ، ہنکار نوار درس

دکھاوے۔ بنت بنائے آپ پرہ، آپ اپنی سرن لگاوے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، وچ سادھ سنگت مان دواوے۔
 بنت بنائے آپ پرہ، سچ میل ملائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، رانا سنگرور مان گوئے۔ بنت بنائے آپ پرہ، آپ اپنی دیا کھائے۔ بنت
 بنائے آپ پرہ، ساچا شبد دے اُچائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، آپ اپنا درس دکھائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، آتم بھرم سرب مٹائے۔ بنت
 بنائے آپ پرہ، ساچا کرم وچ مات لکھائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، سچ دھرم دے مارگ پائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، سوہنگ ساچا
 شبد جنائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنی سرن لگائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، ساچا بھید کھائے۔
 بنت بنائے آپ پرہ، اپنی سیوا لائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، رانا سنگرور چل حضور پرہ ساچے سپس جھکائے۔ بنت بنائے آپ
 پرہ، مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان جوت سروپی درس دکھائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، اپنی جوت جگا۔ بنت بنائے آپ پرہ،
 رانا سنگرور پرہ چرنی لے لگا۔ بنت بنائے آپ پرہ، سوہنگ شبد پرہ آتم دے اُچا۔ بنت بنائے آپ پرہ، مہاراج شیرسنگھ
 وشنوں بھگوان، گرمکھ ساچا لے بنا۔ بنت بنائے آپ پرہ، دیوے وڈیائی۔ بنت بنائے آپ پرہ، ہوئے سہائی۔ بنت بنائے آپ پرہ،
 درگاہ ساچی مان دوائی۔ بنت بنائے آپ پرہ، ساچے لیکھ پرہ رہیا لکھائی۔ بھگت اُپائے آپ پرہ، سنت منی سنگھ لکھیا لیکھ
 ست ورتائی۔ بنت بنائے آپ پرہ، ساچی جوت کل پرگٹائی۔ بنت بنائے آپ پرہ، چار کُٹ کرے رُشنائی۔ بنت بنائے آپ
 پرہ، سوہنگ نام وجی ودھائی۔ بنت بنائے آپ پرہ، چار ورن سب رسنا گائی۔ بنت بنائے آپ پرہ، سرشٹ سبائی چل آئے
 پرہ سرنائی۔ بنت بنائے آپ پرہ، آپ اپنا رہیا چھپائی۔ بنت بنائے آپ پرہ، مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، کل جوت
 پرگٹائی۔ بنت بنائے آپ پرہ، اپنا آپ اُپاونا۔ بنت بنائے آپ پرہ، ساچا کارج پرہ آپ کراونا۔ بنت بنائے آپ پرہ، اپنا بھانا کل
 ورتاونا۔ بنت بنائے آپ پرہ، سوہنگ ساچا شبد چلاونا۔ بنت بنائے آپ پرہ، رانا سنگرور پرہ چرن لگاونا۔ بنت بنائے آپ
 پرہ، اپنا بھیکھ جگت رکھاونا۔ بنت بنائے آپ پرہ، سنت منی سنگھ پچن ست کراونا۔ بنت بنائے آپ پرہ، شبد بھوکھت آپ

اُچاونا۔ بنت بنائے آپ پرہ، سادھ سنگت پرہ سنگ رلاونا۔ بنت بنائے آپ پرہ، سوہنگ شبد رسنا جے جے جیکار کراونا۔
 بنت بنائے آپ پرہ، ایک ساچی دُھن اُچاونا۔ بنت بنائے آپ پرہ، گُرمکھاں پرہ سُن سادھ کُھلاونا۔ بنت بنائے آپ پرہ، سادھ
 سنگت دوار دسم پرہ کُھلاونا۔ بنت بنائے آپ پرہ، ناد دُھن اُچاونا۔ بنت بنائے آپ پرہ، جوت سرُپی آکار وچ دیہہ
 اُچاونا۔ بنت بنائے آپ پرہ، وچ سنسار سادھ سنگت مان دواونا۔ بنت بنائے آپ پرہ، جوت سرُپی ساچا دیپک دیہہ
 جکاونا۔ بنت بنائے آپ پرہ، اپنا آپ کل پرگٹاونا۔ بنت بنائے آپ پرہ، مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گُرمکھ ساچے چرن
 لگاونا۔ بنت بنائے آپ پرہ، ساچا وقت سہائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، سادھ سنگت پرہ ابناشی رسنا گائے۔ بنت بنائے آپ
 پرہ، اپنی کل آپ ورتائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، گُرسکھاں جوت جگائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، سادھ سنگت سدا سنگ ریائے۔
 بنت بنائے آپ پرہ، ساچا چہتر سیس جھلائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، پنچم ہار گل پہنائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، پنچم پنچم پرہ
 سنگ رلائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، چار کُنٹ دربان بنائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، پنجواں سر چوڑ جھلائے۔ بنت بنائے آپ پرہ،
 اچرج کھیل کل ورتائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، جوت سرُپی جوت پرگٹائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، ہنکاریاں پرہ ہنکار گوائے۔
 مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سادھ سنگت سد مان دوائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، وقت سہیلا۔ بنت بنائے آپ پرہ، اچرج
 کھیل پاربرہم کل کھیلا۔ بنت بنائے آپ پرہ، سادھ سنگت پرہ میل ملایا میلا۔ بنت بنائے آپ پرہ، سادھ سنگت جنائے
 دسائے اتم ویلا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ساچا سجن سہیلا۔ بنت بنائے آپ پرہ گُرمکھ سنگت تارے۔ بنت بنائے آپ
 پرہ، ساچی جوت کرے آکارے۔ بنت بنائے آپ پرہ، ساچا چہتر سیس جھلائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، دوائے مان سنت منی
 سنگھ کریا دھارے۔ بنت بنائے آپ پرہ، کرے کرائے جو من بھائے وچ سرب سنسارے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان،
 ساچی جوت نرنکارے۔ بنت بنائے آپ پرہ، گُرمکھ سنگت میل ملاونا۔ بنت بنائے آپ پرہ، سادھ سنگت پرہ ساچے مان

رکھاونا۔ بنت بنائے آپ پرہ، ساچا دھام اُچاونا۔ بنت بنائے آپ پرہ، لکھیا لیکھ سنت منی سنگھ ست ویلے انت کل کراونا۔
 بنت بنائے آپ پرہ، لگائی میخ پرہ ساچا دھام اُچاونا۔ بنت بنائے آپ پرہ، مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، چرن مستوانے
 آئے ٹکاونا۔ بنت بنائے آپ پرہ، مستوانے چرن ٹکائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، اپنی جوت لے پرگٹائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، اپنی کل
 آپ رہیا ورتائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، ایک جوت ہویے رُشنائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، ساچا بھید دے کھلائے۔ بنت بنائے آپ پرہ،
 رانیاں مہارنیاں مان گوائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، زانیاں نتانیاں سر ہتھ ٹکائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، ساچا پچن رسن الائے۔ بنت
 بنائے آپ پرہ، راجیاں رانیاں دے سُنائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، حُکم نامے لے کڈھائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، سنت منی سنگھ جو
 لیکھ لکھائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، جھوٹھے ٹھوٹھے بھنّ وکھائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، اپنا بھانا لے ورتائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، مہراج
 شیرسنگھ وشنوں بھگوان اپنی جوت پرگٹائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، ساچا سماں سہاونا۔ بنت بنائے آپ پرہ، ساچا حُکم سُناونا۔
 بنت بنائے آپ پرہ، سب دا مان گواونا۔ بنت بنائے آپ پرہ، ساچا سچ دربار لگاونا۔ بنت بنائے آپ پرہ، ساچی جوت آکار
 کر ایک شبد اُچاونا۔ بنت بنائے آپ پرہ، آپ اپنا بھید کھلاونا۔ بنت بنائے آپ پرہ، پرگٹ جوت نہکنک وچ سکھ سماونا۔
 بنت بنائے آپ پرہ، کلجگ جیوان بہرم چکاونا۔ بنت بنائے آپ پرہ، بہرم بھلیکھا سرب گواونا۔ بنت بنائے آپ پرہ، ایک ڈنک
 سچ وچاونا۔ بنت بنائے آپ پرہ، آپ اپنا نام اُچاونا۔ بنت بنائے آپ پرہ، سوہنگ شبد چار ورن سُناونا۔ بنت بنائے آپ
 پرہ، راؤ رنگ سب چرن نواونا۔ بنت بنائے آپ پرہ، ایک انک آپ لکھاونا۔ بنت بنائے آپ پرہ، بھلیاں سچ مارگ لاونا۔ بنت
 بنائے آپ پرہ، ساچا دھام وچ مات سہاونا۔ بنت بنائے آپ پرہ، مستوانے بھاگ لگاونا۔ بنت بنائے آپ پرہ، سنت منی سنگھ
 تیرا پچن ست ست ورتاونا۔ بنت بنائے آپ پرہ، راؤ رنگاں پکڑ چرن لگاونا۔ بنت بنائے آپ پرہ، سر اپنا ہتھ ٹکاونا۔
 بنت بنائے آپ پرہ، ایک چہتر نہکنک سپس جھلاونا۔ مان گوائے سرب پرہ، ساچی جوت کل پرگٹاونا۔ جوت جگائے آن پرہ،

اپنا بھید کھلاونا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان، ساچا سماں سہاونا۔ بنت بنائے آپ پرہ، سچ دھام اُچائے۔ بنت بنائے
 آپ پرہ، اپنی جوت وچ مات پرگٹائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، سنت منی سنگھ ساچے لیکھ وچ للاٹ لکھائے۔ بنت بنائے آپ
 پرہ، کلجگ جھوٹھا بھیکھ سرب مٹائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، گرمکھ ساچے چرنی لئے لگائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، اتم مٹائے
 مسائک شیخ اپنی کل ورتائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان، ساچی بنت بنائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، اپنی جوت دھر۔
 بنت بنائے آپ پرہ، مستوانا اُچاوی ساچا سر۔ بنت بنائے آپ پرہ، مات لوک اُچاوی ساچا در۔ بنت بنائے آپ پرہ، چار
 ورن وسائے ایک گھر۔ بنت بنائے آپ پرہ، مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان نہکلنک اوتار نر۔ بنت بنائے آپ پرہ، جن بھگت
 اُپائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، اپنی سرن لگائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، جوت سروپی درس دکھائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، وچ مات مان
 دوئے۔ بنت بنائے آپ پرہ، آپ اپنا سر ہتھ ٹکائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، بھگت جنان سد ہوئے سہائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، آپ
 اپنی سیو لگائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، سادھ سنگت پرہ وچ رلائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، ساچا شبد دئے سُنائے۔ بنت بنائے آپ
 پرہ، مدرا ماس سرب تجائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، سوہنگ ساچا نام چپائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، ویلے انت ہوئے سہائے۔ بنت
 بنائے آپ پرہ، بابوں پکڑ گرسکھ ترائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، درگاہ ساچی مان دوئے۔ بنت بنائے آپ پرہ، جنم مرن پرہ گیڑ
 کٹائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، آپ اپنی جوت ملائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، گرمکھ ساچے ساچے دھام بہائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، آپ
 اپنا درس دکھائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان، ایک اپنا بھیکھ رکھائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، اپنا بھيو رکھایا۔ بنت بنائے آپ
 پرہ، گرمکھ سویا پرہ لئے جگائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، کل ساچا کرم کمائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان، اپنے چرن لگائے۔
 بنت بنائے آپ پرہ، اپنے چرن لگائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، سچ سچ وچ دیہہ ورتائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، اتم ساچا رنگ
 چڑھائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، ہوئے وچوں بھید چُکائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، ایک شبد دھیر رکھائے۔ بنت بنائے آپ پرہ،

سوہنگ شانت سریر کرائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، امرت جھرنا نیر جھرائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، آتم امرت ساچا سپر پلائے۔
 بنت بنائے آپ پرہ، مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان اپنی دیا کلائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، مستوانے جائے۔ بنت بنائے آپ پرہ،
 ساچی سنگت پرہ لئے بنائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، آپ اپنی جوت پرگٹائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، سنگھاسن ڈیرہ لائے۔ بنت بنائے
 آپ پرہ، ستجگ ساچا شبد اُچائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، ساچے لیکھ لکھت لکھائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، واک بھوکھت ست
 کرائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان ہنکاریاں جائے مان گوائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، ساچی لکھت
 لکھائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، جوت سروپی وچ سکھ سہائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، ناڑی بہتر بند کرائے۔ بنت بنائے آپ پرہ،
 ساچی جوت وچ دیہہ ٹکائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، سادھ سنگت مل پرہ در آئے۔ بنت بنائے آپ پرہ، ساچا دربار وچ مات
 لگائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، لکھت اپار شبد چلائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، دوس رین رین دوس قلم چلائے۔ بنت بنائے آپ پرہ،
 دوس چالی وقت سہائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، تھر گھر واسی وچ مات دے آئے۔ بنت بنائے آپ پرہ، ستجگ ساچے لیکھ
 لکھائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، کلجگ ریکھ بھیکھ ویکھا ویکھ سرب دئے مٹائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنا بھید
 گھلائے۔ دوس چالی پرہ لیکھ لکھاونا۔ سرشٹ سبائی ٹنب اٹھاونا۔ ہاہاکار وچ مات کراونا۔ سادھ سنگت پرہ ساچے رسنا
 جے جے جیکار کراونا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ساچا دھام مستوانا پرگٹاونا۔ ساچا دھام پرہ پرگٹائے۔ آپ اپنی
 لکھت کرائے۔ ست ست ست ستجگ ورتائے۔ سرب جنان دی آس پُجائے۔ دکھیاں دکھ بھکھیاں بھکھ پرہ دے گوائے۔
 کلجگ سکے رُکھ پرہ ستجگ ہرے کرائے۔ بھلے جیو کل منکھ، پرہ ساچا مارگ پائے۔ دیوے گیان بالک وچ مات ککھ،
 اگیان اندھیر پرہ دئے مٹائے۔ ستجگ اُچاوے ساچا سکھ، سچ سچ دے ورتائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، دوس
 چالی مستوانے لکھت لکھائے۔ مستوانا دھام نیارا۔ ساچے پرہ کیا اُجیارا۔ سنت منی سنگھ پار اتارا۔ کر کیریا بھرے بھنڈارا۔

ساچا ور در گھر منگیا چرن دوارا۔ ساچا ملیا آتم سر امرت جھرنا جھرے اپارا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سرب دوآئے
 موکھ دوارا۔ مستوانا موکھ دوار۔ چرن ٹکائے پرہہ گردھار۔ سنت منی سنگھ دیوے تار۔ ویلے انت اُچاوے نہکلنک اوتار۔
 مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سرب جنا دی پاوے سار۔ ساچا دھام پرہہ اُچاونا۔ آپ اپنا چرن ٹکاونا۔ سادھ سنگت
 پرہہ ابناشی سد رسنا گاونا۔ آتم ترکھ سرب وناسی، پرہہ ساچا گُرسکھ ساچے درشن پاونا۔ سوہنگ شبد چپ سواس
 سواسی، سادھ سنگت پرہہ چرن داسی، مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان سچکھنڈ نواس رکھاونا۔ مستوانا ساچا دھاما۔
 جوت جگائے رمیا راما۔ پرگٹے جوت گھنٹیا شاما۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ویلے انت پور کرائے کاما۔ مستوانا دھام
 اُچانا۔ آپ اپنا چرن ٹکانا۔ ساچا سر پرہہ آپ بنانا۔ چار ورن پرہہ اک کرانا۔ ساچی سرن نہکلنک رکھانا۔ اوچ نیچ پرہہ
 بھید مٹانا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ست سرور آپ اپانا۔ ستجگ اُچے ساچا سر۔ جوت جگائے ایک ہر۔ چار
 ورن دسے ایک در۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، دوآئے مان نہکلنک نرائن اوتار نر۔ چار ورن ایک دربار۔ مستوانا وچ
 سنسار۔ امرت ساچا پرہہ بھرے بھنڈار۔ سادھ سنگت پرہہ جائے تار۔ جو جن آئن پرہہ چرن دوار۔ مہاراج شیرسنگھ
 وشنوں بھگوان، اوچا دسے ستجگ تیرا ست ورتار۔ ستجگ ہووے ست ورتارا۔ دھرے جوت نہکلنک نرائن نر اوتارا۔
 جوت نرنجن پرہہ گردھارا۔ سچ گھر دسے مستوانا، چار ورن سچکھنڈ دوارا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ساچا
 دیوے سچ نام بھنڈارا۔ سچ مان جگت دوآئے۔ آپ اپنی جوت جگائے۔ اٹھسٹھ تیرتھ پرہہ جوت کھچائے۔ گنگا گوداوری کوئی
 رہن نہ پائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، اپنی کل آپ ورتائے۔ ساچا پرہہ وڈ پربینا۔ رہن نہ پائے محمدی دینا۔ چار ورن
 پرہہ ساچے اک کینا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، دیوے ساچا امرت در ورلے گُرمکھ پینا۔ دین محمدی سرب مٹائے۔ اتم
 بیٹھے ساچا نور گوائے۔ وید اتھرین رہن نہ پائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ایک اپنی جوت جگائے۔ ویلا گیا وقت چُکایا

چار یارا۔ لیکھا کییا حساب مُکایا سرب گوارا۔ لہنا دیا اپنا آپ گویا کل ہوئے خوارا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان پنجم کرے جگت ورتارا۔ جگت آیا اتھرن وید۔ کلجگ جیو نہ پائن بھید۔ سرشٹ سبائی ہوئی کھید۔ جوت سروپی جوت پرہ وچ سنسار سدا ابھید۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جگ چوٹھے مان گویا اتھرن وید۔ ایڑا آیا اتھرن اپایا۔ اللہ اللہ ہو نور دھرایا۔ اندھ اندھیر سب جگت کرایا۔ انت اخیر پرہ کل دئے کرایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جگ چوٹھے اتھرن مان گویا۔ وید اتھرن پرہ جگت چلایا۔ عسیٰ موسیٰ پرہ مات اپایا۔ دین محمدی پرہ آپ اُچلایا۔ کلجگ اتم انت کرن دا پرہ ساچے کھیل رچایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جگ چوٹھے ایڑا اتھرن وید چکایا۔ ایڑا اتھرن کلجگ ورتنت۔ بھلائے پرہ بھلے سرب جیو جنت۔ مایا پائی پرہ بے انت۔ پرہ کی مہا بڑی اگنت۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ویلے انتکال کل جھوٹھی سرشٹ کرے بہسمنت۔ ایڑا اتھرن ہوئے اخیر۔ میٹ مٹائے پرہ پیغمبر اولیئے پیر۔ انتکال کل کھئے نہ دیوے دھیر۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جگ چوٹھے انت کرائے اخیر۔ پرہ ساچا سچ کرم کرائے۔ مات لوک وچ جوت پرگٹائے۔ جگو جگ اتم جگ آپ کرائے۔ ساچا جگ ساچا پرہ سدا اُچلئے۔ وچ مات پرہ ساچی دات اپنا ناؤں رکھائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپی سد رہیا سمئے۔ مات لوک پرہ جامہ پائے۔ کلجگ اتم انت کرائے۔ ستجگ ساچی نیہ رکھائے۔ سوہنگ ساچا نام پرہ ساچا جھولی پائے۔ ایکا بخشے چرن دھیان، جو جن رسنا گئے۔ آتم جوت جگے مہان، اگیان اندھیر پرہ دے مٹائے۔ سوہنگ شبد جو جن سنے کان، سرت شبد پرہ میل ملائے۔ نہکلنک چرن دھوڑ اشنان، گرسکھ ساچا نہائے۔ گرمکھ ورلے کلجگ ور در ساچا پان، بے مکھ بہرم بھلیکھے پرہ سرب بھلائے۔ دھن دھن دھن گرسکھ پرہ چرنی ڈگن آن، ساچی درگاہ پرہ لیکھے لائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، کل در پچھان بانہوں پکڑ پرہ لئے اٹھائے۔ باہوں پکڑ گرسکھ اٹھایا۔ آپ اپنی سرن لگایا۔ جوت سروپی گرمکھ ساچے پرہ ساچا سدا سمایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں

بھگوان، آد انت ہونے سہایا۔ آد انت پرہ سدا سہائی۔ گرمکھ ساچے پرہ ساچے بنت بنائی۔ کلجگ جیو بھانڈے کاچے، نہ آئے
 پرہ سرنائی۔ بے مکھ در آئے ناچے، پرہ ابناشی نظر نہ آئی۔ گرمکھ ساچا سوہنگ ہردے واچے، آتم جوت پرہ کرے رُشنائی۔
 مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ تیرا ہونے سہائی۔ گرمکھ سو جن جس پرہ دیا کہئے۔ گرمکھ سو جن جس پرہ
 درس دکھائے۔ گرمکھ سو جن جس پرہ ابناشی چرن لگائے۔ گرمکھ سو جن سوہنگ شبد رسنا گائے۔ دھن دھن دھن
 گرمکھ مہاراج شیرسنگھ سر ہتھ ٹکائے۔ گرمکھ پرہ تیری اوٹ۔ آتم کڈھے سارے کھوٹ۔ ایک شبد آتم دھن سوہنگ
 لگاوے چوٹ۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ اُچائے وڈیائے تراے وچ کوٹی کوٹ۔ کوٹن وچ گرمکھ اُجیارا۔ لکھائے
 لیکھ نہکلنک اوتارا۔ ستجگ اُچائے ست کرے ورتارا۔ بھگت وڈیائے پرہ لیکھ لکھائے اپارا۔ پرہ اپنی سرن لگائے، کرپا کرے
 آپ گردھارا۔ وچ مات لوک تراے، جنم نہ پائے دو جی وارا۔ وچ جوتی میل ملائے، آپ اپنا کرے آکارا۔ مہاراج شیرسنگھ
 وشنوں بھگوان، ستجگ اُچائے ساچا ست پسارا۔ ستجگ ساچے ست ورتار۔ ست ست ورتائے ست کرتار۔ یت یت یت
 ایک شبد رکھائے ادھار۔ مت مت مت پرہ ساچی مت پائے وچ سنسار۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان بے مکھ کرے
 خوار۔ سچ سچ پرہ ست ورتاونا۔ ساچا کام ساچے دھام پرہ ابناشی آپ رچاونا۔ سوہنگ نام امرت جام پرہ سادھ سنگت
 پلاونا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، پورن کرم مستوانے آپ کراونا۔ مستوانا پرہ دھام اُچائے۔ راجے رانے سرن لگائے۔
 چار ورن پرہ مان دوئے۔ ایک آن نہکلنک رکھائے۔ رانا سنگرور پرہ رنگ رنگائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ساچا
 دھام آپ اُپائے۔ ساچے دھام پرہ مان دوئے۔ آپ اپنے چرن اُٹھائے۔ سادھ سنگت پرہ سنگ رلائے۔ گن ندھان وچ رسیا
 سمائے۔ نام دی بان پرہ جگت لگائے۔ ساچی آن سوہنگ پائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سادھ سنگت سد سنگ
 سمائے۔ ساچا پرہ سچ کرم کہئے۔ سادھ سنگت سچ شبد سُنائے۔ اپنا چرن پرہ لے اُٹھائے۔ راؤ زکاں مان گوائے۔ ساچا دھام

آپ سہائے۔ سوہنگ نام سرب ورتائے۔ جے جے جیکار سرب کرائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ایک ساچا ڈنک وجائے۔ کلجگ اتم ہوئے اخیر۔ پرہ ساچا سنگ سادھ سنگت پائے آپ وہیر۔ مستوانا ساچا دھام، امرت کرے ساچا نیر۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ستجگ ساچا امرت بر سے جوں بالک ماتا سیر۔ ساچا پرہ سچ فرماوے۔ سادھ سنگت ساری اٹھ دھاوے۔ وڈ وڈ جودھ اپنا کرم آپ کراوے۔ شبہ لکھاوے آگادھ بودھ، جیو کئے بھیو نہ پاوے۔ سرشٹ سبائی پرہ جائے سودھ، شبہ سروپی کھیل رچاوے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سادھ سنگت سنگ سد سماوے۔ سادھ سنگت سنگ سد سمایا۔ ساچا کرم پرہ آپ کمایا۔ ساچا چرن جن کنارے پرہ ساچے جا ٹکایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، شبہ سروپی والی بند اٹھایا۔ جن کنارے پرہ چرن ٹکائے۔ راجے رانیاں مان گوائے۔ ورن برن دا بھید چکائے۔ ایک سیو نہکلنک دکھائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، دلی شہر بھاگ لکائے۔ ساچے پرہ کرم کمایا۔ امرت ورتے ورتائے جو ڈھروں لکھایا۔ جگو جگ پرہ آپ اپنی بنت بنایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، کلجگ اپنا بھید چکایا۔ جن کنارہ کنارہ جن۔ جوت جگائے پرہ تین بھون۔ ہر رائے گن جیو جانے کون۔ بے مکھاں مانس جنم گویا آون گون۔ گرمکھاں مان دویا پرہ سوہنگ شبہ چلایا وچ سواس پون۔ پرگٹ جوت درس دکھایا، امرت میگھ برسایا جوں برکھے سون۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، در گھر ساچے مان دویا، چرن دھوڑ دیوے سچ نوہن۔ ساچا تٹ جن کنارہ۔ دواپر دھرے جوت کرشن مرار۔ واس دیو جانکی نند جشودا آر پارا۔ ہنکاریاں پرہ گوائے ہنکار، جگو جگ لوکات لے اوتارا۔ پرہ ساچے دی ساچی کار۔ پرگٹے جوت کھولے کوٹ در کواڑ۔ ساچا پرہ وچ آیا جمنا دھار۔ اٹھی سُرستی چرن چنے کرشن مرار۔ جگو جگ پرہ ساچا وچ مات لے اوتار۔ جن کنارہ پرہ وکھانے۔ ساچا رنگ سدا پرہ مانے۔ آپ اپنے ورتے بھانے۔ جیو جنت کوئی بھید نہ جانے۔ وچ دواپر پرہ کینے کھیل مہانے۔ جوت سروپی جوت پرہ سد سے بردھاں بال انجانے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں

بھگوان، کلجگ جیو جن وِرا جانے۔ وچ دواپر پرہ جوت پرگٹائی۔ رمیّا رام گھنّیا شام ناؤں رکھائی۔ ساچا پرہ اوستھا بال
 کرے کھیل رگھڑائی۔ جوت سروپی جوت پرہ، کھٹے جیو بھیو نہ پائی۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوں بھگوان، کلجگ جامہ دھار
 جمن کنارے ساچا دھام دے اُجائی۔ ساچا دھام پرہ اُجاون۔ اپنا چرن آپ ٹکاونا۔ سادھ سنگت پرہ سوہنگ ساچا نام
 چاون۔ پرہ ساچا در دربار بناونا۔ پرہ اپنا جوت سروپی تیج آپ وکھاون۔ ایک در گھر بار، پرہ ایک مارگ لؤنا۔ ساچا نام
 ست ست ورتار، پرہ مہاراج شیرسنگھ وِشنوں بھگوان، سوہنگ ساچا نام چاون۔ جمن کنارے پرہ واسا۔ جوت
 جگے پرہ اناشا۔ سادھ سنگت پرہ پورن دیوے دھرواسا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوں بھگوان، سرِشٹ سبائی ویکھے رنگ
 تماشا۔ سادھ سنگت گر چرن سہائے۔ گرچرن پریتی دوس رین کھائے۔ ساچی نیتی آتم پرہ سد رکھائے۔ کلجگ اوڈھ انتکال کل
 پیتی پرہ ساچا دئے لکھائے۔ سادھ سنگت سدا جگ جیتی، پرہ ساچا آس پُجائے۔ ملیا پھل سیو جو کیتی، ساچا نام پرہ
 جھولی پائے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوں بھگوان، جمن کنارے شبد لکھائے۔ ساچے پرہ سچ شبد لکھاون۔ والی ہند پکڑ اٹھاون۔
 وڈ وڈ پرہ مرگند اپنا تیج آپ وکھاون۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوں بھگوان، جوت سروپی درس دکھاون۔ جاگے بھاگ کلجگ
 سوئے۔ ساچی جوت پرہ جگت بلوئے۔ ستگر ساچا نہ بھیکھے کوئی۔ اگیان اندھیر رہے نہ کوئی۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوں
 بھگوان، تڈھ جیوڈ اور نہ کوئی۔ ساچی جوت کرے پرکاش۔ اگیان اندھیر جائے وناس۔ آتم دکھ بھکھ پرہ کینے ناس۔ ساچا
 پرہ سد رکھے واس۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوں بھگوان، مانس جنم کرائے راس۔

★ ۸ چیت ۲۰۰۹ بکرمی پورن سنگھ دے گرہ پنڈ جیٹھووال ضلع امرتسر ★

گرسکھ ساچے پرہ چرن ٹیک۔ پرہ ساچا کرے بُدھ بیک۔ نرمل جوت جگائے ایک۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ساچی رکھاوے چرن ٹیک۔ چرن ٹیک گرسکھ رکھائے۔ پرہ ابناشی بنت بنائے۔ مات لوک پرہ ساچا دیوے وڈیائے۔ جیو جنت گرسکھ ساچے تیرا نام رسنا گائے۔ ساچا پرہ ابناشی بیٹھ اکت تیرے لیکھ لکھائے۔ جوت سروپی پرہ ساچا کنت، گرسکھ بھل نہ جائے۔ پرہ ساچا سدا بے انت، سدا اپنے رنگ سمائے۔ گرمکھ ورلے پرہ بنائے سنت، ساچی دھن اُچجائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ایکا بخشے چرن سرنائے۔ جس جن بخشے چرن سرنائے۔ گرمکھ ساچے پرہ چرن ترنا۔ نہکلنک جوت میل کر گرسکھ گر اک کرنا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، کلجگ کھیل کر جوت جگائے چار ورنان۔ ورن چار پرہ مان دوٹیا۔ سوہنگ چڑھائے ساچی نٹیا۔ جے جے جیکار بنائے ساچی مٹیا۔ ایکا ایکنکار پت آپ اکھوٹیا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپی بھو کھٹیا۔ بھیت کھلائے آپ پرہ، اپنی بنت بنا۔ بھیت کھلائے آپ پرہ، وچ مات جوت پرگٹا۔ بھیت کھلائے آپ پرہ، کلجگ جیاں دیوے مان گوا۔ بنت بنائے آپ پرہ، گرسکھ سوئے لے آپ جگا۔ بھیت کھلائے آپ پرہ، مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ ڈنک وجا۔ سوہنگ ڈنک چار کنت جائے وچ۔ شیر شیر شیرسنگھ جائے گج۔ وید پُران قرآن انجیل شاستر چھ وچوں مات جائن بھج۔ سوہنگ شبد پائے آن سادھ سنگت رکھائے ل۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، چرن آئے جن سپس جھکائے پردے لے کج۔ کھانی بانی نہ ہوئے سپائے۔ نہکلنک کل جوت پرگٹائے۔ وڈ وڈ وڈ پرہ اپنے بھانے رہیا سمائے۔ تٹ تیرتھ کوئی سار نہ پائے۔ ویلے انت کل نہ کوئے ہوئے سپائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سرب مان گوائے۔ مان گوائے سرب آن۔ چار یاراں سنگ محمد جو پرہ پائی آن۔ ایکا شبد نہکلنک سوہنگ لایا بان۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سرب گوائے مان۔ پرہ ساچا کل بنت بناوے۔ بن پت پوت اُچاوے۔ کواری

مریا نام لکھاوے۔ یسُو کِستی جگت اُپاوے۔ کلجُگ اُلٹی بنت بناوے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، ویلے انت جوت
 انجیل کھچ وکھاوے۔ ساچا نام دھرے گر منتر۔ سوہنگ شبد سرب بھسمنتر۔ رسنا سواس چلائے پرہہ ایکا ستنتڑ۔ مہاراج
 شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، چار ورن سوہنگ دیوے ساچا گر منتر۔ ساچا نام جو جن درڑاوے۔ پرہہ ابناشی رسنا گاوے۔
 نج گھر واسی نج ماہ پاوے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، جوت سروپی سد وچ سماوے۔ اپنا آپ پرہہ رہیا چُھپائے۔
 بے مُکھاں پرہہ دس نہ آئے۔ گر مُکھاں پرہہ بوجھ بُجھائے۔ سوہنگ شبد گیان دے، پرہہ ساچا سرن لگائے۔ ایکا نام جگت ندھان
 دے، پرہہ بھلیاں مارگ پائے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، آپ اپنا نام دھرائے۔ ساچا نام جگت دھرائے۔ ہنسا اوتار
 جگت پرہہ اکھوائے۔ موہنی روپ پرہہ لیا وٹائے۔ شو شنبھو پرہہ دے بھلائے۔ آکار وکار پرہہ ردے وسائے۔ گن ندھان چتر سُبجان
 شو جائے مان گوائے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، جوت سروپی کھیل رچائے۔ موہنی روپ پرہہ بنایا۔ ویکھ شو آتم
 ڈلایا۔ کام ہنکار سدھ بھلایا۔ جوت سروپی جوت پرہہ کسے ہتھ نہ آیا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، جوت سروپ
 جُگو جُگ سب دا مان گویا۔ سچ پرہہ سچ دربار۔ ساچی جوت دھرے وچ سنسار۔ دیونہار اک داتار۔ منگن کھڑے کوٹ
 دوار۔ ایکا شبد پرہہ رکھاوے ادھار۔ پرگٹ جوت جوت سروپ، ساچا جوت کرے آکار۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان،
 نہکلنک نر اوتار۔ ساچا در بھگت بھنڈار۔ دیوے پرہہ اگم اپار۔ اگم اپار گرسکھ ساچا جائے تار۔ ہردے وسے کرشن مُرار۔
 لوکيات نہ ہووے کسے ڈر۔ رکھے ہتھ سِر آپ گردھار۔ کل جیو اپنا کییا لین بھر، مدرا ماس کرن آہار۔ گر مُکھ ساچا پرہہ
 چرن لاگ جائے تر، سوہنگ شبد گائے رسن اپار۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، جوت سروپی کرے پَسار۔ جوت
 سروپ پرہہ پرکاشے۔ آتم اندھیر سرب ونا سے۔ ساچا پرہہ رکھے سچ گھر واسے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، سوہنگ
 شبد چلائے چپائے سواس سواسے۔ سوہنگ شبد بلی بلوان۔ بخشے گر مُکھ ساچا پرہہ وِشنوُن بھگوان۔ جو جن رسنا چے آتم

جوت جگے مہان۔ کر درس جوت سرُپ مہاراج شیرسنگھ گن ندھان۔ گنوت نہ جیو وچارے۔ جوت سرُپ وچ سنسارے۔ کلجگ جیو اتکال ہوئے اندھ اندھیارے۔ بے مکھ سوئے لمبے پیر پسرارے۔ مانس جنم گئے کل ہارے۔ دو جہانی ہوئے خوارے۔ گرسکھ جن ساچا ہوئے۔ بن پرہہ اور نہ دیسے کوئی۔ پرہہ چرن لاگ جنم جنم دی میل دھوئی۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ دھاگے لئے پروئی۔ سوہنگ ساچا نام اُچایا۔ ستجگ ساچا مارگ لایا۔ کلجگ جھوٹا بھیکھ مٹایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، راؤ زناں اک کرایا۔ ستجگ ساچا مارگ لائے۔ جوت سرُپی ساچی جوت وچ مات جگئے۔ ایک شبد ایک راگ پرہہ ایک دُھن اُچائے۔ ساچا نام چار کُنٹ پرہہ سوہنگ ڈنک وجائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، راؤ رنگ اک کرائے۔ ساچا پرہہ کل ورتائے۔ ساچی جوت وچ مات پرگٹائے۔ پون پوت پرہہ شبد لائے۔ گرمکھ ساچے پرہہ ردے وسائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت سرُپی ہوئے سہائے۔ سوہنگ ساچا سچ گھر پایا۔ ساچا پرہہ رسنا لایا۔ وچ مات پون سمایا۔ چار کُنٹ پرہہ ساچے ایک ڈنک وجایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ مان دویا۔ سوہنگ شبد پرہہ کی دُھن۔ جن ورا جانے مانے رکھ مَن۔ پورن پرہہ پچھانے جیو آتم کھلے سُن۔ کلجگ جیو ہوئے انجانے، پرہہ کھپائے اتکال کل چُن۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، زناں لئے پکار سُن۔ ساچا پرہہ سُنے پکارا۔ مات لوک لئے اوتارا۔ ایک جوت جگے نہکلنک اوتارا۔ سرِشٹ سبائی ہوئے خوارا۔ بے مکھان آتم پرہہ لائے کھنڈا دو دھارا۔ گرمکھ ساچے رنگ چڑھائے پرہہ سوہنگ اپارا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت سرُپ اگم اپارا۔ سچ گر سچ دربار۔ بھگت جنان پرہہ تارنہار۔ کلجگ بیڑا کریا پار۔ جو جن آئے پرہہ چرن دوار۔ سوہنگ شبد پرہہ دیوے نام ادھار۔ رسنا چپ جپ جیو آتم کرے اُجیار۔ ساچا نام امرت رس پیو، ویلے انت پاوے موکھ دوار۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ ساچے مان رکھائے وچ سنسار۔ وچ جگت پرہہ مان دوائے۔ پرہہ ساچا متگت جس جن جنائے۔ بے مکھ جیو کوئی بھیو نہ پائے۔ گرمکھ

ساچے سُپھل ہوئے در سیو، در آئے سیس جھکائے۔ دیوے درس پرہہ الکھ ابھیو، مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ساچی جوت پرگٹائے۔ کِریا کرے آپ گردھارا۔ ساچی جوت کرے آکارا۔ جوت سروپ پرہہ اگم اپارا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک نرائن نر اوتارا۔ نرائن نر جگت پت آیا۔ جوت سروپی کھیل رچایا۔ ایکا بھیو پرہہ آپ کھلایا۔ گرمکھاں پرہہ مان دوايا۔ بے مکھاں گوڑھی نیند پرہہ سوایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جامہ گھنک پُری وچ پایا۔ جوت سروپی جامہ دھار۔ اچرج کھیل کرے کرتار۔ ساچا پرہہ سُنے پُکار۔ ایکا شبد دیوے ادھار۔ آتم جوت جگے اپار۔ انحد شبد اُچے دُھنکار۔ امرت آتم برکھے پرہہ کِریا دھار۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سرب جنان دی جانے سار۔ سرب جنان پرہہ آپے جانے۔ اپنا رنگ آپ پرہہ مانے۔ کلجُگ جیو ہوئے انجانے۔ جوت سروپ نہ پرہہ پچھانے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، انتکال کل میٹ وکھانے۔ کل کل کل ہوئے انت۔ مایا پرہہ پائے بے انت۔ سرب بھیکھ مٹائے سرب جیو جنت۔ بیٹھا اڈول پرہہ اِکت۔ گرمکھ ساچے مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، بنائے ساچے سنت۔ آتم ساچی جوت جگائی۔ سُرَت شبد پرہہ میل ملائی۔ ساچے پرہہ دیا کھائی۔ سوہنگ ساچا نام گرمکھاں جھولی پائی۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، آتم دیوے جوت سوائی۔ آتم جوت کرے اُجیار۔ سوہنگ دیوے نام ادھار۔ ایکا رنگ وسے کرتار۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ست پُرکھاں لاوے پار۔ ست پُرکھ ست کر جان۔ ساچا پرہہ سد رنگ مان۔ دیوے درس پرہہ بدھنان۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، بے مکھاں سوہنگ شبد مارے بان۔ سوہنگ شبد پرہہ چلایا۔ کلجُگ جھوٹھا بھیکھ مٹایا۔ کلجُگ ساچا لیکھ چُکایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپی جوت پرگٹایا۔ ایکا جوت اک آکارا۔ ایکا بنک اک دوارا۔ جُگو جُگ پرہہ مات لے اوتارا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک نرائن نر اوتارا۔ ستگر ساچا دیا کھائے۔ وچھڑیاں کل میل ملائے۔ رُٹھڑیاں پرہہ لے منائے۔ بھکھڑیاں پرہہ بھکھ گوائے۔ دُکھڑیاں پرہہ دُکھ مٹائے۔ رُکھڑیاں پرہہ امرت میگھ برسائے۔

سُکڑیاں پرہ مات ہرا کرائے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُں بھگوان، آتم ساچی جوت جگائے۔ گُرمکھ سویا پرہ ساچا جاگا۔ انحد
 شبد اُپجاوے راگا۔ کُھلے سُنّ پرہ چرنی لاگا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُں بھگوان، آتم میل گوائے داغا۔ دُکھیا جیو در بللائے۔
 ساچا پرہ دیا کھائے۔ کِرپا کرے آپ رگھرائے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُں بھگوان، سرن پڑے دی لاج رکھائے۔ سرن آئے جو جن
 سرنایا۔ پرہ ساچے دا مان رکھایا۔ آتم ابھان سرب گویا۔ ایکا دھیان گُرجن لگایا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُں بھگوان، در گھر
 آئے سر ہتھ ٹکایا۔ جو جن آئے گُرجن دربارے۔ کِرپا کرے پرہ گِردھارے۔ روگ سوگ پرہ آپ نوارے۔ درس اموگھ
 دیوے گِردھارے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُں بھگوان، کر کِرپا پار اُتارے۔ کر کِرپا پار اُتاریا۔ نِردھناں پرہ کاج سواریا۔
 سردھناں پرہ آس پُجاریا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُں بھگوان، کِرپا کرے آپ کرتاریا۔ نِردھناں پرہ سردھا پُور۔ ساچا پرہ
 سدا حضور۔ آتم بختے ساچا نُوْر۔ سوہنگ دیوے ساچی نُوْر۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُں بھگوان، خالی بھانڈے کرے
 بھرپُور۔ پُورن پرہ پُورن آسا۔ ساچا پرہ سچ بھرواسا۔ چرن پِرتی ساچی رَہراسا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُں بھگوان، کرے
 بند خلاصا۔ گُرمکھاں کرے بند خلاصی۔ گلوں کٹے جم کی پھاسی۔ جُگت مکت کرائے داسی۔ دیوے مان گھنک پُر واسی۔
 کلجگ پرگٹے جوت ابناشی۔ کلجگ مایا در تو ناسی۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُں بھگوان، سرب گھٹ واسی۔ سرب گھٹا پرہ
 آپے جانے۔ بھگت جنان پرہ برد رکھانے۔ در گھر ساچے دیوے مانے۔ ساچی جوت جگے مہانے۔ گُرمکھ وِرا پرہ رنگ
 مانے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُں بھگوان، سرب جنان دی آپے جانے۔ سرب جنان پرہ جاننہار۔ آتم وسے پرہ گِردھار۔
 دِس نہ آئے کلجگ جیو گوار۔ گُرمکھاں جوت آتم کرے اُجیار۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُں بھگوان، گُرمکھ ساچے کھول دیوے
 در دوار۔ دسم دوار پرہ آپ کھلائے۔ سُرْت شبد پرہ میل ملائے۔ آتم ترے کٹی کھول وکھائے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُں
 بھگوان، سوہنگ ساچی دُھن اُپجائے۔ سوہنگ دُھن اُپجاوے آتم اندر۔ جھوٹھی کایا ساچا مندر۔ گُرمکھ ساچے کھلا جندر۔

مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، جوت سرُوپی وسے اندر۔ گُرسکھ منگ درس دان۔ دیوے درس وِشنوُن بھگوان۔
 سوہنگ نام دیوے بان۔ رسنا چپ جپ جیو آتم جوت جگے مہان۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، جوت سرُوپی میل
 ملان۔ جوت سرُوپی میل ملاوے۔ آپ اپنا آپ پرکٹاوے۔ آتم بُجھی دیپک پھیر جگاوے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن
 بھگوان، گُرمکھ ساچے درس دکھاوے۔ درس دکھائے دیاوند۔ آتم اُچاوے پرمانند۔ گُرمکھ کٹائے دُکھ بند بند۔ مہاراج شیرسنگھ
 وِشنوُن بھگوان، گُرمکھ ساچے دھیر دھرائے، جوُن سیتلتا چند۔ ساچا گر سانتک ست۔ گُرمکھ ساچے ساچی مت۔ پرہ
 ابناشی جانے آپ مت گت۔ سوہنگ شبد رکھاوے دیہ ساچا یت۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، گُرمکھ ساچے رکھے
 تیری پت۔ پت پریشور دیا کھائے۔ آپ اپنے چرن لگائے۔ اگیان اندھیر سرب مٹائے۔ جوت سرُوپی درس دکھائے۔ ایک جوت
 دے ٹکائے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، گُرسکھ ساچے دیا کھائے۔ دیوے درس الکھ ابھوا۔ آپ اپنی لاوے سیوا۔
 سوہنگ دیوے آتم ساچا میوہ۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، گُرسکھ وڈیائی وڈ دیوی دیوا۔ سُرتی دیوے سُرت دھیانا۔
 آتم دیوے برہم گیانا۔ سوہنگ اُچاوے سُناوے شبد مہانا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، جوت سرُوپ گن ندھانا۔
 کِریا کرے پرہ اپارا۔ سوہنگ شبد اُچے دھنکارا۔ کھول دیوے پرہ دسم دوارا۔ امرت جھرنا جھرے اپارا۔ مہاراج شیرسنگھ
 وِشنوُن بھگوان، دیوے درس جوت سرُوپ نرادھارا۔ ساچا پرہ برابر سائے۔ ساچا پرہ نیرویر اکھوائے۔ ساچا پرہ گُرمکھان
 سد دیا کھائے۔ ساچا پرہ دیوے وڈیائی ہوئے نانا جو در تے آئے۔ آتم ساچی جوت جگائے۔ بن باقی بن تیل وچ دیہ کرے
 رُشنائے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، آپ اپنا دیوے جنائے۔ آپ اپنا جن جناوے۔ جوت سرُوپی درس دکھاوے۔
 باہوں پکڑ پرہ آپ اٹھاوے۔ گُرمکھ ساچے مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، ویلے انتکال کل چرن لگاوے۔ انتکال کلجگ
 کرانا۔ بے مکھ جیواں پرہ سرب مٹانا۔ گُرمکھ ساچے ساچی درگاہ مان دوانا۔ سادھ سنگت انتکال پرہ سر ہتھ ٹکانا۔

مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سچکھنڈ نواس رکھانا۔ درگاہ ساچی مان دوئے۔ درگھر ساچے لئے بہائے۔ جوت جوت میل
 کر، لکھ چُراسی گیڑ کٹائے۔ پاربرہم اچرج کھیل کرائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گُرمکھ ساچے لئے ترائے۔ تارنہار آپ
 داتار۔ کلجُگ بیڑا کیا پار۔ دیوے درس پرہہ اپار۔ پکڑ لیاوے چرن دوار۔ کِریا کرے بھگت ادھار۔ مہاراج شیرسنگھ
 وشنوں بھگوان، آتم جوت جگائے اپار۔ آتم جوت ہونے پرکاش۔ آتم اندھیر جائے وناس۔ سوہنگ اُچے سواس سواس۔ مہاراج
 شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سد رکھے وچ واس۔ سوہنگ تیری جے جے جیکار۔ چار کُنٹ ورتے وچ سنسار۔ چار ورن ایک
 دسے نہکلنک تیرا دربار۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، مات جوت کرے آکار۔ ایک در دربار رکھایا۔ چار ورن پرہہ مان
 دوايا۔ اُچ نیچ سرب بھیکھ مٹایا۔ راؤ رنگ اک کر بہایا۔ راجا رانا تختوں لایا۔ سوہنگ بان شبد چلایا۔ کلجُگ اتم پرگٹ
 جوت نہکلنک کل کرم کمایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ ساچا ڈنک وجایا۔ سوہنگ شبد وجے ڈنک۔ اک
 کرائے راؤ رنگ۔ پرگٹ جوت سہائے تھان بنک۔ جوت سروپی پرگٹ جوت دیوے درس واسی پُری گھنک۔ گھنک پُری پرہہ
 جامہ پایا۔ اپنا آپ پرہہ آپ چھپایا۔ گُرمکھ ورلے پرہہ سیو لگایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گُرمکھ ساچے درس
 دکھایا۔ گُرمکھ گر در آئے۔ آتم ترکھا سرب مٹائے۔ نجانند نچ ماہ پچائے۔ آتم ساچی جوت جگائے۔ جگے جوت کدے
 بُجھ نہ جائے۔ سوہنگ شبد رسن سواس چلائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سد آتم واس رکھائے۔

★ ۱۵ چیت ۲۰۰۹ بکرمی ماتا بِنِشن کور دے گرہ پنڈ جیٹھووال ★

بنت بنائے آپ پرہ، اپنی جوت پرگٹائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، گرسکھ ساچے لے جگائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، وچ چرن لے لگائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، آتم اندھیر دئے گوائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، ساچی جوت دے جگائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، اپنی دیا کمائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، گرمکھ ساچے بجر کپاٹ کھلائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، ساچی جوت کرے رُشنائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، آتم جھرنا دے جھرائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، مکھ امرت دئے چوائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، مہاراج شیرسنگھ وِشنوں بھگوان، جوت سروپی درس دکھائے۔ بنت بنائے آپ پرہ، جوت سروپی درس دکھاوے۔ بنت بنائے آپ پرہ، انحد ساچی دُهن اُچاوے۔ بنت بنائے آپ پرہ، انحد ساچا راگ اُچاوے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوں بھگوان، اپنی جوت آپ پرگٹاوے۔ ساچے پرہ بنت بنائی۔ آپ اپنی جوت پرگٹائی۔ بے مکھ آتم اندھیر رکھائی۔ گرمکھ ساچے بوجھ بُجھائی۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوں بھگوان، سوہنگ دات جھولی پائی۔ سوہنگ ایک بھگت ادھار۔ ستگر ساچا اک رکھائے شبد سنسار۔ بیٹھا اڈول وچ جیو جنت گرمکھ وِرا پاوے سار۔ ساچا پرہ ایک دیوے چرن پیار۔ مات لوک ملے وڈیائی، آتم اُچے ساچی دُهنکار۔ دوس رین پرہ ایک شبد چلاوے، بھگت ادھار۔ پرہ ساچا سچ میل ملاوے، سد بخشنہار آپ داتار۔ بھلیاں پرہ مارگ پاوے، کرے کراوے کراونہار۔ کلجگ جیو بھیو نہ پائے، مہاراج شیرسنگھ وِشنوں بھگوان، سرب جنان دی پاوے سار۔ گرمکھ ساچے بوجھ بُجھائے۔ آپ اپنا بھیو کھلائے۔ ایک رنگ گرمکھ آتم لائے۔ سوہنگ شبد پرہ جھولی پائے۔ دوس رین رسنا گائے۔ انتکال کل نہ لگے تتی وائے۔ مات لوک آئے بھگونت، ستجگ ساچا راہ چلائے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوں بھگوان، آپ اپنی جوت پرگٹائے۔ کلجگ اتم کھیل رچاونا۔ بے مکھان نشٹ کراونا۔ سوہنگ کھنڈا پرہ اُٹھاونا۔ ستجگ ساچا مارگ لاونا۔ ایک ایکنکار نام ایک دھراونا۔ سرب سہائے تھان بنک، چار ورن اک کراونا۔ اک کرائے راؤ رنگ، اوچ نیچ دا بھیو مٹاونا۔ سوہنگ وچاوے ساچا ڈنک، چار

کُنٹ جے جے جیکار کراونا۔ گرسکھ اُدھارے جوں تریتا جنک، جوت سرُپی آتم جوت جگاونا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جامہ گھنک پُری وچ پاونا۔ کلجگ اتم انت کرا کے۔ اپنی کل آپ ورتا کے۔ جوٹھ جھوٹھ سب نشٹ کرا کے۔ تٹ تیرتھ سب نام مٹا کے۔ کہانی بانی گگن پاتالی ایک جوت ٹکا کے۔ سوہنگ ساچا شبد وچ مات چلا کے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، کلجگ تیرا انت کرا کے۔ وید اتھرن جائے مٹا۔ اللہ اللہہو جوت کھچا۔ عیسیٰ موسیٰ محمدی کوئی دیسے نہ۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ شبد چلاوے سبئی تھان۔ چار کُنٹ جے جے جیکار۔ سوہنگ شبد ورتے وچ سنسار۔ ستجگ مات لوک لئے اوتار۔ سچ سچ پرہ بھرے بھنڈار۔ کلجگ جیو مَورکھ مُگدھ گوار۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا سوہنگ مارے مار۔ لیکھ لیکھئے پرہ الکھ الیکھا۔ در آئے پرہ مان گوائے کڈھ بھرم بھلیکھا۔ در آئے پرہ درشن بئے، گرمکھ ساچے پرہ نیر پیکھا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان شبد لیکھئے، میٹ وکھائے مستک لیکھی جو ریکھا۔ ساچے پرہ سچ وڈیائی۔ بھگتن ہوئے آپ سہائی۔ رنگاں سر پرہ ہتھ ٹکائی۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت نرنجن مات پرگٹائی۔ ساچا کرم پرہ کمائی۔ سادھ سنگت بھو کھلائی۔ ایک دو جا کوئے رہن نہ پائی۔ ایک ایکنکار ایک نام دھرائی۔ ایک ورتے وچ سنسار، ورن برن پرہ بھو مٹائی۔ سادھ سنگت در اترے پار، جو چل آئے سرنائی۔ گر چرن پیکھے ہر کا دوار، مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان پورن آس کرائی۔ گر چرن ہر کا دوار، بھگت جن پرہ پرکھے نیتی۔ دیوے درس اگم اپار، گرمکھ ساچے پرہ کایا سیتل کیتی۔ ہوئے مارے وچوں ہنکار، بے مکھ پائن اپنی کیتی۔ مدرا ماس کرن آبار، انتکال کل جائے اودھ سی بیتی۔ مہاراج شیرسنگھ پرگٹ ہوئے چٹے اسو اسوار، جگو جگ پرہ ساچے دی ساچی ریتی۔ چٹے اسو پرہ پرگٹ ہوئے۔ رانا سنگرور پرہ چرن بلوئے۔ ہوئے پرکاش ترے لوئے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ایک دسا ساچا در، دوسر ناہی کوئی۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جے جے جیکار ہوئے تین لوئے۔ ساچا پرہ درس دیکھئے۔ راؤ رنگ پرہ چرن لگائے۔ پار

اُتار پرہ وچ سیوا لائے۔ وچ سنسار مان رکھائے۔ شبہ ادھار مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، آتم شانت کرائے۔ ساچے پرہ
 ساچی کارا۔ جوت سرؤپی ورتے وچ سنسارا۔ ساچا پرہ دیوے درس جوت سرؤپ اگم اپارا۔ ساچا پرہ امرت آتم برس،
 ساچا دیوے موکھ دوارا۔ ساچا پرہ آتم مٹائے ساری حرص، جو جن آئے چرن دوارا۔ ساچا پرہ دکھیاں بھکھیاں کل دکھ بھکھ
 انت پرہ روگ نوارا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ دیوے نام ادھارا۔ سوہنگ نام گر در پایا۔ بھانڈا بھرم
 بہن وکھایا۔ ساچا کرم گر در لکھایا۔ مائس جنم لیکھے لایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، در آئے درشن پایا۔ کر درس آتم
 رس مان۔ آتم اُچے سکھ مہان۔ سوہنگ دیوے پرہ ساچا دان۔ گنوت آپ بھگوان۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، سرب
 جییاں دا جانی جان۔ آپ جانے آپ وکھانے۔ آپ چلائے اپنے بھانے۔ پکڑ اٹھائے راجے رانے۔ راؤ رنگ اک پرہ کرانے۔ اوچ
 نیچ دا بھرم مٹانے۔ ستجگ ساچے جیو اُپانے۔ سادھ سنگت پرہ میل ملانے۔ آتم برہم گیان دوانے۔ جوت پرکاش ہوئے
 مہانے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، اپنی گت مت آپے جانے۔ اپنا کیا آپے جانے۔ جیو جنت نہ کھئے پچھانے۔ جگو
 جگ بھلے جیو انجانے۔ سوہنگ شبہ پرہ ماریا بانے۔ تختوں لاپے راجے رانے۔ چرنی ڈگن ہوئے نہانے۔ مستوانے پرہ
 ساچے چرن لگانے۔ دوس چالی پرہ جگت لیکھ لکھانے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سب دے مان گوانے۔
 مستوانے چرن ٹکائے۔ ہنکاریاں پرہ ہنکار گوائے۔ کر خوار پرہ سرن لگائے۔ دیوے تار جو جن چرنی سپس جھکائے۔ اترے
 پار جو جن سوہنگ رسنا گائے۔ جنم نہ پاوے دوچی وار، نہکلنک سر ہتھ ٹکائے۔ بھگت وچھل آپ گردھار، مات لوک
 پرہ جوت جگائے۔ سچ سچ ورتے وچ سنسار، ستگر ساچا مارگ لائے۔ بے مکھان نہ دیسے ارار پار، پرہ وچ منجدھار ڈبائے۔
 نہکلنک چرن ڈگے جو نر نار، پرہ جوتی میل ملانے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ویلے انت ہوئے سہائے۔ ساچی سیو
 جس جن کمائی۔ دیوے درس آپ رگھرائی۔ جم دوٹ کوئی نیڑ نہ آئی۔ وچ بیان پرہ لئے بٹھائی۔ سچکھنڈ پرہ دے پُچائی۔

جوت سرُوپی پرہ جوت جگائی۔ ایک جوت ہوئے رُشنائی۔ مہراج شیرسنگھ وِشنو بھگوان، گُرمکھ ساچے میل ملائی۔ در گھر ساچا جس جن پایا۔ جوت سرُوپی میل ملایا۔ آوے نہ جاوے جائے نہ آئے پرہ اپنے رنگ سمایا۔ مہراج شیرسنگھ وِشنو بھگوان، سچکھنڈ نواس رکھایا۔ سچکھنڈ نواس رکھاوے۔ آپ اپنا بھو کھلاوے۔ ایک جوت جُگو جُگ وِچ مات پرگٹاوے۔ گُرمکھ ساچے پرہ ساچی گوت بناوے۔ بے مُکھ آئن جائن در روت، من وِچ ہنکار رکھاوے۔ گُرمکھاں پرہ کھول سوت، دُرمت میل آپ دُھواوے۔ مہراج شیرسنگھ وِشنو بھگوان، گُرمکھ ساچے میل ملاوے۔ ساچے پرہ دیا کما۔ اپنی سرن لے لگا۔ سَتجُگ سوہنگ راگ پرہ دئے چلا۔ مہراج شیرسنگھ وِشنو بھگوان، سوہنگ شبد جگت جائے دھرا۔ سوہنگ شبد پرہ جگت چلاوے۔ چار ورن پرہ رسنا گاونہ۔ ورن برن پرہ اک کراوے۔ اُوچ نیچ پرہ سرن لگاوے۔ راؤ اُمرائے پرہ نشٹ کراوے۔ نیاں نیتانیاں پرہ چرن لگاوے۔ چتر سُگھڑ سیانیاں پرہ سرت شبد جگاوے۔ پردھ جوان انجانیاں پرہ ایک شبد وساوے۔ مہراج شیرسنگھ وِشنو بھگوان، سادھ سنگت سر ہتھ ٹکاوے۔ پورے گر چرن بلہار۔ باہوں پکڑ پرہ جائے تار۔ ایک بختے چرن پیار۔ ساچی جوت دیوے ادھار۔ گُرسکھ ساچے کرم وچار۔ جوت سرُوپی جوت پرہ کرے کھیل اپار۔ بے مُکھاں آتم نہ دسے ویلے انت کرے خوار۔ گُرسکھاں پرہ جوت سرُوپ دیوے درس آتم کرے اُجیار۔ سوہنگ شبد چار کُٹ پرہ کرے جے جے جیکار۔ سادھ سنگت پرہ در سہائے، دیوے جوڑ کرن نمسکار۔ مہراج شیرسنگھ وِشنو بھگوان، پورن نر اوتار۔ نر اوتار بنت بناوے۔ راؤ رنکاں سرن لگاوے۔ سادھ سنگت پرہ حُکم سناوے۔ اپنے بھانے وِچ چلاوے۔ رانا سنگرور سنگ رلاوے۔ جمن کنارے پرہ ڈیرہ لاوے۔ گیانیاں دھیانیاں پرہ شبد دُھن اُچاوے۔ چرن دھوڑ اِشنانیاں پرہ چرن سیو لگاوے۔ پرہ توڑے مان ابھانیاں، نہکلنک جوت پرگٹاوے۔ سوہنگ شبد دیوے ساچی بانیاں، سَتجُگ ساچا راہ بتاوے۔ پرگٹے جوت والی دو جہانیا مہراج شیرسنگھ وِشنو بھگوان، آپ اپنا بھو کھلاوے۔ ساچی جوت پرہ جگا کے۔

وڈ داتا وڈ جودھا وڈ سُو رپیر بنے اپنا آپ اُپا کے۔ سوہنگ شبد چلاوے تیر، رسنا پرہہ الا کے۔ بے مُکھاں پائے وپیر،
 گر مُکھاں جائے دھیر دھرا کے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُں بھگوان، اپنا بھیو جائے آپ کھلا کے۔ اپنا بھیو آپ کھلائے۔ راجے رانے
 پرہہ سرن لگائے۔ ہرن پھرن سرب کھلائے۔ والی ہند پرہہ دیا کھائے۔ سوہنگ شبد سواس چلائے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُں
 بھگوان، جوت سرُوپی کھیل رچائے۔ ساچے پرہہ ساچی کارا۔ ساچا ورتے جگت وہارا۔ پرہہ ساچا کرے رنگ اپارا۔ جوت
 سرُوپی پرگٹ جوت دیوے درس جائے دوارا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُں بھگوان، والی ہند جوت جگائے پرگٹائے وچ جھوٹھے دیہہ
 منارا۔ والی ہند پرہہ درس دکھائے۔ سُریت راجا اند پرہہ چرن بہائے۔ وڈا آپ مرگند اپنے رنگ رنگائے۔ پکڑ والی ہند پرہہ سرن
 لگائے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُں بھگوان، جوت سرُوپی کھیل رچائے۔ ساچے پرہہ سچ کارج کرنا۔ ساچے پرہہ سرِشٹ سبائی
 ورنہ۔ ساچے پرہہ سوہنگ ساچا ناؤں وچ مات دے دھرنا۔ ساچے پرہہ راؤ رنگ اک کرنا۔ ساچا پرہہ بھید مٹائے ورنہ برناں۔
 ساچا پرہہ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُں بھگوان، والی ہند لگائے سرنا۔ والی ہند سرن پرہہ آئے۔ دوئے جوڑ سپس جھکائے۔ کلجگ
 تامس مگروں لاپے۔ ستجگ ساچا راجس پرہہ آپ اکھوائے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُں بھگوان، والی ہند ستجگ ساچے لیکھ
 لکھائے۔ ستجگ ورتے ست کرتار۔ ست ست ہووے وچ سنسار۔ سوہنگ شبد چار کُنٹ جے جیکار۔ مہاراج
 شیرسنگھ وِشنوُں بھگوان، ستجگ بخشے موکھ دوار۔ والی ہند پرہہ شبد جنائے۔ دُکھیاں بھکھیاں پرہہ لیکھ لکھائے۔ آتم
 سُکھیاں پرہہ دُھن اُپجائے۔ کلجگ بے مُکھاں پرہہ انتکال دئے سزائے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُں بھگوان، آپ اپنا کرم کھائے۔ ساچا
 پرہہ سائتک ست۔ ایک شبد آتم رکھاوے ساچا یت۔ گر مُکھاں جانے پرہہ مت گت۔ ساچا پرہہ جن بھگتاں دیوے ساچی
 مت۔ ایک شبد دیوے مہاراج شیرسنگھ وِشنوُں بھگوان، گرسکھ تیری رکھے پت۔ پت پرمیشور گھر میں آئے۔ جوت سرُوپی
 جامہ پائے۔ آپ ائھل سب جگت بھلائے۔ آپ اٹل سب جگت تھلائے۔ آپ اڈل سب جگت ڈھلائے۔ ستجگ ساچا در جائے

کھل، نہکلنک تیری سرنائے۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک کل ناؤں رکھائے۔ جگت بھلائے آپ پرہے، جھوٹھے
 دھندے لا۔ گرمکھ ترائے آپ پرہے، آتم ساچا نام وسا۔ جگت بھلائے آپ پرہے، بے مکھ جیو اُپا۔ گرسکھ ترائے آپ پرہے، اپنی
 دیا کہا۔ سرسٹ بھلائے آپ پرہے، اُلٹی مت وسا۔ گرسکھ ترائے آپ پرہے، سوہنگ شبد جنا۔ سرسٹ بھلائے آپ پرہے، کام
 کرودھ ہنکار وکار چلا۔ گرسکھ ترائے آپ پرہے، آتم ساچا دیپ جگا۔ سرسٹ بھلائی آپ پرہے، اُپر تٹ تیرتھاں دھیاں بھیناں
 کئے پت گوا۔ گرسکھ ترائے آپ پرہے، اپنی سرن لگا۔ سرسٹ بھلائے آپ پرہے، کلجگ لیا جگت دھرا۔ گرسکھ ترائے آپ پرہے،
 سر اپنا ہتھ ٹکا۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، انتکال کل سب دھاماں دئے مٹا۔ ساچا پرہے گہر گمبھیر۔ گنگا گوداوری
 کھچے نیر۔ اٹھسٹھ تیرتھ کھئے نہ دیوے دھیر۔ پیر پیغمبر اولیا نہ کھئے دستگیر۔ عیسیٰ موسیٰ محمدی ہوئے انت اخیر۔ پرگٹے جوت
 نہکلنک صدی چوڈھویں لٹھے چیر۔ سوہنگ شبد وجائے ڈنک، چار کُنٹ پے جائے وہیر۔ اک کرائے اک چلائے اک بنائے اک
 سرنائے ایک انک، سوہنگ نام آتم دیوے دھیر۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، شانت کرے سریر، سوہنگ دیوے آتم
 دھیر۔ اوانگ آپ جوت آکارا۔ اوانگ آپ سدا نرادھارا۔ اوانگ آپ سدا نراہارا۔ اوانگ آپ نین مندھارا۔ اوانگ آپ جوت
 نرنکارا۔ اوانگ آپ تین لوک ورتارا۔ اوانگ آپ مات پاتال آکاش کرے اُجیارا۔ اوانگ آپ کھنڈ برہمنڈ وریہنڈ جوت ادھارا۔
 اوانگ آپ اپنے رنگ رنگے کرتارا۔ اوانگ آپ جوت سروپی پسر پسارا۔ اوانگ آپ مایا روپی کرے وہارا۔ اوانگ آپ اپنی
 جوت کرے آکارا۔ اوانگ آپ لکھ چُراسی بنے ٹھھیارا۔ اوانگ آپ گھڑے بھنے انت نہ پاراوارا۔ اوانگ آپ اپنا کرے پسارا۔
 اوانگ آپ ایک جوت ایک گوت پرہے نرنکارا۔ اوانگ آپ مات جوت پرگٹائے وارو وارا۔ اوانگ آپ مچھ کچھ پرہے روپ اپارا۔
 اوانگ آپ بل دوارے جائے باؤن روپ دھارا۔ اوانگ آپ نر سنگھ روپ کرے اپارا۔ اوانگ آپ دے درس بالک دھرو پار
 اُتارا۔ اوانگ آپ چکر سُدرشن دُرباسے مارا۔ اوانگ آپ ساچا نام دیوے جنک ادھارا۔ اوانگ آپ رانی تارہ جوڑی میل

ملائے اپر اپارا۔ اوانگ آپ بھوگ لگائے جائے بدر دوارا۔ اوانگ آپ جگو جگ لوکھات لے اوتارا۔ اوانگ آپ رام رُوپ پرہ
 ساچے دھارا۔ اوانگ آپ نردھناں پرہ پاوے سارا۔ اوانگ آپ در بھیلنی بھوگ لگائے چرن چُھپائے بنائے امرت جل دھارا۔
 اوانگ آپ ستی اہلیا جائے چرن چُھپائے دوائے موکھ دوارا۔ اوانگ آپ جگو جگ مات لوک لے اوتارا۔ اوانگ آپ در آئے پیر
 لاج رکھائے۔ اوانگ آپ جیدیو لیکھ لیکھائے۔ اوانگ آپ سین رُوپ راجن جائے۔ اوانگ آپ کبیر جُلاہا زنجیر کٹائے۔ اوانگ آپ
 بھگت رویداس کسیر لیکھے لائے۔ اوانگ آپ در گھر ساچے نامے بھوگ لگائے۔ اوانگ آپ دھنے دھیر دھرائے درس دکھائے۔
 اوانگ آپ جگو جگ جامہ وچ مات دے پائے۔ اوانگ آپ بھگت جنان دی پیج رکھائے۔ اوانگ آپ بینی بھگت جگت ترائے۔
 اوانگ آپ اجامل وچ بیان بٹھائے۔ اوانگ آپ پاپن پوتنا پار کرائے۔ اوانگ آپ بدھک پکڑ گلے لگائے۔ اوانگ آپ جگو جگ
 جامہ وچ مات دے پائے۔ اوانگ آپ کلجگ بنائی۔ اوانگ آپ ایڑا اتھرن وید لیکھ لیکھائی۔ اوانگ آپ عیسیٰ موسیٰ محمد
 سنگ چار یاران لیا اُچائی۔ اوانگ آپ قرآن انجیل تڑیت رسیا لکھت لیکھائی۔ اوانگ آپ گرو نانک وچ جوت ٹیکائی۔ اوانگ
 آپ جامے دس جوت سروپ رہیا سمائی۔ اوانگ آپ گر راجن لیکھ لیکھائی۔ چرن بہائے بھگت جن سر، بودھ آگادھ آگادھ
 بودھ شبد لیکھائی۔ اوانگ آپ ساچی دات مات ٹیکائی۔ اوانگ آپ کلجگ جیواں ویلے انت دے بھلائی۔ اوانگ آپ سرشٹ
 سبائی مائی باپ، جیو جنت رہیا سمائی۔ اوانگ آپ سوہنگ ساچا جاپ جگت دے چلائی۔ اوانگ آپ مہاراج شیرسنگھ
 وشنوں بھگوان، جوت سروپ کھیل رچائی۔ جوت سروپی کھیل نیارا۔ ورتے ورتاوے وچ سنسارا۔ جوت سروپی پرہ
 گردھارا۔ گرمکھ ساچے پرہ آتم دیوے درس اپارا۔ بے مکھ در نہ پاوے پرہ کی سارا۔ سوہنگ شبد جن پردے واچے، پرہ
 دیوے موکھ دوارا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان نہکنک اوتارا۔ سوہنگ شبد آتم راس۔ ساچا پرہ سدا رکھے واس۔
 آتم ہنکار وکار جائن ناس۔ سوہنگ چلے رسن سواس۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان تھر گھر کرے نواس۔ سوہنگ چلے

سواس سواسا۔ جوت سروپ کرے پرکاشا۔ دیوے درس پرہہ ابناشا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، مائس جنم کرٹے
 راسا۔ نہکلنک ساچا روپ۔ نہکلنک جوت سروپی ساچا بھوپ۔ جگت مہا پرہہ انوپ۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان،
 جوت نرنجن ست سروپ۔ ست سروپ پرہہ سدا ستوادی۔ پرہہ ابناشی آد جگادی۔ ایکا آکار سد برہمادی۔ ساچی دھن
 اُچاوے سوہنگ نادی۔ گُرمکھ ورلے پائی پرہہ جوت اگادی۔ پرہہ ساچا ہونے سہائی، پرہہ ساچا سد رسن ارادی۔ وچ
 مات دیوے وڈیائی، مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان گُرمکھ تیری آتم سادی۔ گُرسکھاں پرہہ مان دوئے۔ گُرسکھاں پرہہ آن
 رکھائے۔ گُرسکھاں پرہہ سوہنگ ساچا شبد جنائے۔ گُرسکھاں آن جان پرہہ گیڑ کٹائے۔ گُرسکھاں انتکال پرگٹ جوت پرہہ
 درس دکھائے۔ گُرسکھاں پرہہ ساچا درگاہ ساچی مان دوئے۔ گُرسکھاں مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنی گود بہائے۔
 گُرسکھ سیچ دھام بہائے۔ ساچا پرہہ سچکھنڈ نواس رکھائے۔ آن جان جان آن پرہہ گیڑ کٹائے۔ ایکا مان ایکا تان پرہہ چرن
 رکھائے۔ بھگت بھگوان گن ندھان پرہہ درس دکھائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، وچھڑیاں کل میل ملائے۔ وچھڑیاں پرہہ
 میل ملایا۔ آپ اپنا درس دکھایا۔ مات لوک سچکھنڈ بنایا۔ جوت سروپ ورہنڈ سمایا۔ نو کھنڈ پرہہ ایکا جوت جگایا۔
 مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپی جامہ پایا۔ جوت سروپی جوت دھر۔ سادھ سنگت دیوے ساچا ور۔
 انتکال کل چرن لاگ جائن تر۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، اُچا سچا ساچا در۔ ساچا در سچا درباری۔ نرائن نر
 نہکلنک اوتاری۔ سرن پڑ پرہہ جاوے پیج سواری۔ دھرنی دھر جگت پت گردھاری۔ ورنی ور سوہنگ نام بن وپاری۔
 کرنی کر ساچا شبد رسن اُچاری۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جائے پیج سواری۔ پیج سوارے آپ پرہہ، جگو جگ وچ
 مات دے آ۔ بھگت ادھارے آپ پرہہ، ساچے مارگ لا۔ نام چلاوے آپ پرہہ، ایک شبد چلا۔ درس دکھاوے آپ پرہہ، جو
 جن ڈگے آ۔ مکھ کھلاوے کول نہہ، امرت دیوے مکھ چوا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سانتک ست ست ست دئے

ورتا۔ سانتک ورتے وچ سنسار۔ سوہنگ شبد پرہ بھرے بہنڈار۔ کوٹن کوٹ منگن کھڑے پرہ دوار۔ نہ آوے توٹ پرہ ساچا وڈ بہنڈار۔ سوہنگ شبد پرہ ٹکاوے جوت اُچاوے ساچی دُھنکار۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، مان رکھائے جو آئن چل دربار۔ گر گھر گر در دربار۔ ساچا پرہ جوت سروپ وچ سنسارا۔ ویکھے وگسے جیو کرے وچارا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، کھئے نہ جانے جوت سروپی کھیل اپارا۔ جوت سروپی جوت پرگٹائے۔ ساچا نام پرہ اُچائے۔ ساچا دھام پرہ وقت سہائے۔ سوہنگ نام سادھ سنگت پرہ بھچھیا پائے۔ ساچا نام جو جن رسنا گائے۔ دیوے درس گھنیا شام، نہکنک کل ناؤں دھرائے۔ سوہنگ شبد پلاوے ساچا جام، دوس زین زین دوس ایکا رنگ سہائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنی جوت پرگٹائے۔ جوت نرنجن پوجن یوگ۔ ہوئے وچوں کٹے روگ۔ سوہنگ دیوے ساچا جوگ۔ گرمکھ ساچے پرہ ساچا آتم مٹاوے چنتا سوگ۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپی پرگٹ جوت در گھر آئے لگائے بھوگ۔ اُٹھ جیو جاگ پرہ دیا کھائے۔ اُٹھ جیو جاگ، پورن ہونے بھاگ، پرہ درس دکھائے۔ اُٹھ جیو جاگ، پرہ چرن لاگ، امرت پرہ مکھ چوائے۔ اُٹھ جیو جاگ، بن ہنس وچوں کاگ، سوہنگ پرہ ساچا ساچی چوگ چکائے۔ اُٹھ جیو جاگ، پرہ آتم بُجھائے آگ، امرت میگھ رہیا ورسائے۔ اُٹھ جیو جاگ، انحد وجائے ساچا راگ، پرہ ساچی دُھن اُچائے۔ اُٹھ جیو جاگ، مانس جنم نہ لاگے داغ، پرہ ساچا کرم کھائے۔ اُٹھ جیو جاگ، پرہ ساچا پکڑے واگ، ویلے انت ہونے سہائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، امرت آتم ورکھ، دُکھ بھکھ سب روگ گوائے۔ دُکھیاں دُکھ پرہ مٹایا۔ آتم سوگ سرب گویا۔ شبد وجوگ گرسکھ کرایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ایکا دوجا بھو چکایا۔ چکے دوجا مان۔ ساچا پرہ بلی بلوان۔ ایکا جوت جگے جگت مہان۔ شبد پرہ بندھ بندھان۔ کلجگ جیو نہ جانے نادان۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان۔ سادھ سنگت پرہ دیا کھائے۔ آتم ساچا دیپ جگائے۔ بنائے چتر سُبجان، سادھ سنگت گر در وڈیائے۔ ہر ہر نام رسنا گائن زین سہائے۔ پرہ رسنا

گان ویلے امرت، سرِشٹ سبائی پرہہ سُنَج مسان سوئے۔ ساچا در ساچا دربار نہکلنک وچ مات لگائے۔ گر سنگت پرہہ کرپا
 دھار، سوہنگ شبد جھولی پائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سر اپنا ہتھ ٹکائے۔ گر در آئے آتم جوت جگائے۔ مانس
 جنم سُپھل کرائے۔ لکھ چُراسی گیڑ کٹائے۔ جنم نہ پائے دوجی وار۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، در آئی سنگت جائے تار۔
 سادھ سنگت در دیبان۔ در گھر ساچے پاوے مان۔ ہونے سہائی والی دو جہان۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا آون جان
 کھیل مٹان۔ بے مُکھاں پرہہ دس نہ آئے۔ گر مُکھاں پرہہ سدا سمائے۔ جوت سروپی میل ملائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں
 بھگوان، سوہنگ ساچا نام جپائے۔ جوت زرنجن نام زینکارا۔ گھنک پُری بنائے سچکھنڈ دوارا۔ ایکا ایک پرہہ جوت کر آکارا۔
 مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، نرائن نر اوتارا۔ نرائن نر پرہہ ابناش۔ گھنک پُری سد رکھے واس۔ چار یاراں کرائے داس۔
 جیو کھپائے رسن لگائے جو مدرا ماس۔ بھگت وڈیائے چرن لگائے سوہنگ جپائے سواس۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان،
 سادھ سنگت سد رکھے واس۔ سادھ سنگت پرہہ سد وسیرا۔ پرگٹ جوت نہ لاوے دیرا۔ اچھل چھل کرائے جوت سروپی
 ہیرا پھیرا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، پرگٹے جوت نہ لائے دیرا۔ پرگٹے جوت سکھ سمائے۔ ناڑی بہتر بند کرائے۔ آپ اپنا
 وچ ٹکائے۔ جوت سروپی جوت دھر، گرسکھ گر اک ہو جائے۔ سادھ سنگت دساوے ساچا گھر، بے مُکھاں پرہہ پڑدا پائے۔
 دیوے درس اوتار نر، زڑھدا بیڑا بنے لائے۔ گرسکھ ساچے مُول نہ ڈر، ویلے انت پرہہ لئے چھڈائے۔ پرہہ کا بھانا سرتے زر، آتم
 سوہنگ دھیر دھرائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سرن پڑے دی لاج رکھائے۔ ہتھ نہ آئے ویلا وقت جگت وپائے۔
 کلجگ جیو رہے پچھتائے۔ بے مُکھاں پرہہ ڈن لگائے۔ کھئے نہ جانے پرہہ بھگوانے، ویلے انت دے سزائے۔ مہاراج شیرسنگھ
 وشنوں بھگوان، نرک نواس رکھائے۔ گرسکھاں پرہہ دھیر دھرائے۔ آتم امرت سیر پلائے۔ ہومے ممتا روگ گوائے۔ سوہنگ ساچا
 جوگ دوائے۔ درس اموگھ پرہہ آپ دکھائے۔ آتم چنتا روگ پرہہ سرب مٹائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنا بھیو

کھلائے۔ کھلاوے بھیو بھگت جن۔ سوہنگ شبد سناوے کن۔ آتم سینتل ٹھنڈا تن۔ مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان، پرگٹ
 جوت ادھارے جن۔ بھگت جناں پرہ سدا ادھارے۔ وچ مات سچی دیوے سیکدارے۔ ایکا بخشے چرن پیارے۔ گرمکھ
 ساچے پرہ چرن نمسکارے۔ پرگٹ جوت جوت سروپ دیوے درس کرشن مرارے۔ پرہ داتا وڈ ساچا بھوپ، مہاراج
 شیرسنگھ وشنو بھگوان، کلنکنہ اوتارے۔ نہکنک نر نرائن۔ سرشٹ سبائی وپائے ویندے وین۔ گرسکھ وڈیائی پرہ درس
 پیکھے نین۔ آد جگاد پرہ پت رکھائی بن جائے ساک سجن سین۔ مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان، ساچا لہنا گرسکھ لین۔
 دیا کھائے دیا نند۔ آتم اُچاوے پرمانند۔ آتم مٹاوے اندھیر اندھ۔ رسنا تجاوے مدرا ماس گند۔ مہاراج شیرسنگھ وشنو
 بھگوان، سادھ سنگت سدا بخشند۔ بخشن یوگ آپ پرہ سورا۔ پرہ ابناشی ستگر پورا۔ انحد شبد اُچاوے ساچی تورا۔
 آتم نرمل جوت جگاوے بخشے ست سرورا۔ مہاراج شیرسنگھ شبد لکھاوے ورتاوے نہ رہے ادھورا۔ رین سبائی منگل گایا۔
 گر گوبند درس دکھایا۔ آتم ساچا سکھ وسایا۔ سنسا دکھ سرب مٹایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان، ساچا کرم کھایا۔
 جرم کرم لکھیا دھر، پرہ ساچے لیکھ لکھایا۔ پرہ درس کو لوچن سر، ساچا پرہ نظر نہ آیا۔ سادھ سنگت بیٹھے کل پرہ چرن
 جڑ۔ مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان، درس دکھایا، کل ملیا سچا ستگر۔ گرچرن پریتی پورن کھال۔ ساچا پرہ سچ گھر
 دیوے سچا دھن مال۔ آتم ساچی جوت جگائے، دیہہ دیپک دیوے بال۔ مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان، سوہنگ شبد
 دیوے سچا دھن مال۔ سوہنگ شبد وڈ خزینا۔ گرسکھ رہن نہ پائے جوں جل مینا۔ آپ اپنے رنگ رنگائے ساچا پرہ سد
 رنگ بھینا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان، ساچا شبد دان در دینا۔ ساچا شبد گرچرن ہیت۔ سچ شبد پرہ ساچا
 دیت۔ ساچا شبد ادھار پشو پریت۔ ساچا شبد مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان، گرمکھ آتم کرے سُچیت۔ گرسکھ آتم
 رنگ رنگائے۔ امرت آتم گنگ وپائے۔ ویلے اتکال کل پار لنگھ جائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان، پون سروپ سواس

چلائے۔ ساچا پرہہ سیکھ پیکھے نین۔ پرگٹے جوت مُنکد منوہر لکھی نرائن۔ سادھ سنگت بنائے بھائی بھین۔ سوہنگ ساچا جام پلائے، آتم ساچی جوت جگائے، ایکسا ساچا نام چپائے، کِریا کرے آپ نرائن۔ گُرسکھ بیڑا پار کرائے، بے مُکھ بیڑا منجدھار ڈُبائے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوؤں بھگوان، آپ اپنے رنگ رنگائے۔ موہن مادھو رنگ اپارا۔ ساؤل سُندر کِرشن مُرارا۔ مات لوک لئے اوتارا۔ سرِشٹ سبائی ہوئے دُکھدائی نہ کھئے سہائی، انتکال کل لگے دُکھ بہارا۔ سادھ سنگت نام دِھیائی، ور گھر ساچا پائی، اوتار نر پورن آس کرائی، مہاراج شیرسنگھ وِشنوؤں بھگوان، کِریا کرے آپ گِردھارا۔ گِرو پرہہ گِردھار۔ سرِشٹ سبائی کرے خوار۔ برہما وِشن مہیش کوٹ کھڑے دوار۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوؤں بھگوان، سرب کل ورتے وچ سنسار۔ تارنہار سرب داتا۔ پرہہ ابناشی آتم گیاتا۔ سادھ سنگت بخشے پرہہ چرنی ناتا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوؤں بھگوان، کل ورلے گُرمکھ پچھاتا۔ گُرمکھ ورلا پرہہ ابناشی گائے۔ رسنا چپ چپ جیو آتم رس پائے۔ بے مُکھ جیو تپ تپ تپ پرہہ اگن جوت جگائے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوؤں بھگوان، انت کھئے نہ پائے۔ پرہہ بے انت نہ پاراوار۔ گُرمکھ ورلے سنت کل آئن چل دربار۔ دے درس پرہہ ابناشی چار کُنٹ ہوئے اُجیار۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوؤں بھگوان، سرب جنان دی جانے سار۔ جیو کایا رتھ بنائے۔ مہاسارتھی آپ اکھوائے۔ بھلے بھلائے جیو ڈلائے۔ بھيو جانے نہ رائے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوؤں بھگوان، ہاکن ڈاکن سر مُنڈوائے۔ ہاکن ڈاکن سر مُنڈوایا۔ پرہہ ابناشی دیا کمایا۔ دُکھ سُکھ گکھ سُپھل پرہہ کروایا۔ اُجل مُکھ پرہہ درشن پایا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوؤں بھگوان، روگ سوگ سرب مٹایا۔ روگی جیو در بللائے۔ آتم دُکھ چین نہ آئے۔ پرہہ درشن بھکھ، کر درس آتم ترپتائے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوؤں بھگوان، جنم کرم دے لیکھ لیکھائے۔ لیکھیا کرم دُھر درگاہ۔ کلجُگ نہ سوچھے ساچا راہ۔ بے مُکھ نہ سوچھے ساچا نہ بوچھے تھان۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوؤں بھگوان، والی دو جہاں۔ ساچا پرہہ سُنے پُکار۔ دُکھ درد جائے نوار۔ کرے بینتی گُرسکھ تیجی وار۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوؤں بھگوان، جگت چلائے سچ وبار۔ گُرسکھ بینتی گُردر۔

ساچا پرہہ شبد اُچاوے اوتار نر۔ دُکھ درد مٹائے جن آئے در۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، امرت ورکھے ساچا سر۔
 امرت آتم ساچا رس۔ ساچا راہ پرہہ جائے دس۔ بے مُکھ در آئن جائن ہس۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، جگائے جوت
 کوٹ رو سس۔

★ ۱۷ چیت ۲۰۰۹ بکرمی رنجیت کور دے گرہ پنڈ جیٹھووال ★

ساچا پرہہ دیا کھائے۔ آپ اپنی جوت جگائے۔ گرسکھ ساچے جگت اُپائے۔ آپ اپنی سرنی لائے۔ آتم ساچا گیان دوائے۔
 رسنا رس آتم رس مُکھ کول کھلائے۔ آتم ساچی جوت جگائے وچ سنسار پرہہ گردھارے۔ بھگت جنان مان دوائے، مہاراج
 شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان وچ سنسارے۔ جُگو جُگ مات پرکاشے۔ ایک جوت پرہہ ابنا سے۔ بھگت جن سد رکھے واسے۔
 چرن پریتی ساچی زہراسے۔ جگت مایا پرہہ در تون ناسے۔ ایک جوت پرہہ ابناشی تیری جوت پرکاشے۔ ایک شبد چلائے
 اُچائے گرسکھ ساچے پرہہ سواس سواسے۔ باہوں پکڑ اُٹھائے ساچے مارگ لائے آتم دیوے پورن دھرواسے۔ مہاراج شیرسنگھ
 وِشنوُن بھگوان، گرسکھ ساچے کرے بند خلاصے۔ ساچا پرہہ بنائے بنت۔ گرسکھ اُچائے ساچے سنت۔ دیوے وڈیائی وچ جیو
 جنت۔ ہونے سہائی پرہہ ساچا کنت۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، مہا بڑی اگنت۔ مہا اگنت گنی نہ جائے۔ اپنی بنت
 آپ بنائے۔ پرہہ اگنت ایک جوت جگائے۔ پرہہ ابناشی گرمکھ ورلے دیا کھائے۔ جوت سروپ سرب ورتنت، بے مُکھ جیو بھیو نہ
 پائے۔ گرمکھ ساچے ساچا شبد رسنا منت، پرگٹ جوت درس دکھائے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، جُگو جُگ جامہ
 وچ مات دے پائے۔ مات لوک پرہہ جامہ دھارے۔ جوت سروپ پرہہ نرنکارے۔ ایک جوت تین لوک آکارے۔ جوت سروپی

جوت پرہ سَرِشٹ سبائی کرے خوارے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُں بھگوان، جُگو جُگ جامہ وِچ مات دے دھارے۔ جُگو جُگ پرہ جامہ پا کے۔ بھگت جنان نوں چرنی لا کے۔ سویا ہردا گُرسکھ جگا کے۔ گُرسکھ ساچے سوجھی پا کے۔ کلجُگ مایا تنوں چلا کے۔ سوہنگ ساچا رسن چلا کے۔ انحد دُهن آتم اُپجا کے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُں بھگوان، گُرمکھ ساچے آتم سُنّ جائے کُھلا کے۔ بھگت جن تیری وِڈیائی۔ تیری مہا گنی نہ جائی۔ ساچے پرہ منی جوت ٹِکائی۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُں بھگوان، ساچی بنت بنائی۔ ساچا گُر گُروپالا۔ بھگت وچھل سد رکھوالا۔ جُگو جُگ سد پرتپالا۔ ساچا نام دیوے آتم مالا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُں بھگوان، جوت سرُوپی ساچا دِپیک بالا۔ سنت جنان ور گھر پایا۔ سنت جنان ہر در بُجھایا۔ سنت جنان سچ مارگ لایا۔ سنت جنان بھیو چُکایا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُں بھگوان، دیا کمایا۔ سنت جنان سدا بلہار۔ سنت جنان پرہ جوت آکار۔ سنت جنان ایکا دِسے در دربار۔ سنت جنان نِرمل جوت کرے آکار۔ سنت جنان پرہ بخشے ایکا چرن پیار۔ سنت جنان سوہنگ شبد اُپجے سچّی دُھنکار۔ سنت جنان ایکا بنائے دِکھائے چلائے رکھائے ساچی دھار۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُں بھگوان، کِریا کرے آپ کرتار۔ سنت سنگ پرہ رنگ رنگایا۔ سنت رنگ پرہ اک مجیٹھ چڑھایا۔ سنت سنگ آتم اُپجے جوت سویا۔ بھگتن جنگ کام کرودھ ہنکار سنگ کرایا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُں بھگوان، سوہنگ کھنڈا ہتھ پھڑایا۔ سوہنگ تیری ساچی دھارا۔ گُرمکھ وِرا پاوے سارا۔ جوت سرُوپی وسے گِردھارا۔ پرہ ابناشی نہ دِسے سد اندر باہرا۔ جوت سرُوپی جوت پرہ بیٹھ اڈول کرے آکارا۔ گُرمکھ ساچے پردے دیوے کھول، جگاوے جوت اگم اپارا۔ پرہ ابناشی سد وسے کول، مَورکھ مُگدھ نہ کرن وِچارا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُں بھگوان، در گھر آئے جن سنتاں کھول دیوے دسم دوارا۔ کُھلے دوار ہوئے اتیت۔ پرہ ساچے دی ساچی پریت۔ کلجُگ جیو پرہ ساچا پرکھے نیت۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُں بھگوان، کر درس آتم ہوئے سیت۔ ساچا سنت ست کر جانے۔ ساچا سنت سچ گھر پچھانے۔ ساچا سنت بودھ آگادھ

شبد لکھانے۔ ناد انادی سوہنگ شبد دُهن اُپجانے۔ گرُمکھ ساچے سنت پرہ مان دوانے۔ آتم ساچا رس پرہ آپ پلانے۔
 مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ساچے سنت سد وچ سماںے۔ پرہ ابناشی جان دیا کھائے۔ گرُمکھ ساچے میل ملائے۔ جوت
 سروپ درس دکھائے۔ گرِسکھ ساچا ہس ہس پرہ چرنی سیس جھکائے۔ بے مکھ در تون نس نس اپنا مکھ چھپائے۔ مہاراج
 شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپی بھیکھ وٹائے۔ ساچا پرہ بھیکھ دھارے۔ ساچا پرہ آپ گردھارے۔ ساچا پرہ نین
 مُندھارے۔ ساچا پرہ وڈ سنسارے۔ ساچا پرہ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپی پسر پسرے۔ ساچا پرہ
 جوت آکارے۔ ساچا پرہ سدا نرادھارے۔ ساچا پرہ ایک جوت آپ نرنکارے۔ ساچا پرہ جوت سروپ وچ سنسارے۔
 ساچا پرہ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جامہ لوکھات وچ دھارے۔ ساچا پرہ سارنگ دھر۔ ساچا پرہ ایک ہر۔ ساچا
 پرہ گرِسکھ ساچے چرن لاگ جائے تر۔ ساچا پرہ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، انت پُچاوے ساچے گھر۔ ساچا پرہ اپر
 اپار۔ ساچا پرہ جگت ادھار۔ ساچا پرہ پاربرہم پورن نر اوتار۔ ساچا پرہ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت نرنجن
 اک کرتار۔ ساچا پرہ سرب سُکھدائی۔ ساچا پرہ نام وڈیائی۔ ساچا پرہ آد جگاد ہونے سہائی۔ ساچا پرہ مات پاتال آکاش
 تین لوک رہیا سمائی۔ ساچا پرہ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، کھنڈ برہمنڈ و رہنڈ ایک جوت جگائی۔ ساچا پرہ سرب
 کا گیاتا۔ ساچا پرہ سرب کا ناتا۔ ساچا پرہ گرُمکھ ساچے ایک پت ماتا۔ ساچا پرہ سوہنگ دیوے ساچی داتا۔ ساچا پرہ
 امرت میگھ برسائے سوانت سوانتا۔ ساچا پرہ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ورلے گرُمکھ کل پچھاتا۔ ساچا پرہ سچ
 کرتارے۔ ساچا پرہ سچ کل دھارے۔ ساچا پرہ پاربرہم روپ اپر اپارے۔ ساچا پرہ جوت سروپ آپ نرنکارے۔ ساچا
 پرہ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جگو جگ آئے وارو وارے۔ ساچا پرہ سو جن جانے۔ ساچا پرہ آپ اپنے رنگ
 سماںے۔ ساچا پرہ گرُمکھ ساچے آتم جوت دیوے مہانے۔ ساچا پرہ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، اپنے رنگ سماںے۔

ساچا پرہ دیوے دان۔ ساچا پرہ گرسکھ جگت رکھائے مان۔ ساچا پرہ سوہنگ اُچائے سناوے کان۔ مہاراج شیرسنگھ
 وشنوں بھگوان، گرسکھ ساچے لے پچھان۔ ساچا پرہ شبد اُچاوے۔ ساچا پرہ گرمکھ آتم سُن گھلاوے۔ ساچا پرہ ایک
 ساچی دُھن اُچاوے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سُرَت شبد دا میل ملاوے۔ سوہنگ شبد دُھن اُچا کے۔ گرمکھ
 ساچے پرہ دیا کما کے۔ انحد اناہت ساچا راگ آپ سُنا کے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، دیوے درس بجر کپاٹ گھلا
 کے۔ ستگر ساچا دیا نند۔ ستگر ساچا گرمکھ اُچاوے ستجگ ساچے چند۔ ساچا پرہ آتم اُچاوے پرمانند۔ ساچا پرہ
 مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپ سدا بخشند۔ ساچا پرہ سرب گنوت۔ ساچا پرہ پورن بھگوت۔ ساچا
 پرہ گت مت گت جانے سرب جیو جنت۔ ساچا پرہ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، دیوے وڈیائی گرمکھ ورلے
 سنت۔ ساچا پرہ سدا سنگ ساچا پرہ ناتھ اناٹھا۔ ساچا پرہ گرمکھ ساچے لیکھ لکھاوے ماتھا۔ ساچا پرہ ستجگ
 چلاوے ساچی گاتھا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ستجگ چلاوے ساچی گاتھا۔ ساچا پرہ تریلوکی ناتھ۔ ساچا پرہ
 بھگت وچھل آپ رگھناتھ۔ ساچی سنگت پرہ سدا سنگ ساچا پرہ۔ ویلے انت انتکال کل رکھے دے کر ہاتھ۔ چار ورن چار کُنٹ
 اک چلائے سوہنگ ساچا راتھ۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، کر درس سگل وسورے جائن لاتھ۔ ستگر ساچا سچ گھر
 آیا۔ وچ مات جوت سروپ سنگھاسن ڈیرہ لایا۔ سرب مٹائے جاپ تاپ، ایک رنگ ورن چار چڑھایا۔ بے مکھاں ہوئے اندھیری
 رات، پرہ اناشی دس نہ آیا۔ گر ساچے چرن دھوڑ لائے ماتھ، کوٹن کوٹ جنم دے پاپ گویا۔ بیٹھے اڈول آپ اکانت، وچ سکھ
 دیہہ سمایا۔ کلجگ جیو ویکھ مار جہات، نہکلنک کل جامہ پایا۔ امرت برسے بوند سوانت، امرت جھرنا دے جھرایا۔ پرہ
 مٹائے بھلیکھے بہرانت، اوچی کوک شبد سُنایا۔ گرمکھ ورلے آئے شانت، امرت بوند پرہ کول مکھ چوایا۔ مہاراج شیرسنگھ
 وشنوں بھگوان، کلجگ ورلے سنت امرت بوند پرہ مکھ کول چوایا۔ جوت سروپی درس دکھاوے۔ کول نین وچ مات دے

آوے۔ ساول سُندر رُوپ وٹاوے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان، انتکال کل درس دکھاوے۔ نہکلنک جیو نہ جانے۔
 جوت سروپی نہ پرہ پچھانے۔ گُرمکھ چلائے اپنے بھانے۔ سوہنگ ساچا شبد پرہ وچ سواس چلانے۔ مہاراج شیرسنگھ
 وشنو بھگوان، گُرمکھ ساچے دوس رین سد رسنا گانے۔ گُرسکھ ساچے بوجھے در۔ دیوے درس اوتار نر۔ جیو آتم ویکھ
 ساچا گھر۔ بیٹھے اڈول ہری ہر۔ مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان، رسنا چپ چپ جیو پرہ سوہنگ دیوے ساچا ور۔ آتم
 ویکھ کر وچار۔ ایک جوت جگے اپار۔ ساچی دُھن اُچے دُھنکار۔ گُرمکھ ورلے پرہ ساچے پاوے سار۔ مہاراج شیرسنگھ
 وشنو بھگوان، جن بھگتاں جائے تار۔ بھگت جن پرہ آپ جگایا۔ جوت سروپی وچ دیہہ سمایا۔ باہوں پکڑ کل مارگ
 لایا۔ سنت جن پرہ میل ملایا۔ جوت سروپی جوت دھر، آتم ساچا دیپ جگایا۔ کِریا کر اوتار نر، اگیان اندھیر سرب
 مٹایا۔ آتم دِسے ساچا سر، دوس رین رین دوس گُرسکھ تیرتہ نہایا۔ کر درس وچ مات جیو جائے تر، جو جن سرنائی آیا۔
 ۹۹۶ سادھ سنگت مول نہ ڈر، آد جُگاد آد جُگو جُگ پرہ ساچا ہونے سہایا۔ بھگت جن پرہ ہونے سہائی۔ جُگو جُگ
 پرہ ساچے پیج رکھائی۔ ایک بختے ساچی دات سوہنگ جھولی پائی۔ سوہنگ شبد وڈ کرامات پرہ وچ مات ٹیکائی۔ گرچرن
 پریت ساچا نات، گُرسکھ بھل نہ جائے۔ گُرسکھ نہ جانے ذات پات، پرہ پورن بوجھ بوجھائی۔ مہاراج شیرسنگھ وشنو
 بھگوان، گُرمکھ ساچے تیری آتم ترکھا مٹائی۔ ساچا پرہ ترکھا مٹائے۔ جوت سروپی جوت جگائے۔ آتم سُکھ دیہہ اُچجائے۔
 مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان، آپ اپنی دیا کمائے۔ ساچا پرہ دیا کمائے۔ گُرسکھ پوری آس کرائے۔ سوہنگ نام دھیر
 دھرواس رکھائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان، آپ اپنی دیا کمائے۔ آپ اپنا راہ چلایا۔ سوہنگ ساچا شبد سُنایا۔ جیو
 جنت کل بھلایا۔ گُرمکھ ورلا چرن لگایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان، گھنک پُری وچ جامہ پایا۔ گھنک پُری وچ جامہ
 دھارے۔ دیو دیویاں آئن دوارے۔ جوت نہ دِسے پرہ گردھارے۔ شبد مار پرہ ساچا مارے۔ بھگت جن پرہ کِریا

دھارے۔ وچ مات لئے اوتارے۔ بھگت وچھل آپ گردھارے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، مات لوک وچ جامہ
 دھارے۔ بھگت جناں ہوئے سہائی۔ ساچا پرہ سدا سکھدائی۔ آد جگاد لاج رکھائی۔ آتم سادھ پرہ ساچی جوت جگائی۔
 مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جن بھکتاں سر ہتھ ٹکائی۔ بھگت جناں پرہ کاج سوارے۔ آتم جوت جگائے گرمکھ دیہہ
 محل مینارے۔ ایک ایک جوت ہوئے اُجیارے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، کَریا کرے آپ کرتارے۔ جوت سرُپ
 سرب گون۔ جوت سرُپ تین بھون۔ جوت سرُپ سوہنگ سواس چلاوے پون۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان،
 گرسکھ ساچے دوس زین کدے نہ سون۔ دوس زین سد منگل گائے۔ آتم رنگ پرہ چڑھائے۔ پرہ ابناشی دیا کمائے۔ مہاراج
 شیرسنگھ وشنوں بھگوان، لکھ چُراسی گیڑ کٹائے۔ لکھ چُراسی گیڑ کٹایا۔ جوت سرُپی میل ملایا۔ سچکھنڈ نواسی تھر گھر
 واسی گرمکھ ساچے سر ہتھ ٹکایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، پرہ ابناشی جوت سرُپی میل ملایا۔ جوت سرُپی
 میل ملئیا۔ آون جاون گیڑ کٹئیا۔ گرمکھ ساچے در گھر ساچے مان دوئیا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت سرُپی
 سچکھنڈ نواس رکھئیا۔ سچکھنڈ دھام نیارا۔ جگے جوت اگم اپارا۔ جوت سرُپ آپ نرادھارا۔ ایک ایکنکار جوت نرنکارا۔
 ایک دھن ایک دھنکارا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت سرُپی جوت ادھارا۔ ساچا پرہ جوت ادھاری۔ جیو جنت
 پرہ جوت پساری۔ گرمکھ ساچے سنت پرہ دیا دھاری۔ آپ بنائے بنت، آپ جوت کرے اُجیاری۔ آتم رنگے ساچی رنگت،
 ساچی دیوے نام خُماری۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، پورن جوت نر اوتاری۔ نرائن نر جگت پت آئے۔ آپ اپنی
 جوت جگائے۔ گرمکھان ساچے درس دکھائے۔ آتم ترسنا سرب مٹائے۔ لکھیا سکھ پرہ آتم سکھ اُچجائے۔ بھکھیاں بھکھ دکھیاں
 دکھ پرہ سرب گوئے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سرب جناں دی آس پُجائے۔ ساچا پرہ آسا منسا پور۔ ایک بخشے
 چرن دھوڑ۔ آتم جوت جگاوے ساچا نور۔ سوہنگ شبد دیوے ست سرور۔ انحد اُچاوے ساچی نور۔ گرمکھ نہ دسے

دور۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنو بھگوان، جوت سرُوپی جوتی تُوڑ۔ جوت سرُوپی جوت پرہ، ساچی جوت جگائے۔ جوت سرُوپی جوت پرہ، چار ورن اک گوت کرائے۔ جوت سرُوپی جوت پرہ، مدرا ماسی دئے کھائے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنو بھگوان، جن بھکتاں ہوئے سہائے۔ آپ اپنا بھيو کھلا کے۔ ہنکاریاں پرہ ہنکار گوا کے۔ زردھناں سر ہتھ ٹکا کے۔ سردھناں پرہ پورن آس کرا کے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنو بھگوان، اپنا بھانا جائے ورتا کے۔ بھانا ورتے پرہ ورتار۔ کلجگ اتم آئی ہار۔ سوہنگ شبد مارے کھنڈا دو دھار۔ کلجگ ہوئے دو پھاڑ۔ بنت بنائی آپ کرتار۔ اٹھ لشکر رُسا بہار۔ عیسیٰ موسیٰ محمدی سب کرے خوار۔ پرہ ابناشی پرہ جوت چرن دھرے جن کینار۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنو بھگوان، جوت جگاوے آپ زرنکار۔ جن کنارے چرن ٹکائے۔ والی دو جہاں وچ دیہ آئے۔ سوہنگ ساچا بان پرہ اتم شبد چلائے۔ سرت شبد شبد دھیان والی ہند پرہ لئے اٹھائے۔ بھ بھیانک جوت سرُوپ پرہ اپنا بھ دیکھائے۔ اچن اچانک پرگٹ جوت پرہ اپنا درس دیکھائے۔ جگے جوت اتم ہوئے اجیار، پرہ اپنی بوجھ بوجھائے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنو بھگوان، جوت سرُوپی کھیل رجائے۔ جن کنارہ ساچا سر۔ نہکلنک لئے چرن دھر۔ سنت جناں پرہ ساچا دیوے ور۔ گرمکھ ساچے پرہ ساچے آئن در۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنو بھگوان، اتم جوت جگائے اوتار نر۔ ساچے پرہ بھيو کھلاونا۔ سوہنگ شبد دوت بناونا۔ وچ پون چار کُنٹ چلاونا۔ جیو جنت دے وچ وساونا۔ سوہنگ جے جے جیکار کراونا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنو بھگوان، جوت سرُوپی کھیل رچاونا۔ سوہنگ شبد چار کُنٹ چلائے۔ وڈ وڈ سنت پرہ پکڑ اٹھائے۔ دوس رین جو سیوا لائے۔ ساچا میل سوہنگ لیکھ لیکھائے۔ ایکنکار اک آکار، پرہ اتم ایکا ساچی جوت ٹکائے۔ کر وچار وچ سنسار، شبد ادھار پرہ ابناشی دوت پٹھائے۔ اچے دھنکار نہ تئے تار، سوہنگ پرہ دے ساچی تار بیٹھ اڈول کار کرائے۔ آر پار پار آر پاوے سار بھگت ادھار مہاراج شیرسنگھ وِشنو بھگوان، سوہنگ جے جے جیکار کرائے۔ سنت جناں پرہ دوت بنا۔ سوہنگ ساچا دان جھولی پا۔ ساچا

راگ پرہہ آتم اُچا۔ ایکا نام گُرمکھ ساچے تیری جھولی پا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُں بھگوان، جن بھگتاں حُکم سُننا۔ حُکم سُنائے آپ پرہہ، سر ہتھ ٹکائے۔ حُکم سُنائے آپ پرہہ، والی دو جہان وچ مات دے آئے۔ راؤ رنگ راجان پرہہ سرنی لائے۔ اوچو اوچ مہان پرہہ سنتن جوت جگائے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُں بھگوان، گُرمکھ ساچے اپنے دوٹ اُچائے۔ ساچے پرہہ حُکم سُننا۔ رانیاں مہارانیاں ابھان گوانا۔ زانیاں نتانیاں پرہہ چرن لگانا۔ گُرسکھ شگھڑ سیانیاں پرہہ اپنی سیوا لانا۔ جوت سروپ نہکلنک اپنا ڈنک وجانا۔ بے مکھاں وڈ وڈ گیانیاں پرہہ ساچے مارگ لانا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُں بھگوان، کلجگ اتم انت الٹی لٹھ گِرا۔ الٹی لٹھ کل گِرائے۔ کلجگ جیو پیڑ پڑائے۔ مدراس جو رسنا لائے۔ کلجگ آتم گویا رس رسنا رس ہیوئے ہلکائے۔ ساچا پرہہ ویلے انت دئے سزائے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُں بھگوان، اپنا بھانا کل ورتائے۔ بھانا ورتے پرہہ ورتاوے۔ کلجگ جیو بھیو نہ پاوے۔ گُرمکھ سویا پرہہ آپ جگاوے۔ کر کیریا اپنی سرنی لاوے۔ سوہنگ ساچا نام جپاوے۔ آتم ساچا دیپ پرہہ جگاوے۔ بن باقی بن تیل کرے رُشناوے۔ امرت آتم ساچا سر، کوئی وِرا گُرمکھ نہاوے۔ بے مکھاں مانس جنم گیا کل ہر، پرہہ ابناشی نظر نہ آوے۔ گُرمکھ ساچا جائے تر، کر درس آتم تریتاوے۔ سوہنگ دیوے ساچا ور، دوس زین گُرمکھ ساچا گاوے۔ دیوے درس جوت سروپ اوتار نر، مہاراج شیرسنگھ وِشنوُں بھگوان، ساچے گھر آوے۔ در گھر آئے آپ گر پورا۔ بھگت جنان پرہہ سدا حضورا۔ ساچی دیوے چرن دھوڑا۔ انحد اُچاوے ساچی تورا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُں بھگوان، کلجگ جامہ دھارے سرب کلا بھر پورا۔ پرگٹے جوت جوں تریتا راما۔ دواپرائے نام دھرائے گھنٹیا شاما۔ کلجگ جوت پرگٹائے سوہنگ چلائے ساچا نام۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُں بھگوان ناؤں دھرائے، جوت سروپی کل پھریا جامہ۔ پرہہ درس اُجل مکھ۔ سُپھل کرائے مات ککھ۔ آتم اُچاوے ساچا سکھ۔ روگ مٹائے مایا بھکھ۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُں بھگوان، دیا کمائے آن ترائے، جوت ملائے واس کٹائے، اُلٹا برچھ مات ککھ۔ گرہہ واس پرہہ کٹایا۔ اک دھرواس چرن لگایا۔ سوہنگ سواس

سواس شبد اُپجایا۔ مائس جنم مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، سُپھل کرایا۔ مائس جنم جن آپ سُدھارے۔ چل آئن
 نہکلنک دربارے۔ پرگٹ جوت پاربرہم پرمیشور جوت سروپ نِرادھارے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، کر کِریا پار
 اُتارے۔ کِریا کرے پرہہ رگھپت۔ سوہنگ دیوے آتم ساچا یت۔ ساچا سَت رکھائے ایک ت۔ گُرمکھ اُپجاوے ساچے پرہہ
 ساچی پاوے مت۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، آپ جانے مت گت۔ سرب جنان پرہہ آپے جانے۔ چلے چلائے اپنے
 بھانے۔ تختوں لاپے پرہہ راجے رانے۔ در منکن ہوئے نہانے۔ سنت جنان دی پرہہ چرنی مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان آتم
 توڑے سرب اِہمانے۔ آتم توڑے پرہہ اِہمانا۔ گنوت پرہہ گنی نِدهانا۔ سوہنگ دیوے پرہہ ساچا دانا۔ آتم اُپجے برہم گیانا۔
 چرن دھوڑ بختے اِشنانا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوانا۔ پرہہ اِبناشی بھیکھ دھر۔ چار ورن جائے اک کر۔ راؤ رنکاں اک
 دساوے در۔ گُرمکھ ساچے سنت پرہہ جائے بھنڈار بھر۔ بیٹھے رہن سدا اِکنت چل آئن پرہہ در۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن
 بھگوان، جوت سروپ نہ جھے نہ جائے مر۔ جوت سروپ سدا سہائے۔ جیو جنت دے وچ سہائے۔ سنتن یت پرہہ جوت دھرائے۔
 جھوٹھی سرشٹ انتکال کل پرہہ کھیت کرائے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، جوت سروپی کھیل رچائے۔ سرشٹ سبائی
 کھید کرانا۔ پرہہ اِبناشی سوہنگ شبد تیر چلانا۔ سرب گھٹ واسی چار کُنٹ وپیر کرانا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان،
 گُرمکھ ساچے امرت ساچا رس پلانا۔ گُرمکھ ساچا گر پچھانے۔ ساچا رنگ پرہہ اِبناشی جانے۔ ویلے انت کال کل پرہہ وچ بان
 بیٹھانے۔ جوت سروپی جوت پرہہ، درگاہ ساچی مان دوانے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، سچکھنڈ نواس رکھانے۔
 سچکھنڈ سدا نواسا۔ جوت سروپ سدا پرکاشا۔ ساچا پرہہ سد سد وچ رکھے واسا۔ بھگت جنان پرہہ داسن داسا۔ مہاراج
 شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، مائس جنم کرائے راسا۔ بھگت جنان پرہہ جنم سُدھارے۔ کر کِریا پرہہ پار اُتارے۔ سوہنگ ساچی
 نیا چاڑھے۔ کلجگ بے مکھ جیو انتکال کل چبائے داڑھے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، وچ جوت اگن دے ساڑے۔

اگن جوت جوت اگن۔ بے مُکھ جیو سد مکن۔ گُرمُکھ ساچے پرہ چرن لگن۔ دیوے وڈیائی پرہ وچ گگن۔ کلجُگ جیو
 انت ہوئے نگن۔ گُرمُکھ ساچے آتم ساچے امرت سوے وگن۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، دیوے وڈیائی جوت سروپی
 دیپک جگن۔ جوت سروپی دیپ جگئے۔ سوہنگ ساچی بتی لائے۔ پرہ ابناشی دیا کئے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں
 بھگوان، گُرمُکھ ساچے سد سمئے۔ گُرسکھاں پرہ مان دوايا۔ بے مُکھاں پرہ در دُرکایا۔ گُرسکھاں پرہ بھو چُکایا۔ بے مُکھاں
 پرہ دس نہ آیا۔ گُرسکھاں پرہ آتم سُکھ اُپجایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنے رنگ رنگایا۔ سوہنگ تیری جے
 جیکار۔ ورتے ورتاوے وچ سنسار۔ جیو چے جپاوے دواوے موکھ دوار۔ جن رسنا گاوے پرہ پار لنگھاوے، جنم نہ پاوے
 دُجی وار۔ بنت بناوے گنت گناوے، پرہ ابناشی گُرسکھ سنت تراوے، ایکا دیوے چرن پیار۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں
 بھگوان، چار کُٹ کرائے جے جیکار۔ جے جے جیکار کرائے گردیو۔ کلجُگ جیو نہ پائن بھيو۔ پرگٹے جوت زرنجن دیو۔ سادھ
 سنگت سد رسنا سیو۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، چرن پریتی ساچا میو۔ گُرسنگت گر در آئی۔ پرہ پورن آس من
 تن وچی ودھائی۔ اوچ نیچ پرہ سرب ترائی۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سرب جناں ہوئے آپ سہائی۔ سادھ سنگت
 در ساچا پایا۔ پرہ ابناشی بھيو چُکایا۔ جوت سروپی درس دکھایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، در آئے سیس جھکایا۔
 ساچی درگاہ جن پروان۔ جو جن چرنی ڈگے آن۔ پرہ وچ بٹھائے انت بان۔ گُرمُکھ ساچے انت ساچی جوت مل جان۔
 مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپ والی دو جہان۔ سچ گھر پرہ اُپجایا۔ آپ اپنا وچ ٹکایا۔ جوت سروپی دیپ
 جکایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ست ست ست پُرکھ ربایا۔ ست ست ست جن جانے۔ ست ست ست گر
 پچھانے۔ ست ست ست گر ست رکھانے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، درگاہ ساچی دیوے مانے۔ درگاہ ساچی کھیل
 اتنت۔ ایکا دسے پرہ بھگونت۔ بھيو نہ جانے کوئی جیو جنت۔ گر پچھانے گُرسکھ جانے ورا لا سنت۔ جن سنت چلے پرہ کے

بھانے، میل ملاوا ساچے کنت۔ کلجگ جیو بھل نہ جاہ، پرہ آپ بنائی تیری بنت۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، مات
 پاتال آکاش مہا بڑی بانت۔ اگنت مہا گنی نہ جائے۔ کوئن کوٹ رہے در گھر بھيو جن پائے۔ گر نہ بوجھے نہ در سوجھے
 پرہ ابناشی نظر نہ آئے۔ گرچرن لاگ گھر ساچا سوجھے، مہاراج شیرسنگھ درس دکھائے۔ ساچا گھر سچ دربار۔ ایک جوت پرہ
 زرنکار۔ جھوٹھی سرشٹ جھوٹھا پسا۔ مایا موہ آتم ہنکار۔ کلجگ جیو گر گن وچار۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان،
 سچ گھر وسے آپ زرنکار۔ ساچا گھر پرہ سچ بنائے۔ بنت بنت بنت سنت پرہ آپ بنائے۔ اگنت اگنت اگنت مہا گنی نہ
 جائے۔ جنت جنت جنت جیو پرہ آپ اُپائے۔ اگنت اگنت اگنت وچ سرب سمائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، در گھر
 بٹھا نظر نہ آئے۔ دسے گھر آپ ابناشی۔ ساچی جوت سچ کرے پرکاشی۔ سدا اڈول پرہ نہ کدے وناسی۔ مہاراج شیرسنگھ
 وشنوں بھگوان، جوت سروپی جیو جنت سماسی۔ جیو جنت پرہ سد سمایا۔ نج گھر واسی نج گھر واس رکھایا۔ بیکنٹھ
 نواسی پرہ ابناشی جوت سروپی جوت جگایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، کرے بند خلاصی جو جن سرنائی آیا۔
 چرن لائے راکھے لاج۔ بھگت ادھارے سوارے کاج۔ جھوٹھی سرشٹ جھوٹھی سانجھ۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان،
 سوہنگ پہناوے آتم تاج۔ نام ندھان گر در پیبا۔ پورب لہنا پرہ ساچے دیبا۔ نرمل کیبا گرسکھ جیبا۔ مار مکائے شبد چلائے
 امکا جیبا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، کرے کرائے ورتائے اپنا کیبا۔ آپ اپنے کھیل رجائے۔ بھوت بھوکھت آپ اُپائے۔
 لکھت لیکھ پرہ جنم دوائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، اپنی کھیل آپ ورتائے۔ آپ اُپائے پیر بے تالے۔ جیو جنت ہوتے
 بے حالے۔ کھتے نہ ہوتے سہائے وچ مات کرے کھیل آپ نرالے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گرسکھ ساچے سدا سنگ
 تیرے نالے۔ سدا سنگ پرہ سنگ سمایا۔ اپنے رنگ آپ رنگایا۔ بھکھ ننگ پرہ روگ کٹایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں
 بھگوان، گرمکھ ساچا سیوا لایا۔ پرہ ساچے سچ سیوا لایا۔ اپنا بھيو آپ چکایا۔ وڈ وڈ گردیو درس دکھایا۔ وڈ داتا الکھ

ابھیو گرسکھ سہایا۔ سوہنگ دیوے ساچا میو، جو جن سیوا آیا۔ وڈا وڈ وڈ دیوی دیو، پرہ سوہنگ میو چکائے بھیو،
 مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ ساچا نام چپایا۔

★ ۵ وساکھ ۲۰۰۹ بکرمی ٹھاکر سنگھ دے گرہ پنڈ جیٹھووال ★

ساچا نام گرمکھ کو دییا۔ آتم جوت جگایا دییا۔ گردر آئے امرت رس پییا۔ نرمل کرائے اپنا جییا۔ مہراج شیرسنگھ
 وشنوں بھگوان، آپ اپنا درس دکھیا۔ ساچا پرہ بنت بنائے۔ جوت سروپی جوت سمائے، آون جاون کھیل رچائے۔ ناتھ
 تریلوکی کھنڈ برہمنڈ وربھنڈ سمائے۔ جوت سروپی پرگٹ جوت، بے مکھاں سوہنگ ڈنڈ لگائے۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں
 بھگوان، جوت سروپی کھیل رچائے۔ ستجگ تیرا ست ورتار۔ دھرے جوت آپ کرتار۔ نہکلنک جوت سروپی روپ اپار۔
 سوہنگ شبدا اچاوے چلاوے وچ سنسار۔ گرمکھاں پرہ درس دکھائے، ساچا بخشے چرن پیار۔ بے مکھاں پرہ نشٹ کرائے،
 ساچا پرہ گئے وسار۔ گرمکھاں پرہ ساچی جوت جگائے، نرمل جوت جگے اپار۔ مہراج شیرسنگھ ستگر ساچا، سچ ورتاوے
 آپ سنسار۔ ساچے پرہ سچ مارگ لاونا۔ آپ اپنا کھیل رچاونا۔ کلجگ جھوٹھا کرم مٹاونا۔ ست ست ست ستجگ
 ورتاونا۔ گرمکھاں پرہ شبدا گیان دے، جوت سروپی درس وشنوں بھگوان دے، آتم بھیا دیپ جگاونا۔ سوہنگ شبدا
 دیوے بھگت بھگوان، آتم سن وچ مات کھلاونا۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک کل ناؤں دھراونا۔ نہکلنک نام
 دھرائے۔ کلجگ اتم انت کرائے۔ مات لوک پرہ ایکسا سچ ورتائے۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپی سرب
 سمائے۔ جوت سروپی پرہ پسا۔ ایکسا جوت جیو جنت ادھار۔ چار ورن کرائے اک گوت، اوچ نیچ پرہ جائے نوار۔ گرمکھاں
 آتم میل سوہنگ نام دھوت، آتم جوت کرے اچیار۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ستجگ ساچا مارگ لائے، ست

سَت سَت کرے ورتار۔ سَت سَت سَت کرے ورتار۔ جوت سرُوپی جامہ دھار۔ گُرسکھاں بیڑا کر جائے پار۔ جنم مرن گیڑ
 نوار۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوؤں بھگوان، نہکلنک نرائن نر اوتار۔ نہکلنک کل جامہ پائے۔ اپنی کل آپ ورتائے۔ اوچ نیچ دا
 بھيو چُکائے۔ راؤ رنگ اک کرائے۔ ایکا رنگ نام چڑھائے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوؤں بھگوان، جوت سرُوپی وچ سہائے۔ ساچے
 رنگ گُرسکھ رنگیا۔ جوت سرُوپی وچ سمايا۔ کھول ترے کُئی پرہہ بھانڈا بھرم بھنّایا۔ جم کی پھانسی انتکال کل چُھٹی، مہاراج
 شیرسنگھ وِشنوؤں بھگوان، سر ہتھ ٹکایا۔ ساچا پرہہ ہوئے سہائے۔ آپ اپنا درس دکھائے۔ میل ملائے بھگت بھگونت، جوت
 سرُوپی میل ملائے۔ کلجگ ملیا ساچا کنت، مہاراج شیرسنگھ وِشنوؤں بھگوان، جیو جنت تیری بنت بنائے۔ بنت بنائے آپ
 پرہہ، اپنی دیا کہائے۔ بنت بنائے آپ پرہہ، وچ مات جنم دوائے۔ بنت بنائے آپ پرہہ، جُگو جُگ آوے جائے جوت پرگٹائے جن
 بھگت ترائے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوؤں بھگوان، نہکلنک کل ناؤں دھرائے۔ نہکلنک تیرا پَسار۔ جوت سرُوپی جگت ادھار۔
 ۱۰۰۲ ورتے ورتاوے وچ سنسار۔ آپ اڈول رہے گردھار۔ گُرمکھ ساچے آتم ساچی جوت کرے آکار۔ بے مُکھ آئے ناچے سوہنگ
 مارے پرہہ ساچی مار۔ دھنّ دھنّ دھنّ گُرسکھ سوہنگ شبد پردے واچے، پرہہ ابناشی دیوے درس اپار۔ مہاراج
 شیرسنگھ وِشنوؤں بھگوان، جوت سرُوپی جامہ دھار۔ ساچا پرہہ درس دکھاوے، ایکا اپنا بھيو کھلاوے، گُرسکھ ساچے مارگ
 لاوے، ایکا دیوے نام بھکھ۔ بجر کپاٹ پرہہ کھلاوے، جوت سرُوپی جوت جگاوے، دیوے وڈیائی وچ مَن رکھ۔ مہاراج
 شیرسنگھ وِشنوؤں بھگوان، ہوئے سہائی گُرمکھ ساچے گُرسکھ۔ سوہنگ شبد جن رسنا گیا۔ جوت سرُوپی پرگٹ جوت
 گُرسکھ ساچا لیکھ لکھایا۔ جوت سرُوپی پرہہ ساچے بھیکھ وٹایا۔ ویکھا ویکھ رہے سب جیو جنت، ساچا پرہہ کل بھلایا۔
 مہاراج شیرسنگھ وِشنوؤں بھگوان، جوت سرُوپی آد انت اک جوت سمايا۔ گُرمکھاں پرہہ بند کٹائے۔ مُکند منوہر ہوئے سہائے۔
 آتم گند دے کڈھائے۔ آتم اندھ اندھیر گوائے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوؤں بھگوان، در گھر آئے بھاگ لگائے۔ گُرمکھ پائے گر دربار۔

ساچا پرہہ ایکا دیوے نام ادھار۔ چرن پریتی ساچی نیتی گرمکھ اترے پار۔ بخشے بھل جو جن کیتی، گرچرن کرن نمسکار۔
 مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، کایا سینتل کیتی، امرت آتم جھرنا جھرائے اپار۔ امرت آتم میگھ ورسائے۔ کول مکھ دے اٹائے۔
 ساچا سُکھ امرت مکھ دے چوائے۔ اترے بھکھ آتم سُکھ، دوار دسم پرہہ دے کھلائے۔ مات گرہہ جیو اٹا زکھ، مہاراج
 شیرسنگھ وشنوں بھگوان، آدانت ہوتے سہائے۔ گرمکھ تیرا روپ اپارا۔ گرمکھ ملیا وڈ بھوپ گردھارا۔ گرمکھ دیوے پرہہ وڈ
 سکدارا۔ گرمکھ لیوے گرچرن پیارا۔ ستگر ساچا ایکا نام آتم دیوے جیو ادھارا۔ جوت سروپی پرگٹ جوت، کلجگ کھیل
 کرے اپارا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک نرائن نر اوتارا۔ نہکلنک نرائن نر۔ گرمکھ ساچے چرن لاگ جائن تر۔
 جوت سروپی جوت پرہہ، ایکا دساوے ساچا گھر۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، کر درس گرمکھ ساچے جائن تر۔
 تارنہار آپ سمرتھ۔ گرمکھاں رکھے دے کر ہتھ۔ سوہنگ نام دیوے ساچی وتھ۔ گرمکھ ساچے کر درس مہاراج شیرسنگھ
 وشنوں بھگوان، ستجگ چلایا ساچا رتھ۔ پرہہ ساچا جگ ساچی نئیا۔ ستجگ ساچے سوہنگ شبد پرہہ گیان دوئییا۔ چار
 ورن اک کرائے بھیناں بھئییا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، راؤ رنک اک کئییا۔ آپ اپنی کھیل رچائے۔ جوٹھ جھوٹھ سب
 نشٹ کرائے۔ اوچ نیچ کوئی رہن نہ پائے۔ سرب وچ پرہہ آپ سہائے۔ نیچو نیچ آپ ہو جائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان،
 جوت سروپی دس نہ آئے۔ اوچ نیچ پرہہ بھیکھ مٹاونا۔ ستجگ ساچا مارگ لوٹا۔ سوہنگ ساچا شبد چلاونا۔ سوہنگ
 ڈنک چار کُنٹ و جاونا۔ راؤ رنک پرہہ اک کراونا۔ ایکا انک سوہنگ نام دھراونا۔ گرمکھ ادھرے جوں راجا جنک، بھگت
 جنان سد وچ سماونا۔ جوت سروپی لائے تنک، والی ہند پرہہ پکڑ اٹھاونا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپی
 بھيو کھلاونا۔ جوت سروپی بھيو کھلائے۔ پرہہ ابناشی جوت پرگٹائے۔ گھنک پُر واسی آپ اپنی کل ورتائے۔ چار کُنٹ کرائے
 داسی، سوہنگ شبد جے جے جیکار کرائے۔ کلجگ بھیکھ سرب و ناسی، ساچا پرہہ آپ مٹائے۔ بے مکھ در آئن جائن کر کر

ہاسی، پرہہ ابناشی نظر نہ آئے۔ گُرمکھاں پرہہ کئے لکھہ چُراسی، چرن سرن جو سپس نوائے۔ چرن پریتی سچی رہراسی، سوچہ
 سروپ پرہہ درس دکھائے۔ کلجگ مایا در توں ناسی، مہاراج شیرسنگھ جن رسنا گائے۔ ساچا پرہہ جس جن جانیا۔ آتم رنگ
 در ساچا مانیا۔ انتکال پار جائن لنگھ، دیوے درس آپ بھگوانیا۔ در گھر ساچا گُرسکھ منگ، پرہہ آتم دیوے جوت مہانیا۔
 ہوئے سہائی سدا انگ سنگ، مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جس ساچا جانیا۔ ساچا پرہہ سدا سہائے۔ گُرمکھاں سچ
 مارگ لائے۔ آتم ساچا گیان دوئے۔ اگیان اندھیر سرب مٹائے۔ سنجھ سویر اک رنگ کرائے۔ گُرمکھ آتم جوت جگائے۔ مہاراج
 شیرسنگھ وشنوں بھگوان، در گھر آئے دیا کھائے۔ در گھر آئے دیا کھائی۔ دُکھ روگ پرہہ دے مٹائی۔ پاربرہم پرمیشور جوت
 سروپی کھیل رچائی۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جن بھگتاں ہوئے آپ سہائی۔ بھگت جنان پرہہ ہوئے سہایا۔ آتم ساچا
 گیان دوایا۔ سوہنگ راگ آتم ساچی دُھن اُچایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ایکا ناد چار کُنٹ وجایا۔ ساچا ناد پرہہ
 وجائے۔ اکادھ بودھ بودھ اکادھ پرہہ شبد لکھائے۔ بے مُکھاں پرہہ جائے سودھ، سرشٹ سبائی سد سہائے۔ پکڑ اُٹھائے وڈ جودھن
 جودھ، آپ اپنی جوت جگائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، اچرج کھیل کل ورتائے۔ پرہہ کا کھیل جگت نیارا۔ کلجگ
 جیو نہ کرے وچارا۔ جوت سروپی آپ کرتارا۔ نہکلنک ناؤں اپارا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ شبد چلائے
 کھنڈا دو دھارا۔ سوہنگ شبد کھنڈا دو دھار۔ پرہہ ابناشی کھیل اپار۔ سرشٹ سبائی کرے خوار۔ در در بللائن دُکھ ڈاڈھا
 پائن، نہکلنک شبد مارے مارے۔ جوت پرگٹائے بھگت ادھار، پرہہ درس دکھائے۔ درس دکھائے جگت سدھار، پرہہ چرن لگائے۔
 آتم وکار پرہہ نشٹ کرائے۔ سوہنگ ادھار وچ جیو رکھائے۔ ایکا ایکنکار آتم ساچی جوت جگائے۔ بیٹھے اڈول آپ نرادھار،
 بے مُکھاں پرہہ دس نہ آئے۔ گُرمکھ ساچے سوہنگ شبد ساچی دُھنکار، دوس رین پرہہ دے سُنائے۔ جوت سروپی کل کرتار،
 آپ اپنا رہیا چُھپائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گُرمکھ ساچے میل ملائے۔ میل ملائے آپ پرہہ، بھگت ادھارے۔ میل

ملایا آپ پرہ، دھرے جوت وچ سنسارے۔ میل ملایا آپ پرہ، دیوے درس آپ گردھارے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں
 بھگوان، جن بھگتاں چل آئے دوارے۔ گرمکھاں پرہ دھیر دھرائے۔ امرت آتم نیر ویائے۔ جوں بالک ماتا سیر پلائے۔ بے مکھاں
 انتکال کل پرہ ساچا چیر لہائے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، سوہنگ ساچا تیر چلائے۔ سوہنگ ساچا تیر چلایا۔
 بے مکھاں پرہ آتم ونہ دھرایا۔ گرمکھاں پرہ بجر کپاٹ کھلایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپی جامہ پایا۔
 جوت سروپی جامہ دھارے۔ کلجگ کھیل کرے اپارے۔ بے مکھاں آتم اندھ اندھیارے۔ گرمکھاں آتم جوت آکارے۔ دیوے
 درس اگم اپارے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ایک جوت سچ نرنکارے۔ ایک جوت پرہ نرنکارا۔ ایک جوت ایکنکارا۔
 لکھ چراسی وچ پسارا۔ ایک جوت جگو جگ نہ کوئے پائے سارا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپ جوت
 نرنکارا۔ کلجگ جیو پرہ آپ بھلائے۔ آپ اپنی کھیل رچائے۔ ایڑا اتھرن وید مٹائے۔ سوہنگ ساچا شبد جگت چلائے۔ قرآن
 انجیل سب نشٹ کرائے۔ گیتا گیان وقت چکائے۔ کھانی بانی انت ہو جائے۔ کلجگ بھیکھ کوئی رہن نہ پائے۔ ستجگ ساچی
 میخ پرہ مستوانے لگائے۔ وڈے وڈے پکڑ نریش پرہ سرن لگائے۔ در کھڑے برہما وشن مہیش، کلجگ جیو بھید نہ پائے۔
 پرہ ساچے کو سدا آدیس، آپ اپنے وچ رہیا سمائے۔ جوت سروپی وچ سکھ پرویش، کلجگ اچرج کھیل رچائے۔ جوت
 سروپی کییا بھیس، مات لوک پرہ جوت پرگٹائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، اچرج رچنا رہیا رچائے۔ اپنی رچنا آپ
 رچائے۔ جوت سروپی بھیس وٹائے۔ آپ اپنا بھيو کھلائے۔ مستوانے پرہ چرن ٹکائے۔ سرشٹ سبائی لیکھ لکھائے۔ لکھیا لیکھ
 مٹ نہ جائے۔ نر نریش وڈ مرگیس پرہ اپنی سرن لگائے۔ بھاگ لگایا پرہ ماجھے دیس، گھنک پری پرہ جامہ پائے۔ مہاراج
 شیرسنگھ وشنوں بھگوان، چھڈ دیہہ جوت سروپی جوت سمائے۔ جوت سروپی جوت ادھاری۔ بیٹھے اڈول آپ نرادھاری۔
 نہکلنک نر اوتاری۔ سرشٹ سبائی کرے خواری۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، کلجگ مایا آپ پساری۔ کلجگ مایا

جگت پَسار۔ جیو جنت بُھائے کل رُلائے کر خوار۔ مدراماس رسن لگائے آتم چلائے پرہہ وکار۔ انتکال نہ کھئے سہائے، پرہہ مارے
 ڈاڈھی مار۔ سوہنگ شبد گرسکھ دھیائی، دیوے درس کرشن مُرار۔ آتم بُجھی دیپ جگائے، ایکابخشے چرن پیار۔ چرن دھوڑ
 گرچرنی نہائے، مانس جنم جائے سُدھار۔ دھن گرسکھ دھن جنندی مائی، دیوے درس نہکلنک نر اوتار۔ درگاہ ساچی پائے
 ٹھائیں، ساچا پرہہ ایکادوائے سچ درگر دربار۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، گرمکھ ساچے تیرا جنم مرن جائے سوار۔ اتم
 انت پرہہ آپ سواریا۔ کر کیرپا پرہہ پار اُتاریا۔ درائے وڈ وڈ درباریا۔ پارپرہم اچرج کھیل وچ مات دے دھاریا۔ گرمکھ ساچے
 پرہہ کییا میل، چرن لاگ کرے نمسکاریا۔ آتم جوت جگائے بن باقی بن تیل، جامہ مات لوک وچ دھاریا۔ ساچا پرہہ سرب
 گنوت۔ ساچا پرہہ گرمکھ میل ملائے ساچے کنت۔ ساچا سنت پرہہ دی مہا جنائے دکھائے بھیکھ بھگونت۔ ساچا سنت پرہہ
 رسنا گائے، دیوے درس جوت سروپی پرہہ اکت۔ ساچا پرہہ آتم دُھن اُچائے، پرہہ بنائے ساچی بنت۔ ساچے سنت پرہہ اپنا
 آپ جنائے، مہاراج شیرسنگھ ساچا کنت۔ ساچے سنت پرہہ آپ اُچایا۔ ساچے سنت پرہہ بوجھ بُجھایا۔ ساچے سنت پرہہ بھيو
 گوجھ کھلایا۔ ساچے سنت پرہہ رسنا چپ چپ آتم رس پایا۔ ساچے سنت ساچا تپ پرہہ ناؤں دھیایا۔ ساچے سنت مہاراج
 شیرسنگھ وشنوں بھگوان، اپنی دیا کمایا۔ ساچے سنت سرب گنتاس۔ ساچا سنت جانے بھيو پرہہ ابناش۔ ساچا سنت پرہہ
 ساچا سد رکھے واس۔ ساچا سنت رسنا چپے سواس سواس۔ ساچے سنت رسنا چپ مانس جنم ہونے راس۔ ساچا سنت
 دکھ درد مٹائے، ترسنا آتم گوائے کیرپا کرے سرب گھٹ واس۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ ساچے انت کرے بند
 خلاص۔ ساچے سنت ہر رنگ مانیا۔ چلے چلائے اپنے بھانیا۔ آتم وچ ہنکار رکھائے، پرہہ ابناشی انت بُھلایا۔ کام کرودھ موہ
 رکھائے، بہرم بُھلیکھے جیو جنت بُھلایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، مان دوائے وڈ سُگھڑ سیانیاں۔ آتم موہ بت پیار۔ کام
 ترسنا رسن وکار۔ ساچا پرہہ انت نہ پاوے سار۔ گدر گرسکھ آئے پرہہ دیوے نام ادھار۔ آتم سنسا گرسکھ چُکائے، ایکا

دیوے موکھ دوار۔ انتکال وچ جوتی میل ملائے، بابوں پکڑ پرہہ جائے تار۔ درگاہ ساچی سیچ دھام بہائے، جنم نہ پائے دوجی وار۔ جوت سرؤپی جوت ملائے، ایک جوت کرے آکار۔ آون جاون پرہہ کھیل مٹائے، کیرپا کرے آپ نرنکار۔ درگاہ ساچی مان دوئے، تھر گھر واسی ایک دیوے چرن پیار۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سچکھنڈ تیرا سیچ دربار۔ انتکال پرہہ بند کٹایا۔ آتم اندھ اندھیر گویا۔ گرمکھ ساچا چند نہکلنک وچ مات چڑھایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، مانس جنم لیکھے لایا۔ مانس جنم پرہہ سدھارے۔ جن سنت آئے گرسکھ دوارے۔ گرسکھ ہونے نہکلنک چرن پنہارے۔ کیرپا کرے آپ گردھارے۔ چیلا گر گر چیلآ آپ اکھوارے۔ جوت سرؤپی جوت پرہہ، پنچم آئے وچ دربارے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گرسکھاں سد کاج سوارے۔ ساچے پرہہ کاج سواریا۔ مانس جنم پار اٹاریا۔ اپنے رنگ رنگاوے پرہہ گردھاریا۔ گرمکھ ساچا سدا سنگ ریائے، جوت سرؤپی میل ملا رہیا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، در گھر آئے تیرا کاج سواریا۔ رنگ گر ساچا ناؤں۔ لکھیا پرہہ دھر درگاہوں تھائوں۔ ترسن سُر نر نہ پائن تھائوں۔ دھنّ دھنّ دھنّ گرسکھ پرہہ ابناشی مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جن لاکے پاؤں۔ پرہہ درس کون جانے۔ جیو جنت کل ہونے انجانے۔ مدرا ماسی مگدھ انجانے۔ گر گوبند آتم بھلانے۔ وڈ ساگر سیند نیر گوانے۔ والی ہند پرہہ دیوے ایک چرن دھیانے۔ بے مکھ در آئن جائن نند، لکھ چراسی پرہہ گیڑ بھوانے۔ وڈ داتا گنی گہند، بھگت جنان پرہہ پار لگانے۔ درشن لوچے سُرپت راجا اند، ملے نہ درس پرہہ بھگوانے۔ دھنّ دھنّ دھنّ گرسکھ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، انتکال وچ جوت ملانے۔ والی ہند پرہہ درس دکھائے۔ ساول سندر پرہہ بھیکھ وٹائے۔ مکند منوہر لکھی نرائن پرہہ نظری آئے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ آتم جوت جگائے۔ سوہنگ شبد پرہہ ڈنک وجائے۔ والی ہند پرہہ پکڑ اٹھائے۔ جوت سرؤپی پکڑ جوت درس دکھائے۔ ایک ایکنکار سرشٹ سبائی پرہہ پساں، مایا رُپی رنگ کرتار جوت پرگٹائے۔ آوے جاوے وارو وار، پرہہ ابناشی ساچی کار، جن بھگتاں جائے تار،

مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جامہ پائے۔ مات لوک پرہہ جامہ پائے۔ نت نوت جوت پرگٹائے۔ بھگتن پت آپ پرہہ آئے۔ آتم
 ست پرہہ آتم شانت کرائے۔ مائس جنم لیا کل جت، پرہہ ساچے دی سرنی آئے۔ پرہہ ابناشی ساچا پت، جامہ گھنک پُری وچ
 پائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، پرگٹ جوت اپنا بھو کھلائے۔ گرُمکھاں دیوے امرت دھار۔ جن بھگتاں پرہہ پائے سار۔
 رام رمیا کرشن اوتار۔ نہکلنک جوت سروپ، جوت سروپی کیا آکار۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، مات پاتال آکاش
 ایک جوت زینکار۔ تین لوک جوت آکارا۔ کھنڈ برہمنڈ وربھنڈ پسارا۔ سوہنگ نام مات لوک پرہہ ونڈ، سب جگائے چلائے راہ
 اپارا۔ بے مُکھاں پرہہ لائے ڈنڈ، انتکال وچ نرک منجھارا۔ گرُمکھ ساچے آتم ہوئی نہ رنڈ، پرہہ ساچا وچ کرے پسارا۔ مہاراج
 شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپ انوپ اگم اپارا۔ ساچا پرہہ گرُسکھ سائے، جوت سروپی جوت دھر۔ ساچا پرہہ آتم
 ساچا دیپ جگائے، سوہنگ دیوے ساچا ور۔ جو جن آئے سرنائے، پرہہ دکھائے ساچا گھر۔ سچ گھر پرہہ رہیا سائے، چرن
 لاگ پورن بھاگ گرُسکھ کیا جاگ۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سوجھیا ساچا در۔ ساچا پرہہ سدا سہایا۔ جگت پت
 آپ رگھرایا۔ جن بھگت پرہہ اپنی چرن لگایا۔ تن من من تن، پرہہ سانتک ست ورتایا۔ سوہنگ شبد سناوے کن، اُچاوے
 دھن ساچا نام دیوے تن گر ساچا توٹ کدے نہ آیا۔ پرہہ ابناشی آتم کڈھے جن، جو جن سرنی آیا۔ مہاراج شیرسنگھ
 وشنوں بھگوان، پرگٹ جوت گرُمکھ ساچے ہوئے سہایا۔ پرہہ ساچے دی ساچی ریت۔ در گھر آئے پت پُنیت۔ ساچی سیو
 کمائی، پرہہ ساچے پرکھی نیت۔ درگاہ ساچی ملی ودھائی، بیٹھی ہوئی جگت اتیت۔ ساچے پرہہ دیا کمائی، ماس دس گئے جان
 بیت۔ جنم مرن پرہہ گیڑ کٹائی، کایا کینی سیت۔ نہکلنک کل ریت چلائی، ہوئے سہائی وچ بھے بہیت۔ مہاراج شیرسنگھ
 وشنوں بھگوان، درگاہ ساچی سربجیت سدا جگ جیت۔ ماس دس وقت وایا۔ پنچم پنچم پنچم پرہہ پنچم حکم سنا یا۔
 ساچی سیوا ساچا میوہ پرہہ دُھر درگاہوں دوا یا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، پنچم پرگٹ جوت سربجیت آون جان گیڑ

کٹایا۔ دس دس دس ماس۔ مائس جنم ہویا رہراس۔ جوتی جوت ملائی پرہہ ابناش۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان،
 سچکھنڈ کرایا واس۔ ڈکھ روگ پرہہ مٹائے۔ امرت میگھ آپ برسائے۔ سادھ سنگت پرہہ مکھ چوائے۔ آتم ڈکھ سرب گوائے۔
 ایک سکہ نجانند اُپجائے۔ اُجل مکھ وچ لوکھات کرائے۔ سُپھل کرائے مات گکھ، نہکلنک جو جن آئے تیری سرنائے۔ پرہہ نوارے
 جگت بھکھ، سوہنگ دات پرہہ جھولی پائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سادھ سنگت تیری پورن آس کرائے۔
 امرت رس پرہہ مکھ چوائے۔ پرمانند سکہ اُپجائے۔ بجر کپاٹ پرہہ کھول وکھائے۔ امرت جھرنا پرہہ دے جھرائے۔ مہاراج
 شیرسنگھ وشنوں بھگوان، کیرپا کر سادھ سنگت امرت مکھ چوائے۔ گر ساچا امرت دیوے۔ گرمکھ ورلا گر در آئے لیوے۔
 کلجگ گرمکھ ساچے درگاہ ساچی پرہہ ساچے دے ساچے میوے۔ دھن دھن دھن گر سیکھ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان،
 جو جن رسنا سیوے۔ پی امرت آتم ترپتایا۔ ہوئے ممتا روگ گویا۔ سوہنگ ساچا جوگ پرہہ در پایا۔ امرت رس رس
 ساچا بھوگ، گر ساچے گرمکھ مکھ چوایا۔ لگے کرم وجوگ، پرہہ ابناشی دس نہ آیا۔ سرشٹ سبائی ہوئے سوگ، سادھ
 سنگت رسنا جے جے جیکار کرایا۔ دیوے درس پرہہ اموگھ، جوت سروپی بھیکھ وٹایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان،
 گرمکھ ساچے تیرا اتم روگ گویا۔ آتم روگ اندھ اندھیار۔ گرمکھ ورلا کرے وچار۔ جو جن آئے پرہہ دربار۔ پرہہ ساچے دی
 پاوے سار۔ جوت سروپی جوت پرہہ، ایک شبدا اُپجاوے دھنکار۔ گرمکھ ساچے پرہہ ساچا لیا لبھ، کھول دیوے دسم دوار۔
 امرت جھرنا جھرائے وچ کول نہہ، ایک جوت آپ کرے آکار۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، کوئی نہ جانے تیرا پسر پسر۔
 امرت آتم ساچا رس۔ پی پی گر سیکھ پرہہ ساچا ہوئے وس۔ پرگٹ جوت نہکلنک ستجگ ساچا راہ جائے دس۔ ایک شبدا
 وجائے ڈنک، بے مکھ در جائن نس۔ گرمکھان دساوے ایک انک، مہاراج شیرسنگھ ہردے وس۔ پرہہ ساچا درس دکھاوے۔
 مہاراج شیرسنگھ اپنی بوجھ بوجھوے۔ سرت شبدا پرہہ شبدا چلاوے۔ اکال مورت کل دیا کماوے۔ سردھا پور سردھناں آس

پُجاوے۔ سوہنگ شبد دوئے سُرت، انحد شبد دُهن اُپجاوے۔ گُرمکھ دساوے ساچی صُورت، پرہہ ابناشی وچ سماوے۔
 والی ہند اُٹھ بیٹھے جھُورت، پرہہ ابناشی نظر نہ آوے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان، سُرت شبد دا میل ملاوے۔ والی
 ہند شبد گن، آتم دیوے برہم گیانا۔ دساوے جوت پرہہ جگت مہانا۔ گُرسکھ سہائے جوت سروپ وشنو بھگوانا۔ بے مُکھاں
 پرہہ دس نہ آئے، جوت سروپی پھریا بانا۔ گُرسکھاں پرہہ سدا ریائے، جوں گوپی کاہنا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان،
 سادھ سنگت سوہنگ شبد دیوے سچ دانا۔ ساچا پرہہ وڈ بھنڈاری۔ بھگت وچھل آپ گردھاری۔ وچ مات دیوے وڈ
 سیکداری۔ چار کُنٹ کرائے چرن پنہاری۔ مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان، جامہ دھارے کرشن مُراری۔ جامہ دھارے
 نہکلنک۔ جن بھگت ترائے سہائے تھایں بنک۔ پرہہ شبد لکھائے ایکا انک۔ سنت سیکھ پرہہ دوئے ترائے، آپ ادھارے سُدھارے
 ویلے انت۔ مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان، دیوے وڈیائی وچ جیو جنت۔ ساچا پرہہ دیوے وڈیائی۔ آپ اپنی سرن لگائی۔
 گُرسکھ ہرن پھرن پرہہ دے کھلائی۔ مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان، آتم بھجی دیپ جگائی۔ جگے دیپ ہونے پرکاش۔ اگیان
 اندھیر گُرسکھ جائے وناس۔ ساچا پرہہ تیرے پردے رکھے واس۔ ایکا دُهن اُپجائے سن کھلائے رسن چپائے سواس سواس۔ مہاراج
 شیرسنگھ جوت سروپ، جن بھگتاں داسن داس۔ داسن داس آپ پرہہ داسا۔ پاربرہم اچرج کھیل کل کرے تماشا۔ گُرسکھ
 ساچے ملیا میل، پرہہ ساچا سد رکھے واسا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان، گُرمکھ ساچے تیری کرے بند خلاصا۔ ساچا
 پرہہ تیرے بند کٹائے۔ گُرمکھ ساچے جوڑ جڑائے۔ بے مُکھاں کل روڑھ وکھائے۔ برتھا سیر جوں برچھ بوہڑ جائے۔ مہاراج
 شیرسنگھ وشنو بھگوان، آد انت گُرمکھ ساچے تیرا سنگ توڑ نہہائے۔ آد انت پرہہ ہونے سہائی۔ گُرمکھ ساچے تیرے من
 ودھائی۔ نہکلنک تیری جوت جگائی۔ وڈ وڈ سنت پرہہ چرن لگائی۔ پرہہ بیٹھے اکت، گُرمکھ ساچے سر تیرے ہتھ ٹکائی۔
 کلجگ جیو انت بھسم کر اگن میگھ برسائی۔ چرن آئے گُرمکھ ساچے سنت، مہاراج شیرسنگھ دھن دھن دھن تیری وڈیائی۔

جگت رنگ ہویا وناس۔ ساچا جوگ درس پرہہ ابناش۔ ساچا پرہہ پردے رکھے واس۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، تیری کینی بند خلاص۔ سرچیت سچ دھام پٹھائے۔ ایک در دربار پرہہ سرن رکھائے۔ وچ سنسار پھر جنم نہ پائے۔ ایک شب ادھار، پرہہ جوتی میل ملائے۔ مانس جنم لیا سدھار، نہکلنک چرنی سیو کھائے۔ چرن سیو کینی کیس۔ پرہہ بہایا سچ گھر ساچے دیس۔ پرہہ دیوے وڈیائی جوت سروپی کیا بھیس۔ سرچیت من وچی ودھائی، جھوٹا چھڈیا بابل دیس۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، کرے کرائے اپنے ویس۔ جگت پت جن اُچھائے۔ آتم کھیت من کرائے۔ پرہہ ساچا دیت سوہنگ بیج بیجائے۔ دیوے درس پرہہ نیتن نیت مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنی جوت پرگٹائے۔ پنجم پرہہ وقت سہایا۔ پرگٹ جوت سنگھاسن ڈیرہ لایا۔ گرمکھ ساچے میل ڈرمت دھوت، سوہنگ رنگ چڑھایا۔ آتم جگائے ساچی جوت، جوت سروپ دیپ ٹکایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ ساچا آپ تریا۔ گرمکھ ادھارے سرب سربنس۔ مکھ اُجیارے جوں وڈ ہنس۔ پرہہ ساچا دُشت سنگھارے جوں کاہنا کنس۔ گرمکھ ساچے پرہہ ساچے دی ساچی انس۔ دیوے درس آپ گردھارے اُجل مکھ وچ سہنس۔ رکھے لاج آپ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، آتم ہوئے سکھ۔ جوت جگائے جھوٹھے محل مینارے۔ گرمکھ ساچے تارے آتم دیوے دھیر دھیان۔ جگت دیوے وڈیائی بھگت وچھل آپ بھگوان۔ بیج رکھی جوں بدر گھر آن۔ وچی ودھائی پرہہ سن کھلائی، نو نڈھ پائی پرہہ دیوے شب گیان۔ ہوئے سکھدائی دیوے درس وشنوں بھگوان۔ دیوے درس گرمکھ جگتی۔ سوہنگ دیوے جن پرہہ ساچی مکتی۔ گرمکھ ساچے دیوے ساچی سرتی۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جیو نہ جوڑے جڑتی۔ گرمکھان پرہہ رنگ چڑھایا۔ بے مکھان پرہہ ننگ کرایا۔ گرمکھان پرہہ انگ لگایا۔ بے مکھان پرہہ در ڈرکایا۔ گرمکھان پرہہ سوہنگ جوگ دویا۔ بے مکھان مدرا ماس مکھ رکھایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ویلے انت دے سزایا۔ گرمکھ تیرا سچ دھرواس۔ سوہنگ اُچے سواس سواس۔ کوئی ورلے چے جاپ

سوہنگ ناس۔ گُرمکھ ساچے پرہ ساچا سد وسے پاس۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، ایکا جوت سد سد سد ابناس۔
 سدا سدا پرہ ابناشا۔ آد انت نہ کدے وِناشا۔ سادھ سنگت سد رکھے واسا۔ جیو جنت جوت دھرواسا۔ مہاراج شیرسنگھ
 وِشنوُن بھگوان، جوت سروپ گھٹ گھٹ سد رکھے واسا۔ پنچم آیا پنچم جاگے۔ بے مُکھ سوایا نہ سوایا جاگے۔ گُرمکھ ساچا
 نہکلنک کل چرنی لاگے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، ایکا شبد اُچائے سُنائے انحد راگے۔ نرائن نر کل اوتار۔ جوت
 سروپی جامہ دھار۔ جگت پت جگتیشور بھگت بت کرے پیار۔ مہاراج شیرسنگھ پرگٹ جوت در گھرائے سِنگھ ٹھا کر جائے
 تار۔

★ ۶ وساکھ ۲۰۰۹ بکرمی پریم سِنگھ دے گرہ پنڈ بگیں ضلع امرتسر ★

گُرمکھاں دیوے چرن دھیان۔ چرن دھوڑ ساچا اِشنان۔ آتم اُچاوے جگاوے جوت مہان۔ گُرمکھ ساچے وچ مات وڈ
 گنی ندھان۔ کلجگ جیو بے مُکھ ہوئے دس نہ آئے بھگوان۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، سرب جنان دا جانی جان۔ ایکا
 جوت جگت آکارے۔ جگو جگ لئے اوتارے۔ آد انت نہ کوئی وسارے۔ جوت سروپی سد نربارے۔ بٹھا اڈول آپ
 گردھارے۔ کوٹن کوٹ کھڑے پرہ چرن دوارے۔ گُرمکھ ساچے سدا بلہارے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، پرگٹے جوت
 آپ نرنکارے۔ نرائن نر جوت پرگٹائے۔ واک بھوکھت ست کرائے۔ ستجگ ساچی لکھت کرائے۔ وڈ وڈ ہنس گرسکھ اُپائے۔
 مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، سوہنگ ساچا شبد چلائے۔ سوہنگ ساچا شبد چلاوے۔ گُرمکھاں امرت نام پیاوے۔
 امرت آتم دیہہ جہراوے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، جوت سروپی درس دکھاوے۔ جوت سروپی درس دکھایا۔ آپ
 اپنا کھیل رچایا۔ بہرم بھلیکھے جگت بھلایا۔ بے مُکھ جیواں مانس جنم وچ مات گویا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، بھیو

نہ پایا۔ مایا روپی جگت پَسار۔ کلجگ جیو ہوئے اندھ اندھیار۔ مدرا ماس کرن رسن آبار۔ گرمکھ ساچا دوس رین دوس ساچا نام رہیا اُچار۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا آتم جوت کرے اُجیار۔ آتم جوت ہوئے آکارے۔ سوہنگ شبد اُچاوے ساچی دُھنکارے۔ اُچے دُھن کُھلے سُن جھوٹھے دیہہ محل مینارے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان، جوت سروپی وچ سکھ پَسارے۔ جوت سروپی پرہہ پسر پَساریا۔ ایک جوت جگو جگ نہکنک اوتاریا۔ اچر کھیل پارہم گرمکھ ورلے کل وچاریا۔ ہویا میل ساچا کرم، رکھ آس چل آئن دواریا۔ آتم دیپک جگئے بن باقی بن تیل نہکنک نرائن نر اوتاریا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان، جوت سروپی جامہ مات لوک وچ دھاریا۔ گرمکھان دیوے نام ادھار۔ بے مکھان کل کرے خوار۔ گرمکھ ساچے پرہہ ساچی اُچاوے دُھنکار۔ بے مکھ در آئے جائے جھکھ مار۔ گرمکھ ساچا کر درس کُھلاوے دسم دوار۔ بے مکھ جیو آوے جاوے وارو وار۔ گرمکھ ساچے در گھر ور ملے آپ کرتار۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، بانہوں پکڑ کل دیوے تار۔ آپ اپنی دیا کھئے۔ جوت سروپی پرگٹ جوت، سوچھ سروپ پرہہ درس دیکھئے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان، گرمکھ ساچے میل ملائے۔ گرمکھ ساچے میل ملایا۔ آپ اپنی سیوا لایا۔ سوہنگ ساچا شبد چپایا۔ اگیان اندھیر سرب مٹایا۔ ایک ایکنکار جوت سروپی پرہہ نظری آیا۔ ایک جوت دیوے ادھار، آتم ترکھا سرب مٹایا۔ گرمکھ وڈیائی دھرائی وچ سنسار، جگو جگ پت رکھدا آیا۔ بے مکھان مارے پرہہ شبد مار، سوہنگ کھنڈا دو دھار چلایا۔ ویلے انت ہوئے خوار، پرہہ ابناشی نظر نہ آیا۔ گرمکھ کرے پرہہ چرن پیار، جگت ترسنا پرہہ دئے مٹایا۔ بھگت جنان پرہہ پاوے سار، انتکال ہوئے سہایا۔ وچ بٹھائے سچ دربار، آون جان گیز کٹایا۔ ایک جوت ست کرتار، جوتی جوت پرہہ میل ملایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان، گرمکھ ساچے دیا کھایا۔ گرمکھ ساچے دیا دھاری۔ سچکھنڈ دیوے سکداری۔ رکھے لاج آپ نرنکاری۔ مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان، گرمکھ ساچے تیری پیج سواری۔ ساچا پرہہ بھگت ادھاری۔ آوے جاوے وارو

واری۔ اچر کھیل رنگ کرتاری۔ نرم جوت سدا زباری۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، نہکنک کل جامہ دھاری۔
 نہکنک کل جامہ دھاری۔ اپنی کل آپ ورتاری۔ سوہنگ شبد کھنڈا دو دھاری۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ورتے
 ورتاوے وچ سنساری۔ ساچے پرہ سچ ورتایا۔ کلجگ جھوٹھا کھیل مٹایا۔ جوت سروپی جوت جگایا۔ مہراج شیرسنگھ
 وشنوں بھگوان، اپنا آپ آپ اپایا۔ کلجگ جھوٹھا کھیل مٹاونا۔ چار ورن پرہ اک کراونا۔ راؤ رنگ پرہ چرن لگاونا۔
 سوہنگ ساچا ڈنک چار کُنٹ و جاونا۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، چار کُنٹ جے جے جیکار کراونا۔ جے جے جیکار
 پرہ جگت کرائے۔ سوہنگ ساچا شبد جیئے۔ چار ورن پرہ سرن لگائے۔ جگت بھیکہ پرہ سرب مٹائے۔ ستجگ ساچا
 مارگ لائے۔ کلجگ جیو کھئے رہن نہ پائے۔ جوت سروپی پرہ کییا بھیکہ، گرمکھ ساچے بوجھ بھجھئے۔ گرمکھ ساچے پرہ لکھیا
 لیکھ، مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، پرگٹ جوت درس دکھائے۔ ستجگ ساچا سچ مارگ لاونا۔ سوہنگ ساچا شبد
 چلاونا۔ سرشٹ سبائی ایکا انک پرہ رکھاونا۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، اوچ نیچ دا بھید مٹاونا۔ اوچ نیچ پرہ آپ
 مٹائے۔ سرب جیو وچ رہیا سمئے۔ ویلے انت کل پرگٹ جوت مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، وچ مات دے آئے۔ گر گوبند
 ایہ شبد لکھایا۔ وڈ ملیچھ بے مکھ لکھایا۔ وڈ نریش نہکنک جنایا۔ انتکال کل پرگٹ جوت، بے مکھاں دئے سزایا۔ کلجگ
 جیو آتم ہنکاری۔ مدرا ماس رسن آباری۔ ہومے لگی تن بیماری۔ در در پھرن جھکھ ماری۔ ساچا پرہ دس نہ آئے، ہومے جیو
 دُشٹ ڈراچاری۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ویلے انت کرے خواری۔ ویلے انت پرہ کرے خوار۔ رکھائے نواس وچ
 نرک منجھار۔ دس نہ آوے آر پار۔ مہراج شیرسنگھ ستگر ساچا، انتکال کل ڈوبے وچ منجدھار۔ انتکال انت کرائے۔ جگت
 ترسنا جیو بللائے۔ پرہ ابناشی وچ چراسی گپڑ پھرائے۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، کوکر سوکر جوں دوئے۔ ساچے پرہ
 تیری ست وڈیائی۔ جن بھگتاں ہومے آپ سہائی۔ آتم سکھ دیوے سکھدائی۔ ترسنا بھکھ سرب مٹائی۔ مات گرہہ اُلٹا رُکھ

گُرمُکھ پھیر نہ آئی۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، لکھ چُراسی گیڑ کٹائی۔ آتم ترس پرہہ شبد اُچاریا۔ وڈ داتا گہر گمبھیر
 توڑے ہنکاریا۔ ہوئے شانت سریر جن آئے چرن دواریا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، کِریا کرے آپ گِردھاریا۔
 سوہنگ دیوے نام ادھارا۔ آتم دیوے جوت اپارا۔ ایکا جوت جگے نرنکارا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، نہکلنک نرائن
 نر اوتارا۔ نہکلنک جگت پت آئے۔ گُرمُکھ ساچے پرہہ آپ اُچائے۔ جوت سروپی پرگٹ جوت، پرہہ ساچا درس دکھائے۔
 کلجگ بے مُکھ جیو پرہہ در در پھرائے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، گُرمُکھ ساچے دھیر دھرائے۔ ساچا پرہہ دھیرن دھیرا۔
 جوت کھچاوے سب تیرتھ نیرا۔ مان گوائے پیغمبر پیرا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، آد انت گُرمُکھاں کٹے بھیڑا۔ پیر
 دستگیر کوئی رہن نہ پائے۔ چار یاراں پرہہ وقت چُکائے۔ سوہنگ ساچا شبد چلائے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان،
 سَتجگ ساچا مارگ لائے۔ سَتجگ ساچا مارگ لاونا۔ ایکا شبد جگت چلاونا۔ سوہنگ رسن جے جے جیکار کراونا۔
 ساچا پرہہ ساچا دربار، ایکا ایک نہکلنک رکھاونا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، کھانی بانی انت کراونا۔ مان گوائے پرہہ
 شاہ سُطانا۔ جوت پرگٹائے نہکلنک والی دو جہانا۔ اک اک رکھائے راؤ رنک راجانا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، توڑے
 سرب ابھانا۔ گر در آئے جیو ابھانی۔ ویکھے پرہہ دیہہ ویرانی۔ سد سد باہر نہ وسے اندھ اندھانی۔ جوت سروپ جوت پرہہ،
 ایکا جوت جگے نُورانی۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، گُن ندھانی۔ کلجگ ہوئے جیو ہنکارا۔ مُورکھ مُگدھ نہ پائن سارا۔
 آتم مٹے نہ اندھ اندھیارا۔ ساچا نام نہ رسن اُچارا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان بے مُکھاں کرے خوارا۔ کلجگ جیواں نام
 بھلایا۔ مدرا ماس رسن وکار رکھایا۔ انتکال کل ہوئے ناس، پرہہ ساچے لیکھ لکھایا۔ گرہہ واس سد رکھن واس، آون جاون پرہہ
 گیڑ چلایا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُن بھگوان، گُرمُکھ ساچے آن ترايا۔ گُرسکھ تیرا روپ اپارا۔ پردے واسے آپ مُرارا۔ جوت
 سروپ سدا نراہارا۔ بیٹھا وچ اڈول رچنہارا۔ سد وسے کول، مُورکھ جیو نہ پاوے سارا۔ پرہہ ابناشی دیوے پڑدے کھول، در

آئے کرنِ نمسکارا۔ سوہنگ شبد وجائے ڈھول، انحد دُھن وجے دُھنکارا۔ بے مُکھاں پرہہ کھولے پول، جوت پرگٹائے نہککنک
 اوتارا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپی بھگت ادھارا۔ آتم کرے جوت آکارے۔ جگے جوت اگم اپارے۔
 ساچا شبد اُچے دُھنکارے۔ ہونے پرکاش جھوٹھی دیہہ محل مینارے۔ کلجگ مایا ہونے ناس، کرپا کرے آپ گردھارے۔ ساچا
 پرہہ سد رکھے واس، مہاراج شیرسنگھ چرن بلہارے۔ ساچے پرہہ چرن بلہاری۔ آتم دیوے نام خُماری۔ دُبدھا میل پرہہ پار
 اُتاری۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ دیوے ساچا نام بھنڈاری۔ ساچا دان گر ساچے دیا۔ پورب جنم دا بیج
 جو پیا۔ آتم جوت جگایا دیا۔ رسنا رس رس نام مہارس پیا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گرُمکھ ساچے نرمل کیا
 جیا۔ ساچ نام گر پورے دینا۔ آپ اپنے جیہا کینا۔ گر سیکھ سیکھ گر اک رنگ ساوے جوں نیر مینا۔ مہاراج شیرسنگھ
 وشنوں بھگوان، امرت آتم میگھ ورسائے شانت کرائے سینا۔ امرت برکھے سانتک ست۔ ایک نام دیوے ساچا تت۔ ایک شبد
 رکھاوے ساچی مت۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سادھ سنگت دیوے ساچی مت۔ ساچا پرہہ ساچی مت۔ بھگت
 جنان جانے مت گت۔ رسنا جپ جپ جیو، مانس جنم نہ آوے وت۔ ساچا نام رسنا رس پیو، سوہنگ دھراوے پرہہ آتم
 ساچا یت۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سادھ سنگت تیرا آپ رکھاوے ست۔ ساچا پرہہ سدا ستوادی۔ سادھ
 سنگت پرہہ سد وِسادی۔ آتم دُھن اُچاوے ناد انادی۔ پرہہ ساچا شبد لکھائے بودھ اگادھی۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں
 بھگوان، سادھ سنگت سد رسن ارادھی۔ ساچا پرہہ رسنا گاؤ۔ جنم جنم دی میل گواؤ۔ مانس جنم سُپھل کراؤ۔ لکھ
 چُراسی گیڑ کٹاؤ۔ پرہہ اباشی سیو کماؤ۔ سرب گھٹ واسی ردے وساؤ۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ایک ایک ٹیک
 رکھاؤ۔ ایک ایک آپ اونکارا۔ جوت سروپی کرے پسارا۔ آپ اپنا کیا اُجیارا۔ تین لوک پرہہ ایک پسارا۔ کھنڈ برہمنڈ
 وربھنڈ سمارا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ایک جوت نرنکارا۔ ایک جوت ایک آکار۔ پاتال مات آکاش پرہہ ساچے کیا

پسار۔ جگو جگ پرگٹ جوت مات ٹکائے جوت کرتار۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ایک جوت آپ نرنکار۔ وچ آکاش جوت آکاری۔ جگے جوت آگم اپاری۔ پاربرہم کھیل نیاری۔ جیو جنت نہ پائے ساری۔ ساچا گھر ساچا در درباری۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپ جوت ادھاری۔ جوت سروپی جوت ادھارا۔ آپ اپنا کرے پسارا۔ آد انت نہ کیسے وچارا۔ سادھ سنت پرہہ ایک دیوے شبد ادھارا۔ آپ بنائے ساچی بنت، انت دیوے مکت دوارا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان ساچا کنت، سوہنگ دیوے بھگت بھنڈارا۔ ساچا پرہہ بھگت بھنڈاری۔ آتم دیوے نام خُماری۔ ساچی جوت کرے اُجیاری۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، کھول دیوے دسم دواری۔ دسم دوار پرہہ کھلائے۔ سُر ت شبد دا میل ملائے۔ اُچے دُهن کھلے سُن، اگیان اندھیر سرب مٹائے۔ گُرمکھ وِرا پائے جن، ساچا نام رسنا گائے۔ گُرسکھ آتم جائے من، پرگٹ جوت پرہہ اِبناشی درس دکھائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، کریا کرے آپ رگھرائے۔ کلجگ ویلا اتم انت۔ دھرے جوت مات بھگونت۔ کھلائے سوت وڈ سادھن سنت۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، کلجگ مایا پائے بے انت۔ نہکلنک کل پرہہ آئے۔ نہکلنک کل جامہ پائے۔ نہکلنک جوت سروپی جوت سمائے۔ نہکلنک بھرم بھلیکھے جگت بھلائے۔ نہکلنک مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، بھوئے آپ سہائے۔ نہکلنک پرہہ ناؤں رکھایا۔ نہکلنک جوت سروپی جامہ پایا۔ نہکلنک گُرمکھ ساچے وچ سمایا۔ نہکلنک اپنا آپ کل چھپایا۔ نہکلنک بے مکھ جیواں دس نہ آیا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوتی جوت جوت پرگٹایا۔ نہکلنک کھیل اپارے۔ نہکلنک جامہ گھنک پُری وچ دھارے۔ نہکلنک گُرمکھ ساچے بختے چرن پیارے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، کل جامہ مات وچ دھارے۔ نہکلنک کل جامہ پایا۔ جھوٹھا تن جگت تجایا۔ جوت سروپی پرگٹ جوت جوت سروپی کھیل رچایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، کلجگ اتم انت کرایا۔ نہکلنک کل انت کرائے۔ نہکلنک سوہنگ ساچا شبد چلائے۔ نہکلنک مہا اگت گنی نہ جائے۔ نہکلنک جیو جنت وچ رہیا سمائے۔ نہکلنک

گرمکھ ورلے سنت آپ اپنی بوجھ بھجئے۔ نہکلنک پرہ ساچا کنت گرمکھ بھیو کھول کھلائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں
 بھگوان، ایکا دوجا بھیو چکائے۔ نہکلنک کھیل اپار نرنکار۔ نہکلنک رام اوتار۔ نہکلنک کرشن مرار۔ نہکلنک مہاراج شیرسنگھ
 وشنوں بھگوان، کلجگ آیا جامہ دھار۔ نہکلنک کل جامہ پایا۔ بھگت بھگونت میل ملایا۔ اچرج کھیل پرہ آپ کرایا۔ مہاراج
 شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ ساچے چرن سیو لگایا۔ نہکلنک اگم اتھاہ۔ نہکلنک بے پرواہ۔ نہکلنک دسے ہر تھار۔
 نہکلنک مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، دوسر کوئی نہ۔ نہکلنک نرادھار۔ نہکلنک جوت ادھار۔ نہکلنک بھگت ادھار۔
 نہکلنک مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپی آپ گردھار۔ نہکلنک زرویر سمائے۔ نہکلنک اوچ نیچ بھیو چکائے۔
 نہکلنک وڈ وڈ نریش اپنی سیو لگائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، اتم انت مات جوت پرگٹائے۔ نہکلنک ست کرم
 کماونا۔ نہکلنک پار بیاسوں چرن ٹکاونا۔ نہکلنک مستوانا سچ دھام اُچاونا۔ نہکلنک رانا سنگرور چرن لگاونا۔ نہکلنک
 گن بھریور جوت سروپ درس دکھاونا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، بھرم بھلیکھا سرب مٹاونا۔ مستوانے چرن ٹکائے۔
 آپ اپنی جوت پرگٹائے۔ سنگھاسن بیٹھ چھتر سیس جھلائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ابھانیاں جائے مان گوائے۔
 مستوانا آپ اُچجائے۔ ستجگ ساچا مان رکھائے۔ سچ دربار پرہ آپ لگائے۔ ستجگ ورتے پرہ لیکھ لکھائے۔ پرہ نرنکار اک
 رنگ سمائے۔ جگت ادھار سوہنگ نام دھرائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ ساچے درشت کوٹ کھلائے۔
 مستوانا ساچا دھام۔ پور کرائے پرہ ساچا کام۔ سادھ سنگت دوائے ساچا نام۔ پرگٹ جوت درس دکھائے گھنٹیا شام۔ مہاراج
 شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ایکا جوت رمٹیا رام۔ نہکلنک ساچا ورتار۔ ساچا پرہ ساچا دربار۔ اوچ نیچ نہ کھئے وچار۔ بوجھ
 سوجھ آپ کرتار۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپ جوت ادھار۔ ساچے پرہ آپ وڈیائے۔ راجے رانے سرن
 لگائے۔ راؤ امرائو پرہ مان گوائے۔ رنکاں وچ پرہ رہیا سمائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، رانا سنگرور سرن لگائے۔

مستوانا ساچا دھام اُچا۔ سنت منی سینگھ پچن ست ورتا۔ ستجگ ساچا ستگر پرہ ساچا دئے بنا۔ پرگٹ جوت نہکلنک
 دیوے تلک لگا۔ ساچا شبد وجائے ڈنک، راؤ رنگ دیوے سرن لگا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، اپنی سرن لگا۔
 ساچے پرہ سر ہتھ ٹکاونا۔ ستگر ساچا ستجگ اُچاونا۔ چار ورن پرہ سرن لگاونا۔ ہرن پھرن گرسکھ کھلاونا۔ سنت
 منی سینگھ ستگر ساچا نظری آونا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، مستوانے ساچا کرم کماونا۔ ساچا پرہ تلک لگائے۔
 وڈ راجن راج آپ اکھوائے۔ وڈ تاجن تاج سر مُکٹ ٹکائے۔ پرہ ساچن ساز، ساچا مان دوائے۔ وڈ لاجن لاج سنت منی سینگھ
 تیری لاج رکھائے۔ وڈ واجن واج، سوہنگ شبد گرمکھاں سوہنگ آواز لگائے۔ وڈ پاچن پاچ بے مکھاں پرہ پاچ کھلائے۔ وڈ
 ساچن ساز سرشٹ سبائی آپ سچائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، آیا وقت جوت پرگٹائے۔ ساچا پرہ سدا انگ
 سنگیا۔ رسنا چپ بال اوستھا دھرو پار لنگھیا۔ پرہلاد ادھاریا، نر سینگھ روپ نو رنگیا۔ باون روپ دھار پرہ بل دوار
 منگیا۔ امبریک آئے چرن دوار، در ساچے مول نہ سنگیا۔ راجا جنک پرہ جوت ادھارے، جیو جنت چھڈائے نرک جو ٹنگیا۔
 رانی تارا ہوئی پار، سادھ سنگت جوڑ جڑائے ور پرہ در منگیا۔ بدر جھگی سٹا پیر پزار، بھگت جنان پبھ رکھے انگیا۔
 سداما آئے کرشن دوار، منگ نہ سکے جو چاہے مؤنہوں منگیا۔ جانہار آپ کرتار، بھگت وچھل وڈ سنگیا۔ ساچے پرہ سد
 بلہاری۔ سد سد سد نمسکاری۔ آتم روگ چنتا سوگ کئی شبد بیماری۔ سوہنگ ساچا جوگ دیوے جیو ادھاری۔ رسنا
 رس ساچا نام بھوگ، گرمکھ ورا لکھے وپاری۔ بے مکھاں لگے کرم وجوگ، چل نہ آئن پرہ دواری۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں
 بھگوان، ویلے انت کرے خواری۔ ویلا انت جو جن جانے۔ پرہ ابناشی چلے بھانے۔ آتم رنگ سدا سکھ مانے۔ مہاراج
 شیرسنگھ وشنوں بھگوان، درگاہ ساچی دیوے مانے۔ ساچی درگاہ ساچا تھاؤں۔ پرہ ساچے کا ساچا گاؤں۔ گرمکھ ورا لہر
 رنگ سماؤ۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ دیوے ساچا ناؤں۔ سوہنگ تیری ست وڈیائی۔ سوہنگ بنت

پرہ آپ بنائی۔ گُرمُکھ ساچے رسنا چپ، آتم بھکھ مٹائی۔ نیڑ نہ آئن تینو تپ، پرہ ساچا ہوئے سہائی۔ کوٹ اُتارے پرہ ساچا
 پ، جو جن آئے سرنائی۔ وچوں دیوے چھڈ اپنا آپ، درشن دیوے آپ رگھرائی۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، بھگت
 جناں سد ہوئے سہائی۔ بھگت جناں پرہ سد رکھوالا۔ سادھ سنگت پرہ سد پرتپالا۔ سوہنگ دیوے آتم ساچی مالا۔ پرہ
 ابناشی توڑے سرب جگت جنجالا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گُرسکھ ساچے آتم ساچا دیپک بالا۔ آتم ساچا دیپ
 پرکاش۔ اگیان اندھیر جائے وناس۔ پرگٹے جوت پرہ ابناش۔ پون سرؤپی چلائے سواس۔ سوہنگ شبد دھرائے ناس۔ مہاراج
 شیرسنگھ وشنوں بھگوان، مائس جنم کرائے راس۔ کر کیرپا گُرسکھ اُدھاریا۔ ساچی جوت جگے جھوٹھے دیہی محل مناریا۔ دئی
 دویت پڑدے توڑے، ایک رنگ رنگے کرتاریا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جیو جنت دے وچ پَساریا۔ پرہ ابناش وچ
 سمایا۔ سادھ سنگت دا میل ملایا۔ اچرج کھیل پاربرہم رچایا۔ چترُہج سینگھاسن لایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان،
 نہکلنک جامہ دھار مات جوت پرگٹایا۔ مات لوک پرہ جامہ دھارے۔ ایک جوت جگے زرنکارے۔ گُرمُکھاں پرہ پار اُتارے۔
 بے مُکھاں کل کرے خوارے۔ سوہنگ شبد چلائے کھنڈا دو دھارے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک کل جامہ
 دھارے۔ نہکلنک کل جوت پرگٹانے۔ جوت سرؤپی وچ سکھ سامنے۔ سرشٹ کھپائے اُپائے چلائے ریائے اپنے بھانے۔ مہاراج
 شیرسنگھ وشنوں بھگوان، آد انت نہ کھئے جانے۔ آپ اُپاوے آپ کھپاوے آپ چلاوے۔ آد انت کوئی جیو نہ پاوے۔ جھوٹھی
 سرشٹ جھوٹھے داعوے۔ مایادھاری رون مایا ہاوے۔ گُرمُکھ وچارے ساچا ناؤں رسنا سد گاوے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں
 بھگوان، جس جن دیا کھاوے۔ جس جن پرہ دیا کھائی۔ آتم ترے کئی کھول وکھائی۔ پھاسی جم کی چھٹی، جم نیڑ نہ آئی۔
 مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جو جن رسنا گائی۔ ایک ناؤں جگت چلائے۔ چار ورن پرہ اک کرائے۔ ورن برن کوئی رہن
 نہ پائے۔ ایک سرن نہکلنک رکھائے۔ تارن ترن سر ہتھ ٹکائے۔ گُرمُکھ ساچے پرہ ہرن پھرن کھلائے۔ بے مُکھاں لائے اگن جوت

طماچے، انتکال کل رہے بللائے۔ ورتے شبد سچو ساچے، نہکلنک کل رہیا لکھائے۔ گُرمکھ وِرا ہردے واچے، جوت سرُوپی
 وِچ سیکھ رہیا سہائے۔ گُرمکھ آئے پرہہ درس دکھائے۔ آپ اپنی جوت پرگٹائے۔ وڈ وڈ وڈ ہنس گُرسکھ لکھائے۔ مہاراج شیرسنگھ
 وِشنوؤں بھگوان، گُرسکھاں سنگ سدا ریائے۔ گُرسکھ تیرا ساچا مان۔ پنچم وِچ سد پروان۔ دیوے درس آپ بھگوان۔ رکھے
 واس وِچ سُگھڑ سیان۔ نہ جانے جیو مُگدھ انجان۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، پری پورن بھگوان۔ پرہہ کا رُوپ نہ کھئے
 جانے۔ ایکا ایک پرہہ سد وکھانے۔ وڈ بھیکھی بھیکھ پرہہ بھیکھ وٹانے۔ اکھ الیکھی گُرسکھاں پرہہ لیکھ لکھانے۔ کلجگ
 جیو جھوٹھا بھیکھ انتکال پرہہ نشٹ کرانے۔ گُرمکھ آتم ساچی ویکھی، راتی سْتیاں کھڑا سرہانے۔ گُرمکھ ساچے سچ نیتر
 پیکھی، مہاراج شیرسنگھ وِشنوؤں بھگوانے۔ نیتر پیکھ نجانند پاؤ۔ آتم ترسنا سرب مٹاؤ۔ کاہنا کرشنا درس نیت پاؤ۔ آتم بھکھ
 چنتا دکھ تنوں تجاؤ۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوؤں بھگوان، سد رسنا گاؤ۔ گُرمکھاں گر پورا پایا۔ واہوا ستگر لیکھ لکھایا۔ نیتر
 پیکھ پیکھ آتم تریتایا۔ مستک ساچے لکھے لیکھ، بدھنا لیکھ آپ مٹایا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوؤں بھگوان، سادھ سنگت دیا
 کمایا۔ جیو جنت پرہہ لیکھ لکھائے بدھنا بدھ۔ سد بنت بنائے، پرگٹ جوت کرے کارج سدھ۔ لکھے لیکھ پرہہ مٹائے، گھر اُچھائے
 نوؤ ندھ۔ ردھ سدھ پرہہ وس کرائے، پرہہ ملن دی ساچی بدھ۔ جوت سرُوپ جوت سہائے، سوہنگ دیوے ناؤں پرہہ ملن
 دی ساچی بدھ۔ سوہنگ نام وڈ چے جاپی۔ رسنا جپ کوٹ اُتارے پاپی۔ ساچا پرہہ وڈ پرتاپی۔ مہاراج شیرسنگھ
 وِشنوؤں بھگوان، سادھ سنگت پت تیری راکھی۔ رکھے پت آپ گردھار۔ پت پریشور آپ جامہ دھار۔ جگتیشور آئے
 گُرسکھ دوار۔ سادھ سنگت سد رکھے پیار۔ باشک سیج تجائے، مات آیا نین مُندھار۔ ساچا دیپک جوت جگایا، میٹ جائے
 جگت اندھیار۔ جن بھکتاں گگن ٹکایا، جوتی جوت میل ملایا، پرہہ کی جوت اگم اپار۔ وِچ آکاش ڈگمگایا، سچکھنڈ سچا
 دربار۔ پرہہ اپنا آپ اُپایا، جوت سرُوپی جامہ دھار۔ سادھ سنگت پرہہ بیڑا پار کرایا، جو جن آئے چل دوار۔ پاربرہم

بے مُکھاں پائی مایا، نگم کر وچار۔ پرہہ باہوں پکڑ ترایا، گرسکھاں پائی سار۔ بیڑا زڑھدا بنے لایا، کر دیا اپار۔ جامہ گھنک پُری
 وچ پایا، مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا سچی سرکار۔ جوت سروپی کرے ورتار۔ تین لوک وڈ سرکار۔ لکھ جُراسی چرن
 پنہار۔ بیٹھا وچ آپ سردار۔ حُکے رکھے جیو جنت ساچی پاوے سار۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، کوئی نہ پائے سار۔
 سرب جنان پرہہ آپ سمائے۔ اپنا آپ بھید رکھائے۔ شاستر چھ وید چار بھيو پرہہ نہ پائے۔ پنڈت پاندھے ہوئے خوار، پرہہ ابناشی
 دس نہ آئے۔ سادھ سنگت سد سد بلہار۔ گر در آئے جنم جنم پرہہ میل گوائے، جنم نہ پائے دوجی وار۔ گرہہ واسی پرہہ پھاس
 کٹائے، گرسکھ پُجائے وچ سچ دربار۔ بیکنٹھ نواسی سچ سکدار۔ بیٹھے وچ آپ نرادھار۔ مہاراج شیرسنگھ جوت کرتار۔
 گرسکھ گر دھام جگت نیارا۔ ساچا پت سد سے باہرا۔ جوت سروپی وسے نت، بھيو گھلائے ورلے سکھ، سادھ سنگت
 رکھے بت، دیوے موکھ دوارا۔ گر سجن ساچا مت، مہاراج شیرسنگھ نہکلنک اوتارا۔ ساچا پرہہ سجن سہیلا۔ گرچرن کرائے
 ساچا میلا۔ اچرج کھیل پاربرہم کل کھیلا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جنم جنم دے وچھڑے کل کرایا میلا۔ وچھڑیاں
 پرہہ میل ملائے۔ سُکے ہوئے رُکھڑے، پرہہ ہرے کرائے۔ اُجل ہوئے مُکھڑے، سوہنگ رسنا گائے۔ سُپھل کرائے ماتا ککھڑے، دھن
 جنیدی مائی۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، پار اُتارے جو جن سرنی آئے۔ جن آئے پرہہ سرنائی۔ پرہہ ساچے دیا کمائی۔
 ساچے ستگر گرُمکھ آپ بنائی۔ اُپت کینی سرشٹ سبائی۔ مایا روپی کھیل رچائی۔ بن حکم نہ جھلے پت، حُکے اندر پھرے
 لوکائی۔ سادھ سنگت پرہہ دیوے مت، سوہنگ دیوے پرہہ ساچا یت، انتکال پرہہ ساچا رکھے پت، دیوے درس آپ
 رگھرائی۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، آد انت ایک رنگ سبائی۔ ایک رنگ پرہہ رنگائے۔ ساچا رنگ ناؤں چڑھائے۔ انگ
 انگ پرہہ سنگ سمائے۔ منگ منگ سادھ سنگت ور ساچا منگ، پرہہ ابناشی بھچھیا پائے۔ انتکال کٹے بھکھ ننگ، ستجگ
 ساچا سچ اُچجائے۔ ہر ہر ایک رنگ، پرہہ ساچا آپ چڑھائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سادھ سنگت دیا کمائے۔

ساچا گر سچ دربارا۔ ساچا پرہ وڈ سنسارا۔ ساچا گر لیکھ لکھارا۔ ساچا گر وڈ بھنڈارا۔ ساچا گر مہاراج شیرسنگھ وشنوں
 بھگوان، نہکلنک اوتارا۔ ساچا گر سرب سہائی۔ ساچا گر لیکھ لکھائی۔ ساچا گر بھیکھ وٹائی۔ ساچا پرہ مہاراج شیرسنگھ
 وشنوں بھگوان، سرشٹ سبائی آپ بھلائی۔ ساچا پرہ سرب رکھوالا۔ ساچا پرہ بھکت پرتیالا۔ ساچا پرہ گرسنگت سمالا۔
 ساچا گر مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ دیوے نام سُکھالا۔ ساچا گر دیوے دان۔ ساچا گر گنی ندھان۔ ساچا
 گر گرسکھ کرائے چتر سُجان۔ ساچا گر لکھیا دھر سچ ہوئے فرمان۔ ساچا گر لوچن سُر، نظر نہ آوے وشنوں بھگوان۔ ساچا
 گر گھنک پُر جامہ دھارے بلی بلوان۔ مہاراج شیرسنگھ جوت سروپی جوت مہان۔ ساچا گر وڈ وڈ بلیا۔ ساچا گر اچھل
 چھلیا۔ ساچا گر دیوی دیوے نت منکن کھلیا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان لکھمی نرائن، لچھمی جھسے تلیا۔ ساچا گر گہر
 گمبھیر۔ ساچا گر آتم سوہنگ دیوے دھیر۔ ساچا گر پرکٹے جوت وڈ پیرن پیر۔ ساچا گر مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان،
 تیری آتم دیوے دھیر۔ ساچا گر دھیر دھرائے۔ ساچا گر ہوئے دیرگھ روگ گوئے۔ ساچا پرہ درس اموگھ آپ دسائے۔ چنتا
 سوگ گرسکھ مٹائے۔ ساچا جوگ نام دوئے۔ آتم رس بھوگ، سوہنگ سد رسنا گئے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان آپ
 اپنی دیا کھائے۔ گرسکھاں پرہ دیا دھار۔ کھچ لیائے وچ دربار۔ سادھ سنگت سد رکھ سنت بہار۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں
 بھگوان، امرت برسے میگھ پُہار۔ آتم ہریا بھریا کھلے کول مٹے اندھیار۔ گرمکھ ساچا گر در ترنا، دیوے درس آپ کرتار۔
 مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، سرب جییاں سمالے سار۔ سادھ سنگت تیری پورن آسا۔ پرہ پورن دیوے چرن بھرواسا۔
 پردے وسے پُرکھ اباشا۔ اگیان اندھیر سرب وناسا۔ گرمکھ ساچے جوں کنچن پاسا۔ سوہنگ شبد جن رسنا گئے، رسن
 تجائے مدرا ماسا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان ہوئے داسن داسا۔ مدرا ماس جس جن تجایا۔ پرہ ساچے اپنی سرن آپ
 لگایا۔ بے مکھ جیو دکھ ڈاڈھا بھرن، انتکال کل نیڑے آیا۔ مہاراج شیرسنگھ تیری ساچی سرن، گرمکھاں ہوئے سہایا۔ ساچی

سرن گر دی رکھ۔ بانہوں پکڑ پرہہ کینے وکھ۔ پرہہ کی مہا الکھ الکھ الکھ۔ سرِشٹ سبائی ہوئی بھکھ۔ کایا اگن جلائن
 ککھ۔ گرمکھ آتم مگن رکھائے، دیوے درس ہوئے پرتکھ۔ مہاراج شیرسنگھ گر پرساد مکھ سگن لگائے، رکھے دے کر ہتھ۔ گرو
 نانک انگد انگ لگایا۔ اتم جوتی دیپ جگایا۔ پنڈ کھڈور جس آئے ترایا۔ ہنکاریاں گر ہنکار گویا۔ گرمکھی اکھر اچار
 گربانی دا مکھ رکھایا۔ کلجگ جیواں وچ سنسار، ایکا اوٹ پرہہ دھرایا۔ انتکال کل پرگئے نہکلنک اوتار، اتم کھیل آپ کرایا۔
 آپ ورتائے ساچی ورتار، چرن وچ کھڈور دے پایا۔ کھچ لیائے جوت کرتار، اتم کھیل آپ مٹایا۔ گر گوہند سچی سرکار، ساچا
 کرم آپ کرایا۔ وڈ وڈ گرسکھ بیڑا کر جائے پار، گر سنگھ سوہن ترایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ساچا کرم کرایا۔
 گرسکھ ساچا پرہہ تارن جائی۔ سادھ سنکت پرہہ سنگ رلائی۔ آتم رنگت نام چڑھائی۔ سرِشٹ سبائی ہوئی منکت، گرمکھ
 ورلے پرہہ بھچھیا پائی۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ ساچے مان دوائی۔ مان دوائے جائے گھر۔ دیوے درس اوتار
 نر۔ کر درس کوئی کوٹ جائن تر۔ امرت برس بنائے ساچا سر۔ بیسویں صدی چار ورن چل آئن در۔ چھوہے بیاسا ندی
 نہکلنک چرن جائے دھر۔ ستجگ بخشے ساچی گدی، مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان ساچا دیوے ور۔ دیوے ور وڈ
 وریام۔ امرت پلائے ساچا جام۔ جوت پرگٹائے رام پُر رمیئا رام۔ تھان سہائے گھنٹیا شام۔ مان دوائے پور کرئیا کام۔ آن رکھائے
 سوہنگ لگائے بان۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، گرسکھ ساچے دیوے مان۔ ستگر ساچا دیوے مانا۔ گرمکھ ہوئے چرن
 نانا۔ ست کر منے پرہہ کا بھانا۔ ویلا گیا ہتھ نہ آنا۔ جوت سروپی پرہہ پھریا بانا۔ کھیل مٹائے مکائے راجا رانا۔ مہاراج
 شیرسنگھ گرمکھ ساچے در گھر سہانا۔ در گھر گر دربار۔ گر کا شبد چلے اپار۔ ساچا پرہہ سد سد بلہار۔ مہاراج شیرسنگھ
 وشنوں بھگوان دھرے جوت کرتار۔ ساچا گھر پرہہ آپ وسایا۔ آپ اپنا ڈیرہ لایا۔ جوت سروپی دیپک جوت پرہہ ساچے آپ
 جگایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپی جامہ پایا۔ جوت سروپ جوت آکار۔ جوت جوت پرہہ جوت

ادھار۔ جوت جوت جوت پرہ جوت سنسار۔ جوت جوت جوت پرہ مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان جوت نرادھار۔
 جوت سروپی ایکو گن۔ گرمکھ ساچے ایکا دھن۔ پرہ ابناشی کھول وکھائے آتم سن۔ مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان، کلجگ
 جیو نہ جانے کون گن۔ گرمکھ ساچا انتکال کل چرن پکڑ لیاوے جن۔ ایکا جوت جگائے تن۔ مہاراج شیرسنگھ وشنو
 بھگوان کلجگ جیو نہ جانے تیرے گن۔ کلجگ ساچا پرہ ساچا دربارا۔ جوت سروپی کرے آکارا۔ پاربرہم کھیل نیارا۔ جیو
 جنت نہ پاوے سارا۔ نہکلنک نرائن نر اوتارا۔ گنوتتا پرہ گن وچارے۔ جگو جگ لئے اوتارے۔ بھگت جنن پرہ پار اوتارے۔
 بے مکھان پرہ آن سنگھارے۔ مہاراج شیرسنگھ نہکلنک نرائن نر اوتارے۔ مات لوک پرہ جامہ دھاریا۔ نہکلنک ناؤں رکھا
 لیا۔ جوت سروپی بھیکھ وٹا لیا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا دیا کما لیا۔ ساچا پرہ دیا کھائے۔ گرمکھ ساچے میل ملائے۔
 آتم ساچی جوت جگائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان، آپ اپنے رنگ رنگائے۔ دیناں ناتھ دین دیا لیا۔ بھگت وچھل گر
 گویالا۔ گرسکھاں پرہ سدا رکھوالا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان، سوہنگ دیوے آتم ساچی مالا۔ گرسکھ آئے گر در۔
 پرہ آتم دیوے ساچا ور۔ چرن لاگ جائے تر۔ مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان، ایک دسائے ساچا گھر۔ سچا پرہ سچا
 گھر بارا۔ گرمکھ ساچے پائن سارا۔ بے مکھان آتم اندھ اندھیارا۔ گر در نہ سوجھے مورکھ مگدھ گوارا۔ پرگٹ ہونے رکھی کیش
 گوردھن دھارا۔ سرب کلا سمرتھ آپ گردھارا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان، نہکلنک نرائن نر اوتارا۔ نرائن نر کھئے ورا
 جانے۔ جس چلائے اپنے بھانے۔ کلجگ جیو بھل بھل ہونے انجانے۔ گرمکھ ساچے پرہ ساچے چرن لگانے۔ انتکال مہاراج
 شیرسنگھ وشنو بھگوانے۔ بھگت جنن پرہ لیکھ لیکھائے۔ لیکھیا لیکھ نہ کھئے مٹائے۔ بھیکھ بھیکھ پرہ جوت سروپی بھیکھ
 وٹائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان، آپ اپنا رہیا چھپائے۔ ساچے پرہ درس دکھانا۔ اندھ اگیانی سرب مٹانا۔ آتم ساچا
 دیپ جگانا۔ سوہنگ نام پرہ ردے وسانا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنو بھگوان پاربرہم کھیل رچانا۔ پاربرہم کھیل نیارا۔ مات

لوک پرہ لئے اوتارا۔ جگو جگ آوے وارو وارا۔ گرمکھ ساچا پرہ دیوے نام ادھارا۔ بے مکھاں پرہ کرے خوارا۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ایک دیوے چرن پیارا۔ چرن پیار جن دیا۔ آپ اپنے جیہا کیا۔ پرہ ساچے آتم جوت جگایا دیا۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، دیوے پھل پورب جنم جو بیا۔ پورب جنم لیکھ چکائے۔ جامہ دھار نہکلنک اپنی سرن لگائے۔ آتم وجائے سوہنگ ساچا ڈنک، سرت شبد پرہ میل ملائے۔ اک کرائے راؤ رنگ، ایک انک دو جا بھو چکائے۔ جوت سروپی لائے تنک، گرمکھ ساچے پکڑ اٹھائے۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، کلجگ پورن بھاگ لکھائے۔ جوت سروپی جامہ پایا۔ گر گوہند بچن ست ورتایا۔ اتم انت جو بچن لکھایا۔ نہکلنک پرگٹ جوت مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ویکھا ویکھ جگٹ بھلایا۔ جگٹ بھلایے آپ پرہ، اپنی مایا پائے۔ جگٹ بھلایا آپ پرہ، اپنا آپ رہیا چھپائے۔ جگٹ بھلایا آپ پرہ، بے مکھاں دس نہ آئے۔ جگٹ بھلایا آپ پرہ، مدرا ماس آہار کرائے۔ جگٹ بھلایا آپ پرہ، آتم اندھیر رکھائے۔ جگٹ بھلایا آپ پرہ، مایا روپی پڑدا پائے۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، اپنے بھانے آپ ریائے۔ پرہ کی مایا بڑی بے انت۔ سار نہ پائے کوئی جیو جنت۔ گرمکھ ورا لا جانے سنت۔ بھگت جنان نام دوئے سوہنگ ساچا منت۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، کلجگ آیا بھگت جنان دا ساچا کنت۔ پرہ ساچے کل جامہ دھاریا۔ کرپا کری آپ گردھاریا۔ آوے جاوے وارو واریا۔ پرہ کرم نہ کسے وچاریا۔ اوچو اوچ نیچو نیچ سد سے باہریا۔ سوچو سوچ جوت سروپی پرہ کرے آکاریا۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان انت نہ پاراواریا۔ پرہ کا انت نہ پاراوار۔ کوٹن کوٹ رہے جھکھ مار۔ دس نہ آوے گر دربار۔ جتھے سے آپ کرتار۔ جوت سروپی بیٹھ کرے آکار۔ آپ اڈول پرہ ابناشی کرپا دھار۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک نرائن نر اوتار۔ ساچی جوت وچ مات پرہ دھر۔ چار ورن انتکال پرہ اک جائے کر۔ مستوانا ساچا دھام ستجگ اُپجاوے ساچا سر۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، چار ورن دساوے ایک در۔ ایک در ایک دربار۔ ساچا دسے آپ زینکار۔ لکھ چراسی وڈ سیکدار۔

جیو جنت پرہ پاوے سار۔ جیو جنت جوت سروپی کیا پسا۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ایک جوت ایک گوت چلاوے وچ سنسار۔ ایک ایک پرہ آپ اُپائے۔ ایک ٹیک نہکنک رکھائے۔ کلجگ جھوٹھا بھیکہ مٹائے۔ ستجگ ساچا پرہ مارگ لائے۔ سوہنگ شبد پرہ دیہہ اُچائے۔ سُن سہادہ پرہ آپ کھائے۔ جوت سروپی دیپ جگائے۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، اتم کل اپنی کل ورتائے۔ اپنی کل آپ ورتائے۔ راؤ رنگ پرہ سرن لگائے۔ سوہنگ ساچا شبد چار کُنٹ لگائے۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، اُچ نیچ دا بھید چُکائے۔ اُچ نیچ اُچ۔ کلجگ جھوٹھا کھیل پرہ کرائے کوچ۔ ستجگ ساچا سجن سہیل، پرہ ساچا سوجو سوچ۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جن بھگتاں اتم کرے اُچ۔ ساچا پرہ رچن رچائے۔ گرمکھ ساچے سرن لگائے۔ بے مکھ کاچے پرہ مایا اگن جلائے۔ بے مکھ در آئے ناچے، پرہ ساچے بھيو نہ پائے۔ گرمکھ ورا پردے واچے، پرہ بجر کپاٹ کھائے۔ ستگر پورا ساچو ساچے، کلجگ جیو بھرم بھلیکھے پائے۔ بھرم بھلیکھے پرہ بھلائے۔ ایڑا اتھرن وید چلائے۔ انتکال کل پرہ آپ کرائے۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان جوت سروپی بھيو کھائے۔ جوت سروپی پرہ بھیکھ دھاری۔ ساچا پرہ جوت ادھاری۔ جاوے آوے آوے جاوے، پرہ ساچے دی ساچی کاری۔ گاوے راوے اتم نہاوے، گرمکھ اترے ہومے بیماری۔ سوہنگ ناؤں پرہ جھولی پاوے، مانس جنم نہ آوے دوجی واری۔ بھگت بھگوان پرہ میل ملاوے، اتم جوت کرے اُجاری۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپ جوت نرنکاری۔ گرمکھاں پرہ جوت جگائے۔ امرت اتم دیہہ جھرائے۔ نرمل ساچا دیپ جوت سروپی وچ دیہہ ٹکائے۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ ساچے دسم دوار کھائے۔ امرت جھرنا پرہ آپ جھرایا۔ نرمل بوند کول مکھ ٹکایا۔ کھلے کول مٹے اندھیار، جوت سروپی پرہ نظری آیا۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ ساچے سد سمایا۔ سنت جن در منگل گائے۔ تن من ہرا کرائے۔ سوہنگ ساچا دھن مال پرہ جھولی پائے۔ اتم ساچا دیپ بال، اندھ اگیان نشٹ کرائے۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں

بھگوان، گُرمکھ ساچے دیا کھئے۔ گُرمکھ ساچا گر پورا تارے۔ در گھر آئے کاج سوارے۔ نہکلنک ستجگ ساچا کرے
 ورتارے۔ چار ورن ہوئے پنہارے۔ دھرے جوت آپ نرنکارے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سرشٹ سبائی لیکھ
 لیکھارے۔ ساچا لیکھ پرہ آپ لیکھایا۔ کلجگ جیو کوئی بھیو نہ پایا۔ الکھ ابھیو پرہ ابھید رہایا۔ سار نہ پائن چار وید، ساچے
 پرہ اپنا آپ نہ کیسے جنایا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جامہ وچ مات دے پایا۔ پُرن وید نہ جانے سار۔ ساچا پرہ
 وسے باہر۔ گر گر گائے مَن رکھ شاعر۔ جوت سروپی جوت پرہ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان اٹھ پرہ۔ ایک جوت
 اک ورتارا۔ اک ورتائے وچ سنسارا۔ کلجگ مٹائے جھوٹھا پسارا۔ ستجگ اُچائے ست کرتارا۔ سوہنگ دیوے ساچا نام
 ادھارا۔ سانتک ست ست ورتے ورتائے آپ گردھارا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، ستجگ ورتے ست ورتارا۔
 ستجگ پرہ ساچا لائے۔ پہلی ماگھ لیکھ لیکھائے۔ کلجگ جھوٹھی ریکھ مٹائے۔ جوت سروپی نہکلنک بھیکھ وٹائے۔ انتکال
 پرگٹ جوت راؤ رنگ اک کرائے۔ چار ورن کرائے ایک گوت، اوچ نیچ کوئی رہن نہ پائے۔ گُرمکھاں میل پرہ جائے دھوت،
 سوہنگ ساچا نام چپائے۔ بے مکھ در جائے روت، پرہ ابناشی نظر نہ آئے۔ در منگن کوٹن کوٹ، ورلے گُرمکھ پرہ بھچھیا
 پائے۔ ساچا پرہ نہ آوے توٹ، بھنڈار نکھٹ نہ جائے۔ گُرمکھ ساچے پرہ آتم لگائے سوہنگ چوٹ، آپ اپنی بوجھ بوجھائے۔
 کلجگ جیو ڈگے آنیو بوٹ، ویلا گیا بتھ نہ آئے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک کل جامہ پائے۔ جوت سروپی
 پھریا جامہ۔ جوت جگائی رمٹیا رام۔ نہکلنک کل آیا آگھنٹیا شاما۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، انتکال کل پور کرائے
 اپنے کاما۔ اپنے کام پرہ پور کرائے۔ گُرمکھاں پرہ جوت سروپی نور دوئے۔ بے مکھاں پرہ دوورو دور ریائے۔ مہاراج شیرسنگھ
 وشنوں بھگوان، وڈ سورن سور آپ اکھوائے۔ وڈ سور بلی بلوانا۔ جامہ دھارے کرشنا کاہنا۔ دُشٹ سنگھارے جوں راون
 رام۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، پور کرائے اپنے کاما۔ کرے کرائے آپ پرہ، کوئی بھیو نہ جانے۔ کرے کرائے آپ پرہ، اپنا

بھيو پرېہ آپ کھلانے۔ کرے کرائے آپ پرېہ، گُرمکھاں آتم جوت جگائے مہانے۔ کرے کرائے آپ پرېہ، تختوں لاپے راجے رانے۔
 کرے کرائے آپ پرېہ، مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوانے۔ کرے کرائے آپ پرېہ، کلجگ اتم کرے خوارا۔ کرے کرائے آپ پرېہ،
 سوہنگ شبد چلائے کھنڈا دو دھارا۔ کرے کرائے آپ پرېہ، اگن جوت لائے وچ سنسارا۔ کرے کرائے آپ پرېہ، کلجگ جيو کرے
 خوارا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک نرائن نر اوتارا۔ کرے کرائے آپ پرېہ، اپنی بنت بنائے۔ کرے کرائے آپ پرېہ،
 بیٹھ اڈول جگت ڈلائے۔ کرے کرائے آپ پرېہ، آپ اٹل جگت ٹلائے۔ کرے کرائے آپ پرېہ، مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، آپ
 اپنا بھيو کھلائے۔ کرے کرائے آپ پرېہ، کھئے نہ جانے سار۔ کرے کرائے آپ پرېہ، بے مکھاں پرېہ کرے خوار۔ کرے کرائے آپ پرېہ،
 اپنے رنگ آپ کرتار۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنا کرے ورتار۔ کرے کرائے آپ پرېہ، سرب کلا سمرتھ۔ کرے
 کرائے آپ پرېہ، گُرمکھاں رکھے دے کر ہتھ۔ کرے کرائے آپ پرېہ، بے مکھاں پائے نتھ۔ کرے کرائے آپ پرېہ، مہاراج شیرسنگھ
 وشنوں بھگوان، سرشٹ سبائی جائے متھ۔ ساچا پرېہ کراون جوگ۔ سرشٹ سبائی بھئے سوگ۔ گُرمکھاں آتم تیرتھ دیوے
 جوگ۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپی دیوے درس اموکھ۔ جوت سروپی پرگٹ جوت درس دکھاونا۔
 راجا رانا بانہوں پکڑ پرېہ اپنی سرن لگاونا۔ سوہنگ ساچا بان، پرېہ چار کُنٹ لگاونا۔ جيو جنتاں ايکا مان، نہکلنک چرن
 رکھاونا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، مستوانا دھام سہاونا۔ پرگٹے جوت پرېہ بھگوانا۔ سرنی آئے راجا رانا۔ جوت
 سروپی پرېہ درس دکھانا۔ بھگت ادھار جگت پت اکھوانا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنا ورتے بھانا۔ راجا رانا
 سرن لگائے۔ ستگر منی سنگھ مان دوئے۔ بیس اکیس اکیس پرېہ بھيو چکائے۔ سیدھ مارگ پرېہ چلائے۔ دوس چالی
 پرېہ جوت پرگٹائے۔ بیٹھے اڈول سنگھاسن ڈیرہ لائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، چار جگ لیکھ لکھائے۔ ساچے پرېہ
 لیکھ لکھائے۔ چار جگ دا بھيو کھلاؤنا۔ دوس چالی وچ سکھ سماؤنا۔ دوس زین زین دوس سچ شبد گُرسکھ کن سناؤنا۔

مہاراج شیرسنگھ وِشنوُں بھگوان، انتکال کل سرب مان گواؤنا۔ ساچا پرہہ مان گوائے۔ کلجگ آن سرب چُکائے۔ سوہنگ بان
 شبد چلائے۔ پورن کام جن رسنا گائے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُں بھگوان، انتکال کل ہوئے سپائے۔ ساچا کھیل کرے کرتارا۔
 پرگئے جوت نہکلنک اوتارا۔ پاربرہم اچرج کھیل جوت سروپی جگت وبارا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُں بھگوان، پرگئے جوت اگم
 اپارا۔ ساچا پرہہ جوت پرگٹائے۔ چار ورن پرہہ چوٹ لگائے۔ بے مکھاں پرہہ کھوٹ کڈھائے۔ سوہنگ جوگ وچ کوٹ رکھائے۔
 مہاراج شیرسنگھ وِشنوُں بھگوان، دھام اُپائے۔ مستوانا دھام اُپا کے۔ ستجگ ساچا سر بنا کے۔ چار ورن اک در کھلا کے۔
 راؤ رنگ پرہہ اک کرا کے۔ بیٹھے اٹنک جوت سروپی جوت جگا کے۔ دیوے درس رانا سنگرور چرنی لگے آ کے۔ آتم تئے سرب
 غرور، اپنی بھل جائے بخشا کے۔ آتم تپے تن تندور، کر درس جائے شانت کرا کے۔ جوت سروپی اُپجے نور، پرہہ سرنی ڈگے آ کے۔
 نہکلنک سرب کلا بھرپور، سر رکھے ہتھ ٹکا کے۔ پرہہ ساچا مہاراج شیرسنگھ وِشنوُں بھگوان، دیوے وڈیائی جوت سروپی
 درس دکھا کے۔ جوت سروپی پرہہ درس دکھاؤنا۔ رانا سنگرور پرہہ سرن لگاؤنا۔ مات لوک پرہہ ساچے مان دواؤنا۔ مہاراج
 شیرسنگھ وِشنوُں بھگوان، آپ اپنا نام چاؤنا۔ آپ اپنا نام چپا کے۔ سوہنگ ساچا ردے وسا کے۔ پون سروپی وچ سواس
 سما کے۔ اونکار سوہنگ ساچا جاپ چپا کے۔ جھوٹھی مایا پرہہ تنوں جائے جلا کے۔ ہوئے سینتل کایا، نہکلنک در درشن پا
 کے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، سوہنگ دیوے ور اپنی دیا کما کے۔ دیوے ور آپ ورتار۔ گرمکھاں پرہہ بھرے بھنڈار۔
 نکھٹ نہ جائے نہ آئے بار۔ پرہہ ابناشی وڈ وڈ وڈ گہر بار۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ساچا دیوے نام ادھار۔ ساچا دیوے
 شبد گیانا۔ ایکا بخشے چرن دھیانا۔ چرن دھوڑ گرمکھ ساچا کرے اشنانا۔ آتم تیرتھ اشنان کرے پرہہ چڑھائے رنگ مہانا۔
 مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، کیرپا کرے آپ بھگوانا۔ ساجن آئے گر دربارے۔ کاجن کاج پرہہ کاج سوارے۔ سازن ساز
 پرہہ پاوے سارے۔ وڈ راجن راج آپ زینکارے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوُں بھگوان، کلجگ کرے کھیل اپارے۔ وڈ جودھا وڈ

سورپیر۔ سوہنگ شبد چلائے تیر۔ جوت کھچاوے پرہہ تٹ تیرتہ نیر۔ مان گوائے پرہہ پیغمبر پیر فقیر۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، سوہنگ چلاوے ساچا تیر۔ ساچا پرہہ وڈ وڈ گیاتا۔ ساچا پرہہ انتکال کل سب کھچاوے آپ کراماتا۔ ایک اوٹ دھرائے نہکلنک چرنی ناتا۔ مات لوک پرہہ جوت پرگٹائے، سرشٹ سبائی بنے پت ماتا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، بدھنا بدھ آپ بدھاتا۔ ساچا پرہہ بدھ بنائے۔ اپنے کارج سدھ کرائے۔ گرمکھ گھر نو ندھ اُچائے۔ ردھ سدھ پرہہ وس کرائے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، کلجگ انت کرن دی بدھ بنائے۔ اتم کل پرہہ آپ کراونا۔ سرشٹ سبائی دو دھڑ کراونا۔ جوت سروپی پرہہ اگن جوت لگاونا۔ وڈ وڈ جودھا پرہہ ساچے پکڑ اٹھاونا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، انتکال اتم انت کراونا۔ سورپیر پرہہ دیوے مانا۔ پکڑ بٹھائے وچ بانا۔ اگن میگھ وچ سرشٹ برسانا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، انتکال کلجگ نشٹ کرانا۔ کلجگ جیو دُشٹ ڈراچاری۔ مدرا ماس رسن آہاری۔ ہومے لگی تن بیماری۔ آتم ہوئی جیو ہنکاری۔ ساچا پرہہ کرے خواری۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، آد انت دُشٹاں سدا سنگھاری۔ دُشٹ ڈراچار پرہہ آپ سنگھارے۔ سوہنگ مارے کھنڈا دو دھارے۔ انتکال وچ نرک نوارے۔ کوئی نہ پاوے بے مکھاں سارے۔ نہکلنک نرائن نر کلجگ جیو گئے وسارے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، پرگٹے جوت آپ نرنکارے۔ ہوئے کل انت اخیر۔ کوئی نہ بنھاوے اس دی دھیر۔ چار گنٹ پے جائے وہیر۔ بالک ترسن ماتا سیر۔ بھیناں لبھن وہیر۔ ہوئے نہ کھئے سہائی اولیا پیغمبر پیر۔ بے مکھ کلجگ جیواں کھئے نہ دیوے دھیر۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، سوہنگ شبد چلاوے تیر۔ ساچے پرہہ سچ تیر چلایا۔ چار گنٹ وہیر کرایا۔ جیواں جنتاں نیر ہتھ نہ آیا۔ سادھاں سنتاں پرہہ گلے لگایا۔ آپ بنائے ساچی بنت، مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپ درس دکھایا۔ گرسکھاں پرہہ سرن لگائے۔ ویلے انت ہوئے سہائے۔ سادھ سنگت سر ہتھ ٹکائے۔ آد انت پرہہ پیج رکھائے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، اکادھ بودھ بودھ اکادھ شبد لکھائے۔ شبد لکھائے جگت لیکھ۔ جیو نہ جانے پرہہ کا

بھیکہ۔ سرِشٹ سبائی رہی ویکھا ویکہ۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، جوت سرُپی دھاریا بھیکہ۔ سرِشٹ سبائی ہوئی
 دو پھاڑے۔ آپ چبائے اپنی داڑھے۔ کلجگ جییاں انت بھاگ ہوئے ماڑے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان جوت اگن وچ
 ساڑے۔ اگن جوت پرہ آپ لگائے۔ نہ کوئی میٹے میٹ مٹائے۔ گرمکھ ساچے پرہ رنگ رنگیلے پرہ ساچے رنگ رنگائے۔ پرہ
 ساچے دے ساچے پیٹے، بھگت جناں پرہ آپ بنائے۔ آپ اپنے پائے پیٹے، پت مات آپ ہو جائے۔ بے مکھ کلجگ جیو وچ مایا
 اگن لپیٹے، نہ کوئی انت چھڈائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، اتم کل اپنی آپ ورتائے۔ کلجگ تیرا تٹا مان۔ پرگٹے جوت
 نہکلنک بلی بلوان۔ کوئی نہ دیسے راج راجان۔ راؤ رنگ اک سامن۔ ساچا پرہ ساچا دیوے شبد گیان۔ سوہنگ شبد جن
 رسنا سیوے، دیوے درس گن گنی ندھان۔ پرہ ساچے در ساچے میوے، گرمکھ ورلے امرت پھل کھان۔ مہاراج شیرسنگھ
 ستگر ساچا، سوہنگ دیوے دانی دان۔ دانی دان آپ وڈ دانا۔ ساچا پرہ وڈ بھرے خزانہ۔ گرمکھ ساچے پرہ در ساچے
 دیوے مانا۔ انحد ساچی دھن پرہ ساچا سدا اُچانا۔ کوئی ورلا پاوے رکھ مَن، راکھے پرہ چرن دھیانا۔ کھول وکھاوے پرہ
 آتم سُن، آتم اُچے برہم گیانا۔ دوس رین رین دوس رہے رُن جھن، ساچا شبد پرہ آپ سنانا۔ کون جانے نہکلنک تیرے
 گن، جوت سرُپی پھریا بانا۔ جوت سرُپی بانا دھار۔ کلجگ میٹے اندھ اندھیار۔ ستجگ ورتارے ست کرتار۔ جوت
 پرگٹاوے وچ سنسار۔ ناؤں دھرائے نہکلنک نر اوتار۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، بھگت وچھل آپ گردھار۔ ساچا پرہ
 جوت جگٹیا۔ ستجگ ساچا مارگ لئیا۔ راؤ رنگ اک کرٹیا۔ اُچ نیچ پرہ میٹ مٹئیا۔ سوہنگ ساچا نام دوٹیا۔ چار
 ورن کرائے ایکا بھیناں بھئیا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، سوہنگ چلائے ساچی نئیا۔ ساچی نئیا جگت چلائے۔ گرمکھ
 ورلے آپ چڑھائے۔ مدرا ماسی شوہ دریا زڑھائے۔ ہرجن جن ہر جن بھگت نام اداسی، پرہ اپنی جوت ملائے۔ ویلے انت کرے
 بند خلاصی، درگاہ ساچی مان دوئے۔ آوے نہ جاوے سد ابناشی، گرمکھ گرسکھ ہرِسنت ساچے سچ دھام بہائے۔ سرب گھٹا

گھٹ رہیا واسی، مہاراج شیرسنگھ بھگت جنان دی پیج رکھائے۔ ساچا پرہہ پیج رکھائے۔ در گھر ساچے گرسکھ ٹکائے۔ ور گھر پرہہ آپ بنائے۔ اوتار نر سچ کنت کہائے۔ سرن پڑ سنت تر جائے۔ مہاراج شیرسنگھ بیکنٹھہ نواسی، وچ بیکنٹھہ نواس رکھائے۔ بیکنٹھہ دھام نیارا۔ پاربرہم کھیل اپارا۔ جگے جوت اگم اپارا۔ آد انت آد ایکارہے اُجیارا۔ مہاراج شیرسنگھ جوت سروپی جوت چمتکارا۔ در کر بینتی جن۔ جگت جنجال جلائے تن۔ دوس رین شانت ہوئے من۔ پرہہ ابناشی بیڑا جائے بٹھ۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا دیوے نام دھن۔ سنسا روگ پرہہ گوئے۔ کر درس آتم ترپتائے۔ رکھے لاج بے مکھ ہوئے نہ جیو اٹھ جائے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، اُلٹی لٹھ پھر آپ گرائے۔ بھلے جیو ہوئے انجانا۔ ساچا پرہہ آتم بھلانا۔ آتم رکھاوے جھوٹھا مانا۔ ادھرے جن جو ہوئے نانا۔ مہاراج شیرسنگھ دیوے وڈیائی وشنوں بھگوانا۔ شبد شبد جن بھلائے۔ آپ اپنا کییا کل پائے۔ مدرا ماس مکھ چوگ رکھائے۔ چنتا روگ وچ دیہہ ودھائے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، آپ اپنی دے سزائے۔ ساچا پچن ست کر پالے۔ چرن پریتی نبھے نالے۔ ساچی نیتی ہوئن ساس سُکھالے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، اپنا برد آپ ہی پالے۔ آپ لکھاوے آپ بھلاوے۔ جھوٹھے بٹھے کل جیو دعوے۔ ورتے سو جو پرہہ بھاوے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، آپ اپنی کل ورتاوے۔ ستگر ساچا شبد کرائے ست۔ ست پُرکھ پچن ست منیا۔ جھوٹھا جگت جنجال پرہہ ساچے بھنیا۔ کدے نہ ہوئے آتم کنگال، پرہہ دھیرن دھیر بنھیا۔ ساچا دیوے دھن مال، نہ لاگے کدے سنھیا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ساچا پچن جس ست کر منیا۔ ساچا پچن آپ لکھاوے۔ بہرم بھلیکھے آپ بھلاوے۔ ڈُل ڈُل جیو آتم ڈُلاوے۔ زُل زُل اپنا آپ گواوے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، دیوے انت سزائے۔ ساچا حُکم سچ فرمایا۔ پرہہ ابناشی کرم کمایا۔ بھلے بھلائے سو جن، جس پرہہ نہ رسنا گیا۔ اگن لگائے جوت تن، دوس رین چین نہ پایا۔ بے مکھاں لائے پرہہ ساچا ڈن، آپ اپنا نام بھلایا۔ بھانا جانے ست کر من، مہاراج شیرسنگھ ہوئے سہایا۔ بھانا منے گرمکھ گرسکھ۔ آتم مٹاوے پرہہ ساچا ترکھ۔ منگی دات پرہہ

ساچا پاوے بھکھ۔ جوت سروپی جوت پرہ جائے لیکھ لیکھ۔ مہراج شیرسنگھ ستگر ساچا، واک سرب بھوکھ۔ بھوکھت
 واک پرہ لیکھایا۔ ساچا کرم آپ کمایا۔ ساچا دھرم گرسکھ دسایا۔ ساچا جنم وچ مات دوايا۔ آتم بھرم پرہ سرب مٹایا۔ پردا
 نرم پرہ سینتل ست کرایا۔ مہراج شیرسنگھ ستگر ساچا، حکم لیکھ کرم ویکھ اپنی رسن لیکھایا۔ رسن لیکھائے جیو لیکھا۔ آپ
 بھلائے پائے بھرم بھلیکھا۔ جیو نہ جانے پرہ جو لیکھائے لیکھا۔ مہراج شیرسنگھ ستگر ساچا، آپ اپنا وٹایا بھیکھا۔ بھیکھ
 دھارے جوت زینکارے۔ بھگت ادھارے جن آئے چرن دوارے۔ مہراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، کر کریا پار اتارے۔ پورا
 گر در سیویئے، پرہ پورا دیوے ور۔ سدا سد الکھ ابھیویئے، گرمکھ ورا آوے در۔ پرہ وڈ وڈ دیوی دیویئے، لوچن درشن
 سُر نر۔ پرہ دیوے امرت میویئے، پت پتنی آئے گھر۔ مہراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ساچا پرہ در۔ ساچا در گھر گر دربار۔
 دوئے جوڑ کر نمسکار۔ ویکھے لیکھ آپ کرتار۔ دیکھن دیکھ وڈ دیکھنہار۔ پت پتنی لیکھ اپر اپار۔ مہراج شیرسنگھ ستگر
 ساچا، آپ تراوے سرب جییاں تارنہار۔ گر در آئن دوئے جُر۔ لیکھیا میٹ وکھائے جو لیکھیا دُھر۔ پرہ ساچا میخ لگائے، چرن
 جیو جو آئن تُر۔ ویکھا ویکھ جو سیس جھکائے، ہتھ خالی جائن مُر۔ پرہ ابناشی بھیکھ جو پائن، مہراج شیرسنگھ ستگر
 ساچا، دیوے وڈیائی ساچا گر۔ آتم گھرنا پرہ دیوے کڈھ۔ جھوٹھا روگ جائے دیہ چھڈ۔ ساچا پرہ آپ گوئے وڈا وڈ وڈ۔
 مہراج شیرسنگھ ستگر ساچا، سپھل کرائے دیہی بڈ۔ روگ مٹایا سوگ چکایا۔ ساچا نام جوگ دوايا۔ امرت آتم بھوگ لگایا۔
 چنتا روگ آتم سوگ کھئے رہن نہ پایا۔ مہراج شیرسنگھ ستگر ساچا، آپ اپنی دیا کمایا۔ آتم دیوے ساچی دھیر۔ آتم اگن
 جلائے شانت کرائے سریر۔ دیہی دکھ درد ہٹائے، آتم کڈھائے گوئے وچوں پیڑ۔ دُراچارنی پرہ نشٹ کرائے، جس چلایا تیر۔ ساچا
 پرہ پچن سپشٹ لیکھائے، کرم کمایا دکھ روگ لگایا وچ پلایا سیر۔ مہراج شیرسنگھ ستگر ساچا، امرت بخشے شانت کرائے
 سریر۔ ساچا پرہ شب لیکھائے۔ اک لکھ اسی ہزار بندھائے۔ گر نانک جو لیکھ لیکھائے۔ شب مار پرہ آپ کرائے۔ سوہنگ

ندهان جن رسنا گائے۔ بھوت پریت کوئی نیڑ نہ آئے۔ دیو دنت نہ کھئے ستائے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ایکا آن سوہنگ
 رکھائے۔ دیہی روگ پرہہ گوائے۔ ناڑی بہتر سپھل کرائے۔ ساچے در جن منکن آئے۔ رنگن نام پرہہ چڑھائے۔ پاپ پہاڑاں پرے
 ہٹائے۔ وچ اجاڑاں ہوئے سہائے۔ سوہنگ ناؤں جو رسنا گائے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، آپ اپنی دیا کھائے۔ دیہی روگ
 آتم سوگ۔ دکھیا جیو رہیا دکھ بھوگ۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، کرپا کر مٹائے آتم سارا سوگ۔ گر در پکارے کنیاں۔
 پرہہ ساچا ست کر منیاں۔ آتم بیڑا پرہہ ساچے بنھیا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، بھو کھلاوے کرماں انیاں۔ روگ دکھ تن
 تپایا۔ ہتھ پیر اگن جلایا۔ دوس زین چین نہ پایا۔ کیشنا سکھلا پکھ وکھ وکھ دکھایا۔ آپ اپنی پت رکھ، دکھ روگ مٹایا۔
 مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، کر کرپا پار کرایا۔ ساچا پرہہ سارنگ دھر۔ مات لوک آئے تارن تر۔ ککھ دکھ پرہہ جائے سپھل
 کر۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، کرپا جائے کر۔ دکھ روگ روگ دکھ پرہہ مٹایا۔ اٹھ اٹھراہ نشٹ کرایا۔ بھٹھ بھٹھ وچ بھٹھ
 پوایا۔ نٹھ نٹھ نٹھ جن سرنی آیا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، سوہنگ ڈنڈ لگایا۔ ساچا پرہہ شبد چلائے۔ سوہنگ نام
 دھیر دھرائے۔ رسنا چے جن اٹھ اٹھراہ پرہہ دے گوائے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان سپھل ککھ آپ کرائے۔ امرت مکھ
 چوائے گر پورا۔ سادھ سنگت مٹائے آتم دکھ وسورا۔ ایکا سکھ اُچائے سوہنگ دیوے ست سرورا۔ آتم بھکھ گوائے، نام چپائے
 ستگر پورا۔ مہاراج شیرسنگھ شبد لکھائے، چین کرائے اپنا پورا۔ امرت پی آتم ترپتاؤ۔ پرہہ ابناشی گھر میں پاؤ۔ دکھ روگ
 سرب مٹاؤ۔ ساچا سکھ آتم اُچاؤ۔ کرشنا پکھ سپھل کراؤ۔ اگیان اندھیر میٹ مٹاؤ۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان،
 دکھڑا ناس سرب جیو کرایا، جو جن ایکا سرن رکھاؤ۔ پورے گر امرت وسایا۔ آتم واس پرہہ آپ رکھایا۔ ہوئے داس جس
 چرنی سیس جھکایا۔ سد وسے پاس، گرمکھ ساچے وچ سمایا۔ ساچے پرہہ سد سد بل جاس، آد انت ہوئے سہایا۔ مہاراج
 شیرسنگھ وشنوں بھگوان، امرت میگھ آپ برسایا۔ ساچا پرہہ امرت برسائے میگھ۔ سوہنگ چلائے ساچی دیگ۔ گرمکھ در

آئے وِلا پیئے ۱ امرت میگھ۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوؤں بھگوان کرائے بُدھ پبیک۔ امرت پی نرمل بُدھ۔ امرت دیوے پرہ ساچی
سُدھ۔ نِج گھر اُپجاوے پرہ ساچا نو بُدھ۔ دُکھ درد ہٹاوے، مہاراج شیرسنگھ سَتگر ساچا، رسنا گاوے پرہ ملن دی
ساچی بُدھ۔ امرت پائے گر دربار۔ پرہ ساچے دے بھرے بھنڈار۔ سادھ سنگت پرہ کرے پیار۔ در آئے منگت، پرہ ساچا
جائے تار۔ آتم چاڑھے سوہنگ رنگت، اپنے رنگ رنگے کرتار۔ مانس جنم نہ ہوئے بھنگت، نہکنک جو جن آئے تیرے دربار۔
پرہ ملائے وِچ سادھ سنگت، رسنا تجائے جن مدرا ماس آبار۔ مہاراج شیرسنگھ سَتگر ساچا، امرت برکھے کرپا دھار۔ امرت
ویلے امرت برسایا۔ پرہ ساچے سانتک سیٹل ست کرایا۔ آتم اگن پرہ شبد جلا یا۔ گُرسکھ گر چرن لگن، پرہ ساچا راہ
چلا یا۔ بے مُکھ سڑن وِچ کلجگ اگن، پرہ ابناشی نظر نہ آیا۔ انتکال پھرن نگن، دھرم رائے دے سجایا۔ گُرسکھ ساچے
دیپک جگن، پرہ ساچا آتم جوت جگایا۔ ایکا لگی پرہ چرن لگن، پرہ ہوئے روگ مٹایا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوؤں
بھگوان، امرت آتم برس آتم شانت کرایا۔ آتم شانت شانت سریر۔ پرہ ساچا دیوے ساچی دھیر۔ امرت پلاوے ساچا سیر۔
مہاراج شیرسنگھ وِشنوؤں بھگوان، دُکھ درد نوارے آتم کڈھے ہوئے پیر۔ امرت پی آتم ترپتایا۔ پرہ در آئے در ساچا پایا۔ ایکا
شبد پرہ ناد دُھن وجایا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوؤں بھگوان، امرت آتم ورکھ کول مُکھ چوایا۔ امرت دیوے ساچا گر۔ گُرمکھ
ساچے پرہ چرنی جُر۔ پرہ درشن کو لوچن سُر۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوؤں بھگوان، پاتال آکاش چھڈ وِچ مات آئے تُر۔ پاتال
آکاش پرہ تجایا۔ مات لوک پرہ جوت جگایا۔ گُرمکھ ساچے پرہ کھولے سوت، پرگٹ ہوئے درس دکھایا۔ مہاراج شیرسنگھ
وِشنوؤں بھگوان، امرت میگھ برس سادھ سنگت دُکھ روگ مٹایا۔ ساچا پرہ کرم کمائے۔ اپنا وقت آپ سہائے۔ لیکھا لکھے دِس
نہ آئے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوؤں بھگوان اپنے بھانے رہیا سہائے۔ اپنا بھانا آپے ورتے۔ اپنا کھیل کییا پرہ آپ کرتے۔ جوت
سرُوپی جوت پرگٹایا نہکنک اُپر دھرتے۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنوؤں بھگوان، بھگت اُدھارے وڈ سنسارے جو جن آئے در

تے۔ در آئے درگاہ پروان۔ گُرمکھ ساچے چتر سُبجان۔ برہم سرُوپ وچ برہم سمان۔ وڈ وڈ بھُوپ پرہ سرن تکان۔ پرہ کی مہما بڑی انُوپ، گُرمکھ جانے جس کِریا کرے بھگوان۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، پرگٹ جوت دیوے درس وچ مات پرہ آن۔ درس دیکھایا، پرہ سنسا روگ مٹایا۔ سوہنگ ساچا جوگ پرہ ساچے نام دواوا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، دیرگھ روگ گواوا۔ ساچا پرہ دیا دھارے۔ ساچا شبد بھگت لیکھارے۔ جوت جگائے وچ دیہی محل مینارے۔ پرہ کھول وکھائے گُرمکھ دسم دوارے۔ پرہ سوہنگ ڈھول وجائے، سُنائے سچّی دھنکارے۔ پرہ پڑدے کھول وکھائے، دیوے درس اپارے۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، اپنا کاج آپ سوارے۔ پرہ کا رُوپ اپرا۔ کھئے نہ جانے پرہ کی سارا۔ کوٹن کوٹ رنگ کرے کرتارا۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، گُرمکھ ورلے پاوے سارا۔ گُرسنگت گُریب مناؤنا۔ ساچا دھام پرہ آپ سہاؤنا۔ بھلیاں ڈلیاں پرہ سرن لگاؤنا۔ ایکا حکم آپ سناؤنا۔ ہنکار وکار سرب گواؤنا۔ اک آکار گُرسنگت پرہ کراؤنا۔ گُرسکھ دو پہاڑ نہ پرہ رکھاؤنا۔ ایکا واڑ سوہنگ شبد چو گُرد کراؤنا۔ مہاراج شیرسنگھ بولیا بول پھر مڑاؤنا۔ گر کا در سچا دربار۔ سادھ سنگت سد کرے پیار۔ سادھ سنگت گر اک رنگ کرتار۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، سرب جناں وڈ سکدار۔ گُرسنگت پائے گر چرن رس۔ بے مکھاں اندھیر جوں چنّ مس۔ گُرسکھاں نہ سوجھے سنجھ سویر، ہیوئے پرکاش کوٹ رو سس۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، میل ملائے ساچا شبد جائے دس۔ ساچے پرہ ایہہ موڑ مڑایا۔ توڑ وچھوڑ پرہ جوڑ جڑایا۔ گُرسکھ نہ ڈپڑ دوڑ، پرہ ایکا رنگ رنگایا۔ دیہی چلے کوہڑ، سادھ سنگت وچ جس جن ہنکار رکھایا۔ مانس جنم نہ نبھے توڑ، پرہ ساچے ادھوچکار رکھایا۔ پرہ ساچے دی ساچی لوڑ، ویلا انت کلجگ نیڑے آیا۔ مہاراج شیرسنگھ وشنوں بھگوان، سادھ سنگت بیڑا آپ بٹھایا۔ بیڑا بٹھے بٹھے وکھاوے۔ گُرمکھ ساچے پرہ کُن سناوے۔ تن من گُرسکھ من جاوے۔ ستگر پورا دیا کماوے۔ مہاراج شیرسنگھ ستگر ساچا، ستگر منی سنگھ اُچاوے۔ سرب جییاں پرہ

شبد سُنائے۔ آپ اپنا مُکھواک لکھائے۔ انگ ساک نہ گر کو بھائے۔ پاکی پاک پرہ آپ ریائے۔ کھولے تاک جو جن چرني سيس
 نوائے۔ گرسکھ آتم مار جہات، پرہ ساچا وچ سائے۔ انتکال کل کوئی نہ پُچھے وات، چھڈ جان بھین بھرا مائی۔ اک دِن آئے
 اندھیری رات، سبجَن ساک سین سب جگت تجائے۔ جھوٹھیاں چھڈیا نات مات، لکھ چُراسی گيڑ کٹائے۔ پرہ ساچا دیوے
 ساچی دات، گُرمکھ ساچے سوہنگ سد رسنا گائے۔ پرہ ساچا کوٹ اُتارے پاپ، انتکال ہونے سہائے۔ مہاراج شیرسنگھ
 وِشنو بھگوان، گُرمکھ ساچے وچ جوتی میل ملائے۔ ساچا پرہ وڈ لیکھاری۔ ساچا پرہ جوت ادھاری۔ ساچا پرہ آئے جائے
 بھگتن پیج سواری۔ ساچا پرہ مہاراج شیرسنگھ وِشنو بھگوان، گُنوت گُن وچاری۔ ساچے پرہ گُن وچاریا۔ وچ سادھن
 سنت چُن چرن لگا رہیا۔ ساچے گُن سنت منی سنگھ پرہ ساچا مان دوا رہیا۔ پرہ ساچا شبد لکھائے سادھ سنگت سُن
 وقت سُہا رہیا۔ ساچا وقت پرہ سُہاؤنا۔ بے مُکھاں پرہ نشٹ کراؤنا۔ رسن اجوڑ توڑ وکھاؤنا۔ پچن اجوڑ پچن اموڑ پرہ
 سرب ہٹاؤنا۔ پرہ ساچا سکھ ساچے دی لوڑ، پرہ ساچی سرن لگاؤنا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنو بھگوان، سادھ سنگت
 ست شبد سُناؤنا۔ شبد لکھائے سادھ سنگت پرہ رہیا سُنائے۔ گر انگد جوں انگ لگائے۔ سنت منی سنگھ پرہ آپ ترائے۔
 بہرم بھلیکھا سرب کڈھائے۔ سرِشٹ سبائی سرن لگائے۔ ہنکاری جیو در دُرکائے۔ اُدھرے پار جو چل آئے سرنائے۔ مہاراج
 شیرسنگھ وِشنو بھگوان، آپ اپنا سر ہتھ ٹکائے۔ ساچا پرہ سرب ورتنت۔ سار جانے سرب جیو جنت۔ گُرمکھ ساچے پرہ
 تیرا پت پتونت۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنو بھگوان، مان دوائے ستگر بنائے منی سنگھ سنت۔ ستگر بنایا، ساچا فرمان دُھر توں
 آیا۔ بلی بلوان ہونے سہایا۔ گُن ندھان بہرم بھلیکھا جیو کڈھایا۔ مہاراج شیرسنگھ وِشنو بھگوان، ساچا بھید آپ کھلایا۔ ساچا
 پرہ دیا کھائے۔ پنچم جیٹھ گُریب منائے۔ بگیں جائے بھاگ لگائے۔ گُرسکھ ساچا پریم سنگھ پرہ ساچا جائے ترائے۔ مہاراج
 شیرسنگھ وِشنو بھگوان، جھگی بدر جوں ڈیرہ لائے۔ ویہ سو نو بکرمی پنچ جیٹھ سادھ سنگت میل ملائے۔ گُریب گر

آپ منائے۔ پرگٹ جوت درس دکھائے۔ گرمکھ گرسکھ پرہہ آن ترائے۔ مڑیا موڑ پرہہ آپ مڑائے۔ نہ چڑھے توڑ جن جو بے مکھ
ہو جائے۔ گرمکھ ہوئے بچن امور، کوئی نہ دیسے تھایں۔ گرمکھ ساچے پرہہ چرنی جوڑ، انتکال کل لئے ترائے۔ مہاراج شیرسنگھ
وشنوں بھگوان، ویلا وقت اپنا آپ جگو جگ سہائے۔۔

